

Giới thiệu Bất Tử Võ Đế Convert

Tinh thông khí được tinh luyện phong viêm Võ đế mộc thanh dương bỏ mình, ba mươi năm sau, bất ngờ sống lại trở thành vân thủy thành một tên rác rưởi thiếu niên, bắt đầu từ đó nghịch thiên cải mệnh, cùng thiên hạ anh hào tranh đấu, hung hăng nổi khùng!

Chưa thức tỉnh võ hồn người coi là phạm nhân, sau khi giác tỉnh mới có thể xưng tụng Võ đồ, mặt sau cánh giới lần lượt là võ giả, võ sư, Vũ Tông, Võ vương, vũ tôn, Võ hoàng, Võ đế.

Bạn đang đọc truyện *Bất Tử Võ Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thức tỉnh nghi thức

Viêm Vũ đại lục, Vân Thủy Thành, Thiên Hạc vũ viện.

Một mảnh trống trải quảng trường ngồi đầy thân mang vũ phục thiếu niên thiếu nữ, hôm nay là thức tỉnh võ hồn tháng ngày, võ hồn thức tỉnh mang ý nghĩa một người có thể thành hay không vì là võ giả.

Những học sinh này tuổi tác lớn nhiều ở mười bốn đến mười sáu trong lúc đó, Thiên Hạc Học Viện là Vân Thủy Thành học phủ cao nhất, có thể vào thiên phú cũng không tính là kém, ở mười bốn tuổi trước liền cảm thấy tỉnh võ hồn coi là thiên tài, trong học viện thiên tài như vậy không ở ít nói.

Thức tỉnh đạo sư Lý Hanh thảnh thơi ở quá trên đường đi lại, thức tỉnh nghi thức hạn thì ba tiếng, quảng trường bốn phía đặt mấy toà tự Linh Thạch như, linh lực từ trong tượng đá lộ ra, tràn ngập ra.

Những học sinh này chính đang liều mạng hấp thu.

Bỗng nhiên, một tên thiếu nữ mặc áo tím cả người bốc lên lam quang, một đoàn hồn ảnh chậm rãi hình thành, sơ thành còn không rõ ràng lắm, mơ hồ là một đôi bảo mắt.

Lý Hanh nhanh chân đi lại đây, trong miệng lầm bầm "Cấp một thú hồn, viêm bảo, coi như không tệ. Viêm bảo có thể lại tiến hóa hai lần, chỉ cần chăm chỉ nỗ lực chỉ ít là một tên võ sư."

Chưa thức tỉnh võ hồn người coi là phạm nhân, sau khi giác tỉnh mới có thể xưng tụng Võ đồ, mặt sau cánh giới lần lượt là võ giả, võ sư, Vũ Tông, Võ vương, vũ tôn, Võ hoàng, Võ đế.

Mỗi một cánh giới mỗi người có tầng năm.

Thiếu nữ mặc áo tím linh lực đều bị võ hồn hút đi, đã ngắt đi.

"Đưa vũ viện, an dưỡng thất tĩnh dưỡng." Lý Hanh đối với chung quanh quảng trường chờ đợi một tên học sinh nói rằng.

Rất nhanh, góc tây bắc một tên thiếu niên võ hồn cũng thức tỉnh rồi, sơ thành dĩ nhiên là một đạo màu xanh kiêu ảnh. Thiếu niên một mặt kích động, đứng thẳng mà lên, cấp bách nhìn phía đạo sư.

"Dĩ nhiên là khí hồn!" Lý Hanh vỗ vỗ thiếu niên đầu, "Người vận khí không tệ, đây là ngọc bích kiếm, cấp một khí hồn có thể lên cấp hai lần, người có thể tu kiếm, cũng có thể luyện khí, là đi vũ viện vẫn là khí viện tùy người chọn tuyển, đi xuống trước nghỉ ngơi đi."

Chung quanh quảng trường bàng quan người trong vang lên vài câu nói nhỏ thanh, thức tỉnh thú hồn mặc kệ là loại nào thú đều thích hợp với tu võ, khí hồn nhưng bất đồng thật lớn, đặc biệt một ít có thể song hướng về phát triển, vừa tu võ lại luyện khí. Ngoại trừ này hai loại ở ngoài, còn có mặt khác một loại võ hồn -- Dược hồn, thức tỉnh giả trăm phần trăm là đi tiến tu luyện dược sư.

"Vương Khôi tiểu tử này vận may nghịch thiên a, ta năm trước liền võ hồn thức tỉnh rồi, lẽ nào càng muộn thức tỉnh càng mới có lợi?" Người đứng xem bên trong một tên mặt chữ điền thiếu niên nói rằng.

"Người võ hồn là mới vừa cánh tay viên đi, cùng người rất như, chỉ là khí lực đại sẽ không động đầu." Bên cạnh một tên béo lạng lẽ cười nói, "Võ hồn thức tỉnh càng sớm, tu luyện càng tốt đánh cơ sở, người lẽ nào không thấy trong học viện những thiên tài đó môn, cái nào không phải mười bốn tuổi trước liền hoàn thành."

Tên Béo nhìn trạm ở trước người bề ngoài tuần tú, ăn mặc một thân áo bào trắng thiếu niên nói rằng: "Liên giống với chúng ta khôn ca, vào học viện năm thứ nhất liền thức tỉnh rồi, hiện tại cũng đã là Võ đồ tầng ba, cùng năm nhóm người này tuyệt đối bài tiến lên ba!"

Trước sau lại có vài tên học sinh hoàn thành thức tỉnh, thời gian sắp tới kết thúc, rất nhiều chưa thành công chỉ có thể chờ đợi sang năm.

Bỗng nhiên, cách đó không xa vang lên gấp gáp chạy trốn thanh, một cái ăn mặc cũ nát áo bào đen thiếu niên chạy trốn lao đảo.

Tên Béot tiến lên một bước ngăn cản áo bào đen thiếu niên, "Ồi, này không phải chúng ta Thiên Hạc Học Viện đại thiên tài Trần Phong mà, làm sao còn ghi nhớ võ hồn thức tỉnh a! Lão gia ngài đều liên tục ba năm thất bại, còn không thấy ngại lại đây?"

Trần Phong gấp gáp hỏi: "Tránh ra!"

"Gấp cái gì, thức tỉnh nghi thức sắp kết thúc rồi, ngươi đến muộn như vậy lại đây bắt quá chính là làm đáng một chút, miễn cho mọi người đều nói ngươi không dám tới. Năm nay nhưng là ngươi một cái cơ hội cuối cùng, mười sáu tuổi võ hồn còn chưa cử hành dựa theo Học Viện quy định, lệnh cưỡng chế đuổi học, chà chà, đến thời điểm ta nhất định bãi tửu đưa tiễn."

Trần Phong nắm chặt nắm đấm, đang muốn xông vào.

"Tên Béot, đem lộ tránh ra." Vương Khôn đi tới cười nói, "Năm nay chúng ta liền lại nhìn một lần chuyện cười, đây chính là ta một năm ở trong to lớn nhất lạc thú. Chúng ta cùng năm cấp năm đó ngươi nhiều uy phong a, ta khiêu chiến ngươi bị bại như vậy thảm, chưa thức tỉnh hồn vũ dựa cả vào chăm chỉ liền thành Võ đồ tăng một, dọa chết ta rồi!"

"Vương Khôn, ngươi không muốn khinh người quá đáng!"

"Ngươi cũng quá đề cao bản thân, rác rưởi! Ba năm, ngươi vẫn là Võ đồ tăng một, ta hiện tại một đầu ngón tay liền bóp chết ngươi!" Vương Khôn cười ha ha.

Trần Phong không dám trễ nải thời gian, hần sinh hoạt quần bách mới vừa đi chợ bày sạp bán một ít ma thú vật liệu kiếm lời năm đồng tiền vàng, ký về nhà bên trong.

Mới vừa vào Học Viện thì mặt mày rạng rỡ, mẫu thân ở gia tộc cũng là ăn được mặc, từ khi chính mình tu vi không tiến thêm tấc nào nữa, võ hồn thức tỉnh liền tiếp thất bại, gia tộc không lãng phí nữa tài nguyên bồi dưỡng hần, mẫu thân cũng thuận theo từ đại trạch viện chuyển tới nhà gỗ nhỏ.

Hần một mực chờ đợi ngày đó, có thể mẫu thân trọng bệnh thiếu tiền, người mua lại vừa vặn là hôm nay giao dịch, vì lẽ đó hần mới tới chậm.

Trần Phong đẩy ra đoàn người, vội vã mà chạy đến đạo sư trước mặt.

Lý Hanh trong lỗ mũi nặng nề hừ một tiếng, không nhìn thấy Trần Phong cũng còn tốt, Thiên Hạc Học Viện nhưng là Vân Thủy Thành học phủ cao nhất, còn chưa bao giờ có lệnh cưỡng chế sa thải học sinh tiền lệ, như vậy cực phẩm rác rưởi quả thực chính là toàn bộ Học Viện sỉ nhục!

Lý Hanh tùy tiện chỉ một chỗ đất trống, lại cũng lười nhiều liếc hần một cái, ngược lại thức tỉnh nghi thức liền muốn kết thúc.

Hần bị sa thải là chuyện vãn đã đóng thuyền, mấy lần trước thời gian sung túc đều thất bại, huống chi ngăn ngăn một phút.

Trần Phong dưới trường lập tức nhập định, tuy rằng hần thất bại nhiều lần, nhưng thu được kinh nghiệm vẫn hữu dụng.

Rất nhanh sẽ tiến vào trạng thái, võ hồn thức tỉnh đơn giản tới nói lại như là đem linh hồn cùng thiên địa câu thông, đi tìm một cái liên tiếp điểm, phía trước mấy lần hần luôn cảm giác liên tiếp đến cái, có thể thường thường đã đến giờ, không thể không bị ép đình chỉ.

Trần Phong trong lòng hơi động, nhất thời kích động lên!

Cảm giác được, lần này tiêu tốn thì gian còn chưa đủ mười giây, hần lập tức điều động sức mạnh trong cơ thể đi tóm lấy cái này mịt mờ vật thể, trên đầu không rất nhanh hình thành một đạo luồng khí xoáy.

Hình thành luồng khí xoáy là võ hồn thức tỉnh bước thứ nhất, này biểu thị võ hồn đã cảm ứng được, đón lấy mới là ngưng tụ thành hình.

"Ồ?" Tên Béot phát sinh một tiếng thét kinh hãi, "Phế vật này nhanh như vậy liền hình thành luồng khí xoáy, chẳng lẽ nói lần này hần có thể thành?"

Vương Khôn cười lạnh nói: "Buồn cười! Phía trước mấy lần, hần lần nào không phải luồng khí xoáy xem ra rất lớn, phô trương thanh thế, kết quả thí đều thả không ra một cái hương đến, đừng nóng vội, chờ chế giễu đi."

Trần Phong trên đầu luồng khí xoáy quả nhiên ở lớn lên, người chung quanh đã sớm không cảm thấy kinh ngạc. Hần biểu hiện chăm chú, linh lực không ngừng tụ hợp vào luồng khí xoáy bên trong, chỉ dựa vào Võ đồ tăng một tu vi, dựa vào cái này hấp thu tốc độ mấy phút liền không chịu đựng nổi.

Mặc dù bốn phía có tụ Linh Thạch như chảy ra linh lực tiếp tế, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Cái này cũng là Trần Phong thất bại trọng yếu một trong những nguyên nhân.

Hần chỉ biết mình không thể bị sa thải, hần cùng mẫu thân sẽ bị đuổi ra khỏi gia tộc, phụ thân đã từng vì gia tộc xuất lực không ít đã qua đời, như không phải như vậy, liền gia tộc này điểm đáng thương lương tháng đều linh không tới.

Nhất định phải chống đỡ! Dù cho là tử!

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Hồng học võ hồn

Thời khắc sống còn, trước sau lại có ba tên học viên thức tỉnh thành công, Lý Hanh nhìn cái bình trên hương dây đốt tới dưới đáy, rốt cục nhiễm hết, vỗ tay một cái, "Đều dừng lại!"

Tự Linh Thạch như đồng thời đông, tham gia thức tỉnh nghi thức học sinh dồn dập dừng lại, thờ hồng học, biểu hiện ủ rũ, ngồi xếp bằng trên mặt đất điều tức, tạm thời vẫn chưa thể đứng dậy.

"Cho ta ngưng tụ!" Lúc này mặt đông một góc truyền đến một tiếng rống to.

Mọi người không khỏi dồn dập quay đầu nhìn lại, ở nghi thức kết quả trong vòng một phút cũng có có thể thành công, chỉ là tỷ lệ quá nhỏ. Hơn nữa tự Linh Thạch như đã đông, căn bản không có linh lực có thể cung cấp.

"Ha, là cái kia tên rác rưởi, là thật cuồng lên a, còn không là đến mặt mày xám xịt cút đi!" Tên Béot cười trêu nói "Lại là cái này vai hề, thật không làm gì được hần."

"Ta nhìn hần là thật điên rồi thức tỉnh không thành trái lại bạo thể chết rồi... Ha ha, Thiên Hạc Học Viện to lớn nhất tin tức, muốn chết có thể dừng cho Học Viện bồi đen!"

Phốc!

Trần Phong thể lực không chống đỡ nổi, linh lực khô cạn, trực tiếp phun ra một cái huyết.

Luồng khí xoáy còn ở chuyển động, hơn nữa càng lúc càng nhanh.

Lý Hanh hàm hừ đi tới, "Trần Phong nhanh dừng lại cho ta! Thức tỉnh nghi thức quy củ người chẳng lẽ không biết? Muốn gây phiền toái cho ta đúng hay không? Năm nay là người một cái cơ hội cuối cùng, người đã thất bại, cho ta..."

"Cho ta... Ngưng tụ!" Trần Phong khuôn mặt dữ tợn đem hết toàn lực găm rú, toàn thân như là bị điện giật như thế run rẩy không ngừng.

Luồng khí xoáy bỗng nhiên ngừng lại chuyển động!

Lập tức thật nhanh hướng về trung tâm tụ tập, hóa thành một đạo mờ hồ hồn ảnh.

"Hần, hần thành công?"

"Mau nhìn! Đó là vật gì?"

Vương Khôn tròn to hai mắt, nếu không là chung quanh quảng trường có người chăm sóc đã vọt vào Trần Phong ngỡ ngác mà nhìn trên đỉnh đầu hồn ảnh, trên mặt rất nhanh chuyển thành mừng như điên, "Thành? Xong rồi... Ha ha, thức tỉnh rồi! Ta võ hồn thức tỉnh rồi!"

Chờ đợi vài giây, hồn ảnh rốt cục rõ ràng lên, Trần Phong liếc mạng dụi dụi con mắt, là một cái khéo léo đỉnh, có thể trên đỉnh tràn đầy vết rạn nứt, đen thui, cực kỳ giống rách nát.

Này, chuyện gì thế này?

Hần nhất thời há hốc mồm, hiển nhiên cái này cũng là khí hồn, có thể làm sao sẽ là hư hao đây?

Lý Hanh bước nhanh đi tới, tỉ mỉ đỉnh đáng đáp, hơi nhướng mày, dĩ nhiên chưa từng thấy.

Hần làm Thiên Hạc Học Viện thức tỉnh đạo sư, dù loại võ hồn gặp qua không ít, ít nhất hơn trăm loại, có thể đỉnh kia xem ra vô cùng xa lạ, trong lúc nhất thời không cách nào cấp cho cụ thể đánh giá.

"Đi đem Tôn lão tìm đến." Hần lập tức đối với một vị học sinh phân phó nói.

Trần Phong cảm giác được có chút không ổn, vội hỏi: "Lý lão sư, này khí hồn tên gọi là gì? Có thể lên cấp mấy lần?"

"Ngươi quá lỗ mãng." Lý Hanh khinh thường nhìn hắc đỉnh một chút, "Hắn là luyện khí sư thường dùng đến lò thuốc, võ hồn tổn hại, dựa theo thường thức tới nói, không cách nào lên cấp!"

"Cái gì?" Trần Phong nhất thời cảm thấy Ngũ Lôi đánh xuống đầu.

Vương Khôn nghe được câu này, cười nhanh không đứng lên nổi đến, "Không cách nào lên cấp võ hồn, không hồ là rác rưởi, liền thức tỉnh võ hồn đều là phé, không xong rồi, nhanh cười chết ta rồi!"

Tôn Viễn Sơn nghe nói có chưa từng nghe thấy khí hồn sinh ra, vội vã mà chạy tới, nghi thức đã kết thúc, không ai rời đi, ánh mắt đều rơi vào Trần Phong trên người.

Liền học thức uyên bác Lý lão sư đều không nhận ra khí hồn, rước lấy không biết bao nhiêu người đổ kị, bảo đảm không cho phép là một cái phẩm cấp cao võ hồn đây? Coi như không cách nào lên cấp vậy cũng không thiệt thòi a!

Một cái lão đầu khô gầy mặt đỏ lừ lừ chạy tới, vây quanh hồn ảnh xem đi xem lại, "Đáng tiếc, thực sự là đáng tiếc... Ta tuy rằng không biết đỉnh kia tên gọi là gì, nhưng cấp bậc nhất định rất cao, nhưng đáng tiếc tổn hại nghiêm trọng, ngưng tụ thành công cũng chỉ là một tàn hồn."

Tàn hồn? Cái kia không phải là bán thành phẩm ý tứ sao?

Những học sinh này đều học được võ hồn cô đọng tri thức, tàn hồn là chỉ cô đọng trong quá trình xuất hiện chuyện ngoài ý muốn mà hình thành võ hồn, uy lực trên ít nhất phải đi một nửa, hơn nữa không cách nào lên cấp.

Trần Phong chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại.

Cười trên sự đau khổ của người khác người không ở ít nói, này giới Ạ nhiều lắm xui xẻo mới có thể phát sinh chuyện như vậy.

Tôn Viễn Sơn lắc lắc đầu, "Phé bỏ! Triệt để phé bỏ... Không tổn hại xấu tuyệt đối ở cấp bốn trở lên, hiện tại đã đi về cấp một."

Lời này vừa nói ra, mọi người xung quanh nhất thời không nhịn được cười.

Trần Phong cũng lại không chống đỡ được, "Phốc" thổ huyết ngã xuống đất, ngất đi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Sống lại

Trần Phong tỉnh lại thời điểm, phát hiện nằm ở ký túc xá trên giường.

Trời đã đen, hán vang lên buổi sáng chuyện đã xảy ra, năm đấm năm trắng bạch, móng tay đều rơi vào thịt bên trong.

Ầm ầm ầm, bên ngoài có người phá cửa.

"Ai?" Trần Phong ở Thiên Hạc Học Viện từ lâu không còn bằng hữu, khởi đầu còn có người đối với hắn mang nhiều kỳ vọng, có thể mấy lần thức tỉnh thất bại, không còn có người đồng ý cùng rác rưởi làm bạn.

Trần Phong mở cửa thấy đi ra bên ngoài đứng tên Béo, còn theo hai cái khuôn mặt mới, tỉ mỉ nghĩ lại là buổi sáng thức tỉnh thành công hai tên tân sinh, có cái gọi Vương Khôi.

"Triệu Nguyên Cát, ngươi tới làm gì?" Trần Phong lạnh mặt nói.

"Còn dùng hỏi, ta tự nhiên là đến chúc mừng." Tên Béo chấp tay, "Trần đại thiên tài rốt cục võ hồn thức tỉnh rồi, mặc dù là cái tàn hồn miễn cưỡng còn có thể sử dụng, chuyện này đã bẩm báo cho viện trưởng, coi như ngươi miễn cưỡng qua ải không cần bị đuổi ra ngoài, lớn như vậy một cái Học Viện đường tên rác rưởi cũng không cái gì gánh nặng."

"Ngươi câm miệng!"

"Đây chính là tin tức vô cùng tốt a, ta nhưng là được trực tiếp tin tức liền đến chúc, hôn mê một buổi trưa rốt cục tỉnh rồi a, sau đó nhiều nỗ lực, tranh thủ vượt qua ta, ha ha."

"Người cút cho ta!" Trần Phong biết hẳn là nghe xong Vương Khôn mệnh lệnh, chuyên môn lại đây nhục nhã chính mình đến.

"Người gọi ta lần? Người dám gọi ta cút!" Triệu Nguyên Cát tiến lên trước một bước, "Người dễ thực hiện nhất diện theo ta xin lỗi, không phải vậy ta có thể không khách khí rồi!"

"Triệu tên Béo, người bắt quả là Vương Khôn bên người một con chó, hung hăng cái gì!" Trần Phong không những không giận mà còn cười.

"Muốn chết!" Triệu Nguyên Cát một quyền đánh ra, cương mãnh bá đạo.

Trần Phong không thể tránh khỏi, một quyền đối đầu trực tiếp thổ huyết bay ngược ra ngoài.

Vết thương trên người còn không khôi phục, thêm vào võ hồn mới vừa thức tỉnh, năng lực còn chưa biết, nơi nào so với đạt được thức tỉnh thú hồn mới vừa cánh tay viên, đối với sức mạnh tăng thêm rất lớn Triệu Nguyên Cát.

Triệu Nguyên Cát đi tới hanh cười nói: "Trần đại thiên tài làm sao không hung hăng, như con chó chết nằm trên đất giống kiểu gì, nhanh đứng lên đến, chúng ta lại khoa tay khoa tay."

Trần Phong gãy giữa muốn lên, có thể toàn thân đau nhức, cái nào còn năng động.

Triệu Nguyên Cát nhìn về phía phía sau đứng hai tên tân sinh, "Muốn lấy gót khôn ca, tiểu tử này thấy được chưa, khôn ca to lớn nhất lạc thú chính là có không liền giẫm hẳn mấy đá, các người cũng lại đây ý tứ ý tứ."

Hai tên thiếu niên đối diện một chút, đi nhanh tới.

"Ra tay khinh điểm, đừng đùa hổng rồi, sau đó này việc vui nơi nào tìm đi." Triệu Nguyên Cát ôm vai nhìn, một mặt hưởng thụ.

...

Ầm ầm ầm, tiếng sấm lán lộn, thoáng qua liền trời mưa.

Một bóng người ở trong mưa liễu mạng mà chạy.

"Tại sao? Tại sao. . . Gọi ta võ hồn thức tỉnh nhưng một mực là cái tàn hồn, ta Trần Phong lẽ nào đời này nhất định đều chỉ là tên rác rưởi sao?" Thiếu niên ở trong mưa lên tiếng hô to.

Xoạt xoạt!

Một tiếng sấm rền, cách đó không xa một viên cây cối bị lôi điện bắn trúng, nhất thời dấy lên đại hỏa.

"Tốt!" Trần Phong cười bên trong mang theo lệ, "Ông trời, liền người cũng cười ta! Càng muốn ta như vậy người vô dụng sống tạm trên đời, đánh chết ta đi! Có bản lĩnh người liền đánh chết ta! Đừng làm cho ta đứng lên đến, ta nhất định phải phá ngày này!"

Xoạt xoạt!

Một tia chớp chém bỏ xuống đầu, Trần Phong chỉ cảm thấy toàn thân cứng đờ, liền mất đi trực giác.

Thời gian không biết quá khứ bao lâu.

Ý thức đột nhiên tỉnh rồi!

Trần Phong bỗng nhiên mở mắt ra, phảng phất vạn cổ Tinh Thần, trong đầu vang vọng một ít vụn vặt tin tức, trong miệng lầm bầm: "Viêm Vũ lịch 2173 năm. . . Hồn Uyên Các cùng bốn tên thánh giả tử đấu. . . Đây là ba mươi năm sau. . . Ta phong Viêm Vũ Đế dĩ nhiên sống lại rồi!"

Hồn Uyên Các -- Viêm Vũ đại lục cổ lão nhất tổ chức, có người nói khởi nguyên thậm chí cùng võ hồn sinh ra có liên quan lớn lao.

Ba mươi năm trước, lâm đại lục chỉ có bảy vị Vô đế, phong Viêm Vũ Đế một thanh dương ngã xuống khiếp sợ toàn bộ đại lục, sau đó rất nhiều môn phái ám lưu mãnh liệt, toàn bộ đại lục cách cục thậm chí đều sẽ phát sinh biến động.

"Phế vật này tiểu tử gọi Trần Phong. . . Thức tỉnh hồn vũ. . . Luyện hồn Vương đỉnh!" Hắn không khỏi cười to lên, "Chẳng trách ta sẽ sống lại trở thành hắn, Luyện hồn Vương đỉnh ở ta cùng Hồn Uyên Các quyết chiến thời điểm, không cần thận roi giữa hư không, dĩ nhiên gặp phải người hữu duyên."

"Thôi, thôi, từ nay về sau, ta chính là Trần Phong, những kia cười nhạo, bắt nạt người của người, toàn bộ giẫm đạp."

Trần Phong suốt đêm trở lại ký ức xá, không thể không nói tên rác rưởi này tiểu tử ba từ năm đó tu vi không hề tăng lên, tích trữ linh lực đúng là sung

túc.

Hắn gọi ra Luyện hồn Vương đình, người ngoài hoàn toàn không biết nó tác dụng, đình kia trên đời hết thấy Vật phẩm đều có thể luyện hóa, Luyện Đan, luyện khí, kinh người nhất tác dụng là Luyện hồn, có thể đem võ hồn cùng nhau luyện chế.

Đem linh lực để vào, luyện chế ra linh lực ở độ tinh khiết trên phiên một phen.

Trần Phong khoan chân ngồi tĩnh tọa, đem trong cơ thể còn lại linh lực toàn bộ thua đưa tới, Luyện hồn Vương đình vận chuyển lên, làm sao mặt ngoài tồn tại vết rạn nứt, tinh khiết linh lực trốn chỉ ít một phần năm.

Bỏ ra sắp tới một canh giờ, cuối cùng cũng coi như toàn bộ hấp thu xong, linh lực đang nhanh chóng tu vi trong cơ thể bị thương kinh mạch, một lát sau dĩ nhiên khôi phục, tu vi đã lên tới Võ đồ tầng hai.

"Thân thể này thật là kém cỏi, nhanh như vậy liền bão hòa. . ." Trần Phong báo lấy cười khổ.

Này một đêm, đem ba năm tích lũy dùng không còn một mống, mới miễn cưỡng thăng cấp một, có chút lúng túng a.

Kiếp trước hắn bất ngờ thu được đình này, cùng Hồn Uyên Các cừu hận cũng là đều do vật ấy mà thành.

Võ hồn tăng lên tới cấp năm liền có thể là võ hồn ngưng tụ, nghĩ biện pháp chữa trị nó đều sẽ sau này nhất định phải trước tiên hoàn thành một chuyện, Luyện hồn Vương đình còn có rất nhiều bí mật chờ đợi mình đào móc.

Hắn cẩn thận thu dọn trong đầu mảnh vỡ tin tức, không lâu sau đó liền ngủ rơi xuống.

Vũ viện.

Một chỗ trên đất trống ngồi một đám học sinh, Lý Hanh chính đang cho vừa hoàn thành thức tỉnh tân sinh làm chỉ đạo.

"Vạn vật đều có linh, sau này các ngươi đều muốn dùng đến võ hồn, ta trước tiên nói một chút về khí hồn." Lý Hanh nói rằng, "Thức tỉnh khí hồn, trở thành luyện khí sư làm ít mà hiệu quả nhiều. Chúng ta Vân Thủy Thành lợi hại nhất luyện khí sư đạt đến ba sao, tổng cộng có ba vị, chúng ta Thiên Hạc Học Viện thì có một tên."

"Luyện chế vũ khí từ Thanh Đồng cấp đến hắc thiết cấp, bạch ngân cấp, hoàng kim cấp, bạch kim cấp, kim cương cấp, Vương cấp đến truyền kỳ." Lý Hanh tiện tay điểm một tên học sinh, "Vương Khôi, ngươi thức tỉnh võ hồn chính là khí hồn, ngươi tới nói nói, tại sao luyện khí một đường đối với ngươi rất nhiều ưu thế."

"Vâng, Lý lão sư." Vương Khôi ngày hôm qua đang thức tỉnh nghi thức trên có thể ra danh tiếng, năm mươi bảy người tham gia, mười hai người thức tỉnh võ hồn thành công, hắn là ít có hai cái thức tỉnh đồ vật người một trong.

Đương nhiên một cái khác chính là Trần Phong, hắn hiện tại đã thành toàn Học Viện trò cười, cấp một võ hồn vẫn là tàn hồn, không cách nào lên cấp, điều này cũng làm cho mang ý nghĩa tu vi của hắn muốn vẫn kẹt ở Võ đồ tầng một trên, cùng ba năm trước như thế!

Muốn hắn mới vừa vào giáo thi, chưa thức tỉnh võ hồn liền đạt đến Võ đồ tầng một, lúc đó ở toàn bộ Thiên Hạc Học Viện đều khá là náo động, không biết bao nhiêu người xưng là thiên tài, nhưng mà theo thức tỉnh nghi thức mở ra, hắn bị mọi người nhiều từng cái sảy ở phía sau.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Trên lớp xung đột

Vương Khôi đứng lên giơ thanh đáp: "Luyện khí đầu tiên cần nguyên hóa, khí hồn tự mang nguyên hóa cùng thuộc tính, như vậy luyện chế vũ khí liền nắm giữ thuộc tính trên bổ trợ. Thức tỉnh thú hồn bên trong nắm giữ nguyên hóa vốn là ít ỏi, Được hồn cũng là như thế."

"Nói thật hay! Cố gắng nỗ lực ngươi ở khí viện nhất định đại có cái nên làm!" Lý Hanh gật gù, "Ở quảng đại võ giả trong mắt, võ hồn chia làm thú, khí, được ba loại, khí hồn phát triển rộng nhất, luôn luôn bị tôn sùng là thượng phẩm võ hồn, Được hồn kém hơn, thú hồn thấp nhất, vì lẽ đó các ngươi ở Vân Thủy Thành nhìn thấy, luyện khí sư rất ít, luyện được sư nhiều hơn chút, mà tu võ giả nhiều vô số kể."

Chúng tân sinh dồn dập gật đầu, hóa ra là có chuyện như vậy, nghề nghiệp cùng võ hồn có chặt chẽ không thể tách rời liên hệ.

"Thực sự là phí lời liền thiên, hấn cố gắng nữa cũng vô dụng, nhất định được không luyện khí sư." Một cái không thiết thời nghỉ hanh tiếng cười từ mọi người phía sau truyền đến.

Lý Hanh quay đầu nhìn lại, nhất thời nổi nóng, càng là Trần Phong tên rác rưởi này, thức tỉnh tàn hồn viện trưởng dĩ nhiên lòng tốt chưa hề đem hấn cho đuổi ra ngoài, như vậy một tên rác rưởi giữ lại cần gì dùng!

"Ngươi tới làm gì?" Lý Hanh cả giận nói, "Ta khóa có thể không yêu mời ngươi tới, ngươi nói ai thôi lắm? Chú ý ngôn ngữ của ngươi dùng từ!"

"Ta dùng từ không có vấn đề, nói đã rất khách khí." Trần Phong lười biếng ngồi, "Không phải hết thầy nguyên hóa đều có thể đem ra luyện khí, ngọc bích kiếm nguyên hóa tác dụng là phá giáp, chủ tiến công một mực gọi hấn đi luyện khí, buồn cười cực điểm!"

"Câm miệng!" Lý Hanh hắc khuôn mặt, "Ngươi có tư cách gì chỉ trích ta? Ngọc bích kiếm có thể tu kiếm cũng có thể luyện khí, song hướng về phát triển, nơi nào buồn cười rồi! Vô tri liền không muốn khắp nơi ồn ào, miễn cho mất mặt xấu hổ."

"Vậy ta liền nói nói, ngươi sai ở nơi nào." Trần Phong trầm giọng nói, "Ngươi đối với ba loại võ hồn đặc tính hiểu rõ không sâu a, khí hồn nắm giữ nguyên hóa, luyện khí cần nó, nhưng luyện khí sư điều khiển nguyên hóa thông thường là thiên hướng luyện chế, nung nấu thuộc tính, phá giáp chỉ là chỉ một công kích thuộc tính, cùng luyện khí căn bản không hề liên quan."

"Chuyện này. . ." Lý Hanh trong lúc nhất thời sững sờ.

"Thứ yếu, cũng không phải là thú hồn rất ít tự mang nguyên hóa, cho nên mới chỉ có tu võ một lựa chọn, này càng là mười phần sai." Trần Phong cười to nói, "Thú hồn đặc tính là nắm giữ nguyên lực, nguyên lực đối với người tự thân có tăng thêm, tỷ như sức mạnh, tốc độ, phản ứng, Tinh Thần lực, không giống thú hồn ở phương hướng khác nhau có mạnh có yếu, người tự thân toàn diện tăng lên, tu luyện tự nhiên càng dễ dàng một chút, vì lẽ đó tu võ là tối có ưu thế."

Trong lúc nhất thời yên lặng như tờ, mọi người hai mắt nhìn nhau.

"Cuối cùng trở lại nói một chút Được hồn, nó đặc tính là nguyên khí, chế thuốc cần nguyên khí, cùng nguyên hóa như thế, có cô đọng, không chế, nhận biết loại thuộc tính nguyên khí mới thích hợp đi chế thuốc. Ba người này ngươi đều không làm rõ ràng được, vẫn còn ở nơi này nói ầu nói tả, Thiên Hạc Học Viện không phải được xưng Vân Thủy Thành học phủ cao nhất, làm sao tìm được đến giảng sư trình độ không chịu được như thế." Trần Phong đứng lên liền muốn đi.

"Hoàn toàn là nói bậy! Hoang đường cực điểm!" Lý Hanh sững sờ vài giây, nhìn bọn học sinh trong đôi mắt nghi hoặc cùng nghi kỵ, nhất thời hồng lên, "Ngươi cái này thức tỉnh tàn hồn rác rưởi biết cái gì, có tư cách gì đối với ta quơ tay múa chân!"

Trần Phong quay đầu lại, nhanh chân đi đến lạnh lùng nói: "Ồ Học Viện những năm này, ngươi đối với ta mọi cách nhục nhã, hiện tại ta liền tính với ngươi toán sổ cái!"

"Yêu a, ngươi còn muốn động thủ với ta? Ngươi cái này thức tỉnh tàn hồn, Võ đồ tăng một rác rưởi, không tôn sư trưởng nói năng lỗ mãng, không cần ta động thủ, những học sinh mới này tùy ý chọn một cái liền đánh bất ngươi." Lý Hanh cười to.

"Lý lão sư, ta đến!" Vương Khôi tới hôm qua liền cuồng đánh Trần Phong một trận, hôm nay chẳng những có thể lộ mặt còn có thể lấy lòng Lý Hanh, có sao mà không làm.

Trần Phong nhìn Vương Khôi, "Ngươi chủ động đứng ra là tốt rồi, miễn cho ta đi tìm ngươi."

"Ngông cuồng!" Vương Khôi hét lớn một tiếng trong cơ thể linh lực trong nháy mắt bạo phát, đột nhiên vọt tới trước, cánh tay phải giơ lên cao hướng phía dưới vung lên, "Chém!"

Trần Phong đứng bất động, nhìn cánh tay như kiếm hướng về mặt bỏ tới, hấn hơi nghiêng người, con dao sát chớp mũi vẫn hướng phía dưới, mãi đến tận hết lực, hấn mới không nhanh không chậm ra tay.

Một cước mạnh mẽ đá vào trên bụng, Vương Khôi ngửa mặt bay ngược ra ngoài, thổng trên đất trực lăn lộn.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Vương Khôi một chiêu thất bại? Hấn là Võ đồ hai tầng!"

"Không thể! Thức tỉnh tàn hồn, Tôn lão sư không phải nói tu vi không cách nào tiến thêm sao?"

Những học sinh mới nhất thời nổ oà, Vương Khôi nhưng là trong những người này giỏi nhất đánh, ai ngờ một chiêu liền bị đánh bất, hoàn toàn không có sức lực chống đỡ lại.

Trần Phong từng bước một đi tới, nói một cách lạnh lùng nói: "Lý Hanh, ngươi ta tu vi bằng nhau, nếu như không phải ngươi có quan hệ, chỉ bằng chút thực lực này còn có thể chờ ở Thiên Hạc Học Viện, sợ là này Vân Thủy Thành cũng không ai. Ngộ người con cháu, ếch ngồi đáy giếng, như ngươi phé vạt như vậy sớm nên cút ra ngoài rồi!"

"Người, người. . . Người muốn làm gì?" Lý Hanh sợ đến liên tiếp lùi về phía sau, Trần Phong trên người toả ra sát khí càng hoảng như thực chất.

"Nhục ta già, đều phải trả giá thật lớn!" Trần Phong vọt tới trước, cao cao nhảy lên, đâm ra một quyền.

Lý Hanh nhất thời có loại thái sơn áp đỉnh cảm giác, ở đông đảo học sinh trước mặt, nếu như hắn chạy trốn, vậy sau này còn làm sao gặp người!

Cần răng, một quyền đón nhận, "Ầm" một tiếng, hắn chỉ cảm thấy quyền tâm đau xót, bạch bạch bạch về phía sau rút lui, suýt nữa đặt mông ngồi dưới đất.

Chúng học sinh, có xem trò vui, có chạy đi mật báo, còn có người chơi ra tâm trò gian, có thể đi vào Thiên Hạc Học Viện, những thiếu niên này trong xương đều có mấy phần máu tanh.

"Lý lão sư, đánh hắn a!"

"Trần bạn học, đủ sự can đảm, ta rất người!"

"Mở bàn làm đánh cược, áp Trần Phong một bồi năm, áp Lý lão sư một bồi ba. . ."

"Ta áp Lý lão sư!"

"Ta áp Trần Phong!"

"Còn có ta. . ."

Một đầu khác cũng là khá là náo nhiệt.

"Bọn khốn kiếp kia!" Lý Hanh cắn nát nha, con mắt đều sắp phun ra lửa.

Hắn cũng chỉ có Vô đồ tăng hai, Lý gia ở Vân Thủy Thành khá có ảnh hưởng lực, những năm này chủ yếu phụ trách cũng đều là tân sinh, đối với tu luyện vẫn không cảm, ngày nữa học Học Viện sơ trung, bất quá là coi trọng một vị nữ lão sư.

Trần Phong rơi xuống đất, dưới chân giẫm một cái, lần thứ hai nhào trên.

"Trần Phong! Người nếu như dám động ta một cọng tóc gãy, có tin ta hay không khiến người ta đem lão nương người cho. . ."

Trần Phong con người co rút lại, tuy rằng hắn sống lại ở trên người thiếu niên, những ký ức ấy thật sâu đem mẫu thân và chính mình liên hệ cùng nhau, cái kia sợi sát ý cùng phần nộ dĩ nhiên không không chế được bạo phát.

"Đây chính là người tự tìm, vậy thì -- chết đi cho ta!" Trần Phong điên cuồng thôi thúc linh lực, nắm đấm phăng phát hỏa, nóng bỏng cứng rắn, một quyền đập về phía mặt.

Toàn lực bạo phát, tốc độ dĩ nhiên lại nhanh thêm mấy phần.

"Người lại dám sát --" Lý Hanh căn bản không kịp động, nắm đấm đã bức đến trước mắt, hắn ngoại trừ kinh hoàng kêu to cũng lại làm không được những khác.

Một đạo kinh khí bỗng nhiên từ phía sau lưng bay tới, nắm đấm thiếu một chút đập trúng, Trần Phong rên lên một tiếng trực tiếp tà bay qua, phần eo nổ lên một đoàn huyết hoa.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Viện trưởng đến rồi

Một cái râu bạc ông lão mặc áo bào xanh Ngự Phong mà đến, tay phải cây cung, cong vì là nửa tháng, hai bên khảm nam hai đạo kim văn, như rồng rắn tầu thú.

"Viện trưởng!"

"Mau nhìn a! Viện trưởng trên tay nắm giữ chính là hắc thiết cấp vũ khí -- Thanh Long bán nguyệt cung."

"Viện trưởng đánh ra chỉ là một đạo Linh Khí, nếu như là dùng phá hồn tiễn, Trần Phong đã là người chết."

"Viện trưởng . . Viện trưởng, tiểu tử này muốn giết ta!" Lý Hanh phía sau lưng tất cả đều là mồ hôi lạnh, kích động nói, "Khai trừ hắc! Không, này lợi cho hắc quá rồi, muốn phạt nặng, sau đó sẽ thông báo cho gia tộc hắc, như vậy đại nghịch bất đạo học sinh giữ lại cũng là gieo vạ!"

Viện trưởng Tô Tinh Hà, Vân Thủy Thành cao thủ tuyệt đỉnh một trong, ở Học Viện vẫn rất có uy vọng.

Trần Phong ói ra khẩu huyết, giấy giữa bỏ lên, hai mắt đỏ chót, "Tô lão đầu, vì sao ngăn trở ta?"

"Hắc gọi viện trưởng Tô lão đầu. . Ta có phải là nghe lầm?" Một vị học sinh biểu hiện đại ra.

"Điên rồi! Hắc sát điên rồi. . Dám cùng viện trưởng kêu gào lên, mịa nó! Có muốn hay không như thế cuồng?"

"Đều nói Trần Phong từng là Thiên Hạc Học Viện số một thiên tài. . Chẳng lẽ nói hắc muốn quật khởi?"

Tô Tinh Hà nhìn Trần Phong con mắt, hơi run run, đó là thế nào ánh mắt, hắc không nói ra được, điên cuồng, cổ chấp, liều lĩnh.

"Chuyện vừa rồi ta đã nghe học sinh nói, hai người các ngươi cũng đã có sai, chuyện này liền như thế quên đi." Tô Tinh Hà nói rằng.

"Ha ha, liền như thế quên đi? Vậy ta mấy năm qua này chịu đến sỉ nhục cùng làm khó dễ, liền như vậy xóa bỏ thật sao?" Trần Phong cười thâm nói, "Tô lão đầu, lấy lớn ép nhỏ đến ép ta, ta không phục!"

"Viện trưởng, ngài cũng nhìn thấy, hắc tính cách như vậy ác liệt, u mê không tỉnh, Học Viện làm sao có thể thu nhận giúp đỡ người như vậy tra!" Lý Hanh gấp gấp hỏi.

"Coi như ta nợ một món nợ ân tình của ngươi, như vậy đi, vũ viện, dược viện, khí viện ba viện ngươi có thể tự do ra vào, cũng có thể chọn môn học trong đó chương trình học." Tô Tinh Hà ngừng nói, "Nhưng ngươi có thể hay không ở lại Học Viện đến xem bản lĩnh, thời gian nửa năm, nếu như ngươi không thể đạt đến võ giả tầng một, đến lúc đó hay là muốn lệnh cường chế sa thải, ta cũng thật cho chúng sư sinh một câu trả lời."

Nói câu nói này thời điểm, Tô Tinh Hà cố ý nhìn Lý Hanh một chút, "Ngươi hiện tại đã vô lực tái chiến, đi tranh này một hơi, còn không bằng nghĩ như thế nào đi trở nên mạnh mẽ."

"Một điểm tiểu thương mà thôi, Tô lão đầu, một ngày nào đó, ngươi cũng có chuyện nhờ ta thời điểm" Trần Phong hừ một tiếng, hai chân suy yếu vô lực, cất bước rất nhanh liền đi xa.

Trần Phong trở lại ký túc xá, đối với vết thương làm bằng bó đơn giản, liền đi ra cửa hướng về dược viện.

Có Luyện hồn Vương đỉnh ở tay, chỉ phải lấy được một ít chế thuốc vật liệu, luyện ra một hạt bù Nguyên vương đan, một canh giờ thương thế liền có thể khỏi hắc.

Dọc theo đường đi có thể nhìn thấy không ít cảnh tượng vội vã dược viện học sinh, mỗi người trên tay đựng một cái chu chiếc hộp màu đỏ, cẩn thận từng li từng tí một nâng, phảng phất bên trong phân phát đặt bảo bối gì.

Trần Phong trải qua hai tên thiếu niên bên cạnh thời điểm, hơi thờ ngửi một cái, bỗng nhiên tỉnh ngộ: "Hóa ra là Bỏ nguyên đan, chỉ là này mùi không đúng, nói vậy vật liệu dùng chính là băng con nhện huyết, dược lực ít nhất phải hạ thấp hai phần mười."

Chính vội vã đi tới mặt chữ điền thiếu niên ngăn ra, lập tức cả giận nói: "Ngươi là người nào? Ta có thể cảnh cáo ngươi, đây là ta tham gia cuộc thi, lãng phí ta hai ngày hai đêm mới luyện chế thành Bỏ nguyên đan, nếu như không đạt tới sáu thành dược lực, vậy thì là ngươi tám này xú miệng cho chú!"

"Triệu Bằng, cùng tên ngu ngốc này nói nhảm gì đó, thời gian sắp đến rồi. Ngươi nhìn hắc mặc quần áo này, vừa nhìn liền không phải dược viện học sinh, hắc biết cái gì."

"Luyện dược sư sát hạch?" Trần Phong khẽ mỉm cười, "Đã có thể luyện chế Bỏ nguyên đan, vậy nói như thế, hai người các ngươi đã không phải học đồ, được cho nhất phẩm luyện dược sư?"

"Nói ngươi không hiểu còn ngạnh trang!" Triệu Bằng dương dương đắc ý nói, "Bỏ nguyên đan nhưng là nhị phẩm luyện dược sư Nhập môn mới có thể học, ta cùng sư đệ trở thành nhất phẩm luyện dược sư đã có một năm, lần này sư đệ chỉ là bồi tiếp ta đến, hắc luyện chế Bỏ nguyên đan tất cả đều nát, còn kém chút hòa hòa."

"Há, sát hạch luyện chế Đan Dược chương trình học là ai quy định? Ta nhớ tới Bỏ nguyên đan là Nhập môn liền có thể học, nhất phẩm Đan Dược có thể thông thạo luyện chế tùy ý năm loại, có 70% tỷ lệ thành công, là có thể học tập."

"Ha ha ha. . . Đầu ngươi có phải là hồng rồi nói lung tung mê sảng! Đây chính là Tề Liên Thành đại sư quy định, học tập Luyện Đan phương pháp muốn tuần tuần tiến dần, không thể nôn nóng, hắc nhưng là Luyện Đan Sư bên trong quyền uy!" Triệu Bằng một mặt sùng kính.

Mịa nó!

Người này Trần Phong nhận thức, là Tề Liên Thành tên tiểu khố kiếp kia, năm đó mặt dày mày dạn muốn bái chính mình làm thầy, môn hạ thiên phú dị bẩm giả thực sự quá nhiều, người này lại ngu si vừa nát, xem ra bình thường, dĩ nhiên quá ba mươi năm sau hồn người sờ vuốt cầu dạng, thật là có loại không tên hi cảm!

"Tề Liên Thành có thể ở được viện?" Trần Phong hỏi.

"Không được vô lễ!" Triệu Bằng sư đệ cả giận nói, "Tề đại sư tên cũng là người có thể gọi? Đại sư ba mươi năm trước liền rời đi Thiên Hạc Học Viện, có người nói hẳn ân sư xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đi gấp bận bịu. . ."

Ba người vừa đi vừa nói, Trần Phong nghe được câu này không khỏi lộ ra cười khổ.

Cây đồ bầy khi tan, năm đó chính mình ngã xuống, môn hạ những kia đã rất có chiến tích đệ tử khẳng định đều tìm kỹ chỗ dựa, cái này tới bốn đồ đệ trái lại tới có lương tâm, khổ sở tìm kiếm tự mình, lúc trước an tâm ở lại Học Viện dạy học, lý tưởng không lớn, nhưng cần cần khăn khăn.

Thôi, hai người kia đối với Tề Liên Thành như vậy sùng bái, cũng được cho là học sinh của hắn, dĩ nhiên gặp phải liền giúp thứ bận bịu đi.

"Chỉ bằng người trong hộp cái này Bồ nguyên đan, muốn sát hạch thông qua có thể không hi vọng." Trần Phong nói rằng, "Đan tuy thành, được lực nhưng chỉ ở hai phần mười, đã luyện phế bỏ."

"Phế bỏ? Nói vậy! Cái này nhưng là ta ba ngày nay tới nay luyện chế vừa ý nhất, tiểu tử ngươi có phải là tìm đánh?"

"Nếu ngươi không tin có thể mở ra, dùng sức nắm Đan Dược hai bên, dưới đáy sẽ xuất hiện một đạo rất nhỏ vết nứt, Đan Dược bên trong tro cạn quá thừa, tự nhiên được lực không đủ. Có tin hay không là tùy ngươi, ta biết bỏ cứu phương pháp."

"Sư huynh, đừng để ý tới hắn!" Vị kia nhất phẩm luyện dược sư thúc giục.

Triệu Bằng trong lòng có quỷ, không nói hai lời đem hộp mở ra, dựa theo kẻ trên yêu cầu ngón tay mới vừa hơi dùng sức, "Choảng" một tiếng, dưới đáy dĩ nhiên thật sự nứt ra rồi một đạo tế khẩu.

"Này, chuyện này. . ." Triệu Bằng trực tiếp há hốc mồm, nhìn về phía Trần Phong ánh mắt, lại như là nhìn thấy cuối cùng một cái nhánh cỏ cứu mạng, "Vị đại ca này, nhanh giúp một chút tiểu đệ, ta nhất định cố gắng báo đáp ngươi!"

"Bằng con nhện huyết dung hợp tính yếu kém, ngươi thôi thúc nguyên khí thời gian lại quá ngắn, vì lẽ đó có bộ phận huyết dịch căn bản không có tan ra. Động lại sau khi tự nhiên biến thành tạp chất, muốn bỏ cứu ngược lại cũng không khó, ta giúp ngươi một tay, đến có báo lại, ngươi muốn đạt được nhị phẩm luyện dược sư sát hạch tư cách, đến lấy ra thành ý đến." Trần Phong cười hắc hắc nói.

Triệu Bằng gật đầu liên tục, "Đó là, đó là! Ngươi muốn cái gì? Cứ việc nói!"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Sát hạch bắt đầu

"Ta muốn một bình Bồ nguyên đan, được lực có thể độ chênh lệch chỉ có hai, ba phần mười, trời tối trước đây liền muốn."

"Một bình, cái kia chẳng phải là năm mươi hạt?" Triệu Bằng khổ sở nói, "Tha cho ta mấy ngày quay vòng tuyết đối không thành vấn đề, quá mức ta đi trong thành đan dược phô mua đi, có thể buổi tối liền muốn. . ."

Trần Phong quay đầu liền đi, "Ngươi vì ứng phó lần này sát hạch, luyện chế ít nhất có hơn trăm lần đi, chỉ cần Đan Dược không nát tan tất nhiên sẽ giữ lại, nói không đủ một bình, xem ra cũng chỉ có kẻ ngu si mới sẽ tin. Bỏ qua năm nay sát hạch cơ hội, ngươi liền đăng hoàng đội thêm ba tháng đi."

Triệu Bằng vội vã mà đuổi theo, "Đại ca đừng đi! Mau nói cho ta biết bỏ cứu phương pháp, thành giao! Đây một bình dược lực đều ở ba phần mười trở lên, ngươi cầm đi!"

Trần Phong nhìn thấy hắn một mặt đau lòng đáng vẽ, cười nhạt, muốn làm luyện dược sư là cái thiêu tiền việc, viện phương mỗi người chỉ nhắc tới cung vô cùng vật liệu, nếu như dùng hết chỉ có thể đi bên ngoài mua. Bồ nguyên đan ở bên ngoài dựa theo sáu thành dược lực đến toán bốn đồng tiền vàng

một hạt, ba phần mười trở xuống giá cả giảm phân nửa, này một bình chỉ ít trị một trăm kim!

Thử nghĩ, Trần Phong trước đây đi săn thú, bán thành tiền cấp một ma thú trên người vật liệu, bận việc nửa ngày mới đến bốn kim.

Coi như bình đan dược này không tự dụng, cầm buổi đầu giá gỏi bán, chụp đi vừa thành : một thành thành phẩm, cũng có chín mươi kim lợi nhuận.

Trần Phong ở Học Viện mấy năm qua này, cùng bách chán nản, quần áo liền như vậy một hai kiện, mặc dù bị thương đều không nỡ lòng bỏ mua một hạt Bỏ nguyên đan chữa thương.

"Hai lần độ khó luyện chế muốn tăng gấp đôi, vì lẽ đó cũng phải nhìn người đối với nguyên khí khổng chế, nhớ kỹ, không muốn dùng nguyên khí quay về dưới đáy vết nứt, lên trước, lại đều đều vận hành, dùng người vô hồn đi khổng chế hóa hầu, lại gia nhập thêm một phần Hỏa vĩ hạt huyết, Đan Dược có thể thành."

"Hỏa vĩ hạt huyết. . . Này không phải thường thấy nhất cấp thấp nhất ma thú sao?" Vị kia nhất phẩm luyện dược sư nghi vấn nói, "Loại này nát phở lớn hạt huyết một trăm phân treo lên ngũ kim đều không có ai liếc mắt nhìn, cũng có thể làm nhị phẩm bù linh đan vật liệu?"

Cũng khó trách hắn sẽ nghi vấn, bù linh đan Băng tri chu huyết là quý nhất, mặc dù là dược viện lão sư cũng chắc chắn, nhị phẩm Đan Dược khẳng định là muốn dùng đến ma thú cấp hai vật liệu, như vậy dược lực mới có bảo đảm.

Hỏa vĩ hạt hình thể mập mạp, xem ra một thân là thịt, trên người không một điểm đáng giá đồ vật, dẫn đến một số võ giả đi săn bắt đều lười giết nó.

Nếu như Băng tri chu huyết có thể đủ Hỏa vĩ hạt huyết để thay thế, cái kia hai người chênh lệch giá có ít nhất mấy nghìn gấp mười.

Băng tri chu huyết một phần giá trị mười kim, mà Hỏa vĩ hạt đây, liền huyết mạng trên người bì, thịt, tứ chi cũng bắt quá mười cái ngân tệ.

Trần Phong trong xương liền rất áy náy, bởi vì hắn đúng là quá thiếu tiền xài. Sau khi sống lại hắn nhận ra dược nội tâm có mãnh liệt như vậy ý nghĩ, mỉm cười nở nụ cười, thiếu tiền cảm giác thật là có đã lâu không trải nghiệm quá.

"Vì sao không thể? Ai quy định luyện chế bù linh đan nhất định phải dùng Băng tri chu huyết?" Trần Phong cười nói.

"Sư huynh, người bị lừa rồi! Hắn khẳng định là một tên lừa gạt! Tề đại sư lưu lại chế thuốc toàn biên tả rõ ràng ràng, có người nói là hắn tùy tùng ân sư học tập, bỏ ra vô số thời gian thu dọn bút ký, Thiên Hạc Học Viện các đời luyện dược sư đều coi đây là mẫu, người còn có cái gì có thể nói?"

Ta thảo!

Tề Liên Thành tên mập mạp chết bầm này, thực sự là thắng thần a, chính mình năm đó nói về bù linh đan chỉ là thuận miệng nói, lúc đó ở tại Hàn Băng thành cảnh vật chung quanh băng con nhện tùy ý có thể thấy được, Hỏa vĩ hạt cơ bản không nhìn thấy, vì vậy mới có như vậy luận điệu.

"Người theo ta cùng đi!" Triệu Bằng con mắt hơi chuyển động, "Ta ngay mặt thí nghiệm, nếu như phát hiện người ở gạt ta, cũng đừng trách ta trở mặt không quen biết!"

"Được rồi, luyện dược sư sát hạch, ta cũng có rất lâu không tham gia." Trần Phong khẽ nói, "Như vậy tùy người qua xem một chút."

Luyện dược sư sát hạch, vì phòng ngừa học sinh đi trong thành đan dược phô mua cho đủ số, viện phương cùng các hiệu thuốc đều kí rồi thỏa thuận, đồng thời sát hạch năm ngày hết thấy tham gia sát hạch người không được rồi dược viện, chuyên môn có người đến giám sát.

Cho nên muốn đối trả trên căn bản không thể, Triệu Bằng toàn hi vọng viên thuốc này có thể thành đây, vì luyện tập mua vật liệu tiêu một số lớn tiền, sát hạch lại không thể thông qua, mặc dù trong nhà có chút tiền cũng ít không một trận đánh no đòn.

Trần Phong thuận miệng hỏi: "Tề Liên Thành. . . Nha, tề đại sư bây giờ đã là mấy phẩm luyện dược sư?"

Hắn nhìn thấy hai vị thiếu niên trừng mắt, không thể làm gì khác hơn là đổi giọng, mẹ kiếp, thật không nghĩ tới ba mươi năm sau, luyện dược sư như thế không đáng giá, tùy tiện một người liền dám xưng đại sư.

"Tề đại sư rồi đi Học Viện thời điểm đã là ngũ phẩm, bây giờ dược viện phân viện trưởng là tề đại sư năm đó chịu đựng đệ tử cuối cùng, nhưng là cái băng mỹ nhân! Tề đại sư này vừa đi, Vân Thủy Thành lợi hại nhất luyện dược sư chính là nàng, hai mươi tuổi, tam phẩm luyện dược sư, vẫn là phân viện trưởng, chà chà, thật là khiến người ta ước ao a!" Triệu Bằng nói rằng.

"Sư huynh, cho nên ta tới đây dược viện, chính là chạy mộ dung tịnh viện trưởng mới đến, chỉ cần có thể xa xa mà coi trọng nàng một chút, ta từ đều đáng giá!" Vị sư đệ kia một mặt mê gái nói rằng.

Trần Phong nhất thời có chút không nói gì, Tề bản từ dĩ nhiên thu rồi nữ đồ đệ, vậy này cái gọi mộ dung tịnh chẳng phải là đến gọi mình sư tử?

Ba người rất đi mau đến một chỗ Thiên điện, tiến vào bên trong tùy ý có thể nhìn thấy hoa hoa thảo thảo, những này có thể đều không phải Phổ thông phạm vật, mà là giàu có linh tính linh thực.

"Ôi, này không phải Triệu huynh mà, nghe nói người đang đấu giá hành liền mua bốn trăm kim chế thuốc vật liệu, quang Băng tri chu huyết liền mua thập phần, một phần đầy đủ luyện dược mười viên, trong hộp bày đặt chính là thành phẩm đi, dược lực thế nào? Nếu như liền năm phần mười cũng chưa tới,

thắng thần ta đưa ngươi một viên được rồi, ngược lại luyện chế năm thành được lực bù linh đan đối với ta mà nói dễ như ăn cháo."

Đi tới thiếu niên quần áo hoa lệ, từ bảo bạch điện, cầm trên tay hộp thợ khéo tinh xảo xem ra khí thế mười phần, Triệu Bằng nghe được câu này trên đũa, cái trán gân xanh co rút lại một hồi.

Trần Phong dùng cái mũi ngửi khứu, hộp phong kín tính rất tốt, như vậy có thể bảo đảm được lực mây may đều sẽ không thấm thấu đến bên ngoài.

Loại này phong kín hộp dựa theo giá thị trường để tính, ít nhất cũng phải hai mươi kim tệ.

"Làm sao biến người câm rồi, cho ngươi nhìn ta một chút luyện chế Bồ nguyên đan, đừng quá đồ kị, nhất phẩm luyện được sư sát hạch ngươi thắng ta, sau đó đều sẽ không lại có thêm cơ hội như thế, ha ha."

Từ bảo thiếu niên đem phong kín hộp mở ra, một viên êm dịu màu xanh lam Đan Dược lẳng lẳng mà nằm ở bên trong, từ màu sắc, hình dạng, to nhỏ khắp mọi mặt đến xem đều là thượng phẩm.

"Bây thành được lực, vẫn tính miễn miễn cường cường" Trần Phong liếc mắt nhìn, thầm nghĩ.

Triệu Bằng nhìn lên sắc mặt liền có chút khó coi, đều là luyện được sư, hẳn làm sao sẽ không nhìn ra cái này bù được lực của linh đan, ứng phó sát hạch hoàn toàn không cần lo lắng.

"Nên để ta mở mạng kiến thức một chút ngươi, bằng Triệu huynh chế thuốc trên thiên phú, không phải ta loại này bán điều tử có thể so với." Từ bảo thiếu niên dùng ánh mắt thúc giục.

Triệu Bằng nắm chặt trong tay đan hộp, mở ra há không phải là bị người cười đến rụng răng, đây là một viên phế đan, tạp chất quá nhiều dưới đáy có vết nứt, qua loa tính toán, được lực có thể có ba, bốn phần mười liền thấp hương bát Phật.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Khiếp sợ ra tay

"Ta có được hay không, toàn bằng đạo sư định đoạt." Triệu Bằng bước nhanh phải đi.

"Làm sao, không dám gặp người? Ta biết rồi, cấp bậc phế vật, lấy ra cũng là mất mặt xấu hổ. Ta khuyên ngươi một câu, thắng thần bỏ quyền đi, yếu điểm mặt mũi."

"Ta chắc chắn sẽ không bại bởi ngươi!" Triệu Bằng tức giận kêu lên.

"Tiếp theo trang! Chờ ta thông qua lần này sát hạch, chính là chuẩn bị phẩm luyện được sư, lần sau gặp được ta, nhớ tới gọi sư huynh, ha ha." Từ bảo thiếu niên cười to đi ra.

"Bị người ký ở trên đầu gây phân kéo niệ, này cũng có thể nhịn?" Trần Phong nói rằng.

"Vân Thủy Thành to lớn nhất đan dược pho —— Lưu Vân đan phường chính là Tổng gia mở, tổng cơ tuy rằng đến từ ở riêng, nhưng hẳn biểu ca có thể không dễ chọc, đến Học Viện mới một năm cũng đã là Vô đồ tăng bốn." Triệu Bằng trong lòng có e dè nói rằng.

"Các ngươi có cái gì quá kết?"

"Hừ! Còn không là mới tới Học Viện thời điểm, giành với ta nữ nhân! Khi đó ta nhưng là nhất phẩm luyện được sư, hẳn bất quá là cái vô học công tử bột, không nghĩ tới. . ." Triệu Bằng dĩ nhiên nói không được, công tử bột bên trong cũng có một chút thiên phú không tệ, này tổng cơ coi như một cái.

"Vậy ngươi có muốn hay không thắng hẳn?" Trần Phong nhìn Triệu Bằng, lại như là ở xem một con dê béo!

"Hâm hại ta một bình bù linh đan, ngươi còn dám giữ công phu sư tử ngoạn? Ngươi nếu như dám gạt ta, ta cùng ngươi. . ."

"Đừng nói nhảm!" Trần Phong ngắt lời nói, "Giữa các ngươi ân oán ta có thể không có hứng thú hỏi đến, ta chỉ làm ăn. Vốn là chỉ dự định giúp ngươi thông qua sát hạch, sáu thành được lực liền đủ. Ta xem tổng cơ trong hộp cái viên này, được lực có tới bảy phần mười, muốn thắng hẳn, cần ta tự mình chỉ điểm một chút, này phí dụng có thể không rẻ."

"Người lại muốn cái gì. . . Ta xem ra có tốt như vậy ư sao?" Triệu Bằng tâm động không ngừng, lại cảm giác mình quá mức lỗ mẫn, người này căn bản không biết mình liền mặc cho bài bố, trên mặt có chút không nhận được, không thể làm gì khác hơn là vội vàng đổi giọng.

"Người chịu hoa mấy trăm kim tệ mua vật liệu, trong nhà nhất định rất có tiền, xem ở chúng ta như thế thực trên mặt, một cái giới năm trăm kim, ngàn ấy tiền liền kiếm lời trở về mặt mũi, rất có lời đi." Trần Phong lộ ra người súc nộ cười vô hại.

Triệu Bằng không nhận được run run một cái, cái tên này mẹ nhà hắn là dự định đào không ta à!

"Sư huynh của ta xem ra rất giống ngó ngàng sao? Người có phải là cùng điên rồi, làm sao không đi cướp!" Vị kia nhất phẩm luyện được sư tức điên nói, "Trước tiên đối tiền mặt : thực hiện lúc trước hứa hẹn lại nói."

"Được rồi." Trần Phong nhàn nhạt nói, " loại đến lúc đó nhưng là không phải cái giá này. . ."

Đi không bao xa đến ngoại viện, phía đông có mười mấy toà lộ thiên loại nhỏ Luyện Đan đài, đang có người khởi động nguyên lực luyện chế.

Vào lúc này, còn ở nắm chặt Luyện Đan, không cần đoán, đều là liều mạng một lần ôm cuối cùng một chút hy vọng, luyện chế Đan Dược đều không hợp cách học sinh.

Người chung quanh đều ở những người này trên người ánh mắt, mang theo xem thường cùng cười nhạo, vừa bận tới mảy tới mặt, vừa nhàn nhã chờ sát hạch kết quả, hai bên hình thành một bộ sự chênh lệch rõ ràng.

Tổng cơ liền ở nhân nhà đám người kia ở trong.

Triệu Bằng không để ý tới đưa tới ánh mắt, trực tiếp hướng đi một chỗ không trí Luyện Đan đài, sư đệ rất chạy mau tới lấy đến rồi có tới thập phần Hòa vĩ hạt huyết phân lượng lộ chứa.

Đối với luyện lại trong lòng hắn một điểm sức lực cũng không có, thông thường luyện lại có thể chữa trị đan bồi nhưng được lực sẽ hạ thấp, không giảm ngược lại tăng chuyển như vậy có thể rất hiếm thấy.

"Người đâu?" Hắn đem bù linh đan đặt ở Luyện Đan trên đài, thôi thúc vô hồn, trên đầu bay lên một cây thanh đằng trạng vật hồn ảnh, từng tia từng tia bạch khí bốc lên rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Đang định bắt đầu, Trần Phong nhưng không thấy, để hắn làm sao không hoảng?

Sư đệ nhìn chung quanh, mũi suýt chút nữa tức điên, Trần Phong càng lười biếng ngồi ở trên băng đá, cùng những kia nhân nhả tự đắc học sinh hỗn cùng nhau, nhìn bọn họ liều mạng can công.

"Người ở nơi đó ngây ngốc cái gì, mau tới đây!"

Trần Phong động cũng không nhúc nhích, "Như thế chuyển mắt mặt, ta quá khư làm gì. Yên tâm đi, ta nhìn đây, ra không được sai."

Triệu Bằng nghe được câu này, vô hồn mơ hồ có chút bất ổn, nếu như không phải muốn tập trung Tinh Thần lực, đã sớm chửi ầm lên.

"Người đây là thái độ gì? Trăm xa như vậy, vạn nhất sư huynh bên này xảy ra sai sót, không kịp làm sao bây giờ?"

Trần Phong không thể làm gì khác hơn là phui mông một cái đi tới, trong miệng trực oán giận, "Quá khư phải bị người Khi hầu xem, thôi thôi, ta liền chịu thiệt một chút."

O khóc tượng {{ võng. f chính bản @ thủ, phát o

Triệu Bằng tàn nhẫn mà nhìn Trần Phong một chút, lại đây luyện lại đã ở trong mắt mọi người ném một lần mặt, một hồi tuyên bố sát hạch kết quả lại lạc tuyển. . .

Vừa nghĩ tới cái này, liền để hắn khí huyết sôi trào.

"Người thất thần." Trần Phong ôm vai nhìn Triệu Bằng vô hồn một chút, thanh hư đằng, nhất phẩm Dược hồn, chủ thuộc tính là độ chính xác nhận biết, đúng là rất thích hợp đi Luyện Đan Sư con đường này.

"Bắt đầu đi, dựa theo ta cho người biết bước đi đến, nhiều điều động cảm nhận của người." Trần Phong nói rằng.

Triệu Bằng đã không phải phương diện này Tiểu Bạch, lập tức thả ra trong lòng bàn tay nguyên khí, thật chặt bao vây lấy bù linh đan. Đan bồi từ từ hòa tan, được lực hoàn toàn vùng phát ra, thông qua mắt thường có thể nhìn thấy một đoàn bạch khí ở trong là nồng nặc màu xanh lam khí thể.

Sau đó là đi trừ Bạng tri chu huyết bên trong tạp chất, vì lẽ đó rất nhanh màu xanh lam khối không khí liền quay cuồng lên.

Trần Phong tán thưởng nhìn Triệu Bằng một chút, hắn kiến thức cơ bản ngược lại cũng vững chắc.

Nguyên khí không ngừng biến mất, lại không ngừng từ võ hồn bên trong rút lấy, rất nhanh Triệu Bằng cái trán rơi xuống một tầng mồ hôi hột.

Khi khối không khí màu sắc hướng tới trong suốt sau khi, lập tức gia nhập chứa đựng ở một cái viên đĩa tròn chứa bên trong Hỏa vĩ hạt huyết, lần thứ hai nung nấu. Đây là cực kì trọng yếu một bước, một khi phạm sai lầm, kiểm cù ba năm thiếu một giờ.

Những kia khối không khí cũng không vững vàng, chung quanh tán loạn, vì lẽ đó cần rất mạnh nhận biết đến áp chế. Nhìn thấy Triệu Bằng chậm chạp không chịu đem động nguyên khí đi hấp thu bồn chứa bên trong thú huyết, vị sư đệ kia nhất thời sốt ruột lên.

"Chuyện gì xảy ra? Sư huynh chẳng lẽ thất bại?"

"Đừng nóng vội, nhận biết điều khiển đối với hấn mà nói có chút khó khăn, cơ hội chỉ có một lần, muốn tới ——" Trần Phong thấp giọng nói.

Vừa dứt lời, Triệu Bằng tay phải giờ lên ngắt một cái dấu tay, lẳng không hừ điểm, "Đi!"

Một đạo nguyên khí từ lòng bàn tay thoát ra, cuốn lên thú huyết bay vào Đan Dược bốn phía bao vây khối không khí bên trong, "Đùng" một tiếng, càng phát sinh một tiếng nổ vang.

"Không được!" Trần Phong biến sắc mặt.

Nguyên khí nhất thời trở nên hỗn loạn lên, chính đang nhanh chóng tiêu tan, võ hồn cũng tùy cơ âm đạm xuống.

"Ngưng nguyên quyết, tui!" Trần Phong đột nhiên ra tay.

Tán loạn nguyên khí bỗng nhiên bất động, lập tức khuấy lên khối không khí xoay tròn lên, luồng khí xoáy càng ngày càng nhỏ, ba năm giây đã hóa thành Đan Dược to nhỏ.

Trần Phong thu tay lại thở một hơi, nguy hiểm thật, may mà chỉ là cấp một võ hồn nguyên khí, dẫn dắt lên không tính quá khó.

Triệu Bằng khiếp sợ nhìn Trần Phong, lại nhìn Luyện Đan trên đài nằm màu đỏ thẫm Đan Dược, dùng sức mà dụi dụi con mắt.

Đan Dược đã thành, luyện lại suýt nữa thất bại, bất quá Trần Phong vừa nãy cái kia một chiêu thực sự là quý dị. . . Nguyên khí nhưng là do chính mình võ hồn phóng thích mà ra, làm sao có khả năng bị người ngoài điều khiển?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Lần thứ hai khiếp sợ

Triệu Bằng không hiểu, giá vì phạm thường thức a, hấn thị làm sao làm được? Ngưng nguyên bí quyết tên này nghe thế nào có điểm quen tai ni. . .

Triệu Bằng cầm lấy giá mai hình dạng quái dị Bồ linh đan, quan sát vài lần, thiếu chút nữa ngay mặt bão nổi.

Bồ linh đan thông thường đều là lam sắc, sáng bóng trợt êm dịu, nhưng thủ giá mai, trình xích sắc biểu bì thô ráp, hình dạng cũng có chút làm thịt trường, đơn giản là xấu xí bất kham.

"Ồi, số lượng thật to nha, khoái nhượng đoàn người nhìn một cái bản lĩnh của ngươi." Tổng Cơ cười hi hi lại gần, chích nhìn thoáng qua liền cười ngửa tới ngửa lui, "Ta nói, bà như thế một xấu đồng tây giao khứ, rốt cuộc là muốn thùy nan kham? Không thắng được ta, cũng không cần như vậy cam chịu ba. . . Ha ha ha ha."

"Ta nói, Triệu Bằng ngươi thẳng thắn bỏ quyền ba, hồ lộng ai đó. Cùng lắm thì đợi lát nữa ba tháng khảo hạch, đương nhiên dĩ tư chất của ngươi, đợi lát nữa tam niên vẫn còn có cơ hội. . ." Một gã khác được viện học sinh trêu đùa.

"Chỉ bằng ngươi, còn muốn cân Tổng Thiếu gọi nhíp, cho hấn xách giày cũng không xứng!"

Triệu Bằng gương mặt nóng rần lên, tức giận đến nói không ra lời, như thế một xấu đồng tây mặc dù là chính hấn nhìn đều giận, hận không thể bắt tay Đan Dược ném ở địa, tái hung hăng thái lưỡng chân.

Hấn tức giận trừng mắt Trần Phong nói: "Ngươi đùa bỡn ta! Ta với ngươi. . ."

"Chính vô tri cũng không cần nơi khứ khoe khoang" Trần Phong khinh thường nhìn Tống Cơ liếc mắt, "Người tiểu không viên thuốc này, thật đúng là không đúng dịp, hết lần này tới lần khác áp người vừa... vừa."

"Ta biết người là ai, Thiên Hạc học viện đại thiên tài ma, thức tỉnh tàn hồn chuyện mà toàn viện người của đều biết, giá đắt bao nhiêu da mặt mới có thể đồ thừa không đi à?" Tống Cơ rậm rì nói.

"Ta là đi hay ở, còn chưa tới phiên người để ý tới." Trần Phong nói rằng, "Đây mới là địa đạo Bồ linh đan, giao đi thôi, một hồi thua cũng quyệt nợ."

"Các người nghe một chút, ta sẽ thắng? Chỉ bằng cái này xấu đông tây tưởng doanh ta?" Tống Cơ cười lạnh nói, "Như vậy đi, chúng ta đánh cuộc, người nào thua phải khiêu đấu!"

Triệu Bằng mặt lộ vẻ do dự.

Giá nếu bị thua, vậy coi như thật là mất mặt.

"Đánh cuộc." Trần Phong đáp.

"Triệu huynh, người lẽ nào sợ?" Tống Cơ lớn tiếng nói.

"Thù sợ? Đánh cuộc thì đồ!" Triệu Bằng này sinh ác độc nói, bà giá mai xích sắc Bồ linh đan cắt vào đan hộp lý, đi nhanh hướng phía nội viện đi đến.

Theo đạo sư một tiếng ngâm nga, khảo hạch thời gian kết thúc, kẻ đó hay tuyên bố kết quả. Còn có một chút người đang Luyện Đan thai bận rộn, cũng chỉ có thể ai thán một tiếng, đều thôi.

Đan hộp viết đánh số, bài đầy hé ra bàn dài, hiện trường cùng sở hữu ba vị đạo sư nhất tề bình chọn.

Các khăn trương cùng đội, Khi đạo sư gọi vào đánh số, tuyên bố kết quả cuối cùng thời gian, có người nhảy căng hoan hô, có người than thở.

Ba vị đạo sư trung, người phụ trách chủ yếu Chu Dịch là một thon gầy lão giả, một thân thanh sam, thông thường chỉ là tùy ý triệu đan hộp lý miết liếc mắt. Điều khác biệt, hội đề sát vào cầm lên kiểm tra.

Hắn thể nhưng được viện lý tam phẩm luyện được sư, được viện lý chỉ có hai vị, địa vị gần với phân viện trưởng.

Mặt khác hai vị khảo hạch đạo sư, một nam một nữ, đều rất tuổi còn trẻ, chỉ là ở bên đánh thủ.

"Giá mai không sai, thất thuốc pha chế sẵn lực, tạp chất không được ba phần trăm." Chu Dịch dừng bước tử, tùy tay chỉ một sức tượng tượng niệm phong cất vào kho hộp, "Tra một chút là của ai, nhớ lại, nhưng trọng điểm bồi dưỡng."

Nữ đạo sư cao giọng nói, "Sáu mươi bảy hào, là ai?"

"Diệp lão sư, ta a! Ha ha, lão tử lần này cần phải ra mặt!" Tống Cơ hừ bỉnh hừ khiêu, cuồng vẫy tay.

Nữ đạo sư đi tới bà một thủ bài giao cho tay hắn, "Chu lão sư đặc biệt thưởng cho của người, loại khảo hạch kết thúc, đáo ta bên này lại lĩnh nhị phẩm bạo khí tán phương thuốc dân gian."

Được viện, có chút phương thuốc dân gian là hoàn toàn mờ ra, chỉ cần tu vi đạt được đạt được tư cách lúc, là được học tập. Nhưng có chút cũng không đối ngoại mờ ra, chỉ có này tinh anh học sinh mới có cơ hội như thế.

Tống Cơ đắc ý lắc thủ bài, chu vi lộ vẻ lấy lòng có tiếng.

Triệu Bằng sắc mặt của trắng bạch, quả thật là thất thuốc pha chế sẵn lực, đến bây giờ vị trí chỉ có năm người đạt tới trình độ này, nhưng biểu tượng thủ bài cận hắn một vị.

"Đi?" Chu Dịch khinh di một tiếng, nhìn chăm chăm một quả đan bên trong hộp xích sắc Đan Dược.

"Hò đồ, giao lai dĩ nhiên là nhất phẩm luyện lửa đan, cố ý quấy rối, như vậy học sinh tuyệt không năng. . ." Nữ đạo sư cầm lấy đan hộp sẽ văng ra.

"Phóng!" Chu Dịch trợn mắt, "Cái gì nhất phẩm luyện lửa đan, đây là Bồ linh đan không sai! Bất quá giá nhan sắc. . . Có chút ý tứ a."

"A?" Nữ đạo sư che cái miệng nhỏ nhắn, "Lão sư, giá, đây cũng là Bồ linh đan?"

"Không sai được." Chu Dịch híp mắt nói, "Áp dụng cũng không phải là Băng tri chu huyết, mà là lựa chọn sử dụng khác vốn gốc. . . Để cho ta tới tự mình trắc thí nhất được lực."

"Tự mình trắc thí? Lão sư, lẽ nào người bây giờ hoàn không phân biệt được sao?"

Chu Dịch có điểm lúng túng ho khan một tiếng, "Viên thuốc này thị nặng luyện trôi qua, sở dĩ. . ."

"Cái gì?" Cùng đi hai vị đạo sư cùng kêu lên kinh hô.

"Là ta viên kia!" Triệu Bằng mắt sắc, liếc mắt liền nhận ra, khăn trương lòng bàn tay đều là hãn, "Trần huynh, Chu lão sư muốn làm gì? Có đúng hay không muốn vứt bỏ a, cũng không tuyên bố kết quả, nói như vậy ta, ta. . ."

Tổng Cơ ngênh ngang đi tới, "Người còn muốn yếu kết quả? Aha, nhất thuốc pha chế sẵn lực cũng chưa tới yếu tuyên bố cái gì, người trực tiếp bị đào thải, người vẫn chưa rõ sao?"

"Là người không rõ ba." Trần Phong cười nói, "Lão đầu kia liếc mắt liền không nhận ra được lực là bao nhiêu, sở dĩ yếu điều động võ hồn, điểm ấy thường thức người sẽ không không có chứ?"

"Ha ha ha, người còn là trái lại cảm miệng ba! Chu lão sư là ai, chính là Bồ linh đan hội. . ."

Tổng Cơ thanh âm của hơi ngừng.

"Mau nhìn, thị Chu lão sư ba cấp võ hồn!"

"Lão Thiên! Hảo khí tức cường đại. . ."

"Chu lão sư đang dùng võ hồn, tra xét cụ đan hộp dậm Đan Dược? Ánh mắt ta không nhìn lầm?"

Tham gia khảo hạch học sinh nhất thời nở oà, thất chủ bất thiết nói.

Trần Phong táp táp chủy, "Lão nhân này còn có chút xoay ngang và ánh mắt."

Chu Dịch thu hồi võ hồn, đầy mặt ửng hồng, đang cầm thủ giá mai màu đỏ Bồ linh đan, hai mắt thẳng tóa ánh sáng, "Tám phần mười được lực! Giá, ai vậy luyện?"

Nữ đạo sư nghe được kết quả này, kiểm đều co rúm nhất, nặng luyện đạt được tám phần mười được lực? Đây là khái niệm gì!

Dược viện lúc nào xuất hiện như vậy quái vật!

"Bảy mười tám hào, thị, là của ai?" Nàng giọng nói đều mang một tia mắt tự nhiên run.

"Bảy mười tám hào?" Chúng học sinh trong miệng lẩm bẩm, nhìn chung quanh trứ.

Triệu Bằng đầu "Ồng" một tiếng, trống rỗng, tát vào mồm đại trương trứ, vẻ mặt đại ra, như là choáng váng.

Trần bằng thọt bờ vai của hãn, "Gọi người đấy, lão nhân này cho người quá khứ."

Chu Dịch nhượng trợ thủ bả tên Triệu Bằng nhớ lại, tự mình chia rảnh tay bài.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Thành công Luyện Đan

Triệu Bằng đi lúc trở lại đầu đều là mộng, nhìn người chung quanh khán chính ánh mắt ghen tị, bả trong ngực đỉnh liễu đỉnh, giả vờ khiêm tốn quay chúc người của chấp tay.

"Lão Triệu, ta chỉ biết người thiên phú dị bẩm, màu đỏ Bồ linh đan rốt cuộc thế nào làm ra? Người ra cái giá, độc nhất vô nhị phương thuốc dân gian ta mua, năm trăm kim có đủ hay không?"

"Người là đang đánh phát tên khất cái ba! Lão Triệu, ta ra một nghìn kim, của ta trái lại, tám phần mười được lực. . . Còn là lần thứ hai dung luyện, trước nếu như một sai lầm nói, chẳng phải là thập thuốc pha chế sẵn lực Vương đan!"

"Đầu người đốt hồ đồ, liền chu sư đều luyện không ra bồ linh Vương đan lại!"

A dua nịnh hót có tiếng, còn hơn Tống Cơ, chẳng biết mạnh hơn nhiều hơn bao nhiêu.

"Tạ ơn các vị nâng đỡ." Triệu Bằng dương dương đắc ý cười nói, "Chút tài mọn, không đáng nhắc đến, lần này chỉ là may mắn, may mắn!"

Tống Cơ sắc mặt biến thành màu đen, không rên một tiếng xoay người đang muốn lặng lẽ ly khai.

"Người đây là muốn đảo chỗ khử, thua, nghĩ như thế nào quyết nợ?" Trần Phong ngăn cản lối đi nói rằng.

"Tránh ra! Ta thừa nhận lần này nhìn lầm, chỉ bằng Triệu Bằng cái phế vật không thể nào làm được, là người giờ trò quý!"

"Ồi, lại để cho phế vật cười ở người đầu, không có ý tứ a. Còn muốn chạy ta không ngăn, nhưng người còn không có gọi một tiếng đa ni." Triệu Bằng đi tới, trêu đùa địa nói rằng.

"Lớn mặt!" Tống Cơ quát, "Không nên cấp kiêu không biết xấu hổ, các người. . . Các người nhìn cái gì vậy, tất cả giải tán! Nguyên thua cuộc, người nói cái giá đi, một nghìn kim có đủ hay không?"

"Ta không lấy tiền." Triệu Bằng thật vất vả dãi đến rồi cơ hội, sao có thể đơn giản buông tha hắn.

"Trả thù lao a, cũng không phải là không thể được. . ." Trần Phong gãi đầu một cái, vẻ mặt hơi địa nói rằng, "Mặt mũi của người chỉ trị giá một nghìn kim, đây không phải là cân không biết xấu hổ không sai biệt lắm ma."

"Người. . ." Tống Cơ nhìn không được muốn động thủ, nhưng bây giờ là hắn đuối lý, nổi giận sẽ chỉ làm người khác chế giễu.

"Hai nghìn kim, các người một người một nghìn!" Tống Cơ ngoan thành nói.

"Lần này là miễn cưỡng yếu điểm mặt, nhưng còn chưa đủ." Trần Phong mí mắt chưa từng động nhát.

Cái này gian thương! Chân hắc a!

Vừa nghĩ tới bị hắn gài bẫy một lọ Bồ linh đan, tài chính là bách kim, chính hoàn đầu lòng một hồi lâu, nhìn nữa hiện tại, chính chẳng biết chiếm phần lớn tiện nghi. Triệu Bằng âm thầm may mắn trừ.

"Trần Phong! Người đây là đang ép ta!" Tống Cơ xanh mặt quát đẹp đường.

"Không ai ép người a, thị chính người yếu đánh cuộc, Tống gia mở ra Vân Thủy Thành lớn nhất Đan Dược cửa hàng, chính là một điểm nhỏ tiền đều nã không được sao? Còn là nói người chỉ là ở riêng đệ tử, đầu ở thân người tài nguyên kỳ thực thật là ít ỏi, gia tộc đối với người căn bản. . ."

"Hai nghìn kim nhằm nhỏ gì! Khinh thường nhân đúng không, vậy tặng gấp đôi, tứ thiên kim, các người một người hai nghìn!"

Tề.

Chu vi vang lên một mảnh hút lãnh khí thanh, xuất thủ đó là tứ thiên kim, đối với không có nhà tộc bối cảnh đệ tử nghèo mà nói, đây chính là một khoản tiền lớn.

Tống Cơ nói ra khỏi miệng lúc tài phát hiện mình lầm, tay chỉ run rẩy, "Trần Phong, người dám đùa giỡn ta!"

"Đừng nói nhảm, nã tiền ba." Trần Phong đưa tay ra.

Tống Cơ thân na có nhiều như vậy, không thể làm gì khác hơn là cân mấy người yếu bạn thân tá, cuối cùng là thấu cú bả hai tờ kim tệ tạp còn đang địa, "Các người chờ cho ta! Chuyện này vẫn chưa xong!"

Nói xong, nhanh như chớp chạy xa, vài tên tiểu đệ truy ở phía sau.

Trần Phong không khách khí chút nào bả hai tờ kim tệ tạp sủi ở trong túi, xoay người rồi đi.

"Trần huynh, tiền kia vậy cũng có ta một phần ba?" Triệu Bằng không để ý tới mọi người, vội vàng theo tới.

"Tiền gì? Ta giúp người thắng, đây là trả thù lao, người người này thế nào thấy tiền sáng mắt ni." Trần Phong xúi giục nói.

Triệu Bằng ngần ngừ, ta con mẹ nó tự chưa thấy qua bi người vẫn thích tiền, rốt cuộc là thù thấy tiền sáng mắt?

"Ta tự mình xuất thủ, không chỉ giúp người bả tán loạn nguyên khí ngưng tụ, thành công cô động hảo đan phôi, hoàn đề cao lưỡng thuốc pha chế sẵn lực, không có hỏi người đòi tiền, đã rất đại độ."

"Cảm tạ Trần huynh hùng hồn. . ." Triệu Bằng kiểm so với khóc đều khó khăn khăn, hắn thắng Tống Cơ hoàn thắng được nhị phẩm luyện dược sư Nhập môn tư cách, cộng thêm đạo sư thưởng thức ưu ái, hai nghìn kim không nên cũng được, râu ria.

"Trần huynh, ta truy nhiều nhưng thật ra là có chuyện muốn cầu người. . ." Triệu Bằng xoa xoa tay, "Vừa Chu lão sư hỏi ta, xích sắc Bồ lĩnh đan tài liệu, ta một thời đắc ý tự cấp nói. Dùng Hòa vĩ hạt máu có thể hoàn mỹ thay thế Bằng tri chu huyết, giá thành phẩm yếu rơi chậm lại rất nhiều a, đây chính là đại thương cơ, sở dĩ ta nghĩ độc nhất vô nhị mãi của người phương thuốc dân gian."

"Mà thôi, cũng không phải cái gì thái vật đáng tiền, viện mới là đưa ra muốn mua của người phương thuốc dân gian, người trở lại mãi ta, cao tới đâu giới bán ra, làm rất ý a. Ta tự cắt điểm khuy, một vạn kim tệ bán vài."

"Nhiều ít? Một vạn. . . Giá có đúng hay không có điểm thái. . ." Triệu Bằng sợ đến đầu lưỡi đều có điểm thất.

"Rất cao sao? Lê nào người không biết bây giờ là bộ mặt thành phố thu mua Hòa vĩ hạt là cái gì giá, ngại cao đúng không? Ta đây hoa những người khác được rồi."

"Biệt biệt! Một vạn kim. . . Thành giao!" Triệu Bằng gấp giọng nói, phía sau lưng đều toát mồ hôi, không biết là sợ đến còn là kích động, chuyện này hoàn phải trở về cân cha thương lượng.

"Lúc nào đáo sổ sách?" Trần Phong vuốt trong túi hai tờ thật mỏng kim tệ tạp, tài tử thiên kim, thiếu hoa a!

Hắn kiếp trước, dĩ thiên phú kinh người quật khởi, từ nhỏ tự đã bị gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, ở Học Viện cũng đều là nhân vật phong vân, chọc cho hoa hậu giảng đường môn tranh giành tình nhân vung tay. Từ vị gì đều hưởng qua, hay một hưởng qua không có tiền tư vị.

Thoáng động một điểm tâm tư, một vạn tứ thiên kim vững vàng tới tay, khi hắn khái niệm lý, chút tiền ấy quả thực quá ít, liên mãi một rên vũ khí cực phẩm tinh sắt đá cũng không đủ.

Triệu Bằng nhìn hắn nhắc tới tiền hai mắt tỏa ánh sáng, nhin không được run run một cái, "Ta, ta phải về nhà thương lượng, chậm nhất là thập thiên!"

"Hiệu suất thực sự là thấp a, vậy mau chóng điểm ba, duyên ngộ, ta nhưng là phải thu lợi tức." Trần Phong khoát tay áo, xoay người ra được viện đại môn.

"Chờ một chút!" Triệu Bằng bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, bước nhanh đi theo ra ngoài, "Trần huynh, ta trọng luyện Đan Dược xuất hiện sai lầm thời gian, người sử xuất chiêu đó gọi là ngưng nguyên quyết, đúng không?"

"Không sai, làm sao vậy?"

Triệu Bằng kích động nói: "Đủ đại sư có thể trở thành ngũ phẩm luyện dược sư hay dựa vào là ngưng nguyên quyết, đây chính là hần độc môn tuyệt kỹ, phương pháp này khả dĩ tương nguyên khí đạt được sâu tầng nắm trong tay, xác xuất thành công đề cao ba mươi phần trăm. Luyện chế Đan Dược phẩm cấp càng thấp, xác xuất thành công tắc càng cao, nếu như chỉ là như nhị phẩm Bồ lĩnh đan, chỉ ít ở 90% đi!"

"Người nhưng thật ra nhớ kỹ rất rõ ràng a." Trần Phong thuận miệng nói, "Đủ béo. . . A, đủ đại sư trước khi đi không có lưu phương pháp tu luyện sao?"

"Có lưu tàn quyền, nhưng có người nói Nhập môn rất khó, đủ đại sư đệ tử, cũng chính là chúng ta được viện phân viện trưởng họ Mộ Dung tịnh chính mình tâm vé tàn trang, nghiên sửa nhiều, nghe nói mới nhập môn nói. Trần huynh, người sử xuất ngưng nguyên quyết thế nhưng và đủ đại sư tuyệt kỹ bằng nhau?"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đánh người

Trần Phong không nhin được nghĩ cười, Ngưng nguyên quyết chính là hần chế, Tề bàn tử thị sư tử cho hắn, cần cần khẩn khẩn kinh qua một đoạn khảo sát lúc, phương truyền thụ kỹ xảo. Khán tiêu tử này trong ánh mắt nghi hoặc, nhất định là không tin, chẳng qua là cảm thấy tên tương đồng, chỉ là công năng xấp xỉ mà thôi, hiệu quả thượng phải kém vài một đẳng cấp.

Hắn cũng không quá nhớ chọc người hoài nghi, thuận miệng nói rằng: "Tất nhiên bất đồng, không phải ta cũng đã sớm thị ngũ phẩm luyện dược sư!"

Triệu Bằng thờ hỏn hỏn khẩu khí, quả nhiên, nếu như là nói, nói không chừng hắn và đủ đại sư có cái gì sâu xa, có lẽ thuyết, hắn và phân viện trưởng nhận thức, có nào đó quan hệ cũng không nhất định.

Xem ra, chỉ là vừa khóp mà thôi.

", vậy tiểu đệ phải bỏ ra thế nào đại giới, tài năng học thượng một chiêu nửa thức?" Triệu Bằng nghĩ có môn, người này là một mười phần gian thương, có tiền tự cái gì cũng tốt nói.

"Không bàn nữa." Trần Phong không hề nghĩ ngợi, "Người đừng theo ta, chúng ta không quen."

Ngay mặt bị cự, nhất định là ra giá quá thấp, lợi hại như vậy kỹ xảo sao có thể chỉ dùng để tiền có thể mua được, Triệu Bằng gấp giọng nói: "Đã hiểu đã hiểu, ta quyết định, bá người làm thầy!"

"Còn!" Trần Phong quát, "Giống như người vậy ngu ngốc, hoàn thu làm đồ? Người đây là đang mạ ta sao!"

Triệu Bằng trong lúc nhất thời bối rối.

Hắn thế nhưng chuẩn bị phẩm luyện dược sư, tuy nói có Trần Phong hỗ trợ, nhưng học sinh trong lúc đó bá sư loại sự tình này thái hiếm thấy, mình làm ra nhượng bộ như vậy, cam nguyện chịu nhện cùng học đang lúc cười nhạo chế ngạo, lại vẫn bị chê?

Trần Phong mặc kệ hắn, bước đi xa, trở lại ký túc xá.

N\$ khốc /: Tượng vồng. . . C chính } hãy thủ 7\$ phát

Gọi ra Luyện hồn vương đỉnh, hiện nay vẫn chỉ là tàn hồn trạng thái, liên nguyên khí đều không thể ngưng kết, chớ đừng nói chi là nã lai chế thuốc, chỉ có thể đơn giản tinh lọc loại bỏ một chút tạp chất. loại tương những vết rách chữa trị hảo, lên tới nhị cấp võ hồn, nguyên khí liền có thể sản sinh.

Đây chính là món truyền kỳ Pháp Bảo, cũng bởi vì nó, dẫn tới đường đường một đời võ đế chộc đại địch, thân hãm ôm chặt mà ngã xuống.

Luyện hồn vương đỉnh tam thuộc tính giai thông, thú hồn nguyên khí, khí hồn nguyên lửa và Dược hồn nguyên khí quân có, cũng liền ý nghĩa Trần Phong giá ba loại chức nghiệp đều có thể gia thân.

Bất quá yếu theo võ hồn không ngừng mà đề thăng, dĩ tình huống trước mắt đến xem, Luyện hồn vương đỉnh chỉ có Dược hồn chỉ một thuộc tính.

Lấy ra bình Bồ linh đan, một ngụm tất cả đều nhét vào trong miệng, Trần Phong trên mặt đất đã tọa, thân thể điên cuồng mà hấp thu dược lực.

Luyện hồn vương đỉnh cũng bắt đầu vận chuyển, tương dược lực luyện hóa biến thành tinh thuần linh lực, sau đó hấp thu nữa vào cơ thể.

Một ngụm nuốt vào một lọ Đan Dược, mặc dù là võ giả tu vi nhân sợ rằng đều chịu không nổi, thậm chí sẽ có bạo thể nguy hiểm.

Nhưng mà Trần Phong cũng không phạ, võ hồn có thể không ngừng mà tương dược lực chuyển hóa, Bồ linh đan tác dụng lớn nhất hay tại nơi chút ít độ tinh khiết cực cao linh lực thượng, có Luyện hồn vương đỉnh khả dĩ làm được trực tiếp hấp thu, một đúng chỗ.

Dược lực còn là cương mãnh ta, Trần Phong cảm giác thể hội có vài đạo khí đầu đá lung tung, đau cái trán rơi đầy một tầng mồ hôi hột. Linh lực không ngừng bổ dưỡng, tu vi trứ kinh mạch bị tổn thương và vết thương, sau lưng đeo đạo kia vết cắt đang không ngừng chữa trị.

Quá trình này là rất dằn vặt người.

Tam một canh giờ đã qua, Trần Phong từ từ mở mắt, hầu như thành một thủy nhân thân trên mặt đất.

Thương thế đã toàn bộ chữa trị, trừ lần đó ra, tu vi cũng tăng tiến một tia, chỉ bằng vào hấp thu Bồ linh đan phương pháp này, mỗi thượng một nghìn khóa, lên tới vô đồ tam trọng thiên không phải việc khó.

Cần luyện hóa thời gian, không dùng được nửa tháng.

Trần Phong cười cười lắc đầu, khó dược lực đề thăng tu vi, tác dụng phụ thị cái vấn đề, dược lực sinh ra linh lực tồn tại không ổn định tính, nói cách khác, một người chủ yếu là khó dược lực đề thăng, ở thời điểm chiến đấu rất có thể một quyền đánh tới trên người đối phương, uy lực bỗng nhiên yếu đi tam tứ thành, cũng mới có thể hội càng cao.

Phẩm cấp cao hơn Đan Dược, mang tới tác dụng phụ hội nghiêm trọng hơn.

Thuốc sửa ở mấy trăm năm tiền cũng phổ biến một thời quá, thấy hiệu quả khoái lại thọ mệnh ngắn, chuyện cho tới bây giờ cũng không có thùy có có thể khắc phục tác dụng phụ phương pháp.

Nghỉ ngơi một hồi, Trần Phong đứng dậy khư vọt vào tắm, thay đổi một thân xiêm y, suy nghĩ kỹ một chút, hôm nay cực kỳ khiếm khuyết công kích thủ đoạn, vũ khí không có, Pháp Bảo không có, liên một đáng đáp giống như vũ kỹ cũng sẽ không.

Cái này khổ ha ha niên thiếu, từ thức tỉnh liên tục thất bại, nhận hết bạch nhãn, ngày quá trúng chọi đá, khổ luyện Nhất giai vũ kỹ Toàn phong quyền.

Như vậy đồ hàng, thị Nhất giai vũ kỹ lý cấp thấp nhất, cho dù là những người có tiền kia trong hạ nhân cũng không tiết đi học quyền pháp.

Vũ kỹ cùng sở hữu thập loại, từ Nhất giai đao thập giai, mỗi một loại lý phân làm cơ sở, trung cấp và cao cấp vũ kỹ.

Toàn phong quyền đó là Nhất giai cơ sở vũ kỹ, Trần Phong khéo chăm chỉ đột phá trở thành võ đồ nhất trọng thiên, năm đó ở học viện là một khiếp sợ đại sự. Gia tộc cấp cho thưởng cho, chỉ là vì Luyện thể dùng, loại võ hồn sau khi giác tỉnh, hội cung cấp cạnh phù hợp uy lực mạnh hơn vũ kỹ, chẳng ai nghĩ tới, võ hồn thức tỉnh liên tiếp thất bại, từ gia tộc trọng điểm bồi dưỡng thiên tài biến thành không người quan tâm phế vật.

"Phanh" một tiếng, cửa phòng bị một cước đạp ra.

Đoán môn chính là Triệu Nguyên Cát, vẻ mặt dữ tợn, bên phải đứng chính là một cùng năm cấp vóc dáng thấp, trong ánh mắt địch ý đặc hơn như lửa, Vương Khôn đứng ở chính giữa, vẻ mặt âm hiểm cười.

"Các ngươi tới làm gì?" Trần Phong nhíu nhíu mày nói.

"Ta là tới chúc mừng, trấn đại thiên tài cường thế quật khởi, trong lớp công nhiên và Lý lão sư đánh nhau, liên viện trưởng đều phải cho ngươi mặt mũi, mềm nhũn nhiều năm như vậy, hùng khởi một lần không dễ dàng a." Vương Khôn mọi nơi nhìn thoáng qua, "Thế nào ở hư như vậy lạn phòng ở, cũng là, không có bị đuổi ra ngoài có thể có chỗ ở ở cũng không tệ."

"Ngươi lo lắng ta thương thế khôi phục hậu, tới tìm ngươi phiền phức, sở dĩ thường ở phía trước động thủ trước, mấy năm này thực sự là một điểm tiến bộ cũng không có." Trần Phong cười lạnh nói.

Triệu Nguyên Cát giận dữ nói: "Ngươi toán cái thứ gì! Không phải là đột phá đảo võ đồ nhị trọng thiên, một năm trước lão tử là được, ngươi và Lý lão sư gọi nhíp ta mặc kệ, nhưng ngươi đánh tiểu huynh đệ của ta Vương Khôn, bút trưởng này đắc toán toán."

"Vậy lần này giữa chúng ta sổ sách tự một lần toán thanh ba, cùng nhau nhiều, miễn cho lãng phí thời giờ của ta."

"Ngươi muốn chết!" Triệu Nguyên Cát gào thét lớn nhào tới, một quyền ầm lai.

Trần Phong nhanh chóng vận chuyển linh lực trong cơ thể, nắm tay không khí bốn phía rồi đột nhiên phát sanh biến hóa, chính nhanh chóng hình thành khí xoáy tụ.

"Ha ha, vừa chiều đó cong ngựa một chút Toàn phong quyền, còn không bằng đàn bà!" Triệu Nguyên Cát hạ ngoan tâm, Trần Phong đột nhiên cử hành và đột phá để cho bọn họ cảm nhận được uy hiếp.

Phanh!

"A! !" Triệu Nguyên Cát phát sinh tiếng kêu thảm thiết như heo bị làm thịt, bị cường đại xung lượng oanh bay rớt ra ngoài, mồm song bị hấn dài rộng thân thể đụng phải hi ba lạn, nặng nề mà đập xuống đất, ôm cánh tay phải kêu rên lặn.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chính là như vậy điều

Vương Khôn cười lạnh cứng tại trên mặt, quay đầu nhìn lại, tay phải của Triệu Nguyên Cát huyết nhục mơ hồ, tay phải của hắn. . . Đã đoạn!

"Ngươi thật là ác độc tâm a!" Vương Khôn bờ môi run rẩy, một quyền này lực đạo có thể nghĩ, Toàn phong quyền tại sao có thể có như thế lực sát thương?

Hắn cũng học qua cái này Nhất giai cơ sở vũ kỹ, Toàn phong quyền chú ý sức bật, cường ép đem linh lực vận chuyển thành hình mũi khoan, nắm tay xuyên thấu tính đạt được trên phạm vi lớn cường hóa. Nhưng cái này vũ kỹ có rất ít người học, liên bởi vì có một cái khuyết điểm—— đó chính là vận chuyển bình thường chỉ có thể làm được hai đến ba lần, người cô tay thì không chịu nổi, uy lực rất nhỏ, lực lượng tiêu hao lại tương đối rất lớn.

Trần Phong một quyền này phá vỡ hắn nhận thức, nói như thế nào Bàn tử cũng là võ đồ Nhị trọng thiên tu vi, hắn làm người lười biếng trong vòng một năm đều không có bao nhiêu tiến bộ, có thể Vũ Hồn tăng là tồn tại. Trần Phong cũng bất quá vừa đột phá Nhị trọng thiên, còn bị Viện Trưởng đã thương, hắn là suy yếu vô lực mới đứng a?

Chuyện gì xảy ra? Cái kia một quyền vận chuyển số lần chỉ ít có năm lần! Tài năng tạo thành như vậy đáng sợ xé rách!

"Đây là hắn tự tìm, đoạn một tay mà thôi, ta đã rất nhân từ." Trần Phong lạnh lùng nói, "Ngươi vừa rồi khí thế đi nơi nào, không phải muốn giáo huấn ta

sao?"

"Người chẳng lẽ không biết, như thế đã thương người là muốn chịu viện phượng xử phạt? !" Vương Khôn bị sợ bề mặt, dĩ vãng thế nào khi dễ hắn, cũng không dám để cho hắn biến thành phế nhân, đứt tay đứt chân loại sự tình này nhưng là sẽ dẫn phát hai nhà huyết cừu đó a!

Hắn chẳng lẽ sẽ không sợ sao?

"Xử phạt? Ha ha ha, các người mọi cách nhục nhã thời điểm của ta, như thế nào không muốn đến viện phượng trừng phạt? Ta bị người đánh nửa tháng không xuống giường được, thiếu chút nữa đã đoạn hai chân, viện phượng xử phạt ở đâu? Nếu như chọc ta, vậy nếu muốn đến hội trả giá lớn!" Trần Phong bước đi.

"Người, người muốn làm gì? Đừng tới đây! Ta có thể cảnh cáo người. . ." Vương Khôn từng bước một thối lui đến ngoài cửa, không phải này tại đánh nhau, mà là chiến đấu!

"Ra chiêu, hoặc là —— nhận lấy cái chết!" Trần Phong lần nữa thúc dục Toàn phong quyền, nét mặt của hắn lộ ra thống khổ, mặc dù nắm giữ thay đổi linh lực kỹ xảo, bằng tu vi hiện tại, cũng thật sự là quá miễn cưỡng.

Vừa mới một quyền kia, tay phải của Triệu Nguyên Cát bị cắt đứt, Trần Phong cũng không chịu nổi, cánh tay xương cốt bị chấn thương, tăng phúc Toàn phong quyền, còn có thể sử dụng hai lần.

Quyền phong như mũi tên, ra quyền thời điểm không khí phát ra một tiếng khiêu âm, giống như đòi mạng chuông tang.

"Ta đầu hàng!"

Vương Khôn hô to, nằm rạp xuống trên mặt đất, nhin không được lạnh run, trong đống quần lộ ra một cổ khó nghe tanh tươi vị.

Trần Phong đột nhiên thu quyền, một cước dẫm ở Vương Khôn hậu tâm, để cho mặt hắn chôn ở trên mặt đất, "Phế vật! Chỉ lần này một lần, sự tình trước kia ta không truy cứu nữa, giết người, còn không đáng được ta động thủ."

"Muốn báo thù ta, liền đi tìm càng mạnh người đến, ta đều đón lấy." Trần Phong nói qua đem chân nâng lên, "Mang lên đầu kia đồ con lợn, cút đi!"

Vương Khôn ôm Bàn tử, cũng không quay đầu lại, lao đảo địa chạy xa.

Trần Phong trở lại trong phòng, "Phốc" địa thổ một bùm máu, kia đánh ra ngoài một quyền linh lực vận vòng vo năm lần, đầu là dễ dàng như vậy liền có thể thu hồi, này khê động liền bị thương.

Hắn không khỏi mặt lộ vẻ cười khổ, hay là sơ suất quá, xem trọng chính mình phó thân thể thể chất.

Ngồi xuống điều dưỡng, một đêm qua rất nhanh đi.

Khi tỉnh lại ngoài phòng đã sáng, Trần Phong nội tâm tính toán phải nhanh một chút chữa trị Luyện hồn vương đỉnh vết rạn, chỉ cần không ngừng mà luyện hóa hấp thu nguyên lực mới được.

Thú Hồn có nguyên lực khá nhiều, còn có linh thực, khoáng thạch, thậm chí loại nào đó phẩm chất cao cấp đạo cụ, vũ khí các loại.

Thiên nhiên Vũ Hồn có thể tại thành bên trong phòng đấu giá mua được, có chút cao đẳng ma thú sau khi chết hội hóa thành một đoàn Nguyên Hồn kết tinh, luyện hóa về sau sẽ đạt được con thú này Vũ Hồn.

Mặc kệ Vũ Hồn phẩm cấp là bao nhiêu, tốt như vậy đồ vật tại Đấu Giá Hành cơ bản cũng có giá không hàng.

Có đại gia tộc vì bồi dưỡng hậu bối, hội hoa số tiền lớn mua hàng hi hữu Nguyên Hồn kết tinh, để cho hậu bối mau chóng địa bắt đầu tu luyện, như Trần Phong bối cảnh như vậy, gia tộc tuyệt sẽ không tiêu phí trọng Kim Hệ tại một người trên người.

Cho nên ở gia tộc bối cảnh người bình thường trong mắt, mười sáu tuổi lúc trước vẫn không thể thức tỉnh Vũ Hồn, kia trên cơ bản chính là Khi đồng lứa Từ Phàm người.

Trần Phong lấy ra chương trình học sổ tay liếc nhìn, Tô lão đầu đã đáp ứng, hắn có thể chọn môn học ba viện chương trình học.

Mục quang rất nhanh đứng tại luyện khí một tờ, chính là nó, kiếp trước hay là phong Viêm Vũ Đế thời điểm, hắn cực kì cho rằng nhất vì ngạo chính là luyện khí, nhìn xem ba mươi năm một chuyến này có cái gì không tiến bộ.

Khí viện, luyện khí tam ban.

Nhanh đến thời gian lên lớp, mấy đôi nam nữ vội vã địa xông vào phòng học, trở lại trên vị trí ngồi xuống, từng cái quy củ.

Liền ngay cả một ít quần áo lụa là cũng thành thành thật thật, không bao lâu, một người mặc Hồng quần nữ nhân ôm sách từng bước đi tới, hòa bạo dáng người ba đào mãnh liệt, gọn sóng tóc dài, cặp môi đỏ mọng tươi đẹp bôi, tuyệt đối được xưng tụng là một Đại Mỹ Nhân, nhưng mà nữ nhân như vậy nhưng lại có một cái đáng sợ tên hiệu "Nữ Bạo Long".

Khí viện nhân khí tới vương nữ lão sư, lấy dạy học nghiêm khắc tính tình hòa bạo biết danh, mặc kệ lớp học có nhiều khó như vậy đau đầu, đều làm năng trị thành thành thật thật.

Thẩm Bích Dao nhìn lướt qua, "Rất tốt, lần này không có vô có bị trễ. Ta khóa, chỉ cần là chân không gãy, leo cũng phải cho ta leo, đừng nghĩ kiếm có lười biếng."

"Tuy lý luận tri thức cuộc thi chiếm đoạt thành tích tỉ trọng rất nhỏ, nhưng chỉ có thuần thực nắm giữ những cái này mới có thể trở thành hợp cách Luyện Khí Sư. Lớp học có một chút thiên phú không tồi, bất dụng tâm không để ý nghe giảng, lặp lại lần nữa, tại ta khóa, ngươi là con rồng cũng phải cho ta bần lấy!"

Phía dưới các học sinh cảm như hén, ngồi được thẳng tắp mắt nhìn phía trước, Thẩm Bích Dao thoả mãn gật đầu, vừa muốn bắt đầu đi học.

Cổng môn truyền đến thật dài ngáp thanh âm, một cái mắt say lơ lơ lơ áo đen thiếu niên nghênh ngang mà đi đi vào.

Trong lớp đồng học từng cái một trừng to mắt, có lo lắng, có chờ mong, có nhỏ giọng thì thầm to nhỏ, mặc kệ như thế nào, vừa muốn trò hay hãy nhìn.

Như thế nào an tĩnh như vậy?

Trần Phong cũng cảm thấy một tia không đúng, vừa quay đầu, liền thấy được trên giảng đài Hồng quân nữ nhân mặt đen lên, con mắt đều nhanh phun ra lửa.

"Nơi này chính là luyện khí tam ban?" Trần Phong lên tiếng hỏi.

"Ngươi là ai? Ta tại sao không có gặp qua ngươi." Thẩm Bích Dao cầm lấy nắm tay, lớp mấy ngày trước đây vừa bỏ đi vào một đám người mới, hàng năm thức tỉnh nghi thức đều rời đi một đám bồi dưỡng trung cấp chương trình học lớp.

"A, ta là tới đưa tin, vừa tới Viện Trưởng chỗ đó báo cáo chuẩn bị, không nghĩ tới tuyển cái khóa còn phiền toái như vậy." Trần Phong vẻ mặt không vui nói, "Tô lão đầu nói, tam ban lão sư còn có chút trình độ, ta liền tới ngay."

Mọi người vẻ mặt ngốc trẻ, Thẩm Bích Dao vốn là trong giáo cấp chương trình học lớp, bị phái đến cơ bản chương trình học trong lớp thể nhưng là hàng đầu, tại đây gia hòa trong mắt chỉ là còn có thể?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Nữ lão sư xinh đẹp Bạo Tẩu

Nghe ngữ khí của hắn, cấp tốc tại bất đắc dĩ mới tuyển tam ban, cấp thấp sinh chen phá đầu đều muốn tiến lớp này, còn bị hắn cho ghét bỏ sao?

Không ít đồng học trong mắt đều mang theo lửa giận, chứ đừng nói chỉ là vị này bạo tỳ khí đích nữ lão sư.

"Ba!"

Sắt thép chế tạo bọc giảng, bị sổng sờ sờ đánh hăm hạ xuống, lưu lại một rõ ràng chườm ấn.

Lão sư nổi bão, không ít đệ tử vẻ mặt chờ mong, có không ít người đều đã bị thua thiệt, kia tư vị có thể nhiều nhận thức thật tốt a, ai kêu gia hòa này so với chính mình lúc ấy còn cuồng nha.

"Ba tháng trước vừa đạt được Tam tinh Luyện Khí Sư tư cách chứng thực, giáo một ít tay mơ, ngược lại là đã đủ rồi." Trần Phong trên dưới đánh giá Thẩm Bích Dao liếc một cái, dáng người thật sự là không phản đối, hai cái đại chân dài thẳng tắp hữu lực, eo mảnh mỏng tròn, lớn lên coi như cảnh đẹp ý vui trình độ thiếu chút nữa coi như xong.

Thẩm Bích Dao đã gần như Bạo Tẩu, một cái học đồ còn không tính toán tân sinh, có tư cách gì đối với nàng khoa tay múa chân?

Quá làm càn! Loại này đau đầu nên hung hăng địa chà đạp!

"Đây là Tô lão đầu đưa cho ngươi tín." Trần Phong không có để ý tới nàng, đem thư ném đi qua từng bước một đi đến xếp sau mặt sau cùng một cái ghế

trống vị.

Thẩm Bích Dao sừng sốt một chút, vội vàng mở ra phong thư, quét hai mắt, lửa giận trên mặt trong nháy mắt vậy mà biến mất, Viện Trưởng nhắc nhở, muốn đặc biệt chiếu cố vị này tân đồng học, dĩ vãng chỉ có một chút nổi tiếng thiên tài hội thu được như vậy chiếu cố.

Thẩm Bích Dao nhìn áo đen thiếu niên liếc một cái, người này tuyệt không đã tới khí viện, kia phó bình thần ung dung bộ dáng không giống như là giả vờ, người này có chút kỳ quái a.

"Nhạc San San, người đi sang ngồi chiếu cố một chút tân đồng học, mang một bộ sách giáo khoa cho hắn, thuận tiện nói cho hắn biết một chút, ta đi học quy củ." Thẩm Bích Dao chỉ vào gần cửa sổ ngồi lên một vị điểm tinh thiếu nữ nói.

Thiếu nữ áo ngắn váy dài, con ngươi thanh tịnh, dáng người cao gầy, luyện khí tam ban có thể như thế được hoan nghênh, ngoại trừ Thẩm Bích Dao dạy học trình độ cao ra, càng trọng yếu hơn là có Học Viện tam đại hoa hậu giảng đường nhất tọa trấn.

Nhạc San San có thể không phải bề ngoài xuất chúng bình hoa, nàng đã là nhất tinh Luyện Khí Sư, chính đại bước hướng phía nhị tinh khôi xướng khiêu chiến, hoàn toàn có tư cách bồi dưỡng trung cấp chương trình học, nhưng cố ý lưu ở cơ sở lớp ăn mồi.

Nhạc San San hơi sững sờ, có chút không rõ Trần lão sư dụng ý.

Dựa theo vị này nữ Báo Long cá tính, vị này áo đen thiếu niên hẳn là bị đánh mới đối với, như thế nào một chút việc cũng không có.

Rất nhiều đệ tử đều có điểm không nghĩ ra, biểu tình kỳ quái.

Trần Phong nhìn nhìn ngồi tới nữ hài, vừa liếc nhìn trên giảng đài Thẩm Bích Dao, dáng người kém một chút, tướng mạo trên hơn một chút, trong ánh mắt lộ ra một cỗ ngạo khí.

"Vị này đồng học, xưng hô như thế nào?" Nhạc San San có chút không vui, gia hỏa này con mắt không thành thật, trên người nàng loạn nghiêng mắt nhìn thật là lớn gan.

"Ta là Trần Phong."

"A!" Nhạc San San phát ra một tiếng thấp giọng hô.

"Làm sao vậy?" Trần Phong hỏi.

"Người chính là trong học viện điển truyền, kia cái thức tỉnh tàn hồn, bị Tôn Lão Sư phán định vô pháp tiến giai Trần Phong? Tại khóa trên đánh lão sư, bị Viện Trưởng xuất thủ đã thương ác đồ?"

"Là ta." Trần Phong cũng lười giải thích, bị cái lên đỉnh đầu ác đồ mủ, thật sự có chút oan.

"Ông t...r...ờ...i...! Hắn chính là Trần Phong. . . Ba năm rốt cục thức tỉnh Vũ Hồn, hay là không biết tàn hồn đó nắm mốc chết tiệt!"

"Hắn làm sao tới, người này không phải đánh lão sư, không có bị khai trừ sao?"

"Trần Phong ta biết! Vừa tới học viện thời điểm đây chính là nhân vật số má, hiện tại nha. . . Phế vật một cái."

Đệ tử trong đó nhỏ giọng nói qua, có không ít khinh bỉ.

Thẩm Bích Dao tự nhiên nghe được những âm thanh này, thầm nghĩ: "Nguyên lai hắn chính là Trần Phong, Viện Trưởng có ý giữ hắn lại, còn đem hắn đề cử đến chính mình lớp học, trọng điểm chiếu cố, chẳng lẽ lại tiểu tử này thật sự có chút bản lĩnh?"

"Yên lặng!" Thẩm Bích Dao kêu lên, "Hiện tại, bắt đầu đi học, tới trước ôn tập một chút trên đoạn khóa nội dung. . ."

Trần Phong tùy tiện mở ra sách giáo khoa liền còn đang một bên, nghe xong mấy lỗ tai liền không có hứng thú, thái dương ầm ập địa chiếu lên trên người, ngáp thẳng một giấc rồi.

Nội tâm bản thủ lấy Tô lão đầu lừa người, sách giáo khoa trong rất nhiều tri thức khuyết thiếu tinh hoa bộ phận, càng có giải thích không được vị, so với chính mình năm đó Nhập môn sở học yếu nhược hóa nhiều lắm.

Thật sự là càng muốn sống lui bước, cũng không biết này tài liệu giảng dạy là cái nào ngu ngốc biên soạn, cũng có thể là Văn Thủy Thành loại địa phương nhỏ này, tin tức bế tắc, dạy học trình độ lạc hậu.

Nhạc San San nhắc nhở thật nhiều lần, Trần Phong vẫn luôn tại thất thần, đầu tại chăm chú nghe giảng. Gia hỏa này trên mặt lại là một bộ đối với chính mình không kiên nhẫn bộ dáng, dứt khoát liền mặc kệ hắn.

"Luyện chế Nhất giai Thanh Đồng cấp vũ khí —— Hòa văn chủy thủ, tài liệu lựa chọn sử dụng phân biệt là có được Hòa thuộc tính mở Thạch Tam khóa, Tinh hòa thạch vì ưu, hắc hòa thạch thứ hai, hỏa bạo vượn huyết dịch một phần, khí phối tài liệu rất trọng yếu, cho nên nhất định phải lựa chọn sử dụng từ nguyên hàn thiết, bồi nguyên dịch ba phần, cấp một rèn đúc đài."

Thẩm Bích Dao thanh âm âm vang hữu lực, "Luyện khí là một kiện khảo nghiệm người kiên nhẫn việc, những tài liệu này đều chuẩn bị xong, kế tiếp chính là khổng chế Vũ Hồn tới luyện chế, nguyên hòa sử dụng là các người muốn trọng điểm học, có ai biết luyện chế Hòa văn chủ thụ, nguyên hòa nên như thế nào điều tiết khổng chế?"

Thấy được không người trả lời, Nhạc San San vừa muốn đứng dậy.

Bên cạnh không cất thời nghỉ đây, tiếng ngáy nổi lên.

Tĩnh tịch.

Nhạc San San vội vàng chen chân vào đá một cước, không có phản ứng, Trần Phong đang ngủ say, nước miếng đều chảy đến trên bàn.

Nghe càng cao vút tiếng ngáy, mọi người hai mắt nhìn nhau, lại nhìn Thẩm Bích Dao phản ứng, trên giảng đài đã phủ lên phong, sách giáo khoa bị thổi phất phạt rung động, linh lực ngoại phóng, nữ Bạo Long nhẫn nại rốt cục đến cực hạn.

"Người muốn chết a! Mau tỉnh lại!" Nhạc San San dùng sức địa quơ bờ vai Trần Phong.

Thẩm Bích Dao duỗi ra một ngón tay, đối với Trần Phong, ở vào một mảnh thẳng tắp trên nam nữ nhất thời nhảy chân vọt đến một bên, vị Nữ Nữ này Bạo Long giận dữ thời điểm, xếp sau tường đá không biết bị oanh sập ít nhiều quay về.

Trần Phong mơ mơ màng màng địa mở mắt, "Như thế nào, tan học sao? Rốt cục đã xong, không nghĩ tới nghe một tiết học so với tu luyện còn mệt mỏi."

Mọi người nghe được câu này, trên mặt biểu tình đã có thể đặc sắc.

"Trần Phong! Người quá làm càn!"

To lớn sóng âm oanh kích tại màng tai, chấn động đầu người choáng váng, mọi người lập tức che lỗ tai, thần sắc thống khổ.

"Không cần hô lớn tiếng như vậy, ta nghe thấy." Trần Phong bắt đắc dĩ đào lấy lỗ tai, "Có chuyện gì?"

Nhạc San San tức giận vô cùng, thấp giọng nói: "Khóa trên ngủ thì cũng thôi, người còn ngáy, không phải này cố tình cùng Trầm lão sư đối nghịch sao?"

"A, không có ý tứ, tối hôm qua quá mệt mỏi ngủ không ngon." Trần Phong nói xin lỗi, "Cũng không thể toàn bộ trách ta, này khóa nói thật sự nhầm chán, Ta cũng thế. . ."

"Cho dù có Viện Trưởng chiếu cố, ta cũng phải giáo huấn người!" Thẩm Bích Dao gào to cắt đứt lời của Trần Phong.

"Khóa trên có thể ngủ, chỉ cần có thể trả lời đúng, nàng đưa ra vấn đề là a?" Trần Phong nhìn nhìn Nhạc San San nói.

"Ừ. Đây là Trầm lão sư cho đặc quyền, bất quá muốn ít nhất trả lời đối với nàng đưa ra ba cái vấn đề, hơn nữa không giới hạn chế sách vở."

Trần Phong hiểu rõ gật đầu, "Có loại chuyện tốt này, nói sớm đi, này ngủ đặc quyền ta muốn, ba cái vấn đề người hỏi đi."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Người khảo thi ta đi

Thẩm Bích Dao sững sờ, lập tức cười lạnh, "Xử tiểu tử, người có đủ loại! Người trả lời không đến, bữa này hành hung có thể không thể thiếu, mà còn hội gia tăng một cái nho nhỏ trừng phạt. Người cần phải suy nghĩ kỹ?"

Nhạc San San hào tâm nháy mắt ra dấu, Trầm lão sư sao mà giáo hoạt, quy định căn bản cũng không công bình, đến nay thôi khiêu chiến còn không có một cái thành công qua.

Tùy tiện ném ra một cái Tam tinh Luyện Khí Sư đều không giải quyết được nan đề, Tam tinh lấy như thế nào giải đáp? Chứ đừng nói chi là liên học đồ đều không phải Trần Phong.

"Có thể." Trần Phong không hề nghĩ ngợi đáp.

"Vậy từ dễ dàng đến khó, vấn đề thứ nhất, chính là vừa rồi ta lớp học đưa ra, luyện chế Hòa văn chủy thủ, nguyên hỏa nên như thế nào điều tiết không chế?"

"Từ nguyên Thanh Cương làm khí phù, đặt ở rên đúc đài, dùng nguyên khí hai mặt cọ rửa, trước mở lưỡi, lại lượng thể. Khí phù sau khi hoàn thành, tăng lớn nguyên Hỏa tương hắc hỏa thạch bốc hơi thành chất lỏng, dung tiến khí phù. Hòa bạo viên huyết dùng nguyên hỏa thúc Kiển thành khối, đặt ở băng bên trong nghiền nát đánh bóng, cuối cùng xối tại khí phù chi, dùng nguyên hỏa chậm chạp thiêu cháy, tự mà, Hòa văn chủy thủ tức thành." Trần Phong chậm rãi mà nói.

Phía trước Thẩm Bích Dao còn nghe hiểu được, gật đầu phụ họa, đến Hòa bạo viên huyết vốn cách dùng chỗ đó, sắc mặt liền khẩn trương.

Tại sao cùng chính mình sở học phương pháp không đồng nhất, thoát nhìn tựa hồ giản hóa không ít a.

"Vì sao Hòa bạo viên huyết dùng nguyên hỏa thúc Kiển thành khối, đặt ở băng bên trong nghiền nát đánh bóng, cuối cùng xối tại khí phù chi? Mà không phải lần vào bồi nguyên dịch, tăng lớn nguyên hỏa, xen lẫn trong hắc hỏa thạch dịch, cả hai dung cùng một chỗ sau lại để vào từ nguyên Thanh Cương khí phù bên trong?" Thẩm Bích Dao hỏi vội.

Đây cũng là Nhạc San San nghi vấn, người sau tự nhiên là lão sư truyền thụ chính xác biện pháp, bồi nguyên dịch là một loại hòa tan dịch, thú huyết tương dung tính khá thấp, cho nên nơi này cần dùng đến.

"Bồi nguyên dịch tuy có thể đề cao hòa tan tính, lại hội giảm xuống độ tinh khiết, vậy muốn lựa chọn chiết trung (trong những ý kiến không giống nhau tiến hành điều hòa) phương pháp." Trần Phong nói, "Thúc Kiển là một tinh luyện độ tinh khiết quá trình, lần vào băng bên trong đánh bóng thành băng phần hồng, là dễ dàng cho cùng hắc hỏa thạch dịch đối với tan, đạo lý đơn giản như vậy người cũng không hiểu sao?"

"Này. . ." Thẩm Bích Dao luyện khí kinh nghiệm phong phú, tỉ mỉ vừa nghĩ, dùng phương pháp này có thể áp dụng tính thật lớn, khóa nhất định phải tự mình thử một lần.

Thấy được các học sinh mặt chấn kinh, nhìn Trần Phong ánh mắt đều không giống với lúc trước, nàng rất là cảm tức vội vàng lại nói: "Vấn đề thứ nhất, coi như người. . . Miễn cưỡng hợp cách a. Nghe cho kỹ đệ nhị hỏi, Tinh Sa Thạch hỗn hợp sét, hỏa cùng đất ba loại thuộc tính, như thế nào đem ba loại thuộc tính tróc bong xuất ra, mà không hư hao nó hình thể?"

Vấn đề này vừa ra, chúng đệ tử cũng bắt đầu rồi suy nghĩ, từng cái một cau mày, Tinh Sa Thạch là cấp hai hi hữu tài liệu luyện khí, như Thẩm Bích Dao như vậy Tam tinh Luyện Khí Sư may mắn có thể đạt được mấy khối, tốt như vậy đồ vật có thể nhìn thấy cũng không dễ rồi.

Phân giải khoáng thạch bên trong thuộc tính, là Luyện Khí Sư bắt buộc chương trình học, mọi người đều biết, thuộc tính càng nhiều phân giải phương pháp lại càng khó, chứ đừng nói chỉ là điều kiện tiên quyết là —— Tinh Sa Thạch không thể tổn hại.

Nhạc San San nghĩ nghĩ cũng lắc đầu, biểu thị nhận thua.

Trần Phong khoe miệng không khỏi vênh lên, "Không thể tổn hại mấy may, vậy cũng chỉ có một loại phương pháp, dùng võ Hồn Thuật luyện phương pháp."

"Người, người vậy mà biết. . . Võ Hồn Thuật luyện phương pháp? !" Thẩm Bích Dao hoảng sợ nói.

"Như thế nào? Chẳng lẽ Học Viện không có mở ra "luyện khí theo rõ ràng chỉ võ Hồn Thuật luyện phương pháp" này quyền sách sao? Vũ Hồn một cái cao cấp kỹ xảo mà thôi, có cái gì có thể ngạc nhiên." Trần Phong nhếch miệng.

"Này quyền sách tổng cộng mười sách, cả bộ đã tìm không được, hiện giờ chỉ còn không trọn vẹn bản chép tay, còn thật thật giả giả. Người chẳng lẽ không biết. . ." luyện khí theo rõ ràng "Quyển thứ nhất sách quý, hiện giờ đã là khí viện tối cao truyền thừa?" Thẩm Bích Dao thốt ra.

Học Viện đạt tới Tam tinh Luyện Khí Sư, lại còn tại trong nội viện vẫn giữ lại làm năm năm người, mới có tư cách đọc này một cuốn sách, hơn nữa chỉ có thể đi đặc biệt địa phương tìm đọc, có người đặc biệt giám sát, để ngừa bị tịch thu lục đi.

Toàn bộ Thiên Hạc Học Viện, biết luyện khí theo rõ ràng dăm trong cho cũng bất quá năm người.

Hắn liền luyện khí học đồ đều không phải, từ nơi nào nghe được?

Trần Phong sắc mặt biến hóa, "Này quyền sách vì cái gì tìm không được?"

"Cuốn sách này chế tác người —— nguyên là đương kim đệ nhất tông môn Vô Cực Môn ba Đại Trụ thần nhất, phong Viêm Vũ Đế Mộc Thanh Dương cả đời luyện khí bút ký. Võ Hồn Thuật luyện phương pháp chính là do hắn sáng chế, cuốn sách này bên trong bao dung đông đảo luyện khí cao cấp kỹ xảo cùng tri thức, phong Viêm Vũ Đế vẫn lạc, Vô Cực Môn đem cuốn sách này liệt vào trân tàng, nghiêm cấm tiết ra ngoài, cho nên rất nhiều phát hành sách vở bị nhất nhất cưỡng ép thu hồi, không chỗ có thể tìm ra."

Thẩm Bích Dao nói lên đoạn chuyện cũ này mang theo vô cùng sùng kính, "Ba mươi năm trước, Viện Trưởng Tề Đại Sư rời đi, hắn từng là phong Viêm Vũ Đế đệ tử thân truyền, cho nên lưu lại này một cuốn sách với tư cách là Học Viện truyền thừa. Vô Cực Môn đáp ứng việc này, bất quá đem dư cữu cuốn toàn bộ thu hồi, Thiên Hạc Học Viện nếu không có Tề Đại Sư, không có này truyền thừa, tại Vân Thủy Thành tuyệt đối không thành được tối cao

học phủ."

Chúng đệ tử rất nhiều vẫn là lần đầu tiên nghe nói việc này, đối với Tề Đại Sư tôn kính lại thảng vài phần.

Trần Phong có chút ngượng ngùng địa xoa trán, Vô Cực Môn môn chủ thật đúng là keo kiệt a, thật sự là người đi trà mát, chính mình khi còn sống, như thế nào ăn sách kiếm lớn nó tiền, đùa giỡn đối thủ một mất một còn hoa tường vì Vũ Đế không ai quản, sau khi chết, liền đem kiệt tác của mình làm của riêng.

Quá mức, hơi quá đáng!

"Trần Phong, ngươi là làm sao biết này quyển sách bên trong nội dung?" Nhạc San San nhìn không được hỏi.

"Cái này. . . A, ta tại phố từng gặp được một kỳ nhân, từng thấy qua tay bản sao, đêm này vô Hồn Thuật luyện phương pháp thổ thiên, ta cũng là đột nhiên nghĩ đến, đụng đụng vận khí đã rồi." Trần Phong vội vàng mà đáp nói, cũng không thể nói, sách này chính là lão từ ghi a.

"Khó trách. . ." Thẩm Bích Dao lộ ra thoải mái biểu tình, nàng cũng một mực nghi hoặc vấn đề này, hóa ra là chuyện như vậy, vừa nói như vậy liền giải thích đã thông.

"Đạo thứ hai vấn đề cũng coi như ngươi đáp đúng, như vậy một câu sau cùng, cho ta nghĩ vừa nghĩ. . ." Thẩm Bích Dao vừa nghĩ tới giữa hai người tiền đặt cược, liền buồn rầu, lúc trước không biết có bao nhiêu thiên tài đệ tử, đơn giản trả lời đạo thứ nhất vấn đề, nhưng đều thua bởi vừa mới kia đề thứ hai.

Nàng linh cơ khẽ động, có! Trước đó không lâu đạt được mấy khối Lôi Đình Thạch, phụng Viện Trưởng nhắc nhở rèn đúc xuất một chuỗi Thanh Đồng cấp, hủy diệt lực kinh người ánh sáng màu xanh từ Lôi Kiếm, luyện chế ra hai lần tất cả đều thất bại, tìm trong nội viện khác mấy vị lão sư thảo luận, vẫn luôn không tìm được biện pháp giải quyết.

Thanh kiếm này là Thành chủ chính miệng muốn, tìm đến Viện Trưởng hỗ trợ, nghe nói là với tư cách là lễ vật đưa cho một cái người trọng yếu.

Thẩm Bích Dao giao hoạt địa chớp hai mắt, này đạo đề tuyệt đối có thể bắt lấy hần, coi như thua, cũng là nhật được đại tiện nghi a, tuy nàng bản thân cũng không ôm hy vọng như thế.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Quá nghịch thiên

"Ngươi hãy nghe cho kỹ, này đệ tam đề có! Luyện chế ánh sáng màu xanh từ Lôi Kiếm, Lôi Đình Thạch bên trong Lôi Thuộc Tính khó có thể cưỡng không, lực phá hoại lại mạnh mẽ, dung nhập khí phối thời điểm luôn là thất bại, tạo thành khí phối nghiêm trọng tổn hại, có thể có biện pháp nào tốt hơn địa cưỡng không?"

Nhạc San San vẫn tai nghe, cuối cùng này một đề xác thực khó, Lôi Đình Thạch bên trong Lôi Thuộc Tính phân giải ra ngoài cũng rất không dễ, Vũ Hồn cần rất cường đại tài năng không chế được nó. Nhưng dung hợp là một nan đề, Lôi Thuộc Tính dung hợp tính quá cao, vừa dễ xuống tiền vào liền toàn bộ hấp thu, nhưng khí phối khó có thể thừa nhận hội bùng nổ.

Có được Lôi Thuộc Tính vũ khí đều là có rất ít, lực phá hoại phổ biến đều vị ở trước liệt, luyện chế độ khó vừa cao, cho nên thành bên trong Đấu Giá Hành cũng tìm không được hàng.

Trần Phong chép miệng chắc lưỡi, vấn đề này tính có một chút chút ít độ khó, ngực lớn nữ nhân còn không tính quá đàn.

"Trước tiên nói một chút về, ngươi lựa chọn sử dụng tài liệu, cận kề hơn, mang Vũ Hồn thuộc tính cùng đẳng cấp." Trần Phong vênh lên chân bắt chéo, suy tư vừa hỏi nói.

Thẩm Bích Dao biểu tình mang theo vẻ mong đợi cùng hưng phấn, chẳng lẽ hần nhanh như vậy liền có phương pháp? Đây còn là người sao?

"Với tư cách là khí phối chính là Lôi Thuộc Tính sét từ bắt đầu quặng sắt thạch, Lôi Sư Thú Huyết hai phần, Sư răng một đôi, Mộc thuộc tính khoáng thạch mười khối, lại thêm Thổ thuộc tính hoạt tính Ô Thụ Căn năm cái, hàng nguyên dịch năm phần, cấp ba rèn đúc đài." Thẩm Bích Dao nhớ rõ rất rõ ràng, dừng một, "Cấp ba Vũ Hồn, thuộc tính cân đối."

Trần Phong rất nhanh đem những tin tức này tại trong đầu loại bỏ một lần, tài liệu lựa chọn sử dụng rất tốt, Lôi Thuộc Tính hòa tan tính quá mạnh mẽ, cho nên muốn dùng Mộc thuộc tính hoạt tính Ở Thụ Căn tới yếu bớt, còn dùng giảm xuống hòa tan tốc độ hàng nguyên dịch, chính là vì có thể tốt hơn khống chế. Vũ Hồn đẳng cấp cũng đủ rồi, cân đối thuộc tính rất thích hợp luyện khí, trọng điểm công dụng chính là tăng cường Luyện Khí Sư lực khống chế.

Cũng khó trách lớn như vậy Học Viện, Tô lão đầu đem nhiệm vụ này ném cho Thẩm Bích Dao, nàng Vũ Hồn thuộc tính thích hợp nhất luyện chế ánh sáng màu xanh từ Lôi Kiếm. Đây cân đối thuộc tính trong lúc vô hình liên tăng nhiều một thành thành công tỷ lệ.

Lớp đồng học mục quang đồng loạt địa tụ tập tại Trần Phong thân, mặc kệ này một đề đáp không đáp, hẳn nay Thiên Đô là đại xuất danh tiếng.

"Có hay không. . . Biện pháp giải quyết?" Thẩm Bích Dao nghe thấy trái tim của mình đông đông đông điên cuồng.

"Dùng Mộc thuộc tính cùng hàng nguyên dịch, trị phần ngọn không trị vốn, thuộc tính tương khắc người biết, thể nhưng linh ngộ chỉ là mặt ngoài." Trần Phong mỉm cười, "Đến lượt ta tới thì cử người, sét Sư thú quanh năm sinh hoạt tại sét chiều cùng với có được thiên nhiên Lôi Trì động đất trong huyết, ông trời của nó dịch đều có cái gì?"

"Thành đàn độc kìm đen kiến." Thẩm Bích Dao nghĩ nghĩ đáp, "Ta thể nhưng là săn thú cao thủ, nhưng này cùng ta muốn biện pháp giải quyết có quan hệ gì?"

"Thành đàn kiến độc, đừng nói là một đầu cấp hai sét Sư thú, chính là cấp ba tam nhãn Hùng vương cũng có thể giết chết. Ta hỏi chính là đơn thể." Trần Phong lắc đầu nói.

"Cái này ta biết, là Thiết Lân ngạc!" Nhạc San San ở một bên kêu lên, "Ta nghe một vị săn thú già thuyết qua, sét Sư thú là lục địa Bá Vương, nhưng sẽ không tới gần nước cạn khu, chính là bởi vì có Thiết Lân ngạc tồn tại."

"Đáp đúng, như vậy vì cái gì nó không dám tới gần đâu này?" Trần Phong truy vấn.

"Cái này. . ." Nhạc San San nhất thời nghẹn lời, nàng không có gia nhập qua săn thú người đội ngũ, không có kinh nghiệm thực chiến, những cái này cấp thấp đệ tử cũng phần lớn như thế, nơi nào sẽ rõ ràng.

Luyện Khí Sư tài liệu toàn bộ nhờ mua giá cả quá cao, một ít đồ vật muốn từ ma thú thân thu thập, tại mấy năm trước Thẩm Bích Dao ở phương diện này mười phần sinh động.

Nàng không có ngựa đáp lại, mà là tí mỉ mà nghĩ nghĩ.

Hai cái này cấp hai ma thú đều liệt sát qua, tại liệt sát độ khó dễ dàng Bạo Tẩu sét Sư thú hiển nhiên là nguy hiểm nhất, có thể kết quả ngược lại là yếu một chút Thiết Lân ngạc trở thành khắc tính.

Tiểu tử này hết lần này tới lần khác hỏi cái này muốn làm gì? Hẳn dường như tại nhắc nhở cái gì, Thẩm Bích Dao thấp thoáng có thể cảm giác được, chính là trong lúc nhất thời vô pháp tính ngộ lại.

"Bởi vì sét Sư thú sợ nước sao?"

"Ha ha ha. . ."

"Người cười cái gì?" Thẩm Bích Dao cả giận nói.

"Sét Sư thú cường đại ở chỗ toàn thân có thể dẫn điện, nước là tốt nhất dẫn điện vật, cách nói của người, nó hội sợ trong nước ma thú?"

"Vậy, kia đến cùng bởi vì sao? Nói mau!" Thẩm Bích Dao khuôn mặt đỏ lên, ngay trước nhiều như vậy đồng học mặt, nàng vậy mà đáp không đến.

"Rất đơn giản a, bởi vì Thiết Lân ngạc kia toàn thân lân phiến có ngăn cách Lôi Thuộc Tính đặc tính, có thể đem lôi điện hấp thụ tại mặt, cũng không tổn thương tới bản thân, cái này chính là nguyên nhân." Trần Phong từng chữ một nói, "Người nên biết làm sao tới luyện khí a?"

Lớp đồng học nghe được vẫn là không hiểu ra sao.

"Ý của người là. . ." Thẩm Bích Dao nhìn không được muốn mắng người, gia hỏa này thật đáng ghét nói chuyện lộn quanh nhiều như vậy ngoặt làm gì vậy.

"Nữ nhân ngực to mà không có não xem ra nói không uống a." Trần Phong thở dài, "Muốn khống chế Lôi Thuộc Tính, thay vì giảm xuống dung hợp tốc độ, không bằng ngăn cách ra, Thiết Lân ngạc thân tầng kia da không phải là có sẵn sao?"

"Đúng vậy! Ta như thế nào không nghĩ tới đó!" Thẩm Bích Dao nhất thời hiểu ra, chỉ cần dùng Thiết Lân ngạc da bao trùm tại khí phổi tứ phía, vấn đề chẳng phải giải quyết xong.

Nhạc San San thẳng nhảy mất, phương pháp này nói trắng ra vô cùng đơn giản, nhưng mà ai có thể đủ dự đoán được đâu này?

Nàng nhìn Trần Phong ánh mắt mang theo vô số những vì sao nhỏ, trái tim phốc phốc nhảy lên, đừng nói, thanh danh không kém tôn sư trưởng loại kém

còn sống thật khó khăn nhìn.

Ngực to mà không có não câu này trêu chọc, Thẩm Bích Dao hoàn toàn cũng không để ý, kích động tại bực giảng đi tới đi lui.

"Đứng rồi, hoạt tính Ô Thụ Căn quăng ra, Mộc thuộc tính khoáng thạch đổi thành Thổ Hỏa Thụ ma hạch, cùng thú huyết cùng đi luyện, vũ khí sẽ thêm một cái công năng." Trần Phong khuyên bảo nói.

"Xin hỏi, Thổ Hỏa Thụ ma hạch có gì tác dụng?" Thẩm Bích Dao ngữ khí đều ý thức địa mềm tới.

"A, đã quên, ngươi vừa đạt tới Tam tinh Luyện Khí Sư không lâu sau, vừa tiếp xúc dung luyện ma hạch tri thức, không biết cũng thuộc bình thường." Trần Phong gõ đầu, "Nhiều bắn tung tóe công năng, uy lực nha, có thể dễ dàng hai thành."

"Thực, thật sự?"

Xung quanh nhất thời vang lên một mảnh nuốt tiếng nước miếng.

"Cực phẩm từ Lôi Kiếm không có bắn tung tóe công năng, như thế nào cảm xuất thủ."

Thẩm Bích Dao cảm giác mình không thể lại chịu càng nhiều đã kích thích, ánh sáng màu xanh sét từ kiếm có bắn tung tóe công năng sao? Đừng nói gặp qua, liền nghe cũng không có nghe qua.

"Ba cái vấn đề hần đều đáp đúng!" Đột nhiên có người hoảng sợ nói.

"Gia hỏa này là muốn nghịch thiên a! Những kiến thức này hần đến cùng từ nơi nào học được?"

"Trái tim của ta nhanh không chịu nổi, quá đã kích thích! Ta muốn truy đuổi hần!" Một cái con mắt lớn thiếu nữ hoa si nói.

Các học sinh áp lực quá lâu, không tự chủ được địa phát ra tiếng, nhất thời lớp học trở nên ầm ầm.

Thẩm Bích Dao ở vào cực độ phấn khởi, trong lúc nhất thời đi thần, trong đầu là một vài bức tự mình luyện khí hình ảnh, tất cả trình tự công tác liên tục, không nói ra được sướng khoái lắm lì!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thu cái tiểu đệ

Ta muốn ngươi. . ." Nàng vừa há mồm, thấy được Trần Phong chỗ ngồi đã trống không, vội vàng nhìn về phía bàn bên Nhạc San San, "Hần ở đâu?"

Nhạc San San nói quanh co nói: "Trăm lão sư, hần đi. . . Nói khóa quá nhàm chán, sẽ không trở lại. . ."

"Không được, hần phải tới!" Thẩm Bích Dao nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Thế nhưng là hần nói. . ."

"Ta mặc kệ! Chuyện này liền giao cho ngươi phụ trách." Thẩm Bích Dao lúc này đánh nhịp nói, về sau còn có vấn đề khác tìm hần thỉnh giáo đâu, muốn chạy, công môn không có!

Thấy được nữ Bạo Long hai mắt tỏa ánh sáng, lớp các học sinh nhất thời có dừng khí ảo giác, đây rốt cuộc ai mới là lão sư?

Trần Phong trở lại ký túc xá, vuốt trong túi hai tờ Kim Tệ Táp, vừa nghĩ tới trong nhà mẫu thân nội tâm liền nổi lên một tia chua xót.

Phụ thân còn khi còn tại thế, ăn ngon hào ở, Trường lão mọi cách lấy lòng. Phụ thân sau khi chết, mình bị gia tộc đưa đến Thiên Hạc thư viện, Trần Phong liều mạng tu luyện, một mặt là vì phụ thân lưu cho chính mình thiếu tộc trưởng chi vị, một phương diện khác vì trấn an ý kiến sản sinh chia rẽ Trường lão các thúc bá.

Nhưng mà, cố gắng của hần không có đổi lấy tương ứng kết quả, thiếu tộc trưởng vị trí bị quăng ra, mẫu thân bị đuổi ra chủ nhà đại viện, các thúc bá nghĩ hết biện pháp muốn đem này đối với mẫu tử đuổi đi, ba vị Trường lão cũng đều lựa chọn coi thường không để ý tới. Bây giờ Trần gia chương khí mù

mặt, Trần Phong vẫn luôn nghĩ tích lũy tiền để cho mẫu thân chuyển ra chỗ ở, nhưng này bút tiền lấy hần lúc ấy năng lực tối thiểu muốn tích lũy ba năm năm.

Mà thôi, mẹ ruột của ngươi liền do ta chiều cố.

Bằng thực lực bây giờ hỏi gia tộc cũng không có lời nói có trọng lượng, chút tiền ấy tối thiểu có thể làm cho mẫu thân thời gian khá hơn một chút.

Việc này còn gấp không được, đầu tiên được tại Học Viện xông ra trò, lần nữa chịu gia tộc nhìn chăm chú.

Trần Phong vừa muốn đi ra ngoài, nhìn thấy một đạo nhân ảnh đang tại cổng môn quanh quẩn một chỗ, nói nhỏ không biết đang nói cái gì, thoát nhìn là đang do dự có nên đi vào hay không.

"Ở ngoài cửa lén lút lút, có chuyện gì?" Trần Phong đẩy cửa mà ra.

Triệu Bằng thấy được Trần Phong ra, không chần chờ nữa cười theo mặt nói: "Trần huynh, ta lần nói sự tình. . ."

"Chuyện gì, ta không nhớ rõ."

"Ta biết mình ngu dốt, thiên phú bình thường, Trần huynh từ lúc ba năm trước đây chính là trong học viện thiên tài, chỉ là. . . Luôn luôn điều thấp, lần ta nói chuyện quá qua loa thành ý không đủ, cho nên về nhà hảo hảo tính lại một lần, lần này mang đầy đủ thành ý." Triệu Bằng từ trong túi tiền móc móc, "Ta biết Trần huynh cần tiền gấp, này trương Kim Tệ Tập trong có một Vạn Kim, mua sắm đan phương công việc cùng trong nhà nói chuyện thỏa, này không, trước tiên liền đem tiền đưa tới á."

Trần Phong tiếp nhận Kim Tệ Tập, cất bước liền đi.

Tối j tân 1 S chương và tiết " pG khóc #3 tượng D mạng lưới I\$

"Đợi một chút!" Triệu Bằng vội vàng truy đuổi, "Xin cho ta một chút nói chuyện thời gian, ta quá nhớ theo ngươi học mấy tay, Trần huynh tùy tiện chỉ điểm một, liền có thể để cho tiểu đệ ta một bước lên trời. Thầy trò, ta không đủ tư cách, đạo sư kia như thế nào đây? Ngươi cho ta dạy học, ta tiền trả ngươi thù lao, giá tiền hảo thương lượng."

"Không rảnh." Trần Phong càng chạy càng nhanh.

"Ngoại trừ tiền, ta còn chuẩn bị một ít cái khác, ví dụ như có thể so với võ đồ tam trọng thiên một kích toàn lực phi sét phù hai tờ, nhị phẩm Tịnh Linh Đan ba khóa, được lực toàn bộ tại sáu thành lấy, còn có một khối cấp một Thanh Đồng vũ khí Xích Hồng Chiến Dao hi hữu rèn đúc tài liệu Hồng Ngọc Thép vân tay, Trần huynh, này nhưng đều là ta toàn bộ gia sản!" Triệu Bằng vẻ mặt như đưa đám, lúc này thật sự là lớn hơn chảy máu.

Trần Phong lung lay trong tay Kim Tệ Tập, "Ngươi cảm thấy, ta hiện tại thiếu điểm này tiền sao?"

Triệu Bằng sắc mặt tái nhợt bạch, gia hỏa này là có danh gian thương, tại thuốc viện kia một chuyến tới lui liền làm đến một vạn 4000 kim tệ, mặc dù như hần như vậy gia cảnh giàu có, lấy ra một hai ngàn kim không khó, nhiều hơn nữa cũng rất hết sức a.

Trả thù lao để cho hần giảng bài? Hiện tại vừa nhìn, thực mẹ nó là một chê cười.

"Nếu như là thành phẩm Xích Hồng Chiến Dao, ta còn có thể cân nhắc một, chỉ là một khối rèn đúc tài liệu, chỉ cần nhiều giao một ít kim tệ hay là khiến cho đến." Trần Phong nhàn nhạt nói.

Triệu Bằng nhìn nhìn Trần Phong bóng lưng rời đi, cắn răng, "Lại thêm một bộ Nhất giai cao cấp vũ kỹ " Linh Toàn Đoán Thế ", ta chỉ cầu làm cái chân chạy tiểu đệ!"

Trần Phong ngừng, trước mắt đang thiếu một bộ công kích vũ kỹ, Linh Toàn Đoán Thế tổng cộng có ba thức, đều là đề thăng sức bật, uy lực coi như không tệ, tu luyện đồng thời cũng có luyện thể chỗ tốt, cổ thân thể này còn chưa đủ cứng rắn, quá dễ dàng bị thương, vừa vặn cần luyện một luyện.

"Ngươi cam tâm chân chạy?" Trần Phong quay đầu lại hỏi nói.

"Hắc hắc, nguyện ý, đương nhiên nguyện ý." Triệu Bằng mừng rỡ trong lòng, thoát nhìn có hi vọng, làm cái tiểu đệ kỳ thật không có gì, gần thủy lâu đài, không chuẩn Trần Phong một cao hứng tiện tay chỉ điểm vài câu, kia chẳng phải đã kiếm được nha.

Hần đem mua đan phương sự tình cáo tri phụ thân, trong nhà là khai mở tài liệu phổ, mở miệng thời điểm còn rất lo lắng bị chửi mắng một trận, một Vạn Kim tệ người đối diện trong mà nói cũng không phải món tiền nhỏ.

Không nghĩ tới phụ thân biết được việc này, tán thưởng hần một phen, còn đốc thúc nhiều hơn cùng Trần Phong thân cận.

Khoản này giao dịch, Triệu Bằng thậm chí còn bồi thường tiền, vì lấy lòng thuốc viện đạo sư Chu Dịch, hần không dám khai mở giá cao chỉ cần tám ngàn cân.

Không có bị mắng, ngược lại lấy được khen ngợi, tâm tình nhất thời sáng khoái vô cùng, đắc tội Tống Cơ, tiểu tử này nhất định sẽ lấy lại danh dự, bất kể thế nào nói, Luyện Dược Sư đẳng cấp tại thuốc viện chính là thân phận biểu tượng, may mắn lấy được một cửa tư cách, hần biết mình bao nhiêu cân

lượng, không có Trần Phong hỗ trợ, trùng kích nhị phẩm Luyện Dược Sư là khó thêm khó.

Bái sư bị cự, hấn ý thức được chính mình quá nhẹ tì lệ, khai mở bằng giá quá thấp, cho nên mặt dày mày dạn mà từ phụ thân chỗ đó muốn tới Hồng Ngọc Thép vân tay, như loại này hi hữu tài liệu luyện khí của hàng nhiều năm kinh doanh, cũng chỉ có hai khối mà thôi. Lo lắng còn chưa đủ, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, đem gia tộc truyền thừa vũ kỹ cho trộm xuất ra.

"Hảo, đây chính là người nói, hiện tại liền có một cái chân chạy sống giao cho người đi làm." Trần Phong bắt tay Kim Tệ Táp đưa tới, "Đưa đến thông hợp thành phường, chuyển tới Cự Mộc thành Trần gia, mộ thân nhiên thân thu."

"Cái này ta lãnh nghề." Triệu Bằng tiếp nhận, nhìn nhìn hai tờ Kim Tệ Táp có chút quen thuộc, mỗi tấm là 2000 kim giá cả, Wow, này không phải là đen Tổng Cơ kia 4000 kim tệ sao?

"Lão đại, này mộ thân nhiên là. . ." Hấn xưng hô đều sửa lại, vô cùng cung kính, nghe xong là tên của nữ nhân, nhin không được tò mò.

"Kia nhiều như vậy nói nhảm, nhanh đi!" Trần Phong quát.

"Yes Sir!"

Triệu Bằng nhanh như chớp địa chạy trốn ra ngoài, chạy đến cửa thời điểm thiếu chút nữa đập lấy người, chỉ nghe "Ai nha" một tiếng duyên dáng gọi to.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Hoa hậu giảng đường

"Không có ý tứ a, vị này đồng học, người tìm đến ta lão đại. . . Nhạc San San? !" Triệu Bằng trông mắt đều nhanh trừng xuất ra, khí viện nữ thân như thế nào chạy đến nơi đây.

"Xin chào, xin hỏi Trần Phong phải ở nơi này không?" Nhạc San San dung mạo tuyệt lệ, lên tiếng hỏi.

"Đứng đây! Ta là Triệu Bằng, là thuốc viện. . . Cái kia, ta còn có việc, người mau vào đi thôi." Triệu Bằng nói xong, chạy ra, hắc hắc cười không ngừng, lúc nào lão đại cùng hoa hậu giảng đường có một chân?

. Tôi chương mới 7 đoạn E1 khốc tượng _ mạng lưới "

Trần Phong trở lại ký túc xá, đang liếc nhìn vũ kỹ nội dung, cửa sổ còn không có tu sửa hảo, rò lấy phong, nhàn nhạt mùi thơm theo gió bay vào.

Hấn ngẩng đầu liền thấy được, đứng ở trong nội viện Nhạc San San.

"Có chuyện gì sao?" Cửa không khóa, Trần Phong hướng ngoài phòng nhìn thoáng qua hỏi.

Nhạc San San nội tâm có chút căm tức, từ lúc nàng tiến nhập Học Viện chính là vạn chúng chú mục. Người theo đuổi vô số, người khác đều là tranh nhau muốn đoạt lấy tiếp cận nàng, chính mình chủ động chạy qua, hấn thái độ như thế nào lãnh đạm như vậy?

Khó trách ta không đủ xinh đẹp không?

Nhạc San San ngẩng lên tuyết trắng cái cổ, đi vào cửa bốn nhìn thoáng qua, mặt mang lấy một tia kinh ngạc.

Hấn tại lớp học kinh người biểu hiện, giờ tay nhắc chân đang lúc thành thực lão luyện, những cái kia luyện khí tri thức lại càng là tiện tay bóp, Trầm lão sư đều coi trọng như thể nhân vật, làm sao có thể ở tại nơi này sao cũ nát trong túc xá?

"Xem xong rồi sao? Chẳng lẽ lại người cũng muốn chuyển vào tới ử?" Trần Phong nói, "Ngã đảo là không có ý kiến gì, vậy khẳng định được đổi một trương giường lớn."

"Ai, ai muốn đưa đến cùng với người ở?" Nhạc San San hàm hừ kêu lên, "Ta nói rõ trước a, không phải chính ta muốn tới, mà là chịu Trầm lão sư ủy thác!"

"Trầm lão sư là ai?"

"Người... Già vờ ngây ngốc, khí viện cơ sở trong lớp dạy học trình độ tối cao vị kia —— Thẩm Bích Dao lão sư, Tam tinh Luyện Khí Sư!"

"A, chính là kia cái giảng bài nhằm chán muốn cho người ngủ nữ nhân ngực lớn?" Trần Phong lý giải nói.

Nhạc San San ngẩn ngơ, lập tức reo lên: "Người dám nói Trầm lão sư nói vậy, ta sẽ đem những lời này còn nguyên địa chuyển cáo nàng, người liền chờ..."

Lời của nàng còn chưa nói xong, liền bị Trần Phong sống sờ sờ cắt đứt, "Ta không nói sai a, nàng chẳng lẽ còn không lớn? Chẳng lẽ loại như người tính đại?" Tuy cách áo bào, Trần Phong nhìn chằm chằm Nhạc San San hơi hơi hờ ra địa phương, bắt đầu đi lác đầu.

Nhạc San San cúi đầu nhìn chính mình bộ ngực liếc một cái, "Nha" địa một tiếng thét lên, "Đằng" địa cả trương mặt đỏ rần, "Người còn nhìn! Sắc lạnh!"

"Ta như thế nào ti lệ lang? Là chính người vô cớ xông vào chỗ ở của ta, ta còn nói người thành tâm muốn câu dẫn ta đâu này?" Trần Phong hừ cười nói, "Đúng rồi, người là luyện khí tam ban lớp trưởng đúng không, gọi là cái gì nhỉ?"

Nhạc San San nghe được câu này không thể nghi ngờ tại, mặt đã trúng một cái bạt tai vang dội. Tốt xấu nàng cũng là Thiên Hạc học viện tam đại hoa hậu giảng đường nhất, tại cấp thấp sinh bên trong càng là mọi người đều biết. Nàng tại khí viện lại càng là nữ thần cấp nhân vật, ngạo mạn gia hỏa vậy mà hỏi mình gọi cái gì?

Có như vậy nhục nhã người sao? Rất đáng hận!

"Trầm lão sư giao cho ta, tiết học của nàng không thể không đi. Tiết học nếu như người không có đến phòng học, ta còn sẽ đi qua." Nhạc San San nói xong, một khắc cũng không muốn chờ lâu, quay người muốn đi.

"Đây cũng quá không nói đạo lý a, có thể hay không đổi khóa?" Trần Phong vội hỏi.

"Không thể! Trần đồng học, người là có chút bản lĩnh thật sự, nhưng làm người không muốn quá tự đại, tật xấu tốt nhất sửa sửa. Cũng khó trách, mấy năm này người cũng không có cái gì bằng hữu." Nhạc San San đi tới cửa, cảm thấy chưa hết giận, liền quay đầu lại phản kích nói.

Nàng trước khi đến chuyên môn nghe ngóng qua người này kinh lịch, Trần Phong vừa tới Học Viện đã bị gọi thiên tài, Vũ Hồn liền tiếp thức tỉnh thất bại, từ đó không gượng dậy nổi, trở thành mỗi người phi nhỏ phế vật, những cái này qua lại công việc tự nhiên cũng đều nghe nói.

Hắn lần nữa chuyển biến, là tại thức tỉnh tàn phá Vũ Hồn, phảng phất một đứa con thay đổi cá nhân.

Khóa, cùng lão sư khiêu chiến tranh đấu, cùng Viện Trưởng sắc thanh âm, sau đó lại là tại lớp học, trả lời đối với Thẩm Bích Dao ba cái nan đề, phảng phất vừa mới nhập viện thì kia một thiên tài lại trở về.

"Ta đi không đi khóa, dường như cùng người không có quan hệ gì a." Trần Phong lười biếng địa tựa ở cái ghế, cười nói: "Còn có, ta có không có bằng hữu, không cần người tới quan tâm."

Nhạc San San nghe xong hẩn ý tứ trong lời nói, hừ lạnh nói: "Người muốn là dám không đến... Tự gánh lấy hậu quả!"

"Cái gì hậu quả?"

"Ta liền, ta liền..." Nhạc San San phát hiện mình vậy mà không có cái gì có thể uy hiếp được hắn, "Ta liền —— đem Trầm lão sư mời đi theo!"

"Tùy tiện a." Trần Phong khoát tay, cười hắc hắc nói, "Cái kia nữ nhân ngực lớn nếu thi triển mỹ nhân kế, nói không chừng ta sẽ từ."

"Vô sỉ!" Nhạc San San cũng không quay đầu lại mà đi xa.

Trần Phong lác đầu không hề đi quản chuyện này, tiếp tục liếc nhìn vũ kỹ nội dung, nhìn một hồi liền thả.

"Linh Toàn Đoán Thể" là luyện thể thuật một loại, chú ý áp bách, đem trong cơ thể linh lực ngưng tụ đến một chỗ, thông qua không ngừng mà đè ép mà sản sinh ngăn ngừa bạo phát năng lượng.

Thân thể đầu tiên muốn ăn được tiêu, áp bách linh lực liền giống với huyết tinh ngược dòng, đối với bản thân chính là một loại tra tấn.

Trần Phong hơi suy nghĩ một chút, liền biết nơi đi, trọng lực phòng huấn luyện là luyện thể lý tưởng chi địa.

Học Viện đều có loại này phương tiện, loại Triệu Bằng trở về cùng hắn hỏi thăm một chút.

Ước chừng qua nửa giờ, Triệu Bằng trở về, "Lão đại, sự tình xong xuôi!"

"Ừ, bình thường không có việc gì đừng tới phiền ta, tìm người đem cửa sổ bỏ." Trần Phong thuận miệng nói, "Nếu như Luyện Đan gặp nan đề, ký, một vòng người có một ngày qua giúp ta quét dọn gian phòng, tâm tình ta tốt, có thể nhìn xem."

Triệu Bằng đại hỉ, không sợ hắn thúc đẩy, chỉ sợ không để ý.

"Lão đại, ngươi yên tâm, ta tay chân lạnh lẽo vô cùng, ta liền thích đám người quét dọn!"

"Được rồi, vượt mong ngựa đều sẽ không nói chuyện, ngươi dù gì cũng là chuẩn nhị phẩm Luyện Dược Sư."

Triệu Bằng nhất thời ngưng ngừng.

"Biết trọng lực phòng huấn luyện tại nơi nào a, mang ta tới." Trần Phong sửa sang lại áo đen nói.

"Lão đại, ngươi đi trọng lực huấn luyện sư làm gì? Đi vào trong đó yêu cầu thấp nhất cũng phải võ đồ tam trọng thiên, nói cách khác thân thể khẳng định chịu không được gấp đôi trọng lực, chứ đừng nói chỉ là ở bên trong tu luyện."

"Hỏi cái kia sao nhiều làm gì, dẫn đường!"

"Ah." Triệu Bằng trung thực địa dẫn đường, trông mắt đi lòng vòng, do dự một, "Lão đại, ngươi là không phải đem thuốc viện hoa hậu giảng đường đắc tội?"

"Thuốc viện hoa hậu giảng đường là ai?"

"Không phải chứ! Lão đại, chúng ta Thiên Hạc Học Viện tam đại hoa hậu giảng đường a, cơ sở luyện khí tam ban Nhạc San San, năng thể nhưng là chúng ta những cái này cấp thấp sinh nữ thần!"

Trần Phong gãi gãi đầu, "Lớn lên cũng không tệ, chính là ngực nhỏ một chút, ta cảm thấy được còn không bằng tam ban lão sư, kia cái gọi là Thảm Bích Dao."

Tề.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Trúng độc

Triệu Bằng hút một cái lương khí, "Lão đại, lời này ngươi ở đây khí trong viện cũng chớ nói lung tung, vừa được tội hai nữ nhân. Đầu kia nữ bạo long ăn tươi nuốt sống, nhiều ít quần áo lụa là đều bị nàng cấp chính dễ bảo, lẽ nào lão đại thích loại này mạnh mẽ thành thực hình?"

Trần Phong đầu óc không tự chủ nhớ tới lão oan gia cây tường vi Vũ Đế, cặp kia đại chân dài, còn có vóc người bốc lửa kia, trăm Bích Dao đầu đàn điểm, khí chất kém một chút, vóc người và cá tính nhưng thật ra có vài phần như.

"Ta không có cố định loại hình, mỗi một mùi vị của nữ nhân đều không giống với." Trần Phong hắc địa cười, "Làm sao ngươi biết Nhạc San San tới tìm ta?"

"Ồi, phiền toái!" Triệu Bằng kêu lên.

"Làm sao vậy?"

"Lão đại, Nhạc San San quay về khí viện lộ bất gặp một biểu lộ quần áo lụa là, nàng tâm tình không tốt lắm ngay mặt tựu cự tuyệt, hoàn bảo nôi làm nhục đối phương cho ăn. Quần áo lụa là ở mấy người trước mặt bằng hữu rơi xuống mặt mũi, vốn có việc này không có gì. Nhưng tiểu tử này bà bị cự đồ cho có người nhạ hoa hậu giảng đường sinh khí, làm trẻ nãi hân biểu lộ thời cơ, nơi đang tìm người này có thể coi là số cái. . . Đã có tin tức thuyết, Nhạc San San lại đơn độc đi tìm ngươi."

"Nga, còn có loại sự tình này? Có chút ý tứ a." Trần Phong mỉm cười cười.

"Lão đại, ngươi không lo lắng? Người này thể nhưng võ viện võ đồ tam trọng thiên Reyg, bình thường hay nhất đánh nhau sinh sự, ở thấp niên cấp sinh lý rất có uy vọng."

"A mèo a cầu, không cần để ý đến hắn." Trần Phong nói rằng, "Màu đỏ Bồ linh đan ngươi đã hội luyện chế ba?"

"Ta luyện tập rất nhiều lần, xác xuất thành công đã có cửu thành." Triệu Bằng đắc ý nói.

"Được lực nì?"

"Bảo tri ở tứ thành. . ."

"Thị ngu xuẩn điểm. Tiên cho tới chế thuốc tài liệu, nghe cho kỹ, đuôi rắn hoa, hào hùng máu, Xích Dương tố, thanh cương kiếm cây cỏ các thập phần, chuẩn bị xong tới tìm ta."

"A? Lão đại, cái kia ta bả một vạn kim đều nã cho ngươi, gần nhất đỉnh đầu thật sự là có chút khăn trương a." Triệu Bằng vẻ mặt đau khổ nói rằng.

"Đây là ngươi chuyện mà, cho ngươi tam ngày, làm xong sẽ có thưởng cho." Trần Phong nói rằng.

"Thưởng cho? Không thành vấn đề! Chuyện này tự tại ở thân ta. . . Đầu dùng ba ngày, tự hai ngày!" Triệu Bằng ba ba vỗ bộ ngực, ngực thẳng lấy máu, những tài liệu này bộ mặt thành phố mãi giá cũng không thấp, huống thị thập phần, xem ra chỉ có thể đi tìm bằng hữu vay tiền.

Lão đại muốn ta chuẩn bị những tài liệu này muốn làm gì? Chẳng lẽ là yếu Luyện Đan? !

Hắn lập tức vừa nghĩ, hựu rồi đột nhiên kích động.

Hai người rất nhanh đi tới một chỗ hắc thạch dựng mà thành các cửa lâu, Triệu Bằng triều bên trong chỉ chỉ, "Lão đại, ta sẽ không tiến vào. Theo ta thực lực này còn chưa đủ tư cách, thực lực vị đạt tiêu chuẩn chuẩn, vào cửa chỉ là nhìn đều phải về vào cửa, cái kia thủ vệ nhân là một gian thương!"

Một giữ cửa về phản phạ thành như vậy, thấy Triệu Bằng lòng bàn chân mặt du thoát đi bóng lưng, Trần Phong kinh ngạc hướng phía trước đi đến.

Lúc này cửa chính tụ tập một nhóm nhỏ người, tất cả đều là đến từ ba phân viện thấp niên cấp sinh, một xấu xí niên thiếu chính đi trước hỏi.

Ngồi ở cửa kháo ghé mặt nạ nam, hai chân tréo nguẩy, tay cầm một bả thước, luôn là một bộ ngữ không tình hình dạng.

"Nga, giá nhất túi nhỏ lưu Hỏa Tinh Thạch giá thị trường thế nào cũng phải năm sáu chục kim ba. Các ngươi cũng biết viện mới có cố định, không được vô đồ tam trọng thiên không chính xác bước vào trọng lực thất huấn luyện, sẽ không toàn mạng! Các ngươi mấy cái này lý hoàn có mấy người nhất trọng thiên, ta thật khó khăn a."

Niên thiếu lập tức càn làm hé ra kim tệ tạp nhét vào mặt nạ thủ, "Côn Ca, các tiểu đệ biết quy củ, chúng ta chỉ đi thứ cấp trọng lực thất tu luyện, đây là cho ngài tiền trà, chúng ta giá một vòng đều có thể tới ba?"

"Các ngươi những người này thân thể đều kém như vậy, là nên luyện một chút, ta tự ngoại lệ một hồi, chuyện này nhưng không cho nơi nói lung tung, nói cách khác. . ." Mặt nạ nam hắc địa cười.

"Đã hiểu, đã hiểu!" Xấu xí niên thiếu khoát tay chặn lại, một đám người triều lý trào đi vào.

Trần Phong xen lẫn trong đám người đầu, theo sát mà. Giá cuối cùng cũng minh bạch Triệu Bằng vì sao bảo nhanh như vậy, cái này giữ cửa mò tiền bản lĩnh còn cao hơn hắn.

"Bá" một tiếng, mặt nạ nam thủ thước bay ra ngoài.

Bính!

Thước bị đánh bay thật xa, Trần Phong triều lui về sau một, thu hồi nắm tay, nhú nhú mày.

Mặt nạ nam trong đôi mắt của lộ ra một tia kinh ngạc, "Ngươi rất tốt, chỉ dựa vào võ đồ nhị trọng thiên thực lực, Toàn phong quyền có thể đánh ra như vậy lực đạo, ta còn là lần đầu kiến."

"Vì sao lan ta?" Trần Phong hỏi.

"Yêu, thật đúng là một thứ đầu a, Học Viện quy định, tu vi của ngươi vị đạt được tiêu chuẩn, sở dĩ không thể đi vào."

"vừa những người đó nói như thế nào? Ngươi cũng đã nói khá dĩ ngoại lệ, quay về với chính nghĩa tổ loại sự tình này ngươi cũng đã quen rồi."

"Tiểu tử kia, nói thế nào như thế đã thương người nì?" Mặt nạ nam đứng dậy, "Lần đầu tiên, thế nào cũng phải cấp điểm lễ gặp mặt ba."

"Lễ gặp mặt không có, nếu như ta không có nhìn lầm, lực lượng của ngươi bị áp chế đúng không?"

Mặt nạ nam hô hấp bị kiềm hãm, dò xét nhất bốn phía không người, vài bước nhanh nhiều thấp giọng nói, "Làm sao ngươi biết?"

Thật mạnh sát khí.

Trần Phong âm thầm cả kinh, cái này người giữ cửa thoát nhìn không đơn giản a.

"Chớ khản trương, người trúng độc, loại độc chất này đối với người thể sẽ không tạo thành quá lớn tổn thương, lại hội che lại kinh mạch giảm bớt linh lực lưu động." Trần Phong lạnh nhạt nói, "Người sở dĩ mang mặt nạ, thị kiểm sinh nhọt, vô pháp tiêu trừ, thân thể của người cũng dài nổi lên u ác tính, loại độc chất này ở bên trong cơ thể người có ít nhất hai ba năm lâu. Ta nghĩ, người liều mạng như vậy địa mỗ tiền, là muốn mãi riêng được vật quay lại trừ những độc thay đổi, nhưng u ác tính, nhọt còn có thể tái sinh, loại độc chất này có rất ít người biết, vị đạo đài có một chút điểm mùi hoa, tên là thanh hoa máu cái giỏ."

"Người. . ." Toàn bộ trung, mặt nạ nam một thời cánh nói không ra lời.

"Thương người của người ít nhất là cấp bậc võ sư, thức tỉnh võ hồn thị có rất ít lưỡng thuộc tính Dược hồn, thanh hoa máu cái giỏ có rất mạnh lực công kích, đồng thời nguyên khí cường đại, trở thành Luyện Dược Sư dễ dàng."

"Người rốt cuộc là thù?" Mặt nạ nam nạt nhỏ.

"Trần Phong. Ta hiện tại khả dĩ tiến vào sao?"

Mặt nạ nam thấp giọng nhớ kỹ tên này, hình như ở nơi nào nghe qua, gấp giọng nói: "Người nhưng có biện pháp giúp ta?"

"Chỉ cần tam phẩm Đan Dược chính mình thập thuốc pha chế sẵn lực Phá Hồn Vương đan."

Mặt nạ nam nhãn thần tối sầm lại, Vân Thủy Thành tam phẩm Đan Dược tựu hầu như rốt cuộc đỉnh cấp, Phá Hồn đan tác dụng thị nhắm vào khứ trừ võ hồn gia trì đặc hiệu thương tổn. Đấu Giá Hành là có thể mua được, nhưng dược lực tối đa chỉ có thất thành, hẩn tăng hoa số tiền lớn mãi một viên, ngần ngừ một hai tháng nội lực lưỡng hội khôi phục, nhưng thời gian vừa quá tựu hựu mất hiệu lực.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Trọng lực thất

Mặc kệ Đan Dược thị kỹ phẩm, yếu đạt được thập thuốc pha chế sẵn lực đều là rất khó, chớ đừng nói chi là thị tam phẩm Phá Hồn Vương đan, có thể luyện chế ra tới, ít nhất phải thị tứ phẩm Luyện Dược Sư.

Vân Thủy Thành hiện nay cũng không có nhân vật như vậy.

"Độc tính đã bắt đầu yếu hóa, người khả dĩ ném thử một ... hai ... Phẩm giải độc Vương đan, bắt quá chí ít cần tam lạp." Trần Phong ném những lời này, liền nghênh ngang đi vào.

"Cầm!" Một cánh cửa bài bay đến Trần Phong thủ.

Tiểu tử này rốt cuộc lai lịch gì? Thế nào hiểu được nhiều như vậy, không được, đặc tìm người hỏi thăm sờ một cái mạc hẩn đề.

Trần Phong vừa đi vào phòng khách, liền thấy không ít học sinh đang ngồi điều tức, có lẽ luyện quyền hoặc tụ chung một chỗ nhỏ giọng nói chuyện với nhau, mỗi người thân đều mang hé ra biển số nhà, mỗi trương biển số nhà đối ứng một gian trọng lực thất, vật ấy ngoại trừ mở rộng cửa còn có tính theo thời gian công năng, một ngày cực kỳ phải đi ra.

Phòng khách thị nghỉ ngơi địa phương, Trần Phong vừa tiến đến liền khiến cho chủ ý.

"Tiểu tử này, không phải thức tỉnh tàn hồn, thiếu chút nữa bị lệnh cường chế đuổi học cái phế vật sao? Hẩn tài nhị trọng thiên, thế nào vào được?"

"Có tiền muốn vào lai hoàn không dễ dàng, bắt quá như hẩn loại này gả mỗ, cũng chỉ có thể khứ thử cấp trọng lực thất đài mấy phút, đi ra ngoài hảo năng nói khoác."

"Nghe nói, tiểu tử này gần nhất ở Học Viện đại làm náo động a, dựa vào cái gì?"

"Ai bảo nhân gia cường nì, da mặt cũng cú hậu, có người nói đang ở truy khí viện tam ban hoa hậu giảng đường Nhạc San San, mẹ nó, cũng không tát phao nước tiểu chiếu mình một cái đức hạnh gì!"

Trần Phong từ hai bên trái phải đi tới, không đề ý tới thái, không cần cải cộ không nhìn thẳng.

Một Đại Cá Tử ngăn cản lối đi, niên thiếu xích thân, vạm vỡ, mặt chữ điền hắc mi, thanh âm nói chuyện cũng lớn, "Người chính là Trần Phong? Lôi ít biểu lộ cũng làm cho người cấp giáo hoàng, ta chính tìm người khắp nơi nì, chính tổng cửa miễn cho lãng phí ta thời gian."

"Thị hoàng lực mạnh, giá nhưng có trò hay để nhìn, người này thế nhưng người điên a, ngã vào Bôn Lôi Quyền không mười người ba."

"Đây chính là Nhất giai trung cấp vũ kỹ, Bôn Lôi Quyền đã đi ra lực lượng có thể có đủ ba trăm cân a!"

"Tự Trần Phong giá thân thể, một quyền còn không đủ tán giá?"

"Là ta, người là ai?" Trần Phong hỏi.

"Ha ha ha, lão tử khiêu hoàng lực mạnh, Lôi Cát thị đại ca của ta. Chúng ta là khứ phòng huấn luyện đã, còn là ở nơi này lý?"

"Và người đã? Không có hứng thú." Trần Phong cất bước đã đi.

"Người. . ." Hoàng lực mạnh nhất thời nổi trận lôi đình, xung quanh cũng vang lên một trận chầm chọc nhục nhả thanh.

"Trần Phong, người nếu như sợ, tự quy cầu xin tha thứ, ta sẽ khứ đại ca nơi nào giúp người biện hộ cho, thế nào?" Hoàng lực mạnh một thường bộ ngấn ở phía trước.

"Đại ca người bị người lợi hại một ít đúng không?" Trần Phong hỏi.

"Đó là đương nhiên! Không phải, ta dựa vào cái gì khiêu đại ca hấn!"

"Hảo, gọi hấn tự mình nhiều, ta tiến trọng lực thất đại khái lưỡng mấy giờ hậu sẽ ra tới, nhượng hấn kiên trì chờ một chút."

"Hắc! Người còn không có đã đảo ta, đã nghĩ. . ."

"Ba trăm cân quyền, thái nhẹ." Trần Phong một bả đẩy ra hấn, thấy hơi nghiêng có trắc lượng lực lượng nghi khí, mạnh mẽ nhìn vòng vo ba lần một quyền đánh ra, "Đồng" một tiếng, phảng phất cự chuy đánh ở mọi người tâm.

"Bốn trăm cân!" Có người kinh hô.

Hoàng lực mạnh quay đầu nhìn lại, dùng sức dụi dụi con mắt, thị xác xác thật thật bốn trăm cân.

"Ngã Thảo! Hấn sử thể nhưng cơ sở vũ kỹ a. . ."

"Nhất giai trung cấp vũ kỹ có thể so với không cơ sở vũ kỹ? Giá chuyện gì xảy ra?"

Hoàng lực mạnh đầu cũng bối rối, hấn phát huy tốt nhất thời gian chữ số hội nhảy đến ba trăm chừng bảy mươi.

Trần Phong bước đi vào một gian gấp đôi trọng lực thất, ném về mặt khiếp sợ mọi người.

Bôn Lôi Quyền đặc điểm không ở lực đạo, mà là tốc độ, cái này hoàng lực mạnh lẫn lộn đầu đuôi, có thể đánh ra hơn ba trăm cân đã rất khó lường, nhưng hấn huoi quyền căn bản không đạt được một giây lực quyền.

Bôn Lôi Quyền tu luyện có lưỡng chủng, một loại là khoái quyền, kháo công tốc là việc chính, một loại là trọng quyền, hoàng lực mạnh luyện đó là người sau, nhưng hấn võ hồn không phải lỗi, cũng không có phương diện này thuộc tính thêm được, nói trắng ra là, quyền này Nhất giai trung cấp vũ kỹ cũng không thích hợp hấn lại luyện.

Ý nghĩ đơn giản nhân chỉ nhìn trung vũ kỹ đẳng cấp, mà không từ tự thân tình huống thực tế xuất phát.

Vừa đi vào lai, lập tức có thể cảm giác được không khí rất nặng, bước đi đều trở nên hơi chậm một chút chậm.

Trần Phong ngay từ đầu hoàn không có thói quen, rất nhanh thì thích ứng, ra sức địa bắt đầu tu luyện.

Hô hấp như là hút vào lửa như nhau đau nhức, ra quyền, toát ra, thích chân, tương lực lượng trong cơ thể tụ tập ở một điểm, trọng lực trong phòng chấn động bích không ngừng bị đánh thẳng vào.

Chấn động bích do đặc thù tài liệu luyện chế mà thành, chủ yếu tác dụng liền đem thụ lực điểm thương tổn truyền đảo bốn phía, tương kinh lực hạ thấp nhỏ nhất.

Trần Phong ngay từ đầu hô hấp căn bản nhận không, mấy phút phải tọa lại nghỉ ngơi, nắm tay đánh vào chấn động bích mặt, liên một tia hoảng động đều làm không được.

Nhưng sau nửa giờ, hoảng động càng ngày càng kịch liệt.

Vô hình trọng lực ở rèn luyện gân cốt, Trần Phong đỏ mồ hôi như mưa, linh toàn đoán thể độ nhất chuyển, hấn đã mò lấy cánh cửa, tụ tập linh lực áp

bách đảo thả ra, đã nhớ không rõ luyện tập bao nhiêu lần.

Chấn động bích rớt cục ở một quyền chỉ xuất hiện một đạo ao hàm.

"Trở lại!"

Theo gầm lên giận dữ, "Phanh" địa một tiếng, chấn động bích bị một quyền đập ra một đạo lớn chừng miệng chén ao hàm.

"Ha ha ha ha. . ."

Trần Phong ngửa mặt nằm ở địa, cuối cùng thành công, vừa chuyển hậu nắm tay trong nháy mắt bộc phát ra trọng lượng có ít nhất lục trăm cân!

Cái lượng này cấp quyền kinh, thông thường chỉ có võ đồ tứ trọng thiên người của mới có thể làm được.

Đây mới là linh toàn đoán thể đệ nhất chuyển, phía còn có lưỡng chuyển, tăng phúc hội càng cao.

Công kích hình thức không nhất định chỉ giới hạn ở quyền, nắm giữ cái này bạo phát bí quyết, chân công, kiếm phách, thương tảo đều có thể dùng, đây cũng là linh toàn đoán thể có thể trở thành Nhất giai công pháp cao cấp nguyên nhân.

Bất quá khuyết điểm cũng có, như vậy sức bật bằng trước mắt hấn khí lực và tu vi, tối đa năng sử dụng năm lần.

Trong đại sảnh.

Không ít ở trọng lực thất tu luyện học sinh tất cả đi ra, Lôi Cát yếu nộ tấu Trần Phong tin tức truyền đi rất nhanh, trong đó sảm tạp hoa hậu giảng đường Nhạc San San một ít nghe đồn, quan tâm độ trở nên cao hơn.

"Trong mắt của ta, Trần Phong thị không dám đi ra, chính sợ đến đó ở bên trong tè ra quần nì!"

"Thường Lôi Cát nữ nhân, ta trái lại, tiểu tử này là gan cũng thật là lớn. Ta xem Lôi Cát sắc mặt kia, thị dự định phế đi hấn a."

"Thắng thua nhưng không nhất định, hoàng lực mạnh bị một quyền dọa lui, Trần Phong vẫn có có chút tài năng."

"Vậy thì thế nào? Lôi Cát thể nhưng tùy tiện một quyền thì có hơn bốn trăm cân, ở võ viện tam trọng thiên học sinh lý, hấn bài danh tuyệt đối khả dĩ phía trước thập!"

Mọi người thất chủ bất thiết nói qua.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Trùng trị này cái khốn kiếp

Lôi đi nhỏ mấy người vây quanh một cái rộng chân dài trắng nõn Bàn tử, đang ôm bờ vai nhìn nhìn nghiêng bên cạnh một gian phòng trọng lực, mặt không nói ra được kiệt ngạo.

Hoàng Đại Lực đứng ở bên cạnh, trong miệng hừ hừ nói: "Đại ca, nhất định phải hảo hảo chiêu cố tiểu tử này. Cũng không biết là cái tên hỗn đản rải lời đồn, nói Trần Phong cho người đeo nón xanh. . ."

"Ngã Tháo!" Lôi Cát mặt dữ tợn đều run rẩy, "Ta muốn phải không đem Trần Phong đánh ị ra shit, vẫn còn ở võ viện như thế nào lần lộn?"

"Mau nhìn! Hấn ra!" Bên cạnh không biết là ai kêu lên.

Mọi người không tự chủ đem quá đạo tránh ra, rất nhanh phía trước Lôi Cát trụ lùi một mảnh.

Trần Phong nhìn trong đại sảnh đứng bạch Bàn tử liếc một cái, từng bước một đi tới.

Lôi Cát khoát tay chặn lại, bên cạnh tiểu đệ lập tức vọt đến một bên, hấn cười lớn nói: "Trần Phong, ta nghe nói Nhạc San San đã đến người ký túc xá, nàng đi tìm người làm gì?"

"Này mắc mớ gì tới ngươi."

Trần Phong câu nói đầu tiên đem bầu không khí khiến cho khăn trương lên.

"Cùng tin đồn nói đồng dạng, đủ cuồng a, hiện tại rất nhiều người tung tin vịt, ngươi đem Nhạc San San làm cho tay, cho ta đeo nón xanh, có cái gì không muốn nói?"

"Không có. A, ngươi chính là Lôi Cát a, thô lộ bị cự cũng có thể kỳ quái tại người khác đâu, danh dự của ta bị hao tổn vốn không muốn với ngươi tính toán chi li, bất quá. . ."

"Bất quá cái gì? Lão tử hiện tại liền phê đi ngươi!" Lôi Cát nắm chặt nắm tay muốn vọt tới.

"Ngươi lớn lên giống heo còn chưa tính, đầu óc cũng muốn, xem ra là không có thuốc nào cứu được."

"Ngươi tự tìm chết!" Lôi Cát động, đồng dạng là Bôn Lôi Quyền, hấn quyền nhanh hơn cũng càng chìm, hiển nhiên so với Hoàng Đại Lực mạnh hơn vài phần.

Xem cuộc chiến mọi người nhất thời nhiệt huyết sôi trào, này bạch Bàn tử đánh nhau lẫn lộn rất, tay không biết nặng nhẹ, ở cái địa phương này đánh nhau ẩu đả là chuyện thường xảy ra nhĩ, người phụ trách chính là kia cái nhìn đại môn Hồng côn, hấn cũng không thể nào quản.

Trần Phong nói ra khẩu khí, xông quyền, đón đi!

"A! Tay của ta. . ."

Một tiếng như giết heo kêu thảm thiết vang vọng đại sảnh, Lôi Cát bị một quyền đánh bay ra ngoài, hấn dài rộng thân thể nện ở đấy, mặt đất đều hơi hơi lắc lư một, ôm cánh tay đau đến mức lẫn qua lẫn lại.

Hiện trường ngoại trừ Bàn tử chói tai tiếng kêu thảm thiết, không còn nó thanh âm của hấn.

Ngốc trẻ, kinh ngạc, khó có thể tin.

Hoàng Đại Lực bắt đầu run run, sợ tới mức thiếu chút nữa đặt mông ngồi tại mặt đất.

Có thể chống lại Lôi Cát một quyền kia, tối thiểu phải có hơn bốn trăm cân lực đạo, đưa hấn trọng thương, đánh bay, lực đạo này bảo thủ đoán chừng cũng có năm trăm năm mươi cân!

Trần Phong thu hồi nắm tay, đi vuron về trước chân đạp tại ngực của Bàn tử, "Heo trắng, về sau không cho phép lại quấy rối Nhạc San San, biết không?"

"Không dám. . . Ta cũng không dám nữa!" Lôi Cát gật đầu như bằm tỏi.

"Rất tốt, ngươi coi như nghe lời. Ngươi cảm thấy ta cùng Nhạc San San là quan hệ như thế nào?"

"Nàng là Trần ca nữ nhân!"

Trần Phong chân lực đạo gia tăng một ít, đau Lôi Cát vội vàng la hét, "Là bằng hữu. . . A! Đừng giẫm, là huynh muội. . . Ôi, ta, Trần ca muốn trở thành cái gì quan hệ, liền là quan hệ như thế nào!"

Lôi Cát nhanh khóc, con mẹ nó chứ nào biết được a.

Trần Phong xoay người vỗ vỗ mặt hấn, "Ngươi thật là có thông minh thời điểm, ta không muốn lại nghe được lộn xộn cái gì lời đồn đãi, nàng ở trong mắt các ngươi là hoa hậu giảng đường nữ thần, nhưng trong mắt ta, cái gì đều không phải!"

Trần Phong đem chân lấy ra, đối với về mặt ngốc trẻ Hoàng Đại Lực đưa tay ra mời tay.

"Đại ca, ngươi kêu ta?" Hoàng Đại Lực nom nớp lo sợ địa gom góp qua.

"Ngươi hô nhầm người, ngươi đại ca đang nằm trên mặt đất đâu, diu hấn, ngươi la hét muốn đánh với ta, hiện tại có thể." Trần Phong cười nói.

"Ta đó là đùa giỡn với ngươi đó!" Hoàng Đại Lực vội lắc lấy đầu, "Con người của ta chính là thích đùa cợt, ha ha, hiện tại, ta có thể đi rồi sao?"

Trần Phong khoát tay, "Đem thân thuốc chữa thương lưu lại."

Hoàng Đại Lực ba lượng liền đem túi lấy hết, nâng dậy đại ca chạy trời chết.

Trần Phong cầm lấy thuốc chữa thương quay người lại trở về phòng trọng lực.

Hắn đi lần này, trong đại sảnh nhất thời nổ tung nổi.

"Trần Phong, vừa rồi một quyền kia, các người ai thấy rõ ràng sao? Ta đã nghe được gãy xương thanh âm, sợ là Lôi Cát cánh tay phải gãy."

"Gia hỏa này là có cuồng vốn liếng a, hắn mới võ đồ Tứ Trọng Thiên, hắn thức tỉnh là tàn hồn a, chẳng lẽ là dùng đặc thù được vật mới thắng?"

"Thực mẹ nó đáng tiếc, lợi hại người cũng không có, tùy tiện đứng ra một cái võ đồ Tứ Trọng Thiên, Trần Phong còn dám kiêu ngạo như vậy sao? Tiểu nhân đắc chí!"

"Hắn dùng chính là "Linh Toàn Đoán Thể", đây chính là Nhất giai cao cấp vũ kỹ a, sức bật đại dọa người. . . Về sau hay là ít gây hấn a."

"Đại ca, tin đồn hại người a, Trần Phong không phải trong học viện nổi danh phế vật sao? Như thế nào, đột nhiên trở nên lợi hại như vậy?" Hoàng Đại Lực không cẩn thận đụng phải Lôi Cát cánh tay.

"Mẹ! Người điểm nhẹ. . . Đau chết lão tử, không thể cứ như vậy được rồi, ta là người!" Lôi Cát đau đến thẳng nhếch miệng, hung hăng mà nói.

"Đúng đúng! Là nên tìm người trừng trị hắn, bắt quá tồi thiếu được tìm võ đồ Tứ Trọng Thiên."

"Yên tâm, không phải là nện tiền nha, lão tử giết chết hắn!"

Trần Phong đem trong cơ thể Linh Lực nghiền ép một giọt không dư thừa, lúc này mới lau mồ hôi từ trọng lực trong phòng tu luyện xuất ra.

Đi nhà ăn ăn cơm xong, trở lại chỗ ở, hơi dính giường liền ngủ đi.

Một giấc tỉnh lại trời đã sáng rõ, rửa mặt xong, Trần Phong mở ra chương trình học mục lục, thức tỉnh Vũ Hồn muốn chọn tu tứ môn cơ sở chương trình học, tuy cảm thấy những cái này khóa phần lớn vô dụng, vẫn phải là ứng phó một.

Có lúc trước luyện khí chương trình học giáo huấn, Trần Phong tuyển ba cái chênh lệch, linh thực đào tạo, cổ lịch sử cùng chế thuốc.

Đi ra ngoài đi trước phòng giáo vụ đưa ra xin, Trần Phong nhìn thoáng qua phê duyệt sắp xếp thời gian bề ngoài, chậm rãi hướng phía thuốc viện đi đến.

Chế thuốc chương trình học là nhằm vào luyện khí, luyện được cần có các loại nguyên dịch mà mở, cho nên này hai viện đệ tử cũng có thể chọn môn học.

Trần Phong đi vào phòng học liền nở nụ cười, quả nhiên rất chênh lệch a, thừa thớt chỉ có không được hai mươi đệ tử, bài học liền nằm vật xuống một mảnh.

Trần Phong nội tâm ít nhiều còn có chút kinh ngạc, tại hắn học ở trường thời điểm, chế thuốc là tại luyện được trong khóa học, chế thuốc lớn nhất công dụng là chuyển hóa, cao siêu chế thuốc sư thậm chí có thể chuyển hóa thuộc tính.

Chế thuốc sư địa vị xa xa cao hơn luyện được cùng Luyện Khí Sư, mà bây giờ chế thuốc vậy mà yếu hóa nhiều như vậy, không ai học, thứ nhất là dùng đồ nhỏ, thứ hai tốt nghiệp khó tìm công tác.

Rất nhiều thứ cũng không mở ra, bị người tư tàng, Trần Phong nghĩ được một tia không tầm thường.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thối Thể Đan

Một buổi trưa đang lúc qua rất nhanh đi.

Trần Phong trở lại ký túc xá, còn không có ngồi vững vàng, một đạo nhân ảnh liền vội vàng đi vọt vào trong nội viện.

"Lão đại, tài liệu ta đều mua về tới, kể đó tiếp đến nên làm cái gì bây giờ?" Triệu Bằng đẩy cửa vào, đem trong tay cái túi đặt ở bàn.

"Những tài liệu này là luyện chế nhị phẩm Đan Dược Thối Thể Đan." Trần Phong nói, "Dược đỉnh, người tùy thân mang theo a?"

"Lão đại, ý của ngươi là... Ngươi muốn dạy ta luyện Thối Thể Đan?" Triệu Bằng bị hạnh phúc một đứa con nện choáng luôn, vội vàng gật đầu, "Đương nhiên mang theo, đây là hắc ngọc được đỉnh, bỏ ra ta một ngàn kim đầu, thế nhưng là loại hàng tốt."

"Loại này rách rưới hàng giá trị một ngàn kim? Bị người đen còn đắc ý cái rắm." Trần Phong lấy tới, đem tài liệu từng kiện từng kiện lấy ra, "Ta Vũ Hồn bị hao tổn, còn vô pháp ngưng tụ nguyên khí, cho nên Luyện Đan còn cần ngươi tới. ta nói trình tự tiến hành, này thập phần tài liệu ít nhất phải luyện thành bốn hạt xuất ra."

Triệu Bằng ấp úng mà nói: "Lão đại, không phải ta không tự tin, được đỉnh này ta mua được chỉ là vì sung mặt mũi, chỉ dùng qua lác đác mấy lần... Vạn nhất không đủ bốn hạt đầu này?"

"Vậy ngươi vụng về chính là ta bình sinh ít thấy, khuyên ngươi hay là không cần đi Luyện Dược Sư con đường này, không có con đường phía trước." Trần Phong nói chuyện không lưu tình chút nào.

"Mười cái niên đại đuôi rắn hoa, trưởng thành gào thét gấu huyết, ừ cũng không tệ, chỉ là ngươi như vậy Xích Dương này tham gia là từ thùng rác nhặt được đây sao, như thế nào chỉ có năm mười năm phần, lại nhìn này thanh vừa kiếm thảo vừa nhìn chính là không đáng tiền thứ phẩm hàng." Trần Phong tiện tay lay một Triệu Bằng mua sắm tới dược phẩm, về mặt khinh thường nói.

Nghe được Trần Phong như thế nói, sắc mặt của Triệu Bằng một... gần... Đỏ xanh, trong nội tâm thầm nghĩ, cao thủ chính là cao thủ, chỉ là tiện tay về một cái liền biết tốt xấu, chính mình tốt xấu cũng đi theo phụ thân học tập Dược Thảo phân biệt, có thể nói là ngày đêm hun đúc, cho tới hôm nay cũng phải thông qua dụng cụ tài năng phân biệt xuất Dược Thảo phẩm tính, mà lão đại đầu, chỉ là liếc một cái, đây là chênh lệch.

Triệu Bằng bị Trần Phong vạch trần tiểu tâm tư, ấp úng nói: "Kinh phí chưa đủ... Kinh phí chưa đủ, lần không dám tuyệt đối không dám."

Nhìn Trần Phong hoảng hốt dạng, Trần Phong thật sự là vừa bức mình vừa buồn cười, khoát tay áo nói: "Mà thôi, Thối Thể Đan này chủ yếu thành phần là đuôi rắn hoa, gào thét gấu huyết, cái khác hai vị cũng chỉ là phụ trợ tác dụng, như vậy tỉ lệ đủ rồi."

Triệu Bằng nghe vậy như được đại xá, gật đầu như bầm tỏi cuống quýt xác nhận.

Đón lấy Trần Phong nói: "Trước dùng nguyên khí đem vang hình vẽ trang trí nường (lò nóng) thành chất lỏng, lại đem gào thét gấu huyết tới chậm rãi dung hợp, phải tránh dung hợp gào thét gấu huyết thời điểm nhất định phải chú ý tiết tấu, nhanh một phần cả hai thuộc tính không thể dung hợp sẽ bởi vì gào thét gấu huyết can trường bốc hơi, chậm một phần thì hội dẫn đến vang hình vẽ trang trí tính trở cực nhanh làm lạnh dẫn đến không thể dung hợp, mặt khác hai vị chỉ cần tại Đan Dược thành hình thời điểm một chút đem chất lỏng tới lập tức, ngươi có thể nghe cần thận sao?"

Triệu Bằng dựng thẳng lấy lỗ tai một chữ không rời ký, tại trong đầu vòng qua vòng lại nhiều lần, đôi mắt nhỏ châu nhanh như chớp chuyển không ngừng, loại hoàn toàn lĩnh ngộ nội dung quan trọng rồi mới trọng trọng gật đầu.

"Được rồi, ngươi có thể rời đi, nhớ kỹ trong vòng 3 ngày bốn khóa Thối Thể Đan, đây là ta cho nhiệm vụ của ngươi, nếu kết thúc không thành, đừng nói là ta nhận thức ngươi." Trần Phong lười biếng nói, nghiêm nhiên một bộ thế ngoại cao nhân bộ dáng.

Bởi vì Triệu Bằng trách móc Trần Phong thái độ như vậy, cũng cũng không thêm để ý, nghe được lão đại lệnh đuổi khách, cuống quýt đáp ứng tới liền chân không chạm đất rời đi.

Triệu Bằng đi rồi, Trần Phong hữu ý vô ý lật xem mấy lần "Linh Toàn Đoán Thể", bỗng nhiên giữa lòng mây nhảy lên, đem quyển sách thu vào, giấu ở góc đầu mặt, thanh âm sâu kín nói: "Tới thì tới, trốn ở bên ngoài tính chuyện gì xảy ra."

Cũ nát nhà tranh, một vòng tường thấp chỉ, một cái xinh đẹp thân ảnh rồi đột nhiên một hồi, tại đi tới đây thời điểm Lâm Phi nhi nghiêm nhiên đã đã ẩn tàng khí tức, nhưng vẫn là bị Trần Phong phát giác được, như thế nói đến về những Trần Phong đó thiên phú trở về đồn đại cũng không giả tạo, lấy chính mình vô đồ tam trọng thiên cảnh giới, vậy mà nhanh như vậy đã bị phát giác được, xem ra Trần Phong lúc này thực lực quả quyết tại năng chỉ.

Ahhh, nghĩ tới đây Lâm Phi nhi nhin không được đến hít một hơi khí lạnh, đồng thời cũng vì bản thân bây giờ sáng suốt mà cảm thấy vui mừng.

Lâm Phi nhi là Trần Phong năm đó bỗng nhiên nổi tiếng thiếu niên đắc chí thì bạn gái, bất quá bây giờ chỉ có thể nói là tình nhân cũ.

Trải qua thiên tài, trải qua thiên tài vẫn lạc một đường, có đôi khi mất đi không chẳng qua lúc ấy lấy được ca ngợi có thể chống lại.

Không bao lâu, một trương xinh đẹp gương mặt, đang nhẹ nhàng bộ pháp chi liền đi tiến vào Trần Phong thấp trong phòng.

Lâm Phi nhi đánh giá chung quanh lấy nơi này mỗi một kiện vật, phảng phất giống như năm đó nàng xuất ra nơi này như vậy.

"Hết thấy đều vẫn là như cũ nha." Nói qua Lâm Phi nhi mặt hiện ra nụ cười mỹ lệ.

"Ngươi tới nơi này không phải là vì nhìn xem đang lúc gian phòng hồng a." Trần Phong không có hảo khí đích nói.

Tại tìm tới Trần Phong ký ức, đã biết được nữ nhân này là mình cổ thân thể này trước bạn gái, tại liên nghĩ đến cái này nữ nhân lúc ấy rơi tình thạch kia khuôn mặt, Trần Phong trực giác được buồn nôn.

"Một cái tin tức tốt, một cái tin tức xấu, ngươi muốn nghe cái nào trước?" Lâm Phi nhi dĩ dòm cười.

"Người đoán." Trần Phong không lời nói.

"Dựa theo sự hiểu biết của ta đối với người, ta đoán người nghĩ trước hết nghe tin tức xấu." Lâm Phi nhi không để ý tới Trần Phong về mặt hồ hững, phối hợp nói.

"Nói nhanh một chút, cho người ba phút đồng hồ." Trần Phong ngửa đầu ngã quy, một bộ mười phần không kiên nhẫn bộ dáng.

Lâm Phi nhi như cũ là loại kia cười mỉm bộ dáng, dời bước trước, nhẹ giọng nói ra: "Mấy ngày trước đây người thế nhưng là đắc tội Tổng Cơ?"

"A, tôm tép nhai nhép ta đây chưa bao giờ sẽ đi ký tên của bọn hần, người nói Kiền này nha, chẳng lẽ lại hần tìm người đến báo thù ta, hay là tỉnh bớt lo a, ta đối với người không có hứng thú." Trần Phong cũng không ngẩng đầu lên, ngữ khí lạnh lùng nói.

"Cái này đương nhiên không phải, ta làm sao có thể bởi vì một cái không liên quan gì người tổn thương người nha." Lâm Phi nhi che miệng khẽ cười nói: "Tổng Cơ tìm chính là hần bề ngoài bằng hữu của Ca, kỳ thật thực lực tại vô đồ tứ trọng thiên."

Lâm Phi nhi vốn tưởng rằng một phen lời, coi nàng đối với Trần Phong nhất gan sợ phiền phức phẩm hạnh, lúc này đã là bị hù từ giường nhảy, thế nhưng là nàng thất vọng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Dạy dỗ Lâm Phi Nhi

Trần Phong miễn cưỡng đáp "Ai, bọn họ cũng liên điểm này đã có tiền đồ, đời này cũng khó có tiền đồ."

"Người chẳng lẽ không cảm giác được sợ hãi sao?" Lâm Phi Nhi chưa từ bỏ ý định hỏi, không phải này kết quả nàng muốn, nàng muốn xem đến Trần Phong thất kinh bộ dáng, muốn xem đến hần tới cầu nàng hỗ trợ, sau đó nàng liền đẩy ra một Trương Vô đồ ngũ trọng thiên người bao lại Trần Phong, sau đó liền có thể cùng ngôi sao của ngày mai danh chính ngôn thuận quay về tại hảo.

Thế nhưng là, nàng lần nữa thất vọng rồi.

"Người cùng Tổng Cơ cái gì quan hệ?" Trần Phong không nhanh không chậm mà hỏi.

"Ta? Không có liên quan a." Lâm Phi Nhi không hiểu ra sao nói.

"Vậy người vì cái gì đối với hần như vậy có nắm chắc, chẳng lẽ người không biết là lần này hần hội rơi thảm hại hơn sao?" Trần Phong nói.

"Thảm hại hơn?" Lâm Phi Nhi trong nội tâm mê mang vạn phần, từ vào cửa bắt đầu nàng đã cảm thấy Trần Phong cho cả người của nàng cảm giác cũng thay đổi, rốt cuộc không phải kia cái nhất gan sợ phiền phức Trần Phong, mà là một cái tự tin hơn nữa lại cao thâm莫测 Trần Phong, kể từ đó, càng thêm sâu hơn Lâm Phi Nhi muốn cùng Trần Phong quay về tại hảo quyết tâm.

Vì vậy mười phần thâm tình nói: "Trần Phong, ta biết nam tử hần đại trượng phu có dũng khí là nên, nhưng cùng sĩ diện chịu khổ, hiện giờ ta đã mời được một người vô đồ ngũ trọng thiên Tu Sĩ, hần có thể tương trợ chúng ta vượt qua cửa ải khó, tin tưởng ta được không nào?"

"Nhớ kỹ, người là người ta là ta, ở trước mặt ta đừng có dùng chúng ta cái từ này." Rốt cục, Trần Phong ngồi thẳng người, không chút nào khách khí đích nói.

"Người!" Lâm Phi Nhi trong nội tâm nhất thời dâng lên một cỗ lửa giận, đây là cho mặt không biết xấu hổ a.

"Chuyện của ta chính ta dọn dẹp, không cần người mò mẫm quan tâm, còn nữa, lúc trước người nếu như lựa chọn rồi đi căn phòng này, hiện tại thì không muốn xuất hiện ở đây, sự xuất hiện của người, sẽ chỉ làm ta cảm thấy được buồn nôn." Trần Phong đại khái suy đoán ra Lâm Phi Nhi ý đồ đến.

Thế nhưng là tan đàn xẻ nghé, rơi tình thạch người, còn dùng được lấy cho nàng sắc mặt tốt sao, nam nhân chỉ có cùng một lần mới biết được nữ nhân nào yêu nhất người, nữ nhân chỉ có xấu một lần mới biết được người nam nhân nào hiểu rõ nhất người.

Đối với Trần Phong mà nói, Lâm Phi Nhi nữ nhân như vậy, tại nàng lúc trước lựa chọn rồi đi đó của mình trong tích tắc, nàng đã là vĩnh viễn không có khả năng còn có cùng xuất hiện người qua đường.

"Trần Phong! Không muốn đem hảo tâm trở thành lòng lang dạ thú!" Lâm Phi Nhi hỏn hển nói.

"Hảo tâm? Ha ha, nói như vậy lúc trước ngươi rồi đi ta cũng là hảo tâm rồi? Lúc trước ngươi nói kia lời nói cũng là dùng để khích lệ của ta? Hiện tại ta là không phải nên cảm kích ngươi sao?" Trần Phong cười lạnh nói, không có chút nào đem Lâm Phi Nhi hỏn hển để vào mắt.

"Ngươi một ngày nào đó ngươi sẽ phải hối hận, ngươi chờ tiếp nhận vô đồ tứ trọng thiên cường giả tẩy lễ a!" Lâm Phi Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn khí đích đỏ bừng, giọng chân nói.

"Ta nói rồi, chuyện của ta không cần ngươi quan tâm, ngươi muốn làm chỉ là lẩn xa ra mà thôi." Trần Phong âm thanh lạnh lùng nói.

"Hảo. . . Ta rút." Lâm Phi Nhi khóc không thành tiếng, hoảng hốt chạy bừa chạy ra cỏ tranh phòng, trong nội tâm vô cùng phần nộ, thật mong chờ người kia vô đồ tứ trọng thiên gia hóa, sớm một chút đem Trần Phong đánh chết.

Nhìn nhìn Lâm Phi Nhi lao đảo chạy ra đi chật vật dạng, Trần Phong trong nội tâm sáng khoái vô cùng, đây cũng vì thân thể này chủ nhân ra một ngụm uất khí.

Hảo hảo thu về giấu ở gối đầu "Linh Toàn Đoán Thế", Trần Phong liền một bước ba dao động đi khóa.

Lần này giảng bài chính là một cái lão đầu, mắt mờ bộ dáng, còn không có giảng vài câu mặt bàn đã là ngủ thẳng tới một mảnh lớn, Trần Phong tự nhiên cũng không có tốt như vậy hảo hứng ngoạn ngoạn nghe giảng bài, ghé vào bàn lưu nổi lên chảy nước miếng.

Đến khóa thời gian, vội vàng đi nhà ăn ăn cơm xong, đã là đang lúc hoàng hôn, trở lại túp lều nhỏ đem "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất ôn tập một lần, Trần Phong liền nặng nề thiếp đi.

Cuộc sống như vậy mặc dù có chút nhàm chán, nhưng là chung quy so với ngồi chờ lấy Triệu Bằng gia hỏa kia luyện ra Thối Thể Đan càng tốt rất nhiều.

Hai ngày sau đó, tại Trần Phong có chút sắp phát điên thời điểm, Triệu Bằng rốt cục cầm lấy Đan Dược cao hứng bùng bùng tới, nhìn bộ dáng kia, quả thật so với cưới vợ còn kích động.

Vội vã vội tới Trần Phong trong túp lều, lúc này Trần Phong đang tại tĩnh hơi thở ngồi xuống, nhắm mắt dưỡng thần, bất quá hắn đã từ trước đến nay người tiếng bước chân đoán được là Triệu Bằng không thể nghi ngờ.

Nghe Triệu Bằng không ngừng ngăn chặn một đường chạy tới ồ ồ tiếng hít thở, Trần Phong chậm rãi mở mắt ra, ngữ khí lạnh nhạt nói: "Không phải để cho ngươi hảo hảo Luyện Đan sao, tại sao lại chạy đến ta này."

"Đến thời gian, đan thành!" Triệu Bằng vui sướng hài lòng giọng trong tay màu xanh lá cây Đan Dược bình, lấy lòng đồng dạng nói.

Trần Phong đưa tay tiếp nhận, mở ra cái chai đặc chế mộc nhét, nhẹ nhàng ngửi qua tự trong bình phát huy ra nồng đậm mùi thuốc, ngữ khí khinh bỉ nói: "Uổng ta như thế tận tình khuyên bảo dạy bảo ngươi, luyện chế ra Đan Dược chỉ có không được năm thành, đầu óc của ngươi là không phải đầu óc heo!"

Nghe được Trần Phong nghiêm khắc răn dạy, Triệu Bằng khuôn mặt nụ cười nhất thời cứng ngắt.

Thối Thể Đan này thể nhưng là nhị phẩm Luyện Dược Sư tài năng luyện chế ra, đối với hắn loại này gà mờ tuyến thủ mà nói, có thể luyện chế ra đã là thật đáng chúc mừng, không nghĩ tới lại lọt vào sự phở răn dạy, bất quá một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi.

"Thập phần Dược Thảo, ngươi luyện ra ba khóa Thối Thể Đan, đối với ngươi chỉ số thông minh còn có con đường phía trước, ta biểu thị thật sâu nghĩ vấn!"

Lời này đối với Triệu Bằng mà nói, không thể nghi ngờ là Ngũ Lôi Oanh Đình, ba khóa đã là vượt xa người thường phát huy, là cực hạn của hắn.

"Lão đại, đây đã là cực hạn của ta." Triệu Bằng khóc không ra nước mắt nói.

"Hừ, nói ngươi dần ngươi còn không chịu phục, ngươi nói cho ta nghe một chút đi ngươi luyện chế quá trình." Trần Phong tiếp tục nhắm mắt dưỡng thần.

"Dựa theo ngài nói, trước dùng nguyên khí đem vang hình vẽ trang trí nung (lò nóng) thành chất lỏng, lại đem gào thét gấu huyết tới chậm rãi dung hợp, phải tránh dung hợp gào thét gấu huyết thời điểm nhất định phải chú ý tiết tấu, nhanh một phần cả hai thuộc tính không thể dung hợp sẽ bởi vì gào thét gấu huyết can trường bốc hơi, chậm một phần thì hội dẫn đến vang hình vẽ trang trí tính trợ cực nhanh làm lạnh dẫn đến không thể dung hợp, mặt khác hai vị chỉ cần tại Đan Dược thành hình thời điểm một chút đem chất lỏng tới lập tức." Triệu Bằng một chữ không rơi, đem Trần Phong nói theo chờ tới.

"Trước hai bước ngươi cũng có thể chậm đến môn lộ, vấn đề xuất tại hai bước." Trần Phong nói.

"Đằng sau cũng không sai con a, đem Xích Dương tham gia, thanh vừa kiểm thảo chất lỏng một chút giọt đi bao vây lại nha." Triệu Bằng về mặt mê hoặc, đây chính là ngươi nói, cũng không thể trách ta a.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Khôi Lỗi Trận

"Phía trước hai loại thành phần dung hợp thời điểm, loại kia dữ dằn đối với khiến trách tính người hẳn là cảm nhận được a?" Trần Phong hỏi.

"Ừ, cảm nhận được."

"Vậy chúng dung hợp về sau ngắn ngủi hình thành luồng khí xoáy người có từng phát giác được?" Trần Phong giãn mày.

"Đã nhận ra nha."

"Luồng khí xoáy xuất hiện, liền chứng minh hai loại thành phần đang tại kịch liệt trung hoà lẫn nhau năng lượng, người ở thời điểm này gia nhập Xích Dương tham gia cùng thanh vừa kiểm thảo chất lỏng, có thể theo cô này luồng khí xoáy chỉ lực, vừa đứng dung hợp trong đó, mà ta xem người thất bại mấu chốt ngay tại, Đan Dược của người là tại luồng khí xoáy tiêu thất về sau gia nhập những chất lỏng kia."

Lời của Trần Phong nói xong, Triệu Bằng đã là kinh ngạc há to miệng, hẳn đúng là làm như vậy, không nghĩ tới chính là, Trần Phong chỉ nhìn một lần Đan Dược, liền có thể suy đoán ra luyện chế trong quá trình tình huống, đúng là để cho Triệu Bằng mở rộng tầm mắt, hơn nữa theo như lời Trần Phong tại luồng khí xoáy hình thành thời điểm gia nhập Dược Thảo chất lỏng, phương pháp luyện chế từng ở một quyển tàn cuốn xem qua một ít, chỉ là tàn cuốn cũng không có giải thích xuất nguyên nhân, mà Triệu Bằng cũng không cho rằng lúc kia là gia nhập chất lỏng tốt nhất thời khắc, theo Trần Phong vừa nói như vậy, Triệu Bằng quả thực là thể hồ quán đỉnh.

Tại thiên ân vạn tạ một phen, Triệu Bằng vui vô cùng hừ phát tiểu khúc rồi đi.

Giáo huấn hết ngu dốt Triệu Bằng, Trần Phong thì thảo tự nói mà nói: "Xem ra ta cũng phải tăng nhanh tiến trình, bằng không thì Tổng Cơ đó mời tới vô đồ tứ trọng thiên tạp cá, lấy bây giờ thân thể, muốn thủ thắng, quả thực là lấy trứng chọi đá."

Bây giờ thời gian là vào lúc giữa trưa, đi ra nhà tranh Trần Phong bụng một hồi ục ục rung động, lúc này mới nhớ tới chính mình còn giống như không có ăn cơm trưa.

Vội vàng chạy tới nhà ăn thời điểm, nhà ăn người đã là tản hơn phân nửa, bỏ qua người chung quanh đặc biệt mục quang, Trần Phong bước tới, đứng ở mấy người đằng sau, chờ nhận lấy chính mình kia phần cơm trưa.

Đúng lúc này đợi, không biết từ chỗ nào nhĩ xuất hiện một người mặc lục bào thiếu niên, bỏ qua Trần Phong mấy người đội hình, trực tiếp đi đến nhà ăn cấp cho cơm trưa cửa sổ.

Thiếu niên kia ngẩng lên cái đầu, một bộ không coi ai ra gì bộ dáng, ở trước người Trần Phong chờ mấy người, vừa nhìn là thiếu niên này, nhao nhao lui về phía sau cho hắn nhường đường.

"Vương Lão Đầu, còn thừa ít nhiều phần cơm trưa, ta lão đại toàn bộ muốn, lấy về cho chó ăn." Thiếu niên không nhanh không chậm dùng cái kia công vệt cuồng hống nói, một bên đảo lấy ráy tai, một bên khinh bỉ đảo qua xếp hàng mấy người.

Tại ánh mắt của hắn nhìn quét chi, Trần Phong trước người mấy người, nhao nhao là lắc đầu thở dài rồi đi, liền đại khí nhĩ cũng không dám ra.

Lục bào thiếu niên đặc biệt đặc ý hừ nhẹ một tiếng, đưa tay liền đi bắt kia cái còn sót lại vài phần cơm trưa rồi.

Lúc này, một đôi giống như hắc trắng nõn thon dài tay, đồng dạng bắt lấy kia cái rồi.

"Ta đã cho ta đủ cuồng rồi, không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy một cái so với ta còn cuồng, chỉ là không biết người là chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, hay là người trận chiến chó thể đây này?" Nói chuyện chính là Trần Phong, luận cái đầu lục bào thiếu niên còn cao hơn Trần Phong xuất một cái đầu.

Nhìn thấy có người vậy mà to gan lớn mật nhảy ra, lục bào thiếu niên đầu tiên là sửng sò, lập tức hừ lạnh nói: "Ai vậy nhà thả ra chó hoang, vậy mà liền ta ta cũng dám cắn, tin hay không ta đem người chó rằng đánh bay đây trời?"

Bành ~ lục bào thiếu niên giọng điệu cứng rắn vừa nói xong, liền vang lên một tiếng nắm tay nện ở hàm răng, cò rộp cò rộp rung động thanh âm.

Âm thanh này tại lúc này nghe hết sức chói tai, nhắm trúng những cái kia đang tại ăn cơm người thiếu chút nữa liền phun ra.

"Ồi chào nha, chó của người răng không biết bay đâu như thế nào?" Trần Phong cười ha hả nói, nói qua đã là ngêng ngang cầm lấy một phần cơm trưa đi ra nhà ăn đại môn.

Mà kia cái lực bào thiếu niên, kinh ngạc nhìn nhìn bay thấp đầy đất hàm răng, cùng với địa huyết tinh, bỗng nhiên mất tối sầm ngạo đầu ngã xuống đất không nổi, thẳng đến hôm nay hắn mới hiểu được, hắn là chóng mặt huyết. . . Vội vàng đã ăn cơm trưa, Trần Phong đọc theo sân trường lên vài vòng, đợi đến cơm trưa tiêu hóa không sai biệt lắm, rồi mới hướng trọng lực phòng tu luyện đi đến.

Trọng lực của phòng tu luyện như cũ đứng một đoàn chờ dứt lốt nam nam Nữ Nữ, Trần Phong lại không thêm đề ý chút nào quét bọn họ liếc một cái, mục quang chạm đến đến mặt nạ nam thời điểm, rõ ràng thông qua mặt nạ hai cái cửa, thấy được mặt nạ nam cảm kích ánh mắt hướng hắn truyền đạt, Trần Phong cũng không thêm đề ý, hiểu ý cười, nhắc chân đi vào trọng lực phòng tu luyện.

Sau lưng, những loại đó lấy dứt lốt nam nam Nữ Nữ, thấy như vậy một màn, nhao nhao nghiêng tai thì thầm.

"Không phải này Trần Phong sao?"

"Hắn chỉ có võ đồ hai tầng tu vi a, hắn sao có thể tùy tiện xuất nhập trọng lực phòng tu luyện đâu này?"

"Người không biết sao, liên hiệu trưởng cũng phải làm cho hắn ba phần nha."

"Chắc chắn, làm sao có thể nha, rõ ràng chỉ là một cái miệng còn hơi sữa Xú tiểu tử nha."

Cùng với nghi vấn hâm mộ thanh âm, Trần Phong đi vào trọng lực phòng tu luyện Khôi Lỗi Trận trước.

Nhẹ nhàng xúc động Khôi Lỗi Trận trước cửa cơ quan, theo một hồi cơ quan thanh âm Carrara vang lên, đại môn mở rộng.

Khôi Lỗi Trận là trong học viện một đại đặc sắc, dùng để chuyên môn bắt chước chân thật chiến đấu 'Khôi Lỗi Trận' bị mở ra, bên trong giấu vừa đến mười người ngẫu Khôi Lỗi sẽ cần xuất hiện, mà tượng người thực lực thì sẽ tự động cùng người khiêu chiến ngang nhau.

Tại gặp đôi trọng lực, coi như là đi đường đều là một kiện mười phần khó khăn hơn nữa thống khổ sự tình, càng đừng đề cập tại đây dạng điều kiện hà khắc, cùng tính linh hoạt cùng nhanh nhẹn tính lấy xung Khôi Lỗi chiến đấu, nhưng vì để sớm ngày lĩnh ngộ "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai, tiến nhập đến trọng lực phòng tu luyện không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Tại đây dạng khó khăn điều kiện, thi triển "Linh Toàn Đoán Thế", không thể nghi ngờ đối với tu giả thân thể trình độ bền bỉ cùng linh mẫn tính là thật lớn khảo nghiệm.

Trần Phong rất chơi liệu, đi vào liền trực tiếp tuyển bốn cái Khôi Lỗi, từng Khôi Lỗi đẳng cấp đều cùng mình là giống nhau, võ đồ Nhị trọng thiên.

May mắn đây là tại mật thất, bằng không mà nói nhất định lại là một hồi sóng to gió lớn, bởi vì tại Khôi Lỗi Trận bảng xếp hạng chi, võ đồ tam trọng thiên tối cao khiêu chiến kỷ lục là một đôi ba.

Mặc dù nói Trần Phong chỉ là võ đồ Nhị trọng thiên, Khôi Lỗi cũng là võ đồ Nhị trọng thiên, thế nhưng rốt cuộc một đôi bốn lời độ khó thậm chí còn cao hơn người kia khiêu chiến ba cái Khôi Lỗi võ đồ tam trọng thiên tu giả.

Nếu là Trần Phong thật sự lấy sức một mình đánh bại bốn cái Khôi Lỗi, này không thể nghi ngờ chính là Khôi Lỗi Trận bảng xếp hạng cao cấp nhất nhì tồn tại.

Khôi Lỗi Trận mở ra, như từng cái một cọc gỗ đồng dạng đứng sừng sững ở chỗ cũ Khôi Lỗi, nhanh chóng tựa như đánh máu gà đồng dạng, từ địa bật lên lên, từ bốn cái cực kỳ xảo trá góc độ, hướng Trần Phong lao đến.

Trần Phong đồng tử đột nhiên co rút lại, trong nội tâm thầm mắng: "Hắn này mẹ là võ đồ Nhị trọng thiên Khôi Lỗi mà, võ đồ Nhị trọng thiên, tại điều kiện như vậy còn có thể bay lên?"

Bất quá mắng thì mắng, hắn trong lòng vẫn là trong lòng biết rõ ràng, Khôi Lỗi phải không chịu trọng lực ảnh hưởng, điều này cũng chính là Khôi Lỗi bảng xếp hạng chỉ có một đôi ba cái kỷ lục này vượt lên đầu, rồi biến mất một cặp bốn, một đôi năm, thậm chí một đôi mười, rốt cuộc đây là một hồi cực kỳ không công bình độ sức, vì chính là tại khôn cảnh chi kích phát một người cường đại tiềm năng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Muốn ăn đòn

Một bên đập vào tính toán trong nội tâm, Trần Phong vươn tay từ trong lòng móc ra kia cái màu xanh lá cây bình thuốc nhỏ.

Đan Dược va chạm đến cái chai, phát ra thanh thúy tiếng vang, nghe được cái thanh âm này, Trần Phong khóe miệng nhẹ nhàng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt.

Thối Thể Đan dược lý tác dụng là cường thân kiện thể không giả, nhưng phục dụng tủy thể đan học vấn thể nhưng là hiếm ai biết.

Đồng dạng tu giả đều là tại trạng thái nhập định phục dụng Thối Thể Đan, sau đó chỉ cần dựa vào dược tính thúc hóa, là thân thể đạt tới mạnh nhất trạng thái.

Thế nhưng loại cách làm tại Trần Phong ra quả thực là quá bảo thủ.

Đi qua hần nhiều năm nghiên cứu cùng thăm dò, hần phát hiện, tại thân thể vận động đến cực hạn trạng thái, phục dụng Thối Thể Đan có thể đạt tới hiệu quả, không phải trạng thái nhập định có thể so sánh, hơn nữa tốt nhất trạng thái là tại thân thể tiêu hao nghiêm tình huống nặng, đây cũng là hần chọn ở trong Khôi Lỗi Trận nuốt mất Thối Thể Đan nguyên nhân.

Nhìn nhìn chạy như bay đến Khôi Lỗi, Trần Phong mỉm cười, cũng không vội lấy né tránh, chỉ có một tay đứng vững màu xanh lá cây bình ngọc nhỏ một nhét, bành một tiếng giòn vang, lập tức cái chai mở ra, một mạch nhì đem ba khóa Thối Thể Đan đổ vào trong mồm.

Một màn này, nếu để cho bất kỳ một cái nào tu giả thấy được, nhất định sẽ đương trường sợ choáng váng, bởi vì uy lực của Thối Thể Đan không thể khinh thường, hơn nữa dùng vô đồ Nhị trọng thiên tu vi, một hơi nhì nuốt ba miếng Thối Thể Đan, không thể nghĩ ngờ là tự tìm đường chết.

Thế nhưng là Trần Phong lại sắc mặt lạnh nhạt, không có chút nào lo lắng thần sắc.

Chỉ thấy hần mỉm cười, vận khí tại quyền, trong miệng lẩm bẩm nói: "Để cho ta thử một chút mấy cái đầu gỗ cọc có thể có cái gì với tư cách là a."

Dứt lời, nắm tay oanh một tiếng bay ra ngoài.

"Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất phát ra, mang theo từng trận kinh phong, kia khí thể quả nhiên là dễ như trở bàn tay.

Thế nhưng là những Khôi Lỗi đó, tại Trần Phong phát ra một quyền này, vậy mà giống như chân nhân đồng dạng, thân thể linh hoạt tránh đi, bốn cái Khôi Lỗi không có sai biệt, gần như trong nháy mắt liền tránh được Trần Phong công kích tư thế, sau đó liền vận phần thể thâm đau đón một màn.

Oanh |~~~ Trần Phong nắm tay đến không có chạm đến bất kỳ một cái nào Khôi Lỗi, ngược lại là bốn cái Khôi Lỗi, phân biệt tại bất đồng góc độ, dùng bất đồng công kích phương thức, đã thương nặng Trần Phong.

Phốc ~ trong miệng Trần Phong phun ra một ngụm huyết tinh, huyết tinh bay ra chói mắt hồng mang, rơi vào địa lò mờ có thể thấy những cái kia màu đỏ sậm là huyết khối.

"Hảo, một quyền này tới thật sự sáng khoái!" Trần Phong không giận phản vui mừng, lên tiếng càn rỡ cười ha ha, cũng may mắn này bốn cái Khôi Lỗi chỉ là đầu gỗ làm khí linh, nói cách khác nhất định sẽ cho rằng Trần Phong bị đánh thấy ngu chưa.

Thân thể lọt vào trọng thương, Trần Phong cũng không có né tránh, ngược lại là thẳng tắp đứng ngao ngễ tại đương trường, phảng phất giống như kiếp trước hần còn là Phong Viêm Vũ Đế đồng dạng, toàn thân tàn mất ra làm cho người ta sợ hãi khí thế.

Ầm ầm ầm ~ bốn cái Khôi Lỗi, không lưu tình chút nào cho Trần Phong một hồi liên kích, này vừa nhìn, Trần Phong toàn thân gần như đều bị thương tổn, liền đầu phát quan cũng bị đánh rớt mất chẳng biết đi đâu.

"Đến thật tốt!" Trần Phong lần nữa hét lớn, thân thể lần nữa vọt mạnh hướng Khôi Lỗi, lần này hần không chỉ là chuẩn bị bị đánh, hần rốt cục phải phản kích.

"Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất, tại kinh lịch Trần Phong dài đến chín cái hô hấp súc khí, bộc phát ra một cỗ bài sơn đảo hải khí thế, Trần Phong cả người thân thể, nhất thời trở nên linh động vô cùng, mà quyền kia đầu thì giống như du long nghịch nước đồng dạng, không ngừng tại thân thể xung quanh xuất hiện ảo ảnh.

Như Triệu Bằng thấy như vậy một màn, nhất định sẽ chấn động, trong gia tộc những cái kia trường bối khổ luyện cả đời "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất đỉnh phong trạng thái, vậy mà tại Trần Phong tay, chỉ là vài ngày thời gian, liền bước chân vào đỉnh phong đó!

Oanh ~ những cái kia không có đầu Khôi Lỗi, mặc dù nói thân pháp tốc độ có thể nói nhất lưu, thế nhưng lúc này biến hóa thất thường thủ đoạn công kích chi, hay là bị tổn thất nặng, từng trái tim của Khôi Lỗi đều nhận lấy một kích trọng quyền, như những Khôi Lỗi này là thật người, bọn họ nhất định sẽ thổ huyết không chi, nhưng đáng tiếc chính là, đây chỉ là Khôi Lỗi.

Một tiếng ầm ầm tiếng vang qua đi, bốn cái Khôi Lỗi bay ngược lại, trùng điệp đập vào tường.

Trần Phong sờ soạng một cái khóe miệng tràn ra huyết tinh, thân nhiên nói: "Móa nó, nếu để cho những Lão Quái Vật đó thấy được, ta đường đường Phong Viêm Vũ Đế bị mấy cái vô đồ Nhị trọng thiên Khôi Lỗi đại một thân trọng thương, đoán chừng bọn họ hội cười đến rụng răng a, ha ha!"

Đột nhiên một tiếng càn rỡ tiếng cười to nhất thời đột nhiên ngừng lại, bởi vì bay ngược ra ngoài Khôi Lỗi vậy mà đột nhiên đã bay trở về, hơn nữa so

sánh lẫn thể công cùng lực đạo càng thêm mãnh liệt.

"Hào, lần này mới như dạng đi!" Trần Phong không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, ngay ngốc cười khép hờ hai mắt cũng không trốn tránh, nhiều lần hắn đang chuẩn bị hường thụ sắp xảy ra một hồi béo đánh.

Oanh ~~~ thân thể của Trần Phong, nhất thời giống như như điều đứt dây, đã bay thiên, mà phiêu phiêu dang dang đánh rơi đấy, sở dĩ nói phiêu phiêu dang dang, là bởi vì Trần Phong tại thiên bay lên thời điểm, còn không ngừng bị Khôi Lỗi dùng các loại kỳ lạ cổ quái công kích phương thức vây quanh đánh.

Này một, Trần Phong trùng điệp ngã ở đấy, không còn có đứng lên.

Khôi Lỗi tựa hồ cũng là có nhất định linh trí đồng dạng, thấy được người khiêu chiến ngã xuống đất không nổi, liền nhao nhao đi trở về nguyên vị của mình, sau đó lại lần như là một cái cọc gỗ đồng dạng đứng sừng sững ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, kia trường cảnh, kia phần lạnh nhạt, kia phần đồ dẫn, phảng phất vừa mới chuyện phát sinh chỉ cùng bọn họ một chút xíu quan hệ cũng không có đồng dạng.

Thời gian một chén trà công phu qua đi, Trần Phong từ từ có trực giác, hắn cảm giác mình toàn thân cũng sắp tan rã, toàn thân chia năm xẻ bảy đồng dạng đau nhức, loại đau khổ này có thể xưng chính là sống không bằng chết.

Trần Phong đóng chặt hai con ngươi, nhanh chóng thúc dục trong cơ thể Thối Thể Đan cấp tốc tiêu hóa, sau đó dẫn dắt lấy kia một cỗ hùng tráng uy vũ dọa người khí lưu, hòa nhập vào trong kinh mạch của mình.

Ba khóa tủy thể đan uy lực, đầy đủ đem Trần Phong này là chỉ có võ đồ Nhị trọng thiên thân thể trùng kích đến bạo tạc, sau đó cặn bã đều không còn.

Thế nhưng là, Trần Phong thật sự hội bạo tạc sao?

Sẽ không, hắn rốt cuộc không phải đồ ngốc, hơn nữa không phải lấy trước kia cái mặc người khi dễ Trần Phong, hắn là đã từng danh chấn đại lục Vũ Đế!

Lúc này, như đổi lại người bên ngoài, nghênh tiếp hắn tất nhiên là bạo thể thân vong, thế nhưng là Trần Phong lại bất đồng, hắn đã từng là Vũ Đế, tuy đã vẫn lạc, nhưng thần thức như cũ là thần thức của Vũ Đế, so sánh người bình thường quả thực là một trời một vực.

Đi ngang qua hắn thần thức không chế áp chế, kia một cỗ dữ dằn khí lưu từ từ biến thành dịu dàng ngoan ngoãn, hơn nữa dịu dàng ngoan ngoãn quả thật hư không tưởng nổi.

Kia đoàn khí lưu, không ngừng tại Trần Phong trong kinh mạch xông xuyên, sau đó xuyên vào, một chút từ trong ra ngoài cái biến thân thể của Trần Phong.

Bởi vì trải qua vừa rồi kịch liệt vận động, hơn nữa loại kia không ai biết trọng thương, Thối Thể Đan công hiệu tại thời khắc này phát huy ra cái này Đan Dược trong cả đời lớn nhất hạn độ thăng hoa, thân thể của Trần Phong, không chút nào khoa trương mà nói, đang tại kinh lịch ý nào đó trọng sinh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Mạnh mẽ phản kích

Phong Viêm Vũ Đế vừa mới dung hợp đến Trần Phong thân thể thời điểm, bởi vì cũng không phải là bản thân mình thân thể, cho nên dung hợp về sau sẽ có rất nhiều vấn đề xuất hiện, cũng không thể thuận buồm xuôi gió không chế, mà ở lúc này, bởi vì Thối Thể Đan mãnh liệt dược hiệu, linh hồn của Phong Viêm Vũ Đế, đang cùng thân thể của Trần Phong, tiến hành một loại hoàn mỹ dung hợp, mà theo trước mắt tình huống đến xem, không chỉ là dung hợp đơn giản như vậy, càng trọng yếu hơn là còn có trở nên mạnh mẽ.

Tại Trần Phong cường đại thần thức không chế chỉ, bắt đầu khóa tủy thể đan hấp thu, tại theo hơi thở ngồi xuống trạng thái, cần nắm canh giờ hoặc là càng nhiều để hoàn thành, thế nhưng là hiện giờ Trần Phong chỉ dùng chưa tới một canh giờ liền hoàn thành ba khóa tủy thể đan hấp thu, hơn nữa còn là loại kia hoàn mỹ hấp thu, bởi vậy có thể đoán được, người bình thường cả đời chỉ có một lần, một lần chỉ có một khóa luyện thể cơ hội, Trần Phong lại có ba lần, thân thể của hắn đã đạt đến đại lục có thể đếm được trên đầu ngón tay kiên cường dẻo dai trạng thái.

Chậm rãi, Trần Phong chậm rãi mở hai mắt ra, trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí, thân thể giống như đầu linh hoạt báo săn từ địa bật lên lên.

Hắn mày kiếm đứng đấy, liếc mắt nhìn nhìn nhìn đám kia Khôi Lỗi, trong miệng thì thảo nói; "Móa nó, hiện tại nên lão tử đánh các ngươi!"

Trong khi nói chuyện, Trần Phong vẫn không quên ký hoạt động có cái chút mỗi nhừ: cay mũi gân cốt, nhất thời trọng lực trong phòng tu luyện vang lên phá trong cách cách cốt cách tiếng vang.

Mà những Khôi Lỗi đó từ lúc Trần Phong đứng người lên tới một sát na kia, cũng đã là phát khởi mãnh liệt thể công.

Lần này, Trần Phong như cũ là nhàn nhạt cười, tựa như hai lần trước như vậy.

Bất quá có chỗ bất đồng chính là, Trần Phong lần này trong tươi cười, trộn lẫn vài phần tà ý, bất quá bất kể như thế nào, Khôi Lỗi chính là Khôi Lỗi cho dù Trần Phong nói ra: "Ta muốn đánh bay các ngươi." Khôi Lỗi cũng là sẽ không sợ sợ.

Oanh ~ bốn cái Khôi Lỗi cơ hồ là đồng thời đến Trần Phong trước người, đồng thời phát ra công kích.

Mà Trần Phong nhưng như cũ là lạnh nhạt đứng ở chỗ cũ, chỉ là hơi hơi nâng lên nắm tay phải, trong miệng thì thảo niệm lên một đoạn khẩu quyết, mà "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất mạnh mẽ vô cùng phát ra, này một giáo lần vì Tội thể thời điểm uy lực lại vẫn mạnh hơn một phần, hơn nữa nó linh động tính càng làm cho người nghẹn họng nhìn trân trối, hần vậy mà thân thể ở chỗ cũ bất động, nắm tay chỉ là như vậy tùy ý vung lên, tại mắt thường không thể tra tình huống, gần như trong cùng một lúc, cùng bốn cái thân thể của Khôi Lỗi tới cái tiếp xúc thân mật.

Oanh ~ Khôi Lỗi lần nữa bay ngược lại, trùng điệp đập vào trọng lực phòng tu luyện đá cẩm thạch vách tường, có thậm chí đập ra một cái hoàn mỹ Khôi Lỗi hình dạng lỗ khảm, có thể đoán được này chiến đấu đến cỡ nào thảm thiết.

"Lực lượng vẫn không đủ, bất quá nha, thân thể này có thể thừa nhận "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai xung lực lượng a!" Trần Phong nhẹ nhàng neho lại mắt, lẳng lặng chờ đợi bốn cái Khôi Lỗi một sóng công kích.

Đang tìm thường nhân xem ra, bốn cái Khôi Lỗi thể nhưng là vừa mới té ngã, lại lần nữa nháy mắt đã đến trước mặt Trần Phong, thể nhưng là Trần Phong cũng không cho rằng như vậy, "Bọn người kia, thật sự là lè mè!"

"Đi chết đi!" Trần Phong phảng phất loại có chút nóng nảy, thân thể tiến lên trước một bước, trong miệng quát lớn lên tiếng, nắm tay bay múa, mà thân thể của Trần Phong, tại thời khắc này vậy mà lấy một cái mười phần quái dị góc độ xoay tròn, hơn nữa đang xoay tròn trong quá trình, lại vẫn vũ ra một bộ kỳ dị hình vẽ.

Kia hình vẽ chợt nhìn đi, quả nhiên có một chút như vậy dọa người, bởi vì kia đồ án giống như là một người cầm trong tay đại đao Tương Quân, đang tại nhìn chăm chăm nhìn nhìn xâm phạm địch nhân, mà kỳ án chứa phồn vinh mạnh mẽ khí thế, tùy thời có khả năng tại một giây đồng hồ bạo phát đi ra.

Đây là "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai ảo nghĩa, nếu chỉ nói thức thứ nhất, chỉ là xảo diệu lợi dụng một ít kỳ xảo, đem công kích độ mạnh yếu cùng lực lượng phát huy đến tận cùng, mà thức thứ hai, thì là "Linh Toàn Đoán Thể" tinh túy chỗ, hần có thể hình thành một chiêu có thể công có thể thủ trạng thái, đạt tới tích thủy đầu điểm cảnh giới, mặc kệ từ góc độ nào công kích người sử dụng, đều trong cùng một lúc lọt vào người sử dụng công kích, đây cũng là nó bá đạo chỗ chỗ.

Quả nhiên, kia bốn cái Khôi Lỗi, tại tiếp xúc đến Trần Phong lúc trước, bước chân đột nhiên có như vậy trong nháy mắt chậm chạp, hiển nhiên là bởi vì "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai tạo thành cường đại gió lốc làm ra, mà đang tại này thời khắc này, bốn cái Khôi Lỗi nhao nhao nghiêng đón Trần Phong trọng thương, lần nữa bay ngược lại.

Oanh ~ Khôi Lỗi lần nữa đụng vào tường, vượt quá Trần Phong ngoài ý liệu chính là, Khôi Lỗi này lại còn có thể động!

"Chẳng lẽ là công kích của ta phương thức không đúng?" Trần Phong trợn trắng mắt tự hỏi.

Dựa theo chính mình vừa rồi xuất thủ lực đạo còn có điều có thể tạo thành tổn thương dự tính, lúc này này bốn cái Khôi Lỗi đã biến thành cặn bã nha, thể nhưng là đáng suy nghĩ sâu xa chính là, vì cái gì cho tới hôm nay bọn họ còn vui vẻ, này không khoa học.

Tại Trần Phong vẫn còn đang suy tư một khắc này, bốn cái Khôi Lỗi đã là giống như lần nữa đánh máu gà đồng dạng, hướng Trần Phong lao đến, mà bốn cái Khôi Lỗi lần này tốc độ lại so với mấy lần trước còn nhanh hơn vài phần, hiển nhiên Khôi Lỗi tại mỗi lần công kích, đều tại từng bước đề thăng thực lực của mình, mà theo tình huống trước mắt để phán đoán, hiện tại này bốn cái Khôi Lỗi, đã là võ đồ Nhị trọng thiên đỉnh phong thực lực.

Thấy như vậy một màn, Trần Phong hai đầu lông mày hiện ra ít có ngưng trọng, hần đang tự hỏi vì sao "Linh Toàn Đoán Thể" cũng không có trong sách ghi lại như vậy bá đạo.

Thời gian một giây vài giây trước, mắt thấy Khôi Lỗi muốn đi đến trước người, Trần Phong mãnh liệt hai mắt tỏa sáng, phảng phất tại biển rộng mênh mông bên trong lạc đường thuyền chỉ có thấy được chờ hần đồng dạng, cả người một lần nữa toả sáng xuất một cỗ không thể phá vỡ sức sống.

"Nguyên lai như thế!"

""Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai, Ra!" Trần Phong chợt quát một tiếng, trong chớp mắt xuất thủ.

Oanh ~ lần nữa cùng bốn cái Khôi Lỗi đụng nhau, mà lần này kết quả lại là ~~~ khắp phòng bụi bặm.

E nhìn tm chánh bản 'Chương và tiết A . : KhôcI tượng mạng lưới,

Tại Trần Phong một quyền kia oanh kích chi, bốn cái Khôi Lỗi vậy mà trong chớp mắt do vừa rồi vui vẻ, biến thành phi phấn hồng, bạo phi tại trọng lực phòng tu luyện trong không khí.

Mà cùng lúc đó, tại trọng lực phòng tu luyện trong đại sảnh, kia một khối to lớn thạch bích chi, chói mắt kim sắc kiểu chữ chỗ viết bài danh bảng, Trần Phong đại danh rõ ràng xuất hiện ở đệ nhất đi.

Người khiêu chiến: Trần Phong đẳng cấp: Võ đồ Nhị trọng thiên khiêu chiến kết quả: Một đôi bốn khiêu chiến đánh giá: Đổi mới Khôi Lỗi Trận bảng xếp hạng, sôi nổi trở thành Khôi Lỗi Trận đệ nhất danh!

Cùng lúc đó, đại sảnh tiếng cảnh báo vang lên, mọi người cũng là nhao nhao quay đầu thấy được cự Đại Thạch vách tường một màn này.

Nhất thời, những người này biểu tình có thể nói là đủ loại, có hâm mộ, có ghen ghét, có nhỏ giọng cô, có phạm hoa si hình dáng.

Càng nhiều thì là đem ánh mắt nhanh chóng dời về phía đóng chặt Khôi Lỗi Trận cửa đá, bọn họ châu đầu ghé tai, nhao nhao suy đoán, này đánh vỡ ghi chép Trần Phong, chẳng lẽ chính là gần nhất quét khỏi Trần Phong?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Luyện Khí Thai Toái Phiến

Có người nhẹ giọng nhớ kỹ Trần Phong.

Nhưng lập tức liền có người cười lạnh nói: "Suy nghĩ nhiều a, Học Viện lớn như vậy, làm sao có thể tất cả danh tiếng đều làm hấn một người ra nha."

"Đúng vậy a đúng vậy a, nói không chừng còn có cái trùng tên trùng họ điều thấp cao thủ cũng gọi là Trần Phong nha."

"Ừ, ta xem cũng khả năng không lớn, Trần Phong mấy ngày nay đánh Lôi Cát còn có Tổng Cờ, hai người kia đều là hung ác nhân vật, ta xem Trần Phong sớm đã bị đánh bị thương thật nặng, làm sao có thể đánh vỡ nơi này Khôi Lỗi Trận kỷ lục?"

"Ừ, không sai, Khôi Lỗi Trận tối cao kỷ lục là một đôi ba, hiện tại này một đôi bốn thành tích, có thể không phải ai muốn liền có thể muốn."

Lúc này, có cái yếu ớt thanh âm nói: "Không biết a, ta xem chính là phé vật đó Trần Phong, vừa rồi ta còn thấy hấn tiến nhập đến Khôi Lỗi Trận đâu a."

Bất quá cái thanh âm này vừa mới phát ra, liền bị người chung quanh không cam lòng bôi lên Planetesimals dè dặt, sau đó lại không đối lập thanh âm.

Bọn họ thống nhất chiến tuyến, nhất trí cho rằng còn có một cái người gọi là Trần Phong, hơn nữa thực lực đồng dạng cũng là võ đồ Nhị trọng thiên.

Bất quá, lời này nói ra, như thế nào nghe cũng có chút lừa mình dối người.

Tuy lừa mình dối người, thế nhưng có ít người liền thích lừa gạt mình, giả vờ không biết cũng không muốn đi thừa nhận sự thật.

Mắt của bọn hấn trong mắt nhao nhao lộ ra ánh mắt chất vấn, tuy Trần Phong quét khỏi không giả, thế nhưng là dựa vào võ đồ Nhị trọng thiên tu vi, khiêu chiến một đôi bốn Khôi Lỗi Trận, quả thực là nói chuyện hoang đường viễn vông.

Đột nhiên, nét mặt của bọn hấn, tại một khắc nhao nhao cứng ngắc.

Kèo kẹt kèo kẹt ~~~~ Khôi Lỗi Trận đại môn phát ra một tiếng trầm trọng tiếng vang, chậm rãi mở ra.

Từ trong môn đi ra chính là ngày xưa phé vật đó Trần Phong!

"A! Thật sự là hấn!" Trong đám người có người lên tiếng kinh hô.

Có người không tin mình con mắt đồng dạng lau lại sát.

Bỏ qua những người này nhàm chán mục quang, Trần Phong trực tiếp đi ra trọng lực phòng tu luyện, khi đi ngang qua mặt nạ nam trước người thời điểm, Trần Phong khóe miệng hơi hơi câu dẫn ra, lộ ra một cái cười yếu ớt, mà đồng dạng, mặt nạ nam tuy không có cười, lại nhẹ nhàng chọn một đầu.

Cảm thụ được loại này thân thể cùng linh hồn hoàn toàn dung hợp cảm giác sáng khoái cảm giác, Trần Phong nhàn nhã dạo chơi đồng dạng trở lại chỗ ở của mình.

Từ xa nhìn lại thời điểm, cô tranh phòng lúc này bốc lên từng trận bụi đất, bay lên bụi bặm rất là làm cho người phiền muộn.

Trần Phong nhú mày, bước nhanh đi vào, quát lớn: "Người không có quét dọn qua vệ sinh sao?"

"A? Lão đại trở về à!" Nghe được Trần Phong thanh âm, Triệu Bằng nhanh chóng xoay người, nhanh chóng đem trong phòng thừa địa phương quét dọn xong, sau đó vui rạo rức trước hỏi.

"Bẩm tới rồi, làm gì vậy cao hứng như vậy, nhất được trước rồi à." Trần Phong phát phát tay, nhìn nhìn trở nên rục rờ hẳn lên gian phòng, nội tâm không nói ra được sáng khoái.

"Vậy thật không có." Đối với Triệu Bằng mà nói, hiện tại chính xác là người không có đồng nào, nhắc tới tiền hẳn liền đau đầu, "Bất quá Ngã đảo là có cái thiên đại tin tức tốt báo cáo nhanh cho lão đại".

Lại là tin tức tốt, Trần Phong dờ khóc dờ cười gật đầu nói: "Có chuyện nói mau."

"Cái tin tức tốt này chính là, viện phương phụng Thành chủ chi mệnh, sắp sửa tổ chức Du Liệp Đại Hội." Triệu Bằng vui sướng hài lòng nói.

"Mà lại, đây coi là tin tức tốt gì, bất quá là bị người lấy đao khiến một lần, về phần cao hứng như vậy, người liền như vậy tiện?" Trần Phong có chút ít khinh bỉ nói.

Đối với một ít vị người loại kia quân lâm thiên duy ta là từ dạng, Trần Phong không nói ra được buồn nôn cùng phản cảm.

Có thể Triệu Bằng lại bất đồng, hẳn chỉ là một tiểu nhân vật, loại kia đánh một chương hội khóc, cho một khóa đường kẻ biết cười tiểu nhân vật, cho nên vẫn là mười phần vui sướng hài lòng nói: "Thế nhưng là lần này là có ban thưởng nha, dựa theo đại hội quy định, tại trong vòng 3 ngày, chúc ma thú đan cùng các loại cần thiết Dược Thảo tại bài danh các loại, cũng có tư cách chọn lựa phần thưởng."

"Úc, đều là mấy thứ gì đó phần thưởng, nhìn người kích động thành cái dạng này, hẳn là không tầm thường mới phải." Trần Phong cũng là tới hào hứng.

"Phần thưởng trong có không ít thứ tốt đâu, nhị giai Ma Thiên sói thú con, trăm năm lam lưỡi thảo, còn có cái gì loại Tụ Linh đan, loại Tụ Khí Đan, loại thuốc chữa thương, chắc chắn, lần này có thể là đại thủ bút." Triệu Bằng mắt nổ đom đóm, phảng phất những vật này ngựa sẽ chạy đến túi của hắn tới.

Bất quá với tư cách là Triệu Bằng duy nhất người nghe Trần Phong, lại là không lời lắc đầu, âm thanh lạnh lùng nói: "Ra cái cửa này đừng nói ta nhận thức người, nhìn người này một ít tiền đồ, chỉ những thứ này rách rưới liền đem người cao hứng thành như vậy?"

"Đương nhiên không phải, còn có cái Luyện Khí Thai Toái Phiến gì, nghe nói là thiên ngoại thiên thạch chỗ luyện chế, là kiện thứ tốt, bất quá bởi vì một ít nguyên nhân biến thành vừa vỡ mảnh, cũng chính là phế vật, bất quá thiên ngoại vẫn thạch dùng để luyện khí lời cũng là một kiện hảo tài liệu, bất quá đáng tiếc chính là, ta là nhị phẩm Đan Dược Sư, không phải nhị phẩm Luyện Khí Sư." Triệu Bằng vạn phần buồn bực nói.

"Cái gì, Luyện Khí Thai Toái Phiến?" Trần Phong hai mắt tỏa sáng, cả người nhất thời tinh thần toả sáng.

Luyện Khí Thai Toái Phiến, nếu như có thể lấy ra với tư cách là phần thưởng, nhất định là không hề tục tĩu chất, như Phổ thông hàn thiết mảnh vỡ quả quyết sẽ không lấy ra hành động lớn văn vẻ, mà có thể đem thiên ngoại vẫn thạch với tư cách là Luyện Khí Thai Toái Phiến, thứ nhất là thiết phẩm chất muốn hết sức thừa lúc, thứ hai là luyện chế ra luyện khí đài cũng là yêu cầu Luyện Khí Sư giao phó khí linh.

Mà kể từ đó, một khối có được khí linh Luyện Khí Thai Toái Phiến, đối với Trần Phong mà nói hấp dẫn quả thực là quá lớn, bởi vì hắn kia cái phá đỉnh chính là cần cái này mảnh vỡ tài năng chữa trị.

Nghĩ tới đây, Trần Phong trong mắt nhất thời toát ra một vòng hơi không thể tra hàn quang.

Trong miệng lẩm bẩm nói: "Bất kể như thế nào, tàn phiến cũng nhất định là ta."

Phong Viêm Vũ Đế muốn đồ vật, cho dù là vạn chúng chú mục, hẳn cũng nhất định phải đạt được, bất kể như thế nào.

Cho nên Trần Phong lúc này trong mắt thần sắc, không phải cuồng ngạo, mà là tự tin.

"Hảo, Du Liệp Đại Hội này ta tham gia!" Trần Phong nói.

"Thật sự, vậy thì tốt quá, chúng ta có thể cùng đi cấp thấp Du Liệp Khu, tốt xấu cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau." Triệu Bằng vui vô cùng.

"Cái gì, cấp thấp Du Liệp Khu?"

"Đúng vậy a, đại hội dựa theo tham dự i người thực lực bất đồng, hội chia làm ba cái Du Liệp Khu, bất đồng tư chất muốn phân chia khai mở nha." Triệu Bằng giải thích nói.

"Vậy dự thi phần thưởng nhận lấy, là không phải muốn từ cao cấp Du Liệp Khu chọn hết mới đến phiên trung cấp cùng cấp thấp chọn lựa?" Trần Phong

hỏi.

"Cái này là tự nhiên, tại cao cấp sản bản khu, có thể gặp được Nhất giai ma thú, nhưng ở trung cấp cùng cấp thấp khu chỉ có không được Nhất giai dã thú càng nhiều là đi thu thập một ít quý trọng dược liệu." Triệu Bằng thân là y dược thể gia hậu nhân, đối với dược liệu gì gì đó có trời sinh yêu thích, từ nơi này một chút mà nói, hẳn còn là có nhất định tư cách làm Luyện Dược Sư, rốt cuộc có vài câu nói rất hay, nhiệt tình yêu là tốt nhất lão sư.

"Mà lại, đến lúc sau đại hội ngay từ đầu, ai còn quản cái này, người đào người thảo, ta đi đánh vài đầu dã thú được rồi" Trần Phong không cho là đúng nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Cuồng dã quen

"Vậy sao có thể đi, chúng ta chỉ là vô đồ cấp hai nha, Nhất giai ma thú thể nhưng là có thể sánh ngang nhân loại vô đồ tứ trọng thiên cường giả, chỗ đó chỉ có vô đồ tứ trọng thiên tu giả mới có thể tiến vào, chúng ta tiến vào chỉ là chịu chết." Triệu Bằng ngạc nhiên nói.

"Người là người, ta là ta, chớ cùng ta lôi kéo làm quen, ta ý đã quyết, chuyện này cứ như vậy." Trần Phong lạnh lùng nói.

Triệu Bằng thề lưỡi không nói thêm gì nữa.

Đuổi rồi Triệu Bằng rời đi, sắc trời đã dần dần muộn, Trần Phong thay đổi cũ nát không chịu nổi y phục, rửa mặt qua đi liền đi về phía phòng ăn.

Đi qua giữa trưa tại nhà ăn chuyện phát sinh nhi, Trần Phong cảm thấy toàn bộ nhà ăn người đều tại hữu ý vô ý trốn tránh chính mình, thật giống như chính mình là ôn thần đồng dạng, bất quá như vậy cũng tốt, đồ cái thanh tĩnh.

Tại nhà ăn miệng lĩnh quá trưa cơm, Trần Phong vừa muốn quay người rời đi, lại thấy mấy cái thân hình cao lớn, tướng mạo khôi ngô Tráng hán đem Trần Phong vây ở chính giữa.

"Chính là cái này tiểu Ái Tử sao?" Một cái trong đó mặt mang sát khí đích nói.

Trần Phong lúc này mới theo người này mục quang, hướng bên cạnh nhìn lại, một cái lực bào thiếu niên một bộ chỉ cao khí ngang bộ dáng đang tại cảm tức nhìn hắn.

"Chính là hắn, cho dù hắn hóa thành tro ta cũng nhận ra hắn!"

lực bào thiếu niên chính là giữa trưa, Trần Phong xuất thủ giáo huấn kia cái.

Làm rõ ràng sự tình chân tướng, Trần Phong thoải mái, hẳn không sợ địch nhân lão tìm hắn, chỉ sợ địch nhân trốn ở sau lưng tính kế hắn.

"Đây là người tìm đến trợ thủ sao, một đám đám ô hợp mà thôi, người về phần hưng phần thành như vậy?" Trần Phong có chút ít khinh bỉ nói.

Nhìn mấy người này, tuy dài khoẻ mạnh khẩu khinh một bộ hung ác dạng, nhưng dưới cái nhìn của Trần Phong, chẳng qua là miệng cọp gan thỏ mặt hàng, từ đối phương mấy người hai đầu lông mày phát ra khí thể phán đoán, hẳn là quân nhân.

Chỉ là không biết là, lực bào thiếu niên đến cùng là thân phận gì, có thể mời đến quân nhân hỗ trợ.

Muốn biết rõ tại toàn bộ Vân Thủy Thành, chỉ có phủ thành chủ mới có được chưa đủ vạn người quân đội mà thôi.

"Tiểu tử trước đừng cuồng, có dũng khí cùng chúng ta ra ngoài qua tay!" Lực bào thiếu niên trốn ở đại hán sau lưng, khuôn mặt sắc bén giờ chân hô.

Trần Phong bất đắc dĩ nhún nhún vai, tuy hắn khinh thường cùng này mấy cái thực lực cao thấp không đều gia hỏa động thủ, thể nhưng người ta tìm cửa, tổng không thể bỏ qua tốt như vậy luyện tập cơ hội a.

Thân thể của Trần Phong, vừa mới trải qua Thối Thể Đan Tội thể, đến cùng mạnh mẽ đến loại tình trạng nào, cùng người đối địch có cái gì ưu thế còn chưa hiện ra rõ ràng, như thế như vậy, chính là một cái tốt thời cơ.

Trần Phong không sao cả nhún nhún vai, đưa tay nói: "Xin mời."

Thiên Hạc Học Viện với tư cách là Văn Thủy Thành tiêu chí tính Học Viện, ngoại trừ dạy học kiến trúc chiếm hơn phân nửa trường học ra, còn có một cái khu vực có chút không nhỏ thao trường, cùng với thích hợp Thanh Niên nam nữ hẹn hò khu rừng nhỏ.

Còn lần này quần chiến Trần Phong địa phương mấy người liền lựa chọn tại khu rừng nhỏ, dưới cái nhìn của bọn họ, bốn người võ đồ Nhị trọng thiên quân nhân, giáo huấn một cái miệng còn hôi sữa Xú tiểu tử, đó là dư xài.

Mà ở phía trước dẫn đường đại hán kia, thì là kia cái lực bào thiếu niên cái gọi là lão đại rồi, bình thường lực bào thiếu niên liền làm chút chạy một chút chân sống, cho lão đại tìm mấy cái như hoa như ngọc mỹ nữ, hoặc là tìm một ít thú vị biểu diễn, không hơn, mà lần này hắn bị đánh lão đại sở dĩ hỗ trợ, cũng không phải nói lực bào thiếu niên có bao nhiêu mặt mũi, mà là bởi vì hắn mặc dù là một con chó, nhưng chủ nhân lại sẽ không cho phép bất luận kẻ nào cũng có thể khi dễ chính mình chó.

Mấy người tại trong rừng cây nhỏ đứng lại, đại hán khinh miệt nhìn lướt qua loại được có chút không kiên nhẫn Trần Phong nói: "Ha ha chó khản trương, một hồi cho ngươi nói lông gân cốt đầu ngươi sẽ không sao nhì."

Nói qua, đại hán vung cái kia bao cát đại nắm tay, hướng Trần Phong cái mũi đập tới.

Mà thấy như vậy một màn lực bào thiếu niên, thì là kích động mất ngủ đom đóm, hoa chân múa tay vui sướng tại đại hán sau lưng ủng hộ.

Một bên uy phong lẫm lẫm bảo trì cảnh giới ba người, thấy được lão đại xuất thủ như thế mạnh mẽ, hơn nữa vừa ra tay chính là lão đại vẫn lấy làm ngạo thiết hộ quyền, không khỏi là khâm phục kêu một tiếng hảo.

Thế nhưng là để cho bọn họ đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra chính là, tại lão đại thiết hộ quyền đánh hướng Trần Phong thời điểm, Trần Phong chỉ là ngây ngốc đứng ở chỗ cũ, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm kia cái bao cát đại nắm tay, đảm nhiệm liều nắm tay đập vào mũi.

Bành ~ một tiếng trầm đục, mơ hồ có thể nghe thấy xương vỡ vụn thanh âm.

"Hảo! ! Đáng đánh!" Đại hán các tiểu đệ nhao nhao là vỗ tay tán thưởng, chỉ là để cho bọn họ có chút nghi hoặc chính là, rõ ràng nặng như vậy đánh vào cái mũi, vì cái gì không có mũi máu chảy ra.

Kể đó:tiếp đến, bọn họ liền biết đáp án.

Chỉ nghe đại hán kia tại đánh trúng Trần Phong ba giây đồng hồ qua đi, đột ngột phát ra một tiếng thê lương gào thét, cuộn tròn lấy tay phải không nghe sai sử đứng thẳng.

Một màn này mặc dù mấy người kia có ngốc cũng là nhìn đã minh bạch, thế giới này còn có so với Thiết Hộ quyền cứng hơn đồ vật, đó chính là Trần Phong cái mũi.

"Một chỗ a, đừng có lại lãng phí thời gian của lão tử." Trần Phong trợn mắt liếc một cái ngạc nhiên mấy người.

Thế nhưng là mấy người này đang nhìn đến Trần Phong khủng bố, ai còn dám động thủ.

"Như thế nào, nhận thức sợ rồi?" Trần Phong giãn mày hỏi.

Đại hán kia đau chính là nhe răng trợn mắt, lấy hắn nhiều năm tranh đấu kinh nghiệm để phán đoán, có thể kể đó:tiếp đến một quyền này của hắn mà không hư hao chút nào, e rằng muốn võ đồ ngũ trọng thiên cao thủ.

Tê ~ nghĩ tới đây, đại hán kia không khỏi là hít vào một hơi khí lạnh, vội vàng nhận lỗi nói: "Loại nhỏ có mắt không nhìn được Thái Sơn, đắc tội tiền bối, thỉnh tiền bối thứ tội."

Còn đứng tại chỗ mấy người, vừa nhìn liền lão đại đều quỳ để xin tha, bọn họ cũng là cuống quýt quỳ gối trên mặt đất, dập đầu như bầm tãi.

"Được rồi, ta chẳng muốn chấp nhặt với các ngươi, tất cả đứng lên a." Trần Phong phát phát tay, ngồi trên mặt đất, đem trong tay bữa tối hộp bày tại địa phương.

"Lão đại thật là lớn nhân đại lượng. . ." Đại hán mặt nỗ lực bay ra nở nụ cười muốn lấy lòng một phen, lại bị Trần Phong phát tay cắt đứt.

"Bớt sàm ngôn, ta tìm các ngươi đang muốn có chuyện gì." Trần Phong nói.

"Tìm chúng ta có chuyện gì?" Mấy người sững sờ, bọn họ thật sự không nghĩ được cả hai sinh hoạt sẽ có cái gì cùng xuất hiện.

"Nhìn bộ dáng của các ngươi, hẳn là phù thành chủ quân nhân a?" Trần Phong giãn mày hỏi.

Lúc hắn ánh mắt quét đến mấy người ăn mặc hắc sắc bằng da trường ngoa thời điểm, liền đã có đáp án, bởi vì kia giấy không phải người bình thường mặc.

"Ừ, đúng vậy a." Đại hán trừng mắt vô tội ngu nhân nói.

"Nghe nói ngày mai phủ thành chủ cùng với Thiên Hạc Học Viện liên hợp tổ chức một hội Du Liệp Đại Hội, thật không?" Trần Phong hỏi.

Đại hán nghe xong Trần Phong nói là chuyện này, liền lặng lẽ thờ phào nhẹ nhõm, dưới cái nhìn của hắn, vốn tưởng rằng Trần Phong muốn lừa gạt một phen.

"Thật có việc này, hôm nay buổi trưa, phủ thành chủ đã mang đến nhập tràng cần thiết lệnh bài, chắc hẳn cũng đã phân phát đến dự thi đệ tử trong tay." Đại hán nói.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Nguy cơ tứ phía

"Vậy sao, đã phát tới sao?" Trần Phong hồ nghi nói, vì cái Triệu Bằng gì chưa nói chuyện này đâu, hắn cũng không có tương tự lệnh bài nha.

"Đúng vậy, tại trong học viện có nhất định thực lực, cùng với phẩm hạnh giỏi nhiều mặt đệ tử, đều chia một trương." Đại hán nói.

Vừa nghe đến phẩm hạnh giỏi nhiều mặt bốn chữ này, Trần Phong chính là hiểu rõ ra, trách không được không có chia chính mình, ở trường học những cái kia lão đầu tử trong mắt, chính mình chính là một tai họa, như thế nào cho mình lệnh bài để mình ra ngoài gây chuyện thị phi nha.

Bất quá mà, các người không cho ta đi, ta liền không đi sao?

Trần Phong tiểu vũ trụ nhất thời bạo phát, càng là không muốn làm cho hắn làm, hắn càng muốn Kiên.

"Đúng rồi, sự tình nằm ở chỗ nơi này, ta lệnh bài nha. . . Cho ném đi, cho nên các người phụ trách lại cho ta tìm một cái khác qua." Trần Phong tùy tiện biên một cái lấy có nói.

"Ném đi ~" năm người đều là đầu một hồi mê muội, lệnh bài thế nhưng là phủ thành chủ gọi tới, tại một ít cấm du liệp khu vực không có lệnh bài là tuyệt sẽ không bị bỏ vào, mà đang bởi vì có lần này đại hội, lưu lạc đến thị trường lệnh bài, lúc này đã xáo đến 100 kim giá cao, mà còn chỉ là tiền nhập cấp thấp Du Liệp Khu, nếu muốn tiến nhập cao cấp Du Liệp Khu, lệnh bài giá cả cơ bản đã là đến 1000 kim tình trạng, mà quý trọng như vậy đồ vật, Trần Phong vậy mà cho vứt bỏ, thật sự là phá sản, siêu cấp phá sản.

Bất quá những lời này bọn họ là không dám nói ra, mới một trăm kim, mấy người ăn ít bổng tửu cũng liền gom góp ra.

Vì vậy đại hán trước một bước nói: "Cái này đâu có, ta này vừa vặn có một trương đâu, hắc hắc."

"Trùng hợp như vậy, người lệnh bài có thể đi vào cao cấp Du Liệp Khu sao?" Trần Phong mặt không đổi sắc tìm không nhảy công phu sư tử ngoạm nói.

"Cái này. . ." Đại hán nhất thời bó tay rồi, tại đây trương vẫn là theo trong tay người khác đoạt lấy tới đây này, cao cấp hắn từ chỗ nào nhi làm cho.

"Khục khục, tại ta ăn xong cơm tối lúc trước, ta hi vọng thấy được một trương có thể tiến nhập cao cấp Du Liệp Khu lệnh bài, bằng không thì tâm tình ta hội không tốt." Trần Phong nhẹ ho hai tiếng, tiếp tục cúi đầu ăn cơm.

Đại hán nhất thời không lời, xoay người lại cùng mấy cái tiểu đệ thương lượng.

Kết quả rất nhanh liền ra, nguyên lai tại kia yếu đuối lực bào thiếu niên trong tay, đang có một trương tiến nhập cao cấp Du Liệp Khu lệnh bài, này không khỏi dẫn mấy người một hồi cười nhạo, lấy lực bào thiếu niên kia yếu đuối thân thể, còn muốn đi cao cấp Du Liệp Khu, chẳng lẽ lại là cho ma thú đưa cơm trưa?

Trần Phong hài lòng nhìn nhìn trong tay lệnh bài, đứng dậy vỗ vỗ bờ mông nói: "Được rồi, tất cả quay về tất cả nhà a."

Mấy người tuy một hồi thật đau, nhưng vẫn là bay ra một trương khuôn mặt tươi cười đưa mắt nhìn Trần Phong rồi đi.

Trần Phong đi rồi, lực bào thiếu niên yếu ớt mà hỏi: "Đại ca, chẳng lẽ chuyện này cứ như vậy được rồi?"

Ba ~ một cái tát tai vỗ vào lực bào thiếu niên mặt.

"Người hắn sao thật sự là có thể cho lão tử gây chuyện, người không nhìn xem người ta là cái gì thực lực người đều trên chọc, vô đồ ngũ trọng thiên

ngươi hiểu hay không đó là cái gì khái niệm, chỉ cần phát phát tay Ca mấy cái liền nói rõ ở chỗ này, về sau mắt chó của ngươi cho chà mẹ nó sáng một chút! !!" Đại hán tay phải đã là tan tành tít gãy xương, muốn hoàn toàn khôi phục căn bản là không có gì hi vọng, đang tại khí đầu đầu, đành phải đem lực bảo thiếu niên coi như nơi trú ẩn.

"Thế nhưng là ~" lực bảo thiếu niên muốn giải thích một phen, hần rõ ràng tìm hiểu qua nha, Trần Phong chỉ có võ đồ Nhị trọng thiên thực lực, như thế nào lão đại nơi này lại trở thành võ đồ ngũ trọng thiên, thế nhưng là hần vừa mới mở miệng, lại lần nữa bị đại hán trùng điệp tới một chương.

"Còn hần sao có hết hay không, nhìn lão tử bị đánh rất thoải mái là không phải, mẹ, cút xa một chút cho ta." Đại hán phần nộ bùng bùng nói.

Lại nói Trần Phong trở lại chỗ ở, quan cửa phòng, lập tức từ trong lòng lấy ra một mai Bồ Nguyên Đan để vào trong miệng.

Vừa rồi kia một quả thực có chút mạo hiểm, cường ép tiếp cùng cao thủ cấp bậc một kích toàn lực, hơn nữa còn là tại cái mũi yếu ớt như vậy địa phương, chỉ sợ cũng chỉ có Trần Phong dám như vậy.

Mà hần sợ dĩ như vậy, cũng không phải là toàn bộ bởi vì không có sợ hãi, thứ nhất là hần muốn nhìn một chút Tội thể về sau thân thể cường độ, thứ hai là thông qua Thối Thể Đan công hiệu, hần đã đem thân thể cùng linh hồn hoàn toàn dung hợp, mà bởi như vậy cái kia linh hồn của Vũ Đế không chế năng lực, thì có thể dẫn đạo trong cơ thể nguyên khí vận chuyển, đem toàn bộ nguyên khí đều dẫn đạo đến thân thể là một loại bộ vị thời điểm, nó cường độ còn có thể tăng vài phần, cho nên Trần Phong mới dám như vậy tiếp.

Bất quá trâu bò là phải trả giá thật lớn, này không, chỉ là như vậy một, Trần Phong chính là tổn hao hơn phân nửa nguyên khí, chỉ phải là bắt đắc dĩ ăn Bồ Nguyên Đan bổ sung một.

Cảm thụ được nồng đậm mùi thuốc bôi lộ tại trong miệng, Trần Phong chậm đến bên giường đánh lên ngời.

Rất nhanh, cả đêm thời gian liền đã qua.

Thái dương xuyên thấu qua cửa sổ vẩy vào Trần Phong mặt, thiếu niên khuôn mặt đường cong kiên cường, nổi bật xuất hần cương quyết bướng bỉnh.

"Hô ~" nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, Trần Phong chậm rãi mở hai mắt ra, cùng lúc đó, trong nội viện lần nữa truyền đến tiếng bước chân dồn dập.

"Lão đại, thời cơ đến chúng ta nhanh chóng lên đường đi." Người tới chính là Trần Phong tiểu đệ Triệu Bằng.

Triệu Bằng phá cửa mà vào, thấy được đang tĩnh tọa Trần Phong, rồi mới sắc mặt cứng đờ, biết mình lại lỗ mãng rồi, quấy rầy lão đại thanh thoi, phương muốn giải thích vài câu, Trần Phong liền mở miệng nói chuyện.

"Lần này Du Liệp Đại Hội, trong khi mấy ngày qua lấy." Trần Phong hỏi.

"Ba ngày, hậu thiên chạng vạng tối sẽ phong sơn, cho nên thời gian cấp bách, chúng ta phải nắm chặt thời gian xuất phát." Triệu Bằng vui tươi hơn hờ nói.

Lần này tham gia Du Liệp Đại Hội, hơn phân nửa là Thiên Hạc học viện đệ tử, cái khác thì là từ thị trường mua được lệnh bài dong binh tán tu nhất lưu, mà ở sơn khẩu chờ đợi phá núi trong quá trình, Trần Phong mơ hồ phát giác có vài đạo không hài hòa mục quang không ngừng từ chính mình thân đảo qua.

Trần Phong giả bộ như lơ đãng bộ dáng, hơi hơi nghiêng đầu nhìn lại thời điểm, vừa vận dụng phải Tổng Cơ thủ hạn mục quang, cùng với nó khốc liệt không ngừng tương quái hàm, tựa hồ tại cùng bên người một cái người cao nam tử đang nói gì đó.

Nam tử kia Nhất Tự Mi, mục quang sáng ngời, lấy Trần Phong cường đại thần thức đảo qua về sau phát hiện, người này thực lực tại võ đồ tam trọng thiên, nhìn tình huống này hần là Tổng Cơ người này mời tới trợ thủ.

"Mấy ngày nay ngươi có hay không tra xét đến một ít tin tức." Trần Phong không đếm xỉa tới hỏi bên cạnh Triệu Bằng.

Triệu Bằng không rõ ràng cho lắm, hỏi: "Tin tức gì, lớn nhất tin tức chính là Du Liệp Đại Hội nha."

"Ta là nói có người nghĩ gây bất lợi cho ta tin tức." Trần Phong nói.

"Ách, này là tra được một ít, bất quá cũng không biết bọn họ lúc nào tay, một cái là Tổng Cơ bên ngoài bằng hữu của Ca, tên là Mạnh Hạo, thức tính Vũ Hồn là Kim Tiền Bảo, lấy tốc độ công kích cực nhanh lấy xung, một cái là Lôi Cát, nghe nói Lôi Cát cùng một sát thủ tổ chức làm ăn cũng không tệ, như hần muốn tìm người trả thù, nhất định sẽ đi trong tổ chức tìm người, còn có một cái cũng không biết thật giả, ngày hôm qua có người phóng ra cuồng hóa, nên vì Lâm Phi Nhi báo thù gì gì đó, bởi vì ta cùng người này là một cái lớp đệ tử, cho nên nghe được hần nhắc tới tên của ngươi."

Chương 28: Vào núi

"Há? Cho Lâm Phi Nhi báo thù?" Trần Phong hỏi.

"Ừ, người này là Lâm Phi Nhi người ái mộ nhất, tranh giành tình nhân rồi anh hùng cứu mỹ nhân rồi rất bình thường." Triệu Bằng ngược lại là không có quá đề ý, nói: "Người này một cái đại nam sinh, nổi lên cái đàn bà danh, tên là Hà Anh, là võ đồ tam trọng thiên, cao hơn lão đại cấp một."

Đang trong lúc nói chuyện, sơn môn miệng đại môn mở rộng, tại sơn khẩu đằng sau, còn có một chỗ lầu các, trong lầu các để đó một cái bàn, hai bên có thể dung người thông qua, nhưng lúc này đã đứng Vệ Bình.

Lúc này, mọi người đã là dựa theo trước sau xếp hàng trình tự, bắt đầu trình chính mình lệnh bài, sau đó đi ngang qua hạng nhất nhỏ nhỏ khảo thí về sau lại vừa tiến nhập, khảo thí chính là đo đạc Vũ Hồn thực lực, như bản thân thực lực cùng nắm giữ lệnh bài không hợp, là quả quyết không cho vào đi.

"Lão đại, đây là ta bỏ ra 100 kim mua được lệnh bài, ần, có người một khối, hắc hắc." Triệu Bằng ở một bên lấy lòng nói.

"Cái gì, lệnh bài còn muốn tiền? Không phải cho không sao?" Trần Phong không lời nói.

Triệu Bằng nhất thời choáng luôn, cái gì gọi là cho không, cấp thấp nhất trả giá giá trị một trăm kim tệ đâu, có chút không muốn tham gia Du Liệp Đại Hội đồng học, có thể cảm đến chợ đêm bán tốt giá tiền đâu, muốn biết rõ nguyên lai Trần Phong vất vả khổ cực một thiên tài có thể kiếm 4 kim tệ, mà bây giờ đổi tay một mai lệnh bài chính là 100 kim, có sao mà không làm.

Thế nhưng là rốt cuộc đó là lúc trước Trần Phong, hiện tại sao, ha ha.

"Đương nhiên đòi tiền, ta biết người không có dẫn tới lệnh bài, cho nên mua tới cho người một khối." Triệu Bằng biu môi nói, tuy không muốn vạch trần Trần Phong, nhưng chuyện cho tới bây giờ hay là nói trắng ra.

Đang chuẩn bị lần lượt Trần Phong chửi mắng một trận Triệu Bằng, đột nhiên phát hiện Trần Phong từ trong lòng móc ra một trương sáng lóng lánh tạp phiến, kim sắc lệnh bài!!

Lệnh bài phân ra ba loại, thiết đồng kim, kim chính là tối cao, mà Trần Phong cầm chính là kim sắc.

"Oa, lão đại ngài thật xa xỉ, đây chính là giá trị 1000 kim đó!" Triệu Bằng ghen hờn nhìn trần trời nói.

"Mà lại, người khác cho không ta." Trần Phong chi tiết nói.

Triệu Bằng lập tức thoải mái, vậy thì, như Trần Phong như vậy keo kiệt hơn nữa tham tài đích nhân vật, làm sao có thể cam lòng đi mua?

"Bất quá, có cao cấp lệnh bài không nhất định có thể đi vào cao cấp khu a, muốn khảo thí thể lực đẳng cấp." Triệu Bằng ở một bên nhỏ giọng nói: "Không bằng cùng ta một chỗ tổ đội đi cấp thấp Du Liệp Khu a."

"Ta muốn đi chỗ nào còn dùng người khác chỉ thị, ta muốn đi cao cấp, liền đi cao cấp, người yêu đi chỗ nào đi chỗ nào." Trần Phong cũng không hề phản ứng Triệu Bằng, trực tiếp bước tới đem trong tay mình lệnh bài giao cho Vệ Bình.

Vệ Bình nhìn thoáng qua Trần Phong lệnh bài, sau đó từ trong lòng lấy ra một mai trắc nghiệm thạch.

"Đừng lãng phí thời gian này, ta cũng không này rảnh rồi." Ngoài dự đoán mọi người chính là, Trần Phong vậy mà phát tay đẩy ra tảng đá.

"Tiểu tử, đây là chính quy chương trình, nếu không muốn khảo thí cũng có thể, kia rút nhanh lên a." Phụ trách việc này đội trưởng khinh thường nói.

"Há? Người lặp lại lần nữa đem người lời nói mới rồi." Trần Phong nhất thời nổi giận, hai tay nắm chặt, rất có một phen một lời không hợp muốn vung tay đánh nhau tư thế.

Thế nhưng là hần này một ồn ào cũng không cần gấp, từ kia tiểu đội trưởng sau lưng phản phật rồi xông tới một đám người.

Lúc này ở phía sau xếp hàng mọi người vui vẻ.

"Mà lại, không biết trời cao đất rộng, Liên Thành phủ chủ người cũng dám gây, thật sự là không muốn sống nữa."

"Đúng vậy a, Trần Phong này thiệt là, ở trường học Vô Pháp Vô Thiên thì cũng thôi, ra còn không an phận, bị đánh chết cũng là trừng phạt đúng tội."

Mọi người đều nghị luận, phần lớn là rơi tình thạch, vẫn đứng sau lưng Trần Phong Triệu Bằng cũng là gấp ra một thân mồ hôi lạnh, đang tại không biết như thế nào kết thúc thời điểm, chỉ nghe một cái lỗ võ hữu lực thanh âm nói: "A, đại ca tới rồi, tiểu đệ tại chỗ này đợi đợi đã lâu."

Nói chuyện chính là ngày hôm qua chàng vạng tối bị Trần Phong giáo huấn đại hán, đại hán tuy thực lực không cao, thể nhưng nhìn mặt mà nói chuyện vẫn có như vậy một bộ, đây cũng là hán hôm qua vì sao xuất ra một chiêu liên đầu hàng đạo lý, làm người khéo đưa đẩy một chút không có chỗ xấu.

"Là người, người là ở đây đội trưởng?" Trần Phong hỏi.

"Tiểu đệ bất tài, chính là phụ trách việc này đội trưởng, đại ca không cần nhiều lời, trực tiếp vào đi thôi." Đại hán nói qua, xông những cái kia ngăn lại Trần Phong đường đi gia hỏa phát phát tay, những người kia rầm rầm nhượng ra một con đường, rất có vài phần kỷ luật nghiêm minh hương vị.

Dựa theo đoàn kết nhất trí nghe theo hiệu lệnh tư thế, nếu là ở ngày hôm qua gặp được như vậy một đám người, nói không chừng Trần Phong muốn thủ thắng nhưng là không còn có dễ dàng như vậy.

"Vậy đa tạ." Trần Phong nói.

"Ồi chào nha, huynh đệ chúng ta còn khách khí làm gì, đại ca chẳng quản tiến vào chính là, giao lộ về phía trước trực tiếp đi chính là cao cấp Du Liệp Khu, bên trái là cấp thấp, bên phải là trung cấp, đại ca có thể đã minh bạch?"

Trần Phong gật gật đầu không nói thêm gì nữa, một người nghênh ngang bước chân vào thông hướng cao cấp Du Liệp Khu đường nhỏ.

Lúc này, những cái kia rãnh rồi ngôn toái lời nói các chủ nhân, sâu sắc miệng rồi mới bẻ, từ bọn họ phiên muộn ánh mắt có thể minh bạch, "Trần Phong này lúc nào đem phủ thành chủ đại đội trưởng đều thu làm tiểu đệ nha, tuy đội trưởng này thực lực không lớn, nhưng kinh nghiệm sa trường thân chiến đấu kỹ xảo tùy tiện đánh một hai cái võ đồ tam trọng thiên đệ tử hay là dễ như trở bàn tay nha, làm sao có thể cam tâm gọi miệng còn hôi sữa Trần Phong vì đại ca đâu?" Mặc dù có rất nhiều nghi hoặc, thể nhưng bọn họ thì hay là ngoan ngoãn xếp hàng tiến vào, rốt cuộc người ta như thế nào không có quan hệ gì với bọn họ không phải.

Triệu Bằng thì là đối với Trần Phong kinh nể tình cảnh càng thêm sâu hơn một chút, hơn nữa cũng vì chính mình lúc trước mười phần lựa chọn sáng suốt cảm thấy vui mừng.

"Lão đại chính là lão đại, lão đại chính là lợi hại, đi đến chỗ nào đều là tiểu đệ, chắc chắn, chúng ta mẫu mực a!"

Sau lưng Lôi Cát, một cái toàn thân khí tức lăng liệt hắc y võ sĩ, trong mắt hàn quang lập loè nhìn chăm chăm Trần Phong bóng lưng biến mất, lạnh lùng nói: "Chính hợp ý ta, tại cao cấp Du Liệp Khu, cho dù bị đại thù ăn tươi cũng sẽ không có người biết, thần không biết quỷ không hay." Cái kia khàn khàn thanh âm, lúc này nghe hết sức khủng bố, bất quá nghe được cái thanh âm này chỉ có Lôi Cát một người, mà Lôi Cát cũng là một bộ đại thù sắp trả thù khoái cảm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Tình địch

Tuy Lôi Cát bên người hắc y võ sĩ sát khí lạnh thấu xương, nhưng còn có so với hán gấp hơn bức bách tìm Trần Phong gây phiền toái, đó chính là Hà Anh.

Tại Trần Phong tiến nhập cao cấp Du Liệp Khu không lâu sau, Hà Anh liền theo sát nó, đương nhiên kỳ thật thực lực cũng là không đủ tư cách tiến nhập nơi này, khá tốt hôm nay đại hán cũng không phải như vậy rất không nói đạo lý, tại Hà Anh vụng trộm kín đáo đưa cho đại hán một túi nhỏ lợi tức tệ, đại hán quả quyết cho đi.

Lại nói Trần Phong, một đường đi ở trong núi Mật Lâm Chi, tuy con đường gấp ghe khó đi, nhưng bây giờ thể trạng cũng không so với trước, ứng phó như vậy đường núi hay là không có vấn đề gì.

Cùng nhau đi tới, Trần Phong ngược lại là cực kỳ cẩn thận, tại hán đi qua địa phương, đục lỗ nhìn lại quả quyết sẽ không phát hiện dấu vết gì, Phong Viêm Vũ Đế thể nhưng là một cái sắp thành tinh lão yêu quái, bình sinh đi qua mật Lâm Sơn địa vô số, đương nhiên là có nhiều kinh nghiệm.

Từ hán xuyên việt rừng rậm thân pháp, cùng với hán lựa chọn sử dụng phương hướng đến xem, hán là thẳng đến rừng rậm chỗ sâu cao cấp ma thú mà đi.

Lúc này chính trực Thất Nguyệt thiên, tại trong rừng hành tẩu lờ lờ là cực kỳ nóng bức, Trần Phong dựa theo trong trí nhớ tin tức, tìm đến rất nhiều loại có thể đồ đổi giải khát hoa quả, vừa ăn vừa đi cũng không phải thích hợp nóng hổi.

Thật lâu, Trần Phong quay đầu lại nhìn nhìn lúc đến đường núi, trong miệng thầm nói: "Ồ, đám người kia cũng quá chậm a, đến bây giờ còn không có đuổi theo, ta cũng chờ có chút không kiên nhẫn được nữa, muốn biết rõ lão tử còn có chính sự đâu, muốn tìm phiền toái, thỉnh các người nhanh lên."

Nói thầm hoàn tất, Trần Phong nhìn nhìn đỉnh đầu che khuất bầu trời đại thụ, con mắt khẽ động, thả người lật ra thân cây, tại lá cây yểm hộ, lặng yên không một tiếng động ẩn dấu đi.

Tại Trần Phong ngủ một giấc, chân trong rừng rậm mới truyền ra sột sột soạt soạt thanh âm, chớp mắt Trần Phong xuyên thấu qua lá cây khe hở nhìn lại, là một cái tuổi tác mười lăm tuổi tiểu Bạch mặt, làn da trắng nõn năm ngón tay thon dài, nếu là hóa cái đồ trang sức trang nhã cái gì, đầu như là cái khuê nữ, như không đoán sai, người này chính là Hà Anh a.

"Móa nó, tiểu tử này đã chạy đi đâu, dựa theo từ linh Phù Lục nhắc nhở tin tức, hẳn là ở nơi này phụ cận mới phải." Hà Anh có chút phát điên bốn phía dò xét.

Hà Anh thăm mền Lâm Phi Nhi nhiều năm, một mực không có biểu hiện cơ hội của mình, hiện giờ Lâm Phi Nhi bị Trần Phong khi dễ, chính mình chỉ cần đến anh hùng cứu mỹ nhân, kia Lâm Phi Nhi còn không cảm động đến lấy thân báo đáp sao?

Muốn biết rõ một cái nữ hài nhi, bị một cái đã từng yêu qua nam hài tổn thương thời điểm, thì là mở ra một đoạn tình cảm lưu luyến tốt nhất thời kì, như lần nữa thì thừa dịp hư mà vào, thành công tỷ lệ lớn hơn rất nhiều.

Đừng nhìn Hà Anh chỉ có không được mười lăm tuổi, nhưng đối với trong cái này đạo lý vẫn có chút quen thuộc.

"Uy ngốc tử, theo dõi cá nhân còn có thể mất dấu, người còn là một nam nhân mà." Trần Phong ngồi ở đại thụ thân cây, đang đưa hai chân, trong mồm ăn quả đại, ánh mắt nhìn xa xa dần dần dâng lên thái dương, sâu kín nói.

"Móa, người người nhất gan, vậy mà trốn đến thụ đi, hai lão tử một trận dễ tìm." Hà Anh nghe vậy vội vàng hướng nhìn lại, nhìn thấy khoan thai tự đắc đang tại ăn trái cây Trần Phong, tự nhiên là khí kích giận sôi lên, trong tay tiện tay ném ra một mai bạo Thiên Lô, hướng Trần Phong vị trí bay đi.

Khốc tượng mạng lưới đang "B bản * đầu J phát

Trần Phong cúi đầu vừa nhìn là bạo Thiên Lô, Nhất giai tính công kích Phù Lục, khinh bỉ cười cười, lập tức giả bộ như một bộ chấn động tư thế, từ thụ chặt vật nhảy.

Oanh ~ bạo Thiên Lô trên không trung bạo tạc, Trần Phong vừa rời chỗ vị trí thân cành cùng với lá cây hết thấy biến thành phi phán hồng.

"Tay thật sự là con mẹ nó hận." Trần Phong từ địa bò lên, tiếp tục ăn lấy quả đại, có chút hăng hái nhìn nhìn Hà Anh.

"Coi như người tiểu tử trốn nhanh, bằng không thì không đem người nỏ thành thịt nát không thể." Hà Anh ngạo nghễ nói.

"Ta nói ảo là, lão tử cho người có cái gì thù, là hủy đi nhà của người phòng hay là sờ con em người, về phần hận ta như vậy à." Trần Phong trêu chọc nói.

"Người đừng suy đoán rõ ràng Bạch Trang hồ đồ, tại Thiên Hạc Học Viện, người nào không biết Lâm Phi Nhi là nữ nhân của ta, người khi phụ nàng, ta muốn, giết người!" Nói đến phần sau, Hà Anh nghiêng răng nghiêng lợi, quanh thân sát cơ tất lộ.

Trần Phong nhìn buồn cười, nhưng vẫn là bản lấy khuôn mặt nói: "Cái gì, Lâm Phi Nhi là nữ nhân của người?"

"Nói nhảm, người cũng không hỏi thăm một chút ta Hà Anh đại danh, nữ nhân của ta cũng dám động, tiểu tử, người tai vạ đến nơi, nói nhanh một chút a, có cái gì đi chúc nói rõ một a, ta cũng không phải như vậy vô tình." Hà Anh thần sắc ngạo nghễ nói, phảng phất ban được chết Trần Phong hay là hấn nhân tử.

Tại Hà Anh lúc nói chuyện, Trần Phong cũng không có nhàn rỗi, cái mũi của hấn bốn phía người tới người lui, trong không khí, tựa hồ tràn ngập một cỗ mùi máu tươi, rất cực, hấn tại một mảnh thấp bụi cỏ vị trí phát hiện một tia mảnh khóc, lập tức khोक miệng nhảy lên, lộ ra một vòng cười tà.

"Nói rất hay như người tựa nhura rất lợi hại." Trần Phong ôm bờ vai, không cho là đúng nói.

"Lấy người loại Thiên Hạc này Học Viện đệ nhất phế vật, quả quyết sẽ không lý giải đến ta loại này cấp cường đại, cuộc đời ta khuyên ánh mắt người đánh bóng một chút, bằng không thì người người sẽ phải hối hận!" Hà Anh cười lạnh nói.

Ở chỗ này, ma thú qua lại bất định, giết chết Trần Phong đều không cần hấn Hà Anh tự mình động thủ hủy thi diệt tích, những cái kia đối bụng ma thú sẽ có thể giúp hấn dọn dẹp, cho nên nói, nơi này chính là giết người cướp của thắng địa.

"Người chỉ bắt quá cao hơn ta cấp một, có tư cách gì nói cường đại." Trần Phong nói.

"Nói người ngu ngốc người còn giáo biện, tại tu chân một đường, hơn kém một bậc chính là cách biệt một trời một vực, người cho rằng bằng người mấy lần trước may mắn xuất mấy lần danh tiếng, liền thật sự thiên vô địch mà, ta cho người biết được rồi, người trong mắt ta, cũng chính là cái rắm." Hà Anh hấn thấu Trần Phong, như ánh mắt cùng lời nói có thể giết người, Trần Phong đã bị miểu sát vô số lần.

"Ha ha, thật sự là buồn cười, ta là người hơn kém một bậc không giả, thế nhưng là Lâm Phi Nhi thế nhưng là cùng người cùng đẳng cấp, người nói xem,

tại Thiên Hạc Học Viện, người tính toán cái bướm đầu, người có thể xúng Lâm Phi Nhi, người không phải này lại cóc muốn ăn thịt thiên nga nha, ta khuyên người a, đi Hồng Tụ lâu bao nữ tử trung thực qua hết cuộc đời được, Lâm Phi Nhi sao, người đời này là không đùa giỡn, tuy ta nói chuyện không dễ nghe, nhưng ta nói rất đúng." Trần Phong ôm bờ vai, nhìn nhìn Hà Anh khí đích sắp phát điên bộ dáng, trong nội tâm thật là đắc ý.

"Nam tử hán đại trượng phu, dựa vào mồm mép có gì dùng, lấy ra thực lực của người, để cho ta nhìn người đến cùng bao nhiêu cân lượng, lại có tư cách gì giáo huấn ta."

Hà Anh dứt lời, chân phải đột nhiên trên mặt đất đạp mạnh, toàn bộ thân thể đằng không bay lên ba trượng chí cao, tại rơi thời điểm, thân thể tốc độ cấp tốc phi tăng, trong miệng quát lớn: "Song Yến Trảm!"

"Ta nói người là ảo là người còn không thừa nhận, người xem một chút người dùng cái gì lông gà chiều thức, còn Song Yến Trảm, thật sự là thật là tức cười." Trần Phong cười nhạo làm bạn, hướng phải hơi hơi hơi nghiêng, nhẹ nhõm tránh thoát Hà Anh hai tay đao, lập tức một tay xuất, hướng Hà Anh bên hông không đình huyết điểm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Dẫn quân nhập vò gốm

"Hừ, cuồng vọng vô tri tiểu bối!" Hà Anh trên không trung hừ lạnh một tiếng, thân thể lấy một cái quỷ dị góc độ trên không trung nhanh chóng xoay tròn, phi thân liền tránh thoát Trần Phong thế công, ngược lại lần nữa phát động tiến công, chân phải đã trên không trung tích súc lực lượng đủ mức, hướng trái tim của Trần Phong đạp.

Trần Phong lúc này đang ở giữa không trung, đột nhiên thân thể cứng ngắc, Hà Anh một cước ở giữa trái tim của Trần Phong vị trí.

Một cước này tới thật sự là rắn chắc, Trần Phong kêu lên một tiếng khó chịu liền bay ngược lại, trọng ngã trên mặt đất, hù dọa đầy trời bụi đất.

"Thật sự là buồn bực, Lâm Phi Nhi làm sao có thể nhìn người loại đồ bỏ đi này!" Hà Anh nhất thời là ngửa mặt thét dài, vì chính mình tình địch nhu nhược cảm thấy cao hứng, đồng thời cũng vì Lâm Phi Nhi lựa chọn rời đi Trần Phong mà cảm thấy vui mừng.

Thế nhưng là tại Hà Anh cười thời điểm, đột nhiên phát giác Trần Phong chạy thoát.

"Còn muốn chạy, hôm nay người liền vĩnh viễn lưu ở chỗ này a!" Hà Anh đuổi sát Trần Phong sau lưng, bước chân nhanh chóng, mắt thấy muốn truy đuổi Trần Phong.

Trần Phong đưa lưng về phía Hà Anh, tuy hành động nhìn lại hết sức chật vật cùng vội vàng, thế nhưng mặt biểu tình lại là vẻ mặt âm hiểm.

Bởi vì Trần Phong chạy trốn lộ tuyến rất là đặc thù, đó là bị bắt xuất một tia bí ẩn vết máu, dọc theo này vết máu đi, rất có thể tìm đến trong rừng rậm ma thú.

Hô ~ Hà Anh bước nhanh truy đuổi Trần Phong, từ phía sau lưng bay lên một cước, mà Trần Phong cũng không đón đỡ, chỉ là ngay tại chỗ lăn một vòng, lại chuẩn xác không sai xông vào phía trước cao hơn nửa người trong sơn động.

"Móa nó, quả thật cùng cá chạch đồng dạng, xem ta bắt lại người về sau như thế nào trừng trị người." Hà Anh đem phiêu đến đây tóc dài hướng về sau dùng sức một ném, khuất thân chui vào trong sơn động.

Trong động một mảnh đen kịt, Hà Anh chỉ có thể là truy tìm lò mờ có thể nghe sột sột soạt soạt thanh âm đi về phía trước tiến, tốc độ ngược lại là thật chậm.

Viết hướng thâm xư đi, Hà Anh viết cảm thấy dường như có cảm giác cổ quái.

Cả trong sơn động, đều tràn ngập thi thể hư thối tanh tưởi, nếu là quỳ lạy hơi hơi yếu một chút quả quyết đi không được vài bước liền sẽ bị hun trở về.

Kể từ đó, Hà Anh nội tâm rồi lại là vui vẻ, Trần Phong vậy mà chật vật chạy thực mạng đến loại tình trạng này, nói rõ vừa rồi đối chiến trong quá trình, Trần Phong cũng không có nhường, như thế nói đến, chỉ cần hôm nay bắt lấy Trần Phong, liền nhất định có thể đẩy hắn vào chỗ chết.

Nghĩ tới đây, Hà Anh nhin không được lại tăng nhanh vài phần bước chân, y phục không ngừng xung đột thạch bích phát ra xì xì tiếng vang.

Núp trong bóng tối Trần Phong, đối với Hà Anh chạy tới bên này phương hướng xỉ mũi coi thường nói: "Thật là một cái ngu ngốc, là chính người bại lộ mục tiêu, đến lúc sau cũng đừng trách ta ơ, như người loại này một chút cảnh giới tâm cũng không có gia hỏa, có thể sống đến bây giờ thật đúng là một sâu sắc kỳ tích."

Sau một lát, Hà Anh đã sát qua Trần Phong ẩn thân tiểu lỗ khảm, tiếp tục đi tới việt có bảy tám mét xa bộ dáng.

Bỗng nhiên, cước bộ của hắn dừng lại.

Bởi vì tại hắn tùy tiện đi lúc tiến vào, phát hiện mình dường như phạm vào một cái sai lầm lớn.

Kia chính là cái này sơn động vốn là có chủ nhân.

Xác thực mà nói, không phải chủ nhân, mà là ma thú, đây là ma thú động!

n tới ◇ chương tiết mới o khóc. Tượng %, mạng lưới V

Trước mắt, hơi có chút ánh sáng địa phương, này bất chính nằm một đầu trường thành Cuồng Bạo Hùng sao.

Lúc Hà Anh thấy được ngủ say lấy Cuồng Bạo Hùng bị chính mình đi đường phát ra thanh âm kinh sợ lúc tỉnh, một nửa nhi tâm đều nguội lạnh, muốn chạy trốn, thế nhưng tại đây hẹp hòi trong sơn động, tốc độ làm sao có thể nhanh hơn này trường thành Cuồng Bạo Hùng đâu, muốn đánh, Hà Anh lại càng là có lòng không đủ lực.

Một đầu trường thành Cuồng Bạo Hùng, kỳ thật thực lực đã đạt đến cấp một ma thú thực lực.

Hơn nữa trường thành Cuồng Bạo Hùng nhanh chóng lấy mạnh mẽ lực lượng, cùng với siêu cường phòng ngự lấy xung, một cái vô đồ tam trọng thiên tu già, muốn một mình khiêu chiến một đầu trường thành lời của Cuồng Bạo Hùng, không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viễn vông, đây cũng là vì cái gì tiến nhập cao cấp Du Liệp Khu thấp nhất hạn chế đạt vô đồ tứ trọng thiên Tu Sĩ nguyên nhân.

Đương nhiên, tại đây cao cấp Du Liệp Khu ma thú, cũng không đều là trường thành Cuồng Bạo Hùng mạnh như vậy vượt qua tồn tại, còn có khách quan mà nói hơi hơi nhỏ yếu, ví dụ như Liệt Diễm chuột cùng với Hồ Văn khuyến gì gì đó, tuy so với không thành năm Cuồng Bạo Hùng phòng ngự cùng với lực lượng, nhưng là thuộc về cấp một ma thú.

Tại trước khi tới đây, Hà Anh đã là đánh chết hai đầu cấp một ma thú, thế nhưng là tại đối mặt đồng dạng là cấp một ma thú trường thành Cuồng Bạo Hùng, Hà Anh thật sự là đánh trong tưởng tượng sợ hãi.

Bất quá khá tốt, Hà Anh cũng không phải loại kia ngu ngốc, hắn mất thấy trường thành Cuồng Bạo Hùng cũng không hoàn toàn thức tỉnh, ý thức vẫn còn ở sương mù trạng thái, cho nên hắn lựa chọn lui lại.

Lặng lẽ, Hà Anh ẩn đi thân thể phát ra ba động khí tức, từng bước một cẩn thận từng li từng tí hướng lui về phía sau đi, tâm trong lặng lẽ cầu nguyện tên đáng chết trường thành Cuồng Bạo Hùng, có thể ngàn vạn đừng phát điên.

Thế nhưng là.

Thế nhưng là hắn đuổi Trần Phong lâu như vậy, Trần Phong hội dễ dàng như vậy tha Hà Anh?

Trần Phong trốn ở góc hẻo lánh, khoan thai tự đắc nhìn nhìn một giây đồng hồ biến con chuột Hà Anh.

Ngữ khí mười phần lười biếng nói: "Chớ vội đi a, ta nhầm chán rất, ta nghĩ nhìn xem là người lợi hại hay là chó này gấu lợi hại, hắc hắc."

Tại Hà Anh nghe được Trần Phong thanh âm, rồi mới giác ngộ chính mình là trở thành, vậy mà nhất thời não nóng, trúng Trần Phong thiết lập cạm bẫy, trong nội tâm tức giận vô cùng, đang muốn mở miệng chửi bới Trần Phong, trực giác cánh tay đau xót.

"Ta tới cấp cho người thêm giờ, không cần cảm ơn ta, ta là người tốt phong ~" Trần Phong thuận tay đem chính mình chủy thủ bên hông ném ra ngoài, tại Hà Anh hoàn toàn không có phát giác tình huống, ở giữa cánh tay của Hà Anh.

Hà Anh nhất thời đầu trống rỗng.

Trường thành Cuồng Bạo Hùng cực độ khát máu, tựa như trong biển sâu mặt cá mập, chỉ cần nghe thấy được mới lạ huyết dịch hương vị, lập tức liền có thể nổi điên.

Hơn nữa vừa bởi vì muốn chạy trốn, sợ chính mình ba động khí tức quấy rầy đến trường thành Cuồng Bạo Hùng, Hà Anh đã ẩn đi, như thế nghị lực a cũng không thể chuẩn xác không sai phát giác được có người ở sau lưng của hắn đánh lén, kết quả là hắn liền quang vinh bị thương.

Ồ ~ Hà Anh còn chưa kịp xuất khẩu chửi bới Trần Phong vài câu, trường thành Cuồng Bạo Hùng đã là phát ra một tiếng hưng phấn rít gào, toàn bộ gấu tựa như đánh thuốc kích thích đồng dạng, bốn chân cùng sử dụng, không đồng dạng vọt tới Hà Anh trước người.

Hà Anh vừa nhìn chạy trốn vô vọng, chỉ có thể là liều chết đánh cược một lần, tiện tay ném ra hai tờ Phòng Ngự Phù lục, hai tay nhanh chóng kết ấn, từng đạo quang mang màu vàng từ Hà Anh đầu ngón tay quanh quẩn, trong chớp mắt liền tại đỉnh đầu của Hà Anh hình thành một cái ung hình đồ án.

"Liệp Ưng Trảo!" Hà Anh hét lớn một tiếng, thân thể tại hẹp hòi trong sơn động đột nhiên về phía trước chạy trốn ra ngoài, thẳng đến trường thành Cuồng Bạo Hùng đầu đánh ra.

Bành ~ một tiếng trầm đục, trường thành Cuồng Bạo Hùng quả nhiên là đàn độn gia hỏa, vậy mà không biết trốn tránh, lại đón đỡ này một mảnh liệt công kích.

Ngao ~ này một thể nhưng là không ổn, vốn chỉ là có chút hưng phấn trường thành Cuồng Bạo Hùng, tại trải qua Hà Anh một chương, quả quyết nổi giận, phát ra một tiếng thê lương gào thét, mở ra miệng lớn dính máu, lộ ra nó không trung tuyết trắng răng nanh.

Lập tức ~ trường thành Cuồng Bạo Hùng tuyệt kỹ thành danh, Cuồng Hùng gào thét tức thì phát ra.

Nhất thời toàn bộ sơn động phẳng phát đều run rẩy lên!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Một chiêu giây

Chỉ nghe một hồi cực không quy luật rít gào, từ kia trường thành Cuồng Bạo Hùng trong miệng phát ra, tại đây dạng nhỏ hẹp trong sơn động, bởi vì hồi âm nguyên nhân, thanh âm bị tăng phúc gấp bội, nó lực phá hoại cũng là càng một tầng lầu.

Tại Cuồng Hùng gào thét chi, Hà Anh lỗ tai trong chớp mắt mất thông, hơn nữa trong cơ thể khí tức xuất hiện ngán ngùi hỗn loạn, thậm chí có như vậy một thời gian ngán ngùi, toàn thân đều không thể động đậy.

Vì vậy, Hà Anh chỉ có thể là tro mắt nhìn trường thành Cuồng Bạo Hùng làm ăn xuất nó kia hùng tráng dày đặc bàn chân gấu, trùng điệp vỗ vào lồng ngực của mình.

Bành một tiếng trầm đục, mơ hồ có xương vỡ vụn thanh âm.

Hà Anh rút lui năm bước, mới khó khăn đình chỉ bước chân.

Tôi một ngụm huyết tinh, Hà Anh cũng là tiến nhập nổi giận trạng thái, "Móa nó, muốn các người đẹp mắt!"

Dứt lời, chỉ thấy Hà Anh đưa tay từ hông đang lúc rút ra quần ở eo ngẫu nhiên kiếm, thuận thể run lên, trong sơn động từng trận hàn quang thoáng hiện, tựa hồ là đang giả bộ đại.

Thế nhưng là tại một đầu gấu đen trước mặt có cái gì tốt giả bộ.

Ngao ~ trường thành Cuồng Bạo Hùng tựa hồ là đánh Hà Anh một còn không giải hận, hú lên quái dị lần nữa chụp một cái.

Khả năng Cuồng Hùng gào thét tiêu hao năng lượng quá nhiều duyên cớ, trường thành Cuồng Bạo Hùng lần này cũng không có phối hợp một chiêu kia đối với Hà Anh khởi xướng tiến công, mà chỉ có một đơn dùng thân thể va chạm.

Kể từ đó, Hà Anh cái đầu tương đối nhỏ một chút, trong sơn động trần trọc xê dịch trong đó, từ từ kéo trở thành ngang tay.

Hơn nữa ý vào tác có Sở Trường Xích có sở đoán nhân tố, cầm trong tay trường kiếm Hà Anh, đã tại trường thành Cuồng Bạo Hùng thân lưu lại không ít vết kiếm. Mà Trần Phong, tự nhiên như trước lười biếng tựa ở một khối Đại Thạch đầu ăn không biết từ chỗ nào nhai hải tới quả đại, nhìn hấn ăn nồng nhiệt bộ dáng, phảng phất không chút nào đem này chiến đấu đề vào mắt.

Chỉ là thỉnh thoảng nói thầm, "Còn có ba cái hiệp, hai hiệp, một hiệp. . ."

Mới đầu Trần Phong như thế lúc nói, Hà Anh cũng lơ đãng, dưới cái nhìn của Hà Anh, Trần Phong như thế như vậy nói, bất quá là vì phân tán sự chú ý của hấn, làm cho trường thành Cuồng Bạo Hùng cho hấn tạo thành trọng thương mà thôi.

r khốc tượng # mạng lưới, chánh bản đầu X2 phát ^8

Nhưng một màn, lại là để cho Hà Anh đối với Trần Phong bắt đầu có chút thay đổi cách nhìn.

Thế nhưng chuyện cho tới bây giờ, dù nói thế nào cũng đã chậm không phải.

Ngay tại Trần Phong nói còn có một cái hiệp thời điểm, trưởng thành Cuồng Bạo Hùng thân thể nhất thời hướng về sau một ngóai xỏm, toàn bộ tiền thân đứng thẳng, chân sau hơi hơi quỳ gối, nhìn dạng như vậy, tựa như một mai vận sức chờ phát động đạn pháo, nhìn đến đây Hà Anh nhất thời tỉnh ngộ.

Trưởng thành Cuồng Bạo Hùng một cái khác tất sát kỹ, Cuồng Hùng chi nội.

Cuồng Hùng chi nội cùng Cuồng Hùng chi rỗng, là tại mấy trăm thay dong binh, vô số lần cùng Cuồng Bạo Hùng giao thủ tổng kết ra tới kinh nghiệm, bởi vì hai cái này chiêu số hao phí năng lượng quá mức to lớn nguyên nhân, không đến lúc sinh tử quan đầu Cuồng Bạo Hùng cũng là sẽ không làm như thế.

Mà hiện giờ Hà Anh cảm lấy trường kiếm, một chút suy yếu Cuồng Bạo Hùng kiên nhẫn, cũng không thể trách người ta gấu đen không sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) xuất bài không phải.

Hà Anh nhìn thấy trưởng thành Cuồng Bạo Hùng như thế như vậy, trong lòng cũng là xiết chặt, nếu là mình không thể lấy ra hữu lực công kích phương thức, này một, trưởng thành Cuồng Bạo Hùng bữa tối liền là đầu của mình a.

Nghĩ đến đây, Hà Anh cũng bất chấp rất nhiều, một quyền đánh vào bộ ngực của mình chỉ, trong nháy mắt từ miệng bên trong điên cuồng phun ra một ngụm đỏ thẩm huyết tinh, huyết tinh bay múa thời điểm, Hà Anh trong tay pháp quyết biến hóa, những cái kia giọt máu phảng phất là du đăng tại trong đêm tối tinh linh đồng dạng, tại Hà Anh triệu hoán chỉ, tại một lần nữa hướng hân bay đi.

Trong huyết vụ, Hà Anh cả người trở nên khắc nghiệt vô cùng, quanh thân khí thế đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt đã đột phá vô đồ tam trọng thiên giới hạn, đạt đến vô đồ tứ trọng thiên tình trạng.

Tê ~ "Không nghĩ được tiểu tử này vẫn có chút năng lực nha, loại này hại người không lợi mình bí pháp cũng học được." Trần Phong phun ra một cái quả xác, không cho là đúng nói.

Dưới cái nhìn của Hà Anh, trước có cường địch, sau có âm hiểm tiểu nhân Trần Phong chi lưu, nếu không thể một kích thủ thắng, kéo đi đồng dạng hội mất mạng, kết quả là hân chỉ có thể là đánh cuộc một lần.

Liên đánh bạc đang giết chết trưởng thành Cuồng Bạo Hùng, cuồng hóa năng lượng có đủ hay không giết chết Trần Phong.

Cơ hồ là tốc độ ánh sáng trong đó, chuẩn bị cho tốt trưởng thành Cuồng Bạo Hùng cùng Hà Anh, chính là giống như hai cái mấy trăm năm không gặp mặt đại công tước chó đồng dạng, từng người găm thét xông tiến đến.

Hà Anh kiếm, tại cuồng hóa lực lượng thúc dục chỉ, cấp tốc đẩy ra, đâm trúng trưởng thành Cuồng Bạo Hùng trái tim, mà trưởng thành Cuồng Bạo Hùng cũng không phải ngóai không, hân một chiêu này chính là mượn thiên quân chi lực đề sập địch nhân, dù cho hiện nay trúng một kiếm, nhưng vẫn là sẽ không ảnh hưởng phát huy của nó.

Cứ như vậy, trọng thương chỉ trưởng thành Cuồng Bạo Hùng, một chương luân tại Hà Anh huyết thái dương chỉ, cái này cũng chưa tính xong, mấy trăm cân trọng lượng, thêm mạnh mẽ vô cùng xung lực lượng, lúc này thoáng như từ trên trời giáng xuống thiên thạch đồng dạng, đem Hà Anh hung hăng đập vào mặt.

Ba ba ba ~ Trần Phong rốt cục đứng dậy, thuận tiện đưa không Bugey liệt tiếng vỗ tay.

"Nhị vị biểu diễn có thể nói là đặc sắc lộ ra, thấy ta đều có điểm không muốn rời đi, bất quá ta còn có đại sự muốn làm, muốn đi rồi, trước khi đi từ các người thân điểm này tiền lãi, tính làm các người mời ta Khi người xem tiền thuê a." Trần Phong vô liêm sỉ nói.

Tại trưởng thành Cuồng Bạo Hùng thân Hà Anh, vốn là bị đánh hỗn loạn, tùy thời đều có hôn mê khả năng, tại Trần Phong như thế lời nói không sợ hãi người chết không ngớt thể công, hân liếc mắt, bắt đắc dĩ hôn mê.

Mà Trần Phong lại là nghênh ngang đi đến một người một gấu vô cùng chặt vật chiến đấu hiện trường, đưa tay một quyền đánh vào trưởng thành Cuồng Bạo Hùng toàn thân yếu ớt nhất vị trí -- yết hầu.

Chỉ nghe rằng rắc một tiếng giòn vang, trưởng thành Cuồng Bạo Hùng liền gào thét cũng không có phát ra một tiếng, nghiêng đầu chết đi, mà về phần Hà Anh, Trần Phong đến không có hứng thú động thủ, nhìn Hà Anh chết dạng, đời này là leo không ra này sơn động, bất quá tốt xấu cũng cùng là Thiên Hạc học viện đệ tử, sao có thể tro mắt nhìn học trường ở chỗ này vùng vẫy giãy chết nha.

Thiện lương Trần Phong, bắt đắc dĩ gờ chân lên, phương thức giống nhau chung kết kéo dài hơi tàn Hà Anh.

"Một đường đi hảo, cuộc đời dừng tại chốc ta."

Lấy ra tùy thân đeo Tiểu Dao, đem trưởng thành Cuồng Bạo Hùng trong cơ thể Ma Đan lấy ra, thuận tiện làm một bả cường đạo, đem Hà Anh thân tiền túi cũng mượn gió bẻ măng tới, bất quá để cho Trần Phong có chút ngoài ý muốn chính là, tại Hà Anh trong lòng, vẫn còn có hai mai cấp một ma thú đan.

Mừng rỡ chi, Trần Phong không cần tốn nhiều sức suy đoán ba miếng ma thú đan, một bước ba dao động hướng ngoài động đi đến.

Bên ngoài son động, son Lâm Tĩnh lặng lẽ, không khí cũng so với trong son động tươi mát gấp trăm lần, Trần Phong thoải mái đuổi cái lưng mệt mỏi, tiếp tục hướng núi rừng càng thâm xứ đi đến.

Bất quá dễ cho Trần Phong tương đối phiên muộn chính là, tại kế đó:tiếp đến một cái buổi trưa trong, cũng không có đụng phải như trưởng thành Cuồng Bạo Hùng xấu như vậy ma thú, chỉ là chút không tầm thường gia hỏa, giết đi hai đầu mới lấy tới một mai ma thú đan.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Kim Tiền Báo Mạnh Hạo

Lúc này trời sắc đã hơi hơi mờ đi, Trần Phong cũng là đánh giá chung quanh, tìm kiếm có thể nghỉ chân địa phương, rốt cuộc trong một đường núi gấp ghềnh đi một ngày, cũng là rất mệt mỏi.

Rốt cục, tại một góc cây năm người ôm hết đại thụ, Trần Phong hài lòng gật gật đầu, thả người bay vọt đi, đi qua một ngày du lịch cùng tranh đấu, thân thể của Trần Phong tuy đi qua tủy thể đan Tội thể, nhưng cũng là hơi mệt chút.

Từ trong lòng móc ra một mai Bồ Nguyên Đan, vận chuyển lên Công Pháp, cấp tốc đem trôi qua nguyên khí bổ sung trở về.

Tại cái này nguy hiểm trùng điệp khu vực nhi, hay là cẩn thận thì tốt hơn, rốt cuộc Trần Phong biết chắc còn có người theo dõi chính mình, muốn báo thù.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Khi sáng sớm luồng thứ nhất ánh sáng nhạt đánh vào Trần Phong mặt trời điểm, Trần Phong cũng không vội vã mở mắt ra.

Nhẹ nhàng nghiêng tai lắng nghe từ rừng cây tất cả nơi hẻo lánh truyền đến thanh âm, Trần Phong khẽ miệng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt.

Tại đông bắc phương hướng hai km, lúc này đang có một đầu cấp một Kim Tiền Báo, đang tại bốn phía du đãng kiếm ăn.

Mà Trần Phong xuất hiện, hiển nhiên để cho này đầu Kim Tiền Báo có chút ngoài ý muốn.

Nhẹ nhàng hạ động một cái mũi, Kim Tiền Báo tựa hồ ngửi được một cỗ nguy hiểm khí tức.

Thế nhưng cái bụng đói bụng để cho hắn không thể không bí quá hoá liều.

Thử thăm dò hướng Trần Phong dựa sát vào vài bước, đang xác định mục tiêu tiến nhập phạm vi công kích, thân thể của Kim Tiền Báo hướng về sau hơi hơi khom người, nhất thời phi chạy trốn ra ngoài, kia tư thế giống như chỉ mũi tên rời cung.

"Đúng vậy, tính cảnh giác hay là rất cao, bất quá nhãn lực nhiệt tình kém một chút." Trần Phong hài lòng gật đầu tán dương, tro mắt nhìn Kim Tiền Báo, lấy một cái làm cho người tắc lưỡi tốc độ hướng chính mình chạy như bay đến, lại chỉ là thờ ơ đứng.

10m~ tám mét ~ sáu mét ~ ngay tại cự ly Trần Phong chỉ có 3 mét cự ly thời điểm, Kim Tiền Báo mở ra miệng lớn dính máu, lộ ra trong đó làm cho người ta sợ hãi răng nanh, ngạo đầu hướng Trần Phong yết hầu chỗ hiểm tập tót.

"Ngoan độc, vậy chúng ta liền nhìn xem ai đánh trước đoạn cổ họng của đối phương a!" Trần Phong trong mắt hàn quang lóe lên, nhất thời cắn chặt hàm răng, vận đủ công lực ngưng tụ bên phải tay chỉ, sau đó mạnh mẽ vô cùng và chuẩn xác không sai hướng Kim Tiền Báo yết hầu đánh qua.

Bành.

Không hề nghi ngờ, Trần Phong nắm tay hiển nhiên so với báo săn tốc độ còn nhanh hơn vài phần.

Kim Tiền Báo quái hống nhất thanh liền đã đoạn tê mình, té ngã trên đất không còn có đứng lên.

Trần Phong lấy ra Tiểu Dao, cười mỉm đem Kim Tiền Báo Ma Đan lấy xuất ra.

"Ngươi còn không ra sao, phải đợi tới khi nào." Trần Phong ngồi xổm đấy, một bên lấy Ma Đan vừa nói.

"Định lực cũng không tệ lắm, bị phát hiện rồi còn không ra, bất quá đáng tiếc chính là, ngươi cùng này đầu báo săn đồng dạng, nhãn lực nhiệt tình thật sự

quá kém, người đã mất đi công kích ta thời cơ tốt nhất, lại trốn đi còn có gì hữu dụng đâu." Trần Phong vỗ tay đứng dậy, quay đầu nhìn chằm chằm phía sau một cây đại thụ nói.

"Người làm sao biết ta ở chỗ này." Từ đại thụ sau lưng đi ra một người so với Trần Phong hơi lớn thiếu niên, thành thực ồ ồ trọng, thể nhưng nó ánh mắt lợi hại rất làm cho người ta không thoải mái.

"Mạnh Hạo đứng không, ta không riêng biết người ở nơi này, còn biết, người thức tỉnh Vũ Hồn, là vô cùng giỏi Kim Tiền Bảo, đứng hay không." Trần Phong ngang đầu nhìn thiên, tiểu ý nồng đậm nói.

Nhìn hấn kia tư thế, hiển nhiên đã đem mình làm bán tiên, thiên đại sự tình, chỉ cần như vậy bốp chỉ tính toán cũng đã là hiểu rõ tại ngực.

"Ha ha, người ta tương đồng Thiên Hạc Học Viện đệ tử, cho dù người là biết ta là Thú Hồn tu giả cũng không kỳ lạ, mà Kim Tiền Bảo Vũ Hồn tại Vân Thủy Thành lại càng là phượng mao lân giác, bị người này tiểu nhân vật kính ngưỡng như vậy một, ta còn là sẽ không chú ý." Không thể không nói, da mặt của Mạnh Hạo thật sự là không phải đây.

Như đường đường Phong Viêm Vũ Đế còn chỉ là một tiểu nhân vật, kia thử hỏi hôm nay ai còn dám tự xưng là đại nhân vật đâu này?

Triệu Bằng tuy trước đó đã nói với Trần Phong qua, Mạnh Hạo Vũ Hồn là Kim Tiền Bảo.

Nhưng Trần Phong phán đoán người nào đó là cái gì Vũ Hồn, thuộc về kia một loại loại, căn bản không cần những cái này.

Bởi vì tại đây đại lục chi, có một quyển tên là "Vũ Hồn toàn bộ biên" sách, một quyển kỷ lục các loại Vũ Hồn sách vở, tại Viêm Vũ đại lục tất cả Học Viện xem nó vì mẫu, mà nó tác giả chính là Phong Viêm Vũ Đế.

Như thế nói đến, hôm nay duy nhất có quyền uy đối với Vũ Hồn phát biểu ngôn luận, cũng chỉ có bây giờ Trần Phong, cũng chỉ có hấn có tư cách này.

"Kính ngưỡng cái từ này không thích hợp dùng ở chỗ này, đối với loại như người sống không được ngày mai người, ta từ trước đến nay không có quá nhiều nói nhảm báo cho người." Trần Phong xì mũi coi thường nói.

Trong núi không hổ hầu tử xưng đại vương, một cái chỉ là vô đồ tam trọng thiên đồ bỏ đi, lại vẫn dám ở đã từng trước mặt Đế vương nhắc đến kính ngưỡng cái từ này, thật sự là thật là tức cười.

"Tiểu tử, khẩu khí thật lớn, ở trước mặt ta dám dùng ngữ khí nói chuyện với ta vượt qua bất quá hai người, vốn ta chỉ là muốn giáo huấn người một hồi coi như xong, thể nhưng hiện tại sao, ta không ngại giết chết người." Mạnh Hạo sắc mặt trở nên hết sức âm trầm.

Ở trong mắt Mạnh Hạo, Trần Phong bất quá là một cái phế vật mà thôi, dù cho hiện tại đã quật khởi, thể nhưng muốn đạt tới hấn cao như vậy độ, không thể nghi ngờ còn là một cái vấn đề thời gian, cho nên phế vật đứng là vẫn còn phế vật, Mạnh Hạo tự nhiên không có đem Trần Phong để ở trong mắt qua.

Thấy được Trần Phong lúc này quả nhiên giống như trong truyền thuyết đồng dạng tùy tiện, Mạnh Hạo cũng là chán ghét vô cùng.

"Nạp mạng đi." Mạnh Hạo quả nhiên là cái tâm ngoan thủ lạt người, tại hấn lên tay một sát na kia, Trần Phong liền phát hiện gia hỏa này dùng vậy mà cũng là Nhất giai cao cấp vũ kỹ.

Tuy hơi có chút giật mình, thể nhưng trong lòng Trần Phong hay là rất sung sướng, đang luyện thành linh xoáy nung thể thức thứ hai, Trần Phong còn chưa chân chính tự cấp lực đối thủ thân thí nghiệm qua, hơn nữa Thối Thế Đan Tội thể, Trần Phong cũng không có chân chính ý nghĩa hoạt động qua gân cốt, hôm nay như vậy cũng là một cái không tệ cơ hội.

Tốc độ ánh sáng trong đó, Mạnh Hạo thể công đã là đi tới phụ cận, chỉ thấy tại Mạnh Hạo Đẳng không mà đến thời điểm, toàn thân bao phủ màu xám khí tức, tựa như một đầu báo săn đi xuyên qua U ám trong rừng rậm lưu tàn ảnh, tốc độ thật sự là nhanh tới cực điểm.

Trần Phong hơi hơi nhắm mắt lại, thân thể lấy một cái quỷ dị góc độ bắt đầu vận vẹo, nhẹ nhõm tránh thoát Mạnh Hạo lần đầu tiên công kích.

Một kích thôi, Mạnh Hạo cũng không nản chí, hơn nữa có thể nhìn ra được, hấn ứng biến năng lực cũng là vô cùng phong phú, tại thân thể chưa rơi xuống đất thời điểm, thủ chương liên tiếp ba trên mặt đất đánh lên ba cổ chương phong, tại cường đại đối với xung lực lượng chi, thân thể của Mạnh Hạo lấy tốc độ nhanh hơn bay ngược lên.

\

Thân thể trên không trung xoay tròn 360 độ, thân thể của Mạnh Hạo thẳng tắp rơi, mà lúc này Trần Phong đang tại Mạnh Hạo vương.

Oanh oanh ~ hai người nhất nhất, liên tiếp đối với oanh ba chương.

Mạnh Hạo ý vào Nhất giai của mình cao cấp vũ kỹ tài trí hơn người, lường trước lấy Trần Phong vô đồ Nhị trọng thiên tu vi cũng tiếp không mấy chương, cho nên tay thời điểm có chút buông lỏng.

Trần Phong tiếp ba chương, thấy được sơ hở của đối phương, xuất thủ tốc độ nhất thời tăng nhanh gấp đôi, lưu loát đem Mạnh Hạo đánh rớt.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Miếu sát

"Không sai vẫn có hai, xem ra ta phải động thật sự." Mạnh Hạo sau khi rơi xuống đất hung hãn nói.

Dứt lời, Mạnh Hạo đã phát khởi đợt thứ hai công kích.

Lúc này Mạnh Hạo công kích phương hướng cùng với độ mạnh yếu, so sánh lần đầu đã có rất lớn chênh lệch, từ xa nhìn lại, Trần Phong đã bị Mạnh Hạo mãnh liệt thế công như vậy sứt đầu mẻ trán.

"Khai Thiên BENG!" Mạnh Hạo tại làm ăn xuất vài chục lần thủ chương, Trần Phong đã bị bức lui 10m có thừa, mắt thấy đã đến đại thụ trước mặt tránh cũng không thể tránh, Mạnh Hạo rút cục dùng ra hấn cao cấp vũ kỹ thức thứ nhất tất sát kỹ Khai Thiên sụp đổ.

Khai Thiên sụp đổ lấy lực lượng cường đại cùng mạnh mẽ tốc độ lấy xung, yêu cầu người sử dụng vì Thú Hồn, bởi vì chỉ có Thú Hồn người sở hữu mới có thể chống lên như vậy lực lượng cường đại tiêu hao cùng với tốc độ.

Tự Mạnh Hạo không ngừng làm ăn xuất đôi thủ chương tâm, tại hấn hô lên kia một tiếng, song chương nhanh chóng khép lại, chương ẩn trong chớp mắt trọng chồng lên nhau, lập tức cấp tốc phát triển lớn, ước chừng có một khóa đầu người đại lúc nhỏ, trọng chồng lên nhau chương ẩn như bài sơn đảo hải đồng dạng hướng Trần Phong đập tới.

Trần Phong không dám có nầy may lãnh đạm, tại Mạnh Hạo phát ra Khai Thiên sụp đổ thời điểm, Trần Phong một chân đã là chạm đến đến sau lưng đại thụ thân cành, lập tức bắn người lên, thân thể trên không trung nhanh chóng thay đổi, mười phần lưu loát tại đại thụ thân cây bước ra vài bước, hiểm và hiểm trốn ra Mạnh Hạo phạm vi công kích.

Mà mất đi mục tiêu công kích Khai Thiên sụp đổ, đang đâm vào đại thụ chi.

Trong nháy mắt đại thụ bị oanh ra một cái to lớn động, lại phát ra vài tiếng kéo kẹt kéo kẹt tiếng vang, âm âm ngã xuống đất.

"Tại người chết lúc trước, có thể khiến người kiến thức một ta này cao cấp vũ kỹ uy lực, coi như là ta đối với người nhân từ a." Như Trần Phong loại này mất đi gia tộc từng hộ củi mục, có thể có cái cấp thấp vũ kỹ đã là thấp nhang thơm cầu nguyện, tại Mạnh Hạo trong nhận thức biết, Trần Phong chắc hẳn liền thấy đều chưa thấy qua như thế cao thâm mạc trắc cao cấp vũ kỹ a.

Nhưng điều Mạnh Hạo kinh ngạc là, Trần Phong nhân nhạ xoay người, khinh thường nói: "Vận lực tứ trọng, loại này vũ kỹ tại Nhất giai cao cấp vũ kỹ, cũng chỉ là kẻ cuối mặt hàng, chỉ là nhằm vào những cái kia đầu óc ngu si tứ chi phát triển gia hỏa áp dụng, hơn nữa giết địch một ngàn tự tổn 800, nếu như ta không có đoán sai, vừa rồi kia một, đã hao tổn đi người hơn phân nửa nguyên khí a."

Mạnh Hạo nhất thời ghen hờn nhìn trần trời, trong gia tộc lựa chọn cuốn này cao cấp vũ kỹ thời điểm, gia tộc Trường lão đã từng nói qua Trần Phong lời tương tự.

Thế nhưng Mạnh Hạo lúc ấy nóng lòng tìm kiếm sức bật cường đại Công Pháp, cũng không có để ý, không nghĩ tới hôm nay còn có thể gặp được cái thứ hai nói đồng dạng lời người.

Nhưng dù là như thế, Mạnh Hạo cũng là đánh nát răng hướng trong bụng nuốt, ngẩng đầu lên hừ lạnh nói: "Một cái phế vật mà thôi, có tư cách gì ở trước mặt ta khoe khoang khoác lác."

"Vận lực tứ trọng, chú ý lực hút, tụ lực, phát lực cùng với vận lực, từ người vừa rồi công kích tỉ lệ đến xem, người chỉ là nắm giữ tụ lực cùng phát lực, đối với cái khác hai hạng, bị người tự động không để ý đến, người khả năng cảm thấy thêm kia hai hạng, sẽ ảnh hưởng người ra chiêu tốc độ, nhưng người không biết là, bốn lực hợp nhất mới là này bộ vũ kỹ tinh túy chỗ, đại thành người không nhanh sẽ không giảm xuống xuất thủ tốc độ, ngược lại sẽ càng một tầng lâu, hơn nữa uy lực cũng không chỉ là cắt đứt một cây đại thụ đơn giản như vậy." Trần Phong khoe khoang khoác lác, dựa theo lý luận của hấn cùng suy đoán, Mạnh Hạo nhất thời đầu cảm giác trống rỗng.

Mạnh Hạo cảm thấy Trần Phong nói rất có lý, nhưng là vừa cảm thấy không cam lòng.

Bởi vì này bộ Công Pháp là gia tộc hoa số tiền lớn mua được, một ngoại nhân nói này bộ Công Pháp đồ bỏ đi, há không phải tại đánh gia tộc mặt.

Hơn nữa Trần Phong không chỉ là đánh gia tộc mặt, còn đánh mặt của mình.

Mạnh Hạo hỏn hển nói: "Ngươi cho ta im ngay, ngươi có tư cách gì đánh giá này bộ vũ kỹ, là bởi vì hâm mộ ghen ghét hận sao?"

Lấy Mạnh Hạo sọ não, đoán chừng cũng chỉ có thể nghĩ vậy sao một cái lý do.

Rốt cuộc Trần Phong phé vật danh tiếng thế nhưng là không người không biết không người không hiểu, cho dù là quật khởi, cũng là rất khó cải biến người khác ấn tượng, trừ phi Trần Phong có thể đem mỗi người đều đánh một lần, để cho bọn họ đổi giọng.

"Hâm mộ ghen ghét hận? Ngươi không biết là ngươi nói những lời này rất buồn cười không, chỉ là một cái Nhất giai cao cấp vũ kỹ, với ta mà nói, cùng chôn tại trong đất đại Bạch Thái (cái trắng) không có bất kỳ khác nhau." Trần Phong nói.

"Ngươi đã nói Nhất giai cao cấp vũ kỹ là Lạn Bạch Thái, vậy ngươi dùng đến một cái cho ta thử một chút." Mạnh Hạo phảng phất cũng là đã nghe được thiên buồn cười nhất chê cười, hung hăng ngang ngược nói.

"Thật sự, ngươi xác định ngươi muốn thử một chút?" Trần Phong vẽ mặt cả người lẫn vật vô hại biểu tình.

"Nói nhảm, Ngã đảo yếu nhìn xem ngươi phé vật tu luyện cái gì vũ kỹ, vậy mà như thế nói lớn không ngượng." Mạnh Hạo ngạo nghễ nói.

Hoi hoi nhún vai, Trần Phong bắt đắ dĩ nói: "Thật vất vả tìm đến ngươi như vậy một cái thú vị đồ chơi, ta còn không có hoạt động hết gân cốt, hiện tại liền đem ngươi giết, quả thực có chút đáng tiếc rồi."

Dứt lời.

"Linh Toàn Đoán Thể " thức thứ hai, Linh Chi Loạn Vũ!

Hét lớn một tiếng, Trần Phong cả người khí điểm nhất thời tăng vọt, thấy Mạnh Hạo cũng là ngẩn ngơ, lập tức lại sắc mặt xiết chặt nói: "Không có khả năng, ngươi tại sao có thể có "Linh Toàn Đoán Thể " này vốn vũ kỹ."

Mạnh Hạo cũng là biết này bộ Công Pháp, tuy cùng mình tu luyện cùng thuộc Nhất giai cao cấp vũ kỹ, thế nhưng nếu bàn về bài danh, "Linh Toàn Đoán Thể " xác thực mạnh mẽ rất nhiều.

"Ít nói nhảm, tiếp chiêu a!" Trần Phong đã sớm không có tính nhẫn nại.

Trong cơ thể bên trong Linh Lực, không ngừng đi qua Công Pháp đặc biệt vận hành tuyến đường đè ép, lại đè ép, trong chớp mắt đã đem Linh Lực áp súc đến cực hạn, mà lúc này chính là công kích thời cơ tốt nhất.

Từ xa nhìn lại, Trần Phong thân ảnh đã biến lớn gấp hai, đáng người khỏi ngờ cảm trong tay đại đao ám Dạ Tướng Quân, như Từ Thần đồng dạng, hướng Mạnh Hạo vùng đi từ vòng liêm đao.

U mặt trong rừng rậm chỉ nghe thấy Mạnh Hạo hô lớn một tiếng: "Không!"

Huyết tinh tung tóe phi thật xa, thân thể của Mạnh Hạo lúc này dĩ nhiên đứng ở chỗ cũ, lại đã không có một tia tinh khí thần, cả người giống như bị thiêu thân cành rom rạ đồng dạng, uể oải hóa thành một bãi bùn nhão chồng chất tại địa phương.

"Đúng vậy, "Linh Toàn Đoán Thể " quả nhiên là một bộ cao cấp vũ kỹ, này thức thứ hai lần chỉ là không thông qua bất kỳ chuyển hóa, liền nhẹ nhõm đánh chết bốn người Khôi Lỗi, lần này chuyển hóa đè ép ba lần Linh Lực, uy lực lại trọn vẹn tăng lên bốn lần có thừa, dựa theo tiến độ này suy tính đi, đợi đến thực lực của mình nhảy lên tới võ đồ tam trọng thiên, thân thể có thể cung cấp chuyển hóa Linh Lực tăng nhiều, uy lực không biết muốn đề thăng ít nhiều." Trần Phong hải lòng nhìn nhìn Mạnh Hạo, hiện tại Mạnh Hạo đã bị đánh liên hấn mẹ ruột cũng không nhận ra.

Thu hồi vẫn còn ở bàn tay lan tràn Linh Lực, điều chỉnh một khí tức của mình, Trần Phong đi đến Mạnh Hạo trước thi thể, lần nữa thực hành tam quang chính sách.

Tại đây dạng ác liệt cạnh tranh hoàn cảnh, cướp bóc không thể nghi ngờ là tới Ma Đan nhanh nhất phương thức, bất quá cánh rừng rậm này quá lớn, muốn gặp được đồng học viện đệ tử, như cũ là tiểu xác suất sự kiện.

!"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Xuy Nhân Phong

Cùng nhau đi tới, Trần Phong kinh ngạc phát hiện, tại lúc trước hắn, đã có người xâm nhập Du Liệp Khu.

Một buổi trưa, nói dài cũng không dài lắm, ngẫu nhiên có thể điều tra đã có người đi qua dấu vết.

Từ nó dấu vết để phán đoán, người phía trước thực lực sẽ không quá cao, võ đồ tam trọng thiên, hơn nữa còn là một cái phân đội nhỏ, nhìn ra có ba bốn người, Trần Phong bữu mỗi hướng tiền phương nhìn thật sâu liếc một cái, nỉ non nói: "Không biết sống chết."

Một canh giờ, theo dõi lấy đường lờ mờ có thể thấy dấu vết, Trần Phong đi đến một chỗ có rất nhiều hoa thụ tiểu sơn thung lũng.

Mà trước mắt một màn, để cho Trần Phong có chút đầu óc không rõ.

Tại trước mắt hắn, là một khóa cao vút trong mây trăm năm hoa thụ, mà hoa thụ, là ba cái thân mặc Thiên Hạc Học Viện đồng phục đệ tử, bất quá bây giờ ba người này, đã có thể chuẩn xác xưng là tử thi.

"Lá gan thật sự là đại, Xuy Nhân Phong sẽ không vô duyên vô cớ công kích người qua đường, như các người đánh Phong Vương Mật chủ ý, chết thành bộ dạng như vậy cũng là chẳng có gì lạ."

Phong Vương Mật, là một loại hiếm thấy dược liệu, loại này mật không phải một cái Phở thông tổ ong vô về liền có thể làm đến, cần đến Nhất giai ma thú Xuy Nhân Phong trong sào huyết làm ra.

Thế nhưng là, ba cái võ đồ tam trọng thiên tay mơ, đi trộm mấy trăm Nhất giai ma thú Xuy Nhân Phong trông coi mật ong, làm là như vậy không phải đầu rút?

Sơ lược nhìn đánh một trận trận, Trần Phong bắt đắc dĩ lắc đầu, ba cái võ đồ tam trọng thiên, một cái Xuy Nhân Phong cũng không có đánh chết, cứ như vậy chết ngửa mặt lên trời.

"Chỉ số thông minh thật sự là cứng rắn tổn thương." Trần Phong không lời nói.

Lập tức mục quang nhìn chăm chăm vào viên kia cao lớn có chút dọa người hoa thụ, chậm rãi lui lại, thẳng đến hắn vững tin những Xuy Nhân Phong đó sẽ không đuổi theo thời điểm, Trần Phong mới buông lỏng cảnh giác.

Hướng bốn phía đánh giá một, nhìn nhìn đầy khắp núi đồi bụi cỏ cùng lùm cây, Trần Phong nhẹ nhàng nheo lại con mắt.

Thế gian đủ loại, thực vật cũng tốt, động vật cũng tốt, cũng có thiên địch tồn tại, mà Xuy Nhân Phong thiên địch thì là một loại thảo.

Mà với tư cách là một cái lý lịch rất sâu Luyện Dược Sư, Trần Phong là biết rõ này danh tự, phẩm tính, hình dạng, cùng với sinh tồn phân bố khu, mà những cái này, ở thời đại này vẫn chỉ là mật văn, bởi vì ai cũng sẽ không ngu ngốc đến đem bí mật công bố tại chúng, chính mình một chút hảo cũng lấy không được.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, này mảnh sơn vực tựa hồ không có loài cỏ này, Trần Phong thành thoi, đem Xuy Nhân Phong tồn tại khu vực nhìn kỹ một lần, sau đó tại một khối bất mắt Đại Thạch làm chỉ có bản thân hắn có thể xem hiểu dấu hiệu.

Tại sau khi làm xong, Trần Phong cũng không quay đầu lại rồi đi nơi này, xa xa rồi đi, tại không có tìm được Xuy Nhân Phong thiên địch lúc trước, hắn cũng sẽ không ngu ngốc đến đi khiêu chiến mấy trăm Nhất giai ma thú.

Đi đến một chỗ cao điểm, Trần Phong bốn phía nhìn một thân núi xu thế, đang xác định một chỗ khả năng hình thành đầm lầy khu vực khe núi, Trần Phong mới từ cao điểm nhảy, trực tiếp hướng kia mảnh thấp lổm đọa phương tiến lên.

Bất quá mười phần vừa vặn chính là, tại Trần Phong vẫn chưa đi đến kia mảnh đất mang thời điểm, gặp một đoàn người.

Xa xa Trần Phong liền đã phát hiện đối phương, vì vậy đành phải ngồi xổm hết sức rõ ràng chặc cây chò.

Người này xác thực nói có ba người.

Hai cái võ đồ ngũ trọng thiên, một cái võ đồ tứ trọng thiên.

Tại Du Liệp Khu đụng phải cường hãn như thế đội ngũ, Trần Phong cũng không cảm thấy bất ngờ, hiện tại đã là Du Liệp Khu ngày hôm sau buổi trưa, có thể tại ở đây sống đến bây giờ, cũng có điểm nội tình, mà võ đồ ngũ trọng thiên, tại lời của Học Viện cũng đã là xuất chúng cao nhân rồi.

Như đối phương có địch ý, mình tại này đợi quân địch mệt mỏi rồi tấn công há không phải mỹ mỹ.

"Vị nhân huynh này thế nhưng là Trần Phong?" Cầm đầu nam tử, không được mười tám tuổi, đã là võ đồ ngũ trọng thiên, được coi là kỳ tài ngút trời, mặt chữ điền thô lông mi con mắt lớn, làm cho người ta một loại thành thực ôn trọng cảm giác.

Đối phương rất nhanh đã đến Trần Phong trước mặt, từ bên trong bước ra một nam tử tử, cung kính như thế nói chuyện, quả thực để cho Trần Phong

có chút không quen.

Bởi vì chính mình đầu đội lên chính là phế vật danh tiếng, hơn nữa mấy ngày nay mỗi Thiên Đò sẽ gặp bạch nhãn, nói chút không thích nghe, sau đó bức Trần Phong xuất thủ, Trần Phong đã thói quen, lại thêm mấy người này Trần Phong cũng là không sao cả.

Thế nhưng là này thái độ, quả thực không giống như là cố ý tìm đến mảnh vụn.

"Là ta, kia cái tiếng xấu lan xa phế vật." Trần Phong từ thụ nhảy, sắc mặt hơi trầm xuống nói.

"Ha ha ha "

"Trần huynh thật sự là khôi hài ần dấu, tại Lữ Lương, từng cùng Trần huynh từng có cùng trường chi nghị, chắc hẳn Trần huynh không nhớ rõ a." Lữ Lương lần nữa chấp tay nói, đồng thời nó sau lưng hai người cũng là đối với Trần Phong hiền lành gật gật đầu.

"Đương nhiên nhớ rõ, ngươi ta hai người cùng nhau thức tỉnh, bất quá Lữ huynh một đường Thanh Vân thăng, ta lại lưu lạc trở thành phế vật, nếu là thường đem Lữ Lương huynh giết ở bên miệng, há không phải làm cho người ta nghe được buồn cười." Trần Phong tìm tòi một trong đầu ký ức.

Trong trí nhớ, Học Viện những học sinh kia thường xuyên hội nhắc đến chỉ có hai người.

Một cái là thanh danh lan truyền lớn Lữ Lương, thần phục nó thiên phú dị bẩm.

Một cái là có tiếng xấu Trần Phong, cười nhạo nó phế vật danh tiếng.

Cái này như ma ma trong miệng thường nhắc đến hài tử của người khác.

Lữ Lương Trần Phong, quả thực là một cái tươi sáng rõ nét so sánh, không sai, muốn để cho Trần Phong không nhận ra đều không được, cho nên tại Trần Phong sau khi chết còn sót lại ký ức mảnh vỡ, về Lữ Lương tin tức hay là không ít.

"Huynh đệ hà tất như thế như vậy chửi bới chính mình, kỳ thật tại lòng ta ngọn nguồn, đối với những cái kia cổ hủ hạng người đánh giá rất là trơ trẽn, hoa có bốn mùa, hưởng chi hồ con đường tu luyện, Trần huynh đi qua nghịch cảnh, sẽ là người khác cầu chi không đến tới luyện, mà Trần huynh từ nghịch cảnh bên trong một lần nữa đứng dậy, đã càng làm cho chúng ta kính nể, nếu là đối lại ta, e rằng hiện tại quả quyết sẽ không lại lần nữa quật khởi, cho nên kính xin huynh đệ tuyệt đối để ý người khác đánh giá, an tâm tu luyện là tốt rồi." Lời nói này trọng tâm dài, tựa như một cái bạn thân nói ra đồng dạng.

Những cái này, không thể không khiến Trần Phong trong nội tâm ấm áp, người này miệng thật đúng là lợi hại, có thể đem phế vật nói thành bảo.

"Cũng qua rồi, ta ký ức không tốt, chuyện quá khứ nhi rất nhanh liền có thể quên mất." Miệng nói như thế, nhưng nội tâm Trần Phong vẫn đang suy nghĩ, cũng qua rồi, ta tính tình không tốt, đi qua những cái kia cười nhạo người của ta, đã vĩnh viễn biến mất.

"Ngươi trở về là tốt rồi." Lữ Lương từng chữ một, ý vị thâm trường nói.

"Con đường cường giả, nhất định có ngươi một chỗ nhỏ." Trùng điệp, Lữ Lương vỗ một bờ vai Trần Phong nói.

"Nhất định, ta sẽ một lần nữa với ngươi đứng ở cùng một cái nơi xuất phát." Trần Phong nói.

"Hảo! Không bằng hiện tại, cùng với huynh đệ chiến cùng một chỗ như thế nào, ba người chúng ta vừa mới phát hiện một cái sào huyệt, trong đó khí tức rung chuyển bất an, theo sơ bộ quan sát, bên trong Nhất giai ma thú không hơn mười, hơn nữa còn có một cái nhị giai ma thú, chúng ta suy đoán tại vậy nhất định có kỳ trân dị thảo xuất thế, nói cách khác, quả quyết sẽ không dẫn tới nhiều như vậy ma thú tụ tập, hiện tại chúng ta bốn người người cùng đi, chiến hẳn cái long trời lở đất như thế nào?" Lữ Lương đuổi ra cảnh ô-liu, thiện ý đề nghị.

Nói đến thế thôi, Trần Phong xem như đã minh bạch.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Tam Thạch Trận

Lữ Lương thực lực tuy là vô đồ ngũ trọng thiên, thế nhưng là phía sau một mực thần du quanh mình tra xét khí tức, thực lực tuy cùng là vô đồ ngũ trọng

thiên, nhưng trong cơ thể Nguyên Lực rõ ràng càng thêm dồi dào, mà Lữ Lương có thể đem cao thủ như thế ôm nhập cò, quả quyết sẽ không cùng này của hần trương thần niệm kéo không được quan hệ.

Này không, Chi bằng hần một phen chết không biết xấu hổ lôi kéo làm quen, thiếu chút nữa đem Phong Viêm Vũ Đế đều bộ đồ đi.

Lữ Lương đôi mắt - trông mong chờ Trần Phong trả lời, dưới cái nhìn của hần, như vậy cực kỳ hấp dẫn sự tình, Trần Phong không có khả năng cự tuyệt, còn chưa chờ Trần Phong trả lời, Lữ Lương đã là kéo Trần Phong liền đi.

Bất quá Trần Phong lại phát hiện Lữ Lương sau lưng hai người, mặt lộ vẻ một tia khinh thường thần sắc, phảng phất lần này là đối với Trần Phong bố thí.

Rốt cuộc đi chỗ đó dạng địa phương, mang một cái võ đồ Nhị trọng thiên, không thể nghi ngờ là con mọn, mà Lữ Lương có thể mang Trần Phong đi, hiển nhiên là cho Trần Phong một phần thiên đại hảo lễ, bất quá hai người bọn họ nhìn Trần Phong không có sáng khoái đáp ứng, cho nên bọn họ sẽ như thế như vậy, cười nhạo Trần Phong không biết điều.

"Được rồi, mới mười mấy cái Nhất giai ma thú, còn câu không nổi hứng thú của ta, ba người các ngươi đi thôi."

Làm ba người cũng không nghĩ tới chính là, Trần Phong lại tiêu sái cự tuyệt.

Mười mấy cái Nhất giai ma thú đan, nếu chia đều, một người ít nhất cũng có bốn viên a, đây chính là gần Vạn Kim tệ, mà Trần Phong vậy mà nói không có hứng thú.

Ba người quả thực sửng sốt, thật sự không hiểu nổi Trần Phong đang suy nghĩ gì.

"Huynh đệ, ngươi có thể là hiểu lầm ý tứ của ta, đến lúc sau không cần ngươi xuất thủ, chỉ cần thủ được cửa động, đừng làm cho người khác thừa dịp hư mà vào là được.

Tại đây núi hoang dã ngoại, có thể đụng một người đã xem như vận khí tốt, như còn có thể có người đi cái loại địa phương đó mới là gặp quý rồi.

Rõ ràng, Lữ Lương là định quyết tâm lôi kéo Trần Phong có tiềm lực người đến nó huy.

Bất quá, Trần Phong lần nữa cự tuyệt.

"Ta chưa từng thiếu nợ hơn người tình, cũng không muốn thiếu nợ." Vậy thì, thiếu nhân tình muốn còn, người của Phong Viêm Vũ Đế tình, Há có thể là ai đều đưa lên, Lúc trước Triệu Băng thế nhưng là khóc hô cho Trần Phong một Vạn Kim cùng với một quyền cao cấp vũ kỹ, mới khó khăn bị Trần Phong thu làm tiểu đệ.

Mà mấy người này ngược lại tốt rồi, chỉ là mấy mai ma thú đan tựa như để cho Trần Phong đi làm tiểu đệ của hần, không phải này trâu chọc so với sao.

Thấy được Trần Phong dứt khoát, Lữ Lương cũng không nên lần nữa khuyên bảo, chỉ có thể là nhắc nhở vài câu nhất định phải cẩn thận, bốn người mới mỗi người đi một ngã.

"Lão đại, ngươi tại sao khẳng khẳng muốn hần gia nhập đâu, chúng ta đi sào huyệt còn sẽ có áp lực sao?" Lữ Lương một nhóm trong ba người, người kia võ đồ tứ trọng thiên người nói.

"Ngươi như cũ cảm thấy Trần Phong là một cái phế vật sao." Lữ Lương hỏi.

Lập tức, Lữ Lương không chờ tiểu đệ nói chuyện, liền mở miệng nói: "Tất cả mọi người xưng hần phế vật, không phải bởi vì hần vẫn là phế vật, mà là bởi vì hần từng quật khởi đến một cái không ai bằng cao độ, ngươi nghĩ giống như một, ngươi theo không kịp thần tượng, đột nhiên trở nên không đáng một đồng, ngươi sẽ như thế nào."

"Này. . ."

"Ừ, ngươi không cần phải nói, ta dẫn hần đi, cũng không phải muốn phân ra hần mấy mai ma thú đan đơn giản như vậy, ta là không đành lòng hần chết tại đây mảnh rừng cây." Lữ Lương nói.

"Làm sao có thể, hần nếu như có thể từ Xuy Nhân Phong bên kia bình yên vô sự đi tới, nói rõ hần là có tự mình hiểu lấy hơn nữa rất có Tùng Lâm lập sát kinh nghiệm, hiện tại đã là ngày hôm sau, như không có thực lực, cũng sớm đã chết ngửa mặt lên trời." Võ đồ tứ trọng thiên lắc đầu nói.

"Cũng không phải, Tô huynh, chắc hần ngươi phát giác được cái gì a." Lữ Lương quay đầu hỏi cái kia danh cùng là võ đồ ngũ trọng thiên người.

Tô bên ngoài sắc mặt ngưng trọng nói: "Ừ, cảm thấy, một cỗ mùi phản khí tức kinh khủng, tại gặp được Trần Phong thời điểm, một mực lượn vòng ở chỗ này, hiện tại Trần Phong đi, cỗ này khí tức cũng đi, cũng chính là, một cái cường đại đến chúng ta bốn người người đều không thể chiến thắng tồn tại, nhìn chăm chăm Trần Phong."

"A! Làm sao có thể, ai sẽ đối với hần cảm thấy hứng thú, giết hần đi có chỗ tốt gì, hơn nữa đối phó hần còn dùng người lợi hại như vậy?" Võ đồ tứ trọng thiên gia hòa có chút không phục nói.

"Những ngày này Trần Phong đắc tội người cũng không ít, nếu như ta không có đoán sai, tại chúng ta gặp được lúc trước hần, hần đã một mình giải

quyết xong một bộ phận phiên toái, Còn chân chính phiên toái, hiện tại đã là quán hấn." Lữ Lương nói.

Tô rõ ràng gật đầu, nói: "Ừ, trong học viện những người kia, rất nhiều đều là bối cảnh phức tạp, chắc hẳn lần này Trần Phong thật sự là bước vào vùng bùn trũng."

Nhìn nhìn Trần Phong bóng lưng, Lữ Lương khẽ thở dài một cái nói: "Ai, chờ mong hấn có thể còn sống ra ngoài, rốt cuộc, rốt cuộc hấn từng cho ta nhiệt huyết thiêu đốt kính ngưỡng."

Tí ti gió nhẹ, vượt ve trong rừng lá cây, phát ra rất nhỏ sần sạt thanh âm, tựa hồ tại tổ đang nói gì đó, nhưng không người có thể hiểu.

Đang tại trong rừng tìm kiếm Trần Phong, tại đi vào dự định khe núi, bèn nhảy thân thức đã là trở nên căng thẳng, hấn phát giác được, có một cổ không rét mà run khí tức, tựa hồ theo chính mình hồi lâu, chỉ là đối phương lập lòe, cũng không thể xác định xác thực vị trí.

Đối thủ như vậy, quả nhiên là để cho Trần Phong bắt đầu có chút coi trọng.

Vừa mới cùng Lữ Lương nói chuyện với nhau thời điểm, Trần Phong đã cảm nhận được cổ hơi thở này.

Khiến người ta chỗ khủng bố ở chỗ, lúc ấy hai người ngũ trọng thiên cao thủ, một người tứ trọng thiên, mà người này, lại vẫn dám dùng thân thức khóa chặt bốn người bọn họ.

Đây là nói, ẩn nấp ở Hắc Âm gia hỏa, có nắm chắc đối phó bốn người bọn họ, có thể đối phó hai cái ngũ trọng thiên, một cái tứ trọng thiên, một cái Nhị trọng thiên, sẽ là như thế nào một cái tồn tại.

Cùng với nguy hiểm từng bước bức tới, Trần Phong cũng là bước nhanh hơn tới gần khe núi.

Nơi này quả nhiên như Trần Phong sở liệu, có một chỗ nước cạn khu, sau đó chính là đầm lầy đầy, mà loại kia đối phó Xuy Nhân Phong thảo dược đang tại nơi này, bất quá bây giờ Trần Phong không có hứng thú quan tâm những thứ này, bởi vì nguy hiểm khí tức càng ngày càng ngưng trọng, để cho hấn không làm không được chút chuẩn bị, này có thể là nhân loại cùng động vật thông tính a, tại nguy hiểm tiến đến thời điểm, đều có biết trước nguy hiểm năng lực, mà còn sẽ làm ra một ít nguy hiểm tiến đến lúc trước chuẩn bị.

Trần Phong, bước nhanh đi về hướng nước cạn khu.

Lấy thực lực của hấn bây giờ, hấn không một chút chính diện khiêu chiến ẩn núp trong bóng tối đối thủ, hấn đành phải dụng một cái.

Tại nước cạn khu, ngay tại chỗ lấy tài liệu, đem một tảng đá khổng lồ, liều mạng đồng dạng dùng trong cơ thể Nguyên Lực đánh nát góc cạnh, Sau đó làm ra ba cây kích thước đều đều bạch ngọc thạch cột đá, phân biệt đặt nước cạn khu căn vị, khôn vị, chết vị.

Đây là Trần Phong kiếp trước hay là Phong Viêm Vũ Đế sáng chế Tam Thạch Trận hình thức ban đầu.

Tam Thạch Trận, tổng cộng có sáu cái vị diện, theo thứ tự là căn, khôn, sinh, chết, nước, hỏa, Trần Phong lấy mình chi mệnh đánh bạc tại sinh vị, đem ba thạch vãi bỏ tại trong nước, kể từ đó, sinh từ Căn Khôn nước đều có đủ ở trong đó, chỉ là hỏa vị còn thuộc về ghé trống.

Trần Phong làm xong những cái này, liền đi ra nước cạn khu, tại một đồng loạn thạch bên trong, tìm đến mấy khối Hòa Diễm Thạch, loại này tảng đá, tại đây mảnh son mạch ngược lại là tùy ý có thể thấy, toàn thân đỏ choét nhìn nhìn rất tốt nhìn, nhưng không có chỗ lợi gì, làm thuốc lòi không có bất kỳ được tính, luyện khí, quả thực là cận bã, nhưng bày trận dùng, lại vô cùng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Sát Thủ Trì Việt

Đem tìm được Hòa Diễm Thạch đặt ở một khối bằng phẳng trên tảng đá, Trần Phong vận chuyển Nguyên Lực tại quyền, hung ác lực đập xuống.

Một chút, hai cái, ba cái.

Ba cái, ba tảng đá đã biến thành phi phần hồng.

Những cái này phi phần hồng tại gia nhập thủy, biến thành một đoàn hồng sắc thuốc nhuộm.

Lập tức, Trần Phong đem những cái này dùng mảnh lớn lá cây ôm lấy, lần nữa trở lại nước cạn khu, đem từng đám cây cột đều thoa lên những cái này thuốc nhuộm.

nhìn như nó chỉ là tùy tiện một vòng, nhưng nếu tỉ mỉ nhìn, hẳn mỗi lần phát tay đường vân, đều hết sức kỳ lạ, phẳng phất là vô số đạo rắc rối phức tạp thủ quyết, riêng là tay này quyết người bình thường muốn hoàn toàn học hạ xuống, chỉ sợ cũng là một kiện sự tình của đầm rồng hang hổ nha.

đem những cái này làm xong, Trần Phong mới lên tiếng cảm thán nói: "May mắn lúc ấy rảnh rồi cực nhàm chán, nghiên cứu ra tới đây cái tại khi đó có chút gân gà trận pháp, hiện tại thể nhưng là phải trên trọng dụng trận."

Một lần nữa trở lại nước cạn khu ngoại cảnh rừng, Trần Phong tính định, nơi này xác nhận cao cấp Du Liệp Khu cùng sơ cấp Du Liệp Khu giao tiếp chỗ.

tại bên rừng trên cây, lơ mơ có thể trông thấy, có từng mảnh từng mảnh vết cắt, những cái này xác nhận Thanh Cốt Lang lúc này nghỉ lại thời điểm lưu lại.

Hơn nữa nhìn trên mặt đất phân và nước tiểu, cùng với lâu nằm về sau lưu lại dấu vết, số lượng hẳn là tại hơn mười đầu trở lên.

Trương Phong đột khởi, thiên địa biến sắc.

Nguyên lai vừa mới kia sần sật tiếng gió, Là mưa gió nổi lên dấu hiệu, nhìn nhìn bắt đầu mực nhuộm Trương Thiên, Trần Phong ngửa mặt cười đáp: "Nếu ta hôm nay chết ở nơi này, há không phải phụ ta Vũ Đế danh tiếng, hiện giờ mưa gió nổi lên, lôi điện này ra, trời không tuyệt ta vậy."

Dứt lời, Trần Phong lỗ tai khẽ nhúc nhích, trong mắt hiện lên một tia làm cho người ta sợ hãi hàn quang, thân thể bắn ra bay lên thân cây, tại đứng dậy đồng thời, từ trong tay bay ra một mai đùng tại bên hông bạch bảo nang bên trong hóa chúng.

Hóa chúng trong gió gào thét, bốc lên điểm một chút Hòa Tinh, tại rơi vào lùm cây một khắc này, dễ dàng một chút dấy lên hỏa điểm.

Phong quá tải lên, trong lúc nhất thời trong rừng khói xanh đại tác.

mà Trần Phong chỗ lập chỗ, vừa đứng bị khói xanh tràn ngập, bao bọc dấu điểm một tia dấu vết.

Cùng với tiếng gió đã tới, không chỉ là mây đen, còn có cuối cùng sắp xuất hiện trận dịch nhân.

Ánh vào Trần Phong trong mắt, là một người một bộ hắc y nam tử, tại vào núi thời điểm Trần Phong từng chú ý qua hắn, một cái võ đồ ngũ trọng thiên sát thủ, chắc là Lôi Cát gia hỏa kia sai khiến mà đến.

"Ha ha ha, thật sự là buồn cười, ngươi cho rằng trốn ở khói lửa, ta liền tìm ngươi không được? Thật không biết loại như ngươi bị tai mà đi trộm chuông đồ bỏ đi, ban đầu là đánh như thế nào bại Lôi Cát, thật là có ý tứ." Sát Thủ Trì Việt thanh âm âm hàn vô cùng, nhất là kia cuồng tiếu, càng làm cho người không khỏi sinh ra một thân hàn ý.

"Trước đừng cuồng, chúng ta trước cho thấy lập trường, nếu là địch nhân, ngươi tại gặp được đó của ta một khắc, Ngươi đã là sẽ chết người, nếu là bằng hữu, thỉnh ngươi chú ý lời nói của ngươi, Ta và ngươi không quen, ngươi còn không xứng nói đùa ta ." Trần Phong cao cao dựng ở trên cây, chân mày hơi nhíu lại, nhìn chằm chằm hơi nghiêng hơi có chút chán cảm rừng cây.

"Lập trường, không nghĩ tới nhiệm vụ lần này như thế có ý tứ, liền ngươi, có tư cách gì cùng ta nói lập trường, với tư cách là một người sát thủ, ngươi gặp được thời điểm của ta, ngươi nên có sống bất quá hôm nay giác ngộ, mà ta, đang chọn chọn xuất hiện một khắc này, cũng đã có giết chết ngươi nắm chắc, tuyệt đối nắm chắc." Sát Thủ Trì Việt âm thanh lạnh lùng nói.

"Hảo, rất tốt, phi thường tốt, lập trường biểu lộ là tốt rồi, tính đến lúc sau ta giết làm vô tội." Trần Phong khẽ mỉm cười nói.

Thế nhưng là, Sát Thủ Trì Việt nhìn không đến Trần Phong biểu tình, bởi vì lúc này sự chú ý của hắn bị một đám chen chúc mà đến Thanh Cốt Lang mang đi.

Thanh Cốt Lang, chỉ là cấp thấp ma thú, còn không có giai vị, thế nhưng lực phá hoại lại không thể coi thường.

Bởi vì một con kiến không làm được cái gì đại sự nhi, một trăm đầu, một vạn đầu, ngàn dặm con đê quyết tại tổ kiến, cho nên lực lượng đoàn kết là vô cùng cường đại.

Lúc này, liền có như vậy một cổ thập phần cường đại đoàn kết lực lượng đánh úp lại.

Bất quá, Sát Thủ Trì Việt lại không biết những cái này bình thường đàn độn gia hỏa, lúc này vì sao như thế hưng phấn.

Kết bè kết đội Thanh Cốt Lang từ khói xanh tràn ngập phương hướng chạy như bay đến, từng cái một thân dài đầu lưỡi, giống như đói điên rồi chó, trắng kia mặt, thật sự là quái dị vô cùng.

"Chẳng lẽ là này khói lửa?" Sát Thủ Trì Việt nhíu mày.

Lúc này Sát Thủ Trì Việt cũng là đã phát giác, phía trước có một chỗ nước cạn ghềnh, mà nước cạn ghềnh cùng thụ Lâm Chi, có như vậy một khối tương đối bằng phẳng thổ địa, kể từ đó ở đây chính là Thanh Cốt Lang thường xuyên tụ hội địa phương.

Mà những cái kia lùm cây phát ra mùi vị khác thường, hẳn là Thanh Cốt Lang nước tiểu gặp hỏa chỗ phát huy ra.

Chẳng lẽ những cái kia mùi vị khác thường có thể kích thích đến Thanh Cốt Lang?

Sát Thủ Tri Việt còn không có suy nghĩ cẩn thận trong đó kỳ quái chỗ, đã bị Thanh Cốt Lang vây ở giữa trận.

Lập tức để cho Sát Thủ Tri Việt càng Ghana khó chịu vấn đề xuất hiện, những Thanh Cốt Lang này phảng phất mười phần chán ghét Trần Phong đồng dạng, lại không đi vây công Trần Phong, ngược lại đem hắn vây thành một vòng tròn nhĩ.

Nếu nói là Thanh Cốt Lang thích cái mùi này, hẳn là chỉ đi công kích Trần Phong mới đúng, nếu không thích mùi vị kia, kia chúng tại sao lại muốn tới?

. Khó * tượng m mạng lưới duy D một H đang. E bản! , A nó hẳn ` đều là v S trộm ` bản;

Vấn đề này, e rằng Sát Thủ Tri Việt đời này đều nghĩ không thông.

Về ma thú nghiên cứu, Phong Viêm Vũ Đế thế nhưng là phương diện này chuyên gia, hơn nữa cùng kỳ cả đời, cũng chỉ biết quy luật, cùng với như thế nào xảo diệu vận dụng, nhưng cụ thể nguyên nhân, Trần Phong cũng là không dám vọng kết luận.

Dựa theo Phong Viêm Vũ Đế lúc ấy phỏng đoán, Thanh Cốt Lang hẳn là thuộc về loại kia lãnh thổ ý thức mười phần mạnh giống, mà đối với chính mình nước tiểu hương vị có không thể bỏ qua bài xích tính.

Đang thiêu đốt hàm chứa chúng nước tiểu lùm cây, gay mũi mùi tán phát đến rừng rậm, du liên Thanh Cốt Lang sẽ cho rằng có từ bên ngoài đến giống xâm phạm chúng lãnh thổ, cho nên nhanh chóng trở lại lãnh địa liều chết công kích địch nhân.

Bất quá, Những cái này chỉ là Phong Viêm Vũ Đế lúc ấy phỏng đoán, cũng không có thiết thực duy trì thuyết pháp chứng cứ, cho nên hắn cũng không có vì thế lấy sách lập nói, cho nên biết điển cố người liền đã ít càng ít hơn.

Đắc ý Trần Phong, tại vài giây đồng hồ về sau tự yên lặng.

Vốn tưởng rằng những cái này đàn sói có thể ngăn chặn Sát Thủ Tri Việt, sau đó chờ Thiên Lô hàng lâm, Trần Phong liền có thể tại Tam Thạch Trận nhất vừa đúng thời gian mở ra, thế nhưng là.

Thế nhưng là, Sát Thủ Tri Việt đánh những Thanh Cốt Lang này hảo dùng ít sức cảm giác, một quyền một cái, chỉ chốc lát liền đánh tới đầy đất, sau đó thả người nhảy lên, hướng Trần Phong bay vọt mà đến.

Trần Phong nhất thời kêu khổ thấu trời, ngoan ngoãn ài, đi qua đặc thù huấn luyện sát thủ, tuy thực lực võ đồ ngũ trọng thiên, thế nhưng sánh ngang võ đồ lục trọng thiên cao thủ cũng là không nói chơi, bởi vì có thể trở thành một người sát thủ, nhất định là thiên tư hơn người, hơn nữa đi qua tình vì bởi dưỡng, mỗi cái đều là trong cao thủ máy bay chiến đấu, Trần Phong một cái chỉ là Nhị trọng thiên gia hỏa, làm sao có thể ở trước mặt va chạm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cự Thú Liệt Tích

Bất quá đáng mừng chính là, Thanh Cốt Lang số lượng thật sự là quá mức khổng lồ, mặc dù Sát Thủ Tri Việt lợi hại hơn nữa, cũng là song quyền nan địch tứ thủ.

Trần Phong bởi vì trên người có gay mũi mùi, cũng không khiến cho Thanh Cốt Lang tí xiu hứng thú, ngược lại là Sát Thủ Tri Việt hiện tại có thể bị những cái này nổi giận vô cùng Thanh Cốt Lang nhìn chăm chăm vừa vặn.

"Những cái này chết tiết Thanh Cốt Lang, hôm nay là đánh máu gà sao?" Lúc này tình thế nghiêm trọng, Sát Thủ Tri Việt hay là kia phó nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, tuy có như vậy một chút xiu giận dữ, nhưng hay là vững bước hướng Trần Phong tiếp cận lấy.

Rốt cuộc có thể trở thành một người sát thủ, đối với lấy ít thắng nhiều loại này rắc rối phức tạp tình cảnh Sát Thủ Tri Việt, đã là tập mãi thành thói quen.

Ầm ầm ~ đang tại lo lắng chờ lấy mây đen rậm rạp Trần Phong, lúc này cẩn thận tạng (bắn) bang bang nhúc nhích.

Nếu là ở Sát Thủ Tri Việt truy đuổi trên chính mình lúc trước, Thiên Lôi cũng không hàng lắm, lấy hiện tại Tam Thạch Trận có khả năng phát huy được uy lực, quả quyết không thể một kích gây nên Sát Thủ Tri Việt vào chỗ chết.

Mà như cho Sát Thủ Tri Việt một chút thời gian, nói không chừng hẳn hội dựa vào bản thân thực lực cường đại, cường ép công phá trận pháp cũng nói bất định.

Ầm ầm~ một hồi kịch liệt tiếng vang qua đi, đại địa đều tại run rẩy lên.

Trần Phong kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên trời.

Mây đen vẫn còn ở không nhanh không chậm tụ tập, ngược lại là tiếng gió đã hòa hoãn xuống, xem ra còn cần một chút thời gian tải năng Thiên Lôi hàng lắm.

Thế nhưng là, này ầm ầm thanh âm chỗ nào làm được?

Theo Trần Phong mục quang chuyển di, Trần Phong không thể không kinh ngạc há to miệng.

Thật sự là bận rộn bên trong phạm sai lầm.

Vốn tưởng rằng triệu hồi ra Thanh Cốt Lang đối phó Sát Thủ Tri Việt, chỉ có chính mình loại thiên tài này tài năng nghĩ ra được.

Bất quá đề cho Trần Phong không nghĩ tới chính là.

Lúc này vậy mà, bộ ngựa bắt ve chim sẽ núp đằng sau.

Đại diện tích Thanh Cốt Lang tụ tập, đưa tới Thanh Cốt Lang thiên địch -- Cự Thú Liệt Tích chú ý.

Cự Thú Liệt Tích này quanh năm sinh hoạt tại có nước cạn khu rừng rậm thâm xứ, lấy Thanh Cốt Lang là thức ăn, hình thể to lớn vô cùng, dựa theo thể tích của nó tính toán, gia hỏa này có thể so với năm đầu Tê Ngưu lớn nhỏ.

Lấy như vậy thể tích, chỉ cần là đi lên đường tới, kia uy thế đã là hết sức dọa người rồi.

"đổi mới. . . Tội p nhanh * trên | khốc _ tượng mạng lưới

Mà này chấn động đại địa phát run ầm ầm thanh âm, thật sự là Cự Thú Liệt Tích phát ra.

Lúc này, Cự Thú Liệt Tích mở to hai cái đèn lồng đồng dạng con mắt lớn, hai mắt đỏ bùng, kỳ thật con mắt của Cự Thú Liệt Tích là hoàng sắc, chỉ có tại nó giao phối hoặc là cực độ hưng phấn thời điểm, con mắt mới có thể biến thành hồng sắc.

Mà Cự Thú Liệt Tích tại lúc bình thường, thực lực là nhị giai ma thú.

Thế nhưng lúc nó Bạo Tẩu thời điểm, thực lực lại phi thăng lên tam giai ma thú.

Đây cũng là Cự Thú Liệt Tích chỗ khủng bố.

"Không thể nào, cái này dường như chơi lớn hơn." Trần Phong đoán trúng bắt đầu, không có đoán đúng kết cục.

Kế hoạch hoàn mỹ cứ như vậy bị cắt đứt.

Phía sau có truy binh Sát Thủ Tri Việt, trước có trở ngại ngăn Cự Thú Liệt Tích.

Càng thêm làm cho người xoắn xuýt chính là, tại hẳn và Cự Thú Liệt Tích chính là mình vừa mới bố trí xuống Tam Thạch Trận!

"Lão tử cùng các ngươi liều!" Trần Phong lúc này không còn có vừa rồi bình tĩnh cùng thong dong, phi thân nhảy lên hai trượng chí cao, sau đó đập trên Thanh Cốt Lang lưng, chạy vội hướng Tam Thạch Trận.

Sau lưng Sát Thủ Tri Việt trong mắt hàn quang lóe lên, lại là bất động thần sắc dùng ra cao cấp vũ kỹ tam đoạn huyền chương.

Bãi son đào hải chương ấn, gào thét mà qua, tại lúc trước hẳn mấy chục đầu Thanh Cốt Lang, tại gặp được chương ấn thời điểm, cơ hồ là không có bất kỳ giây dựa liền hóa thành thịt nát.

Thanh Cốt Lang lúc này rồi mới đã nhận ra Sát Thủ Tri Việt cường đại, tất cả đều là nao nao, mà liền tại tốc độ ánh sáng trong thời gian, thân thể linh mãnh vô cùng Sát Thủ Tri Việt Trần Phong đã là cấp tốc hướng Trần Phong vọt tới.

Chạy vội Sát Thủ Tri Việt, chỉ ở không trung chảy ra một đoạn mờ hồ tàn ảnh, tốc độ kia, dùng Súc Địa Thành Thốn mà nói lại hoàn mỹ bất quá.

Liều mạng chạy thực mạng Trần Phong, cũng là cảm thấy không khí chung quanh, khí tức cường đại ba động, lúc này trong nội tâm không khỏi xiết chặt, tại cảm thụ được cỗ này khí tức cường đại, giống như là một bả mũi tên nhọn, sắp xuyên qua thân thể của mình thời điểm, Trần Phong thân ảnh, tại

Thanh Cốt Lang trên lưng đột nhiên trì trệ, "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng đang chuẩn bị ba chuyển, trong chớp mắt phát ra.

Hiển nhiên Sát Thủ Trì Việt cũng không ngờ rằng, chặt vật như thế Trần Phong lúc này còn có tâm tư phản kích, nhưng lúc này chính là giết chết Trần Phong thời cơ tốt nhất, Sát Thủ Trì Việt không có do dự chút nào, một đầu đâm vào Trần Phong chỗ thừa ra "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng bên trong.

Rầm rầm rầm ~~~ mấy trăm âm thanh tứ chi tiếng va chạm vang lên.

Tại "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng, công thủ gồm nhiều mặt, thân thể linh động tính cùng lực lượng hoàn mỹ kết hợp Trần Phong, đi ngang qua ba miếng tủy thể đan rèn luyện dưới thân thể, mới khó khăn đem "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng phát huy phát huy tác dụng vô cùng, mà Sát Thủ Trì Việt tuy cao hơn Trần Phong rất nhiều cái giai vị, nhưng đối mặt không hề có chuẩn bị mạnh mẽ công kích, Sát Thủ Trì Việt vẫn còn có chút đáp ứng không xuê.

Bất quá, cao thủ so chiêu, liều chính là xem ai thân thể cứng rắn.

Sát Thủ Trì Việt không hề có làm ra vẻ đối chiến dưới Trần Phong "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng, mặt không đổi sắc vững vàng rơi xuống đất.

Mà Trần Phong thoạt nhìn thì là chặt vật vô cùng.

Tại "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng, Trần Phong tổng cộng Cùng Sát Thủ Trì Việt Có hai trăm ba mươi một lần cùng Sát Thủ Trì Việt chính diện đụng nhau, Mà mỗi một lần đụng nhau, Sát Thủ Trì Việt cũng có thể vừa đứng tiếp được Trần Phong công kích, sau đó cho Trần Phong một lần trọng thương.

Sát Thủ Trì Việt trơ mắt nhìn thân thể của Trần Phong như là một cái bị đánh bay bóng da đồng dạng, nhanh chóng ngã hướng đã mở ra miệng lớn dính máu Cự Thú Liệt Tích.

"Hừ, để cho người cũng thường thường bị súc sinh ăn tươi nuốt vị." Dứt lời, Sát Thủ Trì Việt muốn quay đầu rời đi, bởi vì hắn cảm giác nơi này nước cạn khu có chút cổ quái, ở trước mặt hắn, Có ba cây màu lửa đỏ cột đá.

Mà những cái này cột đá, có để cho hắn thấy cũng chưa từng thấy qua hoa văn, thế nhưng lấy hắn sát thủ trực giác dễ phán đoán, những cái này đường vân, cùng với bố trí như thế, dường như tại một quyền viễn cổ tàn cuốn trông được đã đến có tương tự đồ vật, vật này, gọi là trận pháp.

trận pháp khủng bố từng để cho hắn một lần kiêng kỵ vô cùng, nếu ai nắm giữ trận pháp, đối phó cao hơn tự mình xuất rất nhiều võ giả, cũng là có thể đơn giản tiêu diệt.

Thế nhưng là chẳng lẽ trước mắt tiểu tử càn rỡ, cũng là nắm giữ trong cái này huyền diệu, lại có thể bố trí xuất ra, thất truyền đã lâu trận pháp?

Ngay tại Sát Thủ Trì Việt quay người trong nháy mắt đó, dư quang quét đến lại là, lấy hoàn mỹ đường vòng cung bay về phía Cự Thú Liệt Tích miệng Trần Phong, Vậy mà ở giữa không trung sống sò sò rớt xuống.

Lấy hắn đối với lực đạo nắm giữ hoàn mỹ, quả thật là không thể nào xuất hiện như thế tình huống.

Có thể trước mắt rõ ràng không có khả năng chuyển phát sinh nhi, vậy mà phát sinh.

Trần Phong kia cái người sắp bị chết, vẫn còn có năng lực cải biến không chỗ mượn lực thân thể quảng phương hướng!

Bỗng nhiên quay người, Sát Thủ Trì Việt tựa hồ thấy được Trần Phong khinh bỉ cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38: Thiên Lô hàng lâm

"Hắn đang cười nhạo sự bất lực của ta sao?" Sát Thủ Trì Việt mày kiếm đứng đấy, trong nội tâm tức giận nghĩ đến.

Đối với bất kỳ ngành sản xuất người đến nói, nếu có người khinh bỉ chuyên ngành của người rèn luyện hàng ngày, không thể nghi ngờ là nó sỉ nhục lớn nhất.

Mà có dừng khí khinh bỉ một sát thủ chức nghiệp rèn luyện hàng ngày, kia không thể nghi ngờ là tự tìm chết tiết tấu.

Sĩ khả nhẫn thực bất khả nhẫn!

"Ta lại tiến ngườì một đoạn đường." Không hề cố kỵ cùng Trần Phong gần trong gang tấc Cự Thú Liệt Tích, Sát Thủ Tri Việt rút ra bên hông bội kiếm

Đó là một thanh hàn thiết biến thành bảo kiếm, toàn thân đen kịt, tại Vân Thủy Thành, kiếm này thứ nhất, không cùng tranh phong.

Hắc mang Âm Nguyệt, tại mây đen rậm rạp trong rừng rậm, vậy mà nổi bật ra làm cho người ta sợ hãi hào quang.

Mà kiếm xuất đồng thời, Sát Thủ Tri Việt đã bay vọt lên, một cái cu lê ngược, thân thể xoay nhanh trên nửa không, đang ngắm đúng Trần Phong thân thể vị trí, bỗng nhiên hạ thấp.

Trường kiếm mũi kiếm trực chỉ trái tim của Trần Phong, bay thấp hạ xuống.

Ngã xuống đất không nổi Trần Phong nhìn nhìn Sát Thủ Tri Việt chung kết một kiếm, trong nội tâm hơi có chút không muốn bỏ, không muốn bỏ này vừa mới trọng sinh không có bao lâu sinh mệnh.

Thế nhưng là, Thiên Ý như thế, chông còn có gì đòi hỏi.

Vốn tưởng rằng, chính mình trọng sinh, là có thể Nghịch Thiên Cải Mệnh.

Bất quá, như thế xem ra, ta như trước không thể cải biến chính mình tử vong mệnh số.

Chẳng lẽ cuộc đời này muốn kết thúc sao?

Nghĩ tới những thứ này, Trần Phong có chút tuyệt vọng nhắm mắt lại.

Thế nhưng là tại hần nhắm mắt một sát na kia, hần rõ ràng thấy được, thấy được trên không trung bạch quang lóe lên.

Đó là. . . Đó là. . . Đó là tia chớp!

Thân thể của Trần Phong, tựa hồ bởi vì tia chớp xuất hiện, trong chớp mắt bộc phát ra lực lượng vô cùng.

Hắn không kịp toàn thân bởi vì đau nhức muốn chia năm xẻ bảy thân thể, mạnh mẽ vô cùng tự tập khởi thân thể bên trong cuối cùng Nguyên Lực, đột nhiên bộc phát ra "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, song chương nhanh chóng vô cùng, xé chần ra lẻ, chia thành tốp nhỏ, hướng nước cận khu dưới hơi hơi trầm xuống, song chương nhanh chóng xen vào vũng bùn bên trong, sau đó, đổ dành ~ một hồi làm cho người kinh hãi trầm đục qua đi, Trần Phong trong chớp mắt chôn vùi tại sâu đạt bảy tám mét vũng bùn bên trong.

Mà lúc này.

Sát Thủ Tri Việt kiếm đã tình thế hết sức nguy ngập, chỉ kém một thước xa liền có thể đâm rách mặt nước.

Thế nhưng là, nên tới cuối cùng là muốn tới.

Lúc này, Tam Thạch Trận trên rồi đột nhiên phát tác.

Ba cây cột đá rồi đột nhiên phát ra chói mắt hồng quang, hồng quang tại Sát Thủ Tri Việt xung quanh, ngưng tụ ra một cái to lớn hồng sắc lốc xoáy, lốc xoáy này cấp tốc chuyển động, mang theo một cỗ nuốt Xùy~~ thiên địa lực lượng.

Tại bức này lực lượng cường đại, Sát Thủ Tri Việt thân thể cũng là không tự chủ được ngừng ở giữa không trung, muốn như đi vào đầm lầy đồng dạng, bốn phía áp lực, ba đào mãnh liệt ám kinh, để cho Sát Thủ Tri Việt thập phần khó chịu.

Ngay tại Sát Thủ Tri Việt muốn mạnh mẽ phá vỡ Tam Thạch Trận này vây khốn lực thời điểm, từ trên trời giáng xuống sấm rền, tựa hồ là một đầu Bạo Tẩu dã thú, ầm ầm hạ xuống.

Oanh~~~ bạch quang lóe lên, toàn bộ nước cận khu nước trong chớp mắt phân ra lên mùi hương chí cao, tại một ít bay lên giọt nước, rơi trên mặt đất thời điểm.

Những cái kia kết bè kết đội Thanh Cốt Lang, đã tại cường đại lôi điện chi uy, biến thành than cốc, mà bọn họ thiên địch Cự Thú Liệt Tích, lúc này cũng là bị tạc cái ngoại tiêu trong non, toàn thân phá ra khói xanh, không còn sinh mệnh dấu hiệu.

Mà Sát Thủ Tri Việt, lúc này quả quyết cũng không tốt đến nơi đó đi.

Bởi vì Tam Thạch Trận nguyên nhân, Sát Thủ Tri Việt vị trí, chính là Tam Thạch Trận đích chính trung tâm, cũng là lôi điện chi uy gắng sức điểm.

Lúc này quả quyết đã tìm không được Sát Thủ Tri Việt thân ảnh, liền một mảnh y phục mảnh vụn cũng nhìn không đến.

Chỉ là, trên mặt đất đánh ra vết có 6 mét sâu hố to bên trong, có một khối lóe điểm một chút ngân quang đồ vật, đang tại rạn vỡ phát sáng.

Mà hố to bốn vách tường, lúc này cứng rắn giống như giống như hòn đá, mà Trần Phong chính là bị nện tại bên trong, lại còn đầm.

Rầm rầm rồi ~~~ mưa như trút nước mưa to, rất cục tới.

Mưa to giăng co một đêm rồi mới đình chỉ.

Ngày kế tiếp, sau cơn mưa trời lại sáng.

Không lẽ mưa to, đã đem kia cái cứng rắn hố to cọ rửa vô số lần, lúc này đã là tích đầy mưa.

Lúc này giống như cái nước ngọt hồ.

Đứng ở nghỉ lại chìm chóc, ngơ ngác nhìn qua này một mảnh chấy đen bùn đất, lúu rúu gọi không ngừng.

Mà ở này thanh thúy thanh âm dễ nghe, trộn lẫn lấy một tia không quy luật thanh âm.

Xôn xao ~ xôn xao ~ tựa hồ là nước thanh âm.

Tại nước ngọt trong hồ.

Bỗng nhiên duỗi ra một cái đầu người, rất là đột ngột.

Người kia, rất là quen mắt, trong tay giờ một cái màu xanh lá cây bình thuốc nhỏ.

Từ kia cái cái chai có thể nhìn ra được, đây chính là ngày ấy Triệu Bằng đưa cho Trần Phong Bồ Nguyên Đan bình sứ nhỏ, mà người này, chính là Trần Phong.

Chật vật vô cùng leo ra nước ngọt hồ, Trần Phong nằm ở bên cạnh bờ đại khẩu thở phì phò.

Cảm thụ được ấm áp dương quang vẩy vào trên mặt, Trần Phong ngây ngốc cười, "Lão tử còn chưa có chết, Aha Haaa...!"

Lập tức, Trần Phong run run rẩy rẩy đưa tay tiến vào trong lòng căng phồng địa phương, từ bên trong móc ra một kiện ngân bạch sắc vật.

"Huyền thiết đỉnh, thật sự là một đồ tốt đâu, so với Triệu Bằng kia cái dùng đỉnh không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần." Mà càng làm cho Trần Phong vui vô cùng chính là, hắn còn ở trên mặt hồ sưu tập đến rất nhiều ma thú đan.

Những Thanh Cốt Lang đó sau khi chết, không có hư hao ma thú đan, hết thảy bị Trần Phong thu đi lên, tuy phẩm giai chưa đủ Nhất giai tiêu chuẩn, nhưng là có thể tính làm hạ cấp Ma Đan, huống hồ số lượng này hay là rất kinh người, ít nhất cũng có trên dưới một trăm mai bộ đáng, mặt khác, Cự Thú Liệt Tích kia mai, cũng làm cho Trần Phong đang nghỉ ngơi sau một lát, từ thân thể của Cự Thú Liệt Tích trong lấy xuất ra.

Đem cuối cùng mấy mai Bồ Nguyên Đan vận đến trong miệng, Trần Phong từ từ ngồi xuống điều tức, chữa trị bị thương cốt cách kinh mạch, thẳng đến giữa trưa, Trần Phong mới khó khăn khôi phục bảy tám phần bộ dáng.

Lúc này, thời gian đã đến giữa trưa, tính toán chính mình còn muốn đi hái Phong Vương Mật, sau này trở về hảo làm luyện dược chi dụng, Trần Phong chỉ có thể là tận lực thấp xuống đối với Xuy Nhân Phong thù hận độ.

Tại nước cạn khu xung quanh, Trần Phong đã được toại nguyện tìm được vài loại có thể đối phó Xuy Nhân Phong thảo dược, sau đó dựa theo trong trí nhớ so với liệt xứng lại với nhau, lại từ nước cạn trong vùng lấy một chút không rễ nước, đem những cái này thảo dược đầu tiên là đập nát mài thành phần, sau đó một chút gia nhập không rễ nước, đầy đủ khuấy đều, đặt được một đồng sền sệt vô cùng bùn hình dáng vật thể.

Nhìn mình lao động thành công, Trần Phong cũng không có cảm thấy rất buồn nôn, ngược lại là rất đắc ý đặt ở trong tay vuốt vuốt, còn thỉnh thoảng phóng tới dưới mũi mặt đi nghe.

Một màn này nếu để cho bất cứ người nào thấy được, nhất định sẽ đương trường thổ huyết mà chết.

Đem những cái này bùn, từ đầu đến chân toàn bộ nước miếng tại trên thân thể, Trần Phong đã biến thành một cái tiêu chuẩn tượng đất.

Vốn là rách mướp y phục, mất trật tự không chịu nổi kiểu tóc, cộng thêm loại trang phục này, quả thật một trong núi dã nhân.

Thế nhưng là như Trần Phong loại người này, làm sao có thể để ý như vậy bộ mặt của tự mình nha. . .

Đi đến Xuy Nhân Phong chỗ sơn cốc, đi đến kia cái kinh thiên trụ đồng dạng đại hoa dưới cây mặt, Trần Phong tùy tiện bò lên.

Tại lớn nhất Xuy Nhân Phong đó tổ ong vị trí dừng lại thời điểm.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Hắc Đầu Nghĩ

Có lẽ là bởi vì chấn động nguyên nhân, ước chừng một đầu dã Ngu Đại loại nhỏ to lớn tổ ong, ong một tiếng liền nổ nôi.

Đối với loại nguy hiểm này cực kỳ tình cảnh, Trần Phong như là đã sớm đã thành thói quen đồng dạng, đối mặt như thế hung hiểm Xuy Nhân Phong, cũng nhếch miệng mỉm cười, ngoảnh mặt làm ngơ.

Một màn kỳ dị xuất hiện, đối với Trần Phong chen chúc mà đi Xuy Nhân Phong, tại bay đến trên người Trần Phong, Trần Phong vẫn là bình tĩnh nằm rạp xuống tại đại thụ trên cành cây, nếu như không có gì.

Mà những Xuy Nhân Phong đó thì là giống như tìm được đại lục mới đồng dạng, ở trên người Trần Phong bò qua bò lại, dĩ nhiên là một chút địch ý cũng không có.

Nếu để cho bất cứ người nào thấy như vậy một màn, nhất định sẽ hoài nghi mình con mắt, là không phải thấy được ảo giác.

Thế nhưng là một màn này lại là thật thật thực thực phát sinh.

Có lẽ vạn năm, có một cái tên là Địa Cầu tinh cầu, phía trên nhân loại thông minh, đi qua một loạt nghiên cứu, mới có thể phát hiện nơi này bí mật, bất quá đó chính là vạn năm chuyệu sau đó nhĩ.

Chỉ nói Trần Phong, đầy người trên dưới đều thoa khắp vô cùng bản nước bùn hình dáng vật thể, nhìn không ra nó bất kỳ biểu tình, nhưng là từ hấn kịch liệt pháp phòng bộ ngực đó có thể thấy được, hấn lúc này cũng là mười phần khẩn trương cùng sợ hãi.

Rốt cuộc đầu cơ trực lợi đoạt đi Phong Vương Mật phương pháp, hấn cũng chỉ là thử qua hai lần mà thôi, hơn nữa hai lần đó hay là Vũ Đế thời điểm, dù cho bị Xuy Nhân Phong công kích, cũng sẽ không chịu thương tổn quá lớn.

Thế nhưng là lần này lại bất đồng, bây giờ Trần Phong chỉ bất quá mới là võ đồ Nhị trọng thiên tu vi, nếu để cho những cái này hung mãnh lấy xưng Xuy Nhân Phong cho ngu đồng truy cập, nửa cái mạng nhỏ cũng sẽ không có.

Tục ngữ nói hảo, tài cao nhân đại gan, cầu phú quý trong nguy hiểm.

Muốn đạt được một ít người khác không chiếm được đồ vật, muốn trả giá người khác cảm không ra đồ vật. , cái này đồ vật có thể là tiền tài, có thể là thực lực, có thể là dũng khí, cũng có thể là may mắn.

Thế nhưng là Trần Phong có chỉ là dũng khí.

Cho dù ai biết phương pháp này, cũng sẽ không dễ dàng đi thử khiêu chiến hơn vạn đầu Xuy Nhân Phong uy nghiêm, bởi vì, những cái kia có thể cho Xuy Nhân Phong phát ra sai lầm tín hiệu nước bùn hình dáng thảo dược, tại bồi đến con mắt thời điểm, là vô pháp nước miếng đến con mắt trên.

Bởi như vậy, nhìn như là không chẻ vào đầu được phương pháp, đích xác có một cái lớn nhất lỗ thủng.

Mà Trần Phong sở dĩ có dũng khí, đương nhiên không phải chỉ hấn là ngu ngốc.

Mà là bởi vì, hấn từng nắm giữ một môn bí pháp, cái bí pháp này cũng chỉ là một cái phụ trợ tính cấp thấp vũ kỹ mà thôi.

Nó công tác nguyên lý cũng là hết sức đơn giản, chính là lợi dụng nguyên khí xuất thể, tại con mắt xung quanh phóng thích rất nhỏ chấn động, sau đó dẫn đến những Dược Thảo đó chỗ phát huy ra mùi, có thể vừa đứng che lại con mắt mặt ngoài.

Thế nhưng những cái này phát huy ra khí thể, thì sẽ không ngoan ngoãn nghe lời đảm nhiệm Trần Phong bài bố, nếu là có gió mạnh dưới tình huống, một khi thổi rớt những cái này mùi, kia đảm nhiệm Trần Phong tại quý kẻ nhiều đoạn, một giây sau lập tức sẽ biến thành mù lòa, không hề nghi ngờ.

Nhìn nhìn hơn phân nửa Xuy Nhân Phong đã từ Xuy Nhân Phong trong ổ mắt bay ra, Trần Phong nắm chặt thời gian, bận rộn lấy tay tiến vào.

Bởi vì hấn biết, Dược Thảo này trong không khí phát huy vô cùng nhanh, Một khi dược tính phát huy hoàn tất, kia đồng dạng là chỉ còn đường chết, cho nên hấn lúc này có chút hoảng hốt chạy bừa.

tay vừa mới thăm dò vào trong đó.

Trần Phong chính là trong lòng căng thẳng.

Bởi vì hần tay đột nhiên cảm thấy một loại lạ lẫm xúc cảm.

Loại cảm giác này tại lúc trước hần ăn cấp Xuy Nhân Phong Phong Vương Mật thời điểm, phải không từng có qua, cho nên khi trong nội tâm hoảng hốt.

Chi~~~ tại cái đó con nghe từ lớn nhỏ tổ ong trong, đột nhiên phát ra một tiếng âm thanh chói tai.

Cái thanh âm này càng giống là phát ra loại nào đó tín hiệu.

Mà ở cái thanh âm này truyền ra thời điểm, Trần Phong triệt để kinh sợ ngây người.

Chỉ nghe dưới chân bỗng nhiên phát ra từng trận sần sật âm thanh.

Những âm thanh này để cho bất kỳ một cái nào từng có Tùng Lâm kinh nghiệm người sờ tóc gáy.

Bởi vì có thể phát ra loại âm thanh này sinh vật, chỉ có một loại, mà bọn họ khủng bố, để cho Trần Phong đến nay có chỗ kiêng kỵ.

loại sinh vật này cách sống, giống như là Thanh Cốt Lang đồng dạng, là thuộc về cấp thấp quần cư sinh vật, tên là Hắc Đầu Nghĩ, Hắc Đầu Nghĩ cái đầu cũng không phải đại, cổ người thành niên ngón út móng tay Kiên lớn nhỏ, tại nó miệng xuất, có một cái kim hình đáng răng cưa, cũng không biết lấy răng cưa là cái gì thành phần, chỉ biết gia hỏa này cứng rắn vô cùng.

Hắc Đầu Nghĩ xuất hành đoàn đội cấu thành đơn vị tại vạn trở lên, chỉ cần Hắc Đầu Nghĩ bò qua địa phương, tất cả thực vật cũng tốt sinh vật cũng tốt, đều bị nuốt Xùy~~ không còn một mảnh.

Cũng tỷ như hiện tại, phẩm giai cũng không cao hơn Xuy Nhân Phong Hắc Đầu Nghĩ, vậy mà đã có đầu lĩnh vào sào huyệt của Xuy Nhân Phong.

Vừa nghĩ tới chính mình sắp bị vô số Hắc Đầu Nghĩ từng ngậm ăn tươi, trên người Trần Phong liền không tự chủ được sinh ra từng trận hàn ý, kia hàn ý băng triệt tận xương.

cơ hồ là đang nghe Hắc Đầu Nghĩ phát ra tập kết thanh âm đồng thời, Trần Phong rất do dự thân thể hướng sào huyệt của Xuy Nhân Phong bên trong tìm tòi, toàn bộ nửa người trên chính là chui vào trong đó.

Chiếu đến hơi yếu dương quang, Trần Phong lò mờ nhìn thấy, có ba lượng cái đầu tại trứng gà lớn nhỏ Hắc Đầu Nghĩ, đang tại dùng bọn họ kia tối như mực con mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Phong, hơn nữa bọn họ không ngừng hạp động răng cưa, như là tại thị uy đồng dạng, cảnh cáo Trần Phong rút nhanh lên.

"Má..., đi ra ngoài quên nhìn hoàng lịch, đừng phải ba người các người khốn kiếp." Trần Phong xuất khẩu mắng, ngược lại là hé miệng đồng thời lại nghĩ tới, vừa nói sẽ đem đầu lưỡi bộc lộ ra, đến lúc sau Xuy Nhân Phong hội không chút do dự công kích, lời đến bên miệng, Trần Phong không thể không nuốt xuống.

Đem đại lượng nguyên khí, ngưng kết tại trên bàn tay, trong một không gian thu hẹp, nghĩ ơ cùng ba cái đầu lĩnh Hắc Đầu Nghĩ độ sức, hiển nhiên là khả năng không lớn, này ba cái gia hỏa, thực lực ép sát Nhất giai ma thú, muốn không dựa vào bất kỳ vũ kỹ nào liền đem bọn họ chế phục, cửa nhỏ cũng không có.

Mà Trần Phong có thể làm chỉ có một, Đó chính là đem nguyên khí ngưng kết trên tay chưởng, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất ăn cấp một khối Phong Vương Mật.

Mà lúc này, tại ba con đầu lĩnh Hắc Đầu Nghĩ sau lưng, liền có như vậy một khối Hoàng Anh quả cam Phong Vương Mật, lớn nhỏ chỉ có quả dưa lớn như vậy, mặt trên còn có mấy cái thủ vững cương vị cao giai Xuy Nhân Phong.

Mà những cái kia cao giai Xuy Nhân Phong xem ra có đã là bị thương, Khí tức hơi yếu rất, xem ra hần là Hắc Đầu Nghĩ cùng bọn họ phát sinh xung đột.

Kể từ đó, Trần Phong tình thế cũng không tính là vạn phần nguy cấp, tối thiểu địch nhân bây giờ là tại đại chiến, chính mình vừa đúng xâm phạm.

Không do dự nữa, Trần Phong lấy tay hướng Phong Vương Mật.

Mà cùng lúc đó, coi là mình vật Hắc Đầu Nghĩ, mắt thấy thị uy vô dụng, đành phải phát khởi mãnh liệt tiến công.

Ba người bọn hần tam giác trận hình, trước sau hướng tay của Trần Phong công kích mà đi.

Vô cùng sắc bén răng cưa, gần như chỉ trong chớp mắt thời gian, đã đột phá Trần Phong nguyên khí tường ổp, ở phía trên lưu lại một đạo thật sâu Liệt Ngấn.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Dã nhân

Lần nữa trọng thương, Trần Phong đột nhiên cắn răng, trừng mắt đếm ngược, không có phát ra bất kỳ một tia tiếng vang, một mực bắt lấy kia khối Phong Vương Mật, mà kia mấy cái phục ở trên Phong Vương Mật Xuy Nhân Phong, lại tại Trần Phong tốc độ tay phía dưới không hề có phản kháng thúc thủ chịu trời.

Hô ~ Khi Trần Phong nửa người từ sào huyết của Xuy Nhân Phong sau khi đi ra, kia kết bè kết đội Hắc Đầu Nghĩ đã đem vạn năm hoa mộc ăn tươi hơn phân nửa, lúc này vạn năm hoa thụ lung la lung lay vài cái, ầm một tiếng ngã xuống.

Mà Trần Phong thừa cơ trên không trung bay đến mặt khác một gốc cây, sau đó như một cái linh hoạt giống như con khỉ, tại trong rừng cây chạy như bay.

Tại chạy trốn trong quá trình, hắn phát hiện mình huyết động trên cánh tay, xuất hiện ba cái làm cho người ta sợ hãi lỗ máu, kia lỗ máu cuộn cuộn chảy ra máu đen.

"Đáng giận Hắc Đầu Nghĩ, lại vẫn đối với ta hạ độc, bất quá may mắn ta đã được Phong Vương Mật, hi hi." Trần Phong một bên chạy vội, một bên đi ngang qua có mảnh lớn lá cây cây cối, từ phía trên hái xuống vài miếng lá cây, đem mới mẻ xuất hiện Phong Vương Mật bao vây lại, sau đó từ có ích ngón tay tiêu trên một chút, bôi lên đến ba cái lỗ máu phía trên.

Có thể là bởi vì kịch liệt vận động nguyên nhân, lỗ máu cũng không như vậy lập tức đình chỉ đổ máu, chỉ là tốc độ trên biến chậm một ít, hơn nữa truyền ra huyết, cũng dần dần từ hắc sắc, biến thành đỏ tươi, lập tức đình chỉ.

Đoạn đường này chạy như điên, Trần Phong bởi vì chảy máu quá nhiều, hơn nữa Nguyên Lực lại là không ngừng tiêu hao, tại 3h, đã là tính bị lực tẫn.

Trên đường đi, bởi vì phải mặc càng thấp cấp Du Liệp Khu chính giữa đường tắt nguyên nhân, Trần Phong cũng là thỉnh thoảng thấy được cấp thấp Du Liệp Khu du liệp đệ tử.

Trần Phong cũng không phải loại kia gặp người liền chào hỏi ngoan ngoãn hài tử, đối với những người kia ánh mắt kinh ngạc, hắn trực tiếp lựa chọn bỏ qua.

"Móa nó, đó là cái gì quái thú, chạy vậy mà nhanh như vậy!" Một cái cấp thấp đệ tử nói.

"Ngu hết biết, người xem như vậy, linh như vậy mẫn, hơn nữa tư thái cùng nhân loại không sai biệt lắm, nhất định là trong truyền thuyết dã nhân á..., hơn nữa người xem, toàn thân đều là bùn, tóc dài lộn xộn, chỉ bất quá tốc độ này quả thực nhanh, chắc hẳn nhân loại chúng ta vô đồ tam trọng thiên võ giả cũng chưa chắc có thể đuổi theo kịp a."

Tại đây hai người đều nghị luận thời điểm, Trần Phong thân ảnh đã là chạy ra tầm mắt của bọn hắn.

Tại Du Liệp Khu cửa ra vào, lúc này đã tụ tập đại đa số du liệp trở về học sinh, bọn họ đều hào hứng bừng bừng giúp nhau ganh đua so sánh lấy chiến lợi phẩm của mình.

Mà ở chỗ ghi danh, thì là do phủ thành chủ một phương đại biểu, cùng với Thiên Hạc Học Viện một phương đại biểu cộng đồng cấu thành, thứ nhất là cam đoan dự thi công bình, thứ hai là duy trì trật tự.

Mà chỗ ghi danh đằng sau trong đình, lúc này ngồi lên mấy người, những người này đều là thực lực so sánh mạnh đệ tử, thành tích của bọn hắn tại đăng ký số ghi chép trên có bài danh, cho nên ở chỗ này chờ kết quả lúc xuất ra, chọn lựa chính mình hợp ý phần thưởng.

khôc tượng * mạng lưới duy } ! Nghiêm bán _ , nó uO hấn |⊕ đều F là I} trộm 'Bản {.

Vốn hiện trường trật tự, tại đại hán duy trì, đang tại tự động tiến hành.

Thế nhưng là một người bộ dáng quái vật đột nhiên xuất hiện, hiện trường nhất thời nổ nôi.

Trần Phong một thân rối bù không nói, trên người toa khắp bùn hình dáng chất lỏng, để cho bất luận kẻ nào thấy được cũng muốn buồn nôn, không chút nào khoa trương chính là, một ít sự nhảm nại yếu người, đã là cuống quýt chạy đến một bên ới lên ới xuống, mà những cái kia còn đang chờ kỷ lục kết quả đệ tử, cũng là mất đi hứng thú đăng ký, đều là về mặt tròn mắt há hốc mồm nhìn nhìn Trần Phong.

Trần Phong chỉ có mười mấy tuổi còn chưa trưởng thành, ngược lại là từ xuất hiện thì bình tĩnh, cùng với bỏ qua người chung quanh mục quang thái độ đến xem, trong nơi này như một mao đầu tiểu tử nha.

Từ xưa còn trẻ khí thịnh, còn trẻ Kinh Cuồng, Trần Phong cái tuổi này bạn cùng lứa tuổi, kia một cái không phải đem tự tôn cùng mặt mũi thấy cực kỳ trọng yếu, bọn họ đi vào thời điểm đều là mang theo dự phòng y phục, sau khi đi ra liền thay đổi, hiển lộ phong phạm vân khinh sạch sẽ tài trí hơn người.

Thế nhưng là Trần Phong vì càng nhiều đạt được một ít đồ vật, đi vào thời điểm cầm đầu là một ít tài liệu a công cụ a, y phục gì đó, mang theo cũng là vương vãi, cho nên hẳn cứ như vậy một bức tên ăn mày như ra.

Lướt qua những cái kia trọn mắt há hốc mồm đê tử, nhìn nhìn không người tại tâm đăng ký, Trần Phong ngược lại đồ cái bớt việc nhi, đi thẳng tới đội ngũ trước nhất đầu.

Hắn vừa muốn mở miệng nói chuyện.

Từ trong đình nhảy ra một người mặc thanh sắc trường bào, tay cầm quạt xếp, tóc tỉ mỉ chải vuốt qua, phát quan rực rỡ hẳn lên Bạch Diện Thư Sinh.

Người này nhảy sau khi đi ra, trên mặt thần sắc đặc sắc lộ ra, đầu tiên là kinh ngạc, sau đó ngạc nhiên, sau đó là cười ha hả.

"Không phải này đại danh đình đình phế vật Trần Phong mà, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ chết ở bên trong đâu, xem ra thật sự là phúc lớn mạng lớn, ngu ngốc người có ngu ngốc phúc a." Người này tên là Hạ Phong.

Hạ Phong thực lực tại võ đồ tứ trọng thiên cảnh giới, cho nên hẳn hội như vậy không hề có chỗ trống cười nhạo một cái thực lực bất đồng người của hắn.

Thế giới này quy tắc chính là như vậy, thực lực mới là cứng rắn đạo lý.

Mà hắn sở dĩ lớn như vậy bất chấp mọi thứ cười nhạo Trần Phong, cũng không phải là Trần Phong thực lực thấp bản thân, mà là bởi vì hắn là nữ thần Nhạc San San tùy tùng nhất.

Đối mặt gia hỏa này cổ tình gây sự, Trần Phong không thèm để ý chút nào, chỉ là điềm nhiên như không có việc gì từ trong lòng móc ra một mai Bồ Nguyên Đan, Sau đó ca ca nhảy nhót vào, lập tức hướng kia cái phụ trách đăng ký Lão Sư Thuyết nói: "Chưa thấy qua đẹp trai mà, nhanh chóng đăng ký, ta bề bộn nhiều việc."

Một câu nói kia nói rằng, vốn những cái kia còn có thể gánh vác được, hiện tại cũng là oa oa đại ối ra.

Lúc này, lại từ trong đình đi ra một người.

Người tới chính là Lữ Lương.

Lữ Lương về mặt thần sắc kích động, tiến lên chấp tay nói: "Chúc mừng Trần huynh chiến thắng trở về trở về, ta thế nhưng là chờ đợi đã lâu, đang muốn theo huynh đệ cùng đi tìm kiếm tung tích của người đâu, vừa vặn, người liền ra."

Lời này vừa nói ra, mới vừa rồi còn điệu võ dương oai Hạ Phong, nhất thời là uể oải thêm vài phần.

tại cái này trong đình, thực lực tối cường chính là Lữ Lương ba người tiểu đội, hai cái thế lực võ đồ ngũ trọng thiên, một cái tứ trọng thiên, như vậy rút tiêm đồng dạng tồn tại, thân đồng dạng đội ngũ phối trí, Hạ Phong cũng không dám kêu gào, chỉ là hắn có một vấn đề nghĩ mãi mà không rõ, như Lữ Lương loại này thân phận người, làm sao có thể cùng một cái phế vật như thế thân mật, như thế đề ý đầu này?

"Như thế nào không biết xấu hổ phiền toái, chính ta có thể làm sự tình, chưa bao giờ hội làm phiền người khác." Trần Phong lạnh lùng nói.

Lữ Lương nhìn ra được, Trần Phong nguyên khí có chút yếu ớt, cũng không nói nhiều, nhẹ nhàng sau khi gạt đầu liền trở lại trong đình.

Đem chiến lợi phẩm của mình một tia ý thức nhét vào trên mặt bàn, Trần Phong liền vọt đến một bên, dựa vào tường đứng.

Mà đồng kia chiến lợi phẩm tất bị cầm đến trong mật thất, cẩn thận điều tra chiến lợi phẩm tính là chân thật tổng số lượng.

Chờ đợi không thể nghi ngờ là tối chuyện nhảm chán nhĩ, vì vậy có chút người nhảm chán, ở thời điểm này, Đột nhiên sẽ làm một ít việc ngu ngốc.

Ví dụ như Hạ Phong, hắn xoắn xuýt chính mình mấy cái tiểu đệ, đứng ở Trần Phong cách đó không xa, oa tào khoe khoang lấy hắn công vọt cuồng hống.

Chương 41: Tiền đặt cược

"Đầu năm nay như thế nào bắt đầu lưu hành tự cao tự đại, những người khác không nhìn chính mình bao nhiêu cân lượng cũng dám ở chỗ này mặt mắt xấu hổ, Thiên Hạc học viện mặt a, ta đều xấu hổ!" Hạ Phong một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn chăm chăm Trần Phong phương hướng, ý của hắn lại rõ ràng bất quá.

Có thể đứng ở chỗ này chờ, không thể nghỉ ngơi cũng có mười phần nắm chắc phía trước mười tên người, những người khác đã sớm suy nghĩ mình một chút sức nặng, xám xịt rồi đi.

Mà hắn nói như vậy, không thể nghỉ ngơi là muốn cho Trần Phong giống như chó nhà có tang đồng dạng, xám xịt rồi đi.

Có thể Trần Phong nhưng như cũ mất điếc tai ngo, may may không có đem lời của Hạ Phong coi là gì.

"Ta nói Trần Phong, ngươi ở đây làm sao?" Thấy Trần Phong không phản ứng chút nào, Hạ Phong chỉ phải là trực tiếp làm rõ nói.

"Ngươi là ngu ngốc sao?" Trần Phong nói.

"Ngươi dám nói ta là ngu ngốc?" Hạ Phong nhất thời liền nổi giận, hai mắt căm tức nhìn Trần Phong khề nói.

"Ngươi điều hỏi ra ngu ngốc như vậy vấn đề, không phải ngu ngốc là cái gì, chẳng lẽ là đầu đất?" Trần Phong ngạch đầu thờ dài đồng dạng nói.

"Ngươi cho ta làm rõ ràng chút, ngươi bây giờ là tại nói chuyện với người nào, đừng chọc ta, ta cảnh cáo ngươi." Hạ Phong từng chữ một nói.

Trần Phong bắt đầu dĩ nhiên vai bàng, không hề phản ứng Hạ Phong.

Có thể Hạ Phong giống như là một đầu con rùa đen tựa như, căn cũng sẽ không thả miệng.

"Không có chuyện cút nhanh lên xa một chút, ta nhìn buồn nôn." Lời này là này một mảnh lớn đồng học cộng đồng tiếng lòng, chỉ là không có người hội giống như Hạ Phong người can đảm nói ra mà thôi.

"Ta còn chờ lĩnh thưởng đâu, nếu ngươi chịu không được, đại khái có thể xéo đi, đừng để cho ta nhìn thấy ngươi, ta nhìn thấy ngươi, không chỉ là buồn nôn, còn có táo bón nha." Trần Phong không cam lòng yếu thế, quân tử dùng tài hùng biện không động thủ, Trần Phong là vô luận dùng tài hùng biện động thủ cũng sẽ không làm cho người ta một bước chủ.

Trần Phong lời này vừa ra, đột nhiên là âm âm cười to.

Hạ Phong lại càng là cười khoa trương, đều cười xuất nước mắt.

Nhìn nhìn cười không thể biết Hạ Phong, Trần Phong gần đây hỏi: "Ngươi cảm thấy rất buồn cười sao?"

"Buồn cười, đây là ta đời này nghe được buồn cười nhất chê cười, thật giống như một mực con kiến nói nó có thể một ngụm ăn tươi voi đồng dạng buồn cười." Hạ Phong chịu đựng tưởng để tránh chính mình mới ngã xuống đất, cổ sức nói ra nội tâm.

"Hảo, nếu như như vậy, chúng ta đánh cược được rồi, ta cá là ta có thể dẫn tới phản thưởng." Trần Phong lạnh nhạt nói.

"Đánh cược thì đánh bạc, ta dự đoán ta tối thiểu phải ở trước tám gã, mà ngươi, muốn vào thứ tự hay là kiếp sau a." Hạ Phong cười to nói.

Mà một bên đệ tử, cũng là vỗ tay trầm trồ khen ngợi, tựa hồ Trần Phong lúc này chính là một cái đang tại bán mạng diễn xuất thẳng hề đồng dạng.

"Đại ca, ta cùng tiểu tử ngu ngốc này đánh bạc chút gì đầu này?" Hạ Phong tiểu đệ hỏi.

Hạ Phong khề nhử mảy.

Mấy ngày nay luôn là nghe được có quan hệ Trần Phong tại Nhạc San San lời đồn đãi chuyện nhảm.

Lấy Nhạc San San nữ thần nhân vật có đẳng cấp, quả quyết là sẽ không đối với Trần Phong loại này giun dế cảm thấy hứng thú.

Thế nhưng không có lừa làm sao có khối, Hạ Phong loại này lòng dạ hẹp hòi người, quả quyết sẽ không buông tha cho bất kỳ một cái nào tình địch, cho nên hắn không muốn làm cho Trần Phong sống khá giả.

"Thua gọi cha!" Lời này vừa nói ra xung quanh xem náo nhiệt đệ tử đầu tiên là sững sờ.

Lập tức chính là vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

Tuy ai kêu ai cha đều cùng bọn họ không có một phân tiền quan hệ, nhưng vui mừng Khi cha loại sự tình này nê, từ trước đến nay là vui nghe thấy nóng thấy.

Rốt cục, còn lại đệ tử cũng đều đứng xếp hàng, đem chiến lợi phẩm của mình nhất nhất nộp lên trên đi lên, lại còn đăng ký thân phận tin tức, chỉ chờ kết quả xuất ra.

Đăng ký làm việc xong xong, chỉ chốc lát sau thời gian, liền từ trong mật thất đi ra phụ trách tuyên đọc thành tích giám khảo, giám khảo sau lưng, đứng Trần Phong gấp qua hai lần quan quân đại hán.

Đại hán liếc mắt liền thấy được trong đám người vô cùng chói mắt Trần Phong, lặng lẽ dựng lên cái ngón tay cái, thần sắc trên mặt lại là như trước như vậy trang nghiêm túc mục, như là một tôn điêu khắc.

Trần Phong tự nhiên cũng là thấy được hán, nhìn ý của hán Là là ám chỉ Trần Phong thành tích không sai.

Trần Phong cũng không có biểu thị cái gì, như cũ là lười nhác đứng ở chân tường dựa vào tường.

"Hiện tại tuyên bố trận đấu kết quả, đầu tiên là thứ mười danh. . . Tên thứ tám. . . Đệ thất danh. . . Hạ Phong!" Lời này vừa nói ra, Hạ Phong mấy người tiểu đội, nhất thời hoan hô tung tăng như chim sẻ, phảng phất một đêm phi thăng.

Tên thứ sáu là Lữ Lương nhất hòa nhân thực lực kém nhất kia cái.

Tên thứ năm thì là Lữ Lương.

Đến lúc này, phía trước chỉ còn lại 5 cái danh ngạch, Hạ Phong không khỏi đắc chí, "Coi như hết Trần Phong, người khả năng phải thất vọng, nhanh chóng kêu một tiếng, cha muốn đi."

Hạ Phong thanh âm, có chút điểm đại, làm hại giám khảo vậy mà dừng lại tuyên đọc, lạnh lùng nhìn lướt qua Hạ Phong.

Mà giám khảo sau lưng đại hán, không nói hai lời mang theo hai người thù hạ, xông lên cho Hạ Phong một cước.

Mặc dù lớn hán chỉ có võ đồ Nhị trọng thiên thực lực, thể nhưng một ít vũ kỹ là mười phần rất cao minh, gọn gàng mà linh hoạt, một cước liền đập đến thực lực tại võ đồ tứ trọng thiên Hạ Phong.

Hạ Phong giận dữ, thể nhưng đã bị đại hán sau lưng hơn nhiều tên Vệ Binh bao vây lại.

"An tĩnh chút nê." Đại hán không có chút nào đem Hạ Phong để vào mắt, lạnh lùng trách mắng, lập tức xoay người lần nữa, trở lại giám khảo sau lưng.

Lần này, hiện trường nhất thời yên tĩnh có chút quỷ dị.

"Ai lại huyền não, trực tiếp tước đoạt tư cách dự thi!" Giám khảo tựa hồ còn không hả giận, lạnh như băng nói.

Kế tiếp, nhất hòa nhân thiếu chút nữa tập thể kêu ra tiếng, bởi vì giám khảo thi thầ: "Tên thứ tư Trần Phong!"

Xôn xao ~ "Làm sao có thể!"

"Cái gì, phế vật Trần Phong là đệ tử?"

"Làm sao có thể?"

Triệu Bằng lúc này đã tha một vòng, cẩn thận từng li từng tí đi đến Trần Phong đằng sau.

Bỏ qua Trần Phong kỳ lạ cổ quái cách ăn mặc, Triệu Bằng như cũ là cung kính có thêm đi đến sau lưng, nghe được giám khảo như thế lúc nói, toàn trường người gần như đều là ồ lên, mà nhất bình tĩnh phải kể tới Trần Phong, tiếp theo là Triệu Bằng.

Bởi vì tại một nhóm người này, hiểu rõ nhất Trần Phong cũng chỉ có Triệu Bằng, tuy cũng là vền vẹn kiến thức nửa vôi, nhưng là không đến mức ở thời điểm này ngạc nhiên.

Mà Lữ Lương đang nghe tên Trần Phong, vậy mà xếp hạng đệ tử thời điểm, cũng là không có kinh ngạc, chỉ là nhàn nhạt gật đầu một cái, đối với người bên cạnh thi thầ nói: "Xem ra trăng kia phiền toái, đã bị hán bụng giải quyết, như thế nói đến, ba người chúng ta cũng còn không phải là đối thủ của hán, các người cảm thấy, lúc trước ta lôi kéo hán, là ai nghĩ dính ai quang đầu này?"

Hán hai cái tiểu đệ, lúc này khuôn mặt hơi từ, một câu đều nói không ra, phảng phất bị người đánh một chưởng đồng dạng, đau nhức.

Mà so với bọn họ còn khó chịu hơn, không gì qua được Hạ Phong.

Bởi vì, hán đánh cuộc thua, chẳng lẽ lại thật muốn hô so với chính mình còn muốn nhỏ mấy tuổi tiểu tử cha sao?

"Không nên không nên." Nghĩ đến đây, Hạ Phong chính là cuồng quít lắc đầu, phảng phất chỉ cần nàng không làm như vậy, Trần Phong sẽ biến thành cha hán đồng dạng.

Mà đã sớm biết kết hôn quân nhân đại hán, lúc này biểu tình cũng là hơi có chút biến hóa.

lúc trước lần đầu tiên bị Trần Phong chế phục thời điểm, nói thật, đại hán nội tâm nhiều hơn bao nhiêu cũng là có chút không phục khí đích.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Nữ thần đột kích

Rốt cuộc một cái chinh chiến sa trường nhiều năm quân nhân, bị một tên mao đầu tiểu tử cho đánh bại, thật sự làm cho người ta khó có thể tiếp nhận, bất quá với tư cách là một cái đứng đầu, hán còn là có mắt nhìn người, có thể nhìn ra Trần Phong không đơn giản chỗ, đồng dạng cũng chứng minh đại hán không đơn giản.

Lần này du liệt giải thi đấu, người dự thi vượt qua 500 người.

Mà nói thực lực phẩm giai bài danh, Trần Phong tại 400 danh, thế nhưng là nó du liệt thành tích, lại là tên thứ tư, cái này không thể không khiến người thay đổi cách nhìn, e rằng Trần Phong như vậy thanh danh lan truyền lớn, rốt cục hái đi phế vật danh tiếng.

Dựa theo trận đấu quy tắc, bài danh phía trên có thể chọn lựa tự chủ chọn lựa phần thưởng.

Bởi vì người dự thi đa số võ đồ ngũ trọng thiên trở xuống đệ tử hoặc là tán tu, cho nên cao cấp Đan Dược trở thành hàng bán chạy, ngược lại Luyện Khí Thai Toái Phiến trở thành không người chú ý biểu diễn.

Hết thấy đều tại Trần Phong trong dự liệu, hán thuận lợi lấy được kia mai mang theo cổ xưa khí tức Luyện Khí Thai Toái Phiến.

Hạ Phong, vội vàng chọn lựa đã xong phần thưởng, cũng không quay đầu lại muốn đánh tính rồi đi.

Thế nhưng là trước mắt thân ảnh lóe lên, một cái toàn thân vô cùng bản người, liền đứng ở trước mặt của hán.

"Ôi chào ôi!!!, nhi tử, cầm phần thưởng không cho cha ngươi ta xem một chút sao?" Trần Phong lớn giọng, để ở học sinh nơi này đều nghe rõ rõ ràng ràng.

Ngay từ đầu tất cả mọi người không có hiểu được là chuyện gì xảy ra nhi.

Nhưng nhìn đến Hạ Phong thế thì nắm mốc dạng, trong chớp mắt đã minh bạch.

"Đúng vậy, gia hỏa này đánh cuộc đánh thua."

"Đúng vậy a, thật sự là mắt chó nhìn người kém gia hỏa a."

"Chắc chắn, cái này có trò hay để nhìn, một bên là Trần Gia phế vật thiếu gia, một bên là Hạ Gia thiên tài Thiếu chủ, chắc chắn."

Nhất hỏa nhân nhất thời tới hào hứng, nhìn xem trận này trò hay sắp sửa như thế nào kết thúc công việc.

Hạ Phong sắc mặt trắng bệch, cảm tức nhìn Trần Phong cắn chặt hàm răng, nếu là hán có thể biến thân thành một con chó, như vậy hán hội chịu đựng không do dự xông lên cắn chết Trần Phong.

"Trần Phong, không nên quá phận." Hạ Phong âm thanh lạnh lùng nói.

"Ta là cha ngươi, nói một chút ngươi không được sao." Trần Phong ngạo nghễ nói, lập tức chớp mắt, đối với một bên Triệu Bằng nói: "Về sau con trai của này nếu chọc giận ngươi, chẳng quản đánh chính là, không cần nhìn ta mặt mũi."

Lời này nghe Triệu Bằng một cái đầu hai cái đại, như thế nào đem mình cũng kéo vào được, cùng võ đồ tứ trọng thiên người đánh, không phải này không muốn sống nữa sao, thế nhưng là trước mặt bao người, Triệu Bằng cũng không thể rơi xuống mặt mũi của Trần Phong, đành phải kiên trì đáp ứng, hai bên đều là đắc tội không nổi đích nhân vật, bất quá Triệu Bằng càng thêm tin phục Trần Phong thực lực.

"Họ Trần, người khinh người quá đáng!" Hạ Phong nhảy lên chân, muốn mở ra Bạo Tẩu hình thức.

"Ôi chào nha, cánh cứng cấp rồi là không phải, dám cùng lão tử nói như vậy." Trần Phong giọng nhất thời nói ra vài phần, lập tức trên tay cũng không nhàn rồi, đưa tay cho Hạ Phong tới hai cái miệng rộng từ.

Ba ba ~ hai tiếng thanh thúy tai to quang, đem toàn bộ tiếng động lớn ồn ào quảng trường đều chỉnh yên tĩnh vô cùng.

"Tia ~ gia hỏa này thật ngông cuồng a, mắt mặt!" Đây cơ hồ là tất cả tiếng nói.

Với tư cách là Hạ Gia một người duy nhất có tư cách tấn chức Hạ Gia gia chủ Hạ Phong, hiển nhiên là không nghĩ tới, Trần Phong có lá gan đối với mình tại sao dạng.

Hai bàn tay qua đi, Hạ Phong cũng là ngu ngơ đương trường.

Đánh vỡ đầu hấn cũng không dám tưởng tượng đây hết thấy đều thật sự là, cứng họng nói: "Người đánh ta?"

"Đứng, lão tử đánh nhĩ tử, thiên kinh địa nghĩa." Trần Phong lễ thắng khí hùng, có thể đạt được quay người nghênh ngang đi, lưu lại một đám người ở chỗ cũ mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Tại Trần Phong sắp đi ra một đám tầm mắt của người thời điểm, Hạ Phong mới từ vừa rồi không thể nói lý tình cảnh bên trong phản ứng kịp, giờ chân nói: "Họ Trần, người chờ đó cho ta, chuyện này còn chưa xong! !"

Dưới cái nhìn của Hạ Phong, một chương này đánh không phải là mặt của mình, là gia tộc mặt, loại này quốc sĩ gia cừu, nếu không thể sớm ngày được báo, hấn còn có cái gì thể diện ở gia tộc đặt chân, hấn còn có cái gì mặt đuổi theo Nhạc San San đâu này?

Càng nghĩ càng giận, Hạ Phong một quyền đánh ở một bên trên đại thụ, mặt lộ ra hung quang.

Đuổi rồi theo đuôi đồng dạng Triệu Bằng rồi đi, Trần Phong một người lung la lung lay trở lại ký túc xá, tại đã trải qua này ba ngày ba đêm khăng khít đoạn chiến đấu, Trần Phong thực lực lớn đại đề thăng, đã chạm đến đến võ đồ Nhị trọng thiên bình cảnh, chỉ có cách nhau một đường, liền có thể đạt tới võ đồ tam trọng thiên cảnh giới, cho nên tâm tình bây giờ, đó là vô cùng sáng khoái.

Vuốt trong lòng tên là Lạc Tuyết Vô Ngân Đoán Tạo Thai tàn phế, Trần Phong hí mắt, tại nhà mình trong nội viện trốn tránh bước chân, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười đặc ý.

"Hừ, người còn biết trở về!" Dựa vào trong tiềm thức nhớ kỹ phương vị, Trần Phong trở lại tiểu viện, mới vừa vào cửa liền nghe được một tiếng hờn dỗi.

Giương mắt vừa nhìn, là một người thân mặc lục sắc trường bào mỹ nữ, Da thịt trắng nõn như tuyết, khuôn mặt như vẽ, cặp môi đỏ mọng khê mờ, giữa lông mày tựa hồ có vài phần vẻ u oán.

"Người ai a, đứng ở cửa nhà ta miệng khô nha." Trần Phong nói.

"Hừ, thiếu giả bộ hồ đồ!" Thanh âm cô gái đề cao vài phần, rất có vài phần đanh đá hương vị, nhưng hiển nhiên này đanh đá là lực bất tòng tâm, nhìn ra được là một ôn nhu nữ tử, như thế như vậy, là bị kia Trần Phong khí đích.

"A, là người a không phải này lớp trưởng đại nhân Nhạc San San sao, người trông người xem, một cô nương mọi nhà, cả ngày hưởng ta ký túc xá chạy, có ý đồ gì cứ việc nói, tâm tình ta rất tốt, không thể nói trước hội thỏa mãn người một chút." Trần Phong vô liêm sỉ.

"Người người người người người người, " bị Trần Phong này một trận lời khí đích, Nhạc San San khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, dĩ vãng chỉ có tại trên đường cái không có mắt lưu manh mới có thể nói xuất những lời này, mà lúc ấy những người kia sẽ tiếp nhận Nhạc San San nhất nghiêm khắc trừng phạt, để cho những người kia cảm thấy hối hận đi đến trên cái thế giới này.

Thế nhưng hôm nay, lời giống vậy từ Trần Phong trong mồm nói ra, Nhạc San San cũng không cảm thấy ác tâm như vậy, có như vậy cảm giác kỳ quái, Nhạc San San cũng không biết đạo vì sao. .

Bị Trần Phong khí đích một chút tính tình cũng không có Nhạc San San, nhìn nhìn Trần Phong toàn thân vô cùng bản bộ đáng, rốt cuộc tìm được phát tiết điểm: "Là không phải nhìn lên mỹ nữ tầm rửa, sau đó bị người ta phát hiện, ném đến hố phân rồi?" Nói xong, còn bưng kín cái mũi đẹp để tỉnh táo, nói khẽ: "Thối chết rồi, thối chết rồi."

"Mà lại, người cho rằng đều giống như người, người khác nhìn lên ta tắm rửa còn kém không nhiều lắm, ta nhìn lên người khác, khoác lác a người liền." Trần Phong nói.

Tự kỷ, cái gì gọi là tự kỷ, thiên cổ tự kỷ đệ nhất nhân, đây là Nhạc San San hôm nay đối với Trần Phong hoàn toàn mới đánh giá, một người da mặt có thể dày đến trình độ như vậy, Nhạc San San cũng là có chút điểm đầu rạp xuống đất cứng bái cảm giác.

"Ta cảm thấy được cùng với người nhiều một giây, ta liền có chỉ số thông minh rút xuống là không nguy hiểm, ta còn là nói ngắn gọn a." Nhạc San San nói.

"Đã như vậy, vậy chúng ta chia tay được rồi!" Trần Phong nhún nhún vai.

"Cái gì, chia tay?" Nhạc San San nhất thời kinh ngạc đến ngất người, ta lúc nào cùng người dắt tay, trong nội tâm kinh ngạc.

"Đúng vậy a, người đã không muốn cùng với ta, vậy chia tay quá, không đúng sao." Trần Phong giải thích nói.

"Ta" bị Trần Phong khí đích, Nhạc San San muốn mắng người, nghĩ quay đầu chạy trốn, nhưng còn có nhiệm vụ bên người, nhất thời đi không được chỉ có thể chỗ cũ mất trọn trắng!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Đoàn đao gặp nhau

Bộ ngực nhỏ kịch liệt phập phồng Nhạc San San, tại tia nắng ban mai chiếu rọi xuống, vô cùng mê người.

Trần Phong đi về phía trước xuất vài bước, đứng ở cửa phòng, quay người nói với Nhạc San San: "Đúng rồi, người hôm nay tới có chuyện gì vậy?" Ngoài miệng như vậy nói qua, thần sắc trên lại có vài phần không kiên nhẫn.

Với tư cách là Thiên Hạc học viện hoa hậu giảng đường, Nhạc San San đi đến chỗ nào không phải tiền hô hậu ủng bị người nhìn chăm chú, không nghĩ tới vừa đến Trần Phong nơi này sẽ nếm mùi thất bại.

Hoàn toàn mất hết tỳ khí đích Nhạc San San, rốt cục đợi đến Trần Phong một lần chủ động đến gần, lúc này mới hít sâu một hơi, điều tiết một chút hơi có chút hỗn loạn tâm thần, khoe miệng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt nói: "Đương nhiên có chuyện, lão sư để ta hô người đi đi học."

"Ta không đi." Trần Phong khê nói.

"Không đi không được, phải đi." Nhạc San San thái độ cường ngạnh nói.

"Chân ở trên người ta, ta không đi người có thể đem ta như thế nào, ta muốn tắm rửa đi, nếu người nghĩ nhìn lén đại có thể lưu ở chỗ này." Trần Phong vút xuống một câu, xoay người rồi đi.

"Người đứng lại!" Nhạc San San rốt cục nổi giận.

Chỉ thấy nàng thân bị xung quanh nguyên khí đột nhiên chấn động, rất có vài phần muốn sâu sắc xuất thủ ý tứ.

Gần như chỉ là trong chớp mắt, Nhạc San San liền dựa vào một loại quỷ dị bộ pháp đi tới Trần Phong trước người.

Kia giống như quỷ mỵ đồng dạng thân pháp, cộng thêm linh hoạt thủ thế, gần như chỉ ở một cái thời gian hô hấp, liền đem Trần Phong toàn bộ thân thể cuốn lấy, trong tay một chuỗi sáng lóng lánh đoàn đao, chỉ kém mấy may đặt ở Trần Phong yết hầu chỗ.

Cái tư thế này, như khiến người khác thấy được, nhất định lại là một phen hâm mộ ghen ghét hận.

Nhạc San San trường bào ở dưới cổ tay trắng, lúc này quấn một vòng tại Trần Phong cổ chỗ, mà hết sức nhỏ chân thon dài chìa vào Trần Phong bờ mông, khóa trụ hạ bàn, mà Trần Phong toàn bộ thân thể, thì là dán tại Nhạc San San trên bộ ngực sữa.

"Dưới ban ngày ban mặt, người như vậy chiếm ta tiện nghi thật sự được không nào?" Bị Nhạc San San cường ngạnh không chế được thân thể, Trần Phong không giận phản vui mừng, nói đùa.

"Hừ, rốt cuộc là ai mưu đồ làm loạn, may mà chúng ta hôm nay đã nói rõ ràng được rồi!" Nhạc San San vẻ mặt giận dữ.

Mấy ngày nay, thường xuyên nghe được toái miệng người tàn lấy nàng cùng Trần Phong rảnh rồi ngôn toái lời nói, thậm chí nói khoác mà không biết ngưng nói Nhạc San San đã tâm hồn thiếu nữ ám hứa cho phe vật Trần Phong.

Mà Nhạc San San hoài nghi, đây hết thấy người khởi xướng nhất định là Trần Phong bản thân, bởi vì trận này trò khôi hài cuối cùng người được lợi, chỉ có Trần Phong một người mà thôi.

Cho nên nàng hôm nay tới, không chỉ là muốn cho Trần Phong tới đi học, lại càng là muốn cấp Trần Phong một cái dưới Mã Uy, để cho ngày khác thành

thật một chút làm người.

Thế nhưng là nàng không nghĩ tới chính là, tại loại nguy hiểm này trạng thái, Trần Phong như cũ là chết không đổi tính.

Vì vậy, Nhạc San San đưa trong tay đoản đao, tại hướng Trần Phong cái cổ gần sát vài phần, băng lãnh lạnh lẽo thấu xương, trong chớp mắt cho Trần Phong một cái lạnh lợi.

"Tiểu cô nương, ta năm lần bảy lượt để cho ngươi đây, ngươi cũng không nên được một tác lại muốn tiến một thước." Trần Phong nói.

"Có cái chiêu số gì ngươi cứ việc chính diện dùng ra chính là, ta Nhạc San San không sợ ngươi những cái này, sợ chính là ngươi ám địa giở trò, ngươi làm như vậy, sẽ chỉ làm ta càng thêm xem thường ngươi!" Dưới tình thế cấp bách, Nhạc San San xuất khẩu khó tránh khỏi có chút trọng.

Trần Phong lông mày nhướng lên, từ nơi này vài câu hần còn là có thể nghe ra, Nhạc San San lần này đến đây không chỉ là muốn hần đi đi học đơn giản như vậy, này nói gần nói xa ngầm ngầm hại người, đồng dạng để cho Trần Phong rất là khó chịu.

Nghĩ tới đây, Trần Phong trong lòng cũng là hơi hơi có thêm vài phần tức giận, thân hình chấn động, cổ tay khẽ đảo tại Nhạc San San chỗ khuỷu tay vỗ, Nhạc San San thân thể liền bay ngược lại.

Một màn này tới quá nhanh, lấy Nhạc San San nhãn lực, lại vẫn nhìn không ra Trần Phong là như thế nào xuất thủ, như thế nào xuất thủ, rốt cuộc Nhạc San San tu vi còn cao hơn Trần Phong xuất rất nhiều, Nhạc San San thật sự là không nghĩ được, Trần Phong là dùng phương pháp gì, thời gian gì xuất thủ đem thể công của mình đánh lui.

"Ngươi!" Nhạc San San hồn hên, nhẹ lay động cặp môi đỏ mọng, tại nó đề khí muốn xông lên.

"Ta cảnh cáo ngươi, không ai có thể; hai lần thanh đao đặt ở trên cổ của ta." Lần này Trần Phong thật sự là nổi giận.

Cát Nhiên, từ trên người Trần Phong, tản mát ra không lời chống lại Cuồng Bá chi khí, loại khí thế này, để cho Nhạc San San không tự chủ được ngừng thân thể, Hơn nữa toàn thân lạnh run.

"Làm sao có thể, trên người của hần tại sao có thể có như vậy khí thế cường đại, loại khí thế này, cho dù là võ đồ đỉnh phong cảnh giới gia gia cũng chưa từng có đủ, loại khí thế này, khắp nơi tìm Thiên Thủy Thành cũng không có khả năng tìm kiếm đến sánh bằng ngươi, Mà như vậy khí thế cường đại, lại còn là từ một cái trên người phế vật phát ra, điều này sao có thể!" Nhạc San San trong nội tâm cực độ chấn kinh lấy.

chỉ là sau một lúc lâu nàng liền minh bạch.

y mới nhất chương B đoạn trên k☆ khóc 0 tượng ~ mạng lưới

Trước mắt nam tử này, đã không phải lúc trước phế vật đó Trần Phong, vào ngày hôm đó đi học một màn, phế vật lại cũng không có ý định sắp xếp đi, hần bắt đầu gương cánh bay lượn!

ngày đó hần nói ra, để cho lão sư đều hơi khiếp sợ, muốn biết rõ, Thiên Hạc học viện lão sư kia một cái không phải kiến thức rộng rãi, Có thể được một tên mao đầu tiểu tử hù đến, hiển nhiên không phải may mắn đơn giản như vậy, Trần Phong này, chừng thực lực để cho bất luận kẻ nào chùn bước.

Nghĩ thông suốt những cái này, Nhạc San San nhẹ nhàng thở ra một hơi, chậm rãi thu hồi đoản đao, lần nữa khôi phục kia cái khuynh quốc khuynh thành nữ tử, hần có phong độ.

"Trần đồng học, mới vừa rồi là ta mạo muội." Lần này, Nhạc San San thật sự ngoan, biến thành một cái để cho Trần Phong đều có chút lạ lẫm con gái ngoan ngoan bộ dáng.

Trần Phong hơi hơi neho lại con mắt, lần nữa tỉ mỉ đánh giá một chút Nhạc San San, dài xinh đẹp tự không cần phải nói, dáng người làm tức giận cũng không cần nói, Trần Phong kinh ngạc chính là, nữ tử này tâm tính, có thể tại trong chớp mắt đem nổi giận tâm tình, nghiền ép thành không hề bận tâm, đủ để thấy, nàng này bất phàm.

"Bớt sàm ngôn, Ta chỉ muốn biết, ngươi nói ám địa giở trò quỷ là ý gì, ta Trần Phong hành sự luôn luôn đoan chính, nếu ngươi ô ta, ta có thể làm chỉ có một, để cho ngươi từ đó tiêu thất." Trần Phong âm thanh lạnh lùng nói.

Tê ~ Nhạc San San không khỏi hít một hơi khí lạnh, tại nàng tiếp xúc đến Trần Phong hàn Lãnh Như Băng ánh mắt thời điểm, mặc dù tại đây tia nắng ban mai chiếu rọi, Nhạc San San như trước cảm thấy cổ này không thể ngăn chặn hàn ý, phát ra từ nội tâm hần.

"Được rồi, người sáng mắt không nói tiếng lóng, ta Nhạc San San mời ngươi là một quân tử, hôm nay có lời gì liền trực tiếp nói a." Nhạc San San hít sâu một hơi, lấy hết dũng khí nói.

"Nói!" Trần Phong thần nhiên nói, tuy đem thời gian lãng phí ở Nhạc San San như vậy một cái tiểu nhân vật trên người, có chút buồn cười, nhưng Trần Phong ngược lại là muốn nghe xem Nhạc San San có thể nói ra nói cái gì, không hiểu muốn biết.

"Ngày gần đây, trong sân trường nhiều lần nghe được ngươi ta có quan rãnh rồi ngôn toái lời nói, có phải là ... hay không ngươi tán bộ." Nói tới chỗ này, Nhạc San San cũng là lông mày nhướng lên, sát cơ tất lộ.

Nàng lùi bước không phải bởi vì nàng mềm yếu, nếu có người xâm phạm nàng tôn nghiêm, nàng đồng dạng chuẩn bị buông tay đánh cược một lần.

"Cái gì." Trần Phong thần sắc nao nao.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Người tính là gì

Lập tức chính là ha ha cười như điên, tiếng cười dừng lại: "Người như vậy người hay tự kỷ tự yêu chính mình, chỉ là ta bình sinh đầu thấy."

Oanh ~ Nhạc San San đầu trong chớp mắt trống rỗng.

Nàng nghĩ đến qua vô số loại Trần Phong khả năng trả lời phương thức, nhưng không có một cái là như vậy.

Hắn vậy mà nói ta tự kỷ?

Ta tự kỷ?

Tự kỷ?

Nhạc San San lớn lên đến nay, hơn mười đầu năm, nghe được dự đẹp chi từ vô số, thế nhưng nói nàng tự kỷ, đồng dạng, Trần Phong là đầu một phần.

"Người nói ta tự kỷ?" Nhạc San San phôi đều nhanh bị Trần Phong tức điên.

"Không muốn cảm ta cùng những cái kia dung tục hạng người đánh đồng, người trong mắt của ta, bất quá là một cỗ có cũng được mà không có cũng không sao thì thế, không hơn." Trần Phong nói.

Như 'Hóa đá' cái từ này có thể dùng để hình dung một người biểu tình cùng tâm tình, kia dùng để hình dung lúc này Nhạc San San thỏa đáng bất quá.

Thật lâu, Nhạc San San mới từ kia cái chưa bao giờ có trong trạng thái thoát đi xuất ra, trên khí không tiếp dưới khí đích nói: "Hảo, xem như người lợi hại."

"Hảo, làm rõ ràng chính mình bao nhiêu cân lượng, liền đi nhanh lên, ta còn có việc." Trần Phong hạ lệnh trực khách.

"Không được, hôm nay ta phải mang theo người đi học, ta đáp ứng lão sư, liền nhất định phải dẫn người đi." Nhạc San San mắt thấy mạnh bạo không được, chỉ có thể dùng loại này nhõm nhều cứng rắn bong bóng thủ đoạn.

Quả nhiên, đối phó loại thủ đoạn này, Trần Phong là không tính tình.

"Tùy người." Trần Phong không lời nói.

Lập tức vọt vào quen thuộc tiểu ổ.

Đem lần này chiến lợi phẩm một tia ý thức từ trong lòng ngực móc ra đặt ở trên mặt bàn, sau đó liền vọt vào hồ nước, quyết đoán đem Nhạc San San như hoa như ngọc Đại mỹ nữ coi như không khí.

Ngâm mình ở trong bồn tắm, tâm tình của Trần Phong được kêu là một cái thoải mái.

Ba ngày này, qua thực gọi một cái vất vả, hựu tạng lại một môi vừa nóng, lần này ngâm mình ở ôn mát trong nước hồ, phảng phất đến thiên đường đồng dạng, quả thật một phiêu phiêu dục tiên.

Toàn thân sáng khoái Trần Phong, không khỏi bắt đầu rời về sau ý định.

Hiện tại luyện khí đài tàn phế tới tay, cái đồ chơi này không khỏi có thể sửa lại thành vì tân một cái Đoán Tạo Thai, còn có thể dùng để tu bổ phá đình, quả thực là một cái bảo bối.

Bất quá, kết hợp bản thân bây giờ tình huống, chữa trị phá đình, đối với lập tức được lợi cũng không đánh.

Tại đây vài ngày chiến đấu, Trần Phong phát hiện, lấy chính mình nắm giữ những cái này vũ kỹ còn có công lực đến xem, nếu muốn đạt được hoàn mỹ nhất phát huy, vậy cần chính là nhất bá sấn thủ vũ khí.

Mà với tư cách là một người luyện khí tông sư, hiện tại Đoán Tạo Thai tàn phế có, nếu là có biện pháp khôi phục, chính mình liền có thể tùy thời tùy chỗ chế tạo thích hợp chính mình chung cực thần binh, mặc dù không có cái gì trọng dụng, nhưng thực dụng tính ngược lại là không thể nghi ngờ.

Nghĩ tới đây, Trần Phong toàn thân tới khí lực, vội vàng giặt, liền từ trong hồ nhảy ra ngoài.

Mặc vào sạch sẽ y phục, Trần Phong đi ra phòng ngủ, tiến phòng khách liền thấy được Nhạc San San như là nhìn quái vật nhìn mình.

"Người làm gì thế nhìn ta như vậy, chẳng lẽ người thật sự đối với ta có cái gì không tốt ý đồ sao, như vậy đi, người trước tắm rửa cái gì, ta sẽ thỏa mãn người." Trần Phong nói khoác mà không biết ngược nói.

Trần Phong nói vậy chút, là muốn đem cái này trấn định nữ oa khí đích nổi trận lôi đình, thế nhưng là sự thật để cho hắn có chút thất vọng.

Ai biết, Nhạc San San không có chút nào để ý những cái này.

Mà là một bộ ham học hỏi như khát bộ dáng, mười phần chăm chú hỏi: "Đoán Tạo Thai này mảnh vỡ người là từ chỗ nào làm được?"

\$ 'Khóc tượng A3 mạng lưới & vĩnh cửu miễn 8 phí nhìn! Tiểu. . . Nói IA

Lần này Trần Phong mới hiểu được, bởi vì hắn thấy được trong tay Nhạc San San, cảm lấy hắn đó coi như trân bảo Luyện Khí Thai Toái Phấn, toàn thân đen kịt, nhìn không ra cái gì phẩm chất.

"Nhặt được." Trần Phong gầy mũi nói.

"Nhặt?" Nhạc San San hiển nhiên là đã tin tưởng lời của Trần Phong, về mặt chân kinh nói.

"Vậy người được hay không được đưa cho ta?" Nhạc San San nói.

"Giờ có." Lần này chân kinh đổi lại Trần Phong, hắn thật sự không nghĩ được, đầu năm nay người, da mặt dày đến trình độ như vậy, quý giá như vậy đồ vật, nói đưa sẽ đưa, hơn nữa còn là cảm người của người khác tình đưa cho chính mình, là mình choáng váng, hay là Nhạc San San choáng váng?

"Đưa cho ta được không." Với tư cách là một cái hoa hậu giảng đường, không thể không nói, Nhạc San San mại manh bộ dáng, lực sát thương tuyệt đối là thập phần cường đại.

Bất quá càng cường đại hơn chính là, Trần Phong giun dế, căn bản không biết cái gì gọi là đón ý nói đùa, chỉ thấy hắn không phong độ chút nào từ Nhạc San San trong tay đoạt lại Đoán Tạo Thai mảnh vỡ, triu mến nói: "Người nằm mơ đâu a, đây chính là ta phế đi nửa ngày lực mới lấy được."

"Người không phải nói nhặt được sao?"

"Đúng vậy a, Du Liệp Đại Hội phần thưởng, này cùng nhặt được có cái gì khác nhau sao?" Trần Phong nhàn nhạt nói.

Du Liệp Đại Hội!

Nghe được này bốn cái từ, con mắt của Nhạc San San đều thẳng.

Mấy ngày nay, học viện nhân tài kiệt xuất đều phải đi tham gia Du Liệp Đại Hội, tuy nàng cũng muốn đi, bất quá vẫn là có tự mình hiểu lấy, dùng võ đồ tam trọng thiên thực lực đi tham gia, không thể nghi ngờ là đi mất mặt xấu hổ.

Bất quá để cho nàng đập đầu rớt xuống mong cũng không nghĩ ra chính là, Trần Phong võ đồ Nhị trọng thiên người, vẫn còn có mặt đi tham gia Du Liệp Đại Hội, hơn nữa còn chiếm được Đoán Tạo Thai mảnh vỡ, này. . . Có chút để cho Nhạc San San đại não thần kinh có chút đường ngắn.

"Người tham gia Du Liệp Đại Hội sao?" Nhạc San San hỏi.

"Nói nhảm, bằng không thì ta làm sao có thể chặt vật như vậy, còn có, ta còn không có tìm người tính sổ đâu, liền bởi vì người, ta tại trong rừng rậm, vô duyên vô cớ bị thật nhiều người đuổi theo đánh." Trần Phong phảng phất lúc này mới nhớ tới, thật nhiều người dường như từng đề cập với hắn Nhạc San San gì gì đó, hơn nữa đánh nhau lý do chính là thay Nhạc San San giáo huấn chính mình.

Bất quá Nhạc San San hình như không đúng cảm thấy hứng thú, như cũ là đôi mắt - trông mong nhìn chăm chăm Trần Phong trong tay Đoán Tạo Thai tàn phế.

"Phượng Vũ Nghê Thường, cấp năm sao Đoán Tạo Thai, người biết cái khái niệm gì sao?" Nhạc San San chỉ tiếc rèn sắt không thành thép mà hỏi.

Những lời này, nghe có chút buồn cười, rốt cuộc tại rèn đúc một đường, Trần Phong có thể nói là người lãnh đạo a, lần trước tại trên lớp học, lão sư đều muốn ngoan ngoãn thỉnh giáo Trần Phong.

Rèn đúc vũ khí cũng tốt, Pháp Bảo cũng tốt, như Đoán Tạo Thai đẳng cấp, trực tiếp ảnh hưởng vũ khí cùng Pháp Bảo phẩm cấp.

Ví dụ như, người nghĩ dùng cấp một Đoán Tạo Thai, rèn đúc xuất cấp hai vũ khí, vậy đơn giản chính là nằm mơ, thiên đại mộng, tí xíu khả năng cũng không có.

Cấp năm sao Phụng Vũ Nghê Thường Đoán Tạo Thai, tại Đoán Tạo Thai tập tranh ảnh tư liệu, thế nhưng là một kiện bài danh phía trước liệt thần khí, Trần Phong tự nhiên là có chút nghe thấy, chỉ là không có nghĩ đến chính là, chính mình trong lúc vô tình lấy được tàn phiến, dĩ nhiên là Phụng Vũ Nghê Thường, này quả nhiên là để cho hắn có chút chấn động.

Bất quá lập tức liền hiểu rõ ra, vì cái Nhạc San San gì sẽ như thế như vậy nhìn chăm chăm Đoán Tạo Thai này, đối với mình vô lực trên tức lời mất điếc tai ngơ, xem ra thần khí sức hấp dẫn, quả nhiên là to lớn vô cùng nha.

Trần Phong chắc chắn thở dài: "Thứ này bây giờ là ta, nhân sinh của nó, sẽ để cho ta mở ra bước phát triển mới huy hoàng!"

"Ách, đúng vậy a, Phụng Vũ Nghê Thường bây giờ là của người." Nhạc San San trong mắt, không khỏi hiện lên một tia thất lạc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Đạt thành hiệp nghị

Đúng vậy a, một cái đối với luyện khí một đạo như si mê như say sưa người, thấy được như vậy một cái thần khí, có thể nào không nổi một tia lòng tham lam đâu, thật giống như một cái thần giữ cửa, thấy được một cái không chiếm được đại mỏ vàng đồng dạng, loại tâm tình này, lại có bao nhiêu người có thể hiểu.

Nhìn nhìn Nhạc San San một bộ yêu thích không buông tay bộ dáng, Trần Phong nói: "Một cái tàn phiến mà thôi, có cái gì tốt nhìn."

Nhạc San San bĩu môi mong, từ khi gặp được Trần Phong, nàng liền một mực ở vào kinh ngạc trạng thái, biết bây giờ còn không có một lần chiếm thượng phong.

Đột nhiên Nhạc San San nhún châu xoay động, giọng nói: "Nếu như ta có biện pháp đem cái này tàn phế Phụng Vũ Nghê Thường, người được hay không được đáp ứng ta điều kiện."

Phụng Vũ Nghê Thường cố nhiên là kiện thứ tốt, thế nhưng thân ở Vân Thủy Thành số một đại gia tộc, này chút đồ vật Nhạc San San trong gia tộc, chỉ là một câu công việc, hơn nữa nàng hay là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Từ khi ngày ấy Trần Phong tại thuật luyện khóa trên biểu hiện kinh người, Nhạc San San đã cảm thấy Trần Phong là một cái khó gặp thiên tài nó tương lai tại luyện khí một đường trên tạo nghệ, tất nhiên sẽ không tại lão sư thành tựu, hiện giờ bán một món nợ ân tình của hắn, chờ hắn nhất ngộ phong vân hóa thành long thời điểm, chính mình há không phải làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật sao?

Khi đó, gia tộc nhất định cũng là cực kỳ muốn kéo lũng hắn a, không bằng hiện tại trước hết cùng hắn làm tốt quan hệ, ngày sau cũng tốt mở miệng nói chuyện.

"Chữa trị Phụng Vũ Nghê Thường?" Trần Phong sững sờ, thế nhưng lập tức tìm kiếm đã có quan Nhạc Gia tư liệu, Vân Thủy Thành thực lực một trong những gia tộc, gia tộc bối cảnh bất nguồn xa, dòng chảy dài, hơn nữa nhân mạch cực lớn, chữa trị Phụng Vũ Nghê Thường cũng không phải việc khó gì nì, xem ra này Tiểu Thiếu Nữ cũng không phải là ăn nói lung tung, đề nghị này ở giữa Trần Phong dưới hoài, cho nên cơ hồ là không cần nghĩ ngợi Trần Phong đã nói nói: "Nói nghe một chút."

"Chỉ cần người đáp ứng theo giúp ta trở về đi học, chữa trị sự tình của Phụng Vũ Nghê Thường liền giao cho ta." Nhạc San San đắc ý nói.

Rốt cục, Nhạc San San rốt cục có thể ngẩng đầu lên làm người, bởi vì nàng cảm thấy rốt cục có thể áp chế Trần Phong một đầu, hơn nữa điều kiện này, không có bất kỳ một tia bị cự tuyệt khả năng, trừ phi Trần Phong là một kẻ đàn.

Trần Phong đương nhiên không phải người ngu, nhẹ nhàng gật đầu trước đáp ứng xuống, sau đó gương mặt ở trên người Nhạc San San quét vài lần.

Ngữ khí đậm mạc nói: "Người là không phải gần nhất chuẩn bị trùng kích nhị tinh cấp Luyện Khí Sư."

Đang tại âm thầm đắc ý Nhạc San San, nghe được lời của Trần Phong, trong chớp mắt sắc mặt cứng ngắc lại lên.

Chuyện này, giữ bí mật trình độ rất nghiêm khắc, chỉ có trong gia tộc mấy cái Trưởng lão biết chuyện này, bởi vì Nhạc San San thực lực tinh không đủ để trùng kích nhị tinh cấp Luyện Khí Sư, đã làm đạt tới yêu cầu, trong gia tộc đã bắt đầu động tay động chân, nguyên nhân chính là như thế, chuyện này giữ bí mật tính là chân thật đáng tin.

Chỉ là Nhạc San San không hiểu là, Trần Phong này làm sao lại biết đầu này?

"Hả? Người nói cái gì, ta như thế nào nghe không hiểu người nói." Nhạc San San nói.

"Ha ha, Tu Minh Thảo đích xác có thể trong thời gian ngắn đem người hồn lực vững bước đề thăng, thế nhưng là hiếm ai biết chính là, Tu Minh Thảo được tính ôn mát, một khi liên tục phục dụng vượt qua ba lần, người dùng trong cơ thể sẽ nhiễm lên này âm lãnh chi khí, như người nghỉ tại luyện khí một đường trên có xây dựng thụ, làm như vậy không thể nghi ngờ là uống rượu độc giải khát." Trần Phong nói.

Nhạc San San nghe vậy, nhất thời toàn thân đại chấn, bị người dễ dàng như vậy nói trắng ra bí mật, dù là ai cũng sẽ không tốt như vậy chịu.

Nhạc San San lần nữa trên dưới đánh giá đến Trần Phong, động tác như vậy, Nhạc San San đã không chỉ đã làm một lần.

Mỗi lần Trần Phong cho kinh ngạc của của nàng đều rất nhiều, cho nên nàng bắt đầu có chút không hiểu thoát nhìn so với chính mình còn loại nhỏ bé trai.

"Không cần lo lắng có người để lộ bí mật, đây là ta chính mình nhìn ra được, tại cổ tay của người, đã bắt đầu mông lung trên một tia như có như không hắc khí, ngay trước hắc khí ngưng tụ thành thực tuyến thời điểm, như vậy người liền rút cuộc không có lý khai Tu Minh Thảo, ta không biết gia tộc của người tại sao lại làm như vậy, có thể thiên phú của người tiếp như vậy, thật sự thật là đáng tiếc." Trần Phong ngữ khí thành khẩn nói.

"Đáng tiếc, ha ha, cỡ nào buồn cười chứ." Trong lúc nhất thời, Nhạc San San giống như là một cái tiết khí đích bóng da, mất đi tất cả khí thế chèo chống, mềm quán hạ xuống, nàng sâu kín khẽ thở dài một tiếng, ai oán nói.

"Người giúp ta thân thiện hữu hảo (sửa tốt) Phượng Vũ Nghê Thường, ta giúp người đạt tới nhị tinh Luyện Khí Sư, về phần nghĩ lôi kéo ta tiến gia tộc của người công việc, coi như xong, rốt cuộc liên gia tộc của chính mình cũng không buông tha gia tộc, không có bất kỳ nỗ lực hấp dẫn ta gia nhập." Trần Phong nói.

Nói vậy chút lời thời điểm, Trần Phong cũng không phải là ăn nói - bịa chuyện, bởi vì đầu năm nay chính là lợi dụng lẫn nhau lợi ích quan hệ, nếu Nhạc San San không có một chút xú chỗ tốt, quả quyết sẽ không giúp mình chữa trị Phượng Vũ Nghê Thường, về phần kia cái đi học lý do, có quý mới tin.

Nhạc San San hơi hơi giương miệng anh đào nhỏ, nàng lúc này đã hoàn toàn chấn kinh rồi, càng nhiều là xấu hổ, liếc một cái đã bị người nhìn lại tâm tư, có thể không xấu hổ sao.

"Hảo, ta đáp ứng người, ta sẽ mau chóng hoàn thành nhiệm vụ này, bất quá ta thật sự chỉ là thỉnh người đi học, về phần chuyện của ta, không cần người quan tâm, ta có thực lực cũng có nắm chắc đạt được ta muốn." Nhạc San San tuy hiện tại tiếp tục trùng kích nhị tinh Luyện Khí Sư tư cách, nhưng nàng sẽ không cầu Trần Phong hỗ trợ, đây coi như là giá rẻ lòng tự trọng tại quấy phá a.

"Chơi đùa, ta việc cần phải làm phải làm, không có thương lượng." Trần Phong cường ngạnh nói.

Thấy được Trần Phong mạnh như thế cứng rắn thái độ, Nhạc San San cũng là sững sờ, nàng cũng là người thông minh, biết đang từ chối hạ xuống, Trần Phong nhất định sẽ trở mặt, đến lúc sau nhưng chỉ có gà bay trứng vỡ, chính mình chỗ tốt gì cũng không còn.

Vì vậy sửa sang lại một chút suy nghĩ, Nhạc San San nói: "Phượng Vũ Nghê Thường này, vốn là ngũ tinh Đoán Tạo Thai, mà bây giờ nói nó là nhị tinh, quả thực có chút lừa mình dối người, ta có thể làm cực hạn, cũng chỉ là đem nó khôi phục lại chuẩn nhị tinh mà thôi."

q khác q; tượng OT mạng lưới _ duy GR một E chánh bản qn, P nó y+ hấn, đều ☆ là + "Sách lậu KW

Đối với loại vật này, có thể khôi phục đã là việc khó, nếu muốn khôi phục phẩm giai, lại càng là khó càng thêm khó, chuẩn nhị tinh xem như bảo thủ nhất đoán chừng.

"Chuẩn nhị tinh sao, có thể." Trần Phong nói.

Đem chuyện Đoán Tạo Thai nói xong, Trần Phong cũng không che giấu, đưa tay bắn ra một trương giấy trắng, làm ăn bút ở phía trên viết ra hơn mười tên thuốc, đưa cho Nhạc San San nói: "Cái này phương thuốc bắt ba phần, phân ra ba ngày ăn vào, về sau người liền chuẩn bị tham gia khảo thí a, đến lúc sau khảo hạch tư cách, ta sẽ nghĩ cách giúp người đạt được."

"Thật sự?" Nhạc San San hai mắt tỏa ánh sáng, kết quả kia phần được đơn, phía trên mấy vị thuốc Nhạc San San ngược lại là có chút ấn tượng, phần lớn là một ít trừ bỏ âm bổ huyết Dược Thảo, mà cái khác mấy vị muốn, tuy không biết như thế nào cái xứng phương pháp, thế nhưng nếu đem những vật này đặt ở một chỗ phục dụng, lại quả thực sẽ có đề thăng hồn lực công hiệu.

Mà làm Nhạc San San càng thêm kinh hãi chính là, cấp hai Luyện Khí Sư khảo thí tư cách, cũng là hạng nhất nan đề, nàng còn đang lo thế nào đâu, không nghĩ tới Trần Phong há miệng liền nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Cổ Quái Lão Đầu

Thương lượng hảo lẫn nhau điều kiện, Trần Phong liệt ra chữa trị Đoán Tạo Thai cần có tài liệu.

Bởi vì Tinh cấp giá trị của Đoán Tạo Thai bày ở nơi này, như vậy tầm thường trên thị trường thấy Phổ thông mặt hàng đã không thể thỏa mãn những cái này.

Mà muốn tìm được những cái này trên quý tài liệu, đối với Nhạc San San mà nói lại có vẻ có chút nhẹ nhàng linh hoạt.

Vân Thủy Thành, cùng trên cái thế giới này đại đa số thành thị đồng dạng, bề ngoài nhìn lên đi trung quy trung củ, nhưng đồng dạng không có ai biết một mặt.

những cái này vị diện tồn tại, cũng không vì từng người của Vân Thủy Thành biết hiểu, chỉ có một chút tầng trên quyền thế mới có tham gia trong đó tư cách, mà những cái này tầng trên quyền thế chia làm tu giả cùng Vân Thủy Thành có thực lực gia tộc cùng với hoàng tộc nhân sĩ.

Tối thiểu nhất, khi còn sống Trần Phong là không có tư cách tới nơi này.

Mà Nhạc San San sở dĩ dám vỗ bộ ngực cam đoan có thể giúp Trần Phong thân thiện hữu hảo (sửa tốt) này Đoán Tạo Thai, cũng cùng nàng thân phận thần bí có quan hệ.

Khốc Q tượng f mạng lưới! q đang bản đầu f phát

Sáng sớm, Vân Thủy Thành đường cái các nơi phường thị đã khai trương, ánh mắt độc ác bán hàng rong, thỉnh thoảng hướng đi ngang qua người đi đường đề cử bọn họ khả năng cần đồ vật, đi qua một phen nóng đầu nhức cắt thịt, hung hăng đem khách nhân làm thịt trên một đao.

Đối với những thứ này tiểu thương phiền, Trần Phong cùng Nhạc San San tự nhiên không có chút nào hứng thú để ý tới.

Xuyên qua toàn bộ phố xá sầm uất, người càn chạy Việt thiếu, phố càn chạy việt tiêu điều.

Thẳng đến hai người sắp đi ra Vân Thủy Thành thời điểm, Nhạc San San tại một chỗ cũ nát cỏ tranh trước phòng mặt dừng lại.

Trần Phong ngẩng đầu đánh giá gian phòng này cỏ tranh phòng.

Phá lậu không chịu nổi, tùy thời đều có sụp đổ nguy hiểm, này đáng vẻ này là làm sinh ý bộ đáng, sợ là đã sớm thường cái táng gia bại sản a.

Mục quang tham tiền trong đó, trong phòng trống rỗng, chỉ có một trương cũ nát trên ván cửa, rất thưa thớt bày biện vài góc giá rẻ chữa thương Dược Thảo, mà còn đều là bán thành phẩm, may mắn chưa nói tới tỉ lệ hai chữ.

Ván cửa đằng sau, ngồi lên một cái buồn ngủ hôn mê lão nhân.

Lão nhân ngồi trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, thật giống như đã chết ở đâu đã lâu đồng dạng.

Như không phải trông thấy hấn như ần như hiện thân thể pháp phòng, sợ là đã sớm ngộ nhận nó đã tử vong.

Chính là như vậy một nhà điểm, tại Trần Phong theo Nhạc San San bước vào thời điểm, Trần Phong không khỏi là lòng cảnh giác nổi lên.

Lấy hấn thần thức của Vũ Đế, Tự nóng là tra xét đến nơi đây cổ quái, bất quá hấn chỉ là cười mà không nói, giả bộ như hoàn toàn không biết gì cả bộ dáng.

"Tùy tiện xem một chút đi, nếu hợp ý, có thể tiện nghi bán ra cho người." Một cái thanh âm già nua, từ kia chiếc cực giống thi thể trên thân người phát ra, nghe đều có một hồi sồn tóc gáy ý tứ.

"vô danh thảo lá cây ba mảnh, hỏa lân hoa bốn đoá, còn dư lại thảo dược đồng dạng bảy phần." Nhạc San San hơi hơi khom người, tiến lên một bước nói.

"A " thanh âm già nua phảng phất giống như đến từ một cái khác thời khắc đồng dạng, giương mắt nhìn nhìn người trước mắt, lại xác nhận là Nhạc San San thời điểm, đục ngầu không chịu nổi hai mắt hơi hơi có một tia ánh sáng, kia lóe lên rồi biến mất ánh sáng, tại chạm đến đến Trần Phong thời điểm, rồi

đột nhiên tăng vọt, thế nhưng rất nhanh liền rất xảo diệu ẩn lui xuống.

"Nhạc Lão đầu lại khiến người tới rồi." Lão đầu rắc rối lan tràn trên mặt dày, cố gắng nhiều lần cũng lách vào không ra vẻ tươi cười, biểu tình đông cứng nói, lập tức thuận tiện tựa như mười phần vô lực đồng dạng cúi đầu.

Trần Phong dùng thần thức thăm qua, lão giả này vậy mà hiểu được ẩn dấu thực lực phương pháp, hơn nữa tại đây cở tranh phòng xung quanh, mơ hồ còn có trong trận pháp phụ trợ tính Công Pháp dấu vết, xem ra hẳn là một loại ảo trận, nếu là muốn làm ầu, Huyền Cảnh mở ra, cũng đừng nghĩ rồi đi ở đây.

Mới đầu Trần Phong còn đối với Nhạc San San lĩnh tới địa phương cảm thái độ hoài nghi, Thế nhưng hiện tại xem ra, nơi này quả thực không đơn giản, một gian cở tranh phòng phòng vệ thiết trí vậy mà đã như vậy nghiêm khắc, muốn biết rõ trận pháp một đường đúng là Lãnh môn, mà trận pháp công hiệu lại cực kỳ cường đại, chỉ có số ít cực kỳ có thực lực môn phái, mới có thể có được số ít trận pháp.

"Đúng vậy Bạch Tiên Sinh, để ta giới thiệu một chút, vị này là bằng hữu của ta, Trần Phong, Ta cùng hắn một chỗ giúp đỡ Lão Gia Từ mua sắm một ít trân quý tài liệu, còn làm phiền phiền Bạch lão đi cái thuận tiện." Nhạc San San thái độ cực kỳ cung kính, thật giống như tại cùng trong nhà trường bối nói chuyện với nhau đồng dạng.

Này bị gọi bạch lão gia hỏa, cũng không hàn huyền, trực tiếp gật đầu, thanh âm lại lần nữa khàn giọng nói: "Chúc các người may mắn." Lập tức một tay vẽ một cái, tại Trần Phong cùng Nhạc San San dưới chân, cứ thế xuất hiện một cái Truyền Tống Trận.

Tại Trần Phong kinh ngạc biểu tình, bạch quang lóe lên, cảnh sắc trước mắt một bông hoa, hai người chính là tiêu thất tại Vân Thủy Thành.

"Những cái này chợ đêm cũng không tránh khỏi quá mức nghiêm khắc a, một cái nhập khẩu mà thôi, về phần dùng Truyền Tống Trận sao, muốn biết rõ Truyền Tống Trận giá cả, thế nhưng là rất đắt đỏ nha." Trần Phong bây giờ là người nghèo, đương nhiên không quen nhìn người khác ngu ngốc đồng dạng đốt tiền cách làm.

"Cái này chợ đêm có thể bắt thường thấy chợ đêm, đây chính là Vân Thủy Thành vô cùng trứ danh cũng là lớn nhất chợ đêm, có cái gì khó lấy làm đến đồ vật, ở chỗ này đều có thể tìm được bóng dáng, hơn nữa vì để cho một ít thứ tốt nắm giữ ở có thực lực gia tộc hoặc là thực lực trong tay, nơi này là không cho phép ngoại nhân tiến vào, để tránh đánh vỡ cục diện, tạo thành hỗn loạn, không chút nào khoa trương mà nói, ở đây mới là Vân Thủy Thành dưới mặt đất cây." Một phát nói hết lời, Nhạc San San sắc mặt cũng là ngưng trọng vô cùng.

Trần Phong thường thấy đại các mặt của xã hội, tự nhiên sẽ không bị Nhạc San San đâm ba câu hù đến, không sao cả thúc giục Nhạc San San nhanh chóng làm chính sự.

Theo Nhạc San San chỗ miêu tả, tại trong chợ đen có một cái thần bí cửa hàng, cái cửa hàng này chủ nhân liền có được chữa trị Đoán Tạo Thai năng lực.

Vì vậy hai người liền đi thẳng vào vấn đề, trực tiếp vọt vào chợ đêm.

Tại tiền nhập chợ đêm thời điểm, nơi cửa có hai cái trách nhiệm tu giả, một người đưa cho Trần Phong cùng Nhạc San San một cái mặt nạ.

Bởi vì cái gọi là tiền tài không để ra ngoài, ở chỗ này, cho dù là mua đồ vật cũng không thể lộ, bởi vì chợ đêm mặc dù đen, nhưng muốn cam đoan giao dịch bí ẩn tính, đeo lên mặt nạ, không dễ bị người để mắt tới.

Đeo lên mặt nạ, tại Nhạc San San dưới sự dẫn dắt, hai người đi đến chợ đêm sang bên một cái góc nhỏ, một cái cở xưa và rất khác biệt cửa đá, nửa mở nửa khép.

Tại trên cửa đá, có một cái thạch sư, thạch sư trong miệng có một cái thiết hoàn.

Nhạc San San tiến lên chuyển động ba cái thiết hoàn, sau đó, cửa đá kéo kẹt mở ra.

Nếu có người dám lỗ mãng vọt vào, rồi biến mất có chuyển động thiết hoàn, bây giờ kết cục đã bị trận pháp khó khăn ở.

Trong tiệm, một cái áo đen nam tử, đồng dạng đeo mặt nạ, đột ngột xuất hiện ở Trần Phong cùng trước mặt Nhạc San San, liền ngu như vậy ngu ngốc đứng, không một lời lời nói.

Nhạc San San từ Trần Phong trong tay tiếp nhận Phương Vũ Nghê Thường, để ở một bên hắc sắc vân thạch chế tạo trác thai thượng, cung kính nói: "Thỉnh trước sinh chữa trị Đoán Tạo Thai này."

Hắc Bào Nhân như cũ là đứng, bất quá lúc này nhẹ nhàng gật đầu một cái.

Từ rộng lớn ống tay áo, duỗi ra một ngón tay, khua một chút.

"Đây là ý gì." Trần Phong hỏi Nhạc San San.

"Đòi tiền a, làm cho người ta làm việc không được bỏ tiền sao?" Nhạc San San nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Võ giả uy nghiêm

Vừa nhắc tới tiền Trần Phong đã cảm thấy thịt đau, thật sự là một phân tiền làm khó Anh Hùng Hào Hán, đời trước, Trần Phong chỗ nào lo lắng qua cái gì tiền a, cái này ngược lại tốt rồi, xác thực ném đến không có tiền tư vị.

Bất quá khi dưới Trần Phong cũng chỉ có thể là Chu Du đánh Hoàng Cái một cái nguyên đánh một cái nguyên đã trúng, sờ tay vào ngực, móc ra trong lòng đã sớm chuẩn bị cho tốt một ngàn kim tệ, lách cách một chút một cái túi tiền từ vút ở trên mặt bàn.

Lại nhìn Hắc Bào Nhân, như cũ là loại kia tử tướng, không nói lời nào cũng bất động, như cũ là ngoan ngoãn đứng.

"Không đủ?" Trần Phong trong nội tâm âm thầm kinh ngạc, không hồ là chợ đêm, muốn lên giá tới liền có thể cảm giác được, thực con mẹ nó đen nha.

Trần Phong không ngừng đem giấu ở trên người kim tệ trốn ra, chỉ trong chốc lát, trên mặt bàn đã bày đầy kim tệ, Đem toàn thân cao thấp triệt để lục soát đưa một phen, Trần Phong phát hiện, Chính mình ném đi kim tệ đã có chín ngàn mai, bất quá nhìn kia Bộ đáng Hắc Bào Nhân, những cái này còn xa xa không đủ.

Nhạc San San nhíu lại lông mi nhìn nhìn một chút không muốn bỏ đem tiền lấy ra Trần Phong, trong nội tâm mỉm cười.

Đã sớm nghe nói Trần Phong phế vật danh tiếng, đã bị gia tộc vứt bỏ, không có nhà tộc tài nguyên chèo chống, làm chuyện gì đều là chịu hạn chế, trong nội tâm không khỏi có vài phân đồng tình chi tâm.

Móc ra chính mình hầu bao, Nhạc San San từ bên trong tay lấy ra nhất trương thẻ màu xanh biếc, vút ở trên mặt bàn.

Theo này một cái thẻ thả đi lên, Hắc Bào Nhân lúc này mới thu ngón tay về đầu.

Loại này lục sắc tạp phiên, có thể tại Vân Thủy Thành tất cả đại kim phổ hồi đoái một ngàn mai kim tệ, mà những cái này thẻ màu xanh biếc, chỉ có số ít mấy cái gia tộc mới có tư cách từ kim phổ ở bên trong lấy được cùng sử dụng.

"Ba ngày sau đó các người lại đến." Hắc Bào Nhân thanh âm thân nhiên nói.

q khốc F { tượng Jg mạng lưới U đang W bản g đầu? Phát

Lần này Trần Phong xem như nổi giận, "Mẹ người rất biết nói chuyện giả bộ cái gì không nói gì!"

Thu hồi kim tệ muốn quay người rời đi Hắc Bào Nhân, nghe được lời của Trần Phong hậu thân từ một hồi một cổ giống như giống như núi cao khí thế trong chớp mắt từ trên người của hắn bạo phát đi ra, hướng Trần Phong cuốn mà đi.

Trần Phong lúc này chỉ có võ đồ Nhị trọng thiên cảnh giới, muốn đối chiến khí tức như thế khổng lồ đối thủ, hiển nhiên là cực kỳ không lựa chọn sáng suốt.

chỉ thấy Trần Phong nhanh chóng hướng về sau nhảy dựng, cũng không vội vã xuất thủ, đem thần thức nhanh chóng điều động, tuy hiện tại tu vi phá thấp, nhưng xe thần thức của Trần Phong như cũ là Vũ Đế cấp bậc, mặc dù không thể rất tốt phát huy được, thế nhưng đối phó trước mắt cục diện vẫn rất hảo kết thúc.

Võ đồ phía trên vì võ giả, võ giả phía trên Vi Võ Sư.

Lấy Trần Phong nhãn lực không khó đoán được, trước mắt người nam tử này, thực lực đã đột phá võ đồ ngũ trọng thiên, trở thành một người võ giả nhất trọng thiên cao thủ, cao thủ như vậy, tại Vân Thủy Thành địa phương nhỏ bé, đã là đỉnh phong tồn tại.

Chỉ thấy này Hắc Bào Nhân, duỗi ra trắng nõn thủ chưởng, trên không trung nhanh chóng biến ảo thành chộp, nhanh chóng di động thủ chưởng, trên không trung kéo ra một cổ kinh phong, năm ngón tay trong đó theo thủ chưởng di động, nhanh chóng bịt kín một tầng khói đen.

"Nhị giai trung cấp vũ kỹ Âm Phong Trảo, trâu vãi (!) cảm giác." Trần Phong lạnh giọng nói.

Áo đen nam tử tốc độ đánh cực nhanh, trong nháy mắt cũng đã đem trảo đưa về phía mi tâm Trần Phong.

Lúc này trong quá trình, Trần Phong thân thể cũng không di động nửa bước.

Này hơi có chút vượt quá áo đen nam tử ngoài ý liệu.

Tuy Trần Phong thực lực không đủ, thế nhưng chạy trốn lòi còn có thể chạy ra một bước hai bước.

Giống như vậy vẫn không nhúc nhích tình huống quả thực có chút để cho áo đen nam tử lý giải, nhìn tại đối phương là hộ khách phân thượng, áo đen nam tử cũng không dùng ra toàn lực, chỉ dùng không được ba thành Nguyên Lực, cho nên cấp hai trung cấp vũ kỹ Âm Phong Trảo, cũng không phát huy ra nó xứng đáng thực lực.

Nhạc San San đầu còn không có phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, áo đen nam tử liền đến được Trần Phong trước người.

Nhạc San San có thể làm chỉ có trở mắt nhìn áo đen nam tử, đưa tay đâm hướng mi tâm Trần Phong.

Lấy áo đen nam tử chiều này chỗ mang theo độ mạnh yếu, không hề nghi ngờ, Nhạc San San có thể cam đoan, Trần Phong nhất định sẽ óc vỡ toang, nghĩ đến đây, trong nội tâm không khỏi xiết chặt.

Như Trần Phong chết ở chỗ này, cũng không hề có tin tức để lộ ra ngoài, bởi vì trong chợ đen tranh đấu sự tình hết sức thường thấy, rất nhiều người đều là hợp ý chợ đêm bí ẩn, ở chỗ này giết người cướp của.

Thế nhưng là Trần Phong chết, sẽ không mang đến cho Nhạc San San bất kỳ chỗ tốt nào, cho nên nàng không muốn hấn chết.

"Dừng tay." Nhạc San San đôi mi thanh tú cau lại, giờ tay một đạo hàn quang hướng áo đen nam tử cái cổ bay đi.

Áo đen nam tử tay phải thế công hơi ngừng, tay trái nhanh chóng trên không trung kéo ra một cái nửa vòng tròn cung vòng, mà kia một chút hàn quang, tại bay đến trong vòng thời điểm, nhận lấy vô danh lực cản, Trong chớp mắt ngừng ở giữa không trung bên trong, vẫn không nhúc nhích.

Bành ~ một tiếng trầm đục.

Nhất thời trong phòng nhỏ bụi đất nổi lên bốn phía.

Tại áo đen nam tử xem ra, Trần Phong lần này, quả quyết là khó thoát khỏi một kiếp, bởi vì Trần Phong mất đi tốt nhất thời cơ chạy trốn, mà ra hồ Hắc Bào Nhân ngoài ý liệu chính là, ván đã đóng thuyền sự tình liền nhưng có chuyện xấu, tại hấn Âm Phong Trảo muốn đâm rách mi tâm Trần Phong thời điểm, đột nhiên trước mắt không gian một bông hoa, Trần Phong thân ảnh trong chớp mắt tiêu thất.

Mà Hắc Bào Nhân lần nữa nhìn chăm chú nhìn thời điểm, thân thể đã đến một cái không gian khác bên trong.

Trước mắt ánh trắng sáng tỏ, quanh mình vang lên Quyên Quyên nước chảy, giống như tiên nhạc.

"Người không phải muốn đánh nhau phải không mà, ta cùng người." Trần Phong đứng chấp tay, đưa lưng về phía áo đen nam tử nói.

"Người là ai, vậy mà hiểu được ảo trận biến ảo phương pháp!" từ áo đen nam tử run nhẹ thân thể đó có thể thấy được, lúc này nội tâm của hấn cực độ chấn kinh.

"Ta là ai không trọng yếu, quan trọng chính là người vừa rồi ở trước mặt ta trâu bò." Trần Phong âm thanh lạnh lùng nói.

Áo đen nam tử lão đảo lui về phía sau hai bước, bởi vì hấn cảm giác được, tại mảnh không gian này trong, Trần Phong phảng phất là thế giới này chúa tể, nhất cử nhất động của hấn đều đủ để khiến cái không gian này bị run rẩy.

"A, người, người đến tốt cùng là ai." Áo đen nam tử gặp qua Đại Năng Đại Hiền Giả số lượng cũng không ít, nhưng là hôm nay Trần Phong cho cảm giác của hấn, là trước đó chưa từng có cường đại, cường đại đến để cho hấn không thể chống lại, hấn thật sự không nghĩ được, mình tại sao ngu như vậy bức, vậy mà đi trên chọc như vậy một cái nhiệm vụ, càng làm cho hấn không nghĩ ra chính là, mới vừa rồi còn giống như đầu nhỏ cừ non vô đồ Nhị trọng thiên đồ bỏ đi, vậy mà trong nháy mắt thực lực tăng vọt như vậy.

"Quý xuống a, ta có lẽ có thể lượn quanh người một mạng." Bốn phía Quyên Quyên tiếng nước chảy, tại Trần Phong nói ra những lời này thời điểm, trong chớp mắt cũng đi theo cổ này núi cao nổi lên khí thế tăng vọt, giống như lũ bất ngờ bộc phát đồng dạng, gầm thét phần nộ lấy.

Áo đen nam tử hai chân, trong chớp mắt không tự chủ được quý xuống, thân thể bởi vì nội tâm sợ hãi run rẩy không ngừng!

"Trong vòng hai ngày thân thiện hữu hảo (sửa tốt) Đoán Tạo Thai, bằng không thì, này của người cái mạng, như vậy hư vô." Thanh âm giống như chuông và khánh, từ xa mà đến gần, dư âm lượn lờ.

Tại Hắc Bào Nhân khi tỉnh lại, đã là tại hấn trong phòng nhỏ, trước người trên mặt bàn, để đó một vụn mai kim tệ, cùng với kia cái không trọn vẹn Đoán Tạo Thai, như không phải toàn thân mồ hôi đầm đìa, hấn thật sự có chút hoài nghi mình mới vừa rồi là làm một giấc mộng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: chuyên đánh trâu bò nam

Chợ đêm bên trong Nhạc San San lồng mây kẻ đen cau lại, cùng sau lưng Trần Phong, giống như tiểu nha hoàn nhu thuận vô cùng.

Thật lâu, Nhạc San San mở miệng nói: "Vừa rồi là chuyện gì xảy ra, Hắc Bào Nhân vì cái gì đột nhiên phát điên đồng dạng la to, sau đó liền ngất trên mặt đất sao?"

Nhạc San San không hiểu hỏi, nàng thật sự là không nghĩ ra vừa rồi một màn kia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, thực lực cường đại như vậy, chỉ dựa vào một cái thủ quyết liền có thể đỡ nổi chính mình cấp một cao cấp vũ kỹ hàn quang rách nát áo đen, vì sao đột nhiên khởi xướng điên.

Trần Phong cười mà không nói, vừa rồi Hắc Bào Nhân công kích chính mình thời điểm, Trần Phong một mực dùng thần thức tìm kiếm lấy Hắc Bào Nhân thức hải lỗ thủng, mà Nhạc San San vừa đứng công kích, vừa vận đề cho cũng không toàn lực xuất thủ Hắc Bào Nhân thức hải xuất hiện một tia rung chuyển, mà Trần Phong ý vào thần thức cường đại, trong chớp mắt tiến nhập trong đó, đem thức hải không chế, tạo thành tựa như ảo mộng một phen giả tượng, đánh bại Hắc Bào Nhân.

Lần này thắng lợi cực kỳ kỳ may mắn, tại không có cường đại vũ khí, Đan Dược chống đỡ dưới, nếu là chính diện đối kháng, Trần Phong đến không có mười phần nắm chắc, thắng liền ở lúc đối phương khinh thường chính mình, không có xuất toàn lực phản thượng.

Trần Phong thấy Nhạc San San một bộ trăm mối vẫn không có cách giải bộ dáng, nói đùa: "Đây là bí mật, bí mật này chỉ có thể cùng ta tương lai lão bà chia xẻ, ngươi còn muốn biết không?" Nói xong, Trần Phong phát ra một hồi cười xấu xa.

Có thể đánh bại võ giả nhất trọng thiên, tự nhiên là vượt quá Nhạc San San ngoài ý liệu, vốn tưởng rằng có thể đạt được Trần Phong chỉ điểm, ví dụ như chiến đấu trên kỹ xảo, hoặc là công kích phương thức trên.

Nhưng không nghĩ tới chính là, vậy mà lọt vào Trần Phong trêu chọc.

Không khỏi là một phen đôi bàn tay trắng như phản đối với hướng.

Cảnh tượng như vậy, để cho trong chợ đêm người thấy được, không khỏi hội cho rằng này vợ chồng son là tại liếc mắt đưa tình, mỉm cười liền cũng không để ý tới nữa.

Thế nhưng Âm Ảnh bên trong, có một người thấy được nơi này, trong mắt hận ý từ từ biến thành một luồng âm độc, nhưng lập tức liền lặng lẽ che giấu, khóe miệng câu dẫn ra một tia cười lạnh, đi lên trước.

Trần Phong xài hết trên người tích góp, đi theo Nhạc San San tại chợ đêm đi dạo, chán đến chết thời điểm, liền gặp được một cái mang theo hắc sắc mặt nạ nam tử trực tiếp đã đi tới.

Nhạc San San thấy được hắc sắc mặt nạ nam thời điểm, bộ pháp có chút dừng lại, gần trong gang tấc Trần Phong, tự nhiên là đã nhận ra Nhạc San San vì diệu biến hóa.

Nghĩ đến, người này là vì Nhạc San San mà đến.

Người này toàn thân khí tức nội liễm, bất quá Trần Phong vẫn có thể đủ phán định, người này cùng kia Hắc Bào Nhân đúng là một cấp bậc, vì võ giả nhất trọng thiên chi cảnh, tính toán trên cực phẩm cao thủ một mai tại Vân Thủy Thành.

Không biết người này thì như thế nào làm quen Nhạc San San rồi.

Từ khi bước vào chợ đêm bên trong, Trần Phong liền phát hiện có người theo dõi, hiện tại người này hiện thân, chắc là ép a, mà ở lúc này xuất ra, hiển nhiên là bị mình và Nhạc San San thân mật động tác ghen ghét hận.

Quả nhiên.

Hắc sắc mặt nạ nam, vừa lên tới là tốt rồi sinh quen thuộc cùng Nhạc San San trả lời, hảo một trận, mới giả bộ như vừa mới phát hiện Trần Phong nói: "Ồ, người này là ai, San San vì sao cùng hắn đi cùng một chỗ."

Từ hai người trong lúc nói chuyện với nhau Trần Phong biết được, Lai Nhân tên là Lam Thanh, cùng Nhạc Gia đồng dạng là Vân Thủy Thành số một số hai đại gia tộc, hơn nữa nhìn điệu bộ này, Lam Thanh hiển nhiên cũng là Nhạc San San người theo đuổi nhất, hơn nữa còn là cực kỳ có cơ hội thành công ôm mỹ nhân về người.

lấy Trần Phong trời sinh lực phá hoại siêu cường ác thú vị, nếu như đập lấy, không khỏi muốn ác làm vài phần.

Không chờ Nhạc San San trả lời, Trần Phong liền vượt lên trước một bước mở miệng nói: "San San, ngươi không phải nói để tìm một cái không ai quấy rầy địa phương cuộc hẹn mà, người này như thế nào nhận được chúng ta, hẳn là hẳn đã sớm để mất tới chúng ta, hơn nữa một đường theo dõi?"

Nhạc San San hạ giọng thông minh, tới nơi này vốn là bí mật mà đến, hơn nữa nơi này là chợ đêm, trùng hợp như vậy gặp nhau tỷ lệ tự nhiên không lớn.

Mà từ Lam Thanh nghe được Trần Phong lời phản ứng, Nhạc San San cũng là nhìn ra một ít.

Bất quá lúc này Nhạc San San không tiện mở miệng nói cái gì đó, bởi vì vô luận nàng thiên vị phương nào, sự tình cũng sẽ không có một cái kết quả tốt, tốt nhất phương thức xử lý cũng chỉ có thể là thuận theo tự nhiên, nàng cũng muốn nhìn xem, đánh bại Hắc Bảo Nhân Trần Phong, lần này nên như thế nào đối phó Lam Thanh nha.

"Chê cười, ta đường đường một người võ giả, theo dõi người, thật sự là xem trọng chính mình rồi a Trần Phong." Lam Thanh hung hăng nói.

"Sách, lộ chân tướng a, ngươi không phải mới vừa rồi còn giả trang không nhận ra ta sao, hiện tại liền danh tự cũng nói, nói dối a, tự sụp đổ, đó có thể thấy được, ngươi là một cái trong ngoài không đồng nhất người." Trần Phong bắt được sơ hở một tia ý thức nói.

Này một trận nói Lam Thanh đỏ mặt tía tai, đường đường Thiên Hạc Học Viện cao thủ một mai, khi nào chịu qua như thế ủy khuất, lập tức là khí đích hàm răng kéo kệt kệt rung động.

Vốn là bởi vì Trần Phong cùng Nhạc San San cuộc hẹn rất là khó chịu Lam Thanh, hiện tại thiếu chút nữa gặp hỏa công tâm ngứa đi qua, lập tức muốn xuất thủ phát tác.

Nhạc San San lại vội vàng nói: "Hảo được rồi, chúng ta còn có chính sự muốn làm, vị này chính là Thiên Hạc Học Viện học trưởng Lam Thanh, ta nghĩ có học trưởng hỗ trợ, chúng ta rất nhanh liền có thể tìm đến cần thiết tài liệu."

Lần này chỗ tới chợ đêm, Một là vì chữa trị Đoán Tạo Thai, hai là vì mua sắm tân cấp nhị tinh Luyện Khí Sư cần thiết tài liệu cùng Dược Thảo, hiện tại chuyện Đoán Tạo Thai đã xử lý không sai biệt lắm, chỉ còn lại sự tình của Nhạc San San.

cho nên nàng vội vàng dời đi chủ đề, bằng không thì hôm nay liền trắng tay rồi đã có thể.

Lam Thanh cố nén trong nội tâm ác khí, ánh mắt vừa chuyển liền mở miệng nói: "San San nếu muốn mua trân quý tài liệu, Ngã đảo là biết một cái nơi đi, người đi theo ta chính là."

Dứt lời, Lam Thanh đưa tay liền đi khiến tay của Nhạc San San, bất quá Trần Phong trước hẳn một bước, đã dắt tay của Nhạc San San đi thẳng về phía trước.

khóe tượng mạng lưới 'Xuất ra đầu tiên l

Thấy như vậy một màn Lam Thanh chỉ có thể là chịu đựng, nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ đến: "Hừ, một hồi ta xem ngươi còn có cái gì hảo lớn lối, bất quá một cái đồ bỏ đi mà thôi, còn hẳn sao dám theo ta đấu, không biết tự lượng sức mình!"

Ba người đi không bao xa, liền thấy được phía trước một gian cửa hàng công môn, vây quanh thật nhiều người, nhìn qua mười phần náo nhiệt bộ dáng.

Lam Thanh khẽ mỉm cười nói: "Chính là nơi này."

Gian phòng này cửa hàng thay vì nó cửa hàng bất đồng, nơi cửa sắp đặt ảo trận, nếu có thể phá trận mà vào, chỗ mua Vật phẩm trực tiếp 50% bán ra.

quy định đối với một ít túi tương đối bản hàn người đến nói, không thể nghi ngờ là cái rất không sai quy định.

Cũng đang bởi vì như thế, công môn lúc này tụ tập đám người, đều đang đợi từng cái phá trận.

Thế nhưng là trong dự liệu chính là, chủ quán sẽ không ngu ngốc đến để cho mỗi người đều 50% mua đồ, trước mặt đứng đầy mười mấy người, từ cúi đầu tang khí đích bộ dáng đó có thể thấy được, phá trận thất bại rất tàn, Nhẹ quần áo tả tơi, trọng đầu rơi máu chảy.

Ba người cũng không để ý tới người chung quanh nhìn quét mục quang, trực tiếp đi đến trước trận.

Lam Thanh đối với bên cạnh Nhạc San San quay người, "Chờ học trưởng vì ngươi phá trận." Lúc nói lời này, Lam Thanh quét mắt Trần Phong liếc một cái, dạng như vậy rõ ràng là đang nói: "không biết lượng sức tiểu tử, đồ vô dụng. ."

Chương 49: Phi thăng

Lam Thanh vẽ mặt tự tin, khiến cho người chung quanh một mực kêu hào.

Ở giữa sân chính giữa, có một cái đôi mắt mọi người nam tử, nghe được lời của Lam Thanh, nhẹ nhàng cười lạnh hai tiếng, mực quang từ đảo qua, đang nhìn đến Trần Phong thời điểm, dừng lại một chút, lúc này mới ngữ khí thành khẩn nói: "Hảo, lão phu kia ngay tại trong phòng chờ ngươi phá trận mà đến."

Không chờ mọi người trả lời, lão nhân kia chính là lưng mang hai tay đi vào trong phòng.

Ngoài cửa, Lam Thanh vẽ mặt ung dung.

Chỉ thấy hắn đã tính trước giờ tay vung lên, một đạo màu lam nhạt màn sáng đập vào ảo trận phía trên.

Ảo trận nhẹ nhàng hơi bị run lên, lập tức phát ra một tiếng thanh thúy phong minh thanh, Lam Thanh xung quanh bạch quang lóe lên, Lam Thanh cả người thân thể liền đột ngột biến mất.

Nhạc San San thấy Lam Thanh vào trận mà đi, hơi không thể tra hướng Trần Phong nhích tới gần một chút nói: "Ngươi cảm thấy học trưởng có phần thắng sao?"

Nhạc San San tốt xấu là tiểu thư khuê các, nói ra cũng là một câu song quang.

Chuyện đó nếu là muốn hỏi Lam Thanh có nắm chắc hay không, chẳng nói là Trần Phong có nắm chắc hay không.

Trần Phong nghe vậy, tự nhiên là minh bạch cực kỳ, hừ nhẹ một tiếng nói: "Hai giờ hắn có thể xuất ra chính là thấp nhang thơm cầu nguyện rồi."

Người ở chung quanh nghe đến Trần Phong nói như vậy, đều cho rằng Trần Phong là tại hâm mộ ghen ghét hận, nhao nhao là xì mũi coi thường.

Rốt cuộc người ở chỗ này, thực lực thấp nhất cũng là võ đồ tam trọng thiên, Trần Phong loại này võ đồ Nhị trọng thiên người, đương nhiên chỉ có thể là kẻ cuối mặt hàng.

"Tiểu tử, không muốn khẩu xuất cuồng ngôn, có dũng khí chính ngươi lên a...." Một người quần áo lam lũ người nói, hiển nhiên là đối với Trần Phong như thế vô lễ cử động có chút phản nộ.

Xung quanh những cái kia phá trận thất bại người, cũng là như thế như vậy, đối với Trần Phong một trận răn dạy.

Đối mặt ngàn người chỉ trích, Trần Phong chỉ là khinh thường cười cười.

quay người đi về hướng cửa điểm một bên trên tầng đá lớn.

Mẹ, thực lực cao hơn ta cấp mấy mà thôi, xấu như vậy rất thật được chứ.

Trần Phong nội tâm khinh thường mắng.

Sau một lát, mọi người cũng đã đem vừa rồi khẩu xuất cuồng ngôn Trần Phong quên mất không còn một mảnh, chỉ nhớ rõ kia cái tự tin phi phàm hắc sắc mặt nạ thiếu niên, yên lặng chờ lấy thiếu niên phá trận mà ra.

Mà Trần Phong lúc này thì là êm đẹp ngồi ở trên tầng đá lớn, lặng im không nói.

Một bên Nhạc San San, thấy được Trần Phong như thế như vậy trấn định, cũng là tương đối không lời.

Tuy nàng biết Trần Phong người này ngược lại là có chút bản sự, thế nhưng có thể nhẹ nhõm phá trận cũng không phải là chuyện dễ, rốt cuộc thời gian đã qua một giờ, Lam Thanh còn không ra ý tứ.

Không sai, Nhạc San San cũng chỉ có thể là ngồi chờ, rốt cuộc nếu là Lam Thanh thật có thể phá trận thành công, muốn tiết kiệm đi thiệt nhiều kim tệ tiêu dùng, Nhạc San San cũng hết sức vui vẻ tìm cái dễ dàng như vậy.

Mà những cái kia thất bại tại trong huyền trận người, vốn là một bụng khí, hiện tại rốt cục có cái cao nhân nên xuất thủ phá trận, không khỏi có chút cùng chung mối thù.

ngay tại một nhóm lẫn nhau không nhận thức người, chờ Lam Thanh phá trận sau khi đi ra, Trần Phong ngược lại miễn nguyện vô cùng ngồi ở trên tầng đá lớn nhắm mắt dưỡng thần.

Lúc này tất cả mọi người đang nhìn náo nhiệt, ngược lại là không người nào để ý hội Trần Phong cử động.

Nếu là đục lỗ nhìn kỹ liếc một cái, nhất định sẽ phát hiện, lúc này Trần Phong, đã tiến nhập trạng thái nhập định.

Tại đây dạng hồi hải đầu đường tiến nhập trạng thái nhập định, đây chính là trăm ngàn năm qua đầu một lần nha.

Kỳ thật, Trần Phong cũng không phải là lỗ mãng như thế hạng người, thế nhưng việc đã đến nước này, hấn cũng là không thể làm gì.

Bởi vì hấn tại tiến nhập chợ đêm, chính là cảm nhận được trong cơ thể nguyên khí đích kịch liệt ba động, dựa theo hấn dĩ vãng kinh nghiệm đến xem, lần này ba động quả quyết là tấn cấp tín hiệu, cho nên mới phối hợp ngồi ở trên tảng đá lớn nhập định.

Tại đây đi qua trong vòng một canh giờ, Trần Phong đầu tiên là dùng một cái không để bị người phát giác được trợn pháp, đem chính mình xung quanh khí tức ba động cùng ngoại giới ngăn cách, còn nữa chính là dồn khí đan điền, lắng lặng cùng chờ đợi đột phá.

Bổ Nguyên Đan, mỗi một lần Đại Chu Thiên vận chuyển nguyên khí về sau sẽ ăn được một khắc, thứ nhất là dùng không ngừng tăng nhiều nguyên khí tràn ngập kinh mạch, mà đến là tại đề ép kinh mạch thời điểm, xúc tiến kinh mạch tốt hơn hấp thu nguyên khí.

Rất nhanh, tại một giờ trong thời gian, Trần Phong rốt cục ngênh đón loại cảm giác đó.

Trần Phong chỉ cảm thấy trong cơ thể lưu động mãnh liệt nguyên khí, trong lúc bất chợt trở nên xao động bất an, loại này xao động bất an trình độ, cơ hồ là vượt quá Trần Phong ngoài ý liệu, là người của hai thế giới đến nay, Trần Phong đã là trải qua vô số lần tấn cấp, thế nhưng không có một lần tấn cấp là như thế như vậy thuận lợi cùng nhanh chóng, hơn nữa cảm giác dị thường đặc thù.

Tỉnh tọa Trần Phong, rồi đột nhiên cảm thấy trong đan điền nguyên khí gia tốc lưu động, cực kỳ khuếch trương lấy gân mạch, trong thời gian rất ngắn, những cái kia tràn đầy nguyên khí, đã là đem chính mình tất cả kinh mạch bao bọc lại.

Còn không có hiểu rõ đây là chuyện gì xảy ra Trần Phong, chính là cảm thấy, từ bên ngoài cơ thể, không ngừng dừng mãnh vào một tia nguyên khí tiến nhập trong cơ thể, trải qua rắc rối phức tạp thẩm thấu cùng hấp thu, từ từ do bốn mạng đan điền, chuyển hóa thành chính mình cần có năng lượng.

Kỳ quái là, những cái này nguyên khí đích dừng mãnh vào, phảng phất nhanh đến có chút không bình thường.

Trần Phong lúc này lạnh nhạt phải không dám lãnh đạm, tuy loại cảm giác này hết sức dị thường, thế nhưng đại lượng nguyên khí, không ngừng cải tạo thể chất của mình, không ngừng dừng mãnh vào trong cơ thể, cũng không phải là một chuyện xấu, vì để cho thân thể tiếp nhận được mạnh mẽ Đại Nguyên khí đích tẩy lễ, Trần Phong chỉ có thể là không ngừng hướng trong miệng nuốt lấy Bổ Nguyên Đan.

Tại đệ ngũ khóa Bổ Nguyên Đan vào trong bụng, tại Trần Phong trong óc, âm âm một tiếng nổ vang, toàn bộ đầu trống rỗng, một tiếng thanh thúy âm thanh chuông để cho Trần Phong nhất thời là thể hồ quán đỉnh.

"Võ giả thanh kêu." Thanh âm kia rất là quen thuộc, chính là võ đồ tấn chức võ giả, thức hải đơn giản hình thức ban đầu thời điểm thân thể dị tượng võ giả thanh kêu, tự trong đầu phát ra một tiếng giống như tiên nhạc đồng dạng thanh kêu, thanh âm kia để cho nghe toàn thân một hồi sáng khoái, toàn bộ linh hồn đều hơi bị say mê, hơi bị thăng hoa, phảng phất một khắc này không chỉ là tấn cấp đơn giản như vậy, càng như cùng là linh hồn cùng thân thể phi thăng.

Loại này cảm giác kỳ diệu trôi qua tức thì, lúc Trần Phong tỉnh ngộ lại muốn rèn sắt khi còn nóng cùng có một chút tu vi thời điểm, loại kia lằng lằng cảm giác đã là vừa đi không quay lại.

Nhanh chóng nội thị trong cơ thể của mình, nguyên khí như thực chất đồng dạng cuộn cuộn không ngừng tại thể nội chảy xuôi, càng thêm làm cho người ta kinh ngạc là, này nguyên khí đích bão hòa trình độ, khó khăn cùng võ đồ tứ trọng thiên so sánh.

Mà Trần Phong nhớ rõ, tại mới vừa gia nhập chợ đêm thời điểm, trong cơ thể mình nguyên khí tràn đầy trình độ, chỉ bất quá tại võ đồ Nhị trọng thiên mà thôi.

Như thế nói đến, nếu là không có xuất hiện cái gì không may, hiện tại tu vi của mình là võ đồ tứ trọng thiên.

Loại này nhảy thức thăng cấp, từ xưa đến nay cũng không phải là không người có thể có, thế nhưng có cũng là những ngày kia tung con cung mới có tình huống, toàn bộ đại lục sẽ có một lần thăng hai cái giai cấp người sẽ không vượt qua hai vị mấy, mà Phong Viêm Vũ Đế thịnh hành cả đời cũng không có này như vậy kỳ ngộ, chưa từng nghĩ tại vẫn lạc, vậy mà đem thiên phú của mình mở ra đến cao như thế một cái cảnh giới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Võ Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Đánh cuộc quá

Trần Phong từ kia cái vi diệu trạng thái tu luyện bên trong lui ra ngoài, chậm rãi mở mắt ra.

Mà đúng vào lúc này, ảo trận vị trí, bạch quang lóe lên, từ bên trong bay ra một người, người kia trên không trung xoay tròn 360 độ, rơi xuống đất thời điểm lại là hoa lệ ngã gục.

Từ Lam Thanh chặt vật bộ dáng đó có thể thấy được, trận này vị phá.

Lam Thanh võ giả nhất trọng thiên cao thủ, hạng gì như thế mắt mắt qua, sau khi rơi xuống đất chính là cuống quýt đứng lên, nhanh chóng sửa sang lại một ít tổn hại không chịu nổi y phục, nghiêm túc nói: "Trận này quả thực là huyền diệu cực kỳ, hàm ẩn Càn Khôn tiềm ẩn bất quá, lợi hại phi phàm, ta cũng là chỉ thiếu chút nữa xa là được phá trận, mà hiện giờ thực lực của ta tại võ giả nhất trọng thiên, loại ta võ giả Nhị trọng thiên thời điểm, định phá trận này, hơn nữa ta dám chắc chắn, võ giả Nhị trọng thiên, Không có phá trận khả năng."

Vì tìm về mặt mũi, Lam Thanh may mà liền thổi một bà trâu bò, dù sao ở chỗ này thực lực cao hơn người của hắn không có, Đều là một ít võ đồ cảnh giới đồ bỏ đi, hắn nói như vậy cũng không có người dám phản bác.

Kết quả là, mọi người vậy xem đều là về mặt vui lòng phục tùng đồng ý phụ họa nói.

Những người khác, tại tiền trận, có thể kiên trì thời gian một nén nhang đã xem như không tệ, không nghĩ tới chính là, Lam Thanh dĩ nhiên là giữ vững được hai giờ, đây là chênh lệch!

Trận pháp một đường, vốn là chênh lệch tả đạo, mặc dù có thời điểm uy năng không thể đánh giá thấp, nhưng cuối cùng mà nói cũng không phải là đại lực tu giả chủ yếu nghiên cứu đối tượng.

Mà cao cường trận pháp, trên đại lực lại càng là rất khó nhìn thấy, không phá được tự nhiên cũng không có cái gì kỳ lạ cổ quái.

Thấy có thể tại không biết tên trong huyền trận đợi lâu như vậy Lam Thanh nói như vậy, tất cả mọi người là đại khẩu tán thưởng Lam Thanh cường hãn.

Lúc này.

Một cái lỗi thời thanh âm vang lên.

"Người không phải muốn phá trận mà, như thế nào làm hai giờ cũng không có phá, này sẽ là của người thực lực?"

Mọi người quay người.

Mất thấy Trần Phong lúc này tháo mặt nạ xuống, trực tiếp đứng ở mọi người sau lưng, ngữ khí gây nhẹ, biểu tình khinh thường, thậm chí còn có ngón út đảo lấy lỗ mũi rất là bất nhã.

Mọi người đầu tiên là sững sờ, lập tức chính là chửi ầm lên: "Chỗ nào làm được Hoàng Mao tiểu tử, rằng cũng không có dài đủ, có tư cách gì tại đây nói chuyện."

Thậm chí xông lên muốn đánh Trần Phong.

Tràng kia mặt, quả nhiên là làm cho người dở khóc dở cười.

xem ra nửa câu không hợp chuyện đó không giả.

Lam Thanh nghe được lời của Trần Phong, đầu tiên là đột nhiên nắm chặt nắm tay, Mọi người thấy được mọi người phản ứng, rồi mới thoáng mở miệng khí.

Lúc này Lam Thanh, vừa nhìn thấy Trần Phong một bộ không sao cả bộ dáng liền hết sức tức giận, vốn định lấy trước mặt Nhạc San San xuất cái danh tiếng, không muốn lại bại cái té ngã, bất quá lập tức Lam Thanh liền muốn đến một cái vịn toàn đời bên biện pháp.

Chỉ thấy Lam Thanh nhẹ ho hai tiếng, ngừng lại mọi người không thể dùng tiếng chửi bậy, hắng giọng một cái nói: "Trần Phong, ta xem ngươi rất là không phục, ta nói, trận này võ giả Nhị trọng thiên phía dưới không người có thể phá, lỗ tai của ngươi nhét đồ sao?"

Trần Phong khoe miệng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt, không sao cả nói: "ngươi cho rằng ngươi là ai, Thiên Vương Lão Tử mà, ngươi không phá được nói rõ ngươi không có bản sự, Hà tất đem thiên hạ anh hùng đều hạ thấp giống như ngươi?"

Lời này một chỗ, Người chung quanh cũng là không khỏi lâm vào suy nghĩ.

Mất thấy cục diện bị Trần Phong dẫn ba câu muốn đánh phá, Lam Thanh vội vàng tiếp lời nói: "Hảo, nói như vậy là ngươi có biện pháp sao? Nếu như ta nhớ không lầm, ngươi là võ đồ Nhị trọng thiên, như vậy vừa vặn, nếu ngươi tiến vào, kiên trì nửa nén hương không đi ra, ta cho dù ngươi là lợi hại, có

thế?"

đi qua ảo trận Lam Thanh, tự nhiên đối với ảo trận có nhất định lý giải.

Trong huyền trận, chia làm cửu môn, cũng có thể coi cửu giới.

Từng cái phía sau cửa, đều có một loại hoàn cảnh, muốn đánh vỡ Huyền Cảnh, muốn tìm đến Huyền Cảnh bên trong mắt trận, dùng phương pháp thích hợp phá chỉ rồi mới có thể tiến nhập bước tiếp theo.

Lam Thanh chính là thông qua Huyền Cảnh cửu giới trước tám giới người, cho nên hẳn rõ ràng nhớ rõ, tại Huyền Cảnh đệ nhất giới trên cửa chính, rõ ràng viết, võ đồ tam trọng thiên phía dưới cấm chế tiến nhập, bởi vì võ đồ Nhị trọng thiên người, chỉ là linh thức sơ thành mà thôi, như cưỡng ép tiến nhập, linh thức bị hao tổn trình độ nghiêm trọng, cầm lấy cả đời thật có thể chính là phế nhân.

Xung quanh nghe được Lam Thanh chuyện đó người, đều tại nội tâm âm thầm khen Lam Thanh một chút.

Rốt cuộc tất cả mọi người là đặc biệt hận Trần Phong kia tùy tiện ngạo sắc mặt, hơn nữa cũng biết, Huyền Cảnh môn thứ nhất người tiến nhập, thực lực như tại tam trọng thiên, chỉ có tự tìm chết phần, bắt từ xuất ra cũng là si ngốc, như Trần Phong loại Hoàng Mao này tiểu tử, dụng thẳng lấy tiến vào, e rằng thật sự muốn hoành lấy xuất ra rồi.

"ngươi cho rằng đều cho ngươi đồng dạng loại ngu vk nờ~ sao, Không có điểm chỗ tốt, ta về phần phá loại đồ bỏ đi này trận pháp sao." Trần Phong khinh thường nói.

Nếu là cao thủ đi đến chỗ nào đều đem trận pháp phá trên vừa vỡ, kia cả đời này cũng đừng làm việc.

Lam Thanh kiếm Trần Phong như thế giáo hoạt, mà ý muốn hại người một chỗ lại là không thể ngăn chặn, chỉ phải là cắn răng nói: "Nếu là ngươi giữ vững được nửa nén hương phía trên thời gian, Ngươi muốn mua đồ vật, ta cho ngươi xuất một nửa tiền, này đã có thể cùng phá trận cấp bậc cao nhất đài ngộ giống nhau."

Lời vừa nói ra, quả nhiên là mười phần mê người, không hề nhận thức mắt lại không muốn mặt gia hỏa, mảy dạn mặt dày tiến lên nói: "Ồi chào ôi!!! Tiểu ca, ta tiến vào có được hay không, ta ngốc một nén nhang ngươi cho ta xuất một nửa tiền như thế nào đây?"

trả lời hẳn chính là một cái trọng quyền, người kia bay ra ngoài thật xa, trên mặt đất đánh ba cái lăn, bản thân bị trọng thương bị đồng hành hảo hữu xám xịt giờ lên ra ngoài.

Lần này bầu không khí nhất thời cứng ngắc lại hạ xuống, hơn nữa xung quanh lại là tụ tập càng nhiều người.

Thấy Trần Phong chán chờ bất quyết, không ngừng có người ồn ào.

"Lên a... Ngu ngốc X, liền nửa nén hương mà thôi, ngươi chọn mất thời gian đã đến, ha ha ha ha."

...

"Hảo!" Yên lặng thật lâu Trần Phong, đột nhiên từ trên mặt đất nhảy dựng lên cao giọng hô, bị hù một bên người瑟瑟.

"Chúng ta liền đánh cược, công tử bột nói, Chỉ có võ giả Nhị trọng thiên trở lên nhân tài có thể phá trận, nếu ta có thể phá trận, các ngươi một người cho ta 5000 kim tệ như thế nào, nếu ta không phá được, một mình ta cho các ngươi năm ngàn kim tệ." Trần Phong cao giọng hô, như là một cái tiểu thương phiến, đang ra sức chào hàng chính mình thương phẩm.

"Cái gì?"

"Này ngu ngốc X "

"Ngọa tào, Đứa nhỏ này đầu chỉ để cho con lừa nó đá?"

Tiếng chửi bậy không ngừng.

Nhạc San San lúc này sắc mặt cũng là đại biến.

Này một vòng ít nhất cũng có năm mươi người, một người năm ngàn thế nhưng là hai mươi lăm Vạn Kim tệ, chắc chắn.

Rồi mới mọi người la hét chỉ là Trần Phong có thể tại bên trong ngốc nửa nén hương, hiện tại này đứa nhỏ ngốc chính mình đem điều kiện tăng lên tới phá trận, chẳng lẽ hẳn thật sự điên rồi phải không?

Nhạc San San trong nội tâm hoảng hốt, 25 Vạn Kim tệ, đến lúc sau đem gia tộc kim khố đều được đào hố a.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Cừ U Mê Hồn Trận

Không chờ Nhạc San San ngăn cản, mọi người chính là một loạt mà lên, nhao nhao đã đáp ứng tiền đặt cược.

Người ở chỗ này có hơn năm mươi người, vút trên mặt đất kim tệ chỉ là tạp phiến liền có một đại chồng chất.

Trần Phong thấy được mọi người như thế tích cực hưởng ứng cũng là đầu óc có chút choáng váng.

Lam Thanh mặt âm trầm, đợi mọi người đều đặt cược không sai biệt lắm, từ trong lòng móc ra một trương thẻ màu vàng, cao giọng kêu lên: "Trần Phong, học trưởng cũng cho ngươi đánh cược một lần, đây là hai mươi Vạn Kim tệ."

Trong lúc nhất thời tình cảnh có chút khó có thể không chế.

Nếu là đánh bạc, kia nhà cái muốn có bồi thường lên thực lực rồi mới có thể thành giao.

Lúc này mọi người nhao nhao là nhìn nhìn Trần Phong chờ hắn lấy ra đầy đủ bồi thường rút tiền.

Trần Phong cũng không vội lấy bỏ tiền, Bởi vì hắn căn bản không có tiền, chỉ có thể là trang khuôn làm dạng ngòi chòm hỏm trên mặt đất, đem tất cả kim tệ đều đếm một bên, bao hàm tạp phiến ở trong, tổng cộng có 60 vạn nhiều, còn có Lam Thanh cuối cùng một rút, tổng cộng có tám mươi vạn!

Tám mươi Vạn Kim tệ, này có thể không phải một cái số lượng nhỏ, đủ để đề sập Vân Thủy Thành một ít tiểu gia tộc.

"như thế nào Trần Phong, chẳng lẽ ngươi cảm không ra này tám mươi Vạn Kim tệ sao?" Lam Thanh nói.

Trần Phong không nói gì, đem ánh mắt nhìn về phía Nhạc San San.

Nhạc San San hừ một tiếng, nói với Lam Thanh: "Lam Thanh, ngươi biết rõ Trần Phong không có khả năng phá trận, không nên như thế như vậy, ngươi ta ba người, cùng là Thiên Hạc Học Viện đệ tử, không nên như vậy gây khó dễ sao?"

Lam Thanh không giận phản vui vẻ nói: "San San, là Trần Phong tiểu tử này cho mặt không biết xấu hổ, khẩu xuất cuồng ngôn không coi ai ra gì, này có thể không oán ta được nha." Lam Thanh một bộ cả người lẫn vật vô hại bộ dáng ủy khuất nói.

"Mọi người cũng nhìn thấy, ta tiểu học đệ, chỉ có võ đồ Nhị trọng thiên thực lực, mà Lam Thanh niên đệ nói qua, chỉ cần võ giả Nhị trọng thiên trở lên tài năng thông qua trận này, hẳn thế nhưng là kém thật xa thật xa đâu, mọi người thì không muốn ép buộc, thu hồi kim tệ, coi như chuyện vừa rồi không có phát sinh được không nào, ta đại biểu Nhạc Gia cho mọi người bồi thường cái không phải." Nhạc San San xin lỗi nói.

Mọi người nghe xong Nhạc Gia, đầu tiên là thân hình chấn động, hiểu được người trước mắt là ai thời điểm, trong nội tâm không khỏi có chút kiêng kỵ, Vân Thủy Thành Nhạc Gia, chỉ đứng sau phủ thành chủ tồn tại, nếu đắc tội Nhạc Gia, vậy cũng không cần tại Vân Thủy Thành lẫn lộn tiếp nữa rồi.

Thấy được mọi người chần chờ, Lam Thanh lòng nóng như lửa đốt, dám muốn mê hoặc một chút nhân tâm.

Đây là, từ nơi này kiện thần bí trong cửa hàng, chủ tiệm lần nữa đi ra.

Người này vừa ra, một cỗ làm cho người thần phục bàng nhiên đại khí phun ra, để cho tùy ý tiếng động lớn ồn ào người không khỏi ngừng miệng mong.

Người này xuất ra, đầu tiên là thờ dài một cái, sau đó mới chậm rãi mở miệng nói: "Trận này tên là Cừ U Mê Hồn Trận, làm đầu người chỗ còn sót lại, chỉ là về sau tộc nhân xuống dốc, trăm năm qua không một người có thể phá trận này, cho nên ta mới đưa trận này thiết lập tại công môn, nhìn qua có Đại Năng Giả phá trận này, hiện giờ ta xem vị tiểu huynh đệ này, có lòng tin như vậy phá trận, quả quyết không thể bỏ dỡ nửa chừng, này tám mươi vạn văn bài ta tiếp nhận, nếu là tiểu huynh đệ không thể phá trận, này tám mươi vạn tính hẳn cho ta mượn, ta trước vì mọi người còn rồi số tiền kia, tiểu huynh đệ ngươi cảm thấy ý như thế nào?"

Tê ~ Nhạc San San lúc này là nội tâm mát thấu bên, liền chủ tiệm cũng như này ung dung muốn Trần Phong phá trận, cái này là không triệt, vì vậy nàng tro mắt nhìn Trần Phong, hi vọng hắn không nên tại tiếp tục vờ ngơ ngẩn.

Không thể không nói, tiệm này chủ ngược lại là rất sẽ làm sự tình, việc đã đến nước này, Trần Phong cũng không có cự tuyệt chỗ trống, chỉ có thể là mở miệng nói: "Nếu như chủ tiệm ưu ái như thế, ta Trần Phong cũng không tại từ chối, đây là thượng đẳng Phong Vương Mật một khối, lần này tính làm thể chấp vật, nếu là ta thua, ngươi bồi thường tám mươi Vạn Kim tệ, chúng ta lẫn nhau không thiếu nợ nhau."

Mọi người vây xem, thấy được Trần Phong nhắc đến Phong Vương Mật ba chữ, không khỏi là mở to hai mắt.

Tê ~ Phong Vương Mật!

Ai bốn sự lớn như vậy, từ hơn một ngàn đầu Nhất giai ma thú bên trong làm đến Phong Vương Mật?

vậy cơ hồ là không có khả năng hoàn thành sự tình!

Phong Vương Mật giá trị không thể đo lường, hơn nữa còn là như vậy một khối lớn hoàn chỉnh Phong Vương Mật, trên dưới một trăm Vạn Kim tệ luôn là đáng, mà tiểu tử này, tiện tay liền đem như vậy một cái bảo bối đem ra, gia hỏa này thật sự là tên điên sao?

Chủ tiệm quanh năm việc buôn bán, vào Nam ra Bắc kiến thức rộng rãi, thế nhưng như thế tốt nhất Phong Vương Mật vừa lấy ra, Ánh mắt của hắn vẫn không tự chủ được thẳng một chút, sau đó liền cuống quýt đáp ứng xuống, nhận Phong Vương Mật.

Trần Phong cười hắc hắc, một cước đá vào ảo trận, đang lúc mọi người hai bên đều không cùng biểu tình, thân ảnh lóe lên, liền bị ảo trận hút vào trong đó.

Vừa vào trận, Trần Phong thay đổi thường ngày cả lơ phất phơ bộ dáng, vẻ mặt cẩn thận, nhìn chằm chằm trong trận không ngừng khí tức biến hóa.

"Đây quả thật là Cửu U Mê Hồn Trận." Đi qua một phen tỉ mỉ quan sát, Trần Phong kết luận trận này quả nhiên vì thực.

Trương truyền, trận này là trăm năm trước, một người tu thành đại đạo cao nhân sáng chế, là vì bảo hộ một ít vách núi bên trong sinh trưởng trân quý linh dược, lực phòng ngự siêu cường, hơn nữa còn có nhất định tính công kích.

Như Trần Phong bây giờ còn là Vũ Đế thực lực, đại khái có thể thi triển đại thần thông, xé rách trận pháp này.

Thế nhưng bây giờ, quả thực không có cái khả năng, chỉ có thể là theo khuôn phép cũ một chút phá trận.

Đi qua Trần Phong cường đại thần thức quét hình, Trần Phong cực nhanh liền phát hiện mất trận chỗ.

Thông qua hư hao mất trận, liền có thể kích phát trong huyền trận dấu điểm cơ quan, đem tất cả cơ quan bài trừ, đại trận phương phá.

Tại một chỗ âm u khu vực, có một mảnh băng tinh, vết có một trượng phương viên bày ra trên mặt đất, băng tinh hiện lên màu vàng đất, cùng toàn bộ đại địa hoàn mỹ dung hợp cùng một chỗ, nếu không phải đi nhìn kỹ, quả quyết là sẽ không phát hiện.

Ngưng kết nguyên khí, một cước đạp tại băng tinh phía trên, phồn vinh mạnh mẽ hùng hậu nguyên khí, từ lòng bàn chân phát ra, đánh vào băng tinh trên thời điểm, phát ra đinh đinh tiếng vang.

Nhìn như yếu ớt vô cùng băng tinh, vậy mà có thể tiếp nhận được võ đồ tứ trọng thiên toàn lực một cước.

đang tại Trần Phong ngạc nhiên cực kỳ, trong đại trận rồi đột nhiên phát ra một hồi phong kêu.

bạch quang lóe lên.

Một đạo hắc sắc cánh cửa cực lớn cứ thế xuất hiện, trực tiếp từ đỉnh đầu vị trí hướng Trần Phong đập phá hạ xuống.

Thấy như vậy một màn, Trần Phong thiếu chút nữa là bị hù hồn phi phách tán, may mà là người của hai thế giới hắn, định lực ngược lại là cực cao, rất nhanh hắn liền định ra tâm thần, phi thân xông lên hắc sắc cánh cửa cực lớn.

"Linh Toàn Đoán Thế " thức thứ hai thần tướng, phi thân mà lên Trần Phong, thân thể nhất thời biến thành một cái cầm trong tay đại đạo Trương Quân, đối với kia phiến cánh cửa cực lớn vung đao mà lên.

Oanh ~ một tiếng nổ vang tự không trung vang lên, như trời nổ lôi điện lớn, đình tại nhức óc.

Nổ vang qua đi, một đạo bóng người màu đen, từ phía trên trên nhanh chóng bắn ra hạ xuống.

Đó là Trần Phong thân ảnh, một kích kia thật sự là quá bá đạo, tại cường đại phản xung lực dưới tác dụng, Trần Phong thân thể không tự chủ được bắn bay trở về.

Oanh ~ Trần Phong thân thể, trùng điệp đập vào mặt đất, bằng phẳng thổ địa chỉ là như vậy một chút, chính là xuất hiện một cái thân hình lỗ khảm.

Phốc.

Roi xuống đất Trần Phong nhất thời từ trong miệng thốt ra một ngụm máu đen, con mắt tối sầm thiếu chút nữa hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 52: Thiên Lô kiếp

Mà lúc này, đạo kia hắc sắc cánh cửa cực lớn, đã trên không trung rạn nứt, đã trở thành từng mảnh từng mảnh mảnh vỡ, tại rơi xuống đất thời điểm, hóa thành hư vô.

Trải qua một kích toàn lực Trần Phong, lần này ngược lại là triệt để lý giải "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai thần tượng uy năng, không được hoàn mỹ chính là, tại thần tượng hình thành thời điểm, Trần Phong bản thân là không có vũ khí, nếu chính mình có thể đủ rèn đúc xuất nhất bả sắc thủ đại đao, như vậy lúc này phát huy một chiêu này thời điểm, uy lực đều cường đại hơn mấy phân ra.

Nghĩ đến đây, Trần Phong không khỏi đối với tương lai tốt đẹp cường đại sinh hoạt tràn ngập vô hạn động lực, nhìn xuống thân thể chia năm xẻ bảy đồng dạng kịch liệt đau đớn, Oanh một tiếng, Từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

"Đến đây đi, Ngã đảo yếu nhìn xem Cửu U Mê Hồn Trận này có gì bá đạo chỗ." theo theo như lời Lam Thanh, đại trận này tổng cộng có chín đạo như vậy cửa, mà lúc này mới đạo thứ nhất mà thôi, Trần Phong đã là bản thân bị trọng thương, bất quá hẳn có nắm chắc có thể công phá trận này, không phải bởi vì hắn cuồng vọng tự đại, mà là bởi vì, trực giác.

Cửu U Mê Hồn Trận đạo thứ nhất trận pháp, là dựa vào cường đại người xâm nhập, cho địch nhân mạnh mẽ một kích, nếu là lần này không đem hết toàn lực liều đi lên, nhất định sẽ biến thất vụn.

Mà càng thêm thú vị chính là, này đạo thứ nhất công kích, tựa như là căn cứ người xâm nhập thực lực mà ra lực, cũng chính là, vừa rồi cánh cửa cực lớn rơi xuống uy năng, chỉ bất quá vô đồ tử trọng thiên tu giả cường lực một kích mà thôi.

, theo trên mặt đất thủy tinh lóe lên, màu vàng đất hơi hơi biến thành có chút ánh sáng, trên không trung lần nữa xuất hiện một đạo cánh cửa cực lớn.

Lần này cánh cửa cực lớn so sánh lần trước bất đồng, từ nhan sắc trên liền có rất lớn phân biệt.

Lần này là một đạo màn sáng đồng dạng cánh cửa cực lớn.

Đồng dạng là từ trên xuống dưới, mà tương đối quý dị là, này phiến đám người tung tích tốc độ, khó khăn cùng chùm sáng ngang hàng.

Trần Phong nhìn thoáng qua rơi xuống cánh cửa cực lớn, khoe miệng trong chớp mắt câu dẫn ra một màn cười yếu ớt, lập tức nhanh chóng nhắm mắt, khởi động "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng.

Thân thể của Trần Phong, trong chớp mắt linh hoạt độ tăng lên gấp trăm lần, nhanh chóng di động thân thể, trên mặt đất hình thành từng đạo tàn ảnh, theo đại lượng nguyên khí đích không ngừng phóng thích, Trần Phong thân thể trên mặt đất lưu lại một đạo đạo tàn ảnh, tàn ảnh những nơi đi qua, vừa vịn có một đạo cánh cửa cực lớn hóa thành mảnh vỡ điên cuồng gào thét mà qua, trên mặt đất lưu lại sâu không thấy đáy hố sâu.

Theo cánh cửa cực lớn ảo ảnh thể công tăng nhanh, Trần Phong không khỏi âm thầm may mắn, may mắn lúc trước hướng Triệu Bằng đòi "Linh Toàn Đoán Thể" cao cấp vũ kỹ, nói cách khác, tầm thường công kích hình vũ kỹ, vào lúc này trốn tránh không kịp tự nhiên là muốn ăn thiệt thòi, mà chính mình kiếp trước sở tu luyện vũ kỹ, phần lớn là cửu giai thập giai cao cấp vũ kỹ, bây giờ căn bản không có biện pháp phóng xuất ra, mà những cái kia cấp bậc thấp vũ kỹ, đã sớm theo thời gian trôi qua, quên đi không còn một mảnh.

Trần Phong thân thể càng lúc càng nhanh, mà cự ảnh rơi xuống tốc độ cũng càng ngày càng nhanh, bất quá khả năng chính là, hai tên gia hỏa tốc độ tới một mức độ nào đó đạt đến một cái vi diệu cân đối, tổng thể nói đến, là người này cũng không thể làm gì được người kia.

Đến cuối cùng, cánh cửa cực lớn bỗng nhiên óng ánh xuất cuối cùng ánh sáng, đối với Trần Phong đột nhiên chụp xuống.

Suru suru ~~~~ tiếng vang qua đi, khói bụi nổi lên bốn phía.

Lúc Trần cát bụi lạc định thời điểm, Trần Phong lúc này mới đứng tại góc hẻo lánh, hẳn lúc này toàn thân lam lũ.

"Này thật sự chỉ là Cửu U Mê Hồn Trận đơn giản như vậy sao?" Trần Phong trong nội tâm thầm mắng.

Thế nhưng hắn còn không có mừng xong, không trung bạch quang lóe lên, đạo thứ ba cửa đã là mở ra.

Lần này Trần Phong còn chưa kịp thấy rõ ràng này đạo thứ ba cửa là cái gì đức hạnh, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, mình đã là trúng chiêu.

"Không phải chứ, cái này đã xong?" Trần Phong kinh ngạc nhìn lên bầu trời, đâu còn có đạo thứ ba cửa dấu vết.

Cánh cửa này, từ xuất hiện đến chấm dứt, cũng chỉ qua không phải nháy mắt thời gian mà thôi.

Đột nhiên.

Trần Phong ngạc nhiên phát hiện, mảnh không gian này, dường như phát sinh kỳ diệu biến hóa.

Loại biến hóa này, tại hắn còn là Vũ Đế thời điểm ngược lại là hết sức quen thuộc.

Đây là! !

Thời gian đảo lưu! !

Trần Phong ngạc nhiên phát hiện.

Tay của mình còn có chân, cứ thế cả người, đều biến thành năm sáu tuổi con nít chưa mọc lông tơ bộ dáng.

Trời ạ! ! !

Này còn có thời gian đảo lưu, một cái trận pháp mà thôi, về phần xấu như vậy?

Bất quá nắng thì nắng, cũng không đại biểu Trần Phong lúc này thật sự là tức giận.

Tương phản, hắn lúc này rất vui vẻ.

Bởi vì nơi này thời gian đảo lưu mười năm, Trần Phong trở lại năm tuổi thì bộ dáng, thể nhưng ngoại giới thời gian cũng không đình chỉ lưu động, nhưng là lẫn nhau không có dính liền.

Cũng chính là, Trần Phong ở chỗ này một lần nữa trở lại 14 tuổi thời điểm, ra ngoài, bên ngoài hay là chính mình mới vừa tiến vào đại trận thời gian mà thôi.

Bất quá có chút làm cho người ta đau đầu chính là, tại một cái phong bế không gian sinh hoạt mười năm, quả thực có chút quá đơn điệu.

"Hiện tại không hề có chuẩn bị, nếu chờ trận pháp tự động giải trừ, lão tử có thể hao tổn không hạ xuống." Trần Phong trong lòng cô, lập tức điều động cường đại thần thức, nhảy ra phong bế không gian, trùng điệp ở bên ngoài kia khối thủy tinh phía trên gỗ một cái.

Nhất thời, Cửu U Mê Hồn Trận đạo thứ ba cửa trước tiếp xúc, mở ra đạo thứ tư.

Này cũng chỉ có thể là Trần Phong, nếu là người khác, phải nhịn chịu mười năm đau khổ ở chỗ này, bởi vì tại cái này thời gian đảo lưu trong không gian, người bình thường thần thức là sẽ không cường đại đến xuyên việt không gian tập kích đi ra bên ngoài thủy tinh, sau đó tự động mở ra phía dưới cửa khẩu.

Ý niệm tới đây, Trần Phong đột nhiên phát hiện, e rằng Lam Thanh đó, chỉ qua cánh cửa thứ nhất a, bằng không thì nếu là ở này ngày ngốc mười năm, nếu không có chết đói, như vậy sẽ tu vi tăng nhiều, mà Lam Thanh không có một chút biến hóa, cho nên hắn nói đi tới Đệ bát quan, quả thật chính là đánh rắm.

Trong lòng mừng Lam Thanh Ngụy quân tử này một phen, Trần Phong ngạc nhiên nghe được không trung có cái thanh âm giả nua xuất hiện.

"Hỗn độn năm cảm giác."

Rất quen thuộc chữ, lúc Trần Phong sau khi nghe được, triệt để trọn tròn mắt.

Năm cảm giác, chia làm xúc giác, thính giác, thị giác, khứu giác, thần cảm giác.

Vừa rồi Trần Phong chính là dựa vào thần cảm giác đánh thủy tinh, sau đó mới tránh thoát thời gian đảo lưu kia một kiếp mấy, hiện tại ngược lại tốt rồi, Hỗn độn không cảm giác vừa ra, Trần Phong rõ ràng trông thấy trên không trung xuất hiện năm đạo cánh cửa cực lớn, hư ảnh lóe lên, chính mình xúc giác, thính giác, thị giác, khứu giác, thần cảm giác trong chớp mắt mất đi tác dụng.

Bây giờ Trần Phong, quả thật trở thành một cái người sống đời sống thực vật.

Nhìn không thấy, nghe không được, người không thấy, chạm đến cũng không cảm giác được, thần cảm giác khóa chặt. . .

Theo tình huống này hạ xuống, nếu là Cửu U Mê Hồn Trận thứ chín cửa cũng là tính công kích, như vậy Trần Phong lần này chỉ sợ là kiếp số khó chạy thoát.

Khi tai nạn hàng lâm thời điểm, mọi người tổng nói, hi vọng không phải ta.

Khi may mắn hàng lâm thời điểm, mọi người tổng nói, hy vọng là ta.

Thế nhưng là vận mệnh thứ này, có thể nghe hiểu lòng của người sao, có thể nghe hiểu lời của người sao?

Sẽ không đâu.

Trần Phong cầu nguyện, cũng không có đưa đến bất kỳ tác dụng gì.

Chạm chập không có xuất hiện đệ cửu đạo cửa, rốt cục xuất hiện.

Tại đệ tứ năm sáu bảy tám, năm đạo cửa Hỗn độn không cảm giác, xuất hiện đệ cửu đạo cửa, Thiên Lô kiếp.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Phá trận

Treo cao tại Trần Phong trên đỉnh đầu cánh cửa cực lớn, đen nhánh sắc màu lợt, bước chậm từng mảnh từng mảnh mảnh xà đồng dạng hoa văn, chỉ bất quá lúc này hoa kia vẫn là tia chớp nhan sắc.

Tại Hỗn độn không cảm thấy dưới tác dụng, Trần Phong cũng không thể nhìn thấy lôi điện, nghe được đánh tiếng sấm, thậm chí ngay cả lôi điện bỏ vào trên người cũng không nhất định có trực giác.

Thế nhưng kinh nghiệm nhiều năm báo cho Trần Phong, khẳng định có vô cùng vô cùng nguy hiểm phát sinh, hấn theo bản năng nghĩ phải làm những gì, tới chống cự nguy hiểm hàng lâm.

Tựa như lần trước Sát Thủ Trì nguyệt đồng dạng, sự xuất hiện của hấn lúc trước, Trần Phong đồng dạng nghĩ được nguy hiểm khí tức, mà lần này nguy hiểm khí tức, so với lần trước hiển nhiên càng thêm dày đặc.

"Cửu U Mê Hồn Trận Cửu U Mê Hồn Trận." Trần Phong đầu xoay nhanh, liều mạng nghĩ đến về đại trận này ký ức.

bởi vì kiếp trước hay là Phong Viêm Vũ Đế thời điểm, Trần Phong đối với mấy cái này kỳ lạ cổ quái trận pháp rất có hứng thú nghiên cứu, hơn nữa này tên Cửu U Mê Hồn Trận tuy nghe không quá quen thuộc, thế nhưng trong trận quay về đếm tới để cho Trần Phong cảm thấy quen mắt.

Oanh!

Trần Phong gần như sắp kêu to lên, hấn rốt cục suy nghĩ minh bạch đại trận này cửa ải cuối cùng là cái gì.

Thế nhưng hấn tựu yên lặng hạ xuống, bởi vì hấn biết Thiên Lô kiếp, cái đồ chơi này rất lợi hại, bản thân bây giờ tiểu thân thể, muốn chơi cứng hạ xuống đoán chừng là quá sức.

Thiên Lô kiếp, là một loại rất cao thâm pháp quyết, bày trận lấy đem Thiên Lô Quyết vài bộ vào trong trận, có thể đưa đến nhất kích tất sát hiệu quả, có thể khẳng định, chỉ cần là thực lực không có vượt qua bày trận, vậy nhất định phải chết tại đây trong trận, bởi vì hôm nay lôi kiếp năng lượng, là căn cứ bày trận người năng lượng cao thấp kết luận.

Đơn giản một chút nói, nếu như bày trận người thực lực là võ đồ Nhị trọng thiên, như vậy gia nhập trong trận Thiên Lô kiếp chính là võ đồ tứ trọng thiên, trở mình gấp hai.

Trần Phong trong nội tâm âm thầm kêu khổ, có thể bố trí xuất Cửu U Mê Hồn Trận này, Há có thể là võ đồ Nhị trọng thiên đồ bỏ đi sao?

Tuy lúc này đã là mất hết can đảm cực diện, thế nhưng Trần Phong cũng không có hiển vô cùng ưu thương, ngược lại là nhếch miệng cười cười, trong miệng thì thảo đây này lắm lắm lên.

Theo hấn ngâm xướng tốc độ càng lúc càng nhanh, trên không trung bay vút lên tia chớp tốc độ cũng là không ngừng tăng nhanh.

Rốt cục, Carrara ~ một đạo thiểm điện bỏ xuống.

Trần Phong trong miệng cũng là tức thời hét lớn một tiếng: "PHÁ...!"

Vừa dứt lời, Trần Phong cắn nát ngón giữa, trên không trung nhỏ ra một giọt huyết tinh, đi qua khẩu quyết uy năng tăng thêm, huyết tinh trên không trung nhanh chóng bạo tạc, phân ra vùng huyết châu, trên không trung hình thành một đạo cơ hồ là trong suốt che chắn, tung tích thời điểm hình thành một cái hình bầu dục, đem Trần Phong vững vàng tráo ở trong đó.

, Thiên Lô rơi xuống, thế tới hung mãnh Thiên Lô kiếp, một đường dễ như trở bàn tay đồng dạng, trên không trung xẹt qua thời điểm, phát ra từng đợt giòn vang.

Oanh ~ Thiên Lô kiếp vào đầu rơi xuống, vừa vặn bổ vào đỉnh đầu của Trần Phong.

Trần Phong ngoại vi hình bầu dục vòng bảo hộ, gần như chỉ ở trong khoảnh khắc liền biến thành hư ảo.

Mà lôi điện uy lực lại không có một tia yếu bớt, tất cả đều rơi vào trên người Trần Phong.

Lôi điện chi uy, hung mãnh vô cùng tẩy lễ lấy Trần Phong mỗi một mảnh kinh mạch, mỗi một tác làn da, thật giống như mấy trăm độ cao ôn nước thép chảy xuôi.

"A! !" Trần Phong thật sự chịu đựng không nổi này nổi đau đón người thường không chịu nổi, thống khổ lên tiếng.

Mạnh mẽ thủ được cuối cùng một chút linh quang ẩn núp ở đan điền phía trên, Trần Phong tay phải lần nữa vừa nhấc, khôi phục thần thức hẳn, đưa tay hướng kia khối biến thành kim sắc thủy tinh chỉ.

Không lẽ vô cùng lôi điện, lúc này phảng phất rút cuộc tìm được đường đi đồng dạng, nhanh chóng hướng thủy tinh khối đập tới.

Lại là một tiếng đécc tai nhức óc rền vang, mà rền vang qua đi, Trần Phong cũng là trước mắt về mặt, phá trận mà ra.

Đang tại bên ngoài đôi mắt - trông mong chờ người của Trần Phong, đột lên một cây nhang, hai cây, ba cây ~ thẳng đến một canh giờ qua đi, đại trận vị trí bạch quang lóe lên, Trần Phong rồi mới bay ra.

Mà bị phá vỡ đại trận, lúc này tình hình đại biến, vậy mà do tiến trước trận một đoạn sương trắng, hóa thành hư vô, lộ ra đại trận đằng sau thật dài hành lang.

Nhìn thấy một màn này, ở đây trong đầu mọi người gần như đều quay ngoắt tới, nhao nhao là như nhìn quái vật nhìn nhìn Trần Phong, lộ ra bất khả tư nghị khuôn mặt.

"Như vậy một cái tiểu trận pháp, vậy mà lãng phí ta một giờ quý giá thời gian." Trần Phong gầy lấy rì mũi, không hề có hình tượng nói.

Vốn chủ tiệm là lòng tràn đầy muốn hỏi một chút Trần Phong là như thế nào phá trận, thế nhưng hiện tại, thấy được Trần Phong thái độ như vậy, biết vì cũng sẽ không đạt được mình muốn đáp án, liền cũng không nói thêm lời.

Giơ lên trong tay các loại tạp phẩm cùng với kim tệ cái túi, đối với mọi người nói: "Hiện tại mọi người đều thấy được a, nguyện thua cuộc, vị tiểu huynh đệ này, đã phá trận!"

Lam Thanh cùng Nhạc San San gần như không thể tin được mắt của mình, thế nhưng nghe được điểm trường đều nói như vậy, nghĩ đến phệ vật Trần Phong thật sự phá đại trận.

Trong lúc nhất thời hai người đều là xấu hổ xấu hổ vô cùng.

Từ điểm trường trong tay một bả cầm qua tạp phẩm, Trần Phong không che dấu chút nào nhà giàu mới nổi đồng dạng vui vẻ, hắc hắc cười ngậy ngô hai tiếng, sau đó nói với Nhạc San San: "Nhanh chóng làm chính sự nhi a, chớ ngu đứng." Trần Phong nói.

Nghe được lời của Trần Phong, Nhạc San San này mới kịp phản ứng, muốn vỗ giả Nhị trọng thiên tài năng rách nát châm, bị Trần Phong cho phá.

Nhìn Trần Phong bộ dáng bây giờ, cũng không phải rất thảm, so sánh hạ xuống, chỉ là so với Lam Thanh hơi hơi Lạp Tháp một chút mà thôi, thế nhưng là Trần Phong thế nhưng là phá trận.

Với tư cách là một nữ hài tử, nhất là như Nhạc San San cái tuổi này nữ hài nhi, rất hoan hỉ đem bên cạnh mình nam hài kéo đến một chỗ tương đối một chút.

Trần Phong đầu, tướng mạo đồng dạng, dáng người đồng dạng, có chút ít đáng về thư sinh, bất quá bình thường tính tình rất lớn, hơn nữa rất cuồng vọng.

Lam Thanh đầu, cương quyết bướng bỉnh, thiên chi kiêu tử, lớn lên đẹp trai, là nữ hài nhi thích loại hình.

Đem Trần Phong cùng Lam Thanh đặt ở một chỗ, Trần Phong quả thực như một giun dế.

Nhạc San San dùng sức lắc đầu một cái, đuổi mất bừa bãi lộn xộn ý nghĩ, mỉm cười đối với Trần Phong gật đầu một cái.

Bởi vì mua sắm Vật phẩm, cũng là thuộc về tương đối cơ mật sự tình, cho nên tại không có được Nhạc San San cho phép, Lam Thanh cũng không có theo hai người một chỗ tiến nhập.

Đem đã sớm nhất định hào từ danh sách giao cho.

Tờ đơn trên là trên thị trường tương đối ít thấy vài loại được liệt, là vì Nhạc San San trùng kích nhị tình cấp Luyện Khí Sư chuẩn bị, cho nên mặc kệ Trần Phong cái gì vậy, Trần Phong liền tả điều hữu hoàng tại trong tiệm đi dạo.

Trải qua vừa rồi một hồi đại chiến, Trần Phong quả thực là mệt mỏi chết rồi, đi vài vòng, liền tìm cái bên cạnh bàn ngồi xuống.

Con mắt bốn phía càn quét thời điểm, tại trên quầy một cái tinh xảo tiểu trong hộp phát hiện một đồ tốt.

"Lão bản, đây là, nạp giới?" Trần Phong hỏi, nạp giới thứ này, Phong Viêm Vũ Đế không biết phải có ít nhiều, thế nhưng hiện tại chính mình là Trần Phong, còn không có thuộc về chiếc nhẫn của mình đâu, người ngó ngó, trên người này giấu được đồ ngónh ngang, căng phồng, còn thể thống gì.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 54: Bí mật

"Ừ, đúng vậy, giá gốc ba mươi Vạn Kim tệ như người muốn mười năm Vạn Kim tệ người liền cầm lấy." Trần Phong vận dụng thần niệm đánh giá một chút giới chỉ, có năm mét vuông lớn nhỏ không gian nạp giới,... Vạn quả thực không đắt, liền ném ra một cái thẻ, đem giới chỉ đeo tại trên tay.

Này đen sì giới chỉ, thoát nhìn xấu xấu, thế nhưng như cho trường học những sách kia ngốc từ thấy được, nhất định sẽ kinh ngạc đến ngây người cái cảm, đây chính là thổ hào trâu bò thần khí, một cái Học Viện có không có mấy người a, tối thiểu kia cái trâu bò đến bầu trời Lam Thanh lại không có, rốt cuộc mười năm Vạn Kim tệ, đối với một cái gia tộc mà nói cũng không phải một cái số lượng nhỏ, Trần Phong nhớ rõ, gia tộc của mình trong cũng chỉ có không được ba miếng bộ đáng.

Khó, tượng mạng lưới đầu w phát |

Khó khăn hầu hạ Nhạc San San, mang nàng cần thiết đồ vật đều an bài hạ xuống, chủ tiệm lúc này mới vội vã chạy đến Trần Phong trước mặt, muốn hỏi một chút phá trận phương pháp, ai ngờ Trần Phong đã lôi kéo Nhạc San San quay người rời đi.

Bất quá khá tốt, chủ tiệm biết bọn họ còn muốn tại trong hai ngày lấy thuốc.

Mua sắm hoàn tất, trên đường trở về, Lam Thanh vẫn là âm trầm cái mặt, bởi vì hần lần này đi chợ đêm, là muốn vì chợ đêm mua sắm một kiện mười phần trọng yếu đồ vật, bất quá bây giờ là triệt để xong đời, chính sự không có hoàn thành, đánh cuộc thua cho Trần Phong hai mươi Vạn Kim tệ, Lam Thanh còn không có suy nghĩ cẩn thận sau khi trở về nên như thế nào báo cáo kết quả công tác.

Ba cái tất cả ước lượng tâm sự Thiên Hạc Học Viện tam đại danh nhân.

Một cái là phế vật Trần Phong.

Một cái là thiên tài Lam Thanh.

Một cái là nữ thần Nhạc San San.

Ba người này, song song mà đi, kia quay đầu lại tỉ lệ tương đối cao.

"Ồi chào đi, người xem một chút, đó là ai, kia không phải Trần Phong cùng Lam Thanh, Nhạc San San mà, ba người bọn họ làm sao có thể đi đến cùng một chỗ?"

"ta chỗ nào biết, Lam Thanh vẫn là Nhạc San San người theo đuổi nhất, Chẳng lẽ Trần Phong gia hỏa này cũng không biết tự lượng sức mình đuổi theo Nhạc San San sao?"

"Mà lại, cái này người không biết đâu, nữ thần Nhạc San San bị Lam Thanh đuổi rất lâu đều không có cái gì biểu thị, sáng nay, có người đặc biệt thấy được Nhạc San San đi Trần Phong ký túc xá! !"

"Cái gì, nữ thần đi Trần Phong ký túc xá?"

"Đúng vậy a, chắc chắn, củ cải trắng Bạch Thái (cải trắng) tất cả có chỗ yêu nha, vì cái nữ thần gì tìm không phải ta nha."

Bỏ qua xung quanh đặc biệt mục quang, ba người một đường bước tới, như là tại tản bộ, như là chẳng có mục đích.

Đúng lúc này.

Một đệ tử, về mặt vội vã chạy tới, nhìn kia thần sắc hẳn là không phải chuyện xấu nhi.

Lai Nhân nhanh chóng ngừng Trước mặt Lam Thanh, cung kính cúi đầu, vừa muốn nói chuyện, mắt nhỏ thấy được Trần Phong cùng Nhạc San San cũng ở bên cạnh, chính là thức thời nuốt xuống.

Lam Thanh khoát tay nói: "Không cần coi San San là ngoại nhân, có chuyện gì thì trực tiếp nói là được."

Lai Nhân nghe được Lam Thanh như thế nói, cũng là mở miệng khí, nhanh chóng nói: "Thợ săn nhà tại dã ngoại ngoài ý muốn phát hiện độc xà hang đá, nghe nói nơi đây trong thiên nhiên ra đời một mai hồn nguyên, luyện hóa có thể Vũ Hồn thức tỉnh, đã thức tỉnh Vũ Hồn tới luyện hóa có thể đưa đến tăng cường chi dụng. Nhưng đồng thời cũng phải đối mặt cường đại ma thú Thứ Xà Vương, cấp hai ma thú, trong nội đường đang tại triệu tập nhân thủ."

Nghe được tin tức này, Nhạc San San đến không có bao nhiêu phản ứng.

Ngược lại là Lam Thanh cùng Trần Phong không hẹn mà cùng lên tiếng kinh hô.

Lam Thanh đang lo gom góp không cao tiền đầu, hiện tại có một món đồ như vậy đại hảo sự nhi, nhất thời quét qua trên mặt mù mịt, vội vàng lấp thân hướng Nhạc San San cáo từ.

Trần Phong cũng tại lúc này ló thời chen lời nói: "Ta cũng muốn đi!"

Nghe được câu này, Nhạc San San cùng Lam Thanh đều là sửng sờ.

Rốt cuộc đây là người ta sự tình của Lam Thanh, cùng Trần Phong không có gì quan hệ.

Thế nhưng là Trần Phong biết, đạt được hồn nguyên, luyện hóa có thể chữa trị tàn phá Luyện hồn vương đỉnh, loại này công việc tốt hẳn tự nhiên là không thể bỏ qua, nhưng là không thể nói rõ mục đích của mình, bởi vì đây là bí mật, thuộc về Trần Phong một cái bí mật của người.

Lam Thanh phải liếc một cái Trần Phong nói: "Không có sự tình của người."

Lam Thanh còn không có từ Trần Phong phá trận áp lực bên trong hoàn toàn phóng xuất ra, vừa nhìn thấy Trần Phong sẽ tới khí, cũng càng Ghana khó chịu, Trần Phong tại sao lại trong thời gian ngắn như vậy phá vỡ đại trận đầu này?

"Vì cái gì, vì cái gì người có thể đi địa phương, ta không thể đi, người là không phải xem ta phá trận, nội tâm không thoải mái, cố ý cho ta dưới Mã Uy, ha ha, người người này thật nhỏ tâm nhãn, chắc chắn." Trần Phong đương nhiên nói, vẫn không quên ký thêm mắm thêm muối đã kích Lam Thanh.

Trong lúc nhất thời Lam Thanh là triệt để không có tính tình, lắc đầu thờ dài nói: "Bởi vì thợ săn nhà tuyên bố nhiệm vụ, thấp nhất cũng phải võ đồ ngũ trọng thiên." Lam Thanh phiến muộn vạn phần, thợ săn nhà a, đó là cái gì chỗ ngồi, người một cái võ đồ Nhị trọng thiên đi, há không phải làm cho người ta cười đến rụng răng.

"Quy củ là chết, người là sống, lấy thân phận của người, để ta tham gia một lần nhiệm vụ cũng không phải việc khó gì nhi a?" Trần Phong không hề nhoe cứng rắn bóng bóng.

"Vậy không được, ta không thể phá hư quy củ." Lam Thanh đem đầu dao động cùng nhỏ một cái sóng cổ tựa như.

Trần Phong không lời, người này thật khó nói chuyện.

Vì vậy, hẳn không thể không cầu trợ Nhạc San San, Lam Thanh là Nhạc San San tùy tùng, tự nhiên là rất nghe rất nghe lời của Nhạc San San.

Tiến đến Nhạc San San bên tai thì thầm vài câu, Trần Phong liền không hề ngôn ngữ.

Nhạc San San đầu tiên là đỏ mặt lên, bởi vì còn không có nam hài tử tại như vậy gần cự ly nói chuyện với nàng nha.

Sau đó nghe được Trần Phong cầu trợ, không khỏi trên mặt có vài tia giận dữ, nhưng vẫn là cắn răng gật đầu đáp ứng.

Vốn Nhạc San San là muốn mang Trần Phong trở về đi học, thế nhưng vừa rồi Trần Phong nói, lần này phải đi, thỉnh Nhạc San San cần phải hỗ trợ.

Nhạc San San đương nhiên là không đồng ý, thật vất vả bắt được, làm sao có thể dễ dàng như vậy buông tay, kiên trì không đáp ứng Trần Phong.

Trần Phong chỉ có thể là cầm luyện khí hấp dẫn Nhạc San San.

Quả nhiên, Nhạc San San cuối cùng vẫn còn thất thủ.

Thấy được Trần Phong có thể như thế bộ dáng nghiêm túc, Nhạc San San cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ lắc đầu.

Nhạc San San ngược mắt, nhìn về phía Lam Thanh, khẽ mỉm cười nói: "Lam Thanh, ta có một chuyện muốn nhờ."

Nghe được lời của Nhạc San San, Lam Thanh đầu tiên là sững sờ, nhưng nói: "San San cứ việc nói là được rồi, không muốn khách khí như vậy." Lam gia cùng Nhạc Gia đều là Vân Thủy Thành đại gia tộc, cho nên hai người ở trường học phong sinh thủy khởi, cơ bản không cần người khác hỗ trợ, cũng sẽ không cầu trợ người khác.

Hôm nay Nhạc San San nói có việc muốn nhờ, sở dĩ phải hơi sững sờ, tại cảm giác của hắn trong, Nhạc San San này là lần đầu tiên cầu hắn hỗ trợ đâu, đương nhiên là rất vui vẻ.

"Cái kia, người có thể hay không mang theo Trần Phong đồng học cùng đi đâu, ngày gần đây thực lực của hắn phóng đại, ra ngoài rèn luyện một chút cũng là hảo, với tư cách là lớp trưởng, ta hi vọng chính mình đồng học là trải qua một ít đại tình cảnh." Nhạc San San cười cười nói nói dịu dàng nói.

Quả nhiên.

Bình pháp Tôn Tử quả thật không khinh người, mỹ nhân kế một chỗ, Lam Thanh nhất thời là cải biến thái độ, cố mà làm nói: "Vậy được rồi, ta đi cùng Đường Chủ hảo hảo nói một chút chính là, bất quá ta cũng không có mười phần nắm chắc, hiện tại ta chỉ có thể đề cử cho thợ săn nhà, đến lúc sau thủ lĩnh có thể hay không dẫn hắn đi, vậy không được biết rồi."

"Ừ, có thể, người cũng nghe đến a Trần Phong, nếu người là cuối cùng không thể trúng cử, có thể không nên trách hai người chúng ta không giúp người nhé." Nhạc San San cười nhẹ nhàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Hồn nguyên là ta

Trần Phong như là cái tiểu gia đình đồng dạng, đi theo Lam Thanh phía sau cái môn, thỉnh thoảng tiến lên hỏi mấy vấn đề, hiển nhiên Lam Thanh phải không tiết vu cùng Trần Phong đi cùng một chỗ, đi đường cực nhanh, muốn đem Trần Phong bỏ qua đồng dạng.

Thế nhưng là đã đáp ứng sự tình của Nhạc San San lại không thể không làm, chỉ có thể là đã chết mẹ ruột đồng dạng mất mặt, cùng Trần Phong một đường nói chuyện với nhau.

Bởi vì tại Phong Viêm Vũ Đế trọng sinh chi trước, Trần Phong chỉ là học viện phế vật, rất nhiều địa phương rất nhiều tầng thứ đều là không biết, chẳng quản Phong Viêm Vũ Đế ở trong trí nhớ của Trần Phong tìm tòi, cũng không có như là chợ đêm giống như Liệp Nhân Đường đồ vật.

Mà Phong Viêm Vũ Đế bản thân, đã chết 60 năm không nói, hưởng hồ thân phận của hắn quá cao, cũng không có khả năng biết những cái này địa phương nhỏ bé.

Vì vậy, Trần Phong liền hỏi một cái Lam Thanh xem ra vô cùng ngu ngốc vấn đề.

"Lam Thanh, người không phải muốn đi Liệp Nhân Đường mà, như thế nào còn trong trường học đi dạo." Trần Phong trăm mối vẫn không có cách giải, chẳng lẽ này cửa vào Liệp Nhân Đường, tại học viện cái nào đó góc hẻo lánh hay sao? Đây cũng quá thần bí điểm a.

Lam Thanh nghe vậy, không có hảo khí đích phui liếc một cái, ý kia dường như là đang nói: "Đừng nói ta nhận thức người."

"Liệp Nhân Đường này, đến cùng là như thế nào thần kỳ chỗ." Trần Phong hôm nay buồn bán lời một khoản tiền, tài đại khí thô, nói chuyện lên tới cũng là lễ thắng khí hùng.

Lam Thanh nghe được câu này, triệt để là đầy trán hắc tuyến.

"Người là xuyên việt thời không đi đến Vân Thủy Thành đây sao, liền Liệp Nhân Đường cũng không biết, người những năm nay như thế nào lẫn lộn được!" Lam Thanh cả giận nói.

"Người muốn biết, người liền nói nghe một chút, người muốn phải không biết, thì không muốn nói, làm gì vậy dữ dội như vậy ba ba, ta thiếu nợ người tiền hay sao!" Trần Phong nói.

Lam Thanh bị Trần Phong khí đích không lời.

Chỉ có thể là nhấn nại tính tình giải thích một bên.

Từ miệng Lam Thanh, Trần Phong biết được.

Liên Nhân Đường này, đúng là thuộc về Thiên Hạc học viện một bộ phận.

Bởi vì người của Liên Nhân Đường thành viên cấu thành, hơn phân nửa là trong trường một ít cường giả.

Những cái này cường giả kết hợp vì một cái tiểu đoàn thể, bình thường liền tiếp xử lý một ít Học Viện tuyên bố nhiệm vụ, ví dụ như sưu tập tài liệu, rất nhiều sự tình, người tiến vào công hiến đại, cũng sẽ đạt được một ít rất chân thực ban thưởng.

Mà Liên Nhân Đường thủ lĩnh là Học Viện nổi danh ba Đại Cao Thủ nhất, tên hiệu hóa hoa tường vi Lâm Tiên Nhi, gọi cảm nóng bỏng, tánh khí táo bạo.

Lâm Tiên Nhi vốn là Thiên Hạc Học Viện võ viện Viện Trưởng, làm người có chút tiêu sái, không thích bị đến khuôn sáo câu thúc, không bao lâu liền sa thải Viện Trưởng chức, chính mình làm cái thợ săn nhà xuất ra.

Nghe được Lam Thanh như thế nói đến, Trần Phong ngược lại là đối với Lâm Tiên Nhi đó vô cùng cảm thấy hứng thú.

Từ khi trọng sinh về sau, Trần Phong còn không có nhìn thấy qua cực phẩm mỹ nữ đâu, Nhạc San San sao, đẹp là đẹp, nhưng tổng khuyết thiếu một chút chút như vậy khí chất.

"Nghe rõ thợ săn nhà lai lịch sao?" Lam Thanh giãn mày hỏi, lúc này Lam Thanh đều có điểm hối hận, chính mình làm gì vậy mang một người ngu ngốc, đến lúc sau thủ lĩnh tức giận có thể như thế nào cho phải, rốt cuộc Lâm Tiên Nhi bạo tính tình thế nhưng là tổng chỗ đều biết.

"Đương nhiên." Trần Phong đặc ý nói.

"Ta cũng không biết người chỗ nào làm được dừng khí, biết thợ săn nhà là cái gì chỗ, lại vẫn dám cùng đi theo." Lam Thanh xoay người nói.

"Vì cái gì người có thể tới, ta không thể." Trần Phong lễ trắng khí hùng nói.

"Ta là võ giả nhất trọng thiên, người đâu, võ đồ Nhị trọng thiên, người không biết là rất buồn cười sao, bắt người cùng ta đánh đồng." Lam Thanh giờ ngón tay giữa lên.

Trần Phong giả bộ như sợ sệt bộ dáng nói: "Võ giả nhất trọng thiên, trâu vãi (!) tồn tại, thế nhưng là người vì cái gì liền vừa rồi kia cái tiểu Mê Huyền Trận đều không phá được đâu này?"

Nhất thời, Lam Thanh bó tay rồi, điều này làm cho hắn vô lực phản bác.

Đang tại Lam Thanh muốn nói sang chuyện khác thời điểm, mục quang ở trên người Trần Phong quét qua, ngạc nhiên nói: "Ồ, trên người người nguyên khí ba động, xem ra đậm dày a, không giống như là võ đồ Nhị trọng thiên."

". . ."

"Người là cấp bậc gì, ta như thế nào có chút không thấy rõ!" Lam Thanh kinh nghi.

"Võ đồ tứ trọng thiên." Trần Phong thần nhiên nói.

"Cái gì, trước mấy Thiên Vũ hồn cảm giác lúc tinh người mới võ đồ Nhị trọng thiên a, hiện tại làm sao có thể là võ đồ tứ trọng thiên." Lam Thanh kinh ngạc há to miệng.

Trần Phong bắt đặc dĩ nhún vai, học Lam Thanh lúc trước nhìn ánh mắt của hắn nhìn nhìn Lam Thanh.

"Ồ, Trần Phong, chúng ta lại gặp mặt!" Trần Phong đang theo Lam Thanh Đẩu Khí.

Lúc này, một cái thanh âm quen thuộc truyền đến.

Ngẩng đầu nhìn lên, chính là từng có gặp mặt một lần Lữ Lương.

Lữ Lương cũng là thợ săn nhà một phần tử, cho nên hắn ở chỗ này Lam Thanh cũng không kỳ quái.

Kỳ quái là Lữ Lương, Lữ Lương có chút nghĩ mãi mà không rõ Trần Phong vì sao xuất hiện ở nơi này.

Bởi vì vừa mới Tổng Cơ đã tới, Tổng Cơ biểu ca đang bế quan, Lữ Lương tiếp đãi hắn.

Từ Tổng Cơ đôi câu vài lời, Lữ Lương biết được, Tổng Cơ từng cùng Trần Phong kết thù kết oán, sau đó tìm biểu ca trả thù, thế nhưng biểu ca lúc ấy

đang bế quan, cho nên xin bề ngoài bằng hữu của Ca Mạnh Hạo.

Mạnh Hạo so với Trần Phong tu vi cao hơn hai cái tầng thứ, thế nhưng mặc dù như vậy, hay là tung tích không rõ, mà căn cứ cơ sở ngầm xem xét, phát hiện là Trần Phong giết đi Mạnh Hạo.

Kể từ đó, sự tình liền ồn ào có chút lớn, Tổng Cơ không thể không tìm biểu ca dọn dẹp.

Nghĩ tới những thứ này, kết hợp tình huống trước mắt, Lữ Lương cảm thấy, lần này Trần Phong chỉ sợ cũng là vì chuyện này mà đến.

Nhớ lại Trần Phong thiên phú không tồi phân thượng, Lữ Lương cũng không nghĩ mất đi như vậy một cái bạn tốt, nhưng là hết sức không thể làm gì, chỉ có thể ngừ khí thành khẩn nói với Trần Phong: "Ngươi lần này đến đây, sợ là vì sự tình của Tổng Cơ tới a, bất quá Trần huynh đệ, thợ săn nhà tuy cường đại, nhưng cũng hết sức công bình công chính, ngươi cùng sự tình của Tổng Cơ, ta sợ thợ săn nhà sẽ không nhúng tay, cho nên. . ."

Không đợi Lữ Lương nói xong, không hiểu ra sao Trần Phong chính là cắt đứt Lữ Lương.

"Tổng Cơ là ai, ta về phần vì hấn nhiều đi nhiều như vậy đường sao?" Trần Phong biết Tổng Cơ ai a, bại tướng dưới tay nhiều như vậy, thêm vào có thể có một cái Vệ Binh liên, hấn nào có tâm tư nhớ kỹ nhiều như vậy danh tự.

"Ngươi tại Du Liệp Khu, là không phải giết chết Tổng Cơ thỉnh đi trợ thủ." Tổng Cơ cẩn thận từng li từng tí tiến lên hỏi.

"Đường như có cái gọi Mạnh Hạo, nói là nhận thức Tổng Cơ." Trần Phong hỏi ức nói.

"Vậy chống lại số, vừa rồi Tổng Cơ đã tới, nói ngươi giết đi Mạnh Hạo, tuyên bố muốn trả thù ngươi tới, mà Tổng Cơ biểu ca, thế nhưng là Thiên Hạc học viện siêu cấp tân tinh, chờ hấn sau khi xuất quan, ta nghĩ nhất định sẽ đi tìm ngươi."

"Ta cho rằng đại sự gì đâu, tại đây cái, ta tới chỗ này có thể không phải viện binh." Trần Phong gây mũi nói.

"Vậy ngươi. . ." Lữ Lương cau mày nói.

"Ta là tới lấy hồn nguyên được!" Trần Phong trịnh trọng nói.

"Cái gì!" Lữ Lương cùng Lam Thanh nghe vậy, không hện mà cùng hô.

Sau đó hai người liếc nhau, phân biệt thấy được lẫn nhau trong mắt kinh ngạc cùng nghi hoặc.

"Ta nói Trần Phong, ta mang ngươi, là đề cử ngươi đi cho thủ lĩnh chạy làm công nhật, ngươi cũng đừng suy nghĩ nhiều!" Lam Thanh một bộ vừa bức mình vừa buồn cười bộ dáng.

Đối với Trần Phong, Lam Thanh thật sự là bó tay rồi, gia hỏa này đến cùng làm mình bạch mục đích tới nơi này chưa, kia hồn nguyên chẳng lẽ lại là đại Bạch Thái (cái trắng) sao, ai ngờ muốn cũng có thể?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Lâm Tiên Nhi

"A, nguyên lai ngươi là tới đón nhiệm vụ lợi nhuận tiêu vật nha, ta còn tưởng rằng ngươi tới nơi này tìm trợ thủ nha." Lữ Lương âm thầm thở dài một hơi, người nơi này, duy nhất có thể giúp đỡ trên Trần Phong, cũng chỉ có chính mình, như Trần Phong nói ra câu Lữ Lương đối phó Tổng Cơ biểu ca, này thật sự là có chút khó khăn, bất quá tình huống trước mắt dường như không phải như vậy.

"Ta nói lại lần nữa xem, ta là tới cầm hồn nguyên, không phải tới làm công ngắn hạn." Trần Phong trịnh trọng nói.

"Ha ha ha." Lam Thanh không thể ngăn chặn cười lên ha ha, thuận miệng nói: "Đây là ta đời này nghe được buồn cười nhất chê cười, chú ý đánh tới Lâm Tiên Nhi trên bảo bối, ngươi là muốn chết như thế nào đâu, ta khuyên ngươi tốt nhất trước đó nghĩ kỹ chết kiểu này a."

Lam Thanh lời ấy, cũng không phải là ăn nói lung tung.

Lâm Tiên Nhi từ trước đến nay là tính tình rất nóng nảy, nếu lời của Trần Phong cho Lâm Tiên Nhi nghe được, nhất định sẽ hành hung Trần Phong một

hỏi.

Lấy Trần Phong này một ít chưa đủ nhìn thực lực, đến lúc sau chết như thế nào cũng không biết a.

"Trần huynh nghĩ lại a, này hồn nguyên thể nhưng là thủ lĩnh điểm danh muốn đồ vật, dùng làm đề thăng tùy thân binh khí Bôn Lôi phiến, ta khuyên ngươi hay là sớm bỏ đi hồn nguyên ý niệm trong đầu a." Lữ Lương hảo ngôn khuyên bảo nói, hẳn cũng cho rằng, Trần Phong nếu là như vậy nói, Lâm Tiên Nhi biết nhất định sẽ hành hung Trần Phong.

Trần Phong không nghĩ tới hai người kia, vừa nhắc tới lời, cùng đàn bà tựa như, bà bà ma ma, vì vậy cũng không hề tranh luận, nhún vai, không sao cả nói: "Nói không bằng làm, chúng ta hay là làm chính sự quan trọng hơn."

"Ừ, chúng ta hay là trước cùng thủ lĩnh hiệp a." Lam Thanh thấy Trần Phong không tại nổi điên, liền đi theo Lữ Lương, một chỗ tiến vào thợ săn nhà.

Liệp Nhân Đường tại Học Viện bí mật một góc, tầng năm cao quảng góc cao ốc, nguyên lai nơi này là Thiên Hạc học viện phòng huấn luyện, mấy năm trước vứt đi, đi qua bị đơn giản nghỉ ngơi và hồi phục, trở thành thợ săn nhà đường khẩu.

Dọc theo đài cao, ba người nhặt giai mà lên.

Dẫn đường Lam Thanh cùng Lữ Lương, mang theo Trần Phong đi đến một chỗ cửa phòng lúc trước, chính là ngừng lại bước chân, lẳng lặng cùng chờ đợi thủ lĩnh gọi đến.

Mà Trần Phong là người tự do, cũng không bị quản chế tại Lâm Tiên Nhi, cho nên sẽ không chú ý đến những cái này cái giá đỡ.

Lúc này Trần Phong, ngược lại là như mới vừa tiến vào Thiên Cung bật ngựa ôn, nhìn chỗ này một chút, kia ngó ngó, một bộ giun dế dạng, để cho Lam Thanh thấy rất là khó chịu, nhiều lần Lam Thanh đều muốn trào phúng Trần Phong một hồi, thế nhưng thủ lĩnh ngay tại trong phòng, nếu để cho nàng nghe được sẽ không tốt, vì vậy Lam Thanh chỉ có thể là nén giận.

So với việc Lam Thanh cùng Lữ Lương hai người trung thực bộ dáng, lúc này Trần Phong thế nhưng là thực gọi một cái thả được khai mở.

Không ngừng nhìn nhìn trên tường bích hoạ, Trần Phong mắt to châu đối tới đối lui.

Từ nơi này bích hoạ trên nội dung đến xem, Lâm Tiên Nhi người này lại là không phải một cái đơn giản nữ hài nhi.

Bởi vì những cái này bích hoạ nội dung, đều là một ít người bình thường cả đời cũng không thấy được kỳ trân dị thú.

Những cái này hẳn là Lâm Tiên Nhi du lịch thời điểm gặp, vẽ ở trên vách tường, làm kỷ niệm.

Thậm chí phía trên có ma thú, Trần Phong cũng là gọi không hơn danh tự, chẳng qua là cảm thấy quen mắt mà thôi.

Ngoại trừ ma thú, còn có một ít tinh nỹ vũ khí bản vẽ.

Từ nơi này chút bản vẽ Trần Phong đó có thể thấy được, Lâm Tiên Nhi cũng là một người Luyện Khí Sư.

Điều này cũng khó trách, như không phải lời của Luyện Khí Sư, làm gì vậy sẽ đối với hồn nguyên vật này cảm thấy hứng thú như vậy nha.

"Ta nói, chúng ta phải đợi tới khi nào mới có thể đi vào." Nhìn nhìn trên tường khua, Trần Phong hỏi.

"Này có thể nói không cho phép, như thủ lĩnh đang ngủ, vậy thì chờ đến ngày mai." Lữ Lương nói.

Từ hẳn nghiêm túc gương mặt bên trong đó có thể thấy được, Lữ Lương nói không giả, hơn nữa hẳn là chờ thêm rất nhiều lần.

"Hảo bốc đồng thủ lĩnh, các ngươi liền cùng như vậy một người lẫn lộn sao." Trần Phong xì mũi coi thường, rước lấy hai người hai cái rõ ràng mắt.

Chán đến chết Trần Phong, chuyển đến cửa phòng lúc trước, bị đại môn cổ quái tạo hình hấp dẫn ở.

Chỉ vào đại môn, Trần Phong nói: "Cái này cây quạt đồng dạng đại môn, chính là các ngươi nói Bôn Lôi phiến sao?"

Đại môn hiện ra cây quạt hình dáng, phía trên điêu khắc cổ xưa hoa văn, càng có một ít Phù Lục điêu khắc ở trên.

"Chỉ là một cái phong chế phẩm mà thôi, ai hội cảm vũ khí của mình Khi cửa đó!" Lam Thanh xem thường nói.

"Không thể không nói, phong chế phẩm tiêu chuẩn đã rất cao, nếu như không có đoán sai, hẳn là dựa theo các ngươi nói cái thanh kia Bôn Lôi phiến, chỗ hàng nhái đại môn." Trần Phong nói.

"Ừ, không kém bao nhiêu tình trạng." Lữ Lương gật đầu nói, hẳn gặp qua Lâm Tiên Nhi cây quạt, cùng đại môn bên ngoài hình, ngoại trừ ít một chút, ngược lại là không có cái gì khác nhau.

Sờ lên ngoại hình tinh nỹ đại môn, Trần Phong thờ dãi: "Đúng vậy, rất tốt, từ phong chế phẩm bên trong gắng sức biểu hiện mấy cái đặc thù đó có thể

thấy được, cái thanh kia Bôn Lôi phiến, phẩm giai tại nhị tinh, công kích thời điểm hội hàm ẩn Phong thuộc tính công kích, có một thành uy lực của tăng thêm, nếu là có cơ duyên có thể có được tiến giai tài liệu, đạt tới tứ tinh cũng là có chút ít khả năng, chỉ là cái thanh này cây quạt luyện chế thì lấy tài liệu có chút độ lệch, e rằng chỉ có thể tiến giai một lần, trở thành Tam Tinh cấp bậc vũ khí."

Với tư cách là một cái Luyện Khí Sư, đối mặt kết quả như vậy, Trần Phong nội tâm có chút điểm đáng tiếc.

Lữ Lương cùng Lam Thanh, thấy được Trần Phong trắng trợn đi sờ thủ lĩnh đại môn, vừa muốn đi lên ngăn trở, nghe được Trần Phong có hình có dạng nói ra những cái này, hơn nữa phân tích như thể chuẩn xác không sai, không khỏi là sửng sốt.

"Gia hỏa này từ chỗ nào nhi nghe tới nhiều như vậy, vậy mà không sai chút nào." Hai người liếc nhau, nhao nhao thấy được lẫn nhau nghi ngờ trong lòng.

Đang tại trên cửa chính sờ loạn Trần Phong, bỗng nhiên cảm giác tay không còn, cửa mở ra.

Phía sau cửa đứng một cái mỹ nhân.

Đúng là mỹ nhân.

Lấy Trần Phong là người của hai thế giới lịch duyệt, cùng với siêu cường tự kiểm chế năng lực, nhìn thấy phía sau cửa người thời điểm, đầu còn có như vậy trong nháy mắt đường ngắn.

Thật đẹp.

Lá liễu lông mi cong, tí mỉ và sạch sẽ, hơi hơi nhô lên cái mũi đẹp dễ tính xảo, làm cho người ta một loại thượng vị giả mới có trên cao nhìn xuống khí tức, hơi hơi hấp động đồ bờ môi, tính xảo và mê người.

Càng thêm mê người chính là kia một đôi con ngươi, phảng phất thời khắc đều bao phủ lên một tầng hơi nước đồng dạng, làm cho người ta liếc một cái nhìn không thấu triệt, nhưng rõ ràng là ngập nước con mắt lớn, xinh đẹp và rõ nét.

Chỉ là cùng nữ thần này cấp bậc bên ngoài có chút không phối hợp chính là. . .

"Ai như vậy không biết lễ phép, quấy rầy lão nương tĩnh tu, thật là đáng chết, quần thoát khỏi, xem ta không đánh khóc ngươi!" Buru hân, tuyệt đối buru hân.

Lời vừa nói ra, vừa mới tại Trần Phong trong nội tâm dâng lên nữ thần hình tượng, nhất thời hể quát là sạch.

Mở cửa, chính là Lâm Tiên Nhi.

Lâm Tiên Nhi đã sớm biết ngoài cửa đứng chính là người phương nào, chỉ là nàng cũng không muốn gặp Trần Phong.

Bởi vì Trần Phong rốt cuộc còn chỉ là một cái không đồ cấp bậc học sinh tiểu học mà thôi, tự nhiên mà vậy sẽ không theo nàng loại này cao cao tại thượng thượng vị giả có cái gì cùng xuất hiện.

Thế nhưng nghe được Trần Phong nói, mỗi một câu đều là ở giữa yếu điểm, này đủ để cho Lâm Tiên Nhi chấn động.

Một cái chưa đủ lông đủ cánh đệ tử, vậy mà hiểu nhiều như vậy, như thế sâu sắc, đó có thể thấy được, người này tuyệt không đơn giản.

Thế nhưng là ngày gần đây Học Viện một mực điên truyền, Trần Phong đủ loại việc xấu, điều này làm cho Lâm Tiên Nhi rất là phản cảm, đối với cái này loại đồ ba gai đệ tử, nàng thâm nghĩ giáo huấn một lần.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Cửu Tinh Thiên Lô Lạc Trận

"Ngươi chính là kia cái thích bốn phía gây chuyện thị phi Trần Phong?" Lâm Tiên Nhi trên dưới đánh giá Trần Phong liếc một cái, gật đầu hỏi, hai đầu lông mày loại lạnh nhạt đó cùng siêu thoát, vô pháp nói rõ, phảng phất giống như một người cao nhân đắc đạo.

Bất quá Trần Phong là người ra sao, đối với Lâm Tiên Nhi loại này ra vẻ đạo mạo đức hạnh, thế nhưng là thấy cũng nhiều, cho nên nhìn Lâm Tiên Nhi

như vậy chẳng, Trần Phong hay là một bộ có gan người đánh bộ đáng của ta, không chút nào mềm yếu.

Lúc này, Lam Thanh cùng Lữ Lương, nhao nhao tiến lên một bước, đối với Lâm Tiên Nhi cung kính thi cái lễ.

Nhìn ra được, Lâm Tiên Nhi tại hai người kia nội tâm rất là kính trọng.

"Ta là Trần Phong, bất quá ta cũng không gây chuyện." Trần Phong ngắn gọn hồi đáp, đúng vậy a, ai hội ăn no chống đỡ gây chuyện khắp nơi, huống chi Trần Phong chính mình đều không cảm thấy, có thể cuồng vọng đến tình trạng như vậy.

"Lão đại, ta nghĩ đề cử Trần Phong gia nhập thợ săn nhà, ta xem hắn đối với nhiệm vụ lần này rất là có hứng thú, không bằng dẫn hắn một cái a." Lam Thanh biết Lâm Tiên Nhi tính tình.

Cho nên thừa dịp hai cái tính tình cổ quái gia hỏa, cũng không có nói mấy câu thời điểm, ném ra Nhạc San San nói rõ cho nhiệm vụ của mình, sau đó mười phần thức thời tụt hậu hai bước, sợ Lâm Tiên Nhi hội hành hung hắn.

"Cái này." Lâm Tiên Nhi hơi có chút chần chờ nói "Thực lực tuy yếu đi một chút, bất quá hiểu cũng không ít, ta liền miễn cưỡng nhận lấy người đã khỏe." Lâm Tiên Nhi như cũ là trên cao nhìn xuống bao quát Trần Phong, một bộ thượng vị giả xứng đáng khí thế sạch sành sanh mà ra.

Trần Phong đối với Lữ Lương nhún vai, biểu thị thành công đối phó, mà đối phương cũng là thờ dài một cái.

Bất quá kế tiếp lời của Trần Phong, thiếu một ít đem Lữ Lương cùng Lam Thanh hai người dọa cái bị gãy vò.

"Ta lần này gia nhập thợ săn nhà nhiệm vụ, cũng không phải là vì đạt được tiền thù lao gì gì đó, ta là tới lấy hồn nguyên, ta hi vọng người sở trường trước làm rõ ràng." Trần Phong sờ lên cái mũi nói, tuy thuyết pháp có chút liều lĩnh, nhưng này thật sự là.

Vốn tưởng rằng Lâm Tiên Nhi hội nổi giận, rốt cuộc những lời này đối với Lâm Tiên Nhi mà nói, là tương đối vô lễ.

Bất quá vượt quá Lữ Lương cùng Lam Thanh ngoài ý liệu chính là, Lâm Tiên Nhi cũng không có tức giận.

Lâm Tiên Nhi nghe vậy, chỉ là khoe miệng hơi hơi giơ lên một chút, đây xem như một loại khinh thường, tại Lữ Lương cùng Lam Thanh xem ra đúng là khinh thường.

Lâm Tiên Nhi khẽ mở cặp môi đỏ mọng, ngữ khí nhu hòa nói: "Lấy người đối với Bôn Lôi phiền lý giải, nhìn ra được người cũng là nghiên cứu qua luyện khí a, đã như vậy, người cần gì phải áp đảo người chỗ yếu, rốt cuộc người biết rất rõ ràng hồn nguyên đối với tầm quan trọng của ta, cho nên hiện tại nên làm rõ ràng tình huống chính là người, không phải ta."

Nghe được lời của Lâm Tiên Nhi, Lữ Lương cùng Lam Thanh đều là sửng sốt, rốt cuộc Lâm Tiên Nhi hôm nay thái độ, đúng là quá vượt quá dự liệu của bọn hắn ra, Trần Phong này, trên người đến cùng có cái gì ma lực đâu, từ trước đến nay tính tình hòa bạo Lâm Tiên Nhi, chỉ là tại vừa lúc mới bắt đầu bạo phát từng cái, hiện tại làm sao có thể dùng loại này ôn nhuận như nước ngữ khí nói chuyện với Trần Phong.

"Đương nhiên biết, bất quá hồn nguyên, ta phải cầm đến." Trần Phong ung dung nói, từ hắn cương nghị ánh mắt kiên định không khó nhìn ra, những lời này thật sự là, không có khai mở một chút xiu vui đùa.

Trong lúc nhất thời, tràng kia mặt có chút cứng ngắc, trong không khí mơ hồ có dũng khí rét lạnh khí lưu tại bốn phía lưu động, từ Lâm Tiên Nhi có chút gia tốc phập phồng bộ ngực, Trần Phong cảm thấy Lâm Tiên Nhi dường như là tức giận.

"Lão đại, người đừng thật đúng a, Trần Phong chính là một người như vậy, ần dẫu, thích đùa cợt." Lữ Lương vội vàng tiến lên nhận lỗi nói.

Ai ngờ Lâm Tiên Nhi tuyệt không nể tình, đẩy ra Lữ Lương.

Ngạo khí nghiêm nghị nói với Trần Phong: "Nói cho ta biết, người chỗ nào làm được tự tin!"

Lam Thanh đối với Lữ Lương thề lười, sự tình đến nơi này sao địa vị, chờ một chút nếu Lâm Tiên Nhi nên xuất thủ hành hung Trần Phong, hai người bọn họ có thể không phải là đối thủ, chỉ có thể yên lặng cầu nguyện Trần Phong thêm chút tâm.

Hồn nguyên đích thực là một kiện có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo bối.

Trần Phong biết, Lâm Tiên Nhi sẽ không ngu ngốc đến đem hồn nguyên chấp tay nhường cho, bất quá Trần Phong sớm có chuẩn bị.

Đối mặt Lâm Tiên Nhi trên cao nhìn xuống không ai bì nổi đáng đáp, Trần Phong chỉ là cười nhạt một tiếng, sau đó nói: "Hồn nguyên, nghe nói vật ấy là trời địa chỗ công tác chuẩn bị, là một kiện có thể ngộ nhưng không thể cầu bảo bối, hồn nguyên luyện hóa có thể khiến cho Vũ Hồn thức tỉnh, đã thức tỉnh Vũ Hồn tới luyện hóa có thể đưa đến tăng cường chi dụng, thậm chí, có thể đem hồn nguyên luyện hóa đến vũ khí, có thể đề cao không chỉ một thành lực công kích."

"Ừ, có hồn nguyên, Bôn Lôi của ta phiền, nhất định sẽ đề thăng hai thành." Lâm Tiên Nhi tự tin nói.

"Ha ha, hai thành? Người đánh giá cao Bôn Lôi của người phiền cùng hồn nguyên phù hợp độ, bởi vì hồn nguyên thuộc tính cũng không phải là thuộc sét, nó đối với vũ khí của người tăng hiệu quả cũng chỉ có thể là cũng tạm được, một thành cũng đã là hạn mức cao nhất." Trần Phong nói.

Lâm Tiên Nhi nghe vậy, trong con ngươi không khỏi nổi lên một tia thất lạc.

Bất quá kế tiếp Trần Phong một câu, nhất thời để cho con mắt của Lâm Tiên Nhi lần nữa sáng ngời.

Chỉ nghe Trần Phong thần nhiên nói: "Vũ khí xếp hạng theo thứ tự từ thấp đến cao là, Thanh Đồng cấp -- Hắc Thiết Cấp -- Bạch Ngân Cấp -- Hoàng Kim Cấp -- bạch kim cấp -- kim cương cấp -- Vương cấp -- Truyền kì cấp, mà Bôn Lô của ngươi phiền chi là Hắc Thiết Cấp đùng, cấp bậc này đề thăng một thành tăng, đối với ngươi mà nói có cũng được mà không có cũng không sao, bất quá Ngã đảo có một cái phương pháp, có thể cho Hắc Thiết Cấp của ngươi Bôn Lô phiền đề thăng bốn thành trên dưới lực công kích, ngươi xem thế nào."

Có vài câu nói rất hay, ném đi một cái kim tệ, có lẽ ngươi sẽ có chút ưu thương, thế nhưng là ngươi chân trước ném đi một cái kim tệ, chân sau nhặt được một cái Kim Điều ngươi còn có thể ưu thương mà, bây giờ Lâm Tiên Nhi chính là như vậy.

Lâm Tiên Nhi nghe được chuyện đó, mắt đi sáng rọi con ngươi, trong chớp mắt lần nữa toả sáng hào quang, chăm chú nhìn chằm chằm Trần Phong, sợ Trần Phong không để ý sẽ chạy trốn đồng dạng, vội vàng hỏi: "Ngươi có phương pháp gì?"

Đối với cường giả mà nói, hấp dẫn bọn họ, chỉ có để cho bọn họ trở nên càng mạnh, cho nên Lâm Tiên Nhi sẽ có như thế không thể chờ đợi được tốc độ cũng là hợp tình lý.

Bất quá, Lâm Tiên Nhi thái độ, ở giữa Trần Phong dưới hoài, đây chính là Trần Phong muốn kết quả.

"Tại cổ xưa đại lục, lúc ấy võ giả cũng không có đàn sinh Vũ Hồn, luyện khí thời điểm đều là dùng trận pháp, căn cứ ghi lại, đối với Lôi Thuộc Tính vũ khí, có một loại tên là Cửu Tinh Thiên Lôi Lạc Trận trận pháp, là sét trong trận nhất chình lệch một cái, nhưng là cổ xưa luyện khí phương pháp nhất, ta nghĩ dùng cái này, đề thăng vũ khí của ngươi, hẳn là không chỉ là bốn trở thành a?" Trần Phong cười mím hỏi ngược lại.

Lúc này, không chỉ là Lâm Tiên Nhi, Lam Thanh cùng Lữ Lương đều có điểm nhìn không thấu thiếu niên này, nhìn nhìn tuổi không lớn lắm, hiểu thật sự là nhiều.

Lâm Tiên Nhi tự nhiên là nghe nói qua phương pháp này, cho nên khi Trần Phong nói sau khi đi ra, nội tâm của nàng là mười phần chấn kinh, bất quá nghĩ đến trận pháp này đã sớm thất truyền, liền khinh thường nói: "Ngươi trêu chọc ta đâu a."

"Làm sao có thể, ta mới vừa nói lời những câu là thật, không muốn dùng ngươi vô tri tới đánh giá trí tuệ của ta được không nào?" Trần Phong nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Độc xà hang đá

"Ta biết ngươi nói đều thật sự là, Cửu Tinh Thiên Lôi Lạc Trận vật này xác thực tồn tại, hơn nữa có thể đem ta Bôn Lô phiền đề thăng bốn thành lực công kích của , chi là, trận pháp này đã thất truyền đã lâu rồi, ngươi dùng đã sớm thất truyền đồ vật, tới trao đổi ta hồn nguyên, ngươi cảm thấy ta rất ngu là không phải sao?" Lâm Tiên Nhi giễu cợt nói, nhìn nàng này một trận nói, nhất thời là mùi thuốc súng mười phần.

"Ta nếu như nói ra cái này, tự nhiên không phải đầu voi đuôi chuột trêu chọc ngươi chơi." Trần Phong ung dung nói.

"Nói như vậy, ngươi biết trận pháp này khẩu quyết?" Lâm Tiên Nhi nghi ngờ nói.

"Đương nhiên, cửu tinh lên, thiên địa nứt ra, hồn nhập tới này thiên gây thơ, Lôi Động Cửu Thiên độ Trần kiếp. . ." tối nghĩa khó hiểu Cửu Tinh Thiên Lôi Lạc Trận khẩu quyết, từ trong miệng Trần Phong, giống như triết đề đồng dạng đồ xuống mà ra, quả thực là sợ choáng váng Lâm Tiên Nhi.

"Gia hỏa này chẳng lẽ là cái đại biến thái? Người bình thường làm sao có thể đem như vậy tối nghĩa khó hiểu khẩu quyết lưng (vác) quen như vậy." Lấy Lâm Tiên Nhi nhận thức, tự nhiên là không thể minh bạch, Trần Phong là làm sao biết trận pháp này, lại là như thế nào ghi nhớ khẩu quyết, bất quá từ Trần Phong hạ bút thành văn bộ dáng đến xem, hẳn không giống như là đang gọt người.

"Ngươi làm gì thế không nói, chẳng lẽ tại nghi vấn uy lực của Cửu Tinh Thiên Lôi Lạc Trận mà, ta dám cam đoan, dùng phương pháp này, nhất định đưa cho ngươi cây quạt đề thăng bốn thành, ngươi suy nghĩ một chút, nếu là dùng hồn nguyên, tối đa không được hai thành, mà còn muốn lãng phí rất nhiều cao cấp tài liệu, cả hai cái gì nhẹ cái gì nặng đâu này?" Trần Phong hướng dẫn từng bước nói.

Thấy Lâm Tiên Nhi thật lâu trầm tư không nói, mà một bên Lam Thanh cùng Lữ Lương đã sớm là trợn mắt há hốc mồm, căn bản không nhúng vào, Trần

Phong chỉ có thể là ném ra đòn sát thủ.

"Cái kia, được rồi, người đã không vui, vậy lúc ta cái gì cũng chưa nói, ta đi, các người đi tìm hồn nguyên a." Trần Phong nói xong, quay người muốn đi gấp.

Vừa mới quay người, còn không có cất bước rồi đi, chỉ nghe sau lưng Lâm Tiên Nhi nói: "Chậm!"

"Hả? Suy nghĩ mình bạch?" Trần Phong quay người cười nói.

"Ừ, bất quá, ta nên như thế nào tin tưởng người nha." Lâm Tiên Nhi nói.

"Ta không cần phải lừa người, không bằng như vậy được rồi, chỉ cần ta thuận lợi cảm đến hồn nguyên trở về, liền đem trận pháp cùng khẩu quyết toàn bộ giao cho người, dù sao ta lưu lại cũng không có dùng, đương nhiên người không cần lo lắng ta đến lúc sau chơi xấu, lấy thực lực của người, ta một trăm cái mạng cũng không đủ chết cho người xem." Trần Phong trịnh trọng nói.

Lâm Tiên Nhi tự nhiên cũng là biết, hồn nguyên dễ thắng hiệu quả, xa xa không bằng Cửu Tinh Thiên Lô Lạc Trận dễ thắng nhiều, bởi vậy, Trần Phong nói ra điều kiện này, để cho Lâm Tiên Nhi cơ hồ là đã không còn phản bác chỗ trống, cho nên chỉ có thể là tạm thời tin tưởng Trần Phong, đến lúc sau nếu là Trần Phong dám lừa hoa dạng, Lâm Tiên Nhi cam đoan, nhất định sẽ làm cho Trần Phong chết vô cùng khó coi.

"Hảo, đã như vậy, chuyện này quyết định vậy nha." Lâm Tiên Nhi hạ quyết tâm đồng dạng, thờ dài ra một hơi nói.

"Ừ, bất quá, lần này ai cùng ta đi lấy hồn nguyên đâu, nghe nói hồn nguyên, thế nhưng là có cường đại ma thú Thứ Xà Vương trông coi, chính ta đi, thực lực căn bản chưa đủ nhìn a." Nói qua, Trần Phong còn hướng hai bên nhìn nhìn.

Ý kia dường như là đang nói, dù cho cộng thêm Lam Thanh cùng Lữ Lương cũng chưa đủ nhìn.

Lâm Tiên Nhi tự nhiên là có thể nhìn ra Trần Phong tiểu tâm tư, không hề bận tâm nói: "Hai người các người xuất hiện đi."

Dứt lời, từ trong phòng đi ra hai người.

Một cao một thấp, một cái cao gầy, một cái ục ịch.

Hai người đi ra ngoài, đối với Lâm Tiên Nhi thì lễ, lập tức liền đứng ở Lam Thanh, nhìn ra được, ba người này quan hệ rất không tệ bộ dáng.

Trần Phong nhìn ra được, thân mặc xanh đen sắc trường bào, toàn thân gầy như que củi gia hỏa, thực lực tại võ đồ ngũ trọng thiên, cao hơn tự mình trên cấp một.

Mà kia cái toàn thân bị một bộ áo đen bao bọc cực kỳ chặt chẽ Bàn tử, thực lực vậy mà cùng Lam Thanh ngang hàng, đều tại võ giả nhất trọng thiên chi cảnh, mà Lữ Lương thực lực cũng là võ đồ ngũ trọng thiên, nơi này yếu nhất chính là mình.

Bất quá, Trần Phong cũng không vì thế cảm thấy một tia tự ti, ngược lại rất là vui vẻ nói: "Hảo, này còn kém không nhiều lắm, bất quá, nếu là tổ đội, vậy phải có một cái đội trưởng a, ta xem, đội trưởng ta đảm đương được."

"Cái gì, người Khi đội trưởng, toàn bộ trong đội liền thực lực người chênh lệch, cái này sao có thể được." Lam Thanh nghe xong lời này, trông mắt trừng lão đại.

Người khác ai làm đội trưởng đều không có liên quan, thế nhưng để cho Trần Phong cái tên điên này Khi đội trưởng, Lam Thanh là một trăm không nguyên ý.

Bất quá hần phản bác, không có đưa đến mây may tác dụng.

Lâm Tiên Nhi không hề nghĩ ngợi, một tiếng đáp ứng hạ xuống: "Tùy người, yêu Khi quốc vương đô mặc kệ chuyện ta nhi." Nói xong cũng quay người vào nhà.

Để lại mọi người xấu hổ nhìn nhìn cửa phòng đóng chặt.

"Chắc chắn, ta bây giờ là đội trưởng, hết thảy nghe theo chỉ huy của ta, chúng ta đó hiện tại liền lên đường đi." Trần Phong ra lệnh nói.

Lam Thanh hừ lạnh một tiếng, mang theo vừa mới ra hai người nam tử đi thẳng về phía trước, đối với lời của Trần Phong tựa hồ là ngoài mặt làm ngơ.

"Xuất phát cái rắm, ta còn muốn đi chuẩn bị một chút, người cho rằng đây là nhìn hoa đăng mà, đây là trừ độc xà hang đá, Sơn Pháo!" Lam Thanh vừa đi, một bên bay ra một câu như vậy làm cho người ta rất là khó chịu.

Cũng khó trách, Lam Thanh cùng Trần Phong là tình địch quan hệ, rõ ràng thực lực mạnh hơn Trần Phong thiệt nhiều thiệt nhiều, thế nhưng tiểu tử này mỗi lần cũng có thể áp chính mình một đầu, cho nên để cho Lam Thanh nội tâm rất là khó chịu, hần quyết định, lần này nhất định phải hung hăng trút chân một lần Trần Phong.

Thấy ba người kia cũng không phản ứng chính mình, Trần Phong cũng không tức giận, như cũ là dương dương đắc ý đáng đáp.

Vui vẻ Trần Phong, phảng phất là thấy được Luyện hồn vương đỉnh đang tại đối với hắn mỉm cười.

Một vị vĩ nhân đã từng nói, lúc người có được một loại có thể bề ngễ thiên hạ thực lực, như vậy tất cả cười nhạo tất cả nước mắt tất cả huyết tinh, đều sẽ là người ngày sau huy hoàng hậu thế quang sáng.

"Vương giả sắp trở về, thuộc về ta thời đại, cuối cùng tương lai lắm!" Trần Phong tại nội tâm thâm xử vung tay hô to!

"Chúng ta cũng đi thôi, xuất hiện hồn nguyên địa phương, ta trước kia đi qua một lần, cho nên còn có chút ấn tượng." Lữ Lương cùng Trần Phong xem như nửa cái người quen, cùng Trần Phong đi theo Lam Thanh ba người đằng sau.

Cứ như vậy, tuyệt không hài hòa đoàn đội, cứ như vậy hợp thành.

Hai cái võ đồ ngũ trọng thiên, hai cái võ giả nhất trọng thiên, chỉ có Trần Phong chính mình là võ đồ tứ trọng thiên, hơn nữa trong mắt người khác, lúc Trần Phong là võ đồ Nhị trọng thiên, cho nên Lam Thanh đồng hành ba người, căn bản không có đem Trần Phong cấp thấp đội trưởng coi là gì.

Vân Thủy Thành thành bắc, là một mảnh lục ý dạt dào vùng núi.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, nơi này lục ý dạt dào cũng không phải nói, này mảnh sơn mạch xanh um tươi tốt, nơi này lục, là chướng khí.

Chướng khí: Từ trong biển giải thích vì có độc khí thể, nồng độ càng cao, độc tính càng cao.

Không là nguyên nhân gì, có lẽ là rất sớm thời điểm, này mảnh vùng núi đã bị như vậy một tầng chán ghét lục sắc chột bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Võ Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 59: Đội ngũ không tốt mang

Trăm năm thời gian trôi qua, tuy giảm bớt không ít, thể nhưng tầm thường võ đồ vẫn là có đi không có về, trong đó chướng khí lưu động tính rất lớn, nếu là bị vây quanh, võ đồ cấp bậc võ giả, căn bản không có có thể chạy thoát, chỉ có thể là đi đòi nhà ma tại chướng khí tràn ngập hang đá bên trong.

Ngay tại mấy ngày trước đây, Lữ Lương cùng đồng bọn cùng đi xem xét thời điểm, như trước có thật nhiều địa phương, chướng khí nồng độ rất cao.

Đi một đoạn khoảng cách, mấy người chính là ước định, một lúc lâu sau tại Thiên Hạc cửa học viện gặp mặt, đoạn này thời gian chính là đi chuẩn bị một ít cần dùng đến đồ vật.

Lam Thanh ba người đi rồi, Lữ Lương cũng không có rời đi, nói với Trần Phong: "Cái này độc xà hang đá, xung quanh chướng khí đậm dày, trước kia đang lúc chướng khí vây quanh, căn bản không có biện pháp tiến vào, mấy năm này hơi hơi tiêu tán một ít, bất quá võ đồ cấp bậc người, như trước chống cự không dưới trong đó độc khí, chướng khí mạnh địa phương, thậm chí một khi tiếp xúc, sẽ trúng độc thân vong, rất kinh khủng, ta đi chuẩn bị một ít thuốc giải độc nước, người cũng đi chuẩn bị một chút a."

"Ừ, đi thôi đi thôi, ta ở cửa trường học loại các người là được." Trần Phong đem Lữ Lương đưa đi, chính là trở lại ký túc xá.

Trần Phong cũng không có đi tiệm thuốc mua thuốc nước, vội vàng trở lại ký túc xá.

Thí luyện sau khi trở về, liền tắm rửa một cái, đã bị Nhạc San San mang đi.

Trần Phong lần này trở về, đầu tiên là đem trong phòng cá nhân tài vụ đều đem ra, kim tệ a tạp phiên a, còn có thí luyện thời điểm, thu được Phong Vương Mật, cùng với một ít cấp thấp Ma lang Ma Đan, cùng với thiếu có chút đáng thương Bồ Nguyên Đan, đem những vật này hết thảy phân loại, để vào vừa mới vào tay hắc thiết trong giới chỉ, sau đó thở dài ra một hơi, ngồi ở trên mặt ghế, đại mã kim đao nghỉ ngơi một lát.

"Triệu Bằng tiểu tử này, cũng không biết đến xem lão tử, chắc chắn." Híp mắt trong chốc lát, cũng không có nhìn thấy Triệu Bằng bóng dáng, Trần Phong cũng chỉ có thể là đứng dậy chuẩn bị xuất phát, chuyến đi này, còn không biết phải bao lâu, vốn định nói rõ Triệu Bằng một việc nhi, lại nhìn không đến người này.

Một người tại trong học viện đi loạn, thỉnh thoảng đụng phải đối với chính mình có ý kiến đệ tử, tại tất cả nơi hẻo lánh chỉ trở.

Bất quá Trần Phong sớm đã thành thói quen những cái này.

Ở cái thế giới này, không có ai sẽ đi quan tâm người đã trải qua như thế nào thống khổ, không có ai trở về quan tâm người đứng ở vị trí nào, không có ai trở về quan tâm tâm tình của người như thế nào, bọn họ chỉ quan tâm người vị trí hiện tại, hoặc là xem thường, hoặc là hâm mộ.

Thành bại luận anh hùng đích niên đại, nhân tâm đáng giá mấy đồng tiền.

Tuy hiện giờ Trần Phong đã không còn là phế vật, thế nhưng là hấn trong mắt người khác, như cũ là không thể tiếp cận cái loại người này.

Bởi vì từ khi Trần Phong quật khởi, dựng đứng cường đại địch quá nhiều người, nếu là có người dám đến gần Trần Phong, nói không chừng sẽ gặp đến trả thù.

Lúc Trần Phong khí định thần nhân đi đến Thiên Hạc Học Viện cửa trường học thời điểm, bốn người đã trang bị đến tận răng, chờ xuất phát.

Từ bốn người bao lớn bao nhỏ bộ dáng đến xem, này tựa hồ là một hồi cứng rắn chiến.

Nhìn thấy Trần Phong rốt cục ra, Lữ Lương vội vàng đi lên trước tới nói: "Người rốt cuộc đã tới, hiện tại người đã đông đủ, chúng ta có thể xuất phát."

Trần Phong gật đầu, ý bảo mọi người xuất phát.

Lam Thanh nhìn nhìn chính mình, nhìn nhìn lại Trần Phong, tò mò hỏi: "Người không có chuẩn bị đồ vật sao?"

"Đồ vật, vật gì, ăn mà, chúng ta có thể săn bắn nha, mang theo những cái kia nhiều một mồi." Trần Phong nói, mặc dù nói không có gì sai, thế nhưng để cho nghe được người, trong nội tâm đều là lớn tiếng kêu gọi ngu ngốc ngu ngốc! !

Lữ Lương không lời đi lên trước, bất khả tư nghị nói: "Người cái gì cũng không có chuẩn a, chương khí, có độc, không phải nói hảo chuẩn bị thuốc giải độc thuốc chữa thương sao?"

"Không có." Trần Phong bắt đầu dĩ nhiên vai.

"Được rồi, ta chuẩn bị thiết nhiều cao cấp thuốc giải độc, phân cho người một chút được rồi" Lữ Lương bùi môi nói.

Cái này nhưng làm Lam Thanh chọc tức.

Nổi trận lôi đình nói: "Trần Phong, ta xem như nhìn thấu người rồi!"

"Cái gì, làm gì vậy như vậy sinh khí đích bộ dáng, ta ăn nhà của người gà mẹ, hay là thiếu nhà của người phòng ốc." Trần Phong nói.

"Người thân là lần này nhiệm vụ đội trưởng, có từng đối với mục tiêu của chúng ta Hiểu rõ qua?" Lam Thanh cả giận nói.

"Đương nhiên, độc xà hang đá nha, ngay tại Vân Thủy Thành thành bắc." Trần Phong nói.

"Người còn biết là độc xà hang đá, chỗ đó chương khí rậm rạp, người liền chuẩn bị thuốc giải độc thương thức cũng đều không hiểu, còn nói khoác mà không biết ngưng Khi đội trưởng, người không phải này thành tâm hăm hại chúng ta sao?" Lam Thanh đem những cái kia có không có chịu tội, hết thấy đều lên trên người Lam Thanh, phảng phất chỉ có như vậy, hấn có thể hả giận.

"Một chút chương khí mà thôi, người là võ giả, chẳng lẽ lại còn sợ kia đồ chơi?" Trần Phong xem thường nói.

"Hừ, Tâm tư của người ta còn không nhìn ra được sao, người chính là muốn cho chúng ta vì người bán mạng, sau đó chính người ngoan ngoãn nhặt có sẵn." Lam Thanh nói.

"Chương khí với ta mà nói, không sao cả, các người chuẩn bị xong là được, về phần chúng ta mục đích cuối cùng, kia cái ma thú Thứ Xà Vương, tuy rất cường đại, nhưng ta còn không có đem nó để vào mắt, chỉ cần là biết đối phó phương pháp của nó, cũng chính là một ma thú mà thôi." Trần Phong khẽ cười nói.

Lần này, liền ngay cả một mực ủng hộ Trần Phong Lữ Lương, cũng là cảm thấy lúc này Trần Phong là đang khoác lác.

Rốt cuộc như vậy mù quáng tự tin, căn bản không thể gọi là tự tin, mà là tự đại.

Vân Thủy Thành.

Vân Thủy Thành vị trí địa lý, là tại một mảnh trong núi lớn, tương đối bằng phẳng địa thế.

Bởi vì nơi này tài nguyên phong phú, cho nên cho dù là giao thông không tiện, cũng có rất nhiều người nguyện ý tới tòa thành thị này.

Tại bốn bề đại sơn dày đặc trong rừng, không biết cất dấu bao nhiêu trân quý dược liệu.

Thơ cổ có mây.

Hành Vân lưu Thủy Thiên địa, trăm sông ngàn núi ai có thể loạn.

Quan sát thiên hạ Quân Mạc Vãn, chỉ chưa một thành vân Thủy Thiên.

Bởi vậy có thể khảo chứng, Vân Thủy Thành, đúng là một chỗ phong thủy thật tốt bảo địa.

Mấy người, xuyên qua hồi hải thành thị, cũng không làm chút nào dừng lại, bởi vì xuất phát lúc sau đã là buổi chiều, bọn họ cần trước lúc trời tối tiến nhập độc xà hang đá ngoại duyên.

Khá tốt, mấy người đều là thực lực cao cường tu giả, cộng thêm trên đường cơ bản không có gì tri hoãn, một nhóm không người, vẫn là tại dự định trong thời gian đạt đến độc xà hang đá ngoại vi dày đặc trong rừng.

trong rừng rậm tiến lên vết có vài dặm địa bộ đáng, rậm rạp lá cây, đã che đầy trời chiều, thời gian từ từ tiến nhập chạng vạng tối.

Bất quá mấy người như cũ là không có dừng lại ý tứ, như cũ là hướng rừng rậm càng thâm xử thăm dò.

Rốt cục, ban đêm hàng lâm, chỉ có thể thông qua bó đuốc hơi yếu hào quang, thấy rõ ràng bốn phía tình huống.

Lúc này, Lam Thanh cao giọng hô: "Được rồi, hôm nay liền đi đến nơi này, chúng ta xây dựng cơ sở tạm thời a!"

Lời này nói cực kỳ có thứ tự, nghiêm nhiên đem mình làm đội trưởng.

Đối với cái này, Trần Phong lại không thể gạt bừa, theo sát phía sau hô: "Không được, chúng ta không có thể ở nơi này cắm trại."

Lam Thanh nhìn Trần Phong thật lâu rồi, ở đây lại là dã ngoại, cho nên không còn tại che dấu, nổi giận nói: "Vì cái gì, lão tử đi mệt, nghỉ tại nơi nào ngủ ngay tại chỗ nào ngủ."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Nhân tâm tửn

Đối mặt nổi trận lôi đình Lam Thanh, Trần Phong tựa hồ là thường thấy đồng dạng, cũng không cùng hấn tranh chấp cái gì, chỉ là chỉ vào bên người một gốc cây nói: "Nơi này có nhai cốt sói lưu lại dấu vết, nhai cốt sói vốn là một loại IQ cao động vật, bọn họ ban ngày trở về tìm kiếm động vật sinh tồn dấu vết, sau đó làm trên ký hiệu, đợi đến đêm khuya vắng người thời điểm, từ từ cho địch nhân trí mạng đánh lén, nếu như không đoán sai, ký hiệu chính là nhai cốt sói dấu hiệu xuống, đến lúc sau bọn họ tới nơi này phát hiện chúng ta, lại là không thể thiếu một hồi ác chiến."

"Nhất như chuột, người cho rằng người là ai a, bốp chỉ tính toán liền biết bọn họ trở về đánh lén, người xấu như vậy X, người tính toán toán ngày mai là cái gì thời tiết a ngược lại là." Lam Thanh hiển nhiên là không có đem lời của Trần Phong coi là gì, chỉ huy người cao cùng Ải Bàn Tử hạ trại.

Mà một mực cùng sau lưng Trần Phong Lữ Lương xác thực về mặt trầm trọng, bởi vì hấn cũng hiểu được có chút không đúng.

"Cái này dấu vết rõ ràng cho thấy hôm nay lưu lại, nếu quả thật chính là nhai cốt sói lưu lại, đêm nay chúng ta chỉ sợ là cũng bị đánh lén." Lữ Lương về mặt trịnh trọng nói với Trần Phong.

"Ừ, không sợ thần đồng dạng địch nhân, chỉ sợ heo đồng dạng đồng đội, lấy chúng ta bây giờ đoàn kết trình độ, mặc dù không có lọt vào nhai cốt sói đánh lén, đợi đến tìm đến ma thú Thú Xà Vương thời điểm, như cũ sẽ gặp đến trọng thương, không bằng hôm nay liền cho bọn họ một chút giáo huấn được rồi, ta phụ trách đông nam hai cái phương hướng cảnh giới, người phụ trách tây bắc hai cái phương hướng." Nói xong, không chờ Lữ Lương đáp ứng, Trần Phong chính là nhảy lên, leo đến một khóa cao cao trên đại thụ, tiến nhập tình trạng báo động.

Lữ Lương nhún vai, người không biết không sợ, đang bởi vì biết, cho nên mới phải bản khoãn trùng điệp, bất quá hấn cũng không có cái gì câu oán hận, ngoan ngoãn lên một cây đại thụ, đảm nhiệm nổi lên cảnh giới chức trách.

Lam Thanh ba người, vừa mới rõ ràng nói rất mệt a, lúc này một dừng bước lại, phảng phất lại từ tân toả sáng sức sống.

Mấy người ba chân bốn cẳng đáp lên một cái sâu sắc lều vải, từ rừng cây từng cái góc hẻo lánh, đem một ít tổ chim cò mềm hết thủy thu thập, sau đó đem lều vải từng cái góc hẻo lánh trải lên.

Nhìn đến đây, cho dù là Trần Phong cũng có chút tắc lưỡi, mấy người này rốt cuộc là tới hưởng phúc, hay là tới đi săn.

Hơn nữa làm xong những cái này, ba cái kia đại nam nhân còn không có yên tĩnh.

Ba người phân công rõ ràng, Lam Thanh phụ trách đi săn, cũng không biết từ chỗ nào nhai ra Cung Tiễn, có hình có dạng học thợ săn bộ dáng, đối với không trung một mũi tên đón lấy một mũi tên chơi rất là thú vị.

Người cao gia hỏa, phụ trách thu thập củi khô.

Ái Bàn Tử tựa hồ hành động bất tiện thì phụ trách nhóm lửa.

Ngồi xổm trên cây Trần Phong, thấy được mấy người này tư thế, nội tâm hơi hơi có một tia cảm giác không ổn, "Chẳng lẽ lại mấy người này còn muốn nấu cơm dã ngoại? Bọn họ là thật khờ hay là giả ngu ngốc, chẳng lẽ không đáng nơi này là ma thú hoạt động khu mà, thịt chín hương vị đối với ma thú mà nói, thế nhưng là sức hấp dẫn mười phần đại nha, đến lúc sau e rằng tới nơi này không chỉ là nhai cốt sói đơn giản như vậy a, e rằng còn muốn có càng nhiều cao cấp hơn ma thú, đến lúc sau. . ."

Trần Phong không dám tưởng tượng xuống, dựa theo tiến độ này hạ xuống, sớm muộn gì sẽ bị mấy người này cho làm cho chết ở chỗ này.

Đồng dạng bất đắc dĩ còn có Lữ Lương, thấy được Lam Thanh ba người trắng trợn, không quy củ không thành phương viên hỗn đản bộ dáng, Lữ Lương chỉ có thể là đối với Trần Phong áy náy nhún vai, sau đó giữ im lặng.

Quả nhiên không ra Trần Phong sở liệu, Lam Thanh chỉ trong chớp lát, liền săn bắn đến một đầu Dã Trư, mấy cái sơn chim bồ câu, gà rừng cũng có mấy cái, còn có mấy cái thỏ rừng.

Tôi trâu bò còn muốn mấy người cao, thu thập củi khô đồng thời, vẫn không quên ký thu thập một ít quả dại, với tư cách là giải khát chi vật.

Trần Phong ngồi xổm trên cây, trơ mắt nhìn dưới chân ba người bận việc, tuy biết rõ là không đúng như vậy, hần hần là hạ xuống ngăn lại bọn này ngu ngốc, thế nhưng là người ta không nghe lời a, không nghe lời hải từ chỉ có thể là cho bọn họ một chút giáo huấn.

Nằm ở trên đại thụ, Trần Phong tiện tay từ bên người trên đại thụ, tháo xuống vài miếng lá cây, đặt ở trong mồm nhẹ nhàng nhắm nuốt xuống.

Tương đối thần kỳ chính là, Trần Phong từ miệng bên trong này vài miếng lá cây, suy đoán ra tới rất nhiều dùng con mắt nhìn không đến đồ vật.

Lá cây vị hơi đau khổ, có nhân nhát chất vị, cùng với một chút khó có thể ngôn nói hương vị.

Từ bên trong đó có thể thấy được, nơi này quanh năm không khí lưu thông tính rất tốt, mưa phong phú, là ma thú sinh tồn thật tốt địa điểm.

Tại Trần Phong cùng Lữ Lương gác thời điểm, phía dưới ba người, đã chuẩn bị hoàn tất cắm trại dã ngoại cần thiết đồ đạc sở hữu.

Thậm chí là Lam Thanh, lại vẫn tự chuẩn bị nửa cân rượu trắng.

"Tới tới tới, hôm nay may mắn lần nữa cộng sự, nhất định phải ăn được uống hảo thật vui vẻ a Ca mấy cái!" Từ Lam Thanh nói có thể nghe được, ba người này bình thường quan hệ không xa không gần, cộng đồng cùng xuất hiện đơn giản chính là rượu thịt, cùng với nhiệm vụ.

Người cao nghe vậy, mở ra gác ở trên đồng lửa thịt nướng, bung chén rượu lên, cùng Lam Thanh đi một ly, tửu nhập hầu, một cỗ cay độc kích thích hương vị, từ miệng, giống như đoàn hỏa đồng dạng, trực tiếp đến đan điền, kia tư vị, thoải mái!

"Ôi chào ta nói Lam Thanh, vì cái gì không gọi người anh em đó cũng xuống đâu này?" Người cao chỉ người là Lữ Lương, về phần Trần Phong, hần đã sớm nhìn ra, Lam Thanh đối với Trần Phong có rất lớn ý kiến, mà người cao cũng là hết sức phản cảm Trần Phong loại này không học vấn không nghề nghiệp, còn đặc biệt thích cầm lấy lông gà đương mùa tiền người, bất quá người cao cùng Lữ Lương tuy xử sự không nhiều lắm, nhưng cũng là thường thấy, nhìn thấy Lam Thanh gạt bỏ lên Lữ Lương, không khỏi hỏi.

"Hần, mà lại, gọi không gọi đều đồng dạng, người không nhìn ra, người ta tại trên đại thụ cũng thật vui vẻ đấy sao." Lam Thanh lúc này đã đem Lữ Lương với tư cách là người phản bội xử lý.

Chuyện này hết sức dễ cho hần thất vọng đau khổ, rốt cuộc hần và Lữ Lương nhận thức thời gian cũng không ngắn, cũng không biết tiểu tử này, vì cái gì như vậy tin tưởng Trần Phong lời của phê vật, cũng không tin mình lời nha.

Này mảnh rừng cây, quanh năm có thợ săn du đãng, nếu là có cái gì dã thú, sớm đã bị thợ săn thu thập hết, nơi đó có nguy hiểm gì a, mà Lữ Lương gia hỏa kia, lại vẫn đi theo Trần Phong tên ngu ngốc này đồng dạng, ngạc nhiên, chưa thấy qua đại các mặt của xã hội.

Đại trưởng phu dựng ở thế, muốn không biết sợ hãi, đỉnh thiên lập địa, như loại này cố làm ra vẻ huyền bí ngạc nhiên người, thích sao thế nào đấy, Lam Thanh xem như nhìn đã minh bạch, Lữ Lương cùng Trần Phong là một loại người, rõ ràng si.

ư mới nhất 1h chương đoạn)G trên 5 khối K tượng '□ mạng lưới EJ

Đề đó hảo tửu thịt ngon không hưởng thụ, hết lần này tới lần khác giả bộ như rất chuyên nghiệp bộ dáng đi trên cây canh gác, người không phải thích

canh gác mà, vậy thả quá, chết đói đáng đời người.

Đương nhiên, những cái này đều là Lam Thanh trong lòng nghĩ, trong miệng quả quyết không dám nói ra một chữ nhĩ, rốt cuộc tu giả lỗ tai thế nhưng là tặc lĩnh, nếu là bị Lữ Lương nghe xong đi, ngày sau há không phải nhiều một cái đối thủ mạnh mẽ sao.

Ba người nâng ly cạn chén bàn luận viên vông, tại không có nguyên khí chống cự rượu cồn nghiêng tập kích dưới tình huống, rất nhanh, ba người chính là không thắng tử lực, nói chuyện lên tới cũng là không biên không có kiểm.

"Tại Liệp Thủ Đường, ta có thể nói, quan hệ mạnh miệng, chỉ có ba người chúng ta, con người của ta, đối với bằng hữu, đối với huynh đệ, không có mà nói, người mời ta một thước, ta mời người một trượng. . ." Như thế Vân Vân.

Mọi người cũng nói say rượu nhả chân ngôn, lại có người thường nói, uống rượu say, chỗ nào có thể thật đúng.

Xuất hiện tình huống như vậy, giải thích duy nhất phương pháp chính là, đây là một cái mâu thuẫn thế giới, sở dĩ phải tồn tại rất nhiều mâu thuẫn phương diện, thấy quái không kinh là tốt rồi.

Com nước no nê, mấy người tựa như cùng bầu trời tối đen Dã Trư đồng dạng, tiến vào heo trong động, nằm ngáy o.o... Lại.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Khổ chiến

Mà đã chịu ba người này hơn phân nửa buổi tối Trần Phong cùng Lữ Lương, lúc này như cũ là trên tầng cây, từ như vậy cánh giới vạn phần trong ánh mắt đó có thể thấy được, bọn họ cũng không có bởi vì một cái nhân tính cảm giác mà phân thân, như cũ là tại vì toàn bộ đoàn đội hiển đáng chính mình mỏng lực.

Đêm dần dần sâu, trong rừng rậm trở nên tĩnh mịch, tĩnh mịch đáng sợ.

"A..., đám người kia, thật đúng là tốt nhện." Trần Phong ghé vào trên cành cây, nhàn nhã thổi gió mát, trong nội tâm âm thầm nghĩ tới.

Không bao lâu, gió mát, trộn lẫn nổi lên nhàn nhạt mùi hôi thối.

Loại kia hương vị, là ăn thịt động vật nhiều năm liệp sát đồ ăn, huyết tinh cùng phân và nước tiểu hỗn hợp cùng một chỗ, kéo dài không tiêu tan mà phát ra hương vị.

Biết rõ có ma thú tới gần, Trần Phong ngược lại là buông lỏng cảnh giác, thanh thoi tìm một chỗ bí ẩn góc hẻo lánh, chuẩn bị xem kịch vui.

Mà lúc này Lữ Lương, đã sớm bởi vì ban ngày chạy đi, cộng thêm lúc trước chuyên tâm cánh giới, hiện tại ngược lại là tinh lực hầu như không còn, ghé vào trên cây ngủ rồi.

Cùng với trong rừng rậm do yếu trở nên mạnh mẽ sần sật thanh âm, Trần Phong biết, đàn sói rốt cuộc đã tới, mà từ trong thanh âm có thể đoán được, lần này đàn sói ít nhất cũng phải trên trăm đầu.

Như vậy đại quy mô đàn sói, tuy những cái này nhai cốt sói thực lực bắt quá cấp một ma thú mà thôi, thế nhưng một trăm cấp một ma thú, kia chính là sao mà cường đại một loại lực lượng nha.

Sa sa sa ~~~ nguy hiểm, vốn là một loại vô sắc vô vị cảm giác mà thôi, bắt quá kinh lịch nhiều, thông minh nhân loại, ngược lại có thể sớm cảm thấy được nguy hiểm tiến đến khí tức.

Đang ngủ say Lam Thanh, đầu tiên cảm thấy được nguy hiểm tiến đến, nhất thời từ trong mộng bừng tỉnh, mà cùng lúc đó, người cao cùng người lùn cũng là đồng thời tỉnh lại.

Vội vàng mặc vào quần áo, loại bọn họ chạy sấp xuất hiện lều vải thời điểm, rõ ràng phát hiện, đen kịt trong rừng rậm, đã là bị hồng sắc quang điểm một chút tuyết hoa mắt.

Kia hồng sắc không phải anh đào, mà là, sói mất.

Theo thời gian trôi qua, màu lửa đỏ sói mắt, cơ hồ là hội tụ thành một mảnh tuyến, đem bọn họ chỗ khu vực bao bọc vây quanh.

"Thật sự là nhai cốt sói, từ tình huống trước mắt đến xem, bọn họ đã mở ra khát máu trạng thái, lực lượng tốc độ được nhận được thật lớn đề cao, hơn nữa thành đàn xuất hiện, còn có thể xuất hiện lẫn nhau tăng phúc hiệu quả đặc biệt!" Người cao liếc một cái liền phân biệt ra, này đen kịt trong rừng rậm, rậm rạp chẳng chút điểm đỏ, là một đám điên sói, một đám trời sinh ăn thịt ma thú, lần này, hẳn hoàn toàn thanh tĩnh lại từ say rượu bên trong.

Đám kia nhai cốt sói, nhao nhao là đưa không ngừng tán phát mùi tanh hôi vị đầu lưỡi, sau đó dùng kia một đôi màu lửa đỏ con mắt, tại Lam Thanh ba người trên người quét tới quét lui.

"Chuẩn bị chiến đấu!" Lam Thanh quát lạnh một tiếng, lập tức là từ trên mặt đất bắn người lên, một kích trọng quyền, hung hăng đập vào cách hán gần nhất nhai cốt đầu sói.

Đây hết thảy tới quá nhanh, những cái kia từ trước đến nay lấy tốc độ lấy xưng nhai cốt sói, còn không có phản ứng kịp là chuyện gì xảy ra, chúng con mỗi cũng đã bắt đầu phản kích.

Lam Thanh một quyền kia, lực đạo to lớn, càng đem kia cứng rắn vô cùng nhai cốt đầu sói cốt, một quyền đánh tan tành, óc cùng huyết dịch, như là pháo hoa đồng dạng, óng ánh toàn bộ bầu trời đêm.

Lần này cũng không cần gấp, xoa tay chuẩn bị liệt sát nhai cốt sói, phảng phất là tiếp thụ lấy chỉ lệnh đồng dạng, điên cuồng hướng Lam Thanh ba người vị trí, triển khai mãnh liệt tiến công.

Lam Thanh ba người, hiển nhiên là thân kinh bách chiến, đối với cái này dạng gian khổ chiến đấu, phảng phất nhìn quen lắm rồi đồng dạng, bình tĩnh tướng đỡ nước đến đất ngăn.

Không có một lát sau, ba người đã là đem mấy chục đầu nhai cốt sói đánh chết tại đương trường.

Mà vượt quá bọn họ ngoài ý liệu chính là, cho dù là bọn họ như thế điên cuồng liệt sát đàn sói, mà đàn sói số lượng chẳng những không có giảm bớt, ngược lại như trước sẽ liên tục gia tăng lấy.

Dựa theo tiến độ này hạ xuống, Lam Thanh trong lòng ba người có phổ, e rằng chỉ cần không được nửa canh giờ, liền sẽ bị chen chúc mà đến đàn sói cho bao phủ ở chỗ này.

"Vậy phải làm sao bây giờ, bọn này nhai cốt sói quy mô, dường như không tại!" Thấp Bàn tử cao giọng hô.

Đúng lúc này, từ trên cây nhanh nhẹn bay xuống một người, tung tích thời điểm, như thiên quân đồng dạng, một cước giết chết một cái nhai cốt sói, sau đó mũi chân trên mặt đất nhẹ nhàng khẽ điểm, bay đến Lam Thanh ba người địa phương.

Người tới chính là Lữ Lương, hẳn trong giấc mộng, bị kịch liệt tiếng chém giết bừng tỉnh, lúc này mới vội vàng phi thân hạ xuống trợ giúp.

Thế nhưng là hắn đến phụ cận lại phát hiện, chỉ có Lam Thanh cùng người cao thấp Bàn tử, nhưng không thấy Trần Phong bóng dáng.

Vì vậy Lữ Lương vội vàng hỏi: "Các người có từng trông thấy Trần Phong!" Lữ Lương sợ Trần Phong sẽ gặp gặp cái gì bất trắc, tuy nhận thức không có bao lâu thời gian, thế nhưng hắn đã cảm Trần Phong coi như bằng hữu, hướng chi, tương trợ Trần Phong lấy được hồn nguyên, thế nhưng là thủ lĩnh nói rõ xuống nhiệm vụ, nếu là Trần Phong bị đàn sói ăn, vậy phải làm sao bây giờ.

Lam Thanh nghe vậy, bốn phía nhìn lướt qua, hung ác âm thanh nói: "Này còn phải hỏi, nhất định là thấy được tình huống không ổn, lòng bàn chân bơi mỡ chạy mất!"

"Ừ, như thế tiểu nhân, loại ta có mệnh sống sót, nhất định phải sống sờ sờ lột da hắn!" Mọi người cũng nói tâm rộng thể béo, thế nhưng là lúc này thấp Bàn tử, tính tình rõ ràng so với hắn người càng thêm táo bạo.

"Bây giờ còn không phải bố trí khí địch thời điểm, hiện tại chúng ta vừa vận bốn người, một người thủ được một mặt, sau đó tùy thời phá vòng vây ra ngoài." Người cao cao giọng hô.

Mấy người không phải là không có nghĩ tới lảng không vượt qua đi qua, thoát đi đàn sói.

Thế nhưng là bọn họ hiện tại địa vị, đúng lúc là tương tự đồi núi khu vực, bọn họ lúc này ở phía dưới cùng nhất đáy hồ, nếu một đường hướng lên chạy vội, đang cùng đàn sói miệng, cho nên chỉ có thể là gắng sức mặt đất, xé mở một đường vết rách, sau đó phá vòng vây ra ngoài.

& tối n tân {y chương đoạn & trên khắc tượng mạng lưới

Chỉ là giữ vững được không bao lâu, liền phát hiện, này sóng đàn sói có tổ chức có kế hoạch, không để lại một tia sơ hở cho bọn họ, vô luận từ phương hướng nào tiến công, cũng không thể đạt được hữu lực tiến triển, lại càng không dùng nói cái gì rõ ràng sơ hở.

Không kịp thở Lam Thanh, con mắt rốt cục sáng ngời cao giọng hô: "Nhìn này kín đáo thể công, chúng nhất định có đầu lĩnh sói, giết chết đầu lĩnh sói, chúng nhất định sẽ bốn phía tán loạn mà chạy!"

Lam Thanh lời này vừa nói ra, bốn người nhất thời là hai mắt tỏa sáng, nhao nhao hướng trong đội ngũ dựa sát vào, lẫn nhau che chở lấy, tại rậm rạp

chàng chặt trong bầy sói tìm kiếm khác người nhai cốt sói.

Bất quá, bọn họ có thể thấy tình huống, là hồng quang một mảnh, căn bản nhìn không đến cụ thể đến mỗi một cái nhai cốt sói là cái dạng gì nữa, chớ nói chi là tìm đến khác người kia.

Tại đây dạng đêm tối lờ mờ không, chỉ có thể là thấy được một đôi màu đỏ tươi con mắt, không ngừng tại xung quanh đối tới đối lui, đã làm có thể hảo hảo sống sót, Lam Thanh Lữ Lương bốn người chỉ có thể là vùi đầu khỗ khỗ đánh chết một cái lại một cái, không sợ chết xông đem đi lên nhai cốt sói.

Chiến đấu tiếp tục giằng co một thời gian uống cạn chun trà, đàn sói như trước tại liên tục không ngừng xông lên.

Mà lúc này bốn người, đã là có chút thể lực chống đỡ hết nổi bộ dáng, thế nhưng vì có thể sống hạ xuống, đều đem tùy thân mang theo các loại Đan Dược một tia ý thức nhét vào miệng, khẩn cầu có thể nhiều chống đỡ trong chốc lát, sẽ nhiều ra một đường sinh cơ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 62: Tuyệt địa tập kích

Bất quá, cho dù là như thế, song quyền cũng là nan địch bốn tay, nhai cốt sói điên cuồng thế công. Không ngừng có người bị thương.

Lam Thanh đánh ra một mảnh đất trống, đặc ý ngăn người nghỉ ngơi một lát, hô hấp dồn dập nói: "Lúc này bởi vì ta lên, ta quả quyết không nên cùng Trần Phong đối lập, vì cho chúng huynh đệ thứ tội, ta quyết định tự bạo đan điền, tạc xuất một mảnh đường máu, các người thừa dịp loạn phá vòng vây ra ngoài."

Tuy Lam Thanh nói rất nhanh, Thế nhưng còn lại ba người cũng nghe được.

Việc đã đến nước này, phương pháp tốt nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, chỉ là không ai hội cái thứ nhất gạt đầu đồng ý.

Lam Thanh cũng là nhìn ra ý tứ của mọi người, trong nội tâm yên lặng ưu thương một bà, chính là chuẩn bị dẫn động nguyên khí ngược dòng, tự bạo đan điền.

mà liền vào lúc này, thấp Bàn tử đột nhiên cao giọng hô, các người nhìn trên sườn núi!

Theo lời của hần thanh âm, Lam Thanh mấy người hướng lưng chừng núi sườn núi nhìn lại, chỉ thấy có một đầu hình thể to lớn hồng sắc trường mao nhai cốt sói, đang tại đối với không Tiểu Nguyệt, phát ra một chuỗi thật dài tiếng sói tru, mà ở âm thanh này la lên, này đàn sói phảng phất là phát động một lần cuối cùng trùng kích đồng dạng, thế công càng thêm hung mãnh.

Trong tuyệt vọng bốn người, thấy được kia thân ảnh mơ hồ Lang Vương, trong nội tâm nhất thời đại chấn.

"Các người ba người yểm hộ ta, đối đãi ta lấy nó đầu sói!" Lam Thanh cũng là quét qua vừa rồi chán chường cảm giác, liều mạng đồng dạng triệu tập toàn thân nguyên khí, tại ba người luân chuyển yểm hộ, khó khăn hướng Lang Vương dựa sát vào.

Tại một phen gian khổ dị thường chiến đấu, Lam Thanh cự ly Lang Vương cự ly chỉ ở năm mét xa.

"Thành bại lúc này nhất cử!" Lam Thanh cao giọng quát, cùng lúc đó, Lữ Lương cùng người cao thấp Bàn tử toàn bộ đều bộc phát ra toàn thân cuối cùng một chút nguyên khí, cho Lam Thanh thể công trợ uy.

Mà Lam Thanh quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, phi thân bắn lên, treo trên bầu trời phi chân, Mang theo một cỗ kinh phong xé rách không khí, sắc bén hướng trên đầu Lang Vương đá vào, như thế như vậy còn không coi xong. Lam Thanh biết rõ Lang Vương giáo hoạt, dưới một kích này, Lang Vương nhất định sẽ chạy trốn, cho nên song quyền khép lại, tụ tập lực lượng mạnh nhất tại trên nắm tay, chờ cho Lang Vương một kích cuối cùng.

Sự tình quả nhiên giống như Lam Thanh dự liệu như vậy, tại hần bay lên một cước hướng trên đầu Lang Vương đá tới thời điểm, Lang Vương nhất thời là bật lên lên, hướng hơi nghiêng bỏ chạy, mà Lam Thanh có ý định chờ phân phó nắm tay, đúng thì làm ăn xuất.

Bốn người bốn ánh mắt, chăm chú nhìn chăm chăm này rất trọng yếu một quyền, chỉ cần một quyền này đập trúng, tánh mạng của bọn hần như vậy có thể chu toàn.

Thế nhưng là, chờ mong hóa thành kinh ngạc, sau đó hóa thành thất vọng.

tại Lam Thanh nắm tay cự ly Lang Vương đầu không được một thước thời điểm, từ trên mặt đất nhảy lên một đầu Phở thông nhai cốt sói, mở ra miệng lớn dính máu, đối với Lam Thanh nắm tay liền cắn qua.

Tụ tập võ giả nhất trọng thiên cường giả cường lực một quyền nắm tay, Bành một chút đem Phở thông đó mặt hàng nhai cốt sói, một quyền phát nổ đầu, mà ở này đầu pháo hôi hoà hoãn tác phẩm tâm huyết dùng xuống, Lang Vương chính là bị Lam Thanh nắm tay dư lực đánh trúng, nhẹ nhàng gào thét một tiếng, liền lần nữa đập lên mặt đất hướng xa xa chạy thực mạng.

Lúc này, Lam Thanh cũng tốt, Lữ Lương cùng người cao thấp Bàn tử cũng tốt, đều là mất hết can đảm.

bọn họ đã không có khí lực tại làm phản bác, mất đi nguyên khí chèo chống thân thể, gần như đứng đều là một loại vương vếu, bọn họ thẳm nghĩ nằm xuống.

Ý thức bắt đầu mơ hồ, hồng sắc quang điểm bắt đầu trùng điệp, bốn người thân thể lung la lung lay, muốn té ngã.

Mà đứng vào lúc này, từ trên một cây đại thụ, vèo một tiếng, bay lên một hắc sắc vật thể, vật kia thể thật lớn, việt có một người lớn như vậy, mà kia đoàn hắc sắc vật thể tốc độ, cực nhanh, nhanh đến dễ cho Lam Thanh bốn người, phảng phất giống như cảm thấy đó là một đạo thiểm điện.

Trước mắt lóe lên công phu, một tiếng thê lương kêu rên vang lên.

Chỉ thấy trên không trung phi nhảy lên Lang Vương, đầu lâu trong chớp mắt lọt vào trọng thương, phát ra một tiếng kêu rên, như tiết khí đích bóng da đồng dạng, đánh cái lẩn trên không trung, rơi trên mặt đất, không còn có động đập một chút.

Mà này một tiếng điếc tai nhức óc kêu rên, phát điên đồng dạng nhai cốt sói, trong chớp mắt ngay người đương trường, ngăn ngừa vài giây đồng hồ qua đi, nhao nhao là hoảng hốt chạy bừa chạy trốn tứ phía, mà bọn họ rời xa địa phương, chính là Lang Vương bị mất mạng địa phương, bởi vì chỗ đó đứng một cái hết sức khủng bố người, Một cái so với vua của bọn nó cường đại vô số bị người, loại bởi vì này vô tri mà sinh ra cảm giác sợ hãi, để cho chúng không phát không được diên đồng dạng chạy thực mạng.

Mà đàn sói tránh không kịp thân ảnh, chính là Trần Phong.

Lúc nhìn rõ ràng Trần Phong, lung lay sắp đổ bốn người, nhao nhao là dựa vào tại trên đại thụ, mục quang ngốc trệ, biểu tình mộc nạp, há miệng miệng muốn nói vài lời, thế nhưng là lại phát không ra một tia thanh âm.

Cho nên bốn người bọn họ, chỉ có thể là ngờ ngác ngây ngốc nhìn nhìn vui vẻ Trần Phong, không biết một mối thu gặt lấy nhai cốt sói hàm răng cùng lợi trào, những cái này đều là trên thị trường cung không đủ cầu Luyện Đan tài liệu cùng tài liệu luyện khí, dựa theo trước mắt số lượng cùng phẩm chất, bọn họ đều phát hiện, Trần Phong có vẻ như muốn bởi vậy làm giàu làm giàu.

Lam Thanh cùng người cao cùng thấp Bàn tử, biết lúc này mới đại triệt đại ngộ.

Rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là đoàn đội hợp tác.

FK khốc tượng "@ mạng lưới &! Đầu z8 phát

Rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là ngồi thu ngư ông đắc lợi.

Rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là tỉnh như xử nữ động như thỏ chạy.

rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là rút giây động rừng.

Rốt cuộc hiểu rõ cái gì gọi là trí tuệ là đệ nhất sức sản xuất.

Bất quá, hiện tại tựa hồ là hết thấy đều đã chậm.

Thật sự đã chậm sao? Không có, đây hết thấy có vẻ như giờ mới bắt đầu.

Tại Trần Phong thu hoạch hết chiến lợi phẩm, một bộ nhà giàu mới nổi bộ dáng, ôm một cái nường chín đuôi sói, Đại mã kim đao ngồi ở bốn người trước mặt thời điểm, bọn họ chỉ có thể là Kiên nhìn nhìn phần.

bất quá thường phạt phân minh, từ trước đến nay là một cái đoàn đội tồn tại cơ sở.

Trần Phong vẫn rất dày đến thương cho Lữ Lương một cái sây [nường] đuôi sói.

cả trong cả quá trình, Trần Phong cũng là học Lam Thanh ba người mới đầu đối đãi bộ dáng Trần Phong, đối với Lam Thanh ba người lựa chọn bỏ qua.

Khôi phục một ít khí lực ba người, nhìn nhau liếc một cái, lập tức vui lòng phục tùng đối với Trần Phong hô: "Đội trưởng, chúng ta sai rồi."

Một tiếng này tạ lỗi, tại cái này yên tĩnh ban đêm như vậy làm cho người ta khó có thể quên.

Rất nhanh, vốn tưởng rằng rất dài dằng dặc ban đêm, lặng lẽ biến mất vô ảnh vô tung.

Thái dương lần nữa dâng lên, hay là trước sau như một tươi đẹp.

Thái dương hay là ngày hôm qua kia cái thái dương, người hay là ngày hôm qua năm người kia.

Chỉ là bất đồng chính là, năm người này trở nên càng giống là một cái đoàn đội.

Tại Trần Phong ban cho Bồ Nguyên Đan thuốc chữa thương trị liệu xong, đi qua mấy canh giờ nghỉ ngơi và hồi phục, Lam Thanh, Lữ Lương, người cao, thấp Bàn tử, rốt cục khôi phục bảy tám phần sức chiến đấu.

Nhìn mình đưa cho Trần Phong thuốc chữa thương, còn nguyên với tư cách là ban ân đồng dạng khen thưởng phân phát cho mấy người, Lữ Lương trong nội tâm dở khóc dở cười, trong nội tâm thầm than: "Trần Phong này, quả nhiên không đơn giản."

"Đội trưởng, chúng ta đã khôi phục không sai biệt lắm, lúc nào khởi hành?" Nói chuyện chính là Lam Thanh, hần lúc này, toàn thân rách tung toé, đã sớm không có vừa mới tiến rừng rậm thì loại kia cương quyết bướng bỉnh, thành thành thật thật làm một người hợp cách đoàn thể thành viên, cung kính có thêm đôi vôi ngời xôm rể cây phơi nắng Trần Phong xin chỉ thị.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Dị thường

Trần Phong miễn cưỡng mở mắt ra da, nhìn sắc trời một chút, lúc này đã sáng rõ, đứng dậy duỗi lưng một cái, ngáp nói: "Các người có phát hiện hay không vấn đề gì."

Mọi người nghi hoặc, liếc mắt nhìn nhau, nhao nhao lắc đầu, Lữ Lương nói: "Không có cái gì dị thường phát sinh, hôm qua Thiên Chiến đấu thắng, chúng ta bốn người thay phiên trách nhiệm, cũng không có cái gì đột phát tình huống."

Trần Phong gật gật đầu, lập tức trầm ngâm nói: "Không có có biến, chính là lớn nhất tình huống."

"Lão đại, đến cùng chuyện gì xảy ra vậy?" Thấp Bàn tử về mặt thành thật, nhin không được bước đầu tiên hỏi.

"Nơi này chết đi nhai cốt sói có hơn trăm, tán phát mùi máu tươi đủ để bao trùm xung quanh vài trong đấy, vì sao không có đưa tới một cái ma thú?" Trần Phong lông mày chặt chẽ nhăn lại, mười phần bất an nói.

Lời này vừa nói ra, mọi người đều là chấn động, nhao nhao là vui đầu rơi vào trầm tư.

Không chỉ trong chốc lát, bốn người chính là đồng thanh quát lên: "Hồn Nguyên."

"Đúng, ta cũng là nghĩ như vậy." Trần Phong gật đầu nói.

"Nói như vậy, Hồn Nguyên đã thành thực, hơn nữa không chỉ là chúng ta, những cái kia ma thú cũng bắt đầu gia nhập vào cạnh tranh Hồn Nguyên hàng ngũ." Lữ Lương mở to hai mắt nói.

Hồn Nguyên là thiên nhiên mà sinh Linh Bảo, Tu chân giả luyện hóa có thể khiến cho Vũ Hồn thức tỉnh, đã thức tỉnh Vũ Hồn tới luyện hóa có thể đưa đến tăng cường chi dụng, mà Hồn Nguyên đối với ma thú cũng là một loại hiếm có bảo bối, ngoại trừ tám bồ ma thú Ma Đan bên ngoài, cường đại ma thú thậm chí có thể nuốt phệ hồn nguyên dùng để bản thân tiến hóa.

◇ khóc ^ "Tượng U mạng lưới A2 duy 8 một @ đang Gl bản X, Dv nó ☆ hần đều \$ là trộm bản

Những cái này thường thức Lữ Lương cùng Lam Thanh mấy người đều là quá quen thuộc, như thế nói đến, xuất hiện bây giờ tình huống dị thường, cũng là chuyện đương nhiên.

Những cái kia ma thú, khẳng định đã đã nhận ra Hồn Nguyên khí tức, sau đó tập thể đi hướng Hồn Nguyên xuất thế địa phương.

Nghĩ tới đây, mọi người đều là vẻ mặt khẩn trương, rốt cuộc lấy được Hồn Nguyên là nhiệm vụ lần này.

Như là không thể hoàn thành nhiệm vụ, loại lúc trở về, bị thủ lĩnh chửi mắng một trận là chuyện nhỏ, bị đánh một hồi lòi đã có thể không đáng.

"Vây ta nhóm nhanh chóng lên đường đi, để tránh đêm dài lắm mộng, để cho những cái kia chết tiệt ma thú chiếm trước tiên cơ." Lam Thanh vội vàng nói.

Trần Phong không tại trả lời, đứng người lên, nhìn chung quanh một lần, phân phó nói: "Phía trước muốn tiến nhập hang đá khu vực, chú ý khí hội bất đồng trình độ phân bố tại chúng ta bước tới trên đường, mọi người hết thảy cẩn thận."

"Cái này không cần lo lắng, ta quanh năm tại đây mảnh đất khu khảo sát, có thể căn cứ xung quanh thăm thực vật cùng với hoàn cảnh, suy đoán ra phụ cận chú ý khí nồng độ, kể từ đó, chúng ta không chỉ hội sớm cho kịp tránh đi chú ý khí mật độ đại khu, còn có thể nhanh chóng đạt tới chỗ mục đích." Lữ Lương đã tính trước nói.

"Ừ, kia Lữ Lương tại phía trước dẫn đường, Lam Thanh cẩn phía sau, hai người các người ở bên trong chiếu cố." Trần Phong vội vàng ra lệnh, vì vậy năm người tiểu đoàn đội, chính là giống như đem vừa mới lợi kiếm ra khỏi vỏ thẳng tắp xen vào rừng rậm thâm xử.

Tại hang đá ngoại vi rừng cây, diện tích vốn là không lớn.

Mà này mảnh nhỏ hẹp rừng cây, phải không bị nhai cốt sói loại này lấy quần cư sinh hoạt làm chủ ma thú đoán vào mắt.

Nhai cốt sói sinh tồn khu vực là hang đá bầy, bởi vì chỗ đó khí hậu có thể tốt hơn xúc tiến nhai cốt sói sinh sôi nảy nở.

Chỉ bất quá chú ý khí đích tồn tại, cho nhai cốt sói sinh tồn hoàn cảnh rất lớn khảo nghiệm, nếu không phải như thế, nhai cốt sói đoàn đội liền không chỉ là trên dưới một trăm đơn giản như vậy, rất có thể đạt tới mấy trăm, thậm chí hơn một ngàn.

Nói như vậy, bọn họ thật sự có thể xưng là dày đặc Lâm Chi Vương.

Rốt cuộc tại phiên khu vực này, hướng nhai cốt sói dễ dàng như vậy sinh tồn ma thú, hay là không nhiều lắm.

Nhưng khi năm người tiến nhập hang đá bầy, chính là phát hiện khác thường.

Tại đây loạn thế từ, bọn họ tiến lên trong quá trình, thỉnh thoảng phát hiện chết đi không lâu sau ma thú thi thể.

Từ nơi này chút ma thú cấp bậc đến xem, hang đá bầy, tới một đám cao giai ma thú, hơn nữa đã dọc theo Lữ Lương trong tay địa đồ phương hướng, xa xa vượt lên đầu phân đội nhỏ tiến độ.

"Tia!" Lữ Lương nhìn nhìn bản đồ trong tay, hít vào một hơi khí lạnh.

Bởi vì hần kinh ngạc phát hiện, những cái kia xa xa vượt lên đầu ma thú của bọn hắn, xuyên qua nồng độ cực cao chú ý khí, những cái kia chú ý khí, là Lữ Lương mấy người không dám xuyên việt, bọn họ lựa chọn chính là lượn hành.

Thế nhưng là lượn hành qua đi, tại phía trước vẫn là phát hiện rất nhiều ma thú thi thể.

Như thế có thể suy đoán ra.

Những cái kia ma thú tại xuyên việt chú ý khí nồng độ tương đối cao địa phương, vẫn là hoàn hảo không tổn hao gì, sức chiến đấu không giảm.

Như thế nói đến, những cái này ma thú trình độ, đã có thể hoàn toàn sánh ngang nhân loại cường giả võ giả nhất trọng thiên cảnh giới.

Bởi vì chỉ có cảnh giới này võ giả, mới có thể xuyên việt như thế mật độ cao chú ý khí khu vực.

Như chi là một cái võ đồ, tiến vào chú ý khí rậm rạp khu vực, cũng chỉ có thể là chịu chết phần.

"Xem ra đối thủ của chúng ta trở nên cường đại nha." Trần Phong tại Lữ Lương đằng sau nhẹ giọng nói ra.

Lữ Lương quay người nhìn lại.

Trần Phong nói vậy vài câu thời điểm, biểu tình không có chút nào kinh ngạc cùng hoảng hốt, ngược lại là Hân Hân nhưng bộ dáng, xem ra hần thật cao hứng.

"Loại tình huống này người còn cười ra tiếng?" Lữ Lương yếu ớt nói.

"Ha ha, trúng mục tiêu có khi cuối cùng tu hữu, trúng mục tiêu không thì chớ cường cầu, có đôi khi vận mệnh thật sự là một cái vật cổ quái, người càng là muốn đồ vật, người lại càng là không chiếm được, người cho rằng sắp mất đi đồ vật, lại hội ngoan ngoãn trở lại trong tay của người." Trần Phong cảm khái nói.

Kiếp trước kiếp này, đã trải qua quá nhiều Trần Phong, đối với nhân sinh cũng tốt, đối với thế giới này cũng tốt, đều có được Lữ Lương những cái này năm cũ nhẹ không có thể ngờ cùng linh hội, cho nên hắn nói vậy vài câu thời điểm, tất cả mọi người đối với hắn lật ra một cái liếc mắt, đáy lòng âm thầm

oán thâm nói: "Lấp thâm trầm!"

Cảm khái hoàn tất, Trần Phong vung tay lên, hướng Hồn Nguyên chỗ hang đá phương hướng, cao giọng hô: "Vọt vào, Ngã đảo yếu nhìn xem nhìn, là vật gì lại dám đánh chạy phía trước ta."

Cấp tốc xoát ~ theo Lữ Lương suy đoán ra một mảnh có thể thực hành con đường, mấy người không cần kiêng kỵ chướng khí đích độc tính, trực tiếp dựa theo con đường này, hướng hang đá chỗ phương hướng tiến hành.

Tuy tha rất lớn vòng tròn, mọi người vẫn là tại mong muốn thời gian đạt đến chỗ mục đích, kia cái có dấu Hồn Nguyên hang đá trước.

Nhìn thoáng qua thiên thượng đại thái dương, Trần Phong không hề bận tâm nói: "Giữa trưa, Hồn Nguyên khí tức tán phát so với thời gian khác đoạn càng thêm mãnh liệt, nếu như ta không có đoán sai, lúc này trong động đã không chỉ có Thứ Xà Vương một cái cao cấp ma thú." Dứt lời, Trần Phong khò miệng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt, sau đó bứt ra vọt vào hang đá bên trong.

Trên đường đi, Trần Phong đều là ở bên trong vị trí.

Này còn để cho thấp Bàn tử một lần cho rằng, Trần Phong là nhất gan sợ phiền phức kia mà.

Nhưng là bây giờ hần phát hiện, Trần Phong cũng không giống như sợ hãi có rất nhiều cao cấp ma thú, chẳng lẽ hần có nắm chắc đối phó hay sao?

Buồn rầu thấp Bàn tử lắc đầu, cái cuối cùng tiến nhập hang đá, bởi vì hình thể nguyên nhân, hành động của hần tốc độ có chút chậm chạp, cho nên bị người lách vào tại cái cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Quân chiến

Trước nhất đầu chính là Trần Phong, hần lúc này, hiển nhiên một cái vùng vui mừng thỏ rừng, sôi nổi nhanh như chớp liền chạy tiến vào, còn phải Lữ Lương mấy người ở phía sau gia tốc đuổi theo.

Lần nữa đuổi tới Trần Phong lúc sau đã là một môi thở hồng hộc.

Mà vốn tưởng rằng Trần Phong lần này xông tới, là muốn cùng kia cao cấp ma thú Thứ Xà Vương quyết đấu kia mà, nhưng khi thấy được Trần Phong tình huống, mọi người không khỏi là đại ngã con mắt.

Chỉ thấy Trần Phong lúc này thoải mái nhàn nhã, rất có hào hứng nhìn nhìn trong động mười phần đặc sắc một màn.

Ầm ầm ầm ~~~~ theo ầm ầm âm thanh không ngừng vang lên, trong sơn động trên thạch bích, không ngừng tung tích lấy tảng đá mảnh vụn, cùng với bay tán loạn bùn đất.

Từ những tình huống này đến xem, bốn người đã là đoán được một sự tình.

Đó chính là, quả nhiên có ma thú trước bọn họ một bước, tìm được Hồn Nguyên.

Mà tình huống nhưng như cũ lạc quan, bởi vì bọn họ phát hiện, Thứ Xà Vương đã cùng chi giao tay.

Trước bọn họ một bước đến nơi chính là hai đầu trưởng thành Thạch Man Hùng, từ nơi này hai cái gấu công kích phương thức, một cái chủ công, một cái chủ phòng ngự, phối hợp ăn ý trình độ đến xem, đây là đôi.

Thạch Man Hùng Nhất giai ma thú, thế nhưng là Nhất giai ma thú cũng có cao trung thấp dưới chi phân, Thạch Man Hùng mặc dù là Nhất giai ma thú, nhưng thế nhưng là Nhất giai cao cấp ma thú, thực lực hoàn toàn sánh ngang cùng nhân loại võ đồ ngũ trọng thiên cường giả.

Càng thêm làm nóng lú lười chính là, Thạch Man Hùng biến thái đồng dạng phòng ngự, cơ hồ là không thể công phá, một cái võ giả nhất trọng thiên cao thủ, đối mặt một đầu trưởng thành Thạch Man Hùng, cũng chỉ có thể là xám xịt chạy trốn phần.

Thật không biết, Thứ Xà Vương thấy được hai Thạch Man Hùng này là cảm giác gì.

Lúc này chiến đấu đã tiến nhập đến gay cấn trạng thái.

Có được cường đại ma thú kỹ năng hai loại ma thú, đã tại giao chiến chỗ đem ma lực hao hết, lúc này biến thành thuần túy vật lộn, một đánh ta một chút, ta đánh ngươi một chút, xem ai có thể đủ chống được cuối cùng.

Chiến trường xung quanh, lúc này lại càng là làm cho người sờn tóc gáy.

Từng đồng bị chia rẽ ma thú thì thể, lúc này tản mát ra dày đặc mùi máu tươi, thấy được trên mặt đất bị nhuộm đỏ phạm vi, không khó tưởng tượng nơi này từng phát sinh hoặc hạng gì thảm thiết chém giết.

Mà trận này chém giết thắng lợi cuối cùng nhất người, phải ở Thạch Man Hùng cùng Thứ Xà Vương hai loại ma thú bên trong đấu võ mà ra.

Lúc này Thứ Xà Vương, không ngừng hé miệng, nhắm ngay Thạch Man Hùng yết hầu cùng với các đốt ngón tay vị trí mãnh liệt cắn, thể nhưng là Thạch Man Hùng từ trước đến nay là da dày thịt béo, cho nên Thứ Xà Vương tuy bán khí lực không nhỏ, thể nhưng hiệu quả lại là quá mức bé nhỏ.

Mà Thạch Man Hùng công kích một vòng một vòng đánh ra ngoài, có thể để cho Thứ Xà Vương không dễ chịu.

Bất quá Thứ Xà Vương cũng không phải loại kia dễ khi dễ nhân vật, ở trên người nó dày đặc lân phiến hoà hoãn, Thạch Man Hùng cường lực một quyền, đồng dạng đối với Thứ Xà Vương cũng không thể tạo thành hữu hiệu thương vong.

Thứ Xà Vương vừa đánh vừa lui, Thạch Man Hùng đuổi sát ở trên.

Mà theo Thứ Xà Vương chạy trốn phương hướng nhìn lại.

Mấy người rốt cục hai mắt tỏa sáng.

Tại Thứ Xà vương hậu phương không xa trên vách tường, lúc này đang có lấy một khối phát sáng tảng đá.

Tảng đá hiện lên hình thoi, lóe ra huyết hồng sắc hào quang, nhìn qua một thoáng rất là đẹp mắt.

Thể nhưng nhìn kỹ, phát hiện kia hồng sắc hào quang có chút quỷ dị.

Bởi vì kia hồng quang, dường như là sương mù đồng dạng trạng thái.

Loại mấy người đi theo Thạch Man Hùng đằng sau, đến gần vài bước, mọi người mới kinh ngạc phát hiện.

Kia khối hình thoi {nguyên thạch} phía trên hồng quang, không phải quang, mà là huyết.

Đó là vô số kẻ ma thú tử vong, từ trong thân thể chảy ra huyết, bị hình thoi {nguyên thạch}, cường chế sương mù hóa, sau đó một tia hút vào trong cơ thể!

Tia ~!

Thật quỷ dị tảng đá, tất cả mọi người là sau lưng một hồi ác hàn, không phải này Hấp Huyết Quý mới làm hoạt động sao. . .

Trần Phong ngược lại là thấy quái không kinh, không đếm xỉa tới cùng chờ đợi chiến cuộc xuất ra.

Mà không chịu cô đơn Lam Thanh, lúc này lần nữa đứng dậy.

Chỉ nghe hần nhỏ giọng nói: "Chúng ta cứ như vậy ngồi chờ lấy bọn họ ba đánh nhau sao?"

"Chẳng lẽ lại ngại còn muốn đi lên đập bắt tay mà, bất quá Thạch Man Hùng cùng Thứ Xà Vương, ngại nghĩ giúp ai." Lữ Lương quả thật có điểm nhập đùa giỡn quá sâu, vậy mà không có nghe hiểu Lam Thanh ý tứ trong lời nói.

"Ta là nói, thay vì ngồi chờ, chúng ta không bằng chơi cái trò chơi như thế nào." Lam Thanh cười hi hi nói.

Từ khi ngày hôm trước bị Trần Phong lừa bịp một số lớn kim tệ, Lam Thanh đã có thể từ một cái cao soái phú biến thành một cái kẻ nghèo hàn, nếu không thể sớm cho kịp trở mình, cho gia tộc những cái kia lão đầu biết, chính mình không tốn tiền làm việc, ngược lại là đi đánh bạc thua cái tinh quang, đến lúc sau đánh chết chính mình khả năng đều có.

"Tốt tốt, ngại nói chơi trò chơi gì." Thấp Bàn tử rốt cục nghỉ ngơi qua, bởi vì sơn động nhỏ hẹp, cộng thêm y phục của hần hôm qua Thiên Chiến đấu thì tổn hại nghiêm trọng, lúc này thấp Bàn tử, hiển nhiên một cái này ăn mày, hình tượng đứng chỗ cực kỳ.

"Đánh cuộc một lần, nhìn Thứ Xà Vương cùng Thạch Man Hùng, này hai phe ai có thể thắng!" Lam Thanh cười nói.

Lữ Lương nghe vậy khẽ cười một tiếng nói: "Hai cái Nhất giai cao cấp Thạch Man Hùng, đối với một mực Thứ Xà Vương, ừ, phần thắng đều tại 5-5, vòng có thể bắt đầu."

"Đặt cược a!" Lam Thanh giựt gậy nhìn mình hai cái tiểu đệ, cùng với Trần Phong Lữ Lương hai người.

Trần Phong tựa như đối với không lớn cảm thấy hứng thú, chính là đè ép một Vạn Kim tệ tại Thứ Xà trên người Vương, bởi vì hắn cảm thấy, người ta Thứ Xà Vương, dù gì cũng là một cái nhị giai ma thú, tuy thực lực không thể nào ngu, thế nhưng đối phó hai cái Nhất giai ma thú Thạch Man Hùng ngược lại là đủ rồi.

Bất quá thấp Bàn tử cùng người cao cũng không như vậy nhìn.

Chỉ thấy người cao nói: "Lúc này Thứ Xà Vương, đã tỉnh bị lực tấn, ngươi không thấy được mà, vừa đánh vừa lui, ta nghĩ Thạch Man Hùng nhất định có thể đánh bại Thứ Xà Vương, chỉ là vấn đề thời gian mà thôi."

Thấp Bàn tử thấy người cao như thế ung dung, cũng là trùng điệp gật đầu một cái.

Người cao cùng thấp Bàn tử hai người đều là đè ép năm Vạn Kim tệ tại hai đầu Nhất giai ma thú trên người Thạch Man Hùng, sau đó liền bắt đầu vì cái này vốn không quen biết hai cái gấu đen nổi giận cổ gắng lên.

Lập tức, Lam Thanh đem ánh mắt nhìn về phía Trần Phong, cười nói: "Lão đại, ngươi sao?"

Trần Phong quay người, nhếch miệng nói: "Ngươi còn có tiền chơi sao?"

Ngụ ý, dường như là đang nói, mấy ngày hôm trước ngươi không phải thua sạch sao.

Lam Thanh khuôn mặt nhỏ đỏ lên, bĩu môi mong nói: "Tuy ta không có tiền, thế nhưng trong chốc lát lấy được Hồn Nguyên, ta thế nhưng là có tiền thù lao, đến lúc sau chẳng phải có sao, lại nói tiếp, lần này ta không nhất định sẽ thua!"

Trần Phong đầu một hồi mê muội, dân cờ bạc a, quả thực dân cờ bạc, đều thua sắp ăn mày đi, còn chấp mê bất ngộ.

Vì vậy hô, Trần Phong nói: "Ta áp Thứ Xà Vương sẽ thắng, ta rút mấy là ba người các ngươi thêm vào con số." Dứt lời chính là chuyên tâm nhìn đánh nhau rồi.

Lam Thanh vui mừng nhường mày, vui, trong nội tâm Âm đạo: "Đến đây đi món tiền nhỏ tiền, chúng ta rút cục có thể lần nữa gặp mặt!"

Mục quang chuyển dời đến chiến cuộc.

Lúc này Thạch Man Hùng có thể nói là đại xuất danh tiếng, đôi Thạch Man Hùng, quả nhiên không giống bình thường, ngươi một quyền, ta một trào, đánh Thứ Xà Vương không ngừng rút lui, hơn nữa là từng quyền đến thịt, bị đánh đầu óc choáng váng Thứ Xà Vương, đã quên chạy trốn là cái gì, đưa đầu để cho hai cái Thạch Man Hùng đánh tới đánh lui.

Thấy như vậy một màn, Lữ Lương tâm đều nguội lạnh, này chỗ nào là đánh nhau nha, rất rõ ràng là quần chiến, xem ra kia hai Vạn Kim tệ là nước dõm lá khoai.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Thắng bại

Lữ Lương yếu ớt tiến tới Trần Phong sau lưng, nhỏ giọng nói: "Đây là nhị giai ma thú Thứ Xà Vương, như thế nào như vậy đồ bỏ đi, liền hai cái gấu đen đều đánh không lại."

Dứt lời phần hận nhìn chằm chằm kia chịu đủ tàn phá Thứ Xà Vương, trong nội tâm rất là không khoái sôi nổi trên mặt, Trần Phong trước kia thật sự là không nhìn ra, lấy trước kia cái thành thực cơ trí Lữ Lương, còn có như vậy hài tử một mặt.

Cũng khó trách, bọn họ cũng còn không lớn, đều mới mười bốn mười lăm tuổi.

Trần Phong sắc mặt bình tĩnh, không hề bận tâm, nhìn thoáng qua Lữ Lương nói: "Tại đây hai đầu gấu đen đến nơi lúc trước, Thứ Xà Vương đã đối mặt vô số cường địch, có thể làm được hiện tại như vậy, nó đã là đáng ta tôn kính cường giả." Tại cái này mạnh được yếu thua đích niên đại, quá làm kiêu thật không có cái gì tốt kết quả, ngươi duy nhất có thể làm, chính là một lần một lần lại một lần bức bách chính mình trở nên mạnh mẽ, như thế ngươi mới có thể sống càng thêm lâu dài.

Lần này Hồn Nguyên tranh đoạt chiến chính là cái này đạo lý.

Vì trở nên mạnh mẽ, mới có thể có nhiều như vậy ma thú, không sợ chết đồng dạng vọt tới nơi này.

Vì trở nên mạnh mẽ, bọn họ không tiếc tất cả mọi giá, khiêu chiến mạnh hơn tự mình rất nhiều ma thú, ôm hận phải chết quyết tâm.

Rất hiển nhiên, Lữ Lương không nghĩ tới Trần Phong sẽ nói ra có chiều sâu như vậy, nhìn nhìn Trần Phong biểu tình, nhất thời ngây ngẩn cả người, thật lâu mới như có điều suy nghĩ gật gật đầu, thế nhưng lại lắc đầu, rốt cục quyết định mà hỏi: "Vậy ta nhóm cái thanh này há không phải muốn thua cuộc?"

"Ừ, là thua, bất quá không phải như ngươi nghĩ." Trần Phong có chút ngạc nhiên nói, vốn tưởng rằng Lữ Lương có vài phần thương cảm tình cảnh, cảm tình hân phần hận là bởi vì hân tiền đặt cược.

Nhìn nhìn hiện giờ Thứ Xà Vương, Trần Phong phảng phất giống như thấy được thật lâu mình trước kia, đầm máu chiến đấu hăng hái, huyết chiến đến cùng, tung một người đã đủ giữ quan ải, vạn người không thể khai thông, cuối cùng vẫn lạc phạm trần, hóa thành hư danh.

Đi qua cuối cùng đem đi qua.

Tương lai cuối cùng cũng đến.

Trước đây, nỗ lực qua hào mỗi một ngày, để mình trở nên mạnh mẽ, những cái này chính là Trần Phong mỗi ngày khuyên bảo chính mình, bởi vì hân biết, nếu không thể bước vào đỉnh phong cường giả, vậy vĩnh viễn có người đầm nát trên đầu, kia vận mệnh của mình, sẽ nắm giữ trong tay người khác, nàng không muốn kết quả như vậy, cho nên hân liều mạng còn sống.

Lữ Lương quả quyết không biết Trần Phong hiện tại trong lòng suy nghĩ, cổ trợn mắt liếc một cái giả bộ thâm trầm Trần Phong, trơ mắt nhìn Thứ Xà Vương cùng hai cái Thạch Man Hùng đối chiến.

Hai cái Thạch Man Hùng một trái một phải, khai triển chiến thuật xa luân, không ngừng đối với Thứ Xà Vương khởi xướng tiến công.

thô to cứng rắn bản chân gấu, không ngừng mà vỗ Thứ Xà Vương đầu.

Bởi vì Thứ Xà Vương toàn thân bị lân phiến nơi bao bọc, hơn nữa toàn thân hết sức mềm, hai cái Thạch Man Hùng muốn có hiệu quả đánh trúng Thứ Xà Vương đầu, cũng không phải một chuyện dễ dàng nhì, hơi trọng yếu hơn một chút là, Thứ Xà Vương thân thể linh hoạt độ rất cao, muốn tránh né Thạch Man Hùng loại này mẫn tính công kích động vật công kích, quả thực là dễ như trở bàn tay, chỉ bất quá bây giờ Thứ Xà Vương, xưa đầu bằng nay, hiện tại nó liên tiếp là chiến đấu mấy ngày mấy đêm, rõ ràng có chút lực bất tòng tâm.

Mà cuối cùng chiến đấu người thắng, muốn từ Thạch Man Hùng cùng Thứ Xà Vương bên trong đầu vỗ xuất ra.

Thứ Xà Vương không muốn mất đi đạt được Hồn Nguyên cơ hội, cho nên nó chỉ có thể là đau khổ vùng vẫy.

Mà Thạch Man Hùng vợ chồng, mắt thấy thắng lợi trái cây muốn tới tay, Thứ Xà Vương hay là liều chết phản kháng, chính là nỗi giận lấy đem Thứ Xà Vương Cường đi đặt ở trên mặt đất, sau đó hai cái gấu, mười phần có ăn ý, một cái bắt lấy đầu, một cái bắt lấy cái đuôi, bắt đầu không ngừng hưởng phản phương hướng, đem Thứ Xà Thân thể của Vương vận vẹo.

Thấy như vậy một màn Lam Thanh, mặt giựt giựt, có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Bất quá vừa lúc đó, sự tình phát sinh chuyển cơ.

Ôm Thứ Xà Vương đầu con mái Thạch Man Hùng, đột nhiên kêu rên một tiếng, toàn thân co quắp nằm trên mặt đất.

Chỉ thấy, Thứ Xà Vương, mở ra miệng xuất, có một chuỗi hắc sắc tơ máu, mà tơ máu gốc, dĩ nhiên là Thứ Xà Vương một cái răng răng vị trí.

Đây là Thứ Xà Vương bốn cái răng nọc trong đó một cái, bất quá kỳ quái là, rõ ràng tại vị trí này răng nọc, hiện tại biến thành tơ máu.

"Đây là chuyện gì xảy ra!" Lữ Lương kinh hi nói, tuy không biết rốt cuộc chuyện gì xảy ra nhì, thế nhưng nhìn ra được, đây đúng là một kiện đáng cao hứng công việc.

"Thứ Xà Vương tất sát kỹ, Xà vương phần nộ, đem trọng cơ thể ma lực, thông qua kinh mạch vận hành đến trên dưới hàm, đem trọng cơ thể độc tố đè ép đến một khóa răng nọc vị trí, sau đó trực tiếp thi triển ma lực bạo động, đem đại lượng ma lực, thông qua đặc biệt kinh mạch phát ra đến này khóa răng nọc phía trên, sau đó giúp cho địch nhân một kích trí mạng, dưới bình thường tình huống, Thứ Xà Vương Khả lấy dựa vào bản thân linh hoạt công kích cần bị thương địch nhân tiêm vào nọc độc, phát sinh bây giờ tình huống, kì thực tại cho thấy, Thứ Xà Vương đã bị dồn đến phần cuối, một chiêu này, sát một trăm tự tổn ba ngàn." Trần Phong nhìn nhìn Thứ Xà Vương lạnh lùng khắc nghiệt ánh mắt, ngữ khí băng lãnh nói.

Tại con mái Thạch Man Hùng ngã xuống đất trong chớp mắt, mất đi chèo chống lực Thứ Xà Vương đầu, tại đuôi rắn vị trí Thạch Man Hùng cường lực vận vẹo, trên không trung xoay tròn xuất một cái quỹ dị đường cong.

Mà này đầu Thạch Man Hùng còn không biết phát sinh chuyện gì, toàn cơ bắp tựa như dùng sức vận vẹo.

Lúc nó hiểu được thời điểm, đã đã chậm.

Thứ Xà Vương thân thể co rút lại, nửa khúc trên nhi thân thể nhanh chóng hướng Thạch Man Hùng bay đi, lập tức là đem Thạch Man Hùng từ chân đến cùng quần cái rắn chắc.

Bị Thứ Xà Vương cuốn lấy Thạch Man Hùng, mặc dù nó lực lớn vô cùng, thể nhưng lúc này lại tránh thoát không ra, cho tới giờ khắc này, nó mới tỉnh ngộ lại, chính mình Lão Công bị này xà đã giết chết.

Mà hắn còn không có tới kịp báo thù, cũng đã là bị Thứ Xà Vương hung hăng cắn xuống, toàn bộ đầu bị Thứ Xà Vương bởi vì phần nộ, mà kịch liệt mở lớn miệng, một ngụm nuốt hết.

~ mới nhất chương | đoạn " trên O khóa 1H tượng mạng lưới A

Thạch Man Hùng vùng vẫy rất lâu, rốt cục không nhúc nhích, mà Thứ Xà Vương, lúc này cũng là vẫn không nhúc nhích, giống như là đã chết.

"Ồ, đồng quy vu tận!" Lam Thanh lớn tiếng kêu gọi.

Nhưng không ngờ Trần Phong đột nhiên nói: "Không muốn huyên náo, Thứ Xà Vương kinh lịch chiến đấu, đã tiến nhập lột xác trạng thái, Chúng ta sớm cho kịp giết đi nó, bằng không thì chúng ta cũng sẽ không còn sống rồi đi."

Đối với cái này cái đột nhiên xuất hiện tin dữ, mọi người là chấn động.

Vốn Thứ Xà Vương thân là nhị giai ma thú, cũng đã là rất trâu bò tồn tại, gia hỏa này nếu tại thăng cấp, vậy còn rất cao minh, nhìn nhìn toàn bộ động quật thi thể, Lam Thanh mấy người trên người là một hồi ác hàn.

"Lột xác kỳ Thứ Xà Vương, là yếu ớt nhất cũng là cường hãn nhất, nhất là Ma Đan vị trí, như cường ép công kích đầu, thì sẽ gặp đến gặp mấy lần phản xung lực, cho nên, mà hắn đầu cũng là như thế, cho nên, nếu muốn đối phó thời kỳ Thứ Xà Vương, phải đem cái đuôi của nó cắt đứt, khiến nó trong cơ thể ma nguyên lưu động mất đi dung hội, đem toàn thân nó phòng ngự hệ thống đánh vào trạng thái tê liệt!" Trần Phong một bên nói qua, một bên là vọt tới Thứ Xà Vương cái đuôi phụ cận, một chương làm ăn xuất.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Lột xác Xà vương

Mọi người nghe Trần Phong lớn như vậy Nhất đoạn thoại, vốn là sững sờ sững sờ rồi, khi thấy Trần Phong dẫn đầu động thủ, Mới vừa rồi là tỉnh ngộ bảy bảy tám phần.

"chú ý công kích thời điểm, chuẩn bị tùy thời né ra, bởi vì cái đuôi của nó, Hội thỉnh thoảng phát ra có độc khí thể, loại này khí thể kịch độc vô cùng, thể nhưng sẽ không lại trong không khí tồn lưu lại vượt qua một cái hô hấp trong chớp mắt, cho nên chỉ cần lúc nó phát buu thời điểm chạy thoát là được rồi." Trần Phong tựa hồ là vừa mới nhớ tới đồng dạng, thuận miệng nói.

Năm người đứng ở một chỗ không gian thu hẹp bên trong, cũng không hề mỗi người đều có cơ hội xuất thủ.

Mà theo theo như lời Trần Phong, Thấy được như thế tình bộ dáng gấp gáp, hắn là Thứ Xà này Vương lột xác kỳ sẽ rất ngắn ngủi, cho nên mọi người chỉ có thể là Bát Tiên Quá Hải hiện lộ tất cả thần thông.

Vì mau chóng đem Thứ Xà Vương lột xác trạng thái cắt đứt, an toàn nhất có thể thực hiện phương pháp chính là hai người một tổ phân biệt đối với Thứ Xà Vương cái đuôi khởi xướng tiến công.

Đôi tổ thời gian, nắm chắc tại Thứ Xà Vương cái đuôi phóng thích độc khí đích đoạn thời gian kia.

như vậy hai người một tổ còn có thể còn lại một người, người kia thì phụ trách đem Thứ Xà Vương thân rắn quần quanh, Đánh thành từng cái một bẻ tấc.

Thứ Xà thân thể của Vương Việt có chén ăn cơm như vậy thô, muốn đem nó nâng lên đánh thành kết nê, thật sự là một cái khả nhạc cách làm.

Bất quá, như không làm như vậy, như đang lúc mọi người công kích Thứ Xà Vương cái đuôi dưới tình huống, Thứ Xà Vương hoàn thành lột xác, đến lúc

sau nỗi giận Thử Xà Vương, chết trong nháy mắt bọn họ tính khả năng rất cao.

Thế nhưng sớm đánh thành bết tắc, tuy sẽ không đối với Thử Xà Vương tạo thành trực tiếp trọng đại tổn thương, nhưng vẫn có thể tiến thêm một bước hòa hoãn Thử Xà Vương thế công.

Cứ như vậy, năm người, phân công rõ ràng phối hợp ăn ý.

Việt có nửa giờ qua đi, cứng rắn cái đuôi, tại kinh lịch hơn trăm lần cường lực công kích, Rốt cục có rạn nứt dấu hiệu.

Trần Phong hít sâu một hơi, "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng, đem trong cơ thể nguyên khí, trải qua vừa chuyển, hai chuyển ba chuyển, tứ chuyển, Trần Phong đã là cảm giác được, cuộn cuộn lưu động nguyên khí, tràn ngập đè xuống kinh mạch, từng phút đồng hồ đều có một loại sắp nổ bung đau đớn.

Rốt cục, đem cỗ này nguyên khí dẫn tới nơi lòng bàn tay, Trần Phong hét lớn một tiếng "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ hai thần tướng.

Không trung nhìn lại, một người mặc áo giáp màu đen dừng sĩ, cầm trong tay đại đao, vung đao chém xuống.

Mà cùng lúc đó, càng thêm quỷ dị làm cho người ta sợ hãi một màn phát sinh.

Bị trời thiệt nhiều cái bết tắc nhi Thử Xà Vương, rồi đột nhiên mở mắt.

Tại Hắc Âm trong động, ánh mắt của nó vô cùng dọa người, đó là một loại như thế nào màu đỏ tươi, nhưng người liếc mắt nhìn đều cảm thấy mao cốt sợ người.

càng thêm khủng bố chính là, theo ánh mắt nó trợn to, kia màu đỏ tươi vẻ vẫn còn ở tăng cường, Vẫn còn ở lan tràn, Gần như có chói mắt mà ra đồng dạng tư thế.

Lam Thanh chính là kia cái trời lại Thử Xà người của Vương, tuy hấn giúp xong trong tay công tác, nhưng cũng không có bỏ rơi nhiệm vụ, mà là toàn thân chú ý đến Thử Xà Vương.

Mà đang ở Trần Phong phát ra cường lực một kích, chuẩn bị chung kết Thử Xà Vương thời điểm.

Thử Xà Vương lột xác cũng là tiến nhập đến khâu cuối cùng.

Cho nên, Thử Xà con mắt của Vương, bắt đầu từ từ mở ra, mà hấn trong mắt bắn ra hồng quang, chính là một loại tấn cấp tài năng linh ngộ xà Hoàng kỹ, bạo viêm!

Toàn thân quán chú nhìn nhìn Thử Xà Vương Lam Thanh, vừa nhìn thấy kia hồng sắc hào quang, trong nội tâm chính là kịch liệt một hồi, không lưỡng lự nâng lên một cước, đem trong cơ thể nguyên khí nhanh chóng triệu tập bên phải chân mũi chân phía trên, bành một chút, hướng Thử Xà Vương càng dưới bay đi.

Mà chính là đang bay ra đi một cước này thời điểm, Lam Thanh lúc này mới nhớ tới Trần Phong nói, Thử Xà Vương đầu hội gấp bội phản xung người công kích công kích.

Mà Lam Thanh như cũ là không chút do dự đạp xuống.

Chỉ cần có thể cải biến Thử Xà Vương tấn cấp, nắm giữ xà Hoàng kỹ bạo viêm phi hành phương hướng, Lam Thanh sẽ không tiếc.

Rầm rầm rầm~ liên tiếp tam sinh giòn vang.

Tiếng thứ nhất là Trần Phong thần tướng, một đao đem chà đạp hồi lâu Thử Xà Vương cái đuôi chém đứt.

Tiếng thứ hai giòn vang là Lam Thanh đạp đến Thử Xà Vương càng dưới, Bị cường đại phản xung lực ảo đứt chân các đốt ngón tay thanh âm.

Tiếng thứ ba là Thử Xà Vương Tiến hóa, dùng ra xà Hoàng kỹ, lau Trần Phong đầu bay ra ngoài, xuyên qua thạch bích phát ra thanh âm.

Trần Phong một kích chung kết Thử Xà Vương, lập tức theo tiếng hướng Lam Thanh nhìn lại.

Chỉ thấy Lam Thanh đá vào Thử Xà Vương càng dưới chân, hiện tại đã thay đổi hấn xứng đáng hình dạng, rất rõ ràng là bị chấn gãy.

Trần Phong hít sâu một hơi, nhanh chóng dời thân đến Lam Thanh bên cạnh.

Đầu tiên là vịn Lam Thanh ngồi ở một bên hơi hơi lồi địa phương, tựa ở trên thạch bích.

Sau đó đem Lam Thanh gãy xương một cái chân, song song mặt đất cắt kỹ.

từ hông bên trong móc ra một con dao găm, cẩn thận từng li từng tí đem Lam Thanh ống quần, từ đuôi đến đầu cắt đến đầu gối.

Lúc này, Trần Phong có thể kinh ngạc phát hiện, vốn hắc nên thẳng đứng mu bàn chân chân, hiện tại Lam Thanh mu bàn chân, đã cùng chân của hắc song song, trở thành một mảnh thẳng tắp.

Bởi vậy có thể đoán được, lúc ấy Lam Thanh đá vào Thử Xà trên đầu Vương thời điểm, kia phản xung lực nên lớn đến bao nhiêu.

Tại Trần Phong làm những điều này thời điểm, từ đầu đến cuối, Lam Thanh đều là cẩn thận, không có phát ra một tiếng rên.

Trần Phong biết, như vậy thương thế nghiêm trọng, nói không thông đó là gạt người, cho dù là tập võ người, như vậy thương thế nghiêm trọng, cũng sẽ đau vận đi qua thiệt nhiều lần không chỉ, mà Lam Thanh có thể làm được điểm này, rất là khó khăn.

Lúc này Lữ Lương bọn họ đã xác định Thử Xà Vương đã chết vĩnh viễn lên vĩnh viễn, sẽ không lại nhảy dựng lên đã thương người, lúc này mới chạy đến bên này, xem xét thương thế của Lam Thanh.

Lúc bọn họ mấy cái thấy được chân phải đã biến thành dị dạng Lam Thanh, trong nội tâm nhất thời kinh hãi.

Bọn họ lúc này mới nhớ tới, Trần Phong có vẻ như nói qua, Thử Xà Vương đầu cùng Ma Đan xung quanh, đều có được rất mạnh phản xung lực, xem ra hắc nói thật sự là.

Thế nhưng là đối với Thử Xà Vương cao như vậy cấp ma thú, giống như là bình thường bọn họ cũng là rất ít nhìn thấy, mà Trần Phong lại là làm sao biết liệp sát Thử Xà Vương phương thức đây này, mà còn có thể chuẩn xác suy đoán ra, Thử Xà Vương lột xác kỳ, những kiến thức này, Trần Phong là từ đâu而知 đây này?

Bất quá bọn họ hiện tại không nghĩ những cái này, bởi vì bọn họ lần nữa bị Trần Phong làm ra biểu hiện tới năng lực làm chấn kinh.

Chỉ thấy Trần Phong đưa tay tại Lam Thanh Huyết Trì huyết, quá suối huyết, giữa các hàng huyết, chân ba dặm huyết vị trí nhẹ điểm một cái, phục hoa lướt ảnh.

Nhìn như lơ đãng một chút, cũng chỉ có Trần Phong biết, ẩn chứa trong đó huyền diệu.

Mỗi lần huyết đạo điểm kích [ấn vào], Trần Phong đều ẩn chứa một chút bất đồng trình độ nguyên khí đậm, những cái này nguyên khí đậm, có thể mặc qua làn da, tiến nhập đến huyết đạo bên trong, do đó đạt tới điều tiết trong kinh mạch nguyên khí lưu động phương hướng cùng với tốc độ công hiệu, thậm chí, có thể đưa đến giảm đau hiệu quả.

Quả nhiên, tại Trần Phong một phen loạn điểm, vốn Lam Thanh còn rất buồn bực, buồn bực Trần Phong đây là tại làm gì vậy, Thế nhưng là Trần Phong điểm qua những cái kia huyết vị, Lam Thanh rốt cục hiểu được.

Trần Phong đó là đang cho hắc giảm đau, hảo có tác dụng!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Hồn Nguyên thạch

Một bên nhìn nhìn ba người, lúc này cũng giống như nhìn ra trong đó mảnh khỏe, nhao nhao là thở phào nhẹ nhõm.

"Đã có người hiểu y thuật, như vậy chúng ta an tâm rồi, chúng ta hay là mau chóng đem Lam Thanh đưa hội Vân Thủy Thành, thỉnh y thuật cao siêu thầy thuốc, đem thương thế của hắc chữa cho tốt a." Ái Bàn Từ cho rằng Trần Phong chỉ là đơn giản giảm đau sau đó băng bó một chút, vì vậy liền đề nghị.

Ái Bàn Từ nói xong, ba người bọn họ chính là ba chân bốn cẳng muốn đi lên đem Lam Thanh nâng lên, rồi cuộc nhân mạng lỗi nặng thiên, tại cái này thời gian nguy hiểm, tất cả mọi người nghĩ đến như thế nào mau chóng theo Lam Thanh cứu chữa hảo.

Mà Trần Phong, lúc này lại là quát lạnh một tiếng: "Dừng tay!"

Mọi người sửng sốt, không có hiểu được Trần Phong là có ý gì, Ái Bàn Từ chính là lên tiếng hỏi.

"Làm sao vậy lão đại!"

"Hiện tại thân thể của hắc bất tiện di động, nơi này cách Ly Vân thủy thành, con đường gấp ghe, dù cho tốc độ nhanh nhất, cũng phải tám canh giờ trở

lên tài năng đến, mà bây giờ Thương thế của hắn đã lan tràn đến kinh mạch, tám giờ, tắc nghẽn kinh mạch sẽ hoại tử tại mắt cá chân phía dưới, đến lúc sau Đại La Thần Tiên đều cứu không trở lại hắn này cái chân." Trần Phong phân tích nói.

"Ý của ngươi là, Lam Thanh chân của hắn, hết thuốc chữa?" Lữ Lương một hồi thất vọng.

Lam Thanh nghe vậy, lại không có quá lớn phản ứng, nhàn nhạt cười, sang sảng mà nói: "Không quan hệ, gia tộc sẽ chiếu cố ta cả đời, cho dù ta cái gì cũng không làm."

Hắn dường như là tại trấn an mọi người, lại dường như là tại trấn an chính mình, Nghe đều là như vậy đáng vẻ hào sảng.

"Một cái nho nhỏ vết thương ở chân mà thôi, ngươi còn muốn ý lại giường cả cuộc đời trước? Ngươi nghĩ nhiều thiếu niên." Trần Phong thân nhiên nói.

Lập tức, bốn ánh mắt tám đạo mục quang, chặt chẽ chuyển dời đến trên người Trần Phong, thẳng tắp nhìn chăm chăm Trần Phong.

"Xem ta làm gì." Trần Phong nghi ngờ nói.

"Chúng ta là đang hỏi ngươi, có cái gì cần giúp đỡ mà, nói thí dụ như làm cho cái cái cửa, hoặc là thu thập một chút thảo dược." Lữ Lương nhắc nhở.

"Cái cửa? Làm gì vậy." Trần Phong nghiêng đầu cũng nghĩ không ra được.

"Đem chân cửa hạ xuống, sau đó tại trở lại vị trí cũ." Lữ Lương nói.

"Cút." Trần Phong mắng.

Thấy Trần Phong tin tưởng như vậy, còn có như vậy một ồn ào, tâm tình của mọi người đều hòa hoãn không ít.

Vì vậy Trần Phong nói: "Được rồi, thời gian không nhiều lắm, các ngươi đem lần này chiến lợi phẩm thu thập một chút, ta giúp đỡ Lam Thanh chân trở lại vị trí cũ, một tiếng đồng hồ sau chúng ta xuất phát, trở về Vân Thủy Thành."

Một phút đồng hồ, Trần Phong thu tay lại, Lam Thanh đã là đau hôn mê bất tỉnh, mặc dù có nguyên khí trận giảm đau, nhưng Lam Thanh vẫn cảm giác được vô pháp kháng cự đau nhức.

Kia đau nhức cũng không phải là đến từ miệng vết thương bản thân đau nhức, như cũ là nguyên ở kia Thứ Xà Vương Cổ kỳ quái công kích, đó là một loại ám kinh, cho nên đau, cũng là ám đau nhức, rất huyền diệu.

Đem chuyện của Lam Thanh thu thập xong, Trần Phong lúc này mới có thể đứng dậy, liếc mắt nhìn lần này nhiệm vụ vai chính, Hồn Nguyên thạch.

Tầng đá kia, hiện tại như cũ là hoàn hảo không tổn hao gì khảm nạm ở một bên thạch bích bên trong.

Một mực ở hấp thu xung quanh huyết khí đích Hồn Nguyên thạch, lúc này chói lọi, trở nên càng chói mắt.

Từng trận lấp lánh bạch quang, để cho con mắt của Trần Phong có trong nháy mắt hoảng hốt.

Đi đến Hồn Nguyên mặt đá trước, Trần Phong vui vô cùng.

Từ đeo trên cổ trong nạp giới, lấy ra một bả vô cùng sắc bén chủy thủ, cầm trong tay suy nghĩ một chút, lập tức tiến lên.

Đem trong cơ thể nguyên khí, liên tục không ngừng đưa vào chủy thủ bên trong, sau đó tại Hồn Nguyên thạch xung quanh vết có một tắc xa trên thạch bích, mãnh liệt một chút đâm hạ xuống.

Thổi phù một tiếng.

Thiết chế chủy thủ, như cùng là cắt đứt hủ đồng dạng, theo tiếng vang tiêu tán, chính là chui vào tầng đá cứng rắn bên trong.

Càng thêm làm cho người ta nghẹn họng nhìn trần trời chính là, Trần Phong không chế cây đao này, tại rộng lớn trên vách tường, hóa một vòng tròn.

vòng, vừa đứng đem Hồn Nguyên thạch phác họa ở bên trong.

Làm xong những cái này, Trần Phong thu hồi chủy thủ.

Một tay nhẹ nhàng đặt tại Hồn Nguyên trên đá, ngừng thờ, đem nguyên khí quán chú đến nơi lòng bàn tay, loại nguyên khí ngưng kết tại lòng bàn tay của hắn, bởi vì nồng độ quá cao, mà tán mất ra Thất Thái Quang Mang thời điểm, chỉ thấy Trần Phong hét lớn một tiếng, đột nhiên đưa bàn tay bên trong nguyên khí, đối với Hồn Nguyên thạch oanh kích hạ xuống.

Theo Trần Phong một chương rơi xuống, nhất thời trong động vang lên một hồi chấn thiên nổ mạnh, oanh một tiếng, chính là bụi bặm nổi lên bốn phía.

Thấy như vậy một màn Lữ Lương ba người, nhất thời bị Trần Phong động tác cho hù đến.

Bởi vì Hồn Nguyên này thạch, thế nhưng là ngàn may mắn vạn đau khổ lấy được, hơn nữa cực kỳ trân quý, không khỏi đối với võ giả có ích, đối với ma thú cũng là không nhỏ tăng.

Mà Trần Phong cũng là có ý vì tảng đá kia mà đến.

Thế nhưng là bọn họ tuyệt đối không nghĩ a a chính là, tại đạt được tảng đá kia, Trần Phong hội như vậy đối đãi Hồn Nguyên thạch, chẳng lẽ lại, này khối Hồn Nguyên là giả hay sao?

Mọi người ở đây nghi hoặc vạn phần thời điểm, bọn họ nhao nhao là lần hai há to miệng mong, vẻ mặt chấn kinh.

Bởi vì bọn họ thấy được, tại Trần Phong mãnh liệt một kích, Hồn Nguyên thạch hoàn hảo không tổn hao gì, mà càng thêm thần kỳ chính là, Hồn Nguyên thạch dán tay của Trần Phong chường, bị Trần Phong từ trên tường khẫu trừ lại.

Cho đến lúc này Lữ Lương bọn họ mới bừng tỉnh đại ngộ.

Nguyên lai Trần Phong một chường kia, nhìn như là sắc bén vô cùng, thế công kinh người.

Thế nhưng là đó là Cách Sơn Đà Ngu, mặc dù lực điểm tại Hồn Nguyên thạch phía trên, thế nhưng chịu lực điểm cũng tại Hồn Nguyên thạch về sau thân núi phía trên.

Tuy Cách Sơn Đà Ngu Tiểu Tiểu này kỹ xảo, từng cái võ giả đều sử dụng, thế nhưng dám như Trần Phong như vậy, đối với một khối Hồn Nguyên thạch sử dụng, vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy, bởi vì Hồn Nguyên thạch trân quý, để cho bất luận kẻ nào cũng không dám có hơi hơi một chút xú qua loa đại ý.

Trần Phong kẻ tài cao gan cũng lớn, từ trên tường thuận lợi đem Hồn Nguyên thạch lấy hạ xuống, cầm trong tay, còn rất có phân lượng, ít nhất cũng có hai ba mươi cân nặng.

Trần Phong hài lòng đem Hồn Nguyên thạch đặt ở trong nạp giới, rốt cuộc lớn như vậy một khối Hồn Nguyên thạch, nói như thế nào cũng là một cái hiếm có bảo bối, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, có đôi khi làm người lại muốn điều thấp một ít cho thỏa đáng.

Làm xong những cái này, Trần Phong nhìn nhìn ngu ngơ trên mặt đất mấy người.

"Các người đều thu thập xong chưa?" Trần Phong tùy ý mà hỏi.

Sau đó trong động nhẹ nhàng liếc một cái, ngạc nhiên phát hiện, Lữ Lương ba người bọn họ chỉ là đem Thứ Xà Vương cùng Thạch Man Hùng Ma Đan lấy ra, như da lông hàm răng lợi trào những cái này trân quý tài liệu luyện khí, đều ném trên mặt đất, chính là lắc đầu thở dài nói: "Các người a các người, những cái này da lông nanh vuốt xương cốt, đều là trân quý tài liệu luyện khí, các người sao có thể bỏ mặc bảo tàng nắp trong này không có thiên lý trong sơn động, mà không đem bọn họ mang đi đâu này?"

Lữ Lương mấy người nghe vậy, đều là trợn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái, trong nội tâm thầm mắng Trần Phong đứng nói chuyện không đau thất lưng.

Ái Bàn Tử buồn bã nói: "Người cho rằng chúng ta đều giống như người là thổ hào mà, như nạp giới vật trân quý như vậy, chúng ta thế nhưng là không có, nếu để cho chúng ta khiêng nhiều như vậy xương cốt ra ngoài, há không phải là bị người Khi di động mỏ vàng đánh cướp sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Dự định bạn trai

Cái này Trần Phong nhất thời là ngậm miệng, Ái Bàn Tử này, nghĩ hay là rất chu đáo, xem ra là chính mình dạy bảo có phương pháp a, không tệ không tệ, chắc chắn chắc chắn miệng, Trần Phong nướng mí mắt, háng giọng một cái nói: "Ta có một cái biện pháp."

"Biện pháp, biện pháp gì, nghe dường như rất mê người bộ dáng." Lữ Lương hỏi.

"Cái này, đương nhiên là nghĩ biện pháp đem nơi này bảo bối đều chuyên chở ra ngoài biện pháp nha, thần không biết quỷ không hay, mà còn không uống phí khí lực loại kia." Trần Phong dương dương đắc ý.

Không đợi người chung quanh gật đầu đồng ý, Trần Phong chính là trong động bần việc, hần đầu tiên là góp nhặt một ít ma thú huyết dịch, trên mặt đất vẽ ra tới một người vòng, đám đông vòng lại.

Sau đó tại trong vòng đặc biệt vị trí, khắc dấu một chút kỳ quái văn tự cùng đồ án, như vậy mọi người là đầu óc choáng váng, không biết Trần Phong ý muốn như thế nào.

Thẳng đến cuối cùng Trần Phong đem một mai cấp thấp Ma Đan lấy ra, đặt ở trên mặt đất lỗ khảm bên trong về sau.

Theo chú ngữ đọc lên, xung quanh dùng hồng sắc huyết tinh hóa thành vòng tròn, nhất thời là hào quang sáng rõ.

Lữ Lương mấy người nhao nhao là há to miệng mong, bất khả tư nghị nhìn trước mắt một màn này, sâu kín tĩnh lại Lam Thanh, lại càng là kinh ngạc vạn phần, trong nội tâm đối với Trần Phong là càng thêm bất đoán không ra.

Đây là Truyền Tống Trận!

Một cái có thể tiện tay liền có thể vẽ xuất người của Truyền Tống Trận, thế nào toàn bộ đại lục ở bên trên cũng không nhiều thấy.

Bởi vì trận pháp một đường, cũng sớm đã xuống dốc, xuống dốc đến không người biết được.

Mà Trần Phong, vậy mà hội hiểu được này thất truyền truyền tống phương pháp.

Bốn người đều là vô pháp che dấu nội tâm của mình chỗ sâu kinh ngạc, trơ mắt nhìn trước mắt bạch quang lóe lên, sau đó lại lần mở mắt thời điểm, người đã ở trường học.

Mấy người lúc này địa phương, là một gian trống rỗng gian phòng, cửa sổ không biết lúc nào cũng đã là hư mất, lúc này vu vu lộ ra phong, vài năm không có quét dọn một lần trên sàn nhà, lúc này chất đầy từ trong sơn động truyền đưa tới các loại dã thú da lông xương cốt hàm răng loại tài liệu.

"Được rồi, các ngươi đem những tài liệu này phân phối một chút, để cho đợi chút nữa chúng ta đi tìm Lâm Tiên Nhi báo cáo kết quả công tác." Trần Phong điềm nhiên như không có việc gì đuổi lưng một cái nói.

Lam Thanh nghe được lời của Trần Phong, hơi hơi là bĩu môi nói: "Được rồi, lần này đánh cuộc ta thua, những vật này ba người chúng ta không có phần, đều là người cùng Lữ Lương."

Việc đã đến nước này, Lam Thanh là thua tâm phục khẩu phục.

Ai ngờ Trần Phong nghe được, khoát tay áo nói: "Không, lần này ai cũng không có bại, cho nên những vật này, các ngươi bốn cái bình quân phân phối."

Lữ Lương lúc này cũng là xen vào nói: "Đúng, nghe đội trưởng chính là, đội trưởng nói làm sao chia liền làm sao chia."

Lam Thanh ba người, lúc này mới chậm rãi điểm ngẩng đầu lên.

Lữ Lương cùng Lam Thanh mấy người thương định, để cho đợi chút nữa đi trước Lâm Tiên Nhi vị trí đưa tin, sau khi trở về đem những tài liệu này bán ra, sau đó tại chia tiền.

Mấy người từng người quay về chỗ ở, rửa mặt một phen, thay đổi một bộ sạch sẽ sạch sẽ y phục, liền hướng Lâm Tiên Nhi vị trí tiến đến.

Trên đường đi, thỉnh thoảng thấy được tan học đệ tử, đối với mấy người bọn hần người đều nghị luận.

Năm người này cấu thành thành phần đường như rất náo nhiệt.

Lam Thanh, Thiên Hạc Học Viện công nhận trường học thảo, thật là nhiều tâm của thiếu nữ bên trong thần tượng, thế nhưng Lam Thanh si tình Nhạc San San một người.

Lữ Lương, Thiên Hạc trong học viện công nhận hiệp khách, làm người chính trực hảo hữu, hơn nữa đối với võ học cực kỳ có hứng thú, phải không thiếu tổ chức đều muốn lôi kéo đối tượng.

Mà Ái Bàn Tử, tuy nó mạo xấu xí, thế nhưng thực lực tài trí hơn người, võ giả nhất trọng thiên, niên kỷ phá nhẹ, là một thiên tài.

Người cao, ngược lại là không có cái gì đáng khoe khoang, ngoại trừ nhà rất có tiền bên ngoài.

Mà Trần Phong thì là. . . Công nhận phế vật, đầu đầu đệ tử.

Không bao lâu, mấy người chính là đi tới lấy Lâm Tiên Nhi cầm đầu Liệp Nhân Đường.

Lần này Lâm Tiên Nhi không có giống lần trước như vậy sĩ diện, trực tiếp ra nghênh tiếp năm người trở về.

"Như thế nào, Hồn Nguyên có từng tới tay." Lâm Tiên Nhi từ trong môn đi ra, một bộ bạch y như tuyết, trắng nõn khuôn mặt, nhẹ nhàng copy qua lông mày nhỏ nhắn, cùng với thướt tha mềm mại đáng người, mỗi một chỗ đều tốt như tại thuyết minh lấy hoàn mỹ cái từ này.

Đứng mũi chịu sào Lam Thanh, thấy được Lâm Tiên Nhi trang phục như vậy, nhất thời là sững sờ.

Lúc bình thường, nhìn thấy Lâm Tiên Nhi đều là một thân đạo bào, hoặc là một bộ võ sĩ phục, hoặc là một thân trang phục, tóc cũng sẽ vén lên, quả quyết sẽ không như vậy lảng lảng theo gió vũ động.

Không thể không nói, Lâm Tiên Nhi hôm nay, trên người tràn ngập nữ nhân vị.

"Người bị ma thú đánh thành cảm à." Thấy Lam Thanh như thế ngu ngơ, Lâm Tiên Nhi cũng không tức giận, ngữ khí ôn hòa trêu đùa.

Nghe được câu này, Lam Thanh mặt xoát một lần liền đỏ lên.

Mà lúc này bầu không khí trở nên cũng là có chút quỷ dị.

Một cái nữ thần nhân vật tầm thường, như là một cái nữ lưu manh đồng dạng đùa giỡn thuộc hạ của mình.

Chắc chắn thật sự là thiên cổ khó gặp kỳ cảnh.

"Được rồi, người cũng đừng trêu chọc hấn, đồ vật ta lấy đến, mà người muốn Cứu Tinh Thiên Lô Lạc Trận, ta tùy thời có thể cho người." Trần Phong đi đến phía trước nói đến.

Lâm Tiên Nhi vẫn luôn tại hữu ý vô ý đánh giá Trần Phong, nghe được hấn nói như vậy, thiếu chút nữa là thốt ra: "Ta hiện tại muốn." Bất quá vẫn là bởi vì nữ sinh trời sinh đặc hữu rụt rè, hơi hơi khách khí một chút nói: "Các người một đường khổ cực, hay là vào nhà nghỉ ngơi trước a."

Nói xong, Lâm Tiên Nhi quay người đi vào nhà, lưu lại Trần Phong năm người ngây ngốc.

"Các người nói, thủ lĩnh lần này là không phải quỷ Mê Tâm khiêu, như thế nào một ngày không thấy, biến hóa lớn như vậy?" Lữ Lương khoa trương há to mồm, không thể tin nhỏ giọng dò hỏi.

"Các người biết không, càng là bình tĩnh biểu tình sau lưng, giấu kín phần nộ lại càng tăng giá trị rất đáng sợ, khẳng định chúng ta phạm sai lầm lớn, đoán chừng sau khi vào nhà, bảo tố sẽ tới." Lam Thanh thầm nói.

Lần này Lâm Tiên Nhi là tại lúc rất không phải bình thường, một cái bạo lực nữ, trong nháy mắt biến thành một cái tao nhã nữ thần, điều này làm cho ai cũng là trong lúc nhất thời khó có thể tiếp nhận.

"Chắc chắn, một đám ngu ngốc, các người chẳng lẽ không có phát hiện, đối với chúng ta mà nói, thủ lĩnh hay là lúc trước loại lạnh lùng kia thái độ, mà loại này ôn nhu, chỉ có đối với Trần Phong thời điểm mới có." Người cao, luôn luôn không thích phát biểu chính mình ngôn luận, thế nhưng mỗi một lần nói ha ha, đều tốt có đạo lý bộ dáng, cái này gọi là không lên tiếng thì thôi bỗng nhiên nổi tiếng, nghe được câu này, lập tức mọi người là hai mắt tỏa sáng.

"Ài, thật sự là này, quả là thế, chẳng lẽ lại, thủ lĩnh vừa ý người Trần Phong không thành, muốn trở mình bài của người tử? Aha ha ha, xem ra người vận rủi rất cực đã đi đến ha ha ha, vui vẻ chết ta." Lam Thanh, nghe được người cao, con mắt đầu tiên là quay tròn vòng vo vài vòng, sau đó trên mặt hiện ra mỉm cười, tiểu ý chuyển hóa làm cuồng hỉ.

Bởi vì hấn nghĩ đến, Lâm Tiên Nhi thế nhưng là Liệp Nhân Đường thủ lĩnh, hơn nữa tu vi cao thâm, lực ảnh hưởng siêu đại, nếu là Trần Phong bị Lâm Tiên Nhi dự định đi, Trần Phong sẽ không có khả năng cấu kết chỉ cái khác nữ hài nhi cơ hội rồi, Lâm Tiên Nhi cũng sẽ không phóng túng Trần Phong.

!"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Cản đường chó

Nói như vậy, chính mình không thể chiến thắng tình địch, cứ như vậy, thay đổi một cách vô tri vô giác biến mất, Tượng tượng được mình và Nhạc San San tốt đẹp tương lai, Lam Thanh nhất thời là chảy nước miếng đều chảy ra.

"Được, các người đều tỉnh, có ích đó là hữu, vô dụng đó là chó, nếu ta lần này không thể đưa ra Cứu Tinh Thiên Lô Lạc Trận cho Lâm Tiên Nhi, đến

lúc sau e rằng ta từng phút đồng hồ sẽ chết đi, nàng không phải vừa ý ta, Là vừa ý trong tay của ta đồ, mình bạch không có." Trần Phong không thể không xuất ra đánh vỡ loại này cục diện, như vậy chính mình dường như bị nữ lưu manh không lẽ đồng dạng, loại sự tình này nhĩ tại sao có thể bị động như thế, Trần Phong không phải là người như thế, cho nên đành phải là ăn ngay nói thật, hướng hồ, như Lâm Tiên Nhi loại này tính tình cổ quái nữ hài nhĩ, Trần Phong còn không có hứng thú đi chinh phục.

Theo sát sau lưng Lâm Tiên Nhi, Trần Phong cái thứ nhất đi vào.

Lữ Lương nhìn nhìn Lam Thanh, "Chúng ta liền không vào a, bây giờ người ta là hai người thế giới, chúng ta hay là nhanh đi về chia của a."

"Nghĩ khá lắm, ta sai phòng có cấm trận pháp, các người sẽ không sợ tiến vào ra không được?" Trần Phong đầu cũng sẽ không đe dọa đến.

Lần này, Mấy người đều là trung thực, ngoan ngoãn đi theo Trần Phong tiến nhập Liệp Nhân Đường.

Liệp Nhân Đường chỗ nhà này cao lâu, từ bên ngoài nhìn, quả thực có chút cũ nát, thế nhưng sau khi tiến vào mới phát hiện.

Tại cũ nát bề ngoài, Liệp Nhân Đường có một cái cao đoan đại khí cao đẳng lần nội hàm.

Trong đó bố trí, quả thực là làm cho người ta hai mắt tỏa sáng.

Một sau khi đi vào, chính là rộng rãi đường lớn.

Đường lớn tất cả có mười lăm đem tính xảo ghé bạch đàn tử, cái ghé cùng cái ghé trong đó, để đó một trương bàn nhỏ, trên mặt bàn tất cả có một bộ đồ uống trà, một cái ấm trà, cùng với hai cái chén trà.

Mà đường lớn ngồi Nam Triều bắc địa phương, để đó một Trương Khoan đại chỗ ngồi, kia cái hiển nhiên chính là thủ lĩnh vị trí, từ bỏ nhan sắc là hắc sắc, những địa phương khác, rất giống là hoàng thượng ngồi kia cái long ý.

Nhìn ra được, Lâm Tiên Nhi cũng coi là một cái bá quyền chủ nghĩa người, thông tục điểm nói, chính là một nữ hán tử.

Lúc này nữ hán tử, a không, Liệp Nhân Đường thủ lĩnh Lâm Tiên Nhi, sắc mặt bình tĩnh, dáng người tuy mười phần mê người, thế nhưng ngồi ở cái ghé kia trên nàng, mơ hồ tản ra một cỗ không giận tự uy khí thế, một loại thượng vị giả khí tức, không tự chủ lan tràn ra.

"Ngồi đi." Lâm Tiên Nhi khẽ mở cặp môi đỏ mọng.

Năm người, nhao nhao ngồi xuống.

Đi đến Lâm Tiên Nhi phụ cận Trần Phong, thấy được tất cả mọi người đã ngồi, liền bên phải trong tay để một bả trên ghé ngồi xuống.

Lữ Lương thấy thế, vội vàng đối với Trần Phong nháy mắt.

Thế nhưng Trần Phong mười phần vô tội nhìn Lữ Lương liếc một cái, uốn éo hạ thân cũng không động đậy.

Lam Thanh lúc này thấy được Trần Phong chỗ ngồi, Yết hầu xiết chặt, nuốt nước bọt.

Lâm Tiên Nhi lông mày nhẹ nhàng nhảy dựng, khóe miệng mấp mí một cái hết sức tốt nhìn nụ cười, đối với Trần Phong nói: "Lần này Hồn Nguyên thạch, căn cứ suy đoán của ta, phẩm đối với có lẽ đúng, không biết người có phải hay không thoả mãn đâu này?"

Lời này nói tương đối khách khí, đi theo Lâm Tiên Nhi thật lâu Lữ Lương Lam Thanh mọi người, đời này hay là lần đầu nghe được Lâm Tiên Nhi đối với mọi người như vậy khách khí đích nói chuyện nhiều.

Trần Phong từ chối cho ý kiến gật gật đầu, "Được thông qua."

mọi người nghe vậy, mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, thầm nghĩ: "Trần Phong gia hỏa này, thực sẽ không nói chuyện, cũng không biết hần như thế nào đã lớn như vậy, giống như vậy toàn cơ bắp gia hỏa, có thể còn sống thật sự là một cái kỳ tích."

Lâm Tiên Nhi cũng không có bởi vì Trần Phong ngạo mạn khí tức biểu hiện ra cái gì bất mãn, chỉ là nói khẽ: "Vậy hảo."

"Ân, đây là Cửu Tinh Thiên Lô Lạc Trận trận pháp đồ giải, bày trận chú ý hạng mục công việc, cùng với khẩu quyết ta cũng đã đánh dấu hảo, đáng nhắc tới chính là, người Bôn Lô phiên thuộc tính cùng Cửu Tinh Thiên Lô Lạc Trận mười phần phù hợp, nếu như khả năng, hi vọng người có thể dựa theo trong trận pháp đánh dấu tối cao quy cách tài liệu bố trí, như vậy đối với Bôn Lô phiên thuộc tính tăng thêm, cũng sẽ đạt được tốt nhất đề thăng." Nói qua, Trần Phong đem trước đó chuẩn bị cho tốt Cửu Tinh Thiên Lô Lạc Trận phổ đồ, hướng Lâm Tiên Nhi một bả đã đánh qua.

Kia tám bản đồ phổ, kỷ lục tại một trương thẻ thủy tinh mảnh, người bình thường nhặt được, cũng không hề vừa ý nội dung.

Thế nhưng tại vô giả tam trọng thiên trở lên cao thủ, Thông qua quán thấu nguyên khí đích phương thức, có thể mở ra bám vào tại trên thẻ cấm chế, do đó xem xét đến trong đó nội dung.

Tập phiên, như một bả phi đao, trực tiếp bay về phía Lâm Tiên Nhi mặt.

Thấy như vậy một màn Lam Thanh, trong nội tâm nhất thời là kinh hãi.

Không biết còn tưởng rằng, Trần Phong muốn ám sát Lâm Tiên Nhi kia mà.

, tại tạp phiến sắp bay đến Lâm Tiên Nhi tinh xảo mặt thời điểm.

Hoàng hôn nhưng.

Kia tạp phiến không hề có báo hiệu bất động tại trước mặt Lâm Tiên Nhi, lập tức nhìn thấy Lâm Tiên Nhi nâng lên trắng thuần bàn tay như ngọc trắng, Nhẹ nhàng lấy ra tạp phiến.

Một lát sau, tỉ mỉ xem xét hoàn tất tạp phiến nội dung Lâm Tiên Nhi, Rốt cục ngừng đầu, "Rất tốt, thật không lừa ta."

Dứt lời, tự trên người Lâm Tiên Nhi tản ra thượng vị giả khí tức, đã tại trong lúc lơ đãng, tan thành mây khói.

"ừ, nếu như không có chuyện gì thì, ta phải đi." Trần Phong đứng dậy nói.

Lâm Tiên Nhi nhẹ nhàng gật đầu, ý bảo tất cả mọi người có thể rời đi.

Vì vậy, Lam Thanh Lữ Lương đám người, hướng Lâm Tiên Nhi đứng dậy cáo biệt.

Ra Liệp Nhân Đường.

Lữ Lương vượt lên trước một bước, đi đến Trần Phong trước người, Thần sắc khẩn trương nói: "Trần Phong, Ngươi tại sao có thể ngồi ở đó cái ghế dựa, đây chính là. . ."

Lời của Lữ Lương còn chưa nói hết, thuận tiện như bị người giữ lại yết hầu đồng dạng, sòng sò sò đem còn dư lại lời nuốt xuống.

Lúc này, tại Trần Phong phía trước cách đó không xa, lẳng lặng đứng sừng sững lấy một người.

Một người mặc hắc sắc võ sĩ bào, đầu đội hắc sắc phát quan, ống tay áo vị trí có chứa kim sắc đường vân nam tử.

Này thân cách ăn mặc, làm cho người ta một loại gọn gàng, tràn ngập lực lượng cảm giác.

Trần Phong không để ý đến Lữ Lương kinh ngạc biểu tình, trực tiếp đi thẳng về phía trước.

Thẳng đến sắp đến gần người kia nam tử áo đen gấp thoáng qua thời điểm.

Đột nhiên, biến cố phát sinh.

Kia lẳng lặng đứng nam tử, đột nhiên tay phải vừa nhấc, trên không trung xẹt qua ma quỷ đồng dạng quỷ tích, tinh xảo hướng Trần Phong yết hầu quét tới.

Đầu ngón tay của hắn, tại bay đến Trần Phong yết hầu thời điểm, lóe ra thực chất hóa hào quang, không hề nghi ngờ, nếu như bị như vậy đầu ngón tay xẹt qua, Trần Phong đầu nhất định sẽ cùng thân thể nói bye bye.

Bành.

Trần Phong nâng lên cánh tay trái, sòng sò sò ngăn trở nam tử áo đen thủ chương đánh úp lại.

Một chiêu, Trần Phong chỉ cảm thấy cánh tay trái run lên.

bởi vậy có thể đoán được, nam tử này thực lực quả quyết sẽ không thấp.

Đem ánh mắt nhìn về phía nam tử áo đen, Trần Phong phát hiện, người kia mục quang cực kỳ băng lãnh, giống như một thanh lợi kiếm.

Người này thực lực tại võ đồ ngũ trọng thiên, thế nhưng là Trần Phong có thể nhìn ra được, như không phải đối phương cố ý áp chế, đã sớm có thể bước vào võ giả nhất trọng thiên cảnh giới.

Một cái không chỉ vì cái trước mắt, không ham danh lợi, không tham công liệu lĩnh người, sẽ là một người đơn giản sao.

Trần Phong mơ hồ cảm giác, người này hình như là chính mình trọng sinh đến nay, đụng phải cực kỳ có sức nặng một người.

Chỉ là không biết là, người này, tại sao lại cùng mình trở mặt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Tiếc bại

"Tổng Văn, người bề quan đi ra sao?" Lam Thanh việc không liên quan đến mình, ôm bờ vai đã đi tới, nhìn nhìn nam tử áo đen dò hỏi.

Lập tức gọi là Tổng Văn nam tử áo đen gật đầu, tựa hồ nhìn ra Lam Thanh cùng Trần Phong đi lại rất thân, Tổng Văn có chút bất mãn lạnh giọng hỏi: "Người làm sao có thể cùng đồ bỏ đi đi cùng một chỗ." Trong khi nói chuyện, vì để cho người phân rõ sở hấn nói tới ai, còn dùng ngón giữa tại Trần Phong phượng hướng một chút.

Đồ bỏ đi chỉ chính là Trần Phong, tuy không quen người này phương thức nói chuyện, Trần Phong hay là cố nén dưới không có một quyền đem cái này đáng giận gia hỏa đánh bay, Trần Phong cũng muốn nhìn xem, gia hỏa này có thể lớn lối thành bộ dáng gì nữa.

"A?" Còn không có làm rõ ràng tình huống Lam Thanh sửng sốt, thầm nghĩ, "Dám nói hấn là đồ bỏ đi, xem ra người muốn lọt vào Trần Phong điền cuồng trả thù rồi, chỉ là không biết, hai người các người ai hội càng mạnh một chút." Tuy Lam Thanh cùng Trần Phong quan hệ có chỗ hòa hoãn, nhưng là từ trên căn bản, hay là tình địch quan hệ, hấn còn là hi vọng Trần Phong bị người hành hung một trận.

Vì vậy, Lam Thanh lung lay đầu nói: "Ai, thù lĩnh lời nhấn nhủ nhiệm vụ, muốn ta cùng hấn một chỗ hoàn thành, như thế nào, các người tại sao biết?"

"Ta cùng hấn chưa từng gặp mặt, bất quá hấn lần nữa hướng gia tộc của ta khiêu khích, đã đến không thể không chết tình trạng, nếu là người cùng hấn không quen, ta đề nghị người hay là cách hấn xa một chút." Nam tử áo đen Tổng Văn, mườì phần có phạm nhi nói.

"Lời này nói rất hay sinh kỳ quái, ta là không lẽ muội muội của người, hay là mạnh mẽ hủy đi nhà của người phòng ốc, về phần theo ta như vậy thâm cừu đại hận?" Trần Phong tiêu vũ trụ thiếu chút nữa bạo phát, người này nói chuyện thật sự là làm giận, lão tử như thế nào người rồi, vừa lên tới liền làm cho dường như có thù không đội trời chung đồng dạng, bất quá, từ Lữ Lương vừa rồi một tiếng Tổng Văn có thể nghe ra, người này nếu như không có làm, hấn là cùng kia cái gọi là cái Tổng Cơ gì gia hỏa có chút quan hệ.

Bất quá nói lên Tổng Cơ này, thật sự là làm giận, chính mình tài nghệ không bằng người cũng thế mà thôi, còn muốn liên lụy rất nhiều người đi tìm cái chết, thật sự là một cái nhu nhược tiểu nhân vật.

"Người! Tự tìm chết!" Tổng Văn tức giận quát, vừa rồi giả bộ lạnh lùng Tổng Văn, bị Trần Phong một hồi ngôn ngữ vũ nhục, liền giả bộ không được nữa, đương trường muốn xuất thủ.

Lúc này Trần Phong cũng là động Chân Hóa, giả thoán một quyền nhảy ra Tổng Văn phạm vi công kích, tại Tổng Văn nhìn hằm hằm, chuẩn bị vũ kỹ "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng.

Mà Tổng Văn cũng là muốn muốn tốc chiến tốc thắng, cho nên hấn cũng là tại hai người sau khi tách ra, chính là bắt đầu chuẩn bị vũ kỹ phóng thích.

Từ vừa mới bắt đầu liền có thể tiến nhập đến gay cán chiến đấu, Lữ Lương cùng Lam Thanh đám người, cũng là dọa cái không nhẹ, cũng không dám tiến lên ngăn lại.

Rất nhanh. . .

Gần như chỉ là một trong nháy mắt, từ tay của Tổng Văn, chính là nguyên khí ba động dữ dằn, chính là lòi ra một đạo lam sắc hào quang.

Này lam sắc hào quang, tại đây dạng ban ngày, lại là như vậy chói mắt.

Một mực chăm chú nhìn chăm chăm hai người Lữ Lương, thấy được Tổng Văn trong tay lam sắc quang mang, lên tiếng kinh hô: "Hàn Băng chi nộ."

Đây là Tổng Văn vẫn lấy làm ngạo thành danh kỹ, đem trong cơ thể nguyên khí, đi qua Vũ Hồn thúc hóa, thả ra hàm chứa Băng Thuộc Tính năng lượng lốc xoáy, cỗ năng lượng này vòng xoáy, hội biến thái bám vào tại trên năm tay, tại thời điểm chiến đấu, hội căn cứ vũ kỹ biến hóa, phát triển xuất tầng tầng lớp lớp, làm cho người khó lòng phòng bị mạnh mẽ hữu lực công kích chiêu thức, có người tin đồn, Tổng Văn dựa vào tất sát kỹ, đang phối hợp vũ khí của hấn cực băng lưỡi dao sắc bén, nhẹ nhõm chém giết một người võ giả nhất trọng thiên cao thủ.

Võ giả nhất trọng thiên a, Tổng Văn còn chỉ là một cái võ đồ, liền có thể đơn giản giết chết võ giả nhất trọng thiên, này trọn vẹn tra xét nhiều cái cấp bậc.

Đây cũng là vì cái gì, Lữ Lương sẽ đối với nó hết sức kiêng kỵ nguyên nhân.

Thực lực của người này, tuy cùng Lữ Lương tương đồng võ đồ ngũ trọng thiên cảnh giới.

Thế nhưng Tống Văn sức chiến đấu, cao hơn Lữ Lương rất nhiều.

Nghe được từ trước đến nay trầm ổn, gặp nguy không loạn Lữ Lương lên tiếng kinh hô, Trần Phong minh bạch, Tống Văn một chiêu này, uy lực nhất định là không thể khinh thường.

Vì vậy, Trần Phong liền không chút do dự mở ra "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, đem một chiêu này mở ra đến ba chuyển, lẳng lặng cùng chờ đợi Tống Văn chiêu số, hẳn cũng muốn nhìn xem, ai so với ai khác cuồng hơn một chút, mà Tống Văn gần như cũng là đồng thời chuẩn bị xong vũ kỹ của mình.

Khốc tượng y mạng lưới: Q vĩnh viễn t lâu miễn phí; } đọc tiểu thuyết!

Vì vậy, hai người liếc nhau, đồng thời xuất thủ.

"Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng công kích đặc điểm là, gió thổi không lọt, dựa vào chiêu số linh động tính, đem phạm vi công kích cực độ mở rộng, cho địch nhân một loại đáp ứng không xuê cảm giác.

Có thể nói, "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng công kích, giống như là Hạ Thiên mưa to đồng dạng, toàn phương vị không góc chết.

Thế nhưng là Tống Văn một chiêu này Hàn Băng chỉ nộ, mặc dù không có Trần Phong loại kia biến thái nhiều lần mấy đả kích, chỉ có ba lần, thế nhưng mỗi một lần đều là hết sức bá đạo.

Hàn Băng chỉ nộ chính là đem trong cơ thể nguyên khí phóng xuất ra, kết hợp bản thân Vũ Hồn thuộc tính, bộc phát ra mạnh mẽ hữu lực một kích.

Bởi vì Tống Văn Vũ Hồn là thuộc về Thủ Hồn, hơn nữa còn là mười phần hiểm thấy mười phần bá đạo Hàn Băng hổ, cho nên vũ kỹ đối với hắn tăng phúc rất lớn, dùng đến về sau uy lực trên sẽ có mười phần khủng bố tăng phúc.

Lời không nói nhiều, qua trong giây lát, hai người đã đối với đụng vào nhau.

Tại đối mặt Tống Văn Hàn Băng chỉ nộ thời điểm, Trần Phong "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, rõ ràng có chút rơi xuống hạ phong, giống như là một cỗ vòi rồng, treo lật ra bơi lội tại biển rộng thuyền nhỏ đồng dạng.

Tại Hàn Băng chỉ nộ mạnh mẽ hữu lực công kích, Trần Phong "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, tại giao thủ mới bắt đầu, chính là bị dễ dàng công phá, tại gió thổi không lọt phòng ngự cùng công kích, sống sờ sờ bị Hàn Băng chỉ nộ ngoại vi chỗ mang theo kinh khí dễ dàng hóa cỏi ra.

Mà Hàn Băng chỉ nộ công kích, không hề phòng đồng dạng nhích tới gần thân thể của Trần Phong các nơi chỗ hiểm.

Trần Phong nhất thời trong nội tâm khẩn trương, vội vàng đem "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng phạm vi kịch liệt co rút lại, toàn thân giống như trong gió nhẹ nhàng nhảy múa bông hoa đồng dạng, một phen hoa mắt, vô số quyền ảnh đem Hàn Băng chỉ nộ công kích bao vây lại.

Thế nhưng là như thế như vậy, cũng là không thể tránh được liên tiếp bại lui nguy hiểm.

Hàn Băng chỉ nộ công kích, chia làm tam đoạn thức công kích.

Đoạn thứ nhất, hướng Trần Phong yết hầu công kích mà đi.

Một chiêu này, tốc độ lực lượng đều là hoàn mỹ tới cực điểm, hơn nữa từ đối phương thuận buồm xuôi gió bộ dáng đến xem, đối phương đối với một chiêu này có mười phần nắm chắc, cũng sớm đã là diễn luyện vô số lần.

May mà "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, nhất rõ ràng đặc điểm chính là linh động tính, tại "Linh Toàn Đoán Thể", thân thể của Trần Phong dị thường linh hoạt, thân thể có thể tại trong thời gian ngắn biến hóa ra thường nhân rất khó làm được tư thế, để trốn tránh công kích của đối thủ.

Đoạn thứ nhất công kích, cứ như vậy, để cho Trần Phong, vận dụng "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng linh động tính, hiểm và hiểm tránh né ra.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Lạt Muội

Thế nhưng là một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, tại thân thể của Trần Phong còn chưa thẳng bằng thời điểm, Tống Văn Hàn Băng chi nộ đệ nhị đoạn công kích, chính là nước chảy thành sông đồng dạng đi tới trái tim của Trần Phong vị trí.

Không thể không nói, Hàn Băng chi nộ chính là dùng để đơn thể đối địch, hơn nữa chiêu thức tàn nhẫn, một kích bị mất mạng, không hề nghi ngờ, nếu là một chiêu này Trần Phong vô pháp hóa giải, nhất định sẽ đương trường trái tim dữ dẫn thân vong.

Tốc độ ánh sáng, Trần Phong cơ hồ là theo bản năng, tràn ngập nguyên khí ba động hai tay, nhanh chóng đối với Tống Văn nắm tay nghênh đón tới.

"Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất linh hàng, cứ như vậy cùng Hàn Băng chi nộ đệ nhị đoạn công kích cứng đối cứng đối hám lại với nhau.

Rầm rầm rầm phanh.

Lại liên tiếp, cơ hồ là một trong nháy mắt, Trần Phong đã có hơn mười quyền đánh vào Tống Văn trên nắm tay.

Mà thẳng đến cuối cùng một quyền đánh lên đi, Hàn Băng chi nộ đệ nhị đoạn công kích, mới khó khăn đứng tại trái tim của Trần Phong lúc trước.

Mà lúc này, "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất linh hàng chiêu thức đã là phóng thích hoàn tất.

Tại lực cũ đã qua, lực mới không sinh thời điểm.

Hàn Băng chi nộ đệ tam đoạn công kích lần nữa đánh úp lại.

Chỉ thấy Tống Văn nắm tay, hướng phía dưới vừa chuyển, đã mất đi lực công kích Hàn Băng chi nộ, lần nữa mang theo xé rách hết thủy lực lượng, hướng Trần Phong đan điền bay đi.

Lần này, Trần Phong cũng là hơi có chút tròn tròn mắt.

Khốc tượng, i mạng lưới đầu r phát _

Hàn Băng này chi nộ quả nhiên bá đạo vô cùng.

Mỗi một đoạn công kích, đều tại trước một sóng công kích trên cơ sở, thành lần gia tăng gắng sức lượng cùng lực phá hoại.

Mà lúc này, đệ tam đoạn Hàn Băng chi nộ, có thể nói là, áp súc Hàn Băng chi nộ một chiêu này ẩn chứa tinh hoa, gần trong gang tấc Trần Phong, đã là cảm nhận được, cổ này đến từ Tống Văn nắm tay hàn ý, thẳng đem đan điền của mình đông cứng, hơn nữa, tại đây một quyền bao phủ, trong đan điền xa kỳ lưu động, chợt bắt đầu trở nên có chút chậm chạp.

Như không phải Trần Phong một mực điều động nguyên khí cao tốc lưu chuyển, nói không chừng hiện tại lúc này đan điền sẽ xuất hiện ngăn ngại đóng băng, đến lúc sau lại bị Hàn Băng chi nộ một quyền đánh trúng, chết là nhất định rồi.

Lữ Lương cùng Lam Thanh đều là thấy được, gần như tốc độ ánh sáng trong đó, Hàn Băng chi nộ đã phá hết Trần Phong công kích, thẳng tấp bay về phía Trần Phong đan điền, lúc này, hai người đều minh bạch, Trần Phong đại thể đã mất, chỉ có ngoan ngoãn chịu chết phần, mà bọn họ đối với cái này có thể làm, chỉ có ngạch đầu thờ dài phần, bởi vì ai cũng không nắm chắc, tại Hàn Băng chi nộ uy lực, có thể hoàn hảo không tổn hao gì đào thoát.

Rốt cuộc, Liệp Thủ Đường đệ nhất đem ghế xếp có tay vịn, duy nhất có tư cách cạnh tranh chính là cái này Tống Văn, đây cũng là vừa rồi Trần Phong ngồi ở đó đem ghế xếp có tay vịn trên thời điểm, Lữ Lương hội cục xúc bất an.

Liệp Thủ Đường đẳng cấp chế độ hết sức nghiêm ngặt, thủ lĩnh uy nghiêm không để cho xâm phạm, đây là hàng đầu.

Mà chỉ đứng sau thủ lĩnh vị trí, chính là đệ nhất đem ghế xếp có tay vịn trên người.

Mà gần nhất bài danh thi đấu kết quả biểu hiện, Tống Văn thế nhưng là có rất lớn tỷ lệ ngồi lên, là để cho Tống Văn biết Trần Phong ngồi qua kia cái ghế dựa, nhất định sẽ tăng lớn một quyền này phá hoại lực độ, một quyền đem Trần Phong đánh thành cặn bã.

Hơi hơi nghiêng đầu nhắm mắt, ai cũng không muốn nhìn thấy trước mấy giờ, vẫn còn ở một chỗ đầm máu phấn đấu chiến hữu, một giây sau muốn bạo thể thân vong, bọn họ vẫn có chút không đành lòng, bọn họ có thể làm, cũng chỉ có thể là tại Trần Phong sau khi chết, ngày lễ ngày tết, cho hán thiêu thêm một chút tiền giấy, tuy Trần Phong người này mỗi ngày cuồng vọng không có biên, nhưng thời điểm mẩu chốt, hay là đầy cho lực.

Liên lấy lần trước công việc mà nói, nếu là không có Trần Phong ở đây, mấy người bọn hán, nhất định sẽ bị kia cái lột xác kỳ Thú Xà Vương, Khi điểm tâm cho ăn vào trong bụng.

Còn nữa, lần trước tước cốt sói chiến dịch, như không phải Trần Phong một mực ở âm thầm ẩn núp, ở lúc mẩu chốt, cho Lang Vương một kích trí mạng, mấy người bọn hán người, lúc này e rằng đã hóa thành đàn sói phân và nước tiểu, xếp hạng rừng rậm cái nào đó góc hẻo lánh.

Đang tại mấy người bọn hán không có lương tâm, đang tại nhớ lại Trần Phong thời điểm . .

Có một cái đột ngột thanh âm, phá vỡ không khí, phát ra một tiếng oanh bạo vang.

Tổng Văn thân thể giống như bị một cổ đại lực ngăn trở, lập tức nhanh chóng đạn bay ra ngoài, trên không trung một cái té ngã thào bỏ xuống cổ này bá đạo lực đạo, Tổng Văn vững vàng rơi xuống đất.

Mà Trần Phong lại không có vận tốt như vậy, tại Hàn Băng chỉ nộ uy lực cường đại, Trần Phong bị oanh ra ngoài thật xa, ngã xuống đất thân thể, trên mặt đất kéo ra thật dài kéo ngắn.

May mắn chính là, Trần Phong cũng không có bị Hàn Băng chỉ nộ uy lực xuyên qua thân thể.

Bởi vì tại Hàn Băng chỉ nộ muốn đánh tại trên người Trần Phong thời điểm, từ Liệp Thủ Đường lâu hai, bay xuống tới một người đồ vật, chấn Trần Phong trước người.

Lúc này, tất cả mọi người là hiểu rõ ra xảy ra chuyện gì, bởi vì có thể dễ dàng như vậy ngăn trở Tổng Văn công kích, tại đây phụ cận, chỉ sợ cũng chỉ có Lâm Tiên Nhi, vì vậy mấy người bọn hắn nhao nhao là hướng Liệp Thủ Đường lâu hai nhìn lại.

Chỉ thấy, Lâm Tiên Nhi một bộ bạch y, bông bành bông bành đứng tại lâu hai sân thượng, mặt không biểu tình nhìn nhìn phía dưới mấy người.

Uy nghiêm quét mắt một vòng, sắc mặt của Lâm Tiên Nhi từ từ trắng hoa, do bình tĩnh, trắng hoa vì nổi giận, nhìn nhìn Tổng Văn mục quang, gần như sắp phun ra lửa, thanh âm bén nhọn và chói tai: "Ba ngày không đánh nhảy lên đầu lật ngối, bé quan vài ngày xuất ra, liền lão nương cũng không để vào mắt sao, chẳng lẽ ngươi quên Liệp Thủ Đường xung quanh, là cấm chế động thủ đấy sao!" Lâm Tiên Nhi thay đổi vừa rồi Trần Phong nhìn thấy tao nhã bộ dáng, một bộ tiêu vũ trụ bạo phát nữ hán tử đồng dạng, rất không nói đạo lý nói.

Nhìn nàng dạng như vậy tử, nếu là một lời không hợp, rất có từ lâu hai bay xuống, cùng Tổng Văn đại chiến ba trăm lần hợp tư thế.

Muốn nhất kích tất sát Trần Phong Tổng Văn, bị bay tới chi vật đánh bay ra ngoài, đang muốn chửi ầm lên, ngẩng đầu, phát hiện lửa giận ngút trời Lâm Tiên Nhi, đến miệng lời lại là nuốt xuống.

Ngoan ngoãn nói: "Tổng Văn gặp qua lão đại, lão đại từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ, chúng ta vừa rồi chỉ là tiến hành thi đấu hữu nghị, không phải đánh nhau, càng không phải động thủ giết người."

"Thiếu con mẹ nó nói nhảm, ngươi cho rằng lão nương con mắt mờ mẫn hay là dù thế nào, lão nương bình thường như thế nào dạy ngươi, ngươi là không phải đem lão nương, cũng làm thành gió thoảng bên tai!" Lâm Tiên Nhi nổi giận nói, trắng nõn khuôn mặt nhỏ nhắn, bởi vì nổi giận mà trở nên hơi có chút đẹp mắt, bất quá cho dù ai thấy được như vậy Lâm Tiên Nhi, cũng sẽ không lập tức mang nàng cùng nữ thần liên hệ cùng một chỗ, bất quá những cái này nhìn trong mắt Trần Phong, lại phát hiện, biểu hiện ra vốn Lâm Tiên Nhi của ta, so với kia loại tao nhã mềm mại làm ra vẻ thái độ, càng thêm mê người.

"Còn ở lại chỗ này nhĩ đứng làm gì, nhanh chóng rút ngay cho lão nương một Biên nhi đi, thiệt là, lớn như vậy một người, không thể để cho lão nương tiết kiệm một chút tâm, mỗi ngày, ải!" Lâm Tiên Nhi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép đồng dạng thờ dài nói.

Lâm Tiên Nhi mở miệng một tiếng lão nương, đem Tổng Văn mắng chính là khuôn mặt đỏ bừng, bất quá bởi vì tài nghệ không bằng người, Tổng Văn cũng chỉ có thể là ngoan ngoãn nghe, không dám có chút phản bác, loại Lâm Tiên Nhi mắng một mòi, rồi mới cúi đầu khom lưng tạ lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Bảy ngày ước hẹn

Thấy được Tổng Văn chịu thua, Lâm Tiên Nhi chính là bành một chút đóng cửa sổ lại, tuy nàng có ý bảo vệ Trần Phong, nhưng Trần Phong thật sự là một cái phế vật, hợp với ít chuyện nhĩ cũng không thể giải quyết, cũng sẽ không có lưu lại giá trị, cho nên Lâm Tiên Nhi chỉ là đi đến là dừng, còn dư lại muốn nhìn Trần Phong chính mình như thế nào vận hành.

Rất cuộc, tuy Trần Phong có chút bồn sự, có chút kiến thức, nhưng người này quá cuồng ngạo, không coi ai ra gì, ngay cả mình đều không để vào mắt, lần này Tổng Văn cùng hắn trở mặt cũng tốt, tối thiểu để cho Trần Phong biết biết, cái gì gọi là điều thấp, cái gì gọi là lép X gặp sét đánh, cái gì gọi là cây cao chịu gió lớn.

Đưa đến đại Thần Lâm Tiên nhi, Tổng Văn trùng điệp thở một hơi.

Lữ Lương cùng Lam Thanh, vội vàng đem Trần Phong từ trên mặt đất nâng đỡ lên, mà người cao Ái Bàn Từ, thì là đem Trần Phong hộ tại giữa trận.

Từ lời của Lâm Tiên Nhi bên trong, Lữ Lương đoán người đã là nghe ra, Lâm Tiên Nhi là có ý bảo vệ Trần Phong kia mà, nói cách khác, bình thường cho dù nơi này có nhân hỏa liêu, Lâm Tiên Nhi cũng sẽ không xảy ra tay ngăn lại, nếu như Lâm Tiên Nhi đều muốn lưu lại Trần Phong, mấy người bọn hắn tự nhiên muốn bán mạng bảo hộ lấy.

"Tính là ngươi hảo vận, nhìn tại mặt mũi của lão đại, lão tử để cho ngươi sống lâu vài ngày." Nội tâm tràn đầy lửa giận Tống Văn, mục quang lạnh lùng âm hiểm nhìn Trần Phong, đem từ Lâm Tiên Nhi kia chịu khí, thông qua không lễ phép phương thức nói chuyện, truyền đạt cho Trần Phong.

"May mắn có đôi khi coi như là một loại bổn sự, bất quá, từ ngươi gặp gỡ ta, ta cảm thấy được, vận may của ngươi sử dụng hết." Trần Phong lạnh lùng nói, đối với sẽ chết người, Trần Phong từ trước đến nay là mười phần lạnh lùng, đây là trọng sinh đến nay, lần đầu tiên bị người đánh gục, khẩu khí này, người khác có thể nuốt xuống, Trần Phong không thể, cho nên, tại Tống Văn quyết định xuất hiện một khắc này, Tống Văn nên là như vậy một người chết.

"Ha ha, xem ra ngươi còn không chịu phục, hảo rất tốt, ngươi không phục chứng minh ngươi còn là một nam, nếu là cái nam, muốn có chỗ đảm đương, ngươi nói đi, ngươi khi dễ ta biểu đệ Tống Cơ, đón lấy lại giết bằng hữu của ta Mạnh Hạo, khoản này sổ sách, ngươi nghĩ như thế nào tính, là cho ta đập đầu xin lỗi đầu, hay là chính mình ngoan ngoãn tự tử được rồi." Tống Văn khiêu khích nói, chuyện ngày hôm nay nhì, hắn cũng không có giải hận, cho nên nhất định phải thiết lập một cái bẫy, để cho Trần Phong chui vào.

"Ngươi nói lời tựa như một cái ba tuổi tiểu hài tử, không có chút nào suy luận, nếu dùng một cái văn nhả từ để hình dung, đó chính là đánh rắm." Trần Phong xì mũi coi thường.

"Thế giới này nhiều người như vậy, vì cái gì ta muốn khi dễ ngươi biểu đệ, là hắn khuyết thiếu giáo dục, ta làm tốt công việc ngược lại thành không phải, về phần Mạnh Hạo đó, tài nghệ không bằng người còn học người ta tìm trang tử, loại này không biết lượng sức người, sống trên đời cũng chỉ bất quá tăng thêm người khác cười nhạo cơ hội mà thôi, về phần ngươi, đập đầu xin lỗi đã không thể để cho ta tha thứ ngươi rồi, đem ta đánh người của , ta sẽ nhượng cho hắn vĩnh viễn cũng đứng không dậy nổi!" Trần Phong lời nói không sợ hãi người chết không ngớt nói.

"Ngươi ! Hảo, hảo, rất tốt!" Tống Văn thiếu chút nữa bị lời của Trần Phong tức điên, liên tiếp nói ra ba cái hảo chữ, như không phải nơi này không nên động thủ, Tống Văn đã sớm kìm nén không được, đem Trần Phong bầm thây vạn đoạn.

"Ngươi đã nghĩ như vậy cùng ta đánh, ta đây hướng ngươi phát ra khiêu chiến, mười lăm ngày sau, chúng ta tại học viện quyết tử lôi đài tử chiến quyết đấu một trận, đến lúc sau sinh tử do trời định!" Tống Văn hung ác âm thanh nói.

"Không!" Trần Phong khoát tay.

"Không? Ngươi cự tuyệt? Ngươi sợ? Người nhu nhược, phế vật, ta liền biết, ngươi ngay cả mặt mũi đối với khó khăn dũng khí cũng không có, mặc kệ ngươi như thế nào quật khởi, ngươi tại nội tâm đều là phế vật, đều là đồ bỏ đi!" Tống Văn hỗn hển.

Mà một mực khản trương chú ý hai người biến hóa Lữ Lương mấy người, nghe được Trần Phong cự tuyệt, mặc dù có chút kinh ngạc bạo tính tình lần này như thế nào mềm nhũn, nhưng vẫn là vì Trần Phong nhặt được một cái mạng nhỏ vui vẻ, rốt cuộc hai người thực lực có không thể xóa nhòa chênh lệch.

Bất quá kế tiếp Trần Phong nói, thiếu chút nữa đem Lữ Lương mấy người cho sét chết.

"Tống Văn, lỗi tai của ngươi không có chuyện a, ta nói không, không phải cự tuyệt trận đấu, mà là ta đối với ngươi nhẫn nại, đã không thể đợi đến mười lăm ngày, ta từng phút đồng hồ đều muốn đánh chết ngươi, như ngươi có gan, bây giờ, chúng ta tử chiến quyết đấu một trận!" Trần Phong gầy lấy cái mũi, một bộ không kiên nhẫn bộ dáng.

Bây giờ!

Mười lăm ngày biến thành bảy ngày!

Lữ Lương có chút không thể lý giải Trần Phong tư duy phương thức.

Rõ ràng không thể nào chiến đấu, đã đáp ứng không nói a, còn nghĩ thời gian rút ngắn, hắn là Trần Phong bị vừa rồi một quyền kia đánh choáng váng không thành, ngẩng đầu nhìn thoáng qua Trần Phong.

Trần Phong đang tại thành thoi gầy lấy cái mũi, nhìn không ra có cái gì khác thường nha, thật sự là kỳ tai quái tai, nào tàn mỗi năm có, năm nay đặc biệt nhiều, Lữ Lương đoán người có chút ít cảm khái nghĩ đến.

"Ngươi choáng nha là không phải điên rồi, bảy ngày thời gian, ngươi tựa như vượt qua vũ trụ trọng thiên cao thủ, ngươi là không phải mơ mộng hảo huyền, Ngã đạo yếu nhìn xem, đến lúc sau ngươi lấy cái gì đánh bại người ta!" Từ trước đến nay là khí định thần nhàn gặp nguy không loạn Lữ Lương, bị Trần Phong nào tàn, khí đích là Đại Di Mụ đều muốn mất cân đối.

"Hừ, đương nhiên là cầm ta bao cát đại nắm tay, ta muốn cho hắn biết, cái gì gọi là tự chuốc khổ!" Trần Phong bệnh tâm thần quát.

Tống Văn không có nói tiếp, bởi vì hắn nghe được lâu hai cửa sổ lại vang lên, vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, hắn đối với Trần Phong dựng lên

một chút ngón giữa, liền như một làn khói chạy mất.

"Được rồi, Lữ Lương, chúng ta đi nắm chặt thời gian chia của a, đừng đến lúc sau mưa không nổi quan tài, với tư cách là từng là chiến hữu, người ta như thế nào không biết xấu hổ nhìn nhìn chúng ta Trần quả đám to phơi thầy hoang dã!" Lam Thanh trêu chọc nói.

Lập tức, tại thủ sẵn mũi không một đường khinh bỉ, mấy người lần nữa trở lại Trần Phong Tiểu Tiểu sai phòng, đem một đám đồ vật phân loại cất kỹ, lẳng lặng chờ đợi Thiên Hắc Hắc thời điểm, lấy ra đi thủ tiêu tang vật.

Mà Trần Phong đối với những Hoàng bạch này chỉ vật đã không có hứng thú, tại túi bên eo của hắn, lúc này đã tràn đầy, này một ít món tiền nhỏ, tự nhiên không có trông coi tất yếu, vì vậy đuổi lưng một cái, chuẩn bị trở về đến phòng ngủ ngủ ngon.

"Uy, người không thể đi, người tới là khách, người đem khách nhân đặt ở sai phòng tính chuyện gì xảy ra vậy." Lam Thanh ngăn ở cửa phòng cúi miệng, không cho Trần Phong rời đi.

"Ồi chào nha, người người này như thế nào không nói lý lẽ như vậy, ta cho các người địa phương cũng không tệ rồi, còn phải cùng, đừng hơi quá đáng a." Trần Phong trách cứ.

"Vậy không được, liền không cho đi." Lam Thanh chơi xấu nói, từ khi tốt nhất lần cùng Trần Phong đánh cuộc thua về sau, Lam Thanh thế nhưng là biến thành một cái triệt triệt để để kẻ nghèo nàn, hiện tại trong túi quần liền ăn một bữa ăn khuya tiền cũng không có.

Trần Phong vô tội nhìn xung quanh Lữ Lương liếc một cái, Lữ Lương cùng Lam Thanh xem như rất quen thuộc rồi, tựa hồ là nhìn ra Lam Thanh ý đồ, liền nói với Trần Phong: "Người xem, bây giờ sắc trời cũng không sớm, người cũng không thể để cho chúng ta đói bụng đi thủ tiêu tang vật a, nhiều như vậy đồ vật, đến lúc sau đoán chừng hội cảm không được."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Chữa trị

Trần Phong ngạc nhiên, bọn này đường hoàng gia hỏa, cợ cái com còn như vậy lễ thẳng khí hùng, vừa muốn chửi ầm lên bọn họ vô sỉ, liền cách cửa sổ thấy được, bên ngoài có bóng người tại lặc lự.

Tập trung nhìn vào, là Triệu Bằng, đứa nhỏ này tới có thể thật là đúng lúc.

Vì vậy, Trần Phong liền tông cửa xông ra, "Triệu Bằng!"

"Nha, làm ta sợ muốn chết." Lần này đem Triệu Bằng hạ xuống nhảy dựng, sắc mặt đều biến trợn mắt nhìn, thấy rõ ràng là Trần Phong thời điểm, mới thật không dễ dàng bay ra một cái khuôn mặt tươi cười xuất ra.

"Nhìn người, lén lút lút lút khó thành đại khí, nhanh đi, đặt mua một bàn tiệc rượu, cho trong phòng quý chết đói ăn no." Đối với không rõ ràng cho lắm Triệu Bằng phát phát tay, Trần Phong chính là đi vào gian phòng, xem như đem bọn này đồ vô sỉ vậy khô sạch.

Duổi đi Triệu Bằng, Trần Phong đi vào phòng, đem cửa phòng đóng chặt.

Phốc ~ từ miệng Trần Phong, phun ra một ngụm hắc sắc huyết.

Trần Phong nheo mắt lại, nhìn nhìn trên mặt đất phun ra tới tơ máu, giọng căm hận nói: "Vậy mà hạ xuống từ thủ, như không phải đi qua Thối Thê Đan rèn luyện qua, e rằng lần này liền thật sự chết đi!" Trần Phong lau một cái khóe miệng huyết tinh.

Khoanh chân ngồi ở bên giường, từ trong giới chỉ tìm đến một mai chữa thương đan, đặt ở trong mồm.

Nhắm mắt lại, lẳng lặng phẩm vị lấy từ Đan Dược bên trong phát ra tí ti mùi thuốc.

Không bao lâu, Đan Dược đã tại trong mồm tan ra, đi qua dạ dày hấp thu, hóa thành một cổ ôn nhuận nhiệt lưu.

Cổ nhiệt lưu này, tại Trần Phong có thể dẫn đạo, tiến nhập trong kinh mạch.

Lần này Tổng Văn Hàn Băng chi nộ, tuy đi qua Lâm Tiên Nhi ngăn trở, nhưng vẫn là đối với Trần Phong tạo thành trình độ nhất định tổn thương.

Đan điền phụ cận vị trí, tại Hàn Băng chỉ nộ hàn khí xâm nhập, kinh mạch đã tổn hại, nếu không thể kịp thời tiến hành chữa trị, nhất định sẽ ảnh hưởng ngày sau phát triển.

Đem chữa thương Đan Dược biến thành nhiệt lưu, dốc lòng dẫn đạo đến kinh mạch bị hao tổn, lẳng lặng dựa vào này một tia ôn nhuận, không ngừng cạo rửa lấy kinh mạch bị tổn thương, lần một lần hai ba lần, thẳng đến kinh mạch bị tổn thương, tại mạnh mẽ được hiệu, khép lại như lúc ban đầu, Trần Phong lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Chậm rãi mở mắt ra, nghe bên ngoài sai phòng thanh âm, Triệu Bằng đã mua về tới rượu và thức ăn, đang tại thiết yến chiêu đãi mấy cái đồ vô sỉ, nhìn tình huống, nhất thời bán hội sẽ không rời đi, như thế như vậy, Trần Phong cũng là yên lòng.

Từ trong giới chỉ, lấy ra kia khối lóe ra bạch sắc hào quang Hồn Nguyên thạch, cẩn thận từng li từng tí đặt ở bên giường, Trần Phong bắt đầu lần nữa điều tức.

Loại trong cơ thể hỗn loạn khí tức rốt cục sau khi bình tĩnh, Trần Phong đem Vũ Hồn gọi về xuất ra.

Vũ Hồn Vương Đình, tại Trần Phong triệu hoán, nghe lời phiêu tại đình đầu của Trần Phong vị trí.

Cùng lúc trước mấy lần triệu hoán bất đồng, lần này Vũ Hồn Vương Đình vừa xuất ra, chính là quay tròn chuyển không ngừng.

Trần Phong thấy được hiệu ý cười.

Xem ra Vương này đình thật đúng là đối bụng lắm nha.

Thấy được Vũ Hồn Vương Đình trên tí ti Liệt Ngân, Trần Phong nói: "Yên tâm, một ngày nào đó, ta sẽ cho ngươi hào quang tái hiện!"

Dứt lời.

Trần Phong về lên một cái pháp quyết.

Lẳng lặng nằm ở bên trên giường Hồn Nguyên thạch, nhanh chóng bay tới trong tay Trần Phong.

Hướng không trung nhẹ nhàng ném đi, tại pháp quyết dưới tác dụng, Hồn Nguyên thạch bị vài đạo sở không tới xem không lấy dây nhỏ, cố định ở giữa không trung.

Mà lúc này Vũ Hồn Vương Đình tại Trần Phong đình đầu chuyển động tốc độ, càng thêm tăng lên vài phần.

Thế nhưng là Vũ Hồn Vương Đình dường như một mực bị cái gì vô danh lực lượng khống chế, tuy rất nhiều lần muốn bay về phía Hồn Nguyên thạch, nhưng đều đã thất bại.

Trần Phong ngồi ngay ngắn, trong miệng pháp quyết không ngừng ngâm xuất.

Theo thời gian trôi qua, kia bị cố định tại giữa không trung Hồn Nguyên thạch, tại Trần Phong liên tiếp phát giác dưới tác dụng, bắt đầu bị một đoàn kim sắc quang sương mù nuốt Xùy~~.

Này kim sắc quang sương mù, như là từ phía trên bỏ ra tới kim phần hồng đồng dạng, phiêu đảng trên không trung, như thực chất.

Theo tầng kia nhàn nhạt kim sương mù bao trùm, Hồn Nguyên thạch kia chói mắt bạch sắc hào quang, cũng bị che dấu.

, không trung vang lên tí ti thanh âm, nghe giống như độc xà thổ tín.

Nếu là nhìn kỹ Hồn Nguyên thạch, không khó phát hiện, tại bề mặt sáng bóng trơn trượt sạch sẽ Hồn Nguyên trên đá, lúc này xuất hiện rậm rạp chẳng chịt Liệt Ngân.

Những cái này Liệt Ngân, từng mảnh từng mảnh đan xen, hơn nữa theo kim sương mù không ngừng bao phủ, những cái này Liệt Ngân vẫn còn ở từng bước tăng nhiều.

Thẳng đến lúc này, Trần Phong trên ót, đã là che kín từng giọt mồ hôi.

Một cái hư không kéo lấy hai cánh tay, đã hóa đá đồng dạng, trên không trung vẫn không nhúc nhích, như không phải thấy được Trần Phong không ngừng khép mở bờ môi, ai cũng sẽ cho rằng Trần Phong đã biến thành tảng đá.

Rốt cục.

Phốc không trung phát ra một tiếng giòn vang.

Hồn Nguyên thạch rốt cục vỡ nát rồi, bề bột phần hình dáng, mà kim sắc sương mù lúc này vừa đúng đem bột phần hình dáng Hồn Nguyên thạch cho bao bọc lại.

Tuy Hồn Nguyên là tu bổ Vũ Hồn Vương Đình tài liệu, nhưng Vũ Hồn Vương Đình cũng không thể trực tiếp hấp thu.

Tại Vũ Hồn Vương Đình hấp thu lúc trước, lại muốn động một phen tay chân.

Bước đầu tiên, thì là đem Hồn Nguyên thạch chia cắt.

Nhưng chia cắt, có thể không phải bán thịt như vậy, nhất đao lưỡng đoạn cái loại kia phân ra.

Mà là thông qua đặc biệt pháp quyết, đem Hồn Nguyên trở lại như cũ vì nhỏ nhất cơ bản đơn vị, bây giờ bột phần hình dáng, chính là cấu thành Hồn Nguyên cơ bản đơn vị, nghiệp nội nhân sĩ gọi như vậy bột phần hình dáng Hồn Nguyên vì Hồn Nguyên tinh.

Nhìn như bột phần giả bộ Hồn Nguyên, lúc này kì thực là mỗi một hạt đều lớn nhỏ, mỗi một hạt đều ẩn chứa đồng dạng sức nặng năng lượng, mỗi một hạt cũng có lấy tương đồng số lượng thiết diện (mì).

Đem Hồn Nguyên phân giải thành như vậy mỗi một hạt lớn nhỏ hình dạng, đương nhiên không phải là vì đẹp mắt, mà là vì tại luyện hóa thời điểm, có thể đầy đủ luyện hóa.

Bị kim sắc sương mù bao phủ Hồn Nguyên tinh, rốt cục bắt đầu rồi nó chân chính sứ mạng.

Theo Trần Phong tiếp theo đoạn chú ngữ ngâm xướng, kim sắc sương mù, bắt đầu rồi không thể tưởng tượng biến hóa.

Kim sắc, biến thành màu đỏ thẫm, đục lỗ nhìn lại, dường như là nhiệt độ cao thiêu đốt hoàng kim, bị nhiệt độ cao cho đun nóng trở thành hồng sắc.

Mà ở này màu đỏ thẫm hào quang, những cái kia trong sáng tinh lạng Hồn Nguyên tinh, bắt đầu phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Những cái này tinh thể, đầu tiên là hóa thành chất lỏng, mà liền thăng hoa đã thành khí thể, những khí thể này tại màu đỏ thẫm trong thùng, không ngừng tăng nhiều, màu đỏ thẫm giả thuyết trong thùng, áp lực cũng là không ngừng tăng lớn.

Lúc Hồn Nguyên tinh triệt để từ chất lỏng biến thành khí thể thời điểm, màu đỏ thẫm giả thuyết vật chứa, cũng là hoàn thành nó cuối cùng sứ mạng, hồng quang lóe lên chính là biến mất.

Mà lúc này, Trần Phong mới nghênh đón nhất thời khắc mấu chốt.

Chỉ thấy hần lông mày xiết chặt, vươn tay phải ra một ngón trỏ, đối với Hồn Nguyên phương hướng chỉ, khí thể hình dáng Hồn Nguyên, trong lúc nhất thời bị một cỗ lực lượng vô hình chỗ khống chế, ngoan ngoãn phiêu hướng Vũ Hồn Vương Đình vị trí.

Tại Vũ Hồn Vương Đình phía trên, Hồn Nguyên khí thể đột nhiên chấn động, nguyên bản hóa thành một đoàn khí thể, bay bổng tán ra.

Mà theo Vũ Hồn Vương Đình nhanh chóng chuyển động, phiêu đảng tại phía trên Vũ Hồn Vương Đình Hồn Nguyên thì là lần nữa bị vô danh lực lượng khống chế được.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 74: Đồ đàn đồ đệ

Chỉ thấy Hồn Nguyên này, trên không trung hình thành một đạo như con lốc bạch sắc lốc xoáy, theo Vũ Hồn Vương Đình chuyển động, không ngừng gia tốc chuyển động.

Mà vòi rồng mắt phượng, đang trong Vũ Hồn Vương Đình.

Thẳng đến lúc này, Vũ Hồn Vương Đình mới từ từ hào quang sáng rõ, theo hần bởi vì chuyển động không ngừng phát ra phong minh thanh đó có thể thấy được, nó rất hưởng thụ bây giờ trạng thái.

Vũ Hồn Vương Đình, hình tượng một chút nói, chính là một loại linh hồn, bị thương nặng linh hồn, muốn chữa trị rất khó, nhưng cũng không phải là không có khả năng.

Tựa như đại lục, liền có rất nhiều phương pháp có thể dùng tới chữa trị Tiên Thiên hoặc là hậu thiên, bởi vì một ít không thể đối kháng hoặc là người vì tẩu hỏa nhập ma, hoặc là đấu pháp trong quá trình, bất hạnh trọng thương, những cái này Vũ Hồn đều là có thể chữa trị.

Chữa trị Vũ Hồn độ khó thấp nhất phương pháp chính là tự nhiên mà sinh Hồn Nguyên.

Loại Hồn Nguyên này, sinh dục ở giữa thiên địa Linh Khí dày đặc địa phương, bắt quá trải qua vạn năm khai thác cùng tìm kiếm, muốn tìm được một cái hoàn mỹ Hồn Nguyên, lại không phải một chuyện dễ dàng nhì, huống hồ đại lục ở bên trên, nhân loại chưa từng giao thiệp với khu vực quá nhiều, một người lực lượng cuối cùng là nhỏ bé, một cái nhỏ bé người, muốn tại mênh mông ở giữa thiên địa, tìm đến một khối khuôn mặt lớn nhỏ Hồn Nguyên, không khác nói chuyện hoang đường viễn vông.

Còn nữa một ít tu vi cường đại ma thú, thông qua không ngừng tu hành, những thiên phú kia dị thường, cũng sẽ có Vũ Hồn thức tỉnh biến thái, nhưng loại này xuất hiện tỷ lệ ít lại càng ít, mười vạn ma thú đồng thời tu luyện, có thể thức tỉnh Vũ Hồn sẽ không vượt qua ba con.

Mà cái cuối cùng chữa trị Vũ Hồn phương pháp, so với việc trở lên cả hai đều muốn thật đơn giản nhiều, đó chính là giết chết đồng loại bên trong thức tỉnh Vũ Hồn cường giả, sau đó cưỡng ép hấp thu nó Vũ Hồn ẩn chứa tinh hoa, chữa trị vũ hồn của mình.

Ba loại phương pháp, có thể nói tất cả có rất xấu, thế nhưng dễ dàng nhất thao tác, dễ dàng nhất thượng thủ, còn muốn mấy thiên địa sinh ra Hồn Nguyên thạch, loại Hồn Nguyên này, sẽ không giống ma thú hoặc là thù lên như vậy, tại Vũ Hồn bên trong thiên thuộc về loại nào đó thuộc tính, hấp thu, như thuộc tính tương khắc, hội hoàn toàn ngược lại, thiên địa sinh ra Hồn Nguyên, có thể nói tinh khiết vô cùng, là chữa trị Vũ Hồn tốt nhất tài liệu.

Mà lúc này, Trần Phong Vũ Hồn Vương Đình, đang tại tham lam hấp thu đến từ này khối Hồn Nguyên thạch dinh dưỡng.

Từ kia đoàn bị sương mù bao bọc Hồn Nguyên bên trong, không ngừng bài tiết xuất ra một tia nhũ bạch sắc hình dáng chất lỏng, đi qua vòi rồng chuyển động, đều đều một lần lại một lần gần đầy toàn bộ Vũ Hồn Vương Đình.

Mỗi lần bị loại này nhũ bạch sắc chất lỏng bao trùm, Vũ Hồn Vương Đình đều là đột nhiên kịch liệt run lên, phảng phất hơn một cái năm chưa từng nhiễm bạch tử tử quý, trong lúc bất chợt lấy được một lọ trăm năm cất vào hầm bảo tử, từng giọt một đi thường thức, nhiều một tia sợ rối loạn kia tia mềm nhũn, thiếu một tia sợ không có cổ này nồng đậm.

Theo Vũ Hồn Vương Đình vận tốc quay tăng nhanh, kia một đoàn nhũ bạch sắc chất lỏng cũng ở kịch liệt ít đi.

Khi cuối cùng một giọt Hồn Nguyên Tinh Thạch biến thành nhũ bạch sắc chất lỏng, bị Vũ Hồn Vương Đình đầy đủ hấp thu về sau.

Vũ Hồn Vương Đình, từ từ đình chỉ chuyển động.

Trần Phong gương mặt, Hướng Vũ Hồn Vương đình nhìn lại, trong nội tâm nhất thời kinh hãi vạn phần.

Tại Hồn Nguyên thạch chữa trị dưới tác dụng, vốn không có chút nào phẩm giai Vũ Hồn Vương Đình, lúc này đi qua chữa trị, rốt cục có thể hoàn toàn sánh ngang cấp một Vũ Hồn.

Trần Phong còn nhớ rõ, ngày ấy chính mình Vũ Hồn tại tổn sức ngàn may mắn vạn đau khổ, đem Vũ Hồn thức tỉnh, Khi mọi người thấy được cổ quái phá đình, kia cười nhạo sắc mặt.

"Một bầy kiến hôi, các ngươi làm sao biết Đạo Vương đình cường đại, một cái có thể thẳng cấp Vũ Hồn, cho dù lại phá, cũng tốt hơn bọn ngươi kiến hôi đồ bỏ đi Vũ Hồn." Trần Phong rốt cục có thể ngạo nghễ thẳng tắp sống lưng, Vũ Hồn rốt cục chân chính trên ý nghĩa thức tỉnh, thuộc về hắn Trần Phong thời đại, muốn tiến đến!

Ngay tại Trần Phong ý định hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang, ngạo Lập Thiên địa chi, biểu đạt một chút cá nhân lúc cảm khái, Triệu Bằng đột nhiên gấp vội vàng xông vào.

"Ngươi làm gì thế như vậy vội vàng hấp tấp, liền cửa cũng không gõ, còn thể thống gì." Trần Phong bị Triệu Bằng hư mất thật hăng hái, há miệng quát.

Triệu Bằng bị Trần Phong bị hù một cái lạnh lợi, nhưng nghĩ lại đang lúc liền mình bạch chính mình quá lỗ mãng rồi, xấu hổ cúi đầu xuống, không dám nói lời nào.

"Có chuyện nói, cùng một ít cô nương tựa như." Trần Phong bii môi nói.

"Cái kia, ta tại tới nơi này trên đường, nghe nói ngươi muốn cùng Tống Văn đó quyết đấu, ngay từ đầu ta còn chưa tin, thế nhưng vừa rồi ta cho mấy người bọn hắn đưa rượu và thức ăn, lấy được chứng thực, chuyện này có thật không vậy?" Triệu Bằng hỏi.

"Ừ." Trần Phong thân nhiên nói, có thể đem một món đồ như vậy chuyện nhỏ thời khắc giấu ở trong lòng, cũng chỉ có Triệu Bằng người như vậy a.

"Người kia khiêu chiến ngươi cũng dám tiếp." Triệu Bằng cái này thật sự là bị sợ choáng váng.

Thiên Hạc học viện số một chiến tranh cuồng nhân Tống Văn, thức tỉnh Vũ Hồn Hàn Băng hổ, trời sinh một cỗ cây mạnh, còn có hỏa khí xông, thấy ai cũng có thể đánh nhau một trận, như không phải mấy năm này bị Lâm Tiên Nhi thu làm thuộc hạ, không biết muốn đánh ít nhiều trận đâu, phạm là Thiên Hạc người của Học Viện, có thể nói nghe được Tống Văn cái tên này sẽ đau đầu, mà Trần Phong lại vẫn đáp ứng cùng loại người này đánh nhau. . .

"Chuyện này người liền không cần suy nghĩ nhiều, ta nói rõ người bình thường còn nhiều luyện tập vài loại thủ pháp, người có thể nắm giữ?" Trần Phong gật đầu.

Này đã vài ngày không nhìn thấy Triệu Bằng, không biết hắn có hay không ngoan ngoãn mà nghe lời hảo hảo luyện tập thủ pháp, muốn biết rõ, tại Luyện Đan một đường, thủ pháp thể nhưng là cơ sở bên trong cơ sở.

Bởi vì Luyện Đan là một môn rất phức tạp học vấn, thủ pháp, Tâm Pháp, nhãn lực, cùng với bản thân điều kiện thiếu một thứ cũng không được, nếu muốn ở này một đường trong có tiền đồ, vậy nhất định phải đánh hảo cơ sở, bằng không cho dù tốt thiên phú cũng là phí công.

Nghe được Trần Phong nói điểm sự tình, Triệu Bằng bận rộn đã tới hảo hứng, rốt cuộc Triệu Bằng tiếp cận mục đích của Trần Phong chính là vì học tập một chút Luyện Đan trên công việc.

Vì vậy Triệu Bằng về phía trước cùng nhau hai bước, mười phần nghiêm túc nói: "Sư phó truyền thụ cho thủ pháp tổng cộng có ba loại, một loại là di hình đổi ánh, một loại là Thần Long bảy đầu, một loại là có hơi thẳng tại không."

Nói qua, Triệu Bằng bàn tay tại giữa không trung, bắt đầu có hình có dạng khua lại.

Nhìn bỏ đi Triệu Bằng luyện tập, Trần Phong biết, trong mấy ngày này Triệu Bằng nhất định không có thiếu dưới công phu, bất quá đứa nhỏ này tại đây một đường trên thật không có cái gì thiên phú, này vài loại đối với Trần Phong mà nói rất đơn giản thủ pháp, tại Triệu Bằng chỗ đó, rõ ràng chỉ là chỉ có vẻ ngoài, cũng không có thể lĩnh ngộ trong đó chân túy.

Thẳng thắn một chút nói chính là, người khác ăn thịt có thể ăn xuất ra mùi thơm, hắn ăn thịt, là trực tiếp cắn một cái, sau đó liền nuốt xuống.

"Được rồi Triệu Bằng, ta xác định người có tại hảo hảo luyện tập." Trần Phong nói.

"Vậy sao sư phó, nói như vậy ngài cho rằng thủ pháp của ta đã đến hóa hầu sao?" Triệu Bằng mừng rỡ, nếu để cho phụ thân biết, mình tại Luyện Đan một đường như vậy có thiên phú, không biết lão nhân gia ông ta có thể hay không rất vui vẻ chứ, nội tâm nghĩ như vậy, Triệu Bằng nhìn nhìn Trần Phong mặt, từ từ biến thành murple đáng sắc.

"Cho đến tận này, ta rốt cục ở trên người người, phát hiện một cái đối với Luyện Đan một đường rất trọng yếu ưu điểm, người có người khác không có loại kia." Trần Phong thần bí nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Vương Đan khó cầu

"Thật sự?" Triệu Bằng hai mắt tỏa ánh sáng vội vàng hỏi: "Là cái gì?"

"Vâng. . . Tự kỷ!"

Triệu Bằng không biết mình đã làm sai điều gì, mỗi lần cũng bị Trần Phong đá kích thương tích đầy mình, bất quá Trần Phong lại nói rõ cho hắn một chút nhiệm vụ mới, cái này chứng minh Trần Phong cũng chưa hoàn toàn buông tha cho hắn căn này hảo hạt giống, nghĩ như vậy, Triệu Bằng cao hứng bùng bùng đi ra đại viện.

Đưa mắt nhìn đồ đàn Triệu Bằng rời đi.

Trần Phong vội vàng triệu hoán ra Vũ Hồn Vương Đình của mình, xác thực một chút nói, Vũ Hồn tên đầy đủ gọi là Luyện Hồn Vương Đình.

Sở dĩ nói là Luyện Hồn Vương Đình, là bởi vì nó tính đặc thù.

Đình tượng trưng cho uy nghiêm, tượng trưng cho thực lực, tượng trưng cho hòa bình.

Mà tương ứng, Luyện Hồn Vương Đình này, cũng có được hắn tam đại ở trong chứa Thú Hồn, Khí Hồn cùng Dược hồn.

Lúc Luyện Hồn Vương Đình hoàn toàn chứa trị, này ba loại trạng thái, có thể tùy thời chuyển hóa.

Nhưng liền tình huống trước mắt đến xem, Trần Phong chỉ có thể là ưu tiên lựa chọn sử dụng Thú Hồn, Khí Hồn cùng Dược hồn bên trong một loại, tạm

định vì cấp một Luyện Hồn Vương Đình cơ bản thuộc tính.

So sánh nhiều lần, kết hợp thân thể của mình đặc điểm, Trần Phong phát hiện bây giờ thân thể, cũng không có đủ Thú Hồn loại kia, cường đại bốn mạng nguyên lực, bởi vậy nếu là lựa chọn Thú Hồn với tư cách là vương đình cơ bản thuộc tính, thật sự là một cái cái thùng rỗng.

Mà lựa chọn Được hồn vì Luyện Hồn Vương Đình cơ bản thuộc tính, tuy hiện tại đối với nguyên khí khổng lồ coi như có thể, thể nhưng cấp một Được hồn, đối với trước mắt lợi ích thu được cũng không thể tối đại hóa.

Cho nên, Trần Phong đem Luyện Hồn Vương Đình tạm định vì Khí Hồn.

Theo Trần Phong quyết định truyền đạt, phiêu phù ở hướng trên đỉnh đầu Luyện Hồn Vương Đình, phảng phất mười phần nguyên ý phối hợp, chủ nhân bất kỳ chỉ thị đồng dạng, quay tròn vừa chuyển, tự Luyện Hồn Vương Đình phía trên, xuất hiện một đoàn hư ảnh, hư ảnh thiên biến hóa vạn, trong chớp lát là đao, trong chớp lát là kiếm, một hồi là búa, tóm lại đều cùng vũ khí có quan hệ.

Nhìn đến đây, Trần Phong xem như yên lòng, đem Vũ Hồn thu lại.

lúc này trời đã dần dần tối xuống, Sài phòng mấy cái không có lương tâm gia hỏa, đã là rời đi Sài phòng.

Trần Phong nhớ tới lời của Triệu Bằng, càng cảm thấy, đang cùng Tống Văn chân chính giao thủ lúc trước, chính mình thật sự ứng nên làm những thứ gì.

bởi vì Trần Phong phát hiện, lần này Tống Văn cho cảm giác của mình, tựa như lần trước trong rừng rậm gặp phải tên sát thủ kia đồng dạng, lạnh lùng và cương nghị, loại kia nguy hiểm tiến đến không thể kháng cự cảm giác, thật thật chính là đáng sợ đến cực điểm.

Hơn nữa, lần này như không phải Lâm Tiên Nhi xuất thủ tương trợ, bản thân bây giờ e rằng đã là một cỗ thi thể.

Tống Văn tuy chỉ có võ đồ ngũ trọng thiên thực lực, thể nhưng Trần Phong có thể rõ ràng nhìn ra, như không phải Tống Văn chọn dùng loại nào đó đặc dị bị pháp áp chế, bây giờ Tống Văn, đã sớm có thể đột phá võ đồ cảnh giới, bước vào võ giả chi cảnh, chỉ là không biết, Tống Văn này như là đã có thể đột phá, tại sao phải lưu ở võ đồ chi cảnh đâu này?

Cân nhắc với bản thân cùng Tống Văn chênh lệch, Trần Phong nghĩ nghĩ, có thể bù đắp hai người trong đó chênh lệch phương pháp tốt nhất là Đan Được.

Trần Phong biết một loại cấp hai Đan Được Khí Bạo Vương Đan, có thể ngăn ngừa đề thăng công lực vừa đến hai cái tầng thứ, đây cũng là tình huống trước mắt đến xem, một người duy nhất có thể trốn thoát khẩn cấp phương pháp.

Trần Phong cũng nghĩ đến qua, luyện chế một đám cao cấp Đan Được, chính mình Gặc... Gặc... ăn vài ngày thực lực tăng mạnh.

Thế nhưng là nói như vậy, đối với về sau tu hành hết sức bất lợi, nếu muốn có tầng thứ cao hơn truy cầu, dựa vào Đan Được là không được.

Hơn nữa, vì một cái Tống Văn, liền đem tiền trình của mình bị mất, kì thực là phụ nhân không sáng suốt.

Còn nữa, Trần Phong nghĩ đến qua dùng chính mình cường đại thần thức, đánh bại Tống Văn thức hải, sau đó thừa cơ đưa hắn đánh bại.

Thế nhưng loại này tranh đấu phương thức, tại đã ngoại hoang vu một đôi một dưới tình huống, vẫn rất dùng tốt, nhưng quyết đấu ngày đó, quái vật thì ít mà dân treo auto thì nhiều, nếu là cưỡng ép phóng thích thần thức công kích, nói không chừng sẽ cho một ít dụng tâm kín đáo người thấy được, do đó bại lộ thân phận của mình, bởi như vậy hậu quả đã có thể quá nghiêm trọng.

Cho nên, suy đi nghĩ lại, chỉ có thể là dựa vào cấp hai Đan Được Khí Bạo Vương Đan, tại thời điểm chiến đấu, đem thực lực của mình ngăn ngừa đề thăng một chút bảo đảm nhất.

Bất quá để cho Trần Phong phiền muộn chính là, cấp hai Khí Bạo Vương Đan, mặc dù chỉ là cấp hai, nhưng nó còn có chứa Vương Đan hai chữ, Vương Đan chính là chỉ loại thuốc này lực tại mười thành Đan Được, Đan Vương.

Muốn luyện chế ra cấp hai Khí Bạo Vương Đan, được lực đều tại mười thành, có thể không phải một chuyện dễ dàng nhì.

Trần Phong nghĩ đến chỉ điểm Triệu Bằng luyện, thể nhưng là nghĩ lại, chờ hắn luyện chế ra, e rằng gái trinh nữ đã thành đàn bà rồi, lấy cái kia tư chất, Trần Phong phải không báo hy vọng.

Quyết định Trần Phong, đứng dậy ý định đi trong học viện phòng luyện đan nhìn xem, nói không chừng những lão sư kia, có nhị phẩm Luyện Được Sư cũng không nhất định.

Trần Phong mở cửa phòng, đang muốn phóng ra, đột nhiên cảm thấy, cách đó không xa có người đang tại vội vã đi tới.

Người đến là một người thân mặc áo đen, đầu đội mũ rộng vành nam tử, Trần Phong nhìn nhìn kia cái vội vã đi tới nam tử, hơi hơi neho mắt lại, bình tĩnh đánh giá nam tử, một lát sau, thấy nam tử nhìn không chớp mắt, trực tiếp đi tới cửa trước, Trần Phong mới bừng tỉnh cảm thấy, dường như ở đâu gặp qua người này.

"Người là. . . Người là phòng trọng lực công môn kia cái?" Trần Phong hơn nửa ngày mới nhớ tới, người này chính là phòng trọng lực công môn kia cái

lòng dạ hiểm độc đại thúc, bất quá Trần Phong thật sự không nghĩ được, này hơn nửa đêm hắn chạy tới làm cái gì.

"Ừ chính là ta." Lòng dạ hiểm độc đại thúc ngược lại không khách khí, đi vào nhà tử, tùy tiện tìm cái ghế dựa ngồi xuống, tháo xuống trên đầu hắc sắc mũ rộng vành, đặt lên bàn, lộ ra một trương hơi có chút mặt tái nhợt.

"Nhìn tình huống trong cơ thể ngươi độc tố đã khống chế được, hẳn là ăn hai khóa rõ ràng Độc Vương đan a." Trần Phong liếc thấy, lần này lòng dạ hiểm độc đại thúc, so sánh lần trước khí thế tốt hơn nhiều, còn có một khóa rõ ràng Độc Vương đan cũng liền làm xong.

Nghe được lời của Trần Phong, Hồng Côn bản năng khòe miệng co giật một chút.

Bởi vì tại Tiểu Tiểu này Vân Thủy Thành, tìm đến một mai nhị phẩm rõ ràng Độc Vương đan, thật sự là quá khó khăn, hắn lấy tới hai khóa, hay là nắm quan hệ từ trong chợ đen mua được.

Rốt cuộc có thể luyện chế ra nhị phẩm người của Vương Đan, thực lực ít nhất cũng phải tại Tam phẩm Luyện Đan Sư, Tam phẩm Luyện Đan Sư a, đây chính là bao nhiêu người tha thiết ước mơ cao độ.

"Lần này đến đây, cũng không phải vì việc này." Hồng Côn lắc đầu nói.

"Có việc nói thẳng chính là." Trần Phong từ trước đến nay sẽ không quanh co lòng vòng, thúc giục nói.

"Ngươi cùng Tống Văn bảy ngày về sau quyết đấu sự tình, đã tại Thiên Hạc Học Viện truyền ra." Hồng Côn trịnh trọng nhìn nhìn Trần Phong nói, phảng phất muốn từ trên mặt của Trần Phong đọc được một ít gì.

"A, Ngã đảo là đại sự gì." Trần Phong không sao cả nhún vai, đầu năm nay chuyện tốt không ra khỏi cửa chuyện xấu truyền ngàn dặm ah.

"Như thế nào, ngươi một chút cũng không khẩn trương?" Hồng Côn tức cười nói.

"Khẩn trương, có cái gì tốt khẩn trương." Trần Phong hỏi ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 76: Nữ thần quan tâm

"Tống Văn võ đồ ngũ trọng thiên, kết hợp bốn mạng của mình Vũ Hồn Hàn Băng hổ, tay không có thể đánh chết võ giả nhất trọng thiên cao thủ, nhưng càng thêm khủng bố chính là, hắn còn có một bả cao giai vũ khí, cực băng lưỡi dao sắc bén, như hắn dùng cái thanh này vũ khí có thể cùng võ giả Nhị trọng thiên quyết xuất thắng bại." Hồng Côn chăm chú nhìn chăm chăm Trần Phong nói.

Nghe được nơi này, Trần Phong rốt cục có chút trầm tĩnh.

Thật lâu qua đi, Trần Phong ngẩng đầu hỏi: "Ngươi nhị phẩm rõ ràng Độc Vương đan, là ai cho ngươi luyện chế."

"Đây, thực không dám dấu diếm, là từ chợ đêm mua." Hồng Côn xấu hổ nói.

"Ta muốn nhị giai Khí Bạo Vương Đan, không biết ngươi có thể hay không làm đến đâu này?" Trần Phong hỏi, cuối cùng còn thêm một câu, "Ta muốn được lực tại mười thành cái loại kia."

Hồng Côn nghe vậy sững sờ, lại là nhị phẩm Đan Dược, lại là mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực, mấy ngày nay hắn chân đều chạy đã đoạn, tại toàn bộ Vân Thủy Thành, muốn mua được loại này mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực nhị phẩm Đan Dược, kì thực là đầm rồng hang hổ, đem chính mình tình huống gặp gỡ, hướng Trần Phong kể ra một trận.

Trần Phong như có điều suy nghĩ gật gật đầu.

"Như thế nào, ngươi muốn dùng cùng Tống Văn đối địch?" Hồng Côn nghĩ đến, Khí Bạo Vương Đan này có thể trong thời gian ngắn đề thăng lực lượng, đem bản thân tu vi tăng lên tới võ đồ đỉnh phong chi cảnh, kết hợp tình huống trước mắt đến xem, hẳn là như vậy.

Trần Phong gật đầu hỏi: "Vân Thủy Thành, chẳng lẽ liền không có một cái cao giai Luyện Dược Sư sao."

"Cái này. . ." Hồng Côn trầm tư một lát, lập tức nói: "Có ngược lại là có, chỉ bất quá hẳn có thể đáp ứng hay không luyện chế, liền không được biết rồi."

"Hả? Có là được, về phần hẳn có đáp ứng hay không, xem ta chính là." Trần Phong nói.

Hồng Côn nghe vậy, nhẹ gật đầu một cái, vừa muốn há miệng hỏi một chút, chính mình đột, có hay không những phương pháp khác hòa hoãn một chút, rốt cuộc này nhị phẩm Vương Đan rất khó khăn đoạt tới tay, nhưng bây giờ còn không có giúp nhân gia bận rộn, lúc này nói ra, không khỏi quá thực tế chút, dù sao được lực còn có thể duy trì vài ngày, Hồng Côn cũng cũng không nói nhảm nữa, sang sang nói: "Nếu ngày mai không có việc gì thì, người đi tìm ta, ta dẫn người đi gặp người kia."

Trần Phong suy nghĩ một lát, tự lựa chọn Vũ Hồn thuộc tính là Khí Hồn, luyện được dùng lời quả quyết thì không được, mà trước mắt lại khó có thể tìm đến một cái chọn người thích hợp, Triệu Bằng tư chất quá kém, rốt cuộc nhị phẩm Vương Đan, cũng không phải ai cũng có thể luyện thành.

Muốn biết rõ, cho dù là nhất phẩm Đan Dược, những cái kia khoe khoang nhị phẩm Luyện Dược Sư gia hóa, cũng chỉ có thể luyện được tám chín thành được lực, muốn luyện thành nhất phẩm Đan Dược mười thành được - thuốc pha chế sẵn lực Vương Đan, không mấy năm công phu là quả quyết không có cái khả năng.

Mà ở Trần Phong nhận thức một số người, kết hợp bọn họ Vũ Hồn, có thể có tư chất trong thời gian ngắn trưởng thành làm Đan Dược Sư, lại còn có tiềm lực luyện ra người của Vương Đan, ngược lại là có một người tuyển, đó chính là Nhạc San San.

Trần Phong đã từng xem qua Nhạc San San Vũ Hồn, cùng với tiềm lực của nàng, dùng tại Luyện Đan một đường, ngược lại là có chút con đường phía trước, bất quá luyện khí cũng không tệ, chính mình cũng không thể vì mình bản thân tư duy, mà để cho người khác buông tha cho mộng tưởng a, rốt cuộc một người cường đại Luyện Khí Sư, trên đại lục này, cũng là hiếm có tồn tại.

Nghĩ tới đây, Trần Phong chỉ có thể là tạm thời gật đầu, đã đáp ứng Hồng Côn nói ra yêu cầu.

Bất quá bởi vậy, Trần Phong muốn thiếu nợ một món nợ ân tình của Hồng Côn.

Nhân tình vật này, có đôi khi rất phiền toái.

"Được rồi, ngày mai ta sẽ đi tìm người." Trần Phong gật đầu đáp ứng nói.

Hồng Côn sau khi nghe xong, sự tình cũng đều đã hỏi rõ ràng, liền không tại nhiều lưu lại, đem mũ rộng vành một lần nữa đeo ở trên đầu, quay người đi ra ngoài.

Hồng Côn đi rồi, Trần Phong cũng không có vội vã đi quan cửa phòng, ngược lại là tùy tiện ngồi ở trên mặt ghế, dựa vào thành ghế, tay nâng một cái ấm trà, lặng lẽ phẩm vị lại.

Thật lâu, tựa hồ là uống no, đánh một cái ợ một cái, tự nhủ: "Thật không biết, Tiểu Tiểu cô nương nhà, học cái gì đầu trộm đuôi cướp."

Lời này vừa nói ra, trên nóc nhà truyền đến một tiếng nữ tử kiêu hãnh.

, từ mái hiên rơi xuống một người mặc lục sắc ngắn bào nữ tử.

Nữ tử này tử, da trắng mịn tròn, từ nó đáp xuống tư thế đó có thể thấy được, là một cái dáng người nóng bỏng gọi cảm vụ vật.

Người này không phải người khác, chính là Thiên Hạc học viện nữ thần nhất, Nhạc San San.

"Ồ, đường đường Thiên Hạc Học Viện nhất đẳng mỹ nữ, vậy mà trốn ở nam sinh ký túc xá trên nóc nhà, không biết còn tưởng rằng người là Thái Hoa Đại Đạo, hơn nữa còn là một cái chuyên môn rình coi ngây thơ tiểu nam sinh Thái Hoa Đại Đạo." Trần Phong sớm đã biết là Nhạc San San, nhưng vẫn là giả bộ kinh ngạc một phen, nói ra một đoạn để cho Nhạc San San ngực không ngừng phập phồng.

"Người người! ! Tức chết ta." Nhạc San San sau khi nghe xong, giờ lên đôi bàn tay trắng như phấn, muốn hướng Trần Phong đánh tới, khuôn mặt nhỏ nhắn tức thì bị khí đích đỏ bừng đỏ bừng, như trời thu chín quả táo đồng dạng, kiều diễm ướt át da thịt cộng thêm này một vòng hồng nhuận, quả nhiên là tinh xảo vô cùng.

"Như thế nào, bị ta nói mặc tâm tư, còn muốn mạnh mẽ tới? Ồi chào nha, sớm biết ta liền chịu chút roi cọt a Giáp Ngự súp gì gì đó, cực kỳ hậu hạ người một phen." Trần Phong an nhàn ngồi ở trên mặt ghế, tiếp tục giễu giễu nói.

"Hừ! Không để ý tới người rồi, ta đi!" Nhạc San San phẫn nộ bùng bùng, thấy được Trần Phong kia bộ dáng tựa như đi lên hành hung một trận, thế nhưng Nhạc San San vẫn có một chút tự mình hiểu lấy, thậm chí tuy Trần Phong có phệ vật danh tiếng, nhưng thật muốn động thủ, chính mình chưa hẳn có thể toàn thân trở ra, vì vậy hít sâu một hơi, bình phục quyết tâm tình.

"Ta hỏi người, người tại sao phải đáp ứng cùng Tống Văn khiêu chiến." Nhạc San San hỏi.

"Ách, người đây là hôm nay người thứ ba hỏi ta." Trần Phong không trả lời thẳng Nhạc San San, ngược lại là nổi lên nghi ngờ, Triệu Bằng Hồng Côn cùng Nhạc San San, vì cái gì đem mình cùng Tống Văn quyết đấu sự tình coi trọng như vậy, bọn họ tới nơi này chất vấn, là quan tâm chính mình? Hay là đến xem chính mình chê cười?

Đương nhiên, Trần Phong không phải người ngu, hấn liếc thấy đã minh bạch bọn họ ngữ khí cùng với trong ánh mắt ân cần, nội tâm thâm xử, không khỏi chảy xuôi qua một tia dòng nước ấm.

Đây là bằng hữu cảm giác sao?

Có thể nói, Phong Viêm Vũ Đế huy hoàng một đời, tiền tài quyền lợi mỹ nữ vô thượng Công Pháp vô số kỳ trân dị bảo, vật gì đều có, nhưng không có một cái nào bằng hữu.

Chẳng lẽ ông trời là muốn cho chính mình nhận thức một chút bằng hữu cảm giác, mới như vậy tổn công tổn sức đem vận mệnh an bài thành như vậy?

Trần Phong lắc đầu, từ xa xôi suy nghĩ đã bay trở về, ngón tay nhẹ nhàng hướng một bên trên mặt ghế chỉ chỉ.

"Ngồi đi."

Nhạc San San như cũ là con giận còn sót lại chưa tiêu, tức giận ngồi ở một bên trên mặt ghế.

"Người lần này, chính là đặc biệt tới hỏi cái này?" Trần Phong hỏi dò, thổ lộ tình cảm vật này, có đôi khi có ít người hội làm không rõ sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), cũng làm không rõ nên như thế nào mở màn.

Khúc tượng |J mạng lưới đầu " phát

Thấy được Trần Phong thái độ chuyển biến, điều này làm cho Nhạc San San nhất thời không quen, nháy mắt nói: "Người làm gì thế cái dạng này nói chuyện, thật kỳ quái!" Nhạc San San bĩu môi nói.

Mặc dù là bĩu môi, không phải mỉm cười, nhưng là nhìn rất đẹp, ngọt ngào, như Liệt Nhật Hạ Thiên, nhẹ nhàng thổi qua một tia gió mát, như khắc nghiệt mùa đông, dâng lên thái dương chiếu lên trên người ấm áp dương quang.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Một bồi thường mười

"Chuyện này, đã định ra, bất kể như thế nào cũng là muốn quyết đấu, cho nên người hỏi vấn đề này, không có chút nào ý nghĩa." Trần Phong sắc mặt phát lạnh nói.

Mấy người này, đều là ngu ngốc sao, quyết đấu loại sự tình này nhì, nếu như kẻ tiếp, chỗ nào còn có đôi ý chỗ trống, nếu thật cảm giác thực lực không đủ đi đối ý, kia toàn bộ học viện trò cười há không phải tất cả đều rơi vào trên người của mình, bất kể như thế nào, một trận chiến này cuối cùng muốn đánh, trốn tránh không thể giải quyết vấn đề, lúc nào cũng không có thể.

Nhạc San San tự nhiên biết, để cho Trần Phong đơn phương đi giải quyết quyết đấu, kia há không phải đánh Trần Phong mặt, lấy Trần Phong loại này tâm cao khí ngạo người, quả quyết là sẽ không đáp ứng việc này, thế nhưng nếu khiến giáo phươg ra mặt hủy bỏ lần này quyết đấu, kia Trần Phong cũng sẽ không rất khó khăn có thể.

"Đánh không lại cũng phải đánh mà, Tống Văn là người nào, thật nhiều năm đều tại võ đồ ngũ trọng thiên, hấn không phải là không có thực lực đột phá, mà là một mực dậm chân, có thể không chút nào khoa trương mà nói, dù cho đối thủ của Tống Văn là võ giả Nhị trọng thiên, đối phương cũng sẽ không có quá lớn phần thắng, hưởng chi là người!" Nhạc San San càng nói càng khí, loại cảm giác đó, thật giống như gặp được đệ nhất thiên hạ đại đồ dân đông dạng, nói vài lời đều tổn sức, có đôi khi thật muốn đem đầu của mình bỏ ra, nhét một nửa tiến vào, làm cho hấn thông minh một chút.

Trần Phong một mực nhìn chăm chú vào Nhạc San San, từ nó kích động sau đó quá kích, sau đó giận dữ, sau đó giận dữ biểu tình biến hóa đó có thể thấy được, năng thật sự là quan tâm chính mình.

"Người, tại sao phải quan tâm ta như vậy, người yêu thích ta đúng hay không?" Trần Phong hỏi.

Vốn khuôn mặt nhỏ nhắn liền đỏ Nhạc San San, nghe được Trần Phong hỏi một đằng, trả lời một nẻo, kia khó có thể đánh tan đồ ửng, thoáng cái liền lan tràn đến cái cổ cây, hai cánh tay cũng không biết để ở nơi đâu hảo, con mắt chuyển không ngừng tự hỏi đối sách, một hồi lâu mới lên tiếng: "Nào có, ta nào có quan tâm người, đây là, đây là thẩm Bích Dao ý tứ của lão sư."

Nhạc San San rốt cục nghĩ tới một cái hảo không thể tốt hơn mượn cớ, trừng mắt, vạn phần rất nghiêm túc nói.

"Thật sự?" Trần Phong nội tâm trong bụng nở hoa, nhưng như cũ là một bộ nghi hoặc bộ dáng.

"Đương nhiên, muốn không phải thăm Bích Dao dạo dò, ta mới chẳng muốn quản sự tình của ngươi." Nhạc San San đương nhiên nói, bởi vì nói dối, con mắt không ngừng ngắm lấy trần nhà, nhưng trên nóc nhà mạng nhện, thiếu chút nữa đem nàng lại càng hoảng sợ, nữ hài tử sợ nhất nhện nhện cùng con gián, tuy biết rõ chúng sẽ không đối với chính mình tạo thành bất kỳ tổn thương.

"A, như vậy, vậy ngươi trở về chuyển cáo thăm Bích Dao, nói ta Trần Phong cảm ơn hảo ý của nàng, trận chiến đấu này, không thể không chiến."

Nói vậy vài câu thời điểm, Nhạc San San có thể thấy được Trần Phong trong mắt kiên định, kia kiên định có chấp ánh mắt, để cho Nhạc San San nhìn không được nhiều nhìn thoáng qua.

"Như thế nào, ta trên mặt có hoa sao?" Trần Phong phát giác được Nhạc San San phóng tới khác thường mục quang, quay đầu hỏi.

"A? Không có không có." Nhạc San San a một tiếng, cuống quýt nói, nói xong còn quay đầu, một bộ làm chuyện xấu bị người bắt lấy bộ dáng, sợ sệt le lưỡi một cái.

Bất quá nghĩ lại, vì cái gì hẳn chỉ là Tạ lão sư đâu, chính mình đại thật xa chạy tới, bị hắn dừng một hồi, một câu cảm ơn cũng không có cho, hừ.

"Đúng rồi, nội thành lớn nhất sông bạc Mộng Nguyệt phường, vậy mà đem ngươi cùng Tống Văn quyết đấu, mở một cái chuyên môn văn bài, thật sự là đáng giận, nhất định là Tống Gia ở trong đó động tay động chân, Tống Văn tỉ lệ đặt cược là mười bồi thường một, ngươi tỉ lệ đặt cược là một bồi thường mười." Nhạc San San chu cái miệng nhỏ nhắn mong, một bộ rất sinh khí đích bộ dáng, khả năng liền chính nàng cũng không biết, nàng sinh khí đích bộ dáng đều là như vậy mê người, tốt như vậy nhìn.

"Ài, nghe có vẻ như không sai a, ta tỉ lệ đặt cược cao hơn hẳn ài." Trần Phong vui vô cùng.

"Ngươi là thật khờ hay là giả ngu ngốc, liền kẻ đàn cũng nhìn ra được, ngươi lần này quyết đấu là thua định rồi, ta đi sông bạc nhìn một chút, đã có thật nhiều người áp Tống Văn, cho dù là mười bồi thường một, còn có nhiều người như vậy nguyện ý hoa một Vạn Kim tệ, đi kiểm kia ít đến thương cảm một ngàn kim tệ, thậm chí, lại đem phòng ở đều bán, đi áp Tống Văn thắng." Nói đến đây Nhạc San San tựa hồ bị chọc tức, quay đầu đi chỗ khác không nhìn Trần Phong.

Bầu không khí trong lúc nhất thời tựa hồ có chút xấu hổ, Nhạc San San rất tức giận, Trần Phong cũng không đi dỗ dành, cứ như vậy hai người đã ngồi cả buổi.

Nhiều năm về sau, Trần Phong từng cái này sự kiện cười nhạo Nhạc San San, bất quá kia đã là nói sau.

"Cái kia, thương lượng chuyện này nhi được không." Trần Phong chổng chất trên một bộ lấy lòng khuôn mặt tươi cười.

"Không tốt! Hừ!" Nhạc San San thật sự không muốn làm cho Trần Phong đi tham chiến, sau đó nói: "Ngươi phải đáp ứng bất quyết đấu, ta đi giúp ngươi dọn dẹp lần đánh cuộc này, lấy ta gia tộc thực lực, đi Tống Gia hủy bỏ cuộc quyết đấu này, lượng hẳn Tiểu Tiểu Tống Gia cũng không dám cự tuyệt."

Nhạc San San bốc đồng nói, có đôi khi, nữ hài nhi tùy hứng, thật sự rất mê người.

Trần Phong nghe được Nhạc San San còn tại chỗ này đợi lấy hắn, không khỏi là không lời, thủ sẵn lỗ mũi mười phần vô lực nói: "Ngươi có hay không tại hãy nghe ta nói."

"Có a, rõ ràng một mực ở nghe." Nhạc San San tựa hồ ý thức được chính mình còn nói sai rồi cái gì, thanh âm biến thành thật nhỏ.

"Ngươi có tiền hay không, cho ta mượn điểm." Trảng diện này, cho dù ai thấy được, đều giống như một cái vợ quân nghiêm các lão gia, đang cùng vợ bé đòi tiền ra ngoài trợ lý nghiệp một phen.

"Có a, muốn bao nhiêu." Nhạc San San yếu ớt nói, nàng biết, Trần Phong toàn cơ bắp, quả quyết là sẽ không nghe nàng, hủy bỏ lần này quyết đấu, chỉ có thể là lui mà cầu tiếp theo, dưới cái nhìn của nàng, Trần Phong vay tiền không có gì hơn là muốn mua chút Đan Dược hoặc là lợi hại vũ khí, dùng cái này cam đoan chiến đấu thắng lợi, cho nên liền sáng khoái đáp ứng.

"Có bao nhiêu muốn bấy nhiêu, đến lúc sau một bồi thường mười, chúng ta phân chia 5:5 thế nào!" Trần Phong tươi cười rạng rỡ, một bộ sắp phát nhanh ngu ngốc dạng.

"Cái gì, ngươi muốn cầm tiền của ta, áp ngươi thắng?" Nhạc San San nghe xong Trần Phong lời này, con mắt thiếu chút nữa không có bay ra ngoài, cũng may mắn hốc mắt so với con mắt tiểu.

"Đúng vậy, ngươi chẳng lẽ không cho là như vậy mà, lấy thực lực của ta, đánh Tống Văn há không phải dễ như trở bàn tay, đây chính là phát tài cơ hội tốt, đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, ta thế nhưng là một mảnh hảo tâm kia." Trần Phong một bộ người tốt bộ dáng, thật thà thật thà dạy một cái mới vào xã hội tiểu ngốc con lừa.

"Xem như ngươi lợi hại, ta còn là chờ mua cho ngươi quan tài a." Nhạc San San lần này thật sự là Liên Tâm đều nát, thẳng ngốc này đưa, chẳng lẽ không biết chính mình thật sự rất lo lắng hắn mà, lại vẫn như vậy khí chính mình, thật sự là không thể nói lý.

Sinh khí đích Nhạc San San, liền nói đừng cũng không có, trực tiếp từ Trần Phong phòng nhỏ cũng như chạy trốn rồi đi.

Nhìn nhìn Nhạc San San bóng lưng.

Trần Phong thì thảo luận lắm lắm: "Để cho người khác thấy được người hình dáng này, ngày mai chắc chắn có người đã cho ta khi để người tới, tới tìm ta quyết đấu, ta vừa muốn đánh nhau, ai."

Bất quá cái thanh âm này, vội vã rồi đi Nhạc San San là nghe không được.

Nhạc San San đi rồi, Trần Phong lần nữa đem khí tức khuếch tán đến xung quanh từng cái góc hẻo lánh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Tắm rửa tắm

Xác thực đã định chưa giám thị chính mình, Trần Phong mới yên tâm khép cửa phòng lại.

Rốt cuộc gần nhất gây thù hằn quá nhiều, cẩn thận một chút luôn là cần phải.

Đem suy nghĩ từ từ yên tĩnh, Trần Phong tại gian phòng trong thùng gỗ tắm max nước ấm.

Nhảy vào trong thùng gỗ, đảm nhiệm liệu vậy có chút bị phỏng nước ấm, tùy ý chà đạp mỗi một tác da thịt.

"Sảng khoái!" Trần Phong kim lòng không được hô một tiếng.

nếu là bị người thấy được, nhất định sẽ xì mũi coi thường.

Đại Hạ thiên, dùng nước nóng tắm rửa, người này đầu có bị bệnh không?

Cảm thụ được quanh thân lỗ chân lông, tại nhiệt độ cao nước ấm dưới tác dụng, một chút mở ra, mở ra đến cực hạn thời điểm.

Trần Phong thúc dục bản thân nguyên khí lưu, gia tốc chuyển động lên.

Tu luyện, chỗ tốt nhất, Chính là Linh Khí phong phú địa phương.

Thế nhưng nhiều khi, trở ngại một ít bản thân điều kiện, cũng không phải mỗi người đều có cơ hội đến Linh Khí phong phú chỗ tu luyện.

Dưới loại tình huống này, chỉ có thể là truy cầu nhanh nhất hấp thu phương thức.

Mà như Trần Phong loại này cực đoan phương thức tu luyện, trên đại lục cũng không phải là không người dùng, Thế nhưng rất ít.

Rốt cuộc đồng dạng võ giả, nếu không phải mở ra nguyên khí hộ thể dưới tình huống, trực tiếp nhảy vào sôi trào trong nước, vẫn sẽ đem da thịt cho bị phỏng.

Thế nhưng mở ra nguyên khí hộ thể, liền lên không được mở ra toàn thân lỗ chân lông tác dụng.

Bất quá từ trước đến nay là tài cao nhân đại gan Trần Phong, lúc này tựa như cùng một đầu lợn chết tiết đồng dạng, ngồi xổm ở trong thùng gỗ, tiến nhập tu luyện trạng thái.

Tựa hồ là thiết lập hảo đồng dạng, tại nước ấm hạ thấp đến một cái điểm giới hạn, ảnh hưởng đến quanh thân lỗ chân lông co lại thả nhiệt độ, Trần Phong Vũ Hồn sẽ là thời điểm phóng xuất ra.

Thiết lập sơ cấp thuộc tính vì Khí Hồn Luyện Hồn Vương Đình, Quanh thân tản ra chói mắt ngọn lửa nhỏ, lửa này mào từ trong ra ngoài tổng cộng có ba loại nhan sắc, từ trái bên ngoài chính là nhiệt độ khá thấp, nhưng cũng là vượt qua 300 độ Xích Viêm Lam Hòa, xa hơn trong là hồng sắc Xích Viêm náo nhiệt, xa hơn trong là kim sắc Xích Viêm kim hỏa.

Luyện Hồn Vương Đình bay ra, trực tiếp chui vào đến trong thùng gỗ, tại Trần Phong bốn Chu Du đặc, thẳng đến nước ấm tại tầng tới không bỏ sôi trào trạng thái, mới từ bỏ ý đồ bay trở về Trần Phong trong cơ thể.

Từ Trần Phong da thịt bên ngoài nhìn, có thể rõ ràng có thể thấy, tại sôi trào nước ấm, Trần Phong không có mở ra nguyên khí hộ thể thân thể, đang tại nhiệt độ cao thiêu đốt trạng thái, một chút da bị nê, mồ hôi lộ ra trong đó tiểu thịt tươi, tí tí huyết dịch đem trộn thùng nước đều nhuộm đỏ, thế nhưng, thân thể của hắn cũng ở chậm rãi khép lại, đợi đến nước ấm trở nên thấp một ít, Luyện Hồn Vương Đình ra trước một khắc, đồ bồng thùng gỗ sẽ lần nữa trở về một mảnh thanh tịnh, làm cho người ta không bỏ chính là, một mực hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí Trần Phong, ngay cả mình truyền ra huyết cũng đều hấp thu trở về, thật sự là không bỏ cực kỳ.

Cả đêm thời gian, rất nhanh liền đi qua.

Thái dương sẽ ở mỗi ngày Cùng lúc này dâng lên, thế nhưng không có ai sẽ ở cùng một cái thời khắc tĩnh lại.

Trần Phong theo thái dương dâng lên, chậm rãi mở mắt.

Duỗi cái lưng mệt mỏi, từ trong thùng gỗ nhảy ra ngoài, cảm giác toàn thân có dùng không hết nhiệt tình.

Hoạt động một chút ngồi có chút run lên tứ chi, nhất thời là phát ra một hồi đùng đùng (*không dứt) cốt cách tiếng vang.

Đi qua cả đêm tu luyện, Trần Phong cảm thấy thân thể của mình, do bên trong ra ngoài lại là mạnh mẽ thêm vài phần, nếu là dựa vào phương pháp này trường kỳ tu luyện, không lâu sau liền có thể đạt tới thân thể bất diệt tình trạng, chỉ bất quá, quá trình này tuy nói là không lâu sau, đó là đối với tu luyện không tuế nguyệt Tu Sĩ nói, trong mắt Tu Sĩ, một cái không lâu sau, liền có khả năng là vài chục năm mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm.

Vận dụng nguyên khí, đem thân thể nhanh chóng làm cho Kiên, tìm ra một bộ nhẹ nhàng khoan khoái y phục thay đổi, một cái thả người chính là đi tới trong nội viện.

Đầu tiên là đem thân thể các nơi kinh mạch, cường ép dùng nguyên khí nhanh chóng cọ rửa, đạt tới một cái hoàn mỹ trạng thái, sau đó Trần Phong chính là vận chuyển lên hiện tại hắn duy nhất có thể sử dụng đến vũ kỹ, "Linh Toàn Đoán Thể" Công Pháp, đem "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng kinh mạch nguyên khí vận hành phương thức, hoàn mỹ vận chuyển một bên, chính là thức thứ hai.

Tuy này hai thức, đang tranh đấu thời điểm, chớp mắt tức phát, một cái thời gian trong nháy mắt liền xong rồi.

Thế nhưng tại lúc tu luyện, lại là tương đối dài dằng dặc thời gian, bởi vì cái gọi là trên đài một phút đồng hồ, dưới đài một năm công lao.

Trần Phong trước đem mỗi một chiêu mỗi nhất thức, vận chuyển thời điểm, cần có kinh mạch cùng với tứ chi phối hợp, tại trong đầu vận hành một bên, đang xác định không có cái gì sai lầm, tại đem phóng xuất ra.

Ầm ầm ầm ~ đánh trong không khí "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, trong không khí, dẫn phát một hồi mãnh liệt chấn động, tựa hồ đại địa đều tại run rẩy.

"Này bộ Công Pháp, xem ra cũng không có tương tượng đơn giản như vậy, Tại vô đồ Nhị trọng thiên thời điểm, bản thân điều kiện có thể đi qua ba chuyển sau đó phát ra chiêu này, thế nhưng vô đồ tứ trọng thiên, như trước còn chỉ có thể là tại ba chuyển dưới tình huống phát ra, Linh Khí áp súc ba chuyển, vô luận là đan điền hay là kinh mạch, đều đạt đến một cái thừa nhận cực hạn, xem ra nếu muốn bạo phát tứ chuyển uy lực, e rằng muốn tới vô giả chi cảnh." Trần Phong có chút ít tiếc hận nói.

Lập tức, đem "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ hai thân tướng lại dùng ra một bên, tìm đến mấy chỗ thật nhỏ sai lầm, Trần Phong đem những cái này ghi tạc đáy lòng, để tránh đến thời khắc mấu chốt xảy ra chuyện không may.

Đi qua như vậy một trận giãy vò, Thái dương đã là cao cao dâng lên, mà toàn lực thi triển "Linh Toàn Đoán Thể" Trần Phong, cũng là có chút bụng đói kêu vang.

Đi ra tiểu viện, Trần Phong bước nhanh dọc lòng cầu học trường học nhà ăn đi đến.

Trên đường đi, thỉnh thoảng có tốp năm tốp ba đệ tử, cười cười nói nói từ Trần Phong bên người vượt qua, lúc bọn họ quay đầu lại lơ đãng thấy được Trần Phong thời điểm, đều là bản năng瑟瑟, quay đầu nhỏ giọng nói thầm.

"Ồ, là Trần Phong ôi chào vậy mà."

"Đúng vậy a, không phải tin đồn ngày hôm qua một đêm, hắn liền bị hù chạy về gia tộc à."

"Ài, nào có người từ chỗ nào nhi nghe, ta nghe nói, đêm qua Nhạc San San còn đi tìm qua hắn đâu, không biết tên súc sinh này đối với nữ thần làm cái gì, nữ thần sau khi đi ra đều khóc." Một nam tử sinh, hận đời nói, nhìn hắn kia hung dữ bộ dáng, không biết còn tưởng rằng hắn muốn chủ trì công đạo kia mà.

Trần Phong ở phía sau, tuy cự ly hơn mười thước, nhưng cường đại linh hồn cảm ứng năng lực, trên dưới một trăm mét ở trong gió thổi cỏ lay, Trần Phong vẫn có thể đủ phát giác được.

Nghe đến mấy cái này có không có, Trần Phong chỉ là gác ở cười cười, cười mà không nói.

Lúc người vẫn còn ở nỗ lực phấn đấu thời điểm, sẽ có rất nhiều người nhìn nhìn người, im lặng nhìn nhìn người, thẳng đến người đạt tới một cái bọn họ nhìn lên cao độ, như trước vẫn là như vậy lạnh lùng nhìn nhìn, hoặc xem thường hoặc cười nhạo hoặc hâm mộ, nhưng cường giả chân chính, sẽ không để ý người khác thái độ còn sống, không phải một cái cảnh giới người, Ngay cả nói chuyện cũng chẳng muốn.

Trên đường đi, vô luận là nhà ăn, hay là trên đường, Trần Phong có thể nghe được, đều là về quyết đấu như thế nào đi nữa công việc, có tại thảo luận tiền đặt cược, có tại thảo luận sẽ có mấy chiêu Trần Phong liền sẽ bị đánh chết.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Đào Lão

Tại nhà ăn, Trần Phong đã từng gặp Nhạc San San, bất quá Nhạc San San dường như đang cố ý trốn tránh lấy hẩn đồng dạng, xa xa không đợi Trần Phong chào hỏi, chính là hoảng hốt rời đi.

"Này Tiểu Thiếu Nữ, lại làm cái gì." Trần Phong thì thầm nói nhỏ.

Kỳ thật hẳn không biết, như Nhạc San San loại mọi người này tộc hạt giống, chỗ nào còn dùng tới nhà ăn loại này dân nghèo ăn cơm chỗ ngồi, Nhạc San San chỉ là muốn đang dùng cơm lỗ hồng, có thể nhìn Trần Phong liếc một cái, cho dù là xa xa cũng tốt, bất quá bị phát hiện rồi, chỉ có thể là chạy trốn chết.

Vội vàng đã ăn điểm tâm, một cây đùi gà, một chén cơm.

Tuy Tu chân giả, đều là có thể dùng nguyên khí bảo vệ dạ dày, tiến nhập Ích Cốc Kỳ, cáo biệt ngũ cốc hoa màu, thế nhưng đây chẳng qua là nhằm vào lúc tu luyện, như loại kia khép lại quan chính là một năm hoặc là mấy trăm năm Đại Năng, nơi đó có thời gian ăn cơm ngủ, tất cả thời gian đều đang tu luyện.

Thế nhưng là không bệ quan, vẫn có thể khao một chút dạ dày.

Rốt cuộc, ăn cái gì cũng là một loại hưởng thụ.

Nhân sinh trên đời, chuyện vui sướng tình ít lại càng ít, nếu đem ăn cơm mãi nguyện sự tình lại bỏ qua, kia há không phải quá nhàm chán.

Ăn cơm xong, Trần Phong chưa có trở về ký túc xá, ngược lại là trực tiếp đi đến trọng lực phòng huấn luyện tìm Hồng Côn đi.

Chỉ là còn chưa đi đến trọng lực phòng tu luyện, ngay tại nửa đường trên hành lang đụng phải Hồng Côn.

Hồng Côn xa xa liền hô: "Chờ người đã lâu, chúng ta đi thôi."

Trần Phong chỉ có thể là áy náy gật gật đầu.

Một đường đi theo Hồng Côn, tại thành trung chuyển mấy con phố, hai người đứng ở một chỗ rất có phong cách trạch viện trước.

trạch viện, sở dĩ nói là rất có phong cách, là bởi vì cùng cái thành phố này chủ phong cách có chỗ bất đồng.

Vân Thủy Thành, đại đa số kiến trúc phong cách đều là lam tường ngói đỏ, làm cho người ta một loại lắng đọng xuống nhiệt tình cảm giác, có cái thành phố này chính mình nhiệt độ.

Mà này chỗ trạch viện, tường trắng ngói xám, đứng sừng sững tại cái thành phố này, hơi có chút chẳng ra gì cảm giác.

Bất quá loại này kiến trúc phong cách, hay là cho Trần Phong một loại không hiểu hảo cảm.

Cửa biển, hắc sắc khung lên lớp giảng bài Đào phủ hai cái kim sắc đại tự, khí thế hùng vĩ và không mất trang nhã.

Hồng Côn đi lên gõ cửa, chỉ trong chớp lát, liền từ bên trong đi ra một người thân mặc xanh đen sắc ngắn bào tiểu Dục Đồng, trên đầu dùng thanh sắc vải, kéo một cái cao cao búi tóc.

Hồng Côn tiến lên nói rõ ý đồ đến, bởi vì ngày hôm qua Hồng Côn đi rồi, đã tới qua nơi này, từng có hẹn trước, cho nên tiểu Dược Đồng nhận ra Hồng Côn, chính là nhiệt tình đem hai người đón vào.

Đào phủ chiếm diện tích cũng không lớn.

Nhà cấp bốn, lắp đặt thiết bị vô cùng là khảo cứu, thiếu đi lòe loẹt Điều Lan Ngọc Thế, chỉ có một chút rất có ý cảnh bích hoạ tại bốn phía trên vách tường.

Lúc này bắc phòng cửa phòng mở rộng ra.

Nơi cửa chính, ngồi Bắc triều nam, ngồi trên mặt đất một cái râu tóc hoa râm lão già.

Hồng Côn liếc một cái nhìn thấy, chính là cung kính tiến lên phía trước nói: "Đào Lão, vẫn còn ở vận công sao?"

Đào Lão nghe vậy, chậm rãi mở mắt, nhẹ nhàng huy động hai tay, đem nguyên khí áp súc quay về trong Đan Điền, lập tức liền chồng chất xuất về mặt cùng yêu, cười đối với Hồng Côn nói: "Ngươi tới rồi."

Lão già việt không có tám mươi mấy tuổi, thể cốt hết sức khoẻ mạnh, bất quá con mắt có chút đục ngầu, tu vi không cao, tại võ đồ tứ trọng thiên.

Từ trên đường Trần Phong biết được, lần này Hồng Côn tìm được là một vị nhị phẩm Luyện Dược Sư, cùng Hồng Côn nhiều năm giao hảo, xem như một cái hảo hữu.

Nó tại Vân Thủy Thành, tính toán trên một người đỉnh cấp Luyện Dược Sư, tại Vân Thủy Thành tất cả đại tiệm bán thuốc, đều có Đan Dược của hắn bán ra, hơn nữa để cho Hồng Côn coi trọng chính là, người Đào Lão này, nhất là đối với Khí Bạo Vương Đan sở trường, có thể nói, tại Vân Thủy Thành, muốn tìm được so với hắn tinh ranh hơn thông Khí Bạo Vương Đan, Hồng Côn thật sự là tìm không được người thứ hai.

Thấy được Hồng Côn như thế tự tin, Trần Phong mới đi theo Hồng Côn.

Bởi vì ngày hôm qua Hồng Côn tới thời điểm, chỉ nói là ngày kế tiếp có rảnh hay không, cầu ở trước mặt luyện chế mấy mai Đan Dược.

Vì vậy, hai người bọn họ thứ nhất, Đào Lão chính là nhiệt tình nói: "Hồng Côn, ngươi ta quen biết nhiều năm, ta vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy ngươi như thế câu nệ, nghĩ muốn cái gì Đan Dược, trực tiếp nói một tiếng là được, hà tất học người bên ngoài như vậy, nhiều rất nhiều lễ tiết."

"Nếu là ta dùng Đan Dược, ta tự nhiên đem qua liền chờ ngươi luyện chế ra, bất quá nha, lần này không phải ta dùng, mà là chúng ta học viện một đệ tử, là hắn tới xin thuốc." Nói qua, Hồng Côn hướng bên người chỉ.

Trần Phong chấp tay nói: "Gặp qua Đào Lão, lần này đến đây, là cầu tiền bồi luyện chế ba miếng Khí Bạo Vương Đan."

Thấy Trần Phong nho nhã lễ độ, Đào Lão càng vui vẻ, cười nói: "Khí Bạo Vương Đan, đây chính là ta sở trường tác phẩm, nơi này đang có có sẵn, ngươi đã là Hồng Côn dẫn tiến mà đến, chỉ cần giao điểm tài liệu phí liền biến thành."

"Vậy không cần, tiền công việc đâu có, chỉ cần Đan Dược thành phần đủ số, bao nhiêu tiền không sao cả." Trần Phong sắc mặt không hề bận tâm, chỉ là cười nhạt một tiếng, đưa tay tiếp nhận Đào Lão từ trong cửa tay áo móc ra một cái màu xanh lá cây bình thuốc nhỏ.

Mở ra cái chai trên bằng gỗ nắp bình, đặt ở lỗ mũi nhẹ ngửi một chút, Trần Phong nhướng mày.

"Như thế nào." Hồng Côn biết, Trần Phong muốn là nhị phẩm Đan Dược mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan, lần này khẳng định không đủ mười thành dược - thuốc pha chế sẵn hiệu quả, nhưng là không thể do hắn nói ra, để tránh đắc tội Đào Lão Đại Năng này, chỉ có thể là già bộ như không biết mà hỏi.

"Đúng là Khí Bạo Vương Đan, bất quá đây chỉ có sáu thành dược lực." Trần Phong không hề có tình cảm nói.

Lời này vừa nói ra, sắc mặt của Đào Lão trong chớp mắt liền thay đổi, do vừa rồi dương dương đắc ý, trở nên cùng gặp thâm cừu đại hận cừu nhân giết cha.

"Cái gì gọi là chỉ có sáu thành dược - thuốc pha chế sẵn lực." Ngươi muốn biết, tại Vân Thủy Thành, có thể luyện ra sáu thành dược - thuốc pha chế sẵn lực người của Khí Bạo Vương Đan, tuyệt sẽ không vượt qua mười người." Đào Lão ngạo nghễ nói.

"Những lời này ta tin tưởng, bất quá, này sáu thành dược - thuốc pha chế sẵn lực, xác thực không đạt được yêu cầu của ta." Trần Phong chi tiết nói.

Đào Lão thở một hơi thật dài, nhìn Hồng Côn liếc một cái.

Hồng Côn bận rộn đưa lên một cái nhan sắc nói: "Đào Lão, nhìn tại ta vài phần chút tình mọn, không bằng tại luyện một lò."

"Được rồi, nhìn tại mặt mũi của Hồng Côn, ta ngay tại lên một lò Đan Dược, tuy lão phu tuổi già, thể nhưng từng có mấy lần vẫn định bảy thành dược lực Khí Bạo Vương Đan, đó cũng là ta tạo nên uy danh, tại Vân Thủy Thành, nghe được Khí Bạo Vương Đan, sẽ biết ta Đào Đàm danh tiếng." Đào Lão lần nữa khôi phục vừa rồi khí thế, dương dương đắc ý nói.

Ai ngờ, Trần Phong lần nữa lỗi thời nói: "Ta nghĩ tiền bối lý giải sai rồi, ta là nói không đạt được yêu cầu của ta, là xa xa không đạt được, bởi vì ta muốn là mười thành được - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan."

Những lời này sau khi nói xong, rộng rãi trong phòng, nhất thời là yên tĩnh, tĩnh có chút đáng sợ, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Liền ngay cả đứng ở Đào Lão một bên tiểu Dược Đồng, đều là một bộ liếc si biểu tình nhìn nhìn Trần Phong.

"Tiểu tử, ngươi là đang nói nói mớ a." Thật lâu, Đào Lão mới khôi phục ngôn ngữ công năng, hựt hơi nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Làm khó dễ

Nhất phẩm Đan Dược, muốn luyện ra Vương Đan, trong lòng tự hỏi, Đào Lão còn làm không được.

Bởi vì Luyện Đan một đường, không phải nói nhìn vài cuốn sách, nắm giữ vài loại thủ pháp liền có thể luyện thành.

Tại đây một đường, ăn chính là kinh nghiệm hai chữ.

Muốn luyện chế ra một mai nhất phẩm Vương Đan, kia tối thiểu người này phải ở luyện chế nhất phẩm chín thành dược lực Đan Dược hơn trăm lần hơn một ngàn lần trở lên, tài năng tìm tòi đến luyện chế nhất phẩm Vương Đan điểm giới hạn.

Mà đối với Đào Lão mà nói, luyện chế một mai chín thành dược lực nhất phẩm Đan Dược, xác suất thành công còn tại 5-5, huống chi còn là nhị phẩm Vương Đan?

Phóng tầm mắt toàn bộ luyện dược giới, cho dù bỗng xuất hiện một cái tam phẩm Luyện Dược Sư, hẳn cũng không dám vỗ bộ ngực cam đoan, có thể luyện chế ra nhị phẩm Vương Đan.

Cho nên, nghe tới lời của Trần Phong, Đào Lão cảm thấy buồn cười vừa tức giận, thiếu chút nữa muốn sặc khí.

"Không có, ta đúng là đang nói, ta muốn chính là nhị phẩm mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan." Trần Phong lần nữa rất nghiêm túc nói.

"Nếu quả thật chính là như vậy, ta đây cũng chỉ có thể là tiền khách." Đào Lão trở về phát ổng tay áo, không kiên nhẫn nói, lần này liền Hồng Côn kia một phần chút tình mọn cũng là không có tác dụng, Đào Lão trực tiếp hạ lệnh trục khách.

Đối với hơn một cái năm dừng bước tại đẳng cấp trời buộc Luyện Đan Sư mà nói, Trần Phong lần này ngôn luận, không thể nghi ngờ là tại trên mặt của Đào Lão hung hăng đánh một chường, rơi vào đường cùng, Đào Lão chú ý đến mặt, chỉ có thể là hạ lệnh trục khách.

Đối mặt thịnh nộ Đào Lão, Hồng Côn quả thực là hạ xuống nhảy dựng, trong nội tâm âm thầm hối hận, sớm biết như thế, lúc trước liền không mang theo Trần Phong.

Vừa muốn đưa tay đem Trần Phong lôi đi.

Ai ngờ Trần Phong tránh thoát khai mở tay của Hồng Côn, bước về phía trước một bước, khẽ mỉm cười nói: "Ngươi luyện không đi ra không sao, ta có thể ở một bên chỉ đạo ngươi, ta nhìn ra được, vũ hồn của ngươi thuộc tính thuộc mộc, nhưng trong đó hàm ẩn một tia Hỏa thuộc tính, là mười phần khó gặp song thuộc tính, dùng để luyện chế lời của Khí Bạo Vương Đan, là thích hợp nhất Vũ Hồn, cho nên hôm nay này Đan Dược, ngươi phải luyện."

Thấy được rất không nói đạo lý Trần Phong như thế nói đến, Đào Lão đầu tiên là khí đích râu mép run rẩy, thế nhưng nghe được Trần Phong chỉ là liếc một cái liền có thể nhìn ra vũ hồn của mình, cùng với Vũ Hồn hàm ẩn thuộc tính, trong nội tâm nhất thời là cả kinh, cau mày trầm thấp rơi vào trầm tư.

Kẻ này như thế như vậy kiến thức, quả quyết không phải là một nhân vật đơn giản, nhìn hắn khí sắc trấn định tự nhiên, cho dù là có việc cầu người hay là như thế lễ thẳng khí hùng, nhìn ra được hắn là có chỗ dựa vào, không bằng kích hắn một kích, không thể nói trước hội có chỗ tốt gì.

Âm thầm tư định, Đào Lão trên mặt lần nữa phủ lên vẻ tươi cười, nhưng nụ cười này hơn phân nửa như cũ là giả cợt.

"Chê cười, ta đường đường nhị phẩm Luyện Dược Sư, còn cần ngươi một cái đồ non nhi tới chỉ điểm luyện dược chi thuật, không khỏi quá mức cần rờ

a." Đào Lão lần này rốt cục nói một chút tử, dưới cái nhìn của Hồng Côn, đối với Trần Phong ấn tượng đầu tiên, cũng là càn rỡ, thế nhưng sẽ phát hiện Trần Phong cũng không phải càn rỡ, mà là nhắc tới làm được loại kia.

Người có thực lực cấp X mới gọi cấp X, không có thực lực người cấp X, được kêu là ngu vãi cả lồn (!).

Mặc dù đối với Trần Phong có một chút chấp nhận, thế nhưng nghe được Trần Phong như thế nói lớn không ngưng, nói muốn chỉ điểm một người nhị phẩm Đan Dược Sư luyện chế ra một mai nhị phẩm Vương Đan, Hồng Côn vẫn còn có chút hoài nghi.

Bất quá, Hồng Côn mới lên tiếng nói: "Đào Lão, nếu như Trần Phong đề nghị, kia liền thử một chút, tổng không có cái gì chỗ xấu không phải."

Đào Đàm suy nghĩ chỉ chốc lát, rốt cục gật gật đầu.

Dưới cái nhìn của Đào Đàm, nếu như Trần Phong như thế vô lễ, vậy ý của hắn thử một chút, đến cuối cùng để cho hắn tự rước lấy nhục, để cho hắn thật sâu minh bạch, dám can đảm nghĩ vấn một người nhị phẩm Luyện Dược Sư là bức nào ngu ngốc hành vi!

"Đầu tiên chuẩn bị năm phần tài liệu, trăm năm nhân sâm, băng phiến hương, Hàn Băng thảo, Liệt Diễm Hoa, Tử Quang Linh Chi, rọc hỏa con ếch, băng sơn tuyết liên." Trần Phong một hơi lưng xuất một chuỗi tên thuốc xuất ra.

Đào Đàm nghe được, trong miệng thì thảo lẩm bẩm: "Trăm năm nhân sâm, băng phiến hương, Hàn Băng thảo, Liệt Diễm Hoa, Tử Quang Linh Chi, rọc hỏa con ếch, băng sơn tuyết liên?"

Đào Đàm luyện chế nhị phẩm Đan Dược khí bạo đan, đã có lấy hảo mấy chục năm kinh nghiệm, mà đối với Đan Dược này cách điều chế, coi như là ngu. Đào Đàm đang ở trong mộng cũng là có thể đọc lâu lâu.

Bất quá, Trần Phong này cho ra cách điều chế, cùng hắn dùng kia cái cách điều chế có chút xuất nhập.

Băng phiến hương cùng Tử Quang Linh Chi, tuy trên thế giới này cũng không phải là dược liệu hi hữu, dù cho thêm đến mùi này Đan Dược, cũng sẽ không gia tăng cái gì thành phẩm, thế nhưng để cho Đào Đàm không hiểu là, này hai loại đồ vật dược tính, gia nhập về sau sẽ cùng nguyên lai cách điều chế có chỗ xung đột, nhưng lúc này hắn cũng không đề xuất, dù sao là Trần Phong xuất tiền, hơn nữa lần này Luyện Đan chính là vì để cho Trần Phong xấu mặt, cho dù cách điều chế sai rồi, Đào Đàm cũng chỉ là thực một con mắt nhắm một con mắt.

Hồng Côn dường như đối với lần này luyện chế Đan Dược hết sức đề tâm, đem theo như lời Trần Phong dược liệu danh xưng, tất cả đều ghi xuống, sau đó liền nhanh như chớp đi mua sắm dược liệu.

Đào Đàm hiện đang ở vị trí, cự ly dược liệu cửa hàng cũng không xa, cho nên chỉ là một lát công phu, Hồng Côn đã dựa theo yêu cầu, đem Trần Phong chỗ bày ra dược liệu nhất nhất mua sắm trở về.

Mấy người, cầm lấy những dược liệu này, đi tới Đào Đàm phòng luyện đan.

Đây là một gian chỉ có hai mươi mét vuông phòng nhỏ.

Trong phòng ánh sáng phong phú, ở giữa vị trí, để đó một trương thật dài cái bàn, Hồng Côn đem mua dược dược liệu, nhất nhất bày đặt ở phía trên, chia làm năm phần.

Đào Đàm nhìn thoáng qua dược liệu, Khóe miệng hiện hiện một tia cười yếu ớt nói: "Có thể bắt đầu rồi à." Đào Đàm đem thanh âm kéo vô cùng dài, nghe ra, hắn đã rất không kiên nhẫn được nữa.

"Đương nhiên." Trần Phong đáp.

Đào Đàm cũng không hề nói nhảm, Thuận thực đem dược đỉnh của mình tế ra, một cái tối như mực đỉnh lò, trên không trung đập vào xoáy, từ nơi này lò đỉnh chất liệu, Trần Phong đó có thể thấy được, đây là một cái nhị phẩm trung giai lò đỉnh, tại Vân Thủy Thành, cũng cũng coi là hàng cao đẳng.

Đào Đàm quét Đan Dược liếc một cái, đang muốn bắt đầu luyện chế Đan Dược.

Đột nhiên Trần Phong lên tiếng cắt đứt: "Khoan đã."

"Há?" Đào Đàm tại Luyện Đan thời điểm bị người cắt đứt, tâm tình mười phần không vui ừ nhẹ một tiếng, sau đó cả giận nói: "Người chẳng lẽ không biết, tại Luyện Đan thời điểm, muốn giữ yên lặng ư!" Nhìn ra được, Đào Đàm rất tức giận.

"Ta chẳng qua là cảm thấy, dùng lò đỉnh, hội thích hợp hơn một chút." Nói qua, Trần Phong từ trong trữ vật giới chỉ, móc ra một tôn lò đỉnh.

Đào Đàm lờm lờm con mắt của Trần Phong, nhất thời là sửng sờ.

Đầu tiên là kinh ngạc tại, Trần Phong tuổi còn nhỏ, chỉ là võ đồ cảnh giới, vậy mà đều có chứa không gian trữ vật giới chỉ loại bảo bối này, muốn biết rõ, tại một ít đại trong gia tộc, cũng chỉ có lạc đặc mấy mai loại này giới chỉ mà thôi, mà còn đều nắm giữ ở gia tộc tộc trưởng hoặc là một ít Trưởng lão trong tay, tuy không gian trữ vật giới chỉ không lớn, thế nhưng đặt ở chợ đêm, lại muốn trăm Vạn Kim tệ một mai, hơn nữa là cung không đủ cầu cục diện.

, thấy được Trần Phong ném ra tới lò đỉnh, Đào Đàm là vừa mừng vừa sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Chia rẽ

Người thường xem náo nhiệt, thành thật mà nói.

lúc Đào Đàm lần đầu tiên nhìn thấy Trần Phong trong tay lò đỉnh thời điểm, liền kết luận, đây là một kiện Tam phẩm cao giai bảo vật, so với hắc ngân may mắn vạn đau khổ đào tới lò đỉnh mạnh hơn gấp trăm lần.

Muốn biết rõ, tại luyện được trong quá trình, một cái được đỉnh rất xấu, trực tiếp ảnh hưởng Luyện Đan xác xuất thành công, cùng với Đan Được được lực.

Như này của mình cái lò đỉnh, đây chính là Đào Đàm phí thật lớn trắc trở, thỉnh nhị tinh luyện khí đại sư, hao phí nhiều ngày mới đánh tạo nên, chất liệu vì hắc thiết, được đỉnh sắp đặt hai cái xuất đầu gió, hai cái tiến khí miệng, lấy Đào Đàm võ đồ tứ trọng thiên tu vi, có thể khổng chế lò đỉnh cũng vẹn vẹn giới hạn trong bốn miệng được đỉnh.

Mà mười phần trùng hợp chính là, lần này Trần Phong lấy ra cái vị này lò đỉnh, cũng là một cái bốn miệng được đỉnh, hơn nữa Tam phẩm cao giai được đỉnh, tối thiểu là tứ tinh Luyện Khí Sư kiệt tác, chắc chắn, Đây chính là một kiện có tiền mà không mua được bảo bối.

Con mắt của Đào Đàm đều nhìn thẳng, tựa như một cái lão Sắc Lang, bị giam giữ mấy trăm năm, rốt cục xuất ra thấy được một cái như hoa như ngọc Đại mỹ nữ một phen.

"Trước đừng kích động, chỉ là một cái lò đỉnh mà thôi, Ta dám cam đoan, hôm nay qua đi, ngươi nhất định sẽ khóc hô cầu ta lúc ngươi sư phó." Trần Phong không chút nào khoa trương nói, lần trước Triệu Bằng, chính là tốt nhất liệt tử.

Nhi Hồng Côn Hòa Đào Lão nào biết được những cái này, đều cho rằng Trần Phong đang khoác lác, có cái bảo bối liền đắc ý quên hình mà thôi.

Đào Lão thu liễm tâm tình, tiếp được Trần Phong được đỉnh.

Đầu tiên là yêu thích không buông tay vuốt vuốt một phen, nhưng sợ Trần Phong đón lấy giữu cột hắc, vì vậy chỉ có thể là giả bộ như lạnh nhạt bộ dáng, chuẩn bị bắt đầu Luyện Đan.

Đào Lão đem trong tay được đỉnh, hướng không trung ném đi, trên tay pháp quyết liên tiếp biến hóa, tuy Đào Lão râu tóc bạc trắng một bộ giả nửa bộ dáng, thế nhưng luyện lên đan, nhưng lại có vài phần đại sư phong phạm, Từ thủ pháp của hắn đó có thể thấy được, hắn là tương đối giả quen thuộc liền nhẹ.

Phốc ~ theo pháp quyết biến hóa, Đào Lão rốt cục đem Luyện Đan bước đầu tiên, tụ hợp hỏa trận phóng thích hoàn tất.

Tụ hợp hỏa trận vừa ra, tại được đỉnh phía dưới ba tắc, nhất thời cứ thế toát ra rất nhiều lam sắc ngọn lửa nhỏ xuất ra, những cái này vui mừng thoát ngọn lửa nhỏ, phảng phất là nhận lấy lực hút đồng dạng, tại được đỉnh quanh thân không ngừng lẫn quẩn.

Chỉ trong chốc lát, được đỉnh chính là biến thành một đoàn tử hồng sắc.

Mất thấy thời cơ chín muồi, Đào Lão nhanh chóng duỗi ra ngón trỏ, hướng lên vừa nhắc, đặt ngang ở trên bàn rực hỏa con ếch chính là thuận thế tiến nhập trong được đỉnh, lập tức chính là trăm năm nhân sâm.

Lúc này chút lam xong, Đào Lão chau mày, phảng phất rất là hết sức rất là chăm chú đồng dạng, đem Vũ Hồn thuận thế té ra.

Chỉ thấy tại trên đỉnh đầu Đào Lão, rõ ràng xuất hiện một khóa hóa lân thụ, là một loại hàm chứa song thuộc tính Vũ Hồn, mộc chủ hỏa phụ, tại luyện được một đường, cũng coi như có nửa phần thiên phú.

Theo Vũ Hồn té ra, hỏa lân thụ quanh thân tản mát ra lục sắc hào quang, này lục sắc hào quang, tại Đào Lão có thể dưới sự khổng chế, nhanh như chớp chui vào trong được đỉnh.

mà trong được đỉnh, bị nhiệt độ cao thiêu đốt rực hỏa con ếch cùng trăm năm nhân sâm, mất thấy muốn hóa thành tro tàn, thế nhưng lục sắc quang đoàn

đến, để cho sắp thiếu đốt trăm năm nhân sâm cùng rực hỏa con ếch, trong chớp mắt thấp xuống nhiệt độ, mà ở lúc này, kỳ diệu cảnh tượng phát sinh, đi qua lục sắc quang mang tẩy lễ trăm năm nhân sâm cùng rực hỏa con ếch, trong nháy mắt biến thành một đoàn, Hồng sắc rực hỏa con ếch cùng màu vàng đất trăm năm nhân sâm, từ từ đan chéo thành đan phối hình thức ban đầu.

Đan phối hình thành rất nhanh, do vì cao cấp được đỉnh nguyên nhân, Đào Lão cảm giác khí tức của mình cũng không có toàn lực thi triển, chính là nhẹ nhõm ngưng tụ ra tới đan phối, hơn nữa được đỉnh này không chế lại, phảng phất thân thể của mình một bộ phận đồng dạng, hết sức thuận buồm xuôi gió.

Thấy được kiệt tác của mình, Đào Lão hắc hắc cười quái dị nói: "Tiểu tử, ngươi xem lão phu ngưng tụ đan phối, như thế hoàn mỹ chi tác, ngươi có từng nhìn thấy qua?"

Thốt ra lời này.

Nghe được Trần Phong, thiếu chút nữa liền ngắt đi, một cái nhị phẩm Đan Dược đan phối, ngươi đắc ý cọng lòng.

Trần Phong không có phản ứng lão đầu này, thủ sẵn lỗ mũi về mặt khinh thường.

Hồng Côn là một thường dân, có thể thấy cao cao tại thượng Luyện Đan Sư luyện chế quá trình, Hồng Côn đã là rất cao hứng, thêm với thấy được như thế hoàn mỹ chi tác, lại càng là vỗ tay bảo hay.

Đào Lão lòng hư vinh đạt được thỏa mãn, trong tay pháp quyết lần nữa biến hóa, ba gốc Liệt Diễm Hoa, tại lòng bàn tay của hắn phía trên trôi nổi.

"Phá" Đào Lão khê quát một tiếng, ba gốc Liệt Diễm Hoa, nhất thời là biến thành bột phấn, lập tức là băng sơn tuyết liên, lấy nó Liên Tử, nhỏ ra ba giọt nhũ bạch sắc chất lỏng, cùng Liệt Diễm Hoa bột phấn hỗn hợp cùng một chỗ.

Trên không trung, đi qua muốn hình dung cùng băng trên tuyết liên cùng Liệt Diễm Hoa, hình thành ba hạt màu lửa đỏ Tiểu Tiểu được hoàn.

Đào Lão đánh giá cẩn thận lấy bọn họ tỉ lệ, nhìn bỏ đi, giờ tay muốn hướng được đỉnh ném đi.

Lúc này, Trần Phong đột nhiên nói: "Chậm, Nguyên khí dò xét Liệt Diễm Hoa này cùng băng sơn tuyết liên, ngươi sẽ phát hiện, cả hai trong đó kết hợp, như trước có một cỗ không an phận năng lượng tại ba động, cỗ năng lượng này là bởi vì Liệt Diễm Hoa Hỏa thuộc tính quá mức mãnh liệt duyên cớ, mà băng sơn tuyết liên hàn ý, cũng không thể hoàn mỹ tới đối xứng, lúc này bình thường muốn gia nhập Tử Quang Linh Chi với tư cách là chất môi giới, đem Liệt Diễm Hoa cùng băng sơn tuyết liên hai loại thuộc tính, hoàn mỹ hấp thụ đến một chỗ, mà Liệt Diễm Hoa cùng băng sơn tuyết liên là không thể nhập làm Đan Dược, bởi vì bọn họ chất liệu bản thân tồn tại, sẽ trực tiếp ảnh hưởng Đan Dược được lực."

"Vớ vẩn, vớ vẩn cực kỳ, lão phu nghiên cứu khí bạo đan nhiều năm, điểm này thường thức vấn đề ngươi còn muốn lừa gạt lão phu không thành, cỗ này năng lượng ba động, rõ ràng chính là kết hợp được lực, ngươi lại nói thành một cái không an phận năng lượng, thật sự là thật là tức cười, mà càng thêm buồn cười chính là, ngươi vậy mà nói băng sơn tuyết liên cùng Liệt Diễm Hoa chất liệu không thể làm thuốc? Ngươi muốn biết, nếu là đem này hai loại Đan Dược chất liệu bản thân loại bỏ, cuối cùng Ngưng Đan nhất định sẽ không thành công được!" Đào Lão dựng râu tròng mắt nói, cũng khó trách, có người vậy mà nghi vấn nghề nghiệp của hắn rèn luyện hàng ngày cùng với chức nghiệp tiêu chuẩn, sao có thể không cho hắn tức giận nha.

"A, này có cái gì tốt tranh luận, ngươi đem nguyên khí thăm dò vào trong đó, thử một lần liền biết, nếu là dung hợp về sau được tính, sẽ là ôn hòa năng lượng ba động." Trần Phong ôm bờ vai nói.

Đào Lão không tại chân chờ, đem nguyên khí đâm vào trong đó, xem xét đến cùng.

Dĩ vãng Luyện Đan thời điểm, Đào Lão biết rõ nguyên khí đích thân quý, quả quyết là sẽ không lãng phí đến xem xét được liệu nội bộ trên kết cấu mặt, chỉ là dựa theo linh hồn cảm giác lực, cảm ứng Đan Dược có hay không đã dung hợp đến muốn tình trạng là được, nào ngờ, linh hồn cảm giác lực chỉ có thể dò xét đến mặt ngoài, đối với nội bộ tình huống, Đào Lão còn thật sự không phải rất quen thuộc.

Cho nên, Lúc Trần Phong như vậy nhắc tới, Đào Lão vẫn cảm thấy cần phải thử một lần.

này thử một lần cũng không cần gấp, trong lòng Đào Lão nhất thời một hồi, quả nhiên giống như Trần Phong sở liệu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Ngàn trượng Vạn Ảnh

Liệt Diễm Hoa can trường, đã đem băng son tuyết liên Hàn Băng chi khí bao bọc vây quanh, bởi vì băng son tuyết liên thuộc tính, tại dược lý học thượng mà nói, thuộc về ôn hòa hình Hàn Băng, mà Liệt Diễm Hoa Hòa thuộc tính lại là lửa núi lửa, cả hai căn bản không phải một cấp bậc, nếu là cưỡng ép gặp nhau, chỉ có thể là băng son tuyết liên bị Liệt Diễm Hoa phân giải, mà không phải dung hợp.

Nghĩ tới đây, Đào Lão liền không do dự nữa, giờ tay đem một mảnh Tử Quang Linh Chi té ra, đem kia ba miếng do đó bắt đầu biến thành đen Đan Dược nhanh chóng bao bọc lại, không lộ nguyên khí, chính là mảnh liệt đem đầu nhập trong dược đỉnh, kịch liệt cao tốc chuyển động lên.

Đào Lão khẩn trương nhìn chăm chú vào trong dược đỉnh Đan Dược biến hóa, theo Tử Quang Linh Chi bao vây băng son tuyết liên cùng Liệt Diễm Hoa dung nhập, trong dược đỉnh phát sinh kỳ diệu biến hóa.

Chỉ thấy, toàn thân tản ra nhát tia sáng màu vàng đan phối, tại tiếp xúc đến Tử Quang Linh Chi, lần rồi một tiếng bộc phát ra một tiếng vang nhỏ, theo từ sắc quang mang tăng vọt, từ từ sắc quang mang ở trong, bài tiết xuất hồng sắc chất lỏng, những cái này nước tinh thể lỏng óng ánh sáng long lanh, điểm một chút lóe ra hồng quang, đem Tử Sắc Linh Chi từ sắc quang màn dưới áp chế.

Theo hồng sắc chất lỏng tuôn ra, tại hồng sắc chất lỏng cùng đan phối tiếp xúc địa phương, bốc lên từng trận sương mù màu trắng.

Thấy dược những cái này kỳ dị biến hóa, Đào Lão trên mặt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Những cái này Đan Dược ở giữa phản ứng, vượt quá tưởng tượng của hắn.

Tại hán dĩ vãng Luyện Đan kinh nghiệm, quả quyết không có tình cảnh như vậy xuất hiện.

Với tư cách là một người nhị phẩm Đan Dược Sư, cường đại nguyên khí bao trùm, Đào Lão có thể chuẩn xác không sai dò xét, những cái này Đan Dược ở giữa vi diệu phản ứng.

Từ nơi này một chút hay trong sự phản ứng, Đào Lão kinh ngạc phát hiện, lại thử Trần Phong tân cách điều chế, Tử Quang Linh Chi gia nhập, khiến cho trong lò đan Đan Dược, tản mát ra từng trận kỳ dị mùi thơm ngát.

Cổ này mùi thơm ngát, có thể cho hắn một loại thần thức nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác.

Chỉ cần là cổ này mùi thơm ngát, Đào Lão liền có thể phát giác dược trong đó ẩn chứa không lộ lực lượng.

Nghe thấy dược cổ này hương vị, tuy là kiến thức rộng rãi Đào Lão, trên mặt cũng là khó nén vẻ khiếp sợ.

"Tại sao có thể như vậy, làm sao có thể phát sinh như thế kỳ dị mùi thơm lạ lùng!" Khó nén hưng phấn trong lòng, Đào Lão vậy mà tại Luyện Đan trong quá trình phân tâm ghen ngào kêu ra.

Hồng còn không hiểu Luyện Đan, bất quá thấy dược từ trước đến nay ổn trọng bình tĩnh Đào Lão, vậy mà vui vẻ như là một cái hài từ đồng dạng, không khỏi cũng là cùng nhau đi lên nghĩ vừa nhìn đến cùng.

"Người xem! Đi qua Tử Quang Linh Chi gia nhập, này bốn vị Đan Dược vậy mà phát sinh kịch liệt biến hóa, muốn biết rõ, đây chỉ là phụ liệu, dưới tình huống bình thường, phụ liệu trong đó chỉ là vật lý tính dung hợp mà thôi, quả quyết sẽ không phát sinh thuộc gì tính tăng vọt tình huống, thế nhưng gia nhập Tử Quang Linh Chi này, này bốn vị phụ liệu, vậy mà phát sinh kỳ diệu biến hóa, đem bên trong năng lượng toàn bộ phát huy xuất ra, thế nhưng này một cổ mùi thơm lạ lùng, ta liền dám đoán chắc, lần này Đan Dược phẩm giai sẽ không tại bảy thành phía dưới!" Đào Lão kích động không thôi, trên mặt hồng quang hiện ra, mảnh liệt cảm giác hưng phấn để cho hắn vô pháp tự kiềm chế, hai tay run run rẩy rẩy.

"Cuối cùng là chuyện gì xảy ra nì, chỉ cần là gia nhập một mặt không có gì đặc biệt Tử Quang Linh Chi mà thôi, vậy mà sẽ có như thế kỳ diệu biến hóa, nếu là trước kia, ta quả quyết sẽ không tin tưởng, này nhị phẩm Đan Dược bên trong, gia nhập nhất phẩm Tử Quang Linh Chi hội có chỗ tốt gì, hôm nay thử một lần, vậy mà để ta mở rộng tầm mắt, thật sự là quả chết luôn, phát minh ra cách điều chế người, nhất định là một thiên tài, tiểu tử, người là làm sao biết Tử Quang Linh Chi còn có như thế hiệu quả đặc biệt?" Đào Lão hưng phấn khó có thể chính mình, hưng phấn nói, trong mồm nước miếng Tinh Tử văng khắp nơi, nhưng hắn cũng là không hề có kỵ.

"Mà lại, này có cái gì khó, đơn giản như vậy vấn đề, trí lực bình thường cũng có thể nghĩ ra được, ta chẳng qua là tương đối hiểu rõ các loại dược liệu dược tính mà thôi, hơi hơi một thêm thử, liền có thể đối với đã tồn tại bình thường đơn thuốc dân gian làm ra cao cấp hơn cái tạo, để cho đan phương phát huy ra hiệu quả đặc biệt." Trần Phong trợn mắt nhìn Đào Lão liếc một cái.

Nếu để cho Đào Lão biết, thế nhưng Trần Phong sáng tác cao giai đan phương cũng có thể viết xuống vài cuốn sách, không biết Đào Lão này đầu sẽ làm ra loại nào phản ứng.

"Cái gì, người nói đan phương là người nghiên cứu ra?" Đào Lão nhất thời kinh ngạc vô cùng, miệng giương thật to, đủ để buông xuống một quả trứng gà.

Dưới cái nhìn của hắn, Trần Phong chỉ bất quá một tên mao đầu tiểu tử mà thôi, mà Luyện Đan một đường, cho dù là thiên tài cũng phải thiên chuy bách luyện, không có trăm năm tuế nguyệt, kì thực khó có thể thành khí hậu, đối với một người Luyện Đan Sư mà nói, kinh nghiệm vô cùng trọng yếu.

"Không phải ta viết, chẳng lẽ là người sao." Trần Phong không có hảo khí đích nói.

"Ách, người, người mới bao nhiêu, từ nơi này kỳ diệu cách điều chế bên trong, ta liền có thể nhìn ra, có thể nghiên cứu ra tới đây cái đan phương người,

tối thiểu phải ở Ngũ phẩm Luyện Đan Sư phía trên, bởi vì chỉ có thực lực đến cái tầng thứ kia, mới có cái tạo đan phương tư chất, mà người, như người là Ngũ phẩm Luyện Đan Sư, tại sao lại sẽ để cho ta một cái nhị phẩm Luyện Đan Sư vì người luyện chế Đan Dược." Đào Lão xi mũi coi thường, mà Trần Phong cũng không hề tranh luận, chỉ là không lời nhún nhún vai.

"Người muốn là nói thêm nữa một câu, đây là một lò phế đan." Trần Phong nhìn thoáng qua dược đỉnh, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói.

"A!" Đào Lão vội vàng quay đầu lại nhìn về phía lò đỉnh, đi qua hần trong nháy mắt thất thần, lò đỉnh bên trong dược liệu, vậy mà đã kết hợp hoàn tất.

Từ Từ Quang Linh Chi phía trên, đã nhìn không đến một tia hồng quang, mà lúc này Từ Sắc Linh Chi, bởi vì nhiệt độ cao bởi sấy nguyên nhân, đã mở ra, từ Từ Sắc Linh Chi bên trong, băng sơn tuyết liên cùng liệt viêm thảo, đã do hồng sắc dược hoàn, hóa thành một đoàn hắc sắc bột phấn, những cái này bột phấn không có chút nào bám vào lực, tại Từ Quang Linh Chi mở ra, đi qua phía dưới nóng khí đích bốc lên, chậm rãi phiêu đảng ra dược đỉnh.

Đào Lão thấy thế, có chút luống cuống tay chân.

"Đừng nóng vội, dùng ngàn trọng Vạn Ảnh thủ pháp, đem mở ra Từ Quang Linh Chi cải biến hình dạng, đem đầy đủ hấp thu băng sơn tuyết liên cùng Liệt Diễm Hoa đan phối bao vây ở trong đó, nhất định phải lực chú ý đạo cùng với phương hướng." Trần Phong ở một bên híp mắt nhắc nhở nói.

Đào Lão nghe xong ngàn trọng Vạn Ảnh, trong mắt nhất thời sáng ngời, vội vàng là vận chuyển.

Này ngàn trọng Vạn Ảnh, là nhị phẩm Đan Dược Sư Nhập môn cấp bậc thủ pháp.

thủ pháp, tương truyền là một người thất phẩm Luyện Đan Sư, tại gió thu đầu hiu trời thu, ngồi trên một khóa lão cây hòe dưới bể quan thời điểm, thấy được theo gió thu quét, phi lay động tại trước mắt lá rừng, lá rừng che khuất dương quang, trên mặt đất hiển hiện vô số bóng dáng, những cái bóng này theo lá cây vũ động thiên biến hóa vạn.

Mà một mực khổ tư hần, trong lúc nhất thời trong đầu linh quang lóe lên, đem linh hội hồi lâu một bộ chương pháp, cùng lá rừng chi ảnh kết hợp lại, mạnh mẽ vô cùng đánh ra, trong lúc nhất thời trên mặt đất bóng dáng chông chênh, như ngàn vạn đạo bóng chông.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Ngưng Nguyên Quyết

Mà phương pháp này, đi qua vô số thay Luyện Dược Sư rừ xuống luyện, không ngừng lấy nó tinh túy, không ngừng làm ra cải tiến, cuối cùng đã trở thành một loại Luyện Đan Sư Nhập môn cấp thủ pháp, mà thủ pháp cũng do người Luyện Đan Sư kia sớm nhất để danh mà lưu truyền tới nay.

Mà đối với Luyện Đan trong quá trình, cái gì giai đoạn, nên dùng cái gì thủ pháp, cũng đã là định số.

Bởi vì gia nhập một vị thuốc nguyên nhân, Đào Lão trong lúc nhất thời có chút mơ hồ vòng, tuy không biết, kế tiếp nên như thế nào tiến hành.

Như không phải theo Trần Phong nhắc nhở, Đào Lão thật sự là nghĩ không ra, lúc này hần là dùng ngàn trọng Vạn Ảnh.

Bởi vì, đối với Từ Quang Linh Chi lúc này hình thái, nếu là dùng thủ pháp không đúng, thứ nhất không thể tại trong thời gian chỉ định, đem Từ Quang Linh Chi cùng đan phối kết hợp, thứ hai sẽ phát sinh toái đan tình huống, bởi vì tại nhiệt độ cao bởi sấy dưới tình huống, mỗi một chủng Dược Thảo đều có bị hóa thành tro tàn nguy hiểm, phải ở Dược Thảo hóa thành tro tàn lúc trước, theo không ngừng xoay tròn dược đỉnh, Đào Lão phải mau chóng hoàn thành.

Chỉ là này ngàn trọng Vạn Ảnh, mặc dù là nhị phẩm Đan Dược Sư Nhập môn cấp thủ pháp, nhưng quả thực là một môn mười phần rắc rối phức tạp thủ pháp.

Thức mở đầu muốn tại một cái hồ hấp trong chớp mắt, đánh ra hơn trăm đạo chương án, sau đó theo khẩu quyết đọc lên, thì tri hoãn thì chậm, như Xuân Phong mịn màng, như hạ phong cuồng loạn, như gió thu đầu hiu, như đông phong khắc nghiệt.

Theo thời gian trôi qua, Đào Lão đã đem thủ pháp hoàn mỹ phát huy được, mắt thấy muốn đại công cáo thành, Từ Quang Linh Chi bao trùm đan phối một sát na kia, kỳ quang từ trong khe hở bạo phát đi ra, một cỗ năng lượng từ đan phối vị trí bộc phát ra.

Mà lúc này, chính là ngàn trọng Vạn Ảnh thời khắc cuối cùng, như đông như gió đầu hiu.

Thủ pháp giai đoạn này, yêu cầu tay của Luyện Đan Sư phương pháp muốn phát huy đến tận cùng nhanh.

Này tuy không phải thủ pháp tinh túy chỗ, nhưng cũng là cực kỳ trọng yếu giai đoạn, cũng là cuối cùng giai đoạn.

Mà liền vào lúc này, Trần Phong bỗng nhiên phát giác, Đào Lão bởi vì kỳ quang kích xạ, trên tay thủ pháp nhất thời dừng một chút.

Trần Phong trong lòng biết không khỏi, vội vàng xuất thủ tương trợ, miệng quát: "Cho ảnh quyết."

Trong lúc nhất thời, từ trong tay Trần Phong, cực nhanh vô cùng bắn ra một đạo bạch quang.

Bạch quang lóe lên tức đến, đem từ đan phối bên trong kích xạ mà ra kỳ quang bao phủ hạ xuống, vậy mà thoáng cái đem kia kỳ quang, một lần nữa áp chế tiến nhập đan phối bên trong.

Mà lúc này, Đào Lão ngàn trọng Vạn Ảnh rốt cục hiếm và hiếm phát huy hoàn tất, đem Từ Quang Linh Chi cùng đan phối hoàn mỹ bao bọc cùng một chỗ.

Nhìn trước mắt một màn, Đào Lão chấn động vô cùng.

Tại Từ Quang Linh Chi bao bọc, toàn bộ Đan Dược nhan sắc thay đổi lại biến, cuối cùng biến thành một mai tử hồng sắc Đan Dược.

Mà để cho hắn nhất chân kinh đứng, đứng kia cái từ miệng Trần Phong nói lời thô tục ba chữ "Cho ảnh quyết!"

Trời ạ, cho ảnh quyết tại Luyện Đan Sư một đường, đây chính là một loại vô cùng cao thâm tinh diệu thủ pháp, với tư cách là một người nhị phẩm Đan Dược Sư, Đào Lão từng tại một quyển "Đan Dược Sư thủ pháp tông lục" trông được đến, đã từng có một người gọi là Phong Viêm Vũ Đế kỳ nhân, hội loại thủ pháp này, tương truyền, thủ pháp tại Luyện Đan trong quá trình, có thể ứng đối nhiều loại đột phát tình huống, đối với một ít cực cao độ khó đan phương bên trong, ắt không thể thiếu, mà với tư cách là thủ pháp Nhập môn điểm mấu chốt, yêu cầu là lục phẩm Luyện Dược Sư, thực lực không đủ người quả quyết sẽ không lĩnh hội, hơn nữa thủ pháp cụ thể thao tác quá trình, nguyên khí thời phát lộ tuyến cùng với khẩu quyết đều là bí mật bất phân truyền, kỷ lục bên trong ghi lại, nắm giữ loại thủ pháp này người, cũng chỉ bất quá quá lác đác mấy người, mà những người này, không một không phải toàn bộ đại lục Cự Đầu.

"Chắc chắc." Đào Lão trong nội tâm kích động vô cùng, một khóa cẩn thận tạng (bản) bang bang nhảy không ngừng, hắn không thể tin được hết thảy trước mắt, cũng không thể tin được nghe được hết thảy.

Đang tại Đào Lão kinh ngạc không hiểu thời điểm, bên tai lần nữa truyền đến Trần Phong thanh minh thanh âm.

"Người vẫn còn ở chờ cái gì, chờ Đan Dược bị sấy thành phế thải à." Trần Phong vừa nhìn thấy góc con lừa, chính là khí đích thâm nghĩ mắt tròn trắng, lão đầu này, thấy thế nào lên so với Triệu Bằng cái thằng kia còn muốn ngu dốt.

"A ah." Đào Lão vội vàng là ứng hai tiếng, đưa tay đi bắt Đan Dược.

"Băng phiến hương, dưới đoạn bồi sấy ba hơi thở, Hàn Băng trên cỏ đẳng cấp, hai hơi thở." Trần Phong ở một bên ra lệnh.

Mới vừa rồi còn vênh vảo hung hăng Đào Lão, trong lúc nhất thời tại trước mặt Trần Phong, trở nên là khúm núm, sợ mình biểu hiện không hài lòng, để cho bên cạnh Đại Năng bắt nạt.

Nhưng càng là cẩn thận từng li từng tí, Đào Lão hay là tránh không được phạm sai lầm, vốn lấy một người nhị phẩm Đan Dược Sư, quả quyết sẽ không phạm phải như thế ngu dốt sai lầm.

Nhưng sự tình luôn làm người không thể tưởng tượng, vốn là khẩn trương đầu đầy mồ hôi Đào Lão, tại đem băng phiến hương chậm chạp di động khi đến đẳng cấp thời điểm, bởi vì nguyên khí không chế mất cân đối, dẫn đến trên không trung bay múa dược đỉnh, trong lúc nhất thời chệch đi vị trí cũ không được nữa tác.

Mà chính là này nửa tác chi sai, dẫn đến toàn thân đỏ choét dược đỉnh, hơi nghiêng nhích tới gần đã hình thành đan thể.

Mặc dù chỉ là nửa tác, đối mặt tuyệt đối nhiệt độ cao, đan thể nhất thời chịu không được nhiệt độ, phốc phốc phốc nứt ra xuất ba đạo khe hở.

Đào Lão vừa nhìn liền mất choáng váng, trong lòng biết lần này muốn bạo đan, tốt như vậy một lò Đan Dược muốn hủy ở trong tay mình.

Mà đúng lúc này, bên tai lần nữa truyền đến Trần Phong thanh âm.

"Thiên địa không có nước, Thủy Pháp tự nhiên, vạn pháp Vô Đạo, nói toạc ra địa cơ, Ngưng Nguyên Quyết, cho ta tụ hợp!" Trần Phong một tiếng hét to, trong tay đánh ra từng trận thủ quyết.

Tại Hồng Côn cùng kia tiểu Dược Đồng xem ra, Trần Phong duỗi ra tay, đã nhìn không đến tay.

Bay múa đầy trời đều là thủ chương trên không trung xẹt qua tàn ảnh.

Hoảng hốt, Trần Phong đại thủ ở trên dược đỉnh vỗ, nhất thời dấy sơn nhảy xuống biển năng lượng, trong dược đỉnh bốn phía sôi trào, từ trong dược

đỉnh, nhất thời là bay ra một mai toàn thân hiện ra kim quang Đan Dược.

Mà Trần Phong thì là ở trong hư không tìm tòi, này Đan Dược chính là nhu thuận đã rơi vào trong tay Trần Phong.

Nhất thời, một cỗ mùi thơm lạ lùng, theo tay của Trần Phong chừng chậm rãi triển khai, từ trong tay của hắn phiêu đăng xuất ra.

Trong phòng mấy người, hoi cỗ này mùi thơm lạ lùng thời điểm, không khỏi tâm thần một hồi, cho dù là nghe, liền có thể cảm giác được kia tâm thần hợp nhất huyền diệu cảm giác, trong cơ thể bình tĩnh tuần động nguyên khí, tại thời khắc này đột nhiên luồng cuống, tựa hồ trong Đan Điền có một cỗ không hiểu lực lượng đang thúc giục động.

"Giấy, giấy, hảo mùi thơm nồng nặc." Hồng Côn hai mắt đăm đăm, vỗ tay bảo hay nói.

Mà Đào Lão, như trước ngây ra như phỗng.

Hắn còn không có từ vừa rồi thấy một màn kia bên trong chạy trốn ra ngoài.

Tại người không biết chuyện xem ra, Ngung Nguyên Quyết ba chữ kia tựa hồ chỉ là bình thân ba chữ.

Thế nhưng ở trong mắt Đào Lão xem ra, này không chặt chẽ là ba chữ đơn giản như vậy, mà là một đạo đường ranh giới, là một đạo cao giai Luyện Đan Sư, cùng thất phẩm phía dưới trung giai cấp thấp Luyện Đan Sư đường ranh giới.

Tại hán giai đoạn này, Ngung Nguyên Quyết ba chữ kia, quả thực là cao cao tại thượng, nếu nói là Luyện Đan Sư chỗ nắm giữ pháp quyết là một cái kim tự tháp, Ngung Nguyên Quyết pháp quyết thì là kim tự tháp đỉnh viên kia lập lòe kỳ quang Minh châu.

Mà Đào Lão, thì là tại ngoài trăm dặm một tia dựa sát vào ốc sên, hán cự ly Ngung Nguyên Quyết cự ly, tựa như trời và đất như vậy xa xôi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 84: Bồi Nguyên Đan

Bởi vì Đào Lão đồng dạng tại cái đó "Đan Dược Sư thủ pháp tông lục" đã từng gặp, Ngung Nguyên Quyết thượng cổ thập đại Luyện Đan thủ pháp nhất, tác dụng không rõ, hiểu thấu đáo người không rõ, pháp quyết không rõ, thủ pháp không rõ.

Đây là "Đan Dược Sư thủ pháp tông lục" bên trong một cái cơ mật, là cũng sớm đã thất truyền thủ pháp.

Đào Lão khó nén khiếp sợ trong lòng, chỉ có thể là như nhìn quái vật nhìn nhìn Trần Phong.

Đồng thời, Đào Lão còn nhìn nhìn Trần Phong trong tay Đan Dược.

Kia mai dưới cái nhìn của tự mình, quả quyết sẽ không thành công tác dụng, đã là phán quyết từ hình tác phẩm, lúc này chẳng những là thành công, hơn nữa còn là hán đỉnh phong trạng thái tài năng luyện chế ra phẩm giai, bảy thành dược lực khí bạo đan!

Cái khái niệm gì, trong tay người khác một kiện phế phẩm, chính là cả đời mình dốc hết tâm huyết đỉnh phong trạng thái tài năng luyện chế ra tinh phẩm!

Lần này Đào Lão sống trăm năm, rốt cục dài quá kiến thức.

Cổ nhân văn: Đã sớm sáng tỏ, tịch chết có thể yên.

Bây giờ Đào Lão chính là loại cảm giác này, đại đạo chí thượng!

"Người đến tốt cùng là người phương nào, làm sao có thể Ngung Nguyên Quyết cùng với cho ảnh quyết, không có khả năng, không có khả năng." Đào Lão, phảng phất giống như tại nói mê đồng dạng, chỉ vào Trần Phong, ngón tay run run rẩy rẩy nói.

"Ta là Trần Phong, vừa rồi đã nói với ngươi, không nghĩ tới ngươi như thế dễ quên, trách không được sẽ ở Luyện Đan trong quá trình liên tiếp xuất hiện chỗ sơ suất, lần sau nếu có cơ hội, ta cho ngươi luyện chế một mai Bồi Nguyên Đan, đem nguyên khí bổ sung tràn đầy, cho ngươi khát khao đại nào cùng thân thể quán thấm một chút dinh dưỡng." Trần Phong bình thân nói.

Ai ngờ, Đào Lão nghe xong, lần nữa chấn kinh, lẩm bẩm nói: "Người nói cái gì, người nói Bồi Nguyên Đan! !"

Bồi Nguyên Đan này là cái gì, Bồi Nguyên Đan tuy tác dụng không lớn, hơn nữa tương đối gân gà, dùng cho cho một ít tuổi già sức yếu người chỗ phục dụng, những người này không một không phải tư chất thấp, không thể tu thành cao giai, mà thọ hạn đã đi tới, tứ chi cùng với trái tim đại não cũng bắt đầu trở nên già yếu, nhưng, nếu là người này địa vị hết sức cao thượng, ví dụ như một quốc gia chi chủ, hoặc là có một cái trâu bò không được hậu đại hoặc là tổ tiên, hoặc là nhân tình, có thể số tiền lớn thu mua một mai cửu phẩm Đan Dược, Bồi Nguyên Đan.

Bồi Nguyên Đan, bởi vì tác dụng không lớn, nhưng luyện chế cực kỳ hao phí thời gian, hơn nữa tài liệu lại là hết sức khó khăn đạt được, cửu phẩm Luyện Đan Sư từ trước đến nay sẽ không luyện chế cái này, đối với người tu đạo, hơn nữa còn là cao như vậy trình độ người, làm sao có thể luyện chế loại này gân gà Đan Dược, nếu chỉ riêng là vì tiền, cửu phẩm Luyện Đan Sư hội thiếu tiền?

Cho nên, Bồi Nguyên Đan so với bình thường cửu phẩm Đan Dược càng thêm quý trọng, giá cả trực bức thập phẩm Đan Dược.

Thập phẩm Đan Dược a, chỉ cần là nghe một chút danh tự là có thể đem Đào Lão dọa cái bị gãy vò, mà người trước mắt này, vậy mà hội hột nói muốn luyện chế một mai Bồi Nguyên Đan, bạo tạc tính chất tin tức, sao có thể không cho Đào Lão chấn kinh đầu, hơn nữa người này vậy mà nắm giữ Ngưng Nguyên Quyết thất truyền thượng cổ thập đại Luyện Đan mạnh mẽ phương pháp, cùng với cho ảnh quyết cao như thế sâu thủ pháp, những cái này chỉ là tại trong sách xưa nhìn thấy qua đồ vật, người trước mắt này vậy mà đều biết dùng.

Trời ạ, đây rốt cuộc là cái gì tồn tại, một cái dứt khoát tiểu nhị, vậy mà hội những cái này!

Đào Lão muốn ói huyết, thế nhưng thân thể của hắn tố chất rất tốt, muốn ói, phun không ra, cho nên hắn chính là bị một hơi sặc đến, trợn mắt nhìn thẳng.

Thấy được Đào Lão loại này thất bại bộ dáng, Hồng Côn thật là không hiểu hỏi: "Đào Lão, ngươi đây là làm gì, chẳng lẽ là Luyện Đan đã thất bại, ta xem ngươi tại nửa đường đột nhiên dừng tay, sau đó liền ngất đại, đã thất bại liền đã thất bại, chúng ta còn có bốn phần tài liệu, lần này không được, còn có lần sau ư không phải."

Tại Hồng Côn người thường xem ra, Luyện Đan trong quá trình đột nhiên không đầu không đuôi liền ngừng, hơn nữa Đan Dược tại trong lò nứt ra xuất ba đạo khe hở, vừa rồi hắn đứng xa như vậy cũng có thể rõ ràng nghe được, vì để cho Đào Lão tiếp tục luyện chế hạ xuống, Hồng Côn chỉ có thể là mà nói lời hữu ích, nếu khiến Trần Phong kia cái cuồng ngạo người nói tốt, Hồng Côn xem như nhìn ra, kia căn bản không có khả năng, một bên là Đan Dược trùn, một bên là thực lực khó lường quái dị tiểu tử, Hồng Côn chỉ có thể là cẩn thận từng li từng tí duy trì quan hệ, sợ hai người cãi nhau mà trở mặt, để cho hắn hơn... dăm không phải người, đều đắc tội về sau cuộc sống của mình cũng cô qua.

Đào Lão nghe được lời của Hồng Côn, mặt già đỏ lên, đón lấy khí tức yếu ớt nói: "Theo ý của ngươi, mai này Đan Dược cũng là một kiện thất bại phẩm sao?"

"Bằng không thì đâu này? Chẳng lẽ không có thất bại?" Hồng Côn không biết Đào Lão đây là ồn ào loại nào, nghi ngờ hỏi.

"Ha ha, ha ha. . . Lão phu tung hoành Vân Thủy Thành mấy chục năm, Luyện Đan vô số, mà tới cao thành tựu cũng chỉ là một mai nhị phẩm bảy thành được lực Khí Bạo Vương Đan, mà này thành tích tốt nhất, vậy mà tại một vị thiếu niên trong tay, lấy thất bại phẩm tinh thể xuất hiện, Hồng Côn, theo ý của ngươi thất bại phẩm, chính là ta đỉnh phong chi tác, nhị phẩm bảy thành khí bạo đan!" Đào Lão từng chữ một, nói xong lời cuối cùng, cơ hồ là hô lên tới.

"Đào Lão, Đào Lão, cùng lắm thì chúng ta không luyện được không, hà tất tức giận, nóng giận hại đến thân thể a, thân thể quan trọng hơn, thân thể quan trọng hơn." Hồng Côn không biết mình nói sai, cũng không biết Đào Lão sẽ như thế nổi giận, vội vàng tiến lên an ủi.

Ai ngờ, Đào Lão vung tay lên, không để ý Hồng Côn, mà là nhìn trên bàn bốc lên từng trận khói đen được đỉnh nói: "Nhu nhược người, thất bại thảm hại liền nuốt hận mà chết, mà cường giả chân chính, là tuy bại nhưng vinh, ta chẳng những muốn luyện, hơn nữa muốn nhận thức chút thật thật luyện chế, tiểu tử, ta có 100% nắm chắc, nhất định cho ngươi luyện chế ra một mai mười thành được - thuốc pha chế sẵn lực khí bạo đan, không, là Khí Bạo Vương Đan!" Đào Lão âm điệu mạnh mẽ nói.

"Không, không phải một mai Khí Bạo Vương Đan, mà là ba miếng, này còn dư lại bốn phần dược liệu, ngươi phải luyện chế ra ba miếng," Trần Phong ngữ khí mạnh mẽ nói.

Trong lúc nhất thời, Đào Lão cảm thấy, từ Trần Phong vẻ mặt bình thản bên trong, trong chớp mắt bộc phát ra một loại dứt khoát, loại khí tức này, để cho hắn không thể không khuất phục, không thể không đi nhìn lên, đó là cường giả khí tức, tuy Đào Lão có thể rõ ràng cảm thấy được, cảnh giới của Trần Phong, bất quá võ đồ tứ trọng thiên, mà mình cũng là võ đồ tứ trọng thiên, thế nhưng cả hai chênh lệch cảnh giới, cũng không phải trên tu vi chênh lệch, mà là Luyện Đan một đường, cảnh giới trên chênh lệch.

g nhìn X chánh bản _ chương và tiết D trên Su khóc tượng 9 mạng lưới "

Hồng Côn bây giờ là không quyền lên tiếng, ngày bình thường cao cao tại thượng Đào Lão, hiện tại liền cùng Trần Phong một cái tiểu Dược Đồng tựa như, đến kêu đi hét cũng không lên tiếng.

Tại kế tiếp trong thời gian, Hồng Côn xem như mở rộng tầm mắt, ngày thường hắn kính ngưỡng vạn phần Đào Lão, bị Trần Phong rắn dạy khúm núm.

Bốn phần dược liệu rất nhanh liền luyện chế hoàn tất, Đào Lão như trước không có luyện chế ra một mai Trần Phong để ý Đan Dược, tại luyện chế trong quá trình, Trần Phong tổng có thể lấy ra Đào Lão luyện chế trong quá trình các loại sai lầm.

Những cái này sai lầm, không một không phải Luyện Đan trong quá trình nho nhỏ chỉ tiết sai lầm, thế nhưng chỉ tiết quyết định thành bại, nếu là không để ý đến chỉ tiết trên sai lầm, kia một trăm chỉ tiết sai lầm đủ để nhường thành sai lầm lớn, sai lầm lớn sẽ biến thành đặc biệt sai.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Bái sư

Luyện Đan vốn là một môn mười phần tinh diệu học vấn, sai một ly đi nghìn dặm, chân chính Luyện Đan Sư, nhất định can đảm cân trọng nửa phần qua loa không được.

Bởi vì này dính đến đồ vật rất nhiều, vô số tiền bối kinh nghiệm biết được, Luyện Đan bên trong xuất hiện một ít không có ý nghĩa ít sai lầm lắm, đều có thể nhường thành đại họa, nhiều vô số kể Luyện Đan Sư, đều bởi vì thao tác không lo, hoặc là vẩn lạc, hoặc là thân tàn, cho nên nói, Trần Phong chỉ điểm, đối với Đào Lão vô cùng trọng yếu.

Tại Trần Phong không ngừng chỉ điểm, Đào Lão lấy được lợi ích không nhỏ, này bốn phần dược liệu, Đào Lão tổng cộng luyện chế ra ba miếng tám phần dược lực khí bạo đan, cùng với một mai chín thành dược lực khí bạo đan, tuy dưới cái nhìn của Trần Phong, những cái này đều là đồ bỏ đi, thế nhưng Đào Lão lại bất đồng.

Muốn biết rõ, Luyện Đan Sư trăm năm bên trong thuật luyện đan có thể có tiến thêm, đó chính là vô thượng quang vinh, hướng chỉ là Đào Lão loại này, tại trong vòng một ngày, liền do kia cái vèn vèn luyện chế ra bảy thành dược lực Nhập môn cấp đệ tử, từng bước một bước đến chín thành, nếu là đổi lại Đào Lão chính mình tìm tòi, này hai thành chênh lệch, hẳn khả năng muốn vài chục năm.

Nghe vua nói một buổi sáng đọc sách mười năm, Đào Lão bây giờ là đánh trong tưởng tượng cảm thấy, Trần Phong chính là trời cao phái tới cứu cứu thế!

Đào Lão mặt mo đỏ bừng, hết sức xấu hổ, tại Trần Phong nổi giận lúc trước, cuống quýt chạy ra phòng luyện đan, không có kêu lên tiểu Dược Đồng, chính mình từ cung điện dưới mặt đất bên trong mang ra mấy chục phần khí bạo đan luyện chế tài liệu, ném xuống đất: "Nhận được tiền bối chỉ điểm, ta nhất định may mắn không làm nhục mệnh, luyện chế ra tiền bối muốn cầu Đan Dược!"

Trần Phong nhìn thoáng qua, chỉ có thể là bắt đầu đi gạt đầu, thúc giục Đào Lão nắm chặt luyện chế.

Đào Lão đầu tiên là nuốt mất mấy viên Bồ Nguyên Đan, bổ sung một chút cao tốc tiêu hao nguyên khí, sau đó ngưng thần tĩnh hơi thở, đem trong cơ thể nguyên khí, chuyển hóa làm Luyện Đan cần thiết đại lượng nguyên khí, làm tốt hết thảy chuẩn bị, Đào Lão lần nữa ra trận, lần này, nhìn hẳn kia dứt khoát biểu tình, xem ra là tráng sĩ vừa đi này. . .

Cứ như vậy, thời gian một ngày đi qua, tại hoàng hôn sắp đến nơi thời khắc, Trần Phong dùng chân đạp một cái tựa ở khung cửa ngủ tiểu Dược Đồng cùng Hồng Côn.

"Lên, kết thúc công việc." Trần Phong không kiên nhẫn hô.

Bởi vì Luyện Đan quá trình thái quá mức buồn tẻ không thú vị, Hồng Côn cùng tiểu Dược Đồng giữ vững được không bao lâu liền ngủ mất, nhìn Hồng Côn kia khóe miệng thật dài một chuỗi chảy nước miếng, một giấc này ngủ hẳn là rất là hương vị ngọt ngào ngon miệng.

"Tiền bối đừng bước!" Đem trong tay dược đỉnh một ném, Đào Lão hoảng hốt đi đến trước mặt Trần Phong, biểu tình hoảng hốt không thôi nói: "Ngài sao có thể như vậy liền đi!"

"Bằng không thì đâu, ngươi còn muốn đem ta vây ở này hay sao!" Trần Phong cau mày nói.

Lúc này, đi qua một ngày luyện chế, Dược lão cuối cùng là may mắn không làm nhục mệnh luyện chế ra bốn mai Khí Bạo Vương Đan, dược lực đều là mười thành, còn có hơn hai mươi khóa tám phần dược lực, hơn hai mươi khóa chín thành dược lực.

Này một đồng cực phẩm Đan Dược, có thể nói tại Đào Lão đỉnh phong trạng thái cũng là luyện chế không đi ra, hướng chỉ là trong một dần dần già thay dưới tình huống luyện chế ra.

Đối với Đào Lão mà nói, Trần Phong cho khiếp sợ của hắn cùng ân huệ rất nhiều.

Muốn biết rõ, một cái nhị phẩm Đan Dược Sư, có thể có được một người thấp nhất bát phẩm trở lên Luyện Dược Sư chỉ điểm, kia chính là đúng không

đại vinh hạnh, trong lòng Đào Lão, lúc này chỉ có một loại cảm giác, đó chính là gặp nhau hận muộn.

Nếu là Đào Lão có thể sớm một ít, dù cho sớm mười năm nhận thức Trần Phong, vậy hẳn tại Luyện Đan một đường đạt thành tựu cao, liền không chỉ là nhị phẩm Đan Dược Sư đơn giản như vậy, e rằng muốn Tam phẩm, tứ phẩm thậm chí càng cao giai vị.

"Tiền bối! Đại ân đại đức không cho rằng báo, xin nhận đồ nhi cúi đầu." Đào Lão vậy mà lấy già trên 80 tuổi thân thể, hướng một người mười lăm tuổi thiếu niên quỳ xuống!

Lần này đem Hồng Côn hạ xuống nhảy dựng, hẳn thật sự không hiểu nổi, vì sao cao cao tại thượng Đào Lão, muốn cấp Trần Phong quỳ xuống, nhưng lúc hắn thấy được trên mặt bàn một bàn lớn cực phẩm Đan Dược, trong nội tâm liền có chút ít nhưng, chỉ có thể là ngạc nhiên tiếp nhận sự phát hiện này thực.

Chỉ là Trần Phong không thể để cho Đào Lão thực hiện được, tại Đào Lão sắp quỳ đi xuống thời điểm, Trần Phong tiến lên một tay đem Đào Lão từ trên mặt đất kéo lên, thanh âm không có chút nào cảm tình nói: "Lão đầu, ngươi chẳng lẽ đã quên vừa rồi ta nói cái gì, ta nói, trong chốc lát ngươi đừng bái ta làm thầy."

Đào Lão thân thể cứng đờ, cả người biểu tình trở nên ngốc trệ vô cùng, phảng phất trong lúc nhất thời liền già nua mấy chục tuổi.

Thế nhưng nghĩ lại, chính mình tuổi thọ không nhiều, dù cho đã bái Trần Phong vì sư lại có thể thế nào, muốn tại quảng đời còn lại có chỗ tồn tiến thật sự là quá khó khăn, ý niệm tới đây, Đào Lão bất đắc dĩ thở dài một tiếng, theo Trần Phong bước chân, ở phía sau cúi thấp đầu, như chó nhà có tang.

Gần đến giờ lúc ra cửa, Trần Phong vỗ trán, vội vàng quay người, lại cùng sau lưng cúi đầu đi theo Đào Lão đụng phải cái trần đây.

Đào Lão vốn là già trên 80 tuổi lão già, lần này thiếu chút nữa đem xương cốt của hắn cái giá đỡ đụng tán, như không phải hắn ngày đêm dùng dược liệu cường thân kiện thể, lúc này e rằng muốn ốm đau không nổi.

"Ngươi theo ta gần như vậy làm gì, đứng rồi, lần này thủ tục phí ta còn chưa cho ngươi, thiếu chút nữa đã quên rồi." Nói qua, Trần Phong cứ thế lấy ra một cái thẻ, từ tấm thẻ này chỗ lóe ra tới tia sáng chói mắt đó có thể thấy được, trong này ít nhất cũng có mấy vạn mai kim tệ.

Hồng Côn thấy được thẻ này mảnh, cả kinh cái cảm đều nhanh mất, thầm nghĩ: "Đứa nhỏ này chỗ nào làm cho nhiều tiền như vậy."

Đào Lão thấy thế, ngạc nhiên nói: "Trần huynh thật sự là xấu hổ mà nghèo lão phu vậy, ta đã được như thế ân huệ, sao dám mảy mảy mặt dày muốn thủ tục phí."

Đào Lão liền tiếp lui về phía sau thiết nhiều bước, sợ Trần Phong nhét vào trong tay hắn.

Trần Phong bất đắc dĩ nhếch miệng, đem trong tay tạp phiến hướng không trung một ném, quay người tiêu sái rồi đi.

Hồng Côn đưa tay tiếp được sắp rơi xuống đất tạp phiến, đi đến Đào Lão trước người nói: "Đào Lão vất vả một ngày, tiền này hay là nhận a."

Đào Lão đem Hồng Côn ngăn lại nói: "Không, tiền này là của ngươi, coi như là ngươi mua dược liệu tiền a, mặt khác, lão phu còn có một chuyện muốn nhờ!"

Lần đầu tiên thấy được Đào Lão như thế bộ dáng nghiêm túc, Hồng Côn sửng sốt, Nhìn chăm chăm Đào Lão nói: "Đào Lão, có chuyện nói thẳng, hà tất như thế."

"không phải cái đại sự gì, đối với ngươi mà nói, một bữa ăn sáng." Đào Lão trong mắt bốc lên tinh quang.

Hồng Côn càng thêm nghi ngờ, hỏi: "Đến tận cùng là chuyện gì?"

"Hắc hắc, chỉ cầu ngươi còn nhiều mang Trần Phong tới mấy lần, chỉ cần ngươi có thể dẫn hắn, về sau ngươi muốn cái gì Đan Dược, chỉ cần lão phu có thể luyện chế ra, ngươi một câu công việc." Đào Lão phóng ra mạnh miệng nói, vì có thể lần nữa đạt được nhìn thấy Trần Phong cơ hội, Đào Lão cũng là hạ xuống vốn gốc.

Hồng Côn nghe xong, nhãn tình sáng lên, cảm lấy tạp phiến tay luôn run rẩy, kết ba nói: "Thật thật thật thật?"

"Đương nhiên, lão phu lúc nào nói qua lời nói dối!" Đào Lão vẻ mặt nghiêm túc nói.

Hồng Côn sắc mặt đỏ lên, cuống quýt cùng cười nói: "Hào hảo, một lời đã định!"

Cứ như vậy, hai người ngầm hiểu lẫn nhau đã đạt thành hiệp nghị, lại nhìn hướng Trần Phong thời điểm, Trần Phong cũng sớm đã biến mất.

Chương 86: Tiểu đệ bị đánh

Lại nói Trần Phong, được này mấy mai mười thành được - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan, nội tâm hơi có chút nhẹ nhõm, bởi vậy, đối phó kia cái chết tiết Tống Văn thời điểm, tốt xấu có một chút dựa vào.

Không bao lâu, tại mặt trời lặn trước, Trần Phong cũng sắp đi đến Thiên Hạc Học Viện, đang lúc hướng Học Viện cất bước thời điểm, Hồng Côn từ phía sau vội vã chạy tới.

"Trần huynh đệ, chờ ta một chút." Hồng Côn ở phía sau hô.

Thanh âm không lớn, thế nhưng thâm trầm hữu lực, để cho không ít Học Viện đệ tử cũng nghe được.

Các học sinh nghe được cái thanh âm này, nhìn về phía Hồng Côn thời điểm, nhất thời kinh ngạc đến ngây người.

Phòng trọng lực người giữ cửa, vậy mà hô một tên đệ tử huynh đệ!

Đây là cái gì thể đạo.

Từ nơi này những người này thần sắc kinh ngạc bên trong đó có thể thấy được, bọn họ là ban ngày kỳ lạ.

"Người kia ai a, vậy mà để cho phòng trọng lực người giữ cửa đều là như thế tôn kính!" Một cái thực lực tại võ đồ Nhị trọng thiên đệ tử, cẩn thận từng li từng tí hỏi bên cạnh đồng học.

"Ồ, nhìn nhìn dường như là gần nhất danh tiếng đang thịnh Trần Phong."

"Há? Trần Phong? Hắn chính là kia cái thức tỉnh Vũ Hồn vì một cái không biết tên vật phế vật?"

"Ừ, chính là hắn."

"Ha ha, một cái phế vật, làm sao có thể đáng người giữ cửa như thế kính trọng."

"Cái này cũng không rõ ràng, khẳng định có hắn không ai biết một mặt cường đại a."

Trần Phong quay đầu lại, nhìn nhìn vội vã chạy tới Hồng Côn, nhẹ giọng hỏi: "Làm gì vậy vội vã như vậy, đằng sau có người truy đuổi ngươi không thành."

"Không có, thế thì không có, ta nghĩ đến ngươi đi ném đi kia mà, ngươi trở về là tốt rồi." Hồng Côn xem như hạ quyết tâm, về sau nhất định hảo hảo giám thị Trần Phong, cũng không thể để cho hắn như vậy một cái kẻ dờ hơi cho ném rồi.

"Được rồi, ta không có ném" Trần Phong không lời.

"Ừ, đúng rồi, ta nghe nói ngươi cùng Tống Văn tỷ thí có người mở sòng bạc, ta đi áp rớt, ta xem trọng ngươi!" Nói qua, Hồng Côn nhanh như chớp lại chạy mất dạng.

Trần Phong cau mày, nhìn nhìn Hồng Côn hoảng hốt bóng lưng rồi đi, trong nội tâm liên tục cười khổ, hôm qua ta còn là nghe ngươi nói ta đánh không lại Tống Văn, hôm nay liền xem trọng ta? Đây thái độ chuyển biến cũng quá nhanh đi.

Trần Phong lắc đầu, không để ý tới hội người chung quanh rắc rối ánh mắt phức tạp, quay người hướng chính mình ký túc xá đi trở về.

Còn chưa đi đến ký túc xá, chính là đại thật xa thấy được một bóng người, bóng người này nhìn như có chút quen thuộc, như là Triệu Bằng.

Đi đến phụ cận, Triệu Bằng cũng là thấy rõ ràng Trần Phong.

Vừa thấy, Triệu Bằng chính là tâm tình không khống chế được chạy tới Trần Phong trước người.

Trần Phong đầu tiên là sững sờ, bởi vì hắn thấy được, Triệu Bằng dường như thay đổi một người tựa như mặt mũi bầm dập bộ dáng, như là nhìn lên người khác con dâu tắm rửa, bị bắt về sau hành hung một trận.

"Ha ha ha, một ngày không thấy, ngươi như thế nào thành cái dạng này." Không đợi Triệu Bằng mở miệng, Trần Phong chính là cười không thể chi.

Lúc này bộ dáng Triệu Bằng quả thực buồn cười, hai con mắt ngược lại là hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ là vành mắt cũng có chút khó có thể may mắn

thoát khỏi tại khó, đen sẫm phẳng phát giống như một con chó gấu, hơn nữa cái mũi lại vẫn bị người đánh lệch ra, giắt ở này trương mười phần đối xứng trên mặt, cực kỳ không cân đối, trên miệng cũng là bởi vì trọng kích, sưng lão đại, sống sờ sờ như là bị người thả lên rồi hai cây lạp xương.

Triệu Bằng mới đầu là áp ứng nói không nên lời cái như thế về sau.

Thế nhưng lúc Trần Phong đem Triệu Bằng mang vào đi gian phòng, uy bức lợi dụ, Triệu Bằng rốt cục thẳng thắn nói rõ.

Nguyên lai.

Tại xê chiều khi đi học, nghỉ giữa khóa nghỉ ngơi thời điểm, Triệu Bằng chỗ niên cấp, có người đàm luận lần này Trần Phong cùng Tống Văn quyết đấu sự tình.

"Trần Phong thắng ngốc kia X, vậy mà đáp ứng cùng Tống Văn quyết đấu, kia Tống Văn là ai, há có thể là Trần Phong cái loại người này có thể so sánh nghỉ [mô phỏng]?"

"Đúng vậy a đúng vậy a, liền Trần Phong điểm này bốn sự nhi, ta dám cam đoan, Tống Văn chỉ cần một chiêu, cũng đủ để để cho hắn hồi phi yên diệt."

Những người này, khoe khoang khoác lác, ở một bên hữu ý vô ý nghe được Triệu Bằng, trong nội tâm tức giận vô cùng.

Nói như thế nào Trần Phong cũng là Triệu Bằng lão đại, hơn nữa Trần Phong đối với Triệu Bằng bình thường coi như không tệ, cái gọi là tích thủy chi ân suốt tuôn tương báo, Triệu Bằng tuy biết rõ thực lực không bằng người, nhưng hắn hội giảng đạo lý, muốn lấy lý phục người đến lấy.

Vì vậy, Triệu Bằng lấy hết dũng khí, nhảy dựng lên cao giọng quát: "Các ngươi đã đủ rồi, sau lưng vô luận người không, các ngươi như vậy chửi bới một người có can đảm hướng mạnh hơn chính mình gấp mấy lần cường địch quyết đấu người, thật sự là quân tử gây nên mà, trong mắt ta, các ngươi người như vậy, là cận bã, là quả quyết không thể cùng Trần Phong loại này anh hùng đánh đồng được!"

Dưới sự tức giận Triệu Bằng, nói ra hắn cảm thấy coi như có đạo lý.

Chính là bị người nghe được, đầu tiên là sững sờ, đón lấy xì mũi coi thường.

"Ha ha, chết cười ta, Trần Phong như vậy còn anh hùng? Ta xem hắn lập tức biến gấu đen!"

"Ngươi còn không biết a, người ta Trần Phong thế nhưng là người nào đó lão đại, ngươi nói như vậy há không phải đắc tội với người nhà Trần Phong sao, cẩn thận người ta Trần Phong tìm ngươi phiền toái."

"Ồi chào nha, rất sợ đó rất sợ đó nhé." Một cái bơ tiểu sinh, dùng cái kia công vịt cuồng hống khó nghe ngữ điệu, đáng về kịch cỡm nói.

Nghe được câu này Triệu Bằng, thiếu chút nữa liền phun ra.

"Các ngươi! Từng cái một đều là đại ngu ngốc X" phần nộ bùng bùng Triệu Bằng, không biết từ chỗ nào làm được dũng khí, quơ lấy một trương băng ghế, hướng kia một đám việt có bảy tám người đoàn đội, một cái băng ngồi đã đánh qua.

Sau đó kết quả có thể nghĩ, mạnh hơn hắn gấp mấy lần cường địch, đem Triệu Bằng hung hăng quần đầu một hồi.

Nghe được Triệu Bằng lần này ngôn luận, Trần Phong nội tâm đầu tiên là không hiểu cảm động.

Trên cái thế giới này, có can đảm không sợ cường địch, dũng cảm vì chính mình nói chuyện người, e rằng chỉ có Triệu Bằng một người a, nghĩ đến đây, Trần Phong trong nội tâm thổn thức không thôi.

"Ngươi trước đừng khổ sở, khẩu khí này, ta nhất định sẽ giúp ngươi xuất, chỉ bất quá phải ở lần này sau khi quyết đấu!" Trần Phong nói.

Nghe được lời của Trần Phong, Triệu Bằng rất là vui vẻ, thế nhưng sau khi nghe được nửa câu, sắc mặt hơi có chút không tốt.

"Không có việc gì, ta chỉ là có chút không yên lòng lần này quyết đấu, lần này tới chỉ là hỏi một chút lão đại, nhìn xem có hay không cần gì tương trợ." Triệu Bằng nói.

"Cái này đến không có, ngươi muốn tin tưởng, ta nhất định có thể đánh bại Tống Văn, như vậy đi, ngươi sau khi trở về, có thể ước chiến mấy người kia, để cho bọn họ cùng đi với ngươi sông bạc đặt cược, đem tiền của bọn hắn hết thấy thắng qua." Trần Phong vỗ vỗ bờ vai Triệu Bằng nói.

Lập tức, Trần Phong từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra năm cái tạp phiên, mỗi tấm có mười Vạn Kim tệ, tổng cộng là năm mươi Vạn Kim tệ.

"Tỉ lệ đặt cược rất cao, bọn họ lần này thất bại vô cùng thảm." Trần Phong đem trong tay tạp phiên, ném cho Triệu Bằng rồi nói ra.

Nhìn nhìn nhiều như vậy tiền, Triệu Bằng đã là kinh ngạc đến ngây người đi không đường, trong đầu ong.ong vang lên.

"Được rồi, ngươi đi đi, ta còn muốn tu luyện, mấy ngày nay ngươi hảo hảo luyện tập thủ pháp." Trần Phong ra lệnh.

Triệu Bàng vội vàng gạt đầu đồng ý, sau đó quay người rời đi.

Đêm nay, Trần Phong không có ăn com, bởi vì hắn cảm thấy, thời gian với hắn mà nói, thật sự quá trân quý.

Lần nữa nhảy vào kia trong thùng gỗ.

Bắt đầu rồi ngày hôm nay nhất nghiêm khắc rèn luyện.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Thượng cổ luyện thể phương pháp

Người khác rèn luyện, chỉ là theo hơi thở ngồi xuống, nhìn như nhẹ nhõm vô cùng, thế nhưng Trần Phong luyện công, thì là có chút không đành lòng nhìn thẳng.

Chỉ thấy hắn bóng loáng da thịt, lần nữa tại sôi trào trong nước nóng biến thành dữ tợn vô cùng, tại không có chân khí bảo hộ dưới tình huống, vô đồ cảnh giới Tu Sĩ, vẫn chỉ là Nhất giai phàm thai thân thể, lúc này thân thể của hắn đã bắt đầu da bị nê.

Thế nhưng theo Luyện Hồn Vương Đình tế ra, lại đang chậm rãi chữa trị.

Vô giả phía dưới đều vì kiến hôi, tuy đều nói như vậy, thế nhưng vô đồ chi cảnh tu luyện, tại Tu Sĩ con đường tu luyện, lại là vô cùng trọng yếu.

Bởi vì vậy giai đoạn, liền giống với che phòng ở đánh nền tảng giai đoạn.

Nền tảng nếu không phải kiên cố, vậy làm sao lại có thể có nhảy vọt phát triển.

Lấy Phong Viêm Vũ Đế lịch duyệt cùng kinh lịch, muốn tại cực đoan trong thời gian trở về thực lực, cũng không phải là không có cách nào, hắn có rất nhiều biện pháp, thế nhưng tại đánh nền tảng giai đoạn, muốn ngưng công phu, mạnh mẽ.

Đi qua ngày hôm qua cả đêm rèn luyện, Trần Phong đã có thể cảm giác được, thân thể từ trong ra ngoài, đi qua một buổi tối nước sôi nấu qua, trở nên thông thấu vô cùng, nội thị, đối với thân thể mỗi mảnh kinh mạch cùng với mỗi một tắc da thịt cùng cơ bắp, đều có được vô cùng rõ ràng nhận thức.

Có thể nói, tại vô đồ giai đoạn này, thùng nước tu luyện phương pháp, là đúng giai đoạn này tăng lớn nhất phương pháp, so với một ít linh đan diệu dược Thiên Tài Địa Bảo rèn luyện càng thêm hữu hiệu.

Huống chi, Trần Phong đã phục dụng nhiều mai luyện thể đan, đã từ trong ra ngoài đem toàn thân tạp chất xếp hàng cái sạch sẽ.

Mà này thùng nước tu luyện phương pháp, muốn chính là từ ngoài vào trong, một chút luyện thể, tuy quá trình này vô cùng thống khổ, tại không có nguyên khí hộ thể dưới tình huống, kia một tia đau đớn, liền tiếp lấy cốt tủy kinh mạch, đều là vô cùng chân thật.

Nhưng, nam nhân chân chính, có can đảm thừa nhận người khác không thể thừa nhận thống khổ.

Chỉ có thừa nhận người khác không thể thừa nhận thống khổ, tài năng có được người khác vô pháp có vinh quang.

Tại thùng gỗ, không ngừng có nước rót vào trong thùng gỗ.

Mà Trần Phong thân thể, toàn bộ đã bao phủ tại bốc lên hơi nước phía dưới.

Như tiên khí lượn lờ, thân thể của Trần Phong một chút rạn nứt, một chút khép lại, toàn thân nhiệt độ cũng là không ngừng kéo lên, không ngừng làm lạnh, tế bào cũng là không ngừng từ vong, không ngừng trọng sinh, mà theo mỗi một lần trọng sinh, tế bào thừa nhận năng lực, đều tại liên tiếp kéo lên.

Dựa theo tiến độ này hạ xuống, ai cũng không biết Trần Phong tương lai sẽ có một cỗ như thế nào cường đại thân thể.

Theo thời gian chậm rãi chuyển dời, bóng đêm không ngừng làm sâu sắc, chìm ở trong nước không ngừng du động Luyện Hồn Vương Đình, ở trong nước bơi lội tốc độ cũng là đang không ngừng tăng nhanh.

Tại Trần Phong xung quanh, theo Luyện Hồn Vương Đình báo cho xoay tròn, lưu động trong không khí nguyên khí, từ từ hình thành một cái năng lượng

lốc xoáy.

Tại nhỏ hẹp trong phòng, nguyên khí lốc xoáy phát ra từng trận phong minh thanh.

Bất quá khá tốt, tại Trần Phong nhập thùng một khắc này, đã đem gian phòng xung quanh phóng ra Tĩnh Âm kết giới, lúc này trong phòng phát ra hết thảy thanh âm, bên ngoài sẽ không nghe được một phần.

Ồ...ồ...ồ...n...g.

Nguyên khí đích kích liệt ba động, thẳng chấn động tại vài mét bên ngoài bàn trà lay động, tại trên bàn trà chén trà, cái nắp cùng chén không ngừng va chạm, phát ra kéo kẹt kéo kẹt tiếng vang.

Bất quá làm cho người không thể tưởng tượng chính là, những cái này nguyên khí chảy về phía phương hướng, vậy mà không phải Trần Phong trong cơ thể.

Những cái này nguyên khí, tự Trần Phong da bị nê lần da tiến nhập, sau đó từ Trần Phong hơi hơi khép kín trong ánh mắt chảy ra, trong không khí, dựa theo kỳ dị quỹ dị lộ tuyến lượn vòng một tuần sau lần nữa tiến nhập, vòng đi vòng lại tuần hoàn không thôi.

Nếu để cho những cái kia tu chân Đại Năng thấy như vậy một màn, nhất định sẽ chấn động.

Bởi vì phương pháp này cũng không phải là Trần Phong sáng chế, mà là một loại thượng cổ luyện thể phương pháp.

Phương pháp này đối với Vũ Đế phía dưới Tu Sĩ đều có kỳ diệu tác dụng, có thể không ngừng tăng cường thể chất, đây là một chút, hơi trọng yếu hơn chính là, mặc kệ tu vi rất cao, thân thể tổ chất cỡ nào hơn người, phương pháp này đều làm cho người ta thân thể mạng đến đã tốt muốn tốt hơn công hiệu.

Nhưng này cũng không phải là loại này thượng cổ luyện thể phương pháp chủ yếu công hiệu chỗ, chủ yếu của nó công hiệu là, theo tu vi đề cao, theo luyện thể thời gian chuyển dời, liên thể phương pháp, có thể cho tu luyện phương pháp này người, thân thể sản sinh một loại kỳ diệu biến hóa, có thể tùy cơ đạt được phương pháp này bên trong ẩn chứa kỳ diệu thần thông, những cái này thần thông phải không thuộc về tu luyện người chỗ đẳng cấp thần thông, mà là càng cao đẳng cấp thần thông.

Những cái này thần thông xuất hiện, cho những người này một loại khả năng, một loại vượt cấp chém giết cao cấp cường giả khả năng.

Cho nên, với tư cách là những cái kia tu chân Đại Năng, đối với cái này Công Pháp hết sức kiêng kỵ, từ lúc vạn năm trước ngay tại Thần Ma Đại Chiến bên trong hủy vì một khi, mà luyện thể này phương pháp, cũng theo trận đại chiến kia trở thành một truyền thuyết, trở thành một đời sau người ngách đầu thờ dài Thần Thoại.

Không hề nghi ngờ, Công Pháp người biết càng nhiều, đối với toàn bộ tu chân thể chế tính khiêu chiến lại càng lớn, đối với toàn bộ tu chân đại lục tính ổn định ảnh hưởng chính là càng lớn.

Có thể cho dù là hủy vì một khi, nhưng vẫn là có người truyền thừa phương pháp này bộ phận ký ức, ví dụ như Trần Phong chính là loại người này.

Hô ~ tại thượng cổ liên thể phương pháp, tại Trần Phong vận hành ba trăm sáu mươi một cái tiểu chu thiên, Thất cá Đại Chu Thiên, từ trong miệng Trần Phong, chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Này miệng trọc khí, ẩn chứa tí ti tạp chất, những cái này tạp chất, tồn tại ở thân thể của Trần Phong thâm xử, những cái này tạp chất tồn tại, mặc dù đối với tương lai tu chân không có ảnh hưởng, thế nhưng đối với một ít chiêu thức thủ pháp chương pháp quyền pháp phát huy, có trình độ nhất định ảnh hưởng.

Khả năng bởi vì những cái này tạp chất tồn tại, tương lai cùng cao thủ so chiêu trong quá trình, sẽ xuất hiện một phần nửa giây sai lầm, mà những cái này cực kỳ bé nhỏ sai lầm, liền có khả năng chết.

Cho nên, vì để cho mình tại tương lai hành trình trong có lấy bất bại thân thể, Trần Phong có thể nói là đã tốt muốn tốt hơn, không ngừng đem thân thể của mình tạp chất bài xuất.

Một buổi tối thời gian trôi qua.

Tại thùng gỗ xung quanh, Từ Trần Phong thân thể bay ra tạp chất, vậy mà che kín một tầng màu nâu nhạt tro.

theo Trần Phong từ trong thùng gỗ nhảy lên, bài sơn đảo hải khí thế, trong chớp mắt từ trên người Trần Phong phát ra, Chấn những cái kia tro tàn, nhanh chóng bay lên trời, hướng ngoài cửa lan tràn mà đi.

Trần Phong trùng điệp thở phào nhẹ nhõm, mặc dù chỉ là một buổi tối tu luyện, nhưng Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được, thân thể từng cái các đốt ngón tay ở giữa phù hợp độ lại mạnh vài phần.

Lúc này ở hắc giai đoạn này, vũ đồ tứ trọng thiên, cũng không bắt gặp tấn cấp, tựa như Tống Văn đó đồng dạng, nếu là không có đem thân thể tăng lên tới cực hạn liền vội vàng tấn cấp đến vũ giả cảnh giới, như vậy hoặc nhiều hoặc ít sẽ có lưu một tia tiếc nuối, rốt cuộc tuy tấn cấp khó, thế nhưng muốn lui bước cấp một cang là không thể nào công việc.

Từ từ suy nghĩ, Trần Phong càng cảm thấy, Tống Văn có thể là hán trọng sinh đến nay, nhất đối thủ mạnh mẽ.

Một người có thể không bị danh lợi chỗi khu, bảo trì một khóa tâm bình tĩnh, an ổn canh giữ ở võ đồ cảnh giới, không ngừng áp chế thực lực, này bên trong ắt hẳn không phải người bình thường có thể làm được.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Luyện khí

Mà thân là một cái võ đồ chi cảnh người, quả quyết không biết cười võ đồ chi cảnh tại một cái con người khi còn sống, là một cái bao nhiêu trọng yếu giai đoạn.

Nếu như không đoán sai, sau lưng Tống Văn, nhất định có một cường giả, đang tại chỉ điểm lấy Tống Văn tu luyện.

Trần Phong nghĩ như vậy, chính là chuẩn bị tăng nhanh chính mình chuẩn bị chiến tiến trình.

Hô ~ Trần Phong thân thể lóc lên, thân ảnh cực nhanh liền chạy như điên đến cửa sân trường.

Đang tại trong học viện đi dạo các học sinh, còn không có thấy rõ là ai, chỉ nhìn đến một cái mơ hồ thân ảnh từ bên cạnh chạy vội tới, đó có thể thấy được, Trần Phong tốc độ cực nhanh.

"Ồ đâu ra kẻ điên, chạy nhanh như vậy đi tìm chết sao." Một bên đệ tử, nhao nhao nhỏ giọng mắng.

Bọn họ nói vậy chút thời điểm, Trần Phong thân ảnh đã là chạy ra trường học.

Lần này Trần Phong ý định đi lấy kia cái đặt ở chợ đêm luyện khí đài, thuận tiện mua một ít tài liệu.

vũ hồn của mình Luyện Hồn Vương Đình đã chữa trị, hơn nữa khôi phục một cái rất trọng yếu thuộc tính, đó chính là Khí Hồn, Khí Hồn là vật gì, đương nhiên là dùng để luyện khí Vũ Hồn, Khí Hồn là Vũ Hồn một loại, Vũ Hồn chia làm Dược hồn, Khí Hồn cùng Thú Hồn.

Dược hồn chủng loại có rất nhiều loại, nhưng có Dược hồn tu giả, lớn nhất con đường phía trước chính là Luyện Dược Sư.

Thú Hồn chủng loại cũng là như thế, có được người của Thú Hồn, đều có được cường đại lực phá hoại.

Mà Khí Hồn người sở hữu, tại luyện khí một phương diện, có thể so với người khác có tầng thứ cao hơn thiên phú.

Trần Phong sở dĩ đem chính mình nhiều chức năng Vũ Hồn thiết lập vì Khí Hồn, tự nhiên là nghĩ luyện chế Pháp Bảo, đem chính mình trang bị đến tận răng, như vậy tài năng cam đoan trong tương lai tu luyện kiếp sống, có mạng sống bảo đảm.

Vân Thủy Thành đường cái, bởi vì là sáng sớm nguyên nhân, cho nên người đi đường cũng không phải rất nhiều, lúc Trần Phong một đường xuyên qua, không bao lâu, Trần Phong liền đi tới lần trước tiến nhập chợ đêm tấp lều nhỏ.

Thuận lợi thông qua Truyền Tống Trận sau khi tiến vào, dựa theo trong trí nhớ lộ tuyến, tìm đến kia gián tiếp dưới chính mình nhiệm vụ cửa hàng.

Lúc này, chợ đêm người cũng là không nhiều lắm, Trần Phong đeo lên mặt nạ, đi đến kia đang lúc cửa hàng.

Hô.

Đẩy cửa ra.

một hồi hàn khí từ trong phòng phun trào xuất ra.

Trần Phong lông mi xiết chặt, nhìn chăm chăm trong phòng.

Chỉ thấy người Hắc Bào Nhân kia, tựa hồ là đang tu luyện một loại quý dị Công Pháp, Công Pháp đem hai tay của hắn đều bao phủ tại một tầng lam sắc mỏng quang bên trong.

"Hàn Băng Chương, không tệ không tệ, chỉ là ngươi lựa chọn chỗ tu luyện không đúng." Trần Phong không chút nào khách khí đích mở miệng ngắt lời nói.

Muốn biết rõ, tại một người tu giả tu luyện bí pháp nào đó thời điểm, nhất kiêng kỵ có người quấy rầy, bởi vì không có lễ phép quấy rầy người khác tu luyện, đệ nhất sẽ có khả năng làm nó tẩu hỏa nhập ma, đệ nhị có khả năng tiết lộ người ta cá nhân việc riêng tư.

"Hả?" Hắc Bào Nhân toàn thân khí tức rồi đột nhiên vừa tăng.

Tự Hắc Bào Nhân quanh thân, nhất thời tản mát ra không lồ hàn khí, đem Trần Phong cả người bao phủ lại.

Tại này cổ lăng lệ Hàn Băng chi khí, Trần Phong khí định thần nhàn, không có nửa phần về sợ hãi, thanh âm thân nhiên nói: "Ta nói, Hàn Băng Chương là một môn không tệ chương pháp, chỉ là ngươi lựa chọn chỗ tu luyện không đúng." Trong khi nói chuyện, Trần Phong duỗi ra một ngón tay, ở trên hư không một chút.

Trong lúc nhất thời, Hàn Băng chi khí tạo thành toàn bộ khí tràng, nhất thời dữ dần.

Mà Hắc Bào Nhân chỉ cảm thấy một đạo lăng lệ khí tức, mạnh mẽ vô cùng đảo loạn hấn trong Đan Điền nguyên khí đích lưu động, trong lúc nhất thời điền cuồng phun một ngụm huyết tinh, uể oải trên mặt đất.

"Vì cái gì!" Hắc Bào Nhân không cam lòng nói.

"Cái gì vì cái gì, ta không biết ngươi đang nói cái gì." Trần Phong ôm bờ vai nói.

"Vì cái gì ngươi một cái chi là võ đồ tứ trọng thiên đệ tử, có thể nhiều lần đánh bại công kích của ta." Hắc Bào Nhân không cam lòng nói.

"Nhiều khi rất nhiều chuyện, cũng không phải con mắt thấy là như thế nào, chính là như thế nào." Trần Phong thanh âm lạnh lùng nói, kia lãnh ngạo đáng đáp, như là một cái vương giả đối với nằm rạp xuống tại dưới chân hấn thần tử theo như lời.

không có loại Hắc Bào Nhân nói chuyện, Trần Phong trong phòng nhìn lướt qua, chính là thấy được chính mình Đoán Tạo Thai đó, Phụng Vũ Nghê Thường.

Vẫy tay, Phụng Vũ Nghê Thường tới tay.

Nhìn chung quanh liếc một cái, Trần Phong hài lòng gật gật đầu.

Từ Phụng Vũ Nghê Thường phát tán hoàn chỉnh khí tức, Trần Phong kết luận, Phụng Vũ Nghê Thường dù chưa khôi phục nó vốn có đẳng cấp, thế nhưng dùng để luyện khí lời đủ rồi, cộng thêm vũ hồn của mình, cùng với thủ pháp của mình, luyện chế ra đối kháng cùng đẳng cấp hoặc là đẳng cấp cao cường giả, kia vẫn là dư sức có thừa.

"Hàn Băng Chương tu luyện, nếu muốn có chỗ tiến cảnh, cũng không phải khổ luyện liền có thể, ngươi muốn cảm ngộ loại Hàn Băng kia tập kích người cảnh giới mới có thể có chỗ đột phá, bây giờ là Hạ Thiên, ngươi cảm thấy ngươi có thể làm được sao, nếu như hai chân không có tàn phế, sao không đi đến tuyết sơn tu luyện." Trần Phong không làm trách cứ nói.

Không chờ Hắc Bào Nhân trả lời, Trần Phong đã là cầm lấy trong tay Đoán Tạo Thai rồi đi.

Hắc Bào Nhân nhiều lần suy tư lời của Trần Phong, cảm thấy hay là rất có đạo lý.

Cái gọi là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, thân là Nhất giai Tu Sĩ, Hắc Bào Nhân có thể nói đối với con đường tu luyện đây chính là tương đối chăm chỉ, nhưng không nghĩ tới chính là, con đường tu luyện, cũng không phải khổ tu liền có thể, còn muốn thiên thời địa lợi nhân hoà, chỉ là nghĩ sai thì hồng hết, còn kém một chút để cho nó rơi vào ma đạo.

Trần Phong đem Đoán Tạo Thai thu vào nhẫn trữ vật, đánh giá nhẫn trữ vật bên trong Đoán Tạo Thai, cùng với một khối toàn thân đồ choét khoáng thạch, Trần Phong khóe miệng nhẹ nhàng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt.

"Đi mua sắm một ít cái khác tài liệu luyện khí, liền có thể luyện chế ra vật mình muốn." Suy nghĩ nhất định, Trần Phong thân ảnh nhất thời bay vào chợ đêm bên trong.

Không bao lâu, Trần Phong liền đem tất cả cần thiết tài liệu mua sắm hoàn tất, rồi đi chợ đêm.

Một đường chạy như điên, Trần Phong bắt lấy mỗi một phút mỗi một giây trở lại chính mình ký túc xá.

Đem tất cả tài liệu hết thảy từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra, nhất nhất bày đặt tại trên mặt bàn, cuối cùng là Đoán Tạo Thai, cùng lần này luyện chế vũ khí tài liệu chính, kia khối toàn thân đồ choét tảng đá.

Hết thảy chuẩn bị hoàn tất, Trần Phong trong chớp mắt té ra Luyện Hồn Vương Đình.

Ong ~ theo một tiếng nhẹ kêu, một mực nghỉ ngơi lấy lại sức vương đình rốt cục nghênh đón nó cái thứ nhất thời gian làm việc.

Ầm ầm ầm.

Mấy trăm đạo tàn ảnh, từ trong tay Trần Phong bay ra, đánh ở trên Luyện Hồn Vương Đình, phát ra từng đợt vù vù âm thanh.

"Thức tỉnh a, ngủ say tại trong vương đình vô tận linh hồn!" Theo một tiếng hừ nhẹ, Trần Phong thuận lợi mở ra Luyện Hồn Vương Đình Khí Hồn.

Ong ~ lại là một tiếng thanh minh, này âm thanh thanh kêu thẳng để cho tiểu trong túp lều đồ đạc sở hữu đều tới cộng minh.

Theo nguyên khí từng đạo đưa vào Khí Hồn bên trong, bị nguyên khí đầy đủ quán thấu Khí Hồn, phát ra một tiếng thâm trầm mà hữu lực găm nhẹ, như là một đầu vừa mới thức tỉnh xa Cổ Ma thú.

Đánh giá trước mắt Luyện Hồn Vương Đình cùng kia khối chủ yếu tài liệu luyện khí, Trần Phong biết, nếu muốn chỉ bằng vào nhiệt độ, là sẽ không đem này khối thiên ngoại thiên thạch luyện hóa.

Tiện tay bắt một bả Thiên Tinh cát ném vào Luyện Hồn Vương Đình bên trong.

Trong nháy mắt, tại gia trì đại lượng nguyên khí, trở nên toàn thân đỏ choét Luyện Hồn Vương Đình, tại tiếp xúc đến Thiên Tinh cát thời điểm, oanh một tiếng phát ra một tiếng nhẹ nhàng bạo âm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Long Được Tinh thần

May mắn Trần Phong cột chỉ là chút ít, nếu Thiên Tinh cát sức nặng nhiều hơn nữa hơn mấy phân ra, e rằng sẽ khiến nổ lớn.

Nếu để cho trong học viện luyện khí lão sư thẩm bích Điều thấy được Trần Phong như vậy thao tác, nhất định sẽ ngạc nhiên.

Luyện khí như vậy nghiêm cẩn học vấn, mỗi một phần tài liệu gia nhập lượng đều muốn đi qua ước lượng, mà Trần Phong chỉ là qua loa như vậy vừa nắm một bó to, cách làm quả thực có chút mạo hiểm.

Thiên Tinh cát vốn là màu nâu cát hình dáng vật, thu thập cùng đại mạc cùng vùng núi giao tiếp khu vực, sản lượng cực nhỏ, toàn bộ đại lục tồn lượng cũng có đếm được, có thể mua được loại tài liệu này, Trần Phong thế nhưng là bỏ ra giá tiền rất lớn.

Nhưng vì luyện chế ra cao phẩm chất vũ khí, Trần Phong sẽ không tiếc.

Theo một cỗ bạch sắc sương mù tản đi, có thể rõ ràng trông thấy, tại đó bùng Luyện Hồn Vương Đình bên trong, Thiên Tinh cát đã hoàn toàn hòa tan, hòa tan trở thành chất lỏng, trong Luyện Hồn Vương Đình chậm rãi lưu động.

Chất lỏng bày biện ra hồng sắc, thông qua loại chất lỏng này, lại có thể thấy rõ ràng Luyện Hồn Vương Đình dưới đây, mà sự phát hiện này giống như, thì là chứng minh Thiên Tinh cát đã hoàn toàn hoạt hoá.

Nhìn nhìn sự phát hiện này giống như, Trần Phong hài lòng cười nhẹ một tiếng, nếu là người bên ngoài luyện hóa lấy Thiên Tinh cát không có nửa ngày công phu, là không thể hoàn toàn đem Thiên Tinh cát hoạt hoá, bởi vì vậy Thiên Tinh cát là một mười phần ngoan cố gia hỏa, tầm thường Luyện Khí Sư, sẽ không có được như vậy biến thái lô đỉnh đem hòa tan, cũng không có độc ác như vậy nguyên Hóa tướng nó hòa tan.

Mà Trần Phong Vũ Hồn, đối với luyện khí mà nói, là một bữa ăn sáng, cơ hồ là không cần tốn nhiều sức.

Theo Thiên Tinh cát hòa tan, Trần Phong một hơi hướng Luyện Hồn Vương Đình bên trong, bảy tám phần ném vào vài loại tài liệu, nhan sắc hai bên đều không cùng, có khối giả bộ có khóa hạt trạng thái, theo những tài liệu này gia nhập, toàn bộ Luyện Hồn Vương Đình bị chất đầy.

Bất quá không nhiều lắm một lát, những vật này đã bị triệt để hòa tan, Luyện Hồn Vương Đình bên trong, sôi trào lấy luyện khí dung dịch.

Đem màu lửa đỏ tảng đá ném sau khi đi vào, luyện khí công tác cho dù hoàn thành hơn phân nửa.

Nhìn như đơn giản quá trình, nhưng nếu là học đồ, thế nhưng phối liệu này một khối, muốn thí nghiệm vô số lần, tài liệu sức nặng, cùng với đề vào trình tự, cùng với đề vào thời gian dẫn đo, từng cái chi tiết đều là một loại học vấn.

Tại một ít làm xong về sau.

; càng "Tân z, nhanh nhất trên khối tượng mạng lưới T

Trần Phong khoanh chân ngồi ở trên bờ đoàn, hơi hơi hai mắt nhắm lại, ngón tay bóp xuất các loại pháp quyết, mà miệng cũng là khấp khểnh mở mở nói thầm không ngừng, vô số pháp quyết, từ trong miệng Trần Phong bay ra.

Mỗi một lần pháp quyết ngâm xương hoàn tất, lỗ đỉnh phía trên sẽ rơi xuống từng đợt quang ảnh Phù Lục.

Toàn bộ khâu, giăng co việt có thời gian một ngày, màu đỏ thắm thiên ngoại thiên thạch, mới khó khăn bị hòa tan hoàn tất.

Trần Phong chậm rãi mở mắt, trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí, nhìn thoáng qua lỗ đỉnh bên trong màu lửa đỏ dung dịch.

"Tảng đá kia thật sự là chắc chắn, vậy mà để ta vận dụng vạn nguyên phương pháp mới khó khăn đem hòa tan, nếu đổi lại người bên ngoài, thật sự là bất người không có biện pháp, rốt cuộc này vạn nguyên phương pháp, thế nhưng là ta may mắn đạt được, ta dám cam đoan, biết vật này người, chỉ có ta một cái." Trần Phong đối với lỗ đỉnh tự nhủ.

Từ từ, theo nguyên khí đích tiêu hao hầu như không còn, lỗ đỉnh hỏa hồng sắc từ từ rút đi, mà kia dung dịch cũng đình chỉ sôi trào.

Trần Phong đưa tay tế ra Đoán Tạo Thai, hương hư không ném đi, đến khi tung tích thời điểm, Trần Phong lần nữa đánh ra từng đạo tàn ảnh.

Theo tàn ảnh cùng Đoán Tạo Thai tiếp xúc, Đoán Tạo Thai vậy mà từ từ biến lớn, sau đó biến hóa ra cụ thể hình dạng xuất ra, Khi rơi xuống mặt đất thời điểm, đại khái đó có thể thấy được, Đoán Tạo Thai này, đã là trở thành một bả hình dáng của đao.

Chỉ là cái thanh này đại đao có một mảnh thật sâu lỗ khảm, lỗ khảm vị trí là dùng để rót vào dung dịch.

Theo lỗ đỉnh bên trong dung dịch nghiêng đến Đoán Tạo Thai bên trong, Trần Phong mục quang trở nên thâm thúy vô cùng, phảng phất cặp mắt kia, muốn đem thanh đao xem thấu.

"Ừ, phẩm chất coi như không tệ, chỉ tiếc thực lực bây giờ cũng không có khôi phục, chỉ có thể luyện chế ra nhị tinh trung giai, thấp như vậy phẩm giai, thật sự là bạch mù như vậy một khối tốt tảng đá, bất quá lấy loại này chất liệu, vẫn có thể gia trì một loại trận pháp." Trần Phong ánh mắt ngưng tụ, nhàn nhạt nghĩ đến.

Trong ký ức của hắn, có một loại trận pháp thần kỳ, dùng để tại luyện khí thời điểm gia nhập, bất quá khi thì bởi vì các phương diện nguyên nhân, cũng không có tại luyện khí thời điểm thử qua, chỉ là đại khái nhìn thoáng qua, cảm thấy có chút khoe khoang mà thôi.

Bất quá kết hợp tình huống hiện tại, trận pháp này có lẽ có thể lần nữa thử một lần.

Long Dược Tinh thần, trận pháp này là Phong Viêm Vũ Đế tại một lần rèn luyện, trong lúc vô tình phát hiện một cái vạn năm lâu thi hài, thi hài hẳn trừ vật bên trong trần bảo cũng đã hư thối, đó có thể thấy được niên đại đến cỡ nào đã lâu, thế nhưng tại thi hài hai cái đùi cốt phía trên, vậy mà sáng tác lấy rất nhiều văn tự, đem những cái này văn tự chỉnh lý ra, vậy mà chính là Long Dược Tinh thần trận pháp.

Trần Phong không biết đến cùng xảy ra chuyện gì, tài năng dẫn đến có người sẽ ở một người xương đùi trên viết xuống nhiều như vậy chữ nhi, bất quá có thể từ nó cứng cáp hữu lực và hư vô mờ mịt bút lực bên trong nhìn ra, người này nhất định tu vi cao thâm.

Cho nên Trần Phong đem này bộ Công Pháp ghi lại đến ngọc giản bên trong, ước lượng Ma Đa lần.

Tương đối hấp dẫn Trần Phong chính là, trận pháp này đối với Luyện Khí Sư mà nói, có chút có ích, là gia trì tại vũ khí trên một loại trận pháp.

Quý dị chỗ ở chỗ, gia trì trận pháp này, chỗ luyện chế ra vũ khí, vậy mà hội kèm theo một cái khí linh hạt giống.

Muốn biết rõ, như không phải tiên khí Linh Bảo, tầm thường vũ khí là không có linh hồn tồn tại, muốn đem vũ khí tu luyện ra linh hồn, kia đầu tiên là Thiên Tài Địa Bảo chỗ luyện chế vũ khí, sau đó tu luyện vô số tuế nguyệt, tại cơ duyên tình cờ gặp phía dưới có thể đem Hồn Nguyên dung nhập trong đó sản sinh linh trí, bất quá có thể làm được những điều này, trong vạn người không có một.

Cho nên khi trận pháp này giới thiệu có cơ hội mở ra khí linh, Trần Phong chính là xì mũi coi thường đem chi ném đến một bên không tại để ý tới.

Bất quá hôm nay nghĩ đến, dù sao thử một chút lại không có cái gì chỗ xấu, liền dựa vào trong trí nhớ miêu tả phương pháp, đem trận pháp này, bố trí đến luyện khí đài bên trong.

Như như thế trận pháp nói là thật, kia thật sự là quá mức nghịch thiên.

Mà bây giờ nghĩ lại, quả thật có khả năng.

Bởi vì trận pháp này bên trong, có một cái trọng yếu khâu, đó chính là hàm ẩn huyết tế phương pháp.

Trần Phong không tại do dự, cắn nát ngón tay, thúc dục nguyên khí, huyết dịch liên tục không ngừng rót vào luyện khí đài bên trong, đem nguyên lai

luyện khí dung dịch bao trùm.

Máu của Khi hoàn toàn bao trùm, Trần Phong có chút cháng váng đầu, bờ môi trắng bệch.

Bất quá Trần Phong hay là cẩn rằng kiên trì hạ xuống, nhìn nhìn luyện khí đài bên trong che kín huyết dịch, hài lòng cười cười, lập tức hai tay hơi cong, từ hai cái thủ chương lòng bàn tay, ngưng tụ ra tới nguyên khí chi đậm.

Hai cây việt có dài một thước nguyên khí chi đậm, bị Trần Phong xen vào luyện khí đài bên trong, lần nữa ngưng kết, thẳng đến 9981 cây nguyên khí chi đậm, hoàn toàn xen vào trong đó mới thôi thôi.

Mà khi cuối cùng một cây nguyên khí chi đậm xen vào trong đó, kỳ tích phát sinh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 90: Đổ thắm chiến đao

Chỉ thấy màu vàng kim nguyên khí trận, trong chớp mắt phát ra một tiếng trầm trọng hữu lực ong..ong thanh âm, toàn bộ đại địa đều tại run rẩy.

, thiên địa biến sắc.

Toàn bộ tiểu trong túp lều, bị một đoàn Hắc Âm nuốt Xùy~~.

Trong lúc nhất thời Trần Phong bị cỗ này Hắc Âm lực lượng quấy đảo vầng mắt hoa, đứng không vững, cường ép định trụ thân hình, chỉ thấy nguyên khí trận tán mát ra tí ti kim quang, hút nhập trong bóng tối, phảng phất một trương to lớn mạng nhện.

Trần Phong trốn ở góc hẻo lánh, âm thầm quan sát nơi này biến hóa.

Nhìn nhìn này kỳ dị biến hóa, Trần Phong chỉ cảm thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào, giờ này khắc này, hắn có thể mãnh liệt cảm nhận được, từ cái này tí ti giữa kim quang, không ngừng từ trong bóng tối hấp thu vô hạn lực lượng.

Đây là một cỗ mười phần to lớn cao ngạo lực lượng, tại cỗ lực lượng này trước mặt, Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được chính mình nhỏ bé, tại đây cỗ lực lượng cường đại trước mặt, cho dù là thần thức cường đại như Trần Phong, cũng là muốn thần phục tại đây lực lượng trước mặt.

Bị xung quanh khí tràng áp bách, Trần Phong cảm thấy tựa hồ Thiên Đò rơi xuống.

Liếc mắt một cái, lần này nhưng làm Trần Phong sợ hãi kêu lên một cái.

Chỉ thấy tí ti kim quang, vậy mà đâm vào trên người của mình.

Kia tí ti kim tuyến, chợt bắt đầu từ thân thể của Trần Phong bên trong hấp thu năng lượng.

"Mẹ!" Trần Phong nhất thời là chửi ầm lên.

Lấy đại trận này cường ngạnh trạng thái, Trần Phong dám cam đoan, không cần thiết đã lâu đó của hắn một chút nguyên khí liền sẽ bị hấp thu không còn.

Cảm thụ được bản thân nguyên khí liên tục không ngừng biến mất, Trần Phong càng thêm cảm giác vô lực.

Đại trận này quả thực quý dị, ta có thể cảm giác được này trong đại trận, phảng phất có một cái viễn cổ Ác Ma, đang tại tham lam hấp thu ta lực lượng trong cơ thể, nếu để cho hắn tiếp tục hấp thu hạ xuống, không hề nghi ngờ, năng lượng của mình sẽ bị hấp thu không còn, tu vi của mình cũng sẽ bởi vậy rút xuống đến vô đồ nhất trọng thiên cảnh giới, trời ạ, đây rốt cuộc là cái quý gì!

Trần Phong không dám có chút đại ý, vội vàng thúc dục khẩu quyết, đem đại trận này cường ép bỏ dỡ hạ xuống.

Lúc này, toàn bộ đại trận đột nhiên phát ra một hồi quang mang chói mắt, lóe lên tức thì, toàn bộ phòng nhỏ lần nữa trở về bình tĩnh.

"Hô, rốt cục đình chỉ xuống." Trần Phong đại khẩu thở hắt ra ngồi dưới đất, hai đầu lông mày khí tức có chút mất trật tự không chịu nổi.

"Nếu như ta không có đoán sai, đại trận này cũng không phải gì đó lợi hại luyện khí chi pháp, mà là, mà là một cái không dám chết đi gia hỏa, đem ý của mình linh hồn ý chí gia nhập trong đó, mà mỗi khi luyện khí người dùng trận pháp này luyện khí thời điểm, sẽ cưỡng ép hấp thu bốn phía nguyên khí, Khi nguyên khí đạt tới nhất định nồng độ thời điểm, cưỡng ép phục sinh, cũng cướp đoạt thân thể." Trần Phong nhíu mày tròn mắt suy nghĩ đến.

Như thế ác độc trận pháp, nhất định là cái nào đó Tà Tu chỗ luyện, vốn cho là mình sẽ có một phen kỳ ngộ, chưa từng nghĩ đụng phải một cái hồ hàng, Trần Phong vô cùng thất vọng, may mắn chính mình nắm giữ một môn pháp quyết, về trận pháp, tuy bất đồng trận pháp phá trận phương pháp bất đồng nhưng đối với bày trận người mà nói, bỏ dở chính mình chỗ bố trí xuống pháp trận, có một bộ cực kỳ nghiêm cẩn phương pháp, tu hành như không phải Đẳng Phong Tạo Cực hạng người, là sẽ không phương pháp này.

Bất quá Trần Phong lại bất đồng, bởi vì kiếp trước là Phong Viêm Vũ Đế, tại tu hành một đường, coi như là Đẳng Phong Tạo Cực hạng người, tự nhiên là học xong bỏ dở trận pháp phương pháp.

Cũng chính là bởi vì như thế, Trần Phong mới miễn ở một hồi ác mộng.

Sống sót sau tai nạn Trần Phong, cũng không có bởi vì vừa rồi khủng bố một màn chấn kinh quá lâu, mà là vội vàng thúc dục trong cơ thể nguyên khí vận chuyển, cưỡng ép hấp thu vừa rồi trận pháp chỗ ngưng tụ đến Thiên Địa Nguyên Khí.

Kia Hắc Ám lực lượng thối lui trong tích tắc, đem hải lượng thuần khiết lực lượng lưu ở nơi này, cho nên Trần Phong muốn bắt lấy cơ hội này, thứ nhất khôi phục chính mình mới vừa rồi bị hấp thu lực lượng, thứ hai là thuận tiện để thăng một chút bản thân lực lượng.

Tí tí ~ ở ngoài cửa kết giới dưới tác dụng, đại bộ phận nguyên khí cũng không có tản đi, mà là bị Trần Phong cưỡng ép hấp thu.

Một ngày, hai ngày, ba ngày thời gian trôi qua.

Vốn chỉ là vô đồ tứ trọng thiên sơ cấp giai đoạn Trần Phong, đang hút thu nơi này nguyên khí, vậy mà một bước bước vào vô đồ tứ trọng thiên viên mãn chi cảnh, tốc độ có thể nói là mau kinh người.

Tại đây ba ngày bên trong, Trần Phong một mực bảo trì trạng thái tu luyện, thẳng đến đem trong phòng nguyên khí hấp thu hầu như không còn, mới chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, từ từ mở mắt.

Vô đồ tứ trọng thiên Đại viên mãn giai đoạn, tuy gần nhất một mực ở áp chế thực lực, tránh thăng cấp, nhưng như thế tiên duyên, nếu để cho những cái này không lộ lực lượng hùng hậu không công lãng phí, không khỏi có chút quá mức ngu ngốc.

Chậm rãi đứng người lên, ngẩng đầu hướng một bên Đoán Tạo Thai nhìn sang.

Chỉ thấy, trong Đoán Tạo Thai, bình tĩnh nằm một cây đao.

Một bả huyết hồng sắc đao.

"Nhìn người toàn thân đỏ bừng bộ dáng, không bằng gọi người đỏ thắm chiến đao được rồi" Trần Phong nhìn nhìn đỏ thắm chiến đao, lẩm bẩm đến.

Lập tức, Trần Phong đi từ từ đi qua, vươn tay, nhẹ nhàng chạm đến lấy chuôi đao.

Từ cái này chuôi đao phía trên, tại Trần Phong chạm đến đi lên một khắc này, lại có thể cảm giác được tí ti nhiệt lưu, từ kia trong thân đao liên tục không ngừng toát ra.

"Thật mạnh liệt Hỏa thuộc tính khí tức, chẳng lẽ!" Trần Phong lộ ra một tia kinh hi.

Bây giờ Trần Phong, luyện khí trình độ, có thể so với một người nhị tinh cấp Luyện Khí Sư khác, thế nhưng luyện chế cây đao này thời điểm, giữa đường xuất hiện sai lầm, cho nên Trần Phong biết lần này luyện chế xem như đã thất bại.

Nhưng điều Trần Phong không nghĩ tới chính là, kết quả cũng không phải mình nghĩ như vậy không xong.

Đem cái thanh kia mong như giấy cánh đao từ luyện khí đài bên trong lấy ra, thân đao toàn thân đỏ choét, tản ra một tia khắc nghiệt chi khí.

Thế nhưng cây đao này cho Trần Phong cảm giác, lại là vô cùng lửa nóng, như là một đoàn hùng lực thiêu đốt hỏa diễm.

"Dĩ nhiên là một bả hàm ẩn Hỏa thuộc tính đao, mặc dù không có biểu hiện ra nhị tinh cấp Luyện Khí Sư tiêu chuẩn, thế nhưng cây đao này, phẩm giai cũng tại Thanh Đồng cấp cao cấp giai đoạn, đối với vô đồ chi cảnh người đến nói, đây coi là trên là một bả thần khí, muốn biết rõ, đối với Phổ thông Tu Sĩ mà nói, Thanh Đồng cấp Linh Khí thế nhưng là cao không thể chạm đồ vật."

Liên lấy kia cái cao không thể chạm, một bộ không ai bì nổi Tổng Văn mà nói, hẳn cực bằng lưỡi dao sắc bén, cũng bất quá chỉ là Thanh Đồng cấp thấp mà thôi, thế nhưng tại người khác trong mắt, đã nói khoác đến một cái không thể chiến thắng cao độ, mà bây giờ trong tay đỏ thắm chiến đao, đã là Thanh Đồng cao cấp, đang đang cao hơn hai cái giai đoạn.

"Hừ, Tổng Văn, lần này cần người đẹp nhất." Trần Phong hừ lạnh một tiếng, đem đỏ thắm chiến đao ném vào nhẵn trư vật.

Hắn cũng không muốn đem như vậy một cái bảo bối vác tại trên người, để cho mỗi người đều thấy được, giấu dốt, đang tu luyện một đồ, thế nhưng là một cái rất trọng yếu thủ đoạn.

Vội vàng rửa mặt một phen, Trần Phong đứng dậy đi ra ngoài, hiện tại vừa mới tấn thăng đến võ đồ tứ trọng thiên cao giai, là thời điểm củng cố một chút tu vi.

Lúc này chính là buổi chiều, trong học viện hết sức náo nhiệt, có đôi có cặp, tại đây tu hành thánh địa, không khỏi có chút nam nam Nữ Nữ nhìn không thấu Hồng Trần này, vậy mà nói tới yêu đương như vậy nông cạn đồ vật.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đê Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Lâm Tiên Nhi ước hẹn

Tu chân giả, một khi bước vào tu đồ, nên lấy gọn gàng vô thượng đại đạo với tư cách là chính mình cả đời mục tiêu, oanh oanh yến yến gì gì đó, Tại thực lực này vì tôn thể giới, cũng chỉ là xem qua Yên Văn mà thôi.

lúc người có được phiên thủ vi vân phúc thủ vi vũ thần thông thời điểm, thiên hạ này cái nào nữ tử không phải dễ như trở bàn tay, Khi ở vào cấp thấp nhất tầng kiến hôi thời điểm, mặc dù may mắn đạt được, lại há có thể lâu dài.

Thế gian này, làm sao từng tồn tại qua Vĩnh hằng, vô luận đã từng như thế nào, theo thời gian trường hà trôi qua, hết thấy đều đem biến thành qua lại, biến thành trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử một tia không đáng nhắc tới bụi bặm.

Nghĩ đến những cái này bừa bãi lộn xộn có không có, Trần Phong đã là đi tới trọng lực phòng tu luyện ngoài cửa lớn.

So với việc thao trường oanh oanh yến yến, người ở đây cũng là không ít.

Lúc này, chỉ thấy một mảnh đội ngũ thật dài, đang tại cợ tới cái chờ tiến nhập trọng lực phòng tu luyện.

mà ở cửa lớn, Hồng Côn như cũ là vẻ mặt tử tướng, cao cao tại thượng ngồi ở trên mặt ghế, không đếm xỉa tới tiếp nhận thực lực chưa đủ người hối lộ, sau đó để cho bọn họ tiến nhập trọng lực trong phòng tu luyện.

Trần Phong thấy như vậy một màn, cũng không có xếp hàng, trực tiếp hướng cửa lớn đi đến.

Mà đang tại xếp hàng người, tự nhiên là bất mãn Trần Phong hành vi, cho rằng Trần Phong là muốn chen ngang, vì vậy nhao nhao châu đầu ghé tai, trong lúc nhất thời, hơn trăm người đội ngũ ông ông tác hưởng.

"Trần Phong tiểu tử này, trâu bò đã quen, tại Hồng lão trước mặt cũng dám lớn lối."

"Chờ xem, khẳng định có trò hay nhìn, Hồng Côn thế nhưng là nổi danh Thiết Diện Vô Tư, nhất định sẽ sâu sắc nhục nhả Trần Phong một hồi."

"Ừ, ta đang suy nghĩ, Trần Phong trong chốc lát có thể hay không bị đánh liền hấn mẹ cũng không nhận ra."

"Ha ha ~ "

Trong đội ngũ phát ra một hồi cười vang.

Tựa hồ là nghe được đội ngũ bạo động, Hồng Côn bất mãn mờ mắt, đang muốn quát lớn một phen, nhưng nhìn đến Trần Phong khí định thần nhàn đã đi tới, cuống quýt chống chọi trên khuôn mặt tươi cười, đứng dậy đón chào.

"O, lão đệ người tới rồi, lần trước người ở đây nhi rách nát kỷ lục, đến bây giờ còn không người đột phá, lần này sẽ không lại là. . ." Hồng Côn thái độ vô cùng hào, điều này làm cho đội ngũ toàn bộ yên tĩnh trở lại, lặng ngắt như tờ.

bọn họ suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không thông, lần này Hồng Côn là không phải uống lộn thuốc, đối với trong trường học có tiếng xấu Trần Phong vì sao như thế thân mật.

"Ta chỉ là tới hoạt động một chút gân cốt, không có cái khác mục đích." Trần Phong chỉ là thần nhiên nói, chưa cùng Hồng Côn bắt chuyện ý tứ, một bộ

trên cao nhìn xuống bộ dáng, nói xong, liền nghênh ngang từ cửa chính vị trí đi vào phòng tu luyện.

Chỉ chưa được ngoài cửa về mặt ngạc nhiên cấp thấp đệ tử ngăn người.

Hồng Côn nhẹ nhàng thở ra một hơi, lần nữa ngồi ở trên mặt ghế, nhắm mắt dưỡng thần, từng cái một đệ tử trở mắt hơn nửa ngày mới suy nghĩ cẩn thận chính mình là làm gì vậy tới, nhao nhao từ miệng túi giao tiền, sau đó tiến vào phòng tu luyện.

Tại Khôi Lỗi phòng, vì cảm thụ một chút chính mình tiến cảnh, Trần Phong như cũ là dựa theo lần trước như vậy, lựa chọn bốn cái Khôi Lỗi, không nhiều không ít.

Còn lần này, Khôi Lỗi phát động thời điểm, Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được cùng lần trước khác biệt.

Lần trước Khôi Lỗi tốc độ, để cho Trần Phong có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, hơn nữa công kích lực độ cũng là mình không thể đủ chống lại, tóm lại, lần trước cảm giác áp bách rất là rõ ràng.

Thế nhưng lần này liền rõ ràng bất đồng, thấy được này bốn chiếc dựa theo bất đồng quỹ dị phương hướng cấp tốc chạy tới Khôi Lỗi, Trần Phong chỉ là cười nhạt một tiếng nói: "Quá chậm."

Lúc Khôi Lỗi bay đến cận thân thời điểm, Trần Phong chỉ là bước về phía trước một bước, nhanh chóng ra quyền, bành!

Chỉ là bình thân vô cùng một quyền, cũng không có sử dụng vũ kỹ, thậm chí ngay cả nguyên khí hộ thể cũng không có mở ra, chỉ là đơn thuần trên lực lượng va chạm.

Khiến người ta tắc lưỡi chính là, chỉ là một quyền, Khôi Lỗi đã bị đánh xuất một cái hố.

Muốn biết rõ, Khôi Lỗi đẳng cấp, nhưng là sẽ theo thí luyện giả đẳng cấp biến hóa, Trần Phong là võ đồ tứ trọng thiên, cứ như vậy Khôi Lỗi cũng là võ đồ tứ trọng thiên, bất quá Khôi Lỗi không có linh trí, nghiêm khắc điểm tới nói, thực lực chỉ có võ đồ tứ trọng thiên cấp thấp trình độ.

Thấy được kết quả này, Trần Phong cũng là hết sức hài lòng, lập tức, thân thể tại giữa không trung xoay tròn, một cước đá bay cách hần gần nhất Khôi Lỗi, sau đó tại thân thể rơi xuống đất thời điểm, sinh mãnh vô cùng dùng đầu đem một cái Khôi Lỗi đánh bay,, thân thể trên không trung quỹ dị vừa chuyển, khuỷu tay các đốt ngón tay thuận thế đình tại Khôi Lỗi lồng ngực, phốc, lại là một cái hố.

Hô Trần Phong chỉ là một hơi chính là dễ dàng phá vỡ bốn cái Khôi Lỗi.

tại con đường tu luyện, vốn là nghịch thiên tu hành, mỗi tiến thêm một bước đều là hết sức khó khăn, mà từ võ đồ Nhị trọng thiên, tấn thăng đến võ đồ tứ trọng thiên, đã là một cái mười phần to lớn vượt qua, muốn biết rõ, tư chất kẻ bình thường, muốn từ võ đồ Nhị trọng thiên thăng cấp đến võ đồ tứ trọng thiên, không có hai ba năm thời gian, quả quyết làm không đến nước này.

Mà Trần Phong, bóp chỉ tính toán, võ đồ Nhị trọng thiên đến võ đồ tứ trọng thiên Đại viên mãn cảnh giới, không được một cái tháng, hơn nữa vì cùng có tu vi, Trần Phong thể nhưng là một mực ở áp chế.

Lại nhìn kia một mực được vinh dự Học Viện thiên tài Tổng Văn, hiện tại hơn hai mươi tuổi người, cũng bất quá chỉ là võ đồ ngũ trọng thiên mà thôi, mà Trần Phong hiện tại mới mười lăm mười sáu tuổi, cự ly Tổng Văn còn có năm sáu năm thời gian, năm sáu năm. . . Cho dù mỗi ngày ngủ ngon cũng có thể ngủ đến võ giả a.

Cầm lấy hơi có chút run lên nắm tay, Trần Phong âm thầm nói: "Xem ra thân thể còn không có đạt tới cực phẩm hình thái, về sau còn muốn nắm chặt tu luyện thân thể, bằng không thì bước vào võ giả chi cảnh, không có một cỗ hoàn mỹ thân thể, đối với tương lai thành tựu cũng là một cái vương vãi."

Lúc này, những Khôi Lỗi đó đã lần nữa từ trên mặt đất bò lên.

Mà Trần Phong cũng không có cùng bọn họ tiếp tục chơi đùa hạ xuống tâm tình, cấp tốc đem trong cơ thể nguyên khí bạo phát đi ra.

& càng % tân H tới iX nhanh ☆ trên " khóc ~ tượng m mạng lưới.

mà những Khôi Lỗi đó, tựa hồ là cảm nhận được Trần Phong trong cơ thể phần vinh mạnh mẽ nguyên khí bạo phát, Chỉ thấy Trên người bọn họ bạch quang lóe lên, miệng vết thương chính là khôi phục,, thực lực cũng ở tăng vọt.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, này bốn cái Khôi Lỗi, đã là đem thực lực tăng lên tới võ đồ tứ trọng thiên Đại viên mãn chi cảnh.

"Đến đây đi, để cho bảo tố tới mạnh hơn liệt một ít a!" Trần Phong hét lớn một tiếng, hướng bốn người Khôi Lỗi vọt tới.

. . .

tại Trần Phong đi ra Khôi Lỗi phòng thời điểm, đại sảnh trên màn hình cũng không có phát sinh biến hóa, bởi vì Trần Phong đánh như cũ là bốn cái, cũng không có không ngừng cố gắng khiêu chiến năm cái Khôi Lỗi.

Mà trong đại sảnh, từng cái trọng lực tu luyện phòng, đã là bị lách vào tràn đầy, trong lúc nhất thời mồ hôi phát ra mùi thối tràn ngập toàn bộ đại sảnh.

Trần Phong bốn phía nhìn thoáng qua, cũng không để lại tới ý tứ, phong khinh vân đạm rời đi.

Cổng môn, Hồng Côn tựa hồ là ngủ rồi, Trần Phong không có quấy rầy, cười nhẹ đi ra trọng lực phòng tu luyện.

Mới vừa đi ra không bao xa, trước mặt mà đến một bóng người.

Đạo nhân ảnh kia cực nhanh, thấy được Trần Phong thời điểm tựa hồ là dừng không được, chạy ra đi khoảng cách thật xa mới khó khăn dừng lại.

Trần Phong ghé mắt nhìn lại thời điểm, phát hiện là Lữ Lương, nhìn hắn kia vẻ mặt vội vã bộ dáng, hẳn là có việc gấp nhĩ.

"Người làm gì thế vội vã như vậy, có người để cho người nhặt xả phòng không thành." Trần Phong trên chốc nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Cảm tạ

Lữ Lương mất điếc tai ngo, bước nhanh đi đến phụ cận, thần sắc nghiêm cẩn nói: "Lâm Tiên Nhi để cho ta tới tìm người, hơn nữa là để cho người lập tức đi Liệt Thủ Đường."

"Lâm Tiên Nhi, nàng tìm ta làm gì vậy." Trần Phong nhíu mày, không biết bạo tỳ khí đích mỹ nữ muốn làm gì.

"Ta suy đoán, hẳn là người lần trước cho nàng trận pháp xảy ra vấn đề, nói cách khác, nàng làm gì vậy để cho ta tới tìm người." Lữ Lương nghiêm túc nói.

Không dám tưởng tượng, nếu là Trần Phong lần trước cho Lâm Tiên Nhi trận pháp là giả, vậy lần này Trần Phong thế nhưng là có đi không có về, với tư cách là bằng hữu, Lữ Lương thật là lo lắng.

Lấy Trần Phong thực lực, tuy rất cường đại, thế nhưng đối kháng Lâm Tiên Nhi loại kia biến thái cường giả, Lữ Lương thế nhưng là đối với Trần Phong không ôm chút nào hi vọng.

"Làm sao có thể, ta lừa gạt nàng làm gì vậy, rốt cuộc ta thiện lương như vậy." Trần Phong nói khoác mà không biết ngược nói, nâng cao bộ ngực thúc giục Lữ Lương dẫn đường.

"Được rồi, nếu Lâm Tiên Nhi làm khó dễ, ta sẽ nghĩ biện pháp giúp người rời đi." Lữ Lương vẫn là không yên lòng, đối với sau lưng Trần Phong nói.

Trần Phong cười mà không nói, cùng sau lưng Lữ Lương.

Là họa thì tránh không khỏi, Trần Phong cũng muốn nhìn xem Lâm Tiên Nhi lần này cần làm cái gì yêu thiếu thân.

Theo Lữ Lương, một đường đi đến Liệt Thủ Đường địa phương.

thông qua u tĩnh hành lang, cùng với đủ loại đủ loại Tiên hoa đình viện, ngửi ngửi cả vườn hương hoa, Hai người tới Lâm Tiên Nhi khuê phòng trước.

Lữ Lương tiến lên gõ cửa nói: "Lão đại, người muốn người ta mang đến cho người."

"Ừ, người có thể đi, Để cho bản thân hắn vào đi." Từ bên trong bay ra Lâm Tiên Nhi nghe không ra mảy may cảm tình thanh âm, lần này có thể để cho Lữ Lương sờ tóc gáy một chút, hẳn còn muốn một chỗ tiến vào, nếu là Lâm Tiên Nhi muốn trừng phạt lời của Trần Phong, hẳn cũng tốt can thiệp một chút.

Thế nhưng là Lâm Tiên Nhi vừa nói như vậy, mình nếu là cưỡng ép tiến vào, làm không tốt sẽ chọc cho đến Lâm Tiên Nhi.

"Huynh đệ," Lữ Lương mặt mày ủ rũ nhỏ giọng đối với sau lưng Trần Phong nói.

"Sự tình cũng không có như người nghĩ không xong, nếu là ta thật sự lừa gạt Lâm Tiên Nhi, đoán chừng nàng sẽ trực tiếp giết đến trụ sở của ta, mà không phải có kiên nhẫn chờ người truyền lời, hướng chỉ nơi này là khuê phòng, không phải tiếp khách đại sảnh, nào có người đem chuyện giết người phóng hỏa nhĩ an bài tại phòng ngủ của mình nha." Trần Phong suy nghĩ một lát, nói với Lữ Lương.

Nghe nói lời ấy, con mắt của Lữ Lương sáng ngời, không khỏi là trên dưới đánh giá Trần Phong liếc một cái, "Nhìn không ra, bình thường người cương quyết bước binh bộ đáng, còn có như vậy cẩn thận một mặt, như thế cũng tốt, hi vọng lão đại sẽ không làm khó người." Nói qua, Lữ Lương trùng điệp tại bờ vai Trần Phong trên vỗ một cái.

Trần Phong không có do dự chút nào, đẩy cửa đi vào, trước mặt một hồi làn gió thơm đánh úp lại, để cho Trần Phong nhận không được hung hăng người một bà.

"Tia, không sai, cổ này hương vị diễm tình mà không mất khí độ, rất thích hợp người mùi thơm, không biết là kia vài loại phấn hoa điều phối ra đàn hương nha." Trần Phong đi vào, cửa phòng tự động đóng, đem kích động Lữ Lương nhót tại ngoài cửa.

Chỉ thấy, Lâm Tiên Nhi lúc này thay đổi ngày thường trang phục trang phục, thay đổi một thân bông bành như tiên váy dài, váy dài trên mặt đất lòi ra thật xa.

Về mặt sương lạnh Lâm Tiên Nhi, đang nhìn đến Trần Phong một khắc này, rồi đột nhiên sắc mặt thay đổi lại biến, cười nói tự nhiên nói: "Ngồi đi."

Thanh âm kia ngọt ngào, để cho Trần Phong có chút hoài nghi, chính mình là không phải nghe lầm, hoặc là đang nằm mơ, rốt cuộc, kia cái ngạo thị thiên hạ cường giả, đối với người lạnh lùng như băng cao cao tại thượng, thế nhưng là hôm nay nhưng là như thế tao nhã, quả thực để cho Trần Phong có chút không chịu đựng nổi.

Tựa hồ là thấy được Trần Phong trên mặt ngạc nhiên, Lâm Tiên Nhi cười lạnh một tiếng, sắc mặt chính là lần nữa trở về lãnh đạm, trong lúc nhất thời quanh thân khí tức, trở nên vô cùng lạnh lùng.

"Nói như vậy còn tương đối dễ dàng tiếp nhận." Trần Phong cười nói, nói qua chính là kéo một cái ghế, vênh lên chân bắt chéo ngồi xuống, chờ Lâm Tiên Nhi nói chuyện.

Lâm Tiên Nhi trong lòng Trần Phong, có hai loại hình thái, một loại là lạnh lùng như băng, một loại là viêm như Liệt Nhật.

Lạnh, là nàng đối với người thái độ, ngạo mạn.

Viêm, là tính tình của nàng, cực kỳ tâm tình hóa.

"Thực không dám đầu điểm, người cung cấp luyện khí chỉ pháp, ta quả thực đem Bôn Lôi phiên thành công tăng phúc một lần, hơn nữa quả nhiên còn có một lần thăng cấp khả năng." Lâm Tiên Nhi ngữ khí lướt nhẹ nói, không cảm giác được trong đó vui sướng, phảng phất đây hết thảy đều là đương nhiên.

ie khóc ☹I tượng S mạng lưới D đang p bán đầu \$ phát C

"Vậy hảo, ta lấy Hồn Nguyên của người, cho người trận pháp, chúng ta lẫn nhau không thiếu nợ nhau." Trần Phong vội vàng phải sạch quan hệ, cùng này cộp cái hay là không cần có quá nhiều liên quan cho thỏa đáng.

"Mặc dù chỉ là một bút giao dịch, bất quá ta vẫn còn muốn nói tiếng cảm tạ." Lâm Tiên Nhi ngữ khí cường ngạnh, không bằng cự tuyệt nói, dứt lời, ngón tay một máy, trên bàn một cái chén trà mạnh mẽ hướng Trần Phong bay đi.

Trần Phong sắc mặt không thay đổi, thân hình bất động, chỉ ở chén sắp đập trúng thân thể thời điểm, duỗi ra hai ngón tay, nhẹ nhàng đem chén nước kẹp lấy, tại như vậy sinh mãnh tốc độ, tiếp nhận chén nước, vậy mà không có một giọt rơi xuất ra.

"Này sẽ là của người cảm tạ sao, với tư cách là cảm tạ, như thế nào cũng phải có chút tính thực tế đồ vật, một chén nước trà, không khỏi quá mức keo kiệt." Nhẹ nhàng nhấp một miếng, một luồng hàn hương, tự trong miệng từ từ trượt nhập yết hầu, Trần Phong hai mắt hơi hơi ngưng tụ, thần nhiên nói: "Hàn hương thảo, không sai, hương vị vô cùng tốt, nghĩ đến là kia Thiên Mông tuyết son hàn hương thảo, chỉ là kia Thiên Mông tuyết son, tại vụn dậm ra, phí lớn như vậy trắc trở, chỉ vì một luồng mùi thơm ngát, nhìn ra được người là một cái cực kỳ hưởng thụ nữ tử, hết sức xa xỉ."

"Vậy thì như thế nào." Lâm Tiên Nhi sắc mặt phát lạnh, một đôi như nước đôi mắt sáng, giống như đem Hàn Băng chi kiếm, đâm về Trần Phong.

Trần Phong cũng không có bị Lâm Tiên Nhi khí tràng chỗ Chấn Nhiếp, chỉ là khẽ cười nói: "Nếu như ta không có đoán sai, người ở đây nhất định có không ít thứ tốt, như kỳ trân dị bảo a, được liệu a gì gì đó, không bằng liền làm đáp tạ, tặng cho ta được rồi" Trần Phong lộ ra một tia tham lam mỉm cười.

Làm người nên như vậy, da mặt dày, có thể dài thọ.

"Hừ, tham lam hạng người, ta rõ ràng đã dùng Hồn Nguyên cùng người trao đổi, không nghĩ được người hội được một tác lại muốn tiến một thước." Lâm Tiên Nhi nhất thời giận dữ, muốn từ trên ghế phóng người lên.

Trần Phong gấp vội vươn tay ra, gấp giọng nói: "Không cho liền không cho, về phần tức giận, người xem một chút người, cực kỳ sinh một cái Đại mỹ nữ, nóng giận thế nhưng là sẽ sinh nếp nhăn."

Quả nhiên, khắp thiên hạ nữ hài nhi đều sợ hãi dài nếp nhăn, nghe nói Trần Phong nói như vậy, cho dù là Lâm Tiên Nhi như vậy cùi gao không tiến tiền nữ, cũng là cấp tốc dè nén xuống hỏa khí.

Giống như mộng giống như huyền nhẹ nhàng trọn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái, Lâm Tiên Nhi ngạo mạn nói: "Ta hỏi người, như người tặng cho ta

trận pháp, người còn biết ít nhiều, Thiên Hạc Học Viện, là một cái coi trọng nhân tài địa phương, nếu là người có bản lĩnh thật sự, ta nghĩ ta sẽ cho người đại phỏng dị sắc."

"Đại phỏng dị sắc, ta lại không phải thái dương, tại sao phải hào quang vạn trượng." Trần Phong tia không chút nào để ý lời của Lâm Tiên Nhi mảnh vụn, phối hợp uống vào trà thơm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Tử Lô Phù

"Người hiểu lầm, ý của ta là, ta muốn giúp người hủy bỏ lần này cùng Tống Văn quyết đấu, như hướng Học Viện tiến cử người người này mới, ta nghĩ giáo phường sẽ chủ động ra mặt, kể từ đó, người tức có thể miễn tao ngộ khó, lại có thể mở ra kế hoạch lớn, đối với người mà nói, không khác là một kiện thiên đại hảo sự." Lâm Tiên Nhi giải thích nói.

Giáo phường?

Trần Phong ghét nhất chính là giáo phường, Trần Phong thế nhưng là nhớ rõ, ban đầu ở Vũ Hồn thức tỉnh thời điểm, hiệu trưởng từng ban tặng chính mình một chuông, một chuông này, chung quy có một ngày, Trần Phong là muốn gấp bội hoàn lại!

"Chuyện tốt? Chê cười, ta Trần Phong há lại nhất gan loại người sợ phiền phức." Trần Phong càn rỡ cười to nói, dưới cái nhìn của hắn, Tống Văn đồng lứa, bất quá là tiến lên trên đường đi cà nhắc thạch, mà không phải chướng ngại vật.

Nhìn thấy Trần Phong như thế thái độ, Lâm Tiên Nhi sắc mặt trầm xuống, có chút ít tức giận nói: "Ta cực kỳ cứu người tại trong nước lửa, người vì sao như thế như vậy."

"Hừ, ta Trần Phong, đường đường nam tử hán, đỉnh thiên lập địa, há có thể bởi vì không công chịu được người khác cười trên đầu mình, vô luận là ai, đánh ta một quyền, ta định trả lại gấp đôi! Tống Văn chỉ lưu, ta còn không để vào mắt, cho nên, chuyện này người không cần quan, ta không cần phải." Trần Phong thái độ cứng rắn vô cùng, một khắc này trong đôi mắt để lộ ra thâm thúy kiên định, thẳng để cho Lâm Tiên Nhi kinh ngạc.

Trần Phong lời này nói, thiếu chút nữa để cho Lâm Tiên Nhi Bạo Tẩu, như không phải nhìn trên Trần Phong lần cung cấp một cái tình diệu vô cùng luyện khí chi pháp phân thượng, Lâm Tiên Nhi nhất định sẽ xông lên phía trước, đem Trần Phong béo đánh một hồi, sau đó lấy hết y phục, dùng dây thừng đem cái cổ buộc lại, dán tại Liệp Thủ Đường cửa lớn bạo chiếu ba ngày.

Lâm Tiên Nhi cố nén tiếp theo miệng nộ khí, vụt một chút không biết từ nơi nào lấy ra hai tờ Phù Lục, đủ loại vỗ vào trên mặt bàn.

Lạnh giọng quát: "Tử Lô Phù, lấy người kiến thức, vật này cũng không lạ lắm a, vận dụng này phù, cho dù chống lại võ giả Nhị trọng thiên cao thủ, đối phương không chết cũng trọng thương."

"Đương nhiên biết, ta lại không phải ba tuổi tiểu hài nhi, Tử Lô Phù, có thể thả ra cường hãn Thiên Lô, uy lực to lớn vô cùng, Tống Văn cái thằng kia tuy cường đại, nhưng ở dưới Tử Lô Phù cũng khó chạy trốn vận rủi, ta đã nói rồi, bảo bối của người nhất định nhiều, sớm một chút lấy ra tặng cho ta không được sao, hại ta phí lời." Trần Phong mày dạn mặt dày, đứng dậy liền đi lấy.

"Chậm đã." Thế nhưng là Lâm Tiên Nhi lại thu trở về, sắc mặt lãnh đạm nói: "Không phải này tặng phẩm, mà là giao dịch phẩm, người cảm đồ vật để đổi, giá trị của Tử Lô Phù người cũng nói, nếu người có thể cầm xuất ra có thể sánh bằng bảo bối, sẽ là của người." Nói qua, Lâm Tiên Nhi giương lên tay.

Đang cùng Trần Phong giao phong, một mực ở vào bị động địa vị, lần này Lâm Tiên Nhi nhất định phải bóp chặt Trần Phong yết hầu, để cho Trần Phong ngoan ngoãn nhô ra điểm bảo bối.

"Chắc chắn, nguyên lai là giao dịch, vậy người dứt khoát đem Bôn Lô phiến thuê ta vài ngày được rồi, ta lấy đi đem Tống Văn cái thằng kia giết chết, bất quá ta được ghi phiếu nợ a, người không ngại a." Trần Phong sờ lên túi, ý bảo trống không.

"Hừ, liền biết người Tiểu hoạt đầu sẽ không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ, ta này không có bảo bối, ta liền không cho người, tức chết người." Lâm Tiên Nhi như là một cái tiểu cô nương đồng dạng, vậy mà như thế rất không nói đạo lý nói, nhất thời để cho Trần Phong không có tính tình.

"Được a xem như người lợi hại." Trần Phong đứng dậy, giờ ngón tay giữa lên, quay người muốn rời đi.

"Ta chính là muốn xem đến người xem không quen ta, nhưng lại không thể cầm ta như thế nào bộ dáng." Lâm Tiên Nhi đặc ý nói, nhìn ra được nằng nết

cao hứng bộ dáng.

Chỉ là, tại Trần Phong sắp đi ra cửa phòng một sát na kia, Lâm Tiên Nhi rồi lại bay tới một câu.

"Lần này ngươi cần phải đánh bại Tống Văn, ván bài tiền đặt cược lại tăng lên gấp đôi, ta thế nhưng là bắt lại số tiền lớn ở trên người ngươi." Lâm Tiên Nhi nói, vẫn không quên ký dùng ngón tay gạt Trần Phong.

"Ngươi cảm thấy ta có thể thắng, hoặc là nói, ngươi tin tưởng ta có thể thắng." Trần Phong quay đầu nhử mày nói.

"Vậy thật không có, Tống Văn thực lực ta biết, ngươi quả quyết không phải là đối thủ của hắn, lấy ngươi tình huống trước mắt đến xem xác thực như thế." Lâm Tiên Nhi lạnh lùng nói.

"Vậy ngươi vì cái gì còn muốn đem tiền áp ở trên người ta, nhiều tiền tùy hứng sao?" Trần Phong xi mũi coi thường.

"Ta chẳng qua là cảm thấy, so với việc Tống Văn, ngươi không có ngươi như vậy chán ghét mà thôi." Lâm Tiên Nhi nói.

Giờ khắc này, trong không khí, phảng phất phiêu đảng một cỗ nhu tình, kia nhu tình, như có như không, tựa như ảo mộng.

Chỉ là Trần Phong đối với cái này bình thường đều là không hiểu phong tình, hắn không nói gì, trực tiếp đi ra Liệp Thủ Đường.

Nhìn nhìn Trần Phong bóng lưng, Lâm Tiên Nhi kinh ngạc xuất thần.

Nàng biết, Trần Phong có đôi khi nói chuyện xác thực hết sức cuồng vọng, thế nhưng đi qua luyện khí trận pháp một kiện sự này thì về sau.

Lâm Tiên Nhi cảm thấy, Trần Phong cuồng vọng, là có thực lực, cuồng vọng chỉ là một loại thái độ, cùng khoắc lác không quan hệ.

Yên lặng, Lâm Tiên Nhi vậy mà từ đáy lòng hi vọng lần này thắng được chính là Trần Phong.

Bởi vì tương tự loại này quyết đấu phương thức giải quyết ân oán cá nhân, thất bại liền có nghĩa là tử vong.

Lâm Tiên Nhi không muốn làm cho Trần Phong chết, một chút cũng không muốn, có lẽ có lần nữa lợi dụng nhân tố ở trong đó, nhưng là được phép cái khác nhân tố, chỉ là đơn thuần không muốn làm cho hắn chết.

Trần Phong cũng không có vội vã trở lại chỗ ở, mà là đi đến Vân Thủy Thành một chỗ phường thị địa phương.

Nơi này lúc này hết sức náo nhiệt, từ Vân Thủy Thành các nơi chạy đến rất nhiều tán tu, hoặc là danh môn chính phái đệ tử, lần nữa bày quầy hàng chào hàng một ít bình thường có thể nhìn thấy thuốc chữa thương, hoặc là kỳ lạ cổ quái tài liệu.

Càng nhiều là cảm một ít chính mình không cần đồ vật bán đi, để đổi lấy chính mình một ít cần.

Bọn họ cũng không vì có thể kiếm được tiền, lấy vật đổi vật giao dịch phương thức, có thể làm cho bọn họ đạt được vật mình muốn, này như vậy đủ rồi.

Thông qua hỏi thăm đám người, cùng nhau đi tới, Trần Phong cũng không có phát hiện cái gì vật có giá trị.

Thẳng đến mau đem toàn bộ phương thức đi chơi một lần thời điểm, con mắt trong lúc lơ đãng thấy được một loại đồ vật.

Đó là một khối màu xanh lá cây ngọc thạch.

Ngọc thạch toàn thân tản ra có lục sắc hào quang, tương tự Phi Thúy đồng dạng bảo thạch, thế nhưng không có Phi Thúy như vậy sắc thái lộng lẫy phẩm chất thông thấu.

Trong đó tựa hồ có một loại pha tạp lực lượng, lục sắc bên trong lộ ra một đoàn hắc khí, quả nhiên là trách dị vô cùng.

Bất quá, chủ quán dường như cũng không có đem tảng đá kia coi như bảo bối, có cũng được mà không có cũng không sao bị vứt ở hàng vỉa hè một cái góc nhỏ, chủ yếu tiêu thụ chính là một nhóm lớn giá rẻ thuốc chữa thương.

Tựa hồ là nhu cầu cấp bách kim tệ duyên cớ, chủ quán đem thuốc chữa thương giá cả đánh dấu vô cùng thấp, cho nên lúc này phía trước gian hàng vây quanh thật nhiều cái đến đây mua sắm dược liệu đông bình.

Bọn họ trang phục đủ loại, có rách tung toé, có hai ba cái một đám ăn mặc thống nhất chế phục.

Trần Phong tiến lên phía trước, mục quang tùy ý tại sạp hàng trên quét một vòng.

Cuối cùng không đếm xỉa tới từ quầy hàng trên chọn lựa ra tảng đá kia, cùng với một bên mấy khối phẩm chất rẻ tiền ngọc thạch.

"Này mấy khối tảng đá không sai, cầm lấy khám nghiệm tại trên đại đao nhưng thật ra vô cùng hảo." Trần Phong một bộ nông dân bộ dáng, mục quang đại phóng dị sắc.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Người thiện bị người lẩn

Nhìn thấy Trần Phong cầm lấy tảng đá, chủ quán đục ngẫu mục quang quét Trần Phong liếc một cái, Liếc một cái liền kết luận Trần Phong là một người nghèo, có chút ít quát lớn nói: "Thượng phẩm bảo thạch, năm mươi cái kim tệ một mai, không mua không nên đụng."

Chủ quán ngữ khí thái độ hết sức ác liệt, nhưng là khó trách, đối với người nghèo, sẽ rất ít có người có sắc mặt tốt, huống chi là Trần Phong loại này thoát nhìn nghèo kiết hủ lậu đệ tử đầu, tự nhiên là hoa không nổi phần này tiền.

"Oa, rất đắt." Trần Phong một bộ thịt đau bộ dáng, nhưng vẫn là ném ra năm mươi mai kim tệ nói: "Nếu như mắc như vậy, ta muốn một khối là tốt rồi." Nói qua đem không dùng đến tảng đá ném vào quầy hàng, không đợi chủ quán trả lời, cầm lấy kia mai cổ quái ngọc thạch rời đi.

Đang tại Trần Phong muốn lúc rời đi, chủ quán đột nhiên đem gọi lại Trần Phong nói: "Uy, tiểu tử, tiền còn chưa đủ!"

Trần Phong nhất thời dừng bước lại, lông mi nheo một cái, quay người nhìn về phía chủ quán nói: "Năm mươi kim tệ một mai tảng đá có cái gì không đúng sao."

"Đúng vậy, ta nói cấp thấp bảo thạch năm mươi kim tệ một mai, trong tay ngươi chính là cao cấp bảo thạch, cho nên muốn 500 mai kim tệ." chủ quán một bộ đương nhiên nói.

tại chủ quán trong mắt, Trần Phong một kẻ đệ tử, tự nhiên là kia nhất gan sợ phiền phức đồ, huống chi sau lưng mình thế nhưng là Vân Thủy Thành tiếng tăm lừng lẫy Tổng Gia, tự nhiên không người nào dám đối địch với tự mình.

Trần Phong quanh thân khí thế rồi đột nhiên tăng vọt, trợn mắt trừng mắt chủ quán, muốn làm khó dễ.

Chủ quán nhìn Trần Phong cái dạng này, vung tay lên, nhất thời không biết từ chỗ nào, phản phạt rồi nhảy ra rất nhiều cái nhân ảnh.

Những người này thống nhất y phục cách ăn mặc, nhìn ra được là một nhà nào đó tộc gia đình tay chân gì gì đó.

tại góc áo của bọn hắn, lờ mờ có thể thấy được Tổng chữ.

Trần Phong khẽ gật đầu, trầm suy nghĩ đến: "Nguyên lai là Tổng Gia, hừ, thật sự là một cái vô sỉ gia tộc, vậy mà dung túng thủ hạ ở chỗ này làm chút ép mua ép bán lừa bịp người hoạt động."

Mất thấy nơi này muốn có người đánh nhau.

Những cái kia tại quầy hàng trước chọn lựa đồ vật các dong binh, vội vàng là không có chọn lựa hạ xuống hào hứng, cầm lấy một ít cấp thấp chữa thương Đan Dược muốn tính tiền.

Tự nhiên mà vậy, chủ quán tính tiền, những lính đánh thuê kia rõ ràng phát hiện, vốn là đánh dấu hảo giá cả, tại kết toán hoàn tất, vậy mà so với cái khác nhà giá cả cao hơn gấp mấy lần, nhưng nhìn đến trước mắt giương cung bạt kiếm tình huống, chỉ có thể là tự nhận không may, dùng tiền trừ họa.

Một lát sau, quầy hàng tiền nhân đi không sai biệt lắm.

Lúc này, đang có một cái Tiểu cá tử, do dự cầm lấy một lọ chữa thương Đan Dược, rất tự nhiên, người này hẳn là rất do dự, để xuống đi, sợ hãi chủ quán làm khó dễ, không để xuống a, hẳn trong túi áo tiền có thể sẽ không đủ.

Đang tại thế khó xử chỉ kịp, chủ quán mắng: "Nếu như cầm, không thể tại thả lại tại chỗ, nhanh lên trả tiền."

"Cái này, ít nhiều mai kim tệ." Tiếng nói là lạ, nghe nhẹ nhàng vô cùng, hẳn là một cô gái thanh âm.

"Hai mươi kim tệ." Chủ quán không kiên nhẫn nói, nhìn chăm chăm Trần Phong sợ hãi không để ý Trần Phong hội chạy trốn đồng dạng.

"A, không phải chứ, vừa rồi không phải đánh dấu năm miếng kim tệ à." Kia nữ giả nam trang nữ tử nhưt nhất e lệ nói.

"Mới vừa rồi là vừa rồi, bây giờ là bây giờ, năm trước ngươi mười chín tuổi, chẳng lẽ năm nay hay là mười chín tuổi à." Chủ quán đương nhiên nói, loại

tương tự này rõ ràng đoạt hành vi, thật sự là làm cho người phần nộ, thế nhưng xung quanh xem náo nhiệt, không ai dám lên đến đây ngăn lại, bởi vì ai cũng không dám đắc tội lấy Vân Thủy Thành tiếng tăm lòng lẫy Tổng Gia.

Đắc tội Tổng Gia, không khác bị mất tiền trình của mình, rốt cuộc Tổng Gia này thế nhưng là Vân Thủy Thành được liệu thương lượng bên trong Cự Đầu, toàn thành gần như hai phần ba được liệu con đường đều là từ Tổng Gia.

"Thế nhưng là, tiền của ta không đủ, ta chỉ có, sáu cái kim tệ." Nữ tử một bộ làm khó bộ dáng, từ miệng trong túi lấy ra sáu mai kim tệ, lộ ra mười phần không muốn bỏ thần sắc.

"Móa nó, không có tiền mua cái gì thuốc." Chủ quán đột nhiên xuất thủ, từ nữ tử trong tay túm lấy kim tệ, cùng với kia bình thuốc chữa thương, sau đó bay lên một cước đem nữ tử đá ra thật xa.

Nữ tử sau khi ngã xuống đất, điên cuồng phun một ngụm huyết tinh, mắt thấy chính là hấp hối, nhưng điều người không nghĩ tới chính là, liền dưới tình huống như thế, nữ tử hay là vùng vẫy bỏ hướng chủ quán bỏ đi, trong miệng khóc không thành tiếng hô: "Phụ thân bị thương, người đã thu tiền, liền cho ta một ít thuốc chữa thương a, van cầu người rồi."

Thanh âm kia, ta thấy vừa yêu vừa thương.

Chủ quán từ trước đến nay là một hạng người lòng dạ độc ác, loại này tình cảnh tựa hồ là Từ Không trách móc, thấy được nữ tử không phải mặt bàn, phát phát tay đối với thủ hạ nói: "Các huynh đệ đều khổ cực, liền đem các nàng này mang về a, buổi tối mọi người thay phiên hạ hạ hòa được." Nói qua, chủ quán trên mặt hiển hiện một tia xấu xa dơ bẩn cười.

Mấy cái tay chân nghe xong, nhất thời cũng là tinh thần tỉnh táo, chạy lên đến đây muốn đem nữ tử khiêng đi.

Nữ Tử Sinh một trương nhìn qua coi như xinh đẹp gương mặt, con mắt sâu sắc, lông mi thật dài, nhất là trắng nõn như tuyết da thịt, thật sự là tươi ngon mong nước vô cùng, tỉ mỉ dò xét, mấy người kia đều có chút đi khôngặng đường, tại cường đại tà niệm điều khiển, phát ra từng tiếng nhe răng cười đem nữ tử từ trên mặt đất, như là xách con gà con đồng dạng nhắc lên.

Đúng lúc này, Trần Phong đột nhiên động, chỉ nghe oanh một tiếng, huyết nhục văng khắp nơi.

Nhìn nhìn miễn thiên phi vũ huyết nhục, mọi người tựa hồ cũng là không có phản ứng kịp, liền ngay cả một bên đám người xem náo nhiệt cũng là trong chớp mắt ngốc trệ, bọn họ cũng không có thấy rõ ràng là chuyện gì xảy ra, chỉ thấy kia dẫn theo nữ tử tay chân, đầu không biết đi đâu rồi, trên cổ một cái huyết lỗ thủng, đang tại cuộn cuộn chảy máu.

"Dưới ban ngày ban mặt, vậy mà làm ra như thế thương thiên hại lý sự tình, các người có còn hay không nhân tính." Đem nữ tử từ trên mặt đất nâng dậy, đánh vào nữ Tử Thể bên trong một tia nguyên khí, để cho nữ tử chịu nội thương nhanh chóng khôi phục, Trần Phong quay người, đối với chủ quán quát lớn.

Nghe Trần Phong như vậy một hô, chủ quán nhất thời bị đánh thức, sắc mặt đại biến, này mấy cái tay chân, đều là võ đồ nhất trọng thiên cao giai giai đoạn, thân thủ mười phần rất cao minh, chưa từng nghĩ, tại Trần Phong thủ hạ, đi không ra một hiệp, đã bị đương trường chém giết.

"Mọi người cùng nhau xông lên, hần chỉ là một cái nghèo kiệt hủ lậu đệ tử, không có bao nhiêu bản sự nhi." Chủ quán bên trong trong lòng có chút hoảng hốt, thế nhưng sau một lát chính là tỉnh táo lại, hần nghĩ đến, có thể là bởi vì Trần Phong đánh lén, tài năng một chiêu đánh chết một người tay chân, hiện tại bên mình nhiều người, tiểu tử này khẳng định chiếm không được quang.

Nghe chủ quán cái mới nhìn qua này có chút hèn mọn bị ỏi trung niên nhân một hô, những cái kia bị sợ ngu ngốc đám tay chân nhao nhao là tỉnh ngộ lại, la lên hướng Trần Phong vọt tới.

Lần này, đường đi đều là nổ tung nôi.

Tầm thường dân chúng chỗ nào gặp qua lớn như thế trận chiến, hơn mười danh võ đồ nhất trọng thiên cường giả, vậy mà vậy đánh một người không được mười lăm mười sáu tuổi tiểu hài tử, thật sự là vô sỉ lại làm cho người sờn tóc gáy.

Người kia được cứu vớt nữ tử, nhìn thấy ân nhân bị nhiều người như vậy đồng thời vây công đi lên, sắc mặt nhất thời đột biến, thần sắc trong đó toát ra vô cùng hoảng hốt cùng bất an.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Đánh chó mù đường

Thấy được như thế tình cảnh, Trần Phong khí định thần nhàn, nhàn nhặt đứng ở chỗ cũ, nhẹ nhàng vỗ vỗ nữ hài nhi bờ vai nói: "Không có chuyện, lập tức để cho người cảm lấy Đan Dược về nhà."

Nói qua, Trần Phong chậm rãi quay người, toàn thân nguyên khí cấp tốc tăng vọt.

Ngay tại hơn mười danh tay chân hạ nhân, vọt tới hơn mười thước bên trong vị trí thời điểm, Trần Phong quát lớn lên tiếng.

"Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất linh hàng!

Lời này vừa nói ra, còn chưa rõ tới mọi người, liền thấy được người của Trần Phong ảnh rồi đột nhiên tiêu thất ở chỗ cũ, mà giữa không trung, có một cái mười phần mơ hồ thân ảnh.

Thân ảnh tốc độ di chuyển cực nhanh, gần như chỉ là một cái hô hấp công phu, đã dạo qua một vòng.

Mà mỗi khi thân ảnh tiếp xúc đến tay chân, những thế lực kia tại nhất trọng thiên đám tay chân, nhao nhao là bị đánh bay ngược ra ngoài, ngã xuống đất không nổi.

Bá ~ thân ảnh lần nữa trở về tại chỗ, Trần Phong hơi hột vỗ vỗ trên giấy bụi đất, lạnh giọng nói: "Những người này, liền chính người thực lực tại vô đồ Nhị trọng thiên, nếu như ta không có đoán sai, người không phải Tổng Gia hạ nhân, mà là Tổng Gia người trong gia tộc."

Hèn mọn bí ỏi trung niên nhân, sớm đã bị Trần Phong phát ra bá đạo khí thế dọa ngu ngốc, người trước mắt thực lực khủng bố vô cùng, e rằng muốn thu thập hắn, chỉ có thể là thỉnh trong gia tộc thiên tài, Tổng Văn xuất thủ.

Thân là vô đồ Nhị trọng thiên cường giả, đang tìm thường nhân trong mắt, đó là cao cao tại thượng tồn tại, thế nhưng là lúc này hèn mọn bí ỏi trung niên nhân, hoàn toàn đã không còn lớn lối khí diễm, hắn thâm nghĩ hiện tại phát sinh hết thảy, đều chỉ là một cái ác mộng, hắn tại âm thầm cầu nguyện ác mộng nhanh chóng chấm dứt.

Nghe tới Trần Phong thanh âm thời điểm, hèn mọn bí ỏi trung niên nhân sắc mặt tái nhợt, phảng phất có một tia hồng nhuận, bởi vì hắn phảng phất thấy được một tia sinh cơ.

Bởi vì, hắn nghe được Tổng Gia.

Đúng, Tổng Gia thế nhưng là một khóa một tay che trời đại thụ, ai dám trêu!

"Đúng, ta chính là Tổng Gia người trong gia tộc, nếu người là đặc tội ta, chính là cùng toàn bộ Tổng Gia là địch, đến lúc sau, người có một trăm cái mạng cũng không đủ!" Trong lúc nhất thời, hèn mọn bí ỏi trung niên nhân, phảng phất đánh máu gà đồng dạng, nhảy chân nói.

"Hả? Lợi hại như vậy!" Trần Phong giả bộ kinh ngạc nói.

"Vây là tự nhiên, như người không muốn chết, ta khuyên người ngoan ngoãn cho lão tử dập đầu ba cái khấu đầu, ta đại nhân có đại lượng, chuyện hôm nay liền không cùng người truy cứu." Không nghĩ được, hèn mọn bí ỏi trung niên nhân thật sự là hội gió chiều nào che chiều đấy, nhìn thấy Trần Phong có chút cố kỵ, nhanh chóng hướng chính mình trên mặt thiếp vàng.

"Ta vốn niệm tình người chưa đức thành sai lầm lớn, muốn đánh cho tàn phế người, không giết người, lượn quanh một con chó của người mệnh, hiện tại sao, ta cải biến chủ ý."

Trần Phong ngữ khí mờ ảo vô cùng nói, lập tức thân ảnh lóe lên, lần nữa xuất hiện lúc sau đã là tới đến hèn mọn bí ỏi trung niên nhân trước người.

Hiển nhiên, hèn mọn bí ỏi trung niên nhân bị Trần Phong lại càng hoảng sợ.

Hèn mọn bí ỏi trung niên nhân không tưởng tượng nổi, Trần Phong là như thế nào di động đến bên cạnh hắn, rốt cuộc giống như quỷ mỵ đồng dạng tốc độ, hắn vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Thấy được hắn ngạc nhiên thần sắc, Trần Phong hi hi cười cười, một quyền đánh vào hèn mọn bí ỏi trung niên nhân ngực.

Trần Phong dùng sức không lớn, chỉ dùng ba phần khí lực, thế nhưng một quyền cũng đã là cắt đứt hèn mọn bí ỏi trung niên nhân ba cây xương sườn.

Theo một quyền này hạ xuống, hèn mọn bí ỏi trung niên nhân thân thể nhất thời bay ra ngoài, như là một cái bao cát đồng dạng.

Nhất thời, trầm tĩnh vô cùng trong đám người, bộc phát ra như sấm tiếng vang.

Tổng Gia gia đình, chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, ức hiếp phụ cận dong binh cùng với tầm thường dân chúng một đoạn thời gian rất dài, hôm nay rốt cục có người xuất đầu giảo huấn, bị Tổng Gia ức hiếp qua người, nhất thời là vỗ tay tỏ ý vui mừng.

Thấy được như vậy một bức tình hình, thật sự là mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn.

Hèn mọn bí ối trung niên nhân về mặt hoảng hốt nhìn nhìn người chung quanh cùng với Trần Phong, mà Trần Phong thì là tâm trong lặng lẽ để chịu một chút.

Nhìn nhìn người chung quanh phản ứng, Trần Phong khước miệng câu dẫn ra một tia đơn giản sẽ không phát giác cười yếu ớt, chỉ nghe hần la lớn: "Mọi người trước yên lặng một chút, hãy nghe ta nói một câu."

Theo Trần Phong hô to một tiếng, tiếng người huyền não đám người, nhất thời là yên tĩnh trở lại.

Trần Phong mở một lần nữa nói: "Chuyện hôm nay, ta Trần Phong nguyện ý một người làm việc một người Khi, mọi người có thể có cừu oán báo thù, có oán báo oán, đánh chó mù đường!"

Trần Phong vung tay hô to.

Mà theo hần ra lệnh một tiếng, đã sớm kìm nén không được đám người, hăng hái lên, xông lên đối với ngã xuống đất không nổi hèn mọn bí ối trung niên nhân quyền đâm cước đá, mà nhân số rất nhiều, lách vào không tiền vào chỉ có thể là tìm đến Tổng Gia gia đình trút giận.

Trong lúc nhất thời, tiếng động lớn ồn ào thanh âm, chửi rủa thanh âm, tiếng kêu rên tràn ngập toàn bộ đường đi.

Mà Tổng Gia gia đình, thì là giống như chuột chạy qua đường đồng dạng mỗi người hô đánh.

Mà Trần Phong, thì là đi đến quầy hàng lúc trước, đem rất nhiều thuốc chữa thương đóng gói, đi đến người kia trợn mắt há hốc mồm nữ hài nhi trước mặt, đưa lên nói: "Tiểu muội muội, những cái này cho A Cha cầm lấy chữa thương a."

Nữ hài nhi ngốc trệ ánh mắt một lần nữa toả sáng xuất một tia hi vọng, nàng tìm không được một tia có thể biểu đạt lòng cảm kích, mà Trần Phong đã đảo mắt tiêu thất.

Nhìn nhìn Trần Phong bóng lưng biến mất, nữ hài nhi tâm trong lặng lẽ niệm vô số lần tên, Trần Phong.

Nữ hài nhi ánh mắt, từ từ bắt đầu trở nên kiên định, trở nên thâm thúy, phảng phất trong nháy mắt nàng là được dài quá rất nhiều, nhìn thoáng qua như trước tiếng động lớn ồn ào đám người, nữ hài nhi quay người chui vào biển người.

Lại nói Trần Phong, tại trên đường cái đại náo một hồi, quay người trở lại Học Viện.

Lúc này, lòng hần nhảy có chút tăng nhanh.

Bởi vì lúc hần trở lại, tỉ mỉ quan sát kia mai để lộ ra cổ quái khí tức bảo thạch, kinh hi phát hiện, này dĩ nhiên là một loại bị vật kịch độc quanh năm nọc độc đắp nên tảng đá.

Trong đó hàm ẩn hắc sắc Vân Vụ thứ đồ tầm thường, chính là độc chi tinh hoa.

Thấy được kia tinh hoa thuần túy trình độ, tảng đá kia, ít nhất cũng đã tại nọc độc bên trong ngủ say vạn năm, trong đó độc chi tinh hoa, liền ngay cả võ giả ngũ trọng thiên cao thủ dụng vào đi lên một chút cũng muốn chết.

Nhìn nhìn tảng đá kia, Trần Phong kích động vô cùng, thời gian không đợi ta, vội vàng là lấy ra Đoán Tạo Thai, cùng với chi cũng không tính hoàn mỹ cái thanh kia đồ thẩm chiến đao.

"Đồ thẩm chiến đao, lần trước thiếu chút nữa đem ngươi làm hư, hôm nay liền cho ngươi tới một trận đại bổ." Trong tay nhẹ nhàng vuốt đồ thẩm chiến đao, Trần Phong vô cùng thân mật nói.

Đồ thẩm chiến đao, toàn thân đỏ choét, tạo hình rất khác biệt, mơ hồ có một cổ khí thôn sơn hà xu thế, thế nhưng làm cho người kỳ quái là, cây đao này, cũng không có sắc bén lưỡi đao sắc bén, chỉ là một thanh không có mở lưỡi đao phôi.

Mà Trần Phong đối với cái này lại không thèm để ý chút nào, tựa hồ là không có chú ý tới, lại dường như là cố ý.

Đang phối hợp Luyện Hồn Vương Đình cùng với nguyên hóa dưới tác dụng, kia khối quỷ dị tảng đá, hòa tan làm một đoàn hắc sắc chất lỏng.

Chất lỏng dày đặc vô cùng, tản ra từng trận gay mũi mũi, cường độ cao tính ăn mòn, gần như muốn đem Trần Phong Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình đều muốn ăn mòn.

Vạn Niên Độc Chi Tinh Hoa Quả Nhiên này cường đại, nếu là cứ như vậy trực tiếp gia trì đến đồ thẩm chiến đao, e rằng thiên ngoại thiên thạch cũng phải ăn mòn.

Chương 96: Không chiến mà thắng

Mặc dù đi qua luyện khí dung dịch pha loãng cùng phản ứng, tại đây nên đi lên một sát na kia, đồ thẩm chiến đao hay là phát ra một hồi chi chi thanh âm

Trần Phong lại không thêm để ý chút nào.

Tuy đồ thẩm chiến đao có thể sẽ bị ăn mòn, thế nhưng chỉ là ảnh hưởng bề ngoài mỹ quan mà thôi, sẽ không ảnh hưởng đến đồ thẩm chiến đao cường đại.

Đã làm bảo trì nọc độc, sẽ không theo thời gian trôi qua, chiến đấu hao tổn mà biến mất, Trần Phong không thể không thúc dục pháp quyết, đem độc chi tinh Hoa nhả tí ti cắm cố đến trong thân đao, trở thành đồ thẩm chiến đao cơ bản thuộc tính nhất, thật giống như đồ thẩm chiến đao vốn có Hóa thuộc tính đồng dạng.

Bây giờ đồ thẩm chiến đao, có thể nói là Hắc Thiết Cấp đứng bên trong thần khí, cho dù nói là vạn đao chi vương cũng không khuếch đại, rốt cuộc tại Hắc Thiết Cấp đứng liền có thể có được song trọng thuộc tính vũ khí, hay là có một không hai.

Đêm khuya, đao thành, khó có thể che dấu bên trong kích động trong lòng, Trần Phong ở trong viện huy vũ hơn nửa ngày.

Tại kiềm giữ đồ thẩm chiến đao, Trần Phong lần nữa đem chính mình nắm giữ một người duy nhất vũ kỹ bên trong, "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất thức thứ hai luyện tập nhiều lần, mà mỗi một lần đều có được linh ngộ mới, cùng tân tiến cảnh, tại đây đủ đem cả hai hoàn toàn dung hợp, Trần Phong rõ ràng phát hiện, lực chiến đấu của mình lại tăng lên một tầng thứ, đối với cùng Tống Văn đánh một trận, Trần Phong càng thêm có nắm chắc.

Đêm khuya, Trần Phong rốt cục có thêm vài phần cảm giác mệt mỏi.

Mấy ngày nay hạ xuống, mặc dù nói là nắm chắc thắng lợi trong tay, thế nhưng thực lực bây giờ thấp kém, Trần Phong như cũ là căng thẳng thần kinh, không dám có chút đại ý.

Hiện giờ Đan Dược chuẩn bị phong phú, mà đồ thẩm chiến đao chiến ý nồng đậm, Trần Phong tự nhiên là yên tâm có chỗ dựa chắc.

Như thế, Trần Phong chính là lần nữa trở lại trong thùng gỗ, một bên ngủ một bên tu luyện.

Trong lúc nhất thời, trong phòng nhỏ, tăng sáng vàng sáng lần nữa lưu chuyển.

Ở giữa thiên địa không ngừng lưu động nguyên khí, không ngừng xuyên qua thân thể của Trần Phong, Trần Phong không có đem chúng rót vào trong Đan Điền, hóa thành tu vi của mình.

Mà là không ngừng dùng những Thiên Địa Nguyên Khí này, tinh luyện lấy thân thể của mình, cùng với mở rộng lấy kinh mạch của mình.

Này ôn nhuận thiên địa Linh Khí, so sánh Chi Linh thuốc, tới càng thêm ôn hòa, tình huống như vậy, tuy thân thể của Trần Phong tại một chút cải biến, nhưng này cải biến xác thực liên tiếp kéo lên.

Nếu là cưỡng ép phục dụng cao giai Đan Dược, khả năng bởi vì kinh mạch đan điền tính bền dẻo không đủ, dẫn đến bạo thể kết cục.

Thế nhưng vận dụng ở giữa thiên địa ôn hòa năng lượng thì có thể tạo được rất tốt hiệu quả, chẳng những đặt móng cường đại thân thể, càng có thể vì về sau tu luyện đánh xuống kiên cố cơ sở.

Tu luyện không tuế nguyệt, nhoáng một cái, liền đến được bảy ngày ước hẹn, mà Trần Phong như trước trầm tĩnh tại chỗ này huyền diệu trong cảm giác, vô pháp tự kiềm chế.

Mà lúc này, Thiên Hạc Học Viện lại là náo nhiệt vô cùng.

Phảng phất hôm nay tất cả mọi người không cần đi học, đều không cần tu luyện đồng dạng, sớm liền đi tới học viện huấn luyện viên trận.

Huấn luyện viên trận, chiếm diện tích rất lớn, gần như có học viện một phần hai lớn như vậy.

Tại huấn luyện viên trận, có rất nhiều có thể chỗ tu luyện.

Ví dụ như, rất nhiều to lớn thạch nghiền, có thể dùng cho tu luyện lực cánh tay, cùng với một mảnh {cây thiết-Fe} lâm, dùng để tu luyện thân thể kiên cường dẻo dai trình độ. . ., thế nhưng lúc này, những cái này ngày thường mười phần hóa bạo địa phương không có một bóng người.

SR tối . . Chương tiết mới 6. Trên &L khốcW tượng % mạng lưới 2

Mà những người kia, đều tụ tập đến huấn luyện viên trận đang vị trí trung tâm.

Vị trí trung tâm, là một cái cao cao lồi đài, cách mặt đất sáu mét sáu, là một mười phần cát lợi cao độ, thế nhưng vô luận là ai cũng biết, may mắn chỉ là nhằm vào trong quyết đấu một người trong đó, bởi vì đối mặt một người khác, là ác mộng, là tử vong, là sinh mệnh phần cuối.

Sinh Từ Lôi đài xung quanh, lúc này đã tụ tập học viện hơn phân nửa bộ phận đệ tử.

Bọn họ thứ nhất là tới vì Tổng Văn cố gắng lên khuyến khích nhĩ.

Rốt cuộc Tổng Văn thế nhưng là Liệt Thủ Đường người tâm phúc, địa vị cao cao tại thượng, nếu là có thể bọ đỡ được Tổng Văn, vậy sau này tại Học Viện tự nhiên là hoành hành không trở ngại.

Mà bọn họ đến nơi một cái khác mục đích, chính là thấy tận mắt chứng nhận kết cục, bởi vì bọn họ đại đa số đều là hạ xuống thật rất lớn tiền đặt cược.

Dân cờ bạc sao, như tới đối với đánh bạc đều là rất chăm chú, rất chân thành.

Lúc này, trên lôi đài không có một bóng người, mà những cái kia sớm đi đến đám người, cũng là tốp năm tốp ba đứng chung một chỗ, nhỏ giọng nghị luận cái gì.

Mà liền vào lúc này, bỗng nhiên, không biết là ai hô to một tiếng Tổng Thiệu uy vũ, cả người bầy chính là đồng loạt quay đầu, sau đó một chỗ hô to.

Chỉ thấy, một người mặc trường bào màu trắng Thanh Niên, vẻ mặt kiêu căng thần sắc, nghiêng người chính là nhảy tới trên lôi đài.

Người này trên trán để lộ ra một vòng cương quyết bừng bừng, mặt chữ điền mây rậm, một bộ khí thế không giận mà uy, cả người tản ra từng trận hàn ý, mà lúc này, thấy được nhiều người như vậy vì hắn ủng hộ hò hét, trên mặt của hắn ít có nhiều vài phần sắc mặt vui mừng.

Người này không phải người khác, chính là lần này cuộc tranh tài người tham dự nhất, Tổng Văn!

"Phong vân vũ động! Tổng Thiệu tất thắng!"

Vẫn còn có đội cổ động viên, một đám quần áo hòa bào tiểu cô nương, dấy lấy đều nhịp đội ngũ, nhảy câu người nhiếp phách vũ đạo, trong mồm ngọt ngào hô khẩu hiệu, thật là làm cho người thêm thưởng.

Đám người nhất thời là xôn xao, tựa hồ đội cổ động viên khẩu hiệu rất đúng khẩu vị của bọn hắn, những người này, vậy mà đi theo đội cổ động viên một chỗ như thế hô lên, trong lúc nhất thời, đều nhịp tiếng la, đám rách huấn luyện viên trận thiên không.

Mà cùng những người này không hợp nhau, như trước có người, tại vị trí hẻo lánh, lờ mờ có thể nhìn thấy, Triệu Bằng vẻ mặt khinh bỉ nhìn nhìn lôi đài, miệng khẽ trương khẽ hợp, đang tại đối với người bên cạnh, thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì.

Bên cạnh người, không phải người khác, mà là Hồng Côn, lúc này Hồng Côn như cũ là đeo mũ rộng vành, che dấu dung mạo, cho nên cũng không có đệ tử nhận ra.

Tựa hồ là đã nghe được huấn luyện viên trận bên này dị động, Lâm Tiên Nhi một bộ Thanh Y, tại Lữ Lương đám người đồng hành, khí định thần nhàn đi tới đám người ngoại vị đứng lại, từ đầu đến cuối, Lâm Tiên Nhi sắc mặt khẽ biến thành hàn không nói một câu, mà Lữ Lương con mắt bốn phía nhìn, tựa hồ đang tìm kiếm Trần Phong, mục quang lộ ra cấp thiết cùng bất an.

Mà Nhạc San San, lúc này cũng là đứng hạn đến nơi, tuy nàng đã nói muốn cấp Trần Phong mua quan tài, nhưng đó là vui đùa, cũng không có mang theo quan tài, mà là mang theo chính mình một đám lão sư, thậm Bích Dao tự nhiên cũng ở trong đó.

Nghe được đám người đều nhịp khẩu hiệu, phong vân vũ động Tổng Thiệu tất thắng, Nhạc San San xì mũi coi thường hừ lạnh một tiếng, biểu thị lấy nội tâm của mình bất mãn, muốn hô một cái duy trì Trần Phong khẩu hiệu, nhưng để tránh có chút không hợp nhau.

Một lúc lâu sau, hô khẩu hiệu người miệng đắng lưỡi khô, liền ngừng lại, mà Trần Phong như trước không có xuất hiện.

"Móa nó, tiểu tử này còn chưa, là không phải sợ!" Có người cao giọng rộng rãi luận, đưa tới cười vang.

Càng có người hô: "Khẳng định xám xịt về nhà rồi, đồ phương : sông bãi trong duy trì Tổng Thiệu đã có ngàn Vạn Kim tệ, mà Trần Phong cái thằng kia bất quá trăm Vạn Kim tệ mà thôi, kẻ đàn cũng biết, Tổng Thiệu tất thắng!"

Tổng Văn sắc mặt cũng không lộ ra không kiên nhẫn, hắn rất hưởng thụ lúc này tình huống, như Trần Phong còn có chưa tới một khắc đồng hồ, vậy có thể tuyên bố chính mình không chiến mà thắng, rốt cuộc thời gian đã đến!

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chiến nhận

"Tiểu tử này còn chưa, Tổng Thiếu trực tiếp tuyên bố đối phương bỏ quyền a!" Dưới đài không biết là ai hô lớn một tiếng, trong lúc nhất thời được nhiều người ủng hộ.

Mà Tổng Văn, trên mặt lại càng là cười nở hoa, cười ha hả, hơi có vài phần càn rỡ, tại hắn uy năng, lại đem Trần Phong bị hù không đánh mà lui, hắn còn là đáng cao hứng, nhưng không thể ở trước mặt mọi người chính tay đâm cừ địch, Tổng Văn hơi có chút thất vọng.

Tổng Văn nâng cao tay phải, ý bảo mọi người an tĩnh, ngẩng đầu nhìn vị trí của mặt trời, cao giọng hô: "Ta tuyên bố. . ."

Lời vừa vắn ra khỏi miệng.

Trong đám người chính là đưa tới bạo động.

Chỉ thấy, có cái quần áo người của Lạp Tháp, đang tại bước nhanh hướng bên này đi tới.

Kỳ thật hắn quần áo cũng không Lạp Tháp, ngược lại hết sức sạch sẽ, chỉ là tóc của hắn lộn xộn, như là một cái tổ chim đồng dạng, nhìn hắn kia còn buồn ngủ bộ dáng, hắn là cái đại đồ lười.

Thế nhưng nhìn kỹ, mặt sắc người nhất thời hô lên: "Trần Phong đến rồi!"

, đem Sinh Từ Lôi đài trùng điệp vây quanh người, nhao nhao tránh ra một con đường, dùng các loại ánh mắt phức tạp, đem Trần Phong đưa lên lôi đài.

Trần Phong đi đến cao tới sáu mét trước lôi đài, cũng không có vội vã đi lên, mà là ngẩng đầu nhìn thoáng qua.

Một bên không đợi được bình tĩnh người, giễu cợt nói: "Tiểu tử ngốc, không thể đi lên a, có muốn hay không lão tử cho ngươi mang cái cái thang đi a."

Ha ha ~ trong lúc nhất thời, tiếng cười lớn không ngừng.

Hô ~ chỉ là, tiếng động lớn ồn ào tiếng cười, tựa hồ lọt vào quỷ thần nguyên rửa đồng dạng, trong chớp mắt đình chỉ.

Bởi vì trên không trung phiêu đăng xuất cao cao huyết hoa.

Kia cái chữ rửa người của Trần Phong, lúc này thân thể bị người từ trung gian đánh thành hai nửa, huyết tinh bắn tung toé.

Mà động tay người, rõ ràng là Trần Phong.

"Nơi này là Học Viện, học viện là cái gì chỗ, là thánh khiết chỗ, ngươi đã nói chuyện không sạch sẽ, đáng chết." Trần Phong chữ chữ vang dội, tựa hồ là đang nói cho tất cả mọi người nghe, lại dường như là tại siêu độ chết đi người.

Đám người vây xem, đầu tiên là sững sờ, cảm giác được từ Trần Phong toàn thân tán phát hàn ý, bọn họ không tự chủ lui về phía sau hai bước, thế nhưng thấy được Trần Phong đao trong tay.

Toàn bộ người, bao gồm Nhạc San San, Triệu Bằng, Hồng Côn người xung quanh các loại, đều là một bộ trợn mắt há hốc mồm.

Ngắn người không phải bởi vì cây đao này ngu, mà là quá trâu rồi.

Cây đao này, lúc này bộ dáng, thật là làm cho người có thể đem cái cảm ngã.

Không có phối hợp phù hợp chuỗi đao cũng sẽ không nói, làm cho người ta ngạc nhiên chính là, đao này, liền lưỡi đao cũng không có, càng buồn cười chính là, thân đao còn thật nhiều gồ ghề cùng với lỗ hổng, hồng sắc trên thân đao, có một vòng một vòng bất quy tắc lục sắc đường vân, như là có ý bức họa đi lên.

Bọn họ đều có chút hoài nghi, chính là cây đao này, vừa rồi giết người?

Đao này, e rằng cầm lấy đón cùi cũng không thể dùng a, vậy mà Trần Phong còn có mặt mũi lấy ra giết người.

Nếu có kẻ đất, Triệu Bằng thật muốn chui vào, hắn thế nhưng là đè ép số tiền lớn ở trên người lão đại, không nghĩ tới, lão đại người này như thế sa đọa, cho dù là đi tìm cái chết, tối thiểu cũng phải chết có tự tin điểm a.

Tóc loạn loạn không nói, mua cái đến còn mua cái thứ phẩm. . .

Trần Phong cũng không để ý tới mọi người kinh ngạc thần sắc, không hề có hình tượng bò lên trên lôi đài, cùng cao cao tại thượng không ai bì nổi Tống Văn liếc nhau một cái.

Dưới đài lúc này mới có người phản ứng lại, mở miệng nói: "Cây đao này, chẳng lẽ là nhật được không thành, ta ân phạt Văn Thủy Thành, vẫn còn có này phá đao bán ra?"

"Ài, người lại không phải không biết, Trần Phong sớm đã bị gia tộc bỏ qua, có thể mua cái như vậy nhi đao, chỉ sợ cũng để cho hắn dốc hết vật trong bàn tay rồi."

Trong lúc nhất thời, rành rỗi ngôn toái lời nói lần nữa phô thiên cái địa lan tràn xuất ra.

Mà lúc này, đội cổ động viên lần nữa hô: "Phong vân vũ động, Tống Thiếu tất thắng, Trần Phong phá đao, tất cả đều là động."

giống như thi văn đồng dạng khẩu hiệu, ở phía sau tới trong năm tháng, lại bị người khắc vào Học Viện là bắt mắt nhất trên vách tường, truyền lưu cùng Thiên Hạc học viện mỗi một đệ tử trong miệng, so với khẩu hiệu của trường còn làm cho người ta ký ức sâu sắc.

Phong vân vũ động, Tống Thiếu tất thắng, Trần Phong phá đao, tất cả đều là động, Trần Phong cũng là nhin không được mặc niệm một bên, nội tâm cười khê không thôi.

"Trần Phong, người là gan không nhỏ, người vừa rồi giết chết người, người cũng biết là ai!" Tống Văn cũng là lấy ra vũ khí của mình, hiện tại trong mắt hắn, Trần Phong đã là người chết rồi, bởi vì Trần Phong lập đi lập lại nhiều lần khiêu chiến Tống Văn vinh quang, người này không thể không giết.

Trong lúc nhất thời, trong sân an tĩnh lại, tất cả mọi người là nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn trên đài, thật mong chờ Tống Văn đem Trần Phong một đao chém giết.

Mà theo lời của Tống Văn vừa mới nói xong, mọi người lần nữa hai mắt tỏa sáng.

Cực băng lưỡi dao sắc bén!

Tống Văn thành danh vũ khí, cái thanh này vũ khí, tựa như Tống Văn đại danh đồng dạng, không người không biết không người không hiểu.

KhốcJ trọng G2 mạng lưới vĩnh viễn MK lâu 'Miễn h phí B nhìn i tiểu j nói ^

Tống Văn chính là dùng cái thanh này cực băng lưỡi dao sắc bén, chém giết vô già nhất trọng thiên cao thủ.

Vượt cấp chém giết, thử hỏi có ai có thể làm được.

Tống Văn, không thể nghi ngờ là Thiên Hạc Học Viện có thể đếm được trên đầu ngón tay thiên tài, mà lúc này, Trần Phong với tư cách là Thiên Hạc học viện số một phế vật, cũng dám tại Thiên Hạc Học Viện số một thiên tài quyết đấu, thật sự là một hồi không thể không khiến người nhìn chăm chú đại chiến.

"Đương nhiên biết, ngoại trừ Tống Gia chó, có ai còn có thể giống như các người, gặp người liền cắn nha." Trần Phong đáp lại nói.

Tống Văn nhất thời sắc mặt liền đen, cầm lấy cực băng lưỡi dao sắc bén tay, không khỏi lại là khăn vải phàn.

Tống Văn biết, Trần Phong từ trước đến nay nói chuyện miệng lưỡi bén nhọn, cuồng vọng vô cùng, hôm nay, hắn muốn đem cái này đáng giận bộ đáng chém giết không sai.

Ngay tại một ngày trước, Trần Phong đại náo phùng thị, để cho Tống Gia trong khoảng thời gian ngắn mất hết thể diện, trong gia tộc đã bày mưu đặt kế Tống Văn, lần này quyết đấu, phải chém giết Trần Phong, quyết không thể có lưu người sống, đã làm đạt tới Chấn Nhiếp hiệu quả, Tống Văn nhất định phải đem trận đấu này thắng xinh đẹp.

Lần trước, Tống Văn từng ra tay với Trần Phong, một chiêu chế, vậy mà không có gỡ xuống Trần Phong tánh mạng, lần này, để bảo đảm tuyệt đối không sai, ngay từ đầu Tống Văn chính là lấy ra cực băng lưỡi dao sắc bén.

Lúc này, trên đài một cái trên trời một cái dưới đất, tất cả mọi người minh bạch, đây là một hồi thiên về một bên chiến đấu.

Thế nhưng là, để cho bọn họ chấn kinh và ngoài ý muốn chính là. . .

Ầm!

Trần Phong một tay đem trong tay đồ thăm chiến đao ném ở một bên.

Lập tức mọi người không lời.

Bọn họ trong nội tâm nhao nhao buồn bực: "Sắp chết đến nơi, tiểu tử ngốc này đến cùng muốn làm cái gì hoa dạng? Chẳng lẽ lại muốn tay không cùng Tống Văn đánh?"

"Thực không dám đầu điểm, ta vừa mới tỉnh ngủ, hay là trước hoạt động một chút quyền cước, ở chỗ người động đao động kiếm." Trần Phong không chút nào khách khí đích cười hi hi nói, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay.

Mà nghe được Trần Phong lời nói này, bao gồm Tống Văn ở trong, tất cả mọi người là mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, Trần Phong này, cũng quá không có chính sự a.

Nhìn thấy Trần Phong vứt bỏ vũ khí, Tống Văn cũng là không tốt cảm lấy cực băng lưỡi dao sắc bén, để tránh làm cho người ta nói ra ngoài, nói hấn lấy lớn hiệp nhỏ lấy thân binh lưỡi dao sắc bén khi dễ tay không tác sát người, như vậy thắng âm mưu, vì để tránh cho có người nói luyên thuyên, Tống Văn cũng là âm một tiếng, đưa trong tay cực băng lưỡi dao sắc bén ném trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Cường lực một kích

Tống Văn nhìn chăm chú đánh giá Trần Phong.

Cùng lần trước nhìn thấy Trần Phong bất đồng, lần này Trần Phong, thân thể nguyên khí nồng độ, so với lần trước không thể so sánh nổi, cho dù là Tống Văn đồng dạng thiên tài, cũng là cảm thấy không bằng ..., nếu là đợi một thời gian, Trần Phong phát triển, tất nhiên sẽ tại hấn Tống Văn phía trên.

Chỉ tiếc, qua hôm nay, Thiên Hạc Học Viện chi sợ cũng sẽ không còn có Trần Phong này số một người.

Trên mặt của Tống Văn, hiện ra một tia không dễ dàng phát giác âm lãnh, dưới cái nhìn của hấn, cảnh giới chênh lệch, là bất kỳ thủ đoạn không thể bù đắp, mặc kệ Trần Phong đến lúc sau như thế nào vùng vẫy gãy chết, chiến đến cuối cùng, Trần Phong cũng là một lần chết.

"Đến đây đi, để cho ta nhìn người chỗ nào làm được tự tin, dám ở trước mặt ta cũng là như thế cuồng vọng." Tống Văn những lời này, nói ra vô số người tiếng lòng.

Người ở dưới đài bao gồm Trần Phong thân hữu đoàn ở trong, đều là đồng dạng một cái nghi vấn.

Bọn họ cũng không biết, Trần Phong đến cùng có tư cách gì, dám cùng Thiên Hạc Học Viện nổi danh thiên tài Tống Văn khiêu chiến, như không phải đầu bị lừa dối, vậy nhất định có cái gì làm cho người ta sợ hãi thủ đoạn, tất cả mọi người là mỗi mắt mong chờ.

Mà Trần Phong, thấy được Tống Văn một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch bộ dáng, không khỏi cảm thấy có chút buồn cười.

Nhớ năm đó Phong Viêm Vũ Đế, lại bị ảnh hình người nhìn khi làm xiếc đồng dạng, tại Sinh Tử Lôi này trên đài, cùng một danh võ đồ ngũ trọng thiên đồ bỏ đi quyết chiến sinh tử, thật sự là tạo hóa trêu người.

Thiên địa vô tình, thì Vạn Vật Vi Vô Cầu.

Không có người nào có thể cường đại đến cùng thiên đạo chống lại.

Tu giả tu hành, tuy nói là nghịch thiên mà đi, nhưng ở một loại khác trên ý nghĩa mà nói, làm sao không phải tại từng bước một cảm ngộ thiên đạo nha.

Phong Viêm Vũ Đế vẫn lạc, không thể nói là thiên địa vô tình, mà là bởi vì hấn cảm ngộ thiên địa, cũng không phải chân chính thiên địa, không có linh hội đến chân thật thiên đạo.

Mà kiếp này, nếu như ông trời có ý để cho Trần Phong thay Phong Viêm Vũ Đế lại tới qua, như vậy lần này, Trần Phong muốn cảm ngộ thiên đạo, nghịch thiên mà đi, sau đó phá thiên trọng sinh, để cho Phong Viêm Vũ Đế danh tiếng, lần nữa danh chấn toàn bộ đại lục.

Mà trước đó, tất cả cản trở, đều là vô dụng, cũng chỉ là hấn Trần Phong tiến lên trên đường đá kê chân mà thôi.

Tống Văn, mặc dù tại Thiên Hạc học viện là một người nổi tiếng nhân vật, thế nhưng tại gặp qua vô số cường giả Trần Phong trong mắt, Tống Văn heo chó không bằng.

"Ít nói nhảm, có bản lĩnh gì, liền khiến cho xuất hiện đi, qua hôm nay, ngươi liền không có cơ hội xuất hiện ở trước mắt của ta." Trần Phong vẻ mặt khác nghiệt nói, trong lúc nhất thời, tự thân thể của Trần Phong xung quanh, từ từ tản mát ra một cỗ vô danh lực lượng, lực lượng này tựa hồ muốn Thôn Thiên nhà ngày, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Mà Tống Văn, cũng là bị Trần Phong trong lúc nhất thời phát ra khí thế bị hù kinh hồn không thôi, thế nhưng là hoảng hốt, đây hết thảy chính là theo gió biến mất, thật giống như chưa bao giờ có phát sinh qua.

Dùng sức xoa xoa con mắt.

"Đúng vậy, hần là Trần Phong, vô đồ tứ trọng thiên đồ bỏ đi." Tống Văn lần nữa nhìn chăm chú nhìn Trần Phong liếc một cái, xác định không sai, căn rắng thức dục trong cơ thể nguyên khí nhanh chóng lưu động.

Oanh ~ gần như chỉ là tại một lát đề khí, cường đại khí tràng, nhất thời từ Tống Văn quanh thân mạnh mẽ vô cùng bạo phát.

Tại Tống Văn xung quanh, nhất thời hất bụi đầy trời, làm cho người ta không thấy rõ trong đó tình huống.

Cảm thụ được Tống Văn thân thể xung quanh phát ra khí tức cường đại, Trần Phong không sợ chút nào, chỉ là dùng màu đỏ tươi đầu lưỡi, trùng điệp điệp một chút bờ môi, lầm bầm nói: "Đến đây đi, để ta cảm thụ một chút khổng lồ lực lượng đụng nhau phía dưới cảm giác, loại cảm giác này, rất lâu chưa từng có, đã có chút lạ lẫm, mà ta, là muốn lần nữa quật khởi nhân vật, để cho ngươi trở thành ta tiến lên trên đường đá kê chân a, đến đây đi. . ."

Này nỉ non thanh âm, trong lúc nhất thời, tựa hồ có chút hư vô mờ mịt, phảng phất là đến từ viễn cổ Hồng Hoang, nhưng lại dường như đến từ linh hồn của Trần Phong thâm xử.

Oanh ~ theo một tiếng ầm ầm âm thanh bạo vang, thân thể của Tống Văn cuồng mãnh vô cùng hướng Trần Phong cấp thiết bay đi.

Tốc độ kia cực nhanh, nhanh đến làm cho người ta thấy không rõ đến cùng xảy ra chuyện gì, trên không trung chỉ là lưu lại một đạo tàn ảnh, lóe lên dù cho.

Mà theo trong ánh mắt ngăn ngại họa ảnh trùng điệp, Tống Văn tại một đoàn khổng lồ lực lượng bao bọc, đã đi tới Trần Phong trước người chưa đủ 2m địa phương.

Mà giờ khắc này, thân thể của Trần Phong cũng là tích súc vô hạn lực lượng, tại Linh Toàn Đoán Thể cường đại nguyên khí áp súc, Trần Phong nắm tay bên trong, bị ba chuyển áp súc nguyên khí, thôi phát ra một đạo vàng minh mông quang, toàn bộ nắm tay tràn ngập lực lượng Vô Biên.

Kia lực lượng, phảng phất là một đầu cự thú, lúc này, kia cự thú đang tại hô lên một tiếng rống giận vang lên, phảng phất nó đi đến trên cái thế giới này sứ mạng, chính là vì đánh một trận, vì đặt nó vô thượng thân uy đánh một trận.

Mà Tống Văn, cũng là đem thân thể lực lượng phát huy đến một cái Đẳng Phong Tạo Cực tình trạng.

Tự Tống Văn nắm tay những nơi đi qua, không gian tựa hồ cũng tại chấn động.

Dưới đài tu giả, không một không cảm nhận được đến từ trên đài cao, vậy cũng lấy từng phút đồng hồ miếu sát chính mình khổng lồ cảm giác.

Liền ngay cả xa xa đứng ở đằng xa Lâm Tiên Nhi cùng một Kiên lão sư. . . Học Viện cường giả, cũng là vì Tống Văn một quyền này cảm thấy kinh ngạc vạn phần.

"Tống Văn thực lực, dường như so với trước khi bế quan, lại tăng lên tới một cấp bậc." Lữ Lương hít mắt cảm thụ được cỗ khí thế kia, nhỏ giọng đối với trước người Lâm Tiên Nhi nói.

Lâm Tiên Nhi một cỗ bá khí bao phủ đương trường, đem bốn phía mà đến khí tức hết thảy gạt bỏ tại thân thể ra, cũng không chịu bất kỳ khí tràng ảnh hưởng, nghe được lời của Lữ Lương, Lâm Tiên Nhi cũng là gật đầu nói: "Lấy một quyền này độ mạnh yếu, có thể hoàn toàn sánh ngang võ giả Nhị trọng thiên cấp thấp cao thủ, không biết Trần Phong này, có thể hay không chịu đựng được." Nói xong, mục quang hơi hơi lộ ra một tia lo lắng, hoặc là nói thâm thúy càng thêm thỏa đáng.

Gần như chỉ là thời gian một cái nháy mắt.

Tự trên đài cao, hai người mạnh mẽ hữu lực một quyền, chính là đụng thẳng vào nhau.

Một quyền này, chỗ bạo phát đi ra uy lực, quả thực là nghe rợn cả người, không ít người đều là kinh ngạc há to miệng.

Bởi vì tại đây một quyền, Trần Phong sau lưng đài cao lan can, nhất thời hóa thành Faey phấn hồng, mà từ Trần Phong ống tay áo, kia quần áo cũng là tại mắt thường có thể thấy tốc độ, từ từ hóa thành bột phấn.

Mà cùng Trần Phong chạt vật so sánh, Tống Văn lại một bộ bình tĩnh vô cùng thần sắc, từ hần sau lưng, khí tràng như cũ là hoàn toàn chừng không tại hần trong phạm vi, không có lọt vào chút nào phá hư, bởi vậy có thể thấy, hai người chênh lệch cũng không phải là một thanh nửa điểm đơn giản như vậy.

Tại con đường tu luyện, cấp một chỉ kém, liền vĩnh viễn đều là thiên thượng cùng dưới mặt đất, huống chi là Tống Văn loại này nghịch thiên nhân vật.

Bất quá, tuy Trần Phong khí tràng bị Tống Văn một quyền đồ dành toái, nhưng không ai lại cười nhạo Trần Phong nhỏ yếu, cho dù ai xem ra, Trần Phong có thể tiếp được một quyền này, quả nhiên đã là bất khả tư nghị, đang cảm thấy Tống Văn cường đại đồng thời, cũng vì Trần Phong yên lặng chọn một cái khen!

Rốt cuộc, một cái từng là phế vật, có thể tiếp được ngày hôm nay mới một quyền, đã là một cái kỳ tích, cho dù Trần Phong như vậy bại trận, cũng là hết sức sáng rọi.

Thế nhưng là, Trần Phong không có ngã xuống, như trước đứng thẳng như kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Tương Quân chi nộ

"Đúng vậy, có thể tiếp được ta một quyền này, ngươi cũng có thể vẫn lấy làm ngao!" Tống Văn, vô cùng cuồng vọng nói, loại cảm giác đó, thật giống như một người đánh một người khác một chưởng, ngược lại tán dương đối phương da chất không sai.

Trần Phong tuy y phục rách rưới, nhưng cũng không có bị thương, ngược lại là cảm nhận được toàn thân nhiệt huyết đều tại sôi trào.

Tại Tống Văn mãnh liệt như Tật Phong tốc độ, Trần Phong có thể đứng ở chỗ cũ tiếp được một quyền này, cũng là mạo thật lớn nguy hiểm.

Cảm thụ được từ nắm tay vị trí truyền đến cuộn cuộn chiến ý, Trần Phong lạnh lùng cười cười, "Ngươi cái tay này không sai, không bằng đưa cho ta."

Trong lúc nhất thời, Trần Phong nắm tay, tại Tống Văn mí mắt phía dưới tiêu thất, mà Tống Văn sững sờ, Trần Phong nắm tay, đã tại trên ngực hắn, trùng điệp đập ra mấy quyền.

Tống Văn từ chưa từng gặp qua nhanh như vậy ra quyền tốc độ, trong lúc nhất thời thậm chí có chút phản ứng không kịp, tốc độ này, dù cho cùng hắn lúc toàn thịnh cũng là không kém chút nào, có thể nào không cho Tống Văn chấn kinh, rốt cuộc hai người thực lực sai biệt bày ở kia.

Oanh ~ không biết Trần Phong tổng cộng phát ra ngoài ít nhiều quyền, người ở dưới đài chỉ có thể nhìn đến, không trung chiến đấu trong hai người, Trần Phong lấy mạnh mẽ vô cùng tốc độ, tại ngực của Tống Văn, hung hăng đánh ra từng đạo tàn ảnh, theo Trần Phong một tiếng quát lớn, Tống Văn thân thể bay ngược lại.

Lâm Tiên Nhi nheo mắt lại, khóe miệng chẳng biết tại sao câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt nói: "Tống Văn quyền thứ nhất đã lực sử dụng hết, mà Trần Phong chiêu thức, quả nhiên là hết sức quái dị."

"Đúng vậy, đang có này cảm giác, cảm giác, cảm thấy tại nơi nào gặp qua, một quyền thắng được một quyền, mỗi một quyền lực đạo đều tại thăng hoa, quyền thứ nhất đánh trúng, đối phương khí tràng sẽ xuất hiện ngắn ngủi hỗn loạn, khó có thể đào thoát tiếp theo công kích!" Lữ Lương bình tĩnh con người, lặng lẽ từ mi phân tích vừa rồi một màn.

Bỗng nhiên, con mắt của Lữ Lương sáng ngời, hần nghĩ tới, kinh hi nói: "Đây là Tống Văn Hàn Băng chi nộ!"

"Đúng vậy, chính là Tống Văn vẫn lấy làm ngao vũ kỹ, không nghĩ tới Trần Phong chỉ là tại ngày ấy cùng Tống Văn đối chiến một lần, liền có thể đem đối phương vũ kỹ học được, như thế thiên phú, nhất định sẽ gặp mạnh trở nên mạnh mẽ, thiên hạ không người có thể ngăn." Lâm Tiên Nhi tựa hồ đang cảm thán, lại có vẻ như rất bình thản nói.

Lúc này dưới đài, yên tĩnh một mảnh, tất cả mọi người dường như hiểu rõ ra, Trần Phong dùng bộ kia quyền pháp, chính là Tống Văn Hàn Băng chi nộ cải tiến bản!

"Ngươi như thế nào ta Tống Gia vũ kỹ tuyệt học!" Tống Văn cũng không có bởi vì vừa rồi chặt vật ngã xuống đất mà phẫn nộ, ngược lại là hồ nghi vạn phần.

Từng cái gia tộc vũ kỹ, đều là nghiêm khắc quản chế, nếu không có tộc trưởng cùng Trưởng lão cho phép, quả quyết không có cơ hội tu luyện, liền Liên gia tộc bên trong cũng không phải mỗi người đều có cơ hội tu luyện, mà Trần Phong một cái gia tộc cừu nhân, tại sao lại dùng trong gia tộc bí truyền Hàn Băng chi nộ, điều này làm cho Tống Văn trăm mối vẫn không có cách giải.

"Một bộ đồ bỏ đi Công Pháp mà thôi, có cái gì kỳ lạ cổ quái, đến đây đi, lấy ra thực lực của ngươi, để cho ta nhìn ngươi vốn liếng, để cho ngươi cuồng

ngạo vốn liếng!" Trần Phong hừ nhẹ một tiếng, với hần mà nói, cường đại thần thức chừng không năng lực, đừng nói loại này cấp thấp vũ kỹ, cao cấp hơn hẳn cũng chỉ muốn nhìn lên một cái mà thôi.

Đại lực tồn tại hơn mấy vạn năm, truyền lưu trên đời này vũ kỹ vô số loại, nhưng cũng không phải nói, cao cấp vũ kỹ thật là tốt, đối với một cường giả mà nói, chỉ cần là vùng tay một cái đầu ngón tay, cũng đủ để khí thôn sơn hà.

Mà đối với cấp thấp tu giả mà nói, thích hợp chính mình, chính là tốt nhất.

Ví dụ như Trần Phong, tuy dùng ra Tổng Văn Hân Băng chi nộ, thế nhưng bởi vì bản thân Vũ Hồn cùng nên vũ kỹ phù hợp độ không cao nguyên nhân, thực lực tự nhiên là sâu sắc rút lại, tuy đi qua cải tiến, thế nhưng đối phó lên đồng cấp sát khác tôn thương lực vẫn rất lạc quan, thế nhưng một khi chống lại cùng mình cấp bậc cao cường giả, trong đó chênh lệch hay là liếc một cái liền có thể nhìn ra.

"Người đã không thể tha thứ, hôm nay hẳn phải chết." Đối với một cái gia tộc mà nói, vũ kỹ cường đại cùng bí ẩn, là gia tộc đặt chân gốc rễ, mà Trần Phong hành vi, không thể nghĩ ngờ là đối với Tổng Gia tiết độc, cho nên Tổng Văn càng thêm tăng thêm giết chết Trần Phong ý niệm trong đầu.

Xa xa không ngừng Hân Băng chi lực, từ không gian từng cái góc hẻo lánh tuôn hướng Tổng Văn.

Trong lúc nhất thời, từ Tổng Văn quanh thân ngưng tụ rét lạnh chi khí, gần như muốn đem toàn bộ không gian đông kết.

Mà theo nguyên khí đích ngưng kết, Tổng Văn thân thể Đằng Văn một tung, bay khỏi đài cao năm trượng có thừa, cao cao tại thượng, như muốn đòi vương giả đồng dạng, quanh thân phát ra cường đại khí tức, cơ hồ khiến người hơi bị hít thở không thông.

"Lúc này mới như một nhân dạng!" Trần Phong cười nói, lập tức hần song quyền nắm chặt, trong nháy mắt, cường đại khí tràng lan tràn toàn bộ quyết đấu lôi đài, tại pháp quyết thúc dục, nguyên khí tại Trần Phong trong cơ thể không ngừng áp súc, lần một lần hai ba lần bốn lần!

Khi lần thứ tư áp súc hoàn thành thời điểm, Trần Phong cảm thấy trong thân thể của mình, tràn ngập lực lượng vô cùng, lực lượng này tựa hồ sắp sửa xông thoát thân thể trói buộc, xông sắp xuất hiện.

Trong Đan Điền nguyên khí loạn lưu bốn phía tán loạn, như lần hai cường ép áp súc, Trần Phong sắp sửa đối mặt bạo thể mà chết nguy hiểm.

"Đến đây đi!" Trần Phong chợt quát một tiếng, thân thể thả người lên.

Mà Tổng Văn loại chính là cái này thời cơ.

Từ trên xuống dưới, Tổng Văn như thiên ngoại thiên thạch rơi xuống đồng dạng, hàn liệt chi khí đem mặt đất nhảy ra rất nhiều thật nhỏ khe nứt.

Trần Phong cắn răng bắn người lên, sục sôi như biển nguyên khí, trong lúc nhất thời phát ra.

Linh Toàn Đoán Thể thức thứ hai, thần tướng!

Trong lúc nhất thời, không trung huyền hóa ra một cái viễn cổ Trương Quân đồng dạng ảo ảnh, Trương Quân ảo ảnh vô cùng chân thật, tiếp cận thực chất, chiếu sáng rạng rỡ đại đạo, mang theo một cỗ khai thiên tích địa khí thế, hướng Tổng Văn chém tới.

Tổng Văn thấy vậy, không sợ chút nào, trong thân sắc ngược lại ngưng tụ ra một tia nổi giận chiến ý, quanh thân rét lạnh chi khí, trong chớp mắt một yên tĩnh, tụ tập tại quả đấm của hần phía trên, nhất thời, trên nắm tay ngưng kết xuất Hân Băng chi nguyên đồng dạng khủng bố khí tức, rét lạnh kia, tựa hồ muốn đem này ở giữa thiên địa vạn vật đều băng kết ở.

Oanh ~ Trương Quân chi nộ, một kích trọng đạo hung hăng từ đuôi đến đầu bổ vào Tổng Văn trên nắm tay.

Hân Băng chi khí bao bọc nắm tay, trong lúc nhất thời trên không trung ngưng kết xuất một đạo trong suốt lam sắc kết giới, mà theo hai cỗ lực lượng đụng nhau, kết giới nhất thời vỡ vụn, mà Trương Quân đại đạo cũng là hào quang lóe lên, lần nữa nhìn lại thời điểm, thực chất hóa đại đạo, vậy mà khí tức yếu ớt hơn phân nửa, quang ảnh bắt đầu trở nên có chút ảm đạm.

Thấy được kết quả này, tất cả mọi người gần như đều là băng trụ hô hấp, chăm chú nhìn chăm chăm không trung quần chiến cùng một chỗ hai người, sợ mình nhắm mắt lại liền bỏ qua như thế chiến đấu kịch liệt.

Quang ảnh bên trong Trần Phong, lúc này khoe miệng tràn ra huyết tinh, tuy cự ly lần trước bắt quả bảy ngày thời gian, thế nhưng Trần Phong có thể cảm giác được, lúc này thân thể của mình, cũng là có thể chống lại Tổng Văn một kích toàn lực, không giống lần trước như vậy chật vật, gần như một quyền muốn chết.

Chương 100: Tuyệt địa nghịch tập

"Vô đồ ngũ trọng thiên, chi thường thôi!" Trần Phong chợt quát một tiếng, lập tức vận đủ toàn lực, tại hư ảnh bên trong, khống chế toàn bộ Trương Quân chi ảnh, vung đại đao, trùng điệp hướng Tổng Văn đập tới.

Oanh ~ trên không trung lần nữa truyền đến một hồi bạo vang.

Trong khoảng thời gian ngắn, tại Tổng Văn quanh thân Hàn Băng khí tràng, nhất thời chia năm xẻ bảy.

Mà bạo tạc chính giữa hai người, đụng phải bạo tạc lan đến, tất cả đều là quần áo không chỉnh tề, như buổi tối cùng giai nhân đã làm chuyện xấu nhi đồng dạng, để cho dưới đài người không đành lòng nhìn thẳng.

Oanh.

Tổng Văn lần nữa vô cùng chặt vật ngã nhào trên đất, tuy hẳn cực kỳ không tình nguyện dùng phương thức như vậy ngã trên mặt đất, ngã gục làm cho người đại mất mặt, thế nhưng là hẳn cũng chỉ có thể là không thể làm gì.

Tại Trần Phong cường lực một kích, Tổng Văn cũng không có cảm nhận được bài sơn đảo hải khủng bố khí thế, vốn tưởng rằng có thể vững vàng chạm đất, thế nhưng tại khí tràng bạo tạc trong nhảy mất đó, ý thức của hắn một hồi mất trật tự, Khi lần nữa thanh lúc tỉnh lại, đã chặt vật bỏ tới trên mặt đất.

Hừ ~ Tổng Văn hừ lạnh một tiếng, từ trên mặt đất bắn người lên, hai mắt bởi vì nhìn hằm hằm, con mắt đỏ bùng.

"Ngã gục động tác như thế nói liền, xem ra ngươi cũng là một cái rất có phẩm vị người." Trần Phong đứng chấp tay, một bộ phong đạm vân khinh thần thái, phảng phất vừa rồi phát sinh hết thảy, đều không có quan hệ gì với hắn.

Đối với Trần Phong loại người này mà nói, tuy Vũ Đế cường đại tu vi không ở, thế nhưng trong chiến đấu, nắm chắc mỗi một phần nguy hiểm khí tức, sau đó tránh né, cho địch nhân tối mềm yếu điểm yếu đi lên một chút, vẫn là dễ như trở bàn tay.

Tại vừa rồi trong lúc nổ tung, bởi vì khí tràng hỗn loạn, hai người ý thức đều là tràn đầy nguy cơ hiểm và hiểm tại trong lúc nổ tung rung chuyển, nhưng bởi vì thần thức của Trần Phong là kế thừa từ Phong Viêm Vũ Đế, cho nên đem so sánh ra, nếu so với Tổng Văn bình tĩnh vạn lần có thừa, như thế mới có thể có tinh lực đem Tổng Văn ý thức chi hải, tại không ai phát giác được dưới tình huống đảo loạn một phen.

Tuy cũng không thể cường ngạnh dụng ý nhận thức đánh giết đối phương, thế nhưng để cho nó đại mất mặt hay là đáng suy tính.

"Ngươi, hảo ngươi Trần Phong, ta thật sự là xem thường ngươi!" Tổng Văn nổi giận một tiếng, cái nhục ngày hôm nay, để cho hắn vô cùng phẫn nộ, tức sùi bọt mép, thực hận không thể đi lên đem Trần Phong sống sờ sờ xé toang.

"Trước đừng nóng giận, chiến đấu giờ mới bắt đầu, mà ngươi ác mộng, cũng chỉ là vừa mới bắt đầu." Trần Phong lộ ra một cái thâm tàng bất lộ nụ cười, thấy mọi người dưới đài sững sờ.

Hiện tại bộ dáng Trần Phong, chỉ làm cho người liên tưởng đến, một cái Playboy đang đùa giỡn một cái hoa cúc khuê nữ đồng dạng, xấu xa, thế nhưng cũng không làm cho người ta chán ghét.

"Đây là ngươi bức ta đấy!" Trong khi nói chuyện, trên mặt đất cắm Hàn Băng lưỡi dao sắc bén, tựa hồ là nhận lấy chủ nhân triệu hoán, trên mặt đất ông ông tác hưởng, một hồi Phụng minh, vụt một tiếng, phát ra một tiếng kiếm ngân vang, trong chớp mắt chính là đi tới trong tay Tổng Văn.

Mà cùng lúc đó, Hàn Băng lưỡi dao sắc bén trên tay, Tổng Văn lần nữa khôi phục loại Bá Vương kia khí tức, không đợi Trần Phong chuẩn bị cho tốt, chính là Phong Quyền Tàn Văn đồng dạng, huy kiếm hướng Trần Phong chém tới.

Trần Phong hí mắt vừa nhìn, lúc này Tổng Văn, vô luận lực lượng cùng tốc độ đều là đạt đến một cái đỉnh phong trạng thái.

Kia vung lên trường kiếm, mơ hồ phá vỡ không khí.

Kia quý dị góc độ, chỉ làm cho Trần Phong có dừng khí hoảng hốt cảm giác, tại khẩn yếu bước ngoặt, Trần Phong chỉ có thể là đánh ra vô số đạo chân khí hộ lên đỉnh đầu.

Oanh ~ Tổng Văn huy kiếm, lóe lên chính là đến Trần Phong trước người.

Một tiếng cự kiếm chém vào trên núi đá thanh âm phát ra, trong không khí bộc phát ra một hồi huyết vụ, sau đó Trần Phong thân ảnh chính là bay ngược lại.

Oanh.

Lần nữa một hồi rền vang, Trần Phong té ngã.

"Tứ trọng kiến hồi, an tâm đi a, đến địa ngục, nhớ rõ lau khô ánh mắt của ngươi, nhớ rõ người nào có thể gây, người nào tuyệt đối không thể gây!" Tổng Văn khàn cả giọng nói, tự hồ sợ hô thanh âm nhỏ hơn, Trần Phong Vong Linh hội nghe không được.

"Phong vân vũ động, Tổng Thiệu tất thắng." Thấy được kết cục, dưới đài đầu tiên là hoàn toàn yên tĩnh, thế nhưng đội cổ động viên rất là hợp với tình hình hô một tiếng khẩu hiệu, tuy thanh âm yếu ớt, thế nhưng toàn trường cũng có thể nghe được.

Trong nháy mắt, trong sân chính là bộc phát ra một hồi núi thờ hải gọi đồng dạng âm thanh ừng ực.

Tổng Văn giờ lên trong tay cực băng lưỡi dao sắc bén, cao ngạo ngẩng đầu lên sọ, phảng phất Chiến Thần ngạo Lập Thiên địa chí, tiếp nhận thiên địa hơi bị phát ra run rẩy.

Phong vân vũ động! Tổng Thiệu tất thắng!

Tiếng kêu, một sóng đón lấy một sóng, chấn lòi đài đều muốn run rẩy.

Bỗng nhiên.

Mười phần quý dị, tiếng la lập tức im bặt.

Từng cái một, thân dài cái cổ, tựa hồ ban ngày thấy ma nhìn chăm chăm trên lôi đài phát sinh một màn.

Trần Phong, tại bụi đất tiêu thất, ho nhẹ lấy từ trên mặt đất bò lên, không hề có hình tượng sờ lên đầu, hậm hực nói: "Mẹ làm ta sợ muốn chết."

"Cái gì, ngươi như thế nào không chết?" Tổng Văn vẻ mặt si ngốc, kinh ngạc nói.

Hắn có chút không rõ ràng cho lắm, vừa rồi huyết vụ, thế nhưng là mùi máu tươi vô cùng dày đặc, hơn nữa lúc này cực băng lưỡi dao sắc bén phía trên, còn lưu lại huyết sắc, hẳn là!

Theo Tổng Văn kinh ngạc ánh mắt, mọi người hướng Trần Phong lần nữa nhìn lại.

Chỉ thấy, tại Trần Phong từ trên mặt đến trên lồng ngực, đang có một đạo huyết lần tấn vết sẹo, sâu không thấy đáy.

Mà chỉ là thời gian một cái nháy mắt, chính là hợp cùng một chỗ, từ từ dung hợp.

Này không bỏ khép lại tốc độ, để cho đang ở y được thế gia Tổng Văn đều mắt choáng váng.

"Ngươi! Điều này sao có thể, không bỏ như thế tốc độ khôi phục, cuối cùng nhiều hơn sao cường đại thân thể mới có thể làm được." Tổng Văn làm si ngốc hình dáng.

Trần Phong khinh thường nhìn Tổng Văn liếc một cái, bất mãn dạy dỗ: "Chẳng lẽ cha ngươi không có báo cho ngươi, Đan Dược cũng là có thể tăng nhanh miệng vết thương tốc độ khôi phục đấy sao."

Không sai, Trần Phong phục dụng Đan Dược.

Khí Bạo Vương Đan!

Bất quá đáng tiếc chính là, Khí Bạo Vương Đan vốn là dùng để ngăn ngừa tăng thực lực lên.

Tại Tổng Văn không bỏ một kích, Trần Phong không thể không sớm phục dụng một khác, đang ở đó trường kiếm rút thể một khác, cường đại dược lực, trong chớp mắt ở trong cơ thể Trần Phong bạo phát, chẳng những bắn ra Tổng Văn trường kiếm, thậm chí, lấy một cái tốc độ cực nhanh khôi phục thương thể.

"Hả? Đan Dược, cái gì Đan Dược có thể có này không bỏ tốc độ khôi phục, chẳng lẽ là tứ phẩm chữa thương Đan Dược, không có khả năng, loại này Đan Dược, trân quý vô cùng, Vân Thủy Thành kiến thức qua tứ phẩm Đan Dược có thể đếm được trên đầu ngón tay, mà ngươi làm sao có thể có được." Tổng Văn không thể tin nói.

"Ngu ngốc, ta chẳng muốn phản ứng ngươi." Trần Phong mắt tròn trắng nói.

Xác thực, tại chữa thương Đan Dược, có thể có không bỏ như thế tốc độ, chỉ có hai loại, một loại là chữa thương Đan Dược bên trong chín thành dược lực cao cấp Đan Dược, một loại là nhị phẩm trở lên các loại Đan Dược Vương Đan tồn tại.

Mỗi một chủng Vương Đan phụ thuộc thuộc tính, chính là chữa thương, chỉ là điểm này có rất ít người biết, bởi vì Vương Đan lại càng là một cái chí cao vô thượng tồn tại, có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật, cho dù là cao phẩm giai Luyện Đan Sư, trong cả đời có thể luyện chế ra Vương Đan cũng không có mấy người.

Cũng đang bởi vì như thế, tất cả mọi người không để ý đến điểm này, đó chính là Vương Đan tồn tại, ai sẽ tin tưởng Trần Phong kiến hồi đồng dạng tồn

tại, trên người sẽ có Vương Đan như thế vật trên quý nha.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Vương Đan

Sau một khắc, tay của Trần Phong cổ tay một phen, chỉ thấy hai mai Đan Dược, thuận thế chui vào trong miệng, mà theo này hai mai Đan Dược nuốt vào, một cổ khổng lồ Linh Khí, trong chớp mắt bộc phát ra, uy lực của Khí Bạo Vương Đan, Chấn Nhiếp lấy toàn trường mỗi người.

Vương Đan chỉ lực!

"A, đó là cái gì!" Dưới đài có người lên tiếng kinh hô, bởi vì tất cả mọi người gần như cũng có thể thấy được, tại Khí Bạo Vương Đan chui vào Trần Phong trong miệng thời điểm.

Tự thân thể của Trần Phong, bộc phát ra lực lượng cường đại, kia lực lượng gần như có thể hủy thiên diệt địa.

"Vậy, vậy, kia chẳng lẽ là khí bạo đan, cũng chỉ có loại này Đan Dược, có thể như thế mạnh mẽ vô cùng đề thăng tu giả tu vi!"

"Không, kia không phải khí bạo đan đơn giản như vậy, mà là, Khí Bạo Vương Đan!" Dưới trận quả nhiên có người biết hàng, liếc thấy này lai lịch của Đan Dược.

Bất quá, này làm cho người không thể tin, rốt cuộc Khí Bạo Vương Đan, loại vật này, có tiền không nhất định có thể mua được.

Mặc dù như Tống Văn bức này, sanh ra ở thuốc thương lượng nhà, cũng là không có Khí Bạo Vương Đan loại Trần Phẩm này, huống chi là Vân Thủy Thành bên trong những người khác đâu.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người vì thân phận Trần Phong chấn kinh, đến tột cùng là lai lịch gì, vậy mà liền loại này Đan Dược đều có, hơn nữa còn là hai khóa.

Mà theo chấn kinh lan tràn, càng nhiều người nghĩ chính là, Khí Bạo Vương Đan sinh mãnh bạo tạc tính chất lực lượng, lấy thân thể của Trần Phong, tại sao có thể thừa nhận được!

Lúc này, thân thể của Trần Phong, lấy mắt thường có thể thấy tốc độ, đang tại không ngừng trở nên mạnh mẽ, tu vi không ngừng kéo lên, chỉ là nháy mắt thời gian, cũng đã tăng lên tới vô đồ ngũ trọng thiên,, gần gũi hô hấp, chính là vô giả nhất trọng thiên!

Loại này đề thăng tốc độ cùng cao độ, quả nhiên nếu như người tắc lưỡi.

Mà lúc này, Trần Phong nhìn về mặt ngây ra như phỗng Tống Văn nói: "Vừa rồi chỉ là hoạt động gân cốt, hiện tại, ta đang muốn đánh với ngươi một trận, hôm nay tính đã xong, bắt ngươi hoạt động một hồi quyền cước, hi vọng bỏ qua cho ah."

Tống Văn trong lúc nhất thời, cảm thấy cả người cũng không tốt.

Sinh tử quyết đấu lời đài, thậm chí có người cảm tánh mạng đùa cợt, đánh đã nửa ngày, nguyên lai chỉ là tập thể dục.

Mà theo lời của Trần Phong ân tiết cứng rắn đi xuống, một cây đao, xuất hiện ở trong tay Trần Phong.

Không sai, chính là cái thanh kia phá đao, đỏ thẫm chiến đao.

Lúc này đỏ thẫm chiến đao, tựa hồ cũng là cảm nhận được đến từ Trần Phong thân thể nồng nặc chiến ý, vậy mà mơ hồ phát ra từng trận tê mình, vang vọng toàn bộ thiên không, một bộ vương giả trở về xu thế.

Cảm thụ được đỏ thẫm chiến đao tức giận, Trần Phong từ đáy lòng thâm xù, tự nhiên sinh ra một cỗ ngập trời chiến ý, này chiến ý tựa hồ chỗ xung yếu phá Thương Thiên, muốn cùng Thương Khung phân cao thấp, mà ở trước người Trần Phong Tống Văn, giờ này khắc này, lại là nhỏ bé như vậy.

Dưới đài Triệu Bằng, một mực chặt chẽ chú ý Trần Phong chiến đấu, thấy được Trần Phong móc ra Khí Bạo Vương Đan thời điểm, hẳn tự nhiên cũng là chấn động vô cùng, vì hẳn là đại hoan hô.

"Trách không được lão đại như thế có tự tin, nguyên lai có Khí Bạo Vương Đan." Triệu Bằng trong mắt hiện lên một tia nóng bỏng, vô cùng nóng bỏng, phảng phất tại trên đài người tranh đấu là hắn.

Khí Bạo Vương Đan, loại kia tăng thứ Đan Dược, thế nhưng là Triệu Bằng gà mờ Luyện Đan Sư tha thiết ước mơ Thần Thoại, mà lúc này, hắn Thần Thoại, đang tại hắn lão đại trong tay Trần Phong, này làm sao để cho hắn không là chỉ kích động nha.

"Thiên Toàn địa chấn, Trần Phong tất thắng," Triệu Bằng hô lớn, thế nhưng khúc cao khó hoà hợp, chỉ có hắn thanh âm của mình, không khỏi tại đây trống trải huấn luyện viên trận có chút đơn điệu, có chút yếu ớt cảm giác.

Lâm Tiên Nhi, lúc này xinh đẹp lông mày nhảy lên, cả khuôn mặt hơi đỏ, có vẻ như có chút oán trách bộ dáng nhìn nhìn trên đài cao Trần Phong.

"Tiểu tử này, hại lão nương không công lo lắng hồi lâu, thật là đáng chết." Ai cũng không thấy được, Nữ Vương cao cao tại thượng Lâm Tiên Nhi, lúc này một bộ tiểu nữ hài nhi hờn dỗi bộ dáng, rất là khả ái, bất quá này khả ái về, không có ai thấy được, kẻo lên tức thì.

Nhạc San San cùng thầy của mình thăm Bích Dao, hai tay mười ngón giao nhau, chặt chẽ giữ tại một chỗ.

Vừa rồi Trần Phong xuất hiện tình huống, quả thực để cho nàng kinh hãi không thôi, thiếu một ít liền xông lên xem xét Trần Phong tình huống, bất quá bị Trầm lão sư kéo lại, lúc này mới tránh xấu mặt.

"San San, ngươi vì sao đối với tiểu tử này quan tâm như vậy đâu, hắn là người thích hắn nha." Thăm Bích Dao khẽ che cặp môi đỏ mọng nói với Nhạc San San.

Tự lần trước trên lớp học Trần Phong kinh diễm tuyệt luân biểu hiện, thăm Bích Dao liên đối với Trần Phong có cái toàn bộ nhận thức mới, tự tin, thâm tàng bất lộ.

Cho nên, từ đầu đến cuối, thăm Bích Dao đều kết luận, Trần Phong quả quyết không bị thua bác.

Nhạc San San nghe lão sư hỏi như vậy, nhất thời là nháo cái đỏ thắm mặt.

Tiểu cô nương mọi nhà tâm sự, lại có mấy người có thể hiểu đâu, rõ ràng trong mồm nói qua không nguyện ý, thế nhưng là trong lòng là như thế nào nghĩ, ai lại từng biết được.

Nhạc San San, đỏ mặt, mười phần nhăn nhó nói: "Nào có, lão sư không muốn giễu cợt người ta, người ta mới có thể thích Trần Phong."

Thăm Bích Dao thấy được Nhạc San San nhăn nhó thần thái, khanh khách cười không ngừng, trong mắt ý vị rất sâu nói: "Đây là người nói a, ta còn có cái muội muội đâu, cùng Trần Phong mười phần xứng, có cơ hội hảo hảo tác hợp một chút, rốt cuộc nhân tài như vậy, thế nhưng là không thấy nhiều."

"Muội muội? Trầm lão sư có muội muội ta như thế nào không biết." Nhạc San San bối rối lên hỏi, kia thần sắc, phảng phất giống như bị người đoạt đi tâm ái đồ chơi đồng dạng, trong mắt tràn đầy thương tâm cùng bất lực.

"Trêu chọc người a..., còn nói không thích Trần Phong, người xem một chút người đều nhanh gấp xuất nước mắt rồi." Thăm Bích Dao cười khanh khách nói, nhắm trúng Nhạc San San một hồi ngượng ngùng.

Đúng lúc này.

Cảm nhận được cường đại áp lực Tổng Văn, té ra trong tay cực băng lưỡi dao sắc bén, từng trận nguyên khí ba động, nhất thời như vậy hắn trường bào liệt liệt rung động.

"Đừng vội can rờ, tại ta cực băng lưỡi dao sắc bén, người quả quyết có đến mà không có về!" Tổng Văn mười phần không cam lòng, lần này đem trong cơ thể nguyên khí phồn vinh mạnh mẽ té ra, chuẩn bị phát ra một kích toàn lực, đem trước mắt đáng giận gia hỏa, nhất đao lưỡng đoạn chém thành thịt nát.

Trong nháy mắt, Tổng Văn thân thể phía sau, lần nữa lưu lại một mảnh tàn ảnh, nhất thời đi đến Trần Phong trước người.

Hai người rất nhanh chính là chiến đến một chỗ.

Thình thoảng, từ trên đài truyền ra từng trận kim loại vang lên thanh âm, thanh âm kia, chấn triệt thiên địa, đình tại nhức óc.

Mà ở run rẩy bên trong, hai người đều là đem vũ kỹ của mình, vừa đúng bộc phát ra.

Lần này, như trước cùng Trần Phong lần đầu tiên nhìn thấy Tổng Văn đồng dạng.

Trần Phong dùng chính là "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, mấy trăm đạo đỏ thắm chiến đao tàn ảnh, như bông tuyết bay là tả, nhìn như chậm chạp, kì thực mạnh mẽ vô cùng.

Mà Tổng Văn tựa hồ cũng là cảm nhận được Trần Phong dụng ý.

Lần trước Trần Phong một chiêu này thua ở Tổng Văn Hàn Băng chi nộ, còn lần này, như thế nào lại thắng, lần này Tổng Văn thế nhưng là lấy ra cực

băng lưỡi dao sắc bén, tại cực băng lưỡi dao sắc bén, cho dù là võ giả nhất trọng thiên cũng phải mệnh chết đương trường, huống chi là Trần Phong một kẻ võ đồ chỉ cảnh kiến hồi.

"Đi chết đi!" Tống Văn hô to lên tiếng, lúc này hắn thật sự giết đỏ cả mắt rồi, từ khi chiến đấu bắt đầu, lần lượt bị Trần Phong dạy dỗ, lần này là nhất quyết thắng bại thời điểm!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Một phân thành hai

"Người thật sự là một đứa ngốc, cùng một cái gài người chẳng lẽ muốn ngã quỵ hai lần?" Tống Văn cười ha hả nói, vô cùng cuồng vọng, kia thần sắc, thật giống như thấy được một đầu đàn heo, đâm vào trên một cây đại thụ tốt như vậy cười.

Trần Phong nhìn nhìn Tống Văn đắc ý quên hình bộ dáng, không nói gì, mà là đem cầm chặt đỏ thẩm chiến đao tay, càng thêm dùng sức cảm vài phần, tự đỏ thẩm chiến đao phía trên, trong chớp mắt phóng xuất ra hồng sắc ánh sáng nhạt.

Kia hồng sắc ánh sáng nhạt thật là quý dị, là nguyên khí thôi phát đỏ thẩm chiến đao, tán phát ra đậm đặc Liệt Hỏa thuộc tính.

Thế nhưng là mọi người cũng không có cơ hội thấy rõ ràng Trần Phong trong tay chiến đao.

Bởi vì tình cảnh quá kịch liệt, hơn nữa nguyên khí ba động hết sức mãnh liệt, căn bản nhìn không đến bên trong tình huống cụ thể.

Lúc này, chỉ có một người đang tại tập trung tinh thần nhìn chăm chăm Trần Phong, thần sắc vô cùng chăm chú, chăm chú nhìn chăm chăm Trần Phong nhất cử nhất động, trên mặt biểu tình, khóe miệng nhếch lên độ cong, con mắt phát ra nóng bỏng hào quang, từng cái chi tiết đều như vậy mê người.

Người này không phải người khác, chính là. . . Nhạc San San.

Kia như si mê như say sưa ánh mắt, không giống như là đang nhìn một hồi chiến đấu, bởi vì Trần Phong mỗi một cái động tác, dưới cái nhìn của Nhạc San San, đều là như vậy hoàn mỹ, mỗi một cái động tác, đều rung chuyển lấy Nhạc San San còn nhỏ tâm linh.

"San San, người không có chuyện a." Có thể là cảm nhận được tâm tình của Nhạc San San ba động, thẩm Bích Dao một bộ tức cười nhìn chăm chăm Nhạc San San nói.

"A?" Tựa hồ là bị người đã đâm vào cái đuôi, Nhạc San San hoảng hốt kêu lên, sắc mặt ửng đỏ cắn môi cúi đầu, con mắt bay tới thôi đi, "Nào có á..., ngày hôm qua ngủ không ngon đi người ta."

Oanh ~ oanh một tiếng, chiến đấu bên trong hai người, rốt cục lần đầu tiên mãnh liệt đụng đụng vào nhau.

Hàn Băng chi nộ tổng cộng có tam đoạn thức công kích.

Tại lần đầu tiên cùng Tống Văn trong chiến đấu, Trần Phong chính là tại đây dạng chiêu thức dưới ăn một cái thiệt thòi lớn.

Hiện tại hết thấy đều tại tái diễn, phảng phất thời gian đang tại đảo lưu.

Tống Văn về mặt nhẹ răng cười nhìn nhìn Trần Phong, khóe mắt nói: "Người một lần thua ở trên tay của ta, cả đời này cũng sẽ không tại trở mình, người đồ ngốc, vậy mà cảm thấy có thể tại ta Hàn Băng chi nộ dưới đào thoát, thực mẹ nó ý nghĩ hảo huyền!"

Theo Tống Văn quát lớn thanh âm, trên tay hắn lực đạo lần nữa tăng lên.

Không trung hai người, khí tràng không ngừng hướng một chỗ đè ép.

Phát ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm, thanh âm kia cực kỳ chói tai, lấy một cái cực kỳ thấp tần suất hướng bốn phía truyền bá, ảnh hưởng nghe được người tâm thần.

Oanh.

Lần đầu tiên va chạm rốt cục tổ cáo một cái đoạn, để cho Tống Văn cảm thấy chấn kinh chính là, cự ly bảy ngày lúc trước trận chiến ấy, lần này đồng

dạng chiều thước, chính mình cực băng lưỡi dao sắc bén trên tay, vốn tưởng rằng đoạn thứ nhất liền có thể đem Trần Phong chém giết, thế nhưng là không nghĩ tới chính là, phục dụng khí bạo đan Trần Phong, lúc này toàn thân lực lớn vô cùng, hơn nữa quanh thân khí tràng, vậy mà ở trên hắn, điều này làm cho Tống Văn đánh đáy lòng có chút run rẩy.

Nói thật, lúc này Tống Văn, đã trong chớp mắt mất đi vừa rồi kêu gào dũng khí, trở nên có chút nhu nhược.

Thế nhưng là chiến đấu đã tiến hành đến như thế gay cấn trạng thái, muốn dừng lại cũng là không thể nào.

Hơn nữa, lúc này Tống Gia tới vô số nhà đình còn có biểu ca biểu đệ gì gì đó, đều tại phía dưới trợ uy, nếu là mình hiện tại nhận thua, gia tộc của mình thiên tài, Học Viện thiên tài danh hào, chỉ sợ cũng khó có thể bảo lưu lại đi, cho nên, hôm nay đánh một trận, hắn phải kiên trì.

Nghĩ đến đây, Tống Văn trong mắt lần nữa bộc lộ ra một tia hung quang, bắt đầu liều chết đánh cược một lần.

Đệ nhị đoạn công kích, tại Tống Văn mạnh mẽ hữu lực nguyên khí thúc dục, trong chớp mắt bộc phát ra.

Kèo kẹt thanh âm lần nữa tăng lên, hai người trên không trung đan chéo khí tràng, lần nữa phát ra nổ mạnh, gần như tùy thời đều có khả năng bạo tạc xú động.

Mà lúc này Trần Phong, hai mắt cũng là bộc phát ra nóng bỏng hào quang, một mảnh huyết hồng, phảng phất là giết đỏ cả mắt rồi.

Chỉ nghe Trần Phong kêu to hô: "Dùng sức a, khí lực của ngươi đâu, như thế nào trở nên như thế nhỏ yếu, ngươi là tại cầu xin sự tha thứ của ta mà, báo cho ngươi, hết thấy đều đã muộn!"

Theo Trần Phong quát lớn, hết thấy đều tại thời khắc này phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, lúc này Trần Phong khí thế không ngừng thăng hoa, vậy mà xa xa ở trên Tống Văn.

Kia một loại cao cao tại thượng khí thế, mạnh mẽ hữu lực áp bách lấy Tống Văn, để cho Tống Văn thiết thực cảm nhận được trong một không khí thiên địa chỉ uy ở dưới nhỏ bé.

"Không! Không có khả năng." Tống Văn không cam lòng hô.

Dưới đài cũng là loạn cả một đoàn, nhao nhao bất khả tư nghị thấy được Trần Phong nghịch tập, tựa hồ là cảm giác mình nhìn lầm rồi, thế nhưng xác thực như thế.

Sau một khắc.

Miệng của mọi người đều dài hơn sáu thước.

Liền ngay cả một mực mực quang né tránh Nhạc San San miệng cũng là lão đại, miệng anh đào nhỏ có thể dài như vậy lão đại, cũng thật là khiến người chuyện kỳ quái.

Chỉ thấy.

Theo một tiếng giòn vang.

Đan chéo đến cùng một chỗ đỏ thẫm chiến đao cùng cực băng lưỡi dao sắc bén, đột nhiên phát ra Xùy~~ một tiếng.

Trần Phong đỏ thẫm chiến đao, vậy mà giống như cắt đậu hủ liếc một cái cái, từ cực băng lưỡi dao sắc bén mũi kiếm chỗ, thế như chẻ tre đem cực băng lưỡi dao sắc bén một phân thành hai.

Một màn này đem tất cả mọi người sợ hãi.

Cực băng lưỡi dao sắc bén kia là vật gì.

Thanh kiếm này, có thể nói tại Vân Thủy Thành đều là cực phẩm tồn tại, mà Trần Phong cái đứa bé kia, vậy mà dùng một bả rì sét phá đao, đem người nhà Tống Văn cực phẩm thần binh một phân thành hai, hơn nữa còn là như thế nhẹ nhõm, tựa như cắt đậu hủ đồng dạng, kia rốt cuộc là cái gì cao cấp tồn tại tài năng làm được như thế như vậy.

Lâm Tiên Nhi lúc này, thần sắc cực kỳ nghiêm túc, bởi vì nàng tại trong toàn trường, có thể nói là một cái vũ khí cuồng, đối với vũ khí phẩm giai thuộc tính nghiên cứu, có thể nói là như si mê như say sưa, thế nhưng nàng lịch duyệt, vậy mà nhìn không thấu Trần Phong trong tay phá đao, rốt cuộc là lai lịch gì, cái gì phẩm giai.

Thanh Đồng cấp bậc cực băng lưỡi dao sắc bén, cùng Lâm Tiên Nhi Bôn Lôi phiên xem như cùng một cấp bậc, đều là Thanh Đồng trung cấp, là có thể ngộ nhưng không thể cầu báo bối, Vân Thủy Thành có thể có được Thanh Đồng cấp bậc vũ khí, phi phú tức quý.

Mà Trần Phong phá đao, vậy mà ở trong Thanh Đồng trên bậc!

Lâm Tiên Nhi hít một hơi, trăm mối vẫn không có cách giải.

Mà lúc này, Tống Văn thật sự là toàn trường trong đám người, cảm thụ nhất rõ ràng, hấn trơ mắt nhìn hấn chỉ bảo bị người cắt đầu hủ đồng dạng mở ra, sau đó, hấn kiệt lực trốn tránh, thế nhưng trốn tránh không kịp, một mảnh cánh tay, mang theo mới lạ huyết dịch, rời đi thân thể của hấn.

Hấn còn không có tới kịp lên tiếng kinh hô.

Mà Trần Phong cái thanh kia giống như hạt mưa nhao nhao rơi xuống đồ thảm chiến đao, đã hướng hấn vào đầu đánh xuống!

"Không!" Tống Văn chỉ tới kịp hô lên như thế cả đời, tất cả không cam lòng cùng sợ hãi cũng chỉ là một tiếng này mà thôi.

, cơ hồ là tiềm thức động tác, Tống Văn vẫn là đem chính mình Hàn Băng chi nộ cuối cùng nhất thức phát ra.

"Đồng dạng thống khổ, ta lại để cho ngươi hưởng thụ một lần." Trần Phong cũng là giết đồ cả mắt rồi, đồ thảm chiến đao uy lực, xa xa vượt quá Tống Văn tưởng tượng.

Tại đồ thảm chiến đao uy lực, Tống Văn Hàn Băng chi nộ, quả thật giống như trò đùa.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 103: Tống Văn thảm bại

Từ xưa đến nay thủy hỏa bất dung, sông sò sò tương khắc, Hòa thuộc tính vũ khí từ trước đến nay cùng Băng Thuộc Tính vũ khí là với tư cách là thiên địa tồn tại, thế nhưng là dù vậy, băng hỏa gặp nhau, cũng có một cái mạnh mẽ một cái yếu.

Mà Trần Phong phục dụng Khí Bạo Vương Đan, cho nên Hòa thuộc tính của hấn đi qua càng thêm mạnh mẽ Đại Nguyên khí đích tăng phúc, khí thể xa xa tại Tống Văn khí thể phía trên.

Hơi trọng yếu hơn chính là, Trần Phong đao hàm chứa kịch độc, kia lực sắc quang sáng, có thể không phải rỉ sét, mà là độc văn, độc văn, thế nhưng là vũ khí thuộc tính bên trong, cực kỳ bá đạo một cái tồn tại, không ít người đều truy cầu như vậy một mảnh độc văn, mà Trần Phong đồ thảm chiến đao, tràn đầy toàn bộ đều độc văn!

Vừa tiếp nhận một đao chế tài Tống Văn, cơ hồ là thời gian trong nháy mắt chính là độc khí công tâm, cho nên hấn Hàn Băng chi nộ đệ tam đoạn công kích, rõ ràng suy yếu không ít.

Cực băng lưỡi dao sắc bén tuy hư hao, thế nhưng Tống Văn vẫn là đem toàn bộ nguyên khí ngưng kết tại trên nắm tay, chỉ thấy Tống Văn nắm tay, trong khoảng khắc chính là hóa thành lam sắc, lam sắc nắm tay mang theo xé rách hết thấy uy thế hướng Trần Phong nắm tay đánh tới.

Hết thấy hết thấy, đều tốt như là hôm qua tái hiện, lần trước chính là như vậy một cái nắm tay, trọng thương tại Trần Phong đan điền phía trên, còn lần này, với tư cách là Hàn Băng chi nộ đệ tam đoạn công kích, nó chỗ nhắm trúng mục tiêu như cũ là Trần Phong đan điền!

Trần Phong mất lộ ra một tia đứt khoát, từ khi giao thủ một khắc này bắt đầu, Trần Phong liền không có chút nào buông tha ý tứ của Tống Văn, chỉ thấy hấn cười tùm tùm, một đao hướng Tống Văn nắm tay nghênh đón, hậu quả kia, có thể nghĩ.

Một đao này hạ xuống, tất cả mọi người có chút không đành lòng nhìn thẳng, huyết tinh cùng khủng bố đã không thể hình dung bây giờ tình cảnh, tình cảnh này, Trần Phong làm cho người ta một loại Ác Ma hàng lâm cảm giác, Trần Phong chính là Ác Ma đại biểu, chính là Ác Ma truyền thừa, hấn toàn thân phát tán ra tới khủng bố khí thế, để cho tất cả mọi người hơi bị run rẩy.

Bởi vì Trần Phong cũng không có một đao chung kết Tống Văn, mà là đem Tống Văn còn dư lại một mảnh cánh tay, từ nắm tay, một phân thành hai, thẳng đến bờ vai, bây giờ có thể thấy là, Tống Văn có hai cây nửa ngón tay cùng với một cái chém thành hai khúc cánh tay, dấu điểm tại xương cốt trong cơ thể kinh mạch cùng với huyết nhục, trong chớp mắt xuất hiện ở trời quang, vô cùng chói mắt.

"A!" Tống Văn kêu rên lên tiếng, thanh âm thê lương vô cùng, không giống tiếng người, nghe thấy người rơi lệ.

"Cảm giác này có thể hay không rất kích thích chơi rất khá!" Trần Phong lạnh lùng nói, hấn có thể quên không được, lúc trước Tống Văn là như thế nào ngự trị ở bên trên hấn kia phò xấu xí gương mặt.

"Trần huynh tha mạng, ta biết sai rồi, chỉ cầu Trần huynh tha ta một mạng!"

Tổng Văn hoàn toàn bị Trần Phong khí thế trấn áp, hoảng hốt quỳ rạp xuống đất, dập đầu như bằm tỏi, trên mặt nước mũi cùng nước mắt lẫn lộn thành một đoàn, như không phải tận mắt nhìn thấy, ai cũng không tưởng tượng nổi, Thiên Hạc học viện đường đường thiên tài đệ tử, hội bại chệt vật như thế.

Không chỉ như thế, tại Trần Phong đồ thăm chiến đao gây thương tích, Tổng Văn cả người khí thế cũng ở kịch liệt hạ thấp, mới một lát sau, bờ môi đã trở nên đen xỉ như mực, hơn nữa tất cả miệng vết thương tụ huyết đều biến thành hắc sắc, liền ngay cả khoe miệng chảy ra huyết đều biến thành hắc sắc, hơn nữa từ Tổng Văn không ngừng mông lung ánh mắt đó có thể thấy được, độc này tính vậy mà có thể ảnh hưởng đến tâm trí, làm cho cả người thoát nhìn đều là suy yếu vô cùng.

Huyết nhân đồng dạng Tổng Văn, đang tại dập đầu, mà dưới đài cũng không cần thiết ngừng.

Trong lúc nhất thời, tình cảnh có chút bạo động, ngày thường đi theo tại Tổng Văn tiểu đệ cũng bị dọa ngu ngốc, thế nhưng Tổng Gia theo tới gia đình không có dọa ngu ngốc, thấy được Trần Phong như thế nhục nhã bọn họ Thiếu chủ, tự nhiên là nổi trận lôi đình, từng cái một điên cuồng hét lên lấy bay lên đài.

Xung quanh phụ trách sinh tử quyết đấu đài trật tự bảo vệ Viện Trưởng lão, thấy được như thế tình cảnh cũng là vô lực ngăn trở, chỉ có thể là nhìn nhìn từng cái một phát điên đồng dạng đệ tử cùng với Tổng Gia đệ tử xông lên đài.

Sinh tử quyết đấu trên lôi đài, đối mặt mọi người nhìn chăm chăm, Trần Phong như cũ là lâm nguy không sợ, cuồng ngạo nói: "Cùng đi a!" Lời vừa nói ra, những người kia nhất thời mất lộ ra hung quang, vung đao soàn soạt chạy đến.

Mà lúc này Trần Phong, cũng đã là miệng cộp gan thỏ, kia Khí Bạo Vương Đan tác dụng phụ cực kỳ lợi hại, tuy có thể tạm thời đề thăng tu vi không giả, nhưng vô đồ chỉ cảnh thân thể, cường ép thừa nhận võ giả tài năng thừa nhận nguyên khí khuếch trương thể, quả thực đề cho Trần Phong có chút tâm lực chưa đủ, hần lúc này, thân thể lung la lung lay, nhưng vẫn là chiến ý nồng đậm, phảng phất thắng lợi mới vừa rồi, căn bản không thể tiêu trừ trong lòng của hần mới hận.

Dẫn đầu chạy tới, là Tổng Cơ nhất lưu, này trong đám người, nhất ghen ghét người của Trần Phong, tự nhiên là Tổng Cơ.

Vì lấy lại danh dự, Tổng Cơ thế nhưng là lại nhiều lần mời người xuất thủ, thế nhưng mỗi một lần kết quả đều là sâu sắc vượt ra ngoài dự liệu của hần, mỗi một lần hần cũng khó khăn lấy thừa nhận kết quả.

Lần trước đã chết biểu ca một bằng hữu, hần còn không có đem sự tình lần trước xử lý hoàn tất, cái này ngược lại tốt rồi, liền biểu ca Tổng Văn cũng là thua ở thủ hạ của Trần Phong, lúc này nếu không thể thừa dịp loạn chém giết Trần Phong, kia Tổng Văn về sau nhưng là không còn có ngày tốt lành qua, rốt cuộc hần nghĩ sai thì hổng hết bị mất gia tộc thiên tài, chuyện này kỳ thực là khó có thể chết già.

. Các loại vũ khí lóe ra chói mắt hào quang, đem Tổng Cơ bao vây ở trong đó, mà lúc này, Tổng Cơ vẻ mặt âm trầm khủng bố thần sắc, từ trong lòng móc ra một trương Tử Lôi Phù!

Uy lực của Tử Lôi Phù người nào không biết, đây chính là có thể đem võ giả chi cảnh cường giả đánh thành cận bã, mà lúc này, Tổng Cơ vậy mà làm ra đến như vậy một cái biểu diễn.

Loạn chiến bên trong, Trần Phong trước mắt bắt đầu không ngừng sản sinh bóng chông, cụ thể đến mỗi một trương mặt người cũng bắt đầu trở nên mờ hồ không rõ, đây chính là Khí Bạo Vương Đan được tính biến mất về sau mang đến tác dụng phụ.

Dù vậy, Trần Phong hay là một lần cuối cùng đem trong cơ thể còn sót lại nguyên khí ngưng kết, cao giọng quát: "Đồ thăm chiến đao, giúp ta mở một đường máu, Sát!"

Tứ Diện Sở Ca (Bốn Bề Thọ Dịch), phong rền vang.

Hồ đồ thăm chiến đao một chỗ, đánh đầu thắng đó.

Trước mặt mà đến hơn mười tiểu tạp chủng, sao có thể ngăn cản Vân Thủy Thành đệ nhất thần uy lực của Binh.

Mặc dù bọn họ mò ra nguyên khí hộ thể, đem vũ khí đề ngang trước người, cũng là không làm nên chuyện gì.

Đồ thăm chiến đao mang theo một tầng nhàn nhạt đồ ừng, thế không thể đỡ đem những người này một phân thành hai.

Mà Trần Phong một chiêu dùng xong, cũng là có chút lực bất tòng tâm, ngay cả lập nhiều đi khí lực cũng không còn.

Mà đúng vào lúc này, Tổng Cơ hai mắt tỏa sáng, hần chờ đợi chính là như vậy một thời cơ, một mực ước lượng trong ngực Tử Lôi Phù, một bả đem ra, từng trận phồn vinh mạnh mẽ nguyên khí từ trong tay Tổng Cơ ngưng tụ, đánh ở trên Tử Lôi Phù.

Chỉ có cỡ lòng bàn tay Tử Lôi Phù, nhất thời trong đám người lóe ra một đoàn thần bí tử sắc quang mang.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Ba ba

Từ sắc quang mang tăng vọt một khắc này, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, liền trên đài những cái kia kêu rên khắp nơi thương binh đều đình chỉ gọi, bởi vì tại sinh từ quyết đấu trên đài, trong chớp mắt bị một cỗ mười phần khí thế cường đại chột bao phủ, tất cả mọi người cảm nhận được từ vong uy hiếp.

Mà Tổng Cơ tại ném ra này một đạo Từ Lôi Phù, kéo Tổng Văn liền phóng người lên.

Từ Lôi Phù, hào quang chói mắt vô cùng, tất cả mọi người thấy được trên đài phát sinh hết thảy, chỉ có thể là ngây ra như phỗng nhìn nhìn, rốt cuộc Từ Lôi Phù loại này chỉ cao vô thượng tồn tại, ai dám mạo hiểm đi ném thử cái gì uy lực.

Con mắt mông lung vô cùng Trần Phong, tùy thời đều có nguy hiểm.

Bất quá trong sương mù, Trần Phong hay là cảm nhận được từ vong uy hiếp.

Lúc hấn nỗ lực mở mắt, hướng tiền phương kỳ thật tăng vọt Từ Lôi Phù nhìn lại thời điểm, trong lòng nhất thời phát lạnh, trong lòng biết lần này sợ là khó tránh khỏi kiếp nạn này.

Không nghĩ được đường đường Phong Viêm Vũ Đế chuyển thế trọng sinh, vậy mà thua bởi một cái hạng người vô danh trong tay, thật sự là trong khe cống ngầm lật thuyền, này kì thực để cho Trần Phong không cam lòng.

Trong lúc nhất thời, Trần Phong lửa giận trong lòng vạn trượng, chỉ muốn đem Tổng Cơ đập nát, xé thành hai nửa.

"Chết, cũng phải kéo cái đẽm lưng." Trần Phong thanh âm vô cùng suy yếu, thế nhưng giận dữ trong lòng, đã chết lúc trước cũng phải giải quyết xong cuộc đời này cừu hận.

Hắn lúc này, không còn đi có kị rất nhiều, trong đầu nhanh chóng tìm kiếm phương pháp kia, chỉ là trong nháy mắt, Trần Phong chính là hần lông mày nháy lên.

"Hóa ma thủ!" Đây là một cái vô thượng vũ kỹ, sở dĩ nói là vô thượng, cũng không phải nói hết sức lợi hại cùng bá đạo, tương phản, vũ kỹ cũng không lợi hại, chỉ có thể đưa đến kiếm chế địch nhân tác dụng, hơi trọng yếu hơn chính là, vũ kỹ phải không phân ra giai vị, chính là bất luận kẻ nào cũng có thể dùng loại kia.

Có ưu điểm tự nhiên cũng là có khuyết điểm, khuyết điểm chính là mỗi sử dụng một lần, Vũ Hồn sẽ ma hóa một phần, sử dụng số lần nhiều, hóa ma!

"Chết đi!" Trần Phong đột nhiên mở trừng hai mắt, chăm chú nhìn chăm chăm phóng người lên Tổng Cơ.

Bỗng nhiên tại trên đỉnh đầu Trần Phong, một cái rách mướp lơ đỉnh xuất hiện, chính là Luyện hồn vương đỉnh.

Luyện hồn vương đỉnh tại Trần Phong pháp quyết thúc dục, trong chớp mắt ồng một tiếng phát ra một hồi thấp kêu, mà theo thanh minh chuông và khánh vang lên, tự trong hư không, phảng phất xuất hiện một đôi bàn tay vô hình, đem Tổng Cơ cùng Tổng Văn thân ảnh định dạng trên không trung!

Nhìn nhìn Tổng Cơ kinh ngạc quay đầu lại biểu tình, Trần Phong cười ha ha.

Mà lúc này, Từ Lôi Phù rốt cục bành trướng tới cực điểm, muốn bạo tạc, Trần Phong trong lòng cũng là hiểu rõ, Tổng Cơ lần này là trốn không thoát, mà mình cũng như vậy vẫn lạc, vì vậy, Trần Phong lẳng lẳng nhắm mắt.

Mà ở lúc này, khắp nơi xôn xao.

Nhất cấp thiết chính là Triệu Bằng, hần lão đại muốn đổi mất sống chết trước mắt, hần không nóng nảy là giả, chỉ thấy hần nhanh chóng di động tới nhìn nhìn có chút mập mạp thân thể, về mặt biểu tình khác nghiệt vô cùng, hoàn toàn không phải ngày thường kia cái hi nhạc tiểu Bàn từ.

Tại Triệu Bằng lúc trước, là Hồng côn, Hồng côn mũ rộng vành che mặt, rồi lại một phen cao thủ phong phạm, làm cho người ta nhìn không thấu tu vi của hần.

Bất quá trong này hấp dẫn nhất ánh mắt, tự nhiên là Nhạc San San, Nhạc San San đáng người thương xót, bên hông băng theo gió vũ động, giống như tiên nữ hoành không hướng Trần Phong vị trí di động.

Bất quá, tốc độ của bọn hần đều quá chậm.

Từ Lôi Phù là vật gì, có thể phóng thích cường đại Lôi Điện Chi Lực tồn tại, bọn họ cực hạn tốc độ tại Từ Lôi Phù khủng bố oanh kích tốc độ, quả thực là một truyện cười.

"Sinh không cửa, chết Vô Đạo, nguyên ta rơi vào ma cảnh, trúc ta Ma thể, ma Bá Thiên dưới!" Trần Phong trong miệng, thì thảo niệm chú ngữ, hắn đây là muốn hóa ma, vĩnh viễn nhập ma đạo!

"Phế vật!"

Ba ba ~

Không ngờ, tại hắn nhắm mắt lại chờ đợi tử vong Thảm Phán một khắc này, đột nhiên, cái mũi dường như ngửi được một cỗ mùi thơm lạ lùng, một tiếng nữ tử ngọt ngào gầm lên, cùng với trên đỉnh đầu nghênh tiếp hai cái bạo lật, đem còn dư lại nhập ma nguyên rửa sòng sò sò nuốt xuống.

hắn cảm giác bên hông vừa loạn, bị người hoành không bắt đi.

Phẩm vị mùi thơm này tựa hồ có chút quen thuộc, không đợi hắn phản ứng kịp rồi cuộc là ai tới cứu hắn, chỉ cảm thấy cả khuôn mặt, dường như dán tại một đoàn mềm nhũn bông đồng dạng, cảm giác kia, thoải mái cực kỳ.

"A... ~" hắn muốn nói chuyện kia mà, thế nhưng là bị kia một vòng hương vị ngọt ngào ngon miệng mềm nhũn sòng sò sò ngăn chặn miệng, thật sự là quá đáng giận. . .

Nghe kia thấm vào ruột gan mùi thơm, cùng với cảm thụ được khuôn mặt truyền đến mềm nhũn cảm giác, Trần Phong thiếu chút nữa mất đi tự kiểm chế năng lực rên rỉ lên tiếng.

Bất quá hắn còn chưa kịp cao hứng, bay khỏi mặt đất hướng xa xa bỏ chạy hắn, bởi vì không có nguyên khí hộ thể nguyên nhân, theo sau lưng oanh một tiếng nổ mạnh, nhất thời là bị nổ lực phủ ngũ tạng một hồi sôi trào, một ngụm huyết tinh không tự chủ được từ miệng bên trong điên cuồng phun, mà ý thức của hắn thiếu chút nữa cũng là ngủ say hạ xuống.

Từ sắc lôi điện, từ nhỏ nhỏ Từ Lôi Phù bên trong phát ra, lóe ra chói mắt tử quang, toàn bộ huấn luyện viên trận đều biến thành tử sắc, mặc kệ rất xa người, nếu chưa kịp chân khí hộ thể, đều là bị tử sắc lôi điện uy lực còn lại lan đến, trọng da tróc thịt bong, nhẹ thì là toàn thân đen kịt, trong tích tắc mấy trăm người đều biến thành tiểu hắc nhân.

Đồng ~ nữ hán tử chính là nữ hán tử, trong tiềm thức đều là Nữ Vương phạm nhi, chạy trốn tới khu vực an toàn, thoáng cái đem Trần Phong ném trên mặt đất, mười phần sinh khí đích nhìn nhìn trước ngực bị Trần Phong nhả một khối lớn huyết tinh, ẩm ướt trơn bóng thật không được tự nhiên.

Chỉ là vừa vút xuống Trần Phong, sau lưng liền vây quanh nhất hỏa nhân, những người này không phải người khác, chính là Tổng Gia gia đình đệ tử nhất lưu, đi lên muốn tìm Trần Phong báo thù, cảm người của Trần Phong đầu trở về báo cáo kết quả công tác.

Rốt cuộc, lần này luận võ, để cho Tổng Văn Tổng Cơ đều chết đi, mặc dù nói nếu như Tổng Cơ không phải dân bạch si ném ra Từ Lôi Phù, hai người có khả năng nhất về đi một cái mạng, nhưng là bây giờ, đều chết mất, tự nhiên muốn đem trách nhiệm đẩy tới trên người Trần Phong, vì vậy bọn họ trùng trùng điệp điệp tiểu hắc nhân đoàn đội, hung thần ác sát vọt lên, dù sao ai cũng không nhận ra ai, chặt bỏ đầu lâu thoát đi nơi này chính là.

"Ta Lâm Tiên Nhi lần nữa ai dám động đến hắn!" Nữ hán tử Lâm Tiên Nhi lần vẩy nhếch lên, một cước đạp ở trên người Trần Phong, kia tư thế dường như là đang nói, người này là ta.

Thấy được nhìn như yếu không lịch sự phong, tính như xử nữ động như thỏ chạy nữ hài dĩ nhiên là Lâm Tiên Nhi, Liệp Thủ Đường lão đại, Lai Nhân đều là sợ choáng váng, liếc mắt nhìn nhau.

Thấy được lẫn nhau đều là Tiểu Hắc mặt, liền nổi lên đục nước béo cò ý tứ, lường trước Lâm Tiên Nhi sẽ không quá qua làm khó nhiều người như vậy, vì vậy nối đuôi nhau vọt tới.

"Làm càn!" Lữ Lương không biết từ cái nào cơ góc xuất hiện, loại này hộ hoa sứ giả việc càn làm, hấn thích nhất làm, vừa lên tới chính là một cái đại chiêu, đem một đám nhỏ yếu đánh bay ra ngoài.

Mà lúc này, Triệu Bằng Nhạc San San Hồng còn đám người cũng là nhao nhao đi đến, về mặt cấp thiết nhìn về phía Trần Phong, chỉ là Trần Phong bị Lâm Tiên Nhi dẫm nát dưới chân, quả thực có chút khó có thể tới gần.

"Lâm tỷ tỷ, cái này, không muốn giẫm lên a, giẫm hư mắt thế nào." Nhạc San San mười phần đau lòng tìm từ, cảm giác, cảm thấy nói ra lời có chỗ nào cảm thấy không đúng.

Chương 105: Vào ở nữ sinh ký túc xá

Lâm Tiên Nhi tính tình nóng nảy mười phần ngoài ý muốn không có tức giận, nhìn nhìn xung quanh, còn không ngừng có Tống Gia người từ trên mặt đất đứng lên, tổ chức lần thứ hai công kích, Lâm Tiên Nhi bắt đầu đi lắc đầu, đối với xung quanh bốn người nói: "Liệp Thủ Đường có quy tắc, không thể mang ngoại nhân cư trú, cho nên các người xuất ra một người, dẫn hắn rời đi nơi này."

Lâm Tiên Nhi dứt lời, mục quang nhìn quét mọi người chung quanh, tại dưới ánh mắt ta của nàng, mấy người đều là cảm nhận được một cỗ bức người hàn ý.

Triệu Bằng thở hổn hển mấy hơi thở, bình tĩnh một chút bởi vì kịch liệt vận động dẫn đến cơ bắp bủn rủn cùng tim đập tăng nhanh, lên tiếng nói: "Ta, ta mang lão đại hội ký túc xá."

Lâm Tiên Nhi bữu môi nhìn trước mắt tiểu Bàn tử, tuy thực lực không cao, nhưng nhìn nó tướng mạo, phẩm tính có lẽ đúng, sẽ không làm bán đứng sự tình của Trần Phong, liền yên tâm buông ra chân.

Chỉ là lúc này, Hồng Côn đột nhiên kéo lại Triệu Bằng, như có điều suy nghĩ nói: "Tiểu Bàn tử, mang về ký túc xá tuyệt đối không thể, Tống Gia người tại Học Viện cũng không tại số ít, hơn nữa thực lực người thấp kém, nếu là bọn họ cưỡng ép tìm đến ký túc xá, e rằng khó có thể chết già."

"Đúng vậy, Tống Văn này, là Tống Gia hậu bối bên trong nhân vật thiên tài, chịu gia tộc trọng điểm bồi dưỡng, mà kỳ thật thực lực không thể khinh thường, cũng là nhận được học viện coi trọng, lần này sự kiện, Tống Gia nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, nếu là phái sát thủ đến đây ám sát Trần Phong, người quả quyết sẽ không hộ chu toàn." Lâm Tiên Nhi cũng là suy nghĩ một phen, sau đó trịnh trọng nói.

Lời này vừa nói ra, ở giữa Triệu Bằng trái tim, hẳn tự nhiên biết mình bao nhiêu cân lượng, nhưng chuyện cho tới bây giờ, chẳng lẽ thấy chết mà không cứu được sao, lão đại đợi hắn coi như không tệ, cũng không thể làm kia vong ân phụ nghĩa đồ, hơn nữa hắn vừa mới bước vào Luyện Đan đồ, dẫn đường người chính là Trần Phong, lớn như thế ừ, có thể nào không báo, bất quá trong lúc nhất thời, hắn cũng là không có chủ ý, chỉ có thể là lo lắng suông.

"Nếu như hắn không được, người mang về chính là." Lâm Tiên Nhi một bộ vênh váo hung hăng nói, tại Học Viện, Lâm Tiên Nhi tốt xấu lúc trước cũng là Phó Viện Trưởng chức, phiên thủ vi vãn phúc thủ vi vũ, nói ra tự nhiên là có lực uy hiếp, mục quang bắn thẳng Hồng Côn, đem Hồng Côn lại càng hoảng sợ.

Không ngờ, Hồng Côn liền tranh thủ đầu lắc sáng ngời giống như trống lúc lắc, mũ rộng vành đều thiếu chút nữa bởi vậy hạ xuống, nghe hắn nói: "Vậy càng thêm không được, Lâm sư tỷ biết, ta tại Vân Thủy Thành gây thù hằn đông đảo, hơn nữa thực lực không lớn bằng lúc trước, Trần Phong này khối củ khoai nóng bỏng tay, ta thể nhưng là không dám nhận, vạn nhất xảy ra một chút lầm lỗi, ta thể nhưng là không đảm đương nổi."

Hồng Côn cáo già, tuân theo nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện nguyên tắc, tự nhiên sẽ không chuyển chuyển này vùng nước đục, Trần Phong tuy thật sự có tài, thể nhưng Tống Gia tại Vân Thủy Thành thể nhưng là quái vật khổng lồ, hắn có thể xuất thủ cứu Trần Phong đã đột phá chính mình điểm mấu chốt, sẽ đem Trần Phong mang đi đó là tuyệt đối không thể.

Lâm Tiên Nhi hơi có chút giận dữ, mục quang nhảy lên Nhạc San San nói: "Vậy người đâu, có lý do gì."

Nhạc San San sững sờ, ấp úng nói không ra lời, cả buổi mới lên tiếng: "Chẳng lẽ lại đem hắn mang về nữ sinh ký túc xá, này là không phải có chút không thích hợp nha?" Nhạc San San thẹn thùng mà hỏi.

Một nam tử sinh, mang vào đi nữ sinh ký túc xá, sẽ phát sinh cái gì chuyện kinh khủng, có thể nghĩ, làm như vậy muốn cần bao nhiêu dũng khí.

"Nữ sinh ký túc xá, so với nam sinh ký túc xá muốn an toàn rất nhiều, rốt cuộc Thiên Hạc Học Viện vì chiếu cố chu toàn học sinh nữ, nữ sinh ký túc xá xung quanh thể nhưng là tiếp giáp Trường Lão Đường, cho nên, nữ sinh ký túc xá là thích hợp nhất chỗ ẩn thân, hơn nữa khó khăn khiến cho người khác hoài nghi." Hồng Côn êm tai nói tới, phảng phất không đi nữ sinh ký túc xá, thiên lý bất dung.

Mà Lâm Tiên Nhi cũng không có tính nhẫn nại nói: "Liên người rồi, xem trọng hắn, đừng làm cho hắn đã chết." Nói xong thân ảnh một phiêu, chính là hướng Liệp Thủ Đường phương hướng đi đến.

Từ nàng vội vã bóng lưng đó có thể thấy được, Lâm Tiên Nhi lúc này nội tâm nhất định đặc biệt khó chịu.

Vậy thì, đảm nhiệm nữ tử kia, bị một nam tử từ từ tập kích ngực, sau đó nhả một ngụm huyết tinh tại kia vẫn lấy làm ngạo địa phương, cũng là sẽ không có cái gì tốt tính tình, Lâm Tiên Nhi không có ngay trước mọi người, một chưởng chụp chết Trần Phong, cũng đã là mười phần nể tình, rốt cuộc nàng tính tình nóng nảy thể nhưng là mọi người đều biết.

Lữ Lương, nhìn nhìn ngã xuống đất Trần Phong, mắt lộ ra mười phần thần sắc hâm mộ, rốt cuộc có thể bị Nhạc San San viện trường học hoa hậu giảng đường đưa đến nữ sinh ký túc xá, này căn bản không phải kiếp nạn, mà là sung hạnh, mà là diễm ngộ, Lữ Lương cũng muốn có đãi ngộ như vậy, thể nhưng không ai hướng hắn khởi xướng quyết đấu, thật là có chút đáng tiếc.

Nhìn nhìn Nhạc San San thẹn thùng bộ dáng, ngu dốt như tiểu Bàn tử cũng là dần dần đã minh bạch ý tứ của Hồng Côn, Hồng Côn đây cũng không phải là đào thoát trách nhiệm, mà là biết thời biết thế, nói không chừng ngày sau Trần Phong biết việc này nguyên do, cũng là muốn mở tiệc chiêu đãi Hồng Côn, mà chính mình nếu đem Trần Phong mang về nam sinh ký túc xá, loại Trần Phong tính nhất định sẽ hành hung chính mình một hồi.

Trong lúc nhất thời, tiểu Bàn tử cảm giác mình chỉ số thông minh tăng lên thẳng tắp, gấp đôi vui vẻ, tuy bây giờ căn bản không phải vui vẻ thời điểm.

"Người đem hán mang người nhà đi không được." Nhạc San San có chút khó chịu sắc mặt, không vui đối với Triệu Bằng đám người nói.

Triệu Bằng đã ngủ gật qua một lần, lần này sẽ không lần nữa giẫm lên vết xe đổ, vỗ đùi nói: "Ồi chào nha, ta đang đánh cuộc phùng còn có năm mươi vạn tiền đặt cược, trở mình gấp hai mươi, là bao nhiêu tiền kia mà." Một bên nói qua, gãi đầu phối hợp rồi đi.

Nhi Hồng côn cũng là theo sát tiểu Bàn tử nói: "Ồi chào nha, người không nhắc nhở ta, ta thiếu chút nữa đã quên rồi, ta cũng có tiền đặt cược tại nơi này." Nói vậy cũng là nhanh như chớp chạy đi.

Nhạc San San ánh mắt nhìn hướng Lữ Lương, Lữ Lương không có dưới tiền đặt cược, nhưng vẫn là nghĩ ra được một cái nghe rất hợp lý mượn cớ: "Thời gian lên lớp đến, ta lại muốn mượn!"

Nhạc San San sững sờ, nhìn nhìn xung quanh bỏ đi lão sư, lẩm bẩm nói: "Lão sư cũng không đi học, người trả hết cái gì khóa." Nhếch miệng a, Nhạc San San chỉ có thể là bắt đắc đi đem Trần Phong nhắc tới, hướng chính mình tư nhân ký túc xá đi đến.

Vì để cho ít nhất người thấy được, Nhạc San San bước chân không khỏi tăng nhanh vài phần, nếu để cho người đã gặp nàng mang nam hài tử tiền chính mình ký túc xá, trời ạ, kia sẽ là hậu quả gì nha.

Trong hôn mê Trần Phong, ý thức mờ lung, bắt quá hán từ trước đến nay kinh lịch rất nhiều, loại thương thế này thảm trạng, tại kiếp trước không chỉ là đã trải qua bao nhiêu lần, cho nên hết sức có kinh nghiệm.

Ở đàn điền kính cương vị sự nghiệp tình ái hấp thu dưới Thiên Địa Nguyên Khí, Trần Phong đem vừa mới tụ tập lại nguyên khí, nhanh chóng phong tỏa lại tâm mạch, bảo vệ lục phủ ngũ tạng, để tránh thương thế chuyển biến xấu.

Những cái này đều là tại tiềm thức trạng thái dưới hoàn thành, rất cuộc kinh lịch nhiều, thói quen thành tự nhiên.

Mà hán hiện tại mờ lung bên trong, cảm thụ được một loại khác ôn nhuận mềm nhũn, tự đắc nó vui cười, biểu tình hết sức yên ổn, nhìn không ra có cái gì thương thế bộ dáng, càng giống là ngủ rồi.

Mà liên Trần Phong cũng không cảm giác được chính là, tại trải qua như vậy một lần cường lực chiến đấu phía dưới.

Khí Bạo Vương Đan tác dụng phụ có thể không phải đùa giỡn, lúc này đem Trần Phong trong cơ thể, nghiêng trời lệch đất càn rỡ lấy.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Cực phẩm Công Tử Ca

Cuồng bạo bạo liệt khí tức, không ngừng từ kinh mạch cùng bên trong đàn điền tới lui tán loạn, Rất có một bộ xông thoát gông cùm xiềng xích tư thế.

Kia khí tức táo bạo cực kỳ, phảng phất cây vốn không thuộc về này ở giữa thiên địa, mang theo một cỗ hủy diệt tính lực lượng, hết sức đáng sợ.

Lúc này Trần Phong, thân thể vốn đã rất là suy yếu, mất đi nguyên khí đích bảo hộ, tại cuồng bạo khí tức, tràn đầy nguy cơ.

thể nhưng là mặc dù như thế, cuồng bạo khí tức như cũ là không có làm gì được Trần Phong.

Bởi vì tại thân thể của Trần Phong bên trong, có một cỗ không hiểu lực lượng, mỗi một lần đợi đến này cuồng bạo khí tức sắp sửa đối với Trần Phong tạo thành một ít tổn thương thời điểm, cỗ này lực lượng thần bí, cũng có thể vừa đúng xuất ra, dùng cái này tới bảo hộ Trần Phong yếu ớt thân thể không bị tổn hại.

Cứ như vậy, Trần Phong bị Nhạc San San mang về ký túc xá.

Nữ sinh ký túc xá, so với nam sinh ký túc xá, tự nhiên là cao hơn đương rất nhiều, chỉ là không biết là đệ tử chính mình bố trí, hay là Học Viện thống nhất an bài.

Tại Vân Thủy Thành, Nhạc San San coi như là một thể hệ vật, gia tộc địa vị hết sức hiển hách không nói, mà Nhạc San San bản thân thực lực cũng là hết sức xuất chúng, thêm với nàng kia tái quá Thiên Tiên đồng dạng dung nhan, cho nên chỗ ở của nàng, cao đoan đại khí, từ bên ngoài nhìn, hết sức trang nhã, mở cửa phòng lại càng thêm khảo cứu.

Trong phòng từng cái trang trí, đều là vừa đúng đặt, vô luận là rửa mặt trang đài, hay là nỏ rọ quần áo ngăn tủ, đều đi qua tỉ mỉ bố trí cùng bày đặt, hơn nữa tối làm cho người ta chú ý nhất chính là, chỉ cần là thông qua vật thể bày đặt, vậy mà tại nho nhỏ trong phòng, mơ hồ hình thành một cái trận pháp.

Trận pháp này tuy tăng không lớn, chỉ là đưa đến khu trừ con muỗi cùng với nghỉ ngơi lấy lại sức khí định thần nhàn tác dụng, nhưng dù sao cũng là ký túc xá, dùng để nghỉ ngơi địa phương, như vậy trận pháp không thể tốt hơn.

Xuyên qua phòng khách, lại đi vào bên trong chính là Nhạc San San khuê phòng.

Màu hồng phấn lựa mạn tựa hồ là nữ tử thông dụng nhan sắc, thoát nhìn khả ái và ấm áp.

Chỉ bất quá, lúc này Nhạc San San một chút xiu ảm áp cũng không có cảm nhận được, rốt cuộc trong lòng thế nhưng là có một cái huyết lẫn tẩn Trần Phong.

"Cái này ngọc con lừa, rõ ràng đã cảnh cáo hần, không muốn cùng kia tên điên Tống Văn động thủ, hết lần này tới lần khác không nghe, cái này ngược lại tốt rồi, chịu trọng thương, còn muốn ta tới chiếu cố, thật sự là thiếu nợ người." Tuy ngoài miệng nói qua, Nhạc San San lại không có một tia phản nản biểu tình.

Cởi bỏ Trần Phong quần áo, cầm lấy khăn lông ướt, một chút lau đi trên người Trần Phong vết bẩn, hết sức cẩn thận, bộ dáng kia cùng một cô vợ nhỏ không kém bao nhiêu.

Đem Trần Phong rửa mặt hoàn tất, cảm giác Trần Phong toàn thân lộ ra yếu ớt khí tức, Nhạc San San biết, Trần Phong cũng không có chịu quá nặng tổn thương, chỉ là bởi vì vọng tự phục dụng Khí Bạo Vương Đan nguyên nhân, đem trong cơ thể hút vào quá nhiều nguyên khí, sau đó thả ra đi, đưa đến thân thể cơ năng xuất hiện hỗn loạn, xem ra muốn hôn mê một ít thời gian.

Như thế nói đến, ngọc con lừa há không phải muốn chiếm lấy chính mình giường nhỏ vài ngày?

Nhạc San San nghĩ tới đây đầu tiên là sững sờ, nhưng nhìn nhìn trên giường Trần Phong.

Kia đao gọt đồng dạng gương mặt, cương nghị mà hữu lực bộ dáng, nhìn không được để cho Nhạc San San nhiều nhìn mấy lần.

"Cái này ngọc con lừa, chỗ nào đều tốt, chính là tính tình cổ quái vô cùng, liền cùng con lừa tính tình là đồng dạng, cường con lừa!" Nhạc San San đối với hôn mê bất tỉnh Trần Phong lè lưỡi nói, bộ dáng kia hết sức nghịch ngợm, nếu để cho bất kỳ một cái nào nam thấy được, nhất định sẽ đối với hoa hậu giảng đường lúc này biểu tình thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) .

Nhạc San San từ bên giường đứng dậy, trắng muốt cổ tay một phen, xuất hiện một khóa màu vàng nhạt Đan Dược.

A càng CE tân nhanh nhất % trên)K khóc\$ tượng B| mạng lưới

Đan Dược lấy ra, nhất thời một cỗ mùi thơm ngát xông vào mũi.

"Viên thuốc này tên là thanh tâm đan, người vọng tự phục dụng ba miếng Khí Bạo Vương Đan, tuy chiến thắng Tống Văn cái thằng kia, nhưng trong cơ thể người cũng đích thị là tích lũy không ít cuồng bạo lực lượng, khó có thể biến mất, mà mai này thanh tâm đan, vừa vận có thể khắc chế kia cuồng bạo chi lực, đây vốn là từ cho rằng tiền bối trong tay đạt được, chuẩn bị chính mình dùng, không nghĩ tới tiện nghi người ngọc con lừa, hừ." Nhạc San San nhỏ giọng ở bên tai Trần Phong nói thầm, tuy biết rất rõ ràng đối phương căn bản nghe không được, nhưng vẫn là nói, vậy đại khái chính là nữ hài nhi thiên tính nhất, đối với người mình thích, chung quy có nói không hết.

Đem Đan Dược để vào trong miệng Trần Phong, Nhạc San San duỗi lưng một cái, chuẩn bị đi phân phó hạ nhân đi lấy một ít ăn, chính mình muốn ở chỗ này cùng Trần Phong, để ngừa trong cơ thể hần khí tức bạo động, mình tại này, tốt xấu cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Chỉ là nàng vừa mới đứng dậy hướng cửa phòng đi đến, ngoài cửa chính là truyền đến một hồi có tiết tấu tiếng đánh.

Đồng đồng đồng đồng đồng Nhạc San San lông mày nhíu lại, Lâm Tiên Nhi nói sẽ có người gây sự với Trần Phong, hơn nữa rất có thể là Tống Gia phái tới sát thủ, hần là sát thủ nhanh như vậy đã tới rồi sao.

Chỉ là nghĩ lại, lại cảm thấy có chút không ổn, nơi đó có sát thủ giết người còn muốn gõ cửa.

Còn nữa nói, tại Thiên Hạc Học Viện nữ sinh ký túc xá xung quanh, gác cổng hết sức nghiêm khắc, nếu không có Thiên Hạc thân phận Học Viện biểu thị, là quả quyết sẽ không tha làm được, hơn nữa những cái kia cổng bảo vệ thế nhưng là bất thể xuất cao thủ, sát thủ muốn thần không biết quỷ không hay đi vào, tính khả năng không cao.

Tỉ mỉ xuyên thấu qua cửa sổ hướng ngoài cửa nhìn lại, đúng là người nam tử thân ảnh.

Nam tử thân ảnh hết sức cao lớn, hơn nửa trang phục hết sức chỉnh tề, nhìn ra được là một bộ Công Tử Ca cách ăn mặc.

Nhạc San San nhú mày tiến lên phía trước, theo chi chi một tiếng cánh cửa động tĩnh, ngoài cửa thổi vào một cỗ nhẹ nhàng khoan khoái gió nhẹ.

Nhạc San San nâng lên Thanh Thủy đồng dạng con người vừa nhìn, đúng là một người Công Tử Ca.

Lai Nhân sắc mặt thanh tú, ngũ quan đoan chính, miệng rộng rãi mũi thẳng, hết sức tuấn lãng, Nhạc San San cũng là liếc thấy người đến là Học Viện công nhận Công Tử Ca, Phong Yến.

Nhạc San San mặc dù nhiều lần nghe nói Phong Yến người này danh tự, nhưng hơn phân nửa là những cái kia hoa si theo như lời bạn học, chính nàng cũng không hiểu rõ, mà ngày gần đây Phong Yến đến vậy, Nhạc San San quả thực không nghĩ tới, càng thêm không biết Lai Nhân có gì dụng ý.

Phong Yến cung kính đối với Nhạc San San chấp tay vãn an, lập tức liền muốn nhắc chân bước vào Nhạc San San cửa phòng.

Nhạc San San nhất thời nội tâm căng thẳng, phòng ngủ của mình đang có Trần Phong ở trong, nếu để cho người biết nàng mang nam tử tiến nhập ký túc xá, sau này mình nhưng là phải tại Thiên Hạc Học Viện nổi danh, rốt cuộc đây chính là mở học viện một cái khoi dòng.

"Phong đồng học đứng không, ngài có chuyện gì thì ngay tại nói vậy qua là tốt rồi, sự muội còn có việc, bất tiện tiến thêm một bước nói chuyện." Nhạc San San lần nữa khôi phục nữ thân phạm nhi, cự nhân lấy ở ngoài ngàn dặm thần sắc biểu lộ tại mặt.

Tựa hồ đã sớm ngờ tới Nhạc San San sẽ là như thế nói, Phong Yến không có chút nào tức giận, ngược lại là cười mỉm nói: "Thực không dám đầu điểm, tại hạ có việc muốn nhờ."

Phong Yến lần nữa nho nhã lễ độ chấp tay, mà Nhạc San San sắc mặt như trước lạnh lùng như băng, "Phong sư huynh thỉnh nói thẳng thuận tiện."

Thấy được Nhạc San San nói được thì làm được, thật sự chính là một bước cũng không nhường, Phong Yến chỉ có thể là nuốt nước bọt, êm tai nói tới.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Cường thế bức bách

Nguyên lai, lần này Phong Yến lần này đến đây, cái gọi là sự tình là hai ngày sau Luyện Khí Sư cuộc thi.

Nhị tinh Luyện Khí Sư cuộc thi, trong cuộc thi cho tại mấy ngày gần đây đột nhiên làm ra thay đổi, tại nguyên lai trên cơ sở, yêu cầu hai người trở lên Luyện Khí Sư hợp tác, luyện chế ra một chuỗi Thanh Đồng cấp vũ khí.

Thanh Đồng cấp, tại rất nhiều xuất nói như thế Luyện Khí Sư trong mắt, đây chính là rất cao cấp tồn tại.

Tại Vân Thủy Thành, mọi người đều biết Thanh Đồng cấp vũ khí, chỉ có ba cái.

Một cái là đã sớm thành danh Lâm Tiên Nhi Bôn Lôi đó phiền, uy lực vô cùng cường đại, chỉ cần nhắc đến Bôn Lôi phiền tên tuổi, cũng đủ để Chấn Nhiếp quần hùng.

Cái thứ hai chính là hôm nay vẫn lạc người, Tổng Văn trên tay cực băng lưỡi dao sắc bén.

Thân là Liệt Thủ Đường một thành viên, thiên tài Tổng Văn vũ khí từ trước đến nay là các học sinh nói chuyện say sưa tiêu điểm, Thanh Đồng trung cấp, đối với Luyện Khí Sư mà nói, đã là thuộc về vô cùng khó khăn trình độ.

Còn có một thanh vũ khí, dĩ nhiên là là Trần Phong cái thanh kia không biết là gì phẩm giai phá đao.

Phá đao có thể dễ dàng đem Tổng Văn cực băng lưỡi dao sắc bén chia làm hai nửa, nó phẩm giai tự nhiên sẽ không thấp hơn Thanh Đồng trung giai, mọi người nhao nhao suy đoán là cao giai hoặc là Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí.

Hắc Thiết Cấp đừng mặc dù chỉ là cao hơn Thanh Đồng một cái giai vị, nhưng cũng là khó như lên trời, cao cao tại thượng tồn tại, cho dù là học viện lão sư, muốn luyện chế Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí, cũng là muốn rất nhiều tư chất xuất chúng lão sư hợp tác tài năng hoàn thành.

Cho nên, so sánh với việc này lần trong cuộc thi cho mà nói, hợp tác luyện chế một bả Thanh Đồng giai vũ khí, độ khó xác thực không thấp, khá tốt, Học Viện tuân theo đoàn kết hợp tác dạy học phương châm, để cho đệ tử tại trong hợp tác tất cả lấy Sở Trường, giúp nhau học tập, đây tự nhiên là đem độ khó hơi hơi giảm thấp một chút.

Mà chính là bởi vì lúc này, Phong Yến mới đến nhà báỉ phòng Nhạc San San.

Nhạc San San luyện khí trình độ tại luyện khí lớp tính toán thượng trung tầng trên lần, muốn cùng Nhạc San San hợp tác người số lượng cũng không ít.

Thế nhưng đáng nhắc tới chính là, bởi vì Nhạc San San địa vị cao cao tại thượng, rất nhiều người đều là chùn bước, mà Phong Yến liền có chỗ bất đồng gia tộc thế lực cùng Nhạc Gia không phân cao thấp không nói, còn rất dài một trường trắng tinh mặt, tự phong Học Viện nam thân, bất quá cũng là đi qua một ít nữ hoa si tán thành, vì vậy liền nước lên thì thuyền lên treo cao đạo Nhạc San San trước cửa, tìm kiếm hợp tác.

Phong Yến lần này đến đây, tự nhiên là chuẩn bị phong phú, một phương diện hẳn tự nhận là tại không chế năng lực phía trên không người có thể đưa ra phải, một phương diện khác cao độ thổi phồng Nhạc San San hết sức tinh thông tài liệu luyện khí khoa mục, hai người hợp tác tự nhiên là lựa chọn tốt nhất.

Nhạc San San tại Phong Yến lúc trước, đã từng chịu qua rất nhiều người muốn mời, nhưng cuối cùng không có tìm được rất tốt hợp tác, mà Phong Yến quả thật có chút phù hợp điều kiện của nàng.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, Phong Yến tuy hình dáng đường đường, nhưng là cái sắc lệ bên trong nhiệm đồ, rất nhiều học muội đều vừa ngã vào Phong Yến trên giường, cho nên đối với loại này tình trờng nhào vào đầu người đến nói, Nhạc San San vô cùng chán ghét.

Bất quá, Phong Yến gia tộc thế lực cùng Nhạc Gia không phân cao thấp, nếu là cưỡng ép vô lý cự tuyệt, nhất định sẽ làm cho Phong Yến ghi hận trong lòng, lấy nó phẩm tính, nhất định sẽ lợi dụng gia tộc thế lực chèn ép Nhạc Gia tại Vân Thủy Thành địa vị.

Hơn nữa Phong Yến lại là mười phần hiếm thấy Vũ Hồn song luyện, là Thiên Hạc Học Viện ít có thiên tài đệ tử, một phương diện thi đấu nhị phẩm Luyện Dược Sư tư cách, một phương diện khác Phong Yến hay là nhất tinh Luyện Khí Sư, chủ tu luyện dược, nhưng ở luyện khí trên lớp học cũng là thường xuyên có thể nhìn thấy người này.

Đối với rất nhiều người mà nói, bọn họ tìm mục đích của Nhạc San San, không chỉ là hoàn thành Học Viện nhiệm vụ đơn giản như vậy, đều có chính mình tính toán nhỏ nhất, đều muốn mượn cơ hội này tiếp cận cao cao tại thượng hoa hậu giảng đường.

Mà ở một nhóm người này bên trong, có thực lực nhất cạnh tranh đến cơ hội này, Phong Yến xác thực tính một cái.

Bề ngoài thoạt nhìn tao nhã mà cũng lại rất có tài hoa Phong Yến, có đầy đủ tự tin để cho Nhạc San San đáp ứng, vì vậy mới mạnh mẽ như thế đưa ra yêu cầu.

"San San, lần này cuộc thi đề mục đã hạ xuống, thế nhưng lần đầu cuộc thi tài liệu luyện khí muốn chính mình chuẩn bị, tuy cần thiết tài liệu cũng có thể mua được, thế nhưng ta tại Vân Thủy Thành xem qua, đều là một ít cấp thấp tài liệu, ứng phó cuộc thi, thua thiệt hay là chúng ta, cho nên, ta ý định dẫn người đi Ma Thú Sơn Mạch liệt sát ma thú, thu hoạch tươi mới nhất tài liệu, tranh thủ chúng ta lấy hoàn mỹ thành tích tiến nhập tổng khảo thí." Phong Yến mục quang nóng bỏng vô cùng, nói ra một câu hợp với một câu, không chút nào cho Nhạc San San cơ hội cự tuyệt.

Mà ánh mắt của hắn, lúc này cũng là cực kỳ không thành thật, cũng chính là bởi vậy, để cho lời hắn nói tăng thêm rất nhiều ý ở ngoài lời, nếu là cái người biết chuyện, rất dễ dàng nghe được, này cùng cuộc hẹn mượn phòng không khác đã.

Nhạc San San giả bộ như không có minh bạch, cau mày tựa hồ là đang suy nghĩ việc này, mà Phong Yến cũng là phát hồ tình dừng lại hồ lễ, không dám có tiến thêm một bước động tác.

Nhạc San San biết rõ, lấy Phong Yến xấu xa tính cách, lần này cần là tới một chỗ tiến nhập Ma Thú Sơn Mạch, e rằng hội ở giữa nó ác ý.

Mà Phong Yến vì tiến thêm một bước để cho Nhạc San San tin phục, lần nữa tuyên bố nói: "San San, ngươi yên tâm, ta đã cùng người khác gọi qua, bọn họ không người dám cùng ta tranh đoạt ngươi ta hợp tác sự tình, hơn nữa ta có niềm tin của 100%, ngươi ta hai người liên thủ, nhất định Kim Bảng đoạt giải nhất, trở thành lần này cuộc thi đệ nhất danh!"

Phong Yến nói khoác mà không biết ngượng, phảng phất Phương Ngôn Thiên Hạc Học Viện, không người dám tới tranh phong.

"Phong sư huynh, ta nghĩ ngươi là đã tới chậm, tại ngươi tới lúc trước, ta đã định ra lần này cuộc thi hợp tác." Nhạc San San tự nhiên không thể đem mình hướng trong hồ lừa đây, con mắt nhẹ nhàng liếc một cái khuê phòng phương hướng, quyết đoán cự tuyệt nói.

Ai ngờ Phong Yến này cũng không thức thời, cười ha hả nói: "San San, ngươi cũng đừng trên chộc sư huynh, tại tới đây lúc trước, ta đã hỏi qua, ngươi đến nay không có phù hợp hợp tác, ta biết ngươi đặc biệt cần trợ giúp ta, hiện tại ta không phải tới rồi sao, để cho ngươi chờ lâu, Phong sư huynh hướng ngươi xin lỗi, ngươi đâu cũng đừng cự tuyệt, theo Phong sư huynh, ta nhất định khiến ngươi lần này cuộc thi đại phóng dị sắc."

Nói chuyện, tay của Phong Yến còn không trung thực, không tự chủ được tựa như Nhạc San San vai đưa tới, nó tâm có thể thấy đến cỡ nào không chịu nổi.

Nhạc San San chán ghét lui về phía sau một bước, né tránh Phong Yến bàn tay heo ăn mỡ, không kiên nhẫn nói: "Lao ngại phí tâm, lần này ta thật sự đã

có tốt nhất hợp tác, cũng không phải là người." Nhạc San San từng chữ một, cho dù ai cũng nhìn ra được, lúc này nàng có chút tức giận dấu hiệu.

Phong Yến thấy được Nhạc San San như thế như vậy, cũng là sắc mặt phát lạnh, cao ngạo không ai bì nổi, ngang đầu nói: "Nhạc San San, không muốn cho mặt không biết xấu hổ, chính người biết rõ lần này cuộc thi đối với tầm quan trọng của người, tại nhị tinh Luyện Khí Sư trong cuộc thi, người đã thất bại một lần, lần này đối với người mà nói rất trọng yếu, ta dám cam đoan, lần này nếu người là thất bại, nhất định sẽ lọt vào gia tộc vứt bỏ, hoặc là thông gia hoặc là tiếp nhận gia tộc sản nghiệp!"

Những lời này, lại là ở giữa trong lòng Nhạc San San chỗ, để cho Nhạc San San thúc thủ vô sách.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Không ai biết bí mật

Đúng vậy a, đã thất bại một lần Nhạc San San, không còn có thất bại lần thứ hai cơ hội.

Lần này nếu là ở lần thất bại, nàng cũng có thể dự liệu nói, dù cho gia tộc rất xem trọng chính mình, thế nhưng không thể bày ra bản thân giá trị, gia tộc cũng là sẽ buông tha cho bồi dưỡng, nhanh chóng xử lý sạch.

Trong lúc nhất thời, đầu đội nữ thần quang sáng Nhạc San San, vào lúc này, thân ảnh vô cùng cô đơn cùng bất lực, đây là nữ thần sau lưng không ai biết bí mật.

Người bình thường nhìn thấy Nhạc San San, cũng chỉ là đã gặp nàng hướng trên đỉnh đầu chỗ mang theo quang sáng.

Thế nhưng là lại có ai biết những cái này không ai biết bí mật nha.

Không thể không nói chính là, Phong Yến đúng là một cái mười phần có tâm kế người, hần mỗi một lần bắt con mồi, cũng không phải là tạm thời náy lòng tham, mà là dự mưu thật lâu, Khi có mười phần nắm chắc thời điểm, mới có thể quyết đoán xuất thủ.

Bây giờ Nhạc San San, tại Phong Yến đã là vật trong bàn tay, không cần vài ngày, Nhạc San San muốn ngoan ngoãn nằm trên giường của hần.

Nghĩ đến đây, Phong Yến trong mắt liền không tự chủ được lộ ra sói đồng dạng hào quang, trực câu câu đánh giá Nhạc San San kinh người đáng người.

"San San, người yên tâm đi, hiện tại có ta ở đây bên cạnh người, đừng nói một cái nhỏ nhỏ nhị tinh Luyện Khí Sư xác định và đánh giá cuộc thi, chính là Tam Tinh tứ tinh lại có thể làm khó dễ được ta, ta dám cam đoan, tại luyện khí trình độ phía trên, Vân Thủy Thành không người có thể tại phía trước ta, lời này ta dám nói, không phải bởi vì ta tự đại khoác lác, mà là ta có thực lực này." Phong Yến về mặt đắc ý, cái nữ thần gì, cái Nhạc San San gì, đến cuối cùng không đều muốn trở thành hần con mồi nhất sao.

Tại Tiểu Tiểu này Thiên Hạc Học Viện, Phong Yến dám phóng ra cuồng ngôn, không có cô bé kia có thể chạy thoát được lòng bàn tay của hần.

Phong Yến nhìn nhìn Nhạc San San cúi đầu trầm tư, thế khó xử bộ dáng, biết sự tình đã không sai biệt lắm, còn kém cuối cùng một bả trợ lực, chỉ cần hần tại kiên trì trong chốc lát, cường đại như Nhạc San San, cũng phải thất thủ.

Phong Yến trong mắt khác thường hào quang, vào lúc này càng thêm tựa hồ kiêu kị.

Hần lạnh lẽo nhích tới gần Nhạc San San một chút, bởi vì Nhạc San San một mực ở trầm tư, cũng không có phát hiện Phong Yến ý đồ.

Mà Phong Yến muốn chính là cái này kết quả, một đôi đã sớm kìm nén không được bàn tay heo ăn mận, muốn vượt qua Nhạc San San nhu nhược không có gì vòng eo, sau đó trắng trợn một phen.

Mà Nhạc San San, lúc này đang tại khê cắn cặp môi đỏ mọng, dạng như vậy thật sự sẽ bị Phong Yến dăm ba câu chổ giấu kín, thiếu chút nữa đầu đáp ứng việc này.

Mà đúng vào lúc này, một cái mười phần không hài hòa thanh âm xuất hiện.

Trần Phong, quần áo không chỉnh tề, đập vào thật dài ngáp, từ Nhạc San San trong khuê phòng sải bước đi tới.

Nghe được trong phòng có dị động, Phong Yến đương trường sững sốt, mà Nhạc San San cũng là vẻ mặt biểu tình cổ quái vô cùng.

"Không khoác lác có thể chết vẫn có thể điên, là ai nói khoác chính mình Vân Thủy Thành đệ nhất Luyện Khí Sư, ngẩng đầu lên để cho Bồn công tử nhìn xem." Trần Phong ngữ khí lười biếng, không chút nào đem áo mũ chỉnh tề Phong Yến nhìn ở trong mắt.

Híp mắt dò xét một chút trợn mắt há hốc mồm Phong Yến, Trần Phong khinh thường cười cười: "Tiểu Bạch mặt, ngươi tán gái kỹ thuật không ra gì, có muốn hay không thúc thúc giáo giáo ngươi."

Trần Phong cũng liền một mười lăm mười sáu tuổi tiểu hài nhi, mà Phong Yến người cao mã đại dài tuần tú lịch sự, bị Trần Phong nói như vậy, tự nhiên là trên mặt nóng rất.

Phong Yến lúc này nội tâm hết sức tư vị không tốt, mắt thấy muốn đến miệng thịt mỡ lại bị nửa đường giết ra Trình Giảo Kim cho dọa phi, mà Phong Yến cũng là biết rõ Trần Phong người này.

Đang cùng Tống Văn đánh một trận bên trong, dùng võ đồ tứ trọng thiên tu vi, nhẹ nhõm chém giết Tống Văn, hơn nữa không chút nào dây dưa dài dòng, đem Tống Cơ cũng là chém giết đương trường, thật có thể nói là đại thủ bút sát phạt quyết đoán.

Mà càng thêm khủng bố chính là, Trần Phong người này cuồng vọng không có giới hạn, vền vẹn một tháng qua, Trần Phong cũng đã đem Thiên Hạc trong học viện khó chơi đệ tử đắc tội một lần.

Ý niệm tới đây, Phong Yến không thể không thu hồi muốn lập tức giết chết Trần Phong xúc động, nhưng như cũ là phần nộ bùng bùng đối với Trần Phong quát: "Trần Phong, ngươi tại sao sẽ ở Nhạc San San ký túc xá."

Nói xong, còn nhìn nhìn Nhạc San San, sử dụng ra một cái ánh mắt, kia thần sắc rõ ràng là để cho Nhạc San San thừa nhận là Trần Phong xông tới, mà hán Phong Yến liền có thể giống trống khua chiêng chém giết Trần Phong, hoặc là báo cho biết viện trường học, để cho lão sư lãnh đạo đến đây xử lý việc này, tóm lại việc này không thể như vậy bỏ qua.

"Mà lại, ta muốn ở ở đâu, còn cần ngươi đề ý tới, nơi này là nữ sinh ký túc xá, lại không phải mẹ của ngươi phòng ngủ, ngươi quản lấy à." Quả nhiên, Trần Phong vừa ra khỏi miệng chính là không lưu tình chút nào mặt, như vậy Phong Yến lần nữa nổi giận.

"Ngươi cho miệng ta mong khô sạch, hiện tại luận sự, ngươi tự tiện xông vào nữ sinh ký túc xá, nếu không thể thoát khỏi này mũ lười trai, ngươi liền chờ học viện chế tài a!" Phong Yến cao cao tại thượng vênh váo hung hăng, lỗ mũi đều nhanh muốn giơ lên thiên thượng.

"Ngươi muốn phải không tiến nữ sinh ký túc xá, làm sao có thể biết ta ở chỗ này, chó chê mèo lắm lông sao mà buồn cười." Trần Phong thủ sẵn lỗ mũi về mặt khinh thường.

Ngủ một giấc, Trần Phong tinh thần sáng khoái vô cùng, đang lo không ai đánh nhau đâu, Phong Yến này ngược lại tốt rồi, đưa tới cửa, vừa vận hoạt động một chút gân cốt, để cho Khí Bạo Vương Đan lưu lại tại thể nội cuồng bạo năng lượng, có cái đang lúc đường ra.

Bất quá Phong Yến lại là cái chú ý cẩn thận người, dưới bình thường tình huống sẽ không chính diện cùng người khởi xướng xung đột, đều là trong thâm tâm sử bán từ, cho nên Trần Phong không thể như nguyện.

Chỉ thấy Phong Yến trong mắt, hiện lên một tia âm hiểm mục quang, u ám nhìn nhìn Trần Phong nói: "Hai người các ngươi là quan hệ như thế nào, chẳng lẽ đúng như trong trường học truyền lại như vậy!"

Nói chuyện thời điểm, Phong Yến hết sức phần nộ, bất quá hán rốt cuộc nếu so với Nhạc San San cùng Trần Phong lớn hơn mấy tuổi, cũng không có biểu lộ ra, giả trang ra một bộ cao thâm mặc trắc bộ dáng, tính trước kỹ càng.

"Nhìn ngươi cũng không giống kẻ đàn, có thể nằm ở nữ thần ngủ trên giường cảm giác, ngươi nói chúng ta cái gì quan hệ, thật sự là ngu ngốc." Trần Phong bữu môi cô ý chọc giận Phong Yến.

Mà Nhạc San San nghe nói lời ấy, gương mặt nhất thời đỏ lên, đang muốn giải thích cái gì, nhưng mới mở miệng chỉ sợ vừa tỏ vừa đen, đến cuối cùng Phong Yến nói không chừng hội hướng toàn bộ trường học trắng trợn truyền bá việc này, bởi như vậy, cho dù có một trăm há mồm cũng là nói không rõ ràng.

Phong Yến không nghĩ tới Trần Phong dám nói như vậy, nắm chặt nắm tay muốn phát tác, mà hán lại vì Nhạc San San khổ tâm kinh doanh thời gian dài như vậy, lại không cam lòng cứ như vậy buông tay, chỉ có thể là cố nén một ngụm giận dữ nói: "Trần Phong, ta biết ngươi rất cuồng, thế nhưng ngươi trong mắt ta, cái gì đều không phải, ta lần này đến đây mục đích, là cùng San San mạnh mẽ mạnh mẽ liên hợp, mà ngươi, bất quá là cái phế vật Vũ Hồn đồ bỏ đi, tốt nhất cút xa một chút, luyện khí giới công việc, ngươi không hiểu." Phong Yến vung tay lên, như là đuổi ruồi.

Khóc "Tượng mạng lưới đầu \ phát

"Liên trình độ của người của ngươi, còn dám nói mạnh mẽ mạnh mẽ liên hợp, nói thật cho ngươi biết, ta đã sớm thương lượng với San San hảo, lần này khảo thí, hai người chúng ta hợp tác." Trần Phong đương nhiên nói, nói qua, một tay đem Nhạc San San từ bên người Phong Yến kéo qua.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Ngọt ngào hai người thế giới

Phong Yến nghe được lời của Trần Phong, nhất thời là cười không thể biết, chỉ vào Trần Phong cái mũi nói: "Liên người, còn muốn lúc Luyện Khí Sư, người chó có treu, toàn bộ Học Viện cũng biết vũ hồn của người, liên kia cái phá đình người còn muốn luyện khí, xong rồi a, đừng mẹ nó mất thể diện, người cho rằng người nào cũng có thể tại trước mặt ta kêu gào đầy sao, nói thật cho người biết, người cả đời cũng sẽ không có tư cách này."

"Ta có không có tư cách này, không phải người nói tính." Trần Phong nói.

"Người liên nhất tính luyện khí tư cách cũng không có, dựa vào cái gì cùng ta tranh giành." Phong Yến không phục nói.

"Nói như thế nào người hảo đầu, người chính là loại kia chưa thấy quan tài chưa rơi lệ người, ta hỏi người, ta cùng với Tổng Văn đại chiến thời điểm người có thể tại đương trường." Trần Phong đáp bờ vai Nhạc San San, nhìn như quan hệ rất thân mật bộ dáng.

Phong Yến nhìn nhìn Trần Phong quần áo không chỉnh tề bộ dáng, cùng với lúc này cùng Nhạc San San thân mật khẳng khái bộ dáng, biết lần này e rằng chính mình là bại, không nghĩ tới bị người khác nhanh chân đến trước, nhưng vẫn là không phục.

Nghe được Trần Phong vấn đề, Phong Yến không biết vì sao nhưng nói: "Nói nhảm, toàn bộ Học Viện người nào không biết, có chuyện nói thẳng, đừng lè mà lè mè."

Trần Phong không có chút nào tức giận, như trước ngữ khí ôn hoà nói: "Vậy người có thể thấy đến ta vũ khí trong tay."

Theo Trần Phong vừa nói như vậy, Phong Yến sắc mặt nhất thời đại biến.

Lần nữa trên dưới đánh giá Trần Phong liếc một cái, nguyên lai cái thanh kia nhìn qua rất đồ bỏ đi vũ khí, là người này luyện chế.

Không thể không nói chính là, tuy bề ngoài không tốt, thế nhưng phẩm giai nhất định rất cao, bằng không cũng sẽ không dễ dàng như vậy đem Tổng Văn cực băng lưỡi dao sắc bén phân thành hai.

Chỉ là Phong Yến như trước không thể tin được, trước mắt mười lăm tuổi tiểu nam hài, thậm chí có thực lực luyện chế ra cao như vậy phẩm giai vũ khí.

Chỉ là hắn không biết là, cho dù là đồ thẩm chiến đao, như thế chi lợi hại vũ khí, cũng chẳng qua là Trần Phong trên tay một kiện thất bại phẩm mà thôi, như không phải ngày đó trận pháp là giả, chỉ cần luyện chế ra này vũ khí, phẩm giai còn có thể cao hơn hai cái giai vị.

Như không phải vội vã đánh nhau, Trần Phong còn không nhất định đem đồ thẩm chiến đao với tư cách là vũ khí của mình lấy ra nha.

"Không có khả năng, người mới mười năm tuổi, cho dù thiên tư xuất chúng, chỉ cần tích lũy kinh nghiệm cũng không phải một hai năm liền có thể có này thành tựu, cho nên đồ thẩm chiến đao, nhất định là người mua được, nếu nói là là người luyện chế, đánh chết ta cũng không tin." Phong Yến một bộ không thể tin bộ dáng.

"Thích tin hay không, tóm lại trong mắt ta, người tự cho là đứng Luyện Khí Sư con đường phía trước, không đáng một đồng." Trần Phong lão khí hoành thu nói, phảng phất hắn đã là đứng ở luyện khí đỉnh phong cường giả, tùy ý nhục mạ dưới lòng bàn chân không đáng một đồng học đồ.

Nhạc San San, đang nghe Trần Phong lời mở đầu lời nói, con mắt một mực do bất lực, không ngừng toả sáng lấy hi vọng.

Nàng tin tưởng vững chắc tuy Trần Phong nói chuyện mười phần cuồng vọng, thế nhưng Trần Phong cuồng vọng là có vốn liếng, là đáng làm cho người ta tin tưởng, lần trước Trần Phong tại luyện khí trên lớp học biểu hiện, đã là giật nảy mình, liên thật là cao cao tại thượng thẩm Bích Dao đều đối với nó vui lòng phục tùng.

Cho nên, Nhạc San San tin tưởng vững chắc Trần Phong nói mỗi một câu, hơn nữa hắn cũng tin tưởng, Trần Phong nếu như nói cùng với chính mình một chỗ tham gia khảo thí, như vậy lần này khảo thí, liên nhất định có thể giúp nàng thuận lợi tiến nhập nhị tinh Luyện Khí Sư.

Huống hồ, Trần Phong nói sớm đã cùng mình định ra hợp tác sự tình, cũng không phải là không có lừa thì sao có khối, từ lúc mấy ngày trước đây, hai người đã đạt thành hiệp nghị, giúp đỡ cho nhau, mà giúp đỡ Nhạc San San tiến nhập nhị tinh Luyện Khí Sư chính là lúc ấy trao đổi điều kiện.

"Người, Trần Phong, không muốn cao hứng được quá sớm, ta sẽ không để cho người như nguyện!" Phong Yến mười phần không cam lòng giờ chân nói.

Lúc này Phong Yến, chỗ nào còn có vừa mới đi vào kia cái không ai bì nổi Công Tử Ca bộ dáng, một bộ thất hồn lạc phách cộng thêm phần nộ không chịu nổi bộ dáng, quả thực là yếu bạo.

"Bớt sàm ngôn, ở đâu ra quay về đến nơi đâu, đừng quấy rầy chúng ta hai người thế giới." Trần Phong không kiên nhẫn đem Phong Yến đuổi ra.

Phong Yến bị khí đích thiếu chút nữa mất trọn trắng, trơ mắt nhìn Trần Phong trắng trợn ôm Nhạc San San, mà Nhạc San San một tia phản kháng ý tứ cũng không có, hẳn tại sao có thể bình thản vị trí chỉ nha.

Bất quá, mặc dù hấn thế nào tức giận thì phải làm thế nào đây, bây giờ là tại trong học viện, hơn nữa nơi đây hay là nữ sinh ký túc xá, vụng trộm tiến vào tới đã là rất là mạo hiểm, nếu là ở nơi đây động thủ, kinh động đến học viện lão sư, kia thua thiệt hay là chính mình.

Phong Yến không thể làm gì, chỉ có thể là phần hận trừng Trần Phong liếc một cái, kẹp lấy cái đuôi chính là xám xịt hất lên ống tay áo rồi đi.

Nhìn nhìn Phong Yến chật vật rồi đi, Trần Phong mạnh mẽ giữ vững tinh thần thân thể, lúc này cũng nhìn không được nữa, mềm nhũn chính là ngã tiến vào Nhạc San San trong lòng.

Nhạc San San trong lòng, như Thu Thủy đồng dạng mềm nhũn mềm mại.

Trong lúc nhất thời để cho Trần Phong có chút cảm giác đã từng quen biết.

Nhớ rõ chính mình đại chiến thời điểm mê ly chỉ kịp, đang là như vậy ôm ấp đem chính mình từ trong lúc nguy cấp giải cứu ra, lần nữa cảm thụ này một vòng vuốt ve an ủi, Trần Phong quả thực nội tâm cái nào đó địa phương nhu nhu ngọt ngào một chút.

Thế nhưng là, Trần Phong giương mắt, thấy được Nhạc San San có chút giận dữ bộ dáng, vội vàng thu hồi chính mình Cửu Thiên bên ngoài tâm thần, xin lỗi nói với Nhạc San San: "Nhạc cô nương, thật sự xin lỗi, vừa rồi ta nói như vậy. . ."

"Được rồi, người không cần phải nói, ta biết người là tốt với ta, là giúp ta giải vây." Nhạc San San tự nhiên là hiểu chuyện người.

Trần Phong suy yếu, vừa rồi một mực giữ im lặng Nhạc San San, sớm liền nhìn ra.

Cũng chính là bởi vì vậy nguyên nhân, tại Trần Phong đem cánh tay khoác lên bờ vai của nàng thời điểm, nàng mới không có quá kích phản ứng, bởi vì nàng biết, Trần Phong ngay cả lập khí lực cũng không còn.

Cẩn thận từng li từng tí đem Trần Phong lần nữa nâng đến trên giường của mình.

Tuy đã đem Trần Phong đưa đến khuê phòng của mình một lần, thế nhưng lần kia rốt cuộc Trần Phong là tại trong hôn mê, mà lần này, vô luận là tình cảnh hay là khác biệt nhân tố, đều là vô cùng quý dị.

Như không phải Nhạc San San tự chủ rất mạnh, lần này e rằng muốn xấu hổ liền đường đều đi không đặt.

Rốt cuộc có cái nào nữ hài nhi, hội cường ngạnh lời kéo một người nam tử ném đến giường của mình trên giường đâu, việc này tưởng tượng một lần liền cảm thấy toàn thân như nhũn ra, huống chi là làm.

Hơn nữa, đại chiến về sau Trần Phong, tuy toàn thân vô lực, nhưng tại đại chiến thời điểm lưu lại to lớn cao ngạo thân ảnh, như trước không ngừng tại Nhạc San San trong đầu lần quần, giống như tôn vinh viễn sẽ không sa đoạ thần tượng, cao cao tại thượng.

"Người suy yếu như vậy, còn muốn vì ta can thiệp vào, ta thật sự là. . ." Nhạc San San có chút tự trách nói, có thể là bởi vì tâm tình quá áp lực nguyên nhân, vậy mà liền Trần Phong tại trước ngực nàng tới lui vô ý thức nhún cũng không có phát giác.

Trần Phong cũng không phải là cố ý gây nên, chỉ là hấn lúc này thật không có khí lực, liền động động thủ chỉ khí lực cũng không có, chỉ có thể là cho phép tay của mình, tạm thời xâm phạm một chút không nên xâm phạm địa phương.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Bảo kiếm mũi nhọn từ ma luyện xuất

"Ta không phải can thiệp vào, ta đáp ứng người, giúp người thông qua nhị tinh Luyện Khí Sư cuộc thi, ta nói được thì làm được, hết thầy hành sự người nghe ta an bài là tốt rồi, không cần quá mức áp lực." Có lẽ là bởi vì bị thương, có lẽ là bởi vì cảm nhận được Nhạc San San nội tâm áp lực, có lẽ là vì Nhạc San San nổi khổ tâm tiếp xúc động, Trần Phong khó gặp vô dụng cuồng vọng ngữ khí nói chuyện, mà là như thế ôn nhu.

Lời của Trần Phong, lúc này giống như cỗ dòng nước ấm, từ từ chảy xuôi tiến nhập trong lòng Nhạc San San.

Nhạc San San nội tâm một hồi rung động, cảm kích nhìn về phía Trần Phong.

Lúc này Trần Phong, sắc mặt hết sức yếu ớt, bất quá cũng không ảnh hưởng cái kia kiên nghị ánh mắt, cùng với nó trong thân thể để lộ ra tới ngạo ý, tại trên người của nam hài này, phảng phất tất cả áp lực cũng có thể chống đỡ, nhị tinh Luyện Khí Sư a, đây chính là vô số người tha thiết ước mơ tồn tại, mà trong mắt Trần Phong, bất quá chỉ như vậy mà thôi.

"Cảm ơn ngươi." Nhạc San San nhìn xuống không cho nước mắt từ trong hốc mắt chảy ra, nhẹ nhàng quay đầu đi chỗ khác, lén ra một tay, nhẹ nhàng lau đi khóe mắt vết nước mắt, vụn vặt cảm kích nói với Trần Phong.

Trần Phong nhẹ nhàng cười cười, cũng không nhìn Nhạc San San, nỗ lực vùng vẫy từ trong lòng Nhạc San San đứng dậy, ngồi ở trên mép giường nói: "Người đầu đi, chúng ta thì không muốn đùa mà thành thật a, tuy ta mười lăm tuổi, nếu ngươi thật muốn muốn, ta cũng có thể hoàn toàn ứng phó, bất quá ta hôm nay có thể thật sự là không có khí lực."

"Phốc phốc." Lời của Trần Phong, như đặt ở bình thường, Nhạc San San nhất định sẽ mắng to Trần Phong như là lưu manh Sắc Lang các loại, nhưng là bây giờ nghe Trần Phong nói lên, ngược lại không có như vậy làm cho người ta chán ghét, ngược lại làm cho người ta một loại rất ấn dấu bộ dáng.

Bất quá, vì biểu hiện nữ tử rụt rè, Nhạc San San hay là giả lấp hờn dối một tiếng nói: "Hừ, chán ghét, ai muốn cùng ngươi. . ." Chỉ bất quá, lời nói phân nửa, nàng chính là phát giác chính mình dường như lại nói sai, gương mặt nhất thời một mảnh ửng đỏ, ấp úng nói không ra lời, dứt khoát chính là nhanh như chớp chạy ra khuê phòng, trước khi đi thuận tiện đem khuê phòng rèm buông xuống, làm cho Trần Phong nghi ngại thật tốt.

Trần Phong thấy được Nhạc San San ngượng ngùng né ra bóng lưng, cười một tiếng, nhìn không ra là loại tâm tình nào, là ngọt ngào hay là lạnh nhạt.

Nhạc San San đi rồi.

Trần Phong cẩn thận kiểm tra lấy thân thể của mình nội bộ tình huống.

Hôm mê đến buổi chiều, Trần Phong một mực không có tra xét, hiện tại rốt cục tỉnh lại, hần liền cấp bách không thể đợi xem xét lên.

Vừa nhìn, hần kinh ngạc phát hiện, Khí Bạo Vương Đan quả nhiên so với dự liệu còn muốn bá đạo, rõ ràng chính mình thời điểm chiến đấu, đã không có một tia nguyên khí, thế nhưng đi qua đến buổi chiều tu dưỡng, trong cơ thể nguyên khí lần nữa phồn vinh mạnh mẽ, hơn nữa những cái này nguyên khí cùng Khí Bạo Vương Đan chỗ phóng thích cuồng bạo năng lượng kết hợp lại, hình thành một cỗ càng thêm tinh Thuần Thuần túy Thiên Địa Nguyên Khí.

Cẩn thận cảm thụ được cỗ này tinh thuần nguyên khí.

Trần Phong kinh hi phát hiện, chẳng biết tại sao, những cái này cuồng bạo năng lượng, bị thân thể của mình nào đó một cỗ lực lượng thần bí một mực khống chế, đã cùng trong cơ thể nguyên khí đến mật không thể phân ra tình trạng.

Mà không ngừng tràn đầy nguyên khí, để cho Trần Phong có một loại sắp đột phá cảm giác.

Trần Phong lúc này quả thực là hết sức cao hứng.

Muốn biết rõ, chính mình chuyển thể trọng sinh đến nay, không được một cái tháng, mà trong một tháng này, từ vô đồ Nhị trọng thiên, lên như điều gặp gió đến vô đồ tứ trọng thiên, bây giờ còn chưa từng có đi vài ngày thời gian, lần nữa đối mặt đột phá đến vô đồ ngũ trọng thiên tình trạng, cái thành tích này, coi như là kiếp trước Phong Viêm Vũ Đế cũng là không có loại này tiến cảnh.

Nếu để cho người biết được, từ vô đồ Nhị trọng thiên đến ngũ trọng thiên, chẳng qua là một cái tháng, nhất định không có người tin tưởng, nhưng sự thật liền bày ở nơi này.

Bảo kiếm mũi nhọn từ ma luyện xuất, có thể có hôm nay tiến cảnh, truy cứu căn bản, Trần Phong cũng không có có kỳ ngộ gì, mà là khảo thí bản thân nỗ lực, cùng với không ngừng mà chiến đấu, dẫn đến nguyên khí khôi phục cùng hấp thu tốc độ tăng nhanh, cùng với bộ kia chính mình thật sâu ghi nhớ thừng gỗ tu luyện phương pháp, như thế đủ loại, kết hợp với kiếp trước vẫn lấy làm ngao Pháp Bảo Luyện Hồn Vương Đình, không sai Trần Phong mới có thành tựu ngày hôm nay.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh.

Tại cảm nhận được trong đầu kia một chút linh quang xuất hiện thời điểm, Trần Phong liền đem Luyện Hồn Vương Đình té ra.

Toàn thân đen kịt có chút cũ nát Luyện Hồn Vương Đình, đang bay ra trong tích tắc, nhất thời phát ra một tiếng phong kêu.

Trần Phong cười nhạt một tiếng, trong miệng pháp quyết không ngừng tuôn ra.

Mà ở nguyên khí đích thúc dục, hai tay dần dần có khí lực, lúc này đang tại không ngừng đánh ra từng đạo huyền diệu phức tạp thủ ấn.

Những cái này thủ ấn, lần lượt đập ở trên Luyện Hồn Vương Đình, mà theo mỗi một đạo thủ ấn gia trị, Luyện Hồn Vương Đình phát tán ra tới hào

quang, chính là càng thêm cường thịnh trên một phần.

Dần dần, không biết Trần Phong tổng cộng đánh ra ít nhiều đạo thủ ấn, Luyện Hồn Vương Đình phát ra ánh sáng, đã đem hơi đen một chút âm phòng nhỏ theo tươi sáng.

Trong phòng khách, nội tâm như trước bang bang nhảy loạn Nhạc San San, cảm nhận được chính mình ký túc xá nguyên khí đột nhiên bắt đầu tuôn ra, lại hướng khuê phòng nhìn lại, chính là sáng tỏ Trần Phong đang tu luyện, mà từ nguyên khí cô động tốc độ có thể suy đoán ra, lúc này Trần Phong sợ là đang tại đột phá tình trạng nguy cấp.

Vì vậy, Nhạc San San hai mắt trầm xuống, nàng biết, hiện giờ Trần Phong gây thù hằn quá nhiều, tùy thời đều có người tìm tới cửa báo thù, nếu là lúc này bị người đột nhiên cắt đứt Trần Phong đột phá, hậu quả kia không thể tưởng tượng nổi, nhẹ thì nguyên khí ngược dòng công lực biến mất, nặng thì tẩu hỏa nhập ma vĩnh viễn nhập ma đạo.

Nhạc San San không chần chờ nữa, rút ra bên hông bảo kiếm, đem chính mình thần thức phóng thích, phương viên trăm mét đều không chế tại thần thức của Nhạc San San ở trong, trong vòng trăm mét, bất kỳ gió thổi cỏ lay đều là thu hết vào mắt.

Mà Trần Phong tự nhiên cảm nhận được Nhạc San San thần thức mở rộng, hiểu ý cười, chính là chuyên tâm tu luyện.

Chỉ thấy, chen chúc mà đến Thiên Địa Nguyên Khí, tại thân thể của Trần Phong xung quanh bị một cỗ lực lượng vô hình ngăn trở, từng tầng không ngừng trùng điệp áp súc, mà khi áp súc tới trình độ nhất định, Luyện Hồn Vương Đình hào quang lóe lên, những cái này nguyên khí, chính là dựa theo một cái quỹ dị chảy về phía, trên không trung hình thành một cái to lớn vương đình đồ đẳng.

Những cái này nguyên khí, dọc theo đồ đẳng đình bắt đầu lưu động, đến cuối cùng thời điểm, liền bị Trần Phong té ra Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình hấp nạp trong đó.

Tuy quá trình có chút quái dị, thế nhưng kể từ đó, Luyện Hồn Vương Đình hấp thu nguyên khí đích tốc độ, tự nhiên là nhanh hơn vô số lần.

Trong lúc nhất thời, cường đại hấp lực, thẳng để cho trên mặt bàn bày đặt đồ sứ bắt đầu lay động.

Một mực cảnh giác vạn phần Nhạc San San, cảm thụ được mãnh liệt như thế nguyên khí ba động, trong nội tâm nhất thời cả kinh.

"Trần Phong này, chẳng lẽ là muốn đột phá võ đồ chi cảnh sao, làm sao có thể xuất hiện mãnh liệt như thế nguyên khí ba động, thật là khiến người thần phục!" Nhạc San San có chút không rõ ràng cho lắm, nếu chỉ là từ võ đồ tứ trọng thiên đột phá đến ngũ trọng thiên, quả quyết sẽ không gây ra động tĩnh lớn như vậy.

Ồ...ồ...ồ...n...g ~ theo đại lượng nguyên khí dũng mãnh vào, Luyện Hồn Vương Đình phát ra từng đợt âm thanh vù vù, mà theo mỗi một hồi âm thanh vù vù vang lên, từ Luyện Hồn Vương Đình đình, bay ra từng sợi kim tuyến.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Một trăm mười một chương võ đồ ngũ trọng thiên

Những cái này kim tuyến giống như thực chất hóa đồng dạng, tí ti từng sợi rủ xuống, trực tiếp từ đỉnh đầu của Trần Phong chui vào trong thân thể.

Đây là do Luyện Hồn Vương Đình tinh luyện về sau Nguyên Khí Tinh Hoa, người bình thường đột phá, chỉ có thể dựa vào bản thân cường ép hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, tự nhiên động tĩnh rất nhỏ.

Mà Trần Phong mỗi một lần đột phá, đều là rất khó làm cho người ta lý giải, Vũ Hồn, vốn là thân thể một bộ phận, cũng không thể trực tiếp cưỡng không nguyên khí đích ngưng tụ cùng tinh luyện, ngưng tụ cùng tinh luyện nhiệm vụ, là đan điền gây nên.

Mà Trần Phong Vũ Hồn, lại có thể ngưng tụ cùng tinh luyện nguyên khí, quả thực là ra ngoài ý định.

Hơn nữa càng thêm làm cho người ta tắc lưỡi chính là, Luyện Hồn Vương Đình tinh luyện nguyên khí đích tốc độ, rõ ràng so với đan điền tinh luyện muốn nhẹ nhõm mau lẹ vô số lần, hơn nữa nó tinh luyện ra Nguyên Khí Tinh Hoa thuần túy trình độ, xa xa ở đan điền phía trên.

Luyện Hồn Vương Đình, vốn là Phong Viêm Vũ Đế chuyển thể trọng sinh chi trước một cái Pháp Bảo.

Nhưng không phải này Phổ thông Pháp Bảo.

Chính là bởi vì vậy đồ chơi, Trần Phong bị vô số Vũ Đế cường giả truy sát, cho nên mới phải luân lạc tới vẫn lạc tình trạng.

Liền Vũ Đế đều tìm kiếm nghĩ cách Pháp Bảo, tự nhiên không phải là đơn giản tồn tại.

Cho nên, Luyện Hồn Vương Đình có thể có này hiệu quả đặc biệt, cũng là tại hợp tình lý,

Lúc này, theo như kim tuyến tiến nhập thân thể, Trần Phong trong cơ thể cuồng bạo năng lượng, tại gặp được những cái này kim tuyến thời điểm, liều mạng vùng vẫy, rốt cục móc ra không biết tên lực lượng trời buộc, muốn xông thoát ra đi, chỉ là kim tuyến há có thể buông tha những cái này hiểm có cuồng bạo năng lượng, nhao nhao là từng đoàn từng đoàn vây lại.

Tại kim tuyến bao bọc, những năng lượng này bị một mực đưa vào trong Đan Điền, cùng lúc đó trong Đan Điền mỏng manh nguyên khí, tại gặp được những cái này kim tuyến thời điểm, cũng là phát sinh chất biến hóa, nhanh chóng biến thành từng cái một lốc xoáy, cùng những cái này kim tuyến kết hợp lại, trong lúc nhất thời, Trần Phong toàn bộ trong Đan Điền nguyên khí, trở nên vô cùng tinh thuần, dựa theo tiến độ này tiến hành hạ xuống, đừng nói là đột phá vỡ đồ ngũ trọng thiên, chính là nhất cử đột phá đến vỡ giả chi cảnh cũng là chuyện đương nhiên.

Thấy được trong cơ thể biến hóa, Trần Phong đầu tiên là vui vẻ, thể nhưng cân nhắc đến Luyện Hồn Vương Đình hiện tại vừa mới chữa trị, bản thể hết sức suy yếu, cũng là nhu cầu cấp bách tinh thuần nguyên khí đích tể luyện, bằng không trường kỳ dùng cái này hạ xuống, Vũ Hồn không chiếm được tu luyện, sau này mình cũng là khắp nơi bó tay bó chân.

Vì vậy Trần Phong chỉ có thể là nhịn đau, không chế được Luyện Hồn Vương Đình kim tuyến lưu động, cũng không có toàn bộ rót vào đến trong thân thể.

Mà lúc này rót vào đến trong thân thể kim tuyến, tại Trần Phong luyện hóa cùng dung hợp, đã hoàn toàn bị thân thể chỗ chấp nhận.

Mà Trần Phong thực lực, cũng là thuận lợi đột phá đến ngũ trọng thiên.

Tại một sát na kia, tự Trần Phong thân thể xung quanh khí tràng, cũng bị Trần Phong tấn cấp mang đến khí thể chột bao phủ, mà Trần Phong bởi vì muốn không chế Luyện Hồn Vương Đình ở trong nguyên khí, cũng không thể toàn phương vị chú ý được chu toàn, kia thân thể xung quanh khí thể, trong lúc nhất thời không có được không chế, oanh một chút phá tan Trần Phong đỉnh đầu nóc phòng.

Trong lúc nhất thời, mái ngói xà nhà trong chớp mắt đã bị chấn vỡ, lúc này trên đỉnh đầu Trần Phong, đã xuất hiện một cái động lớn, mà xuyên thấu qua động nhìn ra đi, là một mảnh trắng sáng sao thưa.

Những cái kia lộn xộn dương rơi xuống gạch ngói vụn, cũng ở tiếp xúc đến Trần Phong xung quanh khí tràng thời điểm, trong chớp mắt bị chấn thành hư vô, tiêu tán tại ở giữa thiên địa, đó có thể thấy được, tấn chức vỡ đồ ngũ trọng thiên, Trần Phong thực lực hiện lên tăng lên thẳng tắp, là lúc trước chỗ không có thể so sánh.

Mà lúc này, Trần Phong đột phá xa xa không có hoàn thành.

Hắn muốn lợi dụng những cái này còn không có tiêu tán nguyên khí, đem Luyện Hồn Vương Đình hảo hảo tể luyện một phen.

Ở lần trước luyện chế đồ phẩm chiến đao thời điểm, Trần Phong đã phát giác được, Luyện Hồn Vương Đình bởi vì chữa trị không triệt để nguyên nhân, tại luyện khí thời điểm cũng không thể vận dụng tự nhiên, hơn nữa đối với tài liệu luyện khí tinh lọc chiết xuất đều không thể phát huy nó ưu thế, mà lần này, Trần Phong chính là muốn chữa trị những cái này mảnh không thể tra lỗ thủng, dùng cái này tới đối mặt kẻ tiếp luyện khí cuộc thi, nhất định là làm ít công to.

Tu luyện không tuế nguyệt, lúc Trần Phong lần nữa mở mắt thời điểm, đã là ngày kế tiếp buổi sáng mười phần.

Mở mắt ra Trần Phong chính là thấy được trước mắt cách đó không xa, đứng một cái bóng hình xinh đẹp.

"Buổi sáng tốt lành a mỹ nữ." Đột phá tu vi, hơn nữa thương thế đạt được thật lớn khôi phục, Trần Phong tâm tình cũng không tệ lắm, thấy được Nhạc San San nhíu mày nhìn nhìn hắn, chính là xuất khẩu trừu đùa.

"Hào cái đầu của ngươi, ngươi xem một chút ngươi đem ta phòng ở làm thành cái dạng gì!" Nhạc San San có chút ít tức giận nói nói.

Trần Phong lúc này mới phát giác, hôm nay dương quang dường như có chút chói mắt, như tại bên ngoài đồng dạng, ngẩng đầu nhìn lên, tầm mắt rộng rãi sáng vô cùng, lúc này mới nhớ lại, ngày hôm qua đột phá thời điểm, một luồng chân khí từ trên đỉnh đầu phương đột phá mà đi, phá tan nóc phòng.

Nhìn thấy cảnh này, tuy là da mặt hết sức dày, Trần Phong cũng khó tránh khỏi là xấu hổ gãi gãi đầu, cẩn thận từng li từng tí nói: "Củ thi không đi mới thì không tới, đem chỗ ở của ngươi làm xấu, đúng là vô ý, ngươi muốn phải không chú ý, có thể ở đến ta ký túc xá đi, ta đại lực hoan nghênh!" Trần Phong lần đầu tiên cảm thấy, nguyên lai gặp rắc rối cũng có thể mang đến may mắn, hơn nữa còn là đào hoa.

"Hừ, ai muốn vào ở ngươi ký túc xá." Nhạc San San lông mày đứng đấy, mắt thấy muốn tức giận.

Trần Phong lại là vung tay lên vỗ vào trên ót, bưng bình đại ngộ nói: "Hôm nay là không phải có khóa."

Nhạc San San bĩu môi, thấy Trần Phong như thế xảo ngôn lệnh sắc nói sang chuyện khác, thật sự là khí địch muốn ỏi huyết, thế nhưng hôm nay thật sự là có khóa, hơn nữa thăm Bích Dao lão sư ngày hôm qua còn đặc biệt dặn dò, nhất định phải mang Trần Phong đi, hiện tại kinh do Trần Phong vừa nói như vậy, Nhạc San San cũng là nghĩ tới.

"Thật sự là bất người không có biện pháp, đi thôi, đi học." Nhạc San San trợn mắt liếc một cái Trần Phong, phẩy tay áo bỏ đi, tại cửa gọi qua thị nữ, trầm thấp phân phó vài tiếng, liền dẫn Trần Phong đi ra nữ sinh ký túc xá.

Tuy Trần Phong mọi cách không tình nguyện đi học, thế nhưng vì kế hoạch hôm nay cũng chỉ có thể như thế.

Đi theo Nhạc San San đằng sau, như là một cái tùy khuất tiểu nam hài, không ngừng cùng Nhạc San San đến gần, mà Nhạc San San giống như là một sinh khí địch vợ bé, căn bản không để ý tới Trần Phong, mà Trần Phong sẽ không để ý, rốt cuộc hẳn biết, ngày hôm qua chính mình tu luyện, Nhạc San San thế nhưng là hộ pháp một buổi tối, một đêm không có nghỉ ngơi mặc dù đối với tu giả mà nói không coi vào đâu công việc, thế nhưng Nhạc San San phần này tâm ý, hay để cho Trần Phong có chút băn khoăn, huống chi chính mình còn nghĩ người ta khuê phòng như vậy rồi tỉnh rồi ngủ, không biết còn tưởng rằng ngày hôm qua cùng Nhạc San San đã làm cái gì nhận không ra người hoạt động, đem nóc phòng đều bị phá vỡ nữa nha.

Vừa ra Nhạc San San viện lạc, Trần Phong nhất thời phát giác, có vô số đạo mục quang quét tới.

Tất cả đều là tuổi trẻ nữ tử, bất quá Trần Phong cũng không kinh ngạc, rốt cuộc nơi này thế nhưng là nữ sinh ký túc xá, tại nữ sinh ký túc xá nhìn thấy một nam tử sinh, tự nhiên hạc giữa bầy gà làm người khác chú ý.

Thấy được Nhạc San San sau lưng Trần Phong, chúng nữ tử đều là vẻ mặt tức cười, sau đó nhao nhao châu đầu ghé tai không biết nói cái gì đó.

Cao cao tại thượng hoa hậu giảng đường Nhạc San San, tự nhiên sẽ không để ý tới người bên ngoài rành rồi ngôn toái lời nói, huống chi Trần Phong cuồng vọng như vậy người cũng có thể nhẫn, năng Nhạc San San càng có thể chịu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Âm hiểm Phong Yến

Không có đã lâu, hai người chính là tại đặc biệt mục quang nhìn chăm chú đi tới Luyện Khí Đường.

Lúc này trong phòng đã tụ tập thiết nhiều đệ tử, Trần Phong quét mắt qua một cái chính là thấy được Phong Yến cũng ở trong đó, hai người mục quang giao tiếp, Trần Phong từ Phong Yến trong ánh mắt phát giác được một tia hàn ý.

Mà theo Trần Phong cùng Nhạc San San tiến nhập, phòng học nhất thời loạn cả một đoàn, hiện tại đại đa số người đều là nghe nói Trần Phong chuyện xưa, vô đồ tứ trọng thiên tu vi, vậy mà đánh bại Liên Thủ Đường vương bài tay săn giết Tổng Vãn.

Hơn nữa càng thêm làm cho người nói chuyện say sưa chính là, Trần Phong trên tay cái thanh kia vũ khí -- đồ thăm chiến đao, mọi người nhao nhao suy đoán chiến đao phẩm giai cùng với khởi nguồn, từ bọn họ trong ánh mắt lộ ra vẻ tham lam, Trần Phong có thể tưởng tượng ra được, nếu là lúc này là tại dã ngoại, những người này nhất định sẽ đi lên giết người cướp của.

Lúc này Phong Yến đang tại một nhóm người này túm tụm, thấy được Trần Phong sau khi đi vào, Phong Yến chính là nhanh chóng đem trong mắt hận ý che dấu hạ xuống, trực tiếp đi đến Trần Phong trước người.

Nhạc San San không nghĩ tới Phong Yến tại hôm qua chịu nhục, hôm nay nhanh như vậy liền có thể điều chỉnh xong, rốt cuộc tại nhạc San San trong mắt, Phong Yến thế nhưng là một cái có thù tất báo người, hiện giờ như vậy hi nhạc bộ đáng, sau lưng không biết cất dấu cái gì hoa dạng.

Nghĩ tới đây, nhạc San San chính là rốt cục quay đầu lại nhìn Trần Phong liếc một cái, thấy hẳn cũng ở ngây ngốc nhìn mình, chính là khuôn mặt nhỏ đỏ lên, kéo tay của Trần Phong liền hướng Trần Phong đi đến.

Một màn này cho toàn lớp đồng học thấy được, nhất thời trong phòng học hoàn toàn yên tĩnh không tiếng động.

Rốt cuộc, Phong Yến truy cầu nhạc San San chuyện này, thế nhưng là mọi người đều biết, hơn nữa, Phong Yến vẫn là nhạc San San đồng đạo người theo đuổi bên trong, có thực lực nhất một cái.

Mà hiện giờ, thấy được nhạc biểu hiện của San San, Trần Phong này hiển nhiên đã đem nhạc San San đuổi tới tay nha.

Mà đáng nhắc tới chính là, ngày hôm qua Phong Yến vẫn còn ở phòng học lời thề son sắt buông xuống cuồng ngôn, bảo hôm nay liền có thể dắt tay nhạc San San.

Mọi người ở đây mỗi mắt mong chờ thời điểm, nắm nhạc San San bàn tay nhỏ bé dĩ nhiên là Trần Phong.

Trần Phong hôm nay, lại một lần nữa rung động tất cả mọi người Tiểu Tiểu nội tâm.

Lần đầu tiên là bởi vì nó thâm bất khả trắc thực lực, lần thứ hai chính là bất hiển sơn bất lộ thủy dắt tay nhạc San San.

Trong lúc nhất thời, trong phòng học mục quang khác nhau.

Không hề phục khí đích, có hăm mộ, không đồng nhất mà nói.

Mà Phong Yến biểu tình lúc này cũng là thay đổi lại biến, chỉ là rất nhanh hấn liền ổn định lại, bởi vì Phong Yến đã có chủ ý.

Lúc này, đã có mắt sắc phản ứng nhanh đến đệ tử, vây quanh Trần Phong chỗ ngồi lôi kéo làm quen.

Rốt cuộc tại Thiên Hạc này Học Viện, Trần Phong thế nhưng là đánh bại Liệp Thủ Đường cao cao tồn tại, lúc này nếu có thể bọ đỡ được Trần Phong, kia không thể nghi ngờ tại Thiên Hạc Học Viện chính là nhiều một khóa Thương Thiên đại thụ.

Phong Yến cười lạnh đi đến Trần Phong trước bàn, hữu ý vô ý nói: "Trần Phong người tới rồi, ngày hôm qua thương thế tốt lên ra sao."

Phong Yến nói chuyện quái gở, làm không rõ ràng lắm hấn đây là chơi cái gì, bất quá chỉ cần nhớ kỹ, người này khắp nơi tính kế người chính là.

Trần Phong như cũ là kia phó yêu chết bất tử bộ dáng, liếc mắt, gầy lấy rí mũi, dùng lòng trắng mắt ngắm Phong Yến liếc một cái, cũng không nói chuyện.

Trần Phong như thế như vậy, Phong Yến như cũ là không tức giận, đó có thể thấy được, người này nên là đến cỡ nào ti tiện.

6 nhìn p đang A bản I chương và tiết trên G khốc 6 tượng {l mạng lưới W

"Ta xem người cái thanh kia đồ thẩm chiến đao, dễ như trở bàn tay liền đem cực băng lưỡi dao sắc bén phá hư, như vậy nó phẩm giai nhất định tại kia cực băng lưỡi dao sắc bén phía trên." Phong Yến êm tai nói tới, phảng phất rất có nghiên cứu tựa như.

"Nói nhảm." Trần Phong không kiên nhẫn nói, sáng sớm liền đụng phải một con ruồi, thật là làm cho người buồn nôn không được.

"Từ quá trình chiến đấu, cùng với Tống Văn trong thi thể phát hiện, đao của người, hấn là hàm ẩn Hỏa thuộc tính cùng độc thuộc tính hai loại thuộc tính, cũng chính là, vũ khí của người chẳng những phẩm giai cao hơn, hơn nữa thuộc tính cũng là vạn dặm không một song thuộc tính, như thế nói đến, luyện chế cây đao này người, nhất định tại luyện khí phương diện, có dị thường hơn kinh nghiệm mới đúng, hấn là người này là người?" Phong Yến giả bộ có chút kinh ngạc bộ dáng.

Bất kể như thế nào, hấn cũng phải nói bóng nói gió xuất ra luyện chế cây đao này người là ai, nếu thật là Trần Phong vậy dễ dàng, trực tiếp giết chết chính là, như vậy Văn Thủy Thành Luyện Khí Sư liền thuộc hấn Phong Yến lợi hại nhất.

Nhưng, như không phải Trần Phong chỗ luyện chế, mà là Trần Phong sau lưng có cao nhân, vậy không dễ làm, rốt cuộc người kia từ một nơi bí mật gần đó, hơn nữa cao siêu như vậy thủ pháp, nhất định không phải một cái bình thường Luyện Khí Sư, đối phó lên quả thực có chút khó khăn.

Trần Phong kì thực không ngờ rằng, Phong Yến này hội như vậy chán ghét, thực muốn xông tới hành hung người này một hồi.

"Ngại người trúng sự tình!" Trần Phong nhìn nhìn Phong Yến, sắc mặt bình tĩnh nói, biểu tình cộng thêm những lời này, như vậy để cho nghe được người đều không cảm thấy đây là tại mắng chửi người.

"Ha ha, Trần huynh không cần nhiều lo, kỳ thật ta là lo lắng cho người." Phong Yến cười dị thường gian trá, thuộc về về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười loại kia.

"Có chuyện nói, có rắm thả, đừng quấy rầy chúng ta ngọt ngào thời gian." Trần Phong hướng Nhạc San San nhích lại gần, người sau khuôn mặt nhỏ nhắn lần nữa đỏ lên.

"Chỉ sợ người muốn ly khai Nhạc San San của ta." Phong Yến khước miệng nhẹ nhàng giọng lên, dương dương đắc ý nói.

Nghe nói lời ấy, Nhạc San San sửng sò, tuy những lời này nghe cảm giác, cảm thấy có chút không đúng, nhưng dính đến nàng, nàng hay là trong lòng căng thẳng.

"Lần này nhị tinh Luyện Khí Sư cuộc thi, bên trong có một mảnh quy định, tham gia cuộc thi đoàn đội người hợp tác, phải đều tại nhất tinh Luyện Khí Sư trở lên, Trần Phong, người là nhất tinh Luyện Khí Sư à." Phong Yến đắc ý hỏi.

Nghĩ nghĩ, Trần Phong chỉ có thể là vô tội thừa nhận: "Không phải."

"Vây đáng tiếc, dựa theo quy định, ngươi là không thể tham gia cuộc thi." Nói qua, Phong Yến bay tới một cái đáng thương biểu tình, dường như lại vì Trần Phong cảm thấy tiếc hận, thế nhưng cho dù ai cũng có thể nhìn ra, đây là tại châm chọc khiêu khích.

"Cái gì quy định không quy định, quy định chỉ là hạn chế các ngươi những đồ bỏ đi này, đối với ta không có hiệu quả." Trần Phong một bộ khinh thường thần sắc, đối với hắn mà nói, tất cả khuôn sáo đều là hồ giấy, đâm một cái liền phá, cho nên Phong Yến tự cho là tìm được rất ngu ngốc mặt phương thức, Trần Phong căn bản không để ý.

"Hảo, có gan, đến lúc sau cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi!" Phong Yến sắc mặt trầm xuống, đối với Trần Phong loại này lợn chết tiết không sợ mở nước nóng người, mềm dao găm đã là không có hiệu quả, chỉ có thể là mạnh bạo.

Lúc này, toàn bộ tiếng động lớn ồn ào phòng học đột nhiên an tĩnh lại.

Tất cả mọi người hướng công môn nhìn lại, chỉ thấy, thâm Bích Dao, một thân bạch Vân Trường bào nhẹ nhàng mà đến.

Thâm Bích Dao con mắt bình tĩnh không có sóng từ mỗi một đệ tử trong ánh mắt đảo qua.

Nàng kia siêu phàm thoát tục nhẹ nhàng khí chất, giống như tiên nữ, thánh khiết vô cùng, nhất là kia song như nước đôi mắt sáng, tựa hồ có thể xem thấu nhân tâm đồng dạng, cả người thoát tục khí chất, cộng thêm chỉ có Học Viện lão sư tài năng mặc bạch Vân Trường bào, dường như có nhiều mê người.

Chỉ là, tại thâm Bích Dao ánh mắt đảo qua Trần Phong thời điểm, đột nhiên một hồi, một cái sáng lạn khuôn mặt tươi cười xuất hiện ở trên mặt của nàng.

Cảm giác được nàng kia như Mộc Xuân Phong tiểu ý, mỗi một đệ tử đều là thể xác và tinh thần đạt được thật lớn tầm cỡ đồng dạng, trong chớp mắt một thân nhẹ nhõm vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Không biết trời cao đất rộng

"Các học sinh hảo, hôm nay trình trọng cùng mọi người nói một tiếng, nhị tinh Luyện Khí Sư đánh giá, hôm nay chính là chính thức bắt đầu, phía dưới muốn tham gia cuộc thi đồng học, xin theo ta đến khảo thí đại sảnh đến đây đi." Thâm Bích Dao thanh âm ngọt ngào, nghe, như Xuân Phong ảm áp.

Khảo thí đại sảnh, nơi này dung hợp với luyện khí cùng luyện được các loại tiểu khảo thí sân bãi.

Ở chỗ này, tham gia Học Viện, cần khảo thí đến phối hợp tài liệu, dung luyện kim loại, điều khiển Vũ Hồn. . . Hết thấy cùng luyện khí có quan hệ cơ bản tín tức.

Lúc này khảo thí đại sảnh chính giữa, trùng trùng điệp điệp đội ngũ dãy lấy đội ngũ chỉnh tề, đang tại từng cái một chờ đợi mình đánh giá, mà Trần Phong tự nhiên cũng là ở trong đó.

Ở đại sảnh đối diện, có một loạt khung làm việc (cubical), từng cái tiểu trong phòng đều có chuyên môn xác định và đánh giá nhân viên, cho mỗi một người học viên cần thận đánh giá.

Mà hàng này gian phòng lúc trước, có một khối tương tự bục giảng địa phương, thâm Bích Dao chính là đứng ở nơi đó chỉ huy mọi người.

Đội mọi người xếp thành hàng, nàng chính là nói một ít đề cho:đội chút nữa sắp sửa khảo thí thì chú ý hạng mục công việc, cùng với không cần khẩn trương. . .

Rốt cục đợi nàng nói xong, chuẩn bị bắt đầu cuộc thi thời điểm, thâm Bích Dao nhân tình sáng lên, chỉ vào đội ngũ nói: "Trần Phong ngươi không cần xếp hàng, nơi này từng đệ tử đều là nhất tinh Luyện Khí Sư, ngươi đi theo xem nào nhiệt gì."

Trần Phong một hồi không lời, này thâm Bích Dao thiết là, nếu sớm nói như vậy, chính mình còn chưa nữa nha.

Mà Phong Yến lúc này phảng phất tìm được cây cỏ cứu mạng đồng dạng, xác thực mà nói, hắn rốt cuộc tìm được nhục nhả Trần Phong nhược điểm.

"Thiết là, thật giả lẫn lộn bịt tai mà đi trốn chuông đồ, thật sự là đáng xấu hổ cực kỳ nha." Thanh âm của hắn không lớn, nhưng ở này mỗi một đệ tử cũng

có thể rõ ràng nghe được, rước lấy mọi người một hồi chăm chọc khiêu khích.

Mà đối với những thứ này, Trần Phong ngược lại là không nghe được đồng dạng, tiến đến thăm Bích Dao trước mặt nóng bỏng bắt chuyện, rốt cuộc thăm Bích Dao cùng Nhạc San San không đồng nhất, ngực lớn chân dài rất xinh đẹp không nói, càng thêm là kia xóa thành quen thuộc thủy mị, cộng thêm như thiếu nữ đồng dạng thanh âm, thật là làm cho Trần Phong nhìn không được muốn tới gần.

Điều này chẳng lẽ chính là khác phái đối với hấp sao?

Trần Phong mặt ngoài nói qua mười phần nghiêm chỉnh, thế nhưng trong đầu lại tràn ngập thiết nhiều thiết nhiều ý nghĩ hảo huyền.

Những người khác đều chờ thăm Bích Dao ra lệnh chuẩn bị bắt đầu đánh giá, thế nhưng là Trần Phong ngược lại tốt rồi, dường như là cố ý, quán quít lấy thăm Bích Dao nói qua nói vậy, căn bản không cho thăm Bích Dao thở gấp miệng khí đích cơ hội.

"Trầm lão sư, vài ngày không thấy, người thế nhưng là lại đẹp lên." Trần Phong chi tiết nói, thuận tiện hướng trước ngực kia dính bông tuyết nhìn lại, ý của hắn là nơi này đẹp, thế nhưng là thăm Bích Dao không như vậy cho rằng.

Ha ha ha ~ thăm Bích Dao cười cười run rẩy hết cả người, như là lần đầu tiên nghe được Trần Phong nói như vậy, khẳng định cho rằng Trần Phong là tại khinh bạc nàng, mà bây giờ bất đồng, thăm Bích Dao đã thành thói quen.

"Cảm ơn khích lệ, người cũng là rất ưu tú nha, vài ngày không thấy, thực lực tăng vọt, mà ngay cả Tống Văn cũng có thể đánh bại." Thăm Bích Dao cười nói tự nhiên nói.

Thấy được hai người kia giống như tình lữ đồng dạng treu chọc, chúng đệ tử thiếu chút nữa cười sặc sụa.

Mà Phong Yến lúc này cũng là thần không biết quỷ không hay cò đến Nhạc San San trước người, đối với Nhạc San San nói: "Ta đã nói a, Trần Phong loại người này, cũng liền một môi công phu, mặc dù hắn tại xảo ngôn lệnh sắc, Trầm lão sư cũng sẽ không đi cửa sau để cho hắn tham gia cuộc thi, người xem cái kia dạng, chỗ nào như một Luyện Khí Sư, người hay là theo ta một chỗ a, bây giờ hối hận vẫn còn kịp nhé." Phong Yến không khỏi đắc ý nói.

Nhạc San San nhẹ nhàng nhún mày, nội tâm vô cùng thấp thỏm, nếu là Trần Phong thật sự không thể tham gia cuộc thi, như vậy nàng lại không muốn cùng Phong Yến hợp tác, rốt cuộc người của Phong Yến phẩm năng hay là căm thù đến tận xương tủy, như vậy, chẳng lẽ thật sự muốn đổi mặt gia tộc từng phật sao?

Lúc này, quan hệ lôi kéo không sai biệt lắm.

Trần Phong đứng ở trên giảng đài, từ thăm Bích Dao trong tay túm lấy một trang giấy.

Phía trên là kỷ lục mỗi một người học viên cơ bản tin tức, trong tay mỗi người đều có như vậy một trương tờ đơn, dùng để kỷ lục lần này trước khi thi khảo thí kết quả, nếu như hợp cách, thăm Bích Dao hội che lên một cái con dấu, biểu thị nên đệ tử có tư cách tham gia cuộc thi, mà nơi này còn dư lại một trương, chính là Trần Phong tờ danh sách, nếu như lão sư không phát, chỉ có thể chính mình cầm bị.

Nhìn nhìn tờ đơn, Trần Phong không chút nào khách khí đích nói: "Lão sư, người trực tiếp cho ta che lên chương, ta còn có chuyện, mấy ngày nay rất bận rộn, người hiểu được." Trần Phong không cho cự tuyệt nói.

Thanh âm lớn đại, đưa đến khảo thí đại sảnh mỗi một đệ tử cũng nghe được.

Phong Yến nghe được, biểu tình cực kỳ khoa trương, há to mồm cạc cạc cười to, không hề có hình tượng.

Chỉ vào Trần Phong, cần nhìn kẻ đàn mới có ánh mắt nhìn nhìn hắn, sau đó cười xuất nước mắt nhí, thật lâu mới tổ chức ngôn ngữ nói: "Này ngu vãi cả lòn (!) mới vừa nói gì, liền hắn còn muốn đánh vỡ trường học chế độ, trực tiếp con dấu? Ta không có nghe lầm chứ, đầu năm nay thật sự là mũi heo từ chọc vào hành tây. Liền có thể lấp giống Haaa....!"

Ngày bình thường cùng Phong Yến đi gần đệ tử, lúc này cũng là cực kỳ phối hợp trắng trợn nhục mạ cái gì, thanh âm thật thấp, trước mặt lão sư, bọn họ cũng không có Phong Yến như vậy can rở, như vậy hiển nhiên.

Lúc này, Trần Phong tròn mắt liếc một cái ngu vãi cả lòn (!) Phong Yến, tiếp tục nói: "Loại kiểm tra này, là dùng để sàng lọc tuyển chọn thực lực cao thấp không đều đệ tử, giống ta loại này xuất sắc người, như còn muốn tham gia loại kiểm tra này, đó mới thật là một cái chê cười." Trần Phong theo lý cố gắng, trật tự rõ ràng nói.

"Đừng không biết trời cao đất rộng đầu đất, giống ta loại thiên tài này đều muốn chờ xếp hàng khảo thí, chỉ bằng người còn muốn trực tiếp con dấu, mơ mộng hảo huyền!" Phong Yến rốt cuộc tìm được cơ hội phản kích, không còn có sắp xếp đi tắt yếu, nhảy chân mắng.

Thăm Bích Dao quả nhiên là lão sư, đối mặt đệ tử công phần, nàng cũng chỉ là cười nhạt một tiếng, ngữ khí bình thản nói: "Trần Phong nói những cái này, cũng không phải là không có đạo lý, trước đó, học viện là có này một phương diện quy định, bất quá đây chẳng qua là nhằm vào những cái kia mười phần chói mắt thiên tài."

"Đã nghe chưa, người như vậy liền nhất tinh Luyện Khí Sư đều không có tư cách đồ chơi, có cái gì tư Göschén thành cái đặc quyền này!" Phong Yến được một tác lại muốn tiến một thước, không lưu tình chút nào mặt.

Thẩm Bích Dao lúc này ý bảo Phong Yến an tâm một chút chờ vội, nhìn Trần Phong liếc một cái, cười tủm tỉm nói: "Trần Phong đồng học, tư chất coi như có thể, tối thiểu ta là chấp nhận, mặt khác đâu, ta thật cao hứng Trần Phong như thế có tiền thù tâm, rốt cuộc loại này nhị tính Luyện Khí Sư cuộc thi, đối với hần tới nói qua thực là một cái châm chọc a, nếu như hần muốn thi, ta đây chỉ có thể là đồng ý rồi."

Nói qua, tại trước mắt bao người, thẩm Bích Dao lịch cách một chút, trực tiếp cho Trần Phong tờ danh sách xây một cái chuông, lại còn hướng Trần Phong hiểu ý cười nói: "Mặt khác đâu, ngươi còn có tùy ý chọn lựa khảo đề nội dung cơ hội nhé."

Lần này, toàn trường yên tĩnh.

Tất cả mọi người không có làm mình bạch, phát sinh trước mắt rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Mà thấy như vậy một màn Phong Yến nhất hóa nhân, nhất thời khuôn mặt nóng rất đau, không chỉ như thế, từ mặt đến tâm, đến đan điền, đều là đau, liền ngừng đầu nhìn thẳng Trần Phong đứng khi đều không còn tồn tại.

Mà lúc này, thẩm Bích Dao rốt cục tuyên bố đánh giá bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Không muốn chết sẽ không chết

Phong Yến người xung quanh các loại, tại đám người đằng sau cúi đầu, đánh không nổi tinh thần, như là bị thiên sạch đồng dạng, về mặt cả tím nhan sắc, thỉnh thoảng nhìn trộm thấy được đang cùng thẩm Bích Dao nói chuyện lửa nóng Trần Phong, nhao nhao là hâm mộ ghen ghét hận, nhưng cũng chỉ có thể là nhìn xuống.

"Lão đại, này không khoa học, nếu như hần Trần Phong có thể có đặc quyền, vậy ngươi lại càng hần có cái đặc quyền này, lấy ngài tại luyện khí phương diện thực lực, thế nhưng là trong lớp người nổi bật!" Phong Yến một tiểu đệ, không quen nhìn Trần Phong cuồng vọng bộ dáng, nhưng là vừa không thể đưa hần như thế nào, chỉ có thể là tìm kiếm nghĩ cách ủng hộ Phong Yến cũng đi xin đặc quyền.

"Đúng vậy a đúng vậy a, người sáng suốt cũng có thể nhìn ra, lão đại thực lực, tuyệt đối đã đến theo như lời lão sư chơi mất thiên tài cấp bậc!" Khác một tiểu đệ, lăm la lăm lét bộ dáng, thế nhưng nói ra xác thực nổi tiếng, một bộ không thể nghi ngờ bộ dáng.

Phong Yến cúi đầu trầm tư một lát, phảng phất là quyết định đồng dạng, hít sâu một hơi, đi đến thẩm Bích Dao bên người.

"Thật sự là rất cảm tạ ngươi rồi Trần đồng học, từ kiếm quang đi ngang qua ngươi phương pháp cải tiến, rốt cục làm ra, hơn nữa với tư cách là bộ này phương án đưa ra người, ta cũng là nhận được viện phương ngự khen cùng coi trọng." Thẩm Bích Dao một bộ vui vô cùng bộ dáng, hận không thể vọt tới trên người Trần Phong, hung hăng hôn vào một chút.

Thế nhưng là Học Viện có rõ ràng quy định, mệnh lệnh rõ ràng cấm thầy trò yêu nhau, nếu để cho có không có hảo ý người thấy được, nhất định lại cảm lấy hành động lớn vãn vãn, cho nên thẩm Bích Dao chỉ có thể là vui vẻ hoa chân múa tay vui sướng, hoàn toàn mất đi một cái lão sư hần có nhẹ nhàng khí chất, phảng phất giống như một cái tiểu nữ hài nhi.

"Một cái từ kiếm quang mà thôi, Thiên Hạc Học Viện thật sự là làm bảo bối." Trần Phong trong lòng nghĩ đến, thế nhưng ngoài miệng lại không có nói như vậy, chỉ là qua loa nói: "Ta làm sao có thể lừa gạt lão sư ngươi đâu, dù sao đối với tại mỹ nữ, ta đều thành tâm đối đãi."

Thẩm Bích Dao bị Trần Phong ấn dấu lời trêu chọc khách khách cười không ngừng, thế nhưng đột nhiên thần sắc chính là nghiêm túc hạ xuống.

Trần Phong nhìn thấy, cho rằng tự mình nói sai, vội hỏi: "Làm sao vậy?"

"Trần Phong lần trước ngươi giết mất chuyện của Tống Văn, đã tại Học Viện truyền ra, mỗi người cũng biết ngươi giết Tống Văn, cùng với tại cuối cùng thời khắc, còn nhẹ dễ dàng giết chết Tống Cơ, cùng với Tống Gia rất nhiều gia đình cùng tộc nhân." Thẩm Bích Dao trình trọng nói.

"Cái này, đương nhiên, ta cũng không có trốn tránh cái gì, người là ta sát." Trần Phong không cho là đúng nói, dưới cái nhìn của hần, Tống Gia chẳng qua là một cái lên không được mặt bàn một đám con kiến mà thôi, Trần Phong căn bản không có để trong lòng.

"Ngươi có chỗ không biết, Tống Gia tại Vân Thủy Thành hay là rất có thực lực, bởi vì nhiều năm kinh doanh được liệu quan hệ, tự nhiên nhận thức rất nhiều thực lực cường đại tu giả, hơn nữa, ngươi cùng biên mậu của Tống Gia thâm cù, bọn họ tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ." Thẩm Bích Dao kỹ càng

cho Trần Phong giới thiệu nói.

"Bình tới tướng đỡ nước đến đất ngăn, chỉ là một cái Tổng Gia, nếu là ta bị điểm này tiểu ngăn trở hù đến, như vậy ta Trần Phong liền không phải Trần Phong." Trần Phong tựa hồ có chút tức giận, đứng chấp tay, một cổ Bá Giả khí tức tự nhiên sinh ra, băng lãnh để cho bất luận kẻ nào cũng khó khăn lấy tiếp cận.

"Tuy Tổng Gia thực lực cường đại, nhưng chúng ta cũng không phải là không có cách nào đối kháng." Thẩm Bích Dao không có chút nào bởi vì Trần Phong ngạo mạn mà tức giận, rốt cuộc có bản lĩnh người có thực lực, hoặc nhiều hoặc ít cũng có một ít tiểu quái thích, nàng cũng là nhìn quen lắm rồi, cho nên nàng như cũ là mười phần quan tâm nói.

"Biện pháp gì?" Trần Phong khó có thể cự tuyệt thẩm Bích Dao hảo ý, chỉ có thể là theo thẩm Bích Dao hỏi.

"Biện pháp này, lấy người thông minh tài trí, e rằng đã nghĩ đến, hơn nữa đã tại làm." Thẩm Bích Dao nụ cười trở nên thần thần bí bí, một đôi như nước trong veo con mắt, tựa hồ có thể nhìn thấu trong lòng Trần Phong suy nghĩ.

"Hà?" Trần Phong hồ nghi.

"Chính là trở thành một người hợp cách nhị tinh Luyện Khí Sư, muốn biết rõ, Luyện Khí Sư thế nhưng là rất có địa vị chức nghiệp, cũng tìm được luyện khí công hội cùng với trường học gia tộc coi trọng cùng với bảo hộ, chỉ là Tổng Gia, mặc dù bọn họ thế nào hận người, cũng không dám hiển nhiên đối phó người rồi, ta nói đúng không?" Thẩm Bích Dao thật cao hứng, rốt cuộc nàng rốt cục nắm giữ Trần Phong tiểu tâm tư, rốt cuộc nàng là lão sư, Trần Phong là đệ tử, lần trước Trần Phong ở trước mặt mặt mặt tại nàng, tuy mang đến cho nàng không nghĩ tới chỗ tốt, nhưng vẫn còn có chút ghen ghét, hiện giờ xem như thu hồi một chút tiền lãi.

"Ha ha, Trầm lão sư, lần này chỉ sợ là người nghĩ nhiều." Trần Phong làm rõ ràng thẩm Bích Dao dụng ý, cười khổ nói.

"Làm sao có thể, còn không thừa nhận, bị lão sư đoán trúng còn giả bộ cái gì nha." Thẩm Bích Dao làm nũng nói, tuy hết sức lười nhác, thế nhưng có thể trêu chọc một chút thành thực có chút quá mức đệ tử, hết thấy đều là đáng.

"Ta lần này tham gia cuộc thi, chỉ là bởi vì muốn trợ giúp Nhạc San San trở thành nhị tinh Luyện Khí Sư, về phần dùng cái thân phận này đối phó Tổng Gia, ta ngay cả không hề nghĩ ngợi, bởi vì ta mới vừa nói qua, chỉ là Tổng Gia, còn không trong mắt của ta." Trần Phong những lời này, có lẽ chỉ có bản thân hắn có thể hiểu, địch nhân của hắn, là thẩm Bích Dao thậm chí toàn bộ Vân Thủy Thành đều không tương đương nổi cường đại tồn tại, tại những địch nhân kia trước mặt, Tổng Gia không khác một cái không lồ trên tinh cầu con kiến, không hơn.

Thấy được Trần Phong như thế tự tin, hơn nữa biết được hắn cùng với Nhạc San San ái muội không rõ quan hệ, thẩm Bích Dao có chút nghiền ngẫm nhìn chăm chăm Trần Phong nhìn hội, khóe miệng câu dần ra một vòng cười yếu ớt, biết Trần Phong tính tình có chút cổ quái, liền không nói thêm gì nữa.

Mà lúc này, Phong Yến nhắm mắt theo đuôi đi đến phụ cận.

"Trầm lão sư, ta có một việc nghĩ thỉnh giáo một chút." Phong Yến nho nhã lễ độ nói.

Thẩm Bích Dao một lần nữa khôi phục một cái lão sư xứng đáng uy nghiêm, lạnh như băng nhìn nhìn Phong Yến nói: "Phong Yến, chuyện gì."

Phong Yến vuốt vuốt trước ngực một luồng mái tóc, động tác kia tựa như một cái nữ hài nhi đồng dạng, suy nghĩ một lát sau nói: "Là như vậy, ta cảm thấy được, tại luyện khí phương diện, trong trường học có thể vượt qua ta, ngoại trừ lão sư ngài, cùng với trường học những cái kia tiền bối, không có người có thể tại ta lúc trước, mà hiện giờ như Trần Phong như vậy gà mờ đệ tử đều có đặc quyền, ta đây. . ."

Không đợi Phong Yến nói xong, thẩm Bích Dao chính là nghiêm khắc mở miệng ngắt lời nói: "Phong Yến người không khỏi có chút không biết trời cao đất rộng a, nếu như người đây là tại vũ nhục ta sao."

"Sao dám sao dám, đệ tử làm sao dám vũ nhục lão sư ngài!" Phong Yến cuống quýt thi lễ nói, đồng thời nội tâm hết sức bất an, hắn còn không biết đâu chọc tới thẩm Bích Dao lão sư nữa nha.

"Trong lớp mọi người đều biết, từ kiếm quang luyện chế thành công, nếu không có Trần Phong đại lực tương trợ, ta là quả quyết sẽ không luyện chế ra, mà hiện giờ người nói Trần Phong là gà mờ đệ tử, như vậy cũng chính là ám chỉ, ta ngay cả gà mờ đều không phải?" Thẩm Bích Dao rốt cục nổi giận, tung hã Phong Yến thiên chi kiêu tử, thiên phú kinh người, thế nhưng thẩm Bích Dao may mắn cũng không cho mặt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Cấp ba độ khó

Phong Yến cái này mới bùng tình đại ngộ, một mực nghe nói có cái cuồng vọng đệ tử vậy mà trước mặt mọi người chỉ điểm lão sư luyện khí chi thuật, nhưng làm hắn không nghĩ đến chính là Trần Phong, hắn còn tưởng rằng là cấp cao đồng học, hiện giờ biết được, tự nhiên là thấp thòm lo âu.

"Bẩm đến đội ngũ ngoan ngoãn xếp hàng!" Thẩm Bích Dao rốt cục bình phục quyết tâm tình, lạnh lùng nói.

Từ đầu đến cuối, Trần Phong đều không nói gì, đối với bỏ đá xuống giếng công việc, hắn còn là không tâm tư làm, toàn bộ hành trình đều tại đảo lấy rầy tai một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng nhìn nhìn Trần Phong.

Cảm thụ được Trần Phong ánh mắt, Phong Yến lưng rét run, loại lão sư ra lệnh một tiếng, xám xịt trở lại đội ngũ, cái này Phong Yến thật sự là dễ bảo, cũng không dám có làm càn.

Trước khi thi đánh giá rất nhanh liền bắt đầu.

Tại một hàng kia ô vuông trong phòng, mỗi một đạo trên cửa, đều khắc dấu lấy hình thù kỳ quái phù văn, bất quá rõ ràng đọc xong những cái kia phù văn, liền có thể biết được nơi này mỗi một cái phòng đều là đang làm gì.

Trên cửa phòng Phù Lục, là dùng để dấu hiệu nên gian phòng đánh giá nội dung, từ trái đến phải, theo thứ tự là khảo thí luyện khí thủ pháp, luyện khí pháp trận, phong ấn, cùng với khẩu quyết, tài liệu phòng.

Những kiểm tra này yêu cầu bị người khảo thí, tại trong thời gian quy định hoàn thành khảo thí sư yêu cầu liền đạt tiêu chuẩn.

Bắt đầu cuộc thi, việt hơn một canh giờ, hơn mười vị đệ tử chính là khảo thí xong xong.

Mà lúc này, bên ngoài lại tới nhất ban chờ đợi khảo thí đệ tử.

Khốc □ tượng mạng lưới vĩnh cửu miễn S phí nhìn _i tiểu thuyết #;

Thẩm Bích Dao đem hoàn thành khảo thí chúng đệ tử triệu tập đến một chỗ, dựa theo thực lực bài danh đứng vững đội ngũ, không có thông qua khảo thí thì đứng ở một mặt khác đội ngũ, từ nơi này đào thải ra khỏi vòng.

Một hồi qua khảo nghiệm, có người vui mừng có người lo.

Mà Phong Yến thi là lần nữa đặt định danh tiến thiên tài của hắn, tại những kiểm tra này người bên trong, thực lực của hắn xa xa vượt lên đầu, xếp hạng vị thứ nhất.

Thế nhưng hắn cao hứng không bao lâu, tại thẩm Bích Dao an bài, Trần Phong đứng ở trước người của hắn, trong lúc nhất thời, sắc mặt của Phong Yến lần nữa biến thành màu gan heo.

loại đem những cái kia không có thông qua đệ tử từ nơi này đưa ra ngoài về sau, thẩm Bích Dao lần nữa trở về, mà lúc này trong tay của nàng nhiều ra một cái hộp.

cái hộp là từ khí viện Viện Trường Đại Nhân chỗ đó lấy tới.

Trong hộp để đó không phải cái khác, chính là cuộc thi lần này đề thi.

Dựa theo yêu cầu, mỗi một tổ đệ tử cũng có thể tuyển xuất hai bộ đề thi xuất ra, mà lựa chọn trong đó một bộ hoàn thành nhiệm vụ.

Mục đích làm như vậy, cũng là hết sức nhân tính hóa, dù sao cũng là đệ tử, không có khả năng chu đáo, nếu là rút thăm được chính mình không am hiểu lĩnh vực, vậy đối với cá nhân hay là quá tàn khốc.

Tại luyện khí phương diện, có rất nhiều đáng giá chú ý địa phương, có người am hiểu tài liệu lựa chọn sử dụng, có người am hiểu thuộc tính khắc lục, có người am hiểu tài liệu luyện hóa, cuộc thi lần này lấy đoàn đội làm đơn vị, như vậy những cái này đề thi đều là tổng hợp cân nhắc đến mỗi một người học viên hợp tác ý thức.

Xếp hạng đệ nhất danh Trần Phong, bị thẩm Bích Dao chính mệnh báo cho biết, Trần Phong có ba lần rút ra đề thi cơ hội, như rút không được hài lòng còn có thể lại thêm cơ hội, thẳng đến Trần Phong hài lòng mới thôi.

Mà nghe đến mấy cái này, Phong Yến khí đích thiếu chút nữa thổ huyết, hắn rất phiền muộn, tại sao mình thực lực xuất chúng, rồi lại không có chút nào đặc quyền, mà nông dân đồng dạng gia hỏa, chẳng những không cần trước khi thi đánh giá, mà còn có thể có nhiều lần rút đi khảo đề cơ hội, thật sự là đáng giận cực kỳ.

Mà nghe được thăm lời của Bích Dao, Nhạc San San là những người này, vui vẻ nhất một cái.

Thân là lớp trưởng, Nhạc San San tự nhiên biết rất nhiều nội tình, những cái này khảo đề, dựa theo chỗ luyện chi khí tổng hợp khó dễ trình độ, tổng cộng có bốn cái đẳng cấp khảo đề, cấp một thấp nhất, cấp bốn tối cao.

Nếu là rút thăm được hai lần cấp bốn khảo đề, như vậy chỉ có thể là tự nhận không may.

Thế nhưng thăm Bích Dao lão sư nếu như nói rõ Trần Phong có thể rút thăm được hai lần mới thôi, đây là nói, chỉ cần Trần Phong tuyển một bộ cấp một cuộc thi đề, như vậy lần này cuộc thi, nhất định có thể thông qua.

Lần trước trong cuộc thi, Nhạc San San chính là bởi vì rút thăm được cấp ba cuộc thi đề thi, cho nên mới cùng thành công lỗ mất dịp tốt.

Tro mắt nhìn Trần Phong, Nhạc San San mục quang vạn phần cấp thiết.

Trần Phong nhếch miệng, đi đến Nhạc San San trước người song song đứng thẳng, sau đó đối với thăm Bích Dao nói: "Đề cho bọn họ trước rút a, ta không sao cả."

Rất hiển nhiên, Trần Phong căn bản đối với loại này cấp bậc khảo thí không để ở trong mắt.

Mà thăm Bích Dao chỉ là nhẹ nhàng cười cười, liền bắt đầu cái khác đề từ khảo đề phân phối.

Những người này, như cũ là có người vui mừng có người lo, có cấp ba có cấp hai có cấp một không đồng nhất mà nói, Phong Yến vận khí có vẻ như cũng không tệ lắm, rút thăm được một tổ cấp ba đề thi một tổ cấp hai đề thi, cho nên hẳn lựa chọn cấp hai, nhìn nó biểu tình hẳn là rất có lòng tin hoàn thành.

Mọi người rút ra hoàn tất, Trần Phong lôi kéo Nhạc San San thon thon tay ngọc bước nhanh đến phía trước, tiện tay một trao, từ trong hộp lấy ra một bộ đề thi xuất ra.

Đề thi bị phong ấn đến một trương màu vàng nhạt trong suốt tạp phiên, nếu không coi bỏ phong ấn là nhìn không đến bên trong nội dung cụ thể, thế nhưng tại tạp phiên phía trên, có hai cái thiếp vàng kiểu chữ, Long Phi Phượng Vũ viết hai chữ 'Cấp ba'.

"Vận khí của ngươi có vẻ như không tốt lắm đâu, đến đây đi, ngươi còn có cơ hội ah." Thăm Bích Dao thanh âm ôn nhu giống như Xuân Phong, để cho Trần Phong cảm thấy toàn thân ấm áp.

"Không sao cả, cấp ba liền cấp ba rồi." Trần Phong khinh thường nhìn thoáng qua tạp phiên hừ lạnh nói.

Lời này vừa nói ra, cái thứ nhất kinh ngạc đến ngây người chính là Nhạc San San, lần trước nàng chính là thua bởi này cấp ba đề thi, không nghĩ tới lần này hay là độ khó đề thi, hết thấy phảng phất hôm qua tái hiện.

"Cấp ba đề thi thế nhưng là rất khó, ngươi không nên tại cân nhắc một chút không?" Thăm Bích Dao có chút kinh ngạc nhìn nhìn Trần Phong, rốt cuộc này cấp ba đề thi, liền ngay cả nàng thăm Bích Dao hoàn thành lên cũng là có nhất định độ khó.

Nhạc San San lúc này rốt cục Thương đạo: "Phải thay đổi, phải thay đổi, lần này ta."

Vào không đợi Trần Phong phản bác, Nhạc San San liền đem bàn tay đến bên trong mặt, mà khiến nàng rất ngạc nhiên chính là, trong hộp cũng chỉ có một bộ đề thi.

Còn dư lại đề thi, hẳn là cũng bị cái khác đồng học cầm đi, bởi như vậy, lựa chọn không gian liền hết sức nhỏ bé.

Mang thấp thỏm bất an tâm tình, Nhạc San San ngượng ngùng lấy ra tay, trợn mắt vừa nhìn, nhất thời là tâm nguội lạnh một nửa nhi, chỉ thấy trên thẻ như cũ là 'Cấp ba'.

Trần Phong nhìn cũng không nhìn, chỉ là buồn cười, muốn cười nhưng lại không dám.

Phát giác Trần Phong dị thường biểu hiện, Nhạc San San dường như hiểu rõ ra.

Từ đầu đến cuối, Trần Phong sẽ không nghĩ làm đến đơn giản đề thi, khiến người khác đem đơn giản lấy đi, còn dư lại này hai phần đều là vượt qua khó khăn.

Giận dữ trừng mắt Trần Phong, Nhạc San San sáng giọng: "Ngươi là không phải cố ý?"

Trần Phong chỉ là cười ngây ngô, cười mà không nói, nhìn nhìn Nhạc San San sinh khí đích bộ dáng, xác thực rất thú vị, bất quá, không có một lát sau, Nhạc San San trong hốc mắt, liền tràn ngập sương mù, Trần Phong lúc này mới cuống quýt nói: "Ngươi yên tâm, ta biết ngươi lần trước cũng là thất bại tại cấp ba, cho nên mới tuyển cấp bậc này, ta chỉ là để cho ngươi biết, từ chỗ nào nhể té ngã liền từ chỗ nào về phía trước leo, không muốn bởi vì khó khăn mà lựa chọn trốn tránh, bởi vì trốn tránh sẽ chỉ làm ngươi mất đi càng nhiều."

Chương 116: Đánh không chết Phong Yên

Trần Phong, ít có nói ra một đoạn lớn tự nhận là rất có triết lý, từ Nhạc San San ánh mắt hồ nghi, Trần Phong xác định một lát Nhạc San San cũng là lĩnh ngộ không được, liền đắp bờ vai của nàng, che miệng anh đào của nàng không cho nàng tại lên tiếng.

Thấy như vậy một màn, thẩm Bích Dao chỉ có thể là cười khổ, sau đó liền giới thiệu kế tiếp quy tắc cuộc thi.

Dựa theo thẩm theo như lời Bích Dao, năm nay cuộc thi, so sánh năm trước cùng thời so sánh, phát sinh rất lớn cải cách.

Lúc trước cuộc thi, là trực tiếp ở trường học chi Closed Beta thử hoàn thành.

Tài liệu gì đó đều là đã chuẩn bị cho tốt, trực tiếp luyện chế là được.

Thế nhưng lần này vì tăng cường mỗi người tố chất, tăng cường Luyện Khí Sư năng lực chiến đấu, năng lực tự vệ, sinh tồn năng lực, tài liệu thu thập bị viện phương thiết lập tại Ma Thú Sơn Mạch.

Ma Thú Sơn Mạch cường đại ma thú nhiều không kể xiết, vì để tránh cho gặp được cao cấp ma thú, viện phương chỉ có thể là tại Ma Thú Sơn Mạch hạn định một mảnh tương đối mà nói tương đối an toàn khu vực, nên khu vực bên trong sẽ có viện phương cao thủ giám thị, hơn nữa rất nhiều cường đại ma thú đều đi qua thanh lý.

Lưu lại ma thú đều là một ít cùng đệ tử thực lực đối đẳng, võ đồ chi cảnh võ giả ban đầu cảnh có thể đối kháng những cái kia.

Mà vượt qua Học Viện phạm vi khống chế, thì là sinh tử tất cả có thiên mệnh, Học Viện khái không chịu trách nhiệm.

Càng thêm đáng lưu ý chính là, tại nên khu vực bên trong, tài liệu luyện khí dự trữ là có hạn mức cao nhất, nhanh tay có tay chậm không.

Nếu là bị người cướp sạch tài liệu, như vậy cũng coi như khảo hạch thất bại.

Đi Ma Thú Sơn Mạch đề cử tổ đội đi đến, bởi vì tài liệu không đủ người đồng đều một phần, có đại đa số đệ tử là không có tài liệu, thế nhưng tổ đội luyện chế, liền sẽ không xuất hiện cực đoan, hơn nữa tương đối mà nói, còn an toàn một chút.

Một mình luyện chế tài liệu rất khó thu thập đủ mặt, nhưng tổ đội, cũng là mười phần khó khăn, tại dung luyện khâu, cũng là muốn tổ đội dung luyện, nếu là đội viên thực lực cao thấp không đều, gặp được heo đồng dạng đồng đội, chỉ có thể là cản trở, cho nên tổ đội cùng một mình tất cả có ưu thế cũng tất cả có nhược điểm.

Thu thập tài liệu kỳ hạn ba ngày, quá thời hạn chưa về như trước bày ra vì khảo hạch thất bại.

Nói những cái này, thẩm Bích Dao đem những cái kia tổ đội thành viên cấu thành, nhao nhao ký lục có trong hồ sơ, sau đó liền vung lên ống tay áo rồi đi luyện khí đại sảnh.

Lúc này, Trần Phong cùng Nhạc San San mắt to trừng đôi mắt nhỏ.

Hai người trong tay hai cái tạp phiên đều là cấp ba độ khó, Nhạc San San mở ra chính mình tạp phiên, sắc mặt nhất thời phát khổ.

Trần Phong đi qua vừa hỏi, thấy được Nhạc San San trên tay khảo hạch nội dung.

Không thể không nói Nhạc San San vận khí thần kỳ không tốt, độ khó luyện chế, tại cấp ba độ khó bên trong coi như là độ khó cao, so với lần trước Nhạc San San lựa chọn còn khó hơn mấy phần ra.

Trong đó, tài liệu có mấy cái đều là kim loại loại, mà cũng không phải là đơn giản dễ dàng làm được linh thực.

Kim loại loại tài liệu khác tại thu thập khai thác thời điểm đều có nhất định độ khó, hơi trọng yếu hơn chính là, loại này kim loại loại tài liệu khác, tại luyện hóa thời điểm cũng là cực kỳ hao phí tinh lực cùng thời gian.

Đem kim loại luyện hóa, cuối cùng hiện ra hai kiện vũ khí một cái là Thanh Đồng cấp vân tay đồ thẩm giáp, một cái là phong hành hộ giáp, hai thứ này tại Thanh Đồng cấp đều xem như rất cao cấp tồn tại.

Lần này rút thăm so với Nhạc San San lần trước còn khó hơn trên rất nhiều, khó trách lúc này nàng tâm tình không tốt.

Trong tay Trần Phong, cũng có hai cái cần luyện chế ra vũ khí, theo thứ tự là coi trọng bùa hộ mệnh cùng trọng lực tự năng lượng mũ giáp, đều là thuộc

về Thanh Đồng cao cấp tồn tại.

Mà lúc này, Phong Yến một bộ nhẹ nhõm bộ dáng, chấp tay đi tới, nhìn ra được, hẳn lựa chọn đề thi hẳn là rất hợp miệng của hắn vị mới phải.

"Trần Phong, lần này ngươi chịu thua chưa, muốn biết rõ, mưu sự tại nhân thành sự tại thiên, ngươi nhìn ta trên tay đề thi, quả thật liền lão Thiên Đô tại chiếu cố ta, ha ha." Phong Yến dương dương đắc ý, lần này chỉ cần hắn thông qua nhị tinh Luyện Khí Sư cuộc thi, vậy hẳn ở gia tộc địa vị nhất định là gió lúc mà lên, mà hiện giờ hắn có rút đi đến năng lực trong phạm vi đề thi, tự nhiên là vui vẻ cực kỳ khủng khiếp.

Trần Phong đục lỗ nhìn thoáng qua Phong Yến đề thi, nhất thời là cười không thể biết.

"Có cái gì tốt cười." Phong Yến không biết vì sao, tức giận nói.

"Ta nghĩ đến ngươi có nhiều may mắn, ngươi xem một chút, chúng ta đề thi bên trong, đều có trọng lực tự năng lượng mũ giáp cái đồ chơi này, ngươi xác định ngươi chính là cấp hai độ khó đề thi sao?" Trần Phong sắp cười rút, không thể tự kiềm chế.

Vừa nghe đến trọng lực tự năng lượng mũ giáp mấy chữ này, Phong Yến nhất thời sắc mặt liền thay đổi, Thanh Đồng cao cấp tồn tại, hắn tự nhiên là rõ ràng vạn phần, thế nhưng hắn nhớ rõ hắn đề thi bên trong cũng không có vật này a.

Cẩn thận mở ra chính mình đề thi vừa nhìn, nhất thời sắc mặt của Phong Yến lại lần nữa biến thành màu gan heo, hô to một tiếng gặp quỷ rồi.

"Ta vừa rồi rõ ràng lựa chọn cấp hai độ khó đề thi, hiện tại như thế nào thành cấp ba độ khó." Phong Yến ngứa mắt gào thét, bất quá phát tiết xong sau hắn liền muốn đến vấn đề xuất tại đâu, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Phong nói: "Là ngươi giờ trò quỷ."

Trần Phong không lời nhún vai, "Rõ ràng là chính ngươi chọn lựa, sao có thể trách ta." Trần Phong một bộ cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, để cho vậy xem đệ tử đều tin tưởng không nghi ngờ.

"Hắn sao có thể giờ trò quỷ, nhất định là ngươi vừa rồi phạm mơ hồ Phong Yến." Bên cạnh có người vui sướng trên nỗi đau của người khác.

"Không có khả năng, không có khả năng, rõ ràng ta tuyển chính là cấp hai độ khó, như thế nào chỉ chuyển mất, trở thành cấp ba!" Phong Yến như trước bệnh tâm thần, quay đầu muốn rời đi, muốn tìm lão sư đòi.

"Tinh a ngu ngốc, ngươi vừa rồi không thấy được sao, kia cái trong hộp chỉ vụn vụn có hai phần đề thi cũng đã tại ta ở đây." Trần Phong cố nén trò đùa dai thực hiện được vui sướng, rất nghiêm túc nói với Phong Yến.

Trong lúc nhất thời, mới vừa rồi còn cao hứng bùng bùng Phong Yến, nhất thời giống như bị thả khí nhip búp bê bom hơi đồng dạng, cả người lần nữa trở nên ỉu xiu bẹp.

Nghĩ một lát, Phong Yến cắn răng một cái, tựa hồ suy nghĩ minh bạch cái gì, trịnh trọng nhìn nhìn Trần Phong nói: "Đã như vậy, chúng ta đề thi bên trong đều có trọng lực tự năng lượng mũ giáp, vậy chúng ta tới độ sức một chút như thế nào, này danh thiên tài khẩu trừ tại ngươi trên đầu, ta không phục!"

Trần Phong muốn chính là cái này kết quả, thấy được chính mình một tay trừ tính sự tình phát sinh, Trần Phong cười nhạt một tiếng, không chút nào luống cuống nói: "Ta sợ ngươi?"

Phong Yến vỗ tay chân, hét lớn một tiếng: "Hào! Các vị đồng học đều đến chứng kiến, hôm nay có cái tiểu tử không biết trời cao đất rộng, muốn theo ta ganh đua cao thấp, tất cả mọi người tới!"

Phong Yến hết sức có tự tin, tuy hắn nội tâm thâm xử cũng là đối với Trần Phong có chút kiêng kỵ, rốt cuộc có thể giáo lão sư như thế nào luyện khí, thực lực không thể khinh thường, nhưng không thể nói trước là Trần Phong lần trước mèo mù đụng phải chuột chết cũng không nhất định, hoặc là vừa mới bắt gặp một ít sách cổ, bên trong ghi chép từ kiếm quang luyện chế, tóm lại, Trần Phong thực lực nhất định không phải mọi người xem đến như vậy, mà hắn Phong Yến, muốn vạch trần Trần Phong đối trá khăn che mặt!

Chưa kịp rời đi đồng học, thấy bên này có náo nhiệt nhìn, tự nhiên là vây quanh qua.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Thiên tài tranh đoạt chiến

"Người ta hai người đều lựa chọn trọng lực tự năng lượng mũ giáp, như vậy chúng ta liền so với ai khác phẩm chất càng cao, ai luyện chế ra trọng lực tự năng lượng mũ giáp dung nạp năng lượng càng lớn, người dám không dám!" Phong Yến hùng hổ dọa người nói, lúc này hắn cũng là bỗng nhiên ra ngoài, theo hắn năng lực, tuy luyện chế trọng lực tự năng lượng mũ giáp có chút cố sức, nhưng hắn hay là nghĩ mạo hiểm thử một chút, rốt cuộc cầu phú quý trong nguy hiểm, người trẻ tuổi không mạo hiểm có thể nào để cho vũ lực trở nên kiên cố hơn thực.

Không thể không nói, Phong Yến ý nghĩ quả thực là tốt, chỉ là thể sự há có thể quá như người nguyên?

"Đây có gì không dám, kia nếu là độ sức, dù sao cũng phải đánh bạc chút gì đó a." Trần Phong ôm bờ vai hỏi.

Phong Yến từ chối cho ý kiến nói: "Vậy là tự nhiên, nếu người thua, ngay trước toàn lớp đồng học mặt thừa nhận người không bằng ta, cam bái hạ phong, mặt khác người vĩnh viễn từ Nhạc San San bên người tiêu thất!"

Thấy được Phong Yến hung dữ bộ dáng, Trần Phong chỉ cảm thấy buồn cười, khá tốt Phong Yến tiền đặt cược cũng không tính quá mức, vì vậy liền sáng khoái đáp ứng xuống.

"Yêu cầu của ta cũng rất đơn giản, người nếu bị thua, về sau không muốn lại đến quấy rối Nhạc San San, mặt khác nhìn thấy ta đi đường vòng khai mở, bằng không ta thấy một lần đánh một lần!" Trần Phong thần nhiên nói.

"Hảo! Là nam nhân, nói đến muốn làm được, hôm nay nơi này mỗi người đều thế nhưng là chứng kiến!" Phong Yến nhìn quét mọi người liếc một cái, ngẩng cao đầu một bộ không ai bì nổi bộ dáng, trong lúc nhất thời, hắn phảng phất lần nữa tìm được trở mình hi vọng, mà hi vọng cũng không phải quá mơ hồ loại kia, quả thực là xúc tu nên.

"Nhạc San San, người liền chờ đó cho ta a, người thật sự là mất bị mù, vậy mà để đó ta tên thiên tài này không cùng đi theo một cái con rệp, thật sự là ếch ngồi đáy giếng." Phong Yến trước khi ra cửa lúc trước, mục quang hung hăng nhìn Nhạc San San liếc một cái, nội tâm hung dữ nghĩ đến.

Mà lúc này Nhạc San San, biểu tình hết sức ưu thương.

Lần này cuộc thi mặc dù có Trần Phong tương trợ, thế nhưng Nhạc San San như trước đối với chính mình không có một chút xú lòng tin, rốt cuộc Thanh Đồng cao cấp vũ khí, tại Vân Thủy Thành này tự nhiên không có mấy người, mà để cho nàng luyện chế ra, không khác hết sức khó khăn, đối với nàng mà nói, là một cái cực kỳ nghiêm túc khiêu chiến.

Mang các loại phức tạp tâm tình, Nhạc San San tại Trần Phong dưới sự dẫn dắt, một đường trở lại chỗ ở.

Trên đường, Nhạc San San cau mày, không nói một lời.

Trần Phong cũng là nhìn ra mảnh khỏe, biết Nhạc San San trong nội tâm thập phần khó chịu.

Hiện giờ kỳ thi cuối năm sắp tới, hơn nữa đề thi đã đến trong tay.

Tham gia qua một lần cuộc thi Nhạc San San, tự nhiên có thể rõ ràng phát hiện, lần này cuộc thi, so với lần trước khó hơn nhiều.

Thế nhưng tài liệu này một phương diện, liền đem lần này cuộc thi độ khó tăng lên nhiều cái đẳng cấp.

Muốn biết rõ kia Ma Thú Sơn Mạch nguy hiểm trùng điệp, tuy Lão Sư Thuyết chỗ đó ma thú, chỉ là cùng đệ tử đối đẳng tồn tại.

Thế nhưng muốn biết rõ chính là, cho dù là thực lực bình quân dưới tình huống, ma thú trong chiến đấu tiềm năng cũng là vượt quá nhân loại tưởng tượng.

Tạo hóa cho nhân loại thông minh đại não, mỹ lệ bề ngoài, nhưng đồng dạng cũng đưa cho ma thú ưu ái.

Bọn họ từng cái một thực lực cường đại vô cùng, hơn nữa mấy vạn năm xuất sắc hơi thái chế độ sinh sôi nảy nở hạ xuống, vô luận là lực phòng ngự hay là lực công kích, đều là vượt qua đẳng cấp trời buộc, đạt tới chúng cấp bậc kia đỉnh phong, bằng không quả quyết sẽ không tại Ma Thú Sơn Mạch còn sống sót.

Mà hiện giờ ngược lại tốt rồi, không thể không đi nơi nào thu thập tài liệu, như thế chỗ hung hiểm, cho dù là võ giả chi cảnh cường giả cũng là hơn phân nửa có đi không có về.

Mà thâm Bích Dao lão sư mặc dù nói, tại khu vực nội tướng đối với an toàn, nhưng tương đối an toàn ai lại biết có bao nhiêu hơi nước.

Ma Thú Sơn Mạch lớn như vậy, dựa vào chỉ là mấy cái chấp pháp giả, tại sao có thể bốn phía đều chiếu cố đến, huống hồ cho dù là chấp pháp giả phát hiện đệ tử có khó khăn, cũng sẽ không lập tức ra tay trợ giúp, bởi vì đây là trong học viện quy tắc ngầm, xuất sắc hơi thái, không có thực lực, liền không xứng lưu lại.

Mà quy tắc này, đã không vô cùng đơn giản chính là một cái quy tắc, mà là thế giới này sinh tồn pháp tắc, cường giả sinh tồn.

Không thể không nói, tuy Thiên Hạc Học Viện như thế như vậy, tựa hồ có chút bất cận nhân tình, nhưng là lại là hành động bất đắc dĩ.

Như bọn họ tổn sức tâm lực bồi dưỡng đệ tử, từng cái một yếu đuối, như vậy còn có ý nghĩa gì, rốt cuộc thế giới bên ngoài nếu so với trong học viện tàn khốc gấp trăm lần.

Nghĩ tới đây, Nhạc San San chỉ có thể là kẻ thờ dài một cái, tự cầu nhiều phúc.

Mà Trần Phong, lúc này nhẹ nhàng đập đánh một cái bờ vai Nhạc San San, ý bảo nàng không cần phải sợ.

"Cuộc thi lần này, người ý định nộp lên trên một cái gì tác phẩm đi lên, chúng ta mỗi người khảo đề bên trong, đều có hai cái vũ khí có thể cung cấp lựa chọn, ta tuyển một cái, người cũng có thể chọn một, như vậy mới tính làm xong một bộ đề thi, nếu là một người một mình hành động, làm một bộ đề thi bên trong hai cái vũ khí, quả thực có chút phiền phức, ta nghĩ đại đa số người, đều tổ đội đi đến, như thế nói đến, ngày mai cạnh tranh đem đi thường kịch liệt, chúng ta muốn chuẩn bị sẵn sàng mới phải." Trần Phong thanh âm nhu nhu, tại trước mặt Nhạc San San, Trần Phong tạm thời ẩn đi cuồng vọng chi khí, trở nên dĩ thường ôn hoà bình tĩnh.

Nhạc San San bĩu môi mong, tựa hồ vẫn còn ở sinh Trần Phong khí, nhìn thấy Trần Phong như thế ôn hòa bộ dáng, trong lòng cũng là không hiểu ám áp, nhưng sắc mặt như cũ là hàm chứa oán trách nói: "Ta tuyển phong hành hộ giấy được rồi, luyện chế lời của nó, cần thiết tài liệu thiếu, hơn nữa đối với Vũ Hồn yêu cầu cũng không có như vậy hà khắc, chỉ là tại luyện chế thời điểm hơi hơi hao chút trắc trở, bất quá có thể tại thu thập tài liệu thời điểm tiết kiệm một chút thời gian, cũng sẽ tăng lớn chúng ta thông qua cuộc thi xác xuất thành công."

Nhạc San San hiển nhiên là tâm tư kín đáo người, tuy thân ở ngăn trở bên trong, nhưng còn có thể tỉnh táo lại, cẩn thận so sánh lợi và hại, sau đó làm ra đối với chính mình có lợi nhất lựa chọn, không thể không nói, với tư cách là một cái đồng đội, Nhạc San San hay là hợp cách.

"Ừ, phong hành hộ giấy nhưng lại như là như lời người nói, cần thiết tài liệu không nhiều lắm, đối với Vũ Hồn yêu cầu cũng không cao, chính người độc lập hoàn thành cũng không phải vấn đề gì, duy nhất có chút khó khăn, chắc là này tài liệu bên trong Phong thuộc tính ma thú ánh mắt a." Trần Phong nhìn lướt qua Nhạc San San đề thi, trong nháy mắt liền thấy được khảo đề độ khó chỗ.

Phong thuộc tính này ma thú, tại Ma Thú Sơn Mạch cũng không phải là hiếm thấy chi vật, thực lực lớn nhiều cũng có thể sánh ngang nhân loại tu giả võ đồ ngũ trọng thiên cảnh giới, thế nhưng đáng nhắc tới chính là.

Do vì Phong thuộc tính ma thú, tốc độ của bọn hắn là thần kỳ nhanh, là cùng giai Tu Sĩ gấp mấy lần.

Cho nên, muốn truy đuổi trên bọn họ khó khăn, chớ nói chi là đánh chết đã thương sau đó lấy con mắt, thế nhưng tốc độ cũng đủ để làm cho người ta đau đầu.

Bất quá, chắc hẳn những Phong thuộc tính này ma thú, Cũng sẽ không e ngại hai người bọn họ thế lực tại võ đồ chi cảnh nhân loại Tu Sĩ, nói không chừng hội cực kỳ cùng bọn họ đại chiến một phen, chỉ cần có thể tại thời gian cực ngắn nghỉ cách đem chúng vây khốn, sau đó tại đem giết chết.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 118: Tiểu Bàn tử dịch nhân

"Ừ, người nói rất đúng, bất quá lấy ta hai người chi lực, tại quy định trong thời gian bắn chết một đầu Phong thuộc tính ma thú vẫn còn không có vấn đề, tại trước khi lên đường, ta nghĩ lại đi một lần chợ đêm, thay thế một máy tốt một chút Đoán Tạo Thai, như vậy ta không đến mức đang thi bên trong kéo nói, theo người thì sao?" Nhạc San San cũng là muốn đã thông cuộc thi từng cái các đốt ngón tay, nhẹ nhàng thư thả một hơi, vì kế tiếp mỗi một bước, làm ra tí mĩ ý định.

Trở lại Nhạc San San ký túc xá, đã là giữa trưa, tại đánh giá đại sảnh cùng với phòng học chậm trễ không ít thời gian, lúc này, trên nóc nhà đang có người nghỉ ngơi phòng ốc, mà thị nữ muội tử đang tại giám sát.

Thấy được Nhạc San San trở về, thị nữ kịp thời tiến lên báo cáo tình huống: "Tiểu thư, phòng ốc lập tức liền có thể nghỉ ngơi hào."

Thị nữ thật biết điều khéo léo, nhìn nàng cùng Nhạc San San nóng bỏng bộ dáng, hẳn là từ nhỏ cùng nhau lớn lên.

"Ừ ừ, ta biết Hinh Nhi, người đâu, cùng bại hoại ở nhà hảo hảo, ta ra ngoài xuống." Nhạc San San yêu thương sờ lên thị nữ đầu, thân thiết nói, thoáng như tỷ muội.

"Uy, người như thế nào nhẩn tâm đem ta ở nhà, ta khó chịu hư mất trách bạn, không được, ta cũng phải ra ngoài dạo phố." Trần Phong ngang đầu nói, bộ dáng kia đặt ở bây giờ tuổi trẻ hết sức phù hợp, vốn là tiểu hài tử, hết lần này tới lần khác giả trang ra một bộ đa mưu túc trí bộ dáng nhìn nhìn không tự nhiên, như thế như vậy trở về tự nhiên, quả thực cũng làm cho Nhạc San San cảm thấy thân cận một ít.

"Người khá tốt ý tứ nói, người ở chỗ đều cho ta gây chuyện nhì, ở nhà cũng có thể đem nóc phòng làm ra tới một cái đại lỗ thùng, người nói xem, ta còn có thể mang người ra ngoài sao, người muốn lại gây chuyện nhì, ta thế nhưng là không có cách!" Nhạc San San vừa bực mình vừa buồn cười nói.

Lần trước mang Trần Phong đi chợ đêm, chẳng những cùng người ta điểm trường đánh một trận, còn đi theo người ta đánh bạc phá trận, thật có thể nói là đại xuất danh tiếng, bất quá như lúc ấy tài nghệ không bằng người đầu này? Kia há không phải cùng theo một lúc mất mặt, cho nên lần này Nhạc San San nói cái gì cũng không mang theo Trần Phong ra ngoài, tính hấn gây phiền toái.

"Tiểu thư, người của gia tộc đã tới." Lúc này, Hình Nhi nhìn hai người lời cáo một giai đoạn, một đoạn, lúc này mới bám vào Nhạc San San bên tai nói.

"Há? Người của gia tộc tới, bọn họ có nói gì hay không." Trong lúc nhất thời, trên mặt của Nhạc San San lộ ra một tia trầm trọng vẻ.

Nàng biết, gia tộc cũng nhất định phải biết cuộc thi ở nơi này vài ngày, nhất định là đến đây tra xét tình huống.

"Hỏi qua một ít cuộc thi liên quan sự tình, ta nói người cũng không có nói rõ, bọn họ loại trong chốc lát, liền ly khai trước, chỉ nói là để cho người hảo hảo cuộc thi các loại." Hình Nhi một chữ không rơi, đem gia tộc lời nhấn nhủ sự tình, nhất nhất báo cho cho Nhạc San San.

Nhạc San San nghe xong, nhẹ nhàng gật đầu, cáo biệt Hình Nhi, nhìn cũng không nhìn tội nghiệp Trần Phong, một mình rời đi.

"Hừ, không mang theo ta ra ngoài chơi, chính ta có chân." Trần Phong đến không nguyện ý lưu ở chỗ này.

Tốt xấu nơi này là nữ sinh ký túc xá, lui tới đều là tiểu nữ sinh, nếu như là bộ dạng thủy mị mười phần hoa cúc khuê nữ khá tốt, nơi này nữ hài nhì, đều mười bốn mười lăm tuổi, chính trực phát dục niên kỷ, mà Trần Phong kiếp trước thế nhưng là mấy vạn tuổi lão đầu, lưu ở chỗ này bị người mắng làm yêu thích trẻ con thích này tầm mắt mo này nên để chỗ nào nhì.

Xa cách Hình Nhi, Trần Phong một đường lung la lung lay, cả lo phát phờ, nếu như chuyển thế trọng sinh, như vậy hay là triệt để dung hợp loại này còn trẻ Khinh Cuồng niên kỷ, rốt cuộc có tiền khó mua tắc thời gian không phải, chính mình chỉ là tâm tính lão, thế nhưng thân thể không già, còn là một cái miệng còn hôi sữa tiểu tử lạc.

Dương dương đắc ý nghĩ đến, Trần Phong nhìn trái nhìn phải nhìn, như tiểu tử ngốc, điều này cũng đúng là hấn linh hồn cùng này là thân thể đầy đủ dung hợp biểu tượng, muốn biết rõ, một cái mấy vạn tuổi linh hồn, cùng một cái mười mấy tuổi thân thể dung hợp, hoặc nhiều hoặc ít cũng là có khuyết điểm nhỏ nhất, mà hiện giờ loại này tiềm thức biểu hiện, không khác là dung hợp một bước cuối cùng biểu tượng.

Trần Phong cũng không có đi ra rất xa, liền thấy được một cái mang theo mũ rộng vành ngốc đại cá tử vôi vãi chạy đến.

Người này, Trần Phong tự nhiên nhận thức, cho dù hấn không nhận ra người này, cũng nhận thức mũ rộng vành.

Tại cái này giá cao Học Viện, có thể mang theo như thế cấp thấp mũ rộng vành, cũng chỉ có Hồng Côn cái thằng kia, thật không biết, tên kia đem thu lấy hối lộ lợi nhuận tới tiền cũng lắm đi.

"Người làm gì thế như vậy, có người truy sát người không thành." Trần Phong đứng chấp tay, rõ ràng là tiểu hài nhì, rồi lại đa mưu túc trí bộ dáng mở miệng.

"Trần huynh!" Hồng Côn vừa nhìn là Trần Phong, vội vàng kinh hi nói.

Xung hô thế này, Trần Phong rất là hưởng thụ, hải lòng gật đầu nói: "Có chuyện gì nhì, chẳng lẽ độc dạ thì vong không thành, ta xem người đều hỏi quang phản chiếu, không được, người đều nhanh người chết, cách ta xa một chút, đừng ngăn cản Đại Khí Vận của ta." Trần Phong giữ kín như bưng trốn tránh Hồng Côn.

"Đừng làm rộn Trần huynh, lần này thật sự có công việc, việc gấp!" Hồng Côn lúc này mới vẻ mặt nghiêm mặt nói.

"Há? Nói nghe một chút, ta đang nhàm chán." Trần Phong tới hào hứng hỏi.

"Tiểu đệ của người bị người vây, có ý tứ a?" Hồng Côn biiu môi nói.

Trần Phong thè lưỡi, Hồng Côn trong miệng tiểu đệ, chắc hẳn chính là Triệu Bằng kia cái tiểu Bàn tử.

Tiểu Bàn tử thật sự là dài thịt không dài đầu, như thế nào ba ngày hai đầu bị người khi dễ, lần này Trần Phong vừa vận có thời gian, cho nên quyết định xuất thủ dọn dẹp, lần trước tiểu béo bị đánh, hấn còn không có tìm những người kia tính sổ lạc, chỉ mong lần này cùng lần trước kia hòa là cùng nhỏ một cái.

"Không đúng a, người sao có thể trở mặt nhìn nhìn tiểu đệ của ta bị người khi dễ, mà không đi hỗ trợ, ngược lại trong trường học đi dạo." Trần Phong đi ra vài bước, đột nhiên quay đầu lại nói.

"Ngã đảo là muốn hỗ trợ, ngày hôm qua người sắp chết ta cũng không có cứu người, bởi vì ta trong cơ thể độc tố không có thanh trừ, khẽ động chân khi sẽ đem độc tố dẫn vào trái tim, đến lúc sau ta thật có thể chết đi." Hồng Côn vẻ mặt đau khổ hỗ trợ.

Nghe được lời của Hồng Côn, Trần Phong thiếu chút nữa thổ huyết, lời này nói cũng quá đả thương người, bất quá sự thật xác thực như thế, nếu là Hồng Côn dám động chân khí, cách cái chết không xa.

"Đi a, chuyện cũ sẽ bỏ qua, dọn dẹp này chuyện nhỏ, ta liền giúp ngươi luyện chế Đan Dược, chữa cho tốt tật xấu của ngươi." Trần Phong ngón tay Hồng Côn cái mũi khẽ nói.

Hồng Côn mặc dù chỉ là một cái người giữ cửa, thế nhưng kỳ thật thực lực lại cao thâm mạc trắc, nếu để cho người thấy được cao như thế người, bị Trần Phong coi như gia đình đồng dạng đối đãi, nhất định sẽ ngạc nhiên.

Thế nhưng Hồng Côn lại không có chút nào cảm thấy có cái gì không đúng, hiện tại Trần Phong liền nắm giữ lấy mạng của hắn mạch, đừng nói mắng vài câu, cho dù Trần Phong muốn cười ngạo lớn, hắn Hồng Côn không nói hai lời cũng phải quỳ xuống, rốt cuộc chết từ tế không bằng lại còn sống.

Học viện tường vây ra, lúc này đang có một cái tiểu Bàn tử, tại một đám cấp cao đệ tử vây khốn, lạnh run.

"Tiểu Bàn tử, ngươi không phải nói ngươi lão đại rất ngu sao, hắn ở đâu, để cho hắn cút ngay cho tao xuất ra a, ta muốn nói là một cái sợ tử, ta chính là thái giám!" Một người mặc thanh sắc trường bào, tướng mạo khô quắt, màu da ngăm đen cận bã nam, một cước đạp tại Triệu Bằng trên lồng ngực, ác hung hắn nói.

"Hừ, các ngươi chờ, hôm nay nếu đánh không chết ta, cái nhục ngày hôm nay ngày sau ôn thỏa trả lại gấp đôi!" Tiểu Bàn tử tuy bị hù lạnh run, nhưng là từ trong đó tâm kiên định tin ngưỡng một mực không hề động dao động, đó chính là nam nhân bất khuất!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Vung tay đánh nhau

"Ha ha, đánh chết ngươi, quả thật cùng với bóp chết một con kiến đơn giản như vậy, trừng cái gì trừng, có gan ngươi cắn ta a! Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, để cho ngươi áp Trần Phong, để cho ngươi thắng tiền!" Ba ba ba ba, mấy cái bạt tai, nhanh như điện chớp đồng dạng, do Kiền đó quất nam tử, trừng điệp đánh vào trên mặt của Triệu Bằng.

Người này, cùng trên một đám khi dễ Triệu Bằng, thuộc về một đám, chỉ là Kiền này quất nam tử là cấp cao, tại trong nhóm người này thực lực nhất nổi bật, là võ đồ ngũ trọng thiên.

Người này, ý vào người đồng thế mạnh, tại trong học viện hoành hành ngang ngược đã quen, không ai sẽ đi trêu chọc.

Mà lần này, bọn họ áp rút thời điểm đều lựa chọn Tống Văn, cùng Triệu Bằng đánh cuộc kia mà.

Mấy người bọn hắn đè ép nhanh tám trăm vạn, mà Triệu Bằng năm mươi vạn, lại thắng 10 triệu, thật sự là gặp vận may, bọn họ không cam lòng, liền tới ăn cướp Triệu Bằng, thuận tiện rõ ràng giải hận, rốt cuộc dám ở bên trong Học Viện cùng bọn họ đối nghịch người, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Oa ~ Triệu Bằng vùng vẫy gãy chết, nhìn đúng thời cơ, thật sự một ngụm cắn đi lên.

Tuy bộ dáng hết sức chật vật, hơn nữa tư thế cơ thể hết sức không chịu nổi, nhưng có thể đánh một cái là một cái, kiếm trở về một chút là một chút, Triệu Bằng mở ra miệng lớn dính máu liền hướng Kiền đó quất nam tử lỗ tai cắn xuống.

Khô quất nam tử phát ra hét thảm một tiếng, mấy lần muốn tránh thoát, nhưng Triệu Bằng đoán chừng là thuộc con rùa đen, cắn liền không buông miệng.

Khô quất nam tử giận dữ, vận đủ nguyên khí, thoáng cái đem Triệu Bằng chấn khai.

Triệu Bằng nặng đầu trọng đâm vào trên vách tường, hắn đầu lâu, lấy mắt thường có thể thấy tốc độ, nhanh chóng khua lên một cái bao.

Nhưng Triệu Bằng đối mặt mọi người nhìn chăm chăm, ngoại trừ hai chân run lên ra, cũng không vẻ sợ hãi, ngược lại là một bộ trắng dã vừa đi này không quay lại đại nghĩa sáng sủa nhưng bộ dáng.

"Đúng là diên, ngay cả ta cũng dám động, cho ta đánh cho đến chết!" Khô quất nam tử vung tay lên, một bên đã sớm phần nộ khó dần nổi các tiểu đệ, nhao nhao là nhảy lên.

Những người này đều là Triệu Bằng đồng học, lúc trước Triệu Bằng thông qua nhị tinh Luyện Đan Sư đánh giá, bọn họ liền nhìn Triệu Bằng không vừa

mắt, một mực ghi hận trong lòng, khắp nơi cùng Triệu Bàng đối nghịch, khắp nơi làm khó dễ, lần này tức thì bị Triệu Bàng chơi một ván, thua sạch của cải, tự nhiên là phần nô bưng bưng, tuy đem Triệu Bàng tiền toàn bộ đoạt lại, nhưng như trước khó tiêu mỗi hận trong lòng.

Một đám người quyền đảm cước đá, mà khô quắt nam tử nhếch miệng, một vòng lỗ tai, trên tay toàn bộ đều huyết, nhất thời hận ý xoay mình thẳng, một cước hướng Triệu Bàng điểm chí mạng (mệnh căn tử) bay đi.

Một cước này, quả thực hàm ẩn vô đồ ngũ trọng thiên cường lực nhất lượng, lấy thế không thể đỡ uy lực bay xuống, không hề nghi ngờ, Triệu Bàng lần này cho dù không chết, cũng phải biến thái giảm, đám người kia thật sự là tâm ngoan thủ lạt tới cực điểm.

Mà thấy như vậy một màn, Triệu Bàng trong nội tâm âm thầm mặc niệm, lần này xem như đã xong, mặc dù có thể nhặt được một cái mạng nhỏ, ngày sau chỉ sợ cũng là sinh hoạt khó có thể tự gánh vác.

Đang lúc Triệu Bàng mất hết can đảm thời điểm, bỗng nhiên, một đạo màu đỏ thắm quang ảnh bay qua.

, một mảnh đuôi người, vèo một tiếng bay ra ngoài.

Toàn bộ quá trình tốc độ ánh sáng trong đó hoàn thành, không chút nào dây dưa dài dòng.

Chỉ là một đạo này, tất cả mọi người là toàn thân đổ mồ hôi lạnh, nhao nhao cứng ngắc ở chỗ cũ, quay đầu hướng hơi nghiêng nhìn lại.

Chỉ thấy, Trần Phong hai mắt nặng nề, sắc mặt không hề bận tâm, nhàn nhạt nhìn nhìn mọi người nói: "Đánh thật là thoải mái, bắt quá, nhiều người như vậy đánh một cái có thể hay không có chút đơn điệu, thêm ta một cái, để cho các ngươi càng này một chút được không."

Trần Phong trong giọng nói, không mang theo bất kỳ một tia cảm tình sắc thái, nhưng chính là như vậy bất ôn bất hòa, cộng thêm trên mặt đất một mảnh gãy chân, càng thêm làm cho người ta một loại sơn tóc gáy cảm giác.

Khô quắt nam tử, biết nghe xong Trần Phong nói, lúc này mới phát giác được chân của mình không có, hơn nữa kịch liệt đau nhức ý liên tục không ngừng truyền đến, bắt quá, rốt cuộc hẳn cũng là vô đồ ngũ trọng thiên Tu Sĩ, chiến đấu ý thức cũng không tệ lắm, hẳn cũng không có kinh hoàng, nhanh chóng tại trên đùi hai ngón một trận loạn, ngừng lại đổ máu, cùng với phong bế trong kinh mạch nguyên khí lưu động.

Làm xong những cái này, hẳn lúc này mới con mắt quang hàn khí quét qua, định ở trên người Trần Phong.

"Đồ thăm chiến đao! Chẳng lẽ, ngươi chính là Trần Phong!" Khô quắt nam tử thấy rõ ràng Lai Nhân, lại càng hoảng sợ.

Hắn thế nhưng là biết rõ, Trần Phong đồ thăm chiến đao, hàm ẩn Hòa thuộc tính cùng với kịch độc, đánh vào chính là chết, tuy Trần Phong thực lực không cao, nhưng có này thần khí trên tay, dù cho không có hôm qua nghịch Thiên Đan thuốc, muốn thủ thắng cũng là không khó.

Chỉ là để cho hắn không nghĩ tới chính là, hôm qua Trần Phong thế nhưng là bản thân bị trọng thương, cùng Tống Văn đại chiến, tuy thủ thắng, nhưng cũng là nò mạnh hết đà, e rằng cần nghỉ ngơi mười ngày nửa tháng tài năng xuống giường.

Mà hắn cũng chính là nhìn trúng điểm này, mới đáp ứng cấp thấp tiêu đệ đến đây ăn cướp Triệu Bàng.

Như thế sớm đi cho hắn biết Trần Phong cả đêm liền có thể khôi phục, đánh chết hắn hẳn cũng sẽ không gây sự với Triệu Bàng.

Cái này, khô quắt nam tử tâm đều nguội lạnh một nửa, một là bởi vì tuyệt vọng, hai là bởi vì độc khí công tâm.

"Độc này tính, ta cũng không rõ lắm là cái gì độc tố cấu thành, nhưng dùng nhị phẩm mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Giải Độc Đan, vẫn có thể giải độc, thế nhưng ta nói chính là tại sau khi trúng độc lập tức ăn vào, hiện tại đã qua năm cái thời gian hô hấp, trong cơ thể ngươi nọc độc đã vận chuyển một vòng, đan điền trái tim cũng bị nọc độc ăn mòn, ngươi là không phải cảm thấy toàn thân rét run, nhưng lại liên tục bốc lên đổ mồ hôi?" Trần Phong cười mỉm nói.

Giọng nói kia, cộng thêm bây giờ cảnh tượng, quả thực làm cho người ta một loại chênh lệch rất lớn kinh ngạc, càng nhiều là khủng bố.

"Ngươi ngươi, ngươi ngươi sẽ phải hồi hận!" Khô quắt nam tử hoảng sợ nói, cảm giác của hắn bây giờ, cùng Trần Phong miêu tả nhất trí, chỉ là hắn tu vi quá thấp, không có thể không chế độc tố ở trái tim cùng đan điền lan tràn, chỉ có thể nhẫn chịu.

"Mặc kệ ta như thế nào cũng tốt, ngươi đều nhìn không đến, ngươi sống không được buổi tối hôm nay, thật sự là cực kỳ thương cảm." Trần Phong quý dị cười cười, lập tức thân ảnh lóe lên, một đạo quyền ảnh bay ra.

Bành ~ một nhóm tám người, tại đạo kia hư vô mờ mịt quyền ảnh, trong chớp mắt bay ra mấy trượng, sau khi ngã xuống đất điên cuồng phun huyết tinh.

Linh hàng ~ xuất thủ hoàn tất, Trần Phong thần nhiên nói.

Những người này thực lực đều tại vô đồ Nhị trọng thiên tam trọng thiên, Trần Phong vốn khinh thường tại xuất thủ, rốt cuộc có chút lấy lớn hiếp nhỏ, cũng không phải là đại trượng phu gây nên, chỉ là bọn họ như vậy khi nhục tiểu đệ của mình, nếu không phải xuất thủ, không khỏi có chút quá nhu nhược.

Tối P tân. . . Chương =S đoạn vD trên ` khúc tượng z mạng lưới E

Vì vậy, Trần Phong chỉ cần sử dụng ra nhị trọng lực lượng, đánh vào tám người trên lồng ngực.

Võ đồ ngũ trọng thiên, cùng võ đồ Nhị trọng thiên, mặc dù chỉ là chênh lệch mấy cái tiểu cấp bậc, nhưng thực lực cùng lực lượng cũng là như trời với đất, bọn họ có thể nhìn hạ xuống không chết cũng sẽ tàn phế, đối với kết quả này, Trần Phong vẫn rất thoả mãn.

"Đã chết không có." Trần Phong nhìn về phía dán tường Triệu Bằng, lạnh lùng mà hỏi.

Triệu Bằng nỗ lực bay ra mỉm cười, cảm kích nói: "Cảm ơn lão đại xuất thủ tương trợ!" Chỉ là hắn vừa nói xong, sắc mặt nhất thời đại biến, kêu sợ hãi lên tiếng nói: "Cẩn thận! ! !"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Đùa giỡn chuyên gia

Không chờ Triệu Bằng đem lời nói xong, Trần Phong chính là sớm đã phát giác.

Tự thân thể của Trần Phong, bình tĩnh nguyên khí ba động, tại trong chớp mắt trở nên hết sức hỗn loạn.

Trần Phong hai hàng lông mày nhéo một cái, nội tâm nhanh chóng nghĩ đến: "Lần này kịch liệt nguyên khí ba động rất quen thuộc, hôm qua Tổng Cơ cái thằng kia sử dụng Từ Lôi Phù, cũng là như thế nguyên khí tình huống!" Suy nghĩ cẩn thận trong đó các đốt ngón tay, Trần Phong không chút do dự, thân thể quay tới đồng thời, thi triển thân pháp quý mị, hướng nguyên khí ba động địa phương nhanh chóng di động đi qua.

bang bang hai tiếng.

Trần Phong lấy nhanh như chớp xu thế, nhanh chóng đến tên thiếu niên kia trước người, thiếu niên sắc mặt bên trong một mảnh hoảng hốt, bởi vì Trần Phong lúc này nhanh chóng tại bờ vai của hắn chọn hai cái, phong bế hắn toàn thân nguyên khí đích vận chuyển.

Mà lúc này, thiếu niên chỉ có thể là tro mắt nhìn Trần Phong cướp đi Từ Lôi Phù.

"A..., không sai, ta vừa vận khuyết thiếu một kiện mạnh mẽ hữu lực đại sát khí, hiện tại được rồi, có người đưa tới cửa." Trần Phong hết sức cao hứng.

Từ Lôi Phù loại vật này, giá trị rất cao, rốt cuộc hoàn toàn có thể đủ miếu sát vô giả chi cảnh đại sát khí, nó giá trị không thể đo lường, như thế nào cũng phải trăm Vạn Kim tệ, để cho Trần Phong sao có nghĩ đến chính là, nhìn như dung mạo không đặc biệt thiếu niên, lại còn là một cái phú nhị đại, liền loại vật này đều có.

Từ Lôi Phù loại này bảo vệ tánh mạng đồ vật, chỉ ở đại gia tộc tộc trưởng Trường lão cùng với trong gia tộc thiên tư không tệ thiên tài trong tay, vì để ngựa vạn nhất, số tiền lớn mua sắm, sau đó dùng làm Hộ Thân Phù.

Như thế xem ra, tiểu tử này chắc hẳn cũng là một cái thiên tư trác tuyệt hạng người.

Nhìn quét thiếu niên liếc một cái, nhìn thấy hắn ống tay áo có hai cái đậm kim sắc đường vân, Trần Phong trong nội tâm khẽ động, "Nhị phẩm Luyện Dược Sư, nhìn qua so với Triệu Bằng còn muốn nhỏ hơn mấy tuổi, tuổi còn nhỏ chính là nhị phẩm Luyện Dược Sư, trách không được sẽ có Từ Lôi Phù loại vật này với tư cách là Hộ Thân Phù."

Trần Phong hiểu rõ cười khẽ.

Hôm qua kia Tổng Cơ Từ Lôi Phù, nếu như không đoán sai, nhất định là gia tộc cho Tổng Cơ, để cho Tổng Cơ âm thầm diệt trừ chính mình, chỉ là Từ Lôi Phù này, tuy uy lực cường đại.

Nhưng với tư cách là một loại cơ bản nhất Phù Lục, Từ Lôi Phù này, khởi động lên hết sức phiền toái, cần hướng Từ Lôi Phù bên trong không ngừng rót vào khổng lồ nguyên khí, rót vào càng nhiều, phát huy uy lực lại càng lớn, rót vào nguyên khí không đủ kích phát Từ Lôi Phù xúc động cơ quan, liền sẽ không triệu hồi ra Từ Lôi.

Mà ngày hôm qua Tổng Cơ sử dụng thời điểm, tích lũy nguyên khí đã đạt tới Từ Lôi Phù có khả năng thừa nhận cực hạn, cho nên uy lực mới to lớn như thế.

Mà đang bởi vì hắn tích góp nguyên khí quá nhiều, cho nên dùng thời gian rất dài, sớm đã bị Trần Phong phát giác được mãnh liệt nguyên khí hỗn loạn,

sau đó dùng xuất hóa ma thủ đem Tổng Cơ lưu ở bạo tạc giữa trận, cùng mình đồng quy vu tận.

Hôm nay Từ Lôi Phù, hiển nhiên, tại thiếu niên thúc dục, cũng không có dẫn phát cơ quan, rót vào nguyên khí còn xa không đủ.

"nhìn tại lễ vật của người phân thượng, ta liền không giết người." Trần Phong quý dị cười cười, Võ võ thiếu niên đầu.

Thiếu niên tựa hồ không có nghĩ đến cái này Ác Ma nhân vật tâm thường, sẽ là tốt như thế tâm địa, đương trường chính là sừng sò.

Rốt cuộc Trần Phong hung tàn danh tiếng ai không biết ai không hiểu, hôm qua đánh một trận, hai đao chém đứt Tổng Văn hai cái cánh tay, sử dụng thủ pháp tàn nhẫn, quả thực là không đành lòng nhìn thẳng.

Mà đang ở vừa mới, một đao chặt đứt vô đồ ngũ trọng thiên cường giả một chân, hơn nữa kịch độc trong chớp mắt công tâm, tại bọn họ nói chuyện công phu, chính mình lão đại cũng đã là chết đi, thiếu niên đã là bị hù thất hồn lạc phách.

"Bọn này tiểu tử, vừa nhìn liền chưa từng gặp qua huyết tinh, chỉ là miệng cộp gan thò thanh niên sức trâu mà thôi, bất quá thực lực cũng còn không sai, như hảo hảo lợi dụng, cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt nhĩ, rốt cuộc hiện tại chính mình thể đơn lực bạc, nhiều mấy cái chân chạy, làm điểm chuyện gì đều thuận tiện." Trần Phong nghĩ như vậy đến.

Lập tức, mở một lần nữa nói: "Đương nhiên, ta nói không giết các người, không có nghĩa là ta đối với chuyện ngày hôm nay nhĩ không tức giận."

Trong lúc đó, sắc mặt của Trần Phong nhất thời biến đổi, nghiêm khắc nói.

Lần này, đem bảy tám cái học sinh tiểu học bị hù trắng run lên, khúm núm không dám nói lời nào.

"Tội chết có thể miễn tội sống khó tha, về sau các người liền theo tiểu đệ của ta lẫn lộn được rồi, coi như chuộc tội." Trần Phong nghĩ nghĩ, nhìn nhìn bị đánh thành đầu heo Triệu Bằng nói.

Mấy người lúc này mới thật dài thở phào nhẹ nhõm, cuống quít hô to: "Gặp qua lão đại!"

Trần Phong lần nữa sắc mặt lạnh lẽo: "Lão đại cũng là các người có thể gọi?"

Ai cũng không biết Trần Phong lại làm cái gì hoa dạng, chỉ có thể là nội tâm âm thầm nói thầm, vừa rồi rõ ràng là người nói muốn chúng ta đi theo Triệu Bằng, người là Triệu Bằng lão đại, tự nhiên cũng là chúng ta lão đại, bất quá những lời này ai cũng không dám nói ra, rốt cuộc Trần Phong tính tình cổ quái, nếu là chọc giận hắn, không chết cũng tàn phế.

"Vậy nên xưng hô như thế nào." Khoảng cách kia Trần Phong gần nhất thiếu niên, một bộ hoảng hốt bất an hỏi.

"Ta hỏi người, người ba ba hô gia gia của người hô cái gì." Trần Phong đứng chấp tay, thanh âm thần nhiên nói.

"Ba ba."

"Vậy người hô phụ thân người hô cái gì." Trần Phong nói.

"Ba ba."

"Có thể chứ, người ba ba hô gia gia của người hô ba ba, người hô người ba ba hô ba ba, thế nhưng người thấy gia gia của người như thế nào còn có thể hô ba ba nha." Trần Phong chỉ tiếc rên rết không thành tiếng nói.

Mấy cái thiếu niên cũng bị Trần Phong thần Logic, cùng với có thể xuyên qua tâm tư độc ác ánh mắt làm cho sợ phục, từng cái một chỉ là trợn mắt há hốc mồm, một câu cũng nói không nên lời.

"Các người hô Triệu Bằng lão đại, Triệu Bằng gọi ta là lão đại, kia các người gọi ta là lão đại chính là đối với ta không tôn, nếu có lần sau nữa, trực tiếp gặp trở ngại đi tìm chết." Trần Phong quát lớn.

Đám người kia, từng cái một gật đầu như bằm tỏi, thế nhưng như trước không minh bạch bộ dáng.

"Vậy ta nhóm như thế nào hô người." Thiếu niên kia, vẻ mặt đau khổ đối với, bộ dáng kia quả thật nhanh khóc lên.

"Đàn, mày chỉ ngu dốt cùng Triệu Bằng không kém chút nào, dựa theo bối phận mà tính, các người đương nhiên là gọi ta là lão lão đại!" Trần Phong đương nhiên nói.

Phốc ~ Hồng Côn ở một bên, thật sự là không nhịn được, thiếu chút nữa phun ra huyết, như không phải hấn trúng độc quá sâu, không thể thôi phát nguyên khí, nói không chừng hiện tại thi triển nghịch thiên đại pháp, một chưởng đem Trần Phong gia hỏa này đập tường trong đi, như thế như vậy dạy dỗ người thủ đoạn, Trần Phong thật đúng là luyện liền dày công tôi luyện, làm cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

"Được rồi, đem các người lão đại mang đi a, ta còn có chuyện." Trần Phong tay áo vung lên liền chuẩn bị rời đi.

"Cung kính lão lão đại!" Một loạt tiểu đệ, mười phần có lễ phép cùng hô lên, tràng kia mặt, quả thực quý đi.

Trên đường, Hồng Côn một mực ôm bụng, sắp cười bể cả bụng bộ dáng.

"Mặc dù nói cười một cái trẻ mười tuổi, thế nhưng đối với người trúng độc mà nói, cười to hội dẫn đến trong kinh mạch huyết dịch gia tốc tuần hoàn, mà dẫn đến trái tim nhảy lên tăng nhanh, độc tố khuếch tán cũng sẽ tăng nhanh, người muốn phải không muốn chết, đi học con rùa đen như vậy, tâm như chỉ thủy nửa năm đều không có một cái biểu tình." Trần Phong lạnh lùng bay ra một câu, nhất thời để cho Hồng Côn cả người kinh ngạc đến ngây người, căng thẳng một trương mặt mo, cũng không dám có cười to.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Đánh máu gà Đào Đàm

Hai người đi ra không có rất xa, liền bị sau lưng cấp thiết tiếng kêu kêu ngừng, sau đó quay đầu hướng sau lưng nhìn lại.

Chỉ thấy Triệu Bằng mang theo một đám hơi nhỏ đệ vồ vồ chạy tới.

loại bọn họ đến gần, Trần Phong lúc này mới nhíu mày hỏi: "Người thì thế nào."

Triệu Bằng chạy quá mau, thở hổn hển mấy hơi thở, từ trong lòng móc ra một trương nhiều nếp nhăn giấy đưa cho Trần Phong.

Trần Phong tiếp nhận vừa nhìn, là một tấm bản đồ, coi mặt trên bút ký, hẳn là vừa mới chế ra, địa đồ chính xác độ rất cao, nhìn ra vẽ này đồ người hiển nhiên là dụng tâm.

"Đây là?" Trần Phong làm không rõ ràng tiểu Bàn tử chơi kia xuất, hồ nghi hỏi.

"Địa đồ!" Triệu Bằng đặc ý nói.

"Ta biết là địa đồ, ta hỏi là chỗ nào địa đồ." Trần Phong khí đích thiếu chút nữa mất trợn trắng.

"Ma Thú Sơn Mạch, lần này các người cuộc thi tài liệu thu thập khu." Triệu Bằng vẻ mặt trịnh trọng nói.

Không biết Triệu Bằng từ chỗ nào nghe được tin tức, nói Trần Phong muốn đi Ma Thú Sơn Mạch tham gia cuộc thi, liền đi tìm hiểu hơn nhiều quanh năm tại Ma Thú Sơn Mạch dong binh, từ miệng của bọn hắn thuật cùng với chỉ điểm, Triệu Bằng hội chế tấm bản đồ này, với tư cách là lần này Trần Phong cuộc thi thi tham khảo sử dụng.

Nơi này rõ ràng đánh dấu các loại dược liệu phân bố khu vực, cùng với các loại khoáng thạch phân bố khu vực, có thể nói là toàn diện cực kỳ, cũng coi là cơ mật tài liệu.

Trần Phong trong nội tâm khê động, hẳn thật sự không nghĩ tới, bình thường thoạt nhìn đàn độn tiểu Bàn tử, còn có như thế cẩn thận một mặt, xem ra tiểu đệ không bạch thu, thời khắc mấu chốt thật sự là có thể giúp đỡ chút gì không.

"Cám ơn, ta còn có chuyện, chính người trở về a." Trần Phong quay người muốn đi gấp.

Lại bị Triệu Bằng lần nữa ngăn lại.

Lúc này, tay của Triệu Bằng chường một phen, nơi lòng bàn tay chính là nhiều một cái trừ vật giới chỉ, bạch ngọc sắc giới chỉ, tại thái dương phía dưới chiếu lấp lánh, nhìn ra được cấp bậc hẳn là không thấp.

"Lão đại, chiếc nhẫn này là đồ phượng : sông bài đưa, bên trong còn có lần này tiền đặt cược cùng với lợi nhuận, tổng cộng là 2000 lè năm mươi Vạn Kim tệ!" Triệu Bằng chỉ tiết nói tới.

đánh bạc tiền vốn là Trần Phong cho, cho nên Triệu Bằng tự nhiên không thể tham ô.

Trần Phong nhìn thoáng qua, không chút do dự khua tay nói: "Người cầm lấy a, mua điểm thứ tốt, đem mình vũ trang, lại cho ta xem đến người bị đánh, ta nhưng là phải đánh người được!" Trần Phong nói xong, quay người rời đi, lưu lại Triệu Bằng nhất hỏa nhân loại trợn mắt há hốc mồm.

"Trần huynh, lần này sự tình của Giải Độc Đan." Hồng Côn áp ứng nói, hai lòng bàn tay bốc lên đồ mờ mờ.

"Hả? Ta nói lời giữ lời, hôm nay liền giúp ngươi luyện chế ra, vạn nhất ngươi buổi tối độc dậy thì vọng ta há không phải nuốt lời, ngươi chết việc nhỏ, tục danh của ta lọt vào vũ nhục là đại!" Trần Phong ngạo nghễ nói.

Hồng Côn nghe xong, thiếu chút nữa lòng trắng mắt khê đảo đã trôi qua, thế nhưng là hắn cũng biết Trần Phong lần này là đang nói đùa, cho nên cũng không có tức giận, tích cực nói: "Lão đại, không bằng chúng ta lần này đi Đào Đàm chỗ đó a, chỗ của hắn tương đối mà nói tương đối dễ dàng một ít."

Kỳ thật, Hồng Côn để cho Trần Phong đi Đào Đàm chỗ đó, còn có một cái khác tầng ý tứ.

Bởi vì Đào Đàm ngày gần đây luôn là thức giục Hồng Côn, hỏi Hồng Côn vì cái gì không đem Trần Phong mang đến, lần này đi tại nơi này luyện dược, chẳng những không cần cho Đào Đàm thủ tục phí, Đào Đàm còn phải cảm kích chính mình kia mà, như thế một hòn đá ném hai chim công việc, Hồng Côn đương nhiên muốn thúc đẩy việc này.

"Tùy tiện, ta đang muốn nhìn xem Đào Đàm lão đầu kia, gần nhất thuật luyện đan tiến triển không có." Trần Phong phụ bắt tay vào làm nghênh ngang đi tới quan bước.

"Như thế rất tốt, như thế rất tốt." Hồng Côn kích động mặt lộ vẻ hồng quang, bắt quá lại vội vàng dưới áp chế đi, rốt cuộc Trần Phong vừa nói qua, cười một cái sẽ chết kia mà.

Không bao lâu, hai người chính là lần nữa đi tới Đào phủ công môn.

Hồng Côn vội vàng đi lên gõ cửa.

Đồng đồng đồng.

Được Đồng còn buồn ngủ mở cửa, vừa lái cửa, trong mồm mơ hồ không rõ nói: "Nhà của ta tiên sinh đang bế quan, nếu có sự tình báo cho biết ta là được, loại tiên sinh xuất ra, nhất định chuyển cáo."

Lời của hắn nói xong, cửa cũng là mở, từ bên trong lộ ra một cái vô tình đầu xuất ra.

Lúc Được Đồng tròn mắt thấy được Lai Nhân thời điểm, nhất thời giống như giống như bị chạm điện, cả người trong chớp mắt tinh thần gấp trăm lần.

"Nguyên lai là Trần Tiên Sinh đến, nhà của ta tiên sinh sớm có phân phó, nếu là Trần Tiên Sinh đến nơi, để ta lập tức mang Trần Tiên Sinh tiến vào." Được Đồng khó có thể che dấu hưng phấn, thật giống như một cái tại nhà giam giam giữ mấy chục năm nam tử, xuất ra thấy được một cái Đại mỹ nữ đồng dạng thần sắc.

Cũng khó trách Được Đồng ngạc nhiên, mấy ngày gần đây, không biết tiên sinh nghiên cứu cái Đan Được gì, đã liên tiếp luyện chế ra vài ngày, toàn bộ Đan Được phòng đều tràn ngập hỏa diễm cùng Được Thảo hương vị, mà hắn cũng là cùng tiên sinh mấy ngày không có nghỉ ngơi cho tốt.

Được Đồng đem hai người mang vào trong nội viện, một đường chạy chậm chạy vào Đan Được phòng, đẩy ra cửa phòng.

Đang tại luyện chế Đan Được Đào Đàm, nhất thời giật dử lên tiếng nói: "Đáng chết, ai bảo ngươi tiến vào, ta không phải đã nói, vô luận chuyện gì, ta nếu không gọi ngươi liền không nên quấy rầy ta sao!" Nghe xuất, Đào lão đầu lần này thật sự tức giận.

Có nhỏ Được Đồng không sợ chút nào, ngược lại là vui vô cùng nói: "Là Trần Tiên Sinh đến."

Một câu giảng xong, giống như nhét vào bình tĩnh mặt hồ cục đá đồng dạng, hù dọa ngàn tầng sóng.

Trong chớp mắt, trong phòng vang lên liên tục.

Đào lão đầu một đầu tóc bạc chuẩn bị mất trật tự không chịu nổi, sắc mặt tiêu tụy cũng không có thiếu hun khói lửa cháy dấu vết.

Bất quá tuy hết sức chật vật, nhưng thấy được Trần Phong thời điểm, lại là hết sức hưng phấn, hận không thể đi lên ôm bấp chân.

"Đào lão đầu, đây là thế nào, ngươi tại nhóm lửa nấu cơm không thành." Trần Phong thấy được bộ dáng Đào Đàm, không khỏi là lên tiếng trêu chọc nói.

"Để cho Trần Tiên Bối chê cười, tiên bối mau mau cho mời!" Đào Đàm áy náy cười cười, vội vàng đem Trần Phong đón vào nhà.

Đan Được trong phòng, dược liệu mất trật tự bày đặt, đan lò bốc lên từ từ khói xanh.

Bất quá Đào Đàm không có chút nào bởi vì nơi này đóng bừa bộn, mà có chút không được tự nhiên, ngược lại như cũ là hưng phấn vô cùng.

Chỉ thấy hắn thần bí từ trong lòng móc ra một trang giấy, nhần nhần nhúm nhúm bộ dáng, cùng Triệu Bằng cho kia trương không kém chút nào.

Trần Phong hồ nghi nhìn sang.

Đào Đàm cười thần bí nói: "Tiền bối tới thật sự là kịp thời, ta gần nhất vừa mới cho tới một bảo bối, bảo bối, ta nói với ngươi một người, để cho ngươi kinh ngạc đến ngây người nửa ngày, ngươi tin hay không." Đào Đàm đương đương đắc ý, gọi Trần Phong tiền bối, là bởi vì người ta thực lực còn ở đó, cho nên Đào Đàm nói chính là đương nhiên, không có do dự chút nào.

"Hả? Không chỉ là cái gì bảo bối, có thể khiến ngươi cao hứng thành cái dạng này." Trần Phong có chút buồn cười, Đào Đàm lúc này bộ dáng, quả thực là một cái trên đường cái phát điên lão đầu, bộ dáng như là người bị bệnh thần kinh, không giống như là đặng đại vận người.

"Nói ra, ta sợ hù đến hai người các ngươi, ha ha." Đào Đàm sắp cười rút đi qua, hoa râu râu mép loạn chiến, nước miếng Tinh từ cũng có thể bật cười.

"Nói đi, nếu không nói ta có thể đi." Trần Phong bình tĩnh nói.

"Hảo hảo hảo, đây là một trương đóng cửa đan phương!" Đào Đàm ngạo nghễ nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Bị lừa Đào Đàm

Đóng cửa, cái từ này, quảng cáo rùm beng lấy này trương đan phương địa vị, chỉ có siêu cấp gia tộc mới có thể đem một ít nghịch thiên phương thuốc đóng cửa, cho nên Đào Đàm mới có thể như thế hưng phấn.

Mà Đào Đàm sở dĩ như vậy chặt vật, chính là bởi vì đan phương nguyên nhân.

Tại bỏ ra số tiền lớn đem đan phương mua sau khi trở về, Đào Đàm liền một đầu đâm vào phòng luyện đan bên trong, liên tiếp mấy ngày hạ xuống, đã thất bại vô số lần, thế nhưng là hần cũng vô số lần thử, nhưng có chút làm cho người tiếc hận chính là, Đào Đàm một lần cũng không có thành công, ngay tại hần nản lòng thoải chí muốn buông tha thời điểm, Trần Phong tới, vì vậy Đào Đàm tựa như cùng đánh máu gà hưng phấn lên.

Ở trong lòng Đào Đàm, Trần Phong tại Luyện Đan một đường, thế nhưng là lòng hần trong mắt vương giả, là không gì không biết không chỗ nào không hiểu tồn tại, hiện giờ Trần Phong tới, Đào Đàm nói cái gì cũng phải thỉnh giáo một ít, mặc kệ trả giá cái gì giá lớn hần đều muốn thỉnh giáo một ít.

"Đóng cửa phương thuốc, điều này thực là đồ tốt, bất quá, có đan phương trên tay, ngươi vì sao còn như vậy chặt vật như thế." Trần Phong có chút không hiểu hỏi.

Đối với một cái thành thực Luyện Đan Sư mà nói, có đan phương, như vậy luyện chế dù cho cũng sẽ thất bại, nhưng là không đến mức chặt vật như thế mới phải.

Đào Đàm nhất thời lẩn nửa mặt mày ủ rũ, đem trên tay đan phương đưa cho Trần Phong nói: "Tiền bối có chỗ không biết, thế nhưng là bá thể đan đan phương, này Đan Dược đã thất truyền đã lâu, không có ai nhớ rõ là từ vị nào cao nhân chỉ thủ, Đan Dược hiệu quả đặc biệt vô cùng, chẳng những có thể lấy cường hóa thể chất đến một cái gần như hoàn mỹ tình trạng, hơn nữa, có thể đề thăng Vũ Hồn thuộc tính, muốn biết rõ, trong Đan Dược, chỉ cần cùng Vũ Hồn có quan hệ, kia đều là cực phẩm Đan Dược, một khi luyện chế thành công, ta Đào Đàm danh tiếng, nhất định thịnh hành toàn bộ đại lục, không người không biết không người không hiểu!" Đào Đàm hăng hái nói, trong lúc nhất thời, trẻ tuổi thiệt nhiều tuổi bộ dáng.

Trần Phong nghe vậy, nhẹ nhàng cau mày nói: "Đúng vậy, bá thể đan xác thực như như lời ngươi nói, cường hóa thể chất đề thăng thuộc tính, đặc biệt là Lôi Hỏa Băng Phong bốn loại thuộc tính, mà này bốn loại thuộc tính tu giả lại cực kỳ nhiều, cho nên bá thể đan là một loại cung không đủ cầu Đan Dược, hơn nữa, đan phương, một mực nắm giữ ở số ít siêu cấp thế gia, cùng với các đại môn phái trong tay, người bình thường rất khó nhìn thấy, về phần ngươi nói đóng cửa đan phương, hần là tại sáu mươi năm trước, Phong Viêm Vũ Đế vẫn lạc dẫn đến một loạt liên tòa sự kiện a."

Trần Phong có chút cảm khái nói, tại hần còn là Phong Viêm Vũ Đế thời điểm, đan phương cũng không có đóng cửa, hiện giờ Đào Đàm nói như vậy, chắc là sau khi hần chết liền lọt vào đóng cửa, trở thành một ít Đại Tông môn tư nhân cất chứa phẩm.

Này bá thể đan, đối với cấp thấp tu giả mà nói, không thể nghi ngờ là cái thần kỳ Đan Dược, bá thể Vương Đan có thể vĩnh cửu đề thăng thể chất, người cả đời có mà lại chỉ có như vậy một cơ hội.

Cấp thấp tu giả phục dụng, thậm chí có thể trực tiếp đề thăng đẳng cấp, tại cấp thấp Đan Dược bên trong, này Đan Dược có thể nói thần dược, Đan Dược phẩm giai vì Tam phẩm, nhưng nếu có thể luyện chế ra tam phẩm bá thể Vương Đan, kia giá trị liền cao hơn rất nhiều, đối với người dùng đề thăng cũng là càng cao một tầng thứ.

"Xác thực như tiền bối theo như lời, vì đan phương, ta thế nhưng là hao phí không ít tinh lực, chẳng những lấy ra hai khóa Khí Bạo Vương Đan, còn có

ta nhiều năm tích góp mới đổi lấy vật ấy." Đào Đàm chỉ vào đan phương, có chút thịt đau nói.

Trần Phong nghe nói Đào Đàm như thế hao tổn tâm cơ, lúc này mới đục lỗ nhìn trong tay đan phương liếc một cái, vừa nhìn, quả thực là có chút cảm thấy buồn cười.

phương thuốc, nếu là đặt ở Thiên Hạc Học Viện, đó chính là hạng nhất truyền thừa, nếu là đặt ở một cái có dã tâm người trong tay, vậy có thể khai sơn lập phái thành tựu một phen sự thống trị, mà Đan Dược này, đối với mình cũng là mười phần có ích.

"Người đây là ở đâu nhi mua." Trần Phong xem hết, nhàn nhạt hỏi Đào Đàm nói.

"Chợ đêm a, loại vật này, không thể lộ ra ngoài ánh sáng, chỉ có tại chợ đêm bên trong mới mua được đóng cửa đan phương." Đào Đàm nội tâm âm thầm nói thầm, trong lòng tự nhủ Trần Phong làm sao có thể hỏi như thế ngu ngốc vấn đề, nghịch thiên như thế phương thuốc, ai dám giống trống khua chiêng chào hàng.

"Vậy người là như thế nào phân biệt rõ đan phương thật giả?" Trần Phong lần nữa hỏi.

"Lão phu Luyện Đan nhiều năm, lại không phải ba tuổi hài đồng, há có thể nhìn không ra đan phương thật giả, từ bên trong chỗ liệt vài loại dược liệu cách điều chế đến xem, quả thật có lấy đề thăng thể chất, tăng cường bản thân thuộc tính công hiệu, hơn nữa trong đó mấy cái thủ pháp, quả thực là tinh diệu vô cùng, đối với cao như thế loại Đan Dược mà nói, xác thực xứng đôi, mà đan phương, hàm ẩn một cỗ huyền diệu khí tức, tựa hồ ẩn có Đại Tông môn đặc hữu đặc biệt phong ấn, như thế như vậy cần thận xem xét, ta mới quyết định đem đan phương mua trở về." Đào Đàm ngao ngễ nói.

Hắn dùng hai mai Khí Bạo Vương Đan cùng cả đời tích góp một phần mười, đổi lấy phương thuốc, mặc dù có chút thịt đau, thế nhưng cùng đan phương giá trị so sánh, tất cả trả giá cùng giá lớn đều là đáng, cho nên Đào Đàm rất là ung dung rất là hưng phấn nói.

Chỉ là Trần Phong không cho là đúng, nhìn nhìn Đào Đàm, mười phần không lời bùi mồm nói: "Người nghĩ nhiều, này đan phương là giả."

Lời của Trần Phong giống như kinh lôi đồng dạng, nhất thời là đem Đào Đàm kinh sợ ngẩn người tại chỗ.

Mà ở một bên một mực giữ im lặng Hồng Côn nghe xong, cũng là chấn động.

Hắn cũng biết, giá trị của Khí Bạo Vương Đan kinh khủng đến cỡ nào, mà hiện giờ, nếu là đan phương thật sự là giả, nói không Định Đào đàm hội nhất thời lửa giận công tâm, đương trường tức chết a.

"Cái gì! ! Điều này sao có thể." Đào Đàm thờ hồng học, trong lúc nhất thời tựa hồ thương già đi rất nhiều tuổi, hoa râm râu mép run nhè nhẹ, thần sắc bắt đầu trở nên nôn nóng bất an, hai tay không ngừng nắm tay sau đó tại vuron ra, nhìn ra được hắn lúc này nội tâm ba đào mãnh liệt.

"Như thế nào không có khả năng, không phải này bá thể Vương Đan phương thuốc, người bị lừa, bắt quá nha, người cũng không cần thương tâm, người vận khí coi như không tệ." Trần Phong sắc mặt bình tĩnh, sóng lớn không sợ nói.

Đào Đàm cùng Hồng Côn đều là sững sờ, liền tiểu Dược Đồng cũng là vì lời của Trần Phong cảm thấy mâu thuẫn.

Rõ ràng là bị lừa, như thế nào còn có thể nói là vận khí không tệ, cao nhân nói chuyện thật là quái, luôn là làm cho người ta một loại lập lòe nước đôi cảm giác.

Đào Đàm như tên Hòa thượng lùn 2 thước với tay sờ không đến đầu (*vì phải suy nghĩ theo cách của người khác nên không biết mình suy nghĩ gì), nghĩ nửa ngày cũng không có làm mình bạch Trần Phong đến cùng là có ý gì, liền mở miệng hỏi: "Tiền bối, ý của người là."

Trần Phong khẽ cười nói: "Không phải này đan phương, mà là thuộc về luyện khí nhất mạch, tài liệu phối trí thì sử dụng đến một loại cách điều chế, tên là nuôi dưỡng nguyên cốt bổ dịch, người dùng luyện chế Đan Dược phương pháp, đem cái này đồ chơi luyện chế thành đan hình dáng, trên lý luận đều là sai lầm, người nếu là có thể thành công, đó mới thật sự là gặp quý rồi, chỉ có thể phối trí thành dung dịch, về phần thành đan, khuyết thiếu vài phần chủ yếu lên 煉 dược liệu, cho nên người dựa theo phương pháp kia buồn bực đầu luyện chế, cả đời cũng sẽ không luyện ra một khóa."

Đào Đàm nghe xong chấn kinh không lời, nhìn thấy Trần Phong như thế như vậy êm tai nói tới, hắn cũng bắt đầu tin tưởng, chính mình mua được không phải chân chính đan phương.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch

Hắn một cái Luyện Đan Sư, làm sao có thể biết luyện khí đi sự tình của Khi, đi qua Trần Phong vừa nói, Đào Đàm thật sự là cảm thấy có như vậy vài phần đạo lý, tại luyện chế, Đào Đàm cảm giác, cảm thấy đan phương có chút cổ quái, chỉ cho là là mình lần đầu tiên luyện chế, chưa quen thuộc nguyên nhân, nào ngờ này căn bản không phải đan phương, mà là luyện khí dung dịch một loại cách điều chế, hiện tại chân tướng rõ ràng, Đào Đàm cũng là thở ra một hơi, nguyên lai bướng bỉnh cùng tự cho là đúng trong chớp mắt tan rã.

"Người cũng không cần quá lo lắng, vật này, mặc dù là luyện khí dung dịch cách điều chế, thế nhưng giá trị của nó thế nhưng là cùng bá thể đan giá trị không kém chút nào, hai mai Khí Bạo Vương Đan đổi lấy cái này, cả nhân ta cảm thấy hay là đáng." Trần Phong mở miệng trấn an nói.

"Nếu là quả thật như thế, kia tự nhiên không có cái gì thật đau lòng rồi." Đào Đàm mừng rỡ nói, rốt cuộc tiền tiêu không oán, tự nhiên cũng là tâm tình khoan khoái hơn phân nửa.

"Dựa theo cách điều chế phối trí ra dung dịch, ta dám cam đoan, ít nhất một ít bình cũng phải một ngàn kim tệ, phối trí một lần có thể hồi đoái thành mấy trăm bình, cho nên sẽ không để cho người thâm hụt tiền chính là." Trần Phong êm tai nói tới.

Đào Đàm nghe lại càng là vui vô cùng, vội vàng gật đầu, cười mím nói: "Như thế rất tốt, ngày mai ta liền cầm lấy phương thuốc này, đi Vân Thủy Thành Đầu Giá Hành đầu giá đi, nếu như giá trị cao như thế, chắc hẳn cũng sẽ không so với kia cái bá thể Vương Đan giá cả thấp."

"Bán làm chi." Trần Phong có chút không muốn bỏ.

Đối với Trần Phong mà nói, cách điều chế là tình thế bất buộc, rốt cuộc hắn đem Vũ Hồn thuộc tính lựa chọn mới được Khí Hồn, về sau liền cùng luyện khí thoát không khỏi liên quan, mà luyện khí, vừa vặn dùng đến luyện khí dung dịch nha.

Tại luyện khí trong quá trình, nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch tác dụng lớn nhất là đưa đến một cái tầm bổ tác dụng, nhưng càng thêm đáng nhắc tới chính là, nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch cũng là có thể làm thuốc dùng, điều dưỡng nguyên cốt bổn dịch xen lẫn trong thuốc bần bên trong, có thể đưa đến một cái chữa thương cầm máu tác dụng.

Đương nhiên, hai loại tác dụng ai mạnh ai yếu, phóng tới một chỗ rất dễ dàng nhìn ra.

Nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch lớn nhất giá trị chính là luyện khí này một phương diện, bởi vì, tâm bổ trình tự, tại luyện khí thời điểm, thế nhưng là một cái ắt không thể thiếu trình tự.

Một lọ thượng đẳng nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch, đối với luyện chế vũ khí, có thể đưa đến một cái rất trọng yếu tác dụng, có thể đem luyện chế thành công xác suất đề cao nửa phần chỉ hai mươi.

Mọi người đều biết, tại luyện khí trong quá trình, có một bước danh xưng vì lên phôi, cùng Luyện Đan lên phôi khâu cực kỳ tương tự, chính là đem vũ khí đắp nặn thành một thứ đại khái hình dạng.

Mà ở lên phôi tổ hình khâu, là luyện khí thời điểm tính nguy hiểm mười phần cao khâu, thường xuyên xuất hiện phôi thai hội mạc danh kỳ diệu hư mất tình huống.

Vô luận luyện chế thủ pháp cỡ nào cao siêu, cũng là như trước không thể mỗi lần tránh.

Bởi vì luyện khí thời điểm, chỗ gia nhập tài liệu cùng với dược liệu hoặc là ma thú ma hạch, phối liệu đông đảo, mỗi một chủng tài liệu chiết xuất cũng không thể làm được 100%, một khi có chút ít tạp chất xuất hiện, sẽ tại lên phôi khâu, phát sinh không tương đồng được biến hóa, dẫn đến phôi thai vỡ vụn, do đó luyện chế thất bại.

Mà lúc này đây là có thể thể hiện nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch tầm quan trọng, đem phôi thai trước đó phóng tới nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch bên trong, nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch cường đại hòa tan tính, hội đầy đủ đem những cái kia kim loại cùng với tinh thể tạp chất hòa tan, mà còn có thể thẩm thấu đến phôi thai bên trong, tiến nhập chiều sâu hòa tan, do đó đạt tới 100% chiết xuất hiệu quả, thỏa mãn lý luận cần có lên phôi điều kiện.

Nhưng trở ngại nuôi dưỡng nguyên cốt bổn dịch, điều phối thời điểm cần có tài liệu quá mức cực hạn, rất nhiều tài liệu đều là không thể thay thế quý trọng tài liệu, trên đại lục thuộc về kì thiếu Vật phẩm, tuy giá trị không cao, nhưng cũng là không dễ tìm cho lắm, cho nên muốn thực hiện lượng sản, cơ bản không có cái gì tính khả năng.

Mà mặc dù nói, vừa rồi Trần Phong nhìn thoáng qua cách điều chế, cho dù đem cách điều chế còn cấp cho Đào Đàm, hẳn cũng là có thể đọc lâu lâu, rốt cuộc Tu chân giả trí nhớ có thể không phải là dùng để trưng cho đẹp.

Thế nhưng tại Luyện Khí Sư cùng Luyện Dược Sư trong đội ngũ, có một cái quy định bất thành văn, đó chính là, mặc kệ loại nào đan phương cũng tốt, cách điều chế cũng thế, chỉ cần là chính mình sẽ không đầu, nhất định phải đang lúc con đường đạt được mới có thể cầm sử dụng, bằng không sẽ bị đồng hành người chỗ khinh thường.

"Ta lưu lại hẳn cũng vô dụng, huống chi, trong này tài liệu thật đúng là khó tìm, ta đi thăm Vân Thủy Thành mới tìm được số lượng không nhiều lắm mấy chục phần tài liệu, mặc dù ta là Luyện Khí Sư, cũng sẽ không cầm vật này đi kiếm tiền, còn nữa nói, ta cũng không nhận thức Luyện Khí Sư phương diện bằng hữu nha, nếu là nhận thức, ta xong rồi liền đưa hắn, rốt cuộc đồ chơi giá trị xa xỉ, ta cũng lấy được xuất thủ." Đào Đàm một bộ mười phần

đáng tiếc bộ đáng.

Vật này, nghe Trần Phong vừa nói, hẳn là cái cực phẩm tồn tại, chỉ tiếc chính là, chức nghiệp không đứng miệng, lưu lại cũng là tài nguyên lãng phí, chẳng bán đi để cho Luyện Khí Sư như nhặt được chỉ bảo.

Trần Phong sau khi nghe xong, cười hắc hắc nói: "Ai nói người không nhận ra Luyện Khí Sư."

"Ách, ta thật sự không nhận ra." Đào Đàm kiên định nói.

Hồng Côn nghe được ý tứ của Trần Phong, nỗ lực khực ho hai tiếng.

Đào Đàm lúc này mới kinh ngạc nhìn nhìn Trần Phong, "Chẳng lẽ?"

"Đúng vậy, ta chính là một người Luyện Khí Sư." Trần Phong nói.

"Không không không, không có khả năng, lấy người đối với Luyện Đan lý giải, người nói người là một người Luyện Đan Sư, ta không chút nghi ngờ, thế nhưng người nói người là Luyện Khí Sư, đánh chết ta đều không tin." Đào Đàm đầu dao động càng trông lúc lắc tựa như, hiển nhiên đối với thân phận Trần Phong biểu thị không tin.

"Vậy người nhìn xem." Trần Phong biết ngôn ngữ tại nhiều khi, đều là trắng xám vô lực, chỉ có thể là lấy ra tác phẩm của mình.

Đỏ thắm chiến đao, từ Trần Phong trong giới chỉ, bộc phát ra một tiếng rít gào, hô một tiếng xuất hiện ở Trần Phong trong đao.

Đào Đàm bị mãnh liệt làm cho người ta sợ hãi đao phong lại càng hoảng sợ, mặc dù hẳn đối với luyện khí biết không phải rất nhiều, thế nhưng đối với Trần Phong trên tay cây đao này, ngược lại là biết là cái gì phẩm giai.

Tuy thoát nhìn xấu xí đáng thương, thế nhưng cây đao này ẩn chứa khí thế bằng bạc, cùng với phát ra nồng đậm Hỏa thuộc tính khí tức, là không thể nghi ngờ, mơ hồ, ánh mắt của hắn từng, nhìn chăm chăm đỏ thắm chiến đao phía trên ánh sáng màu xanh biếc hoảng sợ nói: "Đây là, đây là, đây là độc văn! ! !"

Đào Đàm quả thật là kinh ngạc vạn phần, nhiều như vậy mãnh độc văn, như cây đao này cơ sở phẩm giai là Thanh Đồng cao cấp, như vậy cộng thêm độc này văn, hoàn toàn có thể đủ sánh ngang hắc thiết môi giới tồn tại!

"Nhân lực không tề, đây là của ta cái thứ nhất tác phẩm, người xem thế nào." Trần Phong không che dấu chút nào cười nói.

"Cái thứ nhất tác phẩm, chính là Hắc Thiết Cấp!" Đào Đàm càng thêm giật mình, nhìn nhìn Trần Phong như là nhìn một cái quái vật, không dám nói lời nào, liền hô hấp cũng không dám dừng sức, sợ đem trước mắt Thần Thoại nhân vật tầm thường đắc tội.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Thanh hoa huyết cái giỏ chi độc

Mà trước mắt tiểu tử này, tuổi còn nhỏ chẳng những đối với Đan Dược một đạo rõ như lòng bàn tay, đối với luyện khí hiểu rõ chi thấu triệt, tạo nghệ chí cao sâu, càng thêm làm Đào Đàm tức lộn ruột.

"Được rồi, hiện tại người tổng nên đã tin tưởng a, nuôi dưỡng nguyên cố bản dịch là ta, đương nhiên ta không thể lấy không đồ đạc của người, ta sẽ trả giá tương ứng thù lao cùng người trao đổi." Trần Phong nhàn nhạt cười nói, ngữ khí sóng lớn không sợ, không cho cự tuyệt.

"Vậy không được, đây là văn bối đưa cho người, sao có thể phải báo thù." Đào Đàm một kích linh, lúc này chính là biểu lộ thành tâm thời điểm, hẳn sao dám lòng tham không đáy.

"Người không cần chối từ, ta cho người trao đổi chính là rõ ràng Độc Vương đan đan phương, cùng với mấy cái pháp quyết thủ quyết mà thôi." Trần Phong thần nhiên nói.

Đào Đàm sau khi nghe xong, trong nội tâm thầm hô chính mình lần là nhân họa đắc phúc, rõ ràng Độc Vương đan! !

Đây là cái gì tồn tại, chỉ cần là Giải Độc Đan đan phương chính là mười phần trân quý, mà rõ ràng Độc Vương đan cách điều chế còn muốn là trân quý

hơn mấy cấp bậc, Đào Đàm có thể nào không kích động nha.

Suy yếu Đào Đàm, lần nữa tinh thần tỉnh táo, quét qua mấy ngày tới mỗi một, lần nữa tinh thần vô cùng phấn chấn đồng dạng kinh hi nói: "Chuyện này là thật? Đây chính là rõ ràng Độc Vương đan!"

"Thật đúng." Trần Phong không sao cả nói, đối với Đào Đàm mà nói cùng bảo bối đồng dạng đồ vật, dưới cái nhìn của Trần Phong, chỉ thường thôi, rất cuộc hai người cao độ, căn bản không tại cùng một cấp bậc.

"Kia há không phải để cho ngài quá thua thiệt, rốt cuộc rõ ràng Độc Vương đan cách điều chế, cùng với ngài kia cao thâm thủ pháp, đều là có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật, kể từ đó, lão phu quả thực nội tâm không thoải mái." Đào Đàm có chút lúng túng nói, có chút được sùng ái mà lo sợ cảm giác.

"Ách, như vậy được rồi, lấy ngươi Luyện Đan Sư địa vị, tại kia chợ đêm bên trong, nhất định có bản thân một chỗ nhỏ a." Trần Phong sau khi suy nghĩ một chút nói.

"Ừ, tự nhiên, ta thường xuyên đi chợ đêm chào hàng một ít Đan Dược, vì nhiều lợi nhuận một chút tiền, chính ta bán lời có thể nhiều lợi nhuận không ít lạc thể nhưng là." Đào Đàm đặc ý nói, dùng cái này quảng cáo rùm beng hẳn không khỏi là một ra sắc Luyện Đan Sư, còn là một cái xuất sắc thương nhân.

"Ừ, vậy ngươi đem kia cái chợ đêm quầy hàng chuyển nhượng cho ta đi, đương nhiên, ngươi muốn là có Đan Dược bán ra, ta có thể giúp ngươi bán, tất cả lợi nhuận đều liền cho ngươi, ta chỉ nghĩ bày cái quán." Trần Phong bình thản nói.

Đào Đàm không hề nghĩ ngợi, rốt cuộc Trần Phong yêu cầu này một chút cũng không quá đáng, ngẩng đầu lên nói: "Kỳ thật."

"Có lời cứ nói, không cần giấu diếm."

"Kỳ thật, ta đã sớm có đi ra Vân Thủy Thành, ra ngoài lang bạt một phen ý định, không còn ra ngoài, liền thật sự lão á." Đào Đàm, lúc nói lời này, Trần Phong tựa hồ từ trên người Đào Đàm thấy được rất nhiều đáng quý đồ vật, không phục lão xem như một chút, càng thêm quan trọng chính là, một cái tuổi già sức yếu kẻ vô tích sự người chỗ trải qua tang thương, trong nháy mắt chính là như mây phiêu đảng tại trước mắt.

Trịnh trọng gật gật đầu, Trần Phong không nói gì, chỉ là đi thẳng vào vấn đề nói: "Chúng ta bắt đầu luyện chế rõ ràng Độc Vương đan a, ta chỗ này có một chút tài liệu, là lúc trước trường học thí luyện thời điểm chuyên môn vì thế thu thập."

Nói qua, Trần Phong bắt đầu từ trong trữ vật giới chỉ đem những Lang Nha đó, móng vuốt sói, Thứ Xà Vương túi mật rắn, Phong Vương Mật, cùng với rất nhiều Dược Thảo một tia ý thức lấy xuất ra.

Hồng Côn ở một bên một mực nghe hai người đối thoại, thấy được Trần Phong thật sự từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra rất nhiều luyện chế rõ ràng Độc Vương đan tài liệu, trong nội tâm nhất thời cảm động vô cùng.

Xem ra Trần Phong thật sự vẫn muốn công việc mình làm, từ lúc thí luyện thời điểm liền vì chính mình bắt tay vào làm quyết định, phần ân tình này, nói cái gì cũng là báo đáp không hết, về sau chỉ có thể là đem hết toàn lực tương trợ Trần Phong mới đúng, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, chỉ có thể là yên lặng quyết định.

Hết thấy chuẩn bị sẵn sàng, Đào Đàm đuổi Dược Đồng đem đan lô thanh tẩy xuất ra, mà Trần Phong cũng là theo Đào Đàm đi tới bàn học lúc trước.

Cầm lấy tuyệt bút, làm ăn bút ghi liền luyện chế rõ ràng Độc Vương đan cần có tài liệu, cùng với rất nhiều chú ý hạng mục công việc, cùng với trong đó ắt không thể thiếu thủ pháp pháp quyết điều khiển. . .

Đào Đàm thấy được Trần Phong quả thật đem rõ ràng Độc Vương đan hoàn toàn viết xuống, trong nội tâm càng thêm kích động, hai mắt tỏa ánh sáng, dị thường hưng phấn.

Chỉ bất quá, lúc Đào Đàm đem cái này đan phương, từ đầu tới cuối hoàn toàn nhìn một bên, từ trong đó mấu chốt, tại trong đầu dung hội thông suốt, lại ngạc nhiên phát hiện, theo thực lực của hắn bây giờ trình độ, muốn luyện chế ra rõ ràng Độc Vương đan, quả thật thật giống như để cho một cái vừa sinh hạ tới tiểu hài tử đi đi đánh xì dầu (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế) đồng dạng khó khăn, này căn bản phải không có thể vượt qua hai đạo cái hào rộng nha.

"Cái này đan phương, e rằng muốn thực lực tại chuẩn tam phẩm Đan Dược Sư mới có thể luyện chế ra a." Đào Đàm vẻ mặt đau khổ đối với, đáng thương vạn phần.

"Có ta ở đây, ngươi cứ yên tâm người can đảm luyện a." Trần Phong đập những cái này bộ ngực nói.

Đào Đàm hai mắt tỏa sáng, trong nội tâm cố kỵ đều không có, hắn cũng biết, Trần Phong quý dị khẩu quyết một tên tiếp theo một tên, coi như mình không ngờ như thế con mắt đi luyện chế, cũng là không nói chơi.

Vì vậy, Đào Đàm lần nữa tinh thần chấn hưng, mục quang trong chớp mắt trở nên quắc thước vô cùng, đi đến đan lô bên cạnh thời điểm, đã là tinh thâm tỏa sáng, vô cùng thần thái sáng láng.

"Được rồi, chúng ta bắt đầu!" Đào Đàm hô to một tiếng, cho mình động viên nói.

Một bên Hồng Côn, tuy không phải luyện được người, thế nhưng so với hai người ai cũng muốn chăm chú cùng chăm chú còn có kích động, rốt cuộc đây chính là quan hệ đến tánh mạng của hắc biểu diễn, như thật sự là có thể luyện chế ra rõ ràng Độc Vương đan, như vậy tại thân thể của hắc ở trong Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc, liền có thể hoàn toàn bị tan rã.

Trần Phong nói qua, muốn đối phó Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc, chỉ có thể là mười thành được - thuốc pha chế sẵn lực rõ ràng Độc Vương đan.

Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc âm nhu vô cùng, tầm thường Đan Dược, tuy có thể tạm thời ngừng lại độc tố lan tràn, thế nhưng muốn đem độc tố hoàn toàn từ trong thân thể loại trừ, vậy cũng không phải một kiện nói xử lý liền có thể làm được công việc.

Rốt cuộc, lấy Hồng Côn cường đại tu vi, muốn thông qua bản thân không lồ nguyên khí, đem độc tố bao vây lại, sau đó mang ra thân thể, đều là không thể nào công việc.

Đây nên chết Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc, chẳng những có thể lấy trong chớp mắt nuốt Xùy~ nguyên khí, mà hắc mỗi một phần mỗi giây lan tràn đều cần đại lượng nguyên khí duy trì, như mình không thể kịp thời cung cấp Thiên Địa Nguyên Khí cho những độc tố này, như vậy hắc nội tạng cũng tốt đan điền cũng tốt, trong nháy mắt liền sẽ bị độc tố cho ăn mòn.

Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc bá đạo, đã để cho Hồng Côn sống không bằng chết, mỗi Thiên Đô dường như là ôm một cái bom hẹn giờ đồng dạng sinh sống, thời gian này, dù là ai cũng e rằng khó có thể hạnh phúc, thế nhưng Hồng Côn ngay tại thống khổ như vậy thân thể dưới điều kiện, sinh sống rất nhiều tuế nguyệt, có thể nói là một cái kỳ tích bên trong kỳ tích a.

Lúc này Đào Đàm, biểu tình vô cùng chăm chú cùng với nghiêm túc, như một cái thành kính tín đồ, đang tại khẩn cầu thần linh phù hộ.

Mỗi một chiều mỗi nhất thức, đều là tràn ngập sức sống, cùng với khổng lồ Thiên Địa Nguyên Khí, cùng với Vũ Hồn bên trong, không ngừng tuôn ra nguyên khí, đem trọn cái gian phòng đều bao phủ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Thần đan sơ thành

"Ta xem tư chất ngươi coi như không tệ, cố mà làm truyền thụ cho ngươi một cái pháp quyết được rồi" Trần Phong thấy được lần này Đào Đàm, vô cùng chăm chú, trong lòng có cảm giác, dứt khoát liền thật sự dạy hắc ít đồ.

Đào Đàm nghe xong, nội tâm vạn phần cao hứng, thế nhưng là lúc này chính trực Luyện Đan thời kỳ, hắc biết, không thể đại ý, chỉ là khẽ gật đầu.

Mà lúc này, Trần Phong thanh âm thần nhiên nói: "Thiên Vô Đạo, địa Vô Đạo, đạo ngưng tại tâm, không có gì nguyên, không người nào nguyên, nguyên lấy thiên địa, dung tâm cùng thiên, đứng ngạo nghễ đầy đất." Một đạo tối nghĩa khó hiểu pháp quyết, tự trong miệng Trần Phong, chậm rãi ngâm xướng xuất.

Mà Đào Đàm sau khi nghe xong, cảm thấy huyền diệu, dựa theo pháp quyết chỗ thuật cảm ngộ tự nhiên, Vũ Hồn bên trong nguyên khí cũng là đình chỉ ba động, bắt đầu tập trung tinh thần cảm ngộ ở giữa thiên địa lưu động nguyên khí.

Chỉ là Đào Đàm tư chất ngu dốt, cũng không thể lập tức đem bộ này pháp quyết dung hợp quán thông vận dụng xuất ra.

Mà lúc này, Trần Phong mở một lần nữa, mặt khác, ta truyền cho ngươi một bộ điều khiển, ta vì ngươi thôi diễn một bên, ngươi cần phải cực kỳ ghi nhớ, mặt khác, bộ này điều khiển cùng pháp quyết cực kỳ huyền diệu, nếu là ngươi trước mặt người ngoài hiển lộ biện pháp, sợ có lo lắng tính mạng, tương lai ngươi ra Vân Thủy Thành này, mọi sự cẩn thận.

Nói qua, Trần Phong cổ tay run lên, ngón tay chuẩn bị tách ra, trên không trung quỹ dị di động.

Đào Đàm nhìn lại ánh mắt, chăm chú nghiêm túc và ngưng trọng, sợ xem nhẹ một cái mỉm cười chi tiết.

Chỉ xuất, Thiên Địa Nguyên Khí dường như nhận lấy triệu hoán đồng dạng, nhất thời tại trong phòng nhỏ ơng. ơng phát ra một tiếng thấp kêu, cực kỳ quỷ dị.

Mặc dù chỉ là thôi diễn một bên mà thôi, không có pháp quyết phối hợp, bộ này điều khiển đã có hóa khí xu thế, có chút kỳ diệu.

Đào Đàm nhìn bỏ đi, chỉ cảm thấy bộ này điều khiển cùng với pháp quyết có chút quen mắt, trong nội tâm không khỏi một lay.

"Chẳng lẽ đây là, lần trước tiên bối chột thi triển Ngưng Nguyên Quyết?" Đào Đàm thần sắc chấn động vô cùng, hẳn thật sự không nghĩ tới, Trần Phong hội đem như thế huyền diệu vô cùng pháp quyết truyền thụ cùng hắn.

Muốn biết rõ, pháp quyết, chỉ ở ít có mấy cái cao giai Luyện Đan Sư vòng tròn mới có chỗ truyền lưu, đây là hẳn nằm mơ cũng khó có khả năng đạt tới cao độ, thất phẩm pháp quyết, tia, này cái gì khái niệm.

Cái này rất giống, một cái tên ăn mày đột nhiên nhặt được một rương Kim Điều đồng dạng, có thể nào không chấn kinh!

"Đúng vậy, đây chính là cao giai pháp quyết Ngưng Nguyên Quyết, ta hiện tại tạm thời không thể Luyện Đan, lưu lại này pháp quyết dùng ra cũng không lớn, chỉ hy vọng ngươi có thể tại tương lai trên đường, đi xa hơn, mặt khác nhớ lấy, bộ này pháp quyết cùng với điều khiển, tuyệt đối không thể trước mặt người khác hiển lộ." Trần Phong trầm trọng nói rõ nói.

Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội, nếu là Đào Đàm trước mặt người khác khoe khoang phương pháp này, nhất định sẽ lọt vào kẻ xấu độc thù, đến lúc sau, bởi vì chính mình một chút thiện tâm, mà hư mất Đào Đàm tánh mạng, Trần Phong nhưng là sẽ bắn khoăn.

"Tiền bối yên tâm, tiền bối dạy bảo, nhất định khắc trong tâm khảm!" Đào Đàm sắc mặt trầm tĩnh, chỉ là thân hình nhoáng một cái, hai chân khẽ cong, ba một chút hai chân quỳ xuống đất, trùng điệp dập đầu một cái khấu đầu.

Trần Phong vội vàng nói: "Cúi đầu đủ để tạ ơn, ta truyền cho ngươi pháp quyết, chỉ là bởi vì giao dịch mà thôi, cũng không phải là thu ngươi làm đồ đệ, ngươi đứng lên đi."

Đối với thân phận Trần Phong mà nói, Đào Đàm như vậy tư chất bình thường Luyện Đan Sư, quả thực không có tư cách vì hắn quan môn đệ tử, chỉ có thể là có chút bất cận nhân tình nói.

Đào Đàm cũng không có được một tác lại muốn tiến một bước, với hắn mà nói, Trần Phong hôm nay cho khiếp sợ của hắn rất nhiều, so với lần trước còn nhiều hơn, còn muốn chân thực.

Này rõ ràng Độc Vương đan đan phương, cùng với Ngưng Nguyên Quyết còn muốn bộ này huyền diệu khó lường điều khiển, mỗi đồng dạng đều là hắn truy cầu cả đời cũng không nhất định hữu duyên lấy được tồn tại.

Nhất thời cảm khái vạn phần, Đào Đàm dĩ nhiên là nước mắt tuôn đầy mặt, còn muốn Hồng Côn thay vì nhiều năm bạn cũ, bước lên phía trước trấn an vài câu, mới khiến cho tâm tình của Đào Đàm khôi phục bình thường.

Đào Đàm tay áo vung lên, khẽ quát một tiếng nói: "Khai lò Luyện Đan!"

Kia khí thế, rất có vài phần Đan Vương phong phạm.

Rõ ràng Độc Vương đan luyện chế, dù cho có Ngưng Nguyên Quyết tương trợ, cũng là một loại cực kỳ khó khăn luyện chế Đan Dược.

Muốn biết rõ, Đào Đàm tuy lớn tuổi, nhưng chỉ là một cái tư chất bình thường nhị phẩm Luyện Đan Sư, bắt quá ý vào kinh nghiệm phong phú, cùng với tại Trần Phong tự mình chỉ đạo, miễn cưỡng luyện chế ra một mai tám phần dược lực Giải Độc Đan.

Mai này Đan Dược mặc dù không có đạt tới lần này Luyện Đan yêu cầu, nhưng không thể không nói, Đào Đàm tiến cảnh coi như không tệ.

Rốt cuộc để cho một người nhị phẩm Luyện Đan Sư đi luyện chế Tam phẩm Đan Dược đúng là khó khăn, huống chi là luyện chế Tam phẩm Đan Dược Vương Đan, căn bản chính là đảm rỗng hang hổ.

Thấy được kết quả này, Trần Phong xi mũi coi thường, mà Đào Đàm thì là hi nhạc vạn phần.

Lúc này Đào Đàm đầy đủ cảm nhận được, Ngưng Nguyên Quyết trong Luyện Đan các loại diệu dụng, chẳng những có thể lấy tại nguy cấp thời khắc cứu cấp, hơn nữa tại Đan Dược luyện chế trong quá trình, dùng Ngưng Nguyên Quyết khống chế nguyên khí đích phát ra, là một cái mười phần ổn định thỏa đáng không chế phương pháp, cùng lúc trước chính mình luyện chế thời điểm muốn nhẹ nhõm gấp trăm lần.

Lúc này Đào Đàm có mười phần nắm chắc, nếu là lại để cho hắn luyện chế mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực nhị phẩm Đan Dược, hẳn liền có thể đem xác xuất thành công đề thăng 50%, 50% này, đối với tâm thương Luyện Đan Sư mà nói, đại khái cần năm mười năm vất vả luyện chế tài năng bù đắp, mà hắn chỉ là học xong Ngưng Nguyên Quyết pháp quyết, là có thể làm được điểm này, có thể thấy, Ngưng Nguyên Quyết tầm quan trọng là cỡ nào không thể thay thế.

Quả thứ hai, quả thứ ba không ngừng luyện chế ra, mà ở luyện chế trong quá trình, Đào Đàm như trước không thể tránh khỏi xuất hiện rất nhiều sai lầm.

Nhưng những cái này sai lầm, tại Luyện Đan Sư thao tác bên trong là có thể cho phép sai số, rốt cuộc quen thuộc một bộ tân điều khiển cùng pháp quyết, cũng là cần nhất định mài giũa thời gian.

Mà lúc này có Trần Phong ở một bên, có thể có được Trần Phong chỉ điểm, đối với Đào Đàm mà nói, lại càng là như hổ thêm cánh.

Nếu là không có cao nhân chỉ điểm, mặc dù Đào Đàm từ nơi đó đạt được này điều khiển cùng pháp quyết, nếu muốn không hề có độ lệch sử dụng xuất ra, kia tỷ lệ cũng là tiếp cận về không, rốt cuộc đây chính là cao giai pháp quyết, hẳn một cái nhị phẩm Luyện Đan Sư, cùng pháp quyết trong đó, thế nhưng là có khó có thể vượt qua cự ly.

Rốt cục, tại đã thất bại hơn mười thứ hai, Đào Đàm rốt cục luyện chế ra một mai chín thành dược lực rõ ràng Độc Vương đan.

Đào Đàm cũng là vô cùng hưng phấn, không dám chút nào trì hoãn, cuống quýt lấy ra Bồ Nguyên Đan bổ sung trong cơ thể nguyên khí đích tiêu hao, tiến tới tiếp tục vùi đầu vào bận rộn luyện chế bên trong.

Hắn biết, qua hôm nay, Trần Phong không biết lúc nào tài năng, nếu là mình không rèn sắt khi còn nóng đem Ngưng Nguyên Quyết này dung hợp quán thông, kia dựa vào chính mình tìm tòi, chỉ sợ cũng phải hơn vài chục năm về sau.

Ban ngày tuổi xế chiều, sắc trời dần tối, chim thú về, theo trong phòng nhỏ kỳ quang lóe lên, một luồng mùi thuốc từ bên trong phiêu đẳng xuất ra.

Ngồi xồm cộm môn ngủ Dược Đồng, bị cỗ này kỳ dị mùi thuốc nhất thời chấn kinh, cuống quýt tỉnh lại, hắn không biết là phát sinh chuyện gì, cảm giác, cảm thấy thể xác và tinh thần có chút không hiểu rung chuyển, Tam phẩm uy lực của Vương Đan, để cho hắn vui vẻ thoải mái.

"Ha ha, rốt cục ra!" Đào Đàm cầm lấy trong tay hình thái mượt mà, màu sắc Quang Minh rõ ràng Độc Vương đan, hưng phấn hô.

Hồng Côn cũng là thiếu chút nữa vui đến phát khóc, hận không thể lập tức bây giờ lập tức xông lên một ngum nuốt mất.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 126: Nguy cơ tứ phía

Trần Phong từ Đào Đàm cầm trên tay qua Đan Dược, đánh giá cẩn thận một phen, cảm thụ được bên trong tràn đầy nguyên khí ba động, dùng Nguyên Thần dò xét, quả thật phát hiện, mai này Đan Dược, đã đạt đến mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Vương Đan cảnh giới, hài lòng gật gật đầu, ném cho Hồng Côn.

Hồng Côn vẫn là đôi mắt - trông mong nhìn chăm chăm mai này rõ ràng Độc Vương đan nhìn đâu, nhìn thấy Trần Phong quăng ra, cuống quýt tiếp được, vui vô cùng.

Rốt cục tới tay, trong cơ thể ta chỉ độc, không nghĩ tới, một ngày kia còn có thể giải trừ.

Hồng Côn thiếu chút nữa vui đến phát khóc, bất quá bị Trần Phong lỗi thời cắt đứt.

"Trong cơ thể ngươi độc, đã khuếch tán ra, mấy ngày nay không có Đan Dược phụ trợ, cộng thêm ngươi cũng vô dụng nguyên khí dù cho ngăn cản độc tố ba động, hiện tại đã đến ta thấy ngươi thời điểm tình trạng, cho nên, một khóa Giải Độc Đan đã không thể đem ngươi triệt để trị liệu, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, vẫn là lúc trước kia cái đó, ba miếng rõ ràng Độc Vương đan." Trần Phong nhìn lướt qua Hồng Côn, cũng đã thấy được mang theo mũ rộng vành Hồng Côn, trên mặt lần nữa xuất hiện ngày ấy khuôn bố một màn, nhìn qua quả thực là dọa người.

Hồng Côn nghe xong, nhú mày nhìn về phía Đào Đàm.

Mà lúc này Đào Đàm, bởi vì vừa mới luyện chế ra Tam phẩm rõ ràng Độc Vương đan nguyên nhân, đang tại cao hứng, quả quyết sẽ không cự tuyệt yêu cầu này, mở miệng đáp ứng hạ xuống.

Thế nhưng là hắn quay đầu nhìn lại, luyện chế rõ ràng Độc Vương đan mấy vị dược liệu đã hao hết, muốn luyện chế, quả quyết không có khả năng.

"Không quan hệ, thiếu mấy vị dược liệu đều là bình thường thấy dược liệu, đi tiệm thuốc mua hoặc là đi ma thú trên người thu thập đều rất dễ dàng." Trần Phong nhìn ra Đào Đàm thần sắc biến hóa, thần nhiên nói.

Hồng Côn nghe xong, lúc này chính là vì bệnh của mình, tự nhiên sẽ không từ chối, vội vàng là hé mồm nói: "Đã như vậy, như vậy Đào Lão đi trước lúc này bổ sung nguyên khí, ta đi một chút sẽ trở lại."

Trần Phong nhìn thoáng qua sâu kín sắc trời, cũng là trầm giọng nói: "Ta cũng theo đó từ biệt, hi vọng ngươi nhớ rõ ta nói qua với ngươi."

Đào Đàm nghe xong, vốn cố ý giữ lại, thế nhưng là nhìn thấy sắc trời đã tối, liền không nói thêm lời, chỉ là đưa tay ý bảo Trần Phong đi thông thả, sau đó

sâu kín từ trong lòng lấy ra một cái vật.

vật, toàn thân đen kịt, là một bằng gỗ thè gỗ, thè gỗ trên mơ hồ có nguyên khí ba động.

Trần Phong nhíu mày hỏi: "Đây là vật gì."

Đào Đàm đem thè gỗ đưa cho Trần Phong giải thích nói: "Cái này là ta tại chợ đêm quầy hàng bằng chứng, cầm lấy người này liền có thể tại cái đó quầy hàng bày quầy hàng."

Trần Phong nghe xong, khước miệng câu dẫn ra một vòng cười yếu ớt, ôm quyền tới cáo biệt.

Hai người bước nhanh, Đào Đàm không để ý thân thể suy yếu, đứng dậy đưa tiễn.

Sâu kín trên đường dài, Hồng Côn ngừng khí trình trọng nói: "Trần huynh, chuyện hôm nay may mắn người rồi."

Trần Phong không nói gì, khoát tay ý bảo Hồng Côn không cần đa lễ như vậy.

"Người hẳn là nhìn ra được, ta cũng không phải là chỉ là một cái trường học người giữ cửa đơn giản như vậy a." Hồng Côn nghĩ nghĩ nói.

Nghe được Hồng Côn những lời này, Trần Phong đầu tiên là cả kinh.

Hắn biết, lấy Hồng Côn chỗ bên trong chỉ độc liền có thể suy đoán ra, người này thân phận không tầm thường, Thanh Hoa Huyết Lam Chi Độc tại đại lộ bên trong thuộc về mười phần hiểm thấy hạ độc phương thức, hơn nữa người hạ độc thực lực cao thâm, muốn đối phó Thiên Hạc Học Viện một cái người giữ cửa tự nhiên không cần như thế trắc trở.

Bởi vậy thấy, hôm nay Trần Phong đã chứng kiến Hồng Côn thực lực cùng với bối cảnh, cũng chỉ là biểu tượng mà thôi, sau lưng Hồng Côn, nhất định có một cái bằng nhiên đại bí mật, chỉ bất quá, đó là người khác việc riêng tư, Trần Phong cũng không có ý tứ can thiệp.

"Ha ha, Hồng Côn, người nghĩ nhiều, chuyện của người ta cũng không muốn biết, cũng không có hứng thú biết." Trần Phong không có chút nào cùng Hồng Côn lôi kéo làm quen ý tứ, ngừng khí không kiêu ngạo không siểm nịnh nói.

Hồng Côn sau khi nghe xong, trong nội tâm nhất thời có chút mất trật tự, bận rộn giải thích nói: "Trần huynh đại khái nghĩ lầm rồi, ta cũng không phải là có ý đồ gì, chỉ là muốn báo cho biết Trần huynh, nếu là ngày sau hữu dụng lấy Hồng Côn địa phương, nhất định nói một tiếng, tại Tiểu Tiểu này Vân Thủy Thành, ta còn là dám nói những lời này." Hồng Côn ngừng khí vững vàng, có thể nghe ra, Hồng Côn nói vậy vài câu thời điểm, hết sức nắm chắc khí, bởi vậy càng thêm có thể chứng minh hắn thân bí.

Trần Phong cười nhạt một tiếng, tính làm đồng ý đề nghị của Hồng Côn, mà nhưng trong lòng thì im lặng tự hỏi.

Tại Vân Thủy Thành này, Trần Phong chỗ quen thuộc trong đám người, thực lực khí tức cùng Hồng Côn tương đồng, đại khái chỉ có kia cái tính tình cổ quái Lâm Tiên Nhi, Lâm Tiên Nhi biểu hiện ra bá đạo vô cùng, Nhi Hồng côn lại làm cho người ta một loại thâm tàng bất lộ cảm giác.

Trần Phong có thể rõ ràng phát giác được, Hồng Côn người này nhất định có lai lịch lớn, nói không chừng về sau còn có thể dùng tới dùng một lát.

Ý niệm tới đây, Trần Phong dừng bước nói: "Như vậy từ biệt, ta muốn đi chợ đêm một lần, hôm nay luyện ra Đan Dược, đừng nóng vội lấy ăn vào, dù sao trong cơ thể người chỉ độc cũng là mẫn tính, mà đối phó loại độc chất này tính, dù cho có Đan Dược, cũng không thể cam đoan thuốc đến bệnh trừ, ta đề nghị người tại giờ Tý ăn vào một hạt, vận công điều tức bảy mươi hai Chu Thiên, sau đó lại lần ăn vào một mai, dùng cái này đền đáp lại, nhất định thuốc đến bệnh trừ."

Hồng Côn cẩn thận đem Trần Phong mỗi một câu đều thật sâu ghi nhớ, sau đó ôm quyền cáo biệt.

Rất nhanh, Hồng Côn thân ảnh, chính là tiêu thất trong bóng đêm, không thấy thân ảnh.

Mà lúc này, Trần Phong quay người hướng chợ đêm phương hướng, trực tiếp chạy vội đi qua.

Bởi vì từ khi xuất hiện ở Đào Đàm chi môn, Trần Phong liền dùng cường đại Nguyên Thần cảm thấy được, tại hắn phương viên vài dặm ở trong, có một cỗ mười phần bí ẩn khí tức đang tại âm thầm chú ý hắn.

Loại cảm giác này, thật giống như có người cầm lấy Cung Tiễn nhắm ngay đầu của mình, mà mình lại không biết đối phương tại nơi nào đồng dạng.

Đối phương tại Trần Phong đi xa như vậy cũng không có vội vã ra tay, xem ra nhất định là có tổ chức có kế hoạch có âm mưu nhất hóa nhân, kể từ đó, tuy nói chính mình không nhất định sẽ có nguy hiểm, thế nhưng Nhạc San San nàng này liền không nhất định.

Rốt cuộc mấy ngày nay cùng mình đi gần nhất, chỉ sợ sẽ là Nhạc San San này, nếu là có người nghĩ xuống tay với tự mình, để bảo đảm tuyệt đối không sai, nhất định sẽ trước đó đem Nhạc San San bắt lại, sau đó lại đi bức hiếp chính mình.

Càng muốn Trần Phong lại càng tăng lo lắng, mà bước chân cũng là tăng nhanh vài phần.

Thi triển thân pháp quý mị, tới lui tại phố lớn ngõ nhỏ xuyên qua, chỉ trong chốc lát, tuy Trần Phong tiến lên không có nhiều khoảng cách xa, thế nhưng

cũng là để cho những cái kia theo dõi người của hắn có chút đầu óc choáng váng làm không rõ ràng lắm vị trí hiện tại.

Bởi vậy, Trần Phong lúc này mới vội vã hướng chợ đêm chạy đi.

Trên đường đi, Trần Phong không có một lát ngừng, tuy những người kia thoát nhìn ngây ngốc, không nhất định có bản thân như vậy nghĩ sâu tính kỹ, không thể nói trước bọn họ cũng không nghĩ đến lợi dụng Nhạc San San đối phó chính mình một chút.

Không có một lát sau, Trần Phong chính là đi tới vùng ngoại ô kia đang lúc rách nát không chịu nổi có tranh phòng, mà hắn cũng là cảm giác được, những người kia bước chân cũng là cùng ra Vân Thủy Thành, đang tại hướng bên này lặng lẽ theo tới.

Trần Phong lúc này cũng không có vội vàng tiến nhập thăm nghĩ, ngược lại là đối với cô tranh trong phòng kia cái chợ mắt lão già khom khem nói: "Nhạc Gia tiểu thư, hôm nay có từng đã tới."

Lão đầu nhắm mắt lại, lười biếng ân một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 127: Du Đãng Giả

"Vậy nàng bây giờ đang ở chợ đêm bên trong, hay là đã ra ngoài." Trần Phong sau khi nghe xong, kinh hi lần nữa hỏi.

Chỉ là lão đầu thoát nhìn, hôm nay tâm tình dường như chẳng ra gì, chỉ là lạnh lùng nói: "Lần sau đừng tới nơi này Khi chỗ tránh nạn."

Lập tức, lão đầu một tay khẽ động, dưới mặt đất phiến đá phát ra một hồi kéo kẹt kéo kẹt thanh âm, chính là di động ra.

Trần Phong ôm quyền cảm tạ, lập tức chui vào trong đó.

Mang lên sớm đã chuẩn bị cho tốt mặt nạ, Trần Phong đi vào chợ đêm bên trong.

Nơi này ánh sáng, cùng phía ngoài Hắc Dạ cũng là không kém chút nào, hơn nữa do vì tầng hầm ngầm nguyên nhân, tổng làm cho người ta một loại mờ ảo âm trầm cảm giác.

Trần Phong cũng không có xâm nhập chợ đêm bên trong, hắn không biết Nhạc San San đi nơi nào, nếu là hiện tại mù quáng đi tìm, nói không chừng hội lỡ mất dịp tốt, vì vậy liền tại lần trước chính mình chữa trị Đoán Tạo Thai chỗ chờ đợi.

Hiện tại trời đã biến thành đen, Nhạc San San chắc hẳn cũng sẽ không ở bên trong dừng lại quá lâu, rốt cuộc nàng đem lần này cuộc thi thấy rất trọng yếu, tự nhiên sẽ sớm trở về chuẩn bị mới đúng, cho nên Trần Phong cũng không nóng vội, chỉ là an tĩnh chờ đợi.

Bỗng nhiên.

Một loại quen thuộc khí tức, đang tại hướng hắn cấp tốc dựa sát vào qua.

Trần Phong vội vàng mở mắt, người trước mắt, dáng người thướt tha, đi lại dịu dàng chính là Nhạc San San.

Chỉ là Nhạc San San mang theo một cái lạnh lùng bạch sắc mặt nạ, chỉ có thể là xuyên thấu qua trên mặt nạ hai cái lỗ thủng thấy được kia song có vẻ như có chút sinh khí dính con mắt.

Vừa đi đến Trần Phong trước người, không có loại Trần Phong mở miệng, Nhạc San San chính là cau giận nói: "Ta không phải không để cho ngươi đã đến rồi nha."

Mặc dù là trách cứ, nhưng cho dù ai cũng có thể nghe ra càng nhiều là quan tâm.

"Mà lại, ta vui lòng tới nơi này, ai cần ngươi lo." Trần Phong ngạo mạn nói.

Lúc này.

Đột nhiên Trần Phong phát giác, có bốn cổ mười phần âm trầm khí tức đang tại hướng hấn hai người bao dung qua.

Đáng nhắc tới chính là, này bốn cổ khí tức, cùng tại Vân Thủy Thành một đường theo tới bốn cái khí tức mười phần tương tự, nhưng Trần Phong có thể xác định, cũng không phải đi theo chính mình tới bốn người kia.

Cũng chính là, cũng sớm đã có người đang tại âm thầm theo dõi Nhạc San San.

Nhạc San San tựa hồ cũng là phát giác Trần Phong dị thường, nhẹ giọng nói ra: "Ta vừa xuất ra đã bị dễ mất tới, ta mua sắm hoàn tất Đoán Tạo Thai, cũng không dám rời đi nơi này, ta cuối cùng cảm thấy có người đối với ta không có hảo ý."

Nhạc San San thanh âm, nhẹ nhàng nhu nhu, ở bên tai Trần Phong lúc nói, Trần Phong có thể cảm giác được rõ ràng từ miệng Nhạc San San phun ra âm áp khí tức, khí tức này Hương Hương ngọt ngào, làm cho người ta một loại khó có thể cự tuyệt thân cận cảm giác.

"Ta đã sớm phát giác được chính ngươi không dám đi đường ban đêm, như thế mới đến tiếp ngươi, ngươi không cảm tạ ta thì cũng thôi, còn dám hung ta, thật sự là hảo tâm coi như lòng lang dạ thú." Trần Phong tự bào chữa, thuận tiện duỗi ra ngón tay tại Nhạc San San mũi thở phía trên khoát một chút, thiếu chút nữa đem Nhạc San San mặt nạ trên mặt đều giật xuống.

"Ồi chào nha, ngươi làm gì, này đến lúc nào rồi ngươi còn. . ." Nhạc San San hờn dỗi trừng Trần Phong liếc một cái.

Bỗng nhiên, Nhạc San San hai mắt tỏa sáng, chỉ vào sau lưng cửa tiệm nói: "Chúng ta đi vào trước tránh đầu gió, nếu là mấy người này còn không thức thời rồi đi, chúng ta tại làm cái khác ý định."

Trần Phong vừa nhìn chính là lần trước chữa trị Đoán Tạo Thai địa phương, coi như là người quen cũ, liền không làm trì hoãn, trực tiếp đi theo Nhạc San San đi vào.

Vừa vào phòng bên trong, hai người trong chớp mắt bị một cỗ rét lạnh vô cùng khí thế chột bao phủ, dưới ánh đèn mờ mờ, liền hô xuất khí thể cũng có thể thấy rõ ràng từng đợt sương trắng.

"Xem ra ngươi đã lĩnh hội bộ kia vũ kỹ, thật sự là thật đáng chúc mừng." Mờ nhạt thác dưới ánh sáng, ngồi lên một cái Hắc Bào Nhân, Hắc Bào Nhân cả người khí tức nội liễm, lúc này đã nhìn không thấu hấn bất kỳ một tia tu vi, điều này làm cho Trần Phong rất là kinh ngạc, nhưng là tại đương nhiên.

"Các ngươi tới rồi, không biết là ngươi trong hai người, người phương nào chọc phải Du Đăng Giả." Hắc Bào Nhân, thanh âm lạnh lùng, nghe không được một tia cảm tình, nhưng có thể cảm giác được hấn trong lời nói hàm ẩn ôn hòa.

Trần Phong cũng không trả lời, chỉ là nhú mày hỏi: "Du Đăng Giả? Kia là vật gì?"

Phong Viêm Vũ Đế chuyển thể trọng sinh chi trước, cũng không có nghe nói qua Du Đăng Giả cái từ này nhi, bất quá từ mặt chữ ý tứ đi lên suy đoán, cũng không phải cái gì tốt chỗ, liền chẳng biết xấu hổ mà hỏi.

Nghe được Trần Phong nói như vậy, Nhạc San San rất có một phen nhìn thấy ngu ngốc đồng dạng thần sắc, bất khả tư nghị nhìn nhìn Trần Phong nói: "Du Đăng Giả ngươi cũng không biết, bất quá, chúng ta tại sao lại trêu chọc bọn họ!"

"Ngươi biết? Vì cái gì ngươi biết ta không biết lại không chịu nói cho ta biết." Trần Phong bướng bỉnh hỏi.

"Du Đăng Giả là chi Vân Thủy Thành một người trong thần bí tổ chức sát thủ, thành viên thực lực đồng đều tại võ giả Nhị trọng thiên phía trên, có thể nói bọn họ cùng Thành chủ quân hợp thành Vân Thủy Thành chính phân mặt hai cổ tương khắc tương sinh lực lượng." Nhạc San San thanh âm êm dịu ở bên tai Trần Phong giải thích nói.

Nói như vậy, Trần Phong vỗ trán, chính là suy nghĩ minh bạch cái bảy tám phần.

Nếu là sát thủ, chắc chắn sẽ không chẳng có mục đích giết người, nếu nói là làm thuê cùng người giết chết chính mình, như vậy rõ ràng nhất định là Tổng Gia chỉ thị.

Chính mình giết chết Tổng Văn sự tình của Tổng Cơ, đối với Tổng Gia mà nói, nhất định không phải một chuyện nhỏ nhi, tổn thất một thiên tài không nói, thậm chí, Trần Phong không chỉ là giết người, mà là trùng điệp đánh Tổng Gia mặt.

Lấy Tổng Gia tại Vân Thủy Thành thế lực, quả quyết sẽ không như vậy buông tha Trần Phong.

Nếu như đã minh bạch là ai muốn hại chính mình, Trần Phong ngược lại là nội tâm khoan tâm không ít, rõ ràng địch nhân, chung quy so với mặc danh kỳ diệu địch nhân càng thêm có cảm giác an toàn.

"Xem ra nhất định là Tổng Gia người, muốn bố trí ta vào chỗ chết." Trần Phong khoe miệng câu dẫn ra một tia cười yếu ớt, không cho là đúng nói.

"Thật sự là không nghĩ được, đối mặt Du Đăng Giả, ngươi hay là như thế Khinh Cuồng." Hắc Bào Nhân có chút ngoài ý muốn nói, lập tức hơi hơi giọng lên một chút đầu, tựa hồ muốn xem rõ ràng Trần Phong một chút.

"Du Đăng Giả, một đám sát thủ mà thôi, có cái gì tốt sợ." Trần Phong vẫn là như thế.

"Du Đẳng Giả sở dĩ trở thành Du Đẳng Giả, có thể từ hai cái phương diện để giải thích sự hiện hữu của bọn hắn, đệ nhất chính là có thể tại Vân Thủy Thành tùy ý thu hoạch tánh mạng, thứ hai, bọn họ du đặng tại chính nghĩa cùng tà ác trong đó, chỉ cần có tiền, bọn họ có thể giúp người sát bất luận kẻ nào, hơn nữa, Thành chủ quân có chút không thể hoàn thành nhiệm vụ, cũng là giao cho bọn họ đi làm, cho nên bị bọn họ để mất tới, cũng sẽ không có ngày tốt lành qua, rất là khó chơi." Hắc Bào Nhân lắc đầu thờ dài nói.

Du Đẳng Giả, ý tứ của Vô Pháp Vô Thiên.

Thế nhưng là tại chợ đêm bên trong, cũng không phải là thuộc về Vân Thủy Thành cai quản, mà là một khác một chỗ bí ẩn thế lực, hơn nữa, chợ đêm bên trong, mệnh lệnh rõ ràng cấm tranh đấu, nếu là có tranh đấu, chấp pháp giả hội cường ép can thiệp, cho nên, những sát này tay chỉ là xa xa theo dõi giám thị, cũng không có áp dụng tiến thêm một bước động tác.

Lúc này trong tiểu điểm, đại môn đóng chặt, ngoài phòng người tựa hồ cũng là sốt ruột đợi, bất quá như cũ là đứng là âm hồn bất tán ở bên ngoài bốn phía bơi lội.

"Đám người kia thật đúng là đáng giận." Trần Phong hừ một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Hắc Âm cùng chính nghĩa

"Du Đẳng Giả, tại Vân Thủy Thành xú danh vang dội, bất quá bọn họ không dám ở này chợ đêm bên trong động thủ, các người cứ yên tâm đi, ta nghĩ bọn họ sẽ cùng theo mục tiêu rời đi." Hắc Bào Nhân tựa hồ mở ra mấy hất, thao thao bất tuyệt nói.

"Như thế như vậy, chúng ta sao sinh là tốt, rồi đi chợ đêm an toàn chỗ, e rằng sau khi ra ngoài, Du Đẳng Giả cũng sẽ mạo hiểm tại Vân Thủy Thành xuất thủ, tuy nói thành trong có chấp pháp giả, thế nhưng là đối với những thứ này người đến nói, quả thực là thùng rỗng kêu to." Nhạc San San trong nháy mắt mặt mày ủ rũ, nàng có chút hối hận đi đến chợ đêm cái chỗ này, nào ngờ, là phúc không phải họa là họa thì tránh không khỏi, nếu như người ta đã sớm để mất tới chính mình, mặc kệ núp ở chỗ nào đều là phí công.

"Đúng vậy, trở ngại những người này cùng Thành chủ quân đội rắc rối quan hệ phức tạp, có chủ muốn tại Vân Thủy Thành giết người, liền nhất định sẽ hoa số tiền lớn mua được Thành chủ quân người, bởi vậy Thành chủ quân người sẽ mở một con mắt nhắm một con mắt, bỏ mặc những người này làm xằng làm bậy." Hắc Bào Nhân nói vậy chút lời thời điểm, rõ ràng trong cơ thể khí tức lại như vậy một tia hỗn loạn, xem ra hắn cũng là mười phần không quen nhìn những cái này trong bóng tối hoạt động, nhưng cũng là không thể làm gì.

"Phù thành chủ tồn tại, chính là vì bảo vệ một phương trăm họ An cư lạc nghiệp, mà hiện giờ tình huống, lại là lẫn lộn đầu đuôi, đây chính là bọn họ trong miệng khoe khoang lác chính nghĩa à."

"Điều này cũng trách không được phù thành chủ, kì thực là Du Đẳng Giả quá mức cường ngạnh, nghe nói Du Đẳng Giả thủ lĩnh, là Liên Vân thủy thành Thành chủ cũng phải kiêng kị vạn phần tồn tại, cho nên bởi vậy với tư cách là, cũng là tại hợp tình lý sự tình, cho nên ta còn là đề nghị các người, không cần đi xuất chợ đêm cho thỏa đáng, nói cách khác. . . ." Hắc Bào Nhân ngừng khí lạnh nhạt nói.

"Vậy sao có thể đi, chúng ta cũng không thể cả đời trốn ở này chợ đêm bên trong a." Nhạc San San hoảng loạn nói.

Hắc Bào Nhân than ra một hơi nói: "Bên ngoài bốn người, thực lực đều tại võ giả chi cảnh, hai cái võ giả Nhị trọng thiên, hai cái võ giả nhất trọng thiên, các người cảm thấy có nắm chắc chạy ra lòng bàn tay của bọn hắn sao?"

Hắc Bào Nhân nói là, Trần Phong cũng là phát giác được, phía ngoài khí tức ba động đều là không tầm thường, nếu muốn mạnh hơn, phần thắng cũng không phải là không có, thế nhưng rất nhỏ, rốt cuộc là có thể đối phó này bốn người sát thủ, kia bên ngoài như trước còn có bốn người đang tại nhìn chăm chăm.

Lúc này mình cùng Nhạc San San cùng nhau thân hãm hiểm cảnh, chỉ là lời của mình, Trần Phong vẫn có nắm chắc chạy ra tìm đường sống, thế nhưng hiện giờ xem ra, muốn hoàn hảo không tổn hao gì trở lại Học Viện, mạnh mẽ tới khẳng định phải trả giá một ít giá lớn.

Rốt cuộc võ giả chi cảnh, tại Vân Thủy Thành này, cũng coi như trên là chí cao vô thượng tồn tại, một cái võ giả tình hình chung, có thể bại hoàn toàn hai mươi danh võ đồ ngũ trọng thiên cường giả.

Mà mình và Nhạc San San thêm vào cũng không đủ người ta một người đánh.

Bất quá, lời tuy như thế nói, nhưng này chợ đêm cũng không phải nơi ở lâu, cũng không thể tại đây giấu cả đời a, huống chi, ngày mai cuộc thi muốn bắt đầu, nếu là hai người không thể kịp thời đi đến, làm bỏ quyền xử lý, như vậy Nhạc San San từ đó sẽ từ gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng bên trong xóa tên, thân phận địa vị đều rớt xuống đến một cái không thể đo lường tình trạng.

Suy nghĩ nhiều lần, Trần Phong vẫn cảm thấy hẫng là xông trên một xông, lấy chính mình đồ thăm chiến đao đặc tính, nếu là có thể xuất kỳ bất ý chém giết mấy người, như vậy ý lại, chiến đấu độ khó hội sâu sắc giảm xuống, hơn nữa mình còn có một trương Từ Lôi Phù, đến lúc sau nếu thật đến bước đường cùng, này trương Từ Lôi Phù cũng là một cái bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, trước mặt Từ Lôi Phù, thực lực của những người này vẫn không đủ nhìn.

"Người lưu ở chỗ này, ta đi đem bọn họ dẫn đi, lần này sát thủ, hẳn là Tống Gia phái tới nhằm vào ta, chỉ cần ta đi ra, bọn họ nhất định sẽ đuổi kịp, đến lúc sau người liền tùy thời chạy về Học Viện được rồi!" Trần Phong không sao cả nói, nhẹ nhàng sờ lên Nhạc San San đầu, dường như tại cáo biệt, lại dường như có chút không muốn bỏ.

Đúng vậy a, Nhạc San San là hãn trọng sinh đến nay, quan hệ gần nhất một cô gái, người dài xinh đẹp không nói, hơn nữa còn là như thế thiện lương, càng thêm quan trọng chính là, nằng so với bất luận kẻ nào đều quan hệ chính mình.

Ngay tại tới thời điểm, Nhạc San San tựa hồ cũng đã dự liệu đến điểm này, cho nên mới không đem chính mình mang ra Thiên Hạc Học Viện, đối mặt như thế tâm địa thiện lương mỹ nữ, Trần Phong như thế nào cam lòng để cho Nhạc San San ra ngoài chịu chết, chỉ phải là chuyện của mình chính mình khiêng qua.

Ai ngờ Nhạc San San nghe xong, nhất thời giận tím mặt nói: "Người đem ta Nhạc San San coi như người nào, ta há lại kia hạng người ham sống sợ chết, sao có thể để cho đi một mình chịu chết, mà ta lưu lại ở trên đời này sống tạm!"

Trần Phong không nghĩ tới Nhạc San San giống như này đại phản ứng, trong lúc nhất thời không biết nên như thế nào đem Nhạc San San lưu lại.

"Ta không phải đi chịu chết, năng lực của ta người lại không phải không biết, đối phó mấy cái võ giả vẫn có thể." Trần Phong nói khoác mà không biết ngượng vỗ bộ ngực nói.

Ai ngờ Nhạc San San xì mũi coi thường, trợn mắt nhìn Trần Phong một cái nói: "Ta còn không biết người, đánh với Tống Văn một trận cũng như này cố sức, huống hồ thương thế của người chưa khỏi hẳn, đánh bại bốn người võ giả, căn bản không có khả năng, không bằng như vậy, ta ra ngoài dẫn đi bốn người này, khinh công của ta thân pháp, đạt được Nhạc Gia chân truyền, muốn từ võ giả dưới mi mắt chạy đi, ta còn là có mười phần nắm chắc."

Nhạc San San trong ánh mắt để lộ ra một cỗ kiên quyết, thế nhưng chớp mắt tức thì, cười dịu dàng nhìn nhìn Trần Phong, sợ Trần Phong không tin nằng.

Trần Phong nghe xong, một hồi ngạc nhiên.

Kiếp trước, cái gọi là bằng hữu tộc nhân, biểu hiện ra cùng mình làm tốt quan hệ, trong thâm tâm luôn là tìm kiếm nghĩ cách tính kế chính mình, cuối cùng rốt cục vẫn lạc.

Mà kiếp này, thậm chí có một cái chỉ có vài lần duyên phận nữ tử, vì mình, cam nguyện chịu chết.

Trần Phong trong lúc nhất thời nội tâm cái nào đó vị trí ê ẩm, nói không ra lời.

"Khục khục, được rồi, tại một cái lão đầu từ trước mặt thanh tú ân ái, thật sự được không nào người trẻ tuổi." Hắc Bào Nhân không chỉ là cái gì biểu tình, nói ra một phen tựa hồ có chút trách cứ lời.

"Ân, cầm lấy cái này, đưa cho phía ngoài lão già khom khem." Hắc Bào Nhân một tay giương lên, một cái màu xanh biếc ngọc bài chính là đến Trần Phong trong tay.

"Đây là cái gì?" Trần Phong nhìn thoáng qua, phía trên che kín kỳ quái đường vân, nghĩ đến hẳn là một loại tín vật một loại đồ vật.

"Không cần nhiều lời, cho hẳn chính là, các người yên tâm rồi đi a, ai ~" Hắc Bào Nhân thán âm thanh nói.

Nhạc San San linh động con mắt lớn, đột nhiên lóe ra vẻ vui mừng, phảng phất âm mưu thực hiện được đồng dạng, hướng Hắc Bào Nhân thè lưỡi, liền nắm tay của Trần Phong, vội vã đi ra ngoài cửa.

Quả nhiên, mới vừa đi ra cửa đi, Trần Phong chính là rõ ràng cảm nhận được, bốn cỗ lạnh lẽo khí tức, không ngừng từ trên người hắt đổ qua.

Trần Phong trong nội tâm rung mình, đem trong trừ vật giới chỉ đồ thăm chiến đao lấy ra, lưỡi đao tắt lộ, mang ra một hồi vu vu tiếng vang.

"Chúng ta đi." Kéo ngừng chân không tiến Nhạc San San, Trần Phong bước nhanh hướng chợ đêm bên ngoài đi đến.

Cò tranh trong phòng.

Trần Phong đem trong tay màu xanh biếc tín vật ngọc bài, ba một tiếng phóng tới kia trương tàn phá không chịu nổi bàn gỗ nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 129: Gió giật trước lúc bão về

Đầu tóc rối bời vô cùng lão già khom khem, nghe được cái thanh âm này, bỗng nhiên thân thể cứng đờ, lập tức đột nhiên mở mắt, cẩn thận tại đây mờ nhạt ánh đèn hướng trên mặt bàn nhìn lại.

Theo lão già động tác, toàn bộ không gian tựa hồ cũng đình chỉ lưu động, Trần Phong chưa bao giờ cảm nhận được mãnh liệt như thế nguyên khí ba động, trong lúc nhất thời kinh ngạc vạn phần.

Tuy Trần Phong cũng sớm đã ngờ tới, có thể với tư cách là chợ đêm canh công, toàn bộ lão già khom khem thực lực hẳn là không kém, thế nhưng làm Trần Phong không nghĩ tới chính là, trước mắt lão già khom khem, có thể có như thế khí thế cường đại.

Thế nhưng một cái ai cũng chú ý động tác, đã để cho Trần Phong từ nội tâm thâm xử phát ra một tia kiêng kỵ.

Loại này cao độ tồn tại, là bây giờ Trần Phong không thể ngang hàng cường đại tồn tại.

Trần Phong khẽ nhíu mày, nắm thật chặt đồ thăm chiến đao tay, không khỏi thêm vài phần khí lực.

Đây là tu giả tại đối mặt cường đại đến không thể chiến thắng địch nhân thì phản ứng, cái này phản ứng có hai loại, một loại là trong chớp mắt phóng thích lạnh thấu xương chiến ý, tựa như Trần Phong như vậy, mặt khác một loại chính là nhanh chóng thu liễm khí tức của mình, sau đó tùy thời chạy trốn, lúc này Nhạc San San cảm nhận được cổ này mưa gió sắp đến khí tức, thì là nhanh chóng thu liễm bản thân khí tức, tùy thời chuẩn bị chuẩn đi.

Hai loại hoàn toàn bất đồng đối địch phản ứng, có thể dẫn đến xuất hai loại hoàn toàn bất đồng vận mệnh.

Nếu là kiếp trước Phong Viêm Vũ Đế, tại lúc đối địch, hơi hơi khéo đưa đẩy một chút, chẳng phải huyết khí phương cương, quả quyết sẽ không bị người ám toán đến vẫn lạc tình trạng.

Tuy dùng một đời phồn hoa mua như vậy một cái giá lớn, thế nhưng Trần Phong như trước không có bởi vậy có chỗ biến hóa.

Sinh tử nhìn nhạt không phục tới Kiên.

Có lẽ đối với Trần Phong mà nói, không có không thể chiến thắng địch nhân, chỉ có lâm trận bỏ chạy kẻ yếu, mà Trần Phong thà rằng đứng chết, cũng sẽ không ngồi người sinh.

Đây là cường giả thái độ, siêu thoát sinh tử một loại huyền diệu cảnh giới.

Lão già khom khem cũng không có bởi vì hai người phản ứng cảm thấy có chút, chỉ là liếc mắt nhìn qua kia khối khéo léo tinh xảo ngọc bài, liếc một cái xem đi, lão già khom khem cười ha ha, "Trong vài năm ngày hôm nay rốt cuộc đã tới."

Trong chớp mắt, gió giật trước lúc bão về!

Hồ, cảm thụ được kia cường đại khí tràng, Trần Phong cả người tựa hồ sắp sửa bị tỉnh lại.

Loại cảm giác đó, giống như là, lão đầu mãnh liệt chiến ý, khơi dậy Trần Phong nội tâm thâm xử mãnh liệt cộng minh, để cho hắn có một loại muốn ăn tươi nuốt sống xúc động.

Thế nhưng, Trần Phong hay là khắc chế cổ này xúc động, lẳng lặng nhìn lão già khom khem, sắc mặt không hề bận tâm.

"Cạc cạc cạc. , " lão già khom khem phát ra một chuỗi khó nghe cười quái dị, cầm lấy ngọc bài tay, đột nhiên cổ tay một phen, toàn bộ ngọc bài tiêu thất.

Lão già khom khem đứng chấp tay, ngạo Lập Thiên địa chi, không hiểu cường giả khí tức tứ tán ra.

Mà Trần Phong cũng có thể rõ ràng cảm nhận được, tự trong thông đạo vội vàng chạy tới bốn người, cũng là bởi vì lão già khom khem cổ này mãnh liệt khí thế mà có chỗ hòa hoãn.

"Bạch lão, ngài đây là làm gì." Nhạc San San thanh âm yếu ớt hỏi, ngữ khí hết sức tôn trọng, tựa như một cái văn bối, đối với trưởng bối như vậy.

Lão già khom khem cũng không nói lời nào, con mắt bắn ra một đạo kỳ quang, quét ngang lấy xung quanh, thiên địa vạn vật, trong nháy mắt phảng phất thu hết vào mắt, chỉ là run run rẩy rẩy đứng người lên thế.

Bỗng nhiên, Bạch Trọng rõ ràng con mắt, quét đến Trần Phong, trong mắt kỳ quang cũng là hơi bị lóe lên, lập tức có chút kích động nói: "Người đao trong tay, rất quen thuộc khí tức, dùng cái này phẩm chất, nhập vậy Vân Thủy thập đại danh đao cũng không đủ quá đáng!" Từ Bạch lão trong lời nói, bộ pháp khen ngợi ý tứ.

Trần Phong cũng không có chút nào hưng phấn, chỉ là bình thản nói "Đối với ta mà nói, chỉ là một kiện thu hoạch sinh mệnh sát vận, không hơn."

"Hào, đủ cuồng! Xin hỏi, đao này là từ ai chi thủ." Con mắt của Bạch Lão lại lần nữa sáng ngời, truy vấn.

"Lời cổ nhân, đối với tùy tâm sinh, mà đối với tu giả mà nói, một cây đao có hay không thích hợp chính mình, muốn nhìn đao này có thể hay không phù hợp lòng của mình, thiên hạ to lớn, người buồn bán nhỏ nhiều không kể xiết, thế nhưng là chỉ có chính mình luyện chế đao, mới có thể tốt hơn đón ý nói hòa khẩu vị của mình, người cứ nói đi?" Trần Phong nói.

Bạch Trọng rõ ràng nghe vậy, nhẹ nhàng hít một chút con mắt, tựa hồ là đang tự hỏi vấn đề gì, lập tức trùng điệp gật gật đầu, dài thán một hơi nói: "Người tối không rõ ràng người, kỳ thật cũng không phải là người khác, mà là chính mình, cho nên trên thế giới mới có tấm gương tồn tại, dụng ý thấy rõ chính mình, mà này của người lời nói, tựa hồ là nhìn thấu chính mình, hơn nữa, trên đời này, e rằng có thể nhìn thấu người, cũng chỉ có người một cái, chỉ có người biết người thực đang cần là cái gì, theo đuổi là cái gì."

Nói xong lời cuối cùng, Bạch Lão trong thần sắc, toả sáng xuất tầm thường khó có thể thấy vui thích cảm giác, nhìn ra được lúc này Bạch Lão, tựa hồ rất hưng phấn, chỉ là không biết hân hưng phần lý do.

Trần Phong sau khi nghe xong, cũng không nhiều nói, chỉ là nhàn nhạt gật đầu, tính làm đồng ý Bạch Lão thuyết pháp.

Mà Bạch Lão thì là tiếp tục nói: "Đao của người bên trong hàm ẩn Hỏa thuộc tính, muốn hướng tới đều có tàn nhẫn vô tình vừa nói, có thể thấy thấy, tự người nội tâm thâm xử, tự có một phen Hoàn đao lập mã chiến phá Thương Khung ý tứ, mà này mấy đạo độc văn tồn tại, chứng minh người là một cái không dễ cho xâm phạm người, chọc tới người, bất kể là ai, người đều ý nghĩ nghĩ cách đưa vào chỗ chết, hơn nữa là hẳn phải chết kết cục, trên đời này, vốn không tồn tại giết người danh đao lợi kiếm, mà chỉ vì có bọn người có can đảm hoành không đoạn thiên người."

Bạch Lão ngửa mặt thờ dài, tựa hồ rất là cảm khái bộ dáng.

Trong lúc nhất thời, tiểu cô tranh phòng bầu không khí có chút xấu hổ.

Trần Phong đều là hết sức buồn bực, Bạch Lão này, vì cái gì đang nhìn qua kia cái ngọc bài, cả người biến hóa hội to lớn như thế, ngọc bài, tại đây chợ đêm bên trong, đến tốt cùng là lấy ý gì.

Không chờ hai người suy nghĩ xuất như thế về sau, trong thông đạo, bốn người đã đi ra thông đạo, một cỗ khác nghiệt ý tứ, hờ hững xuất hiện ở cỏ tranh trong phòng.

Mà theo bốn người này đến, Trần Phong có thể rõ ràng cảm nhận được, một mực tiềm phục tại cỏ tranh phòng ngoài trăm thước bốn người, cũng là văn phong đi đến, kể từ đó, Trần Phong cùng Nhạc San San đã bị người vây ở giữa trận.

"Gió lốc muôn đời mấy người sinh, hồn phá Cửu Thiên mấy người quý, thiên địa vốn vô tình, gì ngôn phụ quân người." Từ trong thông đạo ra bốn người, cũng không có vội vã động thủ, mà là lạnh lùng nói ra đoạn văn này.

Đoạn văn này, rất nhiều người cũng nghe được qua, thế nhưng nghe được, tánh mạng sẽ không may mắn lan tràn đến ngày hôm sau, bởi vậy, đoạn văn này, cũng bị Du Đăng Giả gọi từ vọng triệu hoán.

Chỉ có dẫn đội đội trưởng mới có tư cách nói, mà thân phận của hắn, chính là cái này đội ngũ Từ Thần.

Bốn người này bên trong, thực lực tại võ giả Nhị trọng thiên có hai người, võ giả nhất trọng thiên có hai người.

Mà ở võ giả Nhị trọng thiên bên trong, có cái là võ giả Nhị trọng thiên cao giai, lúc này hẳn chính là phân đội nhỏ Từ Thần, đứng ở đoạn trước nhất, mục quang băng lãnh, không mang theo chút nào cảm tình.

Mà phía sau hẳn người kia võ giả Nhị trọng thiên, tuy mục quang băng lãnh, thế nhưng mặt mày trong đó, cũng không có như vậy im lặng, ngược lại rất là sinh động, một mực ở Nhạc San San trước sau lối lăm vị trí nhìn tới nhìn lui, rất là hạ lưu bộ dáng.

Chương 130: Cường địch đột kích

"Các ngươi, quả thật là Du Đãng Giả." Nhạc San San nghiêng răng nghiêng lợi nói, Nhạc Gia là mọi người, đối với các loại môn phái tư liệu, gia tộc thành viên đều là cộng hưởng, mà câu này "Gió lốc muốn đòi mấy người sinh, hồn phá Cửu Thiên mấy người quý, thiên địa vốn vô tình, gì ngôn phụ quân người." Nhạc San San cũng là nghe nói qua, từ nơi này vài câu giữa dòng lộ ra tới thật sâu sinh tử luân hồi ý tứ, thật sâu xúc động Nhạc San San.

"Biết là tốt rồi, Du Đãng Giả chấp pháp trong thiên địa, đám người không liên quan, cứ." Thủ lĩnh không lưu tình chút nào nói, lập tức một tay chỉ hướng Trần Phong, dày đặc bạch ngón tay đều để lộ ra một cổ khó tả tử vong khí tức "Lần này vận mệnh Chung kết giả, chỉ là hán một người, hai người các ngươi như không có việc gì, có thể lẫn."

Giọng nói kia chỉ bá đạo, làm cả cỏ tranh phòng đều hơi bị bao phủ một tầng băng sương.

Tựa hồ tại trong con mắt của bọn họ, thế gian này chỉ có hai loại tồn tại, một loại sinh, một loại chết, cái khác, đều là hư vô.

Mà ở nơi này, nhiệm vụ của bọn hán chỉ là Trần Phong, ngăn trở người giết chết bất luận tội, thế nhưng là dù vậy, bọn họ cũng không muốn trêu chọc quá nhiều thị phi.

Nhạc San San tu vi tại trong con mắt của bọn họ giống như kiến hôi, mà lão già khom khem, một thân nguyên khí ba động khí tức đều không có, chỉ là một cái phàm nhân.

Nào ngờ, lão già khom khem, cũng không phải là phàm nhân, chỉ là này phản bác quy chân khí tức, phân đội thủ lĩnh chưa từng phát giác được mà thôi.

Mà Trần Phong người này, thực lực bất quá chỉ như vậy, tại thủ lĩnh trong mắt, cũng chỉ là một cái hồ hấp công việc, thật sự là không biết, thượng cấp tại sao lại đem đơn giản như vậy nhiệm vụ phân công cho mình, thật sự là không biết trọng nhân tài, nhiệm vụ như vậy, cũng không thể để cho hán tại sát thủ bảng xếp hạng địa vị thăng mây may, điều này làm cho hán thập phần khó chịu, trong mắt hán, Trần Phong cái gì cũng sai, căn bản không đáng hán tự mình xuất thủ, đáng nhắc tới chỉ có trên tay kia thanh đao có chút quý dị đặc thù.

Tuy nhiệm vụ độ khó cũng không cao lắm, nhưng này bốn người sát thủ, cũng không có qua một tia tự đại, chỉ là dựa theo bình thường chương trình dọn bãi.

Nhạc San San tựa hồ từ đối phương trong miệng nghe được ý ở ngoài lời, cười lạnh nói: "Ha ha, ta là Nhạc Gia người, các ngươi dám đối với ta nói như thế."

Nhạc San San cũng không biết đối phương là gì ý định, chỉ có thể là một chút lời nói khách sáo, hy vọng có thể đạt được có giá trị tin tức.

Ai ngờ, kia thủ lĩnh nghe xong, chỉ là ha ha cười cười, "Ta để cho ngươi lẫn, không phải bởi vì ngươi là ai, mà là bởi vì khinh thường tại, thật giống như tại trên đường cái, thấy được một con kiến tại leo, mặc dù ngươi nhúc nhích ngón tay liền có thể nghiền chết nó, thế nhưng ngươi cũng không hề đi giết chết nó, ta để cho ngươi lẫn nguyên nhân ngay ở chỗ này."

Nhạc San San nghe xong, nhất thời trừng mắt đứng đấy hết sức tức giận.

Cái nhục ngày hôm nay để cho Nhạc San San khó có thể thừa nhận, rút kiếm muốn cùng này bốn người kẻ bất cớ giằng co một phen.

"Không nghĩ được cô nàng này tính tình còn rất hòa, như thế nói đến, phương diện kia công phu cũng là dày công tôi luyện, đại ca, ngươi muốn là churong mắt, trong chốc lát thu thập xong tiểu tạp mao, cô gái này để ta mang về tả hòa như thế nào." Thủ lĩnh sau lưng người kia võ giả Nhị trọng thiên cường giả, về mặt cười tà, không có hảo ý nói.

Từ đầu đến cuối, ánh mắt của hán cũng không có từ trên người Nhạc San San dời hơn phân nửa phân ra, coi như là kẻ đàn cũng cũng sớm đã nhìn ra hán mưu đồ làm loạn.

Trần Phong bất động thanh sắc đứng ở Nhạc San San trước người, đem Nhạc San San ngăn ở phía sau, mà Nhạc San San sau lưng thì là tên lão già kia, kể từ đó, Nhạc San San tánh mạng phương tuyệt đối không sai.

Nơi này hay là chợ đêm vị trí, chắc hẳn Bạch Lão cũng sẽ không là thấy chết mà không cứu được đồ, như phía ngoài bốn người cường ép xông tới, Bạch Lão một người nhẹ nhõm ứng phó, mà Trần Phong thì là nhanh chóng chém giết này bốn cái không biết sống chết cặn bã.

"Lão Nhị, ngươi thật sự có phẩm vị, ta xem tiểu cô nương này, bất quá 14 tuổi a, 14 tuổi tuy phát dục đã hoàn thiện, nhưng ngươi cũng không thể như thế phẩm vị a, ha ha." Sau lưng, một người võ giả nhất trọng thiên nói.

được xưng là lão Nhị gia hỏa, nghe nói đồng bạn trêu chọc, cũng không tức giận, chỉ là chặc chặc chặc chặc miệng nói: "Ngươi biết cái gì, đầu năm nay dóp cút đều muốn nhân lúc còn nóng, nữ nhân này sao, ta kiến thức nhiều, phong tình vận chúng y như là chìm non nép vào người cái gì không có, bất quá gần nhất ta liền thích loại này bạo tính tình nhĩ, như vậy mới có chinh phục cảm giác, chinh phục cảm giác ngươi hiểu sao? Được rồi, loại như ngươi ngu ngốc làm sao có thể lý giải cảnh giới của ta nha."

Đối với đồng bạn nói móc hoàn tất, người này tiến lên một bước, chỉ vào Trần Phong cái mũi cuồng khiêu nói: "Tiểu tử, sắp chết đến nơi không nghĩ tới còn rất có cốt khí, còn hấn sao biết anh hùng cứu mỹ nhân, bắt quá, trong mắt ta, người lúc này không phải anh hùng, chỉ là gấu đen mà thôi."

Trong khi nói chuyện, người này đã là thuận thế rút ra chính mình trường kiếm.

Trường kiếm tại U ám cô tranh trong phòng, tản mát ra một hồi hàn quang.

Theo trường kiếm rút ra, một cỗ tinh thuần nguyên khí, từ trên thân kiếm không ngừng hướng ra phía ngoài lan tràn, tản ra không thể ngang hàng khí thế cường đại.

"Ít nói nhảm, anh hùng cái từ này, không để cho người tiết độc." Trần Phong hừ lạnh một tiếng, ngữ khí không kiêu ngạo không siểm nịnh, không có chút nào bởi vì đối phương người đồng thể mạnh mà có chỗ nhu nhược biểu hiện.

"Hừ, đường còn rất dài, trước đừng cuồng!" Sát thủ thấy được Trần Phong chẳng thèm ngó tới sắc mặt, rất là tức giận, huy kiếm liền hướng Trần Phong cái trán chém tới.

Một kiếm này, bao hàm võ giả Nhị trọng thiên cường giả mười thành nguyên khí gia trì, coi như là võ giả nhất trọng thiên cao thủ, đối mặt kiếm này uy lực, cũng là muốn lui lại xa xa, ai cũng không dám tới tranh phong.

Mà Trần Phong nhìn bỏ đi, chỉ là lạnh lùng cười cười "Hào, tới tốt lắm!"

Tiếng roi, đỏ thắm chiến đao, tại "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng nguyên khí nghịch chuyển, nhanh chóng bị rót vào nguyên khí.

Bởi vì "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng không chỉ là có thể nghịch chuyển một lần nguyên khí, tại Trần Phong hay là võ đồ tứ trọng thiên thời điểm, đã có thể nghịch chuyển ba lần, cực hạn là bốn lần, thế nhưng theo Trần Phong tu vi đột phá, hấn còn không có thử đem "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng nghịch chuyển đến cực hạn.

Lúc này, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, hơn nữa còn là cao hơn chính mình một cái đại cảnh giới cường địch, Trần Phong tự nhiên muốn đem "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng phát huy đến rơi tới tận cùng.

Vừa chuyển ~ hai chuyển ~ ba chuyển đều là nhẹ nhõm hoàn thành, đệ tứ chuyển thời điểm, mặc dù có chút hết sức, thế nhưng luận võ đồ tứ trọng thiên cảnh giới thời điểm, hao rất nhiều, sau đó là đệ ngũ chuyển, rất là cố sức hoàn thành, Trần Phong nhất cổ tác khí, trùng kích thứ sáu chuyển, lúc này Trần Phong đã có thể cảm giác được, thân thể của mình tựa hồ đã đến cực hạn, hoàn thành này vừa chuyển, mang đến cho Trần Phong một loại không thể nào ảo giác.

Ra! !

Trần Phong chợt quát một tiếng, cường lực thúc dục nguyên khí bạo thể, nhiều lần kim tuyến từ trong cơ thể nhanh chóng di động, sau đó chui vào đỏ thắm chiến đao bên trong, "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng mấy trăm loại nhỏ chiêu thức, tại Trần Phong cường đại chương không năng lực dưới sự khống chế, biến hóa thành duy nhất một lần đón đỡ thức công kích, ra sức hướng người kia võ giả trường kiếm đương.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Đại thủ lĩnh

Dư âm lượn lờ, phương viên vài dặm đều quanh quần lấy cổ này kim thạch giao tiếp chỗ bạo phát phong kêu chi âm

Toàn bộ tập lều nhỏ tại vừa rồi một khắc này, bị cỗ này mãnh liệt khí tức đụng nhau chợt bao phủ, thiếu một ít hơi phi yên diệt, chính là bị Bạch Lão chỗ phóng thích vô danh thần lực một mực khống chế được, mới có thể bảo toàn Hắc Thạch nhập khẩu không thể bộc lộ ra.

Người kia võ giả hiển nhiên không có dự liệu được kết quả như thế, vừa rồi cái kia phó chẳng thèm ngó tới thần sắc trong chớp mắt tiêu thất, chặt chẽ đứng ở Trần Phong cùng với Trần Phong đao trong tay, "Điều này sao có thể, làm sao có thể, chỉ là một cái võ đồ kiến hôi, lại có thể tiếp được võ giả Nhị trọng thiên cường lực một kích, này căn bản không có khả năng! !"

hèn mọn bị ỏi nam, về mặt chấn kinh.

"Không có cái gì không có khả năng, trên đời này chỉ có người không nghĩ tới, không có ta làm không được." Trần Phong mười phần nhẹ nhõm nói ra những lời này, chỉ là chỉ có hần tự mình biết, lúc này trong cơ thể hần khí huyết cuộn cuộn, như không phải hần cưỡng ép dưới áp chế đi, nhất định sẽ điên cuồng phun huyết tinh.

Võ giả chi cảnh quả nhiên cùng võ đồ chi cảnh có không thể vượt qua tồn tại.

Nếu không phải có "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng này một thần kỹ, có thể đem võ giả tam trọng thiên uy lực đè thẳng, mỗi nghịch chuyển một lần, sẽ tăng thêm gấp đôi lực công kích, bây giờ là sáu chuyển, đó chính là gấp sáu lần, cộng thêm này đồ thâm chiến đao bá đạo, cùng với đối phương cũng không dùng qua vũ kỹ tăng thêm, cho nên, lần này chọi cứng, Trần Phong mới cùng võ giả Nhị trọng thiên cường giả, hiểm và hiểm khó khăn ngang hàng.

"Tiểu tử, không nhìn ra, người thực thật sự có tài, xem ra nhiệm vụ lần này cũng không phải là đàn độn vô vị." Kia người thủ lĩnh, nhân nhật duỗi ra một tay, đem Trần Phong đồ thâm chiến đao trên cuống bạo năng lượng trong chớp mắt xóa đi, mà tiểu đệ của hần rồi mới thu hồi đao trong tay, thối lui đến thủ lĩnh sau lưng, trên mặt lại không có vẻ rồi lớn lối khí kiêu, hung hăng nhìn chằm chằm Trần Phong, không nói một câu.

"Võ giả chi cảnh, bất quá chỉ như vậy!" Trần Phong cuối cùng không thể nhịn xuống, một luồng tơ máu, không tự chủ được từ khóe miệng chảy ra, như vậy đỏ tươi, để cho Trần Phong cả người đạt tới một cái chưa từng có cảnh giới, cảnh giới kia chỉ có sát lục, vô tận sát lục, hần nghĩ Hoành Đao thiên hạ, giết hết phụ ta người.

"Người trẻ tuổi, làm việc không muốn quá mức tự đại, lần ta Du Đãng Giả không người cũng ~!" Kia người thủ lĩnh rút cục chuẩn bị xuất thủ.

Dây đặc bạch tay phải, rồi đột nhiên trong đó chân khí nhanh chóng ngưng kết, ở giữa thiên địa nguyên khí rồi đột nhiên bắt đầu kịch liệt ba động.

Từ ba động biên độ, Trần Phong liếc một cái kết luận, vậy mà người này dùng chính là nhị giai vũ kỹ!

Trần Phong "Linh Toàn Đoán Thể" tinh diệu vô cùng, nhưng là chỉ là Nhất giai cao cấp vũ kỹ mà thôi, mà trước mắt võ giả tam trọng thiên thủ lĩnh, vung tay lên chính là nhị giai trung cấp vũ kỹ.

Thực lực chênh lệch, vũ khí chênh lệch, vũ kỹ chênh lệch, đều là có thể chiến cuộc, mà lúc này, trận chiến đầu này, Trần Phong không có phần thắng, nhưng dù vậy, "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng như cũ là vận sức chờ phát động, mặc dù cá chết lưới rách, trận chiến đầu này, cuối cùng là không thể tránh né.

Ngay tại thủ lĩnh dây đặc tay không chỉ, từng đám cây biến thành đen kịt như đêm mực sặc, một cỗ khí thế bàng bạc, sau lưng Trần Phong rồi đột nhiên bạo phát.

Thủ lĩnh mở trừng hai mắt kinh khủng vạn phần, cuồng quát thu tay lại, lui về phía sau hai bước, chặt chẽ nhìn về phía Trần Phong phía sau.

Phát sinh như thế biến cố, Trần Phong cũng là mê mang hướng về sau nhìn lại.

Chỉ thấy, Bạch Lão một bộ phong phạm vân khinh bộ dáng, không đếm xỉa tới nhìn nhìn thủ lĩnh nói: "Lần ta chợ đêm không người."

Áo đen thủ lĩnh tựa hồ không ngờ rằng lão già khom khem có can đảm chi đối chọi gay gắt, càng không nghĩ đến chính là, một tia nguyên khí chưa từng lộ ra lão đầu, dĩ nhiên là một cái bất thế xuất cao thủ, một thân không lộ nguyên khí, chỉ là trong chớp mắt liên hóa giải vũ kỹ của hần, này làm sao để cho hần không hơi khiếp sợ!

"Người!" Thủ lĩnh cũng không chịu phục, hung hăng nhìn chằm chằm lão đầu phun ra một chữ, xoát một tiếng té ra chiến phủ.

Cái thanh này búa, nhìn bộ dáng chừng trăm cân bên trong, toàn thân đen kịt, mang theo đoạt hồn lột phách hàn ý, đúng là Thanh Đồng cao cấp vũ khí.

Mà Bạch Lão nhìn cũng không nhìn liếc một cái, chỉ là thanh âm xa xưa hô: "Người ở bên ngoài, xuất hiện đi, tại đây bốn cái con kiến, còn chưa đủ ta lão đầu từ hoạt động gân cốt, các người tám cái, cùng tiến lên!"

Hô ~ chỉ là trong nháy mắt, công môn liền nhiều ra bốn người, ai cũng không có thấy rõ ràng bọn họ là làm sao tới, cụ thể là thời gian gì tới, thật giống như một mực đứng ở chỗ này lấy đồng dạng.

Bốn người này, như cũ là một bộ áo đen, cùng nơi này bốn cái trang phục nhất trí, hơn nữa càng thêm làm cho người liú lười chính là, trong bốn người này, một người cầm đầu, khí tức càng thêm nồng hậu dày đặc, cao hơn trong phòng thủ lĩnh gấp trăm lần.

Quả nhiên, trong phòng thủ lĩnh, nhìn thấy bên ngoài người, cung kính thi lễ nói: "Gặp qua đại thủ lĩnh!"

Trần Phong nghe vậy, đôi lông mày nhíu lại, tỉ mỉ hướng ngoài cửa người nhìn lại.

Tia ~ võ giả tam trọng thiên!

Tại Vân Thủy Thành võ giả vi tôn địa phương nhỏ bé, võ giả tam trọng thiên có thể nói là một cái một tay che trời nhân vật.

"Bạch Trọng rõ ràng, người quả thật cố ý ngăn ta?" Ngoài cửa người, ngữ khí âm lãnh, bóng đêm ngăm đen, chỉ là tròng mắt của hần, so với đêm càng

thêm đến.

"Có mệnh bên người, này hai người, hôm nay kiếp số, ta một người gánh chịu, nếu người có gan, chẳng quản phóng ngựa qua chính là." Bạch Lão không kiên nhẫn nói.

"Bạch Trọng rõ ràng, người hai ta của, từ trước đến nay là nước sông không phạm nước giếng, hôm nay vì hai cái hạng người vô danh, lại muốn cùng ta Du Đăng Giả vạch mặt, người xác định sẽ không hối hận sao?" Vô giả tam trọng thiên cao thủ cũng không hết hy vọng.

"Không phải này ta có thể quyết định, ta nói với người, ta chỉ là có mệnh bên người, về phần hai người kia lai lịch ra sao, cùng ta cùng người đều không có liên quan, người chỉ cần biết rằng, hiện tại địch nhân của người là ta." Bạch Lão lạnh giọng nói.

"Háo!" Vô giả tam trọng thiên cao thủ, một câu thôi, vung tay lên, rời khỏi 50m bên ngoài.

Mà Bạch Lão cười lạnh một tiếng, Đối với Trần Phong tại Nhạc San San hai người vung tay lên, "Ta đưa các người trở về."

Đi theo Bạch Lão, những sát đó tay, quả nhiên không có xuất thủ, Trần Phong trong nội tâm hết sức kinh ngạc, không biết Bạch Lão này đại biểu chính là loại nào thân phận, cũng không biết, kia cái ngọc bài, đến tốt cùng là môn phái nào tín vật, có thể làm cho Bạch Lão loại này ẩn sĩ cao nhân không tiếc đắc tội Du Đăng Giả, cũng phải hoàn thành ủy thác, thật là quái quá thay.

Ba người đi xa về sau.

Hai tốp sát thủ hội tụ một chỗ.

Thực lực kia Nhị trọng thiên tiểu thủ lĩnh, tức giận chưa tiêu nhìn nhìn ba người bóng lưng, mười phần không cam lòng nói: "Lão đầu kia thực lực cũng không nổi bật, chỉ cần chúng ta cùng tiến lên, bắt lấy hắn cũng không là vấn đề, chỉ là không biết đại thủ lĩnh vì sao buông tha bọn họ."

"Sự tình xuất hiện biến cố, hơn nữa tu vi cùng ta khí tức chỉ cao hơn chứ không thấp hơn, ta cũng không nắm chắc nhất kích tất sát, với tư cách là sát thủ, muốn có nhất kích tất sát giác ngộ, nếu không thể, muốn tùy thời mà động, hiện tại ta muốn hướng phía trên báo cáo tình huống, về phần như thế nào lấy hay bỏ, kia liền không phải chúng ta nên suy tính vấn đề."

Đại thủ lĩnh nhanh chóng nói xong, liền dẫn mấy người hướng một chỗ rừng rậm cấp tốc chạy đi, chỉ là nháy mắt chính là chui vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Hồng Y Giáo Chủ

Một gian bí ẩn trong thạch thất.

Thực lực kia tại vô giả tam trọng thiên đại thủ lĩnh, đang tại một mực cung kính giảng thuật lần này nhiệm vụ kinh lịch.

Nghe tới Bạch Trọng rõ ràng hoành không ngăn trở thời điểm, ngồi ở bàn đá đằng sau người, đột nhiên đại thủ vô.

Toàn bộ tảng đá điêu khắc mà thành tinh mỹ bàn đá, trong chớp mắt hóa thành bột phấn.

"Bạch Trọng rõ ràng, rốt cục kim nén không được sao, Ngã đảo yếu nhìn xem, người có bản lĩnh gì!" Người này khí tức như ẩn như hiện trong đó, rõ ràng có thể phát hiện, dĩ nhiên là vô giả tứ trọng thiên cao thủ.

Thân mặc đại hồng bào hấn, bên hông có một cây đoản kiếm, đoản kiếm cùng chủ nhân khí tức hết sức ôn hòa, mười phần tiếp cận Nhân Kiếm Hợp Nhất tình trạng, làm cho người ta một loại cao thâm mạc trắc, khủng bố vạn phần cảm giác.

Từ hấn đi qua không gian, phảng phất đều hơi bị rung động, đều như bị đóng kết.

Ở trong Du Đăng Giả, một tay che trời đại thủ lĩnh, tại trước mặt người này, cũng chỉ là một bộ khúm núm bộ dáng, liền đại khí cũng không dám ra.

Hồng Y Giáo Chủ, trong Du Đăng Giả, địa vị chỉ đứng sau Trường lão, thuộc về Du Đăng Giả trong tổ chức, địa vị vền vẹn thấp hơn Trường lão vị trí nhân vật, mà từng cái Hồng Y Giáo Chủ, tại kim bài sát thủ trên bảng xếp hạng, đều có được một cái không thể rung chuyển vị trí tồn tại.

Vị trí này, cũng không phải người của sát nhiều liền có thể đây.

Mà là nhìn người của sát thực lực như thế nào.

Đại thủ lĩnh mộng tưởng, chính là một ngày kia có thể trở thành giống như Hồng Y Giáo Chủ nhân vật.

Bởi vì Hồng Y Giáo Chủ, đã từng lập nên lực lượng một người chém giết hai người võ giả ngũ trọng thiên cao thủ hiển hách chiến tích.

Muốn biết rõ, tại tu đạo một đường, một cấp bậc chênh lệch, chính là thiên địa khác biệt.

Hơn mười danh võ giả tứ trọng thiên cao thủ, cũng sẽ không là một cái võ giả ngũ trọng thiên cao thủ.

Hồng Y Giáo Chủ, một người, chỉ cần mấy hơi thở liền có thể chung kết đại thủ lĩnh, cùng với đại thủ lĩnh tám người đoàn đội, hơn nữa là không cần tốn nhiều sức.

Mà trước mắt Hồng Y Giáo Chủ này, tại vô số Hồng Y Giáo Chủ bên trong, thực lực lại càng là đứng đầu trong danh sách, thâm bất khả trắc.

Người này tên là Dịch Nam, là Du Đăng Giả bên trong vô số người muốn vượt qua Thần Thoại đồng dạng tồn tại.

"Giáo chủ, thực lực đối phương ta cũng không thể tra rõ, cho nên vội vàng trở về bẩm báo." Đại thủ lĩnh lo sợ bất an nói.

Hồng Y Giáo Chủ, mang theo mặt nạ, nhìn không ra là cái gì biểu tình, mà cũng là nguyên nhân chính là như thế, hẩn thần bí, cho đại thủ lĩnh một loại âm thầm sợ hãi, để cho hắn không dám làm càn.

"Không sao, cho ta sẽ hội người này, rốt cuộc lần này Tổng Gia thể đánh bạc thế nhưng là không thấp, nếu không thể hoàn mỹ hoàn thành nhiệm vụ, đối với chúng ta Du Đăng Giả mà nói, là một cái tổn thất thật lớn."

Hồng Y Giáo Chủ ngữ khí cứng rắn, không để cho tranh luận nói.

Mà đại thủ lĩnh tự nhiên không dám nói thêm cái gì, chỉ có thể là gật đầu đồng ý.

Hồng Y Giáo Chủ, mang theo đại thủ lĩnh đi ra cửa đá, ở ngoài cửa chờ đợi trong mọi người nhìn thoáng qua, tiện tay dẫn theo một cái võ giả Nhị trọng thiên Sắc Lang đỏ, lạnh giọng nói: "Hai người các ngươi đi với ta là được, những người khác chỗ cũ chờ lệnh."

Nói đi, ba người thân ảnh lóe lên, chính là tiêu thất.

"Hồng Y Giáo Chủ vậy mà tự mình động thủ!" Còn dư lại kia cái tiểu thủ lĩnh, nhìn nhìn Hồng Y Giáo Chủ tự mình xuất thủ, bất khả tư nghị nói.

"Đúng vậy a, cái này ta xem kia cái con quỷ nhỏ, e rằng muốn chịu khổ độc thủ rồi."

"Thật sự là đáng tiếc, nếu chúng ta cùng nhau đi đến, nói không chừng còn có thể để cho chúng ta cũng đi theo ném thử tươi sống, mới mười bốn mười lăm tuổi a, chắc chắn."

...

Lại nói Trần Phong ba người, một đường đi tới, Bạch Lão làm người cực kỳ hiền lành, câu thông lên cũng là cực kỳ nhẹ nhõm.

Kể từ đó, theo chủ đề không ngừng xâm nhập, tiến lên tốc độ cũng là chậm lại.

Từ Bạch Lão ý, Trần Phong thấp thoáng cảm thấy, Bạch Lão lúc trước, tại Vân Thủy Thành cũng là một người nhân vật phong vân, chỉ là không biết nguyên nhân gì, ẩn lui tại chợ đêm bên trong, trở thành một cái người giữ cửa.

Mất thấy, muốn đến Vân Thủy Thành cửa thành chưa đủ trăm mét.

Bạch Lão bước chân một hồi, thần sắc nhất thời cảnh giới, âm thanh lạnh lùng nói: "Tới."

Tiếng nói vừa tới.

Ba người trước mặt chính là nhiều hơn ba người.

Dịch Nam cầm đầu, sau lưng một cái võ giả tam trọng thiên, một cái võ giả Nhị trọng thiên, mà Dịch Nam, võ giả tứ trọng thiên, cỗ lực lượng này, đủ để phá hủy nửa cái Vân Thủy Thành.

"Như thế nào, rốt cục nhìn không được nên xuất thủ sao." Bạch Lão trong mắt hiện lên một tia không thể phát giác thần sắc, nhìn nhìn cầm đầu Dịch Nam nói.

"Ngươi chính là Bạch Trọng rõ ràng, bất quá chỉ như vậy, một cái võ giả tam trọng thiên đồ bỏ đi, có tư cách gì, cùng ta Du Đăng Giả đối nghịch, thật sự là không biết sống chết." Dịch Nam nhìn lướt qua Bạch Lão, khinh thường nói.

Thấy được Bạch Lão tu vi chỉ có võ giả tam trọng thiên thực lực, Địch Nam tâm rộng không ít, khi thấy lần này mục tiêu Trần Phong thời điểm, thực lực lại càng là thấp đáng thương, chỉ là Trần Phong trên tay cái thanh kia phá đao, để cho Địch Nam lộ ra một tia kinh nghi.

Hòa thuộc tính, độc vẫn!

Chỉ là liếc một cái, Địch Nam chính là nhận định, vật ấy bất phàm, muốn làm của riêng.

Tại tu giả một lần, giết người đoạt bảo tự nhiên là chuyện thường ngày.

"Người là ai, thay vì như thế cuồng vọng, vô danh tiểu bối." Bạch Lão người mặc dù lão, thế nhưng tâm không già, cũng là tranh cường hão thắng tính tình, hiện giờ bị người như vậy khinh bỉ, tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, một thân khí thế không tự chủ được tán phát, chuẩn bị xuất thủ.

"Hừ, kim bài sát thủ ~ Địch Nam." Địch Nam thanh âm rét lạnh vô cùng.

Bây giờ là Hạ Thiên, mà tất cả mọi người là một bộ trường bào, thế nhưng tại đây dạng khí tràng bao phủ, lại không có một tia oi bức cảm giác, ngược lại là phát ra từ nội tâm rét lạnh.

Không thể không nói, kim bài sát thủ khí chất, quả nhiên không giống bình thường.

Tự Địch Nam xuất hiện thời điểm, Trần Phong đã mười phần tức cười.

Hắn không tưởng tượng nổi, tại Vân Thủy Thành nơi chật hẹp nhỏ bé, vậy mà hôm nay tuôn ra nhiều như thế cao thủ.

Đương nhiên, cao thủ chỉ là nhằm vào tại Vân Thủy Thành thế lực phân phối tình huống mà nói, tương đối, như Địch Nam như vậy tồn tại, Vân Thủy Thành không có quá nhiều.

Trẻ tuổi như vậy, như thế có thực lực, lại càng là phượng mao lân giác.

"Ha ha, không nghĩ được, đối phó một đệ tử, Du Đãng Giả thật đúng là nhọc lòng, liền kim bài sát thủ đều xuất động." Bạch Lão cười nhạo nói.

"Bạch Trọng rõ ràng, ta vô ý cùng người động thủ, thức thời rút xa một chút, giết đi tiểu tử này, ta còn muốn mạng cô nàng này đi kia nước sữa hòa nhau sự tình, người một cái sắp sửa gỗ mục người, nên đi đến nơi đâu chỗ nào." Địch Nam lúc này, mục quang cũng là định tại trên người Nhạc San San.

Nhạc San San, hoa hậu giảng đường, dù vậy bóng đêm, cũng khó có thể che lấp nàng kia diễm lệ dung nhan.

Tại ánh trăng nhàn nhạt, như trước có thể thấy rõ ràng nàng tinh xảo hình dáng, thướt tha dáng người, trắng nõn làn da, cùng với kia song câu người nhiếp phách con mắt, mỗi một chỗ đều là trời cao sủng ái.

Tại Địch Nam rét lạnh mục quang nhìn quét, Nhạc San San nhin không được đánh một cái lạnh run, thừa dịp lui về phía sau một bước.

Mà Trần Phong thì là thuận thế đem Nhạc San San ôm vào lòng, trong tay chiến đao ông ông tác hưởng.

"Tiểu tử, không người nào dám gọi thẳng tên của ta, bởi vì tại hai mươi năm trước, gọi thẳng tên của ta những người kia, đều đã chết." Bạch Lão, ngửa đầu nhìn thiên, trong lúc nhất thời phiến muộn vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Hôm qua huy hoàng

Đứng xa xa nhìn Vân Thủy Thành, Bạch Lão ánh mắt vô cùng mê ly, tựa hồ lần nữa trở lại hai mươi năm trước, một màn kia, để cho hắn không thể quên hoài, kia hết thảy đều sẽ trở thành trân quý ký ức kết tinh, vĩnh tồn tại cái này thế sự xoay vần lão già trong nội tâm thâm xử.

Chỉ tiếc, trên cái thế giới này, sẽ không tồn tại Vĩnh hằng, tự cho là đúng Vĩnh hằng, theo tuế nguyệt ăn mòn, đều hóa thành không tầm thường bụi bặm, mất phương hướng tại chiều dài của lịch sử bên trong.

Mặc kệ người đã từng trải qua cái gì, cỡ nào nhiệt huyết, cỡ nào sục sôi, cỡ nào thúc người rơi lệ, thỉnh nhớ rõ, đây chẳng qua là đã từng.

"Lão đầu, ta Vô Tâm hỏi đến quá khứ của người, chỉ hỏi người một câu, hôm nay, người là lẫn, hay là chết." Địch Nam khí thế rồi đột nhiên tăng vọt, hùng hổ dọa người nói.

Bạch Lão nghe vậy, không có chút nào nộ khí, như cũ là ngửa đầu nhìn thiên, không chút nào đem Địch Nam để ở trong mắt, chỉ là lẩm bẩm nói: "Các người nhìn thấy không, hai mươi năm hôm nay, ta bị người như thế khinh thường, xem ra, thật sự đã không có người nhớ rõ ta, thật không có, thật không có."

Ngữ khí réo rất thảm thiết phiền muộn, như Khi này thiên Hạo Nguyệt.

Cho dù cho mượn thái dương một tia ánh sáng nhạt, treo cao trên trời, nhưng mọi người lại có ai hội tùy thời nhớ rõ thiên thượng kia luân trắng sáng, ai hội nhớ rõ, đã từng dưới bóng đêm kia bồi yếu ớt ánh sáng nhạt.

"Móa nó, lão ngoan đồng." Xoát, Địch Nam không thể nhịn được nữa, rốt cục lộ ra ngay vũ khí của mình.

Cây đoản kiếm kia.

Dưới bóng đêm, lóe ra ánh sáng màu lam.

Sai, không phải này ánh sáng màu lam.

Mà là một loại thuộc tính.

Đó là băng thuộc tính, rét lạnh khí tức, theo Địch Nam tể ra đoản kiếm, trong chớp mắt đóng băng thiên hạ.

"Đao kiếm, băng hỏa! Vô cùng tốt, vô cùng tốt, chỉ là hai mươi năm, ta đã không hề có đao, cũng chưa từng đang sờ qua đao, hôm nay ta nghĩ thử một chút." Bạch Lão nói qua, mục quang thâm thúy cơ trí nhìn về phía Trần Phong.

Trần Phong tự nhiên biết ý tứ của Bạch Lão, phát tay đem đồ thăm chiến đao đánh ra.

Đao lên, ý đến.

Từ Bạch Lão tiếp đao, tá lực, lật cổ tay, ngưng thần một loạt hơi không thể tra động tác đó có thể thấy được.

Bạch Lão cùng đao, nhất định có một cái không ai biết bí mật.

"Thời gian của ta không nhiều lắm, ba người các người, cùng đi a." Bạch Lão, lẳng lặng đứng sừng sững ở chỗ cũ, cũng không có vội vã dẫn đầu xuất thủ, chỉ là thanh âm bình tĩnh, sắc mặt trầm tĩnh nói.

"Cái gì, lão thất phu, một bó lớn niên kỷ còn hấn sao như vậy cuồng, hôm nay để cho người đẹp mắt!" Địch Nam nhất thời nổi giận, vung tay lên.

Ba người thân pháp cực kỳ ma quỷ.

Cực kỳ rất nhanh.

Cực kỳ không thể đoán.

Từ ba người không cần tốn nhiều sức liền có thể truy đuổi trên Trần Phong đám người bước chân cũng có thể thấy được, ba người này thực lực, xa xa so với nhìn mặt ngoài đến cao hơn rất nhiều.

Nhất là kia cái áo đỏ kim bài sát thủ Địch Nam, luôn là làm cho người ta một loại như ẩn như hiện cường giả khí tức, để cho Trần Phong đều có một ít trong thoáng chốc không thể xem xét.

Ba người xuất thủ, mà Bạch Lão như cũ là vẫn không nhúc nhích.

Thế nhưng tại rồi đột nhiên trong đó, Trần Phong kinh ngạc phát hiện, thực lực tại võ giả tam trọng thiên Bạch Lão, trong cơ thể khí tức như thoát cương Mustang một bà, Tần Tốc tăng vọt ra.

Trong tích tắc, ba người liền đến.

Mà Bạch Lão thực lực vậy mà nhảy lên tới một cái kinh người cao độ.

Võ giả đỉnh phong, ngũ trọng thiên cao thủ!

Tĩa ~ Trần Phong hít sâu một hơi, bất khả tư nghị nhìn nhìn Bạch Lão.

Mà kia ba người sát thủ, lúc này cũng là cảm nhận được Bạch Lão khí tức đột nhiên biến hóa, chỉ là hiện tại đã tên đã trên đây, không phát không được, chuyện cho tới bây giờ, cho dù chết, cũng phải đánh bực một bả.

Chặt chẽ nhìn nhìn Bạch Lão Trần Phong, chỉ nhìn đến Bạch Lão hơi hột làm ăn xuất bình thân cực kỳ một đao.

Một đao này, bình thân vô cùng, không có bất kỳ chiêu thức, cũng không thuộc về bất kỳ vũ kỹ, chỉ cần là thực lực đụng nhau mà thôi.

Thế nhưng võ giả ngũ trọng thiên cao thủ thực lực, cộng thêm đồ thăm chiến đao đặc biệt uy lực, đem kết hợp, bộc phát ra mạnh mẽ lực lượng.

Mà cổ lực lượng này, theo Bạch Lão vung đao, cũng là rồi đột nhiên kéo lên.

Tại này cổ lực lượng cường đại xoay mình thẳng, đồ thăm chiến đao, vậy mà phát sinh kỳ dị biến hóa, tại đao phong kia phía trên, vậy mà hình thành một đạo đáng sợ hồng quang, toàn bộ lưỡi đao bị ngọn lửa chọt bao phủ.

Đây chính là lúc trước Trần Phong rèn đúc cái thanh này không lưỡi đao suy nghĩ, mục tiêu của hắn chính là Hỏa Diễm Đao mũi nhọn, chỉ tiếc thực lực không đủ, không có làm ra tới đây cái xinh đẹp và phong cách ngọn lửa nhỏ, hôm nay vừa thấy, quả nhiên rất được lòng ta.

Hỏa Diễm Đao mũi nhọn, trong chớp mắt chính là thế như tia chớp, cuồng như Lôi Đình, kia hơi hột một đao, vậy mà trên không trung trong chớp mắt chém ra ba lần, bởi vì tốc độ tay quá nhanh, chỉ có thể nhìn đến tàn ảnh.

Mỗi một lần va chạm, đều là quỷ dị xuyên qua đối phương vũ khí, sau đó là thân thể, như không có gì, Dịch Nam cái thanh kia thoát nhìn trâu bò ngút trời tiêu đoán kiếm, trong chớp mắt hóa thành mảnh vỡ, mà hai người khác vật thể, căn bản không đủ cấp bậc, tự nhiên cũng là vừa chạm vào tức phá.

Trần Phong đẩy lòng kinh hô, hảo huyền diệu vũ kỹ, lực lượng thật là bá đạo, hảo tốc độ kinh người.

Chỉ là thời gian một cái nhảy mắt.

Đao lướt qua.

Ba bóng người lẫn nhau bất động bất động.

Hình thái khác nhau ba người, mục quang đều rơi vào Bạch Lão đao trong tay, thật lâu chưa từng động đậy một chút, đột nhiên lại tại cùng một cái thời gian, đồng thời mới ngã xuống đất.

Trong lúc nhất thời, tràng kia mặt, yên tĩnh đáng sợ.

"Cái gì! Một chiêu đối với ba người!" Nhạc San San bất khả tư nghị lên tiếng kinh hô.

Vừa rồi, nàng một mực không nói gì, cũng không phải nàng ít nói ít lời, mà là bởi vì nàng bị Dịch Nam mãnh liệt khí thế cho hù đến.

Mà hiện giờ, như Dịch Nam như thế cường giả, ở trong tay Bạch Lão, chặt chẽ là một hiệp mà thôi.

So với việc Nhạc San San chấn kinh vạn phần, về mặt Trần Phong ba động có thể nói hết sức bình thân.

Bởi vì Trần Phong có thể nhìn ra được, Bạch Lão xa không có nhìn mặt ngoài đến nhẹ nhàng như vậy mãn nguyện.

Khám phá không nói phá, Trần Phong chỉ là thuận miệng nói một câu, : "Một phân thành hai, hai phần vì ba, tam đao hợp nhất, vừa vỡ Thiên Quân, đao này phương pháp, tên là Thiên Quân phá, nếu như ta không có đoán sai, hẳn là nhị giai cao giai đao pháp."

Chỉ là liếc một cái, Trần Phong liền liên tưởng đến đao pháp tông lộc, cấp thấp các loại vũ kỹ, vừa vặn Bạch Lão sử dụng phương pháp, cũng ở trong đó, chỉ là Trần Phong cũng không thể nhớ lại đao pháp này pháp quyết, rốt cuộc cấp thấp như vậy đồ vật, thân là Vũ Đế, tổng sẽ không rảnh rỗi không có chuyện đi đọc thuộc lòng a.

Thật giống như, một cái Đại học sĩ, tổng sẽ không nhàm chán đi lật xem tiểu học thời đại thi đã làm bút ký, lại còn đọc thuộc lòng hạ xuống.

Bạch Lão nghe được lời của Trần Phong, đầu tiên là cả kinh, bất khả tư nghị nhìn Trần Phong liếc một cái, như là nhìn quái vật.

Lập tức thu được, thu hồi khí tràng, đem trong cơ thể mệnh môn nguyên khí một lần nữa dưới áp chế đi, lập tức, không thể ngăn chặn phun ra một ngụm máu đen.

"Bạch Lão thân hoạn trọng thương thân thể dưới điều kiện, còn không tiếc tất cả mọi giá cường ép tăng thực lực lên, chỉ vì bảo hộ chúng ta hai người, thật sự là vô cùng cảm kích!" Trần Phong nhìn ra Bạch Lão trong cơ thể tình huống, sâu bề ngoài cảm kích nói.

Nghe vậy, Bạch Lão lần nữa chấn kinh.

Hắn rõ ràng che dấu rất tốt, nhưng không nghĩ tới chính là, còn bị Trần Phong nhìn ra nhiều như thế.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Thiên Quân đao pháp

Muốn biết rõ, tình huống của hắn, dù cho những Lão Quái Vật đó cũng chưa chắc có thể liếc một cái xem thấu, cho nên, hắn thật sâu cảm thấy, Trần Phong xa không có biểu hiện ra là vậy đơn giản như vậy.

"Tiểu tử, thật sự không nghĩ tới, người tuổi còn nhỏ, thậm chí có này nhãn lực, ngay cả ta bản thân bị trọng thương cũng có thể nhìn ra được, như thế nói đến, người cũng không phải là nhân vật tầm thường!" Bạch Lão cười tùm tùm tán dương.

"Tiền bối khen trật rồi, ta chẳng qua là cảm thấy, thân thể người bên trong, có một loại cùng thân thể tổ chất mười phần không ăn khớp khí tức, khí tức này, cũng không phải là phục dụng Đan Dược biến thành, mà là bản thân người Nguyên Lực ba động, mà thân thể của người, không thể thừa nhận mãnh liệt như thể Nguyên Lực, cho nên người mới một mực đem thực lực áp chế, hoặc là che dấu, biết vừa rồi, người chỉ là nhẹ nhõm phóng ra một bộ phận thực lực, liền đã đạt đến võ giả ngũ trọng thiên đỉnh phong cảnh giới." Sắc mặt không hề bận tâm, nhưng Bạch Lão càng nghe càng là chấn động vô cùng.

"Người này cũng có thể nhìn ra được!" Bạch Lão chấn kinh không lời, từ trên xuống dưới đánh giá Trần Phong, nội tâm âm thầm suy nghĩ, đây là chỗ nào làm được quái vật, nhãn lực vậy mà như thế tàn nhẫn, thật sự là giết nấy mình.

"Tiền bối, từ theo như lời người đôi câu vài lời, ta cũng là đã minh bạch một ít, hiện tại ta nghĩ biết, cùng người có liên quan chuyện xưa, không biết tiền bối có thể thỏa mãn ta Tiểu Tiểu này yêu cầu." Trần Phong thần nhiên nói.

Từ Bạch Lão động tác thần sắc bên trong, Trần Phong nhìn ra manh mối, Bạch Lão này, tựa hồ có chuyện nghĩ nói với tự mình, thế nhưng cũng không thể tìm đến một cái lý do thích hợp, một cái phù hợp nghiêng miệng, cho nên, Trần Phong chính là đưa ra cái đề tài này, để cho Bạch Lão có thể đương nhiên nói ra hắn lời muốn nói.

Bạch Lão tán thưởng nhìn Trần Phong liếc một cái, lập tức nhẹ nhàng lau đi khóe miệng tơ máu, bàn ngồi dưới đất, đem đồ thẩm chiến đao đặt ở bên cạnh, tràn đầy yêu quý nhìn nhìn đồ thẩm chiến đao, trong mắt sáng quang lần lần bộ dáng.

"Hai mươi năm trước, ta cũng là một cái có chút nổi danh đao khách, tại lúc đó, Vân Thủy Thành tăng trên nhân vật, cái nào không biết ta đầu bạc Cuồng Đao danh xưng, rốt cuộc Vân Thủy Thành cũng liền lớn như vậy, có thể đi vào Võ sư chi cảnh người, cũng liền như vậy tâm sự mấy cái mà thôi, mà ta tên là rõ ràng tiêu lão nhân, khi đó cũng là không người không biết không người không hiểu."

"Thế nhưng là, cây to đón gió, cây cao chịu gió lớn, bởi vì một sự tình nguyên nhân, ta cùng với người quyết đấu, cuối cùng tiếc bại, mà còn bản thân bị trọng thương, cũng chính là một lần đó chiến đấu, để ta cả người thực lực lớn vì cái gì lui bước, kinh mạch cùng với đan điền đã chịu thương thế, để cho thể chất của ta rất là bị hao tổn, hơn hai mươi năm đi qua, ta tới cường thực lực cũng chỉ có võ giả ngũ trọng thiên chi cảnh, muốn tại tăng tiến nửa phần cũng là bịa đặt công việc, cho nên, ta liền ẩn hình đổi tên là Bạch Trọng rõ ràng, ẩn nấp ở để mình đã từng huy hoàng qua, cũng từng im lặng qua thành thị, tham sống sợ chết, chưa từng nghĩ, hôm nay ta đầu bạc Cuồng Đao, còn có phong vân một cõi một ngày."

Nhạc San San cũng là lần đầu tiên như thế toàn diện lý giải Bạch Lão, nàng chỉ biết Bạch Lão cùng Nhạc Gia quan hệ không tệ, nhưng đối với Bạch Lão lý giải, lại là trống rỗng.

Hôm nay nghe được Bạch Lão như thế nói đến, Nhạc San San kinh ngạc há to miệng mong, nhiều lần muốn xen vào, đều cố nén, thẳng đến Bạch Lão một mạch nói xong, Nhạc San San mới kiềm nén không được nội tâm kích động, hỏi: "Người chính là năm đó đầu bạc Cuồng Đao!"

Thiếu nữ trong mắt, toả sáng xuất một loại truy tình tộc dị sắc, xem ra Nhạc San San cũng là nghe qua đầu bạc sự tích của Cuồng Đao, chỉ là không biết người này cuối cùng đi đâu rồi, đang làm cái gì, hôm nay biết được Bạch Lão chính là năm đó đầu bạc Cuồng Đao, tự nhiên là hưng phấn không thôi.

Bạch Lão đối với Nhạc San San nhẹ nhàng gật đầu, rất có một phen cao nhân phong phạm, mục quang thâm thúy nhìn về phía Trần Phong nói: "Một phân thành hai, hai phân vì ba, tam đao hợp nhất, vừa võ Thiên Quân, Thiên Quân đao pháp, chính là một lần giết người đoạt bảo bên trong, trong lúc vô tình lấy được vũ kỹ, đao pháp, vô cùng tinh diệu, lấy ta tại đao pháp trên thiên tư, cũng là tham gia diễn ba tháng khôn ngoan biết đa long, bất quá đáng tiếc chính là, đao pháp, chỉ là một bộ tàn cuốn, tại ta được đến lúc trước, đã là thất lạc một bộ phận, bất quá dù cho còn dư lại này nửa bộ, đã đủ ta hưởng thụ suốt đời."

Bạch Lão tựa hồ rất đắc ý, có thể có được một bộ thích hợp đao pháp của mình, đối với tu giả mà nói, quả thực là như hổ thêm cánh, cái này có nghĩa là thông hướng con đường cường giả tương lai trên đường lớn, hắn lại nhiều xuất một cái tân trợ lực.

Thì thảo nói qua, Bạch Lão sắc mặt biến đổi thất thường, lúc này ngữ khí có chút cảm khái nói: "Quả thật là Trường Giang sóng sau dề sóng trước, một đời nhanh hơn một đời mạnh mẽ, không nghĩ tới ta dùng ba tháng lĩnh hội đao pháp, bị người tiểu tử này, liếc thấy phá chân lý, điều này làm cho ta tình làm sao chịu nổi."

Trần Phong không nghĩ tới Bạch Lão một bộ muốn nói lại thôi bộ đáng, nói cuối cùng, cứ nhiên là muốn nói cái này, lập tức liền hết sức khó xử nói: "Ta cũng là trong lúc vô tình trong đầu linh quang lóe lên mà thôi, hoàn toàn trùng hợp mà thôi, tiền bối không muốn chú ý."

Đối với Trần Phong mà nói, có thể đi đến cảnh giới của Vũ Đế, tự nhiên là kiến thức rộng rãi, đối với tất cả nhà võ kỹ đều là hơi có nghe thấy, hơn nữa lấy hẳn tại võ kỹ trên nghiên cứu, võ kỹ hình thành nguyên lý cùng với đại bộ phận võ kỹ, đều là do Phong Viêm Vũ Đế chế tạo ra.

Chỉ là một cái đao pháp thuộc loại võ kỹ, đối với Trần Phong mà nói, đừng nói chỉ là nhìn lên một cái, cho dù nhắm mắt lại nghe âm cũng có thể nghe ra cái bảy tám phần, chỉ là những lời này Trần Phong tự nhiên không thể nói ra được, mỗi người đều có bí mật của mình.

Một loại là có thể chia xẻ bí mật, tựa như hiện giờ Bạch Lão như vậy bí mật, liền thuộc về có thể chia xẻ bí mật.

Mà Trần Phong thì thuộc về mặt khác một loại, không thể chia xẻ bí mật.

"Không phải vậy, ta đối với người nói vậy cái, cũng không phải trách cứ ý tứ của người, cũng không phải ghen ghét ý tứ của người, ta chỉ là muốn nói, đao pháp huyền diệu vô cùng, ta không muốn làm cho đao pháp này quang huy, vẫn lạc ở trên tay của ta, ta hi vọng mượn tay của người, đem nó phát dương quang đại!" Bạch Lão vẻ mặt trịnh trọng nói, không cho cự tuyệt mục quang sống sờ sờ đâm vào Trần Phong trong đầu.

Trần Phong nhất thời sững sờ, đối với Bạch Lão mà nói, đao pháp, không khác mệnh căn của hắn, nếu như không đoán sai, chính là bởi vì đao pháp duyên cớ, mới khiến cho lúc ấy hắn như mặt trời ban trưa, thanh danh lên cao, Trần Phong không tưởng tượng nổi, Bạch Lão như thế nào cam lòng đem trân quý như thế đao pháp truyền thụ cho chính mình.

"Cái này, chỉ sợ là thứ cho khó tòng mệnh, đại ân phía trước không thể báo đáp, sao dám yêu cầu xa vời tiền bối bảo vật." Trần Phong quả quyết cự tuyệt nói.

Đối với Bạch Lão như vậy tồn tại mà nói, Trần Phong cũng không cho là mình có cái gì có thể giúp đỡ chút gì không, liền tiếp tiếp nhận người khác chỗ tốt, điều này làm cho Trần Phong rất là khó chịu.

Bạch Lão sau khi nghe xong, nhất thời là lần nữa phun ra một ngụm huyết tinh, đó có thể thấy được, mãnh liệt chiến đấu, hắn thương thế bên trong cơ thể lần nữa tăng thêm.

"Hôm qua huy hoàng khó tái hiện, đối với người không cam lòng, đây là của ta mộng tưởng, cầu người giúp ta thực hiện, nhận lấy Thiên Quân, tái hiện Đế vương huy!" Bạch Lão trong giọng nói, mang theo một tia khẩn cầu.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Thịnh tình không thể chối từ

Thịnh tình không thể chối từ, huống chi là ân nhân uy thác, Trần Phong chỉ có thể nhận lấy Bạch Lão ban ân, lưu vào trí nhớ trong lòng, một ngày kia, nhất định khiến Bạch Lão đã được toại nguyện.

Lấy Trần Phong bây giờ thiên phú, Thiên Quân này đao pháp hào quang, nhất định sẽ ở trên Bạch Lão, Trần Phong hết sức có lòng tin làm được điểm này.

Trùng điệp gặt đầu, Trần Phong mục quang trầm tĩnh như nước.

Bạch Lão lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, hài lòng gặt đầu nói: "Hảo, hảo, ta cái này đem đao pháp truyền thụ cho người."

Bạch Lão dứt lời, không có trì hoãn chút nào.

Duỗi ra ngón trỏ, tại Bạch Lão trong miệng ni non xuất một hồi kỳ lạ cổ quái pháp quyết, lập tức trên ngón trỏ, hoàng sắc ánh sáng nháy lóe lên, một chút tinh mang, tại Hắc Dạ này bên trong, vô cùng chói mắt, chỉ là một lát công phu, Bạch Lão chính là dẫn này một luồng tinh mang, trực tiếp đập tiến vào trên đỉnh đầu Trần Phong.

Trong lúc nhất thời, đại lượng tin tức Tấn Tốc dũng mãnh vào Trần Phong trong óc.

Những tin tức này, cực kỳ rõ ràng, có Bạch Lão những năm nay lĩnh hội Thiên Quân đao pháp tâm đắc, cùng với Thiên Quân đao pháp tu luyện yếu lĩnh

khẩu quyết pháp quyết. . . Không đồng nhất mà nói.

Tóm lại, bây giờ Trần Phong, đã đem Thiên Quân đạo pháp lý luận tri thức toàn diện lý giải, nếu muốn hoàn toàn nắm giữ, thuần thực đến có thể vận dụng đến đối địch bên trong, muốn nhìn ngày sau tôi luyện.

"Cảm ơn tiền bối ưu ái, Trần Phong tất nhiên sẽ không phụ lòng tiền bối nhờ vả!" Trần Phong chính nghĩa ngôn từ nói.

Bạch Lão không nói gì, chỉ là nhàn nhạt phát phát tay, run run rẩy rẩy đứng dậy, mà theo hắn đứng dậy, thả ở bên cạnh hắn đỏ thắm chiến đao, cũng là theo thân thể của hắn bắt đầu di động, thẳng đến bay tới nhất định cao độ thời điểm, chỉ thấy Bạch Lão nhẹ nhàng vung lên, đỏ thắm chiến đao chính là một lần nữa trở lại trong tay Trần Phong.

Đại chiến, Bạch Lão đã là suy yếu vô cùng, nhưng vẫn kiên trì đem Công Pháp truyền thụ cùng Trần Phong, đó có thể thấy được, nội tâm của hắn là có cỡ nào cấp thiết, cấp thiết muốn Trần Phong có thể làm cho Thiên Quân đạo pháp đại phóng dị sắc.

Mà lúc này, Bạch Lão không để ý thân thể suy yếu, kiên trì đem hai người một đường hộ tống quay về trường học.

Du Đăng Giả từ trước đến nay là hạng người lòng dạ độc ác, nói không chừng còn sẽ có lần thứ hai phục kích, Bạch Lão cũng không yên tâm, như cũ là bướng bỉnh mang hai người trở lại trường học.

May mắn, Du Đăng Giả cũng không có cùng hung cực ác đến ba người tưởng tượng tình trạng, cùng nhau đi tới, Bạch Lão cùng Trần Phong nói rất nhiều, từ miệng Nhạc San San biết được, Trần Phong chẳng những đối với luyện khí có không tệ thiên phú, tại Luyện Đan phương diện, biểu hiện cũng là cực kỳ xuất chúng, kể từ đó, Bạch Lão càng thêm đối với Trần Phong khen không dứt miệng.

Tổng Quân Thiên Lý cuối cùng tu từ biệt, thiên hạ không có không tiêu tan yến hội, tuy Bạch Lão rất không cam lòng cùng Trần Phong Nhạc San San hai người tách ra, tuy nhiên lại thân bất do kỷ.

Trên cái thế giới này, có rất nhiều người, có rất mạnh thực lực, thế nhưng, mỗi người có càng nhiều, liền sẽ bị trói buộc càng nhiều, rất nhiều chuyện không phải người nghĩ như thế nào, liền có thể như thế nào, quá nhiều nhân tố đưa đến rất nhiều người, chỉ có thể là cái xác không hồn đồng dạng sống qua.

Tựa như những Du Đăng Giả đó đồng dạng, trong đó không thiếu thực lực xuất chúng hạng người, thế nhưng là bọn họ cũng có không được không nghe lời tại người lý do, cũng có thân bất do kỷ nỗi khổ tâm.

"Như vậy từ biệt, hi vọng phải nhìn...nửa người, người có thể cho ta lần nữa mang đến chân kinh!" Bạch Lão tin tưởng Trần Phong nhất định sẽ không để cho hắn thất vọng, ôm quyền đối với Trần Phong cáo từ.

Mà Trần Phong Nhạc San San lúc này đều là vô cùng cảm kích Bạch Lão, cũng là hướng hắn trùng điệp thi cái lễ.

Bạch Lão đi ra xa mấy chục thước, chính là thi triển thân pháp, Tán Tóc biến mất tại dưới bóng đêm.

Mà lúc này, mọi âm thanh đều tĩnh, có thể nghe được, chỉ có hai người tiếng tim đập.

"Chuyện hôm nay, thật sự là nghìn cân treo sợi tóc, như không phải Bạch Lão xuất thủ cứu giúp, chỉ sợ người ta hai người đều là khó có thể may mắn thoát khỏi tại khó." Nhạc San San có chút nghĩ mà sợ nói.

"Người biết là tốt rồi, nhìn người lần sau còn dám hay không một mình ra ngoài, người không biết, như người xinh đẹp như vậy nữ hài nhi, đi đầy đường đều có người đánh người chủ ý." Trần Phong cố ý hòa hoãn không khí nói, nói xong, nghịch ngợm tại Nhạc San San cái mũi đẹp để tinh xảo phía trên khoắc một chút.

"Chán ghét!" Nhạc San San làm nũng nói, vốn định mắng nửa Trần Phong vài câu, thế nhưng là Trần Phong nhanh như chớp về phía trước chạy, vì vậy chỉ có thể là dẫn theo vấy dài, đi theo thật sát.

Mà Nhạc San San trong đầu, cũng tại không ngừng thương thức Trần Phong nói ra, nội tâm lúc này không hiểu cảm giác có một loại ngọt ngào hương vị.

Hắn nói ta xinh đẹp, hắn lần đầu tiên nói ta xinh đẹp, lần đầu tiên, thật vậy chẳng, ta rất đẹp mà, tuy rất nhiều người nói, thế nhưng vì cái gì lời giống vậy, hắn nói ra ta sẽ cảm thấy khác người đâu này?

Không có chỉ trong chốc lát, theo sát sau lưng Trần Phong Nhạc San San, một mực ra sức thẳng truy đuổi, thế nhưng là sắc trời quá đen, mà thân pháp của nàng lại là quá nhanh, mắt thấy Trần Phong đột nhiên mà quý đồng dạng dừng lại, Nhạc San San cũng là thu công không vội, bành một tiếng chính là dụng pháp đi lên.

"Ồi chào ơ, người Tiểu Thiếu Nữ, hơn nửa đêm, dám đùa giỡn chúng ta ngây thơ tiểu nam sinh." Không chờ Nhạc San San mở miệng, Trần Phong chính là ác nhân cáo trạng trước.

Nhạc San San cái đầu cũng không có Trần Phong cao như vậy, chỉ ở bờ vai Trần Phong cao độ, bởi như vậy, đầu của nàng trùng điệp đâm vào bờ vai Trần Phong phía trên, bịch một tiếng nghe tới, chắc có lẽ không rất nhẹ nhàng.

"Đau chết mắt, đau chết mắt." Nhạc San San trong chớp mắt chính là bay ra óng ánh nước mắt nhĩ.

Trần Phong thấy được, trong lòng nhất thời đau lòng vô cùng, nhất thời sờ lên Nhạc San San cái trán, nhẹ nhàng xoa nhẹ lên.

"Khá hơn chút nào không." Trần Phong ân cần hỏi han, qua nét mặt của hắn đó có thể thấy được, hắn đối với Nhạc San San là hết sức quan tâm.

"Hừ, người khá tốt ý tứ nói, hơn nửa đêm, người chạy cái gì, chạy còn chưa tỉnh, tại sao phải đột nhiên dừng lại nha, vốn ta liền ngây ngốc, cái này được rồi, đứng trên đầu, hừ, nếu ta cuộc thi không thông qua, liền toàn bộ trách người!" Nhạc San San trắng nõn nắm tay, không ngừng gõ lấy Trần Phong kia rần rần có chút quá mức lồng ngực.

Nội tâm lại là nghi hoặc vạn phần, vì cái gì thoát nhìn thân thể yếu ớt gia hỏa, vì cái gì cơ ngực như vậy phát đạt lặc, không biết còn tưởng rằng hắn là nữ sinh đâu, hừ hừ, Nhạc San San vậy mà đánh đay lòng ghen ghét một nam tử sinh, chuyện này truyền đi, nhất định sẽ dọa hỏng không ít người.

Trần Phong cũng không có vội vã trả lời Nhạc San San vấn đề, mà là đi trước tiến đến Nhạc San San bên tai, một cổ trên người cô gái thiên nhiên mùi thơm, sâu kín truyền vào Trần Phong trong lỗ mũi, ước chừng ngốc trệ hai ba giây, Trần Phong rồi mới lên tiếng: "Vừa rồi lúc tiến vào, ta phát hiện một cái bóng đen, ở phía xa giám thị chúng ta, cho nên mới có thể như thế như vậy, ta chỉ là muốn nhìn xem người kia là lai lịch thế nào mà thôi."

"Thật sự? Vậy chúng ta làm sao bây giờ." Nhạc San San nghe được, nhất thời hướng trong lòng Trần Phong vừa chui, cẩn thận từng li từng tí hỏi, mục quang không ngừng tại xung quanh nhìn quét, một bộ sợ sệt bộ dáng.

"Chớ sợ chớ sợ, hiện tại người kia khí tức chạy trốn xa, chúng ta tạm thời an toàn." Trần Phong vội vàng trấn an nói, lập tức kia bàn tay heo ăn mặt, vừa đứng lấy được hắn dự đoán được chỗ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Điều khiển Võ sư

Lại nói Trần Phong ba người rời đi Vân Thủy Thành cửa thành, một mực ở âm thầm giám thị lấy sát thủ hướng đi Tổng Gia người, vội vàng đem tình huống báo cáo cho Tổng Gia.

Trong lúc nhất thời, yên tĩnh đêm, sóng ngầm tuôn động, Liên Nguyệt sắc cũng bắt đầu trở nên có chút thấp thỏm lo âu lên.

Tổng Gia đại viện, lúc này đèn đuốc sáng trưng, cửa phủ mở rộng, thỉnh thoảng từ trong phủ bên ngoài phủ tới lui có các sắc nhân loại xuyên qua trôi qua.

Bọn họ từng cái một biểu tình ngưng trọng, nhìn như có đại sự phát sinh.

Tổng Gia nghị sự đại sảnh, là Tổng Gia thương lượng gia tộc đại sự địa phương, dưới bình thường tình huống, nơi này cũng không hề mở cửa nhi, mà lúc này, nơi này lại là đèn đuốc sáng trưng.

Đón đến thông báo, trong gia tộc mấy cái Trưởng lão, nhao nhao là nghe hỏi chạy đến.

Gia tộc tình anh đệ tử phân biệt ngồi ở sảnh, ước chừng có trên dưới một trăm danh, thực hiện đầu thì là một người người trẻ tuổi.

Người này khí vũ hiên ngang, thực lực hùng hậu, so sánh với Tổng Văn tuổi không kém bao nhiêu, thế nhưng thực lực của hắn lại là thâm bất khả trắc, chỉ có số lượng không nhiều lắm Trưởng lão biết, Tổng Văn thực lực, vậy mà đạt đến khủng bố võ giả Nhị trọng thiên, so sánh với Tổng Văn như thế nhân vật thiên tài, không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần, người này tên là Tổng Kha, cùng Tổng Văn tại địa vị trong gia tộc là cùng một cấp bậc.

Mà Tổng Văn chết, với hắn mà nói, chưa chắc là một chuyện xấu, bởi vì tại Tổng Gia này bên trong, duy nhất có thực lực cạnh tranh lấy vị trí gia chủ, chỉ có Tổng Văn cùng Tổng Kha hai người.

Hiện giờ Tổng Văn chết đi, còn dư lại không nên thân gia tộc đồng bào, tự nhiên là vì hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, mà hắn thì là không cần tốn nhiều sức liền có thể đủ leo lên gia tộc bảo tọa.

Tổng Gia cũng không phải là lấy thực lực hùng lên gia tộc, nhiều thế hệ kinh thương, gia cảnh giàu có, nắm giữ Tổng Gia, không thể nghi ngờ là nắm giữ một cái đại kim khố, đối với tương lai của hắn tu hành mà nói, không khác như hổ thêm cánh.

Trường lão trên tiệc, lúc này ngồi lên bốn người.

Trong đó một vị hoa râm râu mép, lúc này tức giận mọc lan tràn, song quyền nắm chặt, đem toàn gia tộc bầu không khí đều áp chế hạ xuống.

Người này tên là Tổng Kinh Chu, là hiện tại Tổng Gia gia chủ, cũng là phụ thân của Tổng Văn, thực lực vì võ giả Nhị trọng thiên, trong Tổng Gia, cực kỳ có uy vọng cùng với tin phục lực.

Thế nhưng theo Tổng Văn vẫn lạc, hắn cũng là nhận lấy cực kỳ nghiêm trọng ảnh hưởng.

Vốn Tổng Văn thế nhưng là vị trí gia chủ hữu lực người cạnh tranh, thế nhưng là nhĩ tử chết rồi, chờ hắn thoát vị về sau, Tổng Gia phồn vinh phú quý với hắn mà nói, chỉ là một vòng bọt nước mà thôi.

Tại Tổng Kinh Chu bên cạnh, là Tổng Quảng, người cao mã đại, thế nhưng gương mặt đó quả thực cùng thân thể của hắn không cân đối, một trương hèn mọn bi ối mặt, thấy thế nào cũng không giống là một cái boong boong thiết cốt con người rắn ròi, mà hắn chính là phụ thân của Tổng Cơ.

Lần này Tổng Cơ cùng Tổng Văn một chỗ bị Trần Phong giết chết, hắn cũng là đối với Trần Phong hận thấu xương, hận không thể lập tức xuất thủ đem Trần Phong bắt lại, bới ra cốt rút gân.

Còn lại hai vị Trường lão, tuy cũng là một bộ khắc nghiệt biểu tình, thế nhưng cùng này hai huynh đệ so sánh, lại nhiều ra một bộ phong đạm vân khinh.

Bốn cái gia tộc nhân vật trọng yếu, thực lực đều tại võ giả nhất trọng thiên Nhị trọng thiên quanh quẩn một chỗ, bởi vậy đó có thể thấy được, hơn nữa bọn họ Vũ Hồn, thiên hướng về phụ trợ Vũ Hồn, dùng để Luyện Đan luyện được đào tạo linh thực lời hay là đây có thể, thế nhưng chiến đấu lời liên sắc không bằng trẻ tuổi bên trong Tổng Văn cùng với Tổng Kha.

Một phòng người, tâm tư khác nhau, lại ngồi chung tại một cái bàn xung quanh, bầu không khí cực kỳ quái dị.

Tổng Kinh Chu, nghiêng răng nghiêng lợi thật lâu, rốt cục trùng điệp một quyền đánh vào trên mặt bàn, Đại Lý Thạch Thế thành cái bàn, bị hắn một quyền trọng kích, vậy mà nứt ra xuất một đạo khe hẹp.

"Không nghĩ tới Du Đăng Giả vậy mà hội thất thủ." Hắn đã được tin tức, mà không chỉ là hắn, từng cái Trường lão được nhận được tin tức, chỉ là những người khác cũng không có như hắn biểu hiện như vậy kịch liệt mà thôi.

"Lấy Trần Phong võ đồ chi cảnh tu vi, quả quyết sẽ không đem Du Đăng Giả bất kỳ người nào nhẹ nhõm chém giết, huống chi lần này để bảo đảm vạn nhất, chúng ta mời tới Du Đăng Giả, có một cái Hồng Y Giáo Chủ, một cái đại thủ lĩnh, một cái tiểu thủ lĩnh, cổ thế lực này, đặt ở Vân Thủy Thành, đủ để hủy thiên diệt địa." Tổng Quảng mười phần không cam lòng quát.

Bởi vì Tổng Văn là gia tộc trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, cho nên cái chết của hắn, gia tộc tự nhiên muốn ra mặt, mà con trai của Tổng Quảng Tổng Cơ, cũng chỉ là dính Tổng Văn quang, mới có thể có người báo thù cho hắn, nếu chỉ là Tổng Cơ chết, quả quyết sẽ không ra động như thế đại quy mô thế lực, cho nên Tổng Quảng lần này, hơn phân nửa thành phần là vì sinh động một chút tồn tại cảm giác.

Theo lời của hắn âm thanh rơi xuống, những cái kia không biết là chuyện gì nhi con em gia tộc, từ đôi câu vài lời, cũng là hiểu rõ ra trong gia tộc rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, nhao nhao là châu đầu ghé tai, nhỏ giọng nghị luận.

Hồng Y Giáo Chủ, võ giả chi cảnh khó gặp gỡ địch thủ, nhân vật như vậy đều giết không chết người, sẽ là hạng gì khủng bố tồn tại.

Phụ trách tin tức bắt được Trường lão, lúc này sờ lên trắng bệch chòm râu, thần sắc nghiêm trọng nói: "Tham tử hồi báo, lần này tổ chức tham dự đánh chết hành động có ba người, một cái chính là thực lực thâm bất khả trắc Hồng Y Giáo Chủ, nghe nói tại kim bài sát thủ bảng xếp hạng cũng là một tôn nhân vật, còn một người khác đại thủ lĩnh, thực lực tại võ giả chi cảnh, cũng là người nổi bật tồn tại, một người khác võ giả Nhị trọng thiên, chỉ là một cái tiểu nhân vật, nhưng đáng nhắc tới chính là, cho dù tiểu nhân vật, cũng đủ để diệt ta Tổng Gia cả nhà, mà như vậy dạng cường hãn đội ngũ, lại bị người một đao chém giết."

"Cái gì, một đao chém giết, phụ thân ngài là nói, này ba cái cường giả, là bị địch nhân một đao giết chết, liền đánh trả chỗ trống cũng không có!" Đam mê chiến đấu Tổng Kha, được nghe lời ấy, nhất thời từ trên ghế nhảy dựng lên, vẻ mặt vẻ mặt nói.

"Đúng vậy, những cái kia thi thể đi qua nhiều lần kiểm tra, từ miệng vết thương thương thế có thể suy đoán ra, sử dụng vũ khí là một bả Hóa thuộc tính trường đao, hơn nữa thân đao có độc, phẩm giai hết sức cao, bởi vì chỉ là một đao, chẳng những phá hủy tam đại cường giả vũ khí, đồng dạng cũng là phá hủy tam đại cường giả thân thể!" Người kia Trường lão, là phụ thân của Tổng Kha, là một cái âm hiểm vô cùng nhân vật, tâm ngoan thủ lạt, tuy địa vị trong Trường lão cũng không cao lắm, thế nhưng nắm giữ Tổng Gia hơn phân nửa bộ phận sức chiến đấu.

"Vân Thủy Thành bên trong, phù hợp cây đao này đặc tính, chỉ có Trần Phong cái thanh kia đồ phẩm chiến đao!" Tổng Kha Lãnh Tinh phân tích nói: "Có thể một đao giết chết võ giả tứ trọng thiên, võ giả tam trọng thiên, võ giả Nhị trọng thiên tạo thành cường đại đội hình, đủ để chứng minh, cầm đao người, thực lực định tại võ giả ngũ trọng thiên cấp bậc, thậm chí, rất có thể là Võ sư chi cảnh!"

Nghe được Võ sư cái từ này, tất cả mọi người không khỏi động dung.

Võ sư, tùy tùy tiện tiện đến Võ sư, tại thủ đô đế quốc sẽ là hô phong hoán vũ cao đẳng tồn tại, tiêu diệt một cái Tổng Gia, chỉ là trong nháy mắt ở giữa công việc, mà bọn họ đối phó Trần Phong, vậy mà có được điều khiển Võ sư cường giả thực lực, đây là một cái cớ nào chuyện kinh khủng!

"Ừ, người đây là ý gì, chẳng lẽ đối phương cường đại, chúng ta liền không truy cứu nữa chuyện này sao?" Tống Khinh Chu một bộ vẻ giận dữ nhìn chăm chăm Tống Kha nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 137: Sụp đổ

Hắn hiện tại, tâm tình không xong thối, nghe không dưới bất kỳ thanh âm nào, hoàn toàn mất đi gia tộc tộc trưởng xứng đáng khí độ cùng lòng dạ, đối với một cái hậu bối cũng là không nể mặt rộng to kêu to lên.

Tống Kha thấy được, như trước bất động thanh sắc, chỉ là nhàn nhạt cười, liền một lần nữa trở lại trên chỗ ngồi.

Phản này ảm đạm, hết sức làm cho người sợ hãi.

Trên thế giới đáng sợ hãi sự tình có rất nhiều, nhưng không có so với loại cảm giác này đáng sợ hơn rồi, người đối với một người vừa đánh vừa mắng, mà hắn chỉ là lạnh lùng cười, không nói lại cũng không hoàn thủ, cảm giác này có thể làm cho người từ đầu lạnh tới chân.

Bất quá, thịnh nộ Tống Khinh Chu cũng không có chú ý tới những chi tiết này vấn đề, cũng không có suy nghĩ Tống Kha tại sao lại cười, cũng không có cân nhắc đến cười lạnh sau lưng, đến tốt cùng là cái gì ý nghĩa, hắn hiện tại thậm chí nghĩ báo thù, bắt lấy Trần Phong, giết chết, giết chết một trăm lượt cũng khó rõ ràng mối hận trong lòng.

"Du Đãng Giả bên kia đã phóng ra tin tức, bọn họ sẽ không đón thêm bất kỳ cùng Trần Phong có quan hệ nhiệm vụ!" Tống Khinh Chu, không thể không nói ra tin tức xấu bên trong xấu nhất tin tức.

Nếu như Trần Phong thật có thể điều khiển Võ sư, Tống Gia cũng không hoảng hốt, bởi vì bọn họ có tiền, có tiền liền có thể mua được hết thảy, có tiền có thể ma xui quỷ khiến.

Thế nhưng hiện tại, Du Đãng Giả không hề như vậy thực lực, đều đã bỏ đi đối với Trần Phong truy sát, Tống Gia mặc dù còn có tiền, cũng chỉ là nước xa nan giải gần khát, căn bản vô kế khả thi.

Tống Khinh Chu lúc này trong nội tâm hết sức phức tạp, con trai của bởi vì Tống Văn chết, hắn tại địa vị trong gia tộc đã bắt đầu thay đổi một cách vô tri vô giác dao động, không cần bao lâu, hắn liền sẽ bị Tống Kha thực lực vượt qua, đến lúc sau, hắn muốn thoái vị, từ đó tộc trưởng của Tống gia cùng hắn không còn có nửa điểm liên quan.

Mà hắn bây giờ có thể đủ làm, chỉ có lợi dụng gia tộc thực lực, báo thù, để giải mối hận trong lòng.

Thấy được Tống Khinh Chu khó chịu biểu tình, có người vui mừng có người lo.

Những người này, đại khái chia làm hai phái, một cái là Tống Khinh Chu huynh đệ cầm đầu, Tống Khinh Chu Tống Quảng Tống Văn Tống Cơ nhất mạch.

Mà đối thành ngoại nhất phái thì là Tống Kha nhất lưu, cùng với phụ thân của Tống Kha, Tống Kha thúc thúc.

Lúc này lấy hai cái này lưu phái cầm đầu nhân vật đại biểu, thần sắc khác nhau.

Tống Khinh Chu, suy nghĩ lại muốn, tựa hồ hết sức khó có thể mở miệng nhu nhược, đột nhiên lại nói như đinh chém sắt: "Hiện tại ta là tộc trưởng, ta có thể đại biểu gia tộc quyết định, ta hiện tại quyết định, phái ra gia tộc cao thủ, vây giết Trần Phong!"

Tống Gia ung dung lịch sử, chẳng những tích lũy vô số tài phú, càng thêm tích lũy vô số nhân mạch, những người này, thế nhưng là không thiếu thực lực cao thâm hạng người, thế nhưng là với tư cách là Tống Gia căn cơ, tình hình chung, Tống Gia sẽ không dễ dàng vận dụng cổ lực lượng này, bởi vì đây là nội lực, nội lực một khi bị hao tổn, như vậy toàn gia tộc Đại Khí Vận muốn xói mòn.

Gia tộc không phải một người gia tộc, mà là rất nhiều con em gia tộc cộng đồng cấu thành, cho nên gia tộc sẽ không vì người nào đó bản thân tư dục, đem toàn gia tộc tánh mạng đánh tiền vào.

Lúc này, một mực ở bên cạnh bàn giữ im lặng, nhắm mắt dưỡng thần lão già, cũng chính là Tống Kha thúc thúc Tứ Trường Lão, đột nhiên hừ lạnh một

tiếng nói: "Người cũng đã biết cứu Trần Phong chính là ai."

"Là ai ta cũng không biết, ta chỉ biết, Trần Phong hẳn phải chết." Tống Khinh Chu dứt khoát nói.

"Bảo hộ Trần Phong người kia là rõ ràng tiêu lão nhân, cũng chính là hai mươi năm trước nhân vật phong vân đầu bạc Cuồng Dao, một tay tuyệt diệu vô cùng Thiên Quân phá, không người có thể ngăn, tại vì số không nhiều Võ sư chỉ cảnh cường giả vây công, như trước có thể tiêu sái chạy ra tìm đường sống, người cảm thấy, người sẽ có cơ hội mới được mấy tên Võ sư thay vì đối kháng?" Tứ Trường Lão có chút ít trào phúng nói.

Nghe nói như thế, sắc mặt của Tống Khinh Chu nhất thời xanh mét, cả người tâm đều nguội lạnh một nửa, đầu bạc Cuồng Dao hẳn tự nhiên sẽ hiểu, nhớ năm đó thế nhưng là cùng Thành chủ địa vị ngang nhau nhân vật, cho dù Thành chủ ở trước mặt của hắn, cũng là không dám chút nào làm càn, mà địch nhân của mình, dĩ nhiên là hắn!

Mất thấy Tống Khinh Chu khí thế hơi hơi hòa hoãn một ít, Tứ Trường Lão tiếp tục nói: "Tống Gia cũng không phải là không có ai tình diệu gia tộc, vì hai người vô tội chết oan hậu bối, đã tiêu phí đại lượng tài lực vật lực nhân lực, hiện tại liên Du Đăng Gia đều là tổn thất thảm trọng, chúng ta giá lớn cũng là to lớn vô cùng, chuyện này, cứ như vậy coi như hết."

Việc không liên quan đến mình cao cao treo lên, Tứ Trường Lão một bộ phong đạm vân khinh bộ dáng.

Ai ngờ, Tống Khinh Chu sau khi nghe xong, nhất thời nổi trận lôi đình, một tay tinh diệu vô cùng liệt thiên chương, một chương vỗ vào Đại Thạch trên bàn, to lớn bàn đá, trong chớp mắt chính là hóa thành bột phấn.

Tống Khinh Chu nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tống Văn là con của ta, như con của người làm cho người ta đang sống đánh chết, người sẽ như thế nào!"

Nhìn bộ dáng Tống Khinh Chu, Tứ Trường Lão không sợ chút nào, mặc dù đối phương quý vì tộc trưởng, thế nhưng Trường lão cũng có tham dự gia tộc đại sự quyền quyết định.

"Ta chỉ là biểu đạt ý của ta, nếu người không phục, có thể bỏ phiếu quyết đoán, hà tất theo ta khoe anh hùng, nếu người ngu, chính mình đi giết Trần Phong!" Tứ Trường Lão nhất thời dưng râu tròng mắt.

Tống Khinh Chu nghe nói, lạnh lùng cười cười, nhìn về phía một bên Tống Quảng, âm thanh lạnh lùng nói: "Người còn đứng ngây đó làm gì, liền không có cái gì muốn nói?"

Tống Quảng nghe xong, một cái giật mình, cuống quýt đứng dậy, gấp giọng nói: "Việc này quan hệ đến ta Tống Gia danh dự vấn đề, nếu không phải xuất thủ, về sau ta Tống Gia như thế nào Vân Thủy Thành này đặt chân, bị người nói ra chỉ sợ hội cười đến rụng răng, chúng ta bị một cái phế vật đệ tử, đánh không dám thò đầu ra!"

Lời của Tống Quảng, cực kỳ có kích động tính, trong lúc nhất thời, dưới đài những cái kia thanh niên sức trâu, nhao nhao hô to lên tiếng, đánh tới Trần Phong gì gì đó.

Chỉ là tại Tống Kha quay đầu mất lạnh nhìn lại thời điểm, trong chớp mắt đều có yên tĩnh trở lại, hiển nhiên là bị uy lực của Tống Kha làm cho sợ phục.

Tống Khinh Chu thì là ho nhẹ hai tiếng nói: "Người đã nói như vậy, nhất định là có biện pháp đối phó Trần Phong này, người cứ việc nói ra." Tống Khinh Chu hai mắt tỏa ánh sáng nói, mặt xám như tro hắn, lúc này phảng phất là lần nữa thấy được hi vọng đồng dạng, mười phần hưng phấn nói.

Tống Quảng trong lúc nhất thời được sùng ái mà lo sợ, không biết nói cái gì đó cho thỏa đáng.

Áp úng hơn nửa ngày, cũng nói không ra một câu.

Tống Quảng đối với Trần Phong hận, sẽ không chút nào ít hơn so với Tống Khinh Chu, con trai của Tống Khinh Chu là nhi tử, hẳn con trai của Tống Quảng cũng là nhi tử.

Thế nhưng là mặc dù tại như thế nào thương tâm, lại có thể thế nào đối phương thế nhưng là có vô cùng cường đại Võ sư với tư cách là trợ thủ, hẳn một cái nhỏ nhỏ võ giả Nhị trọng thiên, có tư cách gì tới khiêu chiến nha.

Huống chi chính là, nghe nói Trần Phong tiểu tử này, ở trường học còn không trung thực, vậy mà của được học viện nữ thần Nhạc San San.

Nhạc San San ai không biết ai không hiểu, Nhạc Gia thiên tài Luyện Khí Sư, tuy tiến nhập Học Viện về sau biểu hiện thường thường, nhưng vẫn là Nhạc Gia trọng điểm bồi dưỡng đối tượng.

Hiện giờ Trần Phong cùng Nhạc San San quan hệ đi gần như thế, nếu là hắn Tống Gia cường ép động thủ, đó chính là không cho Nhạc Gia mặt mũi.

Mà Nhạc Gia cũng không phải là tiểu gia tộc, tại Vân Thủy Thành cũng là có thế lực gia tộc, địa vị xa ở trên Tống Gia, hẳn thế nhưng là không dám trêu chọc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tổng Gia lão tổ

Nghĩ nghĩ, Tổng Quảng mười phần ủy khuất nói: "Cái kia Trần Phong cùng Nhạc Gia quan hệ sâu, hơn nữa còn có cạnh một Võ sư với tư cách là trợ thủ, chúng ta muốn đẩy hắn vào chỗ chết, e rằng hết sức không dễ."

Tổng Kinh Chu tuyệt đối không nghĩ tới, bị hắn giúp cho kỳ vọng cao Tổng Quảng, thời khắc mấu chốt lại có thể như thế nhu nhược, nửa ngày cũng là thả không ra một cái cái rắm, nhất thời giận dữ nói: "Người phế vật, nhất gan sợ phiền phức, nhu nhược hạng người!"

Mà những cái kia mới vừa rồi bị Tổng Quảng kích động lên thanh thiếu niên nhóm, hiện giờ nghe được Tổng Quảng như thế nói đến, cộng thêm mới vừa rồi bị Tổng Kha dưới áp chế đi tức giận, rồi đột nhiên bạo phát đi ra, nhao nhao là mắng to Tổng Quảng, cũng không để ý và Trường lão của hắn thân phận.

Mắng lý do của hắn vô cùng kỳ quái, có người mắng nhất gan sợ phiền phức, có người mắng lạm dụng chức quyền, thậm chí mắng hắn rửa đen rút đầu, bình thường muốn nói không dám nói, hôm nay hết thấy đều lấy hết dũng khí nói ra.

Tổng Quảng cũng là bị chửi ra Chân Hóa, kêu gào lấy cùng người tranh luận lên.

Tổng Kinh Chu, Tổng Quảng, cùng với mặt khác hai vị Trường lão, đều là giúp nhau nhằm vào, chửi bậy không thôi, tình cảnh trong lúc nhất thời hỗn loạn vô cùng.

Ngay tại nhao nhao vô pháp dàn xếp, muốn vùng tay đánh nhau thời điểm.

Đột nhiên một hồi hùng hậu vô cùng khục lăm điều âm thanh vang lên.

Từ gian phòng đang vị trí trung ương, có một đạo cửa gỗ.

Cửa gỗ một mực đóng thật chắc, vào lúc này, chậm rãi bị một cỗ lực lượng vô hình mở ra.

Phía sau cửa, là một cái đầu phát bạc trắng lão nhân.

Lão nhân diện mạo bất phàm, nét mặt hồng quang, một bộ màu xanh nhạt trường bào, bên trên vẽ Mặc Vân dài ca đồ, một cổ tiên nhân khí thế từ trên người tứ tán hạ xuống.

Mọi người nghe được này tiếng ho khan, lập tức đình chỉ cãi lộn, nhao nhao đứng dậy, đối với Lai Nhân cung kính thi lễ nói: "Bái kiến gia tổ."

Lai Nhân dĩ nhiên là Tổng Gia gia tổ, địa vị cực cao, tại phía xa Tổng Kinh Chu loại một đám tộc trưởng Trường lão phía trên, gia tổ mới là Tổng Gia chân chính trụ cột, nói ra, không một không từ.

Người này tu vi thâm hậu, không ai bằng, rõ ràng là võ giả ngũ trọng thiên cảnh giới, tại Vân Thủy Thành này, cũng coi như trên là một vị bất thể xuất cao thủ.

Người này một bộ tiên phong đạo cốt, tĩnh tọa tại cửa gỗ về sau một trương hùng vĩ trên ghế ngồi, nhắm mắt dưỡng thần, kia thần sắc bộ dáng kia, tựa như vừa rồi xuất khẩu nói chuyện, cũng không phải hắn.

Mọi người khom người thi lễ, đã chờ đợi rất lâu.

Gia tổ mới thờ dài một tiếng, sâu kín nói: "Tổng Văn cái đứa bé kia, là ta từ nhỏ nhìn nhìn lớn lên, ta là thích cực kỳ khủng khiếp, cái chết của hắn, cũng cho ta hết sức đau lòng, nhưng một cái con em gia tộc hi sinh, đối với một cái gia tộc mà nói, chỉ là một chuyện nhỏ nhẻ, gia tộc không thể vì một mình hắn, hi sinh quá nhiều, cho nên nhẹ thuyền, bây giờ là người làm ra quyết định."

Lão nhân từ đầu đến cuối, đều là nhắm mắt lại, phảng phất thiên hạ sự tình, đều ở nó trong lòng bàn tay đồng dạng, cao thâm mạc trắc, bất động thanh sắc.

Tổng Kinh Chu không nghĩ tới sẽ kinh động bề quan tu luyện gia tổ, trong lúc nhất thời thấp thỏm lo âu, đầu bốc lên đồ mồ hôi, nghe được lão tổ, suy nghĩ sau một lát, lo sợ bất an nói: "Nhẹ thuyền ngu muội, không biết nên làm thế nào cho phải, thỉnh lão tổ chỉ thị!" Nói đi lần nữa cung kính thi lễ.

Nếu như lão tổ cũng nói, Tổng Văn chết, hắn cũng rất đau lòng, cũng chính là, lão tổ là có biện pháp dọn dẹp việc này nhỉ, vì vậy Tổng Kinh Chu liền theo lão tổ nói nói.

Với tư cách là nhất gia chi chủ, Tống Khinh Chu tự hỏi luận thực lực, ngoại trừ lão tổ ra, không ai có thể đưa ra phải, luận tài trí, cũng là một cái khôn khéo nhân vật, cái gọi là Đại Trí Nhược Ngu, dùng để hình dung lúc này chính mình, đó là vừa đúng.

Lúc này lão tổ nghe được lời của Tống Khinh Chu, hài lòng gật gật đầu, sau đó ngữ khí lạnh nhạt nói: "Đã như vậy, ta liền đại biểu Tống Gia, làm ra cuối cùng quyết đoán."

Mọi người nghe xong, bận rộn là quý xuống, lắng lắng nghe lão tổ quyết đoán, Tống Khinh Chu cũng là không ngoại lệ.

"Tống Văn Tống Cơ một chuyện, Tống Gia làm ra cuối cùng nỗ lực, mặc kệ kết cục như thế nào, về sau ai cũng không thể nhắc lại, bằng không gia pháp xử trí." Tống Gia lão tổ thân nhiên nói.

Phía dưới quý xuống người, đồng thanh đáp ứng.

Tống Gia lão tổ lần nữa thoả mãn gật đầu, sau đó sâu kín nói: "Như Tống Khinh Chu có ý muốn báo thù, gia tộc thì phải ra hai người cao thủ do hắn chỉ huy, thế nhưng vì gia tộc lâu dài cân nhắc, lần này hành động nếu là thành công, Tống Khinh Chu sắp sửa lập tức thôi lui vị trí gia chủ, lại còn tước đoạt tham gia tuyền cùng với bỏ phiếu quyền lợi, nếu như hành động thất bại, gia tộc hao tổn hai người cao thủ, kia Tống Khinh Chu liền muốn lấy ra trong tay hắn một phần hai tiền tài cùng tài nguyên, bồi thường cho gia tộc."

Tống Khinh Chu sau khi nghe xong, trong nội tâm mơ hồ dấy lên một tia hi vọng, tuy giá lớn rất nghiêm trọng, thế nhưng vì có thể báo thù rửa hận, hắn cũng là không chút do dự đã đáp ứng, bất kể như thế nào, hắn cũng Khi không được bao dài thời gian gia chủ, lần này quyết đoán, hắn cũng không hề cảm thấy hối hận, ngược lại rất là đắc ý cùng vui mừng, rốt cuộc lão tổ đều ra mặt nói chuyện, ai còn có thể cản trở hắn báo thù nha.

Tống Gia lão tổ sau khi nghe xong, liền không cần phải nhiều lời nữa, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu nói: "Đều tản đi a, trong chốc lát cao thủ đi ra, ta sẽ nhượng cho hai người bọn họ đi tìm người." Nói xong, cửa gỗ đóng, hết thảy lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Mà Tống Kha một đoàn người đứng dậy, đều là phát tay áo rời đi, không tại tranh luận một câu.

Tống Khinh Chu đứng dậy, trừng vô năng Tống Quảng liếc một cái, lo lắng quay về chính mình trong sân.

Bóng đêm nặng nề.

Tống Khinh Chu ở trong viện nhìn chung quanh chờ đợi, tuy hắn cũng là vừa mới trở về, thế nhưng là chờ đợi tư vị, có thể đem thời gian kéo vô cùng dài đằng đặc.

Hồ.

Đi qua hơn nửa ngày giày vò, đêm đã theo trời nên hết sức yên tĩnh.

Ngay tại Tống Khinh Chu loại có chút không kiên nhẫn thời điểm.

Hắn chỉ cảm thấy sau lưng một hồi gió lạnh tập kích qua, lần nữa quay đầu thời điểm, đứng ở trong nội viện hắn, rõ ràng thấy được, có hai cái bóng người màu đen đang đứng tại cửa phòng lúc trước.

Tống Khinh Chu đầu tiên là cả kinh, lập tức vui mừng nhượng mây.

Kinh hãi là Lai Nhân có thể thần không biết quỷ không hay đột nhiên xuất hiện, hiển nhiên thực lực cao thâm mạc trắc.

Mừng được là hai người này chính là trong gia tộc phái tới cao thủ.

Tống Khinh Chu vội vàng tiến lên phía trước, khom người vấn an.

Tuy hắn bây giờ là gia chủ, thực lực địa vị tại Tống Gia đều là số một số hai, thế nhưng những cái này cao nhân, hắn ngày thường khó gặp, thuộc về lão tổ không chế bí mật thực lực.

Một cái trong đó cái chữ cao cao, tiến lên một bước, thanh âm khắc nghiệt vô cùng nói: "Tại hạ Thương Cổ Anh, gặp qua gia chủ."

Đây là Tống Khinh Chu chính là thấy rõ người này thực lực, chỉ có võ giả nhất trọng thiên thực lực, so với hắn còn thấp hơn một cấp bậc, thế nhưng nó toàn thân đề lộ ra tới bạo liệt khí tức, là hắn không thể ngăn cản.

Mà nhìn thấy Tống Khinh Chu có chút ánh mắt khinh thị, Thương Cổ Anh cũng là mười phần khinh thường nhìn Tống Khinh Chu liếc một cái, giữ im lặng thân thể chấn động, một cổ hồn nhiên thiên thành không lồ khí tức, rồi đột nhiên từ trên người của hắn bạo phát đi ra.

Tống Khinh Chu rõ ràng thấy được, tự trên đỉnh đầu Thương Cổ Anh, xuất hiện một cái khóe mắt Thần Thú, Hắc Kỳ Lân.

Hắc Kỳ Lân, cùng Kỳ Lân bất đồng, ở chỗ này thuộc về Thần Thú bên trong hung thú, tượng trưng cho thực lực mạnh mẽ, có thể xé rách thiên địa ý tứ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Thiếu niên cường giả

Mà người này tuy hình dáng bình thường, thế nhưng Vũ Hồn quả thực vô cùng cường đại, dĩ nhiên là trăm năm khó gặp Hắc Kỳ Lân, thật là khiến Tổng Kinh Chu tác quái không thôi.

Thế nhưng đứng trước mặt Thương Cổ Anh, Tổng Kinh Chu chính là cảm thấy toàn thân không tự chủ được run rẩy, từ trên người Thương Cổ Anh thiên nhiên toát ra tới cường giả khí tức, không có lúc nào không tại áp chế hắn, để cho Tổng Kinh Chu có dũng khí không thờ nổi cảm giác.

Nhìn BP đang Y bản chương R đoạn _F trên khố. E tượng A mạng lưới D;

Mặc dù đối phương chỉ là võ giả nhất trọng thiên cảnh giới, thế nhưng Tổng Kinh Chu cảm thấy, chính mình võ giả Nhị trọng thiên tu vi, tại trước mặt người này vừa đứng, quả thật chính là cận bã.

Xem ra, một cái Vũ Hồn đối với Tu Luyện Giả tính quyết định, đến cỡ nào nghiêm trọng, không hề nghi ngờ, cho dù cảnh giới của mình đạt đến võ giả ngũ trọng thiên, nếu chống lại người này, quả quyết cũng là chịu chết kết cục.

Trời sinh sát lục Vũ Hồn, người quen có thể địch?

Tổng Kinh Chu không tự chủ được tụt hậu hai bước, lúc này mới thoát cảm giác cổ này làm cho người ta sợ hãi khí tràng hơi hơi quá khứ một ít, lúc này mới đại khẩu thở hồn hên, phảng phất giống như kích liệt chiến đấu hồi lâu.

Tại hướng một người khác nhìn lại, gọi Trần Tinh nam tử, đại khái chỉ có mười tám mười chín niên kỷ, thực lực vậy mà khủng bố đạt đến võ giả Nhị trọng thiên.

Cái khái niệm gì, cho dù từ tám tuổi bắt đầu tu luyện, đến bây giờ mười năm thời gian, liền tấn thăng đến võ giả Nhị trọng thiên.

Muốn biết rõ Tổng Kinh Chu thế nhưng là tu luyện 7-80 năm mới khó khăn đạt đến võ giả Nhị trọng thiên!

Tổng Kinh Chu đầu choáng váng, có chút tài nghệ không bằng người, muốn tìm sa hổ toản (chui vào) lên cảm giác.

Bất quá hắn kinh ngạc hay là sớm chút.

Thấy được Tổng Kinh Chu ánh mắt, Trần Tinh cảm thấy nhìn chính mình Niên Kinh, không có thực lực gì gì đó, lập tức trong lòng cũng là hết sức tức giận, sắc mặt phát lạnh, té ra vũ hồn của mình.

Lần này.

Toàn bộ viện lạc cũng bị hắn Vũ Hồn kim quang lóng lánh vẽ chọt bao phủ.

"Trời ạ!" Tổng Kinh Chu phát ra một tiếng thét kinh hãi.

Tựa hồ là không thể tin được mắt của mình đồng dạng, lau lại sát, khó khăn mới từ trong miệng lẩm bẩm nói: "Kim Tiền Báo!"

Vũ Hồn: Kim Tiền Báo, là tất cả Thú vũ hồn Tu Luyện Giả mong đợi nhất Vũ Hồn.

Nếu là gấu đen, nếu là hổ đồng bắc, nếu là hổ ly, cũng sẽ không để cho Tổng Kinh Chu kinh ngạc như thế, mà Kim Tiền Báo này, được xưng Thú vũ hồn bên trong hoàn mỹ nhất Vũ Hồn, bởi vì hắn không chỉ có đủ lực lượng, lại càng là lực lượng cùng tốc độ nhanh nhẹn hoàn mỹ kết hợp thể, là Thú vũ hồn, hoàn mỹ nhất Vũ Hồn, là tất cả Thú vũ hồn Tu Luyện Giả, đều cực kỳ muốn Vũ Hồn.

Dù cho không cần giao tay Tổng Kinh Chu cũng đã biết, hai người kia, vô luận là ai, muốn giết chết hắn, chỉ là từng phút đồng hồ công việc.

"Nhị vị thực lực cao thâm mạc trắc, thỉnh thu hồi Vũ Hồn, chúng ta trước nói chuyện chánh sự!" Tổng Kinh Chu vội vàng là chấp tay nói.

Dựa theo tình thế như vậy hạ xuống, Tổng Kinh Chu thật sự sợ hãi hai người khí tràng sẽ đem hắn cho hù chết rồi.

Hai người sau khi nghe xong, liếc nhau, trong mắt hàn quang thu hồi, Vũ Hồn trên không trung hào quang lóe lên, nhất thời tiêu thất, đêm, lần nữa khôi phục hẳn nên có sắc thái.

Nhiệm vụ lần này, này hai người cao thủ sẽ đồng ý hỗ trợ, Tổng Kinh Chu tí xú cũng không ngoại lệ.

Bởi vì Tổng Gia là địa phương gì, là Đan Dược trù, tại Vân Thủy Thành, có thể nói là dược liệu giới long đầu lão đại.

Mà một ít tán tu cao thủ, chính là dựa vào Tổng Gia này khóa đại thụ, đạt được liên tục không ngừng Đan Dược tài trợ, mới có thể đang tu luyện trên đường đi bình bước Thanh Vân.

Thế nhưng, cũng không phải bất kỳ một cái nào tán tu đều có thể có được Tổng Gia tương trợ cơ hội.

Chỉ có những cái kia thiên chi kiêu tử, nhưng lại không phải đệ tử đại gia tộc quân lính tán mạn, mới có thể bị Tổng Gia coi trọng, sau đó lôi kéo bồi dưỡng, trở thành chính mình một con cờ.

Hai người kia, chính là Tổng Gia vô số quân cờ bên trong Phổ thông hai mai.

Mặc dù đối phương thực lực cường đại, thế nhưng Tổng Kinh Chu vẫn là không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Đối với ba người bọn họ mà nói, lẫn nhau chỉ là theo như nhu cầu mà thôi, cũng không cần cố kỵ quá nhiều.

Cho nên, Tổng Kinh Chu đã giảm bớt đi rất nhiều lời khách sáo, vào nhà ngồi xuống, chính là đi thẳng vào vấn đề nói: "Nhiệm vụ lần này, chắc hẳn nhị vị cũng là biết a."

Sâu kín, Tổng Kinh Chu bưng lên tay bên cạnh chén trà, nhẹ nhàng thưởng thức một miếng, sau đó nhẹ nhàng buông xuống, phong đạm vân khinh, hoàn toàn đã không còn vẻ rồi thất kinh chặt vật bộ đáng.

Thẳng đến lúc này hần tựa hồ mới nhớ tới, hần thế nhưng là Tổng Gia gia chủ, nói ra, nhất ngôn cửu đỉnh, mà người trước mặt, tuy thực lực mạnh mẽ, nhưng cùng hần so với, cũng là quân thần có khác, quân để cho thần chết thần không thể không chết.

Hai người sau khi nghe xong, cũng là không chút nào cho rằng, bọn họ cũng không có thị mới tự ngạo, nhao nhao là gật đầu.

Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh hai người, đều là thân theo Bách Chiến người, vì Tổng Gia không biết làm ít nhiều nhiệm vụ, sức chiến đấu kinh người khủng bố, cho nên khi biết được mục tiêu lần này chỉ là một cái võ đồ ngũ trọng thiên đệ tử thời điểm, nghĩ cũng không nghĩ liền đáp ứng xuống.

Thế nhưng khi biết được người học sinh này, là chịu năm đó đầu bạc Cuồng Dao bảo hộ thời điểm, trong chớp mắt lộ vẻ do dự.

Bất quá sau một lát, bọn họ chính là biết được, lần này nhận nhiệm vụ sẽ có hai người bọn họ liên thủ, lúc này mới yên tâm tâm, đi tới Tổng Kinh Chu chỗ ở, chờ đợi mở ra nhiệm vụ.

Nghe nói Tổng Kinh Chu như thật nói ra, hai người gật đầu, Thương Cổ Anh nói: "Nhiệm vụ đại khái đã biết, chỉ là, vì đem nhiệm vụ viên mãn hoàn thành, ta nghĩ chúng ta hẳn là hảo hảo kế hoạch một phen, bảo đảm tuyệt đối không sai."

Tổng Kinh Chu nhãn tình sáng lên, gật đầu mừng rỡ mà nói: "Thương huynh quả nhiên hiểu biết chính xác, một câu nói toạc ra Thiên Cơ, mặc dù đối phương thực lực không cao, thế nhưng chúng ta quả quyết không thể đại ý khinh địch, muốn biết rõ, ngàn dặm con đề quyết tại tổ kiến, chúng ta đem bất kỳ một cái nào chi tiết đều kế hoạch hảo, như vậy sẽ không như đám kia hữu dũng vô mưu Du Đăng Giả đồng dạng, như vậy toàn quân bị diệt."

Trần Tinh tán dương gật đầu, sau đó sâu kín nói: "Nghe nói, ngày mai sẽ là nhị tinh Luyện Khí Sư khảo hạch đại hội, đến lúc sau, bao gồm Trần Phong ở trong, sẽ đi tham gia tại Ma Thú Sơn Mạch cử hành tư liệu thu thập đại hội, cho nên, ta nghĩ như chúng ta xuất thủ, địa điểm tốt nhất tuyển ở chỗ này."

Tổng Kinh Chu sau khi nghe xong, như có điều suy nghĩ nói: "Trần Tinh thỉnh nói tiếp, ta xem có hi vọng."

Từ Trần Tinh mới mở miệng, Tổng Kinh Chu biết, lần này Trần Phong tử vong, nhất định là ván đã đóng thuyền công việc, rốt cuộc Trần Tinh đối với Trần Phong hiểu rõ như thế toàn diện, hiển nhiên là nghe ngóng rất nhiều phương diện tư liệu, cái gọi là biết mình biết người Bách Chiến Bách Thắng, Tổng Kinh Chu hết sức xem trọng lần này ám sát tổ hai người.

"Nếu như tại Học Viện động thủ, thứ nhất là cái đầu bạc Cuồng Dao, cự ly trường học cũng không xa, nếu là bị hần gặp được, không thể nói trước hội có chút phiền phức, mặc dù tại Ma Thú Sơn Mạch, học viện đốc tra người cũng ở xung quanh, nhưng thực sự không phải là không chỗ ra tay."

Trần Tinh, trong mắt lần nữa để lộ ra cỗ này hàn ý, kia hàn ý, tại mờ nhạt dưới ánh đèn, hoàn toàn có đủ giao hoạt sát lục cùng huyết tính, làm cho người ta không thể không kinh ngạc, kinh ngạc người này đến cùng trải qua bao nhiêu sát lục, tài năng tạo nên như thế một đôi tàn nhẫn con mắt.

Chương 140: Nửa đêm kinh hồn

Tổng Kinh Chu nghe được, cũng là lâm vào phương pháp này thiết lập bên trong.

Những cái kia học viện độc tra người, nhân số số lượng cũng không ít, hơn nữa vì cam đoan học viện tánh mạng, nhất định đều là thực lực cao thâm hạng người mới có tư cách đi làm độc tra người.

Cho nên muốn đối phó những người này, chỉ dựa vào cậy mạnh hội có đi không có về, được có một cái hoàn mỹ phương pháp, mới có thể làm được tuyệt đối không sai.

Tổng Kinh Chu đánh nhau, không có đáng khoe khoang, thế nhưng nghĩ cái xấu điểm quan trọng, đó là nhân trung long phượng, khoe khoang không người có thể đưa ra phải, cái gì âm mưu quỷ kế, cũng chỉ là nháy mắt công việc, có thể nói một đời kiêu hùng.

Chỉ thấy Tổng Kinh Chu âm trầm cười, vỗ bàn một cái nói: "Có!"

"Há? Tổng tộc trưởng mời nói." Thương Cổ Anh nghe xong, nhất thời vội vàng hỏi.

"Vậy mảnh bị bắt đầu phong tỏa sơn mạch, bởi vì Tổng Gia quanh năm thu thập được liệu nguyên nhân, đối với kia khu vực hết sức hiểu rõ, mà ta cũng biết vị trí cụ thể, đáng nhắc tới chính là, tại một khu vực như vậy xung quanh, rất gần địa phương, có một chỗ ma thú sào huyệt, nếu như đem những cái kia ma thú đuổi tiến cuộc thi khu vực, tất cả đệ tử, đều xong đời, mà viện phương độc tra người, tại phát hiện tình huống dị thường, cũng sẽ tiến đến cứu viện, mà lúc này, hai người các người liền trà trộn vào đại loạn bên trong, bố trí Trần Phong cùng tử địa, lại còn còn có thể không để lại dấu vết thoát thân." Tổng Kinh Chu, âm trầm tiểu ý không thấy, chăm chú nhìn chằm chằm hai người.

Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh suy nghĩ một lát, liếc nhau, lẫn nhau nhẹ nhàng gật đầu.

Sau đó Thương Cổ Anh nói: "Tổng huynh cái chủ ý này nghe không sai, hai người chúng ta hội gấp rút tiến đến chuẩn bị, bây giờ còn có mấy canh giờ muốn trời đã sáng, chúng ta đi xuống trước chuẩn bị."

Tổng Kinh Chu nghe vậy, hài lòng gật gật đầu, đưa mắt nhìn hai người rời đi, trong mắt lần nữa hiện lên một tia âm độc vẻ, loại hai người đi xa, Tổng Kinh Chu mới trừng điệp một bữa nện ở trên mặt bàn, hung ác kêu lên: "Hừ, giết đi con của ta, ta để cho Thiên Hạc học viện đệ tử, đều vì hấn đi chôn cùng, chờ xem, qua ngày mai, chuyện này, đem oanh động toàn bộ Vân Thủy Thành, ha ha ha! !"

...

Tại đây ác độc âm mưu, đêm tựa hồ càng thêm thâm, chỉ là như trước tại Học Viện bước chậm Trần Phong cùng Nhạc San San, cũng không biết việc này mà thôi.

Bây giờ bọn họ, vừa mới tới Trần Phong cửa túc xá miện.

Nhạc San San bị Trần Phong ngạc nhiên hù dọa, sau đó vô duyên vô cớ bị này người xấu dính tiện nghi, ngoài miệng nằng to Trần Phong là một siêu cấp lớn bại hoại, nhứt định không chịu thu nhận Trần Phong tiếp tục đi nâng ký túc xá.

Roi vào đường cùng, Trần Phong chỉ có thể là uy bức lợi dụ nói: "Ta không đi không được, người suy nghĩ một chút, hiện tại ta ở lại người ký túc xá tin tức, thế nhưng là mọi người đều biết, nếu là đêm nay không đi, vạn nhất có người muốn gia hại cùng ta, tìm đến người chỗ đó, người như thế nào ứng phó, nhiều nhiều người phân lực lượng, qua những ngày này, loại sóng yên biển lặng, người mời ta đi, ta cũng sẽ không." Trần Phong nói khoác mà không biết ngượng vỗ bộ ngực nói, nhìn kia tư thế, phảng phất đi Nhạc San San ký túc xá ngủ ngon, rất dễ cho hấn ủy khuất tựa như.

Nhạc San San khí bất quá, bữu môi a một người hờn dỗi đi về phía trước.

Trần Phong dờ khóc dờ cười đi theo phía sau, đối với Tu chân giả mà nói, ngủ cái nhu cầu này, đang tìm thường trong sinh hoạt cũng không hề biểu hiện quá vì bức thiết, thiếu một lát thôi cũng là không quan trọng.

Thế nhưng vì Nhạc San San an toàn nghĩ, Trần Phong hay là như ẩn như hiện cùng sau lưng Nhạc San San.

Mất thấy, Nhạc San San muốn đi đến nâng ký túc xá cửa lớn.

Trần Phong cũng là bước nhanh hơn, vạn nhất Tiểu Thiếu Nữ đem mình khóa ở ngoài cửa, vậy cũng liền xong đời.

Bất quá, hấn vừa mới đi vào, rõ ràng thấy được, tại Nhạc San San cổng môn, vậy mà đứng một nam tử từ.

Nên nam Tử Thể hình cường tráng, mập mập một cái hắc sắc đại bóng dáng, tại Nhạc San San cổng môn lúc ẩn lúc hiện, tựa hồ tại cùng chờ đợi cái gì.

Mà nên người, thấy được Nhạc San San trở về, ba bước hóa thành hai bước, chính là xông về phía Nhạc San San.

"Không tốt, có người mai phục!" Trần Phong trong lòng nhất thời xiết chặt, trong lòng biết đại sự không ổn, chỉ là một cái ngây người công phu, liền cho địch nhân đến vết nứt ke hở.

Nếu là bọn họ dùng cái này với tư cách là uy hiếp, lần này luôn là chính mình có bản lĩnh thông thiên, cũng phải ngã quy!

Trần Phong không kịp nghĩ nhiều, thi triển ma quỷ đồng dạng thân pháp, đại lượng nguyên khí, giống như chảy nước áp hồng thủy đồng dạng, mạnh mẽ tiêu hao, thế nhưng là tinh thể cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, hắn cũng không cố nhiều như vậy.

Hồ một chút, đang ở cái đó đen sì bóng dáng, muốn tiếp xúc đến Nhạc San San thời điểm, Trần Phong rõ ràng đi đến, một tay đem Nhạc San San thoáng có chút ngốc trệ thân hình nắm ở trong lòng, đồng thời hét lớn một tiếng: "Người đến người phương nào, cũng dám tại trước mắt của ta như thế như vậy, chẳng lẽ không đem ta Trần Phong để vào mắt!"

Lời của Trần Phong ngay từ đầu lực lượng mười phần, thế nhưng càng nói, thanh âm càng nhỏ, đến cuối cùng, gần như liền bản thân hắn cũng không biết nói mấy thứ gì đó.

Bởi vì, hắn lúc này thấy rõ ràng Lai Nhân.

Lai Nhân cũng không phải là thực lực cao thâm khủng bố hạng người, thế nhưng quả thực có đề cho Trần Phong đem nói ra, trong chớp mắt nuốt xuống lý do.

Bởi vì, người này là -- Triệu Bằng.

"Con em nguoi, hơn nửa đêm không hảo hảo ngủ, trốn ở chỗ này làm gì, nguoi nghĩ hù chết ta à! !" Trần Phong thấy rõ ràng, tiểu Bàn tử chính là Triệu Bằng, nhất thời tức giận xoay mình thẳng, đi lên ngay tại Triệu Bằng trên móng đất tới hai chân.

Mà Nhạc San San cũng là làm rõ ràng phát sinh cái gì vậy, lúc này từ Trần Phong trong lòng tránh thoát, khí đích cũng là hung hăng dậm chân mấy cái, cuối cùng gấp vội vàng vọt vào nàng ký túc xá.

Thấy được Nhạc San San đi vào ký túc xá, Triệu Bằng lúc này mới xấu hổ sờ lên trên đầu kinh sợ xuất mồ hôi lạnh, ngữ khí khúm núm nói: "Lão đại nguoi đã về rồi, hôm nay ánh trăng không sai a." Thấy được Trần Phong nổi giận bỏ đáng, Triệu Bằng vội vàng nói sang chuyện khác.

"Ít nói nhảm, hơn nửa đêm nguoi tại nữ sinh cửa túc xá miệng khô nha, có ý đồ gì, chi tiết đưa tới." Trần Phong không chút nào cho Triệu Bằng cơ hội, ép hỏi.

Triệu Bằng cười hắc hắc, từ trong lòng móc ra hai cái sáng lóng lánh đồ vật.

Trần Phong không biết Triệu Bằng lại làm cái gì hoa dạng, đưa tay đoạt lại, đặt ở ánh trăng chiếu đến địa phương, nhìn kỹ, dĩ nhiên là hai chiếc nhẫn trữ vật, hơn nửa phẩm giai tương đối cao, dĩ nhiên là trung phẩm nhẫn trữ vật, dự trữ không gian không biết nếu so với hắn Tam Bình mét lớn nhỏ nhẫn trữ vật lớn hơn bao nhiêu lần, đầy đủ có hơn mười trượng không gian, thế nhưng này hai cái nhẫn, e rằng lên giá cái năm sáu trăm Vạn Kim tệ tài năng mua xuống, loại này cao phẩm chất nhẫn trữ vật, tại Vân Thủy Thành này, chỉ sợ là không ai có thể mang lên, cho dù là những cái kia tự cho là đứng đại gia tộc, cũng không thấy được sẽ có.

"Ách, đây là ý gì." Trần Phong hỏi.

"Đưa cho lão đại đó a." Triệu Bằng đương nhiên nói.

"Cái này có thể lý giải, thế nhưng tại sao là hai cái."

"Tình lữ đối với giới, lão đại cùng đại tẩu một người một cái, loại có Nhị tẩu, ta tại mua quả thứ ba đưa nguoi." Triệu Bằng cười hắc hắc nói.

Trần Phong nhất thời không lời, Nhị tẩu đều xuất ra, Triệu Bằng này, thật đúng là sẽ đến công việc.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Bắt lại Nhạc San San

"Đi a, còn có chuyện gì thì không có." Trần Phong biết, Triệu Bằng không phải này vô sự mà ân cần, lấy Triệu Bằng làm người, lần này đánh bạc thắng không ít tiền, để cho hắn một mình nuốt vào, nhất định không có ý tứ, đương nhiên là mua được giới chỉ đưa cho Trần Phong, lúc này mới có thể để cho hắn hơi hơi an tâm một ít, mà Trần Phong cũng là không tốt từ chối, lần này thí luyện, cần thu thập tài liệu rất nhiều, có cái đại điểm nhãn trừ vật cũng không có cái gì không tốt.

"Người gần nhất cũng không muốn hội ký tức xá, vừa rồi ta tại người ký tức xá xung quanh, phát hiện khả nghi thân ảnh, ta nghĩ có người ở bên kia giám thị người, cho nên tạm thời người liền cùng đại tẩu này ở a." Triệu Bằng vui buồn thất thường nói.

Trần Phong nội tâm nho nhỏ cảm động một chút, không nghĩ được, tiểu Bàn tử thật sự là giảng nghĩa khí.

"Ta biết, mấy ngày nay ta muốn đi thi, người cũng đừng lười biếng, hảo hảo Luyện Đan biết chưa!" Trần Phong nhắc nhở đến.

"Cái này tự nhiên, Luyện Đan thế nhưng là ta chủ nghiệp, ta sao có thể không nỗ lực!" Triệu Bằng đương nhiên nói.

Lần này hắn lại làm đến nhiều như vậy tiền, có thể chuẩn bị cho tốt nhiều dược liệu, lại có thể hảo hảo chế thuốc, này đối với Triệu Bằng mà nói, là một kiện vô cùng hưng phấn công việc.

Chỉ là gần nhất lão đại trắc trở trùng điệp, hắn lại không giúp được gì, cho nên nội tâm rất là băn khoăn.

Roi vào đường cùng, chỉ có thể là hết sức nỗ lực, giúp đỡ Trần Phong làm một ít không có ý nghĩa chuyện nhỏ, hi vọng Trần Phong có thể Bình An vượt qua cửa ải khó.

Tuy Triệu Bằng biết, lấy thủ đoạn của Trần Phong, này một ít cửa ải khó đối với hắn mà nói, có thể là không có ý nghĩa, thế nhưng Triệu Bằng hay là hi vọng, có thể chỉ mình một chút mong lực.

"Ừ, đúng rồi, ta ở đây có chợ đêm một chỗ quây hàng, đến lúc sau người luyện chế ra Đan Dược, có thể đi chỗ đó giao dịch, kiếm ít tiền lẻ." Nói qua, Trần Phong đem kia cái từ Đào Lão trong tay có được chợ đêm quây hàng đây số bài đưa cho Triệu Bằng.

Triệu Bằng nhất thời mừng rỡ như điên.

Chợ đêm hắn tự nhiên biết là cái gì chỗ.

Nghe nói ở nơi nào giao dịch đồ vật, bình thường đều là một ít ngày bình thường khó gặp thứ tốt.

Nếu có bảo bối đi vào trong đó giao dịch, bán cái giá cao tự nhiên không thành vấn đề, mà Đan Dược, lại càng là đầu dễ bán phẩm, quả thật có thể nói là đến một cái có tiền mà không mua được tình trạng.

Mà mười phần đáng tiếc chính là, tại chợ đêm bày quây hàng, vậy cũng không phải ai muốn đi liền có thể đi.

phải lấy được chợ đêm tán thành mới có thể.

Nhưng tán thành, cũng không phải có tiền liền có thể làm được, bình thường muốn đặc biệt người có thực lực mới có thể.

Triệu Bằng lão ba mộng tưởng đó là có thể tại chợ đêm có một chỗ quây hàng.

Thế nhưng chợ đêm liền lớn như vậy địa phương, hiện tại đã sớm kín người hết chỗ, làm một khối quây hàng, quả thật so với lên trời còn khó hơn, cho nên kia chỉ có thể là mộng tưởng, chỉ có thể là tại trong mộng tưởng tượng đồ vật.

Nhưng điều Triệu Bằng không nghĩ tới chính là, cha hắn mộng tưởng, hội lấy như vậy một loại phương thức thực hiện, không biết, ba ba nghe được tin tức này, hội cao hứng thành cái dạng gì.

Chợ đêm quây hàng, không chỉ là tài phú biểu tượng, lại càng là thực lực biểu tượng, điều này làm cho Triệu Bằng đối với tương lai cuộc sống tốt đẹp, tràn ngập vô cùng hướng tới, đối với Trần Phong cảm kích lại là càng thêm sâu sắc.

"Người làm gì thế khóc." Trần Phong ngạc nhiên nhìn trước mắt nước mắt tiểu Bàn tử, mặc danh kỳ diệu.

"A..., không có, ta không khóc, chỉ là dùng nước mắt rửa con mắt mà thôi." Triệu Bằng vội vàng giải thích nói.

Trần Phong nhất thời không lời.

Không biết nói sai rồi nói cái gì, lại đem không có tim không có phổi tiểu Bàn tử làm cho khóc, thật sự là kì cái kỳ quái, bất quá bây giờ không phải cần nhắc chuyện này thời điểm, hắn biết, tại vũ hồn của mình không có hoàn toàn chữa trị lúc trước, hắn tương lai tu hành tương lai gợn sóng trùng điệp, cho nên, mau chóng chữa trị Vũ Hồn, vô cùng trọng yếu.

Thế nhưng là Vũ Hồn chữa trị, cũng không phải một kiện hết sức dễ dàng công việc, hắn cần một số tiền lớn, có tiền có thể ma xui quỷ khiến, có tiền chính là vương đạo, những hắn đó kiếp trước nhìn như như căn bã đồ vật, hiện tại với hắn mà nói lại vô cùng trọng yếu, mà hắn nhưng bây giờ có dừng khí sách đến thời gian sử dụng phương hạn thiếu cảm giác, hắn không biết thế nào tài năng Tấn Tốc kiếm được rất nhiều rất nhiều tiền, không có đầu óc buôn bán, là cứng rắn tổn thương.

"Ta muốn rất nhiều rất nhiều tiền, cho nên mới làm tới chợ đêm quầy hàng, trên phương diện làm ăn công việc, ta không có nhiều như vậy tâm tư, cho nên. . ." Trần Phong muốn nói lại thôi.

Triệu Bằng nghe xong, cười hắc hắc, lơ đãng nói: "Người này cứ yên tâm, lấy ta đầu óc buôn bán, cộng thêm chúng ta lúc đầu tài chính, không bao lâu nữa, ta liền làm xuất bộ dáng cho người xem."

Triệu Bằng không phải thối, hẳn tuy thoát nhìn ngây ngốc, thế nhưng người không thể xem bề ngoài không phải, hẳn thế nhưng là kế thừa phụ thân đầu óc buôn bán, nắm đó phụ thân dựa vào một mai kim tệ dụng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, hiện tại thân giá ngàn vạn.

Mà Triệu Bằng, đối với đã hấp Kim Phương phương pháp, lại càng là nắm giữ dày công tôi luyện, như không phải hiện tại chịu việc học nhờ vả, hẳn nghiêm nhiên cũng là một phương phú hào.

"Ừ, người có lòng tin là tốt rồi, còn có, chính người cũng cẩn thận một chút, đối phó này của ta đảm người, cực kỳ âm hiểm xảo trá, người cũng chuẩn bị sẵn sàng, đi ra ngoài mang tiểu đệ, tuyệt đối không bị khi." Vừa muốn nhắc nhở Triệu Bằng vài câu, thế nhưng là nghĩ đến, hôm nay Triệu Bằng thế nhưng là thu nhiều tiểu đệ, tự nhiên là yên tâm không ít.

Triệu Bằng đối với theo như lời Trần Phong công việc, nhất nhất ghi ở trong lòng, Khi hết thầy thỏa đàm, chính là quay người cáo từ.

Khóc P tượng mạng lưới chánh bản B đầu \$ phát

Thế nhưng là mới vừa đi ra vài bước, Triệu Bằng lại là quay người trở về.

"Thì thế nào." Trần Phong có chút không kiên nhẫn mà hỏi.

"Hi hi, đương nhiên là công việc tốt." Triệu Bằng cười vô cùng quý dị, vừa nhìn liền không phải chuyện gì tốt nhĩ.

"Nói." Trần Phong nói.

"Lão đại, tiểu đệ có chuyện nói, hi vọng người nghe xong không nên tức giận." Triệu Bằng tiểu nhân châu xoay động nói.

"Nói!" Trần Phong có chút dè dặt không được muốn đánh Triệu Bằng một hồi xúc động, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

"Nhạc San San thế nhưng là Thiên Hạc học viện hoa hậu giảng đường, bao nhiêu người thêm nhỏ dãi đối tượng, bắt quá làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, ta là hi vọng lão đại, ra roi thúc ngựa, nhanh chóng bắt lại Nhạc San San, ta cho chiếc nhẫn của người trong, thế nhưng là có không ít chủng loại thuốc mê cùng với C thuốc, lấy ngài tại thuật luyện đan trên thiên phú, luyện chế ra vài loại cao cấp thời tình Đan Dược, vậy còn không phải dễ như trở bàn tay." Triệu Bằng thiêu động lông mi giựt giãy nói.

Trần Phong nghe xong, nhất thời thiếu chút nữa thổ huyết, tên tiểu tử hư hỏng này, cả ngày đầu nghĩ những cái này chuyện xấu, trách không được thoát nhìn ngây ngốc, toàn bộ đầu đưa lại lớn như vậy, chất đầy những cái này muôn hình muôn vẻ khó coi chi vật, có thể nào an tâm tu hành.

"Cút!" Trần Phong một cước đá vào Triệu Bằng trên mông đít.

Triệu Bằng tuy đã trúng đánh, thế nhưng tuyệt không đau, nhưng hẳn hay là một bộ đau nhức đến cốt tủy bộ dáng, kêu thảm chạy đi, chỉ là kia kêu rên, dường như là ban đêm mới có rên rỉ thanh âm, thật sự là đáng giận đến tận xương tủy!

Trần Phong thấy được Triệu Bằng chạy xa, thờ phào nhẹ nhõm, đem Nguyên Thần thăm dò vào giới chỉ, lại thật sự có không ít dược liệu, mà lại phẩm tính đều là loại kia thời tình chi vật, nhất thời cái cảm thiếu chút nữa bị hù roi trên mặt đất.

Cuống quít thu lại, bình phục một chút tâm tình, nhìn chung quanh một chút, xác định không có ai giám thị chính mình, lúc này mới hoảng hốt chạy vào Nhạc San San ký túc xá, kia thần sắc, kia bộ pháp, rõ ràng có chút hần gấp.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Tắm rửa tắm

Thế gian vạn vật, mỗi một chủng tồn tại, đều có ý nghĩa sự tồn tại của hần.

Phật nói, ta tồn tại tại sự hiện hữu của ta.

Đối với bây giờ Trần Phong mà nói, đêm tồn tại ý nghĩa, cho tới giờ khắc này hẳn mới khó khăn hiểu được.

Dưới đèn nhìn mỹ nhân, tăng thêm say ba phần.

Không thể không nói, tại đây dạng bóng đêm, như vậy dưới ánh đèn, lúc này Nhạc San San càng thêm mê người.

Khôk tượng mạng lưới 9 chánh bản @ xuất ra đầu tiên k

Trong đại sảnh, có một loạt thấp giường, là bình thường dùng để nghỉ ngơi hoặc là ngồi xuống chỗ tu luyện.

Lòng như lửa đốt xông tới Trần Phong, vừa vào cửa liền thấy được nơi cửa chính thấp trên giường, ngồi ngay ngắn nhắm mắt dưỡng thần Nhạc San San.

Nhẹ nhàng đóng cửa phòng, Trần Phong cũng không có đi vội vã tiến lên, hoặc là tìm một chỗ chính mình ngồi xuống, mà là cứ như vậy đứng xa xa nhìn Nhạc San San.

Lúc này Nhạc San San, so với ban ngày kia cái sinh linh hoạt động mỹ nhân còn muốn mỹ lệ, trầm tĩnh như nước con người lúc này nhẹ nhàng nhắm, lòng mi thật dài phác họa ra con mắt chỗ hình dáng.

"Ngày mai sẽ phải đi Ma Thú Sơn Mạch, ta khuyên ngươi hay là sớm một chút nghỉ ngơi dưỡng sức tốt." Nhạc San San nhắm mắt lại, miệng khẽ trương khẽ hợp, thanh âm như tiên vận.

Bị Nhạc San San cắt đứt phiêu phiêu đục tiên suy nghĩ, Trần Phong nhất thời sửng sốt, xấu hổ sờ lên đầu, phát hiện quả thật như theo như lời Nhạc San San, ngày mai sẽ phải tiến nhập Ma Thú Sơn Mạch, chính mình là thời điểm chuẩn bị một chút.

Hôm qua trọng thương, nói cho cùng cũng chưa hoàn toàn khôi phục, Trần Phong còn cần điều trị một chút.

Trong phòng nhìn chung quanh một vòng, cũng không có phát hiện mình ký túc xá như vậy tắm rửa thùng gỗ, không khỏi cảm thấy có chút tiếc nuối.

Người khác đến buổi tối đều là tìm giường, Trần Phong ngược lại tốt rồi, trời vừa tối tìm bồn tắm, này thường thức cũng đủ xảo trá.

"Người tìm cái gì đâu, lén lén lút lút." Cho dù là nhắm mắt lại, Nhạc San San hay là cảm nhận được Trần Phong quét tới quét lui mục quang, không khỏi lên tiếng hỏi.

"Bồn tắm a mỹ nữ, người buổi tối cũng không tắm rửa đó sao, không nhìn ra a, nhìn người ngày thường trắng tinh, chưa từng nghĩ như vậy không nói vệ sinh." Trần Phong nhạo báng nói.

"Hừ, người mới không tắm rửa!" Nhạc San San giận dữ mở mắt, hung hăng trợn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái.

Lập tức chính là khuôn mặt ửng đỏ nói: "Bên tay trái, một đi thẳng về phía trước."

Trần Phong sau khi nghe xong, ngoan ngoãn nghe theo.

Đi ra vài bước, chính là rõ ràng phát hiện, trước mắt chính là một mặt tường, chỉ là này tường có chút cổ quái.

Trần Phong tiến lên phía trước, đem đại thủ dán tại trên vách tường, nhẹ nhàng vừa đẩy, sau đó hẳn chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, chính là đến một cái địa phương khác.

Trước mắt, là một gian mười phần rộng thoáng phòng nhỏ, so với hẳn toàn bộ ký túc xá còn muốn lớn hơn vài phần.

Càng thêm đáng nhắc tới chính là, cái này phòng nhỏ quả thật chính là nhân gian tiên cảnh.

Nhìn tường kia, một khóa đón lấy một khóa Dạ Minh Châu, thật là làm cho mắt người đỏ, tuy đều là cấp thấp Dạ Minh Châu, thế nhưng hơn mấy chục khóa cũng là giá trị xa xỉ, mà những Dạ Minh Châu này, cũng là đem nơi này theo đèn đuốc sáng trưng.

Trần Phong lúc này mới phát hiện, thoát nhìn tráng lệ địa phương, là phòng tắm.

Không sai, chính là phòng tắm.

Mỗi một nữ hài tử, đều có được một cái tương đồng mộng tưởng, đó chính là có một cái chính mình phòng tắm, nhất định phải đại, nhất định phải xinh đẹp, mà còn muốn ấm áp, ấm áp đến tùy thời đi vào cũng có thể trong chớp mắt thanh tĩnh lại, hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Trần Phong cái này xem như mở rộng tầm mắt, vừa rồi hẳn còn nói người ta Nhạc San San không thương sạch sẽ nha.

Nhưng khi nhìn lấy phòng tắm quy mô cấp bậc cùng với bài trí, quả thật so với hẳn thùng gỗ nhỏ hảo không biết bao nhiêu lần.

"Chắc chắn. Thật sự là xa xỉ, không phải là tắm rửa mà, về phần làm cho lớn như vậy phô trương." Chính giữa phòng, chính là một cái hồ to, nói hồ to có chút thô ráp, xác thực nói là cái nhà tắm công cộng, trong bồn tắm, tản bộ Đóa Đóa cánh hoa, mà còn thỉnh thoảng có nhiệt khí từ dưới đất nhà tắm công cộng toát ra.

Trần Phong đầu, nhất thời hiện lên một tia ý nghĩ, ở đây, dĩ nhiên là sống ôn truyền!

Trần Phong ngây dại, vì Nhạc San San đại thủ bút chấn kinh vô pháp tự nói.

Trần Phong không do dự, sải bước vọt ra khỏi phòng.

Nhạc San San thấy được Trần Phong hùng hổ bộ dáng, không khỏi nhẹ chau lại lông mi hỏi: "Nhanh như vậy liền tắm xong sao?"

"Ta muốn tìm chính là thùng gỗ, không phải nhà tắm công cộng." Trần Phong biu môi nói.

Kia cái nhà tắm công cộng, rõ ràng chính là nữ hài tử đồ vật, hần sao có thể dùng.

"Vây xin lỗi, chính người đi mua cái thùng tắm a, ta đi ngủ, chớ quấy rầy ta." Nhạc San San giương nhẹ ống tay áo, bóng hình xinh đẹp tiêu thất ở đại sảnh.

Trần Phong nhìn chằm chằm Nhạc San San bóng lưng, hung hãn nói: "Người đừng hối hận ngày mai." Thanh âm rất thấp, Nhạc San San là nghe không được.

Kỳ thật Trần Phong đến không ngại dùng Nhạc San San nhà tắm công cộng tắm rửa, chính là sợ hãi Nhạc San San không đồng ý, lúc này mới xuất ra ồn ào như vậy vừa ra, nhìn Nhạc San San thái độ, cũng không giống như chủ ý.

Muốn biết rõ, nữ hài tử đều là có thích sạch sẽ, nhất là nhà tắm công cộng vật này, có rất ít nữ hài nhi sẽ để cho nam nhân tiến chính mình nhà tắm công cộng, thật giống như các nàng sẽ không để cho tùy tiện một người nam nhân đụng các nàng thân thể đồng dạng.

Đi đến nhà tắm công cộng, nhìn nhìn kia cái đã từng Nhạc San San mỗi Thiên Đô tắm rửa nhà tắm công cộng, Trần Phong cũng không có nghĩ quá nhiều.

Đối với người tu tiên, muốn lục căn thanh tịnh mới phải.

Tấn Tốc bình phục dưới nội tâm ý niệm trong đầu, lấy ra chính mình nhẫn trữ vật, từ bên trong lấy ra từ Đào Lão đầu mang đến các loại dược liệu, hần muốn phối trí xuất ra kia cái nuôi dưỡng nguyên cốt bốn linh dịch.

Nuôi dưỡng nguyên cốt bốn linh dịch, có hai loại công dụng, một loại là luyện khí thì với tư cách là một loại dung dịch sử dụng.

Cái thứ hai cũng không rõ ràng dùng ra chính là chữa thương.

Vì để cho nội thương của mình đạt được toàn diện khôi phục, nghênh tiếp ngày mai khiêu chiến, Trần Phong chỉ có thể là nghĩ hết biện pháp.

Điều chế nuôi dưỡng nguyên cốt bốn linh dịch, đối với Trần Phong mà nói, cũng không phải việc khó gì nhi, so với Luyện Đan luyện khí đều muốn nhẹ nhõm rất nhiều.

Chỉ cần chú ý tới phối liệu, trọng lượng, pháp quyết, thủ pháp này khi nào, điều chế ra được cũng không khó.

Rất nhanh, nuôi dưỡng nguyên cốt bốn linh dịch đã điều chế ra được, gia nhập vào trước đó chuẩn bị cho tốt Phổ thông thuốc chữa thương bần bên trong, đầy đủ dung hợp, cái này tính đại công cáo thành.

Kế tiếp chính là kích động nhân tâm thời khắc.

Trần Phong Tấn Tốc cởi hết quần áo, nín thở ngưng thần bịch một tiếng nhảy vào trong bồn tắm.

Xông vào mũi, là một loại nữ tử mùi thơm của cơ thể.

Đúng, chính là mùi thơm của cơ thể, quanh năm suốt tháng tích lũy xuống Nhạc San San mùi thơm của cơ thể, nhất thời để cho Trần Phong có chút tâm hrou ý vượn.

Thế nhưng là hần biết, hiện tại không phải làm những điều này thời điểm, Tấn Tốc cầm trong tay điều chế hảo nuôi dưỡng nguyên cốt bốn linh dịch, đổ vào trong bồn tắm.

Nhất thời, mùi thuốc bao trùm cả gian phòng ốc, mà lúc này Trần Phong cũng là nhắm mắt ngưng thần, thúc dục Tâm Pháp, phối hợp với thuốc chữa thương tác dụng, tiến nhập chữa thương trạng thái.

Không thể không nói, đóng cửa phương thuốc chính là lợi hại, chỉ là cả đêm công phu, tại Trần Phong thân thể thâm xử, kinh mạch tổn thương cùng với đan điền tổn thương, đều là hoàn toàn khôi hần.

Mà Trần Phong như trước đắm chìm tại nuôi dưỡng nguyên cố bản dung dịch tắm bỏ thân thể vì điều trong cảm giác.

Thế nhưng là, thời điểm này, có một cái lỗi thời tiếng vang.

"Người đang làm gì đó!" Thanh âm hết sức bén nhọn, nghe hẳn là rất tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Xuất phát

Tuy Nhạc San San một bộ nổi giận bộ đáng, thế nhưng là Trần Phong cũng không cảm thấy có chút hoảng hốt, khí định thần nhàn ngáp một cái nói: "Ngu ngốc cũng có thể nhìn ra ta đang tắm a."

"Tắm một buổi tối tắm, người như thế nào không có chết đuối bên trong!" Nhạc San San thấy được Trần Phong kia bộ dạng chết toi, chính là giận sôi lên tiết tấu.

"Tắm rửa còn có thể chết đuối người, đừng đùa ta, ta sẽ bơi lội." Trần Phong trợn mắt liếc một cái.

"Còn có, người là có nhiều lâu không có tắm rửa, đem ta toàn bộ ôn truyền nước đều tẩy thành hắc sắc rồi!" Đây là Nhạc San San nhất sinh khí đích nguyên nhân.

Sáng sớm nàng tỉnh lại, trong phòng tìm không được Trần Phong bóng dáng, đang tại buồn bực thời điểm, nghĩ đến hôm qua Trần Phong tiến vào phòng tắm, vừa vào cửa chính là thấy được chính mình yêu nhất ôn truyền, biến thành hắc sắc, mà Trần Phong vẫn còn ở bên trong, tựa hồ rất hưởng thụ bộ đáng.

"Cái này nha, hắc hắc, ngày hôm qua ta cho người muốn thùng gỗ, người không cho ta, cái này không thể trách ta đi." Trần Phong một bộ vô tội bộ đáng.

Nhạc San San liếc mắt, mười phần tức hận nhìn nhìn ôn truyền, thiếu chút nữa liền chảy ra nước mắt nhi.

Trần Phong vừa nhìn phía ngoài thái dương, cũng là thẳng lên, liền chuẩn bị đứng dậy.

Thế nhưng là bởi vì ngồi quá lâu nguyên nhân, chân đều đã tê rần, đứng một lần liền lại hung hăng ngã ngã xuống, tóe lên bọt nước cuồn cuộn phi.

Nhạc San San tuy rất tức giận, thế nhưng để sớm để cho Trần Phong đáng giận gia hóa, rồi đi tại chính mình tâm ái nhà tắm công cộng, đuổi ra thon thon tay ngọc, muốn đem Trần Phong kéo.

Trần Phong cảm kích nhìn Nhạc San San liếc một cái.

Bất quá, vị trí của hắn có chút thấp, chỉ thấy Nhạc San San chỗ ngực kia trắng bóng một mảnh, thiếu chút nữa để cho Trần Phong lên tiếng kinh hô.

Ngay người đương miệng, dưới chân vừa trượt, Trần Phong một cái thân hình bất ổn, lại lần nữa té ngã.

Mà Nhạc San San cũng là khó có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Cả người tới một cái ngã lộn nhào, hung hăng cắm vào trong bồn tắm.

Đến lúc này, nhưng làm Trần Phong sợ hãi, nếu đem Đại Mỹ Nhân té ra một cái tốt xấu, ngày sau thời gian còn thể nào qua.

Vội vàng ba chân bốn cẳng đi kéo Nhạc San San, thủ chương lại là lực vạn vật hấp dẫn đồng dạng, bất quá tay của hắn không phải hướng phía dưới rơi, mà là chỗ nào không thể rơi liền rơi kia.

Đội đến đem Nhạc San San đầu từ trong nước kéo sau khi đi ra, Nhạc San San đã là thiếu chút nữa uống được nước tắm.

Nho nhỏ trong bồn tắm, hai người chặt chẽ ôm nhau, tròng kia mặt, hết sức vui buồn lẫn lộn.

Chỉ bất quá, Nhạc San San biểu tình lại là rất quái dị, làm cho người ta không dám nhìn thẳng.

Giới lưng từng khó xử hắc hắc cười ngậy ngô, cho dù Trần Phong lời ngon tiếng ngọt khua môi múa mép như lò xo, cũng là khó có thể nói rõ chính mình làm thế nào đem Nhạc San San dụ dỗ rồi.

"Này nước tắm, dường như có vấn đề!" Vượt qua Trần Phong ngoài ý liệu chính là, Nhạc San San không giận phản vui mừng nói.

Trần Phong sững sờ, qua một hồi lâu mới bừng tỉnh đại ngộ.

Này nuôi dưỡng nguyên cốt bồn linh dịch, có nhất định nung thể công hiệu, cùng với phạt mao tẩy tủy công hiệu, chỉ bất quá thân thể của Trần Phong đã rất hoàn mỹ, đã không cảm giác được loại kia hiệu quả.

Mà Nhạc San San tự nhiên bất đồng, trong cơ thể nặng, cơ bắp cốt cách kinh mạch bên trong tạp chất, cũng chưa hoàn toàn bài trừ.

Cho nên nàng tiếp xúc nước tắm, cũng cảm giác được khác người.

Trần Phong lúc này mới đắc ý thoát thân, đem cái này nước mờ ám giải thích một lần cho Nhạc San San nghe.

Nhạc San San nghe xong, hai mắt bốc lên quang, thật giống như một đầu sói cái, thấy được một đám sói đực như vậy, đem Trần Phong bị hù toàn thân run rẩy, chính mình vừa mới đại thương khởi hân, chẳng lẽ muốn bị Nhạc San San như vậy tính quá người vong à.

Bất quá không đợi Trần Phong mộng đẹp làm xong, Nhạc San San đã là dẫn theo Trần Phong lỗ tai, từ trong nước kéo xuất ra.

"Cho dù ngươi là đem Tiên đan ném trong hồ nước, ta cũng sẽ không bị ngươi lừa, đứng lên cho ta."

Trong lúc nhất thời, ôn Uyển Như nước Nhạc San San, cũng là trở nên có vài phần đanh đá hương vị, bất quá Trần Phong cũng không tức giận, ngược lại rất là hưởng thụ cảm giác như vậy.

Tại Nhạc San San chặt chẽ dưới sự giám thị, Trần Phong vội vàng bận rộn mặc quần áo tử tế, sau đó ngựa không dừng vó đi theo Nhạc San San đi ra ngoài.

Hắn sờ dĩ như vậy e ngại Nhạc San San, cũng không phải bởi vì hắn nhát như chuột, mà là có nhược điểm tại người ta Nhạc San San trên tay, nhược điểm chính là, từ đầu đến cuối, Nhạc San San một mực dắt lấy Trần Phong lỗ tai, hiện tại đã không cảm giác được lỗ tai tồn tại rồi.

Đội đến hai người tới tập hợp vị trí thời điểm, toàn bộ trường học tham gia cuộc thi lần này, còn kém hai người bọn họ người.

Thấy được hai người trên mặt đều là hồng phác phác, Thẩm Bích Dao trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm mục quang, cũng không có bởi vậy răn dạy hai người, tuy này hai người hay là tiểu hải tử, bất quá cũng đều phát dục thành thực, buổi tối muốn làm cái gì đó là một người tự do, Thẩm Bích Dao Vô Tâm can thiệp.

Theo hai người đến, Thẩm Bích Dao chính là mang theo này của nàng cái Tiểu Ban cấp xuất phát.

Đồng hành, còn có rất nhiều cái lớp, mà Thẩm Bích Dao chỉ là bọn họ lớp người phụ trách mà thôi.

Một đoàn người, trùng trùng điệp điệp tại Học Viện đốc tra người dưới sự bảo vệ, nhanh chóng chạy tới Ma Thú Sơn Mạch.

Ma Thú Sơn Mạch, chiếm diện tích rất rộng, từ nam đảo bắc xuyên qua toàn bộ đại lục, mà bọn họ muốn đi địa phương, chỉ là Ma Thú Sơn Mạch phía trên một ít khối khu vực mà thôi.

Này khối khu vực cũng có tên của nó, gọi là Thương Tùng Lâm đấy, danh như ý nghĩa, nơi này sinh trưởng rất nhiều Thương Thiên cây tùng, cây tùng có thể dài cao như vậy, đủ để chứng minh Ma Thú Sơn Mạch tồn tại lịch sử đến cỡ nào đã lâu.

Đại đội nhân mã, trọn vẹn tiến lên một cái canh giờ, mới khó khăn đến cửa vào Ma Thú Sơn Mạch chỗ.

Mà lúc này, những thế lực kia tu vi thấp đệ tử, đã là một môi thờ gấp lên đại khí, cứ như vậy tiến vào cũng là chịu chết, mà dẫn đội người thì là quát: "Hiện tại rời khỏi còn kịp, tiến nhập Ma Thú Sơn Mạch, sinh tử tất cả có thiên mệnh, thỉnh các vị tự biết!"

Dứt lời, liền có không ít người là rối loạn đầu trần tuyến, nói nhỏ thương lượng một hồi, đi ra bảy tám cái xanh xao vàng vọt đệ tử, tội nghiệp ngồi xổm một bên, chờ đợi học viện xử lý.

Bởi vì Thẩm Bích Dao lớp, thuộc về tiềm Tử Sinh lớp, cho nên cũng không có người lựa chọn làm trận bỏ chạy.

Ngạo kiều nhìn lớp học của mình liếc một cái, Thẩm Bích Dao nhô lên cao ngạo bộ ngực, mười phần tự hào hăng giọng một cái.

Cổ tay một phen, liền nhiều ra một xấp tư liệu, cùng với một cái bạch ngọc tạp phiến, đưa cho Nhạc San San, ý bảo nàng phân phát hạ xuống.

"Hiện tại các ngươi cầm trên tay đến, một cái là địa đồ, phía trên có đánh dấu khoáng sản tài nguyên cùng với ma thú phân bố, cùng với cuộc thi khu vực an toàn, một cái khác bạch ngọc tạp phiến, là gấp được tình huống khẩn cấp, chờ nhập cuộc thi khu ngoại thời điểm, hướng đốc tra người cầu cứu dùng,

thể nhưng vì công bình để đạt được mục đích, dùng bạch ngọc tạp phiến, tuy có thể bảo toàn tánh mạng, thể nhưng thành tích cuộc thi hết hiệu lực." Thảm Bích Dao cao giọng nói, lập tức vung tay lên, rất kéo dài, ý bảo cuộc thi bắt đầu.

Mỗi một tấm bản đồ sau lưng, đều có một cái đánh số, đánh số vị trí, chính là cuộc thi thời điểm tiến nhập khu vực đánh số.

Từng đội ngũ một tấm bản đồ, đều là lập tức phân phát, mà địa đồ đằng sau đánh số, cũng là một cái mười phần trọng yếu thể đánh bạc.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 144: Cẩn cố chi địa

Đánh số khu vực có ích lấy được tài liệu, tự nhiên sẽ sớm thu thập được kia phần tài liệu, có nghĩa là có thể rất nhanh đạt được xung quanh tài nguyên, không đến mức tay không mà quay về.

Mà phân phát hoàn tất, Trần Phong cùng Nhạc San San đằng sau đánh số, kết hợp địa đồ vừa nhìn, dĩ nhiên là mười phần xa xôi cẩn cố chi địa.

Nhạc San San liếc một cái xem đi, khuôn mặt nhỏ đỏ lên, địa đồ là nàng phát, mà không phải Trần Phong rút đi, cho nên tự nhiên không thể quờ trách Trần Phong, chỉ có thể là một mình xấu hổ.

Mà lúc này, cảm đến địa đồ Phong Yến lại chạy qua tới khoe khoang.

Từ trên bản đồ nhìn, hẳn đánh số vị trí xung quanh tài nguyên phân bố cực kỳ phong phú, tính toán trên là hoàng kim vị trí.

"Thế nào, vận khí từ trước đến nay là cường giả giấy thông hành, Nhạc San San, không thể không nói ánh mắt của người rất kém cỏi a, thấy không, vị trí của ta thể nhưng là toàn lớp tốt nhất, người là không phải có chút hối hận không có đi theo ta." Phong Yến chỉ cao khí ngang nói: "Trần Phong, chờ thua a, ha ha." Phong Yến sợ hãi đắc chí quá mức, lần nữa bị Trần Phong cả đến, nói một câu lập tức nhanh như chớp chạy trốn.

Nhạc San San nhủ may không nói, nhìn ra được, nàng lúc này tâm loạn như ma.

Trần Phong vỗ nhẹ một chút bờ vai Nhạc San San nói: "Yên tâm đi, có ta ở đây."

Loại từng cái lớp, đều đem những tài liệu này cấp cho hoàn tất thời điểm, chính là cuộc thi bắt đầu thời gian.

Lúc này, đông đảo đốc tra người, đã là mỗi người đều có vị trí và cương vị riêng.

Theo quan chủ khẩu ra lệnh một tiếng, mọi người chính là ngậm xướng pháp quyết, nguyên khí thua vào tay bạch ngọc tạp phiến, khởi động cấm chế trong đó.

Cấm khởi động, thứ nhất có thể giám thị đến từng đội ngũ hướng đi, thứ hai, cấm chế này bên trong, có một cái cỡ nhỏ Truyền Tống Trận, có thể đem bạch quang bao trùm trong phạm vi Tu Sĩ, truyền tống đến đặc biệt địa phương.

Mà mỗi một trương bạch ngọc tạp phiến đều đại biểu cho địa đồ cấp vị trí, vì vậy tự nhiên mà vậy, bạch quang lóe lên, Trần Phong cùng Nhạc San San chính là bị truyền tống đến cẩn cố chi địa.

Nơi này, trên bản đồ dấu hiệu chính là không có cây cối hoa cỏ, chỉ là một mảnh hoang vu, thuộc về Thương Tùng Lâm địa biên giới khu vực, chẳng những không có cần thiết tài nguyên, cũng là cường đại ma thú cùng cuộc thi khu vực an toàn giao giới khu vực.

Cho nên hai người đầu tiên cần phải làm là thoát đi nơi đây, tìm đến địa phương an toàn làm tiếp ý định.

Bất quá đến nơi này về sau hai người phát hiện, nơi này cũng không phải là giống như địa đồ dấu hiệu như vậy không chịu nổi, cây cối hoa cỏ cần cái gì có cái đó, chỉ là không có cuộc thi cần có ma thú tài liệu cùng với khoáng vật tài liệu mà thôi.

Lần này cuộc thi, viện phương rõ ràng quy định, chỉ làm cho mang một ngày thức ăn nước uống, mặc dù nói Tu Sĩ không ăn không uống cho dù là võ đồ chi cảnh cũng có thể chống đỡ vài ngày, thể nhưng những ngày tiếp theo, nhưng là phải đối mặt kịch liệt chiến đấu người lừa ta gạt, như là không thể bảo trì phong phú thực lực, kì thực là nguy hiểm vạn phần.

Cho nên, bước đầu tiên chính là tìm đến nghỉ ngơi địa phương, sau đó là thức ăn nước uống, đây cũng là giáo phương khảo hạch một cái trọng yếu điểm.

Yêu cầu đệ tử có dã ngoại sinh tồn năng lực, tăng cường cá nhân nguy cấp ý thức chiến đấu ý thức sinh tồn ý thức, không thể không nói, vì bồi dưỡng được ưu tú nhân tài, trường học cũng là nhọc lòng.

Bắt quá những cái này khảo hạch, đối với Trần Phong mà nói, quả thật như trò đùa.

Nhưng đối với lời của Nhạc San San, liền rõ ràng có chút bất đồng.

(M khốc n "Trọng mạng lưới duy "Một) chánh bản g , nó OQ hấn +% đều WV là trộm _ bản ◇

Thế nhưng kia cái bồn tắm thật to liền có thể chứng minh, cuộc sống của Nhạc San San, là cỡ nào giàu có, chỗ nào đã ăn dã ngoại sinh hoạt đau khổ, từ trước đến nay nuông chiều từ bé nằng, đi tới nơi này nhĩ nhìn một lần liền mơ hồ vòng.

Không để ý tới hội cục xúc bất an Nhạc San San, Trần Phong phối hợp dò xét hoàn cảnh chung quanh.

Hoàn cảnh nơi này hết sức ác liệt, phương viên vài dặm, liền một cái dùng để nghỉ ngơi sơn động cũng không có.

Mà lúc này, Bắc Phong cũng là từ từ thổi lên, thái dương cũng dần dần bị mây đen bao phủ, sắc trời âm u vô cùng, trần ngập không ổn định nhân tố, phiêu đảng tại không khí chung quanh bên trong.

"Vì cái Ma Thú Sơn Mạch gì liền sơn động cũng không có." Trần Phong ôm hai phần địa đồ.

Một cái là Triệu Bằng chính mình họa, một cái là trường học phát.

So sánh hai tờ địa đồ, hấn đều không có tìm được một cái sơn động.

Nhạc San San nghe xong không cho là đúng, tại Trần Phong trên đầu gõ một cái nói: "Đàn, này đều đem người làm khó nha, người chẳng lẽ sẽ không đánh một cái lều vải nha, đàn chết."

Nhìn bộ dáng Nhạc San San, dường như nàng kinh nghiệm mười phần tựa như.

Trần Phong trợn mắt nhìn Nhạc San San liếc một cái, xem thường nói: "Nơi này dã thú qua lại, ở lại sơn động mới là chỗ an toàn nhất, đây là dã ngoại sinh tồn cơ bản thường thức, người trả lại giáo huấn ta, liền người như vậy, bị dã thú Khi đồ ăn vật ăn cũng không biết."

Nhạc San San nghe xong cũng là một hồi xấu hổ, nàng chỉ là từ lý luận tri thức trên biết dã ngoại sinh tồn một ít kinh nghiệm, về phần theo như lời Trần Phong, nàng cũng không nhìn thấy, bắt quả nghe rất có đạo lý, liền không hề tranh luận.

Suy nghĩ một chút nói: "Vậy ta nhóm đi nhiều người địa phương đi, nhiều người địa phương, tương đối nơi này ta xem vẫn tương đối an toàn."

Trần Phong không đợi Nhạc San San nói xong, chính là lần nữa ngắt lời nói: "Bây giờ sắc trời đã tối, buổi tối tại không biết tình huống trong rừng rậm chạy đi, không thể nghỉ ngơi là đi chịu chết, hơn nữa từ trên bản đồ đến xem, chúng ta cần có tài liệu ngay tại xung quanh."

Nhạc San San lại là một hồi ngạc nhiên, bị Trần Phong hung không có tính tình, bắt quả nàng xem qua trường học cho địa đồ, tại phụ cận cũng không có đánh dấu có ma thú cùng khoáng vật tài nguyên, không khỏi có chút nghi vấn nói: "Làm sao có thể, ta xem qua địa đồ, chúng ta ở đây cái gì cũng không có nha."

"Đàn, nói người đàn người còn không tin, trường học sẽ có hảo tâm như vậy, lần lượt địa phương tra xét qua có hay không ma thú cùng quặng mỏ mà, địa đồ, là Triệu Bằng từ những cái kia quanh năm ở chỗ này du đãng dong binh trong miệng tìm hiểu ra, có thể nói là hết sức toàn diện cụ thể, liền một ít mười phần địa phương bí ẩn đều có đánh dấu, cho nên chúng ta không cần đi quá xa."

"Hơn nữa, thu thập tài liệu nhất định phải có dấu vết mà lần theo, làm tốt trừ tính chung, tuyệt đối không thể mù quáng, bằng không chạy tới chạy lui chẳng những lãng phí thời gian, lãng phí tinh lực, mà còn dễ dàng bại lộ mục tiêu, ở chỗ này lão sư cũng nói, sinh tử tất cả có thiên mệnh, người muốn phải không sợ bị người giết người cướp của, liền ngoan ngoan đi theo ta." Trần Phong ngạo mạn nói, không chút nào cho Nhạc San San một chút xú giấy dựa không gian.

Nhạc San San cũng tự nhiên biết theo như lời Trần Phong đều là sự thật, ở chỗ này, nhất định sẽ phát sinh rất nhiều giữa học viên giúp nhau đánh giết tranh đoạt tài liệu công việc, rốt cuộc tài liệu liền nhiều như vậy, mà nhân số như thế đông đảo, không đoạt mới là lạ.

Cứ như vậy, Trần Phong mang theo con mọn Nhạc San San, nhìn như chẳng có mục đích đi dạo, mà sắc trời cũng theo mây đen bao phủ mà trở nên càng thêm âm trầm, trên núi nhiệt độ hạ thấp vô cùng nhanh, một lát sau, Nhạc San San cũng đã là đông lạnh lạnh run, như không phải có nguyên khí hộ thể, nói không chừng hiện tại cũng thành Băng Mỹ Nhân nữa nha.

Ngay tại Nhạc San San sắp bị cái thời tiết mắc toi này như vậy sắp phát điên thời điểm.

Một mực ở phía trước dẫn đường Trần Phong, bỗng nhiên quay đầu lại quý dị cười nói: "Đêm nay chúng ta có thể ấm áp ngủ một giấc rồi."

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Huyết trảo mèo yêu

Lúc nói lời này, Trần Phong cười vô cùng là quý dị, điều này làm cho Nhạc San San có một loại dự cảm chẳng lành, lấy Trần Phong đặc biệt thích chiếm tiện nghi tính tình đến xem, Nhạc San San biết, đêm nay e rằng sẽ bị tên đáng chết hỗn đản nhục nhã.

Nghĩ được như vậy, Nhạc San San khuôn mặt đỏ bừng, không cho Trần Phong sắc mặt tốt, chỉ là hừ lạnh một tiếng nói: "Mà lại, ai mà thêm!" Bất quá bước chân hay là ngoan ngoãn đi theo Trần Phong, xem ra nàng thật sự là đông lạnh hư mất, cho dù bị Trần Phong chằm mút, cũng muốn tìm đến một cái ấm áp địa phương, đây là nhân tính nhu cầu.

Thấy được Trần Phong một bộ tràn đầy tự tin bộ dáng, Nhạc San San tự nhiên là tin tưởng không nghi ngờ Trần Phong có thể nói được thì làm được, căn cứ ngày bình thường Trần Phong tác phong đến xem, tuy hẳn nói chuyện phương diện rất cuồng, thế nhưng mỗi lần đều có thể nói được làm được.

Cho nên lần này, Nhạc San San cũng là chút nào không có hoài nghi Trần Phong thực lực.

Dựa theo địa đồ chỗ bày ra, tại căn cỗi chi địa cánh bắc, là một chỗ quy mô trung đẳng ẩm ướt đấy, mà Trần Phong hai người đi về hướng phương hướng chính là nơi này.

Tại ẩm ướt địa phía trên, Triệu Bằng cho trên bản đồ, ghi chú sinh sống ở nơi này vài loại ma thú, còn có Dược Thảo phân bố.

Hai người toàn lực thi triển khinh công, tại tiếp cận nửa cái canh giờ, mới khó khăn đi tới ẩm ướt địa biên giới khu vực.

Ẩm ướt địa khí hậu, hiển nhiên nếu so với vừa rồi căn cỗi chi địa muốn ôn hòa rất nhiều.

Ở chỗ này nghỉ lại ma thú, cũng là nhiều mặt.

Hai người vừa tới, chính là phát hiện, tại ẩm ướt địa ngoại vi, có rất nhiều chiếu lấp lánh, như là bảo thạch đồng dạng con mắt, tại dưới bóng đêm chiếu lấp lánh, thật là mỹ lệ, nhưng càng nhiều là dọa người.

Một đôi bảo thạch chính là một cái ma thú, hiện tại mắt to nhìn lại, toàn bộ rừng rậm tựa hồ cũng bị này một đôi đứng đầy bảo thạch nơi bao bọc.

Nhạc San San ngay từ đầu hay là rất hưng phấn, rốt cuộc thấy được như thế cảnh đẹp, hoặc nhiều hoặc ít có chút say mê.

Thế nhưng càng đi đi vào trong, nàng phải dựa vào Trần Phong càng gần, hiển nhiên nàng là sợ hãi.

"Trần Phong, chúng ta có thể hay không không tiến vào nha." Nhạc San San thanh âm nhu nhu, so với bình thường còn muốn ôn nhu tốt nhất vài lần, nghe Trần Phong cả người đều là mềm, từ đầu mềm đến gót chân.

"Như thế nào, ngươi không muốn tìm ấm áp địa phương à." Trần Phong không cho là đúng, tiếp tục nghênh ngang đi về phía trước, không có chút nào đem xung quanh ma thú để vào mắt.

Trần Phong đã tra xét qua, những cái này quý dị con mắt, là một loại gọi là huyết trảo mèo yêu cấp một ma thú, tuy thực lực chỉ là tương đương với võ đồ nhất trọng thiên, thế nhưng hành động tốc độ rất nhanh, võ đồ nhất trọng thiên cũng là rất khó bắt lấy bọn họ, thế nhưng đối với võ đồ ngũ trọng thiên Trần Phong mà nói, bọn người kia, quả thật chính là con kiến.

Đi đến một chỗ mèo yêu dày đặc nhất địa phương, Trần Phong dừng bước.

Ở đây nhiệt độ rõ ràng càng thêm ôn hòa, càng thêm thích hợp động thực vật sinh tồn cùng sinh sôi nảy nở, mà kể từ đó, ở đây cũng là rất nhiều động vật thường xuyên đoạt địa bản địa phương, lúc này nơi này bị mèo yêu chiếm giữ, nếu có cường đại ma thú đột kích, chúng có thể rất nhanh trốn đến trên cây đi, cũng không hết sức lo lắng.

Không hề có dấu hiệu, một mực cùng sau lưng Trần Phong, Nhạc San San cho rằng Trần Phong là muốn mang nàng đi tìm sơn động, chưa từng nghĩ, Trần Phong liên tiếp chương án đánh ra, trong chớp mắt đánh chết gần nhất mấy cái mèo yêu.

Trong lúc nhất thời, nhất thời hù dọa ngàn tầng sống, phụ cận mèo yêu nhất thời là gào thét lên bốn phía bồn tẩu.

"Ngươi làm cái gì vậy, đói bụng mà, thế nhưng là mèo thịt là thú nhả, không có thể ăn." Nhạc San San nhú mày hỏi.

Trần Phong cũng không phản ứng Nhạc San San, phối hợp cầm lấy đồ thăm chiến đao, đem huyết trào mèo yêu huyết phóng ra, vẩy vào phụ cận thảm thực vật phía trên, lập tức hai ngón bắn ra, một cái nhỏ nhỏ Hòa Cầu, thuận thế chui vào trong đó.

Tại nhiệt độ cao nung, những cái kia thảm thực vật rất nhanh chính là thiêu đốt lên.

Ẩm ướt thảm thực vật, tại nhiệt độ cao nung, tản mát ra từng trận khói xanh.

Cỏ cây khói xanh, hỗn hợp có huyết trào mèo yêu huyết tinh hương vị, cực kỳ gay mũi bốn phía truyền bá lên.

Mà Trần Phong làm xong những cái này, thì là lôi kéo tay của Nhạc San San núp vào.

Ma thú cái mũi, so với người cái mũi lợi hại hơn rất nhiều.

Trí nhớ của bọn nó không phải rất tốt, thế nhưng có một đôi cực kỳ ưu tú cái mũi.

Tại trong rừng, rắc rối phức tạp dưới đường, chúng cũng không hề nhớ rõ đường về nhà.

Thế nhưng chúng bén nhạy có chút biến thái cái mũi, hội phân biệt ra được, chính mình đường đi qua trên lưu lại chính mình mùi, cùng với mình thích ăn con mồi mùi.

Theo dõi lấy những cái này mùi, chúng có thể tìm được nhà của mình, hoặc là tự mình nghĩ ăn đồ ăn.

Mà Trần Phong đây là lần thứ hai lợi dụng chúng đặc tính này.

Có được khổng lồ Tùng Lâm sinh hoạt kinh nghiệm Trần Phong, đối với huyết trào mèo yêu loại sinh vật này, hẳn đã là rõ ràng mười phần thấu triệt.

Hơi trọng yếu hơn chính là, hẳn biết, ai sẽ thích huyết trào mèo yêu mùi.

Đó là một loại gọi là Ngân Hồ động vật.

Huyết trào mèo yêu đối với Ngân Hồ mà nói, có một loại khó có thể kháng cự sức hấp dẫn.

Thật giống như nữ nhân đối với nam nhân sức hấp dẫn đồng dạng, là đại tự nhiên giao phó động vật không thể kháng cự sức hấp dẫn.

Nhạc San San thấy được bộ dáng Trần Phong, như cũ là tỉnh tỉnh mê mê, không biết Trần Phong là đang làm gì đó.

"Người đây là làm gì vậy." Bụng lấy cái mũi, hiển nhiên Nhạc San San đối với loại này gay mũi hương vị, rất là không quen, nhẹ nhàng nhàu lên lông mi hỏi, mà lúc này, nâng kia một đôi con mắt lớn, đã là bị hun phiêu nước mắt nhĩ, như nước trong veo trông rất đẹp mắt, rất là mê người.

Trần Phong cười nói: "Ngồi đợi Ngân Hồ xuất ra."

Nhạc San San nghe xong, tự nhiên là chấn động.

Ngân Hồ cùng huyết trào mèo yêu đồng dạng, tương đồng cấp một ma thú.

Lực công kích đều không cao lắm, gặp phải thời điểm, thường thường hội đại chiến một trận, lấy Ngân Hồ hơi thắng chấm dứt, bởi vì Ngân Hồ tốc độ khá, cho nên đối với chiến, có thể chiếm thượng phong.

Thế nhưng là, lấy nhân loại tốc độ, muốn truy đuổi trên lấy tốc độ tăng trưởng Ngân Hồ, quả thực có chút khó, hơn nữa, gia hỏa này giao hoạt nhất, mặc dù tu vi cao thâm, nếu không có chọn dùng phương pháp thích hợp, liền ngay cả bóng dáng của nó cũng sẽ không thấy được.

Mà Ngân Hồ đối với Luyện Khí Sư mà nói, lại là một cái không thể không bắt bảo bối, bởi vì cái đuôi của nó, là luyện khí tuyệt hảo tài liệu, rất nhiều chủng loại vũ khí luyện chế, đều cần dùng đến Ngân Hồ cái đuôi.

Cho nên, đối với Ngân Hồ, Nhạc San San hay là hoặc nhiều hoặc ít có chút hiểu rõ.

Tại trong ấn tượng của nàng, Ngân Hồ vô cùng giao hoạt, tốc độ cực nhanh, công kích không cao, muốn bắt lấy chúng, chỉ có thể liều vận khí, mà nhìn bộ dáng Trần Phong, dường như hẳn có biện pháp đối phó Ngân Hồ, cái này mới khiến Nhạc San San hết sức kinh ngạc.

Rốt cuộc, loại này hấp dẫn Ngân Hồ phương pháp, Nhạc San San chưa bao giờ có nghe nói qua, tại cuốn sách ấy cũng không có giảng thuật như thế nào săn bắt Ngân Hồ phương pháp.

Ôm trong lòng lòng hiếu kỳ, Nhạc San San cùng Trần Phong không cần chờ thật lâu rất lâu, Nhạc San San nhiều lần đều từ lúc chớp mắt bên trong tỉnh lại, mắt thấy sắc trời đều nhanh đen, mà bọn họ còn không có tìm được một cái ẩnấp chỗ ở, Nhạc San San rốt cực mất đi kiên nhẫn.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 146: Dầm mưa li

"Không bằng chúng ta bốn phía đi một chút đi, nói không chừng có thể tìm đến huyết động, như thế chẳng có mục đích chờ đợi hạ xuống, tới khi nào tài năng đợi đến Ngân Hồ nha." Nhạc San San kiên nhẫn hao hết sạch, mười phần không tình nguyện thúc giục nói.

Trần Phong đang muốn để cho Nhạc San San an tĩnh lại.

Mà lúc này, kỳ tích phát sinh.

Xa xa, lặng yên không một tiếng động, thò ra một cái tướng mạo giáo hoạt tiêu gia hóa.

Sâu màu rậm nắng da lông, có thể rất là xảo diệu cùng trên mặt đất cảnh khô bại Diệp Dung hợp làm một thể, mà càng thêm để người chú ý chính là lỗ tai của nó cùng con mắt, không một không lộ ra xuất thần liệt giáo hoạt cảm giác.

Chỉ thấy Ngân Hồ rón ra rón rén xuất hiện ở một cây đại thụ, dùng cái mũi ngửi rất lâu, mới thử thăm dò về phía trước phóng ra một bước nhỏ, xác nhận không có nguy hiểm, lúc này mới vui mừng thoát chạy đến chết đi huyết trào mèo yêu bên cạnh, bắt đầu đồ ngọt nó ngày hôm nay với tư cách là phong phú đồ ăn.

Theo hán kia neho mắt lại hưởng thụ bộ dáng đó có thể thấy được, huyết trào mèo yêu huyết, đối với Ngân Hồ mà nói, quả thực có không thể kháng cự ma lực.

Có thể là bởi vì quá đói nguyên nhân a, Ngân Hồ đem trên mặt đất ba con huyết trào mèo yêu, ăn là chỉ còn lại xương cốt, mà bụng của nó, cũng là trở nên lão đại, xem ra quả thực là ăn no nê.

Mà từ đầu đến cuối, Trần Phong đều là để lại Nhạc San San không cho nàng hành động thiếu suy nghĩ, thẳng đến Ngân Hồ báo bữa ăn hoàn tất, mới lời kéo tay của Nhạc San San, nhảy ra bí ẩn rừng cây, cấp tốc hướng Ngân Hồ tới gần.

Mà Trần Phong nhảy ra trong tích tắc, giáo hoạt Ngân Hồ chính là phát hiện dị thường, cất bước bỏ chạy.

Chỉ là ăn quá nhiều, Ngân Hồ tốc độ so với bình thường giảm xuống không biết gấp bao nhiêu lần, hai người đuổi theo cũng không uống phí lực.

Trần Phong đã tính trước bộ dáng, cũng không vội lấy đuổi theo Ngân Hồ, cố ý thả chậm tốc độ, cùng Ngân Hồ bảo trì tại khoảng cách nhất định, không xa không gần từ từ đi theo.

Không bao lâu, Ngân Hồ chính là đi tới một chỗ thăm thực vật mười phần rậm rạp địa phương, một đầu chui vào trong đó, mà ở những cái này rậm rạp thực vật, chính là một cái thiên nhiên huyết động, huyết động quá mức bí ẩn, từ bên ngoài nhìn, căn bản vô pháp phát hiện.

Nhạc San San thấy được, tự nhiên là mừng rỡ không thôi, cuống quýt muốn đi lên đem những cái này thăm thực vật làm cho khai mở, chính lý xuất một con đường, để cho hai người có thể tự do đường ra.

Bất quá Trần Phong cũng không có để cho Nhạc San San như nguyện, một bả ngăn cản Nhạc San San.

"Làm gì vậy, chúng ta không phải muốn tìm huyết động cư trú sao, hiện tại tìm được, vì cái gì không cho ta tiến vào." Nhạc San San câu giận nói.

"Đồ đàn, lấy Ngân Hồ giáo hoạt tính tình, nếu như nó dám đem chúng ta đưa đến nó cửa nhà, tự nhiên là có chỗ để phòng." Trần Phong cơ trí nói.

"Mà lại, liên người hiểu nhiều lắm, nó một cái cấp một ma thú, còn có thể có cái gì bản lãnh thông thiên nhi không thành, ta sợ nó?" Nhạc San San một bộ không cho là đúng bộ dáng, đi lên muốn đi đem những cái kia thăm thực vật làm cho khai mở.

Trần Phong bắt đắc dĩ, ngực to mà không có não chỉ chính là có vốn liếng không nghĩ phương pháp người, không ôm chí lớn là chỉ không có vốn liếng không có đại não người, như thế nói đến, Nhạc San San hẳn là thuộc về phí trước, thông minh này, cũng không biết sao có thể sống đến lớn như vậy.

"Uy, dừng tay, những cái này thăm thực vật đều không phải Phổ thông thực vật, chúng hàm ẩn kịch độc, là Ngân Hồ thiên nhiên tốt nhất phòng hộ." Nói qua, Trần Phong chính là xung trận ngửa lên trước, cầm lấy trong tay đỏ thắm chiến đao, mở lên đường tới.

Tầm thường bình khí, gặp được những thực vật này, không thể nói trước cũng bị ăn mòn.

Mà Trần Phong đến, chất liệu cực kỳ biến thái, càng thêm đáng nhắc tới chính là, đao của hắn bản thân chính là hàm ếch Hỏa thuộc tính cùng với có được độc văn, đối phó loại này có độc thực vật mà nói, căn bản việc không đáng lo ngại.

Không bao lâu, Trần Phong đỏ thắm chiến đao, liền đem những cái này thăm thực vật chặt đứt, sau đó thanh lý xuất một mảnh đường nhỏ.

Mà cuối con đường nhỏ, tự nhiên là một chỗ khác thiên địa, như thế ngoại đảo nguyên.

Nơi này là một cái chỉ chứa một người thông qua sơn động.

Xem ra sơn động cũng không phải rất lớn, bởi vì từ cửa động liền có thể thấy được bên trong bởi vì nổi giận, mà đem toàn thân bộ lông đứng đầy lên Ngân Hồ.

Ngân Hồ nghe răng trợn mắt, muốn dọa lùi địch nhân, thế nhưng là Trần Phong há có thể bị chúng hù đến, rất dễ ý tiếp tục hướng trước.

Mà kia Ngân Hồ cũng là không có tính tình, một đao tối tăm mờ mịt ánh sáng lóe lên, chính là lấy tốc độ cực nhanh, hướng Trần Phong yết hầu kích xạ mà đến, không hề nghi ngờ Ngân Hồ này chỉ số thông minh chí cao, đã rõ ràng nắm giữ nhân loại thân thể chỗ hiểm vị trí.

Mà cùng lúc đó, theo này Ngân Hồ phát động công kích, trong động lần nữa thoát ra ba mảnh màu xám thân ảnh, mỗi một mảnh tốc độ đều là cực nhanh, làm cho người ta một loại hoa mắt cảm giác.

Trần Phong lơ đãng, vung lên trong tay đỏ thắm chiến đao, chỉ là một cái đối mặt, liền đem những Ngân Hồ này chém ở dưới đao.

Đem có thể sử dụng đến Ngân Hồ cái đuôi cắt bỏ thu được nhả trừ vật, sau đó hồ ly da lông, thì là chấp vá thành một trương sâu sắc chân lông, bày ra tại năm mét vuông lớn nhỏ trong huyết động, với tư cách là đêm nay chống lạnh chỉ vật.

Mười phần đáng tiếc chính là Ngân Hồ thịt, cùng kia huyết trào mèo yêu đồng dạng, cũng là thú, căn bản không có cách nào khác ăn.

Đã làm mấy ngày nay không đói bụng bụng, Trần Phong chỉ có thể là dàn xếp tốt những cái này về sau, ra ngoài đi săn.

"Ta ra ngoài tìm một chút ăn, bây giờ sắc trời đã tối, đem thức ăn nước uống đều chuẩn bị cho tốt, qua hôm nay chúng ta liền toàn lực thu thập những tài liệu kia." Trần Phong đem kế hoạch của mình nói ra, tranh thủ Nhạc San San đồng ý.

Đối với những thứ này, Nhạc San San không hề có khái niệm, năng lúc này, đã là hoàn toàn ý lại lấy Trần Phong, đã không còn ý nghĩ của mình, theo như lời Trần Phong, năng cũng chỉ có gật đầu phần.

Đi ra cửa động không bao lâu thời gian, Trần Phong chính là phát hiện một đầu trưởng thành Dã Trư.

Thực lực cũng là thấp đáng thương, cũng là cấp một ma thú, đối kháng võ đồ nhị trọng Thiên Đô sẽ có chút hết sức gia hòa.

Bất quá đồ chơi, tuy thực lực thấp, thế nhưng trên người bảo bối không ít.

Kia một đôi răng nanh, là luyện khí một loại cơ, móng heo có thể dùng tới gia tăng vũ khí tính dẻo dai, càng thêm đáng nhắc tới chính là, thịt của nó chất tiên mỹ, dùng để làm thịt nướng, quả thực là một cái lựa chọn tốt.

Dã Trư phản ứng tương đối chậm chạp, hành động có chút ngốc trệ, có thể sống tại Ma Thú Sâm Lâm lâu như vậy, chỉ là ý vào nó răng nanh, lực công kích nưòi phần, có thể xuyên thấu rất nhiều động vật cái bụng.

Mà Trần Phong thân pháp quý dị, phản ứng linh mãnh, tự nhiên sẽ không tại Dã Trư răng nanh phía trên thua thiệt, một đao chính là chung kết Dã Trư tánh mạng.

Loại này cực kỳ dễ dàng chiến đấu, để cho Trần Phong may mắn đề không nổi tinh thần, bất quá vì nhét đầy cái bao tử, cũng chỉ có thể là như thế hơi bị.

Trở lại chỗ ở, Trần Phong không có nghỉ ngơi, tại cửa động dâng lên đồng lửa, thuần thực nướng Dã Trư thịt.

Thịt vừa mới đã nướng chín thời điểm, trời không làm đẹp, chính là dưới nổi lên tích tí tách Tiểu Vũ.

Sơn mưa tới này, hàn đầy thu.

Đầu thu mưa, hơi hơi có chút lạnh.

Bất quá, này cũng không có ảnh hưởng đến hai người tâm tình, lúc này bọn họ vừa ăn thịt nướng, một bên hưng phấn huyền thuyên.

Chỗ động khẩu, Trần Phong ngồi trên mặt đất, đại khẩu nhai nuốt lấy thịt nướng, một bên, Nhạc San San hưng phấn như là một cái không lịch sự thể sự tiểu cô nương, miệng líu ríu không ngừng, nhìn ra được, năng lúc này hết sức vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Chia nhau hành động

Như không phải cùng Trần Phong một tổ, Nhạc San San không thể tin được, chính mình đêm nay nói không chừng hội đối bụng lặc, mà còn muốn mười phần chặt vật bị xói tại bên ngoài, tưởng tượng một chút đều cảm thấy hết sức chặt vật không chịu nổi.

"Cũng không biết, Phong Yến kia cái tự đại gia hỏa, có hay không như chúng ta đồng dạng may mắn nha." Trần Phong ý vị thâm trường nhìn phía ngoài mưa to, trong mồm ăn thịt nướng, mơ hồ không rõ nói.

Mà lúc này, Phong Yến mang theo chính mình tiểu đồng bọn, đang tại mười phần chặt vật dưới trận mưa to khó khăn bốn ba.

Nhà đột phong mưa liên tục, mấy nhà vui mừng mấy nhà buồn.

Càng thêm hã hê lòng người chính là, Phong Yến mấy người sau lưng, đi theo một đám con mắt bốc lên lục quang sói.

Này đàn sói, cũng là một tên đáng thương, hạ xuống mưa to lại không có chuẩn bị cho tốt đồ ăn, đói sắp chết thời điểm, phát hiện Phong Yến một đám, vì vậy liền hưng phấn đuổi theo, chờ mong hôm nay có thể nhét đầy cái bao tử.

...

Hai người nhét đầy cái bao tử, chính là tiến nhập trong động.

Trần Phong đem những cây dó cảnh ngăn ở cửa động, chế tác thành chướng ngại vật, nếu là có động vật cường ép xông tới, đó là một con đường chết.

Mà để bảo đảm tuyệt đối không sai, vẫn còn ở chỗ động khẩu, kết xuống cấm chế, một khi có vật thể không rõ xúc động, liền sẽ bị Trần Phong phát hiện.

Như thế như vậy một phen, hai người mới trong động an tâm nghỉ ngơi.

Bốn ba một ngày, hai người quả thực có chút mỏi mệt.

Cô nam quả nữ củi khô Liệt Hòa, vốn là một kiện nhân gian chuyện tốt.

Bất quá, lúc này Nhạc San San rất câu nệ, tìm một cái góc nhỏ, cùng y mà ngủ, nhìn nàng kia điềm đạm đáng thương bộ dáng, để cho Trần Phong nhận không được có một loại sinh lòng yêu thương xúc động.

Nhẹ nhàng cười cười, Trần Phong cũng là tìm hẻo lánh, ngồi ở xóp hồ ly trên da, bắt đầu ngồi xuống.

Hôm qua ban đêm, Minh Tiêu lão nhân cũng đã đem Thiên Quân rách nát đạo pháp truyền thụ cho Trần Phong.

Mà Trần Phong một mực chưa có tới kịp xem xét.

Lúc này thoáng có một chút nhàn rỗi, Trần Phong liền nhắm mắt dưỡng thần, bắt đầu tỉ mỉ nhớ lại trong đầu Thiên Quân đạo pháp.

đạo pháp so với Trần Phong trong tưởng tượng còn muốn tinh diệu một bậc, vô luận là chiêu thức, hay là vận công lộ tuyến, đều hiển thị rõ cao cấp vũ kỹ hình thức ban đầu.

Không thể không nói, tại vô giả chi cảnh, Vô sư chi cảnh, đây đều là một bộ biết tròn biết méo đạo pháp, phối hợp bây giờ đồ thẩm chiến đạo, hết sức phù hợp bây giờ Trần Phong.

Đầu tiên, Trần Phong đem đạo pháp khẩu quyết cùng với vận công lộ tuyến, chậm rãi cùng bản thân dung hợp được.

Vô giả tu hành nội dung quan trọng, muốn làm đến mất trong lòng bàn tay một, ba người công tác liên tục, hình thành trong tiềm thức sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật), tại đối địch bên trong, có thể thuận buồm xuôi gió sử dụng xuất ra, như vậy dung hợp một bước này, chính là ắt không thể thiếu một bước.

Chỉ là đạo pháp, chỉ là một cái tàn cuốn, mà tu bỏ một cái vũ kỹ chỗ thiếu hụt, cũng không phải là một sớm một chiều công việc, cần đang không ngừng rèn luyện bên trong tổng kết kinh nghiệm, mới có thể hoàn mỹ không tỳ vết đem cái này vũ kỹ toàn cảnh trở lại như cũ xuất ra.

Tuy Trần Phong thiên tư hơn người, kinh nghiệm phong phú, thế nhưng dung hợp đao pháp, hay là lãng phí hẳn không ít thời gian.

Rốt cuộc đây chỉ là một tàn cuốn, cần tóc chải ngược địa phương rất nhiều.

Một đêm, rất nhanh chính là đi qua, sau cơn mưa trời lại sáng, thời tiết tốt.

Đi qua cả đêm lành hội.

Nhìn. ; chánh bản chương và tiết r trên w(khắc tượng mạng lưới

Trần Phong chẳng những hoàn mỹ đem Thiên Quân đao pháp hoàn mỹ dung hợp, hơn nữa đối với từng cái chiêu thức huyền diệu cùng với công kích phương thức, cũng là rõ ràng bảy tám phần, chỉ bất quá có chút đáng tiếc chính là, Trần Phong không có đi qua thực chiến diễn luyện, cũng không thể hiểu thấu đáo mỗi một chiêu mỗi nhất thức tinh túy chỗ.

Bất quá khá tốt, bây giờ là tại Ma Thú Sơn Mạch, có rất nhiều thời gian mài giũa tân đao pháp.

Mở mắt, Trần Phong phát hiện, Nhạc San San không biết lúc nào, đã tỉnh lại.

Đi qua cả đêm nghỉ ngơi và hồi phục, Nhạc San San lúc này tinh thần hết sức chật ních.

Khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác rất là khả ái bộ dáng.

"Người tỉnh thật sớm." Trần Phong nói.

"Ừ, cuộc thi thời gian rất ngắn ngủi, cho nên không thể nằm ỳ rồi." Nhạc San San giả bộ nhẹ nhõm nói.

Đối với Trần Phong mà nói, lần này cuộc thi, khả năng cũng không phải rất trọng yếu, thế nhưng đối với nàng Nhạc San San mà nói, lần này cuộc thi, chính là nàng vận mạng bước ngoặt.

Trần Phong tự nhiên cũng là nhìn ra tâm tư của Nhạc San San, nhẹ nhàng cười nói: "Bây giờ sắc trời còn sớm, lúc này xuất phát, chúng ta không nhất định hội rơi sau lưng người khác."

Nhạc San San: "Ta cũng cho rằng như thế, rốt cuộc không phải mỗi người cũng như chúng ta đồng dạng may mắn tìm đến huyết động, bảo trì phong phú nguyên khí, đối với kẻ tiếp khiêu chiến, mới có thể thuận buồm xuôi gió." Khua lên lòng tin nói.

"Ừ, như vậy, chúng ta dẫn đầu thu thập chính là mỏ kim loại thạch cùng Dược Thảo, bởi vì những vật này, liền ít như vậy, thu thập đã xong cũng liền không có, mà ma thú lưu động tính rất lớn, chỉ cần chúng ta bảo trì thực lực, không lo bắt lấy bọn họ." Trần Phong Lãnh Tĩnh phân tích nói.

Tại bọn họ bây giờ địa điểm xung quanh, có không ít có thể dùng đến tài liệu, đầu tiên đáng vừa đi địa phương chính là tại ẩm ướt địa sườn đông Phương Tê quặng mỏ.

Phương Tê quặng mỏ rất nhiều năm trước chính là mỏ kim loại thạch cao sản khu, quanh năm có khai thác đội ở chỗ này hoạt động, hơn nữa nghe nói Phương Tê quặng mỏ có rất cao chất lượng khoáng thạch, nhìn ra được nơi này cũng là một chỗ lịch sử đã lâu địa phương.

Mà theo cao cấp khoáng thạch khai thác, tới nơi này hoạt động cường giả càng lúc càng nhiều, bị phát hiện một ít khai thác, phần lớn đã bị khai thác không còn, hơn nữa bởi vì khai thác mù quáng tính, dẫn đến Phương Tê quặng mỏ nhiều chỗ lún, hiện tại đâu hoàn cảnh hết sức ác liệt, tài nguyên khoáng sản mỏ kim loại thạch cũng là trở nên cực kỳ thưa thớt, không biết đi qua cuộc thi lần này, nơi này có thể hay không hình thành cái thứ hai hoang vu chỉ địa, cái gì cũng sai hoang vu chỉ địa.

Thông hướng Phương Tê quặng mỏ con đường, tại địa đồ trên giấy, đánh dấu rất nhiều hồng sắc xiên hình đồ án, biểu thị con đường không thông, mà bọn họ nhiệm vụ lần này, ít nhất phải thu thập năm khối một mét vuông hỏa thiết nguyên quặng, mới có thể thỏa mãn lần này luyện khí nhiệm vụ cần.

Bất quá, Nhạc San San cũng không có đồng ý đề nghị của Trần Phong.

Bởi vì cần thu thập tài liệu rất nhiều, nếu là hai người đều đi thu thập hỏa thiết nguyên quặng, không khỏi có chút lãng phí thời gian.

Nhạc San San đề nghị, hai người chia nhau hành động, do Nhạc San San phụ trách thu thập địa đồ xung quanh có ba loại quý hiếm thảo thực vật, mà Trần Phong thì đi tương đối khó khăn Phương Tê quặng mỏ thu thập hỏa thiết nguyên quặng.

Đối với này, Trần Phong là hết sức lo lắng, lấy Nhạc San San thực lực, chiêu chuộng thân hình, một mình đi thu thập, vạn nhất gặp được ma thú, tính nguy hiểm vẫn là hết sức to lớn.

"Cái này là không phải quá mạo hiểm." Trần Phong nhắc nhở.

Nhạc San San lại thái độ kiên quyết nói: "Chúng ta là đoàn đội, ta không muốn kéo đội ngũ chân sau, ta từng có quá tại Ma Thú Sơn Mạch thu thập Dược Thảo kinh nghiệm, hơn nữa lấy lực chiến đấu của ta, cộng thêm viễn trình bán chết Cung Tiền, đối phó lên cấp một ma thú tới, cũng không hề quá cố sức, chỉ cần số lượng không phải quá nhiều, ta còn là có thể tự bảo vệ mình."

Nhạc San San rất kiên quyết, không để cho Trần Phong chút nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 148: Phượng Tê quặng mỏ

Mà Trần Phong cũng biết, Nhạc San San mặc dù có cầu cùng hắn, nhưng cũng không nghĩ mọi chuyện đều tại Trần Phong dưới sự bảo vệ, dù sao lấy nàng muốn đi đường còn rất xa, mà Trần Phong cũng không thể từng giây từng phút đều thủ hộ tại Nhạc San San bên cạnh.

Trần Phong do dự một chút, hay là gạt đầu đáp ứng chia nhau hành động kế hoạch.

Không thể không nói, Phượng Tê quặng mỏ hiện trạng thật sự là vô cùng thâm hiểm, đi thông Phượng Tê quặng mỏ vài con đường, cũng bị bế tắc hoặc là sụp xuống, mà cự ly Trần Phong người gần nhất nhập khẩu, lại cũng để cho Trần Phong hảo một hồi Bạt Sơn Thiệp Thủy.

Từ buổi sáng đến giữa trưa, Trần Phong một mực ở chạy đi bên trong vượt qua, thái dương đang nhô lên cao thời điểm, Trần Phong lúc này mới khó khăn đi tới Phượng Tê quặng mỏ nhập khẩu chỗ.

Từ nơi này phụ cận tình huống đến xem, nhập khẩu, hẳn là hoang vu gần trăm năm.

Hoang vu lý do có rất nhiều, như là hái không, sụp xuống, có cường đại ma thú. . .

Thế nhưng vì có thể không lọt mắt một tia cơ hội, Trần Phong chỉ có thể là từng cái loại bỏ.

Tiến nhập nhập khẩu bên trong, chính là xuất hiện một cái nghiêng hướng phía dưới tiến lên đường hầm, đường hầm bên trong, che kín đá vụn mảnh, cùng với khô héo động vật phân và nước tiểu.

Trần Phong từ trong trữ vật giới chỉ, lấy ra đã sớm chuẩn bị cho tốt bó thuốc, bất quá này một ít hơi yếu hào quang, cũng không thể đề cao bao nhiêu tầm nhìn.

Bất quá này cũng không có làm khó Trần Phong, đi vào đường hầm bên trong việt có trên dưới một trăm thước cự ly, Trần Phong quan sát một chút phía sau, xác định không có ai đi theo chính mình, chính là triệu hoán ra vũ hồn của mình.

Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình, tuy tối như mực vô cùng xấu, nhưng rất thực dụng.

Đầu tiên, Luyện Hồn Vương Đình tản mát ra rồi quang, có thể điều tiết mạnh yếu.

Rót vào nguyên khí càng nhiều, cường độ lại càng cao, trái lại thì yếu.

Đem nguyên khí liên tục không ngừng rót vào trong đó, tầm nhìn đã tăng lên hơn mấy chục lần bộ dáng.

Đã làm có thể cam đoan thời gian dài nguyên khí cung ứng, Trần Phong không thể không vừa đi, một bên tu luyện bốn mạng pháp quyết, không ngừng tu luyện, không ngừng từ trong sơn động hấp thu tinh khiết vô cùng Thiên Địa Nguyên Khí.

Không thể không nói, ở chỗ này nguyên khí so với địa phương khác đều muốn phong phú một ít, Trần Phong từ nguyên khí đích nồng độ bên trong liên mơ hồ phát giác, ở đây nhất định còn có đại lượng khoáng thạch không có bị khai thác ra ngoài.

Muốn biết rõ, có thể với tư cách là tài liệu luyện khí khoáng thạch.

Cũng không phải đồng dạng khoáng thạch, những khoáng thạch này, hoặc nhiều hoặc ít đều có nhất định linh tính, là có thể không có lúc nào hấp thu Thiên Địa Nguyên Khí, tiến tới tiến hóa thành một loại có thể coi như tài liệu luyện khí khoáng thạch.

Mà hiểu rõ điểm này, Trần Phong trở nên có chút hưng phấn lên.

Bởi vì đối với người bình thường mà nói, phân biệt rõ khoáng thạch có hay không có đầy đủ linh tính, là hạng nhất mười phần rườm rà quá trình.

Thế nhưng đối với Trần Phong mà nói, quả thực là một bữa ăn sáng.

Bởi vì Luyện Hồn Vương Đình, vốn chính là một gian hiểm có Pháp Bảo, nó một cái đặc thù công năng chính là dùng để tìm tòi có chứa linh tính đồ vật, như là khoáng thạch, linh dược một loại đồ vật.

Đương nhiên chức năng này cũng không có biểu hiện rất biến thái, nó chỉ có thể ở đặc biệt phạm vi có chỗ cảm giác, cứu cây kết ngọn nguồn, cảm giác của nó phạm vi, còn là cùng người sử dụng tu vi cao thấp thành có quan hệ trực tiếp.

Bất quá hơn 10m cảm ứng cự ly, đối với Trần Phong mà nói, cũng là đủ, rốt cuộc trong sơn động, tầm mắt bị ngăn trở, nếu như cảm ứng vô cùng xa, hội tạo thành một ít cảm giác trên quấy nhiễu, ngược lại bất lợi với Trần Phong.

Trong sơn động đi một chút ngừng ngừng, Trần Phong rất nhanh chính là nhẹ nhõm tìm được ba khối bị di vong ở chỗ này hỏa thiết nguyên quang, bởi vì chúng mặt ngoài phong hoá cực kỳ nghiêm trọng, dựa theo tầm thường phương pháp, đã kết luận những cái này trở thành không thể dùng phế vật.

Thế nhưng Luyện Hồn Vương Đình cường đại cảm ứng năng lực, có thể xuyên qua đến trong đó, nhìn xem rõ ràng có thể hay không lợi dụng.

Từ bỏ hỏa thiết nguyên quang, Trần Phong còn có cái khác thu hoạch, nhất nhất đều là thu nhập vào trong trữ vật giới chỉ.

Dù sao Triệu Bằng cho nhẫn trữ vật phẩm giai hết sức cao, dung nạp lên này chút khoáng thạch, tự nhiên là không hề có áp lực.

Trong động cũng không thể nhìn thấy thái dương, cho nên cũng không biết đi qua bao lâu.

Tóm lại, Trần Phong đã đi rất sâu rất sâu, lại như cũ nhìn không đến phần cuối.

Bất quá tại đây dạng trong sơn động tiến lên, cũng không phải là cực kỳ nhàm chán.

Bởi vì ở chỗ này, thỉnh thoảng có thể thấy được hình dạng khác nhau hài cốt.

Có người, có ma thú.

Hơn nữa trên vách tường, có rất nhiều tranh đấu dấu vết.

Dù loại dấu hiệu cho thấy, tại đây dưới mặt đất, quả thực là khai quật qua phẩm chất cực cao khoáng thạch, lọt vào đồng hành người ngấp nghé, sau đó phát sinh chiến đấu đồ máu sự kiện.

Đối với những thứ này phoi thây hoang dã khô lâu, Trần Phong hay là hảo tâm phóng tới trong thạch động, sau đó phong bế, để tránh lọt vào hậu nhân phá hư cùng tiết độc.

Chút bất tri bất giác, Trần Phong đã chôn hơn mười bộ xương khô, bất quá hảo tâm của hắn cũng không có uống phí, đang đào sơn động trong quá trình, hắn còn là không ngừng phát hiện có thể lợi dụng khoáng thạch, hơn nữa, những cái này khô lâu, có chút là mình đi vào sau đó bị ma thú giết chết, có mấy cái, nhẫn trữ vật vẫn còn ở trên người, mà Trần Phong làm công việc tốt, tự nhiên cũng đem nhẫn trữ vật mượn gió bẻ măng bỏ vào chính mình nhẫn trữ vật trong tay.

Tuy những cái kia nhẫn trữ vật phẩm chất cũng không cao, thế nhưng trong đó cất giấu đồ vật thế nhưng là không ít, có kim tệ, khoáng thạch. . ., về phần một ít Dược Thảo đã héo rũ hư thối, còn có một ít vũ khí, Trần Phong đều không để vào mắt, thế nhưng phẩm chất đều là Thanh Đồng cấp, có khả năng bán một cái hảo giá tiền, không thể nói trước, lần này lữ trình, quả thật có thể xưng trên là một lần thu hoạch tương đối khá tâm bảo hành động, sau khi trở về, đem những Thanh Đồng này cấp vũ khí áo giáp, cầm đến chợ đêm phía trên, lại là một bả xa xỉ thu vào.

Đang lúc Trần Phong tiếp tục hướng thâm xử tìm kiếm thời điểm, đột nhiên, tại hướng trên đỉnh đầu Luyện Hồn Vương Đình, phát ra một tiếng tiếp cận thê lương phong kêu.

Từ Luyện Hồn Vương Đình kịch liệt chấn động tình huống đến xem, nhất định là nó phát hiện cái gì không được đồ vật.

Bằng không mà nói, đồng dạng khoáng thạch cùng linh dược, Luyện Hồn Vương Đình cũng không hề như thế phản ứng mãnh liệt.

Nhưng lần này đến cùng là vật gì, Trần Phong cũng là không hiểu ra sao, bởi vì hắn cũng là lần đầu tiên nhìn thấy Luyện Hồn Vương Đình có vội vã như vậy biểu hiện.

Trần Phong vì vậy vội vàng dựa theo Luyện Hồn Vương Đình chỉ thị phương hướng nhìn lại, chỉ thấy là một chỗ bóng loáng thạch bích, trên thạch bích hết sức bằng phẳng, có thể đem Luyện Hồn Vương Đình tán phát kỳ quang phản xạ mà đi, hết sức quý dị.

Mà Trần Phong cũng tia không chút do dự, vung lên trong tay chiến đao, oanh một chút chính là hướng kia thạch bích đập tới.

Thạch bích lên tiếng toái liệt xuất một đường vết rách, xuyên thấu qua lỗ hổng Trần Phong phát hiện, thạch bích, vậy mà khác có thuận theo thiên địa.

Trần Phong lần này mừng rỡ như điên, từ Luyện Hồn Vương Đình bất thường biểu hiện đến xem, cộng thêm có cổ quái vách tường, lần này nhất định có đại thu hoạch.

Không hề chậm trễ, Trần Phong lần nữa thi triển toàn lực hướng thạch bích đập tới, oanh một chút, chính là đánh bạc một cái động lớn xuất ra, đầy đủ Trần Phong chui vào.

Mà sau khi đi vào Trần Phong phát hiện, nơi này ngoại trừ khí tức có chút âm trầm ra, cũng không có nó dị thường của hấn chỗ, mà Luyện Hồn Vương Đình, lúc này như cũ là đang kịch liệt chấn động, hơn nữa chỉ hướng phương hướng như cũ là trên thạch bích.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 149: Khát máu Biên Bức

"Chẳng lẽ, thạch bích về sau còn có một phen Động Thiên?" Trần Phong bồn chồn, có chút dấn động, u mê lần nữa đem cái này thạch bích cũng là đánh bạc một đường vết rách, sau đó theo xé rách địa phương, khai thác xuất một cái động lớn xuất ra.

Trần Phong hết sức tiến vào trong động, đem y phục trên người đều là kéo ra một cái lỗ hổng.

Tại Luyện Hồn Vương Đình cường quang, như trước không có phát hiện cái gì khả nghi tồn tại, điều này làm cho Trần Phong không khỏi là nhú mày.

Hơn nữa càng thêm đáng giận chính là, hướng trên đỉnh đầu Luyện Hồn Vương Đình, như trước đang tại lại nhai chấn động lấy.

"Móa nó, không bức ta xuất tuyệt chiêu." Trần Phong mắng to một tiếng, cầm lấy trong tay đồ thăm chiến đao, ngưng tụ tí ti từng sợi nguyên khí tại ở trên, trong nháy mắt, đồ thăm chiến đao chịu tải đại lượng nguyên khí, phát ra từng đợt âm thanh vù vù.

Mà cùng lúc đó, Trần Phong cử đao chui vào thạch bích bên trong.

Toàn bộ thân đao đều là cắm vào thạch bích, mà theo thân đao chui vào trong đó, Trần Phong quỷ dị cười cười, nguyên khí lưu thông lộ tuyến vội vàng cái biến, trong nháy mắt, từ trên thân đao, bộc phát ra một hồi mãnh liệt nguyên khí ngược dòng.

Toàn bộ nguyên khí ngược dòng hết sức bá đạo, tại trên thạch bích dờn sông lấp biển xoay tròn.

Chỉ trong chốc lát, tại Trần Phong trước người, mây trắng xa thạch bích đều là xé rách ra một cái động lớn, có thể nói tài nghệ điêu luyện.

động chỉ là có thể cho Trần Phong một người thông qua, hơn nữa thành động bóng loáng, để cho Trần Phong một hồi sáng khoái.

Dựa theo Luyện Hồn Vương Đình nhắc nhở vị trí, Trần Phong không ngừng tiến lên, không biết ngang xuyên việt ít nhiều sơn động, Trần Phong mới phát hiện một chỗ mười phần địa phương cổ quái.

Tại cái này đen kịt âm u trong thạch động, tản ra từng trận âm khí, âm khí bức người không rét mà run.

Trần Phong mơ hồ cảm thấy, tại này trong sơn động, tựa hồ có khó lường ma thú chiếm giữ không sai.

Mà cùng lúc đó Luyện Hồn Vương Đình chấn động cái, cho thấy ở đây còn có cái khó lường bảo bối.

Trần Phong hai mắt néo một cái, có ma thú thù hồ bảo bối, nhất định là có thể ngộ nhưng không thể cầu Thiên Tài Địa Bảo, nhất thời Trần Phong quét qua mỗi một, khó nén vẻ hưng phấn, kích động trong sơn động bắt đầu đánh giá.

Có thể là bởi vì quá mức kích động nguyên nhân, Trần Phong không có thấy rõ ràng dưới chân tình hình giao thông, chính là cuống quýt phóng ra một bước.

Lần này ngược lại tốt rồi, một cước giẫm không, Trần Phong cả người Dương Thiên ngã quy.

Lần nữa khi tỉnh lại, Trần Phong chỉ cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

Khó C_ tượng U mạng lưới, duy nhất đang 6f bản R,)j nó z hấn TW đều là sách lậu SN

Cúi đầu vừa nhìn, lúc này mới phát hiện, tại dưới chân, quả nhiên có một cái mười phần cổ quái cửa động.

Sở dĩ nói vậy cái cửa động cổ quái, là bởi vì vậy cửa động tạo hình, cùng toàn bộ sơn động hình thành phong cách tuyệt không cùng.

Không giống với Trần Phong đi tới thì thấy son động, nơi này hiển nhiên là đi qua tinh điều tế trác, mỗi một tắc thạch bích đều là bóng loáng sạch sẽ, hơn nữa phía trên điêu khắc nhiều loại bích họa.

Hơn nữa, tại cái này nghiêng hướng phía dưới lối vào, còn có một tầng một tầng bậc thang vậy mà.

Lòng hiếu kỳ bình thường là xúc tiến nhân loại tiến bộ cái chìa khóa.

Mà lúc này Trần Phong, tự nhiên không thể thoát khỏi lòng hiếu kỳ thúc đẩy.

Trần Phong cũng muốn nhìn xem, cô quái nhập khẩu, trong đó đến cùng có như thế nào đồ vật, lại có thể để cho Luyện Hồn Vương Đình đều hơi bị chấn động.

Nhất giai hạ xuống, chưa có chạy xuất vài bước, Trần Phong đã cảm thấy từng đợt hàn ý từ bốn phương tám hướng đánh úp lại, mà thời hần kinh nghiệm nhiều năm phán đoán, lúc này đã có địch nhân cường đại để mắt tới chính mình.

Từ đối phương lộ ra xuất trong hơi thở, Trần Phong chỉ có thể tra xét đến vô tận tinh mạch, vô tận tử khí, một cỗ tử vong chi hơi thở, không ngừng đem Trần Phong lần lượt bao vây.

Trần Phong vội vàng dừng bước lại.

Bởi vì theo tử vong chi hơi thở lan tràn, Trần Phong rõ ràng kinh ngạc phát hiện, Luyện Hồn Vương Đình phát ra cường quang, vậy mà cũng bị tử vong chi hơi thở chỗ ngăn cản, tầm nhìn chỉ có vài mét bộ dáng.

Vài mét tầm nhìn, đối với như thế hung hiểm vạn phần huyết động mà nói, không thể nghi ngờ là một loại tìm đường chết cách làm, Trần Phong không thể không dừng bước lại dò xét tình huống.

Bất quá không chờ Trần Phong làm ra phản ứng, trước mặt một hồi mùi hôi thối, xông vào mũi, Trần Phong nhướng mày, nhìn chăm chú nhìn lại, chỉ thấy, một mực đen sì siêu đại hào Biên Bức, lộ ra bén nhọn răng nanh, hướng hắn đập vào mặt.

Trần Phong bị bất thành linh một màn bị hù nhảy dựng, bất quá cũng không có thất kinh, tại đây nghìn cân treo sợi tóc nguy hiểm bước ngoặt, Trần Phong giờ tay lên bên trong đồ thăm chiến đao, đối với kia cái vẻ mặt dữ tợn Biên Bức chính là một chút bỏ tới.

Đồ thăm chiến đao, tại hôn ám trong son động, nhất thời hào quang đại tác, giữa hồng quang từng đạo độc văn rõ ràng có thể thấy, một nhanh như chớp xu thế, hướng Biên Bức hèn mọn bị ối đầu chém tới.

Chỉ nghe ~~~~ dư âm lượn lờ quanh lưng ba ngày mà bên tai không dứt.

Trần Phong chỉ cảm thấy cổ tay run lên, cả người đều có chút mất trật tự.

Vừa rồi một đao, thế công cực kỳ mãnh liệt, thế nhưng là Biên Bức là vật gì.

Từ trước đến nay lấy nhanh nhẹn lấy xung, người tại hoàn cảnh như vậy, tầm mắt bị ngăn trở, hơn nữa không gian hẹp hòi, khó có thể phát huy toàn lực, thế nhưng là Biên Bức thì sẽ không, tuy hình thể so với tầm thường Biên Bức lớn hơn gấp mấy chục, thế nhưng tại đây trong son động trần trọc xê dịch không chút nào bị ngăn trở ngại, lúc này khát máu Biên Bức, không ngừng dễ dàng né tránh Trần Phong mạnh mẽ công kích, lại càng là mười phần sắc bén một đầu đánh tới Trần Phong lồng ngực.

Trong nháy mắt, Trần Phong trước người ngưng kết ra nguyên khí trảo, chỉ là một chút, liền bị hung mãnh vô cùng Biên Bức đụng nát.

Trần Phong nhất thời ngạc nhiên, lấy Biên Bức này mạnh mẽ hữu lực va đập độ có thể suy đoán ra, Biên Bức này, ít nhất cũng có võ giả nhất trọng thiên thực lực, nói cách khác, quả quyết sẽ không như thể nhẹ nhõm đem chính mình nguyên khí trảo đụng nát.

Đạp đạp đạp, Trần Phong liên tiếp rút lui vài bước, đâm vào trên thạch bích rồi mới dừng bước lại, dừng lại thời điểm sắc mặt hết sức khó coi, cổ họng cũng là ngẹn ngọt, phun ra một ngụm huyết tinh xuất ra, đánh tới thạch bích, tuôn rơi rơi vào cục đá.

"Thật mạnh! | Trần Phong trong miệng chỉ nói là xuất hai chữ này, cũng không nhiều ngôn, chính là lần nữa nhắc tới đồ thăm chiến đao, chuẩn bị cùng khát máu Biên Bức lần thứ hai giao thủ.

Lúc này, Trần Phong không chút nào tiếc rẻ nguyên khí, thi triển ra "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng, từng đạo như mưa màn đồng dạng đại phạm vi công kích, không lưu tình chút nào hướng Biên Bức các nơi chỗ hiểm oanh kích hạ xuống.

Mà mười phần quý dị là, tại khát máu trước mặt Biên Bức, Trần Phong quả thật giống như trò đùa, mỗi một lần lúc Trần Phong thân đao tiếp cận khát máu Biên Bức thời điểm, đều bị khát máu Biên Bức dễ dàng né tránh.

Một chiêu dừng tay, Trần Phong phát giác, đây là trọng sinh đến nay, lần đầu tiên gặp được khó giải quyết như vậy cảm giác, linh mẫn vô cùng khát máu Biên Bức, không chút nào cho Trần Phong bất kỳ một cái nào có thể tổn thương tới cơ hội của nó.

Mà Trần Phong một phen chiến đấu hạ xuống, cũng chỉ có một loại không chỗ chịu lực cảm giác sợ hãi, mà không chỉ như thế, khát máu Biên Bức, đã

liền tiếp ở trên người Trần Phong trọng kích vài, sắc bén hàm răng, chỉ cần nhẹ nhàng một cái khép mở, liền có thể đủ dễ dàng xé mở Trần Phong y phục cùng với làn da cơ bắp.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 150: Có gan người chạy a

Dựa theo dưới tình huống như vậy đi, Trần Phong biết, không chết tại Biên Bức này dưới hàm răng không thể.

Thế nhưng trong lúc nhất thời, Trần Phong vừa không có phương pháp thích hợp đem Biên Bức chế phục.

Tại cái son động này, chính là khát máu Biên Bức thiên hạ, khát máu Biên Bức chiến đấu, tự nhiên là thuận buồm xuôi gió, mà Trần Phong chỉ có đi theo bị đánh phần.

Đột nhiên, Trần Phong linh quang lóe lên.

Hắn nhớ tới Minh Tiêu lão nhân ngày ấy một đao chém giết ba người võ giả một màn.

Cùng Minh Tiêu lão nhân so sánh, tuy hai người thực lực sai biệt cách xa, thế nhưng có thể đem một đao kia phát huy được, dù cho chỉ có năm thành công hiệu, như vậy đối phó khát máu Biên Bức cũng là không nói chơi.

Chỉ là vạn phần đáng tiếc chính là, mấy ngày nay đến nay, Trần Phong cũng không có hảo hảo bình ổn tinh thần tu luyện Thiên Quân phá đao pháp.

Hiện tại dùng đến, chỉ có hồi hận phần.

Theo chiến đấu tiếp tục, Trần Phong cảm thấy, lấy thực lực của hắn bây giờ, tuy luôn chiếm cư hạ phong, thế nhưng nhất thời bán hội lại sẽ không bị khát máu Biên Bức giết chết.

Tuy khát máu Biên Bức hàm răng cực kỳ sắc bén, nhưng may mà không có kịch độc, mặc dù có mấy chỗ vết thương nhẹ, nhưng là không đến mức trí mạng.

Kể từ đó, Trần Phong chính là phóng khoáng tâm, cảm thấy cần phải thử một chút Thiên Quân đao pháp uy lực.

Tuy lúc trước không có hảo hảo luyện tập, thế nhưng Thiên Quân phá đao pháp hành công lộ tuyến cùng với khẩu quyết, hắn cũng đã cùng bản thân hoàn toàn dung hợp, muốn dùng, cũng chỉ là dễ như trở bàn tay, chỉ là một cái thuần thực cùng hòa hầu vấn đề mà thôi.

Hiện giờ trước mắt tình huống, Trần Phong phát hiện, đó là huyết Biên Bức luyện đao, không thể nghi ngờ là một cái mười phần cơ chế lựa chọn.

Nghĩ tới liền làm.

Trần Phong không để ý toàn thân huyết lẫn tăn bộ dáng, cũng không lo lắng đao pháp có điều mất làm, sẽ bị khát máu Biên Bức giết chết.

Rốt cuộc cầu phú quý trong nguy hiểm, đối với vũ kỹ lĩnh ngộ càng phải như vậy.

Chỉ có tại trong chiến đấu chân chính đi tới luyện chiến ý, mới có thể vừa đúng đúng mức nắm giữ Thiên Quân này phá đao pháp tình diệu chỗ.

Chỉ là một lát, Trần Phong chính là định ra tâm thần, trong niệm niệm nói: "Một phân thành hai, hai phần vì ba, tam đao hợp nhất, vừa vỡ Thiên Quân, Thiên Quân đao pháp."

QL khóc "Tượng v mạng lưới duy nhất B "Chánh bản {, 9 " nó (5 hấn K đều) là sách lậu m

Lập tức chính là Trần Phong một tiếng quát lớn, Thiên Quân đao pháp thức thứ nhất: Tam đao hợp nhất!

Trong lúc nhất thời, không trung mạnh mẽ vô cùng xuất hiện tam đao đao ảnh.

Từng cái đao ảnh đều mang theo xé rách thiên địa khổng lồ khí tức, hướng khát máu Biên Bức bao vây mà đi.

Thấy được như thế quý dị đao pháp, khát máu Biên Bức đầu tiên là sững sờ, bất quá chỉ là một lát, cơ cảnh dị thường khát máu Biên Bức, chính là tìm được nơi máu chốt, cánh hơi hơi trên không trung xoay tròn, thân thể chính là trên không trung hiện lên một đạo hắc sắc bóng dáng, trong chớp mắt chính là lui về phía sau mấy mét xa.

Mà Trần Phong đã sớm ngờ tới khát máu Biên Bức sẽ đến như vậy một tay, tuy bị đối phương né tránh, thế nhưng Trần Phong cũng không nóng vội.

Bởi vì hắn biết, khát máu Biên Bức tốc độ phản ứng cùng hành động tốc độ đều là ở trên hắn, xuất hiện kết quả như vậy, tự nhiên cũng là chuyện đương nhiên.

Bất quá tại khát máu Biên Bức thân thể đứng ở không trung một khắc này.

Trần Phong ba đạo đao ánh chính là phát sinh biến hóa.

Một phân thành hai, hai phân vì ba, tam đao hợp nhất, vừa vỡ Thiên Quân, Thiên Quân đao pháp.

Đao này phương pháp tinh túy chính là tại một cái biến chữ phía trên.

Một đao biến thành hai cái, hai cái biến thành ba cái, mỗi một lần biến hóa, đều là một lần lực lượng tăng phúc, đợi đến tam đao hợp nhất thời điểm, uy lực cũng là đạt đến chưa từng có mạnh mẽ trạng thái.

Mà sự biến hóa này quá trình, đối với ban đầu học giả mà nói, là một cái mười phần dài đằng đặc thời gian.

Cần không ngừng tôi luyện, mới có thể đem đao pháp biến hóa không chế tại một cái thời gian cực ngắn ở trong, tựa như Minh Tiêu lão nhân như vậy, đã không biết kinh lịch qua bao nhiêu lần sinh tử ma luyện tài năng có được thành tựu như vậy.

Mà Trần Phong đối với đao pháp, tuy có thể nói nhất lưu, thế nhưng cùng Minh Tiêu lão nhân so sánh với, vẫn kém hơn rất nhiều hỏa hầu.

Thế nhưng, không khéo léo không thành sách, cũng chính là Trần Phong vung đao chậm nguyên nhân.

Thiên Quân phá đao pháp thời gian duy trì bị kéo dài, thế cho nên tại tam đao hình thành thời điểm, bị khát máu Biên Bức xảo diệu né tránh.

Thế nhưng khát máu Biên Bức không nghĩ tới chính là, Trần Phong một chiêu thức, vậy mà có thể như thế dài dòng.

Hai phần vì ba còn không coi xong, vẫn còn có một chiêu cuối cùng tam đao hợp nhất.

Mà chính là này tam đao hợp nhất, Trần Phong nguyên bản tốc độ công kích tăng lên không chỉ là gấp đôi, chỉ là trong nháy mắt trong chớp mắt, cũng chính là khát máu Biên Bức vừa mới rất ổn thời điểm, Trần Phong tam đao hợp nhất chính là đi tới khát máu Biên Bức trước người.

Hô ~ không thể không nói, khát máu Biên Bức cơ cảnh trình độ, quả thật làm cho người tức lộn ruột.

Tại đây dạng gần cự ly, khát máu Biên Bức lại còn có thể đủ nhẹ nhõm tránh đi chỗ hiểm.

Bất quá, người tính không bằng trời tính, khát máu Biên Bức lợi hại hơn nữa, cũng khó chạy trốn từ vong vận mệnh.

Nó hơi nghiêng cánh, bị Trần Phong một đao chém xuống.

Toàn thân đỏ choét đỏ thẫm chiến đao, mặc dù không có mây may lưỡi đao tồn tại, thế nhưng tại Trần Phong cường đại kinh khí bao bọc, hay là vô kiên bất tòng, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, khát máu Biên Bức chính là mất đi cân đối, lung lay sắp đổ giữ vững được một lát, sau đó liền một tiếng, quảng xuống đất.

Mất đi cánh cheo chống, khát máu Biên Bức liền không có cách nào đắc chí hạ xuống.

Mà đỏ thẫm chiến đao hàm ẩn độc văn, chỉ là trong khoảnh khắc liền đánh tới khát máu trái tim của Biên Bức vị trí, vùng vẫy một lát, chính là đi đòi nhà ma.

Đến chết e rằng nó cũng không có suy nghĩ cẩn thận, rõ ràng là nắm chắc thắng lợi trong tay chiến đấu, tại sao lại thua đầu này?

Với tư cách là lần chiến đấu này người thắng, Trần Phong cũng không có biểu hiện ra quá lớn hưng phấn, bởi vì chỉ có hắn tự mình biết, vừa rồi một đao kia là có cơ nào bí quá hoá liều. , cũng may mắn chính mình nắm chắc hảo thời cơ, đem Thiên Quân phá đao pháp cuối cùng nhất thức, mạnh mẽ vô cùng hoàn thành, nếu không phải như thế, khát máu Biên Bức đợi đến hai phần vì ba kinh lực biến mất lỗ hổng, hoàn toàn có thể cho Trần Phong một kích trí mạng, bởi vì tốc độ của nó duy trì nó hoàn thành lần này công kích.

Lần này chiến đấu, vận khí cùng kinh nghiệm thực lực ba người thiếu một thứ cũng không được, bằng không bây giờ Trần Phong chính là một cỗ tử thi.

Nhìn khát máu Biên Bức quả thật là đi đòi nhà ma, Trần Phong lúc này mới vô lực co quắp té trên mặt đất.

Không thể không nói, cùng khát máu Biên Bức chiến đấu, thật thật dễ cho Trần Phong cảm nhận được vô cùng áp lực, nếu không phải Minh Tiêu lão nhân hảo tâm cho hắn thần kỳ đao pháp, Trần Phong khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Ý niệm tới đây, Trần Phong không khỏi là sinh lòng hận ý: "Móa nó, ta sẽ tới tìm mấy khối cuộc thi dùng tảng đá, ngươi về phần theo ta liều mạng mà, khá tốt lão tử thực lực phi phàm, nói cách khác, còn không bị ngươi này đen thui đồ chơi cho Khi com ăn rồi, nguyên rùa cả nhà ngươi đẻ trứng không có xác!"

Trần Phong há miệng chính là một trận mắng to, cuối cùng hay là chưa hết giận, giơ lên trong tay đồ thăm chiến đao, hung hăng hướng khát máu Biên Bức đầu nhìn lại, trong miệng giọng căm hận nói: "Ngươi không phải bay rất nhanh mà, ngươi không phải rất có thể chạy mà, ngươi không phải rất trâu bò mà, ngươi trốn a!" Nói qua, lách cách một đao chính là chém hạ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Nuốt Xùy~~ Thú Hồn

Theo phù một tiếng nhẹ vang lên, khát máu Biên Bức một khóa đầu lâu, chính là bị Trần Phong một phân thành hai, hồng bạch chi vật văng khắp nơi ra, như vậy Trần Phong thiếu chút nữa khô khóc một hồi nôn ọe.

Khinh bỉ nhìn nhìn khát máu Biên Bức buồn nôn miệng vết thương, đột nhiên con mắt của Trần Phong sáng ngời.

Hắn nhìn thấy một cái cực kỳ quý dị đồ vật, ngay tại khát máu Biên Bức sọ não bên trong.

Ngây ngốc nhìn nhìn, Trần Phong nhẹ giọng ni non nói: "Má ơi, quá hạnh phúc a, dĩ nhiên là Thú Hồn!"

Thú Hồn đồng đẳng với võ giả tu luyện võ Hồn Nhất loại đồ vật.

Võ giả gọi là Vũ Hồn, ma thú thì là xưng là Thú Hồn.

Mặc dù không có ma thú đều có chính mình bổn mạng Thú Hồn, thế nhưng tình hình chung phía dưới cũng không hề rơi xuống.

Bởi vì cấp thấp ma thú, Thú Hồn rất là yếu ớt, hội theo ma thú tử vong mà tán loạn.

Chỉ có trung cấp ma thú, có thể sánh ngang nhân loại võ giả chỉ cảnh cường giả ma thú, chúng Thú Hồn mới có thể tại tử vong thời điểm rơi xuống xuất ra.

Thế nhưng rơi xuống xác suất, cũng không phải là 100%.

Bởi vì chúng có thể trước khi chết trước một giây, lựa chọn Thú Hồn tự bạo, bởi như vậy liền là đồng quy vu tận kết cục.

Đây cũng là có rất ít người, dám khiêu chiến so với chính mình cùng đẳng cấp, hoặc là cao cùng mình đẳng cấp ma thú nguyên nhân.

Bởi vì cùng đẳng cấp Thú Hồn bạo tạc, cho dù là chen vào hai cái cánh cũng là khó có thể đào thoát thăng thiên.

Mà Trần Phong có thể may mắn giết chết khát máu Biên Bức, hoàn toàn là gặp vận may, tại cái này khát máu Biên Bức xem ra, Trần Phong chính là một cái cặn bã, đã là trong miệng bữa ăn tiết tấu, thế nhưng là không nghĩ tới Trần Phong hội trong chớp mắt cương (trạng thái), cho khát máu Biên Bức một cái một kích trí mạng, cảm giác này thật giống như một con kiến đột nhiên Bạo Tẩu cắn chết một cái lão sói vậy đuôi.

Mà chính là bởi vì như thế, khát máu Biên Bức liền tự bạo ý nghĩ còn không có bắt đầu sinh, đã chết ngửa mặt lên trời, ai biết đối phương đao độc tính lớn như vậy lặc, cơ hồ là trong chớp mắt chính là bị mất mạng.

Nhìn nhìn trong tay Thú Hồn, lơ mơ cảm thụ được khát máu Biên Bức nhân nhật nhiệt độ cơ thể, Trần Phong vui vô cùng, đè nén không được nội tâm kích động, thiếu chút nữa hưng phấn hô to lên tiếng, loại kia kích động tình cảnh, vô pháp nói rõ.

Trần Phong đánh giá chung quanh liếc một cái, phát hiện nơi này hết sức bí ẩn, nhất thời bán hội chắc có lẽ không có người đến đây.

Thế nhưng vì dự phòng vạn nhất, vẫn là đem mấy cái giao lộ đều thiết lập một tầng cấm chế, để tránh đụng phải phiền toái không cần thiết.

Vội vàng làm tốt những cái này, Trần Phong khoanh chân mà ngồi, đem kia khối Thú Hồn chặt chẽ nắm trong lòng bàn tay, nhắm mắt dưỡng thần.

Rất nhanh, Trần Phong liền đem khí tức điều đến mười phần vững vàng trạng thái, sau đó thúc dục pháp quyết, triệu hồi ra Luyện Hồn Vương Đình.

Luyện Hồn Vương Đình vừa ra, nhất thời trước đó chưa từng có run rẩy lên.

Loại kia run rẩy, đã vượt quá Trần Phong sức tưởng tượng.

Lúc này Luyện Hồn Vương Đình, như là một cái cực độ khát vọng đồ chơi hài tử, bỗng nhiên lấy được hân nhất tâm ái đồ chơi, sau đó hưng phấn khó có thể chính mình.

Mà Trần Phong, cũng là cảm động lấy cổ này vui sướng.

Tần Tốc đem trong tay Thú Hồn, thông qua pháp quyết kích hoạt.

Nhất thời, khí tức bình thân Thú Hồn, cũng đi theo Luyện Hồn Vương Đình run rẩy lên.

Hai người chấn động, đi qua Trần Phong không ngừng, từ từ đạt đến một cái tần suất, mà Luyện Hồn Vương Đình chính là hào quang đại tác.

Từ Luyện Hồn Vương Đình phía trên, để lộ ra một tầng vàng mênh mông sáng rọi, tia sáng kia, cực kỳ thần thánh, thật giống như kia cửu Thiên Chiến Phật Thánh Quang đồng dạng, tuy Trần Phong cũng chưa từng gặp qua cửu Thiên Chiến Phật, thế nhưng tại hân trong tung tưng, đây là hân gặp qua, nhất thần thánh hào quang a.

Thần thánh hào quang bên trong, lúc này không ngừng tuôn ra ra một đồng tới nghìn khó hiểu phù văn, một tên tiếp theo một tên, liên tiếp không ngừng từ Luyện Hồn Vương Đình bên trong chạy vội xuất ra, tại Trần Phong chỗ trong không gian, phảng phất giống như cây hoa anh đào rơi, tòn lên Trần Phong cả người đều là thần thánh vô cùng.

Cùng với Thú Hồn bên trong bàng đại năng lượng, không ngừng bị Luyện Hồn Vương Đình cẩn thận thăm dò đồng dạng một chút hấp thu.

Thân thể của Trần Phong bên trong, cũng là phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Những cái kia có chút thực chất hóa cơ vàng, tại Trần Phong trong kinh mạch lưu động tốc độ dần dần tăng nhanh, mà từ Trần Phong thân thể ra, dững mãnh vào kim sắc nguyên khí dây nhỏ, cũng là không ngừng tăng nhiều.

Bất quá đã lâu, Trần Phong kinh mạch chính là hoàn toàn bị loại này kim sắc dây nhỏ chỗ bế tắc, có chút hỗn loạn không chịu nổi bộ dáng.

Mà cảm thụ được cổ này bế tắc.

Trần Phong cảm thấy thân thể của mình đang tại kinh lịch trước đó chưa từng có thống khổ.

Lúc này kim sắc nguyên khí dây nhỏ, như từng đám cây cương châm đồng dạng, không ngừng kích thích hân mỗi một tắc kinh mạch.

Kinh mạch, từ trước đến nay là hướng đại não truyền tải tín hiệu cùng nguyên khí lưu động thông đạo.

Đối với cảm giác đau hết sức mẫn cảm.

Mà hiện giờ, những cái này kim sắc nguyên khí dây nhỏ, không ngừng trùng kích kinh mạch, tự nhiên mà vậy mang đến cho Trần Phong trước đó chưa từng có tính tai nạn đau nhức kịch liệt.

Nhiều lần Trần Phong đều bởi vì không thể nhẫn nại chịu loại thống khổ này, suýt nữa là té xỉu đi qua.

Bất quá chuyển thể làm người hân, là người của hai thế giới, sự nhẫn nại cùng với tính cách kiên nghị trình độ, tại phía xa thường nhân phía trên, cần rằng một cái chính là gắng gượng qua không thuộc mình đồng dạng thống khổ.

Thời gian một tia một tia xẹt qua, mà Thú Hồn cũng ở một tia một tia nhỏ đi.

Rốt cục, do nắm đầm lớn biến thành trứng ngỗng lớn nhỏ, sau đó là trứng vịt lớn nhỏ, sau đó là trứng gà lớn nhỏ, sau đó là chim cút trứng lớn nhỏ, sau đó là củ lạc lớn nhỏ, sau đó là hạt gạo lớn nhỏ.

Rốt cục, hóa thành hư vô, tiêu thất tại ở giữa thiên địa.

Mà quá trình này, nhìn như dài đằng đặc vô cùng, nhưng kì thực chỉ có một dưới buổi trưa mà thôi.

Luyện Hồn Vương Đình cường đại công hiệu, cơ hồ là nuốt Xùy~ đồng dạng, rất nhanh liền đem Thú Hồn năng lượng hấp thu hầu như không còn.

Với tư cách là một cái gần như vạn năng Pháp Bảo, chẳng những có thể đủ dung luyện dược liệu, Đan Dược, Thú Hồn, còn có rất nhiều bí ẩn và đặc thù công năng, ví dụ như kia cái tìm tòi khoáng thạch cùng dược liệu công năng, thực dụng tính rất cao.

Mà Luyện Hồn Vương Đình với tư cách là Trần Phong Vũ Hồn, như vậy nói đúng là Trần Phong sắp sửa kế thừa Luyện Hồn Vương Đình tất cả công

năng.

Luyện hóa một cái chỉ là Thú Hồn tự nhiên không nói chơi.

Nếu là có cơ hội có thể giết chết cường giả, sau đó không chế được đối phương Vũ Hồn, như vậy Trần Phong đồng dạng có thể luyện hóa.

Trần Phong lần nữa mở mắt thời điểm, khóe môi nhếch lên một vòng tiếu ý.

Tiểu ý nồng đậm, nếu để cho Triệu Bằng thấy được, khẳng định hồi tưởng lại, chỉ có lần kia tại lửa rồi hấn vũ kỹ thời điểm, Trần Phong mới có thể lộ ra cười như vậy cho, chỉ có lúc Trần Phong lửa gạt Triệu Bằng tiền thời điểm mới có thể lộ ra cười như vậy cho.

Mà lúc này, Trần Phong sở dĩ như vậy gian trá cười.

Là bởi vì, hấn rõ ràng phát hiện, hấn hiện tại, đã không phải mặc người chém giết tiểu Vũ đồ kiến hời.

Chỉ là không được một tháng công phu, hấn nắm trong tay thân thể này, từ võ đồ Nhị trọng thiên, hoàn thành người bình thường cần trăm năm hoặc là cả đời đều nhiệm vụ không thể hoàn thành, đó chính là đã trở thành một người mười lăm tuổi võ giả nhất trọng thiên cường giả!

Bất quá, này cũng không phải để cho Trần Phong cao hứng nguyên nhân.

Bởi vì thực lực gì gì đó, hấn có rất nhiều phương pháp đề thăng, hơn nữa tốc độ không chút nào thua kém cái tốc độ này.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 152: Ai so với ai khác ngu ngốc ít nhiều

Loại cảm giác này thật giống như hiện tại chơi Online Games, một cái chơi đến đỉnh cấp đi luyện biệt hiệu (*tiểu hào), nhất định so với không có chơi qua cái trò chơi này người mới tay mơ thăng cấp nhanh a, mà còn hội thiếu đi thiệt nhiều thiệt nhiều chỗ nhầm lẫn, đối với trong đó kiến thức, cũng là có chút bất phàm, có chút độc đáo, có chút dày công tôi luyện.

Bất quá bất kể là luyện biệt hiệu (*tiểu hào) hay là quý danh, có thể khiến Trần Phong cao hứng, tự nhiên là cho lực trạng bị thăng cấp.

Trần Phong hiện tại sở dĩ hội đắc chí thành bộ dáng, người cười sỗ tặc gáy, chỉ là bởi vì, hấn Vũ Hồn thăng cấp.

Muốn biết rõ, tại đại lục này, tất cả võ giả, cảm giác lúc tỉnh Vũ Hồn là cái gì, chính là cái gì, thức tỉnh thời điểm Vũ Hồn cấp bậc là cái gì, như vậy cả đời chính là cái gì, dù cho tu vi thông thiên, thiên tư hơn người, như vậy hấn Vũ Hồn cũng chỉ có thể là cấp bậc kia.

Mà bây giờ, Trần Phong Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đỉnh, có lúc ban đầu cấp một Vũ Hồn, biến thành cấp hai Vũ Hồn, nói ra chỉ sợ hội hù chết một cái đại lục người.

Bởi vì vậy, hoàn toàn phá vỡ Tu chân giới đối với Vũ Hồn nhận thức, đây là một kiện căn bản không thể nào là, tu chân một đường, vốn là nghịch thiên mà đi, mà phá vỡ tu chân quy tắc, lại càng là hướng Thương Thiên một loại khiêu khích!

Bây giờ đang ở hấn Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đỉnh phía trên, kia rách mướp bộ dáng, đã do Thú Hồn tinh hoa tu bổ hơn phân nửa, nhìn kỹ, chỉ có hai đạo cũng không tính quá sâu vết rạn tồn tại, cũng chính là, loại Trần Phong lần nữa đem này hai cái vết rạn tu bổ hoàn tất thời điểm, đó mới là Trần Phong mùa xuân!

Trần Phong đứng dậy, ngửa mặt cuồng tiếu không chỉ.

Cười một môi, mới cúi đầu hướng trên mặt đất khát máu Biên Bức thi thể nhìn lại.

Do võ đồ tấn thăng làm võ giả, tăng cường không chỉ là thực lực, càng thêm đã bao hàm các loại thần kỳ thần thông.

Nếu là bây giờ đang ở cho Trần Phong gặp được như vậy một cái khát máu Biên Bức, như vậy hấn liền có thể đủ để dàng thi triển "Linh Toàn Đoán Thể" thức thứ nhất linh hàng tướng nó chém giết, theo tu vi đề thăng, thủ đoạn của hấn tự nhiên cũng là nước lên thì thuyền lên.

Hơi trọng yếu hơn chính là, hấn bây giờ có thể có đủ lòng tin, có nắm chắc, nhìn thấu khát máu Biên Bức ban đầu là như thế nào né tránh công kích mình

rồi.

Tại tán chức, tuy rất vui vẻ, Trần Phong vẫn là đối với tại mới vừa rồi bị một cái con chuột bộ dáng Biên Bức hành hung thành như vậy canh cánh trong lòng, mà suy nghĩ sâu xa, Trần Phong kinh ngạc phát hiện, khát máu Biên Bức có thể né tránh công kích của mình, hoàn toàn là ý lại cùng khát máu Biên Bức chỗ nắm giữ một loại tuyệt kỹ.

Loại này tuyệt kỹ bị Trần Phong mệnh danh là thân thể chấn động, theo tuế nguyệt trôi qua, bị hậu nhân không ngừng tổng kết sau đó truyền lưu, đến vài tỷ năm, có cái gọi là Trung Hoa đại lục địa phương, truyền lưu hạng nhất tuyệt kỹ chính là bởi vậy nguyên sâu mà đến, bất quá danh tự xác thực biến thành tốt hơn nghe rồi, gọi là Triêm Y Thập Bát Địch.

Nắm giữ tuyệt kỹ, có thể tránh hơn phân nửa bộ phận tổn thương, đại thành người, có thể tại trăm người vây công, cũng không bị người bắt lấy một tia góc áo, thân pháp có thể nói là dung hợp với võ thuật tinh túy cùng với chân lý!

Chỉ là lúc này Trần Phong đều không ngờ rằng, chính mình trong lúc vô tình phát hiện một cái thân pháp, vậy mà sẽ có như thế kỳ diệu cơ duyên a.

Lần này tu luyện, dùng đi trọn một cái dưới buổi trưa.

Trần Phong đứng người lên đuổi cái lưng mệt mỏi, trong miệng lại càng là phun ra một ngụm thật dài trọc khí.

Vừa muốn quay người rời đi.

Tại hán thiết lập tại từng cái giao lộ cấm chế, chính là có dị thường tình huống.

Trần Phong nhưng mảy, trong lòng vui vẻ, "Chẳng lẽ lại có khát máu Biên Bức tới? Vậy cũng thật sự là vô cùng tốt, xem ra luyện hóa vương đình có hi vọng tại hôm nay được chữa trị hoàn thành!" Che dấu dưới nội tâm kích động, Trần Phong hướng cấm chế kia nhìn lại.

Chỉ bất quá, liếc một cái xem đi, trong mắt đều là thất vọng.

Không phải cái gì khát máu Biên Bức, mà là một người.

Một cái làn da ngăm đen người, con mắt nho nhỏ, như không phải lóe ra tham lam hào quang, có thể nhỏ đến không đáng kể.

Trần Phong nhú mày nhìn nhìn Lai Nhân, rõ ràng là người nam tử, lại mặc một bộ có chút tương tự nữ trang sườn xám, thật là làm cho người cười sặc sụa cách ăn mặc.

Hơn nữa thực lực cũng không phải rất lợi hại, chỉ có võ đồ ngũ trọng thiên, lại dám giống như Trần Phong, xâm nhập đến như thế tình huống phức tạp địa phương.

"Hắc hắc, ta nhận thức ngươi, ngươi choáng nha gọi Trần Phong đúng không?" Lai Nhân mới mở miệng, một cổ bất nam bất nữ công vịt cuống họng, hết sức chói tai khó nghe.

"Ngươi ai." Trần Phong không có hảo khí đích nói, không cần hỏi, Trần Phong cũng có thể biết, đối phương nhất định là Thiên Hạc học viện đệ tử, bất quá như vậy cận kề đệ tử, hán còn không có chút nào ấn tượng.

"Ta? Nói hay không đều không sao cả, nhưng nhìn ngươi lập tức sẽ chết vênh lên vênh lên trên mặt mũi, lão tử hay là thoải mái báo cho ngươi đi, nghe rõ, ta! Hoàng Nguyệt mạnh mẽ!" Lai Nhân ngữ khí mười phần lớn lối nói.

Trần Phong sững sờ, cũng không phải bởi vì đối phương nói rất ngu, mà là bởi vì Trần Phong nhìn không ra, đối phương chỗ nào làm được tự tin, có thể lớn lối như thế.

Lúc này Trần Phong, thực lực nội liễm, ngoại nhân sẽ không dễ dàng nhìn thấu tu vi của hán, trừ phi là cao hơn tự mình tu vi, thế nhưng muốn liếc một cái xem thấu, cũng là không có khả năng công việc.

Hiện tại Trần Phong thực lực, cũng là áp chế tại võ đồ ngũ trọng thiên, có lẽ đây chính là Hoàng Nguyệt này mạnh mẽ lớn lối nguyên nhân?

"Như thế nào, là không phải cảm giác có dừng khí như sấm bên tai bộ dáng." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ dương dương đắc ý nói.

Trần Phong thủ sẵn lỗ mũi, yên lặng nhìn nhìn Hoàng Nguyệt cổ giả bộ X.

"Ngươi, ngươi không đi hảo hảo thu thập tài liệu ứng phó cuộc thi, như thế nào có lòng dạ thanh thân theo ta ở chỗ này tán gẫu." Trần Phong hỏi.

"Tài liệu sao, ừ, đang ở đó." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ ngạo mạn chỉ Trần Phong dưới chân khát máu Biên Bức.

"Nó? Xin lỗi, là con mồi của ta, ngươi muốn, có thể đi bên trong nhìn xem." Trần Phong không chút nào nề tình.

"Ồ!!! A, lần đầu tiên thấy được như vậy không có mất tôn tử, lão tử muốn ngươi con mồi, là coi trọng ngươi, đừng cho mặt không biết xấu hổ." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ tính tình có vẻ như hết sức táo bạo, một lời không hợp lập tức mở miệng mắng chửi người, tuy như vậy tính tình dường như khó lấy sinh tồn, bất quá nhìn tuổi của hán cũng là mười bảy mười tám, võ đồ ngũ trọng thiên, coi như là thiên tư hơn người rồi, trong gia tộc, cũng hán là nhân vật số

má, cho nên cần rờ một chút cũng là hợp tình hợp lý, chỉ bất quá, Trần Phong không thích.

"Ta không cần người xem lên, nếu như không có chuyện, có thể lên." Trần Phong nhàn nhạt vung tay lên, không tại phản ứng Hoàng Nguyệt này mạnh mẽ, quơ lấy trên mặt đất khát máu Biên Bức thi thể, ném đến trong trũ vật giới chỉ, muốn quay người rời đi.

Mà lúc này Hoàng Nguyệt mạnh mẽ, vừa nhìn thấy trên ngón tay của Trần Phong giới chỉ, nhất thời nhãn tình sáng lên.

Hoàng Nguyệt mạnh mẽ tuy nhân phẩm không ra gì, thế nhưng con mắt cũng không mờ mẫn nha, hẳn tự nhiên có thể nhìn ra được, chiếc nhẫn kia, có thể là đồ tốt, mấy Vạn Kim tệ có thể mua được Nhất giai cao đẳng Công Pháp, thế nhưng mấy Vạn Kim tệ, thế nhưng là mua không được trũ vật giới chỉ nha, mà Trần Phong trũ vật giới chỉ, lại càng là siêu phẩm thoát tục, e rằng toàn bộ Vân Thủy Thành bán cũng mua không được chiếc nhẫn này, sợ lược định giá, ít nhất cũng phải mấy trăm Vạn Kim tệ.

Hoàng Nguyệt mạnh mẽ liền nhất thời sợ choáng váng, ai tm hội hoa mấy trăm Vạn Kim tệ mua một giới chỉ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Một đao phong hầu

Hắn hiện tại, chỉ có một ý nghĩ, đó chính là làm của riêng, sau đó bán đi, khi đó, hẳn chính là Vân Thủy Thành nhà giàu nhất, vừa ý cô nương nào không được ngoan ngoãn thần phục đâu, Nhạc San San là nữ thần thì như thế nào, lấy ra 200 vạn liền có thể đập chết toàn bộ Nhạc Gia!

Nữ lão sư xinh đẹp Thẩm Bích Dao thì như thế nào, hai trăm vạn tài phú ketchup, nghĩ cả nàng còn không phải phân ra giây phút công việc, cho dù là một phương bá chủ Lâm Tiên Nhi lại có thể thế nào, có thể đánh bại Du Đăng Giả sao? Muốn biết rõ, Du Đăng Giả thế nhưng là trả thù lao cái gì vậy cũng có thể làm ah.

Trong khoảng thời gian ngắn, Hoàng Nguyệt mạnh mẽ cảm giác nhân sinh của mình, tràn ngập vô hạn tốt đẹp, ước mơ thật đẹp, xinh đẹp làm hắn thùy tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) .

"Đứng lại!" Mắt thấy Trần Phong muốn quay người rời đi, Hoàng Nguyệt mạnh mẽ vội vàng quát lớn ở.

"Có việc nói, không có chuyện cút." Trần Phong cũng là nổi giận, tức giận nhĩ nói.

"Giới chỉ lưu lại, thả người cút." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ híp mắt buông xuống ngoan ngoãn, thế nhưng là như thế nào nghe đều có chút buồn cười, người khác dài tương đối uyển chuyển, thanh âm cũng là rất uyển chuyển, như không phải hắn lần nữa cường điệu hắn là nam, bất luận kẻ nào đều cho là hắn là thái giám.

"Ta ghét nhất có người nói thô tục, mà từ khi gặp mặt, người một mực sẽ không ngừng, đã như vậy, ta liền để cho người dừng lại a." Thanh âm chưa dứt, đồ thẩm chiến đao chính là lóe ra quỹ dị hào quang, xuất hiện ở trong tay Trần Phong.

Hoàng Nguyệt mạnh mẽ, không hề sợ hãi, cường đại lợi ích trước mặt, hẳn không sợ chút nào, trong chớp mắt chính là té ra vũ hồn của mình.

Trong tích tắc, toàn bộ trong động đều là bị hắn Vũ Hồn kỳ quang nơi bao bọc.

Trần Phong nhú mày nhìn lại.

Đối phương dĩ nhiên là Thú Hồn, bất quá không phải này đáng kinh ngạc, kinh ngạc là, Hoàng Nguyệt mạnh Thú Hồn, là một con chó!

Là một mảnh toàn thân hồng sắc chó, tên là xích chó!

Không thể không nói, đây là Trần Phong gặp qua nhất ghen ghét nhìn trần trối Vũ Hồn.

Vũ Hồn dĩ nhiên là một con chó, e rằng cái thằng này Vũ Hồn cảm giác lúc tỉnh, khẳng định có người cười đến rụng răng a.

Hơn nữa, nhìn chó này, trụi lủi bộ dáng, toàn thân một cọng lông cũng không có, cùng chủ nhân hắn đồng dạng, duy nhất có thể sử dụng hình dung từ chỉ có một, đó chính là đập đầu sầm.

"Thấy không, Vũ Hồn xích chó, truyền thuyết là tới từ địa ngục khiển trách người, hôm nay trước khi chết để cho người mở rộng tầm mắt, người có thể

an tâm đi." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ, một bộ tận thể quân chủ phạm nhi, phảng phát hần nói mỗi một câu, đều là đối với Trần Phong linh hồn tốt nhất thuyết minh.

Trong khi nói chuyện, Hoàng Nguyệt mạnh mẽ đã là không thể chờ đợi được vọt lên.

Tốc độ sao, coi như có thể, tối thiểu so với Trần Phong đánh chết đầu kia Dã Trư nhanh lên gấp bội.

Càng thêm làm Trần Phong cảm thấy có đánh một trận hứng thú là, Hoàng Nguyệt mạnh công kích phương thức, thập phần cổ quái, tương tự một loại Vũ Hồn kỹ vũ kỹ.

Nói như thế nào đây.

Vũ kỹ dựa theo có hay không dán hợp bản thân Vũ Hồn đặc tính, cũng phân là vì hai loại, một loại là Vũ Hồn kỹ, một loại là vũ kỹ.

Cùng đẳng cấp Vũ Hồn kỹ, nếu so với vũ kỹ lợi hại.

Ví dụ như Nhất giai cao cấp Vũ Hồn kỹ, có thể sánh ngang nhị giai cấp thấp vũ kỹ, trong đó chênh lệch một mực liền biết.

Bất quá, Hoàng Nguyệt mạnh vũ kỹ, tuy kết hợp được bản thân Vũ Hồn đặc tính, nhưng cũng không hết sức đầy đủ, chỉ có thể miễn cưỡng với tới Vũ Hồn kỹ biên giới khu vực.

Tỉ mỉ quan sát, Trần Phong phát hiện, đối phương sử dụng quả thực là Vũ Hồn kỹ, nhưng không phải vì xích chó chuyên môn thiết kế Vũ Hồn kỹ, mà là vì khuyến khoa động vật sói thiết kế, cho nên mới làm cho người ta một loại mười phần sệt sẹo kinh ngạc cảm giác.

Cho tới bây giờ, Trần Phong mới bùng tỉnh đại ngộ, trách không được người này hội ngộ cuồng như thế, xem ra chân chính dựa vào chính là lần nữa, này của hần cái vũ kỹ, tuy không thể cùng nhị giai cấp thấp vũ kỹ cùng cấp tồn thương, nhưng là cao hơn Nhất giai cấp vũ kỹ lợi hại trên như vậy một bậc.

Tại Thiên Hạc Học Viện, có được Nhất giai cao cấp vũ kỹ người có thể có mấy cái? Cho nên mới để cho Hoàng Nguyệt mạnh lòng tự tin như thế bành trướng, như thế can rờ, có can đảm hướng mỗi người khiêu chiến.

Thấy rõ lai lịch của đối phương, Trần Phong chính là không có dây dưa tiếp hào hứng.

Lặng lặng cùng chờ đợi Hoàng Nguyệt cường bức gần.

Mà lúc này Hoàng Nguyệt mạnh mẽ, mắt thấy cự ly Trần Phong chỉ có một bước ngắn, mà Trần Phong lại là như trước ngây ngốc đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, trong nội tâm mừng thầm "Quả nhiên là người ngu ngốc, tại đây chút tiền đồ, chính mình vừa ra tay đem hần sợ choáng váng, thật là một cái kinh sợ bao." Hoàng Nguyệt mạnh mẽ trong nội tâm mừng thầm.

Huy động trợ thủ đặc lực, từng đạo chỉ mạng trên không trung xẹt qua, hình thành hơn mười đạo đầu ngón tay kéo ra lưỡi dao sắc bén, đánh về phía Trần Phong sợ hãi.

Lấy Hoàng Nguyệt mạnh mẽ dĩ vãng kinh nghiệm chiến đấu, chỉ cần mình làm ăn xuất một chiêu này, đối phương đầu lâu, trong chớp mắt sẽ chia năm xẻ bảy.

Mà làm xong những cái này, Hoàng Nguyệt mạnh thân thể quý dị dừng lại, chỉ là nhìn đối phương chết bất đắc kỳ tử là được rồi.

Rồi biến mất chờ hần dừng lại, trước mắt vẫn không nhúc nhích Trần Phong, đột nhiên động.

Chỉ bất quá, động tác rất là loại ngu vk nờ~, mắt thấy Trần Phong bước về phía trước một bước, trong tay trường đao quét ngang, chính là Tấn Tốc thu tay lại, liền Hoàng Nguyệt mạnh góc áo cũng không có đụng phải, chính là thu đao vào vỏ.

Hoàng Nguyệt mạnh lúc này trong nội tâm cuồng hi, bất quá ngoài miệng hay là mắng "Ngu ngốc. . ."

Chỉ có ngắn ngủn hai chữ, Hoàng Nguyệt mạnh mẽ rõ ràng nói ra, chỉ là thanh âm lại chỉ có một chữ, bởi vì kia một chữ, bị hần sống sờ sờ kẹt tại trong cổ họng.

Hần kinh ngạc cảm giác, cổ họng của mình, nóng rát, thế nhưng không đau, phảng phát có một cái con muỗi đốt một phen đồng dạng, hần tự tay vừa sờ, lại nhìn hướng tay thời điểm, nhiều ra một tia đỏ tươi huyết.

Bất quá sau một khắc, hần âm âm trong chớp mắt chính là phù một tiếng, phun ra một đạo huyết màn.

Huyết màn như lao nhanh thác nước kích thích màn mưa, rất là mê người, trông rất đẹp mắt, chỉ bất quá, hần không có tâm Tư Hân thương, ngoe đầu, chính là rời đi thân thể.

"Đầu bạc Cuồng Đao, thật không lừa ta, như thế bá đạo lưỡi đao, chỉ là một hồi khí thế, liền có thể xé rách đối phương nguyên khí vòng bảo hộ, sau đó đem cổ họng của đối phương xé mở một đường vết rách, bởi vì đao nhanh chóng quá nhanh, cổ họng của đối phương chỉ có thể nhìn đạt được một tia tơ máu, thế nhưng, theo đối phương lực lượng ba động, liền đem miệng vết thương trong chớp mắt mở rộng, sau đó đạt tới một đao phong hầu kỳ diệu cảnh

giới." Trần Phong trong mắt dị sắc chớp động, kinh sợ khen Thiên Quân phá đảo kỳ diệu chỗ.

Mà tự Hoàng Nguyệt mạnh mẽ chỗ đứng lập vị trí, thạch bích lúc này cũng là phát ra một tiếng vang nhỏ,, thạch bích nhất thời chấn động, theo một tiếng ầm vang vang, Hoàng Nguyệt cường thân thạch bích, hóa thành bột mịn, xuất hiện một cái thân hình cự động.

Trần Phong cũng không làm trì hoãn, đại cát bước đi vào trong đó.

Trần Phong sờ dĩ bước vào trong đó, là bởi vì, kia khát máu Biên Bức sào huyết tường, chính là thạch bích, mà thạch bích, Trần Phong có thể cảm giác được rõ ràng, còn có một cái bị phong bế thông đạo.

Lấy Trần Phong trực giác, ở đây hẳn là dấu điểm lấy thần bí bí mật.

Bước vào trong đó, cái sơn động này, cùng khát máu Biên Bức chỗ huyết động quả nhiên là không có sai biệt, hết sức sạch sẽ, hơn nữa trên vách tường như trước có nào điêu khắc bích họa hết sức tinh xảo, hết sức làm người khác chú ý.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Thu hoạch ngoài ý muốn

Càng thêm đáng nhắc tới chính là, nơi này không khí, cũng không có vừa rồi chết như vậy tịch, đem so sánh ra, ngược lại có một loại tươi mát thần thánh khí tức.

Tại một cái hoang phế nhiều năm quảng mỗ bên trong, có thể có cảm giác như vậy, điều này làm cho Trần Phong cảm giác được vô cùng mới lạ, để cho hắn không thể không tăng nhanh bước tới bước chân.

Trần Phong tại Hắc Ám trong sơn động lục lợi tiến lên, đi ra rất khoảng cách xa, thẳng đến thấy không rõ lúc đến đường.

Ngay tại Trần Phong có chút hoài nghi trực giác của mình thời điểm.

Tại Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình kỳ quang chiếu rọi xuống, Trần Phong trong ánh mắt thoáng hiện một tia kinh nghi thần sắc.

Hắn lúc này, lại lần nữa thấy được mấy cỗ thi thể, bởi vì niên đại đã lâu nguyên nhân, những thi thể này sớm liền trở thành xương trắng.

Mà ở trong đó một cỗ nam nhân xương trắng phía trên, Trần Phong rõ ràng phát hiện một cái vật đen như mực, ngay tại người kia trên ngón giữa.

Đến gần vừa nhìn, Trần Phong phát hiện một mai giới chỉ.

Mà chiếc nhẫn này cho cảm giác của hắn, vô cùng quen thuộc, vô cùng thần thánh, phảng phất giống như ảo giác.

thoạt nhìn, cùng Phổ thông nhẫn trữ vật không có cái gì khu tên khác, bị Trần Phong cẩn thận quan sát, luôn là cảm thấy có một cỗ đoán không thấu hương vị hàm ẩn trong đó.

Duy nhất đáng nhắc tới chính là, chiếc nhẫn này, thuộc về Hắc Thiết Cấp cái khác bảo vật, mà có thể đeo chiếc nhẫn này, thực lực phải ở Võ sư phía trên tu vi.

Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí cũng tốt Pháp Bảo cũng tốt, tại Vân Thủy Thành địa phương nhỏ bé, quả thật giống như thần khí, là có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật.

Liền lấy Trần Phong đồ thăm chiến đao nói.

Trên phố người nhao nhao đồn đại, nói vậy thanh đao thuộc về Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí.

Mà chỉ có Trần Phong rõ ràng, Thanh Đồng cấp bậc vũ khí cùng Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí, đến cùng đến cỡ nào chênh lệch cực lớn.

Kỳ thật, nghiêm khắc một chút mà nói, đồ thăm chiến đao cấp bậc, chỉ có Thanh Đồng đỉnh cấp mà thôi, hơn nữa là Thanh Đồng đỉnh cấp bên trong tương đối bá đạo một loại.

Kể từ đó, không biết người đầu cho rằng đồ thăm chiến đao là Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí.

Thế nhưng là loại bọn họ chân chính gặp được Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí, sẽ rõ ràng phát hiện, Hắc Thiết Cấp đừng cùng Thanh Đồng cấp bậc ở giữa chênh lệch đến cùng đến cỡ nào to lớn, mà Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí hoặc là Pháp Bảo, đến cỡ nào cỡ nào khó được.

Hắc Thiết Cấp đừng, cũng không phải nói bất cứ người nào đều có thể có.

Có thể sử dụng Hắc Thiết Cấp đừng vũ khí hoặc là Pháp Bảo, ít nhất cũng là Vô sư cấp bậc, đây là thưởng thức, chỉ là tại mạnh mẽ hữu lực công kích, mọi người thường thường hội bỏ qua sự thật không cần tranh luận, tiến tới lừa mình dối người cho là mình con mắt thấy liền thật sự là.

Hiện tại, Trần Phong đi lên trước, từ kia cái trên thi thể, đem giới chỉ tháo xuống.

Toàn thân hắc sắc, cấp bậc xác thực giống như chính mình liệu nghĩ như vậy, là Hắc Thiết Cấp đừng, mặc dù chỉ là một mai giới chỉ, nhưng có thể đem một mai nhẫn chế tạo thành Hắc Thiết Cấp đừng, bên trong mờ ám xa xa không phải chỉ là để một mai giới chỉ đơn giản như vậy.

Trần Phong mãnh liệt phát giác được, chiếc nhẫn này, nhất định khác có một phen bí mật.

Mà bí mật này, đối với Trần Phong mà nói, cũng không tính là bí mật gì, bởi vì Luyện Hồn Vương Đình của hắn, ngoại trừ tâm bảo ra, còn có một cái hết sức đặc thù thực dụng công năng, đó chính là -- giám bảo.

Giám bảo chức năng này, là Luyện Hồn Vương Đình tiến hóa thành cấp hai về sau mới bị ban cho công năng, như đặt ở lúc trước, Trần Phong quả quyết không có như thế nắm chắc, có thể làm được tùy thời tùy chỗ kiên định bảo vật.

Mà bây giờ, Trần Phong liền đem chính mình vừa mới lấy được giới chỉ, bỏ trí vào triệu hoán đi ra Luyện Hồn Vương Đình bên trong.

Kết quả sâu sắc chứng thực Trần Phong phỏng đoán, chiếc nhẫn này, quả nhiên không giống bình thường.

Thông qua phóng thích Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình, đi qua một phen kiên định, chiếc nhẫn này tổng cộng có được ba cái thuộc tính.

Cái thứ nhất thuộc tính, biểu hiện tương đối bình thường, đương nhiên, nơi này bình thường, là đối với giới chỉ cái khác hai cái công năng mà nói, bệnh cũng không chỉ chức năng này thật là bình thường cái loại kia.

Chiếc nhẫn này, từ bỏ có được hư từ nạp giới công năng ra, còn có một cái có thể so với Hắc Thiết Cấp đừng phong ma rương công hiệu, tuy không gian của nó không lớn, nhưng có thể so với Hắc Thiết Cấp cái khác phong ma rương, quả thực là một đồ tốt.

Cái thứ hai công năng, nhất là để cho Trần Phong cảm thấy hai mắt tỏa sáng, đó chính là, chiếc nhẫn này, còn có nô dịch ma thú năng lực.

Đơn chỉ cần điểm này, cũng đủ để để cho Vân Thủy Thành tất cả võ giả hơi khiếp sợ, nhưng cấp bậc chỉ hạn tại cấp ba ma thú, số lượng 1 cái, vô pháp hạn mức cao nhất.

Mà Trần Phong lúc tiến vào chém giết Hấp Huyết Biên Bức chính là cấp ba ma thú.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, chiếc nhẫn này theo hắn người nắm giữ chết đi, lực lượng trôi mất rất nhiều, hiện tại chỉ có thể nô dịch cấp hai ma thú, quả thực có chút đáng tiếc.

Cái thứ ba công năng, thì biểu hiện là nhiều thuộc tính kháng tính, kháng tính biểu hiện phương diện vì rất nhiều phương diện, nhiều thuộc tính công kích đối với chiếc nhẫn này mà nói, cũng có thể đưa đến một cái giảm thấp tác dụng, như là độc, Hỏa, Băng, sét đều có được bất đồng kháng tính tăng thêm.

Này ba cái công năng, mỗi một chủng cũng có thể một mình độc lập xuất ra, với tư cách là một cái cường đại Pháp Bảo thuộc tính.

Điều này cũng từ một phương diện khác trình bày, Hắc Thiết Cấp Pháp Bảo khác hoặc là vũ khí, đến cùng so với Thanh Đồng cấp bậc cường giả đại ở chỗ nào.

Mà nếu như chiếc nhẫn này chỉ có này vài loại đặc tính, liền không đáng để cho Trần Phong ngạc nhiên.

Hơi trọng yếu hơn một chút là, mai này cốt giới, có được linh hồn của mình, tục xưng dẫn hồn khí, nó có thể tự mình chữa trị tổn hại, đương nhiên cũng sẽ năng lượng hao hết.

Đối với chữa trị, cùng Luyện Hồn Vương Đình cũng là hết sức tương tự, đó chính là Thôn Phệ Thú hồn kết tinh, hơn nữa bất đồng cấp bậc chữa trị trình độ cũng là không đồng nhất, đối số lượng yêu cầu cũng là hết sức to lớn, tối đa có thể tăng lên tới Bạch Ngân Cấp đừng, bất quá dù vậy, Trần Phong đã rất là vui vẻ.

Đem cốt giới vội vàng thu vào, xác định nơi này không hề có cái khác bảo bối thời điểm, Trần Phong chính là lại lần nữa vào bên trong xâm nhập.

Bất quá làm Trần Phong cảm thấy thất vọng chính là, kể tiếp lộ trình bên trong, Trần Phong chính là không có phát hiện để cho hắn cảm thấy hai mắt tỏa sáng bảo bối, đương nhiên nhiệm vụ lần này cần có tài liệu, tại kế tiếp lộ trình bên trong, hay là thuận lợi thu thập đã đủ rồi, coi như là chuyển đi này

không tệ.

Mà loại Trần Phong cấp tốc rời đi son động trở lại chỗ ở thời điểm, sắc trời đã là hoàn toàn đen lại.

Trở lại trong động, Trần Phong đầu nhất thời một hồi, bởi vì Nhạc San San cũng không trở về.

Này có thể để cho Trần Phong rất là lo lắng.

Nhạc San San thực lực có hạn, hơi trọng yếu hơn một chút là, Nhạc San San từ nhỏ là nuông chiều từ bé, đối với dã ngoại sinh tồn kinh nghiệm, lại càng là cực kỳ khuyết thiếu, nếu là nàng gặp được nguy hiểm gì, khó tránh khỏi sẽ có bất trắc.

Nghĩ tới đây, Trần Phong không để ý có chút mệt mỏi thân thể, vội vàng đuổi ra, theo sau Nhạc San San lưu lại trong không khí tức, một đường truy tìm.

Bất quá hần mới vừa đi ra không có rất xa, chính là thấy được một cái thân ảnh quen thuộc.

Đánh một tiếng gọi, Trần Phong đứng ở chỗ cũ chờ đợi Nhạc San San, lúc Nhạc San San đến gần, Trần Phong rõ ràng phát hiện, lúc này Nhạc San San tại buổi sáng chắc hẳn, quả thực là đại biến dạng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 155: Hỏa Nguyên Kết Tinh

Lúc này Nhạc San San, sớm đã không còn loại kia tiên nữ đồng dạng khuynh quốc khuynh thành, mà là trở nên hết sức chật vật, xem ra ngày hôm nay Nhạc San San kinh lịch không ít.

Lời không nói nhiều, Trần Phong vội vàng đem Nhạc San San mang về trong động, vì Nhạc San San khôi phục mất đi nguyên khí, Nhạc San San sắc mặt tái nhợt, lúc này mới từ từ leo lên một tầng đồ ửng, mà cả người trở nên khí sắc bình thường.

"Người, làm sao vậy." Trần Phong ân cần hỏi han, hần thật sự không nghĩ được, Nhạc San San đến cùng gặp cái gì, mới có thể biến thành hiện giờ bộ dáng.

Muốn biết rõ, tại Nhạc San San đi một khu vực như vậy trong, trên bản đồ nhưng cũng không có đánh dấu cái gì lợi hại ma thú.

Nhạc San San rất là thắng thần thành khẩn, đối với Trần Phong nghi vấn, nàng không có chút nào giấu diếm, một năm một mười đem kinh nghiệm của mình nhất nhất nói với Trần Phong xuất ra.

Nguyên lai, Nhạc San San dựa theo địa đồ chỉ thị một đường tiến lên thời điểm, vừa lên buổi trưa, cũng không có chút nào thu hoạch, nàng muốn nhận tụ tập thảo được, tại nàng đi thời điểm, như cùng là đã mọc cánh chạy.

Mà Nhạc San San không chút nào cam tâm, chỉ có thể là tìm kiếm khắp nơi, từ từ nàng liền trạch hướng địa đồ chỗ đánh dấu một ít vị trí, ngược lại là đi đến một chỗ quái thạch đá lờ mờ địa phương.

Cái chỗ này, đến bây giờ Nhạc San San cũng không có làm minh bạch là địa phương gì, tên gọi là gì, rốt cuộc, cũng không có tại địa đồ kỷ lục ở trong, về phần trên bản đồ vì cái gì không đánh dấu cái chỗ này nguyên nhân, Nhạc San San đến bây giờ cũng là không nghĩ minh bạch.

Tại cái này quái thạch đá lờ mờ địa phương, vốn Nhạc San San không có tính toán dừng lại một lát.

Thế nhưng ô may mắn nội tâm, Nhạc San San hay là bước vào trong đó.

Mà chính là nàng một cái cử chỉ vô tâm, mới đem nàng biến thành chật vật bộ dáng.

Tại nàng đến gần quái thạch đá lờ mờ địa phương, Nhạc San San ngoài ý muốn phát hiện một cái hố to.

Nhạc San San thật sự nghĩ mãi mà không rõ, đại sơn liên miên sơn mạch, tại sao có thể có như vậy một cái hố to đâu, hơn nữa cái rãnh to này bên trong tràn ngập Hòa thuộc tính khí tức.

Bởi vì Nhạc San San là một người Luyện Khí Sư nguyên nhân, cho nên nàng đối với những Hỏa thuộc tính này khí tức, hết sức miễn cảm, mà cũng chính là bởi vì như thế, nàng cũng đã nhận ra nơi này không giống bình thường.

Đi vào, hỏ to bốn phía vách đá, đều biến thành hết sức bằng phẳng, hơn nữa kia cái bằng phẳng xu thế, rất là quái dị, như là có người từ phía trên trên vút xuống tới một người đồ vật, đem nơi này đập ra một cái hố.

Đối với cái này cái phỏng đoán duy nhất giải thích hợp lý chính là, thiên ngoại thiên thạch.

Thế nhưng là, lớn như vậy sa hố, nhiều hơn bao lớn thiên thạch tài năng làm được như thế khoa trương tình trạng nha.

Hơn nữa càng thêm làm cho người suy nghĩ sâu xa chính là, thiên thạch đáp xuống nên ở nơi này, thiên thạch đi đâu vậy đâu này?

Những cái này nghi vấn, đều là Nhạc San San nghĩ vỡ đầu xác cũng nghĩ không thông, mà nàng cũng không có tâm tư tiếp tục suy nghĩ hạ xuống, chỉ có thể là lẳng lặng hướng thăm xừ tìm kiếm.

Có rất nhiều được liệu, chính là thích như vậy sinh tồn hoàn cảnh.

Thật giống như có rất nhiều động vật, cho dù ở dưới âm hơn mười độ địa phương, cũng có thể qua sinh khí dồi dào sinh tồn đồng dạng.

Tại cái này chỗ thần kỳ, không có cái gì là không thể nào.

Cho dù là nơi này tràn ngập Hỏa thuộc tính khí tức, Nhạc San San cũng là cảm thấy, nơi này nói không chừng sẽ có mình muốn được liệu sinh tồn, rất cuộc cuộc sống của Được Thảo đặc tính vô cùng kỳ quái.

Chưa có chạy bao lâu, nàng chính là hai mắt tỏa sáng.

Để cho nàng hai mắt tỏa sáng cũng không phải nói nàng phát hiện bảo bối gì, mà là phát hiện một tảng đá.

Đây là một loại hình dạng nhan sắc mười phần đột ngột tảng đá, cái này mới khiến Nhạc San San liếc một cái liền như ngừng lại chỗ đó.

Toàn thân đỏ choét tảng đá, trong sáng tinh lặng, tựa như tiên ngọc, này mấy cái đặc tính, đủ để cho Nhạc San San dừng bước lại ngừng chân quan sát.

Bởi vì nàng cảm thấy, tảng đá, cùng trên sách chỗ thuật Hóa Nguyên Kết Tinh hết sức kết tinh, đến gần, đi qua cẩn thận quan sát, Nhạc San San có thể xác nhận, đây chính là các nàng nhiệm vụ danh sách bên trong, vài loại quảng hiếm thấy thạch một loại, tên là Hóa Nguyên Kết Tinh, khai thác độ khó hết sức cao.

khai thác độ khó, chủ yếu là vài loại tại Hóa Nguyên Kết Tinh cực cao nhiệt độ phía trên, Nhạc San San phí cả buổi nhiệt tình, đem mình như vậy rất chặt vật, mới cho tới cỡ lòng bàn tay một ít khối, sau khi nói xong, Nhạc San San chu miệng nhỏ, một bộ mười phần khó chịu bộ dáng, làm nũng lên.

Trần Phong sau khi nghe xong, lại không có biểu hiện ra một tia đồng tình vẻ, bởi vì đối với thu thập tài liệu loại sự tình này nhi mà nói, khó người sẽ không, hội người không khó, thế gian mọi sự, cũng phải nói một cái phương pháp.

Cũng không có nói năng rườm rà, Trần Phong chính là đi chuẩn bị cơm tối.

Cơm tối rất phong phú, có Trần Phong một đường thu thập trở về quả đại, cùng với thịt nướng gì gì đó.

Vội vàng ăn cơm xong, quá nhanh cắn ăn về sau Nhạc San San, tâm tình rõ ràng tốt lên rất nhiều, trong mắt tràn ngập Kỳ Ký nói: "Chúng ta ngày hôm nay chính là thu thập vài loại tài liệu, dựa theo tiến độ này, ngày mai lúc này, chúng ta sẽ tiến đến cái khác vài loại tài liệu, liền có thể luyện chế trang bị."

Nhìn ra được, Nhạc San San như cũ là hết sức để ý lần này cuộc thi, hết sức để ý lần này kết quả.

Bởi vì bất kể thế nào nói, kết quả này đối với nàng mà nói, đều hiện vạn phần trọng yếu.

"Tại sao là ngày mai, muốn ta nhìn, hiện tại chúng ta liền có thể luyện chế ra nha." Trần Phong thoải mái duỗi cái lưng mệt mỏi, nằm ở mềm nhẵn vô cùng trên mặt thảm, thanh thoi nói.

Nhạc San San nghe xong, cũng không có chút nào về hưng phấn, chỉ là do dự nói: "Ta biết ngươi là muốn an ủi ta mà thôi, không quan hệ, ngày hôm nay ta chờ thật là lâu, nhiều hơn nữa chờ đợi ngày này cũng là không sao cả." Nhạc San San lạnh nhạt cười.

"Mà lại, ta cũng không có tâm tư trên chọc ngươi, ta nói đều thật sự là." Trần Phong bữu môi nói.

Nhạc San San không biết Trần Phong chỗ nào làm được tự tin, cho rằng Trần Phong nhất định là thu thập đủ rồi tất cả tài liệu, cố ý gạt chính mình, chính là về mặt kinh hỉ nhưng lại không dám xác nhận mà hỏi: "Ngươi nói là, ngươi thu thập được tất cả tài liệu?"

"Vậy không phải." Trần Phong thẳng thắn thành khẩn nói.

"Vậy ngươi đắc ý cái gì, khi dễ ta rất khỏe chơi đúng không." Nhạc San San cả giận nói.

"Người xem người, lại đây, người không thể nghe ta đem lời nói xong à." Trần Phong nói.

Nhạc San San người xinh đẹp vô cùng, thể nhưng tính cách tính tình sao, quả thực có chút khó hầu hạ, động một chút lại tức giận, để cho Trần Phong cảm thấy hết sức đầu đại, hết sức không chịu nổi.

"Người nói chính là, ta lại không có nói không nghe." Nhạc San San như cũ là bĩu môi, bất quá nhìn trong mắt nàng Kỳ Kỳ thần sắc, hiển nhiên nàng cũng là có chút điểm tin tưởng lời của Trần Phong.

"Ta nói cho đúng là, chúng ta trước không muốn luyện chế phong hành hộ giấy, đêm nay chúng ta có thể hoàn thành Loa Văn Xích Hồng Giáp luyện chế, người có thể minh bạch?" Trần Phong ý hữu sở chỉ (*) nói.

Nhạc San San nhủ mảy nghĩ nghĩ.

Coi như là luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp, lấy hai người bọn họ hiện tại bắt được tài liệu đến xem, lấy Nhạc San San nhận thức trình độ đến xem, cũng là xa xa không đủ, ít nhất còn có hai ba loại tài liệu không có thu thập được.

"Không rõ, người căn bản chính là tại trêu chọc ta chơi đầu a, hừ!" Nhạc San San khề nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 156: Xấu bực tổ ba người

Trần Phong bắt đầu dĩ nhún vai, cũng không cùng Nhạc San San tranh luận cái gì, sự thật thắng tại hùng biện, chỉ có đem nói biến thành sự thật, mới có thể ai cũng khoái.

"Người không tin đó là sự tình của người, bất quá đêm nay người cũng đừng nghĩ ngủ, mang ta đi người nói cái địa phương kia, ta đi giúp người luyện chế Hỏa thuộc tính Loa Văn Xích Hồng Giáp." Trần Phong đối với Nhạc San San nháy mắt mấy cái, ngữ khí mười phần ái muội nói.

Nhạc San San mượn cơ trốn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái, cũng không có nhiều lời, hai người dường như là đánh cuộc tựa như, đứng dậy liền đi, kia cái tiêu sái.

Nhạc San San ở phía trước dẫn đường.

Tuy lúc ban ngày, nàng đã đi một lần, thể nhưng bởi vì bóng đêm quá mức Hắc Ám, hơn nữa nàng lại không có tính toán tới lần thứ hai ý tứ, cho nên cũng không có tận lực đi chú ý tình hình giao thông, cũng liền không có ghi nhớ, đi rất nhiều đường quanh co, bị Trần Phong nằng chó huyết xối đầu.

Chờ đợi hai người như một con ruồi không đầu đồng dạng, loạn chuyển hai canh giờ, mới vừa mới tới quái thạch lâm bày sơn mạch dưới chân.

Phất tay chỉ vào sau lưng một mảnh lớn núi rừng, Nhạc San San hữu khí vô lực nói: "Chính là ở đây, thấy thế nào, là không phải âm trầm khủng bố rất dọa người đầu này?" Nhạc San San trêu ghẹo nói, ý đồ hòa hoãn không khí.

Bất quá Trần Phong một mực cau mày, cũng không có phản ứng Nhạc San San.

Nhạc San San thề lười, cẩn thận từng li từng tí nói: "Làm gì vậy nhỏ mọn như vậy, không phải là mê mấy lần đường nha, yên tâm đi, về sau ta sẽ không kéo đội ngũ chân sau được không, người hội tha thứ ta đúng hay không?" Nhạc San San nháy mắt, muốn phóng điện kia mà, thể nhưng là bóng đêm đen như vậy, Trần Phong có thể nhìn đến mới là lạ, hơn nữa, từ đã tiến nhập phiến khu vực này đến nay, Trần Phong lực chú ý liền không hề trên người của nàng.

Trên dưới đánh giá chính mình liếc một cái, đáng người vẫn là như vậy làm tức giận, ăn mặc cũng là đổi qua, rất là vừa vặn, như thế nào ngọc con lừa liền không nhìn chính mình nha.

Nhân nhật nghĩ đến Nhạc San San vừa muốn về phía trước dẫn đường, lại nghe đến Trần Phong thâm trầm thanh âm nói: "Chậm đã."

Nhạc San San hồ nghi quay đầu, nhẹ nhàng nhún lại lông mi, nhìn chăm chăm Trần Phong hỏi: "Làm sao vậy nha?" Nhìn thấy Trần Phong vẻ mặt vẻ mặt nghiêm túc, Nhạc San San tựa hồ cũng là phát giác có cái gì bất thường địa phương, chẳng lẽ là, nơi này có cường đại yêu thú qua lại?

Theo sát lấy, Nhạc San San biểu tình cũng là trở nên hết sức nghiêm túc lên, nhũn mày không nói, đánh giá cẩn thận lấy tình huống chung quanh, nguyên khí hộ thể mở ra, một tầng hơi mỏng màu xám hào quang, đem Nhạc San San uyển chuyển thân hình xảo diệu yểm hộ ở trong đó, hơn nữa theo nàng thần thức khuếch tán, cũng là chênh lệch xung quanh có vài loại bất đồng kỳ dị khí tức, những cái này khí tức, rất là lạ lẫm, Nhạc San San khẳng định, ở cái địa phương này, ngoại trừ nàng cùng bên ngoài Trần Phong, nhất định còn có bên thứ ba, hơn nữa này bên thứ ba không phải là một người đơn giản như vậy.

"Xuất hiện đi, lén lén lút lút." Trần Phong xác minh tình huống, không vội không chậm cao giọng nói.

Trong chớp mắt một cổ gió lạnh đại tác, từ núi đá bên trong hô CHỈU...U...U! Tới ba cái Hắc Y Nhân ảnh.

Bóng người kia, giống như quý mỵ đồng dạng, một phiêu liên tới!

Cầm đầu một vị, người cao mã đại, chừng 1m8 mấy cao như vậy, hơn nữa toàn thân cơ bắp hờ ra, cũng coi là một cái to con, tướng mạo xấu vô cùng, hơn nữa mắt trái vị trí còn mang theo một khối tình xảo đa hồ, dĩ nhiên là một cái Độc Nhân Long, tựa hồ là vì nổi bật cơ thể của hắn, người này trên thân, ăn mặc một cái áo choàng, lại bị cắt bỏ tay áo, thoát nhìn thập phần cổ quái, rốt cuộc tại toàn bộ đại lục, như vậy cách ăn mặc thể nhưng là số lượng không nhiều lắm.

So sánh với việc này người, để cho Trần Phong đoán không thấu, là hấn sau lưng vị kia, người này thân cao đáng người đều là trung đẳng, mặt cùng đầu cũng bị một tầng Hắc Bối một mực cuốn lấy, cũng không sợ cho mình kim nén mà chết.

Một thân thực lực, liền ngay cả Trần Phong cũng là nhìn không quá thông thấu, cho Trần Phong một loại cao thâm mạc trắc cảm giác.

Trên người khoác lên một kiện mực sắc áo choàng, Nghênh phong cấp tốc rung động.

Mà ba người này, có cái tính nôn nóng, vừa lên tới chính là triệu hoán ra vũ hồn của mình, một đầu con nghé, để cho Trần Phong mở rộng tầm mắt, tướng mạo cùng kia cái kẻ cơ bắp đồng dạng xấu vô cùng, thể nhưng thực lực lại là khủng bố vô giả Nhị trọng thiên, từ hấn tuổi đến xem, có thể có thực lực như vậy, quả quyết không phải là một cái đơn giản nhiệm vụ.

"Ba người các ngươi, là không phải một cái thần bí tổ chức." Trần Phong ngữ khí sảng lớn không sợ, thần sắc yên tĩnh như nước giếng, làm cho người ta nhìn không thấu hấn lúc này suy nghĩ cái gì.

Mà một bên Nhạc San San, tựa hồ là đã gặp mặt trước mấy người, rón ra rón rén đi đến Trần Phong bên người, ý bảo Trần Phong nói chuyện khách khí một chút, ba người này đều là chính mình đồng học.

Kia cái kẻ cơ bắp, tên là La Tăng, thực lực vô giả nhất trọng thiên, tại trong lớp rất ít xuất hiện, rất ít nói chuyện.

Mà kia cái khoác lên áo choàng, tên là hình, bởi vì quanh năm khoác lên áo choàng nguyên nhân, trong lớp đồng học đều gọi làm hấn vì áo choàng nam.

Kỳ thật thực lực thâm bất khả trắc, không có ai biết hấn đến tốt cùng là tu vi gì, bởi vì hấn cũng không cùng người giao thủ, không biết là bởi vì khinh thường hay là nguyên nhân khác, tóm lại cùng tên của hấn đồng dạng, để lộ ra một cổ thần bí.

Mà Vũ Hồn vì con nghé người, gọi Lý Tinh long, thực lực tại Thiên Hạc Học Viện cũng là nổi danh ngưu, thiếu chút nữa tiến nhập Liệp Thủ Đường nhân vật, chỉ là bởi vì đủ loại nguyên nhân, không thể như nguyện.

Nghe được lời của Trần Phong, ba người giữ im lặng, liếc nhìn nhau, phất ra cái biết ăn nói đại biểu Lý Tinh long.

Lý Tinh long tiến lên bước ra một bước, như trước nhìn chằm chằm trên đầu con nghé tử, hành vi cử chỉ rất là quái dị, đi lên sờ lên cằm nói: "Tổ chức? Cái gì tổ chức, ta như thế nào không biết ta vậy mà như thế trâu bò, ngươi nói nhanh lên, nói rất hay để cho người chết thống khổ một chút."

"Được rồi, ta cảm thấy được các ngươi là Thiên Hạc trong học viện không thể thay thế, xấu bức tổ chức, ngươi soi mắt vào trong nước tiểu mà xem tấm gương, xem ta nói cũng đúng không đúng." Trần Phong nói xong cười ha hả.

Mà đồng hành Nhạc San San, lúc này sắc mặt nhất thời biến thành màu gan heo.

Nàng biết rõ Trần Phong thường xuyên gây chuyện thị phi, cũng không phải hấn tính cách cương quyết bướng bỉnh, mà là chịu không nổi bất luận kẻ nào ức khuất, trước mặt ba người, trong lời nói đã để lộ ra muốn ý muốn giết Trần Phong, cho nên Trần Phong mới có thể như thế vô lễ.

Thế nhưng đối phương ba người thực lực mạnh mẽ vô cùng, Nhạc San San căn cứ nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện nguyên tắc, tiến lên bước ra một bước, ôn nhu nói: "Ba vị học trưởng, Trần Phong niên kỷ của hấn tiểu không hiểu chuyện, không nên nghe hấn nói bậy."

Ba người thấy được Nhạc San San tiến lên phía trước, nhất thời trong mắt lộ ra một tia thần quang, nhìn từ trên xuống dưới Nhạc San San, giống như dò xét một cái rất biết nói chuyện con mồi.

Mà kia cái áo choàng nam như cũ là giống như cọc gỗ đồng dạng đứng, tựa hồ ngoại giới phát sinh bất cứ chuyện gì đều không có quan hệ gì với hấn.

"Nhạc San San, nơi này là Ma Thú Sơn Mạch, ở chỗ này gặp phải, chỉ có địch nhân, không có học trưởng, ngươi hay là làm làm rõ ràng, ngẩng lại ngươi đều cái gì công phu trên giường, trong chốc lát cực kỳ hầu hạ Ca mấy cái, hầu hạ được rồi, tha cho ngươi khỏi chết!" Lý Tinh long, tà vừa cười vừa nói.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 157: Đối với tùy tâm sinh

"Các người!" Nhạc San San không nghĩ tới mấy người này vậy mà như thế lòng muông dạ thú, mới vừa đi ra sân trường, liền lộ giấu đầu lòi đuôi, quả thực để cho Nhạc San San rất là thất vọng đau khổ.

"Các người làm như vậy, lão sư biết, sẽ rất đau lòng được!" Nhạc San San nghiêng răng nghiêng lợi hung hăng nói.

"Ha ha, loại chuyện này, lão sư chỉ sợ sớm đã liệu đến a, giang hồ hiểm ác, người như vậy đi đến chỗ nào đều là Hồng Nhan Họa Thủy, thay vì để cho những cái kia cận bã đem người chiếm hữu, không bằng để ta loại hưởng thụ một phen, bởi vì cái gọi là nước phù sa không lưu ruộng người ngoài, không ngoài như vậy." Lý Tinh long tựa hồ rất có bộ dáng Văn Thái, thích dùng một cái thành ngữ tới kết thúc công việc, đã đạt tới hân muốn trâu bò hiệu quả.

Ba ba ba ~ Trần Phong vỗ tay bảo hay, thanh âm một hồi, ngữ khí thành khẩn nói: "Ta rốt cục lĩnh ngộ đến đối với tùy tâm sinh là có ý gì, nhìn các người này từng cái một xấu bức bộ dáng, xem ra cũng không phải là cha người mẹ tồn súc khí lực sinh ra tới chính là như thế, mà là bởi vì hậu thiên phát triển trong quá trình, các người xấu xí nội tâm dẫn đến."

Thấy có người so với chính mình còn thích trâu bò bộ dáng, Lý Tinh long tính bướng bỉnh liền lên đây.

Hét lớn một tiếng, Cuồng Nguu phản nộ đập!

Trong khoảng thời gian ngắn, võ giả Nhị trọng thiên hơi thở mãnh liệt, tại sơn trong rừng không che dấu chút nào bạo phát đi ra, trong nháy mắt, bình tĩnh đêm biến thành vô cùng luống cuống, cát bay đá chạy, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Nhạc San San vội vàng kéo Trần Phong góc áo, chuẩn bị chạy trốn.

Thế nhưng là Nhạc San San vừa mới xuất thủ, đã bị một đôi đại mà hữu lực mìn nàng đại thủ bắt lấy, một hồi xé rách, thiên hôn địa ám, nàng bị người bỏ vào trên cây, bên tai vang lên một bộ bị xé nát thanh âm, nàng vội vàng vùng vẫy mở mắt, thế nhưng là phát hiện y phục của nàng là hoàn hảo không tổn hao gì, mà trên cây treo một kiện màu xanh nhạt trường bào vật áo, mà từ đầu đến cuối, nàng cũng không có làm mình bạch là ai mạng nàng đưa đến trên ngọn cây này.

Cúi đầu hướng phía dưới vừa nhìn.

Chỉ thấy, tại Lý Tinh long Vũ Hồn kỳ quang bao phủ, Trần Phong như trước còn nhàn nhạt đứng ở chỗ cũ, cùng chờ đợi Lý Tinh long trâu bò hoàn tất sau đó tiến công, mà Trần Phong màu xanh nhạt trường bào, chính là thiếu một cái lỗ hồng.

Là hấn! ! Nhạc San San nội tâm vừa mừng vừa sợ.

Bất quá thấy được Trần Phong ngốc tại chỗ, lập tức sẽ bị Lý Tinh long thành danh công kích chiêu thức chỗ chà đạp, Nhạc San San nhất thời trong nội tâm khẩn trương, cao giọng bén nhọn hô: "Người nhanh lên chạy a ngốc con lừa, người như thế nào không chạy, người như thế nào không chạy, người làm gì thế cứu ta, bọn họ là xông ta tới, người tại sao phải ngăn tại trước người của ta."

Trần Phong nghe được lời của Nhạc San San, toàn thân tựa hồ chấn động, đứng vậy a, tại sao phải cứu nàng?

Lẳng lẳng suy nghĩ một lát, Trần Phong quay đầu khẽ cười nói: "Bởi vì người đã cứu ta nha."

Lý do tựa hồ rất đơn giản, đơn giản đến để cho bất luận kẻ nào đều tin phục.

Mà chính là Trần Phong phân thân quay đầu giờ khắc này.

Nhạc San San rõ ràng thấy được, Lý Tinh long Cuồng Nguu phản nộ đập sức tích đã đủ rồi đây đủ nguyên khí, mạnh mẽ vô cùng phát ra.

Chiêu thức hình thành trong nháy mắt đó, thiên địa đều hơi bị biến sắc.

Một cái bàng nhiên hiểu ra, trống rỗng hình thành, to lớn Cuồng Nguu ảo ảnh, dữ tợn vô cùng trên không trung nổi giận gầm lên một tiếng, nâng lên một cước, trùng điệp hướng trên cổ Trần Phong đập.

Một cước kia chỗi mang theo thanh thế, kinh người vô cùng, Nhạc San San kết luận, cho dù là đồng cấp cái khác võ giả Nhị trọng thiên cường giả, tại đây dạng lăng lệ thể công, cũng phải một cước bị Cuồng Ngưu ảo ảnh giẫm đoạn cái cổ, hướng chỉ, Trần Phong tu vì chỉ là võ đồ nha, chỉ là nàng không biết là, Trần Phong hiện tại đã thoát ly võ đồ chỉ cảnh, chính thức trở thành một người võ giả.

"Không!" Trong lúc nhất thời, tất cả bất lực, tất cả ưu thương, tất cả không cam lòng, từ trong miệng Nhạc San San phát ra, hẳn là nàng hi vọng, cả đời hi vọng, hơn nữa còn là nàng một người duy nhất vừa ý mắt nam nhân, không nghĩ tới, cứ như vậy đi. .

Ong ~ theo một tiếng chấn thiên âm thanh vu vu vang lên, thiên địa lần nữa khôi phục bình tĩnh, quý dị bình tĩnh.

Thật giống như một cái Sâm Lâm Chi, ngàn vạn chim chóc trời lên, sau đó không biết chuyện gì xảy ra, trong nháy mắt liền lập tức im bất định chỉ tất cả thanh âm, cho dù là huy động cánh thanh âm cũng không có.

Quả nhiên là cực kỳ quý dị.

Nhạc San San cúi đầu hướng dưới cây nhìn lại thời điểm.

Rõ ràng thấy được, một cái toàn thân để lộ ra cổ xưa khí tức đại đỉnh, đang đỉnh tại đỉnh đầu của Trần Phong phía trên.

Mà đại đỉnh to lớn, đủ để sắp xếp một đầu ngưu, mà đầu kia ngưu, chính là bị đại đỉnh nuốt, lúc này mới vừa rồi còn cuồng ngao chỉ khí áp đảo Vân Tiêu Cuồng Ngưu, tại đại đỉnh bên trong, như một cái bé mèo Kitty.

"Ách ~ đã xảy ra chuyện gì." Lý Tinh long nhìn choáng váng, không kiên Bất phá Cuồng Ngưu phần nộ đập, lại bị dễ dàng như vậy liền phá chiêu, chẳng lẽ là mình phóng thích một chiêu này tư thế cơ thể không đúng sao?

Lý Tinh long nghiêng đầu, vấn đề này nếu là nghĩ mãi mà không rõ, hẳn chỉ sợ sẽ không có ngày tốt lành qua, rốt cuộc phát sinh trước mắt hết thảy, sâu sắc vượt ra hẳn nào động phạm vi, so với sự kiện linh dị còn khủng bố hơn gấp trăm lần.

Mà càng làm cho hắn cảm thấy chuyện kinh khủng là, chỉ là một trong nháy mắt, hắn chính là bị một đạo tử vong khí tức chọt bao phủ.

Tử vong khí tức!

Chỉ có ở trước mặt lâm chân chính tử vong thời điểm, mới có thể cảm nhận được như vậy khí tức.

Một cỗ ọ ọ ọ và khủng bố vạn phần khí tức.

Lý Tinh long muốn cất bước chạy đi, thế nhưng là tử vong khí tức bao phủ, hắn vậy mà không động đậy đạt được chút nào.

Chỉ có thể là gương mặt da hướng trước mắt nhìn lại, chỉ thấy Trần Phong khoe miệng mang theo mỉm cười, trong tay động tác thoát nhìn kì chậm vô cùng, nhưng là cực nhanh làm ăn xuất một bả màu lửa đỏ đao.

Thân đao trên không trung một phân thành hai, hai phần vì ba, thật là quý dị, mà khi hắn nhìn thấy tam đao hợp nhất thời điểm, thời gian không gian hoàn toàn định dạng.

Ừng ực.

Lý Tinh Long Nhân đầu rơi xuống đất, trong hai mắt tràn ngập không cam lòng!

Thấy được như thế siêu thoát sức tưởng tượng phạm vi sự tình phát sinh, Nhạc San San miệng anh đào nhỏ khẽ nhếch, một bộ bất khả tư nghị thần sắc, đánh giá không ngừng cho nàng cẩn thận linh sáng tạo Thần Thoại to lớn cao ngạo nam tử -- Trần Phong.

Mà theo này biến cố, áo choàng nam tử cùng Độc Nhân Long La Tăng, đều là bất động thần sắc nhậm nhậm nhìn nhìn, tựa hồ thấy được một cái mùa kết thúc, toàn bộ quá trình, cũng không có biểu lộ ra quá nhiều tâm tình.

Bỗng nhiên, yên tĩnh trong không khí, lần nữa truyền ra kịch liệt nguyên khí ba động, La Tăng không nói một lời về phía trước bước ra vài bước, toàn thân hờ ra cơ bắp, tại hắn chưa có chạy xuất một bước, sẽ trở nên càng thêm dữ tợn vạn phần, từng mảnh từng mảnh kinh mạch có lỗi có lỗi chiếm giữ tại thân thể mặt ngoài, giống như từng đầu măng xà đồng dạng, dữ tợn khủng bố.

"Hắc Thiết Cấp thần khí khí tức, là của ta!" La Tăng cơ bắp tăng vọt rốt cục đạt đến cực hạn, mà lúc này hắn cự ly Trần Phong trước người, cũng chỉ có một trượng xa.

"Người này cũng có thể cảm giác được, xem ra người cũng không phải thoát nhìn như vậy tứ chi ngắn người đầu óc ngu si, nếu như ta không có đoán sai, các người đã theo dõi ta một ngày a." Trần Phong gãi gãi đầu, hữu ý vô ý nói.

"Người nói rất đúng, phá hư chung quy so với xây dựng đến nhanh, lúc ta ngăn trở tất cả mọi người cuộc thi, ta đây chính là duy nhất người thắng." La Tăng từ đầu đến cuối, mục quang cũng không rời đi Trần Phong.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Đoạt mệnh một kích

Trịnh thượng áp đặt nói, ngữ khí mười phần tự tin, phảng phất hẳn muốn làm, chỉ là lấy đồ trong túi như thế đơn giản.

"Không thể không nói, người nghĩ nhiều." Trần Phong cảm thấy không lời, cuống vọng cũng tốt xấu có cái hạn độ không phải, La Tăng này, thật sự là có chút không biết trời cao đất rộng.

"Ta là không phải đang khoác lác, người thử một chút sẽ biết." La Tăng như cũ là mặt không đổi sắc, đột nhiên trong đó mở trừng hai mắt, tự trên tay của hắn, rồi đột nhiên xuất hiện một cái lóe ra bạch quang khe hở, rất là quý dị.

Trần Phong nhẹ nhàng nhú mày, muốn xem rõ ràng La Tăng này đang làm cái gì hoa dạng.

Tại vừa rồi đối chiến Lý Tinh long thời điểm, Trần Phong vốn không có mười phần nắm chắc.

Bởi vì Lý Tinh long thể nhưng là võ giả Nhị trọng thiên thực lực, so với chính mình trọn cao hơn một cấp bậc.

Vượt cấp chém giết vốn chính là một cái mười phần chuyện khó khăn, mà đối phương Vũ Hồn lại là con nghé tử, con nghé tử thuộc về Thú Hồn, hệ sức mạnh Vũ Hồn, chỉ cần dựa vào cậy mạnh, cho dù mười cái Trần Phong cũng không phải là đối thủ của người ta.

Nhưng khi Lý Tinh long xuất thủ một khắc này, Trần Phong chính là nô nự cười.

Bởi vì hắn dùng vũ kỹ cực kỳ đặc thù, thuộc về Vũ Hồn kỹ, đối với loại công kích này, thăng cấp làm cấp hai Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đỉnh, trời sinh liền có khắc chế tính, cho nên Trần Phong tài năng như thể nhẹ nhõm thủ thắng.

Nhưng tuy Luyện Hồn Vương Đỉnh đối với cái này một loại công kích có khắc chế tính, nhưng là có nhất định hạn độ, nếu người ta Vũ Hồn kỹ bao hàm năng lượng lớn hơn Luyện Hồn Vương Đỉnh cực hạn, như vậy Trần Phong sẽ trực tiếp đụng phải Vũ Hồn trọng thương, bất tử cũng phải biến thành ngu ngốc.

Mà Trần Phong hiển nhiên là đánh giá thấp Lý Tinh long thủ đoạn công kích, tại tiếp được Lý Tinh long một chiêu kia, hiểm và hiểm, nếu là Lý lực công kích của Tinh Long lượng tại mạnh hơn như vậy một phần, như vậy không hề nghi ngờ, bây giờ Trần Phong, đã là ngu ngốc.

Mà bây giờ Trần Phong trở nên hết sức cẩn thận, lần này xuất hiện ba người, mạnh có chút thái quá, từng cái một để cho Trần Phong đều có chút đoán không thấu.

Lúc này, La Tăng nhìn nhìn Trần Phong như cũ là ngu như vậy ngu ngốc vẫn không nhúc nhích, không hề bận tâm trên mặt, đột nhiên lóe hiện lên một tia quý dị tiêu ý, sau đó trong tay bạch quang về phía trước đột nhiên đánh ra.

Đó là một đạo như thế nào kỳ lạ công kích phương thức.

Loại phương thức công kích này, lấy Trần Phong Vũ Đế trọng sinh kiến thức, vậy mà cũng là đoán không thấu!

Dùng mắt thường nhìn đi, chỉ là một đạo bình thân không có gì lạ Phổ thông vũ kỹ công kích phương thức mà thôi.

Mà ở Nguyên Thần dò xét, Trần Phong lại là kinh ngạc phát hiện, tại đây đạo bạch sắc khe hở bên trong, có một đạo kỳ dị năng lượng ba động.

Từ nơi này năng lượng ba động khí tức đến xem, cũng không thuộc về vũ kỹ một bộ phận, mà là tại xuất thủ một khắc này cưỡng ép gia nhập.

Vũ kỹ vốn là kết hợp sinh mệnh vốn nguyên lực lượng, dựa theo đặc biệt chiêu thức cùng với nguyên khí vận hành lộ tuyến mà phát ra, có thể đem bản thân lực lượng mở rộng gấp trăm lần công kích phương thức.

Mà vũ kỹ phát ra thời điểm, cần khống chế mạnh mẽ hữu lực tinh thần khống chế, hơi có phân thần uy lực sẽ sâu sắc chiết khấu.

Mà La Tăng này, chẳng những có thể đủ dễ như trở bàn tay phát ra vũ kỹ, càng có thể không chịu lực lượng tinh thần ảnh hưởng, cưỡng ép tại vũ kỹ bên trong gia nhập chính mình đặc sắc, không thể không nói, La Tăng dưới cái nhìn của Trần Phong, cũng coi như trên là một cái nhân vật.

"Hảo!" Trần Phong không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, đại khen một tiếng hảo.

Thả người nhảy lên, trong tay cũng là hào quang lưu động, đẩy chưởng hướng đạo kia khe hở bao phủ hạ xuống.

Oanh.

Lần này, tay của Trần Phong chưởng, cùng kia cái bạch sắc khe hở cứng rắn va chạm với nhau, hù dọa ngập trời nổ mạnh, mà toàn bộ đại địa tựa hồ cũng hơi bị chấn động, xung quanh cỏ cây cuồng vũ, loạn thạch cùng bay, tình cảnh thật là dọa người.

Từ xa nhìn lại, Trần Phong tuy cùng như thế lực lượng cường đại đối kháng, nhưng cũng không có biểu hiện ra rất chật vật bộ dáng.

Thế nhưng một mực nhìn chăm chú vào bên này tình huống Nhạc San San, tựa hồ là nhìn xảy ra điều gì mãnh khỏe.

Bởi vì nàng thấy được Trần Phong tại tiếp được một chưởng này thời điểm, thân thể hơi hơi hơi bị lắc lư một cái, hơi không thể tra.

Mà La Tăng đối với Trần Phong mà nói, thì có chút chật vật.

La Tăng tràn đầy tự tin một kích, cũng không có đạt tới hiệu quả dự trừ, ngược lại là bị chấn phun ra một ngụm huyết tinh.

Thế nhưng La Tăng cũng không có chút nào nhát gan về, như trước chậm rãi mang ra tay phải.

Nhất thời, đạo kia quen thuộc bạch sắc khe hở lần nữa xuất hiện tại tay của La Tăng trên cổ tay.

Theo khoe miệng của hãn pháp quyết không ngừng ngâm xướng, kia cái bạch sắc khe hở đang tại chậm rãi về phía trước di động tới.

Mà một mực nhìn chăm chú vào một màn này Trần Phong, nhẹ nhàng nheo lại con mắt, rồi đột nhiên sáng ngời.

Tại La Tăng tụ lực đồng thời, tay phải nơi lòng bàn tay, hiện lên xuất một đoàn nhàn nhạt màu xám.

màu xám, chính là tăng cường khe hở ám kinh!

Ám kinh, bình thường chỉ có tại một cái Phổ thông tập võ người, tại Hưởng Vũ đồ tấn thăng thời điểm, sinh ra một loại sắp bước vào võ đồ khí tượng.

Thế nhưng Trần Phong không nghĩ tới chính là, bình thường tất cả mọi người chẳng thèm ngó tới khâu, bị La Tăng đánh chết cái tạo một phen, vậy mà trở thành giết người lợi khí, không thể không nói, La Tăng trí tuệ không thể khinh thường.

Mà cùng lúc đó, La Tăng đạo thứ hai công kích cũng là phát ra.

Đối với lần trước, lần này La Tăng xuất thủ tốc độ càng là nhanh hơn ba phần, toàn bộ quá trình cực kỳ ngắn ngủi, lấy Trần Phong thân pháp quý mị, cũng là đi ra vài bước mà thôi, liền bị bạch sắc khe hở lần nữa bao phủ.

"Thật nhanh!" Trần Phong lên tiếng kinh hô, lúc này thân thể của hãn hoàn toàn bị thế công bao phủ, trốn tránh không kịp, chỉ có thể là cắn răng kiên trì một chưởng hướng kia bao hàm đặc thù ám kinh bạch sắc khe hở oanh kích mà đi.

Oanh ~ thiên địa lần nữa hơi bị chấn động.

Còn lần này, giao chiến hai người, từng người rút lui mấy bước, phun ra một ngụm huyết tinh.

Mà lúc này, Trần Phong cùng La Tăng cự ly lần nữa kéo xa, điều này làm cho Trần Phong có chút khó chịu.

Lấy hiện tại Trần Phong nắm giữ một ít vũ kỹ đến xem, đều thuộc về cận chiến vũ kỹ, đối phó La Tăng loại này công kích từ xa chiến đấu cuồng nhân, tự nhiên có chút khó có thể phát lực cảm giác.

Mà lúc này Trần Phong cũng chỉ có thể là như thế, đối phương xuất thủ tốc độ quá nhanh, chỉ có thể là từng bước một đi vào, từng bước một cùng bạch sắc khe hở đụng nhau, như vậy mới có một đường khả năng đến gần La Tăng.

Mà thấy được La Tăng oán hận ngoan độc nhìn nhìn Trần Phong, Trần Phong minh bạch, lần này La Tăng muốn xuất tất sát kỹ.

Nhẹ nhàng lau đi khoe miệng huyết tinh, Trần Phong không chút do dự, bước nhanh đến phía trước Tấn Tốc di động mà đi.

Mà lúc này, La Tăng đã là nâng lên tay phải, nhắm ngay Trần Phong.

Lần này, La Tăng trên tay phải hiện lên ra khổng lồ khí tức, để cho Trần Phong cũng là hơi bị chấn động, trong lòng nhảy lên, âm thầm nghĩ tới: "Không thể nào, võ giả Nhị trọng thiên tại sao có thể có như thế bá đạo nguyên khí ba động!"

Tại mãnh liệt như vậy khí tức ba động, Trần Phong nguyên khí hộ thể cũng bắt đầu hữu ý vô ý chấn động cùng run rẩy lên, tựa hồ bị La Tăng khí tức ba động chỗ quấy nhiễu.

Trần Phong hai mắt nặng nề, hãn đem hết toàn lực đề thăng tốc độ, muốn tại La Tăng xuất thủ lúc trước, chiếm trước tiên cơ, sau đó nhất cử đem La

Tăng bắt lại.

Mà hấn không có đi xuất vài bước, La Tăng chiêu số đã tụ lực hoàn tất, mắt thấy muốn phát ra đoạt mệnh một kích!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 159: Sinh mệnh thiêu đốt

La Tăng công kích, mang theo hủy thiên diệt địa không thể kháng cự khí thế, tuy chỉ có nho nhỏ một cái khe hở.

Thế nhưng Trần Phong có thể cảm giác được, tại La Tăng trong công kích, này một cái nho nhỏ khe hở, gần như ẩn chứa vô giả nhất trọng thiên cao thủ cường lực một kích.

Trần Phong bình thường phóng thích "Linh Toàn Đoán Thế" thức thứ nhất linh hàng, tất cả đoạn mấy lực công kích lượng toàn bộ ngưng tụ đến một chỗ, mới có thể khó khăn cùng này một cái nho nhỏ khe hở ngang hàng.

Hơn nữa, La Tăng khe hở, tuy tụ lực thời gian tương đối dài, thế nhưng một khi phát ra, nhanh vô cùng, trên căn bản là chỉ kia đánh kia, thiện xạ, uy lực bá đạo không nói, độ chính xác cũng là cao dọa người.

Vừa rồi Trần Phong liên ý đồ tránh né, thế nhưng tại quang tốc độ, Trần Phong quả quyết không nắm chắc né ra, chỉ có thể là ngạnh kháng dưới một chiêu kia.

Hiện giờ, La Tăng gấp bội lực lượng, ẩn chứa cùng khe hở bên trong, chỉ nghe hấn quát lớn: "Quang chi chóng mặt!"

Quảng sáng?

Không tệ vũ kỹ, rất là chuẩn xác rất là hình tượng, Trần Phong trong nội tâm hơi hơi khen.

Tuy La Tăng lần này công kích, so với lần trước còn phải mạnh hơn một phần, Trần Phong lúc này cũng không có chút nào về lo lắng, vừa rồi Trần Phong chỉ cần dựa vào thân thể cường độ cùng lực lượng, chính là tiếp được này lợi hại vũ kỹ.

Mà bây giờ, mặc dù đối phương đem lực lượng đề cao hai trù, thế nhưng Trần Phong vận dụng Thiên Quân phá đao pháp, phá vỡ chiêu này hết sức dễ dàng.

Lúc này.

La Tăng hai mắt bạo đỏ, toàn bộ con mắt tựa hồ cũng thiêu đốt lên, tay phải mãnh liệt vừa dùng lực, quảng sáng nhất thời đại tác.

Đúng vào lúc này.

Đột nhiên một bộ mười phần không hài hòa tình cảnh xuất hiện.

Tại La Tăng xuất thủ trước một giây đồng hồ.

Một đạo mười phần không hài hòa lam sắc quang cầu.

Xé rách không khí đồng dạng, phát ra một tiếng chói tai vào âm thanh.

Không được một cái thời gian trong nháy mắt.

Kia cái lam sắc quang cầu chính là hướng La Tăng tay phải bay đi.

Đang tại vận hành vũ kỹ La Tăng, rồi đột nhiên là kinh hãi, hấn tụ lực thời gian đã đủ ngắn, gần như có thể làm được trong chớp mắt phát ra, thế nhưng không nghĩ tới chính là, có người vậy mà còn nhanh hơn hấn.

lam sắc quang cầu, trong đó tí ti lực lượng Bạo Tẩu, nhìn lên lực lượng lớn nhỏ, La Tăng trong lòng biết nếu là bị lam sắc quang cầu đánh trúng, e rằng

không chết cùng phải tàn phế.

Vì vậy, La Tăng không thể không đành chỉ tự lực, vừa đẩy tay đem trong tay quảng sáng phát ra, mà đầu vào đẩy đem còn lại nguyên khí, tràn ngập tại hộ thể nguyên khí tráo bên trong.

La Tăng động tác cực kỳ nối liền, công tác liên tục, phảng phất diễn luyện qua vô số lần đồng dạng, có thể thấy kinh nghiệm chiến đấu của hắn hết sức phong phú, như hắn chỉ cần là một đệ tử, quả quyết không có người tin tưởng mới đối với, nhìn thứ nhất thân cổ quái tu vi, ứng chịu qua bí mật huấn luyện mới phải.

Khi nguyên khí vòng bảo hộ bị vỡ giả nhất trọng thiên hắn đại lực tăng cường, đạo kia lam sắc quang cầu, khó khăn đập trúng.

Mà cùng lúc đó, Trần Phong cảm trong tay đỏ thắm chiến đao, thân ảnh giống như quỷ mỵ, chỉ là nhẹ nhàng lóe lên chính là đi đến chạy vội quảng sáng lúc trước, đại đao nhất thời hào quang tăng vọt, hóa hồng thân đao, trong chớp mắt liền bị nguyên khí phong phú, hóa thành chói mắt cháy đỏ rực, chỉ thấy Trần Phong thân sắc lạnh lùng, một đao đem kia quảng sáng một phân thành hai, giống như cắt đậu hủ.

, Trần Phong thân thể gió lốc mà lên, hai chân chỉ là trên mặt đất nhẹ nhàng đạp mạnh, chính là bay khỏi mặt đất hơn mười thước, lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đi tới trên đỉnh đầu La Tăng.

Mà lúc này, kia lam sắc quang cầu, khó khăn muốn nổ tung lên.

Một cỗ giống như màn nước màu lam nhạt năng lượng ba động, lực lượng vô cùng nhu hòa bùng nổ.

Hoàn toàn không có La Tăng tưởng tượng như vậy ngang ngược xé rách lực, thấy vậy biến cố, La Tăng đầu tiên là sững sờ, nhưng một lát chính là bùng tỉnh đại ngộ.

công kích, cũng không có cường đại lực công kích, ẩn chứa trong đó lực lượng, chỉ là vì đặc biệt thời điểm đem lam sắc quang cầu bùng nổ.

Mà lam sắc quang cầu chân chính tác dụng là -- đóng băng.

Trong khoảng thời gian ngắn, La Tăng cảm giác được hơi lạnh thấu xương, chỉ là một trong nháy mắt, lam sắc màn sáng chỗ qua địa phương, đóng băng năm thước.

La Tăng tại hộ thể nguyên khí tráo, không ngừng biến hóa thủ thế, trong chớp mắt là tốc độ chậm lại, mà hắn biết việc này nguy hiểm vạn phần, như là không thể dù cho thoát khỏi khốn cảnh, vô cùng có khả năng lập tức chết đi, vì vậy không để ý hậu quả nguyên khí ngược dòng.

Tại La Tăng đỉnh đầu Trần Phong, thấy được tình cảnh như thế, mừng rỡ trong lòng, La Tăng động tác bị băng kết, như thế cơ hội tốt, chỉ cần một đao La Tăng liền có thể đi đòi nhà ma.

Thế nhưng Trần Phong không có cao hứng bao lâu, chính là thấy được La Tăng địa phương, xung quanh đều bắt đầu thiêu đốt lên.

Mà thấy được La Tăng không ngừng tăng vọt khí thế, Trần Phong hai cái đồng tử hơi co lại, kinh hô nói: "Sinh mệnh thiêu đốt!"

Sinh mệnh thiêu đốt là một loại giết địch ba ngàn tự tổn 800 tổn hại chiêu.

dùng cho ngay sát thời điểm vùng vẫy gãy chết, như vận khí tốt, có thể thoát được một mạng, tính nguy hiểm ven ven thấp hơn tự bạo đan điền, uy lực cũng là không thua kém đan điền tự bạo, cho nên pháp quyết, bị tu chân đại lực lưu truyền rộng rãi.

Thế nhưng có thể như thế có giác ngộ, như thế không cần nghĩ ngợi trong chớp mắt làm ra quyết định, loại này tráng sĩ đứt cổ tay chán nản, quả thực có chút để cho Trần Phong cảm thấy giật mình.

Mà cùng lúc đó.

Viên thứ hai quang cầu, đứng hạm tới.

Mà lúc này, Trần Phong thì là hướng quang cầu bay tới phương hướng nhìn lại, lúc này mới sáng tỏ, nguyên lai cỗ quái công kích, là bị chính mình đi trước phóng tới trên cây Nhạc San San phóng xuất ra.

Lúc này Nhạc San San, đang mặc một bộ bạch y, tay áo bông bành ngạo ngẩng dựng ở trên cành cây, trên tay một bả lóe ra lam sắc quang mang trường cung, cùng Nhạc San San một bộ tiên nữ bộ dáng khí chất hoàn mỹ kết hợp, rất là mê người.

Trần Phong trong nội tâm nhất thời hiểu rõ, trách không được Nhạc San San hôm nay buổi sáng như thế ung dung, nguyên lai nàng cũng không phải bình hoa, vẫn cố nhất định thực học.

Mặc dù nói vừa rồi bằng sương chi cầu, tại trong thực chiến chỉ có thể đưa đến tạm thời kiềm chế tác dụng, nhưng dùng để chạy trốn căn phía sau, cũng là một cái lựa chọn tốt, huống chi, Nhạc San San đối chiến cơ nắm chắc như thế đứng chỗ, đến thời điểm máu chốt xuất thủ, vừa ra tay chính là bóp chặt yết hầu của địch nhân.

Như không phải La Tăng kế tục hữu lực, thì triển sinh mệnh thiêu đốt, bây giờ Trần Phong đã là một kích đắc thủ.

Mà Nhạc San San đạo thứ hai công kích, không thể nghỉ ngơi là tại bỏ cứu tình huống như vậy.

Bất quá, liền tình huống trước mắt đến xem, tựa hồ này băng sương chỉ cầu, đối với La Tăng tựa hồ là vô dụng.

Dùng ra sinh mệnh thiêu đốt La Tăng, toàn thân phóng thích bên ngoài nguyên khí vòng bảo hộ, tại La Tăng thúc dục, trong chớp mắt biến thành vô số hỏa diễm, đem băng sương chỉ cầu lực lượng một mực ngăn cản bên ngoài, đạt tới một cái vi diệu cân đối.

Mà cùng lúc đó, La Tăng cái thứ ba quang sáng, chính là tụ lực mà phát.

Oanh ~ lần này La Tăng xuất thủ tốc độ cực nhanh, nhanh đến vượt quá Trần Phong tưởng tượng, thế cho nên hắn còn không có phản ứng kịp, chính là thấy được một cái quang sáng từ La Tăng địa phương phóng lên trời, hướng Trần Phong án đường trực tiếp bay tới!

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Khai lò

Trần Phong cái này thật sự là tròn tròn mắt.

Này nói như thế nào đây, không phải này tự tìm hướng người ta hòng súng đưng lên sao.

Mặc dù nói Thiên Quân đạo pháp uy lực vô cùng, có thể trong chớp mắt xé rách quang sáng.

Thế nhưng là tư thế cơ thể, khoảng cách này, không đợi chính mình nguyên khí vận hành đến quy định lộ tuyến, chắc hẳn người ta quang sáng đã là nhập vào cơ thể mà chết a.

Bây giờ có thể đủ làm chi có một, đó chính là vận dụng Vũ Hồn chi lực tiến hành chống cự.

Tề ra Vũ Hồn, nuốt Xùy~~ cổ này rất hung ác lực lượng.

Thế nhưng mười phần đáng tiếc chính là.

Bởi vì trước đó, Luyện Hồn Vương Đình đã nuốt Xùy~~ cự ngu, bây giờ còn không có đem cự ngu chỗ mang lực lượng hoàn toàn tiêu hóa, nếu là lúc này cưỡng ép đem này quang sáng hút vào, e rằng sẽ cho Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình tạo thành trình độ nhất định trên phá hư.

Thế nhưng còn sống chung quy so với đã chết mạnh mẽ, Trần Phong chỉ có thể là tự nhận không may.

Trần Phong suy nghĩ nhất định, vừa muốn xuất thủ, đột nhiên, trên ót bị một cổ gió lạnh thổi qua, trước mắt tối sầm, lần nữa nhìn lại thời điểm, kia cái quang sáng đã không thấy, mà La Tăng trên đỉnh đầu nguyên khí vòng bảo hộ cùng băng sương chỉ lực trong chớp mắt tan rã.

Tận dụng thời cơ mất rồi sẽ không trở lại.

Trần Phong trong chớp mắt đề khí, một đạo hướng trên đầu La Tăng chém tới.

Giờ tay chém xuống, những nơi đi qua, huyết tinh phân ra vung.

La Tăng trừng mắt con mắt lớn, không dám chết đi.

Mà lúc này, theo La Tăng ngã xuống đất, Trần Phong cũng là đi theo khó khăn rơi xuống đất.

"Người tại sao phải xuất thủ cứu ta." Trần Phong thân hình bất động, không có chút nào biểu tình nói, ánh mắt nhìn hướng một bên một mực không hề động áo choàng nam tử.

Vừa rồi xuất thủ trong chớp mắt đem quang sáng xóa đi, chính là La Tăng này đồng lõa -- áo choàng nam tử, lựa đen che mặt.

"Ta cứu được không người." Áo choàng nam tử thanh âm cực độ khàn khàn, nói mang theo một cổ gió rít thanh âm, phảng phất cổ họng của hắn đã từng bị lợi kiếm xuyên qua.

"Rõ ràng là người xóa đi quãng sáng, ta không biết, người vì cái gì làm như vậy." Trần Phong truy vấn.

"Thế gian mọi sự vạn vật, đều tồn tại tính hai mặt, người cho rằng ta là cứu người, kỳ thật cũng là một cái khác trình độ trên hại người rồi." Áo choàng nam tử nói xong, chính là thân hình nhoáng một cái, bóng người màu đen giống như bọt nước chia năm xẻ bảy ở chỗ cũ, mà áo choàng nam tử bản thân, cứ như vậy hư không tiêu thất, thật giống như chưa bao giờ có xuất hiện qua.

Trần Phong nhíu mày nhìn nhìn áo choàng nam tử biến mất địa phương, trăm mối vẫn không có cách giải.

Chẳng lẽ hắn và hai người này có cừ oán? Nếu như không phải, vậy hắn làm sao có thể trở mắt nhìn ta giết chết bọn họ, thế nhưng là có cừ oán, vì cái gì hai người kia có thể êm đẹp còn sống đi đến nơi này, mà không phải sớm bị hắn giết chết.

Lúc này, một hồi làn gió thơm đánh úp lại, Nhạc San San tay áo bông bồng bênh đi tới Trần Phong trước người, vừa lên tới chính là bắt lấy Trần Phong cánh tay, ân cần hỏi han: "Người không có chuyện a?"

Từ Nhạc San San trong mắt, Trần Phong có thể phát hiện, Nhạc San San thật sự là quan tâm chính mình, vì vậy liền cười nhạt một tiếng nói: "Ta tại sao có thể có sự tình, mấy cái tạp cá mà thôi, chúng ta đi thôi."

Nói đi, không đợi Nhạc San San làm ra đáp lại, chính là lôi kéo Nhạc San San mềm mại như nước bàn tay nhỏ bé, hướng núi rừng thâm xứ đi vào.

Nhạc San San chỗ miêu tả ngọn nguồn sa hồ, vị trí địa lý hết sức đặc thù, mặc dù Nhạc San San không có cũng được đi ký ức, bây giờ tìm ra được cũng là dễ như trở bàn tay.

Trần Phong chỉ là nhảy đến tới cao trên một thân cây, bốn phía nhìn thoáng qua, chính là phát hiện ngọn nguồn sa hồ chỗ.

Ngọn nguồn sa hồ vị trí, tuy đặc thù, nhưng cũng là hết sức bí ẩn.

Tại núi rừng một cái góc nhỏ vị trí, bị một cái e ngại một cái sâu sắc nhỏ nhỏ sơn phong chỗ bao vây, như không phải tỉ mỉ quan sát, rất có thể cho rằng kia tối như mực một mảnh là cây cối kia mà.

Mà Trần Phong, trên tàng cây, đem Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đỉnh quang, tụ tập thành một mảnh chùm sáng bộ dáng, cẩn thận kiểm tra một vòng, mới phát hiện ngọn nguồn sa hồ chỗ.

Một khi phát hiện, Trần Phong cũng không nhiều làm trì hoãn, mang theo Nhạc San San bước nhanh đi vào.

Bởi vì lần này cuộc thi là có kỳ hạn, cho nên có thể tiết kiệm một chút thời gian, tự nhiên đối với toàn bộ cuộc thi mà nói, là một cái hiếm có trợ lực.

Mục tiêu đã định rồi hạ xuống, phương hướng mười phần rõ ràng, cho nên mấy hơi thở, hai người thi triển thân pháp, chính là rất nhanh đi đến địa sa hồ vị trí.

Nhìn nhìn toàn bộ địa sa hồ, Trần Phong lông mày nhẹ nhàng nhíu lại, tựa hồ suy nghĩ cái gì.

Đi ở địa trong hầm, dưới chân bị một cỗ nóng rực khí tức bao vây, như không phải có nguyên khí hộ thể, hiện tại bàn chân đã sấy hồ.

Đi đến Hóa Nguyên Kết Tinh vị trí, kia nóng rực khí tức, càng thêm miêu tả sinh động, phảng phất muốn đem trọn cái thiên địa đều hòa tan mất một nửa.

Trần Phong khóe miệng hơi hơi nổi lên một tia cười yếu ớt, vỗ đại thủ nói: "Hảo, cứ như vậy Móa!"

Bất thành linh thanh âm, nhưng làm Nhạc San San lại càng hoảng sợ.

Nơi này vốn chính là nguy hiểm trùng điệp, mà Trần Phong lại là lớn như thế kinh sợ tiểu quái, tự nhiên đưa tới Nhạc San San một hồi bạch nhãn.

"Người đừng trừng ta nha, ta nghĩ đến biện pháp." Trần Phong tràn đầy tự tin nói.

Nhạc San San mới đầu vẫn còn có chút hoài nghi, thế nhưng sau một lát chính là lòng tràn đầy mọi mắt mong chờ.

Bởi vì Nhạc San San thấy rõ ràng, Trần Phong trên tay, trong chớp mắt xuất hiện màu xanh nhạt hào quang, theo pháp quyết đọc lên, hào quang tại Trần Phong đầu ngón tay quanh quẩn, sau một lát, bị Trần Phong vẩy vào trên mặt đất.

Mà những cái này lục sắc quang mang, tựa hồ có linh tính đồng dạng, phối hợp trên mặt đất chảy xuôi lên.

Chỉ trong chốc lát, lục sắc hào quang chính là lưu động thật xa, hình thành một vòng tròn, mà mười phần quý dị là, xung quanh nhiệt lượng, tựa hồ cũng bắt đầu hướng này vòng tròn tụ tập.

Trần Phong đặc ý nói: "Ta xem nơi này mặt đất không sai, liền lấy đảm đương làm thiên nhiên Đoán Tạo Thai a, hiện tại ta tại xung quanh kết tụ năng lượng trận, có thể đại lượng tụ tập xung quanh năng lượng thể, chỉ trong chốc lát, nơi này nhiệt độ sẽ đề cao."

Nhạc San San nhìn có chút ngốc trệ, mơ hồ cảm thấy cách làm dường như có chút quen thuộc, tại một quyển sách cổ bên trong, nàng tựa hồ đã từng gặp như vậy ghi lại: "Thiên địa vi lô, luyện hóa thiên địa!" Là một câu danh nhân danh ngôn, từ lúc ấy Phong Viêm Vũ Đế chỉ mệnh, mà hiện giờ Trần Phong cách làm, cùng theo như lời Phong Viêm Vũ Đế, không có sai biệt, này làm sao không cho Nhạc San San cảm thấy giật mình nha.

Hơi giật mình, Nhạc San San lần nữa thấy được, ngưng kết hoàn tất tụ năng lượng trận Trần Phong, cũng không có nhân rồi, mà là từ trong giới chỉ, móc ra luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp cần thiết dùng tài liệu.

Nhạc San San cũng bận rộn đi theo một vừa lấy ra.

Phóng tới Đoán Tạo Thai trên, Nhạc San San quả nhiên phát hiện, thật sự thiếu đi hai ba loại.

Coi nàng lúc trước thương thức mà nói, thiếu đi này hai loại tài liệu, quả quyết sẽ không luyện chế thành công Loa Văn Xích Hồng Giáp, cho nên không tin hỏi Trần Phong nói: "Chúng ta sẽ thành công sao?"

"Không phải chúng ta, là ngươi." Trần Phong quả quyết nói.

"Ta?" Nhạc San San kinh ngạc.

"Đúng vậy, ta cho ngươi Khi phụ tá, thực lực của ngươi luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp vật như vậy, quả thực là tiểu hài nhi qua mọi nhà á." Trần Phong có chút ít ủng hộ nói.

Nghe được Trần Phong vì chính mình động viên, Nhạc San San có chút ít cảm động gật đầu, chính là đi đến Đoán Tạo Thai lúc trước, nhắm mắt ngưng thần.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Thất bại cử chỉ

"Ta sẽ nỗ lực, nỗ lực đến không cho ngươi thất vọng!" Nhạc San San mười phần rất nghiêm túc nói.

Hỏa hồng một mảnh ngọn nguồn trong hầm, Nhạc San San khuôn mặt nhỏ nhắn cũng là bị sấy hồng phác phác bộ dáng, một đôi mỹ lệ con mắt lớn, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn chăm chăm Trần Phong, biểu tình rất là chăm chú.

Chăm chú đến khả ái, để cho Trần Phong có chút đi lên bóp một bả xúc động, bất quá thấy được Nhạc San San thật tình như thế bộ dáng, Trần Phong hay là ngưng ngừng thu tay về, chỉ là trùng điệp gật gật đầu.

"Hiện tại Đoán Tạo Thai nhiệt độ, đã vượt qua luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp cần có nhiệt độ, cho nên dựa theo thông thường trình tự lời đã là không được." Trần Phong trở nên vẻ mặt nghiêm túc, phảng phất hẳn hiện tại chính là lão sư, Nhạc San San chính là đệ tử.

Nghe được lời của Trần Phong, Nhạc San San ít có không cùng Trần Phong đánh nước miếng trận chiến, mà là thuận theo gật gật đầu, ý bảo Trần Phong nói tiếp.

"Điều kiện như vậy, nhiệt độ chênh lệch, liền có thể đem chúng ta thiếu hai loại tài liệu giảm bớt, bởi vì những cái kia chính là dùng để trung hoà nhiệt độ cân đối nhiệt độ tài liệu, hiện tại nhiệt độ cao hoàn cảnh, cho nên không dùng đến mấy cái tài liệu, cũng là đã giảm bớt đi thiệt nhiều rườm rà trình tự, bất quá, điều kiện như vậy cũng không phải là là trăm lợi mà không có một hại." Trần Phong nói rõ nguyên do.

Tiếp theo nói: "Nếu muốn ở hoàn cảnh như vậy dưới luyện chế ra Loa Văn Xích Hồng Giáp, đối với yêu cầu của ngươi không thể nghi ngờ lại là tăng lên một cấp bậc, nếu là ngươi có thể nắm giữ luyện chế phương pháp, như vậy ngươi chính là một người chuẩn bị tinh Luyện Khí Sư, chỉ cao hơn chứ không thấp hơn." Trần Phong nói.

Nhạc San San trong mắt ít có lộ ra một tia kiên nghị, một tia kiên cường, phảng phất trong lúc nhất thời, nàng chính là đi đến nàng cần có khiêu chiến trước mặt, chính diện đối mặt không có khả năng hoàn thành khiêu chiến.

Chỉ cần thông qua khiêu chiến, nàng chính là cường giả chân chính.

Muốn biết rõ, tại Vân Thủy Thành địa phương nhỏ bé, có thể luyện chế ra Thanh Đồng cấp Pháp Khí nhị tinh Luyện Khí Sư, địa vị cũng là tương đối cao, có thể trong gia tộc cũng có thể có được một chỗ nhỏ, đạt được xứng đáng tôn kính cùng vinh quang!

Vinh quang là cái gì, vinh quang là sinh tồn được chỗ nhất định một loại quảng sáng, đã không còn quảng sáng, tại kế tiếp sinh tồn trong sinh hoạt, nửa bước khó đi.

Không có người cùng một cái không có địa vị, không có thực lực, không có người có tiền kết giao, nếu có, như vậy cũng là giống như hấn không có địa vị không có tôn nghiêm thực lực người.

"Ta có thể!" Nhạc San San ma xui quỷ khiến nói, phảng phất trong lúc nhất thời, nàng đem lần trước cuộc thi thất bại tất cả cảm giác bị thất bại đều ném đến lên chín tầng mây.

Nàng thấm thiết cảm giác được nàng bản thân thực lực điểm giới hạn, chỉ cần dừng cảm bước qua, nàng chính là người trên người.

Mà điểm giới hạn, là Trần Phong cho nàng, nếu là dựa vào chính nàng, quả quyết không có hi vọng, không có hi vọng, chỉ có tuyệt vọng.

"Nếu như không có nghi vấn gì, liền bắt đầu a, bước đầu tiên, ngưng tụ phôi thai, nhiệt độ cao trong hoàn cảnh, phải chú ý phôi thai nội bộ nhiệt độ cân đối, hơi có không chú ý, sẽ dẫn đến chỗ ngưng tụ phôi thai không chắc chắn, dùng cái này dẫn đến tại kế tiếp luyện chế bên trong rất dễ dàng vỡ vụn." Trần Phong chau mày, dặn dò nói.

Mới nhất chương! ◇ đoạn trên khúc tượng _T mạng lưới

Nhạc San San cũng không phản bác, trực tiếp nhảy vọt qua rất nhiều cái trình tự, trực tiếp đánh vỡ thông thường tiến hành phôi thai ngưng kết.

Đối với Nhạc San San mà nói, như vậy luyện khí phương thức, không thể nghi ngờ là một cái to lớn mạo hiểm, rốt cuộc cùng nàng tại Học Viện tiếp nhận trung quy trung củ giáo dục chênh lệch thật sự là quá lớn.

Cùng học viện chính quy giáo dục so sánh, theo như lời Trần Phong luyện khí phương thức, thật giống như tiểu hài nhi qua mọi nhà đồng dạng, thật sự là ý nghĩ hảo huyền, đầm rồng hang hổ, nhưng có phù hợp luyện khí nguyên lý, Nhạc San San không có chút nào lý do nghi vấn như vậy luyện khí phương thức, chẳng qua là cảm thấy rất mới lạ, chơi rất khá, nàng cũng muốn tại chính mình khô cạn luyện khí tri thức kiếp sống, rót vào mới lạ huyết dịch.

Ngưng tụ phôi thai, là một cái hết sức phức tạp trình tự, tại luyện khí một môn bên trong, thuộc về một cái cơ bản nhất công phu, mà Nhạc San San đối với cái này thì là hết sức thuần熟.

Không bao lâu thời gian, Nhạc San San chính là mười phần nhẹ nhõm hoàn thành phôi thai ngưng tụ.

Từ nàng ngưng tụ phôi thai mấy cái mẫu chốt tính thủ pháp nắm giữ đó có thể thấy được, Nhạc San San tại luyện khí một môn, vẫn có nhất định thiên phú, hơn nữa tư chất của nàng cũng là hết sức thích hợp luyện khí, điều này làm cho Trần Phong không khỏi đối với Nhạc San San lau mắt mà nhìn.

Trước mắt hoa hậu giảng đường, không chỉ là một cái bình hoa đơn giản như vậy, động có thể bắn tên hành hạ cường giả, tính có thể ngưng thần luyện thần binh, được nàng này gì hoạn thiên hạ?

Trần Phong hài lòng gật gật đầu, lui về phía sau hai bước, từ trong trữ vật giới chỉ, lần nữa lấy ra rất nhiều tài liệu, cùng với rất nhiều cái bình bình lọ lọ, bắt đầu điều chế nuôi dưỡng nguyên cốt bốn dung dịch.

Mà Nhạc San San lúc này cũng không có nhàn rỗi, phôi thai sơ thành, cần tiến hành làm lạnh.

Mà làm lạnh, thì là ngưng tụ phôi thai mẫu chốt, phôi thai có hay không chắc chắn, phải nhờ vào một bước này.

Tại đây một bước bên trong, cần thao tác người khống chế luyện khí chỗ nhất định bốn mạng nguyên hỏa, đều đều sấy chế phôi thai, đây là một cái kỹ thuật sống, nếu là phôi thai từng cái địa phương đã chịu nhiệt độ bất đồng, sẽ dẫn đến phôi thai nội bộ nhiệt độ không đều đều, mà dẫn đến mảnh không thể tra đứt gãy khe nứt, tại kế tiếp luyện chế trong quá trình, tăng lớn vỡ vụn tính khả năng.

Này một cái nhỏ nhỏ trình tự, cần tiếp tục rất dài thời gian, cho nên Trần Phong chỉ có thể đi trước đi điều chế nuôi dưỡng nguyên cốt bốn dịch.

Lúc Trần Phong nuôi dưỡng nguyên cốt bốn dịch điều chế hảo thời điểm, Nhạc San San khó khăn đem phôi thai làm lạnh đến nhất định nhiệt độ, đang tại ngưng mắt nhìn chăm chú vào Trần Phong động tác.

Trần Phong dừng tay, đem mấy cái màu xanh lá cây cái chai cầm đến Nhạc San San bên người.

Dò xét liếc một cái phôi thai, Trần Phong thoả mãn gật đầu sau đó nói: "Có thể, phôi thai ngưng tụ không sai, kế tiếp chính là đem một ít hàm chứa băng đại năng lượng các loại tài liệu phối hợp lấy gia nhập trong đó luyện chế."

"Đối với các loại tài liệu thuộc tính, ta nghĩ ngươi cũng là lưng thuộc lâu, hiện tại bắt đầu, ngươi muốn đem những cái kia có thể kiềm chế lẫn nhau, hoặc là nói thuộc tính bổ sung tài liệu một chỗ bỏ vào, chú ý sức nặng."

Nhạc San San sau khi nghe xong, dựa theo theo như lời Trần Phong, một phần phần ném vào tài liệu, đồng thời trên tay cũng là không nhàn rỗi, các loại thủ quyết phối hợp với các loại thuộc tính tài liệu cô đọng.

Trong khoảng thời gian ngắn, tại Đoán Tạo Thai xung quanh, các loại hào quang bốn phía lấp lánh, không lồ Thiên Địa Nguyên Khí, tí ti từng sợi từ kia

cái phôi thai bên trong hướng ra phía ngoài chiếu rọi, rất có một phen thần binh xuất thế dấu hiệu.

Thế nhưng là kẻ trí nghĩ đến ngàn điều tất vẫn có điều bỏ qua, đang tại Nhạc San San gia nhập cuối cùng một phần tài liệu thời điểm, phôi thai vỡ vụn.

Toàn bộ Loa Văn Xích Hồng Giáp, chịu không được cuối cùng một phần, cũng là mấu chốt nhất tài liệu Hỏa nguyên uy lực của Tinh Thạch, lên tiếng vỡ vụn.

Theo Loa Văn Xích Hồng Giáp vỡ vụn, Nhạc San San sắc mặt cũng là đi theo nhất thời trầm xuống, hết sức khó coi!

"Không nên gấp, tại luyện khí pháp tắc bên trong, ngươi không có làm gì sai, chỉ là vừa vừa gia nhập một ít tài liệu cũng không tinh khiết, cho nên dựa theo người lý luận tri thức đi làm, khó tránh khỏi sẽ phát sinh các loại sai lầm."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 162: Kim Bảng Đề Danh

"Nếu là dựa theo thông thường trình tự, mà không phải bây giờ kỳ lạ hoàn cảnh, bây giờ Loa Văn Xích Hồng Giáp ngươi đã thành công, chỉ là, vì đã tốt muốn tốt hơn, hoàn cảnh là không chút nào cho phép tưới , tới, không nên nản chí, thử lại một lần." Trần Phong cũng không có trách cứ ý tứ, Tần Tốc lấy ra phần thứ hai chuẩn bị cho tốt tài liệu giao cho Nhạc San San, để cho nàng bình tĩnh quyết tâm tình, bắt đầu lần thứ hai luyện chế.

Tại kế tiếp trong quá trình, Trần Phong tự nhiên là kết hợp lần trước luyện chế, đủ loại thủ pháp lỗ thủng, cho Nhạc San San lên sinh động một khóa, để cho Nhạc San San lấy được lợi ích không nhỏ, có một loại thể hồ quán đỉnh cảm giác.

Luyện khí một đường chính là như thế, có vô số ngăn trở cùng không nghĩ ra kiểu đoạn, không biết, vĩnh viễn hội mơ mơ màng màng, biết thì hội một trận trăm thông.

Bởi vì cái gọi là khó người sẽ không, hội người không khó, không ngoài như vậy.

Đương nhiên, lần này luyện chế, Nhạc San San hay là lấy thất bại mà chấm dứt.

Thế nhưng này thất bại lần trước, để cho Nhạc San San lĩnh ngộ đến rất nhiều, triệt để đã minh bạch chính mình thất bại nguyên nhân, cùng với cải tiến phương thức, đối với thủ pháp kỹ xảo nắm giữ, cũng là chưa từng có đề cao sâu sắc, trở nên đã tính trước lên.

Tại lần thứ ba luyện chế, Trần Phong lúc này mới lấy ra nuôi dưỡng nguyên cổ bồn dung dịch, tại Nhạc San San luyện chế ra phôi thai, gia nhập ý tứ, đương nhiên, lần này luyện chế, viên mãn thành công.

Nhìn mình đệ nhất kiện Thanh Đồng cấp bậc tác phẩm-- Loa Văn Xích Hồng Giáp, Nhạc San San hết sức vui vẻ, hưng phấn, tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Trần Phong cười hi hi đứng lên trước, bàn tay heo ăm mặt đương nhiên trong chớp mắt phát ra.

Ngay tại hần nhanh chạm đến Nhạc San San thời điểm.

Ba ba ba!

Nhạc San San chuyển vui mừng vì phần nộ, gắt giọng: "Ngươi đùa bỡn ta."

Trần Phong một bộ cả người lẫn vật vô hại ủy khuất bộ dáng, "Làm sao có thể, ta giúp ngươi luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp, tại sao là đùa nghịch ngươi."

Nhạc San San đúng lý không buông tha người, chỉ vào Trần Phong trong tay màu xanh lá cây bình nhỏ nói: "Có đồ tốt như vậy, ngươi như thế nào không còn sớm chút lấy ra, hại ta không công thất bại hai lần."

Trần Phong lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, vốn tưởng rằng bị Nhạc San San xem thấu tâm tư, bị chụp mũ đại Sắc Lang danh hào, chưa từng nghĩ là tại sinh dung dịch khí, lúc này mới yên lòng lại, thu hồi giấu đầu lòi đuôi, giả bộ cao thâm nói: "Ngươi biết cái gì, không bị ma không thành Phật, không trải qua một phen ngăn trở, như thế nào trở thành một người xuất sắc Luyện Khí Sư, ta làm như vậy, có thể là vì tốt cho ngươi. . ." Lưu loát một đại thiên,

nói Nhạc San San thẳng mặt rồi.

Hai người cứ như vậy, như là tình lữ liếc mắt đưa tình, vượt qua thời gian thật lâu.

Rốt cục đợi đến áo giáp hoàn toàn làm lạnh hạ xuống, đem từ một ít xử lý chương trình hoàn thành, như là đánh bóng, phun tương, xử lý một ít chi tiết nhỏ, thùng, khám nghiệm các loại, lúc này đã là canh bốn thiên mười phần.

Thấy được Loa Văn Xích Hồng Giáp chiếu sáng rạng rỡ bộ dáng, hai người đều là khó nén kích động trong lòng.

Ở trên người bọn họ, đều có một cái truyền tấn lệnh bài.

Phía trên ghi chép tất cả thành tích bài danh.

Cái bài danh này là dựa theo ai tại thời gian ngắn nhất, hoàn thành phẩm cấp cao thấp mà bài danh.

Chỉ cần đem cái này tác phẩm, thông qua truyền tấn làm triệu hoán giám khảo nghiệm thu, bởi vậy, thành tích sẽ đồng bộ đi lên.

Mà hoàn thành đệ nhất kiện tác phẩm Nhạc San San thì là không thể chờ đợi được đem tin tức gửi đi ra ngoài.

Không bao lâu thời gian, chính là có một cái đầu đội đen quan, một bộ bạch y giám khảo nhẹ nhàng mà đến, đem Loa Văn Xích Hồng Giáp mang đi, một lời không nói chính là biến mất.

Hai người lúc này mới trở lại trong sơn động, vượt qua còn sót lại nửa cái ban đêm.

Ngày kế tiếp.

Cũng chính là cuộc thi ngày hôm sau.

Trời vừa sáng, Nhạc San San bắt đầu từ trong sương mù thanh tỉnh lại.

Bởi vì tác phẩm hoàn thành hưng phấn duyên cớ, mặc dù chỉ là nghỉ ngơi trong chốc lát, Nhạc San San cũng là không cảm giác được chút nào mệt mỏi, ngược lại là cực độ phấn khởi.

Mở ra trong tay truyền tấn lệnh bài, Nhạc San San rõ ràng đã gặp nàng cùng Trần Phong tiểu tử, thành tích rõ ràng xếp hạng vị thứ nhất.

Phía trên biểu hiện lần này Nhạc San San luyện chế Loa Văn Xích Hồng Giáp, thuộc về Thanh Đồng thượng cấp cấp bậc, chỉ là một kiện tác phẩm, chính là vượt qua tất cả bài danh, đồ trạng nguyên, không người có thể nhìn qua nó bóng lưng.

Thấy được kết quả này, Nhạc San San tự nhiên là mừng rỡ vạn phần.

Khi một người cao hứng thời điểm, có hai cái cách làm, một cái là ghen ngào cười to hoặc là khóc lớn, cái thứ hai chính là hướng người bên cạnh chia sẻ, có cái thứ hai biểu đạt mừng rỡ phương thức điều kiện, cũng sẽ không lựa chọn cái thứ nhất.

Lúc này Nhạc San San, chính là hưng phấn chạy đến Trần Phong bên người.

Lúc này Trần Phong, ngủ vô cùng quen thuộc, như một lợn chết tiệt.

Nhạc San San tiến lên, cuống quýt phục ở trước người Trần Phong, xoa bóp Trần Phong khuôn mặt, nhẹ giọng gọi nói: "Trần Phong Trần Phong Trần Phong, người tỉnh, người mau nhìn, mau nhìn."

Trần Phong bị dao động tỉnh, bởi vì có ma thú đánh lên kia mà, cuống quýt ngồi xuống, bành một chút cái trán đâm vào Nhạc San San cái cằm.

Lần này, đem hai người đều là đánh ngã trên mặt đất.

"Ồi chào nha má ơi, vật gì cứng như vậy, ai cầm tảng đá nện ta." Trần Phong hùng hùng hồ hồ đứng dậy lau trán.

Lúc này mới thấy được, Nhạc San San vừa vịn nằm ở bên cạnh hần thắm, tú sắc khả xan, mặt mày làm cho người ta triu mến, trong lúc nhất thời là trong nội tâm nhộn nhạo vô cùng.

"Người làm gì thế, vừa sáng sớm liền bảy mồm tám mỗ chõ vào, còn thể thống gì!" Trần Phong tuy rất thương thức đẹp như vậy sắc, nhưng còn nghiêm trang dạy dỗ.

"Người xem nha, chúng ta là đệ nhất rồi." Tuy bị đụng vô cùng đau nhức, nhưng Nhạc San San không chút nào tức giận, người gặp hi sự tình thần thoải mái, Nhạc San San lúc này cũng là đại nhân không ký tiểu nhân qua á..., không cùng Trần Phong người như vậy so đo, chỉ là hưng phấn khoe khoang nói.

Trần Phong vội vàng nhìn thoáng qua truyền tấn lệnh, nhằm chán trọn mắt nhìn Nhạc San San liếc một cái, tiếp tục ngã đầu ngủ say.

"Uy, người cái gì thái độ, chúng ta là đệ nhất ài, người chẳng lẽ không cảm thấy được thập phần vui vẻ à." Nhạc San San trong mắt tràn đầy chờ mong.

"Người lùn trong nâng cao, có cái gì tốt vui vẻ." Trần Phong nhàn nhạt bay ra một câu, để cho Nhạc San San hóa đá đương trường.

Mà cùng lúc đó, đồng dạng thấy được truyền tẫn làm Phong Yến, nhất thời là kinh ngạc đến ngây người, cái cảm thiếu chút nữa mất trên mặt đất, một bộ không thể tin thần sắc quát: "Làm sao có thể, ngày hôm qua ta còn là tên thứ hai, hiện tại thành đệ tam."

Tại nhìn lên, tên thứ hai là ngày hôm qua đệ nhất danh, mà đệ nhất danh, rõ ràng là Trần Phong cùng Nhạc San San!

Phong Yến khí đích giận sôi lên, như này đầu tiên là người khác, Phong Yến cũng không hề như thế bầu không khí, nhưng Trần Phong cùng Nhạc San San là thứ nhất, hán Phong Yến tuyệt đối không cho phép.

"Lên, đều đứng lên cho ta." Phong Yến đứng người lên, hướng bên người đang tại vui đầu ngủ say mấy cái đồng đội kêu lớn, đồng thời dưới chân cũng không lưu tình chút nào, một người trên mông đất đã trúng Phong Yến một cước.

Mấy người đều là tỉnh tỉnh mê mê, làm không rõ Phong Yến đang đùa cái gì hoa dạng, mà Phong Yến thì là nổi giận nói: "Các người con mẹ nó từng cái một không ngủ qua cảm giác là không phải, tin hay không để cho các người vĩnh viễn ngủ ở nơi này!" Nhìn nhìn mấy cái heo đồng dạng đồng đội, Phong Yến chính là khí đích không đánh một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 163: Trước bão táp tịch

Lần này cuộc thi, hán thế nhưng là đã dùng hết toàn thân thế võ, chẳng những mua được mấy cái đệ tử, vì hán thu thập tài liệu, hơn nữa đến dung luyện thời điểm, những học viên này tự động buông tha cho, như vậy, thu thập được tài liệu đều là hán Phong Yến, bởi vậy, hoàn thành tỉ lệ tự nhiên xa xa vượt lên đầu một cấp bậc không phải.

Theo Phong Yến như vậy một rõ, mấy người này giờ mới hiểu được xong việc thái nghiêm trọng, từng cái một cuồng quit đứng dậy, cung kính đứng thành một hàng, chờ đợi Phong Yến phân phó.

"Lại bị Trần Phong vượt qua, chúng ta hôm nay nhất định phải phản vượt qua, nhất định phải, nói cách khác, hôm nay ai cũng không cho phép ngủ!" Phong Yến hỏn hển, bệnh tâm thần thét to.

Thanh âm kia, giống vậy khuê phòng oán phụ thấy được một đám thái giám đồng dạng táo bạo.

Trần Phong đối với cái bài danh này, hoàn toàn không có chút nào hứng thú, lần này cuộc thi đối với Trần Phong mà nói, là một kiện có cũng được mà không có cũng không sao sự tình, thế nhưng hiện tại rốt cuộc đã đã đáp ứng Nhạc San San, Trần Phong không tốt không tham gia, vì vậy chỉ có thể là thích ứng trong mọi tình cảnh.

Lúc này, sắc trời vừa mới tảng sáng.

Bị Nhạc San San kêu lên, Trần Phong cũng là buồn ngủ đều không có, vội vàng ăn chút gì.

Nhạc San San kích động tình cảnh còn không có biến mất hạ xuống, Trần Phong đành phải mang theo tiểu tinh Linh Nhất mỹ nữ, bắt đầu rồi nhiệm vụ hôm nay.

Xem qua địa đồ, đã cần thiết vài loại tài liệu, Trần Phong quyết định thật nhanh, hướng ngoài rừng rậm vậy địa phương di động.

Nhạc San San lúc này là hoàn toàn thần phục Trần Phong thực lực, tự nhiên là Trần Phong nói cái gì chính là cái gì.

"Uy, người có thể hay không chút nghiêm túc, chúng ta ở đây cuộc thi nha." Thấy được Nhạc San San vẻ mặt vui cười bộ dáng, Trần Phong không khỏi nhắc nhở.

"Sợ cái gì, có người ở đây dạng tiểu hài nhi qua mọi nhà đồng dạng cuộc thi, chẳng lẽ còn có thể không thông qua?" Nhạc San San ngược lại là tới hào hứng, cười hi hi hỏi ngược lại.

Trần Phong không lời, chỉ có thể là vui đầu chạy đi.

Đi không bao lâu, Trần Phong hai người chính là đi tới chỗ mục đích.

Ở đây do vì ngoài rừng rậm vậy nguyên nhân, rất nhiều người cũng không có tới kịp đi đến nơi này, cho nên Trần Phong cần có đại bộ phận tài liệu, vẫn rất phong phú.

Ở chỗ này, Trần Phong không có làm nhiều trì hoãn, lúc này nên hẳn thi thử tài năng, trọng lực tự năng lượng mũ giáp tại bài thi của hắn bên trong, có vật này, mà Trần Phong cũng là đã gom góp đầy đủ rồi vật này tài liệu.

Vật này luyện chế độ khó, đối với Trần Phong như vậy Luyện Khí Sư mà nói, quả thật đề không nổi hứng thú, bất quá Trần Phong hay là chuyên tâm luyện chế.

Trần Phong luyện chế quá trình, Nhạc San San một mực ở bên cạnh nhìn.

Dùng một cái từ để hình dung toàn bộ luyện chế quá trình, đó chính là hồi hột.

Tay của Trần Phong phương pháp đã đạt tới một cái Phản Phác Quy Chân tình trạng, để cho Nhạc San San cũng không có hoa mắt cảm giác, ngược lại là cảm thấy hết thầy hết thầy, đều là đơn giản như vậy, như vậy công tác liên tục, phẳng phất là thiên nhiên hình thành đồng dạng, để cho Nhạc San San lần nữa tiếp nhận một lần luyện khí đỉnh phong cảnh giới tây lễ.

Vén vén chỉ là một lần quan sát, Nhạc San San chính là lần nữa đề thăng không ít, trong nội tâm âm thầm suy đoán thân phận Trần Phong.

Thế nhưng là từ Trần Phong từ trên xuống dưới, thân thể mỗi một cái góc nhỏ, đều đánh giá mấy trăm lượt, cũng nhìn không ra bất kỳ có giá trị tin tức, Nhạc San San chỉ có thể là buông tha cho, tiếp tục nhìn nhìn Trần Phong luyện khí.

Không bao lâu.

Đại khái tại xế chiều hết sức thời điểm, Trần Phong tác phẩm chính là xuất sắc hoàn thành, đồng dạng là Thanh Đồng thượng cấp phẩm giai, thế nhưng so với Nhạc San San chỗ luyện chế Pháp Khí, vô duyên vô cớ nhiều hơn một phần hồn nhiên thiên thành cảm giác.

Nhạc San San đối với Trần Phong luyện khí từng cái phương diện kỹ càng tài nghệ, nhìn chính là khen không dứt miệng, chỉ là không thể ra ngôn quấy rầy Trần Phong, bây giờ nhìn Trần Phong hoàn mỹ tác phẩm hoàn thành, vội vàng đi lên thấy phong thái.

Này vừa nhìn, quả thực đem Nhạc San San hạ xuống nhảy dựng.

Mặc dù chỉ là Thanh Đồng thượng cấp, thế nhưng Trần Phong chỗ luyện chế trọng lực tự năng lượng mũ giáp, có thể nói là tìm không được bất kỳ khuyết điểm nhỏ nhất, này ở giữa thiên địa, làm sao có thể tồn tại không có chỗ thiếu hụt đồ vật đâu, thế nhưng là cái này đồ vật lại không có, lấy Nhạc San San học thức, tìm không ra một chút xíu khuyết điểm nhỏ nhất!

"Không nghĩ tới, người chẳng những lý luận tri thức phong phú dị thường, liền chân thực thao tác đều là như vậy dễ như trở bàn tay xảo đoạt thiên công!" Nhạc San San về mặt thường thức đánh giá Trần Phong.

"Mà lại, này có cái gì tốt khoe khoang, bất quá là một kiện Thanh Đồng cấp Pháp Khí mà thôi." Trần Phong phát phát tay, đánh Đoạn Nhạc San San lấy lòng, một bộ chán đến chết bộ dáng.

Nhạc San San thề lười, giữ im lặng.

Trần Phong lấy ra truyền tấn lệnh bài, đợi đến đốc tra người đi đến thời điểm, Trần Phong trao đi lên, đốc tra người nghiệm thu hoàn tất, làm dễ nhớ lực, chính là vội vàng rời đi, từ đầu đến cuối, đốc tra người một câu cũng không có nói, có thể là chế độ quy định a, Trần Phong cũng không để ý.

Không bao lâu, bảng xếp hạng chính là lần nữa đổi mới, Trần Phong cùng Nhạc San San bài danh, đã đem tên thứ hai thành tích, xa xa ném tại đằng sau, muốn vượt qua cơ hồ là không có gì hi vọng, kể từ đó, Trần Phong cùng Nhạc San San có thể nói là, đã hoàn thành toàn bộ nhìn cuộc thi hơn phân nửa bộ phận nội dung.

Còn dư lại còn có một cái cần hai người cộng đồng hoàn thành nhiệm vụ, chỉ có tại tổ đội trong đội ngũ mới có nhiệm vụ này, nếu một mình hành động, hai người bọn họ chỉ cần hoàn thành một cái luyện khí nội dung khảo hạch là được rồi.

Mà tổ đội, thì là cần cộng đồng luyện chế một kiện tác phẩm xuất ra.

Nhìn nhìn bài thi, Trần Phong há miệng nói: "Hiện tại chúng ta một chỗ hợp lực luyện chế một cái coi trọng Hổ Phù hoặc là phong hành hộ giấy là được rồi, đến lúc sau chỉ cần tác phẩm hoàn thành, đồng thời trong đó có hai người chúng ta cộng đồng luyện chế khí tức, cho dù viên mãn thông qua cuộc thi, lấy tình huống trước mắt đến xem, nắm chắc thắng lợi trong tay." Trần Phong tràn đầy tự tin nói.

Lúc này Trần Phong, không khỏi nhớ tới Phong Yến, tội nghiệp hài tử, cùng mình còn có một cái tiền đặt cược người, hiện tại chỉ còn lại một ngày rưỡi thời gian, hẳn hội phần vượt qua sao?

Trần Phong luyện chế sau khi hoàn thành, cũng không có vội vàng đi nghỉ ngơi ý tứ, mà là mang theo Nhạc San San, tại trong rừng tiếp tục tìm tòi cần có tài liệu.

Từ từ, bóng đêm lần nữa tiến đến.

Bởi vì hôm qua vừa mới xuống một trận mưa thời điểm, đêm đến nơi thời điểm, không khí cũng là tràn ngập sương mù sáng tỏ cảm giác, mông lung và ảo mộng.

Trần Phong cùng Nhạc San San, tại bóng đêm hoàn toàn hàng lâm lúc trước, đi tới chỗ son động, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Nếu không phải có thể đến thì đuổi trở lại, không thể nói trước sẽ bị những cái kia chưa ăn no bụng mà thú phát hiện, có thể tại ban đêm hành động mà thú, đều là thích ứng hoàn cảnh nơi này, hơn nữa sức chiến đấu phi phàm, bây giờ là cuộc thi, không cần phải đi trêu chọc những lực lượng kia ngang ngược vô cùng mà thú, cho nên Trần Phong thì là góp nhặt một ít đồ ăn, chính là theo Nhạc San San trở lại chỗ ở.

Bóng đêm, đứng hạn tới, quan sát cả Thương Tùng Lâm đầy, lổm đổm cái lồng Hỏa Tứ vị trí lấp lánh, mỗi một chỗ đồng lứa vị trí, đều có mấy cái đệ tử, đang tại nghỉ ngơi, bận rộn một ngày, bây giờ bọn họ, trên mặt đều mang theo vẻ uể oải về.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Ma thú bạo động

Mà Thương Tùng Lâm địa ngoại vậy, phụ trách giám thị đốc tra lão sư, mất thấy thời gian đến buổi tối, chính là từ dưới một sóng trách nhiệm lão sư đối cương vị, đều hạ xuống nghỉ ngơi.

Hết thấy giống như ngày hôm qua đồng dạng, cũng không có cái gì dị thường, bình thường có chút quỷ dị.

Đang lúc những cái kia đối cương vị đốc tra người, mới vừa từ nơi bí ẩn đứng dậy thời điểm.

Đột nhiên, một cỗ cường đại ma thú khí tức, phô thiên cái địa hướng toàn bộ Thương Tùng Lâm địa bao vây qua.

Đốc tra người nhất thời chính là sắc mặt đại biến.

Bọn họ cấp tốc phân ra chạy vội tới một chỗ, có người đã bay lên ngọn cây tra ra tình huống, thực lực cao thâm, chỉ là người được ma thú khí tức, chính là sắc mặt xiết chặt, cao giọng hô: "Không tốt!"

Những cái này đốc tra người, thực lực đều tại võ giả chi cảnh.

Lúc này ở trên cây vị này hoa râm rầu mép lão giả, dĩ nhiên là một người võ giả ngũ trọng thiên cường giả, là cuộc thi lần này đốc tra người đội trưởng.

Vừa nhìn tình huống không ổn, có rất nhiều không rõ lai lịch ma thú xâm nhập, người này vẻ mặt nghiêm túc, vội vàng lấy ra triệu hoán lệnh, đem mai phục tại Thương Tùng Lâm địa tất cả đốc tra người triệu hoán lên.

Trong lúc nhất thời, Thương Tùng Lâm địa bốn phía chạy bằng khí, không ngừng có hắc sắc tàn ảnh hiện lên, chỉ là thời gian một chén trà công phu không được đã là tụ tập hơn mười người.

Mà thôi lão đầu râu bạc cầm đầu đốc tra người, đến nơi về sau không làm do dự chút nào, chính là đánh về phía những cái kia bạo động mà đến ma thú.

"Lão đại, đây là có chuyện gì nhỉ, nơi này tại sao có thể có cấp ba ma thú qua lại?" Một cái hơi hơi tuổi nhỏ hơn một chút lão giả, một bên không ngừng huy động vũ khí của mình, vừa hướng bên người hoa lão đầu râu bạc hỏi.

Hoa lão đầu râu bạc, vẻ mặt nghiêm túc, lúc này bọn họ đối mặt địch nhân, là một đám cấp ba ma thú, cấp ba ma thú cường đại, là có thể sánh ngang Võ sư cường giả tình trạng, như không phải những người này ý vào trang bị tinh xảo, tại đây quần ma thú trước mặt, chỉ có bị miểu sát phần, quả quyết sẽ không kiên trì một lát.

Hoa râm rầu mép lúc này cũng là nhìn ra ma thú thực lực cường đại, không phải bọn họ tiểu đội ngũ có thể chống lại, chính là vội vàng phát ra ra lệnh: "Chúng ta không phải là đối thủ của chúng, hoá tốc phá vòng vây, đem tin tức thông báo cho Viện Trưởng cùng với Liệt Thủ Đường!"

Thế nhưng hần lờ vừa mới nói ra, chính là phát hiện đã có đốc tra người không cẩn thận, bị cường đại ma thú móng vuốt chụp chết.

Bọn này ma thú, là một loại gọi là đầu đen nhèn nhện gia hỏa, đầu đen nhèn nhện mấy cái móng vuốt, đều là vô cùng sắc bén, tương đương với một kiện Thanh Đồng thượng cấp vũ khí, một móng vuốt có thể đem nhiều cái võ giả chi cảnh cao thủ, giống như kiến hôi đồng dạng mặc cái xuyên tim.

Hơn nữa càng thêm đáng giận chính là, những cái này đầu đen nhèn nhện chỗ phun ra tơ nhện, hết sức khó chơi, chỉ cần bị cuốn lấy, đừng hòng bình yên vô sự rời đi.

Lão đầu râu bạc, biết rõ đại sự không ổn, chỉ có thể là thần thức truyền âm cho mấy cái phải tốt huynh đệ, sau đó hộ tống một người phá vòng vây ra ngoài.

Mà lúc này với tư cách là lần này khảo thí sư, Thẩm Bích Dao cùng với mặt khác hai cái lớp lão sư, cũng là đồng thời phát hiện Thương Tùng Lâm địa dị động, vội vàng lao ra lều vải xem xét một ít.

Mà Thẩm Bích Dao các nàng xuất ra không có bao lâu thời gian, đã có đốc tra người phi thân tới chỗ này.

Nhìn thấy tổng khảo thí sư Thẩm Bích Dao, người kia đốc tra người khom người nghiêm túc nói: "Tình huống không giây, có một sóng lớn không rõ lai lịch đã thú, đột phá chúng ta tại Thương Tùng Lâm địa thiết lập phòng tuyến, vọt vào cuộc thi phạm vi, bởi vì thí sinh phân bố hết sức rải rác, trong lúc nhất thời không thể toàn bộ lui lại, hơn nữa chúng thực lực hết sức mạnh mẽ, đốc tra người đội ngũ đã quân lính tan rã."

Người kia trong khi nói chuyện, thỉnh thoảng từ trong hàm răng phun ra một cỗ gió lạnh, Thẩm Bích Dao ngưng lòng mày nhìn lại thời điểm, nhất thời cũng là hít một hơi khí lạnh, chỉ thấy tại người kia đốc tra người nơi bả vai, vậy mà thiếu đi một miếng thịt, lộ ra bên trong đầy đặc xương trắng.

"Liên người cũng có thể trọng thương thành như vậy, cũng biết những cái kia ma thú thực lực như thế nào?" Thẩm Bích Dao biết thất thố tính nghiêm trọng, liền vội vàng hỏi.

"Thực lực hoàn toàn ở trên ta, như không phải mấy người đồng bạn liều chết hộ tống ta xuất ra, e rằng ta đã là chết ở trong đó, những cái kia ma thú, thực lực hoàn toàn có thể sánh ngang Võ sư chi cảnh cường giả, là mười phần hung tàn đầu đen nhèn nhện!" Đốc tra người sắc mặt nghiêm trọng nói.

Này một đám đốc tra người, thực lực đều tại võ giả chi cảnh, nhân số không ít, có thể nói trên là Vân Thủy Thành một cỗ không thể khinh thường thế lực, thế nhưng là đối mặt cường đại ma thú, dù cho nhiều hơn nữa võ giả chi cảnh cường giả, tại có thể sánh ngang Võ sư cấp ba ma thú trước mặt, đều là như vậy không chịu nổi một kích.

Thẩm Bích Dao ngưng lòng mày nhìn ra xa, hướng xa xa nhìn ra xa mà đi, tựa hồ có thể lơ mơ thấy được xao động ma thú, cùng với bởi vì cường đại ma thú khí tức quấy nhiễu vạn phần ma thú, cũng gia nhập đến ma thú bạo động trong hàng ngũ.

Thật sự là một giọt nước, hù dọa toàn bộ mặt hồ rung động.

Nếu muốn đối phó đầu đen nhèn nhện loại này cường đại tồn tại, những cái này đốc tra người quả quyết không phải là đối thủ, mà trong học viện có thể ngăn cản ở, cũng chỉ có Viện Trưởng cùng với Lâm Tiên Nhi loại kia Võ sư chi cảnh cường nhân mới có thể.

Ma thú bạo động, không có lưu cho Thẩm Bích Dao ít nhiều suy tính thời gian.

Lập tức, Thẩm Bích Dao quyết định thật nhanh, đầu tiên là đuổi nhân thủ đi trường học cầu viện, sau đó triệu tập hiện tại tất cả sức chiến đấu, đi nghỉ cách cứu viện đệ tử, tránh cùng đầu đen nhèn nhện giao thủ, chỉ là tận khả năng nghỉ cách cứu viện đệ tử.

Rốt cuộc Thẩm Bích Dao cũng là biết, hiện tại bọn họ tất cả lực lượng thêm vào, cũng là đối kháng không được cấp ba ma thú đầu đen nhèn nhện, cho nên chỉ có thể là cải biến chiến lược phương hướng, thay vào đó là cứu người, mà không phải giết địch.

Mà mọi người nghe được Thẩm Bích Dao phân phó, lúc này chính là lấy ra trong tay truyền tấn lệnh bài, hướng tất cả đệ tử tuyên bố lệnh tập kết.

Thế nhưng là lấy ra truyền tấn lệnh bài thời điểm, tất cả mọi người là trợn tròn mắt, truyền tấn lệnh bài vậy mà lý kỳ mất đi hiệu lực.

Thẩm Bích Dao cũng là nhưng mày, Tần Tốc mang theo mọi người đi đến dừng tại xung quanh tế ra truyền tấn phù trận, này vừa nhìn, tâm nhất thời nguội lạnh một nửa nhi.

Ở chỗ này phụ trách trông coi đệ tử, đều chết đi, hơn nữa địch nhân thủ pháp cực kỳ tàn nhẫn lão luyện, không có lưu lại dấu vết, truyền tấn phù trận cũng là phá hư hầu như không còn.

Thấy được tình cảnh như thế, trong lòng mọi người đều là nguội lạnh một nửa nhi, nếu không phải có thể thông qua truyền tấn lệnh bài triệu tập đệ tử chạy trốn tới khu vực an toàn chờ đợi cứu viện, như vậy hiện tại phải một mặt ngăn cản ma thú xâm nhập, một mặt đi đem đệ tử triệu tập lại, bởi vậy, tình nguy hiểm lớn hơn thiệt nhiều.

Bất quá việc đã đến nước này, lập tức cũng không có biện pháp tốt, Thẩm Bích Dao chỉ có thể an bài hai người, đi đem hơn trăm danh học sinh triệu tập đến địa phương an toàn, sau đó đám người còn lại, toàn bộ đi theo Thẩm Bích Dao đi ngăn cản ma thú.

Lúc này sự việc liên quan trọng đại, ai cũng không nói thêm gì, đợi đến Thẩm Bích Dao phân phối hoàn tất nhiệm vụ, những lão sư này còn có đốc tra người chính là chia nhau hành động.

Phụ trách triệu tập đệ tử hai người, là một cái võ đồ ngũ trọng thiên đệ tử, còn có một cái là võ giả nhất trọng thiên, lần này bọn họ nghĩa vụ gia nhập giám thị đệ ngũ, cũng không có nghĩ qua sẽ xuất hiện loại này hiếm thấy sự tình, nhưng bởi vì còn trẻ khí thịnh, cũng không có lùi bước ý tứ, nhận được mệnh lệnh, chính là một đầu đâm vào Thương Tùng Lâm trong đất.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Phía sau màn độc thủ

Hai người kia thân pháp cực nhanh, giúp nhau yểm hộ không ngừng trốn tránh lấy trong rừng rậm Bạo Tẩu ma thú.

Tiến lên đến rừng rậm thâm xứ thời điểm, hai người đột nhiên bước chân một hồi, trên người hồng quang lóe lên, chính là đi đòi nhà ma.

Ai cũng không có thấy rõ ràng đến cùng xảy ra chuyện gì, hai cái này phụ trách triệu tập đệ tử người phụ trách, đã là mệnh vẫn đương trường.

Mà lúc này, tại một cây đại thụ, chậm rãi đi ra một người tới, người này trên đỉnh đầu, nhìn chăm chăm một cái lóe ra kim sắc quang mang Kim Tiền Bảo, sắc mặt hung ác vô cùng, rõ ràng chính là Tổng Kinh Chu mời tới hai người cao thủ nhất -- Trần Tinh.

Bỗng nhiên, một hồi gió lạnh thổi qua, từ trên ngọn cây chậm rãi bay xuống hạ xuống một cái bóng người màu đen, người này một bộ hắc y, toàn thân để lộ ra một cổ có thể xé rách thiên hạ cương khí, chỉ là nhìn lên một cái, chính là cực kỳ làm cho người khiếp sợ.

"Thương huynh, kế hoạch thành công hơn phân nửa, chỉ cần chúng ta tìm đến Trần Phong, tại Thương Tùng Lâm này trong đất, không có người ngăn trở người ta hai người." Trần Tinh nhìn nhìn chậm rãi rơi xuống Thương Cổ Anh, tràn đầy tự tin nói.

Này hai người nghĩ đến quen biết, lúc bình thường cũng là thường xuyên hợp tác.

Tại vừa rồi hai người đệ tử đi qua thời điểm, Thương Cổ Anh tại trên đại thụ, phóng thích trên người cương khí nhiều loạn tâm thần, mà Trần Tinh dựa vào bản thân lời điện đồng dạng tốc độ, lóe lên dù cho, chính là nhẹ nhàng thu hoạch được hai người võ giả nhất trọng thiên cao thủ tánh mạng.

Không thể không nói, Trần Tinh cùng Thương Cổ Anh thực lực, cũng là tại võ giả nhất trọng thiên phía trên, thế nhưng đối phó đồng cấp cái khác cao thủ, có thể làm được như thế thư giãn thích ý, có thể thấy này hai người thực lực chí cao, làm cho người tắc lưỡi.

Thương Cổ Anh vỗ tay cười to nói: "Chỉ là một cái Trần Phong, vậy mà lãng phí chúng ta hai người như thế phiền toái, lần này bắt lấy hắn, ta nhất định phải hắn sống không bằng chết, muốn biết rõ, thời gian của ta thế nhưng là rất quý đắt tiền."

Thương Cổ Anh sâu kín nhìn thoáng qua bạo động không chịu nổi rừng rậm, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh.

Mà Trần Tinh cũng là gắt một cái nước miếng nói: "Trần Phong tuy thực lực không cao, thế nhưng chúng ta cũng không thể đủ dễ dàng giết chết, ở bên ngoài động thủ, tùy thời có khả năng bị đầu bạc Cuồng Đao ngăn trở, hiện tại tiến vào cuộc thi khu vực, đầu bạc Cuồng Đao tự nhiên sẽ không xuất hiện, nhưng lại nhiều hơn một đám khó dây dưa độc tra người, kể từ đó, chúng ta chỉ có thể dùng loại này biện pháp khá ngốc, Điều Hổ Ly Sơn, sau đó lấy Trần Phong tánh mạng!"

"Mà thôi mà thôi, rốt cục muốn kết thúc, nghe nói, cuộc thi lần này Trần Phong bên người, thế nhưng là có một cái tên là Nhạc San San nữ hài nhi." Thương Cổ Anh trong mắt, lóe ra mỉm cười, ngụ ý không cần nói cũng biết.

Trần Tinh đầu tiên là sửng sốt, Thương Cổ Anh này, bình thường thoát nhìn rất trung thực, không nghĩ tới hôm nay có loại này khẩu vị, thật sự là kì cái kỳ quái tròng.

"A, thương huynh cũng biết người này, nghe nói, Nhạc San San thế nhưng là Thiên Hạc học viện hoa hậu giảng đường, có thể thấy phương cho, cũng là chuyển đi này không tệ." Trần Tinh lộ ra hướng tới thần sắc, ập ứng thờ dài.

"Cái gì gọi là thấy phương cho, chúng ta lần này chẳng những muốn thấy phương cho, còn muốn âu yếm!" Thương Cổ Anh sắc tâm nổi lên, cất bước liền hướng rừng rậm thâm xứ bay đi.

Trần Tinh nhìn thoáng qua, cười khổ lắc đầu, trong mắt lộ ra một tia phức tạp thần sắc, trong miệng nhẹ nhàng nỉ non nói: "Vì huynh đệ ta có thể giúp bạn không tiếc cả mạng sống, vì nữ nhân A... Nguyên ý chọc vào người hai đạo." Dứt lời sắc mặt trầm xuống, thả người hướng Thương Cổ Anh đuổi theo.

Bởi vì cấp ba ma thú xâm nhập, để cho vốn hãm vào bình tĩnh trong bóng đêm Thương Tùng Lâm đấy, trong khoảng thời gian ngắn, lần nữa bạo động

lên.

Kết bè kết đội ma thú, phát bìa một trong rừng rậm tán loạn.

Thương Tùng Lâm đẩy, đại đa số ma thú đều chỉ có cấp một thực lực, đối phó một ít võ đồ chỉ cảnh tu giả cũng không có sức.

Mà bởi vì cuộc thi nguyên nhân, nơi này cấp hai ma thú cũng bị trục xuất ra đi, chỉ còn lại cấp một, hiện tại có mặc danh kỳ diệu tới một đám cấp ba ma thú, điều này làm cho chúng cảm nhận được sinh mệnh nhận lấy to lớn uy hiếp, đành phải bồn tẩu chạy thoát thân.

Những cái này phát triển ma thú, tựa hồ là bị sợ choáng váng, mất đi lý trí, chỉ cần thấy được tu giả sẽ phát động công kích, ở trong mắt chúng, đã đem hết thảy vật thể không rõ liệt vào địch nhân.

Bận rộn một ngày đệ tử, chỗ nào gặp qua loại này làm cho người ta sợ hãi tình cảnh, một ít thiếu không lịch sự sự tình đệ tử, đương trường liền bị hù tiểu trong quần, thậm chí trốn ở trong bụi cỏ không dám ra.

Khá tốt có chút đầu linh quang, tại trước tiên liền lấy ra truyền tấn lệnh bài, chuẩn bị hướng đốc tra người kêu cứu, thế nhưng là thử mấy lần về sau phát hiện, truyền tấn lệnh bài đã mất linh.

May mà những cái này ma thú chỉ là một ít cấp một ma thú, tuy bộ dáng dọa người, thế nhưng lực công kích cũng không cao lắm, không phải không thể chiến thắng địch nhân, vì vậy có chút đệ tử mắt thấy chạy không thoát ma thú vây công, chính là triển khai liều chết solo, vận khí tốt có thể mở một đường máu thoát đi nơi đây, vận khí kém, cũng chỉ có thể bị không lồ ma thú vây công, sau đó bị sống sờ sờ nuốt mất, trong khoảng thời gian ngắn, ma thú kêu thảm thiết nhân loại kêu thảm thiết kêu rên khắp nơi.

Mà lúc này, trong sơn động nghỉ ngơi Trần Phong cùng Nhạc San San, cũng là phát giác dị động, vội vàng đi ra khỏi sơn động.

Cẩn thận tuần tra lấy xung quanh khí tức, Trần Phong nhướng mày, đối với Nhạc San San trầm giọng nói: "Tình huống có chút không ổn, có một cổ cường đại ma thú khí tức, xâm nhập Thương Tùng Lâm đấy, chúng ta nhanh lên tránh đi phong mang của bọn nó, sau đó tùy thời rời đi nơi này."

Nhạc San San biết phát sinh sự tình, nhưng không nghĩ tới là như thế ác liệt tình huống, biểu tình cũng là hết sức nghiêm trọng, nói với Trần Phong: "Không phải sợ, Lão Sư Thuyết, có đốc tra người tại xung quanh cảnh giới, ta nghĩ lấy đốc tra người thực lực, rất nhanh liền có thể thoát khỏi cục diện như vậy."

Trần Phong bị Nhạc San San nào tàn ghen đến, đang muốn phản bác vài câu, đột nhiên cảm giác phía trước có ma thú khí tức lao đến, liếc mắt một cái, kinh sợ thấy bốn đầu mọc ra chân dài chìm chóc.

Sơn Hải Kinh bên trong ghi lại, sơn dày đặc có chym, chân dài mỏ nhọn, lấy ăn thịt mà sống.

Đây là một loại gọi là kiêu thú ma thú, là cấp một ma thú bên trong, thực lực mười phần ngang ngược tồn tại, có thể đơn thể đối kháng võ đồ ngũ trọng thiên cao thủ.

Mà bây giờ, cường đại ma thú thậm chí có bốn cái, đối với Nhạc San San mà nói, cái tràng diện này không thể nghi ngờ có một chút kinh hãi.

Thấy được Nhạc San San kinh hãi bộ dáng, Trần Phong cũng là cảm thấy buồn cười, ở một bên đung đung bờ vai Nhạc San San, sâu kín nói: "Không phải sợ, lão sư trở lại cứu người." Dứt lời cười ha ha.

"Người còn cười ra tiếng." Nhạc San San tròn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái, sinh khí đích nâng lên chân nhỏ, hung hăng tại Trần Phong trên chân tới một chút.

Trần Phong giả trang đau gào khóc thẳng gọi.

Nhạc San San bắt đầu dĩ nhếch miệng, cảm lấy trong tay trường cung, theo nàng nguyên khí đích chui vào, trường cung nhất thời ánh sáng màu lam đại tác, trong khoảng thời gian ngắn, khí xông Vân Tiêu.

Mấy cái kiêu thú thấy được Nhạc San San bộ dáng, cũng là bị lại càng hoảng sợ.

Chúng là lần đầu tiên thấy được xấu như vậy bức hò hét tình cảnh, lại bị Nhạc San San hù sợ.

Nếu là đã nhìn Nhạc San San một lần công kích, e rằng lần này cũng sẽ không biểu hiện thất thố như thế a.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 166: Hai cái đồ đàn chạy trốn nhanh

Kiều thú còn không có làm rõ ràng Bạch Nhạc San San muốn chơi cái gì, đột nhiên thấy được một cái lam sắc quang cầu, lấy lôi điện xu thế Tấn Tốc bay tới, nhất thời bị hù hết lên một tiếng, tứ tán mà chạy.

Chỉ là Nhạc San San công kích, tuy uy lực không lớn, thế nhưng tốc độ kia tuyệt đối là nhất lưu, cùng cấp bậc tu vi, muốn né tránh này một đạo công kích tự nhiên không dễ, rốt cuộc lúc trước đối kháng võ giả nhất trọng thiên cao thủ thời điểm, Nhạc San San Cung Tiền hay là bách phát bách trúng lạc.

Oanh ~ lam sắc quang cầu tại bốn cái kiêu thú trước người, ầm ầm bạo tạc.

Trong nháy mắt, lam sắc màn sáng, hóa thành đầy trời lam sắc lưu quang, hướng bốn phía bay đi.

Màn nước đồng dạng lưu quang, chỉ là thời gian một cái nháy mắt, liền đem bốn cái kiêu thú cấp bao vây ở giữa trận, mà mấy cái kiêu thú xung quanh hoa hoa thảo thảo trong khoảng thời gian ngắn đều biến thành băng điều.

Bốn cái kiêu thú cũng là khó tránh khỏi ác mộng, trong khoảng thời gian ngắn vậy mà không thể động đậy.

Thế nhưng kiêu thú dù sao cũng là cấp một ma thú bên trong cường giả, tuy nhất thời bị nhốt, nhưng cũng không có biểu hiện ra bối rối, Tấn Tốc thúc dục trong cơ thể khổng lồ ma lực, hướng thân thể bên ngoài hàn khí bức tới, không cần thiết đã lâu chúng liền có thể đột phá xuất ra, từ bọn họ tức giận trong ánh mắt không khó nhìn ra, một khi tránh thoát xuất ra, nhất định sẽ đối với Nhạc San San khởi xướng mạnh mẽ vô cùng công kích.

Nhạc San San cũng là cảm thấy như đao giống như kiếm mục quang, sống sò sò xé rách lấy nàng mỗi một tác da thịt, trong nội tâm phát lạnh.

Mà lúc này, Trần Phong thân ảnh lóe lên, chính là mạnh mẽ vô cùng xuất hiện ở bốn cái kiêu thú trước người.

Màu lửa đỏ đao mang cấp tốc hiện lên, bốn cái kiêu thú cuối cùng là khó tránh khỏi tử vong vận mệnh, hai mắt đều là tràn ngập vẻ không cam lòng, không có phát ra một tiếng kêu rên, chính là an tĩnh chết đi.

"Thầy của người như thế nào không có tới cứu người nha." Trần Phong đi đến bên người Nhạc San San trêu đùa.

"Hừ, người người người, tức chết ta, hừ." Nhạc San San bị Trần Phong chọc tức, một đôi như nước trong veo con mắt nhìn Trần Phong toàn thân sợ hãi.

"Được rồi, chúng ta hay là chạy nhanh rồi đi nơi này, cường đại ma thú đột kích, Thương Tùng Lâm địa vốn cấp thấp ma thú, cũng là không ngăn cản được từ bên ngoài đến ma thú khí tức, đã bắt đầu Báo Tẩu bốn phía đã thương người, Thương Tùng Lâm này địa không thể nghi ngờ đã trở nên mười phần nguy hiểm, chúng ta hay là nắm chặt thời gian rồi đi a, rốt cuộc thành tích của chúng ta vẫn còn ở vị thứ nhất, nếu là chúng ta cuộc thi không thông qua, vậy không ai có thể thông qua, viện phương cũng sẽ không như thế làm qua loa." Trần Phong phân tích một chút hậu quả, kéo Nhạc San San thon thon tay ngọc thả người mà đi.

Nhạc San San cũng là suy nghĩ minh bạch bây giờ tình huống, không làm ngăn trở, đảm nhiệm liễu mạng Trần Phong lôi kéo nàng rồi đi.

Trong đêm tối, Trần Phong lôi kéo Nhạc San San hướng Thương Tùng Lâm địa ngoại vây chạy như điên.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên nghe được từng đợt kêu rên.

Âm thanh này như là nhân loại phát ra, thế nhưng thể thâm đau đớn vô cùng, hẳn là có đồng học bị ma thú công kích.

"Thanh âm là từ bên này truyền đến, chúng ta nhanh lên đi qua xem một chút đi." Nhạc San San thỉnh cầu nói.

Trần Phong không do dự, Tấn Tốc hướng thanh âm khởi nguồn chỗ chạy đi.

Không bao lâu, quả nhiên là thấy được một đầu cấp hai Hùng Quái, đang tại truy đuổi hai cái Thiên Hạc học viện đệ tử.

Hai cái này đệ tử, trên người nhiều lần bị thương, mỗi một lần Hùng Quái bổ nhào một đệ tử, một cái khác đệ tử biết sử dụng chính mình ít ỏi lực lượng công kích Hùng Quái, chọc giận Hùng Quái rồi đi đồng bạn thân thể, sau đó chính là chạy trốn truy đuổi, dùng cái này nhiều lần, từ hai người thương thế trên người đến xem, cấp hai Hùng Quái, hẳn là đuổi hai người kia rất lâu.

Lúc này, Hùng Quái cũng là bị chọc giận, nổi trận lôi đình.

Hai cái này đệ tử, chỉ có võ đồ chi cảnh thực lực, một cái võ đồ tứ trọng thiên, một cái võ đồ ngũ trọng thiên.

Thế nhưng cấp hai Hùng Quái, thế nhưng là có thể đối kháng võ giả chi cảnh cao thủ thực lực cường đại ma thú, hai cái này đệ tử cho dù phối hợp cho dù tốt, cũng là khó có thể từ nơi này trên người Hùng Quái chiếm được nửa điểm chỗ tốt.

Oanh ~ Bạo Tẩu Hùng Quái, bị hai cái đệ tử khiêu khích chọc giận, hé miệng, cuồng bạo ma lực trong chớp mắt mãnh liệt mà ra.

Trong nháy mắt, từ trong miệng Hùng Quái, phun ra một cái quang sáng.

quang sáng, từ Hùng Quái quanh thân bắt đầu, phát ra từng đợt tiếng gầm công kích, phạm vi đạt tới hơn 10m bộ dáng.

Mà ở hơn 10m trong vòng chạy như điên hai người, trong chớp mắt chính là bị tiếng gầm đuổi tới, sau đó làm cho người kinh ngạc một màn phát sinh.

Hùng Quái tiếng gầm công kích, vậy mà trong chớp mắt đem hai cái đệ tử chân chính là miệng mũi phun huyết, thân thể lay động tùy thời cũng có thể té ngã.

Mà lúc này Hùng Quái, phát ra một tiếng hưng phấn rít gào, bốn chân cùng sử dụng, hướng hai cái đệ tử nhào tới.

Hai cái bản thân bị trọng thương đệ tử, bị Hùng Quái một cái tiếng gầm công kích, như vậy sứt đầu mẻ trán, thể nhưng là như trước vùng vẫy gãy chết, muốn theo như vậy trong trạng thái tránh thoát xuất ra.

Thế nhưng là bình thường thoát nhìn ngậy ngốc Hùng Quái, tốc độ di chuyển so với bọn họ trong tưởng tượng phải nhanh rất nhiều bộ dáng, chỉ là thời gian trong nháy mắt, Hùng Quái chính là đi đến.

Miệng lớn dính máu một trương, chính là hướng một cái trong đó đệ tử đầu lâu táp tới.

Người học sinh này, sắc mặt nhất thời trở nên trắng xám vô cùng, không để ý Hùng Quái phun ra mùi tanh hôi vị, lớn tiếng kêu cứu.

Ngay tại Hùng Quái một ngum cắn xuống ngàn cân treo sợi tóc, một vòng huyết hồng sắc quang ảnh lóe lên, cò rộp một tiếng.

Người học sinh kia mở ra bởi vì hoảng hốt mà đóng chặt con mắt, thấy được một cái toàn thân huyết hồng trường đao, phía trên từng tầng lục sắc gọn sóng, đang tại kia trong miệng Hùng Quái.

Theo thân đao, hướng hơi nghiêng nhìn lại.

Chỉ thấy một nam một nữ hai người, thần sắc bình tĩnh vô cùng đứng.

Người tới chính là Trần Phong cùng Nhạc San San.

Hùng Quái quả quyết không nghĩ tới sẽ có người nửa đường giết ra, hơn nữa nắm bắt thời cơ như thế chuẩn xác, đương trường liền sững sờ ở chỗ đó, liền hàm răng của mình bị nhảy mất vài khóa đều đã quên.

"Hùng Quái chính là Hùng Quái, dần có thể." Trần Phong không do dự, cổ tay dùng sức, thân đao hướng phía dưới khu vực, phù một tiếng huyết tinh văng khắp nơi, mà lại nhìn kia Hùng Quái, cũng sớm đã một phân thành hai.

"Ách, không phải chứ." Kia hai cái đệ tử, bất khả tư nghị nhìn trước mắt Trần Phong, trong miệng không thể tin cả kinh kêu lên.

Rốt cuộc Hùng Quái này, thế nhưng là cấp hai ma thú, thực lực tại võ giả chi cảnh bên trong thế nhưng là hoành hành không trở ngại tồn tại, mà ở trước mặt chỉ có chừng mười lăm tuổi tiểu hài nhi trong tay, chỉ là một đao liền có thể chung kết đối tượng.

Là tiểu hài tử quá mạnh mẽ, hay là Hùng Quái quá yếu nha.

Hai người không thể tin được, chính mình cứ như vậy thoát khỏi khốn cảnh, cũng là gần người tại chỗ.

"Các ngươi không có chuyện a?" Nhạc San San ở một bên thấy được hai người thoát ly hiểm cảnh, vội vàng tiến lên ân cần hỏi han.

Hai người này, rồi mới từ kinh hoàng bên trong đã tỉnh hồn lại, tuy bọn họ không nhận ra Trần Phong, thế nhưng nhận thức Trần Phong cây đao kia, càng thêm nhận thức Trần Phong bên người nữ thần Nhạc San San, lập tức chính là nước mắt nảy ra quỳ rạp xuống đất báo đáp ân cứu mạng.

"Được rồi, nam tử hán đại trượng phu, trên lay trời đất, quỳ xuống cha mẹ, sao có thể như thế tự cho mình hèn mọn!" Trần Phong cả giận nói, bị hù hai cái đệ tử cuồng quát đứng dậy.

Chương 167: Hai mặt thụ địch

Nhìn thực lực của bọn hắn, một cái võ đồ ngũ trọng thiên, một cái võ đồ tứ trọng thiên, theo đạo lý mà nói, đối phó một cái nho nhỏ Hùng Quái, chắc có lẽ không như thế hết sức mới đúng, vậy mà làm thành bộ dáng, không khỏi để cho Trần Phong có chút tức giận.

"Ta nói hai người, như thế nào dần như vậy, một cái võ đồ ngũ trọng thiên, một cái võ đồ tứ trọng thiên, thêm một chỗ chính là một cái võ giả, như thế nào liền một cái dần dần đen đều đánh không chết, còn kém điểm bị dần dần ăn tươi, thật là dần chết các người được rồi." Trần Phong đồ ập xuống chính là một hồi chỉ tiếc rèn sắt không thành thép dạy đồ.

Hai người tự biết đuối lý, hơn nữa là ân nhân giáo huấn chính mình, lập tức cũng không dám phản kháng, chỉ có thể khúm núm gật đầu đồng ý.

Mà một bên Nhạc San San, bây giờ nhìn không nổi nữa, xuất ra hoà giải, nói: "Được rồi người đừng nói là, bọn họ lại không phải võ viện đệ tử, làm sao có thể am hiểu loại này chém chém giết giết sự tình."

Lời của Nhạc San San, cũng là hết sức có đạo lý.

Tại Thiên Hạc trong học viện, tuy đệ tử đông đảo, thực lực cao thâm cũng không ít, thế nhưng dựa theo Vũ Hồn thuộc tính, phân làm ba cái bộ phận, một cái là Thủ vũ hồn làm chủ võ viện, một cái là Dược hồn làm chủ thuốc viện, một cái thì là Khí Hồn làm chủ luyện khí Học Viện.

Từng cái bộ phận đệ tử, đều có chính mình am hiểu, cái gọi là thuật nghiệp có chuyên tấn công không ngoài như vậy.

Người để cho võ viện đệ tử Luyện Đan luyện khí tự nhiên là không bằng Khí Hồn Dược hồn học viện, người để cho một cái Luyện Khí Sư, đi chém chém giết giết, nhanh hơn không hơn võ viện nha, cho nên Trần Phong loại này một gậy tre đánh chết một thuyền người dạy dỗ phương pháp, liền Nhạc San San cũng là không cho phép.

Lúc này, hai cái đệ tử cũng là phục hồi tinh thần lại, từ Quỷ Môn Quan nhặt về một cái mạng, bình phục lại tâm tình.

Trần Phong đang muốn cùng Nhạc San San cãi nhau.

Chỉ nghe một cái trong đó đệ tử mở miệng nói: "Chúng ta hay là nhanh chóng rời đi a."

Một người khác tiếp lời nói: "Đúng vậy a đúng vậy a, chúng ta từ phía đông qua, bên kia đốc tra người đang cùng ma thú giao thủ, tình cảnh rất là thảm thiết, bên ta từ thương cực kỳ thảm trọng, lão sư để cho chúng ta mang về tin tức, tổ chức đệ tử nhanh chóng rời đi thương từng rừng rậm."

"Cái gì, đốc tra người từ thương thảm trọng?" Nghe được tin tức này, Nhạc San San thẩm thiết phát giác được thất thố tính nghiêm trọng, nhú chặt lông mày hỏi.

"Đúng vậy a, từ bên kia ngập trời ma thú khí tức phán đoán, lần này bạo động ma thú, tối thiểu là cấp ba ma thú, võ giả chi cảnh đốc tra người, chỉ có thể là hơi hơi kiềm chế một chút, muốn chân chính tiêu diệt, một tia khả năng cũng không có!"

Lần này tại Thương Tùng Lâm địa đệ tử, chiến đấu kỹ năng tu luyện vốn không phải trọng yếu chỗ, bọn họ phần lớn thời giờ, đều dùng để tu luyện luyện khí thủ quyết khẩu quyết, cho nên đối mặt như thế tình huống, căn bản chính là từng cái một con mọn, chỉ có thể là mau chóng tổ chức né ra mới đúng.

"Vậy ta nhóm đi nhanh lên đi." Nhạc San San cái này không tại chần chờ, vội vàng quyết định thật nhanh nói.

Trần Phong đối với Nhạc San San gật đầu, họ đang lúc mọi người sau lưng, mà lúc này, hai người đã khôi phục một ít nguyên khí, chạy trốn gì gì đó đã nắm chắc.

Tại chạy trốn trên đường, Trần Phong cùng Nhạc San San, lần nữa gặp được mấy sóng bị nhốt đệ tử, đều là xuất thủ cứu giúp, từ từ đội ngũ quy mô bắt đầu biến lớn, đợi đến đội ngũ biến thành có hai mươi Lai Nhân thời điểm, Trần Phong ở bên tai Nhạc San San thì thầm vài câu, chính là quay người tiêu thất.

Lần này bạo động rất là quỷ dị, Trần Phong cảm thấy cần phải xem xét một chút nguyên nhân, mà Nhạc San San biết rõ Trần Phong thực lực bất phạm, hẳn muốn đi mình cũng là ngăn không được, chỉ có thể là nghe theo Trần Phong phi phẫn phó, mang theo mọi người rất nhanh rời đi nơi này.

Cáo biệt Nhạc San San, Trần Phong một đường không có ngừng, Tấn Tốc như bạo phát chiến đấu Thương Tùng Lâm địa phía đông bay đi.

Thương Tùng Lâm đấy, mặc dù chỉ là Ma Thú Sơn Mạch ngàn vạn địa điểm bên trong không có ý nghĩa một cái, thế nhưng Thương Tùng Lâm địa cấu thành, thì là hết sức phong phú.

Chẳng những có núi non sông ngòi, cánh rừng ẩm ướt địa thung lũng cũng là cần cái gì có cái đó, hiển thị rõ đại vạn vật tự nhiên muôn màu xa xưa tính tình cương trực.

Một đường thông suốt, cũng không có phát hiện kỳ quái ma thú, mà lúc Trần Phong đi đến một chỗ ẩm ướt địa thời điểm, thấy được một cái mười phần quái dị cảnh tượng.

Trần Phong thấy là, một đầu Cự Lang.

Đúng, chính là một đầu cái đầu so với Phổ thông cấp một ma thú hơi hơi lớn một chút Cự Lang.

Từ trên người Cự Lang gần đầy huyết tinh đó có thể thấy được, Cự Lang này đã trải qua rất nhiều lần chiến đấu.

Hơn nữa hơi trọng yếu hơn chính là, nơi Cự Lang đi qua, Thương Tùng Lâm địa những Bạo Tẩu đó ma thú, nhao nhao né tránh, không dám thay vì tranh phong.

Rất hiển nhiên, Cự Lang này chính là từ ngoại vi xông vào Thương Tùng Lâm địa người xâm nhập.

Cự Lang cấp bậc tại cấp hai, tuy cùng kia chó gấu tại một cấp bậc, thế nhưng thực lực chênh lệch to lớn, một cái trên trời một cái dưới đất.

Cự Lang, đầu tiên chỉ số thông minh cao, hơn nữa thực lực là cấp hai cao giai thực lực, Hùng Quái chỉ là cấp hai cấp thấp rầu~ rầu~ mà thôi, trước mặt Cự Lang, đừng nói một cái Hùng Quái, coi như là một trăm Hùng Quái, cũng chỉ là thời gian trong nháy mắt liền có thể càn quét không còn, nhao nhao hóa thành xương trắng.

Mà lúc này, Cự Lang này, để mắt tới Trần Phong.

"Làm gì vậy đuổi theo ta, chẳng lẽ đời trước ta đem ngươi cha Khi thịt nướng ăn sao?" Trần Phong trong nội tâm vạn phần hồ nghi, vừa bực mình vừa buồn cười.

Bị một đầu Cự Lang để mắt tới, Trần Phong tự nhiên sẽ không để trong lòng, chạy nhanh một chút liền có thể nhẹ nhõm ngã khai mở.

Để cho Trần Phong có chỗ cõ kị chính là, từ một nơi bí mật gần đó, một mực có hai cổ khác thường khí tức nhìn mình chằm chằm.

Mà này hai cổ khí tức, mang theo một tia tử vong chi hơi thở, rõ ràng, người đến cũng không thiện ý.

"Xuất hiện đi, cùng lâu như vậy, các ngươi không phiền lụy sao." Trần Phong tìm một chỗ trống trải địa phương, xung quanh đều là ẩm ướt đất, hẩn liền đứng ở chính giữa, đứng chấp tay, một bộ thâm tàng bất lộ cao thủ phong phạm.

Mà kia cái một mực đi theo hẩn theo đuôi tới Cự Lang, trong khoảng thời gian ngắn đoán không thấu Trần Phong thực lực, chỉ là bảo trì tại 10m ở trong cự ly, cũng không có vội vã phát động công kích.

Mà cùng lúc đó, hai bóng người giống như bột nước một phen, trên không trung hình thành từng đạo gấp trùng hợp phân liệt ảo ảnh, thật lâu, mới nhìn rõ ràng, có hai người, cùng Cự Lang chung vào một chỗ, hình thành một cái ba mặt bọc đánh trận thế, đem Trần Phong vây ở giữa trận.

"Ồ, không tệ lắm, các ngươi liên loại này súc sinh cũng có thể lôi kéo vì tiểu đồng bọn, có thể thấy thực lực của các ngươi cũng là rất cao ah." Trần Phong đối mặt ba cái cường địch vây công, không có chút nào về sợ hãi, chỉ là phong đạm vân khinh nói.

Hai người kinh nghiệm sa trường, sinh sinh tử tử sớm đã nhìn nhạt, đối với Trần Phong loại này phép khích tướng, cũng không có để trong lòng, chỉ là lặng im không nói, bất động thanh sắc nhìn nhìn Trần Phong.

Này vừa nhìn cũng không cần gấp, này hai người thiếu chút nữa đem trông mắt bay ra ngoài.

Bởi vì bọn họ rõ ràng nhìn thấu Trần Phong tu vi, võ giả nhất trọng thiên! !

Nếu như tin tức không có sai, đó chính là nói, Trần Phong tại không được một cái tháng, từ võ đồ Nhị trọng thiên, tu luyện đến võ giả nhất trọng thiên.

Tại trong trí nhớ của bọn hẩn, từ võ đồ đến võ giả, dù cho từ sinh hạ tới liền tu luyện, nhân vật thiên tài cũng phải đến ba mươi tuổi mới có thành tựu như thế.

Mà trước mắt biến thái, vậy mà chỉ dùng không được một tháng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 168: Thật khờ hay là giả ngu ngốc

Tại bọn họ tiếp được nhiệm vụ thời điểm, tự nhiên là sưu tập tất cả về Trần Phong tư liệu.

Cái gì thức tỉnh Vũ Hồn, thời gian gì là cái gì thực lực. . ., không một bỏ sót, gần nhất tin tức chỉ ra, Trần Phong là võ giả ngũ trọng thiên, mà một ngày không có nhìn thấy người, mẹ trứng vậy mà trở thành võ giả nhất trọng thiên.

Đầu năm nay võ giả nhất trọng thiên như vậy không đáng tiền à nha? Ngủ một giấc ăn một bữa cơm công phu liền có thể tu luyện tới?

Hai người quả thực là ngây dại, chảy nước miếng chảy ra cũng không có phát giác.

Tại Vân Thủy Thành, cũng không phải một cái tu giả tụ tập thành thị, tìm mấy cái võ đồ còn dễ nói, thế nhưng tìm mấy cái võ giả, quả thật có chút khó, hiện tại Trần Phong đột nhiên nhảy trở thành võ giả, quả thực để cho bọn họ có chút giật mình.

Bất quá giật mình là bởi vì Trần Phong tốc độ tu luyện quá nhanh, nhanh đến vượt quá tưởng tượng của bọn hắn.

Một lát sau, hai người chính là bình thường trở lại.

Mặc dù Trần Phong tốc độ tu luyện cỡ nào nhanh, ngay tại hôm nay, tánh mạng của hắn muốn chung kết, từ nay về sau, trên đời này, lại cũng sẽ không có như vậy số một người, cho nên hai người chỉ là kinh ngạc một hồi, tâm tình chính là trở về bình thản.

Tại hai người bọn họ thủ hạ, hai đối với một, dù cho đối mặt võ giả Nhị trọng thiên tam trọng thiên, cũng có lấy hơn phân nửa phần thắng, huống chi là một cái võ giả nhất trọng thiên Trần Phong, bọn họ căn bản cũng không có để trong lòng.

"Hai người các ngươi, không phải Thiên Hạc học viện đệ tử." Trần Phong đánh giá hai người liếc một cái, ngữ khí sâu kín nói, không có chút nào đem này hai người để trong lòng, tuy biểu tình không hề bận tâm, thế nhưng nội tâm hoặc nhiều hoặc ít vẫn có một tia lo lắng, rốt cuộc này hai người thực lực không tầm thường, Trần Phong không có phần thắng.

"Đương nhiên không phải." Một bộ hắc sắc cương khí hộ thể Thương Cổ Anh, ung dung dạng con người sắc bén từ trên người Trần Phong xẹt qua, lạnh nhạt nói.

"Nặng nề sát khí, ta không nhớ rõ từng trâu chọc qua các ngươi kia." Trần Phong nhún mày hỏi.

Thương Cổ Anh cho Trần Phong khí tức hết sức đặc thù, cường đại khủng bố cùng ngang ngược, nhìn ra được, hắn là Thú vũ hồn võ giả.

"Ngươi ta vốn không thù oán, chỉ là ngươi chọc phải không chọc nổi người, cũng không nên trâu chọc người, bởi vì, ngươi không có tư cách!" Thương Cổ Anh vẫn cảm thấy có nghĩa vụ để cho người chết mình bạch, mình bạch hắn sai tại đâu.

"Hả? Không chọc nổi người, đến cùng là ai xấu như vậy, ta ngay cả gây đều không có tư cách." Trần Phong trong nội tâm giận dữ, như thể ngôn từ, không khỏi có chút khinh người quá đáng.

Vất ngang Thương Khung vô số tuế nguyệt, Trần Phong còn không biết, trên đời này, đến cùng có ai là hắn không thể trâu chọc, đến cùng có ai là hắn không có tư cách trâu chọc.

Tuy nói võ giả tu đạo tu tâm, vốn không nên như thế tức giận, thế nhưng, tư cách cái từ này, càng để cho Trần Phong nhìn ở trong lòng, hắn im lặng tương đối tất cả mọi người thù hận, nhưng không thể có người nói hắn không có tư cách làm cái gì.

Muốn làm cái gì, là tự do của mình, không có ai có thể chỉ điểm, Trần Phong cũng không muốn để cho bất luận kẻ nào chỉ điểm.

"Ha ha, Tổng Gia." Thương Cổ Anh không có tính nhẫn nại cùng Trần Phong nói chuyện với nhau quá nhiều, ánh mắt không ngừng hướng xung quanh nhìn lại, tựa như đang tìm kiếm cái gì.

"Nguyên lai như thế." Trần Phong rũ xuống mắt liễm, hừ nhẹ một tiếng lơ đãng nói.

"Ngươi tựa hồ không chỉ là vì ta mà đến a." Bỗng nhiên, Trần Phong tựa hồ đã nhận ra Thương Cổ Anh hướng đi, tìm theo tiếng hỏi.

"Cùng với người Nhạc San San nha." Thương Cổ Anh cau mày nói.

"Hiện tại hắn là rời đi ở đây a, nếu như ngươi nghĩ gặp lại nàng, thừa dịp hiện tại ta không có xuất thủ, nhanh chóng đi, nói cách khác, e rằng không có cơ hội." Trần Phong lạnh giọng nói.

Thương Cổ Anh bị Trần Phong một kích, như trước một bộ phong phạm vân khinh bộ dáng, không chút nào tức giận, chỉ là nhẹ nhàng nhìn đầu kia một mực nhìn chăm chăm Cự Lang liếc một cái, quay đầu đối với Trần Tinh nói: "Trước tiên đem vương bạn nhi gia hóa dọn dẹp."

Trần Tinh hiểu ý, không có quá nhiều nói nhảm, chỉ là nhẹ nhàng gật đầu.

Hồ ~ để cho hai người bọn họ không nghĩ tới chính là, Trần Phong vậy mà tại bọn họ xuất thủ lúc trước, xuất thủ.

Mà bọn họ sờ dĩ kinh ngạc, là bởi vì Trần Phong không phải tới đánh lên hai người bọn họ, mà là chạy về phía Cự Lang.

Điều này thực để cho bọn họ có chút im lặng, nếu như Trần Phong này không phải ngu ngốc, chính là ngu ngốc.

Rõ ràng có hai cái không thể Chiến Thần cường địch, còn muốn đi kéo cái thứ ba địch nhân cừu hận, không phải này ngu ngốc sao?

Không thể không nói, Trần Phong tốc độ hay là rất nhanh đến, tại Cự Lang còn không có phản ứng kịp thời gian, chính là quay người tức đến, bay lên một cước, hướng Cự Lang cái cằm đá vào.

Bất quá, Cự Lang là vật gì, cấp hai ma thú, sự cường đại của nó không phải bất luận kẻ nào cũng có thể tiết độ.

Coi như là Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh hai người một cái trong đó một mình chống lại, cũng phải chú ý cẩn thận một phen, đại phí trắc trở về sau tài năng chém giết Cự Lang, mà Trần Phong không khỏi có chút ý nghĩ hảo huyền, vậy mà đi chủ động trêu chọc tên gia hỏa như vậy, thật sự là rảnh rồi mệnh dài.

Quả nhiên, Cự Lang thực lực không phải là dùng để trưng cho đẹp, tại Trần Phong chân, khó khăn va chạm vào Cự Lang cái cằm thời điểm, Cự Lang cũng không có kinh ngạc, thời điểm khẽ ngừng đầu, thân thể hướng về sau quỹ dị vừa lui, miệng một trưng.

Mà Trần Phong chân, khó khăn hướng Cự Lang trong mồm bay đi.

Bị này biến đổi lớn, Trần Phong vội vàng thu hồi công kích chân, thân thể trên không trung trì trệ, mà Cự Lang tựa hồ đã sớm suy đoán ra Trần Phong ý định, trực tiếp phi thân hướng Trần Phong cổ họng tập tới.

Cự Lang tốc độ cực nhanh, chỉ là trên mặt đất lưu lại một đạo mờ hồ không rõ tàn ảnh, bắt đầu từ chỗ cũ tiêu thất.

Trần Phong vẻ mặt cẩn thận, phát tay ngăn trở Cự Lang mạnh mẽ thế công, dưới thân đột biến, thân ảnh lóe lên, thuận lợi né tránh Cự Lang thế công.

Tuy không hư hại chút nào né tránh Cự Lang công kích, nhưng Trần Phong cũng không nhẹ nhõm, y phục cũng là bị Cự Lang xé rách hạ xuống một khối.

Thấy được Trần Phong như thế ngốc, liền Cự Lang mao cũng không có đá ngã, Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh hai người lập tức cười phun, thẳng không nổi eo.

Một cái võ giả nhất trọng thiên, tại một đầu súc sinh trước mặt, vậy mà chật vật như thế, thật sự là cho võ giả chi cảnh cái từ này mất mặt.

Mà chiến đấu cũng không có chấm dứt, Cự Lang cùng Trần Phong cũng không có muốn chấm dứt ý tứ.

Mà nhìn nhìn Nhất Lang một người chiến đấu, Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh hai người cũng không có vội vã xuất thủ, chỉ là muốn nhìn xem Trần Phong đến cùng phải như thế nào đánh bại Cự Lang này.

Hiệp một chấm dứt, Trần Phong dưới chân liên tục, vây quanh Cự Lang, tìm kiếm lấy có lợi tiến công góc độ cùng phương thức.

Vòng vo có chừng hai vòng bộ dáng, Cự Lang loại có chút không kiên nhẫn được nữa, hướng Trần Phong thân thể mãnh liệt nhào tới.

Tự móng vuốt sói phía trên, trong chớp mắt lóe ra điểm một chút bạch quang, này bạch quang, cũng không chói mắt, nhưng làm cho người ta một loại xé rách thiên địa khí thế cường đại, để cho Trần Phong không thể không cẩn thận.

Cự Lang phi đến Trần Phong trước người, cự trào không ngừng huy động, mỗi một lần làm ăn xuất, cường đại ma lực thúc dục, cự trào cũng sẽ ở không trung lập lờ ra một đạo vô cùng sắc bén phong mang.

Kìa phong mang mặc dù nhỏ, thế nhưng không thể khinh thường, trong đó chỗ mang theo khí thế, tuyệt đối có thể dễ dàng xé rách ra tới một người võ giả nguyên khí tường ập.

n nhìn 'Chánh bản chương | đoạn ◇ trên 09 khúc tượng mạng lưới

Xuy xuy ~ càng thêm khủng bố chính là, này cự trào hào quang, tựa hồ còn có cường đại tính ăn mòn, trên không trung không ngừng chỉ chỉ rung động, trong lúc nhất thời Trần Phong vậy mà đang ở hạ phong.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Võ Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Như vậy chung kết

Từ Thương Cổ Anh cùng Trần Tinh xem ra, Trần Phong cùng Cự Lang chiến đấu, rõ ràng cho thấy thiên về một bên cục diện.

"Lão ca, ta xem chúng ta lần này căn bản không cần xuất thủ, chỉ cần là Cự Lang này, là có thể đem Trần Phong tiểu tử kia làm cho định, chúng ta thật sự là xem trọng người này, thật là khiến người thất vọng một lần nhiệm vụ." Trần Tinh sâu kín nói.

Từ hần nói chuyện trong giọng nói, cũng không có biểu lộ ra cười nhạo ý tứ của Trần Phong.

Nhận thức người của Trần Tinh cũng biết, Trần Tinh người này, là một cái tranh giành mạnh mẽ hiếu chiến người, thường xuyên thích cùng người quyết đấu.

Dù cho không có cái gì đựng trạm, chứng kiến thấy rành mạch hần mạnh người, hần đều muốn đấu trên một hồi, thứ nhất là vì đề thăng thực lực của mình, thứ hai là gia tăng chiến đấu kinh nghiệm, dùng cái này đến đề thăng mình tại mệnh môn tu trong nước sống sót xác suất.

Cho nên, lúc Trần Tinh đón đến Trần Phong nhiệm vụ này thời điểm, rất là hưng phấn.

Rốt cuộc, lúc ấy Trần Phong, có thể vượt cấp chém giết mạnh hơn tự mình Tống Văn.

Thế nhưng Trần Phong chỉ là một cái võ đồ tứ trọng thiên tiểu tử, liền có thể giết chết võ đồ ngũ trọng thiên Tống Văn.

Mà hần tiếp được nhiệm vụ, Trần Phong đã trở thành võ đồ ngũ trọng thiên, nói như vậy, tại võ đồ chi cảnh, Trần Phong tuyệt đối là đệ nhất cường nhân.

Lúc này mới khơi gọi lên Trần Tinh một tia chiến ý, mặc dù đối phương thực lực thấp, nhưng Trần Phong biểu hiện ra ngoài không tầm thường, quả thực để cho Trần Tinh có chút hứng thú muốn tới đánh một trận.

Ngay tại Trần Tinh đối với biểu hiện của Trần Phong, vô cùng thất vọng thời điểm.

Trong sân chiến cuộc đột nhiên phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy, Trần Phong thân thể trên không trung một phen, trong tay hắc sắc quang mang lóe lên, trùng điệp phát tại đỉnh đầu của Cự Lang phía trên, bành một tiếng, uy lực to lớn làm cho người khiếp sợ.

Thế nhưng rất tiếc chính là, sói cùng chó đồng dạng, đều thuộc về khuyến khoa động vật, khuyến khoa động vật cộng đồng đặc điểm chính là, sọ là thân thể cứng rắn vô cùng địa phương.

Có thể không chút nào khách khí đích nói, đánh vào Cự Lang trên xương sọ, ngoại trừ để cho tay của mình đau nhức một chút ra, đối với Cự Lang là sẽ không chút nào có cái gì tổn thương.

Quả nhiên, sự tình tựa như Trần Tinh chỗ đoán nghĩ như vậy, chịu đựng Trần Phong một chương Cự Lang, chỉ là trên không trung thấp một chút đầu.

Mà Cự Lang cũng sớm đã làm ẩn xuất cự trảo, lúc này đã chuẩn xác không sai bay về phía Trần Phong yết hầu!

Cự Lang tốc độ cực nhanh, nhanh như thiểm điện, sói tốc độ chỉ lần này cùng mèo khoa động vật hổ cùng mèo các loại, trong chiến đấu, Cự Lang cũng là đem điểm này, biểu hiện phát huy tác dụng vô cùng, tốc độ quả thật nhanh đến mất thường khó có thể phát giác tình trạng.

Trần Phong giật mình thời điểm, trời đã tối, nhưng Trần Phong tốc độ cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, tuy khó có thể hoàn toàn đào thoát Cự Lang công kích, thế nhưng vứt bỏ tốt bảo vệ xe vẫn có thể.

Trần Phong lúc này vội vàng bứt ra lui về phía sau, trước người không môn mở rộng ra.

Mà Cự Lang thì là không chút nào khách khí đích đánh vào trong đó, tại Trần Phong trước ngực vừa trượt, xé toang Trần Phong quần áo, mà Cự Lang cự trảo như cũ là uy lực còn lại không thấy, xoạt một tiếng vạch hướng Trần Phong cánh tay.

Hồ.

Nhất thời Trần Phong cánh tay trái đã bị xé rách xuất một đạo huyết ấn, miệng vết thương dữ tợn vô cùng, tuy Cự Lang móng vuốt không có kịch độc, nhưng tổn thương lên người đến cũng là thực đau nhức.

Bất quá chiến đấu say sưa Trần Phong, cũng không có cổ kị, bay lên một cước, chuẩn xác không sai đá vào Cự Lang chân trước bấp đùi chỗ.

Một cước này, ở giữa mục tiêu, dùng khí lực cũng là năm thành công lực trở lên.

Lập tức Cự Lang lăng không thân thể, tìm không được điểm chống đỡ, theo Trần Phong cước lực, thân thể một phiêu, chính là hoành lấy bay ra ngoài,

trùng điệp xuống đất.

Thấy được Trần Phong chặt vật như thế bộ dáng mới đưa Cự Lang thoát khỏi ngoài thân, Thương Cổ Anh đã cười chảy ra óng ánh nước mắt.

"Không thể không nói, người ngu dốt, là ta bình sinh ít thấy, người rõ ràng có đao, hà tất cùng một cái súc sinh khoe nhất thời uy phong." Thương Cổ Anh cười nhạo nói, loại này quy mô nhỏ chiến đấu, dưới cái nhìn của hắn, một tia tính khiêu chiến cũng không có.

"Ta đi chấm dứt hắn, người đi đối phó kia Cự Lang." Trần Tinh thật sự là loại không nổi nữa, mở miệng nói với Thương Cổ Anh.

Thương Cổ Anh nghe xong, chỉ là nhàn nhạt gật đầu, cũng không có làm ra bất kỳ phản bác.

Trần Tinh tốc độ cực nhanh, vậy mà so với Cự Lang còn muốn nhanh hơn một chút, chỉ là nháy mắt, chính là đi đến Trần Phong trước người đứng lại.

Lúc này Trần Tinh, vẻ mặt lạnh lùng, vô cùng lạnh lùng, nhìn về phía Trần Phong ánh mắt, thật giống như thấy được một đồng xương trắng đồng dạng không hai.

Lúc này chỉ nghe Trần Tinh thản nhiên nói: "Hết thấy đều kết thúc, sinh mệnh của người, từ đó chung kết!"

Mà Trần Phong, chỉ là ôm cánh tay, tựa hồ hiện tại phát sinh hết thấy, cùng hắn không có tý điểm nào quan hệ, đem chính mình không đếm xỉa đến đồng dạng, ha ha cuồng tiếu.

Trần Tinh không lời, thân hình chấn động, một đạo bạch quang từ đỉnh đầu nở rộ.

Đó là Kim Tiền Báo Vũ Hồn.

Kim Tiền Báo Vũ Hồn, tế sau khi đi ra, mới đầu là ngân bạch sắc, theo Trần Tinh rót vào nguyên khí, ngân bạch sắc Kim Tiền Báo Vũ Hồn, sẽ từ từ biến thành màu vàng kim, Khi kim quang đại tác thời điểm, liền đại biểu cho Trần Tinh mở ra tới cường trạng thái chiến đấu, như vậy trạng thái chiến đấu, mặc dù đối với giao Trần Phong loại người này, căn bản không đáng mở ra.

Thế nhưng, Trần Tinh cảm thấy có nghĩa vụ có trách nhiệm làm như vậy, đây là hắn trước sau như một tác phong.

Mặc kệ đối thủ đứng không cường đại, hoặc là yếu cỡ nào nhỏ, hắn cùng với người giao chiến thời điểm, sử dụng chi lực, hết thấy đều là toàn lực, không có cái gì đặc biệt nguyên nhân, chỉ là bởi vì, đây là đối với đối thủ tôn trọng, đối với sinh mạng tôn trọng.

"Mời tiếp thu ta một kích mạnh nhất." Kim Tiền Báo Vũ Hồn bắt đầu trở nên kim quang đại tác.

Mà ở trong tay Trần Tinh, lúc này nhiều ra một cái chiết phiến.

Đây là một kiện bạch ngọc điêu khắc mà thành quạt xếp.

Chỉ bất quá kỳ quái là, bạch ngọc quạt xếp, lại bị người giỏi tay nghề phân làm 24 phần, mỗi một phần đều là một mảnh ngọc giản, 24 mảnh ngọc giản, hợp thành một bả cây quạt.

Mỗi một phần ngọc giản, đều điêu khắc cổ quái hoa văn Phù Lục, từ phía trên toát ra tới điểm một chút lưu quang nhìn ra, vật ấy cũng không phải là Phàm Phẩm, đối với người sử dụng, có nhất định Phong thuộc tính tăng thêm.

Trần Tinh Vũ Hồn là Kim Tiền Báo, vốn là lấy tốc độ tăng trưởng Vũ Hồn, hiện tại cộng thêm Phong thuộc tính này tăng thêm cây quạt, kể từ đó, Trần Tinh tốc độ, có thể cùng lôi điện sánh ngang.

Lúc này Trần Phong, cũng là bắt đầu cẩn thận, không dám có chút đại ý.

Hắn từ từ cảm thấy, lần này ma thú bạo động sự tình, cùng Trần Tinh cùng Thương Cổ Anh xuất hiện, cả hai trong đó, có đoán không thấu quan hệ mập mờ, nếu như Trần Phong không đoán sai, khơi mào lần này bạo động người, chính là Thương Cổ Anh này cùng Trần Tinh.

"Lần này ma thú bạo động, là các người giờ trò quỷ?" Trần Phong lông mi đứng đây, cao giọng quát.

"Đúng vậy, chính là chúng ta, như thế nào, là không phải cảm giác rất mới lạ, chơi rất khá, ha ha." Thương Cổ Anh không có vội vã đi giết Cự Lang.

Lúc này Cự Lang, ngồi xổm chỗ cũ, một bộ đầu óc choáng váng bộ dáng, quả thật không chịu nổi một kích, cho nên hắn đứng ở chỗ cũ, nhàn nhạt nhìn nhìn Trần Tinh cùng Trần Phong chiến đấu.

Chương 170: Biến cố xoay mình thẳng

"Các ngươi chẳng lẽ không biết, các ngươi làm như vậy, là tại làm sát kẻ vô tội sao, cường đại ma thú xông vào cuộc thi phạm vi, chết đi không chỉ là ta, còn có nơi này đông đảo đệ tử, các ngươi làm như vậy, chẳng lẽ liền không để ý và hậu quả ư!" Trần Phong thật sự nổi giận, loại này cảm người khác tánh mạng coi như trò đùa người, đây là tại tiết độc sinh mệnh tôn nghiêm, không thể tha thứ.

"Chúng ta chỉ là nghe lệnh làm việc, nhận ủy thác của người, trung người sự tình, nói thật ra, chỉ là một thanh đao mà thôi, nếu là đao, cắt dưa hấu cũng là cắt, cắt thịt heo cũng là cắt, ngươi có thể nói cắt dưa hấu đao liền so với cắt thịt heo nhân từ sao?" Thương Cổ Anh ngửa mặt cảm khái một tiếng, nếu có sở ngộ đồng dạng, sâu kín nói.

Mà lúc này, ở giữa thiên địa, rồi đột nhiên chấn động, phảng phất toàn bộ đại địa cũng run rẩy rồi một chút đồng dạng, Trần Tinh toàn thân, để lộ ra ngập trời khí thế, làm cho người ta sợ hãi vô cùng, khủng bố vô cùng, quỷ dị vô cùng.

"Này sẽ là của ngươi toàn bộ thực lực sao?" Trần Phong trong mắt hàn quang lóe lên, lạnh lùng nhìn nhìn Trần Tinh nói.

Trần Tinh không nói gì, trong tay quạt xếp nhẹ nhàng vừa chuyển, đi lại lướt nhẹ, bước về phía trước một bước.

Chỉ là một bước, chính là mười trượng có hơn, mạnh mẽ vô cùng đi tới Trần Phong trước người.

Trần Phong thần sắc hơi bị xiết chặt, trong nội tâm hô to không ổn, vội vàng né tránh, nhưng trên người vẫn bị Trần Tinh tùy thân mà đến kinh khí chỗ xé rách, quần áo nhất thời rơi là tả trên đất.

Mà Trần Phong cũng là bị không biết tên lực lượng trọng kích, đụng bay ra ngoài.

Sau khi ngã xuống đất, Trần Phong miệng phun một ngụm huyết tinh, hai mắt huyết hồng nhìn nhìn Trần Tinh.

"Thật mạnh!" Trần Phong không có nhiều lời, chỉ là chậm rãi té ra vũ khí của mình, đồ thẩm chiến đao.

Lúc này đồ thẩm chiến đao, đối mặt Trần Tinh ngập trời chiến ý, không có chút nào lui tụt về, ngược lại đồng dạng chiến ý dạt dào, nắm ở trong tay Trần Phong, phát ra từng đợt thanh thanh âm, quả nhiên là mười phần nể tình, nếu có linh tính.

"Không nghĩ tới, ngươi vậy mà có thể lần mất khai mở, không sai, như vậy còn có chút ý tứ." Trần Tinh thấy Trần Phong cũng không cố sức chính là né tránh, không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, vui mừng lộ rõ trên nét mặt nói.

Trần Phong cũng là không hiểu nổi Trần Tinh cái Logic gì, lập tức nói đao chính là hướng Trần Tinh phóng đi.

Thiên Quân đao pháp, vừa vỡ Thiên Quân.

Lên đao vung đao thời điểm, đã phá Thiên Quân.

Tại Trần Phong khó khăn cắt bước thời điểm, sắc bén lưỡi đao, cũng đã đem trên mặt đất, hung hăng đâm ra một mảnh nứt thường có thể thấy khe nứt nhi xuất ra, mà trong cái khe, bạch sắc chỉ khí từng trận toát ra.

Mãnh liệt độc tính, vậy mà cả mặt đất đều muốn hơi bị ăn mòn.

Mà trên thân đao, đủ loại hình thù kỳ quái Phù Lục, càng làm cho người cảm giác được một loại cổ xưa cùng trầm trọng, quả thực kinh dị vô cùng.

Trần Phong thậm chí Trần Tinh khủng bố tốc độ, chính là sớm trên không trung, liền đem tam đao hợp nhất diễn hóa xuất, Khi hai người thân thể tiến đến một chỗ thời điểm, tam đao hợp nhất khó khăn dừng ra, vừa đứng.

Mà trong khoảng thời gian ngắn, đồ thẩm chiến đao phía trên lực lượng kinh khủng, lại là tăng cường ba phần, mặc dù Trần Tinh thấy bỏ đi, trong lòng cũng là ngạc nhiên vô cùng.

"Thiên Quân PHÁ...!" Trần Phong cao giọng quát.

Mà Trần Tinh kinh nghi một lát, chính là định ra tâm thần, trong miệng đồng dạng cao giọng hô: "Thu Phong Nhu."

Chỉ thấy, Trần Tinh thân pháp, nhất thời trở nên phiêu hốt bất định, chột xa chột gần.

Mà chân thực tình huống, một chiêu này thay hình đổi vị phương pháp, có thể dễ dàng né tránh Trần Phong lực lượng cường đại công kích, tiến tới tùy thời mà động.

Bành một đao đi không, mà thân ảnh chợt xa chợt gần Trần Tĩnh, tại Trần Phong một đao đi không, xuất hiện ở thân thể của Trần Phong hơi nghiêng, bành một chưởng đánh vào bờ vai Trần Phong phía trên, cò rộp một tiếng, Trần Phong cánh tay lên tiếng trật khớp, thân thể cũng là tùy theo bay ngược lại, khó khăn rơi vào cự ly Cự Lang năm mét xa địa phương, ngã xuống đất không nổi.

Mà lúc này Trần Tĩnh, như hình với bóng, chính là trên người kim quang lóe lên, rút đi trên người chói mắt hào quang, giống như tiên nhân đồng dạng, bình thân xuất hiện ở Trần Phong ngã xuống đất chỗ.

"Đúng là vẫn còn vừa chết, hà tất đau khổ gãy dựa." Trần Tĩnh ngữ khí lạnh nhạt nói, lập tức, trong tay quạt xếp vừa nhấc, phảng phất giống như chúa tể từ vòng Tử Thần, muốn huy động trong tay phán quan bút.

Mà đang ở này ngàn cân treo sợi tóc.

Trần Tĩnh sau lưng một đạo mười phần quý dị bạch quang lóe lên, Trần Tĩnh mạnh mẽ vô cùng hướng về sau đưa tay khu vực, muốn ngăn cản ở sau lưng kinh phong.

Mà đang ở hần xuất thủ phân thân lỗ hổng, vốn đã đến cùng không nổi Trần Phong, rồi đột nhiên từ trên mặt đất thoát ra, một đao chui vào Trần Tĩnh lồng ngực.

Cường đại lực xung kích, chỉ là trong chớp mắt liền đem Trần Tĩnh lục phủ ngũ tạng chấn vỡ, Trần Tĩnh không cam lòng nhìn nhìn Trần Phong, trong miệng mũi máu đen cuộn cuộn mà ra.

Nhưng, Trần Tĩnh biểu tình, đột nhiên liền vô cùng ám áp, giống như vào đồng ám áp dương quang đồng dạng sáng lạn vô cùng, cười nhạt một tiếng, giữa mặt té xuống.

Mà lúc này, đạo kia bạch sắc cự ảnh, lúc này mới ngưng tụ ra chân chính hình dáng.

Vậy, dĩ nhiên là Cự Lang.

Thương Cổ Anh nhìn bỏ đi này run chuyển phía dưới một màn, quả thực là kinh ngạc vạn phần.

Dò xét kia Cự Lang ánh mắt, thay đổi lại biến, trong miệng lầm bầm nói: "Làm sao có thể, người lại có thể điều khiển ma thú!"

Thương Cổ Anh kinh sợ ngây người.

Cuối cùng là quái vật gì, lại có thể điều khiển ma thú.

Không phải nói hần có thể điều khiển Võ sư sao, chính mình mới như thế chú ý cẩn thận thiết lập to lớn như thế cấm bẫy, vì cái gì trong tình báo cũng không nói, hần có thể điều khiển ma thú! !

Tuy Thương Cổ Anh rất là tức giận, thế nhưng theo hần cao thâm tu vi, quả quyết sẽ không bởi vì chỉ là một đầu Cự Lang sẽ lùi bước.

Rốt cuộc dựa theo thực lực chân chính mà nói, Thương Cổ Anh sức chiến đấu còn muốn ở trên Trần Tĩnh hơn một chút.

Mà Trần Phong đối phó Trần Tĩnh giống như này khó khăn, huống chi là Thương Cổ Anh nha.

Mà lúc này Trần Phong, đây mới thực sự là bắt đầu có chút hoảng hốt cùng bất an.

Dựa theo sức chiến đấu mà nói, Thương Cổ Anh quả thực còn mạnh hơn Trần Tĩnh trên một tia.

Mặc dù mình có Hắc Thiết Cấp giới chỉ, có thể điều khiển ma thú.

Nhưng trước mắt có thể điều khiển ma thú, cũng chỉ có Cự Lang.

Cự Lang tu vi là cấp hai ma thú, vốn rất lợi hại, có thể trước mặt Thương Cổ Anh, hay là xa xa chưa đủ nhìn nha.

Bất quá mặc dù chiến đấu rất là không thể lạc quan, Trần Phong như cũ là mặt không đổi sắc nói: "Hiện tại đồng dạng là hai đối với một, chỉ bất quá, người bây giờ là کیا cái một."

Quả thực như thế, vốn là một hồi không hề có lo lắng chiến đấu, hiện tại từ thế cục cải biến lên.

Nếu là Thương Cổ Anh có thể biết khó mà lui, nói không chừng sẽ cải biến hôm nay kết quả.

Thế nhưng Thương Cổ Anh không có, bởi vì hần biết, mặc dù Trần Phong như thế nào cường lực, hôm nay cuối cùng chẳng lẽ vừa chết.

Bởi vì hần Thương Cổ Anh, chính là từ thần Chung kết giả, Chúa Tể Hắc Ám Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn cường giả!

"Không nghĩ được người còn có thể điều khiển ma thú, thật sự là kỳ tài!" Thương Cổ Anh toàn thân hắc sắc cương khí bốn phương, tựa hồ là tại dự

phòng Cự Lang đột nhiên tập kích, để tránh trở tay không kịp.

Mà Thương Cổ Anh lúc này mới bừng tỉnh đại ngộ.

Vì cái gì lúc trước Trần Phong không hề động đao, không có trực tiếp chung kết Cự Lang.

Tuy lúc ấy cùng Cự Lang tranh đấu, rất là hết sức, thế nhưng muốn giết chết Cự Lang, cũng không phải là không thể nào công việc.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Hai phá thương hải

Mà bây giờ, hết thấy đáp án cời bỏ, Trần Phong sở dĩ như vậy đại phí trắc trở cùng Cự Lang quần chiến, nguyên lai là vì không chế Cự Lang.

Chỉ là Thương Cổ Anh không biết là, Trần Phong đến tốt cùng là như thế nào làm được, rốt cuộc cấp hai ma thú, thế nhưng là không có linh tính nha, cho dù Võ sư tới đây, dùng sức mạnh đại thần thức khống chế, cũng sẽ không đem cấp hai ma thú chế phục.

Mà từ trước mắt tình huống đến xem, ma thú dường như đã hoàn toàn nghe lệnh cùng Trần Phong chỉ huy.

Mà Cự Lang này, hiện tại chiến ý dạt dào, chiến đấu dục vọng chưa từng có đề thăng, thực lực cũng là đạt đến đỉnh phong trạng thái, thập phần cổ quái.

Mà càng thêm đáng giận chính là, thủ đoạn của Trần Phong vậy mà cao minh vô cùng, giấu diếm được chính mình!

Tuy bây giờ là hai đối với một cục diện, đối mặt này trước mắt tên địch nhân này, Trần Phong như cũ là không dám xem thường.

Lúc này, Thương Cổ Anh sắc mặt hơi trầm xuống, hiển nhiên bởi vì Trần Tinh chết, Thương Cổ Anh đã là giận dữ.

Chỉ thấy Thương Cổ Anh song quyền hơi cong, trên người không lồ khí tức nhất thời tứ tán ra, vô giả chi cảnh không lồ nguyên khí, tựa hồ muốn Thôn Thiên che lấp mặt trời.

Mà ở đỉnh đầu của Thương Cổ Anh, lúc này như ẩn như hiện lóe ra một cái cổ quái sinh vật.

Kìa cái sinh vật dĩ nhiên là ám Hắc Kỳ Lân -- Hắc Kỳ Lân.

Trong truyền thuyết, Kỳ Lân là đến từ viễn cổ trong thần thoại mới có sinh vật, cùng Phượng Hoàng, quy, long cũng xưng tứ linh.

Mà Hắc Kỳ Lân, thì là ma hóa Hỏa Kỳ Lân, sức chiến đấu hủy hoại lực càng mạnh hơn Kỳ Lân trên một bậc.

Nhìn nhìn Thương Cổ Anh trên đỉnh đầu Kỳ Lân, Trần Phong trong lòng căng thẳng, sinh ra long đầu, sừng hươu, móng ngựa, đuôi trâu, sói Ấc, trên người khoác trên vai ám Hắc Lân giáp Hắc Kỳ Lân, làm cho người ta một loại hết sức khủng bố làm cho người ta sợ hãi cảm giác.

Mà từ đầu đến cuối, đều bao phủ ở trên người Thương Cổ Anh hắc sắc cương khí, chính là nó linh ngộ Hắc Kỳ Lân đặc tính, Kỳ Lân y, phòng ngự cực kì khủng bố.

Mà Hắc Kỳ Lân duy nhất hai cái đáng giá chú ý chính là, Kỳ Lân Tì, lực lượng siêu cường, Trần Phong cũng là không có lòng tin tới đối kháng một quyền.

Tại một cái chỗ cường đại, chính là Kỳ Lân này y, toàn thân bị một cỗ cương khí bao bọc ở trong Thương Cổ Anh, có thể nói là công thủ gồm nhiều mặt, kì thực là một cái cường đại Chiến Thân.

"Chưa từng có người dám tại trước mặt của ta làm càn, ngươi là người thứ nhất, cũng là cái cuối cùng, chịu chết đi Trần Phong, có thể chết ở ta Thương Cổ Anh trong tay, coi như là vinh hạnh của ngươi!" Thương Cổ Anh bao bọc tại Kỳ Lân y hình thành ngập trời Hắc Ám cương khí bên trong, vô cùng lãnh ngạo nói với Trần Phong.

Trần Phong biết lần này tuyệt đối muốn xuất ra toàn bộ chiến lực, may mắn hiện tại có thể khống chế ma thú cốt giới, nói cách khác, tại lần chiến đấu này bên trong, Trần Phong đến không có bao nhiêu phần thắng.

Tuy cấp hai ma thú Cự Lang thực lực cũng không cường đại, thế nhưng có thể đưa đến một tia kiếm chế tác dụng, cũng có thể mang đến cho Trần Phong to lớn sinh cơ.

Thiên Quân phá vỡ vỡ Thiên Quân!

Trần Phong cũng không có tính toán lãng phí thời gian, bởi vì theo thời gian trôi qua.

Ở trên người Thương Cổ Anh tụ tập hắc ám cương khí hội càng ngày càng nhiều, Trần Phong có dũng khí trực giác, nếu không thể đủ mau chóng đem Thương Cổ Anh chém giết, như vậy Thương Cổ Anh sẽ biến thành một cái vô cùng khủng bố tồn tại, không phải hẳn hiện tại có thể chống lại, đến lúc sau đừng nói chém giết Thương Cổ Anh, liền ngay cả người ta gốc áo cũng không thấy được có thể gặp được.

Theo Trần Phong một tiếng hô phá, đồ thẩm chiến đao phát ra một tiếng thanh thúy vù vù, toàn bộ thân đao cũng bắt đầu chấn động phong kêu, trên xuống màu lửa đỏ hào quang, cũng theo Trần Phong không ngừng rút vào nguyên khí, mà trở nên vô cùng chói mắt, cuối cùng, biến thành cháy đỏ rực, nóng sáng trên thân đao, mơ hồ lộ ra một vòng đao mang.

"hừ, chút tài mọn, xem ta như thế nào phá Thiên Quân của ngươi phá vỡ vỡ Thiên Quân! Thương Cổ Anh lơ đãng cười nhạt một tiếng, thân thể ở chỗ cũ lóe lên chính là tiêu thất.

Tuy hẳn Vũ Hồn là Hắc Kỳ Lân, thế nhưng tại tốc độ, cũng không thuộc về Kim Tiền Báo Vũ Hồn Trần Tĩnh, chỉ là linh mẫn tính trên có như vậy một bậc chênh lệch.

Vèo ~ hai đạo nhân ảnh, đều là ở chỗ cũ lóe lên tức thì, mà sau một lát, không trung vang lên một hồi rất nhỏ va chạm thanh âm.

Cái thanh âm này rất nhẹ, thật giống như sáng sớm thời gian chim quyên chym gáy gọi, thanh thúy và êm tai, thế nhưng thanh thúy bên trong, lại không mất hùng hậu bàng nhiên lực lượng ẩn chứa trong đó.

, cấp tốc va chạm đến cùng một chỗ hai người, vừa chạm vào liền phân.

Mà lúc này Trần Phong đồ thẩm chiến đao phía trên đao mang, vậy mà mờ đi vài phần.

Trần Phong mặt lộ vẻ trầm trọng nhìn nhìn Thương Cổ Anh, trước mắt Hắc Kỳ Lân này Vũ Hồn người sở hữu, cường đại vượt quá Trần Phong tưởng tượng, quả thật không dám nhìn thẳng.

Tại vừa rồi ngắn ngủi giao phong bên trong.

Trần Phong có thể rõ ràng bị bắt được Thương Cổ Anh thân thể mặt ngoài cường bạo năng lượng ba động, tại toàn lực thúc dục Thiên Quân đao pháp thức thứ nhất công kích, vậy mà cũng chỉ có thể xé rách một chút xiu hắc ám cương khí, muốn đi vào cương khí nội bộ, đối với Thương Cổ Anh thân thể tạo thành tổn thương, quả quyết không có bao nhiêu khả năng.

Trần Phong đem Thương Cổ Anh hắc ám cương khí, chém ra một cái lỗ hồng, thế nhưng chỗ tra giá cao cũng là không nhỏ.

Trần Phong sống sờ sờ chịu Thương Cổ Anh một chương.

Tuy một chương kia lực đạo vô cùng chậm chạp, thật giống như động tác chậm đồng dạng khác ở trên người Trần Phong, thế nhưng không thể hoài nghi chính là, một chương này ẩn chứa lực lượng cường đại, để cho Trần Phong thân thể ở trong, huyết dịch sôi trào, như không phải phục dụng nhiều mai nung thể đan, đem thân thể cường hóa đến một cái mức độ kinh người, một chương này đủ để cho thân thể của Trần Phong chia năm xẻ bảy.

Cố nén toàn thân xương cốt đứt gãy đồng dạng đau nhức kịch liệt, Trần Phong duy trì chân thân tử sẽ không ngã xuống, hàm chứa kinh ngạc nói: "Kỳ Lân Tử của ngươi, vậy mà đã thức tỉnh!" Trần Phong nói.

Thông thường mà nói, Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn người sở hữu, vốn là phượng mao lân giác, mà Vũ Hồn hàm ẩn đặc tính, như không phải trọng đại cơ duyên, cũng không hề bị dễ dàng mở ra.

Mà trước mắt Thương Cổ Anh, chẳng những có được Hắc Kỳ Lân, mà còn mở ra Kỳ Lân y, càng thêm khủng bố chính là, Thương Cổ Anh vận khí tốt tới cực điểm, vậy mà liền Kỳ Lân Tử cũng là mở ra, có thể thấy người này tiên duyên đến cỡ nào cường đại.

"Đúng vậy, nếu như ta không có đoán sai, vừa rồi chính là ngươi một kích toàn lực a, ngươi cũng thấy đấy, toàn lực của ngươi một kích, đối với ta không có chút nào tổn thương, ta khuyên ngươi hay là tự vẫn tốt." Trần Phong xa xa không có Thương Cổ Anh trong tưởng tượng cường đại như vậy, lần đầu tiên giao thủ hẳn đã triệt triệt để để nắm rõ ràng rồi lai lịch của đối phương.

Lấy Trần Phong thực lực bây giờ, cho dù hẳn Thương Cổ Anh đứng ở chỗ cũ, vẫn không nhúc nhích, chờ Trần Phong tùy tiện đánh, Thương Cổ Anh cũng sẽ không có bao nhiêu tổn thương, ngược lại toàn thân bạo động hộ thể cương khí, có thể đem Trần Phong chấn thất khiêu chảy máu mà chết.

"Đừng vội can rờ, trong mắt ta, bọn ngươi bất quá là tôm tép nhãi nhép mà thôi." Trần Phong tức giận quát.

Xác thực như thế, tại từng là Vũ Đế trong mắt, vô luận cỡ nào cường đại võ giả, cũng chỉ là kiến hôi mà thôi.

Bất quá đây chẳng qua là đã từng, mặc kệ cỡ nào từ cổ chí kim Vĩnh hằng, theo thời gian trôi qua, tuế nguyệt tẩy lễ, đều muốn biến thành bụi bặm, phủ đầy bụi tại chiều dài của lịch sử bên trong, hình thành từng ly từng tý không có ý nghĩa kỷ ức mà thôi.

Thiên Quân phá ~ hai phá thương hải.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 172: Quân chiến

Trần Phong không cam lòng, cổ tay vừa chuyển, đồ thăm chiến đao cùng mặt đất thẳng đứng, mà nó phong mang chỗ nguyên khí ba động bạo khởi, thẳng chấn động phương viên vài dặm lá cây hơi bị tàn lụi, mà cường đại Hỏa nguyên tố tại không khí chung quanh bên trong chấn động sôi trào, trong không khí lan tràn vô số Hỏa nguyên tố, tựa hồ muốn đem này thiên địa đều hòa tan đồng dạng, huống chi chi là thương hải!

Thương Cổ Anh đối mặt Trần Phong công kích, lúc này cũng là trở nên vẻ mặt cẩn thận.

Toàn thân tăng vọt Kỳ Lân y, lúc này xu hướng tăng cũng là hơi hơi chậm lại.

Mà ở Thương Cổ Anh nắm tay, một cổ lốc xoáy hình dáng hắc sắc phong mang, không ngừng trở nên mạnh mẽ, chỉ là bỗng nhiên đang lúc trở nên thì phảng phất giống như như thực chất.

"Đến đây đi, để cho ta nhìn ngươi đến cùng có bản lĩnh gì!" Thương Cổ Anh cao giọng hô, hướng Trần Phong chạy đi.

Hai người khí tràng đều là vô cùng cường đại, tại Tiểu Tiểu này ẩm ướt trong đất, Trần Phong lửa nóng khí tức sáy sáy, đại địa lan tỏa ra vô tận nhiệt khí, mà theo Thương Cổ Anh hắc sắc Cường Phong thổi qua, những cái này hơi nước nhất thời hóa thành hư vô.

Bành ~ Trần Phong một đao bay ra.

Mà Thương Cổ Anh vậy mà làm ăn ra quyền đầu, hung hăng hướng trên lưỡi đao đập tới.

Loại này kỳ lạ cổ quái đấu pháp, đem Trần Phong đều là lại càng hoảng sợ, lúc này Thương Cổ Anh không khỏi có chút liều mạng tam lang bộ dáng.

Rốt cuộc dám dùng nắm tay đi đón lưỡi đao người, trên đời này, có thể cũng ít khi thấy.

Bởi vậy cũng càng thêm có thể nhìn ra được, Thương Cổ Anh đối với Kỳ Lân Tỉ của mình, là có thêm cường đại tự tin.

Quả nhiên, giống như Thương Cổ Anh liệu nghĩ như vậy, Trần Phong một đao này, như trước xa xa không thể xé rách ra hấn trên nắm tay Hắc Ám Cường Phong.

Chỉ là nắm tay chấn động, nhức mỏi vô cùng, lại không có làm bị thương nắm tay nửa phần.

Thương Cổ Anh phát ra một tiếng âm trầm cười lạnh.

Lúc này hấn ngăn trở đồ thăm chiến đao công kích, tay trái oằn tù tì vì chướng, một đạo quý dị đường cong trên không trung xẹt qua, hướng trái tim của Trần Phong chỗ ẩn đi qua.

Mà Trần Phong biết rõ Thương Cổ Anh uy lực của Kỳ Lân Tỉ, tự nhiên không dám như Thương Cổ Anh như vậy, dùng thân thể tiếp được công kích của đối phương.

Trần Phong lúc này cổ tay vừa chuyển, lưỡi đao nghiêng từ Thương Cổ Anh trên nắm tay dùng sức về một cái.

Một đạo ánh lửa, từ nắm tay cùng đồ thăm chiến đao tiếp lòi, không ngừng phun ra điểm một chút Hỏa Tinh, quả nhiên thật là cay vô cùng.

Mà Thương Cổ Anh nắm tay, không hư hại chút nào, Trần Phong đồ thăm chiến đao lưỡi đao, lúc này lại bị xóa đi một đạo.

Một đạo thu hồi, phía bên trái nhẹ nhàng khu vực, mạnh mẽ vô cùng hướng Thương Cổ Anh đuổi ra bầy tay trái bay đi.

Bởi vì Thương Cổ Anh bầy tay trái tốc độ cũng là không chậm nguyên nhân, Trần Phong vết đao cũng không có đem tay của Thương Cổ Anh chướng

ngăn lại, mà là cách tại tay của Thương Cổ Anh cổ tay chỗ.

Bành lại là một tiếng giòn vang.

Thương Cổ Anh cả người giống như sắt thép chế tạo đồng dạng, đảm nhiệm liễu Trần Phong như thế nào dùng sức đều là khó có thể làm bị thương Thương Cổ Anh nửa phần.

Lúc này Trần Phong cũng là nổi giận vô cùng, Thương Cổ Anh này không khỏi có chút quá khó chơi a.

Mà lúc này, hai phá thương hải hai đạo công kích đã hoàn toàn phóng thích hoàn tất, Trần Phong tiếp tục đem nguyên khí rót vào đến trong thân đao.

Trong nháy mắt, đồ thẩm chiến đao hào quang lần nữa đại tác, mà ở Thương Cổ Anh trước mắt, đồ thẩm chiến đao huyền hóa ra ba thanh kiếm mang, mỗi một đạo đều mang theo lực lượng cường đại, làm Thương Cổ Anh đều hơi bị run rẩy.

Mà vừa lúc này, Trần Phong điều khiển Cự Lang, cũng là vừa đứng vọt đến Thương Cổ Anh sau lưng, thần không biết quỷ không hay nhảy lên, hướng Thương Cổ Anh phía sau công tới.

Tại chạy như điên trong quá trình, Cự Lang thân thể không ngừng biến lớn, xem ra Cự Lang này cũng không hạng người bình thường, nó còn có thuộc về mình tối cường sát chiêu.

Tại chạy trốn trong quá trình.

Mỗi một lần di chuyển bước chân, trên người Cự Lang phát tán lực lượng cường đại, sẽ tăng cường một phần.

Đội đến nó cảm nhận được Thương Cổ Anh sau lưng thời điểm, quanh thân khí tức vậy mà đạt đến đủ để cùng võ giả tam trọng thiên cường giả sánh ngang cao độ.

Mà lúc này, Cự Lang hai mắt đã trở nên huyết hồng vô cùng, một cổ tàn bạo khí tức, từ Cự Lang phương hướng chấn động ra.

Thương Cổ Anh lúc này cũng là cảm thấy trước sau vây công tư vị.

Từ phía sau truyền đến khủng bố khí tức, Thương Cổ Anh khẳng định, nếu không thể kịp thời làm ra ý định, sau lưng Cự Lang, nhất định sẽ trọng thương chính mình, đây chính là đồng đẳng với võ giả tam trọng thiên lực lượng cường đại.

Tuy hấn Thương Cổ Anh từ trước đến nay tự đại, thế nhưng còn không có đối kháng võ giả tam trọng thiên cường giả ý định.

Thương Cổ Anh đột nhiên thủ chương lực đạo bạo tăng, đem Trần Phong thân đao hướng về sau vừa đẩy thân thể hướng một bên một nghiêng, trọn bộ động tác hoàn mỹ vô cùng, công tác liên tục, không chút nào dây dưa dài dòng.

Chỉ là, Thương Cổ Anh tính sai rồi một bước.

Đầu tiên, Trần Phong một đao này, có thể không phải trước hai đao có thể so sánh, muốn tách rời khỏi không có dễ dàng như vậy, nghĩ thừa nhận hạ xuống, cũng không có dễ dàng như vậy.

Còn nữa, Bạo Tẩu Cự Lang, chỗ phóng thích cường đại ma lực, đầy đủ đem không gian chung quanh khóa chặt, tại đây một mảnh không gian ở trong, muốn điều động nguyên khí đều là hết sức khó khăn, chớ nói chi là nhẹ nhõm chạy mất.

Oanh ~ không lồ Cự Lang, một chương chính là hung hăng vỗ vào Thương Cổ Anh Kỳ Lân Tỉ phía trên.

Lực lượng cường đại va chạm, chấn trời đất quay cuồng.

Mà lúc này Trần Phong, tam đao hợp nhất khó khăn hình thành, theo Thương Cổ Anh thân thể bị đánh bay phương hướng, lưng mồi chính là một đao, đem Thương Cổ Anh bao vây ở trong đó.

Quả nhiên, Thương Cổ Anh vội vàng không kịp chuẩn bị, lúc này liên tiếp thất thế, tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể tụ tập toàn thân cứng rắn vô cùng hộ thể cương khí, đem chính mình quán quanh, như một hắc sắc bánh chưng.

Xùy ~ ~ kéo lấy dài trường đao mang đồ thẩm chiến đao, không kiên Bất phá vạch tìm tòi trên người Thương Cổ Anh hộ thể cương khí.

Thế như chẻ tre, mạnh mẽ lực lượng để cho Thương Cổ Anh hơi khiếp sợ.

Lấy Thương Cổ Anh kiến thức, từ chưa từng gặp qua cường đại như thế vũ kỹ, lực đạo loại này, coi như là võ giả chi cảnh cao thủ chống lại, chỉ sợ cũng lấy không được nửa điểm tiện nghi.

Chỉ bất quá, cho dù lực công kích của Trần Phong cường thịnh trở lại, muốn làm bị thương hấn Thương Cổ Anh, cũng không phải là một chuyện dễ dàng nhì.

Quả nhiên, Trần Phong đồ thám chiến đao, mặc dù là xé rách Thương Cổ Anh hắc sắc hộ thể cương khí.

Thế nhưng là Kỳ Lân y đặc tính, coi như là xé toang, thế nhưng cường đại dần lại lực, đủ để đem Trần Phong thể công hoà hoãn hạ xuống, để cho thân đao đứng tại Kỳ Lân trong quần áo, không được tiến thêm, bất quá bởi vì Cự Lang một chừng kia cường đại xung lực lượng, tuy Thương Cổ Anh may mắn nhất được một cái mạng, vẫn là tại Trần Phong đồ thám chiến đao, bị Trần Phong tại phản bụng cắt xuất một đao không sâu sâu miệng vết thương.

Điểm này miệng vết thương đối với Thương Cổ Anh mà nói, cũng không coi vào đâu trọng thương, chỉ có thể nói là vết thương nhẹ mà thôi.

Tuy như thế, Thương Cổ Anh hay là nổi giận.

Đối phó lời của Trần Phong, Thương Cổ Anh vẫn là dư sức có thừa.

Thế nhưng là cộng thêm Cự Lang này, chiến đấu thắng lợi thiên bình, khó tránh khỏi hướng Trần Phong bên kia nghiêng một chút.

Rốt cuộc song quyền nan địch tứ thủ.

Còn nữa nói, Trần Phong đối với sóng lớn không chế, quả thật đạt đến dày công tôi luyện tình trạng, kể từ đó, trường kỳ quần chiến hạ xuống, tình huống đối với Thương Cổ Anh rất là bất lợi.

Thế nhưng là Trần Phong không chút nào cho Thương Cổ Anh thở dốc cơ hội.

Chỉ là tại Thương Cổ Anh ngay người xem xét miệng vết thương lỗ hổng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Sôi huyết hoàn sôi trào a

Trần Phong tiếp theo sóng công kích liền đã đi tới.

Chỉ thấy, đầy trời phong mang, giống như mưa to đồng dạng, không lồ đột kích.

Tuy mỗi một đao phong mang chỗ mang theo lực lượng, cũng không phải rất lớn, thế nhưng nhiều như thế phong mang như mưa to đồng dạng rơi xuống, hay để cho Thương Cổ Anh có chút chấn động.

Trần Phong một chiêu này Linh Toàn Đoán Thể Chi Linh hàng, vì đối phó Thương Cổ Anh, thế nhưng là tại thể nội đem nguyên khí áp súc đến sáu chuyển, đạt đến Trần Phong thân thể hiện tại có thể thừa nhận cực hạn.

Thương Cổ Anh hiện tại quả quyết không có lần nữa mạnh mẽ tiếp được phong độ, thứ nhất là bởi vì, Trần Phong giống như hạt mưa nhao nhao rơi xuống công kích, nơi bao bọc địa phương, tất cả đều tại thân thể bộ vị yếu hại, ai biết nhiều như vậy trong công kích, kia một đao có thể xé mở Kỳ Lân y phòng hộ nhà.

Càng thêm để cho Thương Cổ Anh hỏa đại chính là, Trần Phong cái thẳng này, không chế Cự Lang, không ngừng tiến hành quấy rối thức công kích, thiệt nhiều lần Thương Cổ Anh muốn đối phó Cự Lang, liền sẽ bị Trần Phong ra sức đánh một hồi, tại trên thân thể lưu lại vài đao nhẹ nhàng miệng vết thương.

Mỗi một lần muốn tập trung tinh lực đối phó Trần Phong thời điểm, Cự Lang cũng sẽ ở trên móng đất, hung hăng tới như vậy một chút, tuy sẽ không xé rách làn da, nhưng thật sự là rất đau, còn nữa nói, một cái võ giả cường giả, còi chuồng luôn là rất không có mặt mũi a.

Lúc này Thương Cổ Anh, cảm thấy hôm nay hết thấy, tựa như ảo mộng, thật sự là chuyện xấu quá nhiều, mà này tất cả chuyện xấu đều là Trần Phong một người tạo thành.

Rốt cục, thừa nhận mấy trăm đao giống như giống như cuồng phong bạo vũ công kích, Trần Phong một chiêu này linh tướng, rốt cục hoàn tất.

Mà như vậy dạng một chiêu thức, có thể để cho Thương Cổ Anh chịu nhiều đau khổ.

Bởi vì cái gọi là thể gian vạn vật, Tương Sinh Tương Khắc, Thương Cổ Anh cảm thấy, Trần Phong loại này không rời đầu công kích, tuy uy lực không lớn, thế nhưng có thể làm cho hắn phân tâm, đáp ứng không xuê phía dưới liền có thể thua thiệt.

Bây giờ Thương Cổ Anh, đã sớm không có vừa mới bắt đầu trâu bò ngút trời bộ dáng, toàn thân y phục bị lưỡi đao xé rách thành từng mảnh từng mảnh, càng thêm đáng giận chính là đầu kia Cự Lang, tại Thương Cổ Anh đại trên móng đất, lưu lại rất nhiều dấu răng cùng với móng vuốt ấn, như không phải Thương Cổ Anh phản ứng kịp thời, e rằng hiện tại đã là cây hoa cúc đầy đất tổn thương.

Mắt thấy Trần Phong chiêu thức dư lực sắp sửa dùng hết, Thương Cổ Anh rút cuộc kim nén không được nổi giận tâm tình, Kỳ Lân Tí phía trên, hắc sắc khí tức mạnh mẽ vô cùng lượn vòng, giống như trận vòi rồng, giả thoảng một quyền tại Trần Phong trước người.

Trần Phong đơn giản né tránh, lờ ra ba trượng cự ly, tiếp theo Thương Cổ Anh thế công quét về phía Cự Lang.

Thân thể của Cự Lang lúc này tuy to lớn vô cùng, nhưng cũng không có đại Bồn Hùng ngậy ngốc bộ dáng, ngược lại là phản ứng dị thường linh mẫn, tại Trần Phong điều khiển, dễ dàng liên tránh qua, tránh né Thương Cổ Anh công kích, điều này làm cho Thương Cổ Anh khí đích thiếu chút nữa thổ huyết.

Phát sinh chuyện như vậy nì, người khởi xướng Trần Phong, tuy cũng là bị Thương Cổ Anh đánh cho da thanh mặt xưng phù, y phục trên người cũng là bị Thương Cổ Anh hộ thể cương khí quấy đến phá thành mảnh nhỏ, thế nhưng hiện tại như cũ rất vui vẻ.

Bởi vì Thương Cổ Anh tuy ý vào Vũ Hồn cường đại, thế nhưng trong mắt Trần Phong, lúc này Thương Cổ Anh, không thể nghi ngờ là một cái bị dây thừng bộ đồ nhốt chặt cái cổ mãnh thú, mà Trần Phong thì là cầm lấy Cung Tiền thợ săn.

Sở dĩ như vậy nói, là bởi vì, tại Trần Phong đến cùng chiến trường trong mắt cao thủ, Thương Cổ Anh một ít thủ đoạn công kích, không khỏi có chút quá mức ấu trĩ.

Coi như là từ từ nhắm hai mắt, Trần Phong cũng có thể nhẹ nhàng đoán được, chiêu kế tiếp, Thương Cổ Anh sắp sửa đánh chỗ nào, dùng bao nhiêu khí lực, sẽ có bao nhiêu lực phá hoại, như thế đủ loại.

Thương Cổ Anh đem trên người vải rách mảnh, một lần nữa sửa sang lại một chút, sắp sửa hại vị trí hết thấy bao cái kín, mắt lộ ra hung quang, nhìn đương đương đặc ý Trần Phong liếc một cái, cùng với kia cái đang tại hướng Trần Phong không ngừng lấy lòng Cự Lang.

"Móa nó, đây là các ngươi bức ta, ta không thể lại ần nhẫn xuống, ta muốn để cho bọn ngươi biết, đặc tội kết quả của ta sẽ có cỡ nào thâm!" Thương Cổ Anh chính nghĩa ngôn từ, từng chữ một, nổi giận dị thường cao giọng hô.

Mà cùng lúc đó, không chờ Trần Phong có chỗ phản ứng, Thương Cổ Anh đã từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra, móc ra một mai toàn thân đen kịt được hoàn, nhai hai cái chính là hung hăng nuốt xuống.

Lúc này.

Coi như là ba trượng bên ngoài Trần Phong, cũng có thể rõ ràng phát giác được Thương Cổ Anh trong cơ thể biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Từ vừa rồi Thương Cổ Anh nuốt được hoàn hình dạng, cùng với lưu lại trong không khí nồng đậm mùi thuốc, Trần Phong đã suy đoán ra, Thương Cổ Anh chỗ nuốt chính là một khóa sôi huyết hoàn.

Sôi huyết hoàn, thuộc về Tam phẩm dược tề, mà vừa rồi Thương Cổ Anh nuốt sôi huyết đan, đan hình bảo mẫn, màu sắc mượt mà, mùi thơm lạ lùng xông vào mũi, nó dược lực hẳn là tại tám chín thành, thế nhưng là, cho dù là tám phần dược lực sôi huyết đan, hẳn có khả năng mang đến đề thăng, đã có thể sánh ngang Trần Phong cùng Tổng Văn luận vô thời điểm phục dụng mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan!

"Hảo khí tức cường đại!" Trần Phong không khỏi lên tiếng kinh hô.

Vốn vô cùng cường đại Thương Cổ Anh, đang phục dụng tám phần dược lực Tam phẩm dược tề sôi huyết hoàn, thực lực liên tiếp kéo lên, chỉ là chớp lát thời gian, chính là trèo lên đến võ giả tam trọng thiên cao độ.

Võ giả tam trọng thiên, đã là rất cường đại tồn tại, còn có Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn, có thể nói, cho dù trường học phái ra đốc tra người, cũng ít có người là đối thủ của Thương Cổ Anh.

Mà Thương Cổ Anh lúc này, cảm thụ được thực lực chưa từng có đề cao, khí thể trở nên càng thêm ngang ngược, giờ tay nhắc chân trong đó, không khỏi biểu hiện khí thôn sơn hà cường giả khí phách.

"Nên ta giáo huấn các ngươi!" Thương Cổ Anh trở mình, thân thể thả người lên, hướng hấn hai cái địch nhân, không lưu tình chút nào một quyền đánh ra.

Ba trượng ra, Thương Cổ Anh trên không trung oanh một quyền, đánh vào không khí phía trên.

Tuy cũng không có trực tiếp đánh ở trên người Trần Phong, thế nhưng Kỳ Lân Tí đặc tính, vào lúc này biểu hiện vừa nhìn liền trọn vẹn.

Phảng phất toàn bộ không gian, đều ở đây một quyền công kích, bị lực công kích của Kỳ Lân Tí khóa chặt lại, ba trượng ở trong tất cả sinh vật, đều là cảm giác cũng từ vong chi hơi thở hương vị.

Bất quá, Thương Cổ Anh hiện tại mặc dù là võ giả tam trọng thiên.

Thế nhưng là, người ta Cự Lang cũng là tam trọng thiên, bất quá không có Thương Cổ Anh như thế đặc chí chính là.

Thấy được Thương Cổ Anh lớn lối như thế, liền Cự Lang đều có chút nhìn không được, bay lên thân thể, mở ra miệng lớn dính máu.

Trong miệng hào quang bùng lên, Huyết Lang thần thương, từ trong miệng Cự Lang mạnh mẽ phun ra.

Đó là Cự Lang trong cơ thể một giọt tinh huyết biến thành, tại cộng thêm chính thể kinh mạch gia trì, này một đạo Huyết Lang thần thương, lực phá hoại không tiền khoáng hậu, khó khăn cùng Thương Cổ Anh chiêu thức ấy Kỳ Lân Tỉ đối kháng.

Oanh một tiếng.

Trần Phong còn chưa kịp trốn đến an toàn khu vực.

Cự Lang một kích mạnh nhất, đã cùng Thương Cổ Anh Kỳ Lân Tỉ đụng vào nhau, phát ra chấn thiên tiếng vang.

Mà gần trong gang tấc Trần Phong, nhất thời bị này cường đại xung lực lượng, như vậy tóc đều mất trật tự không chịu nổi, trong miệng huyết tinh cũng là không thể ngăn chặn phun mạnh ra ngoài, trong lỗ tai âm thanh vù vù đại tác.

Lại nhìn Thương Cổ Anh, không có chuyển người tựa như ngẩng cao: đất đỏ trên không trung, đi qua mãnh liệt như thế va chạm, Thương Cổ Anh không có chút nào tổn thương, đề khí chính là lại một quyền đánh ra.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 174: Một đao định càn khôn

Lần này, Trần Phong thế nhưng là trọn tròn mắt.

Bởi vì, Thương Cổ Anh một quyền này, trực tiếp đem chưa kịp chạy đi Cự Lang, bắn cho trở thành mảnh vỡ.

Mảnh vỡ chính là, bay múa đầy trời huyết nhục, cũng tìm không được một mảnh lá cây lớn nhỏ, đó có thể thấy được, lúc này Thương Cổ Anh, thực lực đến cùng đến cỡ nào mạnh mẽ.

"Người vậy mà giết đi ta Tiểu cường, lão tử liều mạng với ngươi!" Trần Phong quát to một tiếng, bước chân nhanh chóng, hướng Thương Cổ Anh thẳng đến mà đi.

Trong tay đỏ thắm chiến đao, không ngừng bị Trần Phong rút vào nguyên khí, quần chiến hồi lâu Trần Phong, nguyên khí đã tiếp cận khô kiệt trạng thái, mà cuối cùng này một đao, thì là quyết định thắng bại thời khắc.

Một đao định càn khôn.

"Hừ, chỉ là kiến hôi cũng dám ở trước mặt ta kêu gào, hôm nay ta để cho ngươi biết, cái gì là võ giả chi nộ "

Thương Cổ Anh lạnh lùng quát, không chút nào đem nổi giận Trần Phong để vào mắt, Kỳ Lân Tỉ giờ lên cao cao, trong miệng lần nữa cao giọng hô: "GR...A...OOOO!!! Ngươi Pháo Quyền."

Thanh âm chưa dứt.

Từ Thương Cổ Anh giờ lên nắm tay phải phía trên, vậy mà thật sự ngưng tụ ra một đầu cự ngư ảo ảnh xuất ra.

cự ngư, toàn thân đen kịt, con mắt trên bạch nhãn lúc này đều biến thành huyết hồng, khủng bố vô cùng.

Càng thêm khủng bố chính là, cự ngư hai cái sừng trâu, lúc này theo Thương Cổ Anh không ngừng rút vào nguyên khí, vậy mà dần dần biến lớn.

Khoảng chừng hơn một trượng dài, cự ngư chi giác mới đỉnh chỉ tăng vọt xu thế.

Mà bây giờ nhìn lại, một đầu quái vật khổng lồ, đang tại bên trên bầu trời, nhìn chăm chăm nhìn nhìn đang tại chạy như bay đến Trần Phong.

"Đi chết đi!" Thương Cổ Anh nhe răng cười, tay phải về phía trước đột nhiên vung ra.

Ong ~ cự ngu phát ra một tiếng đécc tai nhức óc kêu rên, thân thể cao lớn, nhất thời trên không trung đối lại một đạo hắc sắc lưu quang, trùng điệp rơi trên mặt đất, chấn đại địa đều bị run rẩy.

, cự ngu đầu, hướng phía dưới trùng điệp một thấp, sau đó liền móng sau đạp một cái đấy, nhất thời đại địa bị cự ngu bước ra hai cái chùng một trượng sâu hồ to, lại nhìn kia cự ngu, đã giống như tia chớp đồng dạng hướng Trần Phong bay đi.

Thấy được tình cảnh như thế, Trần Phong kinh ngạc đến ngây người, Kỳ Lân Tỉ đã đầy đủ biến thái, mà càng thêm biến thái chính là, Thương Cổ Anh cái thẳng này, lại vẫn lĩnh ngộ Vũ Hồn kỹ năng, vũ kỹ lực sát thương, tuyệt đối không phải bây giờ Trần Phong có thể chống lại.

Thế nhưng là, đường đường Vũ Đế chuyển thể trọng sinh, tự có một phen núi cao sụp ở trước mà mặt không đổi sắc khí phách.

Trần Phong cũng không có thất kinh, cẩn thận lượn vòng, lưỡi đao vừa chuyển, trong miệng quát lớn lên tiếng: "Thần tướng!"

Ngay tại cự ngu thật dài sừng trâu đụng phải Trần Phong thời điểm, Trần Phong đột nhiên phóng người lên, hai chân trên không trung biến thành cùng đại địa song song một mảnh thẳng tắp, mà cự ngu lúc này mới khó khăn từ Trần Phong phía dưới chui đi qua.

Mà Trần Phong trong tay đồ thẩm chiến đao, lúc này cũng không có nhàn rỗi, lưỡi đao loạn vũ một lát, tự phong mang bên trong, huyền hóa ra một cái uy phong lẫm lẫm Đại Tướng Quân.

Đại Tướng Quân sắc mặt nghiêm túc, trong tay trường đao cũng là chiếu sáng rạng rỡ, thấy được bàng nhiên cự ngu, không sợ chút nào, vung đao chính là khai thiên tích địa một đao, chỉ bất quá, có chút không đành lòng nhìn thẳng chính là.

Đại Tướng Quân đao, nhắm trúng địa phương, từ cự ngu lưng, biến thành ngu bò mông.

Trần Phong nhìn bỏ đi, cũng là có vài phần không lời, loại này cường bạo lỗ (.) cục hoa âm hiểm chiêu thức, Trần Phong hay là đệ nhất dùng.

Bành ~ Thương Cổ Anh không nghĩ tới Trần Phong có thể dễ dàng như thế né tránh.

Càng không nghĩ đến Trần Phong còn có thể có thừa lực công kích.

Rốt cuộc gào thét ngu Pháo Quyền thế nhưng là Thương Cổ Anh tất sát kỹ, cường đại cự ngu có thể phong tỏa lại xung quanh tầm hơn mười trượng sóng tinh thần động, sóng tinh thần động bị khóa định, còn thể nào điều động nguyên khí chống cự đâu, chỉ có thể là ngoan ngoãn nhận lấy cái chết, bị cự ngu cường đại xung lực lượng va chạm, sau đó bị kia cái chiếu lấp lánh sừng trâu mặc một cái xuyên tim, lực lượng như vậy, như vậy xuyên thấu lực, bắt từ người không có mấy cái, tối thiểu Thương Cổ Anh còn không có gặp được.

Thế nhưng là, bây giờ Trần Phong, lại có thể né tránh tinh thần khóa chặt, quả thực để cho Thương Cổ Anh rất là khó hiểu.

Trần Phong thực lực chỉ có võ giả nhất trọng thiên, tinh thần cường độ cũng chỉ là võ giả nhất trọng thiên a? Đây là không thể nghi ngờ thiên địa pháp tắc.

Thế nhưng là, cự ngu cường đại, chùng võ giả tam trọng thiên tinh thần phong tỏa, không có khả năng liền một cái võ giả nhất trọng thiên đồ bỏ đi cũng khóa không ngừng a, này tm căn bản không khoa học!

Thương Cổ Anh nổi giận, trơ mắt nhìn Trần Phong đơn giản né tránh, khi thấy Trần Phong tự lực bỏ về phía cự ngu thời điểm, trên mặt của Thương Cổ Anh, nhất thời hiển hiện một tầng vô cùng âm trầm tiêu ý, bởi vì . .

Bành một tiếng vang thật lớn về sau.

Sắc mặt của Trần Phong đương trường biến thành màu xám tro.

Một đao này, Trần Phong cũng không cảm giác là chém vào một cái ảo ảnh phía trên, ngược lại là chém tới cái thót gổ trên đồng dạng, trên tay chấn động, như không phải Trần Phong Tấn Tốc buông ra đồ thẩm chiến đao, hiện tại không phải đao bị chấn đoạn, chính là cánh tay của Trần Phong bị chấn đoạn, này cự ngu quả thật chính là làm bằng sắt, cứng rắn vô cùng!

Không trung Trần Phong, dù cho chỉ là chém cự ngu một đao mà thôi, đã bị cự ngu cường đại xung lực lượng, cho mang bay ra hơn mười trượng, đâm vào trên cây lại bắn trở về, ngã ở đồ thẩm chiến đao cách đó không xa.

Trần Phong hiện tại đã không cảm giác được đau đớn.

Nghĩ động động ngón tay, nhưng là vừa không nghe sai sử, như không phải Trần Phong có thể thấy được ngón tay vẫn còn ở trên bàn tay, thủ chương còn trên cánh tay, cánh tay còn trên bờ vai, bờ vai vẫn còn ở trên người, Trần Phong nhất định cho là mình tay không có.

Toàn thân mệt rã cả rời đồng dạng, tuy không cảm giác được đau đớn, cũng không cần dùng một phần khí lực, một lát sau, đau đớn đánh úp lại, Trần Phong cường lực áp chế, mới khó khăn không có té xỉu đi qua.

"Ha ha ha, ngu hết biết, dần khả ái, nguoi bộ đáng bây giờ có chút hướng thiêu thân lao đầu vào lửa, có chút hướng châu châu đá xe, có chút như kiến

càng lay cây, ha ha ha, chết cười, ta này nửa đời sau, liền vì người này một truyện cười sống." Thương Cổ Anh ôm bụng cười cười to, thiếu chút nữa cười xuất chứng động kinh.

Trần Phong nhìn nhìn Thương Cổ Anh ngu vãi cả lồn (!) bộ dáng, không có chút nào nhút chí, bò hướng đồ thăm chiến đao phương hướng dựa sát vào, không được cuối cùng một khắc, Trần Phong là sẽ không như vậy bỏ nhiệm

Một tắc, hai tắc. . .

Rốt cục, còn có một thước xa Trần Phong là có thể sờ ở chuỗi đao, Trần Phong kích động vô cùng, nổi lên khí lực toàn thân, về phía trước dùng sức tìm kiếm.

Rốt cục, tay của Trần Phong, lần nữa cầm chặt đồ thăm chiến đao chuỗi đao, giờ khắc này, có một loại được mà phục mất đích ảo giác, cầm chặt đồ thăm chiến đao một khắc này, Trần Phong cảm thấy phảng phất mất đi thiên hạ, lần nữa trở lại trong tay đồng dạng, trong lúc nhất thời, khí xông Vân Tiêu.

Thế nhưng là Trần Phong còn chưa kịp cao hứng trở lại, chỉ thấy một cái chân to, hung hăng đạp tại đồ thăm chiến đao phía trên, Trần Phong dùng sức giật giật, bất quá theo hấn bây giờ khí lực, quả quyết sẽ không rút ra.

"Tiểu tử, còn muốn tuyệt địa phản kích, nằm mơ." Thương Cổ Anh chẳng biết lúc nào, đã là đến trước người, trùng điệp giẫm lên sống dao, một bộ vênh vào hung hăng trên cao nhìn xuống đáng đáp, ngạo mạn nhìn nhìn dưới chân người đáng thương Trần Phong.

"Người!" Trần Phong hung hăng nhìn nhìn Thương Cổ Anh, trong mắt sát ý tràn ngập.

"Ta làm sao vậy, là không phải ăn xong, Há?" Thương Cổ Anh nghiêng nghiêng mà cười cười, một bộ tỷ Nghê Thiên ở dưới khí khái.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 175: Dưới háng chuyện nhục nhã

"Ta cả đời không có phục qua ai, chưa từng có." Trần Phong lúc này, ngữ khí đột nhiên trở nên rất bình tĩnh, phảng phất tại kể ra một kiện không có ý nghĩa sự tình.

"Ha ha, chuyện cho tới bây giờ, người vẫn còn ở giả bộ cái gì lẫm, nhận thua đi nếu như người không muốn chết vô cùng thảm." Thương Cổ Anh càn rỡ kêu gào nói.

Trong khi nói chuyện, mang theo mãnh liệt Cương Phong chân, trùng điệp đạp tại Trần Phong cầm chặt đồ thăm chiến đao trên tay phải, dùng sức néo một cái, nhất thời tay của Trần Phong, trở nên huyết nhục mơ hồ.

"Người có thể đem ta đá đảo, thế nhưng sẽ không đem ta đánh bại." Trần Phong cũng không bị Thương Cổ Anh đe sập, như trước hoàn toàn và quật cường nói.

Thương Cổ Anh vỗ tay tỏ ý vui mừng, cười lớn nói: "Có cốt khí, may mà, chúng ta liền chơi cái trò chơi."

Trần Phong tận khả năng trì hoãn thời gian, lặng lẽ vận chuyển Công Pháp, Tấn Tốc khôi phục nguyên khí, Thương Tùng Lâm trong đất, quanh năm bị ma thú chiếm giữ, chưa có người biết, Thiên Địa Nguyên Khí dị thường phong phú, dùng để tu luyện, quả thực là một cái nơi tốt, điều kiện tiên quyết là không lo lắng ma thú đánh lên dưới tình huống.

"Ta đếm ba tiếng, người từ dưới háng của ta chui qua đi, ta liền không giết người, nếu toàn (chui vào) không qua, hắc hắc, người liền đi chết đi, như thế nào?" Trong lúc nhất thời Thương Cổ Anh chơi tính đánh lên, nhân tính sáng lên nói.

Đối với Trần Phong loại này ngoan cường như một tảng đá đồng dạng người, Thương Cổ Anh từ trước đến nay là vô cùng chán ghét.

Bởi vì, tại Thương Cổ Anh trong tiềm thức, tuổi thơ của hắn là tràn ngập tự ti, bởi vậy tại hắn quật khởi, làm những chuyện như vậy, đều là tại trả thù, trả thù Thương Thiên đối với hắn bất công.

Thế nhưng là, hắn lại nào biết đâu, hắn chỗ chán ghét những cái kia tự ti, chính là rất nhiều người tha thiết ước mơ vinh quang.

Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn người sở hữu, mặc dù có cường đại đến làm cho người kiêng kỵ thực lực.

Thế nhưng nó phát triển giá lớn, là vô cùng to lớn.

Tại lúc nhỏ thời điểm, Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn người sở hữu, thường thường cần càng lớn nguyên khí cung ứng tài năng bảo trì thân thể bình thường phát dục.

Thương Cổ Anh sinh ra bình dân gia đình, vốn là nhập không đủ xuất gia cảnh, càng thêm không thể cam đoan Thương Cổ Anh có thể có được đại lượng linh được tới bổ dưỡng thân thể.

Vì vậy, Thương Cổ Anh lúc nhỏ, đều là sinh hoạt tại nhò yếu vô lực bên trong.

Tay trái gà không chặt hẳn, thường xuyên lọt vào bạn cùng lứa tuổi khi dễ cùng xem thường, nhao nhao cười nhạo hẳn là cái ma ốm bệnh liên tục.

Mà hẳn vô cùng phần hận còn trẻ kia đoạn thời gian.

Hắn chưa từng mấy lần khi dễ phía dưới cầu thả còn sống, rốt cục đã biết bí mật của mình, vì vậy hẳn còn trẻ, nhiều lần xuất nhập ít ai lui tới Ma Thú Sâm Lâm, áp dụng đại lượng linh được, bổ dưỡng thân thể.

Thế nhưng là thực lực của hẳn là tuyệt đối không thể bị Ma Thú Sâm Lâm chỗ chấp nhận, lại một lần nữa sau khi tiến vào, hẳn gặp phải nguy hiểm, vốn tưởng rằng chắc chắn vừa chết thời điểm, bị người của Tổng gia cứu.

Mà Tổng Gia cũng là biết Thương Cổ Anh bí mật, cũng là cung ứng cho hẳn đại lượng phong phú linh được, cung cấp hẳn tu hành sử dụng.

Mà Thương Cổ Anh phát triển, liền bắt đầu sát của hẳn lực kiếp sống.

Hắn đệ một cái danh hiệu, chính là đồ tể.

Một đêm tàn sát hàng loạt dân trong thành, trong vòng một đêm, đưa hẳn phát triển thị trấn nhỏ tàn sát không còn, liền gào khóc đòi ăn tiểu hài nhi, cùng người không tranh giành súc vật cũng không có buông tha.

Một cường giả dưỡng thành, nhất định là tại xóa đi tới tất cả khuất nhục về sau.

Lúc hẳn đem những cái này khuất nhục xóa đi, hẳn kinh ngạc phát hiện, đã không còn mục tiêu của mình, phảng phất có được một bá tuyệt thể thần binh cường giả, lại tìm không được một cái tới ngang hàng cường giả đồng dạng, loại kia cao xử bất thắng hẳn (ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, ở càng cao thì đất càng xa) cô đơn, để cho hẳn vô cùng thống khổ.

May mà Tổng Gia thỉnh thoảng thỉnh hẳn đi sát một số người, một ít vốn không có quan hệ gì với hẳn người, hẳn đều chỉ là vì thú vị, mới đi làm những sự tình này, thường xuyên qua lại thật nhiều năm đều như vậy ngơ ngác ngác vượt qua.

Mà hiện giờ Trần Phong, chẳng qua là Thương Cổ Anh dùng để hưởng lạc một cái công cụ mà thôi, không hơn.

Lúc này ở Thương Cổ Anh dưới chân Trần Phong, hoàn toàn không có Thương Cổ Anh gặp qua những cái kia bại tướng dưới tay chỗ biểu lộ ra biểu tình, khuôn hoàng run rẩy hết thấy không có, ngược lại là trước sau như một quật cường đáng đáp, điều này làm cho Thương Cổ Anh rất là chán ghét, đối với ngoài ý liệu sự tình, hẳn luôn là cảm chán ghét thái độ.

"Một!" Thương Cổ Anh không có loại Trần Phong đáp ứng, dùng sức một rống, đi qua nguyên khí gia trì thanh âm, gần như có thể xuyên thấu rừng rậm, thẳng phá thiên tế.

Trần Phong không hề động, như trước an tĩnh nằm rạp xuống trên mặt đất, như là một cái Thạch Đầu Nhân.

"Hai!" Thương Cổ Anh hí lại hai mắt, lẳng lặng chờ đợi.

"Ba!" Tiếng thứ ba, tại Thương Cổ Anh đã chờ đợi hồi lâu sau, rốt cục hô lên.

Khiến Thương Cổ Anh rất ngạc nhiên chính là, dưới chân Trần Phong, như cũ là vẫn không nhúc nhích, phảng phất không nghe được đồng dạng.

Sững sờ trong chốc lát thần, Thương Cổ Anh bỗng nhiên lần nữa cười ha hả, vỗ đầu một cái nói: "Đừng rồi, ta tựa hồ quên, vừa rồi có cái đồ đàn ý đồ công kích ta tất sát kỹ, bị lực lượng cường đại phản Xùy~, hiện tại đoán chừng liền thả cái rắm khí lực cũng không còn, như vậy đi, ta cho ngươi thêm một cơ hội, ngươi muốn tại ta coi quần đi tiểu lúc trước, nói ngươi nhận thua, nói ngươi ăn xong, bằng không, ta liền nước tiểu đến trong miệng ngươi! Ha ha. . ."

Thương Cổ Anh một bên nói chuyện, đi một bên rõ ràng đai lưng, nhìn tình huống hẳn thật sự là như thế hơi bị.

Hô.

Ngay tại Thương Cổ Anh cười xuống đai lưng trong nháy mắt, một trận gió lạnh thổi qua, Thương Cổ Anh rung mình một cái, nhìn chăm chú nhìn lại thời

điểm, Trần Phong thân thể, không biết từ lúc nào đã tiêu thất.

Tại trước mặt Thương Cổ Anh, nhiều ra tới một người người.

Người này đang mặc một bộ bạch y, bộ dáng thanh tú khả ái, là một cái thanh tú động lòng người đại cô nương.

Lúc này đại cô nương trong tay, có một thanh trường tiên tử, trường tiên một đoạn giữ tại nàng thon thon tay ngọc bên trong, mà đôi thành ngoại một đoạn, buộc hấp hối Trần Phong.

Trần Phong cũng bị đột nhiên xuất hiện biến cố bùng tình, ngưng mắt nhìn lại.

Một trương thanh tú động lòng người mặt, xấu hổ bên trong mang theo vài phần tức giận, có chút khả ái, nữ tử không có bất kỳ tu vi, vừa rồi công phu cũng không phải dày công tối luyện, nhìn tình huống là vừa vặn bước vào võ đạo không bao lâu, liền võ đồ chỉ cảnh cũng không có bước vào, chỉ là tầm thường võ giả.

Mà khiến Trần Phong rất ngạc nhiên chính là, nữ tử này, tựa hồ có chút quen mắt, tựa như tại nơi nào gặp qua.

"Ân nhân, ngươi không có chuyện a, bại hoại khinh người quá đáng, để ta giúp ngươi giáo huấn hân! Hừ!" Nữ tử không chỉ bộ dáng thanh tú động lòng người khả ái dị thường, cả thanh âm đều là dễ nghe như vậy, như âm thanh thiên nhiên.

Trần Phong khẽ giật mình, chợt nhớ tới, lần trước tại đại náo Tổng Gia chủ quán thời điểm, đã từng gặp được qua nữ tử này, lúc ấy nữ tử này vì kia phụ thân mua thuốc, bị chủ quán khi dễ, Trần Phong đã từng xuất thủ cứu giúp, chưa từng nghĩ thế gian này thật sự thiện hữu thiện báo, lúc ấy tiện tay mà thôi, cơ duyên luân hồi trong đó, lại bị nữ tử này cứu được một lần, này thật là làm cho Trần Phong nhiều ra rất nhiều cảm khái.

"Cô nương đi mau, ngươi không phải là đối thủ của hân." Trần Phong không dám suy nghĩ nhiều, lập tức ý thức được, trước mặt Thương Cổ Anh thế nhưng là một cái việc ác bất tận người, mà trước mặt cái cô nương này, thế nào lại là đối thủ của hân.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Mỹ mỹ Linh Nhi

"Ân nhân ngươi yên tâm đi, từ khi phụ thân hết, ta liền theo hân học nghệ đến nay, mặc dù không có đại thành, thế nhưng hiện tại cũng có thể đánh bại hai ba đại hân nữa nha, ngươi không nên xem thường ta a, ta trường tiên khẽ múa, không có ai có thể cận thân." Tiểu cô nương vô cùng ngây thơ nói.

Từ đối phương nói chuyện trong giọng nói, cùng với vậy có chút non nớt thanh tú động lòng người gương mặt, Trần Phong có thể suy đoán ra, tiểu cô nương này nhi, chắc hân cũng chỉ có mười ba mười bốn tuổi a, cũng không tính cao vóc dáng, cầm lấy một cái đại roi, quả thực buồn cười, thật không biết, nàng làm sao tới ở đây.

Lúc này, đột nhiên có một thanh âm vang lên: "Linh Nhi, ngươi như thế nào chạy ở đây tới."

Lúc này, từ một cây đại thụ, chuyển xuất một người trung niên nam tử, nam tử Lạc Tai Hồ thật dài, một trương thô cuồng mặt, nhìn kia thân mật ngữ khí, hân là phụ thân của Linh Nhi không thể nghi ngờ.

"Ba ba, đây chính là ta nói với ngươi kia cái ân nhân, hiện tại ân nhân gặp nạn, Linh Nhi không thể không giúp đỡ!" Linh Nhi có một đôi Hồ Nha, đang cười thời điểm có thể lộ ra một góc, rất là khả ái.

Hiện tại nhìn bộ dáng của nàng, hân là tại hướng phụ thân khoe khoang, khoe khoang nàng đã lớn lên, đã có thể tri ân đồ báo (*có ơn tất báo), đã có thể vì ân nhân làm mấy thứ gì đó.

Thô cuồng đại hân cũng không có đi theo ngây thơ nữ hài nhi đồng dạng vui vẻ như vậy, bởi vì hân thấy được Thương Cổ Anh, trong lúc nhất thời sắc mặt thâm trầm vô cùng.

"Là ngươi, Thương Cổ Anh!"

Thô cuồng đại hân vô cùng phần nộ nói.

"A, vẫn còn có người nhận thức ta." Thương Cổ Anh tựa hồ rất kinh ngạc.

Trước mắt trung niên nam tử chỉ có võ đồ tam trọng thiên là thực lực, Thương Cổ Anh cũng không nhớ rõ đã từng nhận thức một cái võ đồ tam trọng thiên chuyện đồ bỏ đi.

"Hừ, người hóa thành tro ta cũng nhận ra, Thiên Linh trấn tội nhân, một mình người giết đi Thiên Linh trấn hai vạn tám ngàn bốn trăm năm mươi bảy người, khoản này nợ máu, mỗi ngày áp ta đây không thở nổi, rốt cục, rốt cục để ta lần nữa gặp được người, hôm nay, người đừng vội còn sống từ nơi này rời đi." Thô cuồng đại hán gầm thét nói.

Nhìn thô cuồng đại hán toàn thân trang phục, có một cây cung tiễn, có một cái nỏ rọ Cung Tiễn cái túi, nhìn tình huống là tới nơi này đi săn, Trần Phong có chút vì này hai cha con năng bất gặp, nhưng là bây giờ nguyên khí lỗ là nghiêm trọng, Trần Phong ngay cả nói chuyện cũng là trắng xám vô cùng, chỉ có thể là khôi phục nhanh hơn nguyên khí, hy vọng có thể ngăn cản một ít không muốn nhìn thấy sự tình phát sinh.

"A, ha ha, không nghĩ được sự tình đi qua nhiều năm như vậy, vậy mà lần nữa có người nhắc tới, vẫn còn có người biết, vậy mà Thiên Linh trấn còn có cá lọt lưới." Thương Cổ Anh càng nói ngữ khí càng nặng, đến cuối cùng, từ miệng hắn phun ra từng cái chữ, phảng phất có thiên quân trọng.

"Thương Cổ Anh, ta muốn vì phụ lão hương thân báo thù!" Thô cuồng nam tử nổi giận vô cùng, hai mắt tràn ngập huyết hồng, huy vũ lên trong tay đại đao chạy vội hướng Thương Cổ Anh.

Thương Cổ Anh cười nhạt một tiếng, cổ tay một phen, một mai kim tệ xuất hiện trong lòng bàn tay, lập tức tùy ý một ném.

Phốc.

Cường đại đến bất khả tư nghị lực lượng, nhất thời từ Thương Cổ Anh bay ra, phù một tiếng mặc thể mà qua, cứ như vậy, thô cuồng đại hán hét lên rồi ngã gục.

"Ba ba!" Linh Nhi kinh hô một tiếng, nàng thật sự không nghĩ được, hội là kết quả như vậy, dưới cái nhìn của nàng, vô cùng cường đại ba ba, thần thánh không thể chiến thắng ba ba, liền một chiêu như vậy bị người giết chết, nàng có chút không tin sự thật trước mắt, vút xuống trong tay roi, nhanh chóng vọt tới ba ba bên người, ý đồ tiếp được ba ba sắp ngã xuống thân thể.

Thế nhưng là, nàng rốt cuộc chỉ là một cái tâm thường võ giả, tốc độ hay là chậm thiệt nhiều thiệt nhiều, thô cuồng đại hán trong mắt mang theo một tia không cam lòng đến cùng, trong miệng như trước nỉ non xuất cuối cùng hai chữ: "Báo thù."

Tiến tới, đồng dạng ngã xuống đất không nổi Trần Phong, tựa hồ từ thô cuồng nam tử trong mắt đọc được hai chữ -- giải thoát.

Tất cả thâm cừ đại hận, theo sinh mệnh kết thúc, hết thấy đều hóa thành dấu chấm tròn.

Lúc này Thương Cổ Anh, tâm tình rắc rối phức tạp, thủ chương run nhẹ, tựa hồ hồi ức đến nghĩ lại mà kinh có sự,, cổ tay lần nữa một phen, một mai kim tệ, lần nữa bay ra.

Không hề có lo lắng, Linh Nhi chỉ là một người phạm tục, tại sao có thể ngăn cản mạnh như thế cứng rắn công kích.

Đồng dạng, hoa quý thiếu nữ Linh Nhi, cứ như vậy chung kết chính mình tuổi dậy thì.

"Không!" Trần Phong bệnh tâm thần kinh hô, hai mắt bởi vì nổi giận, ánh mắt nhô lên, ngón tay khảm xuống mặt đất, chui vào trong đó.

"Người kích động cái gì, người giống như bọn họ, cuối cùng phải chết!" Thương Cổ Anh tâm tình rất là khó chịu, muốn mau chóng chấm dứt nơi này hết thảy, cổ tay lần nữa một phen, một mai kim tệ lần nữa xuất hiện tại bàn tay của hắn.

"Thương Cổ Anh, người hôm nay phải chết!" Trần Phong không biết sợ hãi, nói như đinh chém sắt.

"Hà? Chuyện cho tới bây giờ, người vẫn là như thế ương ngạnh, phảng phất giống như đầm rồng hang hổ, thật không biết người chỗ nào làm được tự tin." Thương Cổ Anh không có dây dưa tiếp hứng thú, tiện tay một ném, kim tệ mang theo một hồi kinh phong, hướng Trần Phong lông mày bay đi.

Khôi phục bộ phận nguyên khí đích Trần Phong, phóng người lên, huy động trong tay đỏ thắm chiến đao, Hoàn Đao chém xuống, kim tệ lên tiếng biến thành hai đoạn, từ Thương Cổ Anh giờ tay trong chớp mắt, Trần Phong phát hiện, so sánh với hai lần trước, lần này kim tệ công kích, tựa hồ chậm không ít.

"Thật nhanh tốc độ khôi phục." Thương Cổ Anh khen.

Lúc này, Trần Phong bởi vì thân thể chia năm xẻ bảy đau nhức, có chút đứng không vững, thân thể nhoáng một cái, khó khăn ngã xuống đất, bất quá hắn đại thủ cầm đao, trùng điệp hướng phía dưới cắm xuống, nhất thời quỳ một chân trên đất, tay cầm chuôi đao, lúc này mới chèo chống lấy không có để cho thân thể ngã xuống.

Đây là, Trần Phong không có chút nào bởi vì chính mình chật vật mà cảm thấy bất kỳ tự ti, chỉ là nhẹ nhàng cười cười, thần nhiên nói: "Cho người một cơ hội, vận chuyển nguyên khí, nội thị một chút đan điền tốt không."

Thương Cổ Anh không biết Trần Phong đang làm cái gì hoa dạng, nghe vậy cũng là sững sờ, bất quá bên trong là đan điền, chỉ là một cái hô hấp công

việc, Thương Cổ Anh cũng không hề ý, trực tiếp nội thị đan điền.

Thế nhưng là vừa nhìn, Thương Cổ Anh nhất thời thay đổi sắc mặt, đầu ầm ầm một chút nhớ tới, Trần Phong đao, là có kịch độc.

Mà vừa rồi cùng Trần Phong trong chiến đấu, Thương Cổ Anh thế nhưng là chịu không ít vết thương nhẹ, nhiều vô số, vết có hơn mười lỗ lớn.

"Đáng giận!" Thương Cổ Anh nổi giận dì thường.

"Bình tâm tĩnh khí, vốn lấy thể chất của ngươi cùng thực lực, ngươi sẽ không trúng độc như thế sâu, Hắc Kỳ Lân Vũ Hồn người sở hữu, thể chất phi phàm, có được không tệ kháng độc tính, thế nhưng là, ngươi cường ép phục dụng sôi huyết hoàn, sôi huyết hoàn bên trong có một vị lá tím hoa, Dược Thảo này, có nhất định giảm thấp thân thể sức chống cự tác dụng phụ, hơn nữa theo sôi huyết hoàn công hiệu, trong cơ thể của ngươi huyết dịch so với tầm thường tranh đấu phải nhanh hơn mấy chục lần, kể từ đó, ngươi mới có thể trúng độc như thế sâu." Trần Phong vốn cũng không có ít nhiều khí lực, dứt quãng nói ra ngọn nguồn.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Niềm vui ngoài ý muốn

Thương Cổ Anh lúc này mới chợt hiểu, trách không được vừa rồi dùng kim tệ công kích Trần Phong thời điểm, có chút lực bất tòng tâm cảm giác, hắn còn tưởng rằng là sôi huyết hoàn công hiệu tiêu thất dẫn đến khí huyết chưa đủ, chuyện cho tới bây giờ, nguyên lai là bởi vì trúng độc nguyên nhân, giờ này khắc này, Thương Cổ Anh chợt cảm thấy thị lực mơ hồ, tay chân vô lực, mà theo sôi huyết hoàn cùng độc tố song trọng tác dụng phụ, hắn bắt đầu trở nên tay chân bủn rủn vô lực, thân thể như một tờ thuyền con, lung la lung lay, khó có thể định trụ thân hình.

"Ngay tại lúc này, hôm nay tất cả khuất nhục, cùng với Linh Nhi cùng phụ thân hắn, cùng với Thiên Linh trấn tất cả sinh linh ân oán, đến tận đây chương cuối!" Trần Phong gầm nhẹ, hai mắt lờ ra một vòng lờ mờ cho người ta sợ hãi hân quang, lập tức thân thể chậm rãi đứng lên, vừa mới khôi phục một tia nguyên khí, tại thể nội điên cuồng vận chuyển.

Thiên Quân phá vỡ vỡ Thiên Quân!

Trần Phong điên cuồng hô to, tựa hồ muốn dùng thanh âm xé rách này thiên địa.

Thương Cổ Anh mí mắt trầm xuống, không chút nào bị Trần Phong khí thế hù dọa, tuy thân trúng kịch độc, Thương Cổ Anh tùy thời đều có khả năng lung lay sắp đổ, thế nhưng là hắn kiên trì đem cuối cùng một tia nguyên khí rót vào nắm tay phải bên trong.

Kỳ Lân Tỉ!

Bành ~ đao cùng nắm tay trùng điệp va chạm với nhau, thật giống như chém vào trên tảng đá.

Trần Phong hai tay đau nhức kịch liệt, lần nữa bị mãnh mẽ lực đạo chấn bay ra ngoài.

Mà Thương Cổ Anh bước chân cũng là hơi bị đại loạn, lao đảo rời khỏi đến mấy mét xa, thẳng đến đâm vào trên một cây đại thụ mới khó khăn dừng bước.

Lúc này Thương Cổ Anh, đã có chút hối hận đi tới đây, hối hận tiếp được giết chết Trần Phong nhiệm vụ này, bởi vì lúc này lúc này, hắn đã có thể rõ ràng cảm nhận được lực bất tòng tâm, cảm nhận được bản thân hân vận số đã, gượng chống lấy cuối cùng một hơi không có ngã xuống, Thương Cổ Anh lung la lung lay nện bước bước chân, muốn rời khỏi mảnh đất thị phi này, để cho hắn vô cùng hối hận đi đến địa phương, hắn nghĩ tại Trần Phong đứng lên lần nữa lúc trước rồi đi nơi này.

Vĩnh viễn rời đi.

Phốc.

Một tiếng giòn vang, tựa hồ có đồ vật gì xuyên thấu thân thể.

Thương Cổ Anh đương trường sững sờ ngay tại chỗ, hắn cũng không có cảm giác được đau đớn, vô cùng cường đại độc tố, đã đem Kỳ Kinh Bát Mạch của hắn ăn mòn hầu như không còn, hiện tại hắn chỗ phóng ra mỗi một bước, đều dựa vào lấy tiềm thức nghị lực tiến hành, mà khi một tiếng giòn vang phát sinh, hắn không còn có khí lực đi xuống.

Bánh.

Thân thể của Thương Cổ Anh, trùng điệp ngã ngã trên mặt đất.

Mà sau lưng Thương Cổ Anh, Trần Phong ngạo nghễ mà đứng, tuy thân ảnh bởi vì thoát lực, cũng là lung lay sắp đổ, nhưng cũng không có té ngã.

"Không ai có thể còn sống rời đi nơi này, không có ai." Trần Phong dùng cuối cùng một tia khí lực nói ra một câu nói như vậy, sau đó trùng điệp té ngã trên đất.

Một canh giờ về sau.

Trần Phong ung dung tỉnh lại, khôi phục hai thành khí lực, cố sức ngồi dậy, vận công điều tức, tinh thuần nguyên khí không ngừng từ ở giữa thiên địa, tí ti từng sợi tiến nhập đến Trần Phong trong cơ thể, nhanh chóng khép lại nội thương của hắn cùng với ngoại thương.

Lại qua đại khái nửa canh giờ, Trần Phong lúc này mới sâu kín mở hai mắt ra, nhàn nhạt phun ra một ngụm trọc khí, trong miệng lẩm bẩm nói: "Một trận chiến này, quả thực có chút mạo hiểm."

Nói xong, Trần Phong cũng không có quá nhiều lưu luyến cái chỗ này, đi đến Thương Cổ Anh trước người, mặt mày nhảy lên, thấy được tại Thương Cổ Anh trên tay giới chỉ, trong nội tâm khẽ động.

Lấy Thương Cổ Anh ngang ngược thực lực, nghĩ đến trong giới chỉ, hắn có lấy không ít bảo bối mới đứng.

Tiến lên một tay đem Thương Cổ Anh trữ vật giới chỉ kéo xuống, xuyên thấu qua một tia Nguyên Thần tiến nhập trong đó xem xét.

Vừa nhìn, Trần Phong nhất thời hơi bị sửng sốt.

Tại Thương Cổ Anh trong giới chỉ, vẫn còn có một tia Nguyên Thần phong tỏa, một mực trói buộc lấy trữ vật giới chỉ.

Trần Phong không chút nào hơi bị mà thay đổi, chỉ là cười nhạt một tiếng nói: "Như thế đồ chơi cho con nít đồ vật, vậy mà cũng dám ở trước mặt ta lớn lối, Tam Nguyên chi khí, phá cho ta!"

Trần Phong điều động Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong, đến từ trên thân thể ba chỗ đại huyết nguyên khí luồng khí xoáy, ngưng tụ trong tay, chậm rãi rót vào trong giới chỉ, chỉ là một lát công phu, cũng đã đem trên mặt hắn một mực phong tỏa xông lên mà phá.

Lúc này, khi thấy trong giới chỉ đồ vật, Trần Phong trong cơ thể huyết dịch đều hơi bị sôi trào lên.

Bởi vì hắn liếc mắt liền thấy được một cái mười phần vật có giá trị.

Vật này, để cho Trần Phong kích động không thôi, trông mà thèm không thôi, càng nhiều là thèm ăn, đây là một mai Đan Dược, một mai sôi huyết hoàn.

Đúng, không sai, chính là vừa mới Thương Cổ Anh phục dụng cái loại kia sôi huyết hoàn, có thể trong thời gian ngắn tăng thực lực lên thứ tốt, võ giả chi cảnh Trần Phong, như hướng thời gian ngắn tăng thực lực lên, dùng lời của Khí Bạo Vương Đan, cũng là cũng được, nhưng rốt cuộc Khí Bạo Vương Đan chỉ là nhị phẩm linh dược, dù cho có mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực, đối với Trần Phong tăng phúc cũng là không lớn.

Thế nhưng là sôi huyết hoàn liền có chỗ bất đồng, tám phần dược lực sôi huyết hoàn, thế nhưng là Tam phẩm linh dược tồn tại, nếu là Trần Phong ăn vào, ít nhất cũng có thể đem thực lực vững bước từ võ giả nhất trọng thiên, trong khoảnh khắc phi thăng đến võ giả tam trọng thiên, như vậy tăng phúc, trong chiến đấu, nếu là lợi dụng xảo diệu, không thể nghi ngờ là một cái cường đại sát chiêu.

Hưng phấn ngoài, Trần Phong Tấn Túc đem sôi huyết hoàn thu hồi, lần nữa hướng trong trữ vật giới chỉ nhìn quét mà đi, đi qua một phen cẩn thận tìm kiếm, cũng không có phát hiện cái gì vật có giá trị.

Liền lúc Trần Phong muốn đem Thương Cổ Anh trữ vật giới chỉ, ném đến chiếc nhẫn trữ vật của mình bên trong thời điểm, đột nhiên trước mắt lần nữa sáng ngời.

Lần này Trần Phong thấy là, một khối bộ dáng cổ xưa đầu gỗ.

Chính là một khối đầu gỗ, thế nhưng là đầu gỗ, hàm ẩn lấy nồng đậm đại tự nhiên khí tức, làm cho người ta một loại tươi mát dưỡng thần công hiệu.

Trần Phong kinh hi nói: "Hồn mộc!"

Dài nửa thước hồn mộc, Trần Phong nhặt được bảo bối đồng dạng, thuận thế từ trong trữ vật giới chỉ đem này khối bảo bối lấy xuất ra.

Mắt to nhìn lại, rất là bình thường hình dạng, nhàn nhạt màu vàng đất, cũng không có có chỗ đặc biệt nào.

Thế nhưng là người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo bằng đấu, này khối đầu gỗ, cũng không thể dùng tầm thường mục quang thăm định giá trị của nó.

Bởi vì, mỗi một cái Tu chân giả cũng biết, hồn mộc có tẩm bổ Vũ Hồn hiệu quả đặc biệt, cho nên có thể trực tiếp luyện hóa, dùng để tẩm bổ Vũ Hồn, để cho Vũ Hồn càng thêm ngoan cố, hồn lực càng thêm ngưng tụ.

Mà đây chỉ là người bình thường cho rằng hồn mộc giá trị, Trần Phong tại cái này nhận thức, còn có một cái càng thêm khắc sâu nhận thức, đó chính là hồn mộc còn có thể dùng để nguyên nhân dẫn đến ma thú.

Đương nhiên, hồn mộc hồn mộc, là thuộc về thực vật thân thảo, có thể hấp dẫn ma thú, đương nhiên cũng là những cái kia thiên hướng về lấy cỏ cây mà sống ma thú.

Trong đó Mộc thuộc tính ma thú, càng yêu tha thiết hồn mộc, bởi vì đây là bọn họ tiến giai bảo đảm, cùng với tiến giai thiết yếu chỉ vật, là chúng tại trên con đường tu luyện, không thể thiếu một cái trọng yếu tài liệu.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, tuy này khối hồn mộc khoảng chừng nửa mét chiều dài, thế nhưng trong mắt Trần Phong, hay là quá nhỏ, nhìn tình huống là bị người chia cắt qua hồn mộc, chỉ là trong đó một ít khối mà thôi, thế nhưng dù vậy, cũng có thể qua tay bán ra Vạn Kim giá cao, cũng coi như trên là một cái hiếm có bảo bối.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Máu chảy thành sông

Muốn biết rõ, lần trước luyện chế ra mười thành dược - thuốc pha chế sẵn lực Khí Bạo Vương Đan, giá thị trường cũng bất quá hơn vạn mai kim tệ bộ đáng .

Cái gọi là có hơi thảng tại không a, Trần Phong có thể bạch kiểm như vậy một cái bảo bối, trong nội tâm hay là rất có thu hoạch cảm giác.

Bất quá, đạt được bảo bối, Trần Phong cũng không có tính toán bán đi kiếm tiền, tiền vật này, có thể về sau tại lợi nhuận, thế nhưng hồn mộc, nay cái rời tay, lần sau tại gặp được, có thể cũng không biết là năm nào tháng nào.

Vì vậy Trần Phong suy nghĩ một lát, định dùng hồn mộc, đi dụ dỗ một đầu ma thú, nhìn nhìn hồn cương trực nứt ra Mộc thuộc tính khí tức, câu được một cái cường lực ma thú không nói chơi, hơn nữa rất có thể là đã thai nghén xuất Vũ Hồn ma thú.

Ma thú bình thường, cấp một cấp hai, tuy thực lực mạnh mẽ, thế nhưng đại đa số đều chỉ là không có Vũ Hồn thức tỉnh ma thú mà thôi.

Tại ma thú thế giới bên trong, Vũ Hồn thức tỉnh bị gọi thai nghén Vũ Hồn, điều này cần một cái vô cùng quá trình khá dài, cũng không phải nỗ lực tu luyện liền có thể được, này chẳng những cần gấp mấy lần tu luyện ưu thế, còn muốn có cơ duyên nhất định mới có thể hình thành như thế khí hậu.

Đem chiến lợi phẩm thu hoạch hoàn tất, Trần Phong cảm thấy mỹ mãn, quay người muốn đi gấp thời điểm, mục quang đột nhiên phiến đến một bên.

Bên kia, là Linh Nhi cùng với phụ thân nàng thi thể.

Nhìn đến đây, Trần Phong như gặp phải sét đánh, vừa rồi kinh lịch từng màn, lần nữa thoáng qua như mây khói rõ mồn một trước mắt, lúc này Trần Phong, trong nội tâm một chỗ nào đó, đột nhiên như bị sét đánh đồng dạng, hấn vậy mà bước không ra một bước, trong nội tâm tràn ngập chua xót, tràn ngập vô tận hối hận.

Lặng im thật lâu, Trần Phong lúc này mới nâng lên trầm trọng bước chân, đi đến hai người trước mặt.

Lúc này, Linh Nhi vô cùng bình tĩnh nhắm mắt lại, như ngủ rồi đồng dạng, mà phụ thân của Linh Nhi, như cũ là mắt hồ trợn lên, trong mắt tràn ngập vẻ không cam lòng, là phẫn nộ, hay là giải thoát, không đồng nhất mà nói.

Nhẹ nhàng lướt qua Linh Nhi phụ thân con mắt, Trần Phong trong miệng lẩm bẩm nói: "Thiên Linh trấn vô số anh linh thù hận, hôm nay đã chấm dứt, các người an tâm đi a, luân hồi trên đường, không muốn trong lòng còn có oán hận."

Quay người, Trần Phong rút ra đỏ thẫm chiến đao, tại Linh Nhi chết đi địa phương, dùng chiến đao, trên mặt đất đào ra một cái hố sâu, bởi vì nơi này là âm urot địa nguyên nhân, thổ địa mười phần xốp, cũng không nhiều, chính là đại công cáo thành.

Đem Linh Nhi cùng phụ thân hấn thi cốt, dựa theo bói phận bài vị, theo thứ tự hạ táng, cũng nhất nhất vui lấp.

Vì không cho hai người đụng phải không quan trọng quá rầy, Trần Phong cũng không có lập bia, cứ như vậy đem hai người thi cốt chôn cất tại nơi này.

"Là chấm dứt, cũng là bắt đầu, chấm dứt một đoạn nghĩ lại mà kinh nhân sinh, bắt đầu một đoạn đặc sắc lộ ra luân hồi, ta tin tưởng, kiếp sau các người một nhà nhất định có thể hạnh phúc bình an." Trần Phong trung thành cầu nguyện.

Làm xong những cái này, Trần Phong thật sâu thở ra một hơi, phảng phất trong khoảng thời gian ngắn, mất đi rất nhiều rất nhiều.

Đi lại trầm trọng vô cùng rồi đi nơi này, Trần Phong một đường hướng ma thú đại chiến bạo phát phương hướng tiến đến.

Chén trà nhỏ thời gian, Trần Phong đã đi tới mười phần tiếp cận đại chiến bạo phát địa phương.

Bởi vì ở chỗ này, Trần Phong có thể ngửi được, mười phần dày đặc mùi vị huyết tinh.

Này huyết tinh, hỗn hợp có ma thú tanh hôi cuồng nhiệt huyết dịch, cũng có nhân loại huyết dịch, hỗn hợp cùng một chỗ, có chút gay mũi.

"Thì ở phía trước." Trần Phong tăng nhanh bước chân, cấp tốc chạy về phía phía trước.

Lúc này Trần Phong, vẫn là khôi phục tám phần Nguyên Lực, cho nên đuổi lên đường tới cũng không hết sức, chỉ là mấy cái trần trọc xê dịch trong đó, chính là đã đi tới chỗ mục đích.

Ở chỗ này, rừng rậm bị phá hư cực kỳ nghiêm trọng, hơn nữa liếc mắt nhìn qua cây ngang khắp đồng, có Học Viện lão sư, cũng có đại lượng ma thú thi thể, tóm lại nơi này đã là máu chảy thành sông.

Hơn nữa từ chiến đấu dấu vết có thể suy đoán ra, lần này ma thú bạo loạn, quy mô cùng thực lực đều là hết sức khổng lồ, bao vây lên học viện những cái kia đốc tra người lại càng là dư xài.

Càng đi về phía trước xuất không xa, lúc này Trần Phong liếc một cái chính là thấy được, có mấy cái học viện đốc tra người, đang tại vây công một cái cấp ba ma thú.

Cấp ba ma thú, đây chính là có thể sánh ngang Võ sư cấp bậc tồn tại.

Này mấy cái chỉ có võ giả chi cảnh đốc tra người, lại có thể tại mấy trăm ma thú vây công, kiên trì đến bây giờ, hơn nữa còn có dư lực đối phó cấp ba ma thú, có thể thấy học viện đốc tra người cũng không phải ngồi không.

Bất quá, bọn họ bây giờ công kích, đối với ma thú mà nói, tổn thương cũng không lớn, có thể nói là cơ hồ và hơi, bọn họ làm chỉ là tạm thời kiềm chế mà thôi.

Từ công kích của bọn họ hẳn phương thức có thể suy đoán ra, lần này bọn họ là muốn đem biến thái cấp bậc năm thứ ba ma thú đi đến sơn mạch phía trên.

Bất quá liên tình huống trước mắt đến xem, tựa hồ không thể lạc quan.

Cấp ba ma thú thực lực, có thể không phải này mấy cái võ giả liền có thể chống lại, hai bên tại trong một khắc, chính là tiến hành nhiều lần đánh giằng co, trước trước sau sau tới lui cướp đoạt trận địa.

Trần Phong lắc đầu thờ dài.

Những cái này đốc tra người, có chân chính sức chiến đấu, không có mấy người, đại đa số là thuộc về học rộng tài cao cái loại kia, cũng không phải dừng mãnh thiện chiến, rốt cuộc đều là học viện lão sư, vì chính là giáo thụ dục nhân, nếu là thực lực mạnh mẽ, như thế nào đồng ý không sai làm một cái không có danh tiếng gì lão sư nha.

Trần Phong không có quá nhiều do dự, một mình gia nhập trong chiến đấu, mà lúc này, một mực ở ngoại vi đốc chiến lo vòng ngoài viện binh Thẩm Bích Dao, liếc mắt liền thấy được Trần Phong.

Thẩm Bích Dao thân ảnh lóe lên, thon thon tay ngọc bắt lấy tay của Trần Phong cổ tay, đem Trần Phong kéo xuất ra.

"Ta không phải phân phó người đem các người mang ra nơi này mà, người tại sao lại trở về." Thẩm Bích Dao tựa hồ có chút tức giận nói.

Trần Phong vội vàng lui về phía sau vài bước, mạnh mẽ thủ tâm thần không nhìn tới Thẩm Bích Dao, bình phục dưới tâm tình kích động, sâu kín nói: "Thế nhưng là cục diện bây giờ không thể lạc quan nha." Trần Phong phản bác.

"Người tiến vào chính là thêm phiền, ta đã phái đệ tử đi thông báo trường học, ta nghĩ rất nhanh sẽ có viện binh qua." Thẩm Bích Dao tràn đầy tự tin nói.

Coi nàng kín đáo tư duy, trường hợp như vậy, Thẩm Bích Dao vẫn có thể đủ chừng không.

Ai ngờ Trần Phong nghe xong, có phần là lơ đãng nói: "Ta nghĩ, chuyện lần này, hết sức kỳ quái."

"Kỳ quái? Nói nghe một chút." Thẩm Bích Dao cũng là cảm thấy có chút không đúng, thế nhưng là lại nghĩ không ra đến cùng chỗ nào ra sai lầm, chỉ có

thể là nhũu mày nói.

"Ta đã điều tra rõ, chuyện lần này, là có người cố ý, cho nên, người nói truyền tấn người, hẳn là bị bọn họ giết chết mới đúng." Trần Phong ngữ khí chân thật đáng tin nói.

Mà lúc này, Thảm Bích Dao cũng là chú ý tới, trên người Trần Phong y phục, rách mướp, nhiều chỗ đều có tổn hại cùng đầm máu dấu vết, bởi vậy, càng thêm đã tin tưởng lời của Trần Phong.

"Vậy các học sinh hiện tại như thế nào, có từng lui lại đến địa phương an toàn." Thảm Bích Dao hết sức bất an, cuồng quát hỏi.

"Cái này người yên tâm đi, khi ta tới, đem bọn họ triệu tập lại, có hàng chục cá nhân đoàn đội, hiện tại bọn họ đang tại hướng ra phía ngoài vây vận động.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Bái người ban tặng

Dựa theo thời gian tới suy tính, hẳn là đã thoát đi nơi này." Trần Phong nhớ lại một chút tình huống lúc đó, đối với Thảm Bích Dao như thật nói ra.

Lúc này, Thảm Bích Dao mới thở ra một hơi.

Mà lúc này, bốn năm cái đốc tra người đối chiến một cái cấp ba ma thú chiến trường, càng ngày càng nghiêm trọng, mắt thấy những người kia chống đỡ không nổi, bọn họ nhao nhao hướng Thảm Bích Dao ý bảo lui lại.

Cuộc chiến đấu này hạ xuống, đốc tra người hơn mười người, chỉ còn lại có bảy giờ năm sáu người, có thể nói là tổn thất vô cùng thảm trọng, là xây dựng trường học đến nay lớn nhất thương vong.

Thảm Bích Dao cũng là đánh muốn lui lại, trong nội tâm hết sức mâu thuẫn, như tại kiên trì, rất có thể dẫn đến toàn quân bị diệt, thế nhưng là như vậy lui lại, ma thú vô cùng có khả năng hội xuyên qua Thương Tùng Lâm đấy, tiến tới công kích xung quanh thôn.

Căn vệ Vân Thủy Thành mỗi một tác thổ địa, là mỗi một cái nơi này Tu chân giả, không thể trốn tránh nghĩa vụ cùng trách nhiệm, Thảm Bích Dao tự nhiên không thể coi như không quan trọng, chỉ có thể là cắn răng kiên trì để cho mọi người thủ được phòng tuyến.

Thế nhưng là thực lực vật này, thật giống như xích cùng tác ở giữa chênh lệch, người sáng suốt liếc một cái liền có thể nhìn ra, mặc dù nhiều hơn nữa xuất mấy cái đốc tra người, cũng là không có hi vọng giết chết này cấp ba ma thú Biến dị Cổ Trùng Vương.

Biến Dị Cổ Trùng Vương này, chính là lần này ma thú bạo động người lãnh đạo.

Sở dĩ nói nó là lần này bạo động người lãnh đạo, là bởi vì tại đây bảy từ bên ngoài đến ma thú bên trong, chỉ có nó một cái thực lực đạt đến khủng bố cấp ba, cũng chính là có thể đối với chống đỡ Võ sư tồn tại.

Mà cái khác sâu độc, tuy hết sức lợi hại, nhưng may mà đều là cấp hai ma thú, đốc tra người chống lại tuy không thể dễ dàng chém giết, thế nhưng theo thời gian trôi qua, còn có còn nhiều động não dưới tình huống, cũng không phải việc khó gì.

Bởi vì Biến Dị Cổ Trùng Vương tồn tại duyên cớ, cổ này ma thú đại quân mới như thế càn rỡ, tiến nhập đến Thương Tùng Lâm địa chi, cấp hai ma thú liền có thể xưng vương xưng bá địa phương, chúng đương nhiên là giống như phát hiện đại lực mới đồng dạng, bắt đầu trắng trợn phóng thích khí tức, làm cho cả thương tùng rừng rậm ma thú đều bạo động lên.

Thế nhưng tại Thương Tùng Lâm đấy, cũng không thiếu cấp hai ma thú, chỉ là số lượng hết sức thừa thớt mà thôi, có một chút bị chọc giận cấp hai ma thú, không để ý từ bên ngoài đến người xâm nhập thực lực mạnh mẽ cỡ nào, vẫn là anh dũng gia nhập vào chống cự kẻ thù bên ngoài trong hàng ngũ.

Mà kể từ đó, đốc tra người một phương, tự nhiên là áp lực giảm nhiều, tại vậy quét hơn mười người cấp hai ma thú sâu độc, liền đem tìm đến Biến Dị Cổ Trùng Vương vây công, mà cái khác cấp hai ma thú sâu độc, thì là chưa kịp ngăn cản, đã xâm nhập đến rừng rậm nội bộ.

Cấp hai ma thú cho dù là tiến nhập Thương Tùng Lâm đấy, đối mặt kết bè kết đội đệ tử, cũng không tránh khỏi có thể tạo thành to lớn thương vong.

Cấp hai ma thú sâu độc, lực công kích cũng không phải rất ương ngạnh, bọn họ duy nhất công kích phương thức là thông qua hàm răng cắn xé, dụng độc dịch trước gây tê địch nhân, sau đó từng miếng từng miếng đem địch nhân nuốt vào trong bụng.

Thế nhưng cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương liền không giống với lúc trước, dù cho bị võ giả gấp gờ, những cái này ngày thường cao cao tại thượng võ giả, cũng là Hữu Từ Vô Sanh.

Bởi vì cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, là cấp hai ma thú sâu độc thành thực thể, bọn họ đã từ sâu độc còn nhỏ giai đoạn, phát triển trở thành một có khủng bố lực công kích ma thú.

Cấp hai ma thú sâu độc, chủ yếu đặc điểm là phòng ngự rất cao, dù cho đâm rách chúng dày đặc túi da, nhưng chỉ cần bị chúng phun ra lực sắc huyết dịch, nhiễm trên một chút, cho dù là võ giả, cũng phải bị ăn mòn thành xương trắng, nhưng hơi hơi chú ý một chút phương pháp, liền sẽ không chết vật như thế.

Thế nhưng cấp ba ma thú lời của Biến Dị Cổ Trùng Vương, liền không phải hơi hơi chú ý một chút có thể hoàn thành rồi.

Cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, có một cái mười phần bá đạo công kích phương thức, công kích phương thức, cho dù là Võ sư lần nữa, cũng phải rất là đau đầu.

Chúng có thể phóng thích một loại quần thể tính công kích, tại chúng phương viên không trọng ở trong, đều chịu toàn diện bao trùm tính công kích, công kích, là do Biến Dị Cổ Trùng Vương trong cơ thể cường đại ma khí, đi qua Biến Dị Cổ Trùng Vương gia trì, biến thành từng đám cây như thực chất ngân bạch sắc luồng khí xoáy cấu thành, luồng khí xoáy, chỉ cần đụng phải nhân thể, đó chính là vô kiên bất tồi.

Đừng nói là võ giả, chính là Võ sư bị đụng phải, cũng phải chịu nội thương rất nghiêm trọng.

Bất quá, xích có Sở Trường tác có chỗ ngăn, Biến Dị Cổ Trùng Vương tuy bá đạo vô cùng, nhưng may mà công kích của nó cự ly hết sức có hạn, chỉ ở năm trọng ở trong nó kia cái khủng bố ma lực luồng khí xoáy mới có thể phát huy tác dụng, chỉ cần nhìn đúng nó muốn quá Lôi Đình thời cơ, chạy trốn gì gì đó vẫn có thể đủ ứng phó.

Nhưng ngàn vạn đừng tưởng rằng lợi dụng Biến Dị Cổ Trùng Vương công kích cự ly ngắn, liền có thể dễ dàng giết chết Biến Dị Cổ Trùng Vương, bởi vì, hần còn có một cái mười phần biến dị năng lực, đó chính là nó cường đại Thổ thuộc tính lực lượng, có thể vừa đứng cùng đại địa dung hợp thành nhất thể, bọn họ có thể trên mặt đất hạ nhiệm ý xuyên qua vắng lai, cự ly đồng dạng cũng không cao lắm bộ dáng, chỉ có không được năm trọng bộ dáng, nhưng dù vậy, cũng đầy đủ Biến Dị Cổ Trùng Vương ứng phó những võ giả này công kích.

Cũng chính là bởi vì như thế, tất cả mọi người biết Biến Dị Cổ Trùng Vương này tập tính, rốt cuộc đã chiến đấu một buổi sáng, chết ở trên người Biến Dị Cổ Trùng Vương đốc tra người vô số kẻ, còn dư lại đều là tinh anh trong tinh anh, tự nhiên là tổng kết ra một bộ có thể thực hành phương pháp, tuy không thể thủ thắng, nhưng có thể vì diệu kiểm chế.

Mà Biến Dị Cổ Trùng Vương, đây chính là cấp ba ma thú, trong cơ thể ma lực vô cùng to lớn, coi như là lợi dụng chiến thuật xa luân, này mấy cái võ giả cũng là dần dần ăn không tiêu.

Trong đó, kia cái lão giả tóc muối tiêu, lúc này nét mặt hồng quang bộ dáng đã không còn tồn tại, sắc mặt lúc này thoạt nhìn trắng xám vô cùng, mà râu mép của hần, cũng là trong chiến đấu, bởi vì kịch liệt vận động, mà run rẩy không ngừng.

Lúc này, Biến Dị Cổ Trùng Vương lần nữa lên vào lòng đất bên trong, mà này mấy cái lấy hần cầm đầu đốc tra người, vội vàng tứ tán ra, từng người tìm kiếm công sự che chắn, mà hần cũng là thả người bay đến một cây đại thụ giữa không trung, hai mắt hết sức chăm chú xem xét Biến Dị Cổ Trùng Vương trên mặt đất dưới ba động khí tức.

"Trảm Cô Nương, chúng ta hay là trước đi lui lại a, ta xem trường kỳ dùng cái này hạ xuống, chúng ta nguyên khí sẽ bị hao hết!|" hoa râu râu mép lão giả, có chút thỉnh cầu ngữ khí nói.

Trong Học Viện, dựa theo đẳng cấp mà nói, bọn họ những cái này đốc tra người, là cùng bình Nhật Trung phụ trách dạy học lão sư là cùng một đẳng cấp, hoa râu râu mép cũng là lúc trước một người lão sư, bất quá theo tuổi tác tăng trưởng, từ từ không hề phụ trách mỗi ngày dạy học công tác, cái thành nghiên cứu Đan Dược luyện chế cùng với tài liệu phối hợp. . . Một loạt nghiên cứu công tác.

Lần này xuất ra, Viện Trưởng đã mệnh lệnh nói ra, lần này hành động tổng chỉ huy toàn bộ, tại Thảm Bích Dao trong tay.

Mà Thảm Bích Dao sở dĩ có được chí cao vô thượng đặc quyền, hay là bởi vì Trần Phong.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 180: Nhân tâm tàn

Nói như thế nào đây, nếu như không có Trần Phong chỉ điểm, Thẩm Bích Dao không thể đủ xuất sắc hoàn thành phía trên phân phối xuống nhiệm vụ, mà đang bởi vì nàng luyện chế được những Lão Quái Vật này đều luyện chế không đi ra độ khó cao đồ vật, nàng tại học viện địa vị, mới có thể như thế Nhất phi trùng thiên, bị viện phương chỗ trọng dụng, cho nên Thẩm Bích Dao hôm nay, có thể không chút nào khoa trương mà nói, hoàn toàn là bái Thẩm Bích Dao ban tặng.

"Không được, chúng ta không thể lui về phía sau, hiện tại biện pháp duy nhất, chỉ có thể là nghỉ hết hết thấy biện pháp đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương này, dẫn xuất Thương Tùng Lâm đây, đồ dành đến đối diện trên núi cao mới có thể." Thẩm Bích Dao khí vũ hiên ngang, tay áo bông bành, một bộ không thể kháng cự chém đinh chặt sắt bộ dáng.

Hoa lão đầu râu bạc, lúc này đã mặt mũi tràn đầy mồ hôi đầy đầu, đồ mồ hôi cuồn lưu không chỉ, nhìn ra được hấn hiện tại đã là thể lực tiêu hao hết sức nghiêm trọng, như là không thể đạt được kịp thời nghỉ ngơi bổ sung nguyên khí, như vậy hấn sẽ không chống được sau một khắc hiệp.

Nghe được Thẩm Bích Dao như thế chém đinh chặt sắt trả lời, hoa lão đầu râu bạc, bắt đầu dĩ thời dài một tiếng, từ trong lòng móc ra một cái bình nhỏ, từ bên trong đổ ra năm miếng Đan Dược, chính mình nuốt mất một mai, còn dư lại bốn mai theo thứ tự phân phát cho mọi người, Đan Dược liêu thuốc, nhất thời, liền nơi xa Trần Phong, cũng có thể cảm giác được, cổ này tinh thuần khổng lồ nguyên khí, chỉ là chỉ một lát cũng đã tại hoa lão đầu râu bạc mấy người trong thân thể lan tràn ra.

"Đúng vậy, còn có lưu hậu thủ, bọn này Lão Quái Vật." Trần Phong ở một bên ôm bờ vai một bộ không đếm xỉa đến bộ dáng.

Đan Dược ăn vào, mấy cái đốc tra người trên mặt đều khôi phục huyết sắc, lần nữa cùng Biến Dịch Cổ Trùng Vương run rẩy một vòng, lần nữa bay đến công sự che chắn vị trí.

Lúc này, đã có người lại lần nữa bắt mắt lên, bởi vì cứng như vậy chống đỡ hạ xuống, cũng không phải một cái biện pháp tốt.

"Không thể tiếp tục như vậy, tiếp tục như vậy duy nhất kết quả, đó chính là toàn quân bị diệt, thay vì liều cái cá chết lưới rách, không bằng chúng ta mau rời khỏi nơi này, về phần những cái kia thôn trang người, mặc cho số phận a."

"Đúng, không thể tiếp tục như vậy, chúng ta hội nhện không được."

...

Trong khoảng thời gian ngắn, kháng nghị thanh âm liên tiếp, cho dù là lần này người phụ trách Thẩm Bích Dao, trên mặt cũng là nhện không được rời, nàng lúc này, một trương khuôn mặt trở nên giận dữ vô cùng, cao vút bộ ngực kịch liệt phập phồng, từng phút đồng hồ đều có khả năng nổi giận bộ dáng, không ngừng từ trên thân mọi người nhìn quét.

Mà những cái kia đốc tra người, từ trước đến nay lão luyện thành thực, thế nhưng hôm nay sự việc liên quan sinh mạng của mình, tuyệt đối không Khả Nhi đùa giỡn, đối mặt Thẩm Bích Dao uy hiếp, bọn họ không chút phật lòng, trong khoảng thời gian ngắn, tình cảnh thậm chí có chút giương cung bạt kiếm, mắt thấy muốn khiến cho một hồi nội chiến.

"Các ngươi!" Thẩm Bích Dao hung hãn nói.

Bất quá, dù nói thế nào, nàng cũng chỉ là một cái thực lực không cao nữ tử, lời nàng nói, cũng không có cái gì lực uy hiếp.

Mà hoa lão đầu râu bạc, là nơi này thực lực tối cường, nhưng giờ này khắc này, hấn cũng là một bộ mười phần làm khó bộ dáng, hấn cũng muốn đi, thế nhưng bức bách tại đối với viện trưởng hứa hẹn, hấn không thể không gật gao nghe lệnh cùng Thẩm Bích Dao.

"Ta xem, chúng ta tại kiên trì một lát, nói không chừng Biến Dịch Cổ Trùng Vương này hội trở nên bức bối, chính mình rời đi cũng nói bất định." Hoa lão đầu râu bạc vô lực vì Thẩm Bích Dao giải thích.

"Hung ác, đừng làm rộn, chúng ta đã chết nhiều người như vậy, cũng không có đem nó như thế nào, mà còn giết đi nó nhiều như vậy hài tử, hấn hội từ bỏ ý đồ à."

Biến Dịch Cổ Trùng Vương, chỉ có cơ thể mẹ tài năng biến dị thành cấp ba ma thú, mà biến dị trở thành cấp ba ma thú cơ thể mẹ, có cực kỳ mạnh mẽ sinh sản năng lực, một cái tháng, một cái cấp ba ma thú Biến dịch Cổ Trùng Vương cơ thể mẹ, có thể đàn sinh ra mười mấy cái không đợi sâu độc, mà trong đó một ít thực lực nhỏ yếu sâu độc, sẽ bị Biến Dịch Cổ Trùng Vương coi như đồ ăn tươi, chỉ có những cái kia sinh mệnh lực ương ngạnh, hơn nữa ma tính rất mạnh sâu độc, mới có có thể sinh tồn được quyền lợi, mà làm như vậy, mặc dù có chút tàn nhẫn, thế nhưng vì bảo trì chủng tộc mạnh mẽ, cùng với tiến hóa xu hướng hoàn mỹ hình, cái thói quen này, một mực ở sâu độc thế giới bên trong kéo dài.

Mà chúng loại này có vi thiên đạo phương thức, cũng là chính đạo xưng là ma một cái chỗ đứng.

"Muốn đi các ngươi đi, ta sẽ cùng với Thẩm Bích Dao lão sư lưu ở chỗ này!" Hoa lão đầu râu bạc, lúc này cũng là thịnh nộ vô cùng, vốn đại chiến hồi lâu, hấn đã rất là tâm phiền, nhưng không ngờ gặp được như thế không phục quản giáo đồng đội.

Trong khoảng thời gian ngắn, còn dư lại bốn người kia, người nhìn ta, ta nhìn người, đột nhiên đều là trùng điệp gật đầu một cái, muốn quay người rời đi.

Mà đúng vào lúc này, một mực giữ im lặng Trần Phong, đột nhiên mở miệng nói chuyện, ngữ khí âm vang hữu lực, để cho những người kia nhất thời đều dừng bước.

"Các vị, trước không cần vội vã rời đi, làm đảo binh tư vị, sẽ để cho các người rất khó chịu, không bằng trước lưu lại, hãy nghe ta nói vài câu." Trần Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, tuy hẳn chỉ là võ giả nhất trọng thiên thực lực, nhưng hẳn còn thật không có đem này mấy cái võ giả cao giai cường giả để ở trong mắt.

Một người cường đại hay không, không tại ở hẳn có được cỡ nào thực lực khủng bố, mà ở tại có bao nhiêu đảm đương.

Bây giờ mấy người này, gặp được này một chút xú trắc trở, muốn lùi bước, này làm sao không phải đối với cường giả một cái thật lớn châm chọc nha.

"Chỗ nào làm được Xú tiểu tử, có chuyện nói, có rắc mau thả, lão tử không có tâm tình cùng người tại cái này địa phương quý quai." Một cái trong đó bộ lông tràn đầy, mặt mũi tràn đầy Lạc Tai Hồ, hơn nữa lời thôi lếch thếch người, nhìn Trần Phong liếc một cái, khinh thường nói.

"Ta nghĩ các người sở dĩ như vậy cố sức, không phải bởi vì thực lực của các người quá yếu, mà là bởi vì, chiến thuật của các người là sai lầm." Trần Phong không chút phật lòng, phàm trần ánh mắt của người, là sẽ không Trần Phong tư tưởng, trước kia là, bây giờ là, về sau cũng sẽ là như thế.

"Hả? Người nói chiến thuật của chúng ta là sai lầm, ha ha, thực con mẹ nó buồn cười, không đem nó đuổi đi, người còn muốn đem nó nấu ăn sao?" Kia cái tính tình hòa bạo gia hòa, tức giận quát.

"Người nói đúng phân nửa, bắt quá ta không muốn ăn nó, cũng không muốn nấu, ta chỉ nghĩ chúng ta liên thủ, đem chi giết chết!" Trần Phong từng chữ một, mười phần tự tin nói.

Nghe được này của hẳn vài câu, ở đây tất cả mọi người, đều là hơi bị sửng sò, cần nhìn đến ngu ngốc đồng dạng ánh mắt nhìn hướng Trần Phong.

Trần Phong không sao cả nhếch miệng cười cười, "Chẳng lẽ ta nói có cái gì không đúng sao."

"Ha ha, ngu ngốc, người giết một cái cho ta thử một chút, lão tử nhìn nhìn nha." Góc râu cằm nam ngạo ngễ nói qua, mở trừng hai mắt Trần Phong, tựa hồ đối với lời của Trần Phong, hết sức phản cảm.

Cũng là như thế, chính mình vất vả khổ cực chiến đấu hồi lâu, lại bị một cái mao cũng không có dài đủ Xú tiểu tử giáo huấn, đối lại là ai cũng không có hảo tính tình đối đãi.

"Ta chỉ là có như vậy một cái đề nghị mà thôi, lấy thực lực của chúng ta bây giờ, muốn đem nó đưa đến trong núi, tính khả năng không phải nói không có, thế nhưng thương vong hội hết sức thảm trọng." Trần Phong nói trúng tim đen nói, mà kia cái góc râu cằm nam, cũng là hừ lạnh một tiếng, tính làm cam chịu (*mặc định) Trần Phong trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Tự đề cử mình

"Mà Thương Tùng Lâm đây, địa hình hết sức phức tạp, Biến Dịch Cổ Trùng Vương là từ bên ngoài đến sinh vật, nếu như chúng ta xảo diệu lợi dụng địa hình, muốn giết chết Biến Dịch Cổ Trùng Vương, cũng không phải một kiện khó như lên trời công việc." Trần Phong nói.

Mà lúc này, Biến Dịch Cổ Trùng Vương đã lần nữa tụ tập đã đủ rồi đầy đủ ma lực, từ trên mặt đất đi ra, thân thể Tấn Tốc đuổi ra nửa cái xuất ra, trên không trung nhanh chóng xoay tròn, ma lực luồng khí xoáy đi qua địa phương, nhao nhao là đục lỗ xuất một cái cự động, thanh thể làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Mà mọi người nghe Trần Phong, tựa hồ cảm thấy có chút đạo lý, nhao nhao tại tránh né Biến Dịch Cổ Trùng Vương công kích, lâm vào trầm tư.

Lúc này, Trần Phong rốt cục đem kế hoạch của mình nói ra.

"Ta tại Thương Tùng Lâm này địa một chỗ địa phương bí ẩn, phát hiện một cái Hòa Nguyên Kết Tinh dung nham huyết động, chỉ cần chúng ta đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương mang đi qua, đục lỗ mặt đất, để cho Địa Hòa phun ra, Biến Dịch Cổ Trùng Vương này hẳn phải chết không thể nghi ngờ." Trần Phong từ chối cho ý kiến nói.

Mọi người nghe vậy, đều là hai mắt tỏa sáng.

Thế nhưng, kinh nghiệm phong phú hoa lão đầu râu bạc, chính là nghĩ tới điều gì, lập tức hỏi: "Theo ta được biết, Địa Hỏa nhiệt độ cực kỳ cao, muốn chết cháy một cái cấp ba ma thú tự nhiên không nói chơi, thế nhưng là muốn chết cháy chúng ta cũng là dễ như trở bàn tay."

Lời này vừa nói ra, ánh mắt của mọi người lần nữa ảm đạm xuống.

Thẩm Bích Dao cũng là lên tiếng: "Vậy dạng làm quá mạo hiểm, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, chúng ta hay là lựa chọn đem nó bắt kịp son a."

Trần Phong nghe vậy, nhẹ nhàng lắc lư một cái đuôi ra ngón trỏ.

"Điểm này ta đã nghĩ kỹ, ta cần thận quan sát qua kia cái dung nham huyết động, nơi đó có ba cái cửa ra vào, từng cái cửa ra vào lớn nhỏ, đều chỉ có thể dung nạp chúng ta ra vào, mà có thể làm cho Biến Dịch Cổ Trùng Vương to con đi vào, lại chỉ có một nhập khẩu, chúng ta chỉ cần ngăn chặn nhập khẩu, sau đó từ địa phương khác xuất ra, như vậy Biến Dịch Cổ Trùng Vương này, sẽ vây ở trong đó."

Mọi người lần nữa hăm vào trong trầm tư.

vẫn có thể xem là một cái cực biện pháp tốt.

Nhất là đối phó Biến Dịch Cổ Trùng Vương loại này mười phần tên biến thái.

Bởi vì Biến Dịch Cổ Trùng Vương có một cái có thể động địa tính đặc thù, thế nhưng tính đặc thù, tại dung nham huyết động siêu cao nhiệt độ hoàn cảnh, động địa không thể nghĩ ngờ là mau chóng chịu chết mà thôi.

Mà huyết động xung quanh thân núi, Biến Dịch Cổ Trùng Vương lại là không thể thi triển pháp môn xuyên việt, muốn trốn ra, chỉ có thể là động địa, thế nhưng động địa, sẽ trực tiếp bị Địa Hỏa chết cháy, biến thành một đoàn tro tàn.

Biện pháp là tốt, hơn nữa còn là vô cùng tốt.

Nhưng vẫn là không khỏi làm người nhớ tới một cái chuyện xưa.

Tại một cái trong kho hàng, mấy cái con chuột tại hộp.

"Này đại Hoa Miêu quá lợi hại."

"Đúng vậy a đúng vậy a, chúng ta cũng đã được ăn nhiều cái huynh đệ."

"Tại tiếp tục như vậy, chúng ta cũng sẽ bị ăn tươi."

Đúng lúc này, một cái thể yếu nhiều bệnh con chuột, từ trong góc đi ra, cao giọng nói: "Các ngươi thực ngốc, treo một cái linh đăng tại trên cổ của nó không được sao."

Chúng con chuột nghe xong, cảm thấy phương pháp này vô cùng tốt.

Hỏi như vậy đề tới, ai đi treo linh đăng này đâu này?

Hiện tại mọi người đối mặt vấn đề chính là như thế, ai đi đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương dẫn tới kia cái dung nham trong huyết động nha.

Muốn biết rõ, chuyện tính nguy hiểm, thế nhưng là cực cao nha, cho dù là võ giả đỉnh phong cao thủ, làm chuyện như vậy nhi, cũng là nắm chắc đều không có.

"Vậy, người nào chịu trách nhiệm dụ dỗ Biến Dịch Cổ Trùng Vương này, tiến nhập đến người nói kia cái dung nham trong huyết động." Hoa lão đầu râu bạc, mặt già đỏ lên, nhút nhát e lệ hỏi, bộ dáng kia, thật giống như một cái tiểu cô nương, hỏi nàng thân mật, "Ta năm nay bảy tuổi, người nói có thể hay không mang thai đâu này?"

Trần Phong cũng là sững sờ, nhếch miệng nói: "Ta phụ trách được chưa, bất quá ta có một cái điều kiện."

"Người nói, chỉ cần không quá phận, người nói điều kiện gì, ta đều đáp ứng người." Đứng bên người Trần Phong Thẩm Bích Dao nói.

Trần Phong nghe xong lời này, thiếu chút nữa tròn mắt đều bay ra ngoài.

Như vậy cái thuyết pháp, không khỏi có chút phạm nhân tội ý tứ a.

"Thật sự?" Trần Phong hỏi.

"Thật sự, ta Thẩm Bích Dao mặc dù là một kẻ nữ lưu, nhưng một ngụm nước miếng một cái đình, từ trước đến nay nói lời giữ lời!" Thẩm Bích Dao vỗ kinh người bộ ngực cam đoan nói.

Trần Phong cố nén tiểu ý, lặng lẽ nghiêng đầu tại Thảm Bích Dao bên tai, nhẹ giọng nói ra: "Vậy ta muốn ngươi vì ta thị tẩm."

Trong chớp mắt, Thảm Bích Dao ngượng ngùng vạn phần, khuôn mặt đỏ thật giống như đồ quả táo.

May mà những cái kia lão đầu tử, đều tại khẩn trương nhìn chăm chú vào dưới chân không biết lúc nào sẽ nhảy đáp ra Biển Dị Cổ Trùng Vương, cũng không có chú ý tới tình huống của bên này, kể từ đó Thảm Bích Dao cũng không dám phát tác, chỉ có thể là cố nén tiếp theo miệng lửa giận, nổi giận đùng đùng hạ giọng nói: "Ta cho ngươi một cái cơ hội, ngươi lại cho ta nói một lần!"

Phát giác được Thảm Bích Dao tức giận, Trần Phong lập tức trung thực hạ xuống, hắng giọng một cái nói: "Các ngươi có ý kiến gì hay không, ta đi làm kia cái treo linh đăng con chuột, thế nhưng các ngươi từ giờ trở đi, muốn nghe chỉ huy của ta."

Mọi người không nói gì, đều là liếc một cái nhìn về phía hoa lão đầu râu bạc, tại một nhóm người này bên trong, cũng liền hoa lão đầu râu bạc thực lực cao nhất, mọi người trên cơ bản đối với nó vẫn tương đối tin phục, nếu hoa lão đầu râu bạc đáp ứng, những người khác cũng không có ý kiến.

Mà hoa lão đầu râu bạc, thì là đem ánh mắt nhìn về phía Thảm Bích Dao, rốt cuộc Thảm Bích Dao thế nhưng là trên danh nghĩa đại đội trưởng, hoa lão đầu râu bạc lại muốn nhìn Thảm Bích Dao ý kiến.

Thảm Bích Dao không để cho phản bác, hiện giờ chỉ kẻ, cũng chỉ có thể là như thế, vì vậy nàng nhẹ lay động cặp môi đỏ mọng, trùng điệp đối với Trần Phong gật gật đầu.

Trần Phong khước miệng câu dẫn ra một tia cười yếu ớt.

"Vậy hảo, các ngươi bây giờ nghe ta, cấu thành một cái hình tròn đại trận, dựa theo ta nói phương pháp, mau chóng đem trận pháp này bố trí xuất."

, Trần Phong nói ra từng đoạn hết sức phức tạp bày trận phương thức, như là chỗ đứng, như là các loại ngày bình thường trăm năm khó gặp pháp quyết thủ quyết gì gì đó, do Trần Phong tự mình, nhất nhất dạy cho này mấy cái lão đầu.

Mà Thảm Bích Dao ở một bên cũng sớm đã là nhìn mắt choáng váng.

Tuy Thảm Bích Dao cũng là một cái Luyện Khí Sư, thế nhưng đối với trận pháp nhất lưu, nàng chỉ là một cái ngu ngốc mà thôi, căn bản chính là dốt đặc cán mai.

Mà bây giờ Trần Phong, như thế một phen đại phí trắc trở bày trận, lại làm cho Thảm Bích Dao mày nhăn lại, có chút hoài nghi quyết định của mình là không phải là sai, rốt cuộc từ biểu hiện của Trần Phong, Thảm Bích Dao cảm giác, cảm thấy chuyện này có chút huyền.

Không bao lâu, đại trận thành công bố trí ra.

Đại trận hình thành một khắc này, cũng không có có cái gì đặc biệt phản ứng.

Chỉ là nhàn nhạt từ trên mặt đất hình thành một cái màu vàng nhạt màn sáng mà thôi.

Tất cả mọi người là không hiểu ra sao, nhìn chăm chăm Trần Phong, cùng chờ đợi hấn kế tiếp chỉ thị.

Bởi vì Biển Dị Cổ Trùng Vương lập tức muốn từ dưới đất chui đi ra, lập tức muốn phóng thích kia cái khủng bố ma lực luồng khí xoáy.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 182: Thiên Quân phá ảo diệu

Đến lúc sau, nếu là mỏng như cánh ve màn sáng không dùng được, như vậy này mấy cái lão đầu tử, thông minh một đời hồ đồ nhất thời, sẽ phải vừa ngã vào con nít chưa mọc lông tơ trong tay.

Nói thật, lúc này không chỉ là Thảm Bích Dao hối hận, lấy hoa lão đầu râu bạc cầm đầu mấy cái đốc tra người, cũng là hối hận không thôi.

Bất quá bây giờ là đâm lao phải theo lao, chỉ có thể là mặc cho số phận, bọn họ đều là từ đáy lòng yên lặng cầu nguyện, hi vọng Trần Phong mao đầu tiểu tử có thể là một hàng thật giá thật cao nhân, giúp đỡ bọn họ vượt qua kiếp nạn này, nếu là độ không qua! !

. . . Kỳ thật những cái này lão đầu, đã sớm từ đáy lòng đem Trần Phong tổ tông mười tám thay chửi bới qua, mặc dù không độ qua được, cũng coi như không bồi thường vốn không phải.

Liên trong lòng mọi người thấp thỏm vạn phần thời điểm, Biến Dịch Cổ Trùng Vương cuối cùng từ dưới mặt đất bắn ra một khóa đầu,, thân thể của nó phóng người lên, vừa vặn là đang lúc mọi người xúm lại tới vòng tròn chính giữa.

Lần này, nhưng làm những lão sư này cùng với đốc tra người dọa hồng.

Biến Dịch Cổ Trùng Vương đại phạm vi công kích, có thể miểu sát năm triệu ở trong võ giả ngũ trọng thiên cường giả, có thể hoàn mỹ sánh ngang Võ sư chi cảnh cao thủ một kích toàn lực, mà hiện tại bọn họ cự ly Biến Dịch Cổ Trùng Vương chỉ ven ven có ba triệu xa, nếu là Biến Dịch Cổ Trùng Vương phát động công kích, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

"Không nên động!" Mắt thấy trận thế muốn tự loạn trận cước, Trần Phong vội vàng hét lớn một tiếng, mọi người nghe được Trần Phong thanh âm, không thể không đầu đầy mồ hôi chăm chú nhìn Biến Dịch Cổ Trùng Vương, hi vọng nó tiếp đi xuống không muốn phóng thích kia cái khủng bố ma lực luồng khí xoáy công kích chính mình.

Thế nhưng là nên tới lại muốn tới, có thể hay không chỉ bằng vào cá nhân ý chí liền có thể cải biến.

Lúc này, Biến Dịch Cổ Trùng Vương thò ra nửa người, thân thể Tần Tốc như ý kim đồng hồ xoay tròn.

Mà cùng lúc đó, từ da của nó mặt ngoài, Tần Tốc cháy ra từng đám cây hắc sắc luồng khí xoáy, lần này luồng khí xoáy, nhan sắc trên so với lần trước càng thêm thâm thúy, hơn nữa khí thể của nó càng thêm khổng lồ, có thể là bởi vì gần một chút duyên cớ a, tóm lại, đem mấy người này, thật sự là bị hù không nhẹ.

Tro mắt nhìn hắc sắc luồng khí xoáy, hướng chính mình mặt bay tới, Thẩm Bích Dao trong nội tâm điên cuồng không thôi, vừa muốn rút về chính mình nguyên khí chạy xa, lại thấy được một bên Trần Phong, một mực ở ngưng tụ khổng lồ nguyên khí, rót vào cái kia cái đồ thẩm chiến đao bên trong.

Bành bành bành hắc sắc luồng khí xoáy, không ngừng va chạm tại vừa mới hình thành, mỏng như cánh ve màn sáng phía trên, mà va chạm, màn sáng vậy mà thần kỳ không có vỡ nứt ra, thậm chí không có xuất hiện mấy may khe nứt, thật sự là kỳ quái vô cùng.

Mà nhìn đến đây, mấy cái lão già khom khem mình cũng là trong mắt đại phóng dị sắc, thậm chí Trần Phong cũng không phải là ăn nói lung tung, lúc này mới đem trọn trái tim bỏ vào bụng.

Thế nhưng là bọn họ vừa mới an định lại.

Liên thấy được trước mắt hồng sắc hào quang sáng rõ,, Trần Phong chính là giờ trong tay đồ thẩm chiến đao, phóng người lên.

Thiên Quân phá vỡ Thiên Quân!

Hai phá thương hải!

Tam đao hợp nhất!

Trần Phong thân ảnh cực nhanh, chỉ là trên không trung có ngăn ngại ba lần dừng lại, Thiên Quân đao pháp huyền bí cũng đã thi triển xong xong, đem ba cái chiêu thức ẩn chứa lực lượng khổng lồ, hết thấy kết hợp một chỗ, tam đao hợp nhất!

Cho tới giờ khắc này Trần Phong mới hiểu được, cái gọi là tam đao hợp nhất, nguyên lai cũng không phải mình cùng Minh Tiêu lão nhân lĩnh ngộ như vậy, chỉ là đem ba cái đao mang hợp lại làm một liên có thể, mà là Thiên Quân đao pháp Top 3 cái chiêu thức tinh túy, hết thấy gia trì tại trên thân đao, sau đó tại đặc biệt trong thời gian, trong nháy mắt thả ra đi, cũng chỉ có như vậy, tài năng đạt tới chưa từng có khủng bố hiệu quả.

Quả nhiên!

Theo Trần Phong dựa theo chính mình mới nhất lĩnh ngộ phương pháp, Trần Phong một đao thẳng tiến màn sáng bên trong.

Lúc này đang tại không ngừng xoay tròn Biến Dịch Cổ Trùng Vương, tựa hồ cũng là cảm thấy đến từ trên người Trần Phong, khủng bố áp lực, xoay tròn thân thể có hơi hơi ngốc trệ, chính là Tần Tốc tăng nhanh xoay tròn tốc độ.

Mà Trần Phong thì là mặt trầm vào nước, trong miệng chợt quát một tiếng, đôi mắt ngàn vạn khủng bố ma lực luồng khí xoáy, không sợ chút nào, hét lớn một tiếng, một đao vào đầu đánh xuống.

Đ...A...N...G...G!

Như đụng vào trên miếng sắt thanh âm truyền đến, Trần Phong nghĩ đến trong tay đau nhức kịch liệt vô cùng, đồ thẩm chiến đao phải lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Bất quá, Trần Phong cũng không có buông tha cho, dùng sức nắm chặt song quyền, đem đồ thẩm chiến đao một mực nắm trong tay, hung hăng hướng

phía dưới dùng sức.

Phốc thử.

Cường đại lực phá hoại, rốt cục xé nát Biến Dịch Cổ Trùng Vương thể ngoại vây ma lực hộ thể, chui vào đến Biến Dịch Cổ Trùng Vương đầu cũng có ba chỉ rộng bộ dáng.

Ngao A... ~~~~~ Biến Dịch Cổ Trùng Vương phát ra một tiếng thê lương kêu rên thanh âm, thân thể cao lớn nhất thò run rẩy lên, mà mỗi theo nó run rẩy một chút, toàn bộ đại địa đều hơi bị chấn động một lần, quả nhiên là khủng bố vô cùng.

Mà theo Biến Dịch Cổ Trùng Vương điên cuồng hét lên, tại thân thể của nó phía trên, ngập trời ma khí liên tục không ngừng bạo động lên.

Chỉ là một lát thời gian, bốn phía cây cối, đều bởi vì không thể thừa nhận khổng lồ ma lực, nhao nhao héo rũ, bông hoa cũng là có huyền xinh đẹp màu sắc rực rỡ cánh hoa, biến thành đen xì như mực nhàn sắc.

Mà Biến Dịch Cổ Trùng Vương đèn lồng đại trong ánh mắt, nhất thời hồng quang sáng rõ, hung ác quét mắt Trần Phong đám người.

Lúc này, bất luận kẻ nào cũng có thể nhìn ra, lúc này Biến Dịch Cổ Trùng Vương, có thể thật sự là nổi giận, nổi lên.

Lúc này ở Biến Dịch Cổ Trùng Vương mãnh liệt mệnh mông ma lực, khổng lồ kinh người, để cho người ở chỗ này không khỏi hơi bị run rẩy.

Mà lúc này Trần Phong, đã bút ra trở lại chỗ cũ đứng chấp tay, nhìn nhìn Biến Dịch Cổ Trùng Vương kinh người biến hóa, Trần Phong chỉ là nhẹ nhàng câu dẫn ra một bên khỏe miệng, sau đó thân nhiên nói: "Các người đi theo ta, tốt nhất tại hai bên trái phải."

Dứt lời, Trần Phong thân ảnh lóe lên, chính là hướng phát hiện dung nham huyết động địa phương bỏ chạy.

Mà Thẩm Bích Dao thì là nhiếp tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương thực lực khủng bố, theo sát Trần Phong bên phải, mà mấy cái đốc tra người, tự nhiên cũng không dám vô lễ, nổi giận Biến Dịch Cổ Trùng Vương, có thể không phải bọn họ có thể trêu chọc tới, vì vậy nhao nhao dùng ra bú sữa mẹ khí lực, chặt chẽ đi theo Trần Phong, sợ một cái không có đuổi kịp, bị sau lưng Biến Dịch Cổ Trùng Vương ăn.

Quả nhiên, bị bị thương nặng Biến Dịch Cổ Trùng Vương, tự nhiên là sẽ không để cho Trần Phong, cứ như vậy từ mí mắt phía dưới chạy đi, tại Trần Phong biến mất trong nháy mắt, Biến Dịch Cổ Trùng Vương chính là phát hiện dị thường, trên người khủng bố khí thể rồi đột nhiên chấn động, chính là hướng Trần Phong biến mất phương hướng bỏ chạy, tốc độ cực nhanh, vậy mà mọi người ở đây không ai bằng.

Bất quá, Trần Phong từ trước đến nay đối với thân pháp rất có nghiên cứu, tại hán dưới sự dẫn dắt, mọi người trái tránh phải chột hiện, mỗi lần cũng có thể vừa đúng tránh thoát Biến Dịch Cổ Trùng Vương công kích.

Dung nham huyết động bên ngoài.

Trần Phong chỉ huy mọi người từ lỗ to nhất miệng tiến vào chờ hán, mà hán thì là chờ ở dung nham bên ngoài hang động vậy, tùy thời đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương to con, dụ dỗ đến trong đó.

Tại vừa mới bước vào Hòa Nguyên Kết Tinh chỗ ngọn nguồn sa hồ, Biến Dịch Cổ Trùng Vương tựa hồ đã phát giác được có cái gì không đúng.

Thế nhưng dưới con thịnh nộ nó, giờ này khắc này đã hoàn toàn mất đi lý trí.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 183: Dung nham huyết động

Biến Dịch Cổ Trùng Vương một tia ý thức liền xông về phía Trần Phong, lúc này Trần Phong, đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, thật giống như trước mất chuyện đã xảy ra, đều là giả đồng dạng, hết thảy đều không có quan hệ gì với hán.

Mà những cái kia nghe theo Trần Phong phân phó, đến gần dung nham huyết động người, giờ này khắc này, đã hoàn toàn đã tin tưởng Trần Phong thực lực, đã theo như lời Trần Phong hết thảy.

Rốt cuộc Trần Phong cho kinh ngạc của của bọn hán quá lớn.

Muốn biết rõ, vì đối phó Biến Dịch Cổ Trùng Vương này.

Thiên Hạc Học Viện ra mười mấy cái đốc tra người, thế nhưng là đã vãn lạc hơn phân nửa, không chỉ như thế, lớn như thế thương vong, vẫn chỉ là giết chết một nhóm lớn cấp hai ma thú sâu độc mà thôi, đối với Biến Dịch Cổ Trùng Vương này, bọn họ thế nhưng là một chút tiện nghi cũng không có gặp may.

Mà Trần Phong, chỉ là một đạo, liền có thể đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương phòng ngự xuyên thấu, cho Biến Dịch Cổ Trùng Vương trọng thương, loại này thực lực, coi như là Võ sư nhất trọng thiên cao thủ cũng bất quá chỉ như vậy a.

Càng thêm để cho bọn họ kinh ngạc là, Trần Phong tiện tay bố trí một cái trận pháp, lại có thể khóa chặt lại Biến Dịch Cổ Trùng Vương công kích, loại này thực lực, hẳn thật sự chỉ là một cái võ giả nhất trọng thiên đệ tử sao?

Mà lúc này, tại dung nham huyết động ra, một mực lặng im không nói đứng thẳng bất động Trần Phong, tro mắt nhìn Biến Dịch Cổ Trùng Vương, mở ra miệng lớn dính máu, một ngụm hướng Trần Phong đánh tới.

Mà ở thời điểm này, Trần Phong rõ ràng phát hiện, thân thể của mình vậy mà không thể nhúc nhích đã.

Cái gì gọi là không thể động đây?

Nói đúng là, không nghe sai sử, từ trong miệng Biến Dịch Cổ Trùng Vương, phóng xuất ra mùi hôi thối bên trong, hàm ếch lấy một cổ có thể điều khiển lực lượng của thân thể, để cho Trần Phong động một chút ngón tay đều là hết sức cố sức, Trần Phong thật sự không nghĩ tới hội là kết quả như vậy.

Nguyên khí hoàn toàn bị đối phương khí thế cường đại chỗ Chấn Nhiếp, muốn đào thoát ra ngoài, chỉ có thể là dựa vào lực lượng của thân thể, cường ép chạy ra đi, cùng cấp ba ma thú thì chạy, thế nhưng là Trần Phong không phải đồ ngốc, hẳn hiểu được, không cần nguyên khí đích dưới tình huống, cho dù đem hai chân đều làm đoạn rồi, hẳn cũng sẽ không chạy ra Biến Dịch Cổ Trùng Vương miệng lớn dính máu.

Ở nơi này cái kinh ngạc vạn phần thời điểm, hẳn vừa sờ trên tay trừ vật giới chỉ, nhất thời trong đầu linh quang lóe lên.

Đây là một cái Từ Lôi Phù, cùng với một cái nở rộ sôi huyết hoàn cái hộp.

Sôi huyết hoàn, tuy rất bá đạo, ăn, có thể cho Trần Phong đề cao nhiều cái đẳng cấp, thế nhưng khuyết điểm duy nhất là, cần thời gian rất dài, rốt cuộc nơi này muốn thiết kế đến một cái được hiệu hấp thu sự tình.

Thế nhưng lời của Từ Lôi Phù, cũng không phải có thể như ý phát, cần rót vào nguyên khí mới có thể.

Hiện tại nguyên khí đã không thể điều động, lại càng là không thể dùng.

Thế nhưng Trần Phong như trước rất vui vẻ, bởi vì hắn nắm giữ một loại pháp quyết, có thể hình thành một cái nhỏ nhỏ pháp trận, đem cái này pháp trận bố trí đến Từ Lôi Phù phía trên, song trọng pháp trận, Từ Lôi Phù lóe ra đề mê hào quang, theo tay của Trần Phong thế, chui vào đến trong miệng Biến Dịch Cổ Trùng Vương.

Mà Trần Phong thì là thi triển thân pháp quỷ dị, hướng hơi nghiêng lóe lên, trong tay đồ thẩm chiến đao, không lưu tình chút nào hướng Biến Dịch Cổ Trùng Vương miệng rộng chém tới, lực đạo hết sức bá đạo.

Từ Lôi Phù chui vào Biến Dịch Cổ Trùng Vương trong miệng, nhất thời có hiệu lực, pháp trận nhất thời khởi động.

Bởi vì tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương trong cơ thể, có cường đại ma lực tụ tập, tại trong miệng Biến Dịch Cổ Trùng Vương, ma khí ngập trời.

Mà gia trì pháp trận Từ Lôi Phù, không chỉ có thể hấp thu nguyên khí với tư cách là thời phát năng lượng, càng thêm có thể hấp thu ma khí, với tư cách là thời phát năng lượng, bởi vì ma khí cùng nguyên khí, tại thuộc về nói, là giống nhau, đều là năng lượng khí thể tồn tại phương thức mà thôi.

Theo Từ Lôi Phù hấp thu, tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương phát ra thao Thiên Ma lực, Trần Phong thân thể hơi hơi khô phục một ít nguyên khí đích điều động quyền, hai chân đột nhiên đạp đất, tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương sắc bén trên hàm răng, điểm nhẹ một cước, toàn bộ thân thể bay ngược tiến vào dung nham trong huyết động.

Kia cái góc độ, kia cái lực đạo, quả thật thật giống như đi qua vô số lần diễn luyện.

Đang tại trong động vung trộm quan sát một màn này mấy cái lão đầu, quả nhiên là bị Trần Phong dọa hỏng, nhao nhao thì thào.

"Đây rốt cuộc là nhân vật nào, vậy mà thực lực như thế được."

"Hắn chỉ là một cái đệ tử, không phải là người nào vật."

Thẩm Bích Dao ở một bên hơi có chút giận dữ, đồng dạng đều là đại nam tử, thế nhưng vì cái gì này mấy cái đốc tra người, nhìn như thực lực mạnh mẽ, có thể vừa đến đứng đắn nhi trên sự tình, như thế nào trở nên có chút sợ đầu sợ đuôi, thật là có mắt đại nam tử khí khái.

Nghe được bọn họ ở chỗ này chậm rãi mà nói, mà Trần Phong lại liều chết liều sống, Thẩm Bích Dao lại càng là khí địch không đánh một chỗ, cao giọng nói: "Hắn nổi danh, gọi Trần Phong!"

Trong lúc nhất thời, trong động yên tĩnh trở lại.

Ngay vào lúc này, thân thể của Trần Phong, thì là vừa đứng đã bay đi vào.

Thẩm Bích Dao vừa thấy, vội vàng thân thể ở chỗ cũ tiêu thất.

Lần nữa xuất hiện thời điểm, đã đem sắp rơi xuống đất Trần Phong một bả ôm vào trong lòng.

Trần Phong miệng dường như ngấn ở một đoàn mềm nhũn phía trên, thiếu chút nữa liền kìm nén mà chết, sau đó nỗ lực tránh thoát vừa nhìn, Thẩm Bích Dao trong mắt Thu Thủy rung động nhìn nhìn hắn nha.

"Cảm ơn người Trầm lão sư." Trần Phong mỉm cười, từ Thẩm Bích Dao trong lòng tránh thoát xuất ra, nhìn về phía cửa động bên ngoài.

Mà lúc này Biến Dịch Cổ Trùng Vương đã là phát giác được Trần Phong khí tức, lần nữa từ trước mắt tiêu thất, nhất thời nổi giận vô cùng, một đầu đâm vào Trần Phong khí tức tàn bộ địa phương.

Đem trọn cái không lồ huyết động đều là chấn tác tác đá rơi.

Mà nơi này tảng đá, có thể không phải đồng dạng tảng đá, quanh năm nhiệt độ cao hoàn cảnh, nơi này tảng đá, mỗi một khối đều là cứng rắn vô cùng.

Biến Dịch Cổ Trùng Vương một đầu đụng hạ xuống, không có đem huyết động đụng lún không nói, chính nó cũng là đau quá sức, bởi vì nơi này mỗi người cũng có thể nghe được nó kêu rên thanh âm.

Mấy người, khó được cười ha ha, cười nhạo Biến Dịch Cổ Trùng Vương ngu dốt.

Mà lúc này, bọn họ vừa mới bật cười, Biến Dịch Cổ Trùng Vương chính là lóe lên thân, vậy mà từ lớn nhất cái huyết động kia địa phương, một đầu chui đi vào.

Mọi người kinh ngạc đến ngây người, nhao nhao đem ánh mắt nhìn về phía Trần Phong, chờ Trần Phong ra lệnh.

Thế nhưng là Trần Phong cũng không nói gì, tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương tiến vào một khắc này, Trần Phong chỉ là như trước nhàn nhạt cười, sau đó hai tay vừa nhấc, từng người làm ăn xuất ba đạo pháp quyết, mỗi một đạo pháp quyết, cũng như cùng lời điện đồng dạng đánh vào Biến Dịch Cổ Trùng Vương thân thể không lồ phía trên.

Bất quá, tuy Trần Phong xuất thủ đặc biệt nhanh, thế nhưng hắn đánh ra pháp quyết, cũng không phải công kích pháp quyết.

Mà lúc này Biến Dịch Cổ Trùng Vương, không có chút nào bị thương tổn bộ dáng, liền ngay cả ở bên ngoài bị Trần Phong chém kia một đạo, lúc này đã khôi phục bảy tám phần, xem ra Biến Dịch Cổ Trùng Vương quả nhiên biến thái, lợi hại như vậy thương thế cũng có thể tại trong một khắc khôi phục, hơi trọng yếu hơn chính là, đồ thẩm chiến đao chỉ là, thế nhưng là có kịch độc nha, chẳng lẽ Biến Dịch Cổ Trùng Vương này còn có hóa giải độc tố năng lực, thật sự là khủng bố vô cùng!

Pháp quyết đánh ra, Biến Dịch Cổ Trùng Vương không có dừng lại, ngược lại lấy tốc độ nhanh hơn, hướng mọi người vọt người mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Nuốt Xùy~~

Biến Dịch Cổ Trùng Vương là cái gì, đây chính là cấp ba ma thú, có thể hoàn mỹ đối kháng Võ sư cao thủ cấp bậc tồn tại, này bảy tám người, tuy đều là võ giả cấp bậc cao thủ tồn tại, thế nhưng tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương, như cũ là chưa đủ nhìn.

Biến Dịch Cổ Trùng Vương cấp ba ma thú cường đại khí tức, chỉ là trong nháy mắt, liền đem mấy người phòng ngự tường ập hoàn toàn đánh nát.

Kể từ đó, mấy cái ôm thành một đoàn (*đoàn kết) đốc tra người, đã là hoàn toàn bại lộ tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương phạm vi công kích ở trong.

Mà lúc này, vì ngưng tụ nguyên khí tường ếp, mấy người đã đem trong cơ thể còn lại tất cả nguyên khí phóng xuất ra, hiện tại bọn họ cùng phạm nhân không có cái gì khác nhau.

Mà Biến Dịch Cổ Trùng Vương đã dùng hung ác ánh mắt nhìn hướng mọi người, lại còn mở ra miệng lớn dính máu, hướng mấy người phương hướng mạnh mẽ vô cùng đuổi ra đầu.

Biến Dịch Cổ Trùng Vương tốc độ, hoàn toàn ở Vô sư cấp bậc, muốn né tránh, cho dù là toàn thịnh thời kỳ mấy cái võ giả, cũng phải đánh phí một phen trắc trở, mà bây giờ, không thể nghi ngờ là chỉ có thể chịu chết kết cục.

Mà đúng vào lúc này.

Đột nhiên từ Biến Dịch Cổ Trùng Vương trong thân thể, phát ra một tiếng mười phần trầm thấp trầm đục.

!

Biến Dịch Cổ Trùng Vương ngây người.

Mà ở trận tất cả mọi người cũng là ngây người.

Như không phải mãnh liệt Hỏa thuộc tính khí tức, không ngừng xâm nhập thân thể của bọn hắn, lúc này bọn họ nhất định sẽ cảm thấy là đang nằm mơ.

Bởi vì từ trong miệng Biến Dịch Cổ Trùng Vương, vậy mà cuộn cuộn chảy ra huyết tinh xuất ra.

Mà cùng lúc đó, từ miệng Biến Dịch Cổ Trùng Vương toát ra một đạo tử quang, lóe lên dù cho.

Mọi người này mới kịp phản ứng, nguyên lai vừa rồi cứu bọn họ, là Tử Lôi Phù!

Thế nhưng là Tử Lôi Phù này, tuy uy lực cường đại, thế nhưng cấp ba ma thú rất là lợi hại, dù cho đem Tử Lôi Phù cần có năng lượng đồ đầy, cũng chỉ có thể đối với một cái võ giả tam trọng thiên cao thủ tạo thành tổn thương.

Mà hiện giờ, thoát nhìn cũng không phải rất lợi hại Tử Lôi Phù, lại có thể đối phó Biến Dịch Cổ Trùng Vương!

Biến Dịch Cổ Trùng Vương cấp ba ma thú, Vô sư cấp bậc cường giả, vậy mà sẽ bị một trương nho nhỏ Tử Lôi Phù tổn thương tới, trong đó đạo lý, nơi này mấy cái lão ngoan đồng, không có một cái suy nghĩ cần thận.

Mà Trần Phong đối với cái này, thì là đã tính trước.

Rốt cuộc người khởi xướng là hắn.

Tại động tay chân dưới Tử Lôi Phù, tuy cũng không thể đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương một kích bị mất mạng, đại cũng có thể hơi hơi hòa hoãn một chút Biến Dịch Cổ Trùng Vương thế công.

Mà Trần Phong, muốn chính là cái này cơ hội.

Ngay tại Biến Dịch Cổ Trùng Vương ngây người công phu.

Trần Phong trong tay kim quang run lên, nhất thời, kim quang lấy một cái cũng không phải rất tốc độ nhanh, đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương bao phủ ở trong.

Đây là một trương to lớn mạng lưới, toàn bộ mạng lưới, đều dùng nguyên khí biến thành kim tuyến cấu thành, thoát nhìn cũng không phải rất rắn chắc, thế nhưng trong đó ẩn chứa Đại Nguyên khí, đã có thể đưa đến Chấn Nhiếp tác dụng.

Hướng Biến Dịch Cổ Trùng Vương bay đi mạng lưới.

Mắt thấy muốn đem Biến Dịch Cổ Trùng Vương khấu trừ ở bên trong.

Tất cả mọi người là vô cùng khẩn trương nhìn chăm chú một màn này, rốt cuộc thành bại lúc này nhất cử.

Thế nhưng là, làm cho người ngạc nhiên thở dài chính là, Biến Dịch Cổ Trùng Vương chỉ là hơi hơi hơi nghiêng thân, cũng đã đem tránh qua, tránh né mạng lưới bay tới phương hướng.

Rốt cuộc mạng lưới lớn như vậy, cộng thêm tốc độ cũng không phải rất nhanh, hơn nữa, Biến Dịch Cổ Trùng Vương tốc độ di chuyển vốn là kinh người khủng bố, hắn có thể né tránh rất là bình thường.

Nhìn thấy tình huống, Trần Phong không sợ hãi chút nào, chỉ là nhàn nhạt cười.

Trên không trung bay múa lưới lớn, tại tay của Trần Phong quyết biến hóa, vậy mà tốc độ bỗng nhiên tăng nhanh.

Thế nhưng nó bay về phía địa phương, cũng không phải Biển Dị Cổ Trùng Vương, điểm này để cho mấy cái đốc tra người rất là kinh ngạc.

Lưới lớn, cấu thành hết sức đặc thù, bọn họ hiện tại còn không thể làm mình bạch đây rốt cuộc là vật gì, nhưng là từ tấm lưới khí thể có thể suy đoán ra, mạng lưới, đối với Biển Dị Cổ Trùng Vương có cường đại Chấn Nhiếp tác dụng, Biển Dị Cổ Trùng Vương liền đụng một chút dừng khí cũng không có, tại lưới lớn phía trên cùng Biển Dị Cổ Trùng Vương bầm sinh ma khí, có sống sờ sờ tương khắc trận pháp, để cho Biển Dị Cổ Trùng Vương không dám tới gần một bước.

Mà Trần Phong làm mấy người trước đó tại Biển Dị Cổ Trùng Vương xung quanh bộ hạ kim sắc màn sáng, đã hoàn toàn tiến nhập đến Biển Dị Cổ Trùng Vương trong cơ thể, cộng thêm Biển Dị Cổ Trùng Vương chịu trọng thương, tự nhiên không dám cùng lưới lớn đụng nhau.

Mà kể từ đó, lại là tiện nghi Trần Phong

Bởi vì vậy lưới lớn, cùng lúc trước mấy cái đốc tra người bố trí trận pháp, kỳ thật là cùng một cái trận pháp bên trong hai bước.

Mà cũng chính là bởi vì như thế, trình tự quá nhiều, quá phiền toái, Trần Phong lại không có tự mình bày trận, mà là để cho mọi người hỗ trợ, tề tâm hợp lực.

Mà lúc Trần Phong đem trong tay lưới lớn bay ra một khắc này, đại trận này xem như rốt cục thành công.

Lúc này, lưới lớn không có chịu Biển Dị Cổ Trùng Vương ngăn trở, trực tiếp bay về phía dung nham trong huyết động lớn nhất kia cái cửa động, cũng chính là Biển Dị Cổ Trùng Vương tiến vào kia cái cửa động.

Mọi người lúc này mới chợt hiểu hiểu ra, nguyên lai Trần Phong là muốn sắp xuất hiện miệng phong tỏa lại.

Mà Biển Dị Cổ Trùng Vương tựa hồ cũng là phát hiện không ổn, vội vàng quay đầu lại, muốn phá khai kia cái lưới lớn ngăn chặn cổng môn.

Thế nhưng mười phần tiếc nuối chính là, Biển Dị Cổ Trùng Vương kinh ngạc phát hiện, vậy mà không thể tới gần Biển Dị Cổ Trùng Vương!

Biển Dị Cổ Trùng Vương phát ra một tiếng chấn thiên gào thét, tựa hồ tại hướng ông trời phàn nàn bất công, thế nhưng là việc đã đến nước này, bất kể như thế nào Biển Dị Cổ Trùng Vương đã là xoay chuyển trời đất không thuật.

"Động thủ!"

Trần Phong hô to một tiếng.

Ở một bên một mực chờ đợi cơ hội Thẩm Bích Dao, lúc này nghe được Trần Phong mệnh lệnh, vội vàng xuất thủ, một bả hàn quang lập loè trường kiếm, theo nàng Nguyên Lực thúc dục, thoáng cái chính là liền đã chạm vào xuống đất.

"Đi!" Thẩm Bích Dao thấp giọng quát nói.

, mấy đạo nhân ảnh lóe lên, chính là thoát đi cái địa phương nguy hiểm này.

Rốt cuộc, dung nham Địa Hỏa, có thể không phải nhỏ nhỏ võ giả có thể thừa nhận.

Đã nói hiện tại, chỉ cần là đứng ở trong động, đã có thể cảm giác được cỗ này mãnh liệt và bạo lực khí tức.

Thẩm Bích Dao một kiếm hạ xuống, cũng không có lập tức thu tay lại.

Mà là nàng hơi hơi nâng lên tay phải, ở bên cạnh một chút, trong nháy mắt, tại nàng chỗ đứng lập địa phương, bốn phía đại địa vậy mà nhiều ra vô số đạo vết cắt.

Mà đang lúc Thẩm Bích Dao muốn lui lại Trần Phong, một bả liền lách mình đến Thẩm Bích Dao trước mặt, lôi kéo Thẩm Bích Dao thon thon tay ngọc, tựa như bên ngoài đi.

Mới vừa đi ra không có vài bước, tại Thẩm Bích Dao vừa rồi đứng lại địa phương, thổ địa trong chớp mắt đã bị mãnh liệt Hỏa thuộc tính khí tức bao vây, mà cùng lúc đó Biển Dị Cổ Trùng Vương phát ra hét thảm một tiếng, muốn chạy trốn, thế nhưng tìm không được có thể dung nạp được nó lớn như vậy khổ người cửa động.

Lúc này, Biển Dị Cổ Trùng Vương vô cùng bất an nhìn chung quanh, hy vọng có thể tìm đến một tia sinh cơ, thế nhưng là, ông trời lại một lần nữa khiến nó thất vọng rồi.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Biển Dị Cổ Trùng Vương thân thể liền đã hoàn toàn bị Địa Hỏa chỗ thôn phệ.

Một cỗ đốt trời thân thể hương vị, không ngừng từ dung nham trong huyết động truyền tới.

Mà lúc này, Trần Phong cũng sớm đã mang theo mọi người bay đến cao hơn, xa xa yên lặng theo dõi kỳ biến.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Mê người tiểu nữ nhân

Mặt trăng lặn ô gầy sương đầy trời, vài lần sâu bi vài lần ngủ.

Lúc này, ánh trăng không biết chuyện gì bận lòng ôm, sơ đẳng Vân Thiên ánh chiều tà hiện.

Xa xa nhìn nhìn trốn ra dung nham huyết động, tất cả mọi người có một loại tìm được đường sống trong chỗ chết, tựa như ảo mộng, chỉ tốt ở bề ngoài mờ ảo cảm giác.

Chỉ có Trần Phong, cùng một cái không có chuyện người đồng dạng, dựa vào một cây đại thụ, chuẩn bị chìm vào giấc ngủ.

Vừa mới kết thúc một hồi chiến đấu, Trần Phong căng thẳng tiếng lòng, lúc này cũng là nhưng tại tâm, hoàn toàn buông lỏng phía hấn, không chút nào suy nghĩ vừa mới xảy ra chuyện gì, hôm nay một ngày xảy ra chuyện gì, chỉ là bình thần chìm vào giấc ngủ.

Mà hấn cách đó không xa mấy người.

Ngồi trên mặt đất, cấu thành một cái hội nghị bàn tròn.

Bàn tròn dùng một cái bị gọt đoạn cái cọc gỗ thay thế, cái cọc gỗ phía trên, để đó một ít thịt nướng quả đại gì gì đó đồ ăn.

Thẩm Bích Dao chỗ dẫn dắt mấy cái đốc tra người, vây quanh một vòng, Thẩm Bích Dao ngồi Nam Triều bắc, lúc này, nàng lần nữa tại đoàn đội bên trong khôi phục uy nghiêm.

Rốt cuộc lần này tìm được đường sống trong chỗ chết cảnh trong mơ cảm giác, có thể cùng Thẩm Bích Dao thoát không khỏi liên quan.

Thẩm Bích Dao vụng trộm nhìn cách đó không xa Thẩm Bích Dao liếc một cái, khoe miệng của nàng, nhàn nhạt lộ ra một vòng tiểu ý.

tiểu ý, xuất hiện ở nàng dung nhan tuyệt thế kia phía trên, quả thực là mê người vô cùng, thế nhưng là Trần Phong lúc này không có may mắn được thấy nhìn rồi.

Mà Thẩm Bích Dao sở dĩ cười như thế vui vẻ, đương nhiên là hoàn toàn bái Trần Phong ban tặng.

Tại cái cuối cùng trọng yếu vô cùng khâu bên trong, Thẩm Bích Dao một kiếm đâm rách mặt đất, trên tay chấn động, đem trọn cái động đất toái, rốt cục hoàn thành rất trọng yếu một cái khâu.

Mà chính là bởi vì vậy khâu, bọn họ giết chết tại ngày thường xem ra, vô cùng cường đại cấp ba ma thú -- Biến Dị Cổ Trùng Vương.

Tại trong con mắt của bọn họ, Biến Dị Cổ Trùng Vương thế nhưng là vô cùng cường đại tồn tại, rốt cuộc Biến Dị Cổ Trùng Vương cường đại hay không, bọn họ thế nhưng là thử qua.

Tại một lúc mới bắt đầu, mười mấy cái võ giả đều không phải là đối thủ của Biến Dị Cổ Trùng Vương, như không phải có Trần Phong xuất hiện, Biến Dị Cổ Trùng Vương khẳng định đem bọn họ nhát nhát giết chết.

Mà Trần Phong là Thẩm Bích Dao đệ tử, nàng một đệ tử đều là như thế bá đạo, như vậy Thẩm Bích Dao đâu này?

Chính là bởi vì vậy sự kiện nhi, đốc tra người lần nữa đối với Thẩm Bích Dao lau mắt mà nhìn, vốn tưởng rằng nàng có thể lần này dẫn đội, là bởi vì đi cửa sau, chưa từng nghĩ đến, Thẩm Bích Dao cũng là một cái người có thực lực nhi nha.

Cứ như vậy, tất cả là lóe ra tia sáng chói mắt quang sáng, chuẩn xác không sai rơi vào trên đầu Thẩm Bích Dao, nàng đương nhiên là cao hứng vô cùng, đồng dạng, nàng càng thêm cảm kích Trần Phong.

Lúc này dưới ánh trăng nhìn phủ đầy bụi, quả thực có một loại mộng lung hơn nữa đoán không thấu cảm giác.

Mộng lung là nói sắc trời hôn ám, mà đoán không thấu là bởi vì, Thẩm Bích Dao rất là buồn bực, như thế nào Trần Phong hiểu nhiều như vậy, rất nhiều Trần Phong hội đồ vật, đều là một ít Thẩm Bích Dao nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mà những cái kia đốc tra người, thì là một mặt lấy lòng cùng với a dua nịnh hót lấy Thẩm Bích Dao, không có chút nào chiến đấu một ngày mỗi một không chịu nổi cảm giác, ngược lại toàn bộ toàn bộ đắm chìm đang giết chết cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương trong vui sướng.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, đi qua một buổi tối nghỉ ngơi và hồi phục, Trần Phong lần nữa tinh thần vô cùng phấn chấn tỉnh lại.

Một mở mắt, đương trường liền ngăn cả người.

Bởi vì hắn phát hiện, ở bên cạnh hắn, có một cái thom ngào ngạt đồ vật.

Xác thực mà nói, không phải thứ gì, mà là một người.

Một nữ nhân.

Một cái tư thế ngủ mười phần mê người tiểu nữ nhân.

Nữ nhân này chính là Thẩm Bích Dao.

Theo đạo lý mà nói, thấy được Thẩm Bích Dao, cũng không đáng giật mình.

Đáng giật mình chính là, Thẩm Bích Dao ngay tại bên người Trần Phong.

Hơn nữa, càng thêm để cho Trần Phong kinh ngạc là, Thẩm Bích Dao phải dựa vào tại bờ vai của mình phía trên.

Như thế hương điểm tình cảnh, tại sao có thể không kinh ngạc đâu, huống chi, Trần Phong thế nhưng là mười phần nam nhân bình thường.

"Khục khục!" Trần Phong tựa hồ thấy được cái không nên nhìn đồ vật, nhất thời khuôn mặt nhỏ đỏ lên, cử túc không liệu, lung lay ở một bên ngủ say Thẩm Bích Dao, nhẹ nhàng khục lẩm điều hai tiếng.

Thẩm Bích Dao ung dung tỉnh lại, xoa xoa còn buồn ngủ con mắt, thấy được chi thân Sâm Lâm Chi, ngũ khí ái muội nói: "Ta đây là ở đâu nhi."

Mà khi nàng phản ứng kịp, phát giác được vừa rồi kia cái lay động nàng đại mà hữu lực tay, nhất thời bừng tỉnh.

Vội vàng đứng dậy, nhìn về phía trên mặt đất về mặt vô tội Trần Phong.

Trần Phong cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, phui một chút miệng, không nói gì.

Thẩm Bích Dao tự nhiên cũng là hết sức xấu hổ.

Ngày hôm qua nàng thắm nghĩ cự ly Trần Phong gần một chút kia mà, sau đó phụ trách cảnh giới.

Chưa từng nghĩ đến, tại bên người Trần Phong ngồi xuống, Thẩm Bích Dao cảm nhận được một loại đã lâu cảm giác.

Đương nhiên, đã lâu cảm giác, cũng không phải nói chuyện nam nữ, mà là một loại gọi là cảm giác an toàn cảm giác.

Đây là một cái mười phần cảm giác kỳ diệu, rất nhiều năm, Thẩm Bích Dao cũng không có cảm nhận được qua, đương nhiên cảm giác như vậy, chỉ có tại phụ thân của mình trên người mới có.

Thế nhưng là trước mắt này mười lăm mười sáu tuổi tiểu hài tử, vậy mà cũng cho nàng như vậy một cái cảm giác.

Này làm sao không cho nàng hưng phấn, thấp thòm lo âu nha.

Thẩm Bích Dao trên mặt đẹp, có một vòng đỏ ửng, một vòng mái tóc, vừa đúng che khuất hồng hồng khuôn mặt, mới tỉnh nàng, trên mặt nở bật mang theo một bộ bối rối chưa tiêu cảm giác, không nói ra được mê người.

"Ta nói, chúng ta là không phải cần phải đi nha." Trần Phong lên tiếng hỏi.

"A! Hảo."

Thẩm Bích Dao cuống quýt trả lời nói.

Nguyên lai, Thẩm Bích Dao cùng mấy cái đốc tra người, nói hơn nửa đêm, lại còn đem nhiệm vụ phân phát hạ xuống, đó chính là đem Thương Tùng Lâm trong đất tất cả đệ tử, đều tập hợp, mấy cái đốc tra người, vốn là càng già càng lão luyện, rõ ràng không có nguyên khí, nhưng nói trong chốc lát lời công phu, chính là khôi phục bộ dáng 30-40%, đối với bọn họ mà nói, ngủ là cực kỳ lãng phí thời gian, cho nên cũng liền trong đêm xuất phát.

Lúc này, chỉ có Trần Phong cùng Thẩm Bích Dao.

Một nam một nữ, tại một cái gió thu cùng ngọc lộ bộ mặt thật gặp sáng sớm, cứ như vậy, người xem ta, ta nhìn vào người.

"Nhìn ta làm gì, ngủ một giấc đầu óc không tốt dùng à." Trần Phong từ trên mặt đất đứng lên, duỗi lưng một cái nói.

Thẩm Bích Dao không nói gì, chỉ là trùng điệp hừ một tiếng, như là một cái tiểu nữ hài nhi tức giận.

Không bao lâu, hai người thu thập xong, đã lên đường.

Lúc bọn họ đi đến Thương Tùng Lâm địa ngoại vậy thời điểm, những cái kia mây mẩn sóng sót đệ tử, đã là chờ đợi Thẩm Bích Dao đã lâu, rốt cuộc nàng là cuộc thi lần này người phụ trách chủ yếu, cái khác mấy cái người phụ trách, đã đang cùng ma thú quá trình chiến đấu bên trong chết đi.

Nhìn nhìn một đôi thân thái trước khi xuất phát khác nhau con mắt, Thẩm Bích Dao nhẹ nhàng thở dài một hơi, xem như đối với chuyện phát sinh ngày hôm qua nhi, biểu đạt đến từ Thiên Hạc học viện áy náy.

"Chuyện lần này, ta sâu bề ngoài tiếc nuối, thế nhưng sự tình đã phát sinh, chúng ta cũng chỉ có thể như thế, về phần chuyện kế tiếp, ta nghĩ tổ chức mọi người, đem tất cả chết đi đệ tử cùng lão sư thi thể mang ra Thương Tùng Lâm đấy, cùng đi, chúng ta liền cùng đi." Trong lúc nhất thời, bầu không khí trầm trọng vô cùng, Thẩm Bích Dao nói cho tới khi nào xong thôi, vành mắt hồng hồng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Không có gì khác nhau lòng có dừng

Một buổi sáng, Thương Tùng Lâm địa cũng đã bị tìm mấy lần, tất cả đệ tử thi thể, đều đều đã tìm đến.

Những học sinh này, từ trạng vô cùng kỳ quái, có bị ma thú nuốt mất tứ chi, có trực tiếp bị ma thú một đầu đâm chết, còn có cùng ma thú quá trình chiến đấu, nguyên khí chưa đủ, sống sờ sờ bị hao tổn chết.

Lần này bởi vì ma thú bạo động chết đi đệ tử, chiếm cứ lần này trước người dự thi đệ tử hơn phân nửa, cái số này đối với Thiên Hạc Học Viện mà nói, tuy cũng không phải một cái khổng lồ con số.

Thế nhưng cũng không khổng lồ con số sau lưng, là một cái rất cường đại khái niệm.

Học sinh nơi này, không có cái đó là phạm phu tục tử.

Tại một ít thành thị, tại một ít đại trong gia tộc, bọn họ đều là kinh tài tuyệt đỉnh hạng người, có thể nói mỗi người đều đại biểu một cái thể lực cường đại.

Nếu như chỉ là một hai người đánh nhau ấu đã chết đi, như vậy gia tộc này vô luận cỡ nào cường đại, đều sẽ không làm khó Thiên Hạc Học Viện, bởi vì Thiên Hạc học viện thực lực, cũng không phải từng gia tộc đều là có thể trêu chọc.

Thế nhưng, nếu là có mười mấy cái hơn trăm gia tộc liên hợp lại, này đối với Thiên Hạc Học Viện mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tính tai nạn đã kích, loại đã kích này, là Thiên Hạc Học Viện chỗ không thể thừa nhận.

Mà lúc này, Lâm Tiên Nhi cùng Viện Trưởng người xung quanh các loại, đã nhận được tin tức, nhận được tin tức một khắc này, tuy biểu hiện mười phần chấn kinh, lập tức thả tay xuống trên đầu đang tại vội vàng sự tình, phi đồng dạng đi đến nơi này.

Khi hai người tới thời điểm, thấy đã là đầy đất thi thể, bất quá kết quả cũng không có như bọn họ tưởng tượng bết bát như vậy, bởi vì ít nhất còn có hơn phân nửa người sống lấy.

Lúc này hai người đều là vẻ mặt nghiêm trọng, mặt mày ủ rũ, liếc mắt nhìn nhau.

Viện Trưởng hai mắt hơi trầm xuống, từ từng cái người chết trên mặt nghiêm túc đảo qua, thật lâu, thanh âm hùng hậu và trầm trọng nói: "Dem thi thể của bọn hắn mang về, đưa đến gia tộc của bọn hắn bên trong, lại còn báo cho gia tộc bọn họ người phụ trách, chuyện này, trường học nhất định sẽ cho ra một cái vòng tròn đầy nói rõ!"

Lời của Viện Trưởng âm điệu mạnh mẽ, thấy được chết đi đồng đạo đệ tử thi thể, Viện Trưởng phẫn nộ bùng bùng hung hăng nói.

Lúc này Lâm Tiên Nhi ở bên cạnh, thanh âm thân nhiên nói: "Trường học đốc tra người có 27 người, như thế nào hiện tại chỉ có mấy người các người."

Thẩm Bích Dao nghe vậy, không dám lãnh đạm, nói như thế nào Lâm Tiên Nhi cũng coi là trường học cao tăng, là từng là Phó Viện Trưởng, hiện giờ tuy bỏ qua Phó Viện Trưởng chức vụ, trở thành Liệp Thủ Đường Đường Chủ, thế nhưng Lâm Tiên Nhi ở trường học địa vị, cũng là cùng Viện Trưởng địa vị ngang nhau nhiệm vụ, hướng chỉ, Lâm Tiên Nhi hay là Võ sư, toàn bộ trường học Võ sư cấp bậc cao nhân, cũng liền Viện Trưởng cùng Lâm Tiên Nhi hai cái mà thôi.

"Là như thế này, lần này bạo động ma thú bên trong, là một đầu cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, cùng với rất nhiều cấp hai ma thú sâu độc, đối phó những cái kia cấp hai ma thú, đốc tra người thực lực khó khăn có thể ngăn cản, thế nhưng vừa gặp phải cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, cũng có chút lực bất tòng tâm."

Viện Trưởng nghe xong, nhất thời như rụng mảy, cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, coi như là hấn, cũng không có 100% nắm chắc có thể đánh chết, hiện giờ, cường đại như thế ma thú, vậy mà xuất hiện ở Thương Tùng Lâm địa!

"Nguyên lai là cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, không biết các người như thế nào từ tay của Biến Dị Cổ Trùng Vương trên trốn ra." Dưới cái nhìn của Viện Trưởng, cho dù có một trăm võ giả, tại cấp ba ma thú Biến Dị Cổ Trùng Vương trong mắt, đều là một bữa ăn sáng.

Bất quá, trường học đốc tra người, cũng không phải là hạng người bình thường, nắm giữ vài loại kiếm trận, còn có vài loại hiếm thấy bí pháp, muốn né tránh Biến Dị Cổ Trùng Vương công kích, cũng không phải là chuyện không thể nào.

Thẩm Bích Dao nghe vậy, cuống quýt mới bổ sung: "Là như vậy Viện Trưởng, chúng ta không có chạy trốn, bởi vì một khi lùi bước, cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, rất có thể xuyên qua Thương Tùng Lâm đấy, tiến tới tập kích xung quanh vô tội thôn trang."

Viện Trưởng nghe không hiểu ra sao, nhần lại lông mi nhìn nhìn Thẩm Bích Dao, không biết Thẩm Bích Dao ngôn dưới ý gì.

"Cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, đã tại Trần Phong dưới sự dẫn dắt, hùn vốn đem chi giết chết." Thẩm Bích Dao ngữ khí không khỏi đắc ý cùng với tự hào nói.

Đắc ý là bởi vì, giết chết Biến Dị Cổ Trùng Vương, là một kiện vô cùng vinh quang sự tình, tự hào là bởi vì, là học sinh của mình đa tài nhiều có thể giết ma thú, nàng Thẩm Bích Dao đương nhiên là vui vô cùng.

Thẩm Bích Dao nói cho tới khi nào xong thôi, bao gồm Viện Trưởng ở trong, Nhạc San San Phong Yến một đám đệ tử, đều là đương trường hóa đá.

Cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, bị Trần Phong giết chết?

Cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, có thể đối với chống đỡ Võ sư cao thủ cấp bậc cường đại tồn tại, thực lực khủng bố khó có thể tưởng tượng, Trần Phong làm sao có thể giết chết, lúc này bọn họ, trong đầu có vô số dấu chấm hỏi(???), chờ Thẩm Bích Dao giải đáp.

Thấy được tất cả mọi người là như thế nghi hoặc bộ dáng, Thẩm Bích Dao đành phải trầm giọng đem Trần Phong đối kháng cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương đi qua, một năm một mười giảng thuật xuất ra.

Tất cả mọi người là thân dài cái cổ đi nghe, cho dù là một chỗ tham dự hành động đốc tra người, cũng là thân dài cái cổ, nhớ lại kia một đoạn bưng bình động phách kinh lịch.

Lúc Thẩm Bích Dao giảng đến Trần Phong chỉ dùng một đao liền đem đầu của Biến Dị Cổ Trùng Vương chém ra một cái vết thương không lồ, chọc giận Biến Dị Cổ Trùng Vương thời điểm.

Trong sân người, đều là hít sâu một hơi, liền Viện Trưởng đều là như thế.

Sở dĩ kinh ngạc, thứ nhất là bởi vì, Biến Dị Cổ Trùng Vương biến thái phòng ngự, muốn công phá Võ sư nhất trọng Thiên Đò không nhất định có nắm chắc, mà Trần Phong cũng chỉ là một đao, mạnh như vậy vượt qua lực lượng, thật là khiến người khó có thể tưởng tượng.

Càng thêm kinh ngạc là, Biến Dị Cổ Trùng Vương lợi hại như vậy gia hỏa, Trần Phong cũng dám chọc giận Biến Dị Cổ Trùng Vương, thật sự là kẻ tài cao gan cũng lớn.

, lại là dẫn tới địa trong hầm, sau đó chính là Tử Lôi Phù, sau đó chính là giết chết Biến Dị Cổ Trùng Vương, toàn bộ quá trình, tại Thẩm Bích Dao miêu tả, trông rất sống động làm cho ở đây mỗi người, đều cảm nhận được tình cảnh lúc ấy.

Lúc Biến Dị Cổ Trùng Vương chết thời điểm, mọi người đều là một bộ hà hê lòng người biểu tình.

Mọi người khó có thể che dấu trong nội tâm lòng còn sợ hãi, lúc này nghe xong Thẩm Bích Dao giảng thuật, sắc mặt hơi hơi khá hơn một chút.

"Trần Phong? Lại là hấn." Lâm Tiên Nhi trong nội tâm nhảy dựng, từ khi nghe được cái tên này bắt đầu, toàn thân rét lạnh khí tức bỗng nhiên một hồi, tiến tới trên mặt lần nữa hiện ra mỉm cười, cùng người bên ngoài kinh ngạc không thể tin biểu tình bất đồng, Lâm Tiên Nhi lộ ra một bộ đương nhiên bộ dáng.

"Trần Phong, chính là Học Viện gần nhất danh tiếng đang nhanh Trần Phong đó à." Viện Trưởng vui tươi hơn hờ nói, nhìn ra được hấn cũng thật cao hứng, vì Thiên Hạc Học Viện ra một thiên tài nhân vật mà cảm thấy cao hứng.

Chỉ là, không có gì khác nhau, lòng có chừng.

Đồng dạng một sự kiện, có người cao hứng, cũng sẽ có người mất hứng.

Mất hứng người như là Phong Yên.

Lúc này Phong Yên, cực kỳ phần nộ, bởi vì tất cả mọi người biết, ngăn cản lần này ma thú bạo động hao kiếp người là Trần Phong, không khỏi đối với Trần Phong tán thưởng khích lệ cứng bái, lúc này Phong Yên, đã bị bao phủ tại thanh âm như vậy bên trong, lần nữa khuất cư nhân hạ, Phong Yên sao có thể không tức giận.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Hỏa nguyên tâm hạch

Bất quá tức giận lại có thể thế nào, trong lúc nhất thời Trần Phong danh tiếng không hai, đã triệt triệt để để trở thành Thiên Hạc học viện đại danh người.

Mà lúc này, Lâm Tiên Nhi bốn phía vừa nhìn, lại không có phát hiện Trần Phong bóng dáng.

"Trần Phong hấn ở đâu?" Lâm Tiên Nhi hỏi Thẩm Bích Dao.

Thẩm Bích Dao quay đầu hướng Trần Phong đứng lại phương hướng nhìn lại, quả nhiên, sớm đã không thấy tăm hơi thân ảnh.

Nhạc San San lúc này cũng là đi tới bên người Thẩm Bích Dao.

Nghe được lần này ma thú bạo động, dĩ nhiên là do Trần Phong giải quyết.

Nhạc San San mới đầu còn có chút không tin, thế nhưng nhìn thấy lão sư như thế lời thề son sắt bộ dáng, nàng chỉ có thể là tin phục, đồng dạng chấn kinh e rằng không chỉ là một mình hấn, người ở chỗ này, ngoại trừ bên ngoài Lâm Tiên Nhi, tất cả mọi người vì tin tức này chấn kinh, thế nhưng sự thật xác thực như thế, Trần Phong thật sự giải quyết cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương, do đó công chúng nhiều đệ tử, từ trong nước sôi lửa bỏng giải cứu ra.

Nghe được mọi người nhao nhao nghị luận thanh âm, Viện Trưởng cũng là khẽ gật đầu một cái, thanh âm hùng hậu ni non nói: "Tuổi còn nhỏ liền có như thế lịch duyệt cùng với quyết đoán, kẻ này con đường phía trước không thể lường được!"

Lời này nói đương nhiên là chỉ Trần Phong, chỉ là có chút tiếc nuối chính là, ở đây tất cả mọi người, cũng không biết Trần Phong giờ này khắc này đi nơi nào.

Tại Thương Tùng Lâm địa nào đó một cái góc nhỏ, một cái một bộ màu xám nam tử, mục quang sáng rực quét mắt, tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì.

Mà người này, chính là Trần Phong không thể nghỉ ngơi.

Lấy Trần Phong dĩ vãng kinh nghiệm, đi ngang qua Địa Hóa rèn luyện qua, nơi này hoặc nhiều hoặc ít, hấn là có bảo bối gì.

Địa Hóa xuất hiện, thực sự không phải là vô duyên vô cớ.

Có thể là thiên ngoại thiên thạch trượt xuống, trên mặt đất lưu lại hỏa chủng.

Cũng có thể là từ địa tâm thâm xử, bởi vì nguyên nhân nào đó xuất hiện ở bề ngoài.

Cũng có thể là Thiên Tài Địa Bảo gặp chuyện không may, vì bảo hộ kia cái bảo bối, kia cái bảo bối triệu hoán đi ra Địa Hóa.

Này ba cái tình huống, vô luận là cái nào tình huống, đều không có lý khai nơi này có bảo bối nguyên tắc, cho dù ở bất lực, Địa Hóa chi tâm, cũng là một đồ tốt lạc.

Trần Phong lúc này có dũng khí nói không ra vui sướng tâm tình, thật giống như biết nhà mình ruộng chôn lấy giá trị Liên Thành đồ cổ đồng dạng, để cho

Trần Phong ngồi nằm khó có thể bình an, khó có thể bình tĩnh trở lại, này không, vừa tỉnh dậy, vụng trộm liếc từ Thảm Bích Dao rời đi.

Thế nhưng là nơi này, Trần Phong phát hiện, muốn từ nơi này bao lớn một mảnh địa phương, tìm đến mình muốn bảo bối, tựa hồ không phải một kiện mười phần sự tình đơn giản.

Bất quá, may mà Vũ Hồn Vương Đình của hắn có thể không phải một cái bài trí, đây chính là một kiện công năng còn nhiều bảo bối, tâm bảo chức năng này, đã tương trợ Trần Phong nhặt được một cái đại tiện nghi, mà lúc này, lại nên Luyện Hồn Vương Đình đại triển thân thủ.

Cái chỗ này, chính là giết chết cấp ba ma Thú Biến dị Cổ Trùng Vương địa phương, dung nham huyết động ngoại vi.

Kia cái vốn là nóng rực dị thường ngọn nguồn sa hồ, đi qua Địa Hỏa phun trào, đã mất đi nguyên lai cổ này nóng rực, trở nên bình thường vô cùng, đi qua cả đêm hung mãnh phun trào cùng thiêu đốt, lúc này nơi này đã hoàn toàn khôi phục giống như chết yên tĩnh.

Địa Hỏa chảy xuôi qua mặt đất, lần nữa lồm không biết bao nhiêu lần, mà đi qua lồm hạ xuống mặt đất, phía trước chính là dung nham huyết động cửa động, lúc này dung nham huyết động đã sụp xuống, hừng hực Địa Hỏa, gần như đem nơi này hết thảy đều biến thành tro tàn, liên tạng đá đều là khó có thể may mắn thoát khỏi tại khó.

Trần Phong thần sắc bình tĩnh, theo sau hướng trên đỉnh đầu Luyện Hồn Vương Đình phóng thích khí tức, không vội không chậm tại bốn phía dò xét.

Ước chừng qua thời gian một chén trà công phu, Trần Phong cũng không có bất kỳ phát hiện nào.

Mà Luyện Hồn Vương Đình, cũng là không có thả ra bất kỳ có giá trị tin tức.

Ngay tại, Trần Phong muốn dừng lại nghỉ một chút thời điểm, bỗng nhiên, Trần Phong cổ tay một phen, một cổ kính phong đánh ra ngoài.

Kính phong thổi qua địa phương, trên mặt đất bụi bặm nhất thời bốn phía bay ra, mà bụi bặm, lại là một khối sáng lóng lánh đồ vật.

Lúc này, Trần Phong đang đứng tại bị triệt để phá hủy dung ngoài động mặt, Địa Hỏa cũng làm khô chấm dứt thành một tầng độ chính xác rất cao kết tinh, một mảnh lớn trong chỉ có không sai biệt lắm chậu rửa mặt đại một khối tử hồng, đây là cao hơn Hỏa Nguyên Kết Tinh cấp một tài liệu -- Hỏa nguyên tâm hạch, cấp ba tài liệu!

Hỏa nguyên tâm hạch là một loại mười phần hi hữu tài liệu.

Cấp ba tài liệu hi hữu trình độ, đã có thể hoàn mỹ xưng là Thiên Tài Địa Bảo.

Bởi vì muốn hình thành vật này điều kiện hết sức hà khắc, cần Hỏa Nguyên Kết Tinh cùng Địa Hỏa chi lực, còn có cường đại ma thú huyết dịch cùng với Thiên Cương trận hoàn mỹ dung hợp mới có thể.

Mà mấy cái điều kiện, đều tại hữu ý vô ý bên trong xảo diệu hình thành.

Đây cũng là lần trước cùng Nhạc San San cùng đi nơi này luyện khí thời điểm, Trần Phong luyện chế hoàn tất muốn đi thời điểm, cũng không có có ý đồ với Hỏa Nguyên Kết Tinh.

Hắn biết Hỏa Nguyên Kết Tinh là đồ tốt, thế nhưng một khi khai thác hạ xuống, nếu không phải có thể đến thì luyện khí, này đồ tốt năng lượng sẽ Tán Tỏa trôi qua, mà lưu lại, cũng là đối với bảo bối tốt nhất quý trọng.

Cũng chính là bởi vì Trần Phong cử chỉ vô tâm, lại là không nghĩ được, có có tâm trồng hoa hoa không ra, Vô Tâm chọc vào Liễu Liễu thành ám cảm giác.

Có Hỏa Nguyên Kết Tinh tồn tại.

Cộng thêm Địa Hỏa thiêu cháy, cùng với kia cái cấp ba ma thú máu của Biến Dị Cổ Trùng Vương, này ba cái mười phần điều kiện hà khắc, cũng không thể đủ hoàn thành Hỏa nguyên tâm hạch, bởi vì Hỏa nguyên tâm hạch hình thành, là cần bốn cái điều kiện.

Mà cái cuối cùng điều kiện, cũng là bao nhiêu năm rồi, không có xuất hiện qua Hỏa nguyên tâm hạch nguyên nhân.

Điều kiện này là, Thiên Cương trận.

Trận pháp này, không có tên của nó trâu bò.

Bởi vì nó cũng không có cái gì cường đại lực công kích, ngược lại đối với rất nhiều cường giả mà nói, trận pháp này, hết sức gần gũi, có thể sử dụng đến tỷ lệ cũng không lớn.

Bởi vì đây là một cái tương tự không gian trận pháp, có thể đem sinh tồn trong không gian, phân chia ra tới một phần nhỏ không gian.

Mà khi ban đầu Trần Phong vì cầm cố lực lượng Biến Dị Cổ Trùng Vương, thế nhưng là dùng thiệt nhiều có thể phong tỏa không gian tiểu trận pháp dung hợp với lên.

Mà Thiên Cương trận này, chính là một cái trong đó.

Từ cấp ba ma thú biểu hiện của Biến Dịch Cổ Trùng Vương đến xem, Thiên Cương trận này phương pháp, cũng không phải rất cho lực trận pháp.

Thế nhưng làm Trần Phong kinh hãi chính là, vốn tưởng rằng trở thành pháo hôi Thiên Cương trận, vậy mà hoàn thành một kiện bao nhiêu năm cũng không có xuất hiện qua kinh thiên địa quỷ thần khiếp đại sự kiện.

Không có quá nhiều do dự, Trần Phong vội vàng vọt tới phía trước, bộ dáng kia rất là buồn cười, thật giống như một cái tại sa mạc đi nhiều cái không có uống qua nước người, đột nhiên thấy được một cái sông nước xanh biếc hồ.

Đối mặt có thể cho bất luận kẻ nào đều hơi bị đoạt đầu rơi máu chảy Hỏa nguyên tâm hạch, Trần Phong tuy biểu hiện hết sức kích động, thế nhưng trên tay lại là ổn trọng vô cùng.

Chỉ thấy hần cần thận từng li từng tí dùng đao, tại Hỏa nguyên tâm hạch xung quanh kéo ra một đạo đường vân, sau đó nhẹ nhàng đào lên.

Quả nhiên, vào tay, thoát nhìn lạnh như băng Hỏa nguyên tâm hạch, cũng không có nó biểu hiện ra biểu hiện như vậy một tia nhiệt độ cũng không có, ngược lại là từ trong ra ngoài lộ ra một cỗ cường đại Hỏa thuộc tính năng lượng.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 188: Cuộc thi tiếp tục

Trần Phong như tên trộm nhìn nhìn trong tay một khối lớn Hỏa nguyên tâm hạch, trong nội tâm âm thầm suy nghĩ đến.

Đồ thăm chiến đao cũng là Hỏa thuộc tính đao.

Thế nhưng cây đao này nói toạc ngày cũng chỉ là một cái Thanh Đồng cao cấp, tuy so với bình thường Thanh Đồng cao cấp vũ khí ngu ngốc không ít.

Nhưng ở mấy lần giao thủ hạ xuống, đồ thăm chiến đao đã có chút tổn thương, hơn nữa, Trần Phong cũng là thăm thiết phát hiện thực lực của mình chưa đủ, cần cường lực ngoại viện mới có thể tại về sau tu chân một đường bên trong, đi ra thuộc về thiên hạ của mình.

Vì vậy, trước mắt phương pháp tốt nhất chính là, đem trong tay mình đồ thăm đao đề thăng một chút.

Mà đồ thăm chiến đao tuy không chịu nổi, thế nhưng muốn đề thăng nó, cần thiết dùng đến tài liệu, lại không phải rất dễ dàng đạt được, Hỏa nguyên tâm hạch chính là một loại trong đó.

Chính là bởi vì vậy, Trần Phong mới có thể tại đạt được Hỏa nguyên tâm hạch thời điểm, như thế cao hứng.

Cái này có Hỏa nguyên tâm hạch trên tay, đồ thăm chiến đao nhất định lại có thể đề thăng không ít.

Trần Phong cảm thấy mỹ mãn, đang muốn lúc rời đi, con mắt quét đến một cái quái dị dị đồ vật.

Tại một đồng tro tàn bên trong, tựa hồ có một cái đồ vật thoát nhìn rất là khác loại.

Vật kia, xem ra giống như là một cục xương.

Trong đó ẩn chứa không lồ và khủng bố ma lực, làm Trần Phong đều hơi bị tắc lưỡi.

Trên mặt đất hỏa mãnh liệt như thế nhiệt độ, tại cấp ba ma thú trên người Biến Dịch Cổ Trùng Vương, lại vẫn lưu lại một cục xương, đó có thể thấy được, xương cốt tuyệt đối là mười phần tồn tại đặc thù, cũng không phải là bình thường đồ vật, muốn biết rõ, ở chỗ này liên tảng đá cũng có thể thiêu đốt nha.

Từ tro tàn bên trong, đem kia cái quái dị xương cốt cầm lên, lau sạch sẽ, Trần Phong cùng nhau cùng Hỏa nguyên đó tâm hạch một chỗ bỏ vào cốt giới bên trong.

Đạt được này hai bảo bối, Trần Phong trong khoảng thời gian ngắn đặc ý phi phạm, ý vào Luyện Hồn Vương Đình cường đại tâm bảo kỹ năng, Trần Phong đem cái này địa sa hồ đều tìm tòi một bên.

Chỉ là có chút đáng tiếc chính là, đem Trần Phong một mồi không còn hình dáng, cũng tại không có chút nào phát hiện.

Lè lưỡi, Trần Phong khoát tay, lẩm bẩm nói: "Được rồi vận khí tốt sử dụng hết, ta còn là nắm chặt thời gian trở về a, đừng đem chính ta ném khỏi đây trong, đã ngoại hoang vu, bị mỹ nữ bắt đi thế nào."

Lúc này Trần Phong, hiển nhiên một cái được tiện nghi còn khoe mẽ cần ăn đòn bộ dáng, nếu là Nhạc San San lúc này, không thể nói trước hội vận Trần Phong lỗ tai lạc.

Tại Sâm Lâm Chi, Trần Phong cũng không có làm quá lâu dừng lại, trực tiếp hướng tập hợp địa điểm tiến đến.

Không bao lâu, Trần Phong liền đã đi tới tập hợp địa điểm.

Lúc này, những cái kia tìm được đệ tử thi thể, đều đã do trường học thống nhất an bài, hộ tống đến tương ứng trong gia tộc.

Mà Viện Trưởng cùng Lâm Tiên Nhi người xung quanh, đã không biết lúc nào đã rời đi.

Lúc này, Thẩm Bích Dao đứng cao cao, đang tại tự đang nói gì đó.

Trần Phong về phía trước nhích tới gần một chút, mới nghe rõ ràng cái đại khái.

Nguyên lai, bởi vì ma thú đột phát bạo động, cuộc thi bị cắt đứt, thế nhưng Viện Trưởng cũng không nghĩ lần này cuộc thi cứ như vậy qua loa chấm dứt, còn muốn tiếp tục nữa.

Rốt cuộc đây chính là trường học nhiều năm quán triệt áp dụng quy củ, không thể bởi vì một sự tình không thể chậm trễ, huống hồ, trường học hàng năm cần hướng tất cả đại đế quốc đều phát ra một số người mới, nếu là lần này không có bồi dưỡng được nhân tài xuất ra, để quốc tới lĩnh người thời điểm nói như thế nào đây, chẳng lẽ lại nói cũng bị ma thú ăn sao?

Cho nên, bất kể như thế nào, cuộc thi đều muốn tiếp tục nữa.

Thế nhưng là bởi vì cuộc thi bị không thể đối kháng cắt đứt, có ít người chạy trốn trong quá trình, vứt xuống đại bộ phận tài liệu luyện khí, hơn nữa có chút tổ đội tham gia cuộc thi, bởi vì đội viên thương vong, đưa đến đệ tử lúc này đều là từng cái một tiếng oán than dấy đất.

"Cái gì nha, trường học thật không có có tình vị, đã chết nhiều người như vậy, ta rất sợ đó, không dám ở chỗ này tiếp tục nữa." Một cái nhu nhu tiểu nữ sinh, thanh âm nho nhỏ nói.

Mà lại có người nói: "Ta đồng đội đều chết đi, còn cuộc thi cái rắm."

...

Mọi người nhao nhao biểu thị bất mãn, nhưng thái độ cũng không mãnh liệt, rốt cuộc bọn họ cố gắng nhiều năm như vậy, hay là hi vọng cho mình những năm nay nỗ lực thành quả làm ra một cái công đạo.

Thẩm Bích Dao nghe được đệ tử phàn nàn, cũng không có biểu lộ ra bất kỳ sinh khí đích bộ dáng nói: "Các học sinh, lần này cuộc thi, không chỉ là viện định biết thực lực của các người mới như thế hơi bị, mà là thông qua lần này cuộc thi, để cho các người càng thêm rất nhanh lớn lên, ta tin tưởng, đi qua lần này cuộc thi, các người từng cái phương diện đều đột nhiên tăng mạnh."

Thời điểm này, đám người dần dần yên tĩnh trở lại.

Đúng vậy a, cuộc thi.

Vốn là đệ tử chuyện của mình, khảo thi không khảo thi đều cùng người ta Thẩm Bích Dao lão sư không có bao nhiêu quan hệ.

Nghe được Thẩm Bích Dao như thế tận tình khuyên bảo an ủi, tất cả mọi người không tốt lại tiếp tục tiếng động lớn ồn ào hạ xuống, lẳng lặng chờ đợi Thẩm Bích Dao kế tiếp.

Bốn phía một mảnh an tĩnh, Thẩm Bích Dao hài lòng gật gật đầu, đang muốn há miệng nói cái gì đó.

Chỉ nghe trong đám người, có một cái mười phần không hài hòa thanh âm vang lên.

Phong Yến lúc này vẻ mặt nghiêm mặt cao giọng nói: "Ta cảm thấy được, lần này cuộc thi, hẳn là đến đây chấm dứt rồi, chúng ta cứ dựa theo hiện tại trên bảng xếp hạng thứ tự tới quyết định cuộc thi lần này ai hợp cách, ai không hợp cách a."

Phong Yến vẻ mặt tự tin, tựa hồ hẳn cảm thấy hẳn nói đề nghị này, là trên thế giới nhất cơ trí đề nghị, không có bất kỳ có thể phản bác lý do.

Chỉ là Thẩm Bích Dao không ăn Phong Yến này một bộ, lông mày nhíu lại, nhìn xuống nộ khí hỏi: "Vì cái gì."

"Cái này muốn hỏi một chút trường học, nếu là lần nữa gặp được cấp ba ma thú, chúng ta những cái này tên ngọc, đã có thể toàn quân bị diệt rồi." Phong

Yến Âm Dương kỳ quái khí đích nói.

Thẩm Bích Dao tức giận trừng mắt Phong Yến, tựa hồ tại nói cho nàng biết không nên tại nói chuyện, thế nhưng là Phong Yến về mặt tự ngạo, căn bản không nhìn Thẩm Bích Dao liếc một cái.

Đang tại Thẩm Bích Dao không biết nên làm thế nào cho phải thời điểm.

Thẩm Bích Dao thấy hoa mắt, tại trước người của nàng 2m xa địa phương, xuất hiện một cái phong độ tư thái trác tuyệt mỹ nữ.

Mỹ nữ này chính là Lâm Tiên Nhi.

Lâm Tiên Nhi tại một bả trên ghế ngồi xuống, đại mã kim đao bộ dáng, xem tình hình không giống như là từng là Phó Viện Trưởng, giống như là một cái đến từ tận thế cường giả.

Chỉ nghe Lâm Tiên Nhi ngữ khí đậm mạc nói: "Không khảo thi chút ngay, ít nói nhảm."

Lời này nói là cho Phong Yến nghe, Lâm Tiên Nhi đánh trong tung tượng chán ghét Phong Yến loại người này, a dua nịnh hót nịnh nọt hạng người, thật không biết có cái gì tốt câu thông giao lưu.

Vốn Lâm Tiên Nhi ý định cùng Viện Trưởng một chỗ rời đi nơi này.

Thế nhưng là mới vừa đi ra nơi này, Viện Trưởng liền ban bố tân mệnh lệnh, trong mệnh lệnh lần nữa cường điệu, nhất định phải bảo hộ lấy còn lại đệ tử tánh mạng an nguy, như cuộc thi không có chấm dứt, vậy liền chết tại Thương Tùng Lâm đây, biết cuộc thi lần này chấm dứt.

Mà Lâm Tiên Nhi tuy từ trước đến nay tính tình hòa bạo, thế nhưng lần này nàng không có cách nào phản bác, rốt cuộc lần trước xuất hiện nghiêm trọng như thế sự tình, Lâm Tiên Nhi Liệt Thủ Đường Đường Chủ, cũng không thể cái gì cũng không làm, cái gì cũng không thử đi vấn hồi nha.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Trêu chọc năm gần đây năm có

Càng thêm đề cho Lâm Tiên Nhi cảm thấy có ý tứ sự tình là, rốt cuộc tới nơi này, cũng không phải rất nhàm chán, tối thiểu nhất còn có thể thấy được kia cái đam mê trâu bò Trần Phong.

Đi tới nơi này, mắng Phong Yến hơi dừng sau, Lâm Tiên Nhi tức giận trong lòng đánh tan hơn phân nửa.

Mục quang trong đám người quét mắt liếc một cái, lúc này mới phát hiện Trần Phong không biết lúc nào, đã là vụng trộm chạy trở lại.

Thấy được Trần Phong đang tại trực câu câu nhìn mình chăm chăm, Lâm Tiên Nhi như cũ là không có sắc mặt tốt, bản lấy khuôn mặt, lạnh lùng trừng Trần Phong liếc một cái.

Cứ như vậy, cuộc thi một chuyện, tại Lâm Tiên Nhi bạo lực dưới cổ tay, lần nữa bắt đầu.

Thẩm Bích Dao lúc này cảm kích nhìn Lâm Tiên Nhi liếc một cái, nếu là không có Lâm Tiên Nhi xuất khẩu tương trợ, không thể nói trước sẽ để cho Thẩm Bích Dao đại phí miệng lưỡi một phen, hiện giờ được rồi, người ta Lâm Tiên Nhi một câu, liền đem lộn xộn cục diện dọn dẹp.

Hắng giọng một cái, Thẩm Bích Dao mỉm cười nói: "Bởi vì sự tình phát đột nhiên, cuộc thi bị cắt đứt, kinh thương lượng ném đem tiếp tục, có ít người chạy trốn tài liệu luyện khí có mất đi tình huống, cho nên thời gian định vì hai ngày, hai ngày sau đó đưa ra đồ vật quyết định thành tích cuối cùng."

Cuộc thi bởi vậy liền chính là bắt đầu.

Mà những cái kia hợp tác ngộ hại, đang thi trong quá trình, có thể tự do tổ hợp tân hợp tác, điều kiện này tương đối nhân tính hóa, rốt cuộc ở lần trước trong cuộc thi, hợp tác ngộ hại, cũng chỉ có thể là một mình hoàn thành nhiệm vụ, nếu như nói như vậy, một người hoàn thành hai người tài năng việc làm, quả thực có chút khó càng thêm khó, mà hiện giờ ngược lại tốt rồi, hợp tác đã không còn, một lần nữa sẽ tìm chính là, không cần xoắn xuýt.

Nghe được Thẩm Bích Dao lão sư an bài, đông đảo đệ tử cũng là nội tâm không có ý kiến, nhao nhao là chờ xuất phát, hướng nguyên lai phân công khu vực tứ tán mà đi.

Trần Phong vội hợp kéo Nhạc San San rời đi tập kết địa điểm, không chút nào đi cố kỵ cái khác đệ tử mục quang.

Mà Nhạc San San vẫn là lần đầu tiên bị người như thế dặt tay, hơn nữa còn là trong một trước mặt mọi người, không thể không nói, Nhạc San San khuôn mặt, nhất thời trở nên đỏ bừng vô cùng, nhiều lần muốn từ tay của Trần Phong trên tránh thoát xuất ra, thế nhưng là tay của Trần Phong khí lực thật lớn, tránh thoát mấy lần đều lấy thất bại chấm dứt.

Vụng trộm nhìn Trần Phong liếc một cái, Trần Phong cũng không có biểu lộ ra quá nhiều tâm tình xuất ra, có chi bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh, thật giống như nhàn nhã tản bộ đồng dạng.

Nhạc San San lúc này mới thoáng buông xuống một ít tâm, nếu là Trần Phong biểu hiện mừng rỡ như điên, như vậy liền chứng minh hấn đối với chính mình trong lòng còn có ác ý, tuy nghĩ như vậy, nhưng Nhạc San San nội tâm thâm xử, lại có một cỗ không hiểu thất vọng.

Một người nam nhân nếu là đứng một nữ nhân làm như không thấy có tai như điếc, kia ý vị như thế nào nha.

Đi rất lâu, thẳng đến đi ra tất cả mọi người tầm mắt, Trần Phong mới đưa tay của Nhạc San San buông ra.

Nhạc San San nội tâm đột nhiên không còn, vừa rồi vấn đề kia, thẳng đến lúc này lúc này như trước Triền Nhiễm tại Nhạc San San trong óc, hiện giờ Trần Phong đột nhiên buông lỏng ra tay của mình, Nhạc San San trong nội tâm, rồi đột nhiên dâng lên một loại buồn vô cớ cảm giác mất mát, chỉ bất quá loại cảm giác này trôi qua tức thì.

"Đừng phát ngậy người, trên đường đi đều là không yên lòng bộ dáng, người quên người tới nơi này là làm nghề gì không." Trần Phong đồ ập xuống chính là một trận giáo huấn.

Nhạc San San ấp úng nói không ra lời, khuôn mặt lại càng là xấu hổ vô cùng.

"Người là người dự thi, tại sao có thể như thế không hơn tâm đó!" Trần Phong khí rào rạt nói, phảng phất cuộc thi không thông qua sẽ có hậu quả nghiêm trọng không phải Nhạc San San, mà là hấn Trần Phong.

Nhạc San San nghe được Trần Phong nói như vậy, rồi mới bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng là hít sâu một hơi, biểu lộ ra nghiêm trang bộ dáng xuất ra.

Lông mi thật dài, một đôi mỹ lệ mắt to đen nhánh, như là rất biết nói chuyện đồng dạng, để lộ ra Băng Thanh của nàng Ngọc Khiết, vừa đứng vòng eo, đầy đặn đứng ngạo nghễ bộ ngực sữa, cùng với tuyệt mỹ dung nhan, không khỏi tại hướng thế nhân biểu hiện ra Thượng Đế đối với nàng sùng ái.

Lúc này chỉ thấy nàng lông mày kẻ đen cau lại, từ trong trư vật giới chỉ, lấy ra một tờ thô ráp địa đồ xuất ra.

Dựa theo trên bản đồ hướng dẫn tra cứu, cùng với cuộc thi cần có tài liệu phân bố, hai người vừa đi, một bên tìm kiếm lấy cần tài liệu.

Ngày hôm nay, là Trần Phong trọng sinh đến nay vô cùng bình thản một ngày.

Cả ngày thời gian, đều tại vô tình bên trong vượt qua.

Duy nhất đáng nhắc tới sự tình là, đụng phải một cái đồng học.

Vốn tại đây dạng Sâm Lâm Chi, khắp nơi đều là Thiên Hạc học viện đệ tử, đụng phải một cái đồng học, vốn cũng không có cái gì tốt lý kỳ là.

Thế nhưng bạn học này, cho Trần Phong một cái rất là ấn tượng khác sâu.

Cụ thể xảy ra chuyện gì, thời gian là lúc trưa phân ra.

Bởi vì trời nóng nực, Trần Phong cùng Nhạc San San hai người dưới tàng cây ăn thu thập tới quả dại, đang tại hóng mát, hoàn cảnh nơi này hết sức không sai, tại bên bờ vực, gió mát từ từ, rất là thoải mái mát mẻ.

Mà lúc này đây, Trần Phong cảm thấy sau lưng có dị động, quay đầu Tần Tốc nhìn lại, nhất thời bốn mắt nhìn nhau.

Tại bên cạnh vách đá, duỗi ra một khóa đầu, người này rồi bù, bất quá có thể từ hấn lộ ra non nửa kéo thân thể nhìn ra, người này cũng là Thiên Hạc học viện đệ tử.

"Người tại làm gì vậy." Trần Phong có chút hăng hái hỏi, chẳng lẽ gia hỏa này đang luyện tập leo núi sao.

Mặc dù nói, có rất nhiều tài liệu, đều tại hiểm trở địa phương, như là vách núi vách đá gì gì đó, nhưng thu thập một chút tài liệu, không nên chặt vật như thế mới phải.

Người kia thấy được Trần Phong, ấp úng, hai mắt sáng lên, giống như thấy được thần tượng đồng dạng, "Oa, người là Trần Phong a, chúng ta là đồng học nha, ta là Chu Quang Triệu, tại lớp rất nổi danh khí đích ah."

Nói chuyện, Chu Quang Triệu tựa hồ cũng phát giác được hình tượng của mình không thể nào hảo, hơn nữa lúc này ở Trần Phong bên cạnh, thế nhưng là

có lớp hoa khôi lớp trường học hoa hậu giảng đường Nhạc San San ở đây, tiềm thức, vươn tay ra sờ chính mình sáng mờ mắt thế nhân hai mắt kính điểm kiểu tóc, tay vừa va chạm vào tóc, cả người chính là lần nữa rơi xuống vách núi.

Trần Phong trừng mắt, đầu có chút không rõ, vội vàng đi qua, này vừa nhìn phía dưới thế nhưng là lưu lười không thôi, này vách núi, ít nhất cũng có mấy trăm Mễ Ba, cao như vậy cao độ hạ xuống, không nói có thể hay không ngã chết, có thể hay không leo lên rồi thật đúng là một vấn đề.

Nhìn nhìn sâu không thấy đáy vách núi, Trần Phong tiếc hận lắc đầu, thờ dài nói: "Chỉ số thông minh là cứng rắn tồn thương."

Nhạc San San ở một bên phiết lấy khá ái miệng nhỏ, thanh âm nhu nhu nói: "Xem ra thích chừng diện cũng là một cái trí mạng sai lầm."

Cứ như vậy, hai người tại bên bờ vực đợi đến buổi tối, còn không có Chu Quang Triệu bóng dáng, nhìn một chút thời gian, Trần Phong nói: "Xem ra nay cái hắc là leo không được, thật không biết hắc là ngày nào đó té xuống, bò lên khẳng định phí không ít khí lực."

Nhạc San San cũng là phụ họa theo đuôi nói: "Nhìn dáng vẻ của hắc, hắc là vừa đi tới đây, liền từ ở đây té xuống, thật vất vả bò lên, chưa từng nghĩ quá kích động, sau đó. . ."

Nhạc San San không có nói tiếp, chỉ cảm thấy người với người trong đó, vẫn có nhất định chênh lệch.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Để Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 190: Động phòng hoa chúc

Hai người đối với vách núi phương hướng cao giọng cáo biệt, sau đó liền thừa dịp lúc ban đêm sắc không có hoàn toàn bao phủ xuống trước khi đến, vội vàng chạy về trong sơn động.

Ban đêm dã thú tung hoành, dùng chân tại dã ngoại nguy hiểm trùng điệp, bất quá khá tốt sơn động ngay tại không xa địa phương, chỉ chốc lát sau thời gian, hai người chính là lần nữa đuổi đến nơi này.

Nhìn nhìn ngấm đen cửa động, Nhạc San San có chút sợ sệt bộ dáng, đầu dựa cũng không biết đang suy nghĩ gì, lộ ra một bộ khó có thể đoán thần sắc.

"Người ngu ngốc đứng ở nơi này làm gì vậy." Trần Phong đi vào bên trong một lần, cũng không có phát hiện cái gì dã thú tiến công bộ dáng, hài lòng đi ra, thấy được Nhạc San San vẫn còn ở cổng môn ngăn người, bất mãn mà hỏi.

"A? Ta, ta không sao nhi nha." Nhạc San San thần sắc cổ quái.

Sơn động sơn động, động phòng hoa chúc là không phải chính là chỉ sơn động đâu này?

Căn cứ trong sách ghi lại, động phòng hoa chúc một từ tồn tại, là một cái mười phần đã lâu chuyện xưa.

Có lẽ là rất sớm trước kia, có một người Vương Tử bốn phía Vân Du, tại đi đến một mảnh nơi chốn nuôi thời điểm, bỗng nhiên vấn đạo một luồng mùi thơm.

Vương Tử đọc lỗ nhìn lại, ở phía xa đang có một cô gái, cầm trong tay hỏa chủng đi lại thon dài, Vương Tử nhất thời vì nữ tử tuyệt mỹ dung nhan làm chấn kinh.

Vừa hỏi, Vương Tử mới biết được, cô gái này dĩ nhiên là Thiên Giới hạ phạm tiên nữ.

Từ nay về sau Vương Tử ngày đêm tưởng niệm, mỗi ngày trà không nhớ cơm không nghĩ, chỉ vì có thể nhìn thấy tiên nữ một mặt.

Một lòng muốn gặp được tiên nữ Vương Tử, xa cách triều đình, đi ra cung điện, bước trên tìm kiếm tiên nữ lộ trình.

Vương Tử tìm thật nhiều năm, hắc lúc này, đã không có một cái Vương Tử xứng đáng khí độ, giống như là một cái khổ hạnh tăng.

Người không có đồng nào hắc, tại một cái mưa to mưa lớn ban đêm, trong lúc vô tình phát hiện một cái sơn động.

Sơn động cổng môn, không biết dùng phương pháp gì, khắc dấu cứng cáp hữu lực và ôn nhuận như nước ba chữ lớn, giấu tiên động, Vương Tử đại hỷ, thích thú cuống quýt bước vào.

Vương Tử bước vào trong đó, đánh lửa, vì đen xì như mực son động, mang đến hỏa chủng.

Khi ánh lửa sáng lên trong tích tắc, Vương Tử kinh ngạc phát hiện, hắc đầu khổ tìm kiếm Tiên Tử, đang tại trên thạch bích.

Trên thạch bích, tiên nữ sắc mặt thống khổ vạn phần, mà ở trên người nàng, vậy mà quần quanh lấy một mảnh Thất thái Cự Mãng.

Mặc dù chỉ là một bức tranh, nhưng chấn kinh trình độ để cho Vương Tử thiếu chút nữa phong độ.

Vương Tử không do dự chút nào, rút ra dao găm trong tay, liền nghĩ đem kia Thất thái mãng xà từ tiên nữ trên người chặt xuống.

Một dao chém đi xuống, vậy mà biến cố xoay mình thẳng.

Cái kia Cự Mãng vậy mà duỗi ra có chứa răng nanh miệng lớn dính máu, một ngụm hướng Vương Tử nuốt qua.

Vương Tử đáng người khôi ngô, người cao mã đại, nhìn thấy Cự Mãng mặc dù có điểm sợ hãi, thế nhưng lúc này lòng đầy căm phẫn cũng không thềm nghĩ nữa quá nhiều, vung đao cùng Cự Mãng quần chiến lên.

Bất quá Cự Mãng cuối cùng liền tiên nữ cũng có thể đánh bại, làm sao có thể đánh không được Vương Tử nha.

Vương Tử bị Cự Mãng một ngụm nuốt vào trong bụng.

Mà ở Cự Mãng trong bụng Vương Tử, tại tiến nhập Cự Mãng trong bụng lúc trước nói một câu nói, "Ta cho ngươi Khi đồ ăn, thỉnh ngươi buông tha cái cô nương này."

Cự Mãng cũng không có nghe hiểu lời của hắn, ngược lại là một ngụm cắn xuống.

Mà đúng lúc này, đâm rách Vương Tử răng nanh, nhất thời như bị điện giật đồng dạng, Cự Mãng vô cùng thống khổ trên mặt đất lăn qua lăn lại, mà Vương Tử lại thừa cơ từ miệng Cự Mãng tránh thoát xuất ra, đem Cự Mãng loạn đao đâm chết.

Mà tiên nữ lúc này cũng là tỉnh lại, liếc nhìn Vương Tử, hai người chính là vừa thấy đã yêu.

Lúc này bên ngoài mưa to mưa lớn, liền tiếp mấy ngày mưa to đều chưa từng ngừng, cảm tình từ từ thâm hậu hai người, quyết định ở nơi này trong son động thành hôn.

Vương Tử tưởng mạo đường đường người cao mã đại đáng người khôi ngô, tiên nữ mỹ lệ động lòng người đáng người yếu điệu cử chỉ cao nhã, tại bọn họ thành hôn một khắc này, trong khoảng thời gian ngắn. Mấy ngày liền âm trầm thời tiết, nhất thời tan thành mây khói, tường vân lượn lờ bách điều trời lên, đến chạng vạng tối, lại càng là trời giáng dị tượng, kết loan thời điểm, một đám thần hỏa đột nhiên tại đỉnh động, chói mắt chói mắt, chói lọi.

Mà chính là từ khi đó bắt đầu, đêm động phòng hoa chúc mới có này được.

Nghĩ đến Thần Thoại đồng dạng tình yêu chuyện xưa, Nhạc San San trong mắt thần quang rạng rỡ, khuôn mặt ửng đỏ.

Mà Trần Phong lại ngồi xổm góc tường, nhìn cũng không nhìn Nhạc San San liếc một cái, lúc này Trần Phong, đang tại vui đầu mười phần chăm chú đào cổ trong tay đồ vật.

Nhạc San San nhìn bỏ đi, tự nhiên là đánh trong tưởng tượng chửi rủa Trần Phong không hiểu phong tình, như thế Tinh thần như thế đêm, như thế giai nhân như thế nơi yên tĩnh, ngốc từ cũng chỉ là như thế như vậy thờ ơ, hắc còn là không phải nam nhân?

Sau một khắc, Nhạc San San chính là bị chính mình một hoang đường vô cùng ý nghĩ lại càng hoảng sợ.

Bất quá, điều này cũng khó trách, cái nào thiếu nữ không suy nghĩ về tình yêu đâu, huống chi là tại hoàn cảnh như vậy, có chút ý nghĩ cũng là bình thường.

Son động chính giữa, lúc này đã dâng lên một đoàn đồng lửa, lúc sáng lúc tối, Nhạc San San cũng không có thấy rõ ràng Trần Phong đang làm gì đó.

Lòng hiếu kỳ thúc đẩy, Nhạc San San hướng Trần Phong vị trí, lặng lẽ di động một chút, bất quá cự ly hay là quá xa, nàng lại không tốt trực tiếp đi qua, nói như vậy, như vậy chính mình dường như đối với Trần Phong tên ngốc có ý đồ gì tựa như, Nhạc San San cũng sẽ không như thế bỉ ổi, vì vậy chỉ có thể là mỗi lần di động một chút.

Lúc nàng rốt cục di động đến Trần Phong bên người thời điểm, Nhạc San San nhất thời lên tiếng kinh hô.

Nhạc San San kinh ngạc không phải Trần Phong đến cỡ nào soái, cỡ nào mê người, mà là Trần Phong trong tay đồ vật.

Một khối thú cốt cùng một khối hồn mộc cùng một khối chậu rửa mặt đại kết tinh, những vật này chợt nhìn đến, bình thường vô cùng, thế nhưng liên tưởng đến mình tại trên cây nhìn thấy hàng mẫu, cùng với miêu tả, Nhạc San San nhất thời hiểu được, đây chính là trăm năm khó gặp thứ tốt.

"Người từ chỗ nào nhi làm cho, thật sự là thần, loại vật này người cũng có thể như vậy đến, ta đối với người thật sự là lau mắt mà nhìn, có thể hay không để ta sờ sờ?" Nhạc San San khó có thể che dấu trong nội tâm kích động, như là một cái tiểu cô nương đồng dạng làm nũng, vừa giống như một cái khát khao khó nhịn thiếu phụ, đang tại khẩn cầu cam lộ.

Trần Phong nghe được Nhạc San San kia tê tê đại đại thanh âm, cùng với kia phun tại trên mặt nhiệt khí, cùng với cảm giác Nhạc San San đưa qua tới mềm mại không xương tay, nhất thời khí huyết cuộn cuộn, máu mũi thiếu chút nữa là phun ra, bất quá may mà Trần Phong hết sức có kinh nghiệm, rốt cuộc cùng như thể mỹ nữ cùng ở một phòng, Trần Phong đã sớm không biết lưu qua bao nhiêu lần máu mũi, từ hần có thể như thể dày công tôi luyện không chế được liền có thể nhìn ra a.

"Người nói chuyện có thể hay không chú ý một chút, ta như vậy ngây thơ tiểu nam sinh, đều thiếu chút nữa bị người nói dối." Trần Phong không trả lời thẳng Nhạc San San vấn đề, ngược lại là nghiêm trang cả người lẫn vật vô hại phản nản nói.

Xác thực như thế, Phong Viêm Vũ Đế bản thân tuy Việt nữ vô số, thế nhưng bây giờ là Trần Phong á..., thân thể này nhưng vẫn là tiểu nam sinh nha, cho nên nói ngây thơ tiểu nam sinh cũng không tính quá mức.

Nhạc San San nghe xong, trợn mắt nhìn thẳng, trong nội tâm âm thầm nói thầm, liền người này giun để dạng, cho dù rõ rệt nói với người cũng không thấy được hội lý giải a?

Bất quá, Nhạc San San chỉ là trong lòng nghĩ nghĩ mà thôi, cũng không dám đối với Trần Phong nói thẳng mà chống đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 191: Ấn hồn khí

Nhìn thấy Trần Phong cả người lẫn vật vô hại bộ dáng, Nhạc San San một bộ điều ngoa công chúa bộ dáng, một bả từ trong tay Trần Phong đem bảo bối đoạt lấy, trong miệng tắc tắc kêu kỳ lạ nói: "Thật không biết người chỗ nào làm được vận khí tốt, tuy ta chỉ là một cái Tiểu Tiểu Luyện Khí Sư, thế nhưng liếc thấy tới đây đều là khó được vật báu vô giá, người từ chỗ nào nhi lấy được?"

Con mắt của Nhạc San San sáng lóng lánh, tựa hồ có một đoàn hỏa đang tại nóng rực thiêu đốt lên.

Khả năng kia hỏa chỉ là trong động đồng lửa, mà không phải cái khác, rốt cuộc Trần Phong thế nhưng là một cái ngây thơ tiểu nam sinh.

"Ta muốn nói gió lớn thổi tới người cũng không tin, bất quá bây giờ để ta hao tổn tâm trí sự tình là, này mấy cái đồ vật nên dùng như thế nào mới tốt." Trần Phong niu lấy tóc của mình hỏi.

Nhạc San San cười hắc hắc: "Người đem những cái này cho ta đi."

"Vì cái gì?"

"Người không biết thứ này làm gì vậy dùng, nhìn người thống khổ như vậy, ta đây là vì người chia sẻ thống khổ nha." Nhạc San San hướng dẫn từng bước, nhìn về phía Trần Phong ánh mắt, thật giống như thấy được một cái di động đại bảo tàng.

"Thôi đi, ta đã có ý định, chỉ là không biết như thế nào áp dụng." Trần Phong trầm tư nói.

"Hả? Đã có ý định, như thế bảo bối luyện chế ra đồ vật, nhất định không phải Phàm Phẩm, người nhanh chóng nói một chút, để ta mở rộng tầm mắt một chút." Nhạc San San khuôn mặt chờ mong, thật giống như tiểu nữ hài nhi đang tại đau khổ cầu khẩn đại ca ca, vì nàng biểu diễn đại biến người sống.

"Ta là nghĩ, đem này ba cái đồ vật đều dung hợp cùng một chỗ sẽ là hiệu quả gì."

Lời của Trần Phong vừa nói xong, trên đầu liền đã trúng Nhạc San San trùng điệp một cái bạo lật.

"Người tại sao đánh ta?" Trần Phong nổi giận.

"Đầu của người tú đầu, ta giúp người mở mang khiếu."

"Người không có cảm thấy ta ý nghĩ này thật vĩ đại sao?"

"Không có, tương phản, ý nghĩ này, vô cùng ngu ngốc." Nhạc San San không thể hoài nghi nói qua.

Trần Phong cũng là cảm thấy ý nghĩ này rất mạo hiểm, thế nhưng không biết vì cái gì, vừa về tới sơn động, lấy ra mấy cái tài liệu thời điểm, hắn đã cảm thấy hần là như vậy thử một chút, không hiểu muốn thử một chút.

Nhạc San San đối với Trần Phong ngu ngốc hành vi, rất là căm tức, chặt chẽ đem ba cái bảo bối xúm lại trong ngực, sợ Trần Phong hội cướp đi.

Khốc tượng mạng lưới * vịnh cửu miễn K: Phí nhìn tiểu Q nói O

Gọi cảm hồng nhuận cái miệng nhỏ nhắn lại càng là tí, nũng nịu nói: "Đồ dân, ngu ngốc, cà chua ăn thật ngon, trứng gà cũng ăn thật ngon, thịt thịt cũng ăn thật ngon, thế nhưng cà chua trứng trắng ăn thật ngon, cà chua xào thịt còn có thể ăn sao?"

Trần Phong sờ lên có chút chết lặng đầu, như có điều suy nghĩ nói: "Không thể ăn, thế nhưng trứng gà, thịt thịt, dưa leo, cà chua, mộc nhĩ, đặt ở một chỗ, chính là một tu thịt nha."

Nhạc San San á khẩu không trả lời được.

"Trên đời vốn không có đường, đi nhiều liền có đường, người sở dĩ nói ta là ngu ngốc, là bởi vì dựa theo suy nghĩ của người hình thức, chỉ là cảm giác này ba loại đồ vật không thể dung hợp cùng một chỗ, thế nhưng là cũng không có chân thực hành động chứng minh làm là không đúng như vậy, không có nghiên cứu, liền không quyền lên tiếng, cho nên, ta muốn thử một chút." Trần Phong theo lý cố gắng.

Nhạc San San há hốc mồm, đang muốn tổ chức ngôn ngữ phản bác.

Thế nhưng là Trần Phong luyện khí thủy tổ, không chút nào cho Nhạc San San cơ hội phản bác.

Tần Túc nói: "Tại luyện khí phương diện, cũng là như thế, người nhớ kỹ cho ta, ta giúp người thông qua nhị tinh Luyện Khí Sư khảo hạch, không chỉ là giúp người ăn gian đơn giản như vậy, ta chỉ là muốn cho người trình bày một cái phương pháp, một cái có thể cho người tại không có thời điểm của ta, đồng dạng có thể ứng phó khó khăn phương pháp."

"Thế gian mọi sự vạn vật, vốn là năm cây không nguyên, không có quá nhiều liên hệ, thế nhưng sở dĩ vài loại tài liệu, vài loại dược liệu có thể tổ hợp cùng một chỗ, luyện chế thành vũ khí hoặc là Đan Dược, là bởi vì có người thử qua, có người có can đảm đánh vỡ thông thường tiến hành thử, lúc này mới có hiện tại rất nhiều vũ khí cùng Đan Dược phương pháp luyện chế cùng với đan phương truyền lưu, liền lấy người nghe nhiều nên thuộc mà nói, "luyện khí theo rõ ràng chỉ võ Hồn Thuật luyện phương pháp " người biết a, đây là Phong Viêm Vũ Đế lần lượt thử phía dưới mới tổng kết ra tới luyện khí chi pháp, cũng không phải bảo thủ không chịu thay đổi phía dưới làm ra."

"Cho nên, từ trên tổng hợp lại, người muốn có dũng cảm đánh vỡ thông thường trói buộc giác ngộ, ta biết, ta hôm nay nói với người có khả năng hết sức khó có thể lý giải, thế nhưng ta hi vọng người có một ngày có thể minh bạch, ta này là vì tốt cho người, vì người có thể tại luyện khí một đường, có càng cao thành tựu, mà không phải cả đời đều sống ở người khác che chở phía dưới." Trần Phong ngữ khí hết sức kích động.

Hắn sở dĩ kích động, không phải bởi vì Nhạc San San đối với luyện khí một đường hiểu lầm, mà là đối với Nhạc San San như thế khô khan đầu óc tức giận, hắn Phong Viêm Vũ Đế năm đó thu đồ đệ, kia một cái không phải đầu óc thông minh tư chất xuất chúng thiên tài, nhưng là bây giờ ngược lại tốt rồi, như là Triệu Bằng cùng với Đào Đàm chi lưu, đều là gốc đến bình sinh hiếm thấy, mà hiện giờ đặc ý nhất Nhạc San San, trong đầu cũng là không thiếu cổ hủ, điều này thực để cho Trần Phong nổi giận.

Một trận răn dạy hạ xuống, Nhạc San San ngạc nhiên phát hiện, tựa hồ Trần Phong nói rất đúng, nằng vất hết óc, vậy mà không nghĩ được một tia có thể phản bác xuất ra, từ từ nằng cũng là cảm thấy, Trần Phong nói những cái này, hoàn toàn đều là đúng đấy.

Cứ như vậy, Nhạc San San lại bị Trần Phong tẩy não.

Không tại đánh giá giá trị kiên trì ý kiến của mình, Nhạc San San bắt đầu vì Trần Phong ý nghĩ mà cân nhắc hạ xuống.

"Nếu quả thật làm như vậy, căn cứ ta đối với này ba loại tài liệu lý giải, chúng từng cái thuộc tính đều là hết sức độc lập, muốn dung hợp, cần cân nhắc đến một cái trọng yếu tham số -- dung hợp tính, cho dù là thành công, căn cứ trước mắt tài liệu, có thể luyện chế ra một kiện Pháp Khí, cũng là mười phần khó được sự tình." Nhạc San San mặt mày ủ rũ.

Trần Phong ha ha cười cười, thấy được Nhạc San San bắt đầu đứng ở chính mình trận doanh, bị chính mình hoàn toàn tẩy não, Trần Phong hết sức vui vẻ, chỉ thấy hắn thần bí cười, đối với Nhạc San San chớp chớp mắt.

Nhạc San San không rõ ràng cho lắm, lên tiếng hỏi: "Ý của người là?"

"Hắc hắc, người có hay không nghe nói qua ấn hồn khí?" Trần Phong cười hi hi mà hỏi.

Nghe được ấn hồn khí ba chữ, Nhạc San San mục quang nhất thời ngưng tụ, thân thể hơi bị chấn động, trong chớp mắt đem miệng há trở thành o hình.

Với tư cách là Luyện Khí Sư như thế nào lại không biết ấn hồn khí tồn tại.

Ấn hồn khí mặc kệ vũ khí là cái gì phẩm cấp, chỉ cần có thể luyện chế ra đều là cực phẩm, có thể làm truyền thừa.

Mà trong Vân Thủy Thành, liền có như vậy một bả ấn hồn khí, đó chính là Viện Trưởng Đại Nhân vũ khí.

Nghe nói Viện Trưởng Đại Nhân vũ khí, lúc trước chỉ là Thanh Đồng cấp bậc vũ khí mà thôi, cùng thân phận Viện Trưởng Đại Nhân muốn so, coi như là đây phối hợp, thế nhưng không biết nguyên nhân gì, Viện Trưởng Đại Nhân đem vũ khí của mình giao phó linh hồn, cũng chính là vũ khí linh hồn, cũng có thể nói là vũ khí Vũ Hồn a, từ nay về sau, Thanh Đồng cấp bậc vũ khí, biến hóa nhanh chóng, trở thành Hắc Thiết Cấp cái khác vũ khí, hơn nữa theo người sử dụng tế luyện, còn có thể không ngừng đề thăng thuộc tính, không ngừng đề thăng lực công kích, là kiện hiếm có thần binh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Phung phí của trời 1

"Ấn hồn khí, đương nhiên nghe qua, chỉ là ta vẫn không thể đủ lý giải ý tứ của ngươi." Nhạc San San tự nhiên biết ấn hồn khí tồn tại, nhưng nàng cũng không có cảm thấy ấn hồn khí sẽ cùng Trần Phong trên xe cái gì quan hệ.

"Kế hoạch của ta chính là cùng ấn hồn khí có quan hệ a, bằng không thì ta xong rồi đi cho ngươi nói cái này, ta tưởng tượng, là đem cái này ba cái đồ vật dung hợp một chỗ, sau đó gia trì tại vũ khí của ta, đem ta Thanh Đồng cao giai bên trong nhất trâu bò tồn tại đó thẩm chiến đao, biến thành chân chính trên ý nghĩa Hắc Thiết Cấp vũ khí, nếu như có thể hóa hồn, chính là sản sinh Vũ Hồn, đẳng cấp sẽ không đề thăng, chỉ cần là bảo trì tại Thanh Đồng, ta đây há không phải rất thua thiệt." Trần Phong không cho là đúng tùy ý nói.

Thấy được Trần Phong như thế hơi hốt tốc độ, Nhạc San San chỉ cho là Trần Phong là đang nói đùa, cũng không có hướng tâm trong đi, chỉ là ngày ngốc gât gât đầu.

Trần Phong vừa nhìn Nhạc San San đều ủng hộ chính mình rồi, vội vàng là đã ra động tác 100% tinh thần, chuẩn bị động thủ luyện chế.

Trần Phong không ngừng từ trong trữ vật giới chỉ, móc ra đủ loại đồ vật xuất ra, như là Đoán Tạo Thai a, luyện khí dung dịch a, mật khí cần có một ít cơ bản tài liệu a các loại, cùng với kia cái hồn mộc, cốt giới, thuận tiện cũng từ Nhạc San San trong tay, tóm lấy kia cái chậu rửa mặt đại Hóa nguyên tâm hạch, cẩn thận từng li từng tí để ở một bên.

Nhạc San San từ kinh hi bên trong tỉnh ngộ lại, hỏi vội: "Ngươi làm gì, ngươi tới thật sự nha!" Nhạc San San một bộ không thể tin.

Rốt cuộc Trần Phong nói một ít lời, tí xú căn cứ cũng không có, làm như vậy quả thực quá vì mạo hiểm.

Muốn biết rõ, này ba cái đồ vật, vô luận kia cái nào đều là hiếm có bảo bối, để cho người bình thường nhặt được, khẳng định hảo hảo quý trọng hảo hảo bảo hộ, mà Trần Phong người này, lại chỉ là lấy ra làm thí nghiệm.

"Đúng vậy, đương nhiên là tới thật sự." Trần Phong đương nhiên nói.

Nhạc San San sắc mặt hết sức không tốt, tuy những vật này đều là Trần Phong, Trần Phong có tự do chỉ phối quyền lợi, thế nhưng trơ mắt nhìn Trần Phong ở chỗ này phung phí của trời, nói thật, Nhạc San San hay là một trăm không vui.

"Không nên không nên không được, ta không cho phép ngươi làm như vậy." Nhạc San San dứt khoát khóc lóc om sòm.

Trần Phong nhẹ nhàng nhú mày, hiện tại Trần Phong chủ ý đã định, muốn nghèo rớt mồng tơi, tên đã trên đây không phát không được, cho dù là Nhạc San San mọi cách cản trở, thế nhưng là Nhạc San San càng như vậy, chính là càng thêm tăng thêm Trần Phong muốn thử một chút ý nghĩ.

Người khác cũng nói có thể việc làm, thì không muốn làm, bởi vì tiên cơ đều không có, thật giống như ăn người khác nhai qua mản thầu, đàn độn vô vị.

Người khác cũng nói không thể làm, vậy có thể thử một chút đi làm, không cần đem tương lai thua ở nhu nhược, sức tưởng tượng có bao nhiêu, thế giới này liên lẩn đến bao nhiêu.

Bất kể như thế nào, hôm nay Trần Phong là nhất định phải Móa!

"Ta nói đi, liền thực hành, không được cũng được." Trần Phong bá đạo đem Nhạc San San ôm lấy, sau đó nhẹ nhàng đặt ở gian phòng một góc, Nhạc San San kinh ngạc đến ngây người, như là một cái bị lão sói xám bắt lấy bé thỏ con đồng dạng, điên cuồng giãy dụa, cho rằng Trần Phong là muốn mưu đồ làm loạn, thế nhưng là nghĩ lại lại có chút không đúng, vừa rồi Trần Phong vẫn còn ở hết sức chuyên chú nghiên cứu tân luyện khí cách điều chế, như vậy một lát sau, chắc có lẽ không sắc tâm nổi lên a.

Tấn Túc mở mắt ra, quả nhiên, Trần Phong đã quay người rời đi, hướng Đoán Tạo Thai Tấn Túc đi tới, bắt đầu kinh doanh.

Nhạc San San như nước trong veo con mắt lớn, xuất hiện ngắn ngủi ngốc trẻ, trong lòng có một tia vui mừng, nhưng càng nhiều dĩ nhiên là -- thất lạc.

"Nói như vậy, người đối với chính mình rất có lòng tin sao?" Nhạc San San không cam lòng lần nữa hỏi, rốt cuộc Trần Phong nói nha "Ta nói đi, liền thực hành, không được cũng được." đây là nói, hẳn rất có lòng tin rồi.

Ai ngờ, Trần Phong đầu cũng không có quay về, trực tiếp tới một câu: "Không có."

Nhạc San San á khẩu không trả lời được, chỉ có thể là lẳng lặng nhìn cái tên điên này phung phí của trời, thuận thế vẫn còn ở nội tâm cầu nguyện: "Lão thiên gia a, là ngốc tử chính mình phung phí của trời, không cần đem ta khí vận cũng cùng nhau lấy đi nha."

Ngoài miệng như vậy nói qua, thân thể của Nhạc San San lại là mười phần không thành thật hướng Trần Phong dựa sát vào tới.

Lúc này đang chuyên tâm gây nên chí nghiên cứu cái này Trần Phong, cũng không có chú ý tới Nhạc San San mờ ám

Hắn bắt đầu ở trên mặt đất ghi ghi vẽ vẽ tranh, rốt cuộc lần này luyện chế độ khó lớn hết sức, Trần Phong cũng không có nắm chắc được bao nhiêu phần, huống hồ hắn vẫn là lần đầu tiên bốc lên lớn như vậy hiểm, cho nên hắn hiện tại hết sức chú ý cẩn thận, sợ một chỗ xuất hiện sai lầm, dẫn đến vạn kiếp bất phục kết cục.

Nói vạn kiếp bất phục, e rằng có chút chuyện bé xé ra to, rốt cuộc Luyện Khí Sư tung hoành đại lục nhiều năm như vậy, vẫn chưa nghe nói qua ai luyện khí thời điểm chết ngửa mặt lên trời.

Tương phản, luyện khí người cùng người của Luyện Đan, mặc dù không có Thủ vũ hồn loại kia trời sinh cường hãn sức chiến đấu, thế nhưng Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư, cũng có chính mình bản thân ưu thế, đó chính là Vũ Hồn kiên cường dẻo dai độ, nếu so với Thủ vũ hồn cao rất nhiều, hơn nữa hiệu quả hết sức rõ ràng.

Tại cái này có rất ít người tế luyện Vũ Hồn đại lục, đối với Vũ Hồn phương pháp tế luyện là ít lại càng ít, cho nên tế luyện Vũ Hồn phương thức, hiển lộ như thế di chân trần quý.

Thế nhưng là người bình thường Vũ Hồn, đều là không thể thăng cấp, không giống Trần Phong Vũ Hồn, có thể không ngừng tấn cấp năng lực, cho nên bọn họ đối với Vũ Hồn tế luyện cũng không hà khắc, chỉ cần đủ là tốt rồi, cũng không bắt buộc.

Mà Trần Phong thì không đồng nhất, Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình càng cường đại, như vậy đối với Trần Phong thực lực sẽ đề cao càng nhiều, cho nên Trần Phong mới đem chính mình như vậy bận rộn như vậy sống bộ dáng, lại là nghiên cứu Luyện Đan gì gì đó, lại là nghiên cứu luyện khí gì gì đó, hẳn không phải tình lực tràn đầy, chỉ là muốn đề cho thực lực của mình mau chóng khôi phục lên.

Lúc Trần Phong tính toán sắp có nửa cái son động mặt đất, đem nửa cái son động mặt đất viết lung tung bừa bãi lộn xộn thời điểm, Trần Phong cho ra một cái kết luận, đó chính là làm như vậy, là có thể thực hiện, cũng không phải nói một tia cơ hội thành công cũng không có.

Thế nhưng mười phần đáng tiếc chính là, làm như vậy, tuy có thể thành công, thế nhưng tỷ lệ cực kỳ bé nhỏ, báo hòng tỷ lệ xác thực đánh cho kinh người, mặc kệ dùng phương pháp gì, đều là một cái mười phần hành động mạo hiểm.

Trần Phong chấp tay sau lưng, trong son động đối tới đối lui, mà Nhạc San San bị Trần Phong chuyển chóng vánh đầu hoa mắt, chính nàng lại bị Trần Phong như vậy ngủ không được, cũng chỉ có thể là tro mắt nhìn Trần Phong đi tản bộ.

"Nếu không, trước ngủ đi, bận rộn một ngày, người cũng mệt mỏi, ngủ một giấc, mình bạch đầu thanh tỉnh một chút, nói không chừng liền suy nghĩ mình bạch nha." Nhạc San San nhắc nhở, đương nhiên, Nhạc San San suy nghĩ cẩn thận, cũng không phải chỉ rõ thiên liền có thể suy nghĩ cẩn thận như thế nào luyện chế.

Mà là chỉ rõ thiên liền nghĩ mình bạch như vậy luyện chế là phung phí của trời.

Bất quá Trần Phong quả thực là có chút buồn ngủ, theo Nhạc San San như thế một chút nhắc nhở, nhất thời bối rối xoay mình thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Phung phí của trời 2

Bởi vì thâm phạm vi cũng không lớn, lại bởi vì vừa mới vừa mới mưa bên ngoài, buổi tối quả thực có chút lạnh, vì vậy hai người liền đưa lưng về phía lưng ngủ.

tư thế ngủ, đối với tại dã ngoại sinh tồn nam nam Nữ Nữ, cũng không phải rất chuyên gì quá phận tình, chỉ cần hai người ai cũng không nghĩ ngợi thêm, cũng sẽ không phát sinh chuyện gì.

Trần Phong đương nhiên không có ý kiến, có thể cùng Đại mỹ nữ lưng tựa lưng, tưởng tượng một chút đều là một kiện mười phần chuyện hạnh phúc.

Mà Nhạc San San, thông qua vài ngày ở chung, cũng là biết Trần Phong không phải loại kia thấy sắc lên tâm người, cũng là hết sức yên tâm cho Trần Phong phía sau lưng của mình.

Nằm xuống, cảm thụ được từ trên người Trần Phong truyền đến lửa nóng, Nhạc San San nội tâm chỗ sâu một chỗ nào đó, đột nhiên động một chút, không có bất kỳ dấu hiệu, nội tâm không hiểu dâng lên một tia dòng nước ấm.

"Đây là chuyện gì xảy ra, trước kia ngủ tại sao không có loại cảm giác này." Nhạc San San hết sức kinh ngạc.

Thoáng có chút non nớt khuôn mặt, không che dấu chút nào tuyệt mỹ dung nhan, lúc này thoát nhìn, khả ái, thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún), và mỹ lệ ôn nhu hào phóng, quả thực là ngưng kết trời cao đối với phẩm nhân tất cả sủng ái tại một thân.

Đồng dạng có cảm giác khác thường Trần Phong, cảm thụ được sau lưng mềm mại không xương cùng với mềm nhũn ấm áp, thân thể nào đó một vị trí, cũng là mười phần không nghe lời ngẩng đầu lên.

Trần Phong biết như vậy mơ tưởng hảo huyền, nhất là đối với một cái vị thành niên nữ hài nhi, là mười phần không đúng đích hành vi, vì vậy, Trần Phong nội tâm yên lặng niệm lên thanh tâm nguyên rủa, rất nhanh, kia cái dữ tợn đồ vật, liền quá khứ giả vờ gương mặt, thành thành thật thật ở lại đó.

Mà Trần Phong cũng là vì thế sâu sắc thờ ra một hơi.

Thế nhưng là, liền lúc Trần Phong cho là mình có thể hảo hảo ngủ một đại cảm thấy thời điểm, đột nhiên, bên hông xiết chặt!

Một đôi mềm nhũn bàn tay nhỏ bé, chẳng biết lúc nào đã tiến vào Trần Phong y phục, lặng lẽ từ phía sau đem Trần Phong bế lên.

Lúc ấy Trần Phong đầu trống rỗng, bất quá may mắn hắn còn là biết, sau lưng chính là một cái nữ hài nhi, mà không phải nam nhân cho nên không cần khẩn trương, nam nhân, chính mình sẽ lọt vào cường bạo lỗ (.) cục hoa khủng bố tao ngộ, mà nữ nhân ở sau lưng, cũng sẽ không cố kỵ cái này a.

Đang muốn trở mình đem người gia chủ động và nhiệt tình Nhạc San San cũng ôm lấy.

Thế nhưng là Trần Phong đột nhiên cảm thấy, từ miệng Nhạc San San phun ra ấm áp khí tức, không ngừng dồn dập lên, một tiếng đón lấy một tiếng, một tiếng cao hơn một tiếng.

Mà Nhạc San San trên thân thể nhiệt độ, từ ấm áp bắt đầu trở nên lửa nóng, và biến thành khô nóng, giống như là phát sốt.

Bất quá ngẫm lại cũng không có khả năng này.

Tu chân giả, thân thể tổ chất đều là rất mạnh vượt qua, tuy Nhạc San San chỉ là một cái Luyện Khí Sư, thuộc về Tu chân giả kẻ yếu, thế nhưng cũng đã thoát khỏi thân thể phàm thai nhu nhược thể chất, như cảm mạo phát sốt nhỏ như vậy bệnh, hoàn toàn sẽ không đối với một cái Tu chân giả có hiệu quả.

"Nàng đây là muốn làm gì vậy, khát khao khó nhìn sao? Không đúng a, bình thường thoát nhìn, Nhạc San San thế nhưng là thuộc về loại Băng Thanh kia Ngọc Khiết, thà làm ngọc vỡ không làm ngọc lạnh người a, như thế nào hôm nay. . ." Trần Phong trong đầu một đoàn bột nhão, loạn cực kỳ, không hiểu nổi chuyện gì xảy ra, chẳng lẽ mình rất tuần tú sao, soái đến để cho hoa hậu giảng đường đều chủ động cùng mình ba ba ba?

Không có đạo lý nha, đang lúc Trần Phong nghĩ ngợi lung tung thời điểm.

Đồng dạng cũng là nghĩ ngợi lung tung, còn có Nhạc San San.

Nhạc San San, nhắm mắt lại, ý thức có chút phiêu hốt bất định, nàng cũng không biết tại sao lại làm như vậy, chẳng qua là cảm thấy tối nay nàng có chút lạnh mà thôi, mà trên người Trần Phong hăm nóng.

Kỳ thật, Nhạc San San cái gì cũng không muốn làm, chính là tới lấy ấm, thế nhưng là ai mà tin đâu, chính nàng đều không tin.

Nhạc San San trong miệng mũi, phun ra tới khí tức, hết sức nhiệt tình cùng với lửa nóng, tuổi dậy thì Nhạc San San, thân thể phát dục hoàn mỹ, hơn nữa người lại là xinh đẹp Bê Nguyệt Tu Hoa, chỉ cần là nhìn lên một cái, liền có thể chảy máu mũi, hướng chi bị người như vậy đang lúc yêu nghiệt ôm vào một chút, Trần Phong vừa mới dưới sự khống chế đi bí ẩn bộ vị, lúc này lần nữa chiến ý dâng cao.

Bất quá, Trần Phong đương nhiên sẽ không đem như vậy không có chuyện xuất sắc tình, ngăn ở trên đầu của mình, ngược lại là mắng nổi lên tiền nhiệm

thân thể của chủ nhân, từ nơi này thân thể phản ứng tình huống đến xem, nhất định là một cái xử nam a này, sức chống cự kém mất mặt, như vậy Phong Viêm Vũ Đế đều có điểm nghỉ hồn phi phách tán.

Thế nhưng Phong Viêm Vũ Đế cũng không phải cái gì Chánh Nhân Quân Tử, cái gọi là động hồ ý kiến và thái độ của công chúng dừng lại hồ tại lễ, Phong Viêm Vũ Đế là không thêm để ý chút nào.

Vì vậy tại một hồi đấu tranh tư tưởng, Phong Viêm Vũ Đế lần nữa thừa nhận bản thân bây giờ là Trần Phong thân thể này chủ nhân thân phận.

Nếu như chiếm cứ thân thể của người ta, sẽ vì người ta mưu phúc lợi không phải, dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, nay cái liền đại triển thân thủ được rồi

Nghĩ thông suốt các nơi các đốt ngón tay, Trần Phong cũng không khách khí, một nắm chặt Nhạc San San bàn tay nhỏ bé, quả nhiên là mềm mại không xương, hơn nữa kia hai tay làn da bóng loáng mịn màng, thật giống như vừa mới sinh ra Anh nhi da thịt đồng dạng, tay kia cảm giác thật sự là hảo nhất lưu, để cho Trần Phong nhìn không được nhiều sờ hai thanh.

Thế nhưng là có thịt gà ăn ai còn ăn chân gà tử nha, Trần Phong đương nhiên không ngốc, theo cổ này tình tròng lên óc mạnh mẽ, Trần Phong một cái trở mình, cùng Nhạc San San tới một cái mặt đối mặt.

Từ đưa lưng về phía lưng, đến mặt đối mặt, có người cần cả đời, nhưng có người chỉ cần xoay người một cái, cho nên không có chuyện thời điểm, còn nhiều quay người.

Bởi như vậy, Trần Phong là có thể thấy rõ ràng Nhạc San San ngũ quan.

Không thể không nói, Trần Phong vẫn là lần đầu tiên khoảng cách gần như vậy quan sát Nhạc San San tinh xảo khuôn mặt.

Lúc sáng lúc tối đông lửa, Nhạc San San nhẹ nhàng nhắm mắt lại, tinh xảo miệng nhỏ, hơi hơi giương, thở khí như lan, nóng hổi khí lưu, không ngừng diễn tấu tại khuôn mặt của Trần Phong phía trên, như vậy Trần Phong nội tâm thâm xử, không ngừng dâng lên một cỗ ham muốn chiếm hữu, hận không thể đem Nhạc San San dung nhập vào trong thân thể của mình.

Nhẹ nhàng đưa tay, bắm vào Nhạc San San trên khuôn mặt.

Nhạc San San khuôn mặt, thật giống như Trần Phong tưởng tượng như vậy, mềm nhũn mềm mại, xúc cảm hết sức hảo, kia vô cùng mịn màng da thịt, để cho Trần Phong cũng không dám dùng sức đi đụng.

"A.... ." Tựa hồ là cảm nhận được Trần Phong ý đồ bất lương, Nhạc San San trong miệng phát ra một tiếng ngượng ngùng ngâm nhẹ.

Cái thanh âm này, tại đây dạng bầu không khí, thật giống như tại sôi trào nổi cháo bên trong gia nhập một giọt nước, tuy nước rất nhanh sẽ bốc hơi, ba phút? Thế nhưng tại cái đó nước tiến nhập dầu thời gian đoạn, phản ứng đương nhiên là vô cùng kịch liệt, trình độ kịch liệt khó có thể tưởng tượng!

Thân thể của Trần Phong, mất đi khống chế, bản năng đồng dạng, Tấn Tốc chấn, lấp, bịt Nhạc San San khéo léo đẹp dễ miệng.

Trong lúc nhất thời, Nhạc San San cũng là cảm nhận được từ Trần Phong trên môi truyền đến lửa nóng, trong thân thể huyết dịch đều hơi bị thiêu đốt lên.

Nhạc San San áp ứng muốn nói cái gì đó, thế nhưng là Trần Phong khó khăn đắc thủ, làm sao có thể cho Nhạc San San cơ hội?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 194: Nửa đường giết ra cái Trình Giảo Kim

Bát quá tay của Nhạc San San, đứng tại hai người thân thể trong đó, dùng sức vừa đẩy, hay là thoát đi Trần Phong miệng.

Nhạc San San từng ngum từng ngum thở phì phò, vừa rồi Trần Phong thế công quá mức hung mãnh, thiếu chút nữa đem Nhạc San San cho kim nén mà chết đương trường.

"Người làm gì thế nha." Nhạc San San biểu tình uyển chuyển nói, tuy nàng biết rất rõ ràng đây là đang làm gì đó, thế nhưng nàng trách cứ đến tột cùng là kỳ quái Trần Phong không hiểu cấp bậc lễ nghĩa, vẫn là tại kỳ quái Trần Phong động tác quá mà sống mãnh liệt đâu, cái này không được biết rồi.

Trần Phong trong nội tâm hết sức khó nhin, không trả lời thẳng Nhạc San San vấn đề, chỉ là hai tay duỗi ra xuất, trùng điệp đem Nhạc San San nhu nhược thân thể không có xương, toàn bộ ôm vào trong lòng.

Dưới đèn nhìn mỹ nhân, đẹp bảy phần, say ba phần.

Trong lòng nhìn mỹ nhân, mười phần toàn bộ nhờ nghe thấy.

Lúc này, Trần Phong mũi thờ chẳng những tại Nhạc San San miệng, trắng nõn cái cổ, cùng với bộ ngực sữa bụng dưới tới tới lui lui, mà một cái lửa nóng đầu lưỡi, lại càng là linh hoạt vô cùng tới tới lui lui cùng cái mũi của hắn làm lấy nhận không ra người hoạt động.

Thế nhưng rơi vào bể tình hai người, đều là bị loại kia huyền diệu vô cùng cảm giác đắm chìm vô pháp tự kiềm chế, đầu còn đi cổ kị rất nhiều.

Hai người bọn họ lúc này thật giống như hai cái sắp chết khát người, đang liều mạng hấp thu nguồn nước đồng dạng, điên cuồng từ thân thể của đối phương phía trên, hấp thu chính mình cần có chất dinh dưỡng.

Đương nhiên, đại thụ không phải một ngày liền trưởng thành, huy hoàng cũng không phải một ngày tạo nên, tình yêu này chén ngọt ngào rượu ngon, cũng không phải thoáng cái liền có thể nường ra.

Tại một lúc mới bắt đầu, Trần Phong miệng cái mũi thể công, bị Nhạc San San mãnh liệt phản kích, rốt cuộc nữ hài tử nha, tâm cơ rất cổ quái, rõ ràng nội tâm rất muốn, miệng lại phải mạnh mẽ phản đối.

Khi một cái nữ hài nhi nói người là người tốt thời điểm, người có khả năng minh bạch, nàng câu tiếp theo sẽ nói: "Ta nghĩ chúng ta không thích hợp cùng một chỗ, bất quá ta phát hiện chúng ta rất thích hợp làm bằng hữu."

Khi một cái nữ hài nhi cười mím nói: "Người thật là xấu, người là tên đại bại hoại, người là đại đồ đản." Các loại, người liền vùng trộm vui cười đi thôi, có nường này vừa ý người rồi.

Nhạc San San lúc này chính là như thế, trên miệng không ngừng nói qua: "Trần Phong người thật xấu, người là tên đại bại hoại, không muốn. . ."

Thế nhưng nói qua nói qua, hương vị liền thay đổi, về phần như thế nào biến thành, đương nhiên văn tự là có thể hoàn mỹ biểu đạt ra tới, tưởng tượng một chút, chói chang ngày mùa hè thổi qua một hồi gió mát, rét lạnh mùa đông, một vòng ấm áp dương quang, lúc người đưa thân vào loại kia xấu cảnh là cảm giác gì, như vậy Nhạc San San ngữ điệu chính là cái gì cảm giác.

Từ từ, hai người động tác bắt đầu trở nên thiếu nhi không nên.

Trần Phong được một tác lại muốn tiến một thước, công thành đoạt đất, cũng không thể đủ thỏa mãn.

Dứt khoát, Triền Nhiều cùng một chỗ hai người, dứt khoát trở mình, Trần Phong trùng điệp đem Nhạc San San đặt ở dưới thân, từng mảnh từng mảnh đem Nhạc San San y phục sinh mãnh xé mở, mà Nhạc San San lúc này quả thật thật giống như một cái tượng gỗ, chỉ là một bộ đảm nhiệm quần hái bộ dáng, không chút nào làm phản kháng, thậm chí từ nàng nhìn quanh sinh tình bộ dáng đến xem, còn giống như rất hưởng thụ bộ dáng.

Trần Phong rốt cuộc nhẫn không hạ xuống, vận sức chờ phát động, xách thương ra trận!

"Khục khục!"

Rất đột ngột, một cái tiếng ho khan.

Một nữ nhân tiếng ho khan.

Bất quá không phải Nhạc San San ho khan thanh âm, bởi vì Trần Phong ngăn chặn Nhạc San San miệng, dù cho Nhạc San San muốn ho khan, cũng là không phát ra thanh âm nào nha.

Mà từ cái thanh âm này truyền đến phương hướng, rất rõ ràng là ở ngoài cửa động mật.

Trần Phong đương trường nội tâm căng thẳng, lông mi hơi bị nheo một cái, toàn thân khí thế rồi đột nhiên tăng vọt.

Rốt cuộc, loại này xấu hổ sự tình, bị người đụng thẳng, chuyện này hậu quả, chỉ sợ sẽ không nói là nói mà thôi.

Bất quá, này ho khan thanh âm, cũng là nữ, Trần Phong nội tâm thầm nghĩ, nếu là người rất xinh đẹp, liền tha cho người khỏi chết, bất quá tội sống khó tha, hắc hắc. . .

Trong lòng nghĩ lấy những cái này có không có bừa bãi lộn xộn, Trần Phong cuống quít mặc quần áo xong, mà người ta Nhạc San San, khó khăn bị Trần Phong lột sạch quần áo, đang muốn thật mong chờ cái gì, cũng bị giữa đường ngoài ý muốn kêu ngừng, không nói ra được có nhiều xấu hổ, lúc này chính là đỏ lên một trương khuôn mặt, đang tại cuống quít ăn mặc y phục.

Trần Phong tùy tiện mặc vào một cái tay áo, liền không thể chờ đợi được nhắc tới trong tay đồ thẩm chiến đao hùng hùng hổ hổ xông ra ngoài.

"Là ai, cho lão tử đứng ra, nhìn lão tử không lấy hết y phục của ngươi, đem ngươi mông đít nhỏ. . ."

Trần Phong tiếng chửi bậy lập tức im bật, giống như bị người tạp chủ cái cổ.

Tiến tới, thanh âm trầm ngập kinh hi nói: "Thì ra là ngươi a Lâm Tiên Nhi! Hơn nửa đêm làm sao ngươi tới nhìn lên bồn suýt ca động phòng, chắc chắn, thật không như lời, ngươi là không phải tịch mịch, lại không có ý tứ nói, mới trốn ở chỗ này vụng trộm nhìn." Trần Phong sờ lên cằm, giúp đỡ Lâm Tiên Nhi tìm được giải vây lý do.

Nói thật, nghe được Trần Phong nói như vậy thời điểm, Lâm Tiên Nhi thật sự có một chương chụp chết Trần Phong xúc động.

Bất quá, năng hay là cố kiềm nén lại, bởi vì nàng hôm nay xác thực rất tịch mịch nha.

Trần Phong vốn tưởng rằng Lâm Tiên Nhi nghe được chính mình như thế chửi bới, nhất định sẽ mắng to một trận sau đó quay người rời đi.

Lại không nghĩ, người ta Lâm Tiên Nhi không có chút nào sinh khí đích bộ dáng, nghe được lời của Trần Phong, may mắn là thờ ơ, một bộ lạnh lùng như băng bộ dáng, không có chút nào đem Trần Phong tiểu giun dế dề vào mắt.

"Ta không cần tiến vào, cũng biết ngươi đang làm gì đó, không cần nhìn, cũng biết ngươi đang làm cái gì, tại sao nhìn lên một từ." Lâm Tiên Nhi thần nhiên nói.

Trần Phong không lời, trợn mắt nhìn Lâm Tiên Nhi liếc một cái, mỹ nữ này, không có gì không tốt, chính là thích xem không nổi người, sau đó giả bộ cao thâm, không chính là một cái Vô sư nha, về phần như vậy xấu, ta còn là Vũ Đế lạc, ngươi thấy ta có qua khoe khoang mà, bất quá Trần Phong cũng sao giống như nói vậy, rốt cuộc, làm người hay là điệu thấp một chút hảo, nhất là hướng hân bên trong nhất thời bán hội không thể lên giọng người đến nói.

"Hai người các ngươi quan hệ trong đó, tốt nhất không chế tại khoảng cách nhất định, nói cách khác, ngươi nhất định sẽ hối hận." Lâm Tiên Nhi nhắc nhở.

Không sai, từ Lâm Tiên Nhi trong giọng nói, quả thật có thể đủ nghe được, Lâm Tiên Nhi là đang nhắc nhở, mà không phải đang uy hiếp.

"Vì cái gì." Trần Phong cũng không thỏa hiệp.

Hắn Trần Phong, nhìn thấy Nhạc San San nhìn một lần, đã sinh ra tình cảm, hơn nữa thời gian dài như vậy kết giao lịch trình, hai người giúp đỡ lẫn nhau tổ, điều này chẳng lẽ còn không tính chân ái sao? Là chân ái vì cái gì không thể đủ cùng một chỗ, vì cái gì?

"Vì cái gì, ngươi vậy mà hỏi vì cái gì, lấy ngươi kiến thức, ngươi nên biết." Lâm Tiên Nhi chỉ nhìn thấu, cũng không có tính toán nói thấu.

"Ta không rõ, ngươi thích nói đã nói, không thương nói liền đi nhanh lên đi, lưu lại mang thai ta cũng không chịu trách nhiệm." Trần Phong một bộ lưu manh bộ dáng, hẳn biết mình đánh không lại người ta Lâm Tiên Nhi, và không quen nhìn nàng, vì vậy cũng chỉ có thể đùa nghịch lưu manh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 195: Cửa vào Thành Chủ Mộ

"Nhạc San San là thuộc về đại người của gia tộc, hôn nhân của nàng, nàng không thể làm chủ, nàng tương lai muốn gả cho, nhất định là bối cảnh thực lực đều xứng đôi cái loại kia, rốt cuộc nước hướng thấp vị trí lưu, người thường đi chỗ cao, bất luận kẻ nào cũng sẽ không coi trọng ngươi cùng nàng a, ngươi bây giờ đã bị gia tộc vứt bỏ, bị người của gia tộc gạt bỏ, trong gia tộc vị trí cũng đã không còn tồn tại, ngươi còn có tư cách gì có được nàng?" Lâm Tiên Nhi lông mày nhướng lên, không buông không bỏ nói.

"Về nàng tương lai muốn gả cho ai sự tình, ngươi không thể thay nàng làm chủ, gia tộc của nàng cũng không thể thay nàng làm chủ." Trần Phong đương nhiên nói.

"Vậy ai có thể, ngươi?" Lâm Tiên Nhi khinh thường mà hỏi.

"Ta cũng không thể, muốn xem chính nàng." Trần Phong như thế nói.

"Mặc kệ như thế nào, nàng cũng sẽ không gả cho một cái bị khu trục xuất gia tộc người." Lâm Tiên Nhi nói.

Trần Phong không lời, về phần bị đuổi ra gia tộc sự tình, tại hắn vừa mới chiếm giữ cổ thân thể này thời điểm, liền đã biết, dưới cái nhìn của Trần Phong, khoản này sổ sách sớm muộn là có thể coi là.

Bị người giống như đồ bỏ đi chạy tới chạy lui, loại cảm giác này hết sức không tốt, tuy hiện tại Vũ Hồn đã thức tỉnh, thế nhưng lấy thực lực bây giờ về đến gia tộc, như cũ là mặt không ánh sáng cục diện, cho nên Trần Phong có thể trở về, nhưng không phải hiện tại.

"Cuối cùng có một ngày, ta sẽ đường đường chính chính trở về, nhưng không phải hiện tại." Trần Phong nói như đinh chém sắt.

Về đến gia tộc, thứ nhất dạ dạ mà sống trước Trần Phong làm xong cuối cùng một việc, thứ hai là vì chính mình tranh giành một hơi.

Cho nên, chuyện này mặc dù Lâm Tiên Nhi không nói, hắn Trần Phong cũng là muốn đi làm.

"Vậy chờ người trở về đang suy nghĩ những cái này tư tình nhi nữ a, người làm như vậy, không chỉ là hại Nhạc San San, lại càng là hại người rồi." Lâm Tiên Nhi một bộ giáo huấn giọng điệu nói.

Bất quá dưới cái nhìn của Trần Phong, hôm nay Lâm Tiên Nhi có vẻ như có chút kỳ quái, những cái này kỳ quái biểu hiện ở thần sắc phương diện, chẳng lẽ Lâm Tiên Nhi ghen? Hay là khác biệt cái gì.

"Người hôm nay tới nơi này, không phải là muốn nói cho ta biết những điều này a, người chắc có lẽ không nhầm chán như vậy mới đúng, một cái Đại Vũ Sư, có rất nhiều chuyện cần phải đi làm, chạy tới giáo huấn ta, ta nghĩ người cũng không hảo tâm như vậy." Trần Phong nói.

Dù sao lấy Lâm Tiên Nhi hỏa bạo tính cách, chạy tới nói vậy chút có không có sự tình, nghe liền hết sức khôi hài, rốt cuộc vô luận Nhạc San San như thế nào, cùng với Trần Phong như thế nào, cũng sẽ không cùng Lâm Tiên Nhi nhắc lên một mao tiền quan hệ mới phải.

Lâm Tiên Nhi nghe được Trần Phong như thế nói đến, trên mặt thần bí thần sắc, biến thành quỷ dị mỉm cười, đối với Trần Phong câu một chút ngón tay, ý bảo Trần Phong chú ý không nói lời nào.

Thấy được Lâm Tiên Nhi lén lút bộ dáng, Trần Phong cũng có chút làm không rõ ràng, tính tình cổ quái Đại mỹ nữ, hiện giờ đây là làm cái gì hoa dạng, liền đi theo Lâm Tiên Nhi bước chân đi tới.

Trần Phong quay đầu lại nhìn về phía Nhạc San San nói: "Người tại chỗ này đợi ta trong chớp lát, rất nhanh sẽ trở về, một mình người cẩn thận."

Lúc này Nhạc San San, trên mặt ửng đỏ còn chưa hoàn toàn rút đi, tại cửa động ra, một bộ nũng nịu bộ dáng, rất là khả ái, ta thấy vừa yêu vừa thương như vậy Trần Phong cũng không muốn rời đi, rốt cuộc như vậy một cái Đại Mỹ Nhân đang tại trực câu câu nhìn mình chăm chăm, người nam nhân nào còn có thể đi chuyển bước chân.

Bất quá, Lâm Tiên Nhi tư sắc cũng không kém, hướng chi Lâm Tiên Nhi vội vã như vậy vội vàng chạy đến, nhất định là có mười phần chuyện trọng yếu muốn Trần Phong làm, nói cách khác, Lâm Tiên Nhi hội nhầm chán như vậy sao.

Nhạc San San gật gật đầu, nhìn không ra nàng có cái gì biểu tình.

Trần Phong quay người rời đi, đi theo Lâm Tiên Nhi hướng rời xa cửa động phương thức tiến đến.

Trần Phong một đường đi theo, Lâm Tiên Nhi thực lực cực cao, chắc hẳn đã đột phá Vô sư nhất trọng thiên, nhìn nàng quý kia mỹ đồng dạng tốc độ, Trần Phong đều có một chút hãi hùng khiếp vía, nếu là như vậy tốc độ Lâm Tiên Nhi, đối với chính mình có ý đồ gì, Trần Phong cũng không dám cam đoan, có thể tại tay của Lâm Tiên Nhi trên hoàn hảo không tổn hao gì trốn ra.

Như loại này bị người khác nắm mũi dẫn đi, rồi lại không thể nói cái gì đó công việc, Trần Phong vô cùng chán ghét.

Đi có chừng vài trong đấy, Trần Phong không đi, dừng lại bước chân.

Lâm Tiên Nhi cũng là cảm giác được Trần Phong cũng không theo tới, quay người nhìn về phía Trần Phong, muốn nói lại thôi.

"Không đi, có chuyện gì ngay ở chỗ này đã nói rồi, ta sợ đi xa hội lạc đường." Trần Phong ngửa đầu nhìn thiên, một bộ lộn chết tiết không sợ mở nước nóng bộ dáng.

Lâm Tiên Nhi cũng không làm khó ý tứ của Trần Phong, đi vào hai bước, nhìn nhìn xung quanh, mục quang như nước đồng dạng, nhìn chăm chăm con mắt của Trần Phong.

"Chuyện này được hay không được, người đều muốn vì thế giữ bí mật." Lâm Tiên Nhi lạnh lùng nói.

Trần Phong từ chối cho ý kiến gật gật đầu, mà nghe Lâm Tiên Nhi nói như vậy, càng thêm sâu hơn Trần Phong đối với chuyện này hiểu kỳ tính, rốt cuộc có thể làm cho Lâm Tiên Nhi đều hơi bị giữ bí mật sự tình, nghĩ đến cũng không phải một kiện mười phần sự tình đơn giản.

"Người cứ nói thẳng đi, cách làm người của ta người hẳn là hiểu rõ, nói cách khác, người căn bản cũng sẽ không nói với ta chuyện này, đã như vậy, cũng đừng từng vòng lượn quanh, có chuyện nói thẳng." Trần Phong nhìn nhìn Lâm Tiên Nhi nói.

Lâm Tiên Nhi hải lòng gât gât đầu, hơi hơi sửa sang lại một chút suy nghĩ, mở ra hồng nhuận cái miệng nhỏ nhắn môi, nói với Trần Phong: "Ta cũng là vừa mới đạt được cái tin tức kinh người này, ta nghĩ chuyện này, đối với người ta đều là một cái cơ hội, một cái thiên đại cơ hội."

Trần Phong nhú mày suy tư, để cho một cái Võ sư cũng nói là tốt công việc, vậy nhất định là công việc tốt.

"Cơ hội? Không biết, người đối với ta nói Kiền này cái gì." Nhìn Lâm Tiên Nhi thần thần bí bí bộ dáng, cơ hội này, chắc hẳn tựa như cùng phát hiện Thiên Tài Địa Bảo đồng dạng rồi, thế nhưng là nếu như Lâm Tiên Nhi phát hiện bảo bối, chính mình đi lấy đi chẳng phải xong việc nhi sao, tại sao phải tự nói với mình.

"Ta nói cái này, là muốn cùng người lần thứ hai hợp tác, theo như nhu cầu." Quả nhiên, Lâm Tiên Nhi cùng Trần Phong cộng đồng cùng xuất hiện rất ít, chỉ là theo như nhu cầu giúp nhau hợp tác, không hơn.

"Nói đi, ta nguyện ý nghe nghe." Trần Phong tới hào hứng, tựa ở trên một cây đại thụ, ôm bờ vai, mục quang sáng rực nhìn nhìn Lâm Tiên Nhi, cùng chờ đợi nàng nói ra phía dưới.

Nguyên lai, Lâm Tiên Nhi quả thực là phát hiện một đồ tốt.

Xác thực mà nói, không phải này một cái đồ vật, mà là một cái phản mộ.

Phản mộ, vốn không phải cái gì nơi tốt, thế nhưng vì người bắt đồng, liền có rất xấu chi phần.

phản mộ, vì có thể không phải người bình thường, bởi vì chỉ cần từ tên của nó liền có thể nhìn ra, mộ, không đơn giản.

phản mộ tên là -- Thành Chủ Mộ.

Mà Lâm Tiên Nhi lấy được manh mối chính là, tìm được cửa vào Thành Chủ Mộ.

Bởi vì các thời kỳ Tu chân giả sau khi chết, đều sợ hãi bị người quấy rầy thanh tĩnh, cho nên tại phản mộ thiết kế, có thể nói là có một phong cách riêng, liền lấy Thành chủ này mà nói, hắc mộ, tuy rất nhiều người cũng biết ở đâu một đời, thế nhưng vị trí cụ thể, là rất khó tìm được, mà Lâm Tiên Nhi nói nàng tìm được cửa vào Thành Chủ Mộ, không thể nghi ngờ là nói ra một cái Tàng Bảo Đồ chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Cho lực phân đội nhỏ

phản mộ chủ nhân, là Vân Thủy Thành trên một đời Thành chủ, tên là Vân Thiên Túng, mộ cũng là hắc khi còn sống tu luyện bế quan địa phương.

Nhớ năm đó thân là Vân Thủy Thành Thành chủ Vân Thiên Túng, thế nhưng là một cái người không đơn giản vật, không chỉ tại Vân Thủy Thành, tại xung quanh này mấy cái thành thị Tu chân giới, đều là một cái tiếng tăm lừng lẫy đại nhân vật.

Mà hắc sở dĩ như vậy nổi danh, cũng không phải bởi vì hắc là đứng đầu một thành.

Mà là bởi vì, cái kia thực lực khủng bố, trăm năm trước, hắc thế nhưng là thực lực đạt tới khủng bố Vô Tông.

Muốn biết rõ, thực lực muốn đạt tới Võ sư người, quá nhiều, thế nhưng có thể đạt tới, lại là thiếu như phượng mao lân giác.

Rốt cuộc từ võ giả đột phá đến Võ sư, mỗi đi một bước giống như đi ngược dòng nước không tiến tấc thối, và khó càng thêm khó.

Mà Vân Thiên Túng một đường phá quan trăm tướng, dòm phá đột phá ảo diệu, từ vô đồ đến Vô Tông, chưa đủ trăm năm chính là lên như điều gặp gió, loại tốc độ tu luyện này, từng chấn kinh toàn bộ đại lục, mà hắc cũng bởi vậy đưa tới họa sát thân.

Cái gọi là sủng bản xuất đầu năm, cây to đón gió, cây cao chịu gió lớn.

Mà Vân Thiên Túng liền là một người như vậy, bởi vì hắc ưu tú, bị ghen ghét, không ngừng có người tìm hắc khiêu chiến, nhưng cũng bị hắc nhất giết chết, mà càng như vậy, nghịch cảnh, hắc lại càng tăng đốc xúc chính mình hảo hảo tu luyện, không ngờ tẩu hỏa nhập ma, chính mình đem chính mình đưa lên Hoàng Tuyền nói.

Bất quá hần tuy chết rồi, thế nhưng hần để lại một bộ Công Pháp, cùng với trân quý tu chân bút ký, làm hậu người chỗ nói chuyện say sưa, thế nhưng ai cũng chưa từng đạt được, ít nhất, chưa từng có người nào nhắc tới qua, có ai đạt được qua hần truyền thừa.

Vân Thiên Túng đã từng ở một chỗ kiến tạo động phủ của mình, thứ nhất là dùng để bế quan tu luyện, thứ hai là đồ cái thanh tĩnh, không muốn làm cho người quấy rầy.

Về điểm này, Trần Phong ngược lại là tin tưởng không nghi ngờ, rất nhiều đang tu luyện trên có đại thành người, đều có bản thân cố định nơi tu luyện.

Mà cái chỗ này, ngoại trừ Tu Luyện Giả chính mình, có rất ít ngoại nhân có thể tìm đến, địa điểm này, hết sức bí ẩn, hết sức nguy hiểm.

Lại nói Vân Thiên Túng, tuy hần đã chết, thế nhưng hần lưu lại tu chân bút ký, cùng với kia vốn có về đột phá ảo diệu sách vở, đều là tu chân một đường trên vật báu vô giá, có thể nói, cùng bất kỳ Thiên Tài Địa Bảo so sánh, đều là hiếm có bảo bối, loại vật này đối với tu luyện tâm quan trọng, là không thể thiếu.

Thiên Tài Địa Bảo, chỉ có thể là đối với võ giả bản thân có nhất định tăng, hoặc là đặc thù công năng.

Mà tu chân bút ký cùng đột phá bí tịch cùng Thiên Tài Địa Bảo so sánh, thật giống như cá cùng cá chênh lệch.

Thụ chi lấy cá không bằng thụ so với cá.

Người sau chính là cá.

Mà cũng đang bởi vì như thế, bất kỳ một cái nào biết người của Vân Thiên Túng, đều muốn đạt được Vân Thiên Túng lưu lại tu chân bí tịch cùng với đột phá ảo diệu.

Trần Phong nghe được nơi này, không khỏi có chút chấn kinh, Vân Thiên Túng là Phong Viêm Vũ Đế còn sống thì liền thanh danh lên cao nhân vật, tuy không phải rất quen, thế nhưng đối với cái này loại nhân tài mới xuất hiện bên trong trời ban hạ người, Phong Viêm Vũ Đế vẫn là hết sức chú ý, rốt cuộc loại người này sinh tồn được, là có cơ hội đánh vỡ Viêm Vũ đại lục vốn bố cục nhân vật.

Mà hiện giờ, Lâm Tiên Nhi vậy mà nói với tự mình, tìm được có quan hệ với Vân Thiên Túng mộ địa tin tức, tin tức này, không thể nghi ngờ là chấn kinh tít.

Chỉ là để cho Trần Phong có chút không hiểu công việc, chuyện tốt như vậy, Lâm Tiên Nhi làm sao có thể cam lòng chia xẻ cho mình đây này.

Giải thích duy nhất chính là, tại đi hướng Vân Thiên Túng huyệt mộ chỗ, nhất định là hung hiểm vạn phần, Lâm Tiên Nhi cần như vậy một cái trợ thủ, hoặc là nói khó nghe, chính là cần pháo hôi.

Mà trước mắt ở trường học có tư cách làm cho người ta nhà Lâm Tiên Nhi làm pháo hôi, e rằng chính mình là một cái vô cùng tốt nhân tuyển, tối thiểu Lâm Tiên Nhi cho rằng như vậy, mà Trần Phong chính mình cũng là như thế cho rằng.

Quả nhiên, lập tức Lâm Tiên Nhi chính là nghiệm chứng Trần Phong suy đoán.

Chỉ nghe Lâm Tiên Nhi sâu kín nói: "Tuy động phủ nhập khẩu bị tìm đến, thế nhưng ta chỗ nắm giữ địa đồ, chỉ là trong đó một bộ phận, mà như vậy một bộ phận, đã có thể kết luận, đâu hết sức nguy hiểm, cơ quan trùng điệp không nói, trong đó cường đại ma thú lại càng là không biết sâu cạn."

Cơ quan cấm chế, nghĩ đến là Vân Thiên Túng thiết lập, mà xung quanh ma thú, thì là Vân Thiên Túng có ý tuyên tại ma thú tụ tập địa phương kiến tạo động phủ, như vậy có thể chống cự rất nhiều phiền toái không cần thiết, làm cho người ta một loại biết khó mà lui cảm giác.

Mà đang bởi vì một điểm này, Lâm Tiên Nhi cũng kết luận, tại Vân Thủy Thành có thể có tư cách tiến nhập nơi này, vốn là có thể đếm được trên đầu ngón tay, kể từ đó, rất nhiều người lại không dám mạo hiểm, cho nên lần này đi đến bí mật thăm dò người của Thành Chủ Mộ sẽ không rất nhiều.

Hai người bọn họ chỉ cần đuổi tại đây đoàn người lúc trước, tiến nhập trong huyệt mộ, liền có rất lớn cơ hội tìm được trong đó bảo bối.

Mà thôi biết thăm dò người có hiện giữ Vân Thủy Thành Thành chủ.

"Thành chủ cũng đi, hần như thế nào cũng biết tin tức này." Trần Phong kinh ngạc hỏi.

Rốt cuộc đại bảo tàng sự tình, tốt nhất là giữ kín không nói ra vì diệu, mà bây giờ nhiều ra một người biết, Trần Phong còn tưởng rằng là Lâm Tiên Nhi tiết lộ cho hiện giữ Vân Thủy Thành Thành chủ đây này.

Lâm Tiên Nhi xấu hổ cười, xinh đẹp mỹ khuôn mặt đỏ lên nói: "Kỳ thật manh mối, chính là hiện giữ Vân Thủy Thành Thành chủ phát hiện."

Lần này, Trần Phong ngậm miệng không nói, nguyên lai là Lâm Tiên Nhi từ Vân Thủy Thành Thành chủ trong miệng biết được tin tức.

Trầm tư một lát, Trần Phong hỏi: "Vậy, đã như vậy nguy hiểm, chắc hần Vân Thủy Thành Thành chủ cũng là có tiểu đồng bọn cùng nhau đi tới a."

Dựa theo lẽ thường mà nói, xác thực như thế, nếu là Vân Thủy Thành Thành chủ một mình đi đến, cũng sẽ không đem bí mật này để lộ ra tới.

"Ừ, đây là tự nhiên, cùng nhau tiến đến còn có mấy người, hần chỉ là người đề xuất mà thôi, hần và hần mấy tên thù hạ ra, còn có Thiên Hạc học viện Viện Trưởng Tô Tinh Hà, cùng với một vị thực lực tại Võ sư nhất trọng thiên chi cảnh Tam phẩm Luyện Dược Sư Trương Điền, ta cũng là một cái trong đó, còn dư lại chính là lâm thành Renault thành cự lực học viện mấy cái có lai lịch lớn người." Lâm Tiên Nhi một năm một mười đem lần này đội hình nói ra.

Từ toàn bộ đội ngũ phối trí đến xem, thực lực thấp nhất cũng là có võ giả ngũ trọng thiên cao thủ kế cuối, và Tam phẩm Luyện Dược Sư Trương Điền, càng thêm có thể cam đoan một đoàn người có thể bình yên vô sự trở về, rốt cuộc một cái Luyện Dược Sư, tại một cái đoàn đội bên trong có thể đưa đến tác dụng, là không thể khinh thường, nhất là tại loại nguy hiểm này trùng điệp trong mạo hiểm.

Không biết tên ma thú, không biết tên cơ quan cấm chế, khó tránh khỏi sẽ có người bị thương, mà Tam phẩm Luyện Dược Sư tồn tại, có thể kịp thời giải cứu thương binh.

Trần Phong nghe xong, lông mày không ngừng nhăn lại, và không ngừng giãn ra, một lát sau, Trần Phong suy nghĩ rất nhiều.

"Nghe người nói như vậy, ta rất có hứng thú, bắt quá, ta dường như không có tham gia tư cách a." Trần Phong nói.

Mà dưới cái nhìn của Trần Phong, Lâm Tiên Nhi sở dĩ tìm đến chính mình, chẳng lẽ là muốn cùng Trần Phong cộng hưởng bí mật này, sau đó để cho Trần Phong một mình hành động, tại bọn họ lúc trước đem những bảo bối này nắm bắt tới tay, sau đó đang cùng Lâm Tiên Nhi chia đều?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 197: Cuộc thi chấm dứt

Rốt cuộc nhiều người như vậy tiến vào, không chiếm được còn dễ nói, lấy giỏ trúc mà mức nước công dã tràng, muốn là nhận được, bảo bối cứ như vậy, phân cho ai hảo đâu, Trần Phong đều thay bọn họ trên buồn.

Bất quá, nếu để cho Trần Phong một người vụng trộm tiến vào đi, không khỏi có chút đầm rỗng hang hổ, rốt cuộc loại Long Đàm Hồ Huyết này, Trần Phong một cái nhỏ nhỏ võ giả nhất trọng thiên, đi còn không phải chịu chết phần à.

"Cái này người không cần lo lắng, ta sẽ giúp người hướng Thành chủ xin tha, nhiều xin một cái danh ngạch tặng cho người, hơn nữa, bí mật này đã lan truyền nhanh chóng, Thành chủ tại thương lượng với Viện Trưởng, hy vọng có thể làm chút gì đó, có thể che đậy kín bí mật này tiếp tục truyền bá, cùng với sự tình chuyển biến xấu." Lâm Tiên Nhi nhíu mày nói.

Về bí mật lan truyền nhanh chóng, Trần Phong là bất lực, bất quá hần rất ngạc nhiên, đã như vậy, có nhiều người như vậy đồng hành, Lâm Tiên Nhi vì cái gì còn muốn tìm hần, pháo hôi đã có đầy đủ số lượng, không cần phải trong nhiều hần một cái mới phải.

"Người vì cái gì lựa chọn để ta cùng đi với người, theo đạo lý mà nói, đội ngũ của các người đã mười phần cho lực, giống như vậy đội ngũ phối trí, gặp được đồng dạng nguy hiểm, hoàn toàn có thể ứng phó được, ta có cũng được mà không có cũng không sao a đã." Trần Phong như thế nói.

Tuy Trần Phong cũng là hết sức muốn đi, thế nhưng rất nhiều chuyện nhiều khi, không phải người nghĩ như thế nào liền có thể như thế nào, thay vì lên da lại mặt đi theo người khác, không bằng biết điều một chút tốt.

"Rất đơn giản, trực giác của ta nói cho ta biết, muốn dẫn lấy người." Lâm Tiên Nhi thản nhiên nói.

Trần Phong hơi bị sững sờ, "Chỉ đơn giản như vậy."

"Đúng, chỉ đơn giản như vậy."

"Vậy, ta đi có thể cho ta chỗ tốt gì, rốt cuộc bảo bối liền ít như vậy." Trần Phong nói ngoại trừ lo lắng của mình, hần có thể không phải rảnh rồi không có chuyện vui với giúp người người, loại này hết sức không lấy lòng sự tình, nếu là không chiếm được mình muốn chỗ tốt, còn không bằng ở trường học hảo hảo tu luyện lực.

Lâm Tiên Nhi nghĩ nghĩ nói: "Tuy chúng ta là cùng đi, thế nhưng trong động phủ, tình hình giao thông hết sức phức tạp, còn sắp đặt bên trong điện, tính toán của ta là tách ra tâm động, đội ngũ của ta cùng người tách ra, nói như vậy, chúng ta là hơn xuất một phần tìm đến bảo bối hi vọng, xem ai tìm được trước, nếu như là người tìm đến, tu chân bút ký có thể, thế nhưng Vân Thiên Túng một cái khác bảo bối, kia cái dòm phá đột phá huyền bí Công Pháp, người muốn giao cho ta, nếu như còn có vật gì đó khác, đến lúc sau chúng ta lại phân ra, người xem như thế nào."

Không thể không nói, Lâm Tiên Nhi ý định là vô cùng tốt.

Rất cuộc nhiều người như vậy tiến vào, tìm đến bảo bối cũng không nhất định phân cho chính mình.

Lâm Tiên Nhi kể từ đó, cộng thêm một cái lời của Trần Phong, như vậy đạt được bảo bối tỷ lệ, vô duyên vô cớ sẽ nhiều ra vài phần.

Hơn nữa do vì tách ra hành động, bởi vậy tỷ lệ sẽ gia tăng thật lớn, điều này cũng hứa chính là Lâm Tiên Nhi như vậy tốn sức muốn Trần Phong gia nhập nguyên nhân a, bởi vì chỉ có như vậy, Lâm Tiên Nhi mới có thể có được nàng muốn có được đồ vật gì đó.

Sự tình đã sáng tỏ, Trần Phong không hề từ chối, gật đầu đáp ứng xuống.

Lâm Tiên Nhi hài lòng gật đầu nói: "Người có thể trở về người động phòng, sau khi trở về không cần nóng lòng, chờ tin tức của ta là tốt rồi."

Trần Phong đồng ý, liền không hề phản ứng Lâm Tiên Nhi, quay đầu đi về hướng sơn động vị trí.

Đi qua như vậy một tri hoãn, Trần Phong cũng không có cùng Nhạc San San cái kia tâm tình, rốt cuộc đợi đến Trần Phong trở lại sơn động thời điểm, người ta Nhạc San San, cũng sớm đã nằm ngáy o.o....

Trần Phong lúc này đã không còn nghĩ ngợi dục vọng, ngồi ở chân tường, bắt đầu rồi hôm nay tu luyện.

Cả đêm rất nhanh liền đã qua, bởi vì Thương Tùng Lâm Địa Nguyên khí mười phần dày đặc nguyên nhân, mặc dù chỉ là một buổi tối tu luyện, Trần Phong vẫn có một chút tiến triển, trong cơ thể nguyên khí lại tràn đầy thêm vài phần, Kỳ Kinh Bát Mạch bên trong nguyên khí lưu động, càng thêm phong phú, để cho Trần Phong có một loại miêu tả sinh động cảm giác.

Sắc trời sáng rõ, Trần Phong cùng Nhạc San San bắt đầu rồi hôm nay hành trình.

Có lẽ là ngày hôm qua vận khí quá cặn bã nguyên nhân, nay cái vận khí xuất hiện nghịch chuyển.

Chỉ là một cái trên buổi trưa, hai người chính là tìm được cần luyện chế cuối cùng một kiện cuộc thi nhiệm vụ tài liệu.

Kế tiếp luyện chế, thì là thuận lợi thành chương hoàn thành, không có chút nào lo lắng.

Mang theo kết quả này, hai người đi trở về cuộc thi chỗ tập kết đấy, nộp lên trên đồ vật, ở chỗ này phòng nghỉ ngơi, chờ đợi cuộc thi chấm dứt.

Mà Trần Phong không có buông tha bất kỳ một cái nào có thể tu luyện cơ hội, cáo biệt cùng Thẩm Bích Dao cùng đi ăn tối muốn mời, một mình đang nghỉ ngơi phòng ốc lòng tu luyện.

Mà Nhạc San San thì là cố ý trốn tránh Trần Phong đồng dạng, từ khi sau khi trở về, Trần Phong liền chưa từng gặp qua Nhạc San San xuất hiện.

Như vậy cũng tốt, nếu là Nhạc San San ở bên cạnh, Trần Phong trong đầu, luôn là xuất hiện loại kia quái dị hình ảnh, nếu như nói như vậy, Trần Phong nói không chừng sẽ đi hòa lộn vào trong tầm mắt.

Mất không thấy tâm không phiền, nhìn không đến Nhạc San San, liền khó có thể hồi tưởng lại ngày ấy hình ảnh.

Vì vậy, Trần Phong cứ như vậy vượt qua cuộc thi cái cuối cùng ban đêm.

Khi ngày kế tiếp khi mặt trời lên, chính là Thẩm Bích Dao hết hạn cuộc thi thời gian.

Tại thời gian này lúc trước, thí sinh muốn đem chính mình hoàn thành tác phẩm nộp lên trên, quá thời hạn không đợi.

Khảo hạch rất nhanh đến chấm dứt kỳ hạn, sau đó là quách Bích Dao tuyên bố kết quả, bắt định bài danh chính là thông qua, đào thải.

Với tư cách là thông qua ban thường, có thể lưu lại một kiện chính mình luyện chế trang bị.

ban thường coi như là hết sức phong phú, mặc dù chỉ là chính mình lao động đoạt được, thế nhưng những cái này trân quý tài liệu, nếu là không có trường học hỗ trợ, cùng với tại trên địa đồ đánh dấu ra, những học sinh này, tiến nhập Ma Thú Sơn Mạch chính là nguy hiểm trùng điệp, nếu là không có đốc tra người không chế toàn bộ cuộc thi phạm vi, giống ma thú bạo động cái loại kia công việc, đủ để cho từng cái tiến nhập người của Ma Thú Sơn Mạch lòng còn sợ hãi.

Cho nên nói, ban thường hết sức phong phú, mặt khác còn không nên quên, ngoại trừ thường một cái chính mình luyện chế đồ vật, còn có nhị tinh Luyện Khí Sư cuộc thi hợp cách tư cách, đây là vô cùng trọng yếu nhé.

Vật này, quan hệ đến gia tộc đối đãi con em gia tộc thái độ, này đối với mỗi một đệ tử mà nói, đều là cuộc thi lần này mục đích chủ yếu.

Trần Phong cùng Nhạc San San tại bài danh ở trong, thuận lý thành chương thông qua cuộc thi.

Mà Nhạc San San cũng là đã được toại nguyện đã trở thành một người tiêu chuẩn nhị tính Luyện Khí Sư, Nhạc San San đối với cái này hết sức thoả mãn, cũng là hết sức vui mừng cùng với cảm kích.

Nếu là không có Trần Phong hỗ trợ, Nhạc San San cũng không có lòng tin hoàn thành lần này cuộc thi.

Rốt cuộc tuy Nhạc San San có thực lực, thế nhưng có lần trước cuộc thi thất bại ảnh hưởng, nàng luôn là đối với chính mình không có tự tin.

Nhân sinh địch nhân lớn nhất chính là mình, nếu là ngay cả mình đều chiến thắng không được, như thế nào thông qua lần này nguy cơ trùng trùng cuộc thi.

Cho nên, Nhạc San San đối với Trần Phong cảm kích, là phát ra từ nội tâm.

Lúc Thẩm Bích Dao lão sư tuyên bố, có thể tiến nhập bài danh đệ tử, đều là thông qua cuộc thi đệ tử, cuộc thi cho dù chính thức chấm dứt.

Mà Trần Phong quay người muốn rời khỏi, rốt cuộc chuyện nơi đây xong việc nhi, lại đợi hạ xuống, cũng là lãng phí thời gian.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 198: Thực hiện đồ ước

Trần Phong hiện tại muốn làm, chính là Tấn Tốc đề cao thị lực, nghênh tiếp sắp đến nơi lời mời của Lâm Tiên Nhi.

Thế nhưng Trần Phong vừa muốn rời khỏi nơi này, đã bị người ngăn cản.

Ngăn lại Trần Phong, không phải người khác, chính là Phong Yến.

Trần Phong hồ nghi nhìn Phong Yến liếc một cái, lập tức chính là hiểu rõ ra.

Nguyên lai Phong Yến cho tới bây giờ, còn không có quên cùng mình chuyện đánh cược, thật sự là một cái cố chấp đồ đàn.

Trần Phong ăn nói có ý tứ, nhàn nhạt nhìn Phong Yến một cái nói: "Người chưa thấy quan tài chưa đổ lệ."

"Hừ, người luyện chế ra trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, mà ta cũng là luyện chế ra trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, tại sao là ta chưa thấy quan tài không rơi lệ, là không phải người sợ, Há?" Phong Yến khiêu khích nói.

Đối với Phong Yến loại này ngu ngốc, Trần Phong thật sự là bó tay rồi.

May mà bây giờ sắc trời còn sớm, thời gian phong phú, Trần Phong đến muốn nhìn một chút, Phong Yến có cái gì thực lực dám ở trước mặt mình đắc chí thành cái dạng này.

Hai người trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, đều với tư cách là cuộc thi bài thi, đưa ra đến trong tay Thẩm Bích Dao.

Vì thực hiện đồ ước, hai người chỉ có thể là đi tìm Thẩm Bích Dao.

Lúc này Thẩm Bích Dao, đang tại văn phòng giám định mỗi một đệ tử nộp lên trên đồ vật.

Tuy nàng chỉ là giám sát, về phần giám định sự tình, tự nhiên có người đi làm.

Thế nhưng là nàng cũng là rất bận nha, thấy được Trần Phong cùng Phong Yến đi vào, Thẩm Bích Dao không hiểu hỏi: "Bắt đầu kết thúc, hai người các người ở lại chỗ này làm gì."

Phong Yến chùng chắt trên khuôn mặt nụ cười, cười hi hi nói: "Lão sư, là như vậy, ta cùng Trần Phong đánh cái đánh bạc, muốn nhìn xem hai người chúng ta luyện chế trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, ai càng thêm lợi hại."

Thẩm Bích Dao hồ nghi nhìn Trần Phong liếc một cái, tựa hồ đang hỏi chuyện này thật giả.

Trần Phong gật đầu bất đắc dĩ.

Thẩm Bích Dao suy nghĩ một lát, liền gật đầu nói: "Được rồi, ta hiện tại dừng vội, miễn phí giúp người hai cái kiện định một chút, làm công chứng viên."

Nghe được Thẩm Bích Dao nói như vậy, Phong Yến tự nhiên là kích động vạn phần, kể từ đó, hoàn toàn có thể bảo đảm lần này đánh cuộc công bình công chính công khai tính.

Thẩm Bích Dao mang theo hai người tác phẩm, đi ra văn phòng.

Lúc này rất nhiều đệ tử vừa mới nộp lên trên tác phẩm của mình, đại bộ phận đều chưa kịp rời đi.

Thấy được Thẩm Bích Dao cùng với Trần Phong cùng Phong Yến tư thế, rất nhiều người liếc thấy tới chuyện gì xảy ra.

Rốt cuộc Phong Yến cùng Trần Phong chuyện đánh cuộc, đã là mọi người đều biết.

Mà Phong Yến lúc này, tựa hồ muốn để cho mỗi người biết mình luyện chế trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, so với Trần Phong trọng lực tụ năng lượng mũ giáp mạnh hơn gấp trăm lần.

Vừa ra cửa ban công miệng, Phong Yến liền hét lên: "Đều đến xem a, đi qua đi ngang qua không muốn bỏ qua, bỏ lỡ đã có thể cũng tìm không được nữa rồi."

Rất nhanh đệ tử đều là vây quanh sang đây xem náo nhiệt, mà những cái kia đang làm việc phòng công tác đệ tử đã đốc tra người, thấy được bên này náo nhiệt như vậy cũng là dừng tay lại bên trong việc, xông tới.

Thẩm Bích Dao không vội không chậm, lấy ra một cái trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, thăm dò một chút bên trong khí tức, xác định trọng lực tụ năng lượng mũ giáp là Phong Yến.

"Người xem một chút là của người sao." Bất quá vì cam đoan đánh cuộc công khai tính, Thẩm Bích Dao vẫn kiên nhẫn hỏi Phong Yến một chút Phong Yến gật đầu đồng ý, trong ánh mắt lộ ra chờ mong, chờ mong Thẩm Bích Dao mau chóng bắt đầu kiểm tra đo lường.

Thẩm Bích Dao không có do dự chút nào, tiện tay ném ra một cái hắc sắc vật.

!

Theo một tiếng trọng kích, một cái đen kịt Đại Thạch đầu lên tiếng rơi xuống đất.

Đây là một khối chuyên môn dùng để khảo thí Pháp Khí đẳng cấp tăng đá.

Đem luyện chế ra Pháp Khí, hướng trên tăng đá va chạm, tại tăng đá tương đối bóng loáng một mặt, sẽ hiện ra đối với Pháp Khí này đại khái thuộc tính giới thiệu.

"Phía dưới tiến hành khảo thí chính là Phong Yến trọng lực tụ năng lượng mũ giáp."

Thẩm Bích Dao nói xong, đem trên tay trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, hướng tăng đá đập tới.

Trọng lực tụ năng lượng mũ giáp chỉ có đầu người lớn nhỏ, mà kia cái thí nghiệm thạch, lại to lớn vô cùng.

Dong!

Một tiếng vang thật lớn, trọng lực tụ năng lượng mũ giáp đụng vào thí nghiệm trên đá, phát ra nổ rung trời.

Mà ở tăng đá bóng loáng vị trí, một hồi hào quang lấp lánh, xuất hiện hai hàng con số.

Đệ nhất đi là 800.

Chỉ là hai cái này đơn giản chữ.

Nhưng nhìn đến đệ tử cũng biết, cái số này là ý nói, cái này trọng lực tụ năng lượng mũ giáp tụ năng lượng giá trị mấy cao lớn 800 cân lực lượng.

Mà đệ nhị đi là vô giả Nhị trọng thiên.

Cái này là ý nói, có thể ngăn cản vô giả Nhị trọng thiên Phổ thông công kích.

Chỉ cần là vô cùng đơn giản hai hàng chữ, đã để cho vây xem đệ tử khiếp sợ không thôi.

Cái số này đối với luyện khí đánh giá, đã tính toán trên là cực cao đánh giá, thử hỏi ở đây tất cả đệ tử, ai có thể lấy ra một món đồ như vậy đồ vật tới nha.

Không có, một cái cũng không có.

Hường thụ lấy người bên ngoài khâm ao ước mục quang, Phong Yến một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay bộ dáng, cười nở hoa.

Mà Trần Phong từ đầu đến cuối, cũng không có biểu lộ ra bất kỳ tâm tình.

Thế nhưng dưới cái nhìn của Phong Yến, Trần Phong không phải này thâm trầm, mà là sợ.

Trần Phong nội tâm không tin tưởng từ! Phong Yến nghĩ như vậy.

"Như thế nào Trần Phong, hiện tại nhận thua còn kịp, ngươi chỉ cần gạt đầu nhận lầm, sau đó rời xa Nhạc San San, ta hãy bỏ qua ngươi, ngươi xem như thế nào." Phong Yến dương dương đắc ý nói.

Trần Phong lơ đãng nhìn Phong Yến liếc một cái, đen xì như mực con mắt, nhìn không đến bất kỳ tâm tình ba động, Phong Yến nhìn về phía con mắt của Trần Phong thời điểm, nội tâm đột nhiên một cái co rút lại, tựa hồ có dừng khí đến từ linh hồn rung động đồng dạng, để cho Phong Yến hết sức bất an, nhưng lại không thể làm gì.

Bất quá Phong Yến là ai, thiên chi kiêu tử, làm sao có thể bị Trần Phong hù đến đâu, huống chi hắn Phong Yến cũng không phải là bị dọa đại nha, huống chi, đây là tại đánh bạc, Phong Yến là sẽ không bị Trần Phong khí thế hù dọa.

Hơn nữa, nhất là để cho Phong Yến tự tin chính là, tại trong dự tính, này của hắn cái trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, tối cao đánh giá giá trị là tụ năng lượng giá trị mấy đạt tới bảy trăm, mà bây giờ lại là 800, so với mong muốn trọn cao hơn một trăm, để cho Phong Yến hưng phấn không thôi, rất nhanh hắn chính là trấn định tự nhiên lên.

Nhìn nhìn Thẩm Bích Dao, Thẩm Bích Dao không có cái gì biểu tình biến hóa.

Nhìn xem Nhạc San San, Nhạc San San lúc này sắc mặt kinh nghi bất định, Phong Yến lòng hư vinh, lại một lần nữa lấy được cường đại thỏa mãn.

Hắn chính là muốn Nhạc San San thấy được, hắn Phong Yến mạnh hơn Trần Phong, mạnh không chỉ là nhỏ tí tẹo, hắn chính là muốn ngay trước mặt Nhạc San San, đem Trần Phong hung hăng dẫm nát dưới chân, để cho Nhạc San San hối hận!

Lúc này, Thẩm Bích Dao không có bởi vì mọi người tiếng thán phục cắt đứt khảo thí, mà là đem Phong Yến trọng lực tụ năng lượng mũ giáp để ở một bên, cổ tay một phen, Trần Phong trọng lực tụ năng lượng mũ giáp xuất hiện ở trong tay Thẩm Bích Dao.

Dong!

Thẩm Bích Dao hung hăng đem Trần Phong trọng lực tụ năng lượng mũ giáp đập vào thí nghiệm trên đá, lập tức hào quang lần nữa chớp động.

Không biết nguyên nhân gì, Trần Phong trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, nện ở trắc nghiệm trên tảng đá thời điểm, hào quang lấp lánh tần suất rất nhanh, hơn nữa lấp lánh thời gian cũng phải so với Phong Yến dài.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 199: Bại hoàn toàn

Phong Yến nội tâm chửi rủa nói: "Này nhất định là ảo giác!"

Rốt cuộc, hào quang lấp lánh tần suất cùng với thời gian dài ngắn, cùng Pháp Khí phẩm chất thế nhưng là có quan hệ trực tiếp.

Mà lúc Phong Yến sắp nhìn không được thời điểm, hào quang rốt cục đình chỉ chớp động.

Xuất hiện ở mọi người trước mắt chính là.

Đệ nhất đi một ngàn!

Đệ nhị đi vỡ giả tam trọng thiên.

Lần này toàn trường xôn xao, liền Thẩm Bích Dao đều là lộ ra một tia kinh ngạc.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là này mũ giáp chỉ có thể hộ đầu, hơn nữa là ngăn cản võ giả tam trọng thiên Phổ thông công kích, vũ kỹ bạo phát lực công kích nhất định là ngăn không được.

Bất quá dù vậy, vật này, đã là có thể nói cuộc thi lần này hoàn mỹ chỉ tác.

trình độ Pháp Khí, đừng nói là một đệ tử, liền ngay cả rất nhiều luyện khí lão sư đều là cảm thấy không bằng ..., những cái kia lấy luyện khí mà sống lão sư, thấy được Trần Phong tiện tay luyện chế ra trọng lực tụ năng lượng mũ giáp, thậm chí có cao như thể tiêu chuẩn, đều là chấn kinh nhìn Trần Phong liếc một cái.

Trần Phong thực lực, xảo diệu che dấu, làm cho người ta không thể liếc một cái nhìn thấu.

Bọn họ có thể thấy là, Trần Phong người này, vô cùng thần bí, cùng với cường đại.

Nhạc San San là cùng với Trần Phong tham gia cuộc thi, đối với Trần Phong các phương diện thực lực, đều là càng tôn sùng ủng hộ và tán thành, thấy được kết quả này, cũng không ngoài ý muốn, trong nội tâm nung hết sức cao hứng, thế nhưng cũng không có biểu hiện ra ngoài, từ khi khuya ngày hôm trước chuyện đã xảy ra, Nhạc San San có chút không dám đối mặt Trần Phong.

"Đừng quên chuyện người đáp ứng tình." Trần Phong thấy được Phong Yến còn đang ngăn người, hảo tâm nhắc nhở.

Phong Yến bị triệt để đánh bại, nội tâm có một loại mất hết can đảm cảm giác, hẳn chưa từng có thua như vậy triệt để.

Từ khi gặp được Trần Phong bắt đầu từ ngày đó, Phong Yến liền một mực ở cùng Trần Phong trong lúc giao thủ thua tới thua đi, vốn tưởng rằng lần này là có thể trở mình đánh bại Trần Phong, thế nhưng không nghĩ tới Trần Phong thực lực mạnh mẽ như thế, vậy mà như thế nhẹ nhõm liền đem thành danh đã lâu luyện khí thiên tài, đánh bại thương tích đầy mình.

Trong lúc nhất thời, Phong Yến mục quang có chút ngốc trệ, có chút tan rã, có chút vô thần, cả người tinh thần tại một khắc này đã hoàn toàn tan vỡ, hẳn tất cả hi vọng, cũng là thất vọng về Nhạc San San một tia hi vọng cuối cùng cũng là đã không còn.

"Ta sẽ hết lòng tuân thủ hứa hẹn." Phong Yến lâm bầm nói, như là tại tự thuật nói mớ.

loại trong chốc lát, thấy Phong Yến vẫn ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích.

Trần Phong có chút không kiên nhẫn nói: "Người đã nói sẽ giữ đúng hứa hẹn, kia còn không mau rút đi, không muốn xuất hiện ở trước mắt của ta, từ giờ trở đi." Trần Phong vẻ mặt lạnh lùng, đối với Phong Yến loại người này, căn bản không đáng đồng tình, tương phản, hành hung một trận vẫn có thể.

Phong Yến thân thể cứng đờ, không làm dừng lại, xám xịt liền xoay người rời đi, mà một mực theo sau tiểu đệ của hắn, lúc này thấy được chủ tử của mình chật vật như thế bị người đánh bại, tuy nội tâm hết sức không cam lòng, nhưng còn không có biểu hiện ra ngoài, rốt cuộc Trần Phong cường đại, không phải bọn họ loại kia tiểu nhân vật có thể so với vai, thức thời hay là nhanh chóng rời đi thì tốt hơn.

Phong Yến đi không lâu sau, Trần Phong chính là đi theo Thẩm Bích Dao lão sư, cùng với một trương đệ tử cùng đốc tra người rời đi nơi này, thời kỳ, kia cái một chỗ chiến đấu qua mấy cái đốc tra người, lần nữa muốn mời Trần Phong Đại Anh Hùng này nâng cốc ngôn hoan, cũng bị Trần Phong cự tuyệt, lý do là hắn bẽ bộn nhiều việc, không rảnh uống rượu.

Theo đội ngũ, trên đường đi trùng trùng điệp điệp trở lại Vân Thủy Thành, cũng không có tiêu phí bao nhiêu thời gian, mà bởi vì thông qua cuộc thi, trên đường đi Nhạc San San biểu hiện đều là hết sức cao hứng.

Đến trong trường học, Trần Phong cũng không có đi theo người ta Nhạc San San, đi nữ sinh ký túc xá ngủ.

Đi qua sự kiện lần này, cùng với sắp đến nơi khiêu chiến, Trần Phong cảm thấy cần phải đề thăng một ít thực lực mới tốt.

Rốt cuộc hiện tại thân thể của mình thái quá mức nhỏ yếu, thái quá mức không có khí lực, hiện tại tùy tùy tiện tiện nhảy đáp xuất ra một cái Võ sư, liền có thể rất nhẹ nhàng giết chết chính mình.

Mãnh liệt cảm giác nguy cơ thúc đẩy Trần Phong, không thể không tu luyện nhanh hơn tiến trình.

Mặc dù tại rất nhiều người trong mắt, Trần Phong thăng cấp tốc độ đã nhanh hơn rất nhiều cùng thể hệ Tu Luyện Giả, thế nhưng Trần Phong đối với này xa xa sẽ không thỏa mãn.

Đi vào nhà tử thời điểm, Trần Phong rõ ràng phát hiện, tuy mấy ngày nay chính mình không hề ký túc xá nghỉ ngơi, thế nhưng Triệu Bằng vẫn kiên trì mỗi ngày qua quét dọn vệ sinh.

để cho Trần Phong rất là trấn an.

Nhìn nhìn quen thuộc phòng nhỏ, Trần Phong nội tâm rất cục thở ra một hơi.

Trần Phong đầu tiên là giặt sạch một cái tắm, sau đó thay đổi một bộ sạch sẽ sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái y phục, vừa muốn ngồi xuống nghỉ ngơi một chút nhì, chỉ nghe ngoài cửa có tiếng đập cửa truyền đến.

Trần Phong không khỏi là nhường mày.

Chính mình vừa mới trở về, liền có người biết chính mình trở về sao?

Chẳng lẽ là Triệu Bằng sao, tiểu tử này thật sự là khó chơi.

Trần Phong chậm chạp quản lý quần áo một chút, đi tới cửa, mở cửa phòng.

Trong tích tắc này, Trần Phong có một hoảng hốt ngây người.

Bởi vì hắn thấy được, tại công môn đứng, không phải Triệu Bằng.

Mà là Lâm Tiên Nhi.

Lâm Tiên Nhi kia một trương tình mỹ tuyệt luân, băng da ngọc phủ khuôn mặt, rất là làm cho người ta thích, chỉ là có chút đáng tiếc chính là, mỹ nhân này, tựa hồ mới vừa từ trong hầm băng đi ra đồng dạng, toàn thân để lộ ra một cỗ hàn ý.

Thế nhưng Trần Phong biết, đây chỉ là Lâm Tiên Nhi nguy trang, nàng nội tâm thâm xử cũng không phải là như thế, ngược lại là một cái hỏa bạo tỳ khí đích tiểu nữ hài nhi.

"Là người, chúng ta mới một ngày không có gặp mặt, người liền nghĩ ta nha." Trần Phong đem Lâm Tiên Nhi để cho vào phòng bên trong, trong miệng có chút ít trêu chọc nói.

Lâm Tiên Nhi thấy được Trần Phong vô lại đồng dạng sắc mặt, xì mũi coi thường nói: "Đừng nói nữa, lại nói ta bữa cơm đêm qua liền nhớ ra."

Trần Phong không lời, Lâm Tiên Nhi này cũng quá sinh mãnh, mỗi lần nói chuyện há miệng ra đều mang theo mãnh liệt tính công kích.

Như Lâm Tiên Nhi loại mỹ nữ này, quả nhiên là cùng kiểu điểm mỹ lệ hoa hồng là giống nhau, tuy xinh đẹp không thể bắt bẻ, thế nhưng luôn là mang theo làm cho người ta khó có thể chịu được đâm.

'Lại một đóa hoa hồng có gai nhé.' Trần Phong trong lòng thầm thì.

Lâm Tiên Nhi chậm chạp, đi vào Trần Phong Tiểu ốc tử, mỗi đi ra một bước, đều bốn phía nhìn xem, tựa hồ có người mai phục nàng tựa như.

"Nhìn người bộ dạng như vậy, nếu như ta không có đoán sai, người là làm thuê cùng người đến chỗ của ta a." Trần Phong nói.

Thân thể của Lâm Tiên Nhi cứng đờ, kinh ngạc quay đầu nhìn về phía Trần Phong, trên dưới đánh giá Trần Phong liếc một cái, "Người làm sao biết?"

Lâm Tiên Nhi mười phần tò mò hỏi, tới nơi này chính là vừa mới đón đến nhiệm vụ, cũng không có cơ hội tiết ra ngoài ra ngoài, đã như vậy, Trần Phong là làm thế nào biết.

Trần Phong cười nhạt một tiếng, cười mà không nói.

"Nói." Lâm Tiên Nhi đe dọa.

"Cái này còn phải nói sao, nếu như người tìm ta, tự nhiên sẽ lễ thắng khí hùng một cước đá văng ra cửa, nếu như người không muốn, là người khác để cho người tới, người mới như vậy không tình nguyện, như một sinh khí đích tiểu nữ hài nhi." Trần Phong nhân tiểu quý đại (*).

Trước mặt Lâm Tiên Nhi, Trần Phong quả thực là một cái mao cũng không có dài đủ tiểu hài tử, mà chính là tiểu hài tử này, vậy mà một câu nói trắng ra tâm sự của nàng, một câu bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Bát Tử Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Cọp cái cái đuôi

"Xem ra người cái đầu nhỏ, ngoại trừ nghĩ một ít màu sắc rực rỡ chuyện xấu nhĩ, vẫn có một chút xú chỉ số thông minh." Lâm Tiên Nhi nói móc nói.

Trần Phong không lời, cái gì gọi là màu sắc rực rỡ chuyện xấu vậy? Chính mình nhìn lên người ta cái kia, khá tốt ý tứ nói ra, ngẫm lại Trần Phong liền hết sức tức giận, như không phải Lâm Tiên Nhi chạy tới chuyện xấu nhi, chính mình đã sớm cáo biệt tấm thân xử nữ nữa nha!

"Hừ, người khá tốt ý tứ nói ra, nói đi, người lần này, là không phải muốn cầu cạnh ta, muốn cùng ta kết xuống Tàn Tản chuyện tốt, ta biết, người không có ý tứ nói, kỳ thật không có gì, con người của ta rất hào phóng, người có yêu cầu gì ta đều thỏa mãn người, huống chi ta đối với người ấn tượng cũng không tệ lắm, với tư cách là bằng hữu, bạn rạn ta vẫn còn muốn giúp cho người. . ." Trần Phong thao thao bất tuyệt nói qua, muốn dùng ngôn ngữ uy lực, tướng kiêu ngạo chậm Lâm Tiên Nhi cho hàng phục.

Dù cho không thể hàng phục, tối thiểu cũng làm cho nàng biết mình lợi hại không phải.

Bất quá, Trần Phong dường như làm một vấn đề.

Vấn đề này hẳn vốn nên là biết, thế nhưng tắm rửa một cái, lòng tự tin bành trướng không ít, sau đó, liền quên.

Chỉ thấy, Lâm Tiên Nhi không nói một lời, sắc mặt cũng không thay đổi, nhàn nhã dạo chơi đồng dạng đi tới bên người Trần Phong.

Trần Phong đang nói hăng say, cũng không có suy nghĩ nhiều.

Thế nhưng, Trần Phong chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, sau đó trên lỗ tai truyền đến một hồi đau nhức kịch liệt.

Lâm Tiên Nhi như trước không hề bận tâm thần sắc, nhìn nhìn nhe răng trợn mắt bộ dáng, ngữ khí lạnh nhạt nói: "Người nghĩ cùng ai kết xuống Tàn Tản chuyện tốt?"

Hai người khoảng cách rất gần rất gần, gần tới trình độ nào đầu này?

Trần Phong lúc này cũng có thể, rõ ràng ngửi được từ miệng Lâm Tiên Nhi phun ra mùi thơm, kia là như thế nào mùi thơm nha, để cho Trần Phong đều có chút vui vẻ thoải mái, thấm vào ruột gan.

Nhìn không được, Trần Phong về phía trước nhích tới gần một chút, bất quá phương hướng có chút độ lệch, là hướng Lâm Tiên Nhi kinh người bộ ngực nghiêng đi qua.

Lâm Tiên Nhi đẹp mắt lông mày nhướng lên, tức giận phản nói: "Còn không trung thực! Nói người muốn cùng ai kết xuống Tàn Tản chuyện tốt?"

"Người. . ." Trần Phong bị đau, hoảng hốt chạy bừa bụng đói ăn quăng lung tung nói.

Lâm Tiên Nhi giận dữ, khí lực trên tay lại là tăng thêm vài phần.

"Thật to gan, người biết người là đang nói chuyện với ai mà, ta thế nhưng là Liệp Nhân Đường Đường Chủ, tại Thiên Hạc Học Viện cũng là cùng Viện Trưởng địa vị ngang nhau nhân vật, người nhìn thấy ta không có cung kính cho ta dập đầu liền không truy cứu, người vậy mà ngay cả ta cũng dám đùa giỡn, người muốn chết như thế nào, nói đi." Lâm Tiên Nhi con mắt sâu sắc trừng mắt Trần Phong, không chút nào đi cố kỵ Trần Phong kêu rên khắp nơi, phối hợp phát tiết đến.

Thẳng đến lúc này, Trần Phong hoàn toàn lĩnh giáo Lâm Tiên Nhi tính tình nóng nảy, bất quá bây giờ còn xa xa chưa xong công việc.

Không có loại Trần Phong nói chuyện, tựa hồ là Đại Di Mục tới nguyên nhân, Lâm Tiên Nhi không chút nào cho Trần Phong thở gấp khí đích cơ hội.

Lôi kéo Trần Phong lỗ tai, vô cùng phần hận nói.

"Người xem một chút người, toàn bộ trong phòng, liền một cái ghế cũng không có, người còn để ta đi vào, đi vào về sau đứng nói chuyện với người mà, có người như vậy đãi khách sao?"

"Vậy không phải có một cái cái ghế." Trần Phong bĩu môi mong, chỉ vào đối diện cửa địa phương cái ghế.

"Đây là cái ghế mà, đây là ghế, có để cho nữ sinh ngồi ghế đấy sao!" Lâm Tiên Nhi trừng gà bên trong chọn xương cốt, cường từ đoạt lý nói.

Trần Phong nhất thời không lời, xem ra hôm nay Lâm Tiên Nhi nhất định là Đại Di Mục tới.

Cái này cũng chưa tính xong, Trần Phong chỉ cảm thấy, tận thế là không phải lại tới, như thế nào thiên không một mảnh u ám nha.

"Người ngó ngó, người một cái Đại lão gia, ban ngày một người trong phòng làm gì không tốt, quần áo không chỉnh tề bộ dáng còn thể thống gì, người biết nói người vừa mới tắm rửa một cái chưa kịp mặc quần áo từ tế, không biết còn tưởng rằng ta đem người dù thế nào nữa nha, hơn nữa, ta như vậy bằng thanh ngọc khiết ôn nhu khả ái người gặp người thích khuynh quốc khuynh thành Đại mỹ nữ, hội hiếm có cùng người phát sinh một ít ái muội không rõ quan hệ?" Lâm Tiên Nhi trong mồm như là cài đặt một cái hàng loạt nỏ, không dứt.

Trần Phong bó tay rồi, đối với Lâm Tiên Nhi sắc bén lời kích thích một chút tính tình cũng không còn.

Cái này không thể trách Trần Phong vô năng.

Chỉ là Lâm Tiên Nhi quá mạnh mẽ.

Tiểu Thiếu Nữ, tuổi còn trẻ chính là Võ sư cao thủ cấp bậc, chân chính động thủ, Trần Phong sẽ không đi ra năm cái hiệp liên sẽ bị Lâm Tiên Nhi cười dưới thân.

Mà đánh nước miếng chiến, Trần Phong cũng là lĩnh giáo, Lâm Tiên Nhi miệng nhất định là chịu qua đặc thù huấn luyện, có thể tại một hơi nói ra mấy trăm lời không cần thở, cùng cao thủ như vậy cãi nhau, không thể nghĩ ngờ là muốn ăn nước miếng.

Bất quá, nước miếng vật này, đi qua đường khí đích ô-xy hoá, cùng với đồ ăn lắng đọng, sẽ biến thành tanh tươi hương vị, thế nhưng Lâm Tiên Nhi nước miếng liên không giống với lúc trước.

Có một loại kẹo mạch nha hương vị.

Rất nhiều người nói, hôn môi là một cái vô cùng thần thánh và mỹ diệu đồ vật, thế nhưng thỉnh thoảng làm mình bạch, kia muốn xem cùng với hôn môi không phải, nếu cùng một cái có miệng thổi người hôn môi, vậy thì thật là sống không bằng chết, thế nhưng cùng Lâm Tiên Nhi như vậy không ăn nhân gian khói lửa tiên nữ hôn môi, liên nhất định là một kiện mười phần thần thánh và mỹ diệu sự tình.

Cái gọi là anh hùng khổ sở mỹ nhân quan, Trần Phong lúc trước luôn là xỉ mũi coi thường.

Không phải đường bắt bình, chỉ là người không được.

Trần Phong vẫn là cho rằng như thế.

Thế nhưng gặp được Lâm Tiên Nhi, Trần Phong mới hiểu được, không phải đường bắt bình, cũng không phải mình không được, mà là Lâm Tiên Nhi như vậy Đại mỹ nữ, là bất luận kẻ nào khó có thể kháng cự.

Chỉ là. . . Đây tính tình nóng nảy có chút khó có thể tiếp nhận.

Trần Phong âm thầm thở, một ngày kia kiếm trên tay, đe dọa Lâm Tiên Nhi trên đầu giường đặt gần lò sưởi.

Chắc chắn ~ Trần Phong nghĩ đi nghĩ lại, cười ra tiếng.

"Ồ, người đang suy nghĩ gì, người không có hãy nghe ta nói mà, lão nương miệng vàng lời ngọc, có thể khiến người nghe là người tám đời đã tu luyện phúc phận, người cũng dám thất thân! !" Lâm Tiên Nhi cái này thật sự là khí cấp bại phôi, nổi lên nhiệt tình, hướng Trần Phong trên mông đít hung hăng tới một chút.

"Ồi chào nhé." Một cước này, thoát nhìn lực đạo lớn hết sức, lớn đến có thể đem Trần Phong từ cửa sổ đập bay ra ngoài, thế nhưng chỉ có Trần Phong cùng Lâm Tiên Nhi biết, đây là làm bộ đáng mà thôi, cũng không có thật sự dùng sức khí.

Bất quá, vì phối hợp, xác thực điểm là vì đón ý nói hòa Lâm Tiên Nhi khẩu vị, Trần Phong hay là vừa đúng kêu rên một tiếng.

Quả nhiên, Lâm Tiên Nhi lòng hư vinh lấy được thật lớn thỏa mãn, nện bước Liên Hoa bước, đi đến ghế trước mặt, lấy ra một khối thù lên sơn thủy bức họa khăn tay, đặt ở trên ghế, sau đó bờ mông ngồi lên, tuy ghế chỉ có hai cái cõ lòng bàn tay, thế nhưng Lâm Tiên Nhi như trước chỉ là đã ngồi ghế một phần ba.

Bởi vậy có thể thấy, Lâm Tiên Nhi nhất định là đến từ thế lực lớn, nói cách khác, làm sao có thể như thế có tu dưỡng, khực khực, tu dưỡng là tại không nhìn thấy Lâm Tiên Nhi cạp cái một mặt dưới tình huống cả nhân cảm giác.

Bây giờ đang ở Trần Phong xem ra, Lâm Tiên Nhi quả thật chính là một cái nhân cách phân liệt chứng hậu kỳ bệnh nan y người bệnh.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Nói cùng làm

Từ đối với nhân cách này phân liệt chứng hậu kỳ bệnh nan y người bệnh đồng tình, Trần Phong nhìn về phía Lâm Tiên Nhi ánh mắt cũng thay đổi, mang

theo một tia đồng tình.

Thế nhưng là Lâm Tiên Nhi lại không cho là như vậy, nàng xem nhìn Trần Phong, thấy được Trần Phong vẻ mặt trung thực chịu thua bộ dáng, lúc này mới lòng mang đại sướng, vui vẻ nói: "Này còn kém không nhiều lắm."

Trần Phong bĩu môi, chẳng thèm ngó tới, thế nhưng không có biểu lộ ra, ai biết một câu nói của mình, sẽ để cho trước mắt cái tên điên này đồng dạng nữ nhân, phát điên thành bộ dáng gì nữa.

Nhàn nhạt cười, Trần Phong lấy lòng nói: "Đại mỹ nữ, ngươi xem ta đâu mới từ Ma Thú Sơn Mạch trở về, đã mệt muốn chết rồi, ta nghỉ. . . Nghỉ ngơi."

"Ngươi đây là lệnh đuổi khách?" Lâm Tiên Nhi lông mày nhướng lên, rất có một bộ ngươi nói thêm gì nữa ta nhất định sẽ lột da của ngươi ra tư thế.

"Không phải a, ta là nói, ngươi bận rộn sống một ngày nhất định cũng mệt mỏi, nếu ngươi phải không ghét bỏ, chúng ta sớm một chút lên giường nghỉ ngơi a." Trần Phong cười nói.

"Cút!"

Trần Phong không lời, chân tay luống cuống.

Bây giờ Trần Phong, thể xác và tinh thần mỗi mọt.

Nhất là bị Lâm Tiên Nhi tóm qua lỗ tai, bây giờ còn là nóng rất đau nhức.

Trần Phong xoa có chút phát đau lỗ tai, muốn chửi ầm lên Lâm Tiên Nhi một hồi, thế nhưng nghĩ lại, như thật sự là đem trước mắt tên sát tinh này gây tức giận, nàng nhất định sẽ đem cái phòng này dỡ xuống, nhất định.

Con mắt quay tròn tại trong hốc mắt đi vòng vào hai vòng, Trần Phong vui mừng nhướng mày, lặng lẽ hỏi: "Lâm Muội Muội."

Nhìn Lâm Tiên Nhi diện mạo, tuy tách khí táo bạo, thế nhưng tính tình cũng không phải rất xấu, hơn nữa trên mặt phần hồng ục ục, như là một cái tiểu muội muội, khả ái xảo quyết Mạn Cổ linh tinh quái, như thế hồ, cũng không tính sai, nói không chừng Lâm Tiên Nhi này nghe xong một cao hứng, sẽ nhanh chóng rời đi chính mình phòng nhỏ nha.

Bây giờ Trần Phong, xem như không có ý kiến gì, có thể mau chóng đem cái vị này đại thần đưa đi, chính là hẩn hiện tại nhất cấp thiết ý nghĩ.

Bất quá để cho Trần Phong không nghĩ tới chính là, nghe được cái này, Lâm Tiên Nhi không thích phản phản nộ.

"Cút, ta lớn hơn ngươi, đừng vội chiếm ta tiện nghi, bằng không để cho ngươi không thể Nhân đạo." Lâm Tiên Nhi trừng mắt, đe dọa.

Trần Phong lấy lòng biểu tình trong chớp mắt cứng ngắc trên mặt, lập tức hô: "Lâm đại tỷ."

"Cút, ta có già như vậy mà, ngươi đây là tại vũ nhục nhân cách của ta, ta muốn ngươi hối hận." Lâm Tiên Nhi khua một cái cái kéo tay, hung hăng tại Trần Phong vị trí khua một chút.

Trần Phong vội vàng tụt hậu hai bước, vẻ mặt thất kinh bộ dáng,

"Vậy Lâm Tiểu Thư được a." Trần Phong xấu hổ vạn phần mà hỏi.

"Trần Phong! Ngươi chọc giận ta, ta quyết định, về sau gặp ngươi một lần đánh ngươi một lần!" Lâm Tiên Nhi hỏn hển.

"Được, ta đây nên ngươi xưng hô như thế nào!" Trần Phong cũng là nổi giận.

"Gọi ta là Nữ Vương đại nhân được rồi" Lâm Tiên Nhi đương nhiên nói.

Trần Phong nghe xong, thiếu chút nữa phun huyết, bất quá nghĩ lại, cũng là không gì đáng trách, Lâm Tiên Nhi khí thế bá khí bên cạnh lộ, hô một câu Nữ Vương đại nhân cũng là hợp tình lý.

"Nữ Vương đại nhân, ta rất ít có việc cầu người, hôm nay ta liền cầu ngươi nhanh chóng nói cho ta biết, ngươi tìm đến ta đến cùng vì chuyện gì." Trần Phong cầu khẩn nói.

Có người nói, cùng mỹ nữ nói chuyện, là một kiện mười phần dưỡng tâm vui mắt sự tình, thế nhưng trước mắt mỹ nữ này, lại cho không được Trần Phong loại cảm giác này, Trần Phong không có cảm nhận được cảnh đẹp ý vui, ngược lại là thể xác và tinh thần mỗi mọt.

"Ngươi sớm nói như vậy chẳng phải được." Lâm Tiên Nhi một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn nhìn Trần Phong, cổ tay một phen, trên tay nhiều hơn một cái đóng buộc chỉ sách cổ.

Đóng buộc chỉ sách cổ phía trên, cứng cáp hữu lực viết bốn cái đại tự, "Tĩnh Hồn Tâm Kinh!"

"Ồ, đây là cho ta!" Trần Phong kinh hi vạn phần, vừa rồi đã chịu khuất nhục, trong lúc nhất thời tan thành mây khói.

Đưa tay muốn đi lấy quyển sách này, thế nhưng tay vừa mới duỗi ra, đã bị Lâm Tiên Nhi đánh một chưởng.

Ba ~ có chút đau nhức, nhưng càng nhiều là tê tê dại dại.

"Như thế nào, không phải này Nữ Vương đại nhân ban thưởng cho ta à." Trần Phong cũng là cảm thấy, lấy Lâm Tiên Nhi tiểu tính tình, quả quyết sẽ không cho mình như thế hậu lễ.

Từ nơi này quyển sách danh tự, Trần Phong đại khái có thể phán đoán ra, phạm là mang theo hồn chữ tâm kinh Công Pháp các loại sách, đều là cùng Vũ Hồn có quan hệ, loại này tâm kinh Công Pháp một loại đồ vật, quả quyết không có treo đầu dê bán thịt chó tất yếu.

"Mà lại, người nghĩ hay quá nhỉ, người cho rằng ta có hào phóng như vậy, vẫn là của người mặt có lớn như vậy, để ta không tiếc như thế trọng đại giá lớn nịnh bợ người." Lâm Tiên Nhi câu nói đầu tiên đem Trần Phong đánh vào A Tỳ Địa Ngục.

Trần Phong gật đầu, nghĩ đến vậy thì, Lâm Tiên Nhi thế nhưng là tiêu chuẩn vắt cổ chày ra nước, trông cậy vào nàng vô duyên vô cớ đưa cho chính mình đồ vật, còn không bằng ngủ nằm mơ tới thật sự.

"Cũng không biết Viện Trưởng lão nhân kia, đầu kia cái tuyến đáp sai rồi địa phương, vậy mà lấy ra như thế hậu lễ cảm tạ, còn không keo kiệt gia phần thưởng nói người tiền đồ vô lượng, cần trọng điểm bồi dưỡng." Lâm Tiên Nhi cho tới bây giờ hay là không hiểu ra sao.

Này bản tâm theo, đối với võ giả mà nói, không thể nghi ngờ là là một cái đại bảo bối, tầm thường đệ tử, quả quyết không có cơ hội thấy được quyển sách này.

Bởi vì quyển sách này tác dụng, quyết định quyển sách này tầm quan trọng.

Đây là một quyển có thể rèn luyện Vũ Hồn Công Pháp, loại vật này, tại bất kỳ một cái nào địa phương một khi xuất hiện, nhất định có thể nhắc lên một tầng sóng gió.

Mà Viện Trưởng vậy mà đem như thế trọng yếu đồ vật, đưa cho Trần Phong, này làm sao không cho Lâm Tiên Nhi cảm thấy nghi hoặc nha.

Lâm Tiên Nhi không có nhiều lời, hừ hừ hai câu: "Lão Đầu Nhi thật sự là hào phóng ôi chào lần này, người tự giải quyết cho tốt a, còn có, nhớ rõ chuyện Thành Chủ Mộ, không muốn thả ta bỏ câu, nói cách khác, hừ hừ, người hiểu được." Lâm Tiên Nhi không có nói rõ ràng, chỉ là khua một cái cái kéo tay, Trần Phong nhất thời hiểu ý.

"Nam tử hán đại trượng phu, nói được thì làm được, ta làm sao có thể lừa người." Thấy được Lâm Tiên Nhi nghi vấn nhân phẩm của mình, Trần Phong mở miệng phản bác.

"Sự tình là làm được, không phải nói ra, liền thực lực người bây giờ, còn xa xa chưa đủ nhìn, đoạn này thời gian, người hay là nhanh chóng hảo hảo tu luyện a, sách đến thời gian sử dụng phương hện thiếu, kỹ nhiều không áp thân, người hẳn là hảo hảo phong phú mình một chút." Lâm Tiên Nhi đối với Trần Phong ngược lại là không có một mao tiền hứng thú, càng thêm quan hệ Trần Phong thực lực là có thể hay không đủ hoàn thành lần này hợp tác.

Đối với cái này một chút, Trần Phong cũng không có phản bác, hiện tại thực lực của mình, xác thực chưa đủ nhìn, thế nhưng thời gian là rất đồ tốt, theo thời gian trôi qua, về sau đường khẳng định thay đổi liên tục, đến cùng ai có thể người cười cuối cùng, vậy cũng còn là một cái không biết bao nhiêu.

Mà Trần Phong đã sớm quyết định, nhất định phải vượt qua bây giờ Lâm Tiên Nhi, chỉ có như vậy tài năng cười trên đầu Lâm Tiên Nhi, a không, là cười thân thể của nàng, hừ hừ!

"Ta sẽ chứng minh chính mình cũng không phải là ăn nói - bịa chuyện được!" Trần Phong lời thề son sắt nói.

Lâm Tiên Nhi khoát tay, nàng cũng không tin lỗi tai của mình, mà là tin tưởng mắt của mình.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 202: Âm mưu

Hô ~ Luyện Hồn Vương Đình, toát ra từng đợt khói trắng, như là phát sốt cao đồng dạng, tại đỉnh đầu của Trần Phong, cấp tốc lượn vòng, theo Trần

Phong không ngừng điều khiển, Luyện Hồn Vương Đình phía trên các loại Phù Lục, không ngừng lấp lánh, mỗi một lần lấp lánh, thật giống như một lần hoàn chỉnh thổ nạp.

Mỗi một lần thổ nạp, Luyện Hồn Vương Đình phía trên Phù Lục sáng bóng, sẽ mạnh hơn một phần, có thể nhìn ra, Luyện Hồn Vương Đình đang tại Trần Phong Công Pháp vận hành, không ngừng xu hướng tại hoàn mỹ.

Không sai, có thể tu luyện Vũ Hồn công phu, chính là Trần Phong từ Lâm Tiên Nhi cho đó của hấn bản cổ tịch.

Lâm Tiên Nhi đi rồi, Trần Phong không có nghỉ ngơi, ngược lại là trực tiếp ngồi xổm ở trên giường, thử vận hành cuốn này Công Pháp.

Ngoài dự liệu của hấn là, này căn bản Công Pháp, quả thực là một đồ tốt.

Này Công Pháp kỳ diệu chỗ ngoại trừ có thể đề thăng tu vi đồng thời, còn có thể đem hấp thu dư thừa thân thể không có hấp thu chân lực, chuyển hóa trở thành chút ít tinh hoa, để mà bổ dưỡng Vũ Hồn, là võ giả tầng thứ có thể tu luyện Công Pháp bên trong, cao cấp nhất công pháp.

Có thể nói, Công Pháp, quả thật chính là vì võ giả chi cảnh đệ tứ lượng thân mà làm.

Vũ Hồn cảm giác lúc tỉnh, Viện Trưởng lão đầu kia, đã từng cùng chính mình có một chương chi cừu, hiện tại cho mình Công Pháp, xem như thanh toán xong.

Trần Phong từng từ một đem Công Pháp nhìn một lần, cường đại thần thức không ngừng nhanh chóng hồi tưởng về Công Pháp bên trong từng cái chi tiết.

Ước chừng lại dùng thời gian một chén trà công phu, Trần Phong rốt cục đem này vốn Công Pháp hiểu rõ.

Không thể không nói, lúc này Trần Phong, hoặc nhiều hoặc ít có một chút thất vọng.

thất vọng khởi nguồn, chính là Công Pháp.

Có người nói, không có hi vọng, cũng sẽ không có sai sót nhìn qua, không có thất vọng, cũng sẽ không có tuyệt vọng.

Không có hi vọng người, vô dục vô cầu, tâm địa cứng rắn, sẽ không động tâm vì ngoại vật, tâm bất động, thì không đau.

Mà Trần Phong sở dĩ có về thất vọng, đây là bởi vì, đối với Công Pháp chờ đợi tính quá cao.

Đang nhìn hết Công Pháp, Trần Phong đối với này vốn Công Pháp, có một cái toàn bộ nhận thức mới.

Đó chính là, Công Pháp, nhìn như trâu bò hò hét, có thể cho một cái võ giả Tấn Tốc lớn lên.

Thế nhưng có chút buồn bực chính là, đánh cho cách khác mà nói, Công Pháp, xác thực hình thành một cái có thể thông thiên bậc thang.

Chỉ cần bước lên bậc thang, liền có thể có được thông thiên chi năng.

Thế nhưng lúc người từng bước một hướng lên thời điểm ra đi, người hội kinh ngạc phát hiện, con đường thông thiên, thực sự không phải là có thể tốc hành thiên đường, mà chỉ là con đường thông thiên trên một ít đoạn nhi câu hình vòm mà thôi.

Không sai, Công Pháp giai đoạn trước rất là thực dụng, đại sự đến hậu kỳ, chính là vô cùng lừa bịp mờ ám, nó truyền lại thụ tu luyện Công Pháp, tại hậu kỳ thời điểm, sẽ thay đổi như là ốc sên đồng dạng.

Trần Phong có thể rõ ràng nhìn ra, Công Pháp hậu kỳ, quả thật không có chút nào phong cách quý phái đáng nói, ẩn chứa trong đó nguyên lý vô cùng ngu ngốc, nếu là võ giả hậu kỳ dựa theo phương pháp này tiếp tục tu luyện hạ xuống, muốn đột phá võ giả chi cảnh, tại con đường tu luyện trên có truy cầu cao hơn, cần hơn phân nửa thời gian cả đời cũng là không có cái gì hi vọng.

Làm đẹp nhất hảo ước mơ, Công Pháp, có thể giúp đỡ Trần Phong tu luyện tới võ giả tứ trọng thiên, cũng là cần vô số Nhật Nguyệt, điều kiện tiên quyết là chỉ một sử dụng Công Pháp, ngu ngốc vũ vu tu luyện.

Trần Phong có chút hoài nghi viện trưởng dụng ý.

Viện Trưởng lão đầu kia, là không phải định dùng Công Pháp, đem thực lực của mình áp chế tại võ giả chi cảnh.

Viện Trưởng là Võ sư cấp bậc cao thủ, đem Trần Phong áp chế tại võ giả chi cảnh, vẫn còn tại khống chế của hấn trong phạm vi, như vậy hấn mới có thể vô tư.

Nếu là bỏ mặc Trần Phong phát triển hạ xuống, thêm với nó giao hoạt vô cùng đầu óc, nhất định sẽ là Thiên Hạc học viện một cái tai hoạ ngầm, đến lúc sau Viện Trưởng Đại Nhân vị trí nhưng chỉ có tràn đầy nguy cơ.

Nhìn thấu viện trưởng dụng ý, Trần Phong không khỏi nhẹ nhàng cười cười.

Loại này ngu ngốc đồng dạng cách làm, Trần Phong còn liền thật sự chẳng thêm ngó tới.

Lấy Trần Phong đọc nhiều các loại tu luyện Công Pháp lịch duyệt, sáng tạo một cái Công Pháp, đúng là có chút khó khăn, thế nhưng muốn cải tạo một cái lời của Công Pháp, Trần Phong còn là có thêm mười phần lòng tin.

Kết hợp Công Pháp, cùng với bây giờ trạng huống thân thể của mình, Trần Phong không ra đã lâu, chính là đã tổng kết ra tới một cái thích hợp chính mình phương pháp tu luyện.

Cẩn thận phỏng đoán lấy ca ca của Công Pháp các đốt ngón tay, Trần Phong rốt cục thờ một hơi.

Lúc này trời sắc còn sớm, chưa từng hoàn toàn đêm đen.

Trần Phong quyết định là muốn đến liền đi làm, quyết không chậm trễ nửa một phút đồng hồ thời gian, vội vội vàng vàng đi ra trường học.

Lần này, hấn ý định bề quan tu luyện mấy ngày, cho nên cần mua sắm một ít lúc tu luyện có thể dùng có được đồ vật gì đó, như là một ít bày trận trận pháp tài liệu gì gì đó.

Không mua không biết, một mua đã giật mình.

Trước kia Phong Viêm Vũ Đế thời điểm, xài tiền như nước Trần Phong, chưa bao giờ có lo lắng qua vấn đề tiền.

Thế nhưng bây giờ Trần Phong, không thể coi thường vấn đề này.

Lấy hấn nhiều ngày thứ nhất, thiên tài đồng dạng đầu óc, đại thương nhân đồng dạng mục quang, kiểm được nhân sinh món tiền đầu tiên, vậy mà tại mua sắm một nhóm lớn tài liệu luyện khí, cũng đã là túi tiền khô kiệt.

Điều này cũng làm cho Trần Phong có chút hiểu rõ ra.

Đã minh bạch trận pháp tại hiện đại trong tu chân, chui vào hạ xuống nguyên nhân.

Bởi vì trận pháp, là một cái độ khó cao, cao tinh vi khoa mục, không phải ai đều có cơ hội, ai cũng có thiên phú đem cái này kỹ năng đặc biệt g Et tới tay.

Tối thiểu nhất Phong Viêm Vũ Đế đồ đệ bên trong, cũng rất ít có có thể có được Trần Phong trận pháp phương diện chân truyền người.

Đối với này, Trần Phong cũng là không gì đáng trách, thường xuyên dạy bảo đệ tử của mình nói: "Thượng Đế đối với người đóng lại một sam cửa thời điểm, người đừng quên người rồi còn có thể từ dưới đường nước chảy đi ra ngoài."

Cho nên, từ từ, trận pháp bắt đầu xuống dốc.

Mà trận pháp tài liệu rất nhiều đều là Luyện Khí Sư cùng với Luyện Dược Sư chỗ truy đuổi đồ vật, cho nên thường xuyên qua lại, xuống dốc ngành học, tuy không người hỏi thăm, thế nhưng bày trận cần có tài liệu giá cả, lại là một bước không ngừng đi từ từ hướng lên kéo lên.

Khi hơn phân nửa bộ phận tài liệu, cũng bị Trần Phong thu thập hoàn tất, Trần Phong ngạc nhiên phát hiện, miêng túi của mình bên trong, còn dư lại không được mấy cái kim tệ.

Thề lười, Trần Phong không lời vạ phần.

Có người nói, có tiền, liền cái gì cũng có, xem ra những lời này, cũng không phải là là tin via hè.

Tuy tiền đều xài hết, thế nhưng là Trần Phong cũng không đau lòng, bởi vì hấn còn có cái đại kim khối -- Triệu Bằng không phải, cũng không biết tiểu tử này sinh ý làm như thế nào, có hay không như hấn nói trời sinh chính là thương nhân có khiêu chất vải.

Trong Ma Thú Sơn Mạch, Trần Phong mỗi một lần chiến đấu, đều là vô cùng thảm thiết.

Nhưng cũng chính là bởi vì như thế, Trần Phong mới cảm giác được thân thể của mình ở trong Chân nguyên chỉ lực, không ngừng phong phú, không ngừng ngưng kết, bắt đầu hướng một cái mới tình hình thái chuyển biến, Trần Phong mừng rỡ, giờ này khắc này, nếu là thêm một bả đầu, nói không chừng liền có thể từ võ giả nhất trọng thiên, một bước bước vào võ giả Nhị trọng thiên, hướng cao thủ hàng ngũ, lần nữa rất gần một bước.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 203: Gặp ba trọng lực

Đem lần này tu luyện sử dụng đến tài liệu mua sắm hoàn tất, Trần Phong không có chút nào trì hoãn, hết thấy đều lấy tu luyện làm trọng, trực tiếp trở lại trường học.

Lần này hẳn trở về, chưa có trở về ký túc xá, mà là trực tiếp chạy về phía trọng lực tu luyện tràng.

Trần Phong sở dĩ đem chỗ tu luyện lựa chọn trọng lực tu luyện tràng, là bởi vì, tại trọng lực gấp bội dưới tình huống, trong cơ thể chân lực trôi qua tốc độ cũng sẽ thành lần trôi qua.

Lần này tu luyện Trần Phong có hai cái mục tiêu, một cái là đem thân thể của mình lần nữa đi qua một lần túy thể, để cho thân thể cường độ, lần nữa đạt tới một cái độ cao mới, vì về sau đường đặt một cái hoàn mỹ cơ sở, cái thứ hai mục tiêu chính là, thông qua này vốn tân Công Pháp, để cho thực lực của mình nâng cao một bước.

Mà Trần Phong sở dĩ như vậy hà khắc đem chỗ tu luyện, tuyển tại cái này trọng lực phòng tu luyện, cũng chính là biểu lộ hẳn lần này bức thiết nội tâm.

Đi đến trọng lực phòng tu luyện công môn.

Lúc này sắc trời đã tối, rất nhiều đệ tử cũng đã liên tiếp rời đi nơi này.

Mà Trần Phong lại không chút phật lòng, Hồng Côn đại thật xa thấy được Trần Phong đến nơi.

Liên tục không ngừng thả tay xuống trên đầu đang tại bận việc sự tình, nhanh chóng chạy tới.

Thấy được Trần Phong bình yên vô sự trở về.

Hồng Côn tiểu ý dặt dào mà hỏi: "Như thế nào, lần này cuộc thi như thế nào?"

"Hoàn hảo a." Trần Phong thần nhiên nói.

Hồng Côn đối với Trần Phong thái độ, cũng là chuyện đương nhiên, dù sao lấy Trần Phong thực lực, thông qua như vậy cuộc thi, cũng không tính trên là đại sự gì.

"Lần này là tới?" Hồng Côn hỏi.

Lấy hẳn một cái phòng trọng lực người giữ cửa thân phận, đối với một đệ tử như thế khách khí đích nói chuyện, để cho cái khác đồng học thấy được, không khỏi có vài phần kinh ngạc, thế nhưng những người kia thấy được để cho Hồng Côn như thế kính trọng chính là Trần Phong, bọn họ nhao nhao đều là ngậm miệng không nói.

Bây giờ Trần Phong, gần như đã thịnh hành toàn bộ Thiên Hạc Học Viện, ai không biết ai không hiểu, mà có lão sư nịnh bợ Trần Phong cũng là chuyện đương nhiên sự tình.

"A, lần này ta là muốn ở chỗ này tu luyện." Trần Phong lời ít mà ý nhiều nói ra mục đích của mình.

Hồng Côn nghe được, như có điều suy nghĩ gật đầu một cái, bốn phía nhìn thoáng qua, hạ giọng nói với Trần Phong: "Chuyện lần này thế nhưng là ồn ào khá lớn."

Trần Phong lông mày nhíu lại, không hiểu hỏi: "Chuyện gì?"

Hồng Côn vội vàng ý bảo Trần Phong nói nhỏ chút âm, sau đó tiếp tục nói: "Đương nhiên là lần này Ma Thú Sâm Lâm bên trong, ma thú bạo động sự tình nha."

Trần Phong nội tâm rung mình, không nghĩ được, liền Hồng Côn cũng đã biết chuyện này.

Bất quá nghĩ đến cũng không có cái gì không đúng, rốt cuộc lúc ấy nhiều như vậy đệ tử ở đây, tin tức này tiết lộ ra ngoài cũng là chuyện đương nhiên.

Tin tưởng rất nhanh Tổng Gia kia một đám tử người, cũng là sẽ phải chịu tin tức này.

Không biết bọn họ lần nữa đạt được hành động thất bại tin tức, Tổng Gia có thể hay không điên mất?

Thấy được Hồng Côn như thế ngạc nhiên bộ dáng, Trần Phong bắt đầu lắc đầu, khẽ thở dài một cái nói: "Ta cũng không nghĩ như thế, đem sự tình ồn ào toàn thành đều biết, thế nhưng người cũng biết, tính tình của ta là loại kia không tha cho một khóa Sand cái loại kia, chuyện này, ta nếu như làm cho

lớn như vậy động tĩnh, chính là vì báo cho Tống Gia, mặc kệ bọn họ muốn như thế nào, ta đều đón lấy!" Trần Phong ngao ngễ nói, một cổ huyết khí phương cương chỉ khí, từ trên người của hắn bốn phía phun ra.

Hồng Côn nghe xong, giờ ngón tay cái lên, người trẻ tuổi nên có như vậy không chịu thua tính tình, đây mới gọi là nam nhân.

Bất quá, Trần Phong người nam nhân này quả thực quá nhỏ một chút, hướng lớn hơn nói cũng là vị thành niên một cái.

Nếu là cùng chính mình đồng dạng tuổi tác, Hồng Côn nói không chừng lập tức sẽ yêu cầu thành anh em kết bái đầu vì huynh đệ.

"Người của Tống gia, đi qua chuyện này, có lẽ sẽ thu liễm rất nhiều, bất quá vì đề ngừa vạn nhất, ngươi hay là nắm chặt tu luyện hảo, rốt cuộc phong mang tất lộ có thể không phải chuyện gì tốt, lưng đeo vô thượng vinh quang đồng thời, ngươi cần trả giá càng nhiều nỗ lực, nói cách khác, có một ngày bị người vượt qua, sau đó bị người đâm nát dưới chân cảm giác, quả thực là thống khổ." Hồng Côn ngữ khí thành khẩn nói.

Hồng Côn nói vậy chút lời thời điểm, không khỏi có chút nghĩ mình lại xót cho thân, những lời này, như là nói cho Trần Phong nghe, nhưng càng nhiều như là nói cho chính mình nghe.

Trần Phong rất có thâm ý nhìn Hồng Côn liếc một cái, cũng không có mở miệng nói chuyện.

Hồng Côn nói không có sai.

Mỗi một câu, từng cái lời là đã nghe được trong lòng Trần Phong đi.

Đối với Trần Phong mà nói, những lời này không thể nghi ngờ là hoàn mỹ thuyết minh nội tâm của mình chân thật ý nghĩ, đối với Trần Phong tình cảnh hiện tại mà nói, nếu không thể có đủ lấy đủ thực lực, tới lưng đeo nổi danh, như vậy hẳn cuối cùng là cũng bị người hung hăng đâm nát dưới chân, sau đó chà đạp.

Cũng chính là bởi vì như thế, Trần Phong mới càng thêm bức thiết muốn trở nên mạnh mẽ, tranh thủ sớm một ngày có thể trọng trèo lên vương giả bảo tọa.

Vô thượng vinh quang, rốt cuộc thuộc về ta!

Trần Phong trong lòng âm thầm thề nói.

Lập tức, Trần Phong nhìn về phía Hồng Côn, nhẹ nhàng cười nói: "Không nói nhiều, ta đi tu luyện."

Hồng Côn tán dương nhìn thoáng qua Trần Phong, có thể tại cường đại như thế áp lực cùng với vinh quang, làm được không quan tâm hơn thua, lạnh nhạt vị trí chi e, rằng không có ai có thể so với Trần Phong làm tốt hơn.

Trước mắt này cái người trẻ tuổi, không thể không nói, quả thực đều có chút để cho Hồng Côn cảm thấy khâm phục.

Khâm phục nguyên nhân có rất nhiều, như là, bây giờ Trần Phong, so với việc rời đi thời điểm vô đồ ngũ trọng thiên, mấy ngày công phu, liền đã đạt đến vô giả nhất trọng thiên.

Từ nên vô đồ ngũ trọng thiên, đến vô giả nhất trọng thiên, người bình thường không có cái vài năm hơn mười năm công phu, làm sao có thể tu luyện tới, lại nhìn người ta Trần Phong, chỉ bất quá dùng mấy ngày mà thôi, liền đã đạt đến người bình thường cần vài năm thời gian tài năng chạm đến cao độ.

Nhớ năm đó, chính mình lúc tu luyện, cũng là dùng đã nhiều năm thời gian, mới tốt không để cho đột phá bình cảnh.

So với việc Trần Phong mà nói, Hồng Côn cảm giác mình thật giống như kia trong nhà vệ sinh trừ trùng, không đáng nhắc tới.

Che dấu dưới khiếp sợ trong lòng, Hồng Côn vụng trộm nói: "Ân, đây là gấp ba phòng trọng lực cái chìa khóa, ta nghĩ ngươi đi nơi này tu luyện, nhất định có không ít chỗ tốt."

Trọng lực tu luyện tràng, chia làm rất nhiều người tu luyện nơi, thế nhưng Học Viện đối với từng cái phòng tu luyện, đều có được rõ ràng quy định, đi đến trọng lực tu luyện tràng Học Viện, chỉ có thể dựa theo học viện điều lệ chế độ, tiến nhập thích hợp chính mình chỗ tu luyện.

gấp ba trọng lực tu luyện tràng, cũng không phải đối với tất cả đệ tử đều mở ra.

Không chỉ có thực lực một phương diện yêu cầu, đồng thời còn muốn cầu học viện điểm công hiến đạt tới quy định cao độ mới có thể.

Trước mắt mà nói, Trần Phong thực lực còn chưa đủ tiến nhập nơi này.

Thế nhưng nếu là nói điểm công hiến, bây giờ Trần Phong, thế nhưng là đối với Học Viện công hiến lớn nhất người nhất.

Cho nên Hồng Côn cảm thấy, dù cho Học Viện biết mình vì Trần Phong thương lượng cửa sau, cũng là sẽ không trêu chọc đến rãnh rồi ngôn toái lời nói, vì vậy mới hào phóng như thế đem cái chìa khóa cho Trần Phong, bởi vậy, Trần Phong còn có thể dễ dàng thiếu một món nợ ân tình của tự mình không phải.

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 204: Bổ Linh Trận

Trần Phong thấy được Hồng Côn hùng hồn tương trợ, ngẫm hiểu gật gật đầu, tiếp nhận Hồng Côn trong tay cái chìa khóa, liền bước nhanh hướng trọng lực phòng tu luyện đi đến.

Thấy được Trần Phong đi xa bóng lưng, Hồng Côn tràn ngập thâm ý nhìn thoáng qua, thở một hơi dài nhẹ nhõm, lần nữa trở lại trọng lực tu luyện tràng công môn.

Lại nói Trần Phong đi vào tu luyện tràng, lúc này bởi vì sắc trời đã tối, nơi này cũng không có ngày bình thường nhìn thấy kín người hết chỗ bộ dáng tương phản nơi này chỉ có số lượng không nhiều lắm mấy người mà thôi.

Trần Phong cũng không có làm nhiều trì hoãn, trực tiếp hướng hành lang thâm xử đi đến, tại cuối hành lang, gấp ba trọng lực cửa phòng tu luyện, Trần Phong dừng bước.

Cổ tay một phen, đem kia cái chìa khóa đâm vào gấp ba trọng lực phòng tu luyện trong cửa lớn, đi thẳng vào đi, tại đem cửa khóa trái, xác định không có người xông sau khi đi vào, Trần Phong lúc này mới đánh giá cẩn thận nơi này liếc một cái.

Trong phòng trống rỗng, không có dư thừa bài trí, dù cho có, tại gấp ba trọng lực, qua không được nhiều thì sẽ hư hao.

Mặt đất đều là dùng trầm trọng đá cẩm thạch sàn nhà phổ liên, mỗi một tầng đá độ dày đều có hai thước sâu, đó có thể thấy được, kiến tạo như vậy một cái quy mô hùng vĩ trọng lực phòng tu luyện, cũng là lên giá không ít tiền.

Mà Trần Phong sở dĩ hội lưu ở Học Viện, không có ra ngoài vân du tứ hải gì gì đó, chính là nhìn trúng học viện tài nguyên phong phú, nếu là mình kiến tạo như vậy một cái đại trọng lực tu luyện tràng, kia phải cần xài bao nhiêu tiền.

Bây giờ Trần Phong thế nhưng là một cái triệt triệt để để kẻ nghèo hàn, tự nhiên không có phần này tiền nhàn rỗi, cho nên chỗ đi tốt nhất chính là lưu ở chỗ này, hảo hảo lợi dụng hiện hữu tài nguyên.

Chừng hơn mười mét vuông mặt đất, phía trên không biết dùng làm bằng vật liệu gì nước sơn, vẽ lên ba cái vòng tròn, vòng tròn một cái bao quanh một cái.

Trần Phong đi đến đệ một vòng tròn ở trong thời điểm, nhất thời cảm giác dưới chân trầm xuống, trọng lực gia tăng lên gấp đôi.

Đây là vòng thứ nhất, cũng là gấp đôi trọng lực khu vực.

Ở đây cũng không phải Trần Phong muốn địa phương, hắn muốn là tận cùng bên trong nhất kia một khâu.

Bất quá, Trần Phong không có tiếp tục đi vào, ngược lại là lui ra ngoài, nhàn nhạt cười.

Chỉ là một lát thời gian, Trần Phong đã có thể rõ ràng phát giác được biến mất chân lực.

Rời khỏi vòng thứ nhất, Trần Phong bắt đầu từ trong giới chỉ móc ra đủ loại tài liệu xuất ra.

Mỗi đào xuất một kiện đồ vật, Trần Phong đều là thịt đau vô cùng, đây chính là một đồng lớn kim tệ đổi lấy nha, may mắn những vật này cũng có thể hóa thành một chút lực lượng triệt triệt để để dung hợp trong thân thể, nói cách khác, Trần Phong nhưng chỉ có muốn đau lòng chết rồi.

Đem những vật này hoàn toàn lấy ra về sau, gian phòng đã bị những cái này bừa bãi lộn xộn tài liệu chiếm hơn nửa cái gian phòng.

Mà Trần Phong muốn làm giờ mới bắt đầu mà thôi.

Hắn muốn làm, là đem những cái này đủ loại tài liệu, dựa theo trận pháp cần thiết vị trí, nhất nhất bày đặt hảo, sau đó tại vận dụng từng cái một khâu quyết pháp quyết thủ quyết tâm quyết, đem trận pháp mất trận đầu trận tuyến cùng với rất nhiều muốn vị trí nhất nhất hoàn thành.

Lúc Trần Phong làm tốt những cái này, bởi vì phải không ngừng địa xuyên qua gấp bội trọng lực khu vực, Trần Phong đã là mệt mỏi thở hồng hộc.

Bất quá Trần Phong không có dừng lại tu luyện ý tứ, mà là ý chí kiên định, hướng trong trận đi đến.

Đại trận này danh tự, gọi là Bỏ Linh Trận.

Bỏ Linh Trận này, không giống với người bình thường biết Bỏ Linh Trận.

Thông thường tại đại lục, nhắc đến Bỏ Linh Trận, người bình thường đều cho rằng, đây là tại lúc tu luyện, có thể bảo trì đặc biệt trong phạm vi Linh Khí nguyên khí đích cung ứng.

Thế nhưng Trần Phong đại phí trắc trở bố trí xuống Bỏ Linh Trận, so sánh mọi người đều biết Bỏ Linh Trận đó, năng lực càng thêm nổi bật cùng cường đại một chút.

Bỏ Linh Trận này, ngoại trừ có được Phổ thông Bỏ Linh Trận đặc chế ra, còn có thể vốn có cơ sở phía trên, liên tục không ngừng đem đặc biệt trong phạm vi Linh Khí dày đặc trình độ đề cao, dùng để tăng nhanh tốc độ tu luyện.

Mà căn cứ bày trận tài liệu bất đồng, Bỏ Linh Trận này chỗ bắt được cường độ linh khí cũng là bất đồng.

Trần Phong cái này, hao phí đại lượng tài liệu trân quý, ở trong đó tu luyện, tốc độ tu luyện sẽ tăng lên ít nhất tốc độ gấp 10 lần, này đối với rất nhiều người mà nói, quả thực là một cái chuyện bất khả tư nghị, nhưng chính là Bỏ Linh Trận này, mới là lần này Trần Phong tu luyện trọng yếu dựa vào.

Bỏ Linh Trận này, ngoại trừ đặc điểm ra, còn có một loại tỉ mỉ ngưng thần công hiệu, sau khi tiến vào, có thể tăng cường Vũ Hồn tùy hứng, tâm tính kiên định trình độ, để cho Tu Luyện Giả không đến mức tẩu hỏa nhập ma gì gì đó.

Hơi trọng yếu hơn một chút là, Bỏ Linh Trận này, nếu là ở dã ngoại bố trí xuống, còn đối với ma thú gì gì đó có nhất định chống lại tác dụng, để tránh lọt vào đánh lên gì gì đó.

Từ trận pháp này rất nhiều đặc điểm cũng có thể thấy được, Trần Phong lần này thế nhưng là hạ xuống vốn gốc.

Lúc dùng không biết bao nhiêu lần mười phần lẫm phí chân lực, khẩu quyết, pháp quyết, tâm quyết, trận quyết, Trần Phong đã là tinh bì lực tẫn, giờ lên một chút ngón tay đều cảm thấy dị thường hết sức.

Nhưng ngay tại tình huống như vậy, Trần Phong hay là dứt khoát quyết nhiên lựa chọn tu luyện, mà không phải nghỉ ngơi.

Tại bước vào vòng thứ nhất, không giống với vừa rồi, không có nguyên khí hộ thể Trần Phong, thiếu một ít chính là một búng máu phun ra.

Không có nguyên khí hộ thể, kia tiến nhập nơi này, không khác một cái loại người bình thường, lưng đeo trên mình không thể thừa nhận trọng lượng, huống chi là Trần Phong loại này thể lực nghiêm trọng tiêu hao người.

Bất quá Trần Phong thể chất hết sức cường hãn, đi qua lần trước Thối Thể Đan tẩy lễ, thân thể của Trần Phong đã hết sức cường hãn, cho nên gượng chống hạ xuống còn không có vấn đề.

Trần Phong chịu được thực toàn thân cốt cách bạo phát đi ra đau nhức kịch liệt, bước chân không có chút nào dừng lại ý tứ, dứt khoát quyết nhiên về phía trước phóng ra một bước, tiến nhập đệ nhị hoàn.

Lần này, có một loại xương cốt cùng thân thể cùng với làn da không hề cùng một cái không gian cảm giác.

Loại cảm giác này cuối cùng chính là một cái đau nhức chữ, cơ bắp xé rách đồng dạng thống khổ, để cho Trần Phong đại não tạm thời trống rỗng.

Thế nhưng cắn răng kiên trì hạ xuống, liền không biết là đây là một kiện cỡ nào thống khổ sự tình.

Đệ tam hoàn!

!

Thân thể của Trần Phong, tại hấn trọng tâm di động đến đệ tam hoàn thời điểm, lên tiếng ngã quy.

Nặng đầu trọng cúi tại trên mặt đất, đá cảm thạch mặt đất, ! một thanh âm vang lên.

Mẹ chết tiệt!

Trần Phong nội tâm thống mạ một tiếng.

"Mới gấp ba trọng lực mà thôi, Trần Phong! Người liền không chịu được như thế ư!" Trần Phong nội tâm ác chửi mình không chịu nổi, tức giận cắn răng kiên trì. Trần Phong thử đứng người lên, thế nhưng tinh bì lực tẫn hấn, dù cho không có trọng lực gia trì, cũng là rất khó làm được điểm này, cho nên, hấn dứt khoát dùng leo.

Hiện tại thân thể của hấn, một nửa tại hai hoàn, một nửa tại tam hoàn, cảm giác này dùng đề cập có nhiều khó chịu, thật giống như hai đầu có người đại lực lôi kéo, tùy thời đều ngũ mã phanh thầy đồng dạng, khó chịu để cho Trần Phong tùy thời đều muốn mổ bụng tự vẫn kia mà.

Lần một lần hai ba lần!

Trần Phong thử về phía trước leo, thế nhưng là, đá cẩm thạch mặt đất, không biết bị cái nào hài tử xung đột bóng loáng dị thường, tay của Trần Phong chùng, dùng sức dấn đi lên căn bản không có tác dụng gì, thân thể vẫn là tại chỗ cũ bất động.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 205: Tịnh Hồn Tâm Kinh

Ngay cả như vậy, Trần Phong cũng không thể cứ như vậy nằm sấp lấy tu luyện a, đường đường đại Vũ Đế, làm sao có thể bị một mảnh đất cục gạch đánh bại?

Không nên không nên, tuyệt đối không được, ta không cho phép như thế sỉ nhục hàng lâm đến trên đầu của ta!

Trần Phong nội tâm bệnh tâm thần rỗng giập, trên tay tập hợp vừa mới khôi phục một chút nguyên khí, hương đá cẩm thạch sàn nhà hung hăng chộp tới.

Chi chi ~ trong nháy mắt, tay của Trần Phong chỉ phía trên, quanh quẩn nổi lên nhàn nhạt tia sáng màu vàng.

Tại tia sáng màu vàng bao phủ, kia móng tay, như là một thanh lợi kiếm đồng dạng, hung hăng đâm vào đá cẩm thạch bên trong, thanh âm kia chói tai vô cùng.

Một chút hai cái ba cái ~ rốt cục, Trần Phong thân thể toàn bộ tiến nhập gấp ba trọng lực khu vực.

Mà bây giờ, Trần Phong cũng không có cảm giác được đến cỡ nào cảm giác thoải mái.

Không có vào lúc trước, là ngũ mã phanh thây đồng dạng khó chịu, sau khi đi vào lại là Thái Sơn Áp Đình đồng dạng thống khổ, Trần Phong cảm giác mình toàn thân không dùng được một chút xui khí lực, sau đó còn có một cỗ trọng đại hấp lực, để cho hắn một mực dấn tại trên mặt đất.

Liên kiên trì như vậy mấy hơi thở, Trần Phong mới dần dần trì hoãn quá mức nhi, sâu kín phun ra một ngụm trọc khí, Trần Phong trong mắt lần nữa tách ra một vòng cứng cỏi ánh mắt.

Loại này ánh mắt, làm cho người ta một loại hăng hái hướng lên mà liều đập cảm giác.

Không liều không bác nhân sinh sống uống phí.

Nhân sinh trên đời, không dụng một cái, làm sao biết mình có thể sống đến cỡ nào đặc sắc!

Trần Phong lần nữa cắn răng, dùng sức gào thét lên tiếng!

A! !

Trần Phong hét lớn một tiếng.

Toàn thân nhất thời chấn động, một cỗ đại lực từ thủ chưởng phát ra, trùng điệp đập nện tại đá cẩm thạch trên mặt đất.

Mà thân thể của Trần Phong, bởi vì phản tác dụng lực nguyên nhân, cũng là hướng lên như vậy hơi hơi động một chút!

Rốt cục, thân thể của Trần Phong từ loại kia đáng thương leo tụt, chuyển biến trở thành tư thế ngồi.

Chỉ là như vậy một cái nhìn như đơn giản vô cùng động tác, mất đi nguyên khí đích Trần Phong, làm lên tới xác thực như thế khó khăn.

Trần Phong lúc này, sắc mặt ảm đạm vô cùng, là tốt rồi thật nhiều ngày không có ăn cơm, thật nhiều ngày không có uống nước, vô tình bộ dáng.

Thế nhưng bộ dáng tuy dập đầu sầm một chút, thế nhưng Trần Phong trong mắt để lộ ra tới cứng cỏi mục quang, lại là không có lúc nào hướng thể nhân chứng minh cái gì, nhưng càng nhiều là vì hắn chính mình chứng minh!

Rốt cuộc, Trần Phong đem tư thế ngồi từ từ một chút điều chỉnh xong, đã trở thành tiêu chuẩn đã tọa tư thế.

Mà một khi cái tư thế này sau khi hoàn thành, Trần Phong liền không cần có quá lớn động tác.

Đầu tiên là đọc lên từng chuỗi pháp quyết, Trần Phong bắt đầu rồi lần này bẻ quan tu luyện.

Khách quan tại lúc trước tu luyện bất đồng.

Lần này nhiều hơn một cái tu luyện Công Pháp.

Công Pháp chính là Lâm Tiên Nhi đợi Viện Trưởng chuyển giao cho Trần Phong kia vốn, tên là " Tĩnh Hồn Tâm Kinh ".

Công Pháp tác dụng Trần Phong đã là nhưng tại tâm, ngoại trừ có thể nhanh chóng tăng thực lực lên ra, còn có thể có tu luyện Vũ Hồn công hiệu.

Không thể không nói chính là, Công Pháp, đối với Trần Phong loại này Vũ Hồn có không trọn vẹn người đến nói, là một cái hiếm có bảo bối.

Lúc trước Trần Phong tu luyện Vũ Hồn phương thức, chính là săn bắt một ít động vật Thú Hồn, hoặc là Thiên Tài Địa Bảo gì gì đó.

Thế nhưng lần này đã có thể không giống với lúc trước ah.

Lần này, thế nhưng là trực tiếp đem Thiên Địa Nguyên Khí, chuyển hóa làm thiên tinh hoa, một tia một luồng tâm bồ Vũ Hồn.

Không thể không nói chính là, phương pháp này, đối với tu luyện Vũ Hồn mà nói, là khách quan tại trước hai loại Công Pháp đều muốn tới trực tiếp, đều muốn tới lấy được lợi ích còn nhiều, bất quá có chút buồn bức chính là, phương pháp này cũng là chậm nhất, thế nhưng hiệu quả lại là không giống bình thường.

Trần Phong dựa theo " Tĩnh Hồn Tâm Kinh " quy định lộ tuyến, một chút vận hành lạ lẫm Công Pháp.

" Tĩnh Hồn Tâm Kinh " hàng đầu tác dụng, đương nhiên không phải chuyên môn vì tu luyện Vũ Hồn chuẩn bị.

Muốn biết rõ, toàn bộ đại lục trực tiếp tu luyện Vũ Hồn Công Pháp, thật sự là ít lại càng ít.

Rốt cuộc Vũ Hồn trời sinh tàn tật người, ai còn có thể tu luyện tới một cái Đẳng Phong Tạo Cực cao độ, sau đó suy nghĩ ra một bộ có thể thực hành phương pháp, tới đề cao vũ hồn của mình đâu, bọn họ này một loại người, căn bản lại không có trở nên mạnh mẽ vốn liếng, chớ nói chi là suy nghĩ ra như vậy xấu tạc thiên công pháp.

" Tĩnh Hồn Tâm Kinh " tác dụng, là tu luyện, hấp nạp Thiên Địa Nguyên Khí, mà đem nguyên khí biến thành chân lực chuyển hóa làm thiên tinh hoa tâm bồ Vũ Hồn, chỉ là Công Pháp phó tổng giám đốc dùng mà thôi.

Đối với đại đa số người đến nói, chi cho nên muốn tu luyện " Tĩnh Hồn Tâm Kinh ", chỉ là muốn rất nhanh tăng thực lực lên mà thôi, đối với bọn họ mà nói, tâm bồ Vũ Hồn, cũng không phải quá vì bức thiết sự tình, cũng không có kia cái tất yếu, rốt cuộc người ta Vũ Hồn cảm giác lúc tình cũng đã là hoàn mỹ trạng thái, ai như Trần Phong tựa như, hiếm có làm người khác thấy cũng chưa từng thấy qua, chưa từng nghe qua tàn tật Vũ Hồn, cũng chỉ có Trần Phong mới có thể đạt được chức năng này, cũng chỉ có hắn mới có thể ngu ngốc đến lên mặt nửa bộ phận ra chân lực, đi làm một món đồ như vậy thoát nhìn mắt bỏ mới lo làm chuồng hoạt động mà thôi.

" Tĩnh Hồn Tâm Kinh " cộng thêm Trần Phong chỗ bố trí Bồ Linh Trận, quả thật chính là một cái đại sát khí, dùng để tu luyện đại sát khí.

Cả hai kết hợp dưới tình huống, quả thật như như hồ thêm cánh, để cho Trần Phong tại trên con đường tu luyện, quả thực là ngồi trên xông Thượng Văn tiêu núi lửa bạo phát phun ra dung nham, một đường là nuốt trời mà lên.

Cái tốc độ này, để cho Trần Phong đều có điểm hơi bị tắc lưỡi.

Thế nhưng là tốt xấu Trần Phong cũng là một đời Vũ Đế, đối với cái này loại tiểu tình cảnh, vẫn có thể đủ nhẹ nhõm không chế hạ xuống, cũng không có biểu hiện ra kinh hoàng sắc mặt kinh hãi, chỉ là nhàn nhạt cảm thụ được trong cơ thể bị bồ linh trận triệu tập đến, và bị " Tĩnh Hồn Tâm Kinh " hấp thu đến trong cơ thể tràn đầy nguyên khí.

nguyên khí đích trình độ, để cho Trần Phong thực lực, đang tại không ngừng đề thăng.

Thế nhưng đề thăng trong quá trình, cũng không phải rất việc hay.

Kinh mạch vốn là ít như vậy không gian, cộng thêm từ bên ngoài đến khí tức trùng kích, Trần Phong có thể cảm giác được, kinh mạch của mình, không ngừng bị mở rộng, sau đó phình to, sau đó vỡ vụn.

Vỡ vụn về sau kinh mạch, lại bị liên tục không ngừng trong cơ thể Chân nguyên chi lực một chút tu bổ.

tu bổ cùng phá hư tốc độ, cơ hồ là lẫn nhau ngang hàng, cũng chỉ có như vậy mới có thể để cho Trần Phong hảo hảo sống sót, không có lọt vào tẩu hỏa

nhập ma trong lúc nguy cấp.

Bất quá, nếu là Trần Phong dám can đảm vào lúc này nghĩ một ít không nên nghĩ sự tình, tẩu hỏa nhập ma đó là nhất định rồi.

Bất quá đáng nhắc tới chính là, Trần Phong lúc này không có tẩu hỏa nhập ma, không phải nói hấn ý chí kiên định, mà là bởi vì, hấn căn bản không có cơ hội tẩu hỏa nhập ma.

Bởi vì tại giờ này khắc này, Trần Phong trong cơ thể, như hàng vạn con kiến Xùy~~~ cốt đồng dạng, thống khổ, hấn còn nào có tâm tư từ nơi này sao nghiêm trọng sống tinh thần động bên trong thoát đi ra ngoài.

Hấn có thể làm chỉ là chịu được, chịu được này phi nhân loại thống khổ, một chút đem cỗ thân thể này, cải tạo thành một cái có thể tiếp nhận bất cứ thương tổn gì, bất kỳ đã kích bất diệt thân thể.

Trần Phong biết, cự ly bất diệt thân thể, Trần Phong muốn đi rất dài rất dài đường, vừa được nhìn không đến phần cuối, nhìn không đến lúc đến đường, bất quá Trần Phong như cũ là làm việc nghĩa không được chùn bước.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 206: Tối cường sát chiêu

Hai ngày, theo trọng lực phòng tu luyện toàn bộ phòng ốc đột nhiên chấn động, đá cẩm thạch mặt đất rồi đột nhiên hóa thành bột mịn!

Trần Phong từ từ phun ra một ngụm trọc khí.

Lúc này Trần Phong, tinh thần nét mặt toả sáng, sắc mặt sâu sắc chuyển biến tốt đẹp, từ hấn khí sắc đó có thể thấy được cái đại khái tình huống, Trần Phong đã là đi vào vô giả Nhị trọng thiên cảnh giới.

Lạnh nhạt và tiêu sái khí thế, không ngừng ở trên người Trần Phong kéo lên.

Mà theo như vậy một cỗ khí thế kéo lên, Trần Phong cũng là dần dần tiến nhập một cỗ huyền diệu cảnh giới bên trong.

Tại cảnh giới này bên trong, hết thảy hết thảy, phẳng phát đều là gần như vậy, lại xa như vậy, hết thảy đều là xúc tu nên, nhưng lại là xa không thể chạm, mâu thuẫn và không rõ ràng.

Trần Phong biết, đây là tấn cấp về sau ngăn ngại Không Linh cảnh giới.

Vô số Tu Luyện Giả cũng biết, tại tấn cấp, là có như vậy một đoạn thời gian linh hoạt kỳ ảo, một mà lại đều tốt đẹp như vậy, nhưng một mà lại lại là như vậy dơ bẩn.

Trên cái thế giới này, cũng không tồn tại thiên đường cùng địa ngục, cũng không có phân biệt, mà là mặt ngời hướng nếu là vui vẻ, đó chính là thiên đường, các ngời mặt hướng chỉ là ngời tao ngộ thống khổ, như vậy ngời liền đưa lưng về phía thiên đường, mặt hướng địa ngục.

Trần Phong tu luyện vô số tuế nguyệt, đối với Không Linh cảnh giới nắm chắc, nếu so với ngời bình thường nhiều ra rất nhiều cảm ngộ.

Lần này tự nhiên cũng là quen việc dễ làm giá quen thuộc liền nhẹ.

Hấn không có giống những cái kia tu chân tay mơ đồng dạng, mắt phương hướng tại đây khó được Không Linh cảnh giới bên trong vô pháp tự kèm chế, hấn lựa chọn bắt lấy lần này cơ hội, để cho thực lực bản thân tiến thêm một bước củng cố.

Lúc này, Trần Phong trong đầu, vang lên mấy ngày trước đây trong Ma Thú Sơn Mạch phát sinh một sự tình.

Càng rõ ràng ký ức ngay cả có về Hấp Huyết Biên Bức đó.

Từ kia cái trên người Hấp Huyết Biên Bức, Trần Phong xem như bại nửa cái té ngã, giáo huấn tại Trần Phong trong óc ấn tượng hết sức sâu, cho nên trong Không Linh cảnh giới nghĩ sau khi thức dậy, ngày ấy kinh lịch sự tình phẳng phát là rõ mồn một trước mắt.

Mà khi thì cảm giác vô cùng cường đại Hấp Huyết Biên Bức, tại lúc này Trần Phong xem ra, lại yếu như vậy tiểu.

Lúc ấy Hấp Huyết Biên Bức đó khủng bố tốc độ, tại Không Linh cảnh giới trạng thái dưới xuất hiện ở Trần Phong trong đầu, hoàn toàn thì là thay đổi một cái dạng, biến thành không đáng nhắc tới, trở nên thật là tức cười.

Bất quá, tuy buồn cười, thế nhưng Hấp Huyết Biên Bức cũng là có thể lấy chỗ, kia cái có thể lấy chỗ, đương nhiên là Hấp Huyết Biên Bức loại kia lãng lệ công kích phương thức.

công kích phương thức, để cho Trần Phong đến bây giờ còn là như vậy ký ức hãy còn mới mẻ.

Bởi vì Trần Phong thế nhưng là từ trên người Hấp Huyết Biên Bức đã học được không ít đồ vật, ví dụ như kia cái chấn động thân pháp.

Thế nhưng dù vậy, Trần Phong cũng không thỏa mãn.

Rất cuộc một cái vô cùng đơn giản thân pháp mà thôi, đối với Trần Phong tăng cũng không phải rất lớn, nếu là có thể tiến thêm một bước dung hợp, nói không chừng còn có sẽ có kỳ tích phát sinh.

Không do dự, nghĩ đến liền làm, Trần Phong gần như đang suy nghĩ đến đồng thời, lại bắt đầu ý tưởng bên trong dung hợp.

Lần này dung hợp, do vì đem một loại hoàn toàn lạ lẫn đồ vật, dung hợp đến đã có Công Pháp vũ kỹ phía trên, cho nên Trần Phong cảm thấy hết sức hết sức, hết sức khó khăn, cũng không có trong tưởng tượng đơn giản như vậy.

Vốn tưởng rằng một canh giờ liền có thể hoàn thành sự tình, Trần Phong tại hai canh giờ, ba cái canh giờ bên trong, cũng không có làm được chuyện này.

Nhưng công phu không phụ lòng người, tại đã trải qua một ngày một đêm, Trần Phong rốt cục đã được toại nguyện, triệt để hoàn thành chuyện này.

Không chỉ như thế, Trần Phong còn nghĩ mới nhất dung hợp cùng một chỗ vũ kỹ, nổi lên một cái tiệm danh tự mới.

vũ kỹ danh tự chính là, Chấn Đẳng Quyền!

Công thành, Trần Phong đột nhiên hai mắt mở to, một cỗ nghiêm nghị chi khí, từ trên người Trần Phong cuộn cuộn phát ra.

Đột nhiên vận đủ khí lực bên phải trên lòng bàn tay, mạnh mẽ vô cùng oằn tù tì, sau đó trùng điệp hướng trên mặt đất đập tới.

Trong lúc nhất thời, vô số đạo hắc sắc quyền ảnh, như mưa rơi đồng dạng đánh hướng mặt đất.

Một quyền này thanh thế cực kỳ làm cho người ta sợ hãi.

Rất cuộc từ quyền ảnh gần như sắt thép thực chất hóa bộ dáng đó có thể thấy được, một quyền này mang đến uy lực tuyệt đối không thể khinh thường.

Mà một quyền này dùng sức bao nhiêu khí lực, chỉ có Trần Phong tự mình biết, chỉ có ba thành công lực mà thôi, thế nhưng lực phá hoại như thế nào, liền Trần Phong chính mình còn không biết.

Oanh ~ vô số đạo quyền ảnh, kỳ thật chỉ có một quyền mà thôi, sở dĩ có như thế ảo giác, là bởi vì tốc độ quyền quá nhanh nguyên nhân, nhanh đến làm cho người ta thấy không rõ đến tận cùng là phát ra ít nhiều quyền.

Oanh ~ một quyền này rốt cục đập vào trên mặt đất.

Dưới mặt đất, lúc trước nói qua, là một tảng đá cẩm thạch mặt đất.

Thế nhưng đá cẩm thạch dưới mặt đất đâu, là làm bằng vật liệu gì?

Không biết.

Thế nhưng hiện tại đã biết.

Đá cẩm thạch dưới mặt đất, hay là đá cẩm thạch.

Xuống chút nữa cũng là như thế.

Này tổng cộng có tầng năm đá cẩm thạch mặt đất cấu thành, mỗi một tầng đều có xích dầy, mà Trần Phong một quyền này đập ra, vậy mà trực tiếp đem mặt đất đập ra một cái sâu sắc hố sâu, trực tiếp đem bốn tầng đá cẩm thạch đánh thành cặn bã, mà tầng thứ năm cũng là toái xuất vô số đạo khe nứt.

Thế nhưng đáng nhắc tới chính là, Trần Phong thế nhưng là chỉ dùng ba thành công lực.

Nếu là dùng đủ lực khí địch, sẽ có cỡ nào kinh người lực phá hoại, vậy muốn tìm cao thủ thử một chút mới biết được, nếu là Trần Phong tại cầm lấy sàn nhà thử quyền, nhất định sẽ lọt vào viện trường công kích.

Trần Phong nhìn mình lao động thành quả thoả mãn cười cười.

Đối với trước mắt Trần Phong mà nói, tìm Chấn Đăng Quyền, không thể nghi ngờ là lớn nhất sát chiêu, cũng là một cái bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, hướng trâu bò một phương diện mà nói, chính là một cái có thể lợi hại đòn sát thủ.

Trần Phong đứng người lên, duỗi cái lưng mệt mỏi, thật giống như ngủ mấy trăm năm, lại dường như mấy trăm năm cũng không có nghỉ ngơi qua, trên thân thể, đùng đùng (*không dứt) một hồi cốt cách tiếng vang, phần khởi nhân tâm.

Mà theo này từng đợt tiếng vang, Trần Phong đã toàn diện xem kỹ hoàn tất bản thân thân thể tình huống.

Võ giả Nhị trọng thiên trung giai, so với trong dự liệu võ giả Nhị trọng thiên sơ giai cao hơn xuất một tầng thứ cao độ, đối với này, Trần Phong ngược lại là hết sức thoả mãn.

Chuyển động một chút có chút mỏi nhừ:cay mũi cổ tay, Trần Phong lúc này mới ra một ngụm thở dài.

Lúc này, thoạt nhìn còn có chút non nớt thiếu niên, khoe miệng câu dẫn ra một tia rất là đẹp mắt mỉm cười, trong mắt xuyên suốt mà ra cùng tuổi tác có chút không phù hợp thần quang, khí định thần nhàn đi ra phòng tu luyện.

Này trong thời gian ba ngày, Trần Phong không ăn không uống, vẫn không nhúc nhích, trực tiếp là đã ngồi ba ngày ba đêm.

Bất quá này ba ngày ba đêm, tuy nói là trong nháy mắt một cái chớp mắt, đây là đối với Tu Luyện Giả sâu kín tuổi thọ mà nói.

Thế nhưng cụ thể đến mỗi một phút mỗi một giây, cũng không phải dễ dàng như vậy sẽ sống qua.

Loại kia thống khổ tư vị, không phải người bình thường có thể chịu được rồi.

Nếu như dựa theo người bình thường tu luyện phương thức, làm từng bước đi chính quy lộ tuyến tu luyện, tuy cũng sẽ ăn một ít khổ sở đầu, thế nhưng đối với Trần Phong chịu khổ đầu, vậy có chút không có ý nghĩa.

Bởi vì cái gọi là cao mạo hiểm cao thu vào, chính là chỉ Trần Phong loại phương thức này, nếm trải trong khổ đau mới là người trên người.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 207: Hèn mọn bỉ ổi tiểu Bàn tử

Từ trọng lực phòng tu luyện đi ra, Trần Phong trực tiếp trở lại ký túc xá.

Hắn lúc này, toàn thân y phục đều là vô cùng bẩn, vì không cho trường học bôi đen, hắn quyết định hay là trở về đổi một bộ quần áo sạch.

Trần Phong trở lại chỗ ở, chính là một đầu vọt vào trong thùng gỗ, mỹ mỹ giặt sạch một cái tắm, thẳng đến trở lại sạch sẽ sau khi sáng khoái, mới từ trong thùng gỗ đi ra.

Tìm một bộ quần áo sạch thay đổi, chỉnh lý một phen, nghe được có người ở bên ngoài gõ cửa.

Trần Phong tìm theo tiếng hỏi: "Là ai?"

"Ta à lão đại, ta là Triệu Bằng." Người ở bên ngoài hưng phấn nói.

"Đi vào." Trần Phong hô.

Triệu Bằng nghe vậy, vội vàng là đẩy cửa vào.

Tiểu Bàn tử Triệu Bằng, vẻ mặt đáng điệu thơ ngây chân thành, một bộ trung hậu nụ cười, để cho Trần Phong thoạt nhìn hết sức không được tự nhiên.

"Người làm gì thế cười như vậy hèn mọn bỉ ổi." Trần Phong liếc qua Triệu Bằng hỏi.

Triệu Bằng sắc mặt cứng đờ, cười cười xấu hổ nói: "Ta là bị quá nhiều tin tức tràn ngập đại não, không biết trước nói cái gì cho phải."

Trần Phong nghe xong, cười nhạt một tiếng, quay người ngồi ở trên mặt ghế, nhếch lên chân bắt chéo nói: "Vậy từng cái từng cái mà nói."

Nói xong, đem trong tay ấm nước đầy hướng Triệu Bằng.

"Cảm ơn lão đại ban thưởng nước." Triệu Bằng vội vàng là kích động tiếp nhận ấm trà.

Trần Phong bắt đầu dĩ biu môi nói: "Người nghĩ nhiều, ta là để cho người biết ấm trà không có nước."

Triệu Bằng thân thể cứng đờ, vội vàng ứng tiếng nói: "Ta cái này đi thiêu một bình nước."

Nói qua, Triệu Bằng lại nhanh như chớp rời đi.

Một phút đồng hồ, Triệu Bằng mang theo ấm trà vội vã đi về tới, trước cho Trần Phong rót một ly, sau đó cho mình cũng là rót một ly.

Bốn phía nhìn một chút, phát hiện không có dư thừa chỗ ngồi.

Dứt khoát tiểu Bàn tử Triệu Bằng chính là ngồi trên mặt đất.

"Được rồi, người có thể nói." Trần Phong thúc giục nói.

Triệu Bằng lấy được mở miệng lệnh, thao thao bất tuyệt chính là nói lên: "Mấy ngày nay chuyện đã xảy ra rất nhiều, để ta có chút đầu đại, thế nhưng may mắn chính là, những chuyện này đều là về lão đại người, cho nên ta còn là có thể tóc chải ngược qua."

Trần Phong nhấp một miếng nước sôi, có chút hăng hái lấy hương thụ lấy Triệu Bằng ở chỗ này vuốt mông ngựa.

"Các người cuộc thi thời điểm, ma thú bạo động sự tình đã truyền ra, mà lão đại ngài trong đám người kia mà ra lực kéo Cuồng Lan, quả thực là lần nữa ra một bả sâu sắc danh tiếng, đặc biệt là về người cùng Nhạc San San chuyện xấu, hiện tại lại càng là xôn xao, hiện tại cũng có đệ tử đồn đại các người đã bắt đầu bố trí phòng cưới nữa nha."

Phốc!

Ngoại ý muốn, hết sức ngoài ý muốn, cái gọi là tiếng người đáng sợ cũng bắt quá chỉ như vậy a.

Trần Phong lau đi khóe miệng nước đọng, nội tâm biết, không thể để cho Triệu Bằng nói nữa, dựa theo tiết tấu nói tiếp, e rằng Nhạc San San đều muốn vì chính mình sanh con.

"Được rồi, chuyện của ta liền dừng ở đây, nói một chút người." Trần Phong giả bộ trấn định nói.

Triệu Bằng nghe vậy, hơi có chút thất lạc, thế nhưng rất nhanh liền vui đầu vào hưng phấn cảm tình bên trong, dương dương đắc ý nói: "Người sau khi đi, ta thế nhưng là hết ngày dài lại đêm thâu hảo hảo tu luyện, bây giờ Luyện Đan kỹ thuật, thế nhưng là đột nhiên tăng mạnh." Nói đến đây, Triệu Bằng ngừng hơi hơi dừng lại một chút, trong ánh mắt lộ ra một tia giảo hoạt, quai dãi cạc cạc nở nụ cười hai tiếng, bình tĩnh sau đó hỏi: "Người cùng Nhạc San San tiến hành đến đâu từng bước nha?"

Triệu Bằng chất phác khả ái tiểu Bàn tử, nhất thời biến thành một cái hiếu kỳ Bảo Bảo đồng dạng gia hỏa.

Trần Phong không hiểu hỏi: "Cái gì một bước kia?"

"Đúng đây, hôn môi, ôm, trên giường, một bước kia sao?" Triệu Bằng mục quang chăm chú nhìn chăm chăm Trần Phong, sợ bỏ lỡ Trần Phong nói từng cái chữ.

Trần Phong nhất thời không lời, gãi gãi đầu, muốn nói lại thôi.

Triệu Bằng thấy được Trần Phong cái dạng này, liền biết mình ý nghĩ tan vỡ.

Bây giờ Trần Phong, không thể nghi ngờ chính là trong học viện số một công chúng nhân vật, đại minh tinh đồng dạng tồn tại, về Trần Phong cùng Nhạc San San quan hệ đến cùng tiến hành đến đâu một bước, Học Viện từ trên xuống dưới đều là suy đoán.

Mà cái gọi là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, chính là chỉ Triệu Bằng như vậy số một người.

Về Trần Phong cùng Nhạc San San quan hệ đến cùng như thế nào, duy nhất có khả năng trước hết nhất biết, cũng chỉ có Triệu Bằng.

Mà Triệu Bằng cũng thì cho là như vậy, thế nhưng cho đến hôm nay, Triệu Bằng ngạc nhiên phát hiện, sự tình dường như không chỉ là chính mình tưởng tượng đơn giản như vậy.

Trần Phong đối với việc này, quả thực là không đề cập đến một chữ, Triệu Bằng không cam lòng, muốn tìm một cái uyển chuyển một chút mượn cớ, lần nữa hỏi Trần Phong một chút.

Rốt cuộc lòng hiếu kỳ vật này, một khi lên đây, như là không thể đạt được thỏa mãn, là rất khó biến mất hạ xuống. Triệu Bằng liền là cảm giác như vậy, giờ này khắc này.

"Cái kia. . ."

"Đừng cái kia." Trần Phong phát tay ngăn lại lời của Triệu Bằng, lạnh giọng hỏi: "Ta hỏi ngươi, lần trước ta thời điểm ra đi, giao cho ngươi một cái chợ đêm sạp hàng, ngươi có từng nhìn qua."

Triệu Bằng nghe được lời của Trần Phong, nhất thời an tĩnh không ít.

Theo như vậy một chút, lòng hiếu kỳ cũng là đi hơn phân nửa, cung kính nói: "Nhìn qua, quả thực là một cái nơi tốt, nếu là không có một chút cổ tay, chỉ bằng vào tiền cũng là rất khó thuê đến như vậy quầy hàng, quả thực là một nơi tốt."

"Ừ." Trần Phong gật đầu, xem ra Đào Lão tuy Luyện Đan trình độ cận kề không được, thế nhưng tại Vân Thủy Thành này, vẫn có nhất định năng lực, tốt như vậy quầy hàng, muốn đạt được cũng là lên giá không ít tâm tư tư, mà Đào Đàm lão nhân kia, hiện tại chấp tay đưa tiền, nhìn ra được người này cũng là rất hào phóng.

Bất quá lần trước đi thời điểm, Đào Đàm nói muốn đi vân du tứ hải kia mà, cũng không biết xuất phát không có.

"Lão đại, ngươi có thể hay không giáo giáo ta." Triệu Bằng vẻ mặt ham học hỏi như khát bộ dáng.

Trần Phong hơi bị sững sờ, không hiểu hỏi: "Dạy ngươi? Luyện Đan? Ta vừa trở về, còn không biết trình độ của người của ngươi như thế nào."

"Không phải cái này, ta nói chính là cái kia, tán gái kỹ xảo, ngươi suy nghĩ một chút nhìn a, Nhạc San San cao như vậy nhan giá trị ngươi cũng có thể đuổi tới, đó có thể thấy được, lão đại ngươi tại tán gái một đạo trình độ cũng là không người có thể đưa ra phải, tiểu đệ không nói gạt ngươi, đến bây giờ còn là cái, hiện tại quý cầu lão đại chỉ điểm một ít, ta sẽ kế thừa y bát của ngài, đêm này đạo phát dương quang đại, mọc lên như nấm!" Triệu Bằng nói qua nói qua, vô cùng lòng đầy cảm phần.

Mà Trần Phong nghe xác thực vô cùng phiền muộn, thật muốn quơ lấy cái ghế đập Triệu Bằng thoáng cái, thế nhưng ngẫm lại, chính mình cứ như vậy một cái ghế, nếu làm hỏng nhưng là không còn để ngồi, vì vậy chỉ có thể nhìn ở, không nói một lời, trực câu câu nhìn nhìn Triệu Bằng, ánh mắt sắc bén quét về phía Triệu Bằng thời điểm, nhất thời đem Triệu Bằng khí điểm quét qua cạn sạch.

Khóc ~ X tượng mạng lưới xuất ra đầu tiên

Triệu Bằng chỉ cảm thấy toàn thân lạnh lẽo, không còn dám nhiều lời nữa câu, cúi đầu không nói.

"Ta để cho ngươi nói chợ đêm sự tình, ngươi cho ta kéo đi đến nơi nào, nói, sinh ý như thế nào." Trần Phong cả giận nói, y phục chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Như Yên

Triệu Bằng nghe vậy, áp ứng nói: "Trình độ của người của ta có hạn, ngài này là biết, hiện tại mà, ta cũng chỉ có thể luyện chế một ít cấp thấp Đan Dược, hơn nữa sản lượng không cao, còn có cửa hàng tiền thuê thật sự là quá cao, hiện tại ta qua thời gian cũng đã có chút rách rưới."

Trong không khí, theo Triệu Bằng câu này lời vừa ra khỏi miệng, nhất thời tràn ngập một tầng nghèo kiết hủ lậu khí tức.

Trần Phong nghe vậy sững sờ, không nghĩ được ngày xưa trăm vạn phú ông, vậy mà như thế tiêu điều, bởi vì một cái tiền thuê đều làm trở thành bộ dáng bất quá ngẫm lại cũng không có cái gì không đúng, lúc trước Triệu Bằng vì mua giới chỉ, còn dư lại tiền đã còn thừa không có mấy, cộng thêm Luyện Đan cần đại lượng tài liệu, cần đại lượng tài chính, nếu là trình độ không cao, xác xuất thành công cũng là không cao, cũng chỉ có bồi thường tiền phần, cộng thêm ngừng cao đất đỏ tiền thuê, lần lộn thành như vậy cũng không có cái gì thật kỳ quái.

"Lão đại?" Triệu Bằng lại một lần cổ lấy dừng khí, tính thăm dò hô một tiếng.

Trần Phong lông mày nhướng lên, lạnh giọng hỏi: "Chuyện gì."

"Cái kia, ta cảm thấy được a, lấy ngài thuật luyện đan, nếu là luyện chế một đám thôi tình một loại Đan Dược, nhất định đại bán.

Lần này Trần Phong là triệt để không lời, liền mắng to Triệu Bằng một hồi khí lực cũng không còn.

Thấy được Trần Phong cái dạng này, Triệu Bằng nhất thời cũng liền đi theo ừ ừ hạ xuống.

Trần Phong gõ chính mình có chút không rõ cái trán, lên tiếng nói: "Đi với ta Đấu Giá Hành một chuyến."

Nói xong, Trần Phong đứng dậy đi ra ngoài.

Triệu Bằng hấp tấp ở phía sau đi theo, một bộ khúm núm bộ dáng, liền đầu cũng không dám ngẩng lên.

Lúc này trong lòng Triệu Bằng tâm loạn như ma, đi Đấu Giá Hành làm gì? Khó bởi thường muốn bán đứng tự mình? Không đúng a, mình cũng không đáng giá bao nhiêu tiền a.

Nghĩ đến những cái này, hai người rất nhanh chính là đi tới Vân Thủy Thành đệ nhất cũng là duy nhất một cái Đấu Giá Hành.

Đấu Giá Hành này, tuy chiếm diện tích không phải rất lớn, nhưng cấp bậc hay là rất cao.

Vô luận là tài liệu luyện khí Luyện Đan tài liệu, hoặc là thành phẩm Đan Dược hoặc là Pháp Khí, liền nói như vậy, phạm là tu chân dùng đến đồ vật, ở chỗ này cũng có thể tìm đến manh mối hoặc là hàng hiện có.

Hai người vừa mới đi đến Đấu Giá Hành công môn, mắt thấy một cái mỹ lệ nữ tử đi tới.

Nhìn nó quần áo cách ăn mặc, hẳn là nơi này tiếp khách tiểu thư.

Tiếp khách tiểu thư đi về hướng hai người bước chân có chút chần chờ, rốt cuộc Trần Phong cùng Triệu Bằng đều chỉ có mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng, còn đều là trẻ con tử, không hề giống là có mục đích mua sắm đồ vật hoặc là có năng lực cung cấp vật phẩm đấu giá đại gia.

"Hai vị có cái gì cần tương trợ đấy sao." Tiếp khách tiểu thư về mặt nho nhã lễ độ nói.

Trần Phong nhìn thoáng qua, cô gái này dài lông mày xanh đôi mắt đẹp, tuy cũng không kinh diễm, nhưng cũng là có vài phần tư sắc, chỉ là cũng không nổi bật mà thôi.

"Mua một ít tài liệu." Trần Phong ngắn gọn hồi đáp.

Tiếp khách tiểu thư nghe xong, nói gấp: "Hảo nhị vị, xin theo ta đến bên này."

Tài liệu sánh cùng Pháp Khí Đan Dược sánh không ở một chỗ, tiếp khách tiểu thư đem hai người dẫn vào Đấu Giá Hành, phía bên trái trong tay chuyển biến.

Xuyên qua một cái cổ kính hành lang, chính là đi đến một cái lắp đặt thiết bị cực kỳ trang nhã chỗ.

Nơi này là một kiện đại sảnh, hồi hải có mấy cái đến đây mua sắm hoặc là bán ra người đi đường.

Đem hai người mang vào, tiếp khách tiểu thư liền áy náy mỉm cười một chút quay người rời đi.

Chỉ trong chốc lát, chính là tới một cái nhân viên phục vụ nữ.

Tư sắc cùng vừa rồi nữ tử cũng là không kém chút nào, đi lên cũng là hết sức có lễ phép, nữ tử đi đến phụ cận, răng trắng tinh khẽ mở hỏi: "Nhị vị là bán ra tài liệu, hay là mua sắm tài liệu đâu này?"

Nữ tử thanh âm ngọt ngào rất tốt nghe, nghe làm cho người ta một loại cảm giác rất thoải mái.

Triệu Bằng cái thẳng này, Trần Phong cũng là vừa phát hiện, là một cái nhìn thấy mỹ nữ liền đi bất động đích nhân vật, bất đắc dĩ cười cười, mở miệng nói: "Ta muốn mua sắm một ít Luyện Đan tài liệu."

"Hả? Ngài là Luyện Đan Sư?" Nữ tử về mặt kinh ngạc nhìn nhìn Trần Phong.

Rốt cuộc ở cái địa phương này, Luyện Đan Sư thế nhưng là rất cao đắt tiền chức nghiệp, từng cái Luyện Đan Sư, vô luận trình độ cao thấp, đều là đáng tôn trọng, bởi vì người làm không rõ ràng lắm bọn họ là cấp bậc gì lúc trước, tùy tiện đắc tội, đều sẽ là một cái mười phần không lựa chọn sáng suốt.

Rốt cuộc một cái Luyện Đan Sư tại Tu chân giới lực ảnh hưởng, nhưng là không cách nào lường được.

Phía sau bọn họ không hề quan hệ nhân mạch, cùng với đạo lý đối nhân xử thế, có thể đem một thành trì hủy diệt, cho nên khi Trần Phong nói ra muốn mua một ít Luyện Đan tài liệu thời điểm, nữ tử biến hiện hết sức kinh ngạc.

Tại Vân Thủy Thành, nổi danh Luyện Đan Sư không có mấy người.

Đang nhìn hai người, cũng còn là nhỏ hài tử, nghĩ nghĩ hẳn là Thiên Hạc học viện đệ tử.

Nhưng cho dù là đệ tử, cũng là không thể khinh thường, bởi vì có thể tiến nhập Thiên Hạc học viện chẳng lẽ không phải hạng người bình thường?

Trần Phong nghe vậy cười khổ một phen, chỉ chỉ sau lưng Triệu Bằng nói: "Ta chỉ là mua tài liệu, hẳn mới là Luyện Đan Sư."

Trần Phong vội vàng đem Luyện Đan Sư cái này cực kỳ mũ khẩu trừ tại trên đầu Triệu Bằng.

Triệu Bằng bị Trần Phong tóm xuất ra, về mặt chất phác gạt đầu thừa nhận.

Điều này cũng không gì đáng trách, rốt cuộc Triệu Bằng thế nhưng là bái Trần Phong làm thầy, đã bắt đầu Luyện Đan, cũng là thật sự có tài, bị người tôn kính hô một câu Luyện Đan Sư cũng là chuyện đương nhiên.

Nhân viên phục vụ nữ xinh đẹp mị trên mặt, nhiều ra hai cái ngọt ngào má lúm đồng tiền, nhìn về phía Triệu Bằng ánh mắt, không khỏi nhiều vài phần ái muội sắc thái ở bên trong.

"Vị đại nhân này, có cái gì cần, cứ việc nói xuất ra chính là, Như Yên nhất định sẽ nghĩ hết hết thầy biện pháp thỏa mãn ngài." Nói xong, Như Yên nhẹ nhàng cúi đầu, muốn nói lại thôi bộ dáng, thật sự là khả ái.

Bất quá, khả ái cái từ này, dùng trên người nàng có chút không thích hợp, xem ra, nàng đã có ba mui ra mặt bộ dáng, tứ chi đầy đặn mượt mà gọi cảm hào phóng đẹp.

Triệu Bằng nghe xong lời của Như Yên, thiếu chút nữa lên tiếng kinh hô nói: "Ta muốn người." Thế nhưng thời điểm mấu chốt hay là nuốt xuống, cũng như chạy trốn trốn sau lưng Trần Phong nói: "Người hỏi hẳn là được rồi."

Trần Phong bất đắc dĩ lắc đầu, quay người ngồi ở trên một cái ghế, từ cái ghế bên cạnh trên mặt bàn, nhắc tới một cái bút lông, nhẹ nhàng tại mực bàn điểm một cái, nói bút tại một trương trên tờ giấy trắng cấp tốc viết ra một chuỗi lại một chuỗi hắc sắc chữ nhỏ.

Như Yên thấy được về mặt Trần Phong tư thế, trong nội tâm nhất thời xiết chặt, Trần Phong chữ, khắp nơi dấu điểm sát cơ, nhưng lại khắp nơi ám lưu lại sinh lộ, chỉ là vô cùng đơn giản một trương chữ, lại giống như Vô Tự Thiên Thư đồng dạng, hàm ẩn vô số huyền cơ, để cho Như Yên thấy là một hồi đón lấy một hồi kinh hãi lạnh mình.

Chỉ trong chốc lát, Trần Phong chính là viết xong.

Như Yên thất thần tiến đến, cung kính đem trang giấy cầm trong tay, mười phần có lẽ phép hướng hai người cúi đầu: "Nhị vị xin chờ một chút một chút, ta đi chuẩn bị một chút tài liệu, rất nhanh trở về."

Trần Phong gạt đầu.

Như Yên quay đầu đi ra vài bước, lần này thờ phào nhẹ nhõm, từ vừa rồi cường đại khí tràng bên trong rời đi.

Nhưng trong lòng thì âm thầm nói thầm, "Xem ra, viết chữ tiểu tử này mới là Luyện Đan Sư, một cái như thế có khí phách người, một cái có thể đem chữ viết như thế bá khí đích người, một cái như thế trấn định tự nhiên người, há có thể là nhỏ nhân vật."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 209: Thần bí năm người tổ

Rất nhanh, Như Yên nhẹ nhàng mà đến, sau lưng nàng đi theo hai người, hai người đều là thống nhất trang phục, xem ra hẳn là này Đấu Giá Hành gã sai vặt.

Lúc này Như Yên mặt mỉm cười, tuy cùng vừa rồi mỉm cười không có cái gì khác nhau, nhưng là từ nàng trong ánh mắt vẫn có thể đủ nhìn ra một vòng khác thường.

Quanh năm trà trộn tại Đấu Giá Hành này, Như Yên nhãn lực cũng không phải là người bình thường có thể so sánh, từ Trần Phong cho nàng tờ danh

sách bên trong, nàng có thể rõ ràng được nhìn ra hai cái tin tức, cái thứ nhất chính là người này thân phận nhất định bất phàm, bởi vì những được liệu này có thể luyện chế Đan Dược thể nhưng là cấp hai Đan Dược, cấp hai Đan Dược, cũng chính là thoát nhìn chỉ có mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, là một người cấp hai Luyện Đan Sư.

Cấp hai Luyện Đan Sư không có cái gì kỳ lạ cổ quái, Như Yên nhìn thấy không có một trăm cũng có tám mươi.

Đáng lưu ý chính là, cấp hai Luyện Đan Sư chỉ có 14 tuổi, 14 tuổi liền có thể luyện chế nhị phẩm Đan Dược, như vậy mười lăm đầu này? Hai mươi đầu này? Nhân tài như vậy nếu để cho hắn phát triển hạ xuống, sẽ là đáng sợ cỡ nào tồn tại!

Trần Phong lúc này lười biếng ngồi ở trên ghế nhắm mắt dưỡng thần, nhưng đã phát giác được có người hướng hắn tới gần, loại Như Yên đến gần, còn chưa mở miệng nói, Trần Phong rồi đột nhiên mở mắt.

Một luồng hàn quang, nhất thời từ Trần Phong trong đôi mắt, khó có thể phát giác bắn ra.

Thấy được Trần Phong như thế ánh mắt, Như Yên đầu tiên là khẽ giật mình, thế nhưng lập tức chính là phản ứng kịp, đem về kính ngặc che dấu hạ xuống, tiểu ý dạt dào đi đến trước mặt Trần Phong.

"Không có ý tứ, để cho hai vị đợi lâu, các người cần tài liệu cũng đã ở chỗ này." Như Yên không kiêu ngạo không siểm nịnh, ngữ khí nhu hòa vô cùng nói, nói xong, đem ngón tay hướng sau lưng một ngum rương lớn.

Hai người đem rương hòm mở ra, bên trong chính tề bài phóng lấy một phần phần tài liệu.

Trần Phong nhìn lướt qua, hỏi: "Tổng cộng bao nhiêu tiền."

Những được liệu này, tuy đều không phải rất quý báu, thế nhưng số lượng to lớn đại, cũng sẽ không là một số lượng nhỏ.

Như Yên cười khê: "Những tài liệu này, tổng cộng là một vạn hai ngàn mai kim tệ."

Nghe đến đó, Trần Phong nội tâm im lặng lộp bộp một chút.

Bởi vì hắn hiện tại thế nhưng là không có có nhiều như vậy tiền, tính đầy đủ, cộng thêm Triệu Bằng còn dư lại tiền, miễn cưỡng có thể tiến đến một Vạn Kim tệ bộ đáng.

Đang tại Trần Phong quần bách vạn phần, muốn lui về một ít được liệu thời điểm.

Như Yên thanh âm tiếp tục nói: "Bất quá ta nhìn hai người về sau nhất định sẽ cùng chúng ta hợp tác, dựa theo hội viên giá cả, những tài liệu này tổng cộng thu ngài một Vạn Kim tệ được rồi."

Nghe đến đó, Trần Phong mới là miễn cưỡng thở ra một hơi, không hề nói nhảm, nộp tiền, quay người muốn rời đi.

Như Yên tại sau lưng ân cần đưa tiễn.

Dưới tình huống bình thường, như không phải có thân phận hoặc là người có thực lực, Như Yên cũng không hề ân cần như vậy, thế nhưng đối với Trần Phong loại này tiềm lực cỡ, Như Yên hay là hiểu được cần hảo hảo duy trì quan hệ.

Trần Phong đưa tay một phen, liền đem kia một ngum rương lớn trở mình vào trong giới chỉ.

Khi Như Yên thấy được trên ngón tay của Trần Phong giới chỉ thời điểm, không khỏi là thần sắc ngặc nhiên.

Chiếc nhẫn kia, không phải là lúc trước bị một cái người thần bí chụp được giới chỉ sao, vùng tiền trăm vạn, chỉ vì mua một đôi cao giai trữ vật giới chỉ, bởi vì ngày đó giá sau cùng cách, phá vỡ các nàng nơi này từ trước tới nay tới cao kỷ lục, cho nên Như Yên vẫn có thể đủ rõ ràng nhớ rõ chiếc nhẫn này giá cả.

Trần Phong không có đi để ý tới Như Yên ánh mắt kính ngặc, quay người đi ra ngoài.

Rất nhanh, Trần Phong mang theo Triệu Bằng chính là xuyên qua hành lang.

Lần này Trần Phong ý định trước phối trí một ít bồi nguyên cố bản linh dịch, cùng với một ít cao cấp nhị phẩm Đan Dược, nếu là có có thể nói, còn ý định luyện chế ra mấy mai Vương Đan xuất ra, bởi vì chỉ có như vậy, tài năng đánh vỡ hiện tại loại này nghèo rớt mồng tơi cục diện.

Đi ra hành lang, đi tới đại sảnh vị trí.

Vào cửa bên tay trái, chính là tài liệu sảnh, bên tay phải là thành phẩm Pháp Khí sảnh, đối diện cửa địa phương, là đồng dạng thức cổ xưa công tò vò, công tò vò trong có ngăn cách khí tức cấm chế, sẽ không dễ dàng bị tra xét đến tình huống bên trong.

Trần Phong nhìn thoáng qua, đang muốn đi ra Đấu Giá Hành.

Lúc này nơi cửa, ánh sáng lóe lên, đi vào năm người.

Năm người này, bốn cái nam một cái nữ.

Nếu là đây chỉ là Phở thông nhân vật, Trần Phong quả quyết sẽ không liếc mắt nhìn.

Nhưng là từ tình huống trước mắt đến xem, Lai Nhân dường như lai lịch không nhỏ.

Từ bốn nam từ tiền hô hậu ủng lẫn nhau phối hợp tác chiến quay quanh tư thế, là có thể dễ dàng nhìn ra, nữ tử này, không phải một người đơn giản vật.

Nữ tử đáng người nóng bỏng, tính toán trên là trước sau lời lờ, hết sức thon thả, là một cái làm cho người ta huyết mạch sôi sục nhân gian vụ vật.

Càng thêm làm cho người nhìn chăm chú chính là, nữ tử trên mặt, che lấy một tầng bạch sắc khăn che mặt, chỉ có thể thấy được tinh xảo hư không tương nổi con mắt, say lòng người vô cùng.

Trong lúc nhất thời, định lực siêu cường Trần Phong, cũng là có chút bước bất động bước chân.

Không giống với Nhạc San San, tại trên người cô gái này, Trần Phong phát hiện một loại dã tính đẹp, để cho Trần Phong có một loại không thể không đứng lên tiến đến nhìn trong chớp lát xúc động ý nghĩ.

Lai Nhân cũng không có hướng Trần Phong bên này nhìn lên một cái, từ bọn họ di chuyển bộ pháp, kiên nghị không do dự chút nào là có thể nhìn ra, mấy người này, không phải lần đầu tiên tới nơi này, còn lần này, cũng là mang theo mục đích nào đó trực tiếp tới đây.

Trần Phong lúc này sơ lược đánh giá mấy người liếc một cái.

Bốn nam tử, đều là ăn mặc hắc sắc trang phục, đã làm xong tùy thời chiến đấu chuẩn bị, một thân Huyết Sát Chi Khí, có một loại mười phần cảm giác quen thuộc, càng thêm đáng nhắc tới chính là, này bốn nam tử bên trong, trong đó thực lực thấp nhất, vậy mà cũng là võ giả ngũ trọng thiên.

Trần Phong vạn phần phiền muộn, không phải nói Vân Thủy Thành địa phương nhỏ bé, không có mấy người võ giả đầy sao, như thế nào bây giờ võ giả, đều giống như Bạch Thái (cái trắng) đồng dạng đầy sao, tùy ý có thể thấy?

Trần Phong khó hiểu, quay người hỏi sau lưng Như Yên.

"Mấy nữ, mấy người này lai lịch gì?" Trần Phong hữu ý vô ý hỏi.

Muốn biết rõ, sau lưng hỏi thăm người lai lịch cùng việc riêng tư, là một cái mười phần không lễ phép hành vi, cũng đang bởi vì như thế, Trần Phong mới nhiều hô lên một mỹ nữ dùng để hòa hoãn không khí, thế nhưng mỹ nữ này hô cũng không oan uổng, rốt cuộc người ta Như Yên, đúng là một cái Đại mỹ nữ người.

"A? Người nói bọn họ nha." Như Yên chỉ vào mấy cái mới vừa tiến vào chính sảnh cửa đối diện vị trí mấy người hỏi.

"Đúng, ta xem bọn họ khí tức trên thân hết sức xuất sắc, dường như đã gặp nhau ở nơi nào." Trần Phong hỏi.

Triệu Bằng nhìn Trần Phong liếc một cái, muốn nói lại thôi, ngoan ngoãn chờ đợi Như Yên nói chuyện.

"Vậy bốn cái thực lực bắt phạm nam tử, mặc trên người y phục, đều là phủ thành chủ người, danh như ý nghĩa, bọn họ nhất định đều là phủ thành chủ người rồi." Như Yên không cần nghĩ ngợi nói.

"Ah. . ." Trần Phong lên tiếng.

"Ừ, không biết ngài nhớ tới cái gì à." Như Yên quan hệ mà hỏi.

"Vâng lên." Trần Phong nói.

"Vậy sao, người cùng bọn họ đã từng quen biết?" Như Yên hỏi.

"Xem như thế đi." Trần Phong thần nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 210: Nhập tràng tư cách

Giao tiếp đương nhiên đánh qua, lúc trước còn cùng bọn họ đánh qua một trận đấu, bất quá khi thì đều là tiểu nhân vật, hiện tại không nghĩ tới chính là, phù thành chủ quân đội, cũng là có đại nhân vật tồn tại.

Vừa rồi bốn người kia, toàn thân lộ ra một cỗ khắc nghiệt chi khí, nhìn kỳ thật thực lực đều là cao thâm mạc trắc, xem ra là kinh nghiệm sa trường tướng soái chi tài, chỉ là có chút không rõ chính là, nữ tử này là thân phận gì, vậy mà sẽ để cho bốn cái tuyệt đỉnh cao thủ tự mình cùng đi.

"Cỗ nào lập lời nước đôi trả lời, để ta cũng không biết nói cái gì cho phải nữa nha." Như Yên cười nói tự nhiên nói.

Trần Phong nhẹ nhàng cười cười, thâm nghĩ trong lòng, mấy người này đi phương hướng, hảo thần bí bộ dáng, không biết nơi đó là làm gì vậy.

"Cái phương hướng này là đang làm gì, vừa rồi ngươi tại sao không có theo ta giới thiệu." Trần Phong tựa hồ có chút sinh khí đích hỏi.

Như Yên thái độ, nhất thời trở nên nghiêm mặt, giải thích nói: "Nơi này là đấu giá đại sảnh, ở chỗ này liền có thể đấu giá một ít tầm thường khó có thể nhìn thấy kỳ trân dị bảo."

"Nguyên lai như thế." Trần Phong sờ lên cái cằm, có chút háng hái nói.

"Ừ, xem ra ngươi có thể là lần đầu tiên tới nơi này a, về sau nếu là có thời gian, có thể thường tới vui đùa một chút." Như Yên cười tủm tỉm nói, nụ cười kia ngọt ngào, như là đối với một cái năm không thấy tình nhân cũ nói, nhưng lại dường như là tân hôn yến người tiểu Tân mẹ, đối đãi chính mình Lão Công ngưng ngưng mỉm cười.

Trần Phong nghe xong, nhất thời trong nội tâm vui vẻ.

"Ta có chính là thời gian, hiện tại ta liền nghĩ vào xem, có thể chứ." Trần Phong sinh ra dò hỏi.

"Cái này chỉ sợ là khó có thể như nguyện." Như Yên nghĩ nghĩ nói.

"Vì sao." Trần Phong không hiểu hỏi, Đấu Giá Hành mà thôi, không phải là mua đồ bán đồ vật địa phương mà, tại sao lại không cho vào nữa nha.

Nhìn ra Trần Phong tựa hồ có chút gian dối, Như Yên trong nội tâm hơi có chút xấu hổ, vội vàng mở miệng nói.

"Là như vậy, lần này chính là tư nhân đấu giá hội, bên trong đều có chuyên gia bắt tay, hơn nữa từng cái có thể tiến nhập người, đều là thu được thư mời đồ vật."

Đối với thư mời vật này, Trần Phong hay là có biết một ít, đối với vật này, chỉ có một ít đại nhân vật mới có tư cách.

Tuy bây giờ Trần Phong thực lực không kém, chừng võ giả Nhị trọng thiên, muốn tiến vào, cũng là hoàn toàn có thể.

Bất quá hần từ sau khi đi vào đi, liền che dấu khí tức của mình, bởi vì hần cũng không nghĩ trước mặt người khác bại lộ thực lực của mình.

Thật giống như lần trước lọt vào sát thủ đoàn thể truy sát đồng dạng.

Từ cách làm của bọn hần bên trong đó có thể thấy được, chính là bởi vì bị dễ lộ quá nhiều, bị người toàn bộ hiểu rõ.

Loại địch nhân này từ một nơi bí mật gần đó, mình tại chỗ sáng cảm giác, rất là khó chịu, cho nên Trần Phong vào cửa trước là đã ẩn tàng thực lực của mình, như một cái tiểu lâu lâu.

"Thư mời, ngươi cho ta một trương không được sao." Trần Phong lơ đãng nói.

Tại cực kỳ lâu lúc trước, người khác thỉnh hần, đem thư mời thả trong tay hần, Trần Phong cũng sẽ không nháy một chút con mắt, xa cách, hiện tại có một ngày, chính mình vậy mà hội hướng người khác đòi hỏi dĩ vãng chán ghét vô cùng đồ vật.

Có lẽ vậy lời thật sự là đúng đấy, chỉ có mất đi mới hiểu được quý trọng.

Đúng vậy a, đáng tiếc, đã mất đi, quý trọng thì có ích lợi gì, người sống một đời, có thể thấy tương lai, cũng không phải đặc biệt bao la, mà chúng ta có thể làm, chỉ có bảo trì một cái tốt chính là tâm tính mà lại đi.

"Cái này, ta là không có quyền lợi cấp cho thư mời." Như Yên xấu hổ nói.

Thư mời vật này, từ lúc vài ngày trước đã phân phát ra ngoài, lần này được mời không một không phải Vân Thủy Thành đại nhân vật, mà một ít tiểu thế lực tiểu đầu mục, hoặc là người buôn bán nhỏ cùng với hạng người vô danh, thì là không có cao như vậy đãi ngộ.

"Không phải chứ, ngươi cũng không có quyền lợi cấp cho, người đó có." Trần Phong hỏi, nhìn hần tư thế, hôm nay là phải tiến vào không thể.

Có một loại người chính là như vậy, người khác không cho việc làm, hết lần này tới lần khác muốn đi làm.

Người khác cho phép việc làm, có lẽ hắn cũng chưa có hứng thú đi làm.

Dùng một câu tục ngữ mà nói chính là, không chiếm được chính là tốt đẹp.

Lúc người tổn sức trăm cay nghìn đắng đã đạt được người muốn, người có lẽ sẽ phát hiện, người chờ ngày đêm chờ đợi, có lẽ cũng không có người suy nghĩ giống như tốt đẹp như vậy.

"Cái này, trước mắt cấp cho thư mời quyền lợi, chỉ có Chương Quý tài năng làm được." Như Yên ánh mắt tránh né nói.

"Nguyên lai như thế, như vậy dẫn ta đi gặp các người Chương Quý a." Trần Phong không để cho phản bác cường ngạnh nói.

Như Yên nghe vậy sững sờ, tuy Trần Phong có chút thực lực, nhưng còn chưa đủ để lấy để cho Như Yên có chỗ kiêng kỵ, rốt cuộc còn chỉ là một đứa bé.

"Đừng làm rộn, ta nghĩ Chương Quý chính là sẽ không để cho người tiến nhập." Như Yên nói.

"Người mới vừa nói, chỉ có Chương Quý có quyền lợi để ta tiến vào, cũng chính là, người nói lời không tính lời rồi, cho nên người hay là không cần nói, trực tiếp dẫn ta đi gặp các người Chương Quý, về phần để cho hay không ta tiến vào, chính là một chuyện khác, nhiệm vụ của người, chỉ là dẫn ta đi gặp nàng." Trần Phong ngôn ngữ mười phần lạnh lẽo nói.

Như Yên ở chỗ này công tác hồi lâu, người nào đều gặp, người như Trần Phong, nàng không phải là không có gặp qua.

Cho nên khi Trần Phong nói như vậy thời điểm, Như Yên cũng không có biểu hiện ra quá nhiều kinh ngạc, chỉ là quý dị cười cười, nhẹ giọng nói ra: "Vậy ngài đi theo ta, chúng ta đầu tiên nói trước, nếu là bị Chương Quý cự tuyệt, tiểu đệ đệ người cũng không nên oán trách tỷ tỷ nhé."

Âm thanh này, ngọt ngào, không khỏi làm cho người ta có chút mơ tưởng hão huyền.

"Cái này tự nhiên." Trần Phong sáng khoái đáp ứng nói.

Như Yên chỉ là nơi này một cái nhỏ nhỏ công tác giả, Trần Phong tự nhiên biết không đáng vì chuyện này mà làm khó dễ một nữ hài tử, thế nhưng là hắn thật sự đối với địa phương nhỏ bé đấu giá hội hết sức cảm thấy hứng thú, hắn không đi không được.

Triệu Bằng không nói một lời đi theo phía sau, cực kỳ giống một cái theo đuôi.

Nếu là lúc này Triệu Bằng lấy ra chứng cứ chứng minh ngày đó kia cái mua giới chỉ cao cấp hộ khách là lời của hắn, có lẽ Như Yên không nói hai lời, sẽ đem hai người đưa đến phòng khách quý chờ đợi đấu giá hội bắt đầu rồi.

Chỉ là hiện tại sao, Triệu Bằng vẻ mặt non nớt bộ dáng, không có chút nào cùng ngày ấy tài đại khí thô bộ dáng nhắc lên nửa phần quan hệ, cho nên chỉ có thể dựa theo chính quy chương trình làm việc.

Đồng đồng đồng.

Như Yên mang theo Trần Phong cùng Triệu Bằng hai người, đi đến một mặt mạnh mẽ trước, đứng, chính là vách tường, không phải cửa.

Thế nhưng tường, gõ lên đi lại là có thể rõ ràng phát giác, mạnh mẽ, là không tâm, điều này cũng chứng minh, trong này quả thực có mặt khác thuận theo thiên địa.

Như Yên gõ cửa, hết sức có tiết tấu, cũng không phải Phổ thông đồng đồng đồng ba cái gõ cửa.

Quả nhiên, bên trong nghe rõ ràng là nội bộ nhân viên ám hiệu, một người trung niên nam tử thanh âm, từ bên trong sâu kín truyền ra nói: "Vào đi."

Trong thanh âm, nghe không được bất kỳ tâm tình, không có bất kỳ tâm tình ba động, giống như là một cái người máy, đang tại lặp lại một câu băng lãnh đến không có chút nào cảm tình.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 211: Bạch Ngân Cấp giáp da

Như Yên mở cửa phòng, xoay người lại, đối với sau lưng Trần Phong đám người cười một tiếng, lập tức bước nhanh đi vào, không bao lâu chính là nện bước mạnh vụn bước đi ra.

"Chương Quỳ xin ngài hai người tiến vào." Như Yên khẽ cười nói, lập tức mở cửa phòng, để cho tiến Trần Phong cùng Triệu Bằng, loại hai người sau khi đi vào, lặng lẽ đóng cửa phòng.

Trần Phong vào cửa, hơi hơi đánh giá thoáng cái bài biện trong phòng, đơn giản, nhưng không mất trầm trọng, giản lược, nhưng không mất trang nhã.

"Người chính là nơi này Chương Quỳ." Trần Phong hướng gian phòng mặt khác một mặt nhìn lại.

Bên kia, một trương Bàn Bát Tiên đằng sau, dựa bàn mà ngồi một nam tử từ.

Nam tử niên kỷ tại bốn mươi tuổi, gầy như que củi, một đôi Bát Phiết Hồ từ, thon gầy trên gương mặt, một đôi mắt, trực câu câu nhìn về phía hai người.

Bát Phiết Hồ mặt mày nhéo một cái, đón lấy nói với Trần Phong: "Đúng vậy, ta chính là nơi này Chương Quỳ, nghe nói, nhị vị muốn tham gia hôm nay người chết đấu giá hội?"

Bát Phiết Hồ nhíu lông mày, dò hỏi.

"Đúng." Trần Phong nhàn nhạt đáp.

Nhìn Bát Phiết Hồ nam tử bộ dáng, Trần Phong đã trong nội tâm tự có định số, nghĩ đến hôm nay đấu giá hội, là có thể tham gia.

Bát Phiết Hồ sờ lên râu mép, chặc chặc nói: "E rằng không thể để cho nhị vị đã được toại nguyện, đấu giá hội tầm quan trọng, chắc hẳn người đã là biết. . ."

"Dừng lại!" Không có đợi đến Bát Phiết Hồ nói xong, Triệu Bằng đã là tại Trần Phong ý bảo dưới đem Bát Phiết Hồ cắt đứt.

Nghe được Triệu Bằng thanh âm, Bát Phiết Hồ đầu tiên là hơi bị sững sờ, cả người hơi bị chấn động.

Cái thanh âm này, tuy cũng không như thế nào êm tai, thế nhưng hết sức có đặc điểm, nghe qua một lần, lần thứ hai nghe được, nhất định có thể nhớ tới.

Mà trước đó không lâu, kia cái trăm năm khó gặp thổ hào, chính là cái này thanh âm.

Bát Phiết Hồ kinh ngạc lên tiếng, đứng dậy, tỉ mỉ dò xét Triệu Bằng.

Thế nhưng bởi vì kia cái thổ hào là áo đen che mặt, lúc ấy Bát Phiết Hồ cũng là không có thấy rõ ràng bộ dáng.

Nhưng là từ hình thể cùng với trên tu vi mà nói, xác định là người này không thể nghi ngờ.

Bát Phiết Hồ chấn kinh không thể nghi ngờ, lần trước thổ hào đến, để cho hắn kiếm lớn một bút, rất có một phen mười năm không khai trương, khai trương ăn mười năm cảm giác.

Hiện giờ, thổ hào lại tới, Bát Phiết Hồ làm sao dám lãnh đạm.

"Người. . ." Bát Phiết Hồ muốn nói lại thôi.

Hắn biết, rất nhiều có tiền người có thực lực, đều là rất ít xuất hiện, cũng là ghét nhất có người vạch trần thân phận, vì vậy, chỉ nói là xuất một chữ, chính là cứng rắn nghe xong hạ xuống.

"Người cái người gì, ta lão đại muốn tham gia đấu giá hội, không phải nghe người tại kia vãi cả trứng." Triệu Bằng không biết là từ chỗ nào làm được dũng khí, nhớ tới lần trước ở chỗ này bỏ ra những số tiền này, nội tâm liên xoắn xuýt không được.

"A a, thế nhưng là, tư nhân đấu giá hội, phải đón đến muốn mời mới có tư cách mới có thể tiến nhập, hoặc là có thể lấy ra đồ vật, đồ vật đầy đủ đấu giá sức nặng, sau đó lấy đấu giá hội danh nghĩa tiến hành đấu giá, chỉ có này hai loại tình huống mới có thể nha." Bát Phiết Hồ tiến có thể công, lui có thể thủ, tích thủy đầu điểm nói.

Lời vừa nói ra, nói đơn giản một chút chính là: "Hoặc là có tiền mua, hoặc là có cái gì bán, chỉ có này hai loại người mới có thể tiến nhập."

"Bán đồ vật cũng có thể?" Trần Phong hỏi.

Chương Quỳ cười nói: "Đương nhiên rồi, chẳng lẽ người có cái gì bán ra?" Hắn có chút nhìn không thấu Trần Phong thực lực, cũng không biết Trần Phong chi tiết.

"Vậy tiền làm sao chia." Trần Phong hỏi.

"Chia 3:7!" Chương Quý vung tay lên nói.

Trần Phong gật đầu hợp lại mà tính, này mua bán cũng không tệ.

Chương Quý đây cũng mở miệng nói: "Muốn thật sự là lấy ra đồ vật, dù cho không đủ sức nặng, ta cũng nghĩ cách để cho người tiến vào, rốt cuộc quy định là phía trên ông chủ định ra tới, ta cũng không nên rõ rệt cùng ông chủ khiêu chiến, kính xin nhị vị cho ta đi cái thuận tiện, ta cũng cho nhị vị đi cái thuận tiện, người xem như thế nào." Bát Phiết Hồ nói ra nội tâm.

Sự thật tình huống cũng nhưng là như thế, một cái Đấu Giá Hành Chương Quý, cũng không có bao nhiêu quyền lợi, nói trắng ra là chính là ở chỗ này trông coi nhóm này hạ nhân, chân chính có thực lực có tiền ông chủ, mới là đấu giá hội kẻ chủ mưu.

SL khốc: Tượng AO mạng lưới đầu phát #

Trần Phong nghĩ nghĩ, trên người đáng giá chính là cốt giới, hồn mộc, thú cốt cùng Hỏa nguyên tâm hạch, những vật này tại lần trước lúc tu luyện, đều dùng đi không ít sức nặng, còn dư lại sức nặng còn có thể dùng cái một hai lần.

Cân nhắc, Trần Phong đem hồn mộc lấy ra giao cho Chương Quý.

Chương Quý thấy được Trần Phong cổ tay một phen, xuất hiện một khối không lớn không nhỏ mộc chế Vật phẩm, đầu tiên là sờ sờ, thế nhưng đại não chính là phản ứng kịp, lên tiếng kinh hô nói: "Cái này là hồn mộc?"

Chương Quý sai biệt nhìn nhìn Trần Phong, trong mắt nhiều ra vài phần kinh ngạc cùng với kinh hi không hiểu thần sắc.

"Đúng, cái này có thể tiến vào à." Trần Phong lơ đãng, thần nhiên nói, tuy vật này rất khó được, hơn nữa công hiệu hết sức trân quý, thế nhưng Trần Phong cũng không phải không nên không thể đồ vật, lấy ra bán đi cũng không có cái gì nhiều tổn thất lớn.

Chương Quý thấy được Trần Phong phong phạm vân khinh bộ dáng, biết lần này hẳn muốn nhập tràng vé vào cửa, thật sự là nắm chắc thắng lợi trong tay, dù cho chính mình không cho hắn tiến vào, hắn cũng sẽ muốn đánh nhau những phương pháp khác đi vào, dứt khoát cũng liền cho Trần Phong được rồi cái thuận tiện, đã đáp ứng Trần Phong để cho Trần Phong tiến vào.

Cứ như vậy, Trần Phong cùng Triệu Bằng hai người, son không chuyển nước chuyển lần nữa thấy được Như Yên.

Mà Như Yên vẫn là bảo trì trước sau như một mỉm cười, đem hai người mang vào cử hành đấu giá hội địa phương.

Trần Phong đi tới đây thời điểm, người ở đây âm thanh huyền ảo, nho nhỏ gian phòng đã ngồi xuống không ít người, tại trên khán đài, từng cái một trang nhã tiểu bàn trà bên cạnh, vây quanh rộng lớn cái ghế, xem ra chính là chỗ ngồi khách quý.

Rồi biến mất tiền, cũng là có cái ghế, bắt quá dưới lầu trong đại sảnh.

Mà nơi này, lúc này cũng là đã tụ tập hơn mười người.

Tuy đây chỉ là không có tiền.

Nhưng không có tiền, cũng không phải không xu dính túi.

Mà là chắc hẳn cùng trên lầu kia siêu cấp khách quý mà nói, hơi hơi cùng một ít.

Nếu so với Trần Phong mà nói, đó chính là phú hào rồi.

Trần Phong đến, cũng không có khiến cho bất luận kẻ nào chú ý, lực chú ý của bọn họ, nhao nhao tập trung ở trên bàn.

Lúc này người chủ trì đã đem đấu giá quy tắc nói xong, Trần Phong đi tới đây thời điểm, chợt nghe đến một câu: "Đấu giá bắt đầu!"

Sau đó, tại trầm trọng màn che, cho ra một thon gầy trung niên nam tử.

Trần Phong sờ sờ, lần đấu giá này đấu giá sư, chính là Chương Quý bản thân.

Trần Phong mỉm cười.

Trên bàn, Bát Phiết Hồ đầu tiên là cung kính bái.

Sau đó đem trên mặt bàn một cái hồng sắc khăn vuông nhẹ nhàng xốc lên, tại khăn vuông, là một kiện giáp da.

"Hắc Thiết Cấp giáp da một kiện, cái này giáp da, nhìn như Phổ thông, thế nhưng đây là ngày xưa cường giả hộ thể thần khí, lúc ấy phẩm cấp là Bạch Ngân Cấp dừng, là một kiện có được Vũ Hồn bất phẩm chi vật, thế nhưng tại một hồi trong chiến đấu, Bạch Ngân Cấp cái khác giáp da, lọt vào địch nhân hư hao, Vũ Hồn thiêu đốt trở thành mảnh vỡ, một lần nữa tụ tập lại trở thành Vũ Hồn tỷ lệ cơ hồ và hơi, hiện tại bắt đầu đấu giá, lên giá ba vạn!" Bát Phiết Hồ không nhanh không chậm giới thiệu nói.

Dưới đài người đã sớm nhìn qua có quan hệ với cái này đồ vật báo trước.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 212: Trúng ma thú

Đồ của Hắc Thiết Cấp, tại Vân Thủy Thành, đã xem như ly kỳ gia hỏa.

Nhưng, đây chỉ là cái người bình thường thuyết pháp.

Do hôm nay tranh mua tình cảnh, Trần Phong cũng có thể thấy được.

Đồ của Hắc Thiết Cấp, tại Vân Thủy Thành, cũng không phải một cái ly kỳ đồ vật.

Bởi vì tranh mua vật này, đều là dưới đài, những cái này ghế ngồi tử người.

Mà trên đài cao người, có rất ít người đối với vật này cảm thấy hứng thú.

Mà dưới đài ghế ngồi tử những người này, không có đợi đến Bát Phiết Hồ nói xong, dưới đài chính là đã hô giá bắt đầu.

"Ta xuất ba vạn!"

"Ba vạn năm ngàn kim tệ!"

"Ta xuất ba vạn sáu ngàn kim tệ!"

La hét thanh âm, bên tai không dứt.

Mà thấy được này giáp da một khắc này bắt đầu, Triệu Bằng chính là một bộ mắt đỏ bộ dáng, như là nhìn thấy thân nhân.

Trần Phong bắt đầu nhìn Triệu Bằng liếc một cái.

Lúc trước Phong Viêm Vũ Đế còn chỉ là một cái tiểu Vũ đồ thời điểm, thấy được đồ của Hắc Thiết Cấp, cũng là như Triệu Bằng bộ dáng bây giờ, rừ xuống ngàn ba thước, nhất là nghe nói có Vũ Hồn Bạch Ngân Cấp đồ vật, lại càng là hội kinh ngạc há to miệng, thế nhưng những cái kia trẻ tuổi chất, cũng sớm đã đã trở thành đi qua, rất xa xôi đi qua.

"Lão đại, vật này không có nhiều tiền, chúng ta muốn a." Triệu Bằng chờ đợi mà hỏi.

Giả cả xác thực so với trong dự đoán muốn thấp, thế nhưng Trần Phong thấy được hô giá cũng không có nhiều người, hơn nữa cũng không có cảm thấy đây là một kiện ắt không thể thiếu đồ vật.

Quanh năm nhảy bén sức quan sát báo cho Trần Phong, vật này, không có cái gì giá trị.

Vươn tay, tại bờ vai Triệu Bằng trên ấn xuống một cái, ý bảo hắn không muốn đứng dậy hô giá, Trần Phong lúc này mới nhàn nhạt lười biếng hướng trên đài nhìn lại.

Triệu Bằng không lời, lão đại lên tiếng, cũng chỉ có thể tuân theo.

Chỉ chốc lát sau, báo giá người, rốt cục đình chỉ xuống.

Mà cái cuối cùng báo giá, giá tiền là 45000 kim tệ, rất hợp lý giá cả, báo giá chính là một cái võ giả Nhị trọng thiên võ giả, Trần Phong nhìn thoáng qua, cũng không có gì ấn tượng, liền không nhìn hắn nữa.

Quay đầu đối với Triệu Bằng nhẹ giọng nói ra: "Có Vũ Hồn trang bị tổn hại về sau rất khó chữa trị, trang bị các hạng năng lực hội theo thời gian một chút biến yếu, đây là không thể nghịch. Cho nên mua xuống, gần một hai năm còn sẽ dùng, lưu cho hậu nhân hoặc là mặc vài năm, đó là không có lợi nhất."

Triệu Bàng sững sờ, hiển nhiên Triệu Bàng không nghĩ tới, Trần Phong vậy mà hội hiểu được những cái này chuyên nghiệp tri thức, không khỏi có chút chấn kinh.

Thế nhưng ngẫm lại lại cảm thấy không có cái gì kỳ quái đâu, rốt cuộc hắn còn giúp trợ Nhạc San San luyện khí kia mà, như vậy thứ nhất, Triệu Bàng cũng không hề nhớ rõ giáp da sự tình, ngược lại đem nhiệt tình mục quang, nhìn về phía tiếp theo kiện vật phẩm đấu giá.

Đệ nhị kiện vật phẩm đấu giá vừa xuất ra, Triệu Bàng trông mắt thiếu chút nữa liền rơi ra.

May mắn mắt của hắn vành mắt tương đối nhỏ, nói cách khác, hiện tại trở thành có mắt không trông há không phải.

Đây là ba trương đan phương, ba trương đan phương đều là Tam phẩm Đan Dược đan phương, mà Triệu Bàng thế nhưng là Luyện Dược Sư, từ trước đến nay đối với loại này đan phương a dược liệu a các loại đồ vật cảm thấy hứng thú.

Ngay tại vừa rồi Trần Phong lấy ra hồn mộc thời điểm, Triệu Bàng thiếu chút nữa khóc, đồ tốt như vậy, vì cái không phải gì hắn lấy được nha.

Hiện tại ngược lại tốt rồi, liền Tam phẩm đan phương cũng có thể mua được.

Triệu Bàng giờ này khắc này, có chút hối hận lúc trước không có hảo hảo quý trọng kia bút lớn tài phú, đem chúng tiêu xài không còn, rồi đích hôm nay thế thảm tình trạng, cũng thực là quá đáng thương.

Bỏ qua Triệu Bàng ngấp nghé mục quang, Trần Phong chỉ là nhắm mắt dưỡng thần, không chút nào đi để ý tới là ai mua được, là ai uể oải, phảng phất hết thấy đều không có quan hệ gì với hắn đồng dạng.

Từng kiện từng kiện đồ vật thi triển, đồ vật cũng không chênh lệch, nhưng đối với Trần Phong mà nói vô dụng.

Đối với Trần Phong mà nói, một vật hảo cùng xấu cùng hắn không có liên quan, có quan hệ chính là có thể hay không cần dùng đến, đối với hắn hữu dụng hay không, cho dù là một đồng đồ bỏ đi, nếu là đúng Trần Phong có ích, Trần Phong cũng là hội không được thủ đoạn nắm bắt tới tay.

Coi như là một cái cực phẩm trân bảo, nếu là đúng Trần Phong một chút tác dụng cũng không có, hắn quả quyết là sẽ không tiêu tốn một chút tâm tư một chút tiền.

Vật đấu giá một kiện đón lấy một kiện, từng cái đều là không tệ thứ tốt, thấy Triệu Bàng nước miếng tùy ý chảy xuôi, như vờ đề chi gang.

Đấu giá, rất nhanh đến khâu cuối cùng.

Tư nhân đấu giá hội chính là như vậy, tham dự ít người, tham dự đấu giá đồ vật cũng không nhiều, rất nhanh chính là tiến hành đến khâu cuối cùng giai đoạn.

Đây là, Chương Quý lần nữa lấy ra một cái đồ vật, mà mọi người chung quanh, cũng là bỗng nhiên không hề có dấu hiệu tao bắt đầu chuyển động.

Theo ánh mắt của mọi người nhìn lại, khiến cho kinh hô không nhất định đều là Bát Phiết Hồ trên tay đồ vật, mà là bên cạnh hắn cách đó không xa còn có một cái nữ tử.

"Mọi người không cần ồn ào, vật này, không phải dùng để đấu giá, mà là mỹ lệ và hương thơm tiểu thư, muốn nhờ vào mọi người tuệ nhãn, nhìn xem loại vật này rốt cuộc là cái gì, có gì hữu dụng đâu.

Lúc này trong lòng Chương Quý rất là xoắn xýt.

Nếu nói là kiến thức rộng rãi, hắn tại Vân Thủy Thành, có thể nói là ngày đêm đều ngâm mình ở Đấu Giá Hành, có thể nói là muôn hình muôn vẻ bảo bối thấy nhiều rồi đi.

Thế nhưng là trước mắt vật này, hắn nghiên cứu thứ tốt, cũng không có làm mình bạch, đây rốt cuộc là một cái việc khác, có làm được cái gì.

Mà Trần nghe được bạo động, hơi hơi mở mắt, lộ ra một đường nhỏ khe hở, vừa vặn có thể thấy được Chương Quý trong tay cái hộp nhỏ.

Trần Phong hơi bị sững sờ, để cho hắn ngây người, không phải kia cái cái hộp rất đẹp nguyên nhân, cũng không phải cô gái đẹp kia rất đẹp nguyên nhân.

Mà là. . .

Tại cái hộp kia phía trên, có kỳ quái hoa văn, cùng với kỳ dị năng lượng ba động.

Trần Phong kinh ngạc, Chương Quý trong tay, dĩ nhiên là phong ma hộp.

Mà có thể khiến người cam lòng cầm phong ma hộp đối phó bảo bối, há có thể là đồng dạng tầm thường vật, nhất định là cái siêu cấp vô địch đại bảo bối.

Trần Phong hứng thú, hai mắt sáng ngời có thần nhìn chăm chăm Chương Quý.

"Các ngươi cũng nhìn thấy, chính là vị tiểu thư xinh đẹp này đồ vật, vật này đâu, ta là nhìn không ra cái gì trò, thế nhưng ta tin tưởng, nơi này mỗi người cũng có lấy không tệ ánh mắt, không ngại, tới một người đáng tin cậy, trước khi đến muốn làm mình bạch, giám định thế nhưng là có báo thù lao ah." Chương Quỹ nói.

Nói hết lời, Chương Quỹ chính là đi mở hộp ra.

Vừa mở ra, sắc mặt của Trần Phong lại đột nhiên thay đổi, trở nên hết sức mất tự nhiên, như là kỳ lạ đồng dạng, hết sức khó coi.

Vật phẩm là cái tử sắc tràn đầy văn roi, như là có mạch máu tại mặt ngoài một cái thạch cầu, lớn nhỏ cỡ nắm tay, bộ dáng khéo léo đẹp đẽ, không giống với hàng mỹ nghệ, càng nhiều ra vài phần sinh mệnh cảm giác, mọi người nghe vậy, nhao nhao là tích cực vậy sang đây xem.

Nhìn mỹ nữ nhìn bảo bối, vốn là chết hai cái hết sức tốt sự tình, cho nên tất cả mọi người biểu hiện rất là tích cực.

Lúc này, đã có một cái râu bạc lão già, nhìn thoáng qua kỳ quái tảng đá, chính là cau mày mao nói: "Ta xem đây là loại nào đó ma thú trứng, mà đường vân đại biểu chính là ma thú huyết mạch, từ đường vân cùng với kích thước đến xem, đây là một cái có được cường đại huyết mạch trứng ma thú!"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Không Hồn Huyết châu

Lão nhân lời vừa mới nói xong, bên cạnh đã có người xì mũi coi thường nói: "Đánh rắm, rõ ràng này là một cái không thấu đáo danh Pháp Bảo, theo ta thấy, Pháp Bảo, có loại nào đó lợi hại công năng, lấy lão phu nhiều năm lịch duyệt, đây là huyết Thiên tông môn không Hồn Huyết châu."

"Làm sao có thể, huyết Thiên tông môn không Hồn Huyết châu làm sao có thể xuất hiện ở Vân Thủy Thành loại địa phương nhỏ này, ta xem vậy, đây là luyện thi tông không chế Khôi Lôi Pháp Khí, ta chưa từng mấy người trong miệng đạt được vượt qua kiểm tra tại Pháp Bảo miêu tả, lấy hiện tại Pháp Bảo bộ dáng đến xem, nhất định là luyện thi tông không chế Khôi Lôi Pháp Khí."

Trong khoảng thời gian ngắn, dưới đài tranh luận không ngớt.

Mấy cái hoa râu râu mép lão đầu, ta nhìn ngươi, ngươi nhìn ta, ai cũng không phục, giúp nhau tranh luận chính là mặt đỏ tới mang tai, chỉ trong chốc lát, chính là cảm thấy trên miệng nói, biểu hiện không ra chính mình hiểu biết chính xác, chính là chuẩn bị sâu sắc xuất thủ, rốt cuộc đây là một cái nhìn thực lực thế giới, nắm tay người nào lớn, ai thuyết pháp liền thật sự là!

Mà lúc này, có đầu hơi hơi lung lay một chút, nhìn không được hỏi trên đài mỹ nữ: "Tiểu thư, vật này, là từ chỗ nào lấy được nha."

Người nói chuyện, ngữ khí hết sức tôn kính, nhìn về phía trên đài mỹ nữ ánh mắt, cũng là tràn ngập tôn kính thần sắc, làm cho người ta nhìn không ra một tia làm ra vẻ về.

Trần Phong nhú mày, hiển nhiên, trên đài mỹ nữ này thực lực hoặc là sau lưng bối cảnh nhất định bất phàm.

Mà lúc này, lại nhìn hướng mấy cái tranh đấu lão đầu.

Mấy cái lão đầu nghe được có người nói như thế, cũng là hướng trên đài người nhìn lại.

Vừa nhìn, không khỏi lúc này mới ngẩn người, mắt lộ ra một phen vẻ kính sợ.

Trần Phong bên cạnh có người nhỏ giọng thầm nói: "Không phải này Vân Thủy Thành Thành chủ nữ nhi sao, hiện giờ nàng cầm lấy vật này tới nơi này nghe được lịch, cũng chính là, đây là một cái Vân Thủy Thành Thành chủ cũng không nhận ra đồ vật, kia những người khác có thể nhận ra vật này, lại càng là lác đác không có mấy nha."

"Nguyên lai nữ oa, là Vân Thủy Thành Thành chủ thiên kim kia." Trần Phong trong mắt sáng ngời, nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, trách không được tùy thân mang theo mấy cái võ giả lúc Bảo Phiêu nha.

Sinh như thế thiên sinh lệ chất, cũng trách không được người ta Vân Thủy Thành Thành chủ cẩn thận từng li từng tí bảo vệ, xinh đẹp như vậy nữ, ai thấy được không nổi vài phần ác ý nha.

Nữ hài nhi nghe xong mọi người dưới đài, một bộ trên cao nhìn xuống đáng đáp, thanh âm thân nhiên nói: "Đây là từ một cái cấp ba ma thú trong cơ thể phát hiện, lúc ấy cấp ba ma thú ma tính quá, giết đi rất nhiều người, cuối cùng ba vị Võ sư liên thủ mới đưa nó đánh chết, mà không thấu đáo danh hạt châu, chính là từ cấp ba ma thú trong cơ thể phát hiện."

Mà theo nữ tử êm tai nói tới, Trần Phong cũng là biết tư nhân đấu giá hội tại sao lại không cho hắn vào được.

Nguyên lai, tư nhân đấu giá hội, quả thật chính là vì Vân Thủy Thành Thành chủ nữ nhi này một người triệu khai.

Bởi vì nàng đạt được bảo bối, cũng không biết đây là cái thứ gì.

Đương nhiên, Thành chủ có cá nhân Giám định sư, thế nhưng có chút đáng tiếc chính là, những cái này Giám định sư, không ai nhìn ra đây là một cái việc khác, thậm chí ngay cả hạt châu này có tác dụng gì cũng không biết.

Đã làm không cho Minh châu bị long đông, cho nên Vân Thủy Thành Thành chủ báo cho nữ nhi, để cho nàng tới nơi này tổ chức một lần cá nhân đấu giá hội, chỗ muốn mời người, đều là tại giám định phương diện có thực lực bất phàm Vân Thủy Thành đại nhân vật, vậy cũng là một cái đại hình tiệc trà.

Thành chủ nữ nhi nói xong những cái này, dưới đài chính là lần nữa vang lên một phen nghị luận thanh âm.

Từ những âm thanh này bên trong không khó nghe ra, rất nhiều người đều cảm bất đồng ý kiến.

Thế nhưng nói tóm lại, về hạt châu này, thuyết pháp hay là kia hai lưu phái.

Một cái là lấy mấy cái lão đầu cầm đầu huyết Thiên tông môn khổng Hồn Huyết châu.

Một cái là lấy một đám người trẻ tuổi ủng hộ luyện thi tông khổng chế Khôi Lỗi Pháp Khí.

Nhưng nói xong lời cuối cùng, duy trì luyện thi tông khổng chế Khôi Lỗi người của Pháp Khí mấy chính là chậm rãi giảm bớt.

Bởi vì theo tranh luận tăng lên, thuyết pháp tự sụp đổ, nói vậy cái người, cũng là cảm thấy có chút không đáng tin cậy.

▯B tối) chương mới. Đoạn p trên @& khổng tượng O| mạng lưới

Ngược lại là huyết Thiên tông môn khổng Hồn Huyết châu càng thêm đáng tin cậy một ít.

Huyết Thiên Tông, là một cái thập phần cường đại tông môn, cách Ly Vân thủy thành cự ly rất xa xôi, hơn nữa tục truyền ngôn, huyết Thiên Môn đệ tử môn hạ mỗi cái thực lực xuất chúng, đệ tử thực lực mạnh mẽ, đột phá Võ sư chi cảnh nhân số nhiều đến hơn mười vị.

Trên đài nữ tử nghe được dưới đài thuyết pháp đại khái đạt đến thống nhất, liền khẽ mở cặp môi đỏ mọng hỏi: "Đã như vậy, như vậy vật này có làm được cái gì đó, lại nên như thế nào sử dụng đầu này?"

Đối mặt mỹ nữ vấn đề này, trong lúc nhất thời trong đại sảnh lặng ngắt như tờ.

Bởi vì vậy thuyết pháp cũng không có cái gì chứng cứ, hướng hồ, nơi này cự ly huyết Thiên Môn thật sự là quá xa xôi, cũng không có người đi qua chỗ đó, dù cho muốn đi cũng không nhất định có thể tìm đến địa phương, thậm chí ngay cả người ta đại môn là hướng bên nào khai mở cũng không biết, huống chi là biết vật này như thế nào cái cách dùng.

Tất cả mọi người là một bộ vất hết óc bộ đáng, trong khoảng thời gian ngắn tình cảnh trở nên hết sức buồn cười.

Mới vừa rồi còn tranh luận không ngớt mọi người, hiện tại từng cái một cúi đầu, làm trăm tư hình đáng.

Đúng vào lúc này, một hồi không che dấu chút nào tiếng cười to truyền ra.

Mọi người hướng tiếng cười to khỏi xướng địa phương nhìn lại.

Chỉ thấy là một cái mao cũng không có dài đủ tiểu hài tử.

Người này không phải người khác, chính là Trần Phong.

Không để ý người khác ánh mắt kinh ngạc, Trần Phong đứng dậy cao giọng kêu lên: "Uổng các ngươi còn tự xưng Giám định sư, ta thật sự là đối với các ngươi thất vọng cực kỳ, kia khổng Hồn Huyết châu, là huyết Thiên Tông trấn tông chi bảo, uy lực to lớn vô cùng, hơn nữa khổng Hồn Huyết châu là có thể quá môn phái đệ tử luyện hóa làm bản mạng Pháp Bảo, uy lực to lớn lại càng là làm cho người kinh hồn bạt vía, huyết châu sáng bóng âm đậm, mặc dù có mấy cái khủng bố huyết văn, nhưng cũng không có đủ khổng Hồn Huyết châu sinh sát chi khí, cho nên, các ngươi đều đã đoán sai."

Trần Phong nói xong, quay người muốn rời đi nơi này.

Từ cái kia dứt khoát xoay người động tác, tựa hồ hắn hiện tại rất là tức giận, bởi vì cùng một lũ ngu ngốc ngồi cùng một chỗ cảm thấy tức giận.

Mà những người kia, bị tuổi còn trẻ Trần Phong răn dạy một câu phản bác cũng tìm không được, chỉ là chỉ ngây ngốc nhìn nhìn Trần Phong đứng người

lên chuẩn bị rời đi.

Đồng dạng đối với trận này đầu giá hội vô cùng thất vọng Thành chủ nữ nhi, nghe được lời của Trần Phong, không khỏi thân thể mềm mại chấn động.

Thế nhưng Trần Phong lời vừa mới nói đến lòng của nàng khâm, Trần Phong liền xoay người rời đi.

Khó khăn gặp được một cái là người biết hàng, nữ hài nhi làm sao có thể dễ dàng buông tha cơ hội ngàn năm một thuở.

Vội vàng mang theo kia cái cổ quái hạt châu từ trên bàn nhảy xuống tới, ba bước cũng làm hai bước, rất nhanh chính là truy đuổi lên Trần Phong.

Người còn không có truy đuổi trên Trần Phong, thanh âm chính là nũng nịu hô lên: "Người không thể đi."

"Chân dài ở trên người ta, ta muốn đi thì đi." Trần Phong cũng không quay đầu lại nói.

Sau lưng Triệu Bằng, thấy được có mỹ nữ truy đuổi lão đại, có tâm ngăn lại mỹ nữ không cho nàng truy đuổi, nhưng nhìn mỹ nữ này xinh đẹp như vậy, huống chi lão đại tán gái đại pháp vô cùng lợi hại,

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214: Đến gần đại pháp

Cũng không biết đây là không phải lão đại dùng lạt mềm buộc chặt chi kế, không dám tự tiện tự chủ trương, vì vậy cũng đi theo Trần Phong cũng không quay đầu lại về phía trước.

Lúc này, nữ hài nhi tựa hồ thấy được Trần Phong như thế hồ hững bộ dáng, hơi có chút giận dữ, thân thể tại hẹp đi ra bên trong lóc lên, lần nữa xuất hiện thời điểm, cả người đã là ngăn ở Trần Phong trước người.

"Không cho phép người đi, nơi này chỉ có người xem xuất vật này lai lịch, ta mới không cần thả người rời đi." Tiểu nữ hài nhi thanh âm rất êm tai nói.

Trần Phong không khỏi dừng lại bước chân, trên dưới dò xét trước mắt đẹp đến nội tâm đi Đại mỹ nữ, cẩn thận tạng (bản) bang bang nhảy lên, nhưng vẫn là nghiêm trang nói: "Đây thật là một đồ tốt, thế nhưng mười phần đáng tiếc chính là, người không dùng được."

Tại toàn trường người nhìn chăm chú, Trần Phong không kiêu ngạo không siểm nịnh nói, nói chuyện cũng là vô cùng có chừng mực, điểm đến là dùng, không nói nhiều một câu nói nhảm.

Trần Phong thái độ, rước lấy người chung quanh bất mãn, nhao nhao thăm hỏi: "Tuổi còn nhỏ đi học đại nhân thừa nước đục thả câu."

"Đúng đấy, cũng không biết từ chỗ nào làm được tiểu hài tử, ở chỗ này giả mạo lão sói vẫy đuôi."

"Tiểu tử người biết cái gì, nhanh chóng nói ra, nói cách khác, ta đem cổ của người bẻ gãy."

Đe dọa, chửi rủa bên tai không dứt, thế nhưng Trần Phong dường như là mất điếc tai ngơ.

Trên đường gặp được một con chó đối với người đồ chó sủa, chẳng lẽ người còn muốn cọt tới cái cản trở về không thành sao.

Như thật sự là như vậy trả thù tâm rất mạnh, kia cả đời này cũng khỏi phải làm cái gì, trực tiếp toàn (chui vào) ổ chó đánh nhau đi được rồi

"Người nói cho ta biết cách dùng, ta liền có thể dùng nha." Tiểu nữ hài nhi nhãn châu xoay động, một cách tinh quái nói.

Trần Phong ách đầu, suy tư một chút nói: "Cái này, cũng chưa hẳn không thể."

h khóc tượng mạng lưới M vĩnh viễn ^@ lâu miễn phí ('Nhìn A tiểu J nói \$

Mọi người nghe xong lời của Trần Phong, nhìn hẳn cả người lẫn vật vô hại nhận thức chút thật thật biểu tình, liền thật sự cho rằng Trần Phong biết vật này lai lịch cùng với cách dùng, từng cái một rướn cổ lên vãn tai, chuẩn bị lắng nghe.

Thế nhưng là kế tiếp lời của Trần Phong, thiếu chút nữa để cho bọn họ thổ huyết: "Nơi này tai mắt đông đảo, nói vậy cái e rằng có chút không thích hợp,

nếu như người thật sự muốn biết, vậy thì tìm một cái phù hợp chỗ nói chuyện được rồi" Trần Phong nhún vai, hướng bốn phía nhìn một chút, thấy được từng cái một rướn cổ lên Giám định sư nhóm, hàm chứa trào phúng nói.

"Cái này đâu có." Nữ hài nhi nói.

Quay người, đang muốn mang Trần Phong rời đi nơi này, đi đến một cái phù hợp chỗ nói chuyện.

Trần Phong xác thực kéo lại nữ hài nhi góc áo, nhất thời một cỗ hương thơm xông vào mũi, để cho tâm thần của Trần Phong có trong nháy mắt ngăn ngừa thất thủ.

"Làm sao vậy?" Nữ hài nhi nháy động lên đôi mắt to xinh đẹp nghi ngờ hỏi.

Trần Phong gãi gãi đầu, mười phần ngược ngung nói: "Thực không dám đầu điểm, vì tham gia lần này đấu giá hội, ta đem một kiện mười phần trọng yếu đồ vật đã coi như là vật phẩm đấu giá cho đấu giá, người có thể hay không giúp ta đem vật này cầm trở về."

Da mặt của Trần Phong, từ trước đến nay là dày đến Thiên Bãng Địa Liệt nước đảo lưu, vì lần này đấu giá hội, Trần Phong đã là nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, hiện tại vừa nhìn có cơ hội, tự nhiên muốn đòi lại gấp bội lần á.

"Hả? Không biết kia một kiện vật phẩm đấu giá là của người." Nữ hài nhi hỏi.

"A, chính là kia khối hồn mộc." Trần Phong chỉ tiết nói.

Hồn mộc với tư cách là này lần đấu giá hội đệ tứ kiện vật phẩm đấu giá, bị một người trung niên đại hán mua đi.

Nghe được lời của Trần Phong, kia cái còn chưa kịp rời đi đại hán, nhất thời là vẻ mặt đáng ghét.

Mà tiểu nữ hài nhi nghe được lời của Trần Phong, không chút do dự nghĩ, quay người nhìn về phía đại hán kia vị trí, đại hán nhếch miệng cười nói: "Nếu như tiểu thư muốn, ta đây cho người chính là."

"Vật này, là người đấu giá được, ân, đây là bốn Vạn Kim tệ, hồn mộc hiện tại là của ta." Nói xong, tiểu tay của cô bé cổ tay vừa chuyển, một cái thẻ bay ra ngoài, vừa vụn rơi vào tay của trung niên nhân, mà ở trung niên nhân trong tay hồn mộc, cũng là lên tiếng tiêu thất.

Quay người đem hồn mộc giao cho tay của Trần Phong, tiểu nữ hài nhi trong mắt hiện lên một tia tàn khốc nói: "Nếu là người dám lừa ta, ta dám cam đoan, người cảm thấy sẽ chết vô cùng thảm rất thảm."

Trần Phong không hoài nghi chút nào tiểu cô nương này nhi, thế nhưng hắn cũng không có một tia e ngại về, tiếp theo nhỏ giọng đối với tiểu nữ hài nhi nói: "Thành trong có không có đại điểm tinh luyện phòng, người biết không?"

Tinh luyện phòng là lấy các loại dụng cụ tinh luyện dụng dịch làm chủ, xem như Luyện Khí Sư, Luyện Đan Sư chương trình học nhất, có tinh luyện sư cái nghề nghiệp này, bất quá tinh luyện kỹ thuật tương đối chặt chẽ, không thể nào bị coi trọng.

Tiểu nữ hài nhi nghe được lời của Trần Phong, cũng không có xuất hiện bất kỳ một tia chán chờ, há miệng nói: "Đi chỗ ở của ta là được."

Nói hết lời, tiểu nữ hài nhi lần nữa bàn tay nhỏ bé một hồi, kia bốn người thị vệ liền đem Triệu Bãng, Trần Phong cùng với tiểu nữ hài nhi xúm lại tại, hộ tống đi ra Đấu Giá Hành.

Đi ra Đấu Giá Hành, tại thị vệ dưới sự dẫn dắt, một đoàn người trực tiếp hướng Vân Thủy Thành trong thành đi đến.

Trong thành đường cái, là một loạt xa hoa viện lạc, tại đây con phố trên mỗi một cái sân, có thể nói là giá trị xa xỉ, Nhược Vân thủy thành là thiên không, như vậy những cái này viện lạc, chính là trên bầu trời lấp lánh minh tinh, bởi vậy có thể thấy thấy, ở đây phòng ở, thế nhưng là quý tới cực điểm, điều này cũng khó trách người ta trong nhà liền tinh luyện phòng loại này kỳ lạ cổ quái, nhưng là vừa không có bao nhiêu tác dụng đồ vật, đều thu xếp trong nhà đâu, có chừng tiền chính là như vậy tùy hứng a.

Tiến nhập quy mô có chút khổng lồ, như là một cái cung điện phủ viện, tiểu nữ hài nhi lập tức phân phát hộ vệ.

Đây chính là địa bàn của nàng, nàng mới không sợ hãi Trần Phong có lá gan dám làm ầu, chỉ cần nhúc nhích ý xấu mất, nàng liền cam đoan sẽ không để cho Trần Phong còn sống đi ra nơi này.

Lúc này Trần Phong, có thể nói là đâm lao phải theo lao.

Trong sân đi không bao lâu, đâm đầu đi tới một cái thị nữ.

Trần Phong nhìn một chút, hơi có chút kinh ngạc, Lai Nhân trứng vịt mặt, không tính là cái gì kinh điển tuyệt trần hạng người, nhưng là xem như có vài phần tư sắc, nhất là đôi mắt kia, dịu dàng ngoan ngoãn vô cùng, như là một cái con mèo nhỏ. Mà sở dĩ để cho Trần Phong cảm thấy kinh ngạc, cũng không phải cô bé này nhi tư sắc, mà là cô bé này nhi thực lực, dĩ nhiên là võ giả nhất trọng thiên.

Tại Vân Thủy Thành thâm sơn cùng cốc địa phương, võ giả làm sao có thể nhiều như vậy, một cái hạ nhân đều là võ giả nhất trọng thiên, này có còn thiên lý hay không.

"Thúy Lan theo giúp ta đi một chút tình luyện phòng." gọi là Thúy Lan thì nữ vừa xuất ra, chính là bị tiểu cô nương thân thiết hô một tiếng, vì vậy chính là cung kính ở phía trước dẫn đường.

Nhìn ra được, hai người quan hệ rất tốt, hẳn là thuộc về từ Tiểu Nhất lên lớn lên hảo tỷ muội.

Mà lúc này đây để cho Trần Phong có chút quái dị chính là, một mực giữ im lặng Triệu Bằng, hiện tại không biết uống thuốc gì, vậy mà chủ động chạy tới Thúy Lan trước người, tới sống vai mà đi.

"Cô nương, ta là Triệu Bằng, là một người ưu tú Đan Dược đại sư, người đầu, người gọi Thúy Lan đúng không, hảo tên dễ nghe, tựa như người của người đồng dạng, xinh đẹp ôn nhu hào phóng. . ." Triệu Bằng miệng lưỡi lưu loát nói.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 215: Huyết văn Hùng Quái huyết đan

Thần sắc cử chỉ đều là hết sức kích động.

Trần Phong cũng sợ, lúc nào Triệu Bằng có loại này bong bóng muội tử tiềm chất, thật sự là không nhìn không biết, vừa nhìn đã giật mình, ngày bình thường khó chịu con lừa đồng dạng Triệu Bằng, hôm nay nhưng lại như là cùng đánh máu gà đồng dạng tinh thần đầu lần chân.

"Triệu Bằng, ngươi không có chuyện a?" Trần Phong thoáng có chút chần chờ mà hỏi.

Rốt cuộc hôm nay Triệu Bằng, so với ngày xưa xem ra, quả thực là tương phản quá lớn.

Nhớ tới ngày ấy chính mình từ Ma Thú Sơn Mạch bên trong trở về, Triệu Bằng kia hèn mọn bị ỏi ngôn luận, âm thầm thâm nghĩ, chẳng lẽ lại Triệu Bằng này, vài ngày không thấy phát dục thành thực không thành, thấy thể nào đều giống như đặc biệt khát khao bộ dáng.

Nghe được lời của Trần Phong Triệu Bằng lần này là cũng không quay đầu lại, không yên lòng nói: "Ta không sao nhi, chính là thấy được Thúy Lan muội muội vừa thấy như xưa, đối với vừa thấy như xưa."

Triệu Bằng cười tủm tỉm nhìn trước mắt Thúy Lan muội tử, con mắt đều là nhìn có chút trực lăng lăng, phảng phất là ném đi Hồn Phách.

Xinh đẹp nữ hài tựa hồ cũng là thấy rõ ràng Trần Phong tiểu đồng bọn có chút khác thường, kinh ngạc nhìn Trần Phong liếc một cái.

Đem Trần Phong cùng kia sắc hấp mắt hấp mắt Triệu Bằng so sánh một chút, xác định Trần Phong không phải là người như thế, lúc này mới hướng Trần Phong nhích tới gần một ít nói: "Ngươi tiểu đồng bọn không có chuyện a."

Trần Phong cười khò, lắc đầu nói: "Không có chuyện, người này chính là từ trước đến nay quen thuộc."

Hắn cũng chỉ có thể như vậy giải thích Triệu Bằng đột phát tình huống.

Có lẽ này nhân thế, quả thực tồn tại như vậy một loại tình cảm, đó chính là vừa thấy đã yêu a.

Tựa như bây giờ Triệu Bằng thấy được Thúy Lan đồng dạng.

Chỉ là không biết, Thúy Lan thấy được Triệu Bằng có hay không vừa thấy đã yêu đồng dạng cảm giác nha.

Trần Phong nhìn một bên Thành chủ nữ nhi liếc một cái, cho tới bây giờ, Trần Phong còn không biết xinh đẹp nữ hài nhi danh tự, bất quá cũng không có gì, chỉ cần biết rằng thân phận của nàng là được rồi, danh tự chỉ là một cái danh hiệu mà thôi, qua không được bao lâu, tự nhiên là hội biết được.

Không có tiếp tục phát tình Triệu Bằng, Trần Phong cùng xinh đẹp nữ hài nhi, đi thẳng vào tình luyện phòng.

"Đại Tiểu Thư." Đúng lúc này, Thúy Lan lên tiếng dò hỏi.

Đại Tiểu Thư nhìn sau lưng Thúy Lan liếc một cái, ý bảo nàng ở bên ngoài xin đợi là tốt rồi.

Thúy Lan lúc này mới sâu kín khép cửa phòng lại, mà một mực dính sau lưng Thúy Lan Triệu Bằng, thấy được hẳn rốt cục có thời gian cùng Đại mỹ nữ một chỗ, tự nhiên là cười nở hoa.

"Hiện tại, ngươi có thể nói cho ta biết đây là một cái việc khác a." Đại Tiểu Thụ thủ chương một quán, lộ ra kia cái gần đầy hồng sắc tơ máu viên đan được xuất ra, phía trên hồng sắc tơ máu rậm rạp, thoát nhìn dữ tợn vô cùng, nhưng là vừa ẩn chứa vô tận khổng lồ lực lượng, làm cho người ta không dám coi như không quan trọng.

Trần Phong không có lập tức nói ra.

Ngược lại là giả bộ cao thâm trong phòng bốn phía nhìn quét liếc một cái.

Khóe miệng nhàn nhạt lộ ra một vòng cười yếu ớt, há miệng nói: "Vật này, là một quả huyết văn Hùng Quái huyết đan."

Nghe được lạ lẫm danh tự, Đại Tiểu Thụ đầu tiên là sửng sò, tò mò hỏi: "Huyết đan? Đây là vật gì, nghe hảo lạ lẫm bộ dáng, ta mặc dù là một kẻ nữ lưu hạng người, nhưng quanh năm sinh hoạt tại trong thành chủ phủ làm quen không ít đến từ các nơi tu giả, cũng không có nhô lên qua có như vậy một loại đồ vật tồn tại, tầm thường nghe được như là thú đan, thông tục thuyết pháp cũng gọi là nội đan, thật giống như nhân loại đan điền tồn tại, vô luận là dã thú hay là người, đều đem lực lượng tồn trữ ở cái địa phương này, mà ngươi nói huyết đan, đối với ta tới nói qua thực rất xa lạ."

Trần Phong nghe xong Đại Tiểu Thụ tự thuật, một bộ đương nhiên bộ dáng.

Không thể không nói, Đại Tiểu Thụ về đan điền cùng với động vật nội đan nhận thức, hết sức thấu triệt, hết sức hình tượng cùng với chuẩn xác, để cho Trần Phong có chút tán thưởng.

Có thể hiểu được những cái này, có thể thấy Đại Tiểu Thụ đọc lướt qua có phần quảng, cũng không phải là bề quan tòa cảnh hạ người.

Thế nhưng nơi này huyết đan, cũng không phải là người bình thường là có thể biết.

Huyết đan chỉ là tồn tại ít có vài loại ma thú, mà đã biết sẽ sanh ra huyết đan huyết văn Hùng Quái, cũng không phải mỗi một cái huyết văn Hùng Quái đều có cơ hội kết thành huyết đan.

Huyết văn Hùng Quái tại cấp ba ma thú bên trong, tính toán trên số một số hai cường giả, khách quan tại đồng cấp cái khác những sinh vật khác, huyết văn Hùng Quái có không thể rung chuyển địa vị.

Mà bọn họ sở dĩ mạnh hơn cái khác ma thú, chính là bởi vì vậy huyết đan, tại cấp ba ma thú bên trong, huyết văn Hùng Quái là ít có có tư chất ngưng kết chảy máu đan giống nhất.

Thông tục một chút nói, huyết đan là một đầu ma thú lực lượng bành trướng tinh hoa, cùng loại với một khóa tạo huyết trái tim, huyết đan so với nội đan cao cấp hơn nhiều, chỉ có mạnh mẽ ma thú mới có tỷ lệ nhất định tại thể nội hình thành.

Mà đang bởi vì có huyết đan tồn tại, huyết văn Hùng Quái mới so với cái khác ma thú mạnh mẽ, cũng đang là bởi vì bọn họ mạnh mẽ, cho nên mới có cơ hội ngưng kết chảy máu đan, này hai loại thuyết pháp, từ bên kia nói đều là làm được thông, thế nhưng cả hai một chỗ nói, không khỏi có chút mâu thuẫn.

Sửa sang lại một chút suy nghĩ, Trần Phong đem chính mình đối với huyết đan nhận thức, hoàn toàn biểu đạt ra.

Nghe được Trần Phong trình bày, Đại Tiểu Thụ đầu tiên là cả kinh.

Nàng thật sự không nghĩ được, Trần Phong tuổi còn nhỏ, vậy mà hiểu nhiều như thế.

Cấp ba ma thú thế nhưng là cường đại dị thường tồn tại, có thể đối với chống đỡ Võ sư cường giả.

Thế nhưng để cho Đại Tiểu Thụ không nghĩ tới chính là, Trần Phong vậy mà sẽ đối với một cái có thể đối với chống đỡ Võ sư chi cảnh ma thú, hiểu rõ như thế thấu triệt.

Chẳng lẽ lại bây giờ Thiên Hạc Học Viện dạy học hoàn cảnh như thế ưu việt không thành, tùy tùy tiện tiện lấy ra một đệ tử, chính là như thế tri thức uyên bác, làm cho người ta thần phục.

"Trách không được ngày đó kia cái cấp ba ma thú có thể đối với chống đỡ mấy cái Võ sư chi cảnh cao thủ, thẳng đến đây dựa thời gian rất lâu về sau mới khó khăn bị thua, nguyên lai là có huyết đan tại quấy phá." Đại Tiểu Thụ lúc này biểu hiện ra phảng phất giống như hiểu ra thần sắc, nghĩ thông suốt trong đó các đột ngôn tay, trên mặt lộ ra một vòng sắc mặt vui mừng.

Vui mừng như vậy, Đại Tiểu Thụ cả người khí chất rồi đột nhiên biến hóa vài phần, như là một đóa nở rộ Tiên hoa đồng dạng, làm cho người ta một loại mùi thơm ngát thoát tục cảm giác.

"Ngươi lại nhìn những cái này hồng sắc đường vân hình dáng tuyến đường, đây thật ra là một ít nhảy lên mạch máu, những cái này nhảy lên mạch máu biểu hiện ra huyết đan tuổi thọ, rất hiển nhiên ngươi hẳn có thể rõ ràng cảm nhận được, huyết đan bên trong lực lượng đã xói mòn một bộ phận, huyết đan rất khó luyện hóa, cũng rất khó dùng Vũ Hồn hấp thu. Cho nên trước mắt có thể lấy biện pháp, là chọn dùng tinh luyện kỹ xảo, đem huyết đan bên

trong tình huyết rút ra xuất ra, ăn vào về sau thực lực hội tăng nhiều." Trần Phong ngôn vô bất tấn (biết gì nói vậy).

Thấy được Trần Phong như thế thẳng thắn thành khẩn, đem những nàng này tâm thường chưa từng nghe qua bí văn giảng thuật mà đến, Đại Tiểu Thư kích động vô cùng.

Vui mừng quá đổi, Đại Tiểu Thư vội vàng thúc giục nói: "Vậy ngươi còn chờ cái gì, nắm chặt thời gian đem bên trong lực lượng đề luyện ra tới nha, nếu là loại trong đó lực lượng xói mòn hầu như không còn, há không phải lãng phí một cách vô ích bảo bối không thành." Đại Tiểu Thư có chút u oán nói.

Trần Phong cười khò, không hề có hình tượng khẩu trừ dưới lỗ mũi, hàm chứa khinh bỉ nói: "Cho dù là tinh luyện ngươi rồi cũng không dùng được."

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Đại lừa dối

Đại Tiểu Thư một chút cũng không có bởi vì Trần Phong cử chỉ cảm thấy chán ghét, ngược lại lại là vẻ mặt tò mò hỏi: "Vì cái gì, vì cái gì ta không thể dùng, ta thế nhưng là rất cường đại võ giả, chỉ là một chút lực lượng, ta còn luyện hóa không được nó!" Đại Tiểu Thư hàm chứa vài phần giận tái đi.

"Trong đó lý do, nhất thời bán hội ta đây cũng cùng ngươi nói không rõ ràng, nói ngắn lại ngôn mà tóm lại, thể chất của ngươi, không thích hợp trời sinh tính cương mãnh huyết văn Hùng Quái huyết đan, nói như vậy ngươi có thể Tăng Minh bạch?" Trần Phong chi tiết nói tới.

Đại Tiểu Thư đương nhiên là hết sức không phục, bĩu môi mong nói: "Miệng đầy nói vậy, ta thế nhưng là võ giả tứ trọng thiên cường giả, cái gì các mặt của xã hội chưa từng gặp qua, cái gì Đan Dược không có đã ăn, chỉ là một cái huyết văn Hùng Quái huyết đan có thể làm khó dễ được ta, ngươi không cho ta ăn, ta hết lần này tới lần khác muốn ăn." Đại Tiểu Thư vẻ mặt không phục.

Nếu như hiểu rõ Đan Dược này, nguyên lai là huyết văn Hùng Quái huyết đan, sẽ cùng tại một cái cường đại một chút nội đan mà thôi, ăn tươi về sau chậm rãi tại trong bụng luyện hóa chính là, chỗ nào làm được nhiều chuyện như vậy nhi.

Nhất định là trước mặt người học sinh này nói chuyện giật gân, hù dọa chính mình, nhất định là.

Nghĩ như vậy, Đại Tiểu Thư ngón tay sờ một cái, làm bộ muốn đem cái này huyết văn Hùng Quái huyết đan để vào trong miệng anh đào.

"Đừng!" Bận rộn là lên tiếng ngăn trở, khó khăn đem Đại Tiểu Thư cử động ngăn lại.

"Thật sự là bất ngươi không có biện pháp, ngươi cũng không nghĩ, đây chính là huyết văn Hùng Quái huyết đan, ngươi cũng nói, huyết văn Hùng Quái lúc ấy thế nhưng là đối mặt mấy cái Võ sư cường giả cũng chưa từng rơi xuống hạ phong, có thể thấy, nội đan cường đại trình độ đồng đẳng với mấy cái Võ sư cường giả nội đan lực lượng tổng hợp, như không phải mấy cái Võ sư ý vào Đan Dược cùng với Pháp Bảo mới đưa chỉ chém giết, ngươi cho rằng huyết văn Hùng Quái hội dễ dàng như vậy sẽ chết đi không." Trần Phong chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nói, âm thầm chửi bới trước mặt nữ tử này, thật sự là một cái ngực to mà không có não gia hỏa.

Nghe được Trần Phong vừa nói như vậy, Đại Tiểu Thư cũng là cảm thấy có vài phần đạo lý.

Bất quá nàng lại không cam lòng, rõ ràng là lực lượng, vì cái gì không thể nuốt Xùy~, chẳng lẽ lại không công nhìn nhìn nó trôi qua sạch sẽ không thành.

"Không được, không thử một chút làm sao biết không được." Thành chủ nữ nhi, quả nhiên đủ tùy hứng, Trần Phong cũng là bại bởi bốc đồng nữ hài nhi.

"Được rồi, Ngã đảo là có cái biện pháp, có thể giúp ngươi tinh luyện một chút, như vậy trong đó đối với ngươi có ích hơn nữa có thể hấp thu lực lượng, có thể như ngươi mong muốn vì ngươi sử dụng." Trần Phong tựa hồ làm ra rất lớn quyết định một phen, thở dài một hơi nói.

"Thật sự?" Đại Tiểu Thư vẻ mặt kinh hi, nàng liền biết, Trần Phong nhất định có biện pháp tương trợ nàng, rốt cuộc này toàn bộ Vân Thủy Thành bên trong, cũng liền chỉ có Trần Phong một người có thể thấy rõ ràng huyết đan tướng mạo sẵn có, nếu như biết, liền nhất định có biện pháp đối phó huyết đan rồi.

Đại Tiểu Thư một bộ âm mưu thực hiện được bộ dáng, rất là khả ái, để cho Trần Phong nhìn không được lại là cười khò một hồi.

"Vậy ta đầu tiên nói trước, ta tiền thi đấu, thế nhưng là rất đắt tiền, ta giúp ngươi tinh luyện nửa ngày, cũng không thể không công lãng phí thời gian a." Trần Phong tự nhiên sẽ không làm thâm hụt tiền mua bán.

Thế nhưng huyết đan loại vật này, vốn chính là người hữu duyên có được, hiện giờ người ta Đại Tiểu Thử đạt được, chính mình cũng không thể ngay trước mặt Đại Tiểu Thử đem huyết đan đem đi đi, hiện giờ xem ra, cũng chỉ có thể là đục nước béo cò rồi, mặc dù có chút không đạo đức, nhưng làm như vậy cũng không gì đáng trách.

Rốt cuộc, huyết đan, trực tiếp nuốt, sẽ trực tiếp đem thân thể của Đại Tiểu Thử bạo chết, cũng chỉ có tinh luyện phương pháp này, tài năng thoát có chút ôn hòa tâm bổ thân thể.

"Ừ, vậy được rồi, ngươi nói làm sao chia." Đại Tiểu Thử suy nghĩ một chút, chính là gạt đầu đáp ứng xuống, lập tức là vội vàng hỏi, hẳn không thể lập tức đem cái này huyết đan lực lượng dung hợp đến thân thể của mình ở trong.

Tựa như câu kia tục ngữ nói, ăn vào trong bụng mới là lợi nhuận nha.

Lúc này Đại Tiểu Thử, triệt triệt để để biểu lộ ra một cái tham ăn đáng đáp.

Thật không biết, như thế tham ăn một cái tiểu nữ hài nhi, vì cái gì còn có thể có được như thế nóng rất đáng người đầu, theo đạo lý nói, hẳn là giống như Triệu Bồng đồng dạng tiểu Bần tử hoặc là đại Bần tử mới phải.

Nghe được Đại Tiểu Thử đồng ý phương án của mình, Trần Phong giả bộ thâm trầm, bằng vào lịch duyệt của hắn cùng lý lịch, tự nhiên rất dễ dàng là có thể làm được cũng không vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Lúc này hắn giả bộ lạnh nhạt cùng tiêu sái nói: "Đem chất lọc dung dịch, phân ra một nửa cho ta là được rồi."

Bộ dáng kia tư thế, quả thực là hào phóng cực kỳ.

Thật giống như đi bạn tốt khai mở tiệm cơm ăn cơm, sau khi ăn xong tính tiền thời điểm, người ta nói: "Được rồi được rồi, dưới nói a."

Tuy Đại Tiểu Thử * đích xác rất lớn, thế nhưng cũng không phải đồ đàn.

Nghe được Trần Phong đề nghị, nàng nghĩ cũng không nghĩ, nói thẳng: "Không nên không nên không được, ngươi cầm một phần năm."

Đại Tiểu Thử đuổi ra xanh nhạt đồng dạng năm ngón tay bút họa một chút, sau đó năm ngón tay biến thành một cây.

Trần Phong phối hợp gây lấy lỗ mũi, nhìn cũng không nhìn Đại Tiểu Thử liếc một cái, xoay người rồi đi.

Đại Tiểu Thử sùng sốt một chút, nhưng lập tức liền nghĩ hiểu rõ ra, Trần Phong tiểu tử này, đang dùng lạt mềm buộc chặt chi kế sách, nàng sẽ không mắc lừa đâu, vì vậy giả bộ nhẹ nhõm nói: "Mà lại, quý hẹp hòi, muốn đi thì đi a, ta cũng không ngăn đón ngươi, ngươi đi, ta tìm một cái so với ngươi chuyên nghiệp gấp trăm lần tinh luyện sư, đến lúc sau cho nên lực lượng đều là ta rồi."

Trần Phong cũng không quay đầu lại cười lạnh nói: "Đi thôi, hiện tại liền đi, lập tức liền đi, tinh luyện sư tuy ngươi có thể tìm đến, thế nhưng ngươi có thể tìm tới hiểu được huyết đan tinh luyện phương pháp, ta dám xác định, ngươi cả đời cũng chỉ có thể gặp được ta này một cái."

"Thiếu khoác lác, tiểu thí hài một cái, đi học đại nhân nói khoác lác, không xấu hổ, tu tu xấu hổ." Đại Tiểu Thử khá ái treo cái mũi của mình nói, như là một cái chưa trưởng thành tiểu hài tử.

"Thật sự là một cái ngực to mà không có não nữ hài nhi, cũng thật sự là đáng thương, tuổi còn nhỏ, sẽ chết mất thật sự là đáng tiếc." Trần Phong không chút do dự, rung đùi đắc ý nói.

"Cái gì, ngươi dám nguyện rửa ta chết, ta muốn ngươi đẹp mắt!" Trần Phong da trâu thối chần thien vang, thế nhưng Đại Tiểu Thử vừa nhìn thực lực của hắn, cũng chỉ có võ giả Nhị trọng thiên, liền nhỏ như vậy rau còn dám khoác lác, thật sự là chọc tức Đại Tiểu Thử, làm bộ muốn hành hung Trần Phong một hồi.

Thế nhưng Trần Phong đột nhiên quay người, mục quang nặng nề nói: "Ta đã nói rồi, tại Vân Thủy Thành, có thể tinh luyện huyết đan, chỉ có ta một cái, ngươi lúc trước cũng là hỏi qua rất nhiều người, bọn họ liền đây là huyết đan cũng không biết, như thế nào lại biết huyết đan tinh luyện phương pháp?"

Đại Tiểu Thử nghe xong, nhất thời ngu ngơ tại đương trường.

"Đúng vậy, trước mắt tiểu thí hài nói cũng đúng hết sức đúng đấy nha, lúc trước chính mình cầm lấy huyết đan, thế nhưng là đi thăm danh sư, mỗi người có thể nhận ra được đây là cái thứ gì, hiện nay, cũng chỉ có Trần Phong một người biết vật này lai lịch, cũng chỉ có hắn hiểu được tinh luyện phương pháp, này cũng là hợp tình hợp lý." Đại Tiểu Thử không biết nên nói cái gì cho phải, hiện tại nàng đã bị Trần Phong cố ý kiến tạo khí tràng Chấn Nhiếp ở.

Chương 217: Gian kế thực hiện được

Thấy được Đại Tiểu Thư bị lời của mình hù đến, Trần Phong biểu tình giả bộ trấn tĩnh, thế nhưng nội tâm lại là đã sớm trong bụng nở hoa, rốt cuộc một cái sống mấy trăm năm càng già càng lão luyện, đối phó một tiểu nha đầu, tùy tiện nói vài câu là có thể đem nàng lừa gạt trên giường cũng là không quá phận.

Thấy được Đại Tiểu Thư bị ngôn ngữ của mình đánh trúng, Trần Phong tiếp tục nói chuyện giật gân hướng dẫn từng bước nói: "Cái này huyết đan, uy lực cực lớn, mà ở tình luyện trong quá trình, bởi vì đối mặt rất nhiều rườm rà trình tự, dù cho biết cũng là nguy hiểm trùng điệp, bất kỳ một cái nào trình tự sai rồi, huyết đan đều đương trường bạo tạc, đến lúc sau, nó uy lực cường đại, trực tiếp đem Tiểu ốc tử của ngươi cũng có thể san thành bình địa, hơn nữa, võ giả ngũ trọng thiên phía dưới tu giả, tại đây dạng bạo tạc, liền trở tay dư lực cũng sẽ không có, đương trường chết bất đắc kỳ tử."

Trần Phong trực tiếp đã đoạn Đại Tiểu Thư ý muốn.

Nói cho nàng biết dù cho tìm được tình luyện sư, người ta cũng sẽ không mạo lo lắng tính mạng, cho nàng tình luyện huyết đan.

Đại Tiểu Thư hiển nhiên không nghĩ tới qua, tình luyện một cái nho nhỏ huyết đan lại vẫn sẽ như thế nguy hiểm, đương trường bị hù khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch.

Nhưng may mà nàng nhìn lên ngây thơ chất phác vô cùng, nhưng cũng không phải tiểu hài tử.

Hơi hơi nghĩ một lát thì, Đại Tiểu Thư chính là hiểu được.

"Hừ, ngươi cố ý làm ta sợ a." Đại Tiểu Thư nháy động lên đôi mắt to xinh đẹp nói, linh động giống như thân rắn hoàn mỹ đáng người, có thể cho bất kỳ một cái nào nam nhân hai mắt phóng hỏa, cho dù là thái giám cũng khó chạy trốn vận rủi.

Thoáng che dấu một chút trong nội tâm tà niệm, Trần Phong đem ánh mắt từ Đại Tiểu Thư kia không công thật dài tình tế bấp chần dịch chuyển khỏi một phần, đảo mắt thấy được Đại Tiểu Thư kinh người hai ngọn núi.

"Ngực to mà không có nǎo nữ nhân, ngươi đã không tin lời của ta, đại khái có thể chứng thực phụ thân ngươi đi, xem ta là không phải đang gạt ngươi." Trần Phong một ngạnh cái cổ nói.

Đại Tiểu Thư nghe được Trần Phong nói như vậy, lập tức chính là có chút do dự.

Nếu như Trần Phong dám nói như vậy, liền nhất định đối với lời nói của hắn có chỗ dựa vào, dù cho xin phụ thân đến, kết quả nhất định vẫn là như vậy.

Đại Tiểu Thư thở ra một hơi, bất đắc dĩ nói: "Được rồi, ta tạm thời đã tin tưởng ngươi, bất quá ta cũng là thật vất vả mới đạt được huyết đan, như vậy đi, ngươi giúp ta tình luyện, ta cho ngươi một phần ba dung dịch ngươi xem như thế nào, ta là không phải rất hào phóng?"

Đại Tiểu Thư xác thực đã làm ra rất lớn nhượng bộ, bất quá Trần Phong nghe xong, không chút phật lòng, xoay người rời đi.

Đại Tiểu Thư sững sờ, không nghĩ tới trước mắt con nít chưa mọc lông, cứng mềm không ăn còn.

"Uy uy cho ngươi ăn chó đi nha." Đại Tiểu Thư có thể không nỡ bỏ để cho Trần Phong đi, như hắn nói như vậy, đại khái Vân Thủy Thành này, thật sự khó có thể tìm đến một cái có thể tình luyện huyết đan người, rốt cuộc Vân Thủy Thành này nhận thức huyết đan, cũng chỉ có Trần Phong một người mà thôi.

Trần Phong bước chân như trước hướng ra phía ngoài phóng ra, không chút nào phản ứng Đại Tiểu Thư.

Lần này Đại Tiểu Thư xem như triệt để thất bại, một đập chân gất giọng: "Thật sao thật sao, một nửa phân ra!"

Trần Phong lên tiếng dừng bước, xoay người không hề bận tâm nhìn Đại Tiểu Thư liếc một cái.

"Ngươi đã đáp ứng?" Đại Tiểu Thư không dám vững tin hỏi, cho tới bây giờ, nàng còn không nắm chắc hoàn toàn nắm giữ trước mặt tiểu nam hài, người này, thật sự chỉ là một cái mười bốn mười lăm tuổi tiểu nam hài sao, tuy thoát nhìn khuôn mặt non nớt hư không tưởng nổi, thế nhưng cách đối nhân xử thế gian trá giống như lão hồ ly.

"Ừ, ta liền cố mà làm, bán đứng một chút giá rẻ sức lao động a." Trần Phong sâu kín nói, đi đến Đại Tiểu Thư trước người, đem Đại Tiểu Thư trong lòng bàn tay huyết đan cầm trong tay, nhìn cũng không nhìn đi tới tình luyện phòng chính giữa một cái bàn lớn.

Tình luyện đài, là có một trương có lượng xích rộng bao nhiêu, dài hai trượng cái bàn, mà liên tiếp tình luyện đài, là cái bàn một mặt liên tiếp cùng một chỗ một cái tủ bát, tủ bát không có ngăn cản, liếc mắt nhìn qua, có thể rõ ràng thấy rõ ràng, từ dưới đến trên có tám tầng ô vuông.

Phía dưới bốn tầng ô vuông bên trong, để đó các loại tài liệu, có chất lỏng thể rắn bột phân.

Trên xuống bốn tầng ô vuông bên trong, có các loại bất đồng hình dạng dụng cụ.

Chớ xem thường Tiểu Tiểu này tinh luyện đài, thế nhưng những tài liệu này giá cả, e rằng đều muốn vượt qua một Vạn Kim, mặt khác những cái này bình bình lộ lộ, bởi vì muốn cân nhắc đến tại tinh luyện thời điểm, không cùng chất lỏng phát sinh phản ứng, chế tạo thành tài liệu, đều là tính trợ tài liệu, một loại gọi là ô thạch đồ vật.

ô Thạch Kiên cứng rắn vô cùng, tâm thường đồ vật rất khó đem nó làm phá, thế nhưng thế gian vạn vật, Tương Sanh Tương Khắc, nếu là ở to lớn ô thạch phía trên, đắp nên một loại hồng sắc lỏng ngăn trở huyết dịch, ô thạch sẽ sản sinh kịch liệt phản ứng, biến thành bột phân hình dáng.

Sau đó đem những cái này bột phân hòa tan nước, dựa theo Phổ thông khảo thí bồi trình tự làm việc, liền có thể chế thành tinh luyện sử dụng dụng cụ.

Lúc này ô thạch khí mãnh, chẳng những phòng ngừa kháng chấn, chống chấn động, kéo dài dùng bền, hơn nữa cực kỳ nan đỡ tinh luyện đồ vật phát sinh phản ứng, dù cho lúc này tại gặp được hồng sắc lỏng ngăn trở huyết dịch, cũng sẽ không phát sinh phản ứng.

Trần Phong lúc này một bộ không đếm xỉa tới bộ dáng, tiện tay từ phía trên bốn tầng ô vuông phía trên, gỡ xuống một cái nho nhỏ ô bát đá, đem trong tay huyết đan đặt ở phía trên.

Sau đó từ phía dưới tài liệu ô vuông bên trong, lấy ra một lọ thanh tẩy dịch, thoáng đổ vào ô bát đá, khắp qua huyết đan về sau chính là dùng tay.

Làm xong những cái này, Trần Phong đem thanh tẩy dịch thả lại chỗ cũ, sau đó từ phía trên một loạt ô vuông, lấy ra một cái thân thể thon dài tiêm miệng bình.

Lấy ra một mai sạch sẽ thìa, đem đủ loại tài liệu lấy ra chút ít, đổ vào tiêm miệng trong bình, lấy tay nhẹ nhàng lắc lư một cái, tính làm đem chúng quấy đều, sau đó lại lần từ phía dưới ô vuông bên trong, gia nhập một chút không rõ tình huống dung dịch.

Dung dịch cùng kia rõ ràng dịch là đồng dạng, đều là không màu trong suốt, chỉ là có nhàn nhạt mùi thơm ngát chi khí, dung dịch gia nhập bên trong, nhất thời từ tiêm miệng trong bình phun ra một luồng khói trắng, khói trắng nồng hậu dày đặc vô cùng, như thực chất.

Vẫn nhìn một màn này Đại Tiểu Thư, một bộ thấy những điều chưa hề thấy mới nghe lần đầu bộ dáng, chặt chẽ nhìn chăm chú vào Trần Phong mỗi một cái động tác.

Tại Đại Tiểu Thư trong trí nhớ, tinh luyện học, là một cái cực kỳ nghiêm cẩn ngành học, nghiêm cẩn đến vô cùng hà khắc tình trạng.

Không có một cái tinh luyện sư, là hướng Trần Phong như vậy, không cần xưng sức nặng trực tiếp thêm tài liệu.

Muốn biết rõ, trong này tài liệu, chỉ cần thêm sai một loại, hoặc là là một loại sức nặng nhiều hơn một chút, liền có khả năng sản sinh bạo tạc.

Chỉ là để cho Đại Tiểu Thư cảm thấy kỳ quái là, Trần Phong như thế không sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) xuất bài gia hỏa, vậy mà không có bị tạc chết.

"Ân, chớ ngu thất thần, cầm lấy cái bình này, dựa theo như ý kim đồng hồ phương hướng lay động." Trần Phong đem kia cái pha chế rượu hảo tiêm miệng bình, đưa cho Đại Tiểu Thư.

Tinh thần Vân Du thiên ngoại Đại Tiểu Thư, nghe được lời của Trần Phong, một bộ thất thần bộ dáng tiếp nhận, mấy móc đồng dạng chuyển động cổ tay, trong đầu vẫn còn ở đắm chìm tại Trần Phong có chút thô ráp đích tay nghề bên trong.

Ngay vào lúc này, Đại Tiểu Thư khóe mắt liếc qua, đột nhiên thấy được một màn mười phần kỳ dị cảnh tượng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 218: Khẩu phục

Chỉ thấy Trần Phong giờ này khắc này cũng không có nghỉ ngơi, mà là đưa tay lấy ra một cái tứ giác chén, đem chén đặt ở tinh luyện trên đài, sau đó con mắt hít lại, từng đợt cổ quái khẩu quyết, từ trong miệng Trần Phong liên tục không ngừng tuôn ra, từng cái bay ra kinh văn Phù Lục, đều hàm ẩn lấy quái dị vận vận không gian lực lượng, bay vào tứ giác trong chén.

Khi từng đoạn dài dòng hư không tưởng nổi khẩu quyết phóng thích hoàn tất, Trần Phong vung tay lên, trong tay nhất thời nhiều ra một cái thìa.

Mà đại thủ lần nữa vung lên, thìa bên trong, chính là không biết từ chỗ nào, lấy ra một thìa hồng sắc bột phấn, bột phấn từng hạt trong sáng tinh lặng hết sức đẹp mắt.

Chỉ là Trần Phong lúc này không rảnh đi thưởng thức này huyết hồng Tinh Thạch mỹ lệ cùng với đẹp đẽ, mà là trực tiếp đem chúng đổ vào tứ giác trong chén.

Hồng sắc Tinh Thạch, giống như mỗi cái Tiểu Tiểu cát đá đồng dạng, tiến nhập tứ giác trong chén, vang xuất thanh thúy va chạm thanh âm, hết sức êm tai.

Ngay tại Đại Tiểu Thư nghiêng tai lắng nghe thời điểm, bành một tiếng, một tiếng trầm đục từ tứ giác trong chén, không hề có dấu hiệu phát ra.

Đại Tiểu Thư bị bất thình lình tiếng nổ mạnh lại càng hoảng sợ, trong tay tiêm miệng bình nhất thời là bỏ rơi ra ngoài, trên mặt vẻ kinh hoàng tình cảm bộc lộ trong lời nói.

Trần Phong tựa hồ đã sớm dự liệu được một màn này đồng dạng, vung tay lên, tay phải vững vàng không chế được tiêm miệng cái chai.

Mà bây giờ trái lại là tại tinh luyện trên đài, trùng điệp hàm ẩn nội lực vỗ, kia mai tại thanh tẩy dịch bên trong huyết đan, lên tiếng bay ra, hỏi một chút rơi vào tứ giác trong chén, mà cùng lúc đó, tiêm miệng trong bình chất lỏng thuận thế bị trút xuống đến tứ giác trong chén.

Nếu là lúc này nhìn lại, kia hồng sắc Tinh Thạch, đã hóa thành hồng sắc sương mù, một tia óng ánh và quý dị dung hợp tại này dung dịch bên trong, đem kia cái huyết đan, một mực lôi cuốn, như là ôm lấy con của mình.

Cùng lúc đó, Trần Phong chính thức bắt đầu rồi lần này tinh luyện mấu chốt trình tự.

Hắn muốn làm chính là không chế trong đó hồng sắc Tinh Thạch hóa thành có chút thực chất hóa sương mù.

Mà vừa rồi làm những cái kia khẩu quyết chính là vì không chế hồng sắc Tinh Thạch.

Hồng sắc Tinh Thạch tại tinh luyện bên trong tác dụng, giống như là thợ rèn dùng rèn sắt thiết chùy, Trần Phong muốn chính là lợi dụng hồng sắc Tinh Thạch hóa thành khí trợ, tới một tia đem huyết đan lực lượng, hòa tan tại trước đó phối trí dung dịch bên trong.

Định ra tâm thần Đại Tiểu Thư, thấy được Trần Phong khó được vẻ mặt chăm chú bộ dáng, cũng là ít có không có mở miệng cắt đứt, mười phần chăm chú nhìn nhìn.

Chỉ thấy, theo lời cuốn lấy huyết đan hồng sắc sương mù, tại Trần Phong cố ý dưới sự không chế một chút tiêu tán, bị dung dịch mãnh liệt dung hợp tính nuốt Xùy~ huyết đan, lúc này dần dần nứt ra xuất vô số đạo đều đều khe nứt.

Theo khe nứt xuất hiện, từ huyết đan bên trong, liên tục không ngừng toát ra không lồ lực lượng.

Bởi vì Trần Phong trực tiếp không chế hồng sắc huyết vụ, kể từ đó, chỉ có hắn có thể rõ ràng cảm nhận được cỗ này hắn đều có chỗ kiêng kỵ lực lượng.

Chỉ cần Trần Phong một cái phân thân, không cần phải nói, lúc đó hùng vĩ lực lượng, đột phá hồng sắc khí thể trời buộc, kia chính là một hồi nổ lớn, một hồi đủ để đem cái này phòng nhỏ hủy diệt bạo tạc.

Khẩn trương cùng với chăm chú, Trần Phong cái trán, bắt đầu thấm xuất một tia mồ hôi, mà ở một bên nhìn nhìn Đại Tiểu Thư, nhìn nhìn Trần Phong như thế hết sức tinh luyện, tuy trong lòng gấp, thế nhưng khổ nỗi chính mình thực sao cũng sẽ không, ở chỗ này chỉ là thêm phiền toái, nhanh chóng tại trong phòng nhỏ tới tới lui lui xoay quanh.

Bất quá khá tốt, vô dụng thời gian bao nhiêu, Trần Phong thở ra một hơi.

Lúc Đại Tiểu Thư quay đầu nhìn về phía Trần Phong thời điểm.

Trần Phong đã kia xuất hai cái sạch sẽ cái chai, cùng với hai tờ sa mạng lưới.

Đem sa mạng lưới đặt ở hai cái bình nhỏ miệng bình, đem kia phản ứng hoàn tất dung dịch, phân biệt đổ vào hai cái trong bình.

Đại Tiểu Thư thấy được Trần Phong đại công cáo thành, cũng là đi theo thở ra một hơi.

Nhưng nhìn đến Trần Phong như cũ là không nói gì.

Đại Tiểu Thư gấp khó dẫn nổi nói: "Xong chưa xong chưa, người tại sao không nói chuyện."

Trần Phong nhìn về phía Đại Tiểu Thư, thần nhiên nói: "A, không có việc gì, chỉ là nguyên khí tiêu hao quá nhiều, có chút cháng váng đầu mà thôi, không có gì đáng ngại."

"Ai hỏi người rồi, ta là hỏi người tinh luyện xong chưa." Đại Tiểu Thụ mở miệng nói.

Trần Phong về mặt không lời, đem một cái trong đó cái chai đưa cho Đại Tiểu Thụ.

Nhìn nhìn trong tay cái chai, Đại Tiểu Thụ một bộ như có điều suy nghĩ bộ dáng.

"Như thế nào, có cái gì không đúng sao." Trần Phong hỏi.

"Ta là đang suy nghĩ, nên như thế nào hấp thu nha." Đại Tiểu Thụ có chút buồn bực.

Thấy được vừa rồi Trần Phong như vậy thô ráp tác trình độ, Đại Tiểu Thụ thật sự là có chút không dám tiếp nhận kết quả này.

"Ta đã nói rồi, thân thể của người cũng không phù hợp vật này, người nghe nói qua Đại lão gia ăn rồi cộp uống Giáp Ngự súp có thể đại bổ, thể nhưng nữ nhân sao, chỉ có thể là uống A Giao bổ huyết." Trần Phong đối với Đại Tiểu Thụ an ủi nói.

Thế nhưng là ngực to mà không có não Đại Tiểu Thụ nào có tâm tư nghe Trần Phong nói nhảm, ngược lại là trực tiếp ngắt lời nói: "Ít nói nhảm, người trực tiếp nói cho ta biết như thế nào hấp thu là được rồi, hiện tại bình này tinh luyện chất lỏng đều là của ta, ta có tự do chi phối quyền, không cần phải người tới quản."

Trần Phong sửng sờ, cúi đầu nghĩ nghĩ, nhưng là như thế.

Vì vậy Trần Phong mở miệng nói: "Tinh luyện chất lỏng phục dụng, cũng không có đặc biệt chú ý, trực tiếp nuốt là được rồi. . ."

Lời của Trần Phong vẫn chưa nói xong, Đại Tiểu Thụ chính là ngửa đầu ừng ực một tiếng, nuốt vào hơn phân nửa cái chai chất lỏng.

Trần Phong thấy được, con mắt đều có chút trực lăng lăng rồi.

Sờ dĩ như vậy, không phải bởi vì Đại Tiểu Thụ uống thuốc đáng đáp rất đẹp, mà là hấn kế tiếp lời còn chưa nói hết.

Hắn nói cho đúng là, : "Loại này huyết đan dương tính mười phần, nếu là nữ tính phục dụng, một lần chỉ có thể lấy ra một ít thừa, đoái tại Thanh Thủy bên trong pha loãng gấp trăm lần phục dụng."

Thế nhưng những lời này còn chưa nói hết, Đại Tiểu Thụ đã uống một hớp lớn.

Lúc Trần Phong cấp tốc nói cho tới khi nào xong thôi, Đại Tiểu Thụ vội vàng thu thế, oán giận nói: "Người như thế nào không nói sớm."

Sau khi nói xong, bẹp bẹp khêu gọi cái miệng nhỏ nhắn môi, vẫn chưa thỏa mãn.

Thế nhưng chính là nhú mảy nói: "Nhập khẩu ngọt ngào, rất là dễ uống bộ dáng, thế nhưng theo thời gian trôi qua, ta phát hiện có chút đắng chát, còn có chút tanh." Đại Tiểu Thụ lau miệng mong tiếp tục hỏi: "Kế tiếp ta nên làm cái gì đây."

"Trần Phong đã bị Đại Tiểu Thụ sinh mãnh kinh ngạc đến ngây người, nghe nàng hỏi lên như vậy, này mới kịp phản ứng, vội vàng thúc giục nói: "Còn ngây ngốc lấy làm gì, nhanh chóng ngồi xuống ngồi xuống."

Trần Phong nhanh chóng thúc giục nói, thoáng cái quát nhiều như vậy, nếu không phải có thể đến thì hấp thu, hội lãng phí hết này tinh hoa.

Thế nhưng hấp thu, Trần Phong lại là lộ ra vẻ mặt khó tả cười khổ.

Đại Tiểu Thụ thấy được Trần Phong khẩn trương dồn dập bộ dáng, không chút phật lòng, nhân nhạ vung lên ống tay áo, như là uống rượu say nói: "Tỷ không có chuyện."

Lời tuy như thế, nhưng thông minh như Trần Phong, đã phát hiện trên người Đại Tiểu Thụ tình huống dị thường.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 219: Cường thế đẩy tới

"Nhanh chóng ngồi xuống điều tức, người uống rất nhiều lần này." Trần Phong cuống quýt thúc giục nói.

Đại Tiểu Thư này một ngụm sức nặng, quả thực không ít, như là không thể kịp thời bị thân thể hấp thu, sẽ phát sinh cái gì không tưởng được sự tình Trần Phong cũng là không thể đoán được.

Đại Tiểu Thư không chút phật lòng, chậm chạp ngồi xuống, vận chuyển lên bản thân Công Pháp, chậm rãi hấp thu tinh huyết trong cơ thể.

Dù vậy, rất nhanh, Đại Tiểu Thư đã phát hiện phát sinh trên người nàng tình huống dị thường.

Tại vừa mới ngồi xuống thời điểm, đến không có cái gì đặc thù tình huống phát sinh.

Thế nhưng theo nàng vận công ngồi xuống điều tức, nàng kinh ngạc phát giác được thân thể phát sinh dị biến.

Đó chính là nàng cảm giác, nhiệt độ cơ thể không ngừng kéo lên, toàn thân khô nóng khó nhịn.

Loại kia khô nóng, chỉ có tại nàng vừa mới trưởng thành thời điểm, vụng trộm nhìn tiểu Nhân Thư bên trong khó coi hình ảnh, mới có cảm giác như vậy.

Loại kia không thể ngăn chặn ngứa, từ dưới thân thể nàng mặt không ngừng hướng lên kéo lên.

Tại nội tâm của nàng thâm xử, tựa hồ có một thanh âm, không ngừng tại kêu gọi giống đực lực lượng gia nhập.

Từ từ Đại Tiểu Thư cả người ý thức bắt đầu mơ hồ, thân thể nàng bắt đầu bản năng tiến hành Nguyên thủy động tác, không ngừng xé rách y phục trên người, lộ ra tinh xảo như là sa tanh đồng dạng da thịt.

Một mực ở nhìn nhìn một màn này Trần Phong, sâu sắc nuốt nước miếng một cái.

Lúc này Đại Tiểu Thư, quả thật tựa như cùng động dục kỳ cộp cái đồng dạng, ngang ngược đem chính nàng trên thân thể y phục xé rách hầu như không còn, vốn cơ mặc ít đến thương cảm nàng, hiện tại lộ ra một cổ hoàn mỹ hư không tưởng nổi nóng rất thân thể.

Trần Phong ngạc nhiên nhìn nhìn Đại Tiểu Thư giống như đầu sói đói đồng dạng đánh tới.

Nội tâm không ngừng kêu khổ.

Trần Phong đương nhiên biết, này huyết văn Hùng Quái huyết đan không thích hợp tại âm thể, bởi vì âm tính thể chất ăn vào, hội cùng với thôi tình tác dụng phụ.

Vốn Trần Phong thấy được Đại Tiểu Thư là một cái tâm cao khí ngạo người, nghe không vô lời của người khác, định dùng trừng trị nàng một phen, làm cho nàng ngày sau thành thật một chút.

Thế nhưng Trần Phong không nghĩ tới chính là, Đại Tiểu Thư tính tình vậy mà như thế cấp bách, lời của hắn vẫn chưa nói xong, liền ừng ực ừng ực quát nhiều như vậy.

Nếu như chỉ là quát một chút, Trần Phong vẫn có biện pháp khống chế được, thế nhưng hiện tại sao, Trần Phong đã không có khống chế được Đại Tiểu Thư nắm chắc.

Lúc này Đại Tiểu Thư, đã là đã hoàn toàn mơ hồ, thân thể chỉ là bản năng muốn tìm được phát tiết miệng, từ chi không bị khống chế đồng dạng muốn ôm ở cái gì.

Trần Phong thấy được, bình tĩnh đứng ở chỗ cũ, trong đầu nhanh chóng nghĩ đến biện pháp.

Nhưng làm Trần Phong mười phần ngoài ý muốn chính là, ý thức mơ hồ Đại Tiểu Thư, hành động vậy mà như thế Tấn Tốc, chỉ là trong nháy mắt, chính là hướng Trần Phong Đẳng không mà đến.

Trần Phong trong nội tâm âm thầm kêu khổ, ngoan ngoãn nha, trước mắt đáng người nóng bỏng mỹ nữ, thế nhưng là võ giả tứ trọng thiên cao thủ, này của mình một chút tu vi, quả thật tựa như con kiến cùng voi đồng dạng.

Dù cho con kiến võ công siêu tuyệt trí tuệ đệ nhất thiên hạ, còn có thể đem voi lật đổ hay sao?

Một cái ngay người công phu, Trần Phong tuyệt đối không nghĩ tới sự tình phát sinh, Đại Tiểu Thư cơ hồ là tiềm thức động tác đồng dạng, thoáng cái liền đập lấy trong lòng Trần Phong.

Trần Phong dưới chân mất thăng bằng, mà Đại Tiểu Thư mềm nhũn bàn chân, chẳng biết lúc nào đã có một cái bỏ vào Trần Phong sau lưng.

Trần Phong ngã bốn chân chống lên trời, bộ dáng cực kỳ chật vật.

Càng thêm đáng giận chính là, Đại Tiểu Thư giống như hoạt bát bé thỏ trắng đồng dạng, ở trên người Trần Phong từ trên xuống dưới tới tới lui lui càn quét.

Chỉ là Trần Phong trong nội tâm âm thầm kêu khổ công phu, Trần Phong một bộ trường bào, đã tại Đại Tiểu Thư chỉ mang phía dưới hóa thành từng mảnh từng mảnh từng sợi mảnh vỡ.

Trần Phong muốn phản kháng, muốn giãy dụa, muốn hô to cứu mạng.

Thế nhưng là miệng vừa mới mở ra, còn không có hô lên thanh âm, Đại Tiểu Thư lửa nóng bờ môi, đã đem lời của Trần Phong sống sờ sờ ngăn ở trong mồm.

A... A... ~~ Trần Phong phát ra vài tiếng trầm đục, đầu cảm giác trống rỗng.

"Ta đường đường đại Vũ Đế, vậy mà chịu khổ kết quả như vậy, trời cao đất ta thật sự chính là. . ." Trần Phong trong nội tâm vạn phần cảm khái nói.

Tay, trong lúc lơ đãng đụng chạm tới Đại Tiểu Thư bóng loáng như ngọc thân thể.

Mềm nhẵn mịn màng xúc cảm, để cho Trần Phong có một loại tựa như ảo mộng cảm giác.

Mà lúc này Đại Tiểu Thư, hoàn toàn chiếm cứ chủ đạo địa vị.

Không có loại Trần Phong phản ứng kịp, Đại Tiểu Thư đã bắt đầu tiếp theo bộ động tác.

Mềm nhũn bàn tay nhỏ bé, vậy mà giống như Nê Thu đồng dạng, bôi nhọ bôi cảm chặt Trần Phong điểm chí mạng (mệnh căn tử).

Trần Phong mắt to trừng, trong nội tâm âm thầm kêu khổ.

Lần này xem như xong đời.

Đại Tiểu Thư thế nhưng là võ giả tứ trọng thiên tu vi.

Có thể tưởng tượng một chút, võ giả tứ trọng thiên cao thủ, kia khổng lồ lực lượng, nếu là ở mệnh căn của mình, nổi lên khí lực gây một chút, này nửa đời sau nhưng chỉ có xong đời.

Trần Phong một cử động cũng không dám, tùy ý Đại Tiểu Thư vuốt vuốt, một chút tính tình cũng không có.

Bây giờ Trần Phong, chỉ hy vọng Đại Tiểu Thư có thể nhanh chóng buông tha mệnh căn của hắn, về phần tiết tháo gì gì đó, ném đi cũng liền ném đi.

Hô hấp lấy trên người Đại Tiểu Thư tràn đầy nhiệt tình cùng với lửa nóng khí tức, Trần Phong hô hấp bắt đầu gia tăng tốc độ, từ từ duy trì đến cùng Đại Tiểu Thư một cái tần suất hô hấp.

Hai người thân thể đan chéo cùng một chỗ, mặt không thể phân ra, không ngừng lẫn lộn, lẫn qua lẫn lại thân thể, đem bốn phía bàn ghế va chạm đình đương rung động.

Mỗi người đều muốn tranh thủ quan trên vị trí, cho nên hẳn hai cái nhao nhao là vì thượng du vị trí phát khởi lẫn lộn công kích.

Cuối cùng, Trần Phong khí lực hơi hơi lớn một chút, hoặc là nói là sức bật hơi hơi lớn hơn một chút.

Khi thật thật thực thực đem Đại Tiểu Thư đặt ở dưới thân, Trần Phong đem vận sức chờ phát động trường thương, hung hăng đâm vào cò thỏ địa phương.

Đại Tiểu Thư phát ra một hồi kinh hô, cả người cũng bắt đầu run rẩy lên, thân thể không ngừng co rút. . .

Trong tích tắc này, Trần Phong chỉ cảm thấy phiêu phiêu dục tiên đồng dạng, thân thể không tự chủ được bắt đầu rồi động tác kế tiếp, như là một đầu ngư đồng dạng, chằm chằm tại trên đất cây cỏ.

Hai người tuy đều là lần đầu tiên, nhưng đều cảm nhận được như cá gặp nước, kim phong ngọc lộ nhất tương phùng liền thắng lại nhân gian vô số mẫn nguyện, ngọt ngào, hương thơm, cùng với thỏa mãn.

Rốt cục, Tiểu Vũ biến thành mưa vừa, mưa vừa biến thành mưa to, mưa to thời điểm, thiên không một hồi chấn triệt Cửu Thiên tiếng sấm, mưa to tiến đến, mà Trần Phong cả người đã là giống như trương chặt chẽ kéo căng lấy cung, rốt cục phát ra này sức tích vô thượng lực lượng một mũi tên.

Trần Phong mất lực quán đến trên mặt đất.

Trùng điệp hô hút vài hơi khí, Trần Phong ngạc nhiên phát hiện, Đại Tiểu Thư lúc này thừa dịp hư mà vào, vậy mà lần nữa đem chính mình đặt ở dưới thân, cũng là học Trần Phong vừa rồi động tác, tới tới lui lui từ trên xuống dưới vận động.

Trần Phong không ngừng kêu khổ, đành phải thành thành thật thật phối hợp Đại Tiểu Thư.

Trần Phong biết, quá nhiều máu như vậy tình, một lần, rất khó đem được hiệu sử dụng hết, cũng liền rộng lượng vì nhân dân phục vụ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Một trăm lần a một trăm lần

Thế nhưng là Trần Phong không nghĩ tới chính là, lần một lần hai ba lần. . . Thẳng đến mười hai lần, Đại Tiểu Thư như trước không có dừng lại nghỉ một lát ý tứ.

"Bà mẹ nó, gia hỏa này khí lực từ nơi nào tới!" Trần Phong nội tâm mắng.

Thế nhưng nghĩ lại, võ giả tứ trọng thiên, không khỏi là thực lực siêu quần, tại đây một phương diện, cũng là nhất định một lợi hại, cũng liền lo đến.

Trần Phong trí nhớ, Đại Tiểu Thư tổng cộng biến ảo mười ba lần tư thế, mỗi một lần cũng có thể để cho Trần Phong khí xông Vân Tiêu, sau đó ngã xuống đất.

Đến mười ba thứ hai, rất hiển nhiên Đại Tiểu Thư khí lực cũng là dùng không sai biệt lắm, ghé vào trên người Trần Phong, thế nhưng không chút nào cho Trần Phong thở dốc cơ hội, tiếp tục lấy lần thứ mười bốn. . .

Trần Phong khóc không ra nước mắt, cảm thụ được sinh mệnh tinh hoa không ngừng từ thân thể trôi qua, không chút nào không thể làm mấy thứ gì đó, võ giả tứ trọng thiên cường đại khí tràng, lúc này đã từ thân thể của Đại Tiểu Thư phía trên hoàn toàn phóng xuất ra, một mực đem Trần Phong không chế lại.

Trần Phong liền động vừa động thủ đầu ngón tay tính khả năng cũng không có.

Nếu như không thể phản kháng, vậy chậm rãi hưởng thụ a, đây là Trần Phong hôn mê lúc trước tự nói với mình một câu cuối cùng.

Sau đó, hần liền ngất đi, về phần đằng sau yêu cầu vô độ Đại Tiểu Thư lại muốn bao nhiêu lần, vậy không được biết.

Mơ mơ màng màng lúc tỉnh lại, đã là ngày kế tiếp sắc trời sáng rõ thời điểm.

Trần Phong sau khi tỉnh lại cảm giác đầu tiên, chính là hạ thể đau nhức kịch liệt vô cùng, thật giống như đã đã đoạn đồng dạng.

Bị cảm giác dưới sự kích thích, Trần Phong thoáng cái đầu óc liền hoàn toàn thanh tỉnh lại.

Cũng là trong chớp mắt chính là muốn đến chuyện phát sinh ngày hôm qua tình.

Bị người cường thế đẩy tới điểm này có thể lý giải.

Không thể lý giải chính là, lại bị người lần nào cũng đúng, hôn mê rồi! !

Trần Phong đầu hết lần này tới lần khác trống rỗng, không nghĩ được đường đường đại Vũ Đế, phong vân một cõi tồn tại, một ngày kia, vậy mà sẽ bị một nữ nhân như vậy chết đi sống lại.

Trời ạ địa a, ta. . .

"Ồ, tình huống có chút không đúng, nơi này như thế nào như vậy quen mắt." Trần Phong đang cảm khái, đột nhiên phát hiện, nơi này cực kỳ quen thuộc.

Nhìn kỹ, nguyên lai là chính mình ký túc xá.

Đang lúc Trần Phong kinh ngạc không hiểu, tại sao mình sẽ ở trong ký túc xá thời điểm, Triệu Bằng đuổi ra một trương béo ục ục mặt.

"O, lão đại, người có thể tính tình." Triệu Bằng vội vàng gom góp qua, vẻ mặt lo lắng bộ dáng.

"Ồ, người như thế nào khóc tang lấy cái mặt, trong nhà có cái gì vậy à nha?" Trần Phong quan tâm mà hỏi.

Tự không cần phải nói, nhất định là Triệu Bằng đem mình công trở về.

Cũng may mắn ngày hôm qua mang Triệu Bằng đi, nói cách khác, mình nói bất định cho tới bây giờ còn tại đằng kia cái đòi hỏi vô độ Đại Ma Đầu vậy

quả lựu dưới thờ đức nha.

"Ân nhân kia!" Trần Phong nhìn về phía Triệu Bằng ánh mắt, nhiều vài phần cảm động.

Triệu Bằng cũng không có tâm tư đi làm mình bạch Trần Phong trong ánh mắt hàm nghĩa, mà là như trước lo lắng nói: "Lão đại a, ta nên nói như thế nào nha."

Trần Phong vừa nhìn, trong lòng biết nhất định là có mùi phần sự tình trọng đại, nói cách khác, Triệu Bằng sẽ không như thế như vậy.

"Người trực tiếp nói là tốt rồi, có chuyện gì thì, lão đại giúp người ôm lấy." Trần Phong vỗ ngực một cái nói, thế nhưng cái vỗ này, phát hiện áo đã bị xé nát, cúi đầu vừa nhìn, toàn thân đều là nữ nhân môi màu nhan sắc, không có môi màu địa phương, sẽ có thật sâu dấu hôn, Trần Phong về mặt về xấu hổ.

Triệu Bằng mặt mũi tràn đầy thần sắc lo lắng thở dài một tiếng, sâu kín nói: "Lão đại là gan của người, so với thiên còn lớn hơn, người nói người làm Nhạc San San, ta không phản đối, người làm Lâm Tiên Nhi ta cũng không có ý kiến, người như thế nào đem Thành chủ nữ nhi làm, vậy phải làm sao bây giờ, bất quá tình huống cũng không mùi phần không xong, ta đã tìm hiểu qua, thành chủ đại nhân đã ra ngoài, vẫn chưa về, thế nhưng còn thừa ngày giờ không nhiều, sau khi trở về chắc hẳn sẽ tới lấy người trên cổ đầu người."

Triệu Bằng có một loại mùi phần đáng thương ánh mắt, nhìn nhìn Trần Phong cái cổ, vừa nhìn, trong nội tâm lại càng là tiếc hận không thôi, hảo hảo một cái cái cổ, dấu hôn rậm rạp, xem ra lão đại ngày hôm qua kinh lịch xác thực không ít nha, hơn nữa nhất định chiến tích huy hoàng.

Trên sách thế nhưng là có ghi lại, dấu hôn vật này, là nữ tử giao hợp thời điểm, độ hưng phấn đạt tới đỉnh phong, lưu ở nam tử trên người tiêu chí.

Một lần đỉnh phong, lưu lại một cái tiêu chí, chỉ cần nhìn lão đại này tốt cái cổ, liền có mùi bảy mươi tám vị trí dấu hôn, lại nhìn trên người, chắc chắn ~~~ lão đại chính là lão đại, Triệu Bằng trong nội tâm âm thầm tán thưởng tác tác kêu kỳ lạ.

Nghe xong lời của Triệu Bằng, Trần Phong đầu tiên là lo lắng, nhưng nghe đến Triệu Bằng nói, Thành chủ muốn bắt chính mình trên cổ đầu người, lập tức liền từ trên giường nhảy xuống tới, giọng chân nãy: "Sợ cộng lông, cho dù hẳn không đến, ta còn muốn tìm hẳn lấy lại công đạo, ta đường đường đại võ... Không phải, ta đường đường đại suất ca, bị nữ nhi của hẳn bầu cử top, loại này cực kỳ bị thảm sự tình, nếu không phải có thể cho ta một cách nói, ta nhất định phải cùng hẳn ồn ào một cái long trời lở đất!"

Trần Phong đương nhiên, lễ thắng khí hùng.

Triệu Bằng nghe xong lời của Trần Phong, đương trường liền ngây ngẩn cả người.

Triệu Bằng không hiểu nghĩ tới một câu tục ngữ, được tiện nghi còn khoe mẽ.

Những lời này cũng chính là vì Trần Phong loại người này chuyên môn phát minh a.

Triệu Bằng nghĩ nghĩ, cảm thấy lão đại nói, cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý.

Loại này xuất cái cửa bị cường bạo sự tình, đặt ở ai trên đầu không phiền muộn.

Triệu Bằng vậy mà cũng đi theo phụ họa gật đầu, xưng muốn tìm Thành chủ tìm một cái công đạo, thật không biết hai người kia, là không phải đầu óc có bệnh.

"Đau chết ta, nếu để cho ta làm hư, ta muốn kia Tiểu Thiếu Nữ đẹp nhất, hừ!" Trần Phong nói giận đùng đùng hô.

Triệu Bằng nghe xong có, liên tục không ngừng hắc hắc cười xấu xa lấy gom góp quá mức đi, "Sướng hay không?, Đại tiểu thư này, thế nhưng là Vân Thủy Thành số một số hai Đại mỹ nữ, bao nhiêu người thủy tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng), nghe nói nàng tại một cái mùi phần nổi danh khí đích Học Viện đến trường, cụ thể tên là gì Ngã đảo là không có nhớ kỹ, tóm lại là ngu đến ta ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ Học Viện, tại Học Viện đó trong, mỗi cái đệ tử đều là thực lực bối cảnh nổi bật hạng người, dù vậy, chỗ đó cũng là coi nàng tư sắc nổi tiếng trở thành hoa hậu giảng đường, truy đuổi Đại Năng của nàng, không có 800 cũng có một ngàn."

Triệu Bằng trông mắt đều nhanh muốn phun ra lửa.

Bị một cái công chúng nhân vật cái kia, mặc dù tính thế bất đắc dĩ, mặc dù có chút khó có thể mở miệng, nhưng cũng là một kiện đáng hồi ức sự tình, đáng vui về sự tình.

Tại sao mình lại không có tốt như vậy mệnh, Triệu Bằng có chút ghen ghét lão đại vận khí tốt lên.

"Thoải mái? Thoải mái cái rắm, người đi thử một chút cả đêm một trăm lần, đây là người chuyện của Kiên mà, đội nàng lão ba tới, ta liền liều mạng với người, cái gì chó má Thành chủ, gia hỏa này nuôi dưỡng cái gì nữ nhi!" Trần Phong còi chuồng trong phòng tới lui lắc lư, một phen sục sôi ngôn luận, phảng phất hẳn động động ngón tay liền có thể đem người nhà Thành chủ bắn bay.

Đúng lúc này, ngoài cửa truyền đến thanh thúy tiếng đập cửa.

"Trần Phong, người ở đâu?" Nói chuyện đúng là Nhạc San San.

Trần Phong nghe xong, thân thể đánh một cái giật mình, một cước đá vào Triệu Bằng trên mông đất nói: "Tim lý do đem nàng đưa đi." Nói xong, nhanh như chớp chạy về ổ chăn đi.

Bây giờ cái dạng này, nếu để cho Nhạc San San thấy được, nàng hội nghĩ như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đới Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 221: Luyện khí giải thi đấu

Đồng đông đồng đồng ~ tiếng gõ cửa có chút gấp khó dần nổi, hẳn là có việc gấp, nói cách khác, từ trước đến nay ôn trọng hào phóng Nhạc San San quả quyết sẽ không như thế hoảng hốt.

Triệu Bằng loạn choạng béo ục ục thân thể, nhanh chóng nhúc nhích đến trước cổng chính.

Lúc bình thường, Trần Phong tiểu viện cửa phòng đều là mở ra, có người không ai đều là mở ra.

Lần này nha.

Trời còn chưa sáng thời điểm, Triệu Bằng không kịp thở đem Trần Phong từ thân thể nữ nhân dưới 'Cứu' xuất ra, tâm như hồ nước Trung Hoàng sợ không thôi.

Rốt cuộc kia Đại Tiểu Thư, thế nhưng là Vân Thủy Thành Thành chủ nữ nhi.

Bất cứ người nào nữ nhi, bị một cái vô danh tiểu bối dùng xuống ba lăm thủ đoạn ngủ, Khi phụ thân nhất định sẽ nổi giận vô cùng a.

Thành chủ, là thực lực cùng quyền lợi cả hai kết hợp thể, một cái Võ sư, muốn giết chết một đệ tử, vốn là dễ như trở bàn tay chính là, huống chi người này hay là Thành chủ đầu, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, Triệu Bằng vừa về đến liền đem trong trong ngoài ngoài cửa đều khóa trụ.

Bởi như vậy, vẫn muốn tìm Trần Phong Nhạc San San, tại đêm qua thời điểm, nàng đã tới qua một lần, chỉ là đại môn mở ra, cửa phòng giam giữ, trong phòng không ai.

Hôm nay lại đến thời điểm, đại môn đóng chặt, xem ra là có người.

Vì vậy Nhạc San San chính là gõ cửa.

"Tới đến rồi!" Triệu Bằng chạy đến sau đại môn, chấp choạng chuồn đem cửa khóa mở ra.

Ngoài cửa, một trương tinh xảo tới cực điểm mặt trái xoan, đối với Triệu Bằng loại người này mà nói, hình dung mỹ nữ, vẫn nhã một chút từ chính là tú sắc khả xan, thô tục một chút chính là ngực lớn chân dài rất xinh đẹp.

"Nữ thần ngạo hảo!" Triệu Bằng ma xui quỷ khiến đem những lời này nói ra miệng, thế nhưng đột nhiên ý thức được có cái gì không đúng, lúc này ấp úng nói: "Chị đầu hảo."

Nhạc San San trừng, tuy nàng lần này tới đúng là vì một kiện sự này tới, thế nhưng Triệu Bằng làm sao biết mình và Trần Phong quan hệ đầu này?

Thấy được Nhạc San San sắc mặt đại biến, Triệu Bằng ý thức được mình nói sai, tuy trong sân trường về lão đại cùng Nhạc San San chuyện xấu rất nhiều, thế nhưng không có một cái xác thực chứng cứ có thể chứng minh hai người quan hệ đã đến kia địa vị.

Triệu Bằng cuống quýt sửa lời nói: "Không không không, cái kia, nhạc nữ thần hảo."

Nhạc San San còn không có phản ứng kịp, trước mắt người này là không phải đã uống nhầm thuốc, hoặc là nói tinh thần phương diện có vấn đề, trơ mắt nhìn Triệu Bằng thả cái rắm công phu cải biến ba cái xưng hô, sáng sớm như vậy Nhạc San San có chút đầu đại.

"Được rồi được rồi, xưng hô chỉ là một cái danh hiệu, gọi cái gì không sao cả." Nhạc San San không thèm để ý chút nào những cái này.

Về xưng hô, nàng cũng không có quá miễn cảm.

Thân là Thiên Hạc học viện lấy tư sắc lấy xưng nữ thần cấp bậc nhân vật, Nhạc San San cũng không có lấy này làm ngạo, dùng cái này tới làm bất hòa ý đồ tiếp cận người của nàng, thế nhưng cũng không phải mỗi người cũng có thể mảy dạn mặt dày tiếp cận Nhạc San San.

Rốt cuộc, nàng kia Thiên Tiên đồng dạng dung nhan, tại trước mặt người bình thường, chỉ cần xa xa nhìn lên một cái, chính là hết sức thấy đủ, căn bản không có về phía trước dựa sát vào một bước dừng khí.

"Người tìm ai." Triệu Bằng biết rõ còn có hỏi, nhìn thấy Nhạc San San để nói chuyện như vậy, Triệu Bằng trong nội tâm lung lay ra, trong đầu chuyển băng cứu chương, nghĩ đến đuổi Nhạc San San rồi đi lý do.

"Người như thế nào như vậy ẩn dấu đầu hôm nay, ta tới nơi này, đương nhiên là tìm Trần Phong nha, chúng ta lại không phải lần đầu tiên gặp mặt." Nhạc San San đổi mi thanh tú cau lại, nhìn nhìn Triệu Bằng không giải thích được nói.

Nhạc San San thế nhưng là thường xuyên cùng với Trần Phong nha, hơn nữa Triệu Bằng tiểu đệ cũng là thường thường nhìn thấy, như thế nào hôm nay có chút cổ quái đâu, là không phải có chuyện gạt chính mình? Nghĩ đến những cái này, Nhạc San San biểu tình, từ từ bắt đầu biến thành có chút nghiêm túc lên.

Tỉ mỉ quan sát về mặt Triệu Bằng cùng với động tác, phát hiện Triệu Bằng mục quang né tránh, tựa hồ đang ẩn núp lấy cái gì không thể cho ai biết bí mật.

"Trần Phong đâu, hần như thế nào không đi ra." Nhạc San San lên tiếng hỏi, nếu là Trần Phong ở đây, nghe được thanh âm của mình, không có đạo lý không đi ra đón chào, thế nhưng Trần Phong không có ở đây, Triệu Bằng không cần phải ở chỗ này nha.

Trong lòng Nhạc San San hết sức mâu thuẫn.

"Lão đại hần. . ." Triệu Bằng giả trang ra một bộ mười phần đau lòng biểu tình, kia thần sắc bộ dáng kia, thoát nhìn thật giống như Trần Phong chết ngửa mặt lên trời như vậy.

Vừa nhìn Triệu Bằng bộ dáng, Nhạc San San tâm như hồ nước nhất thời có chút bối rối lại.

Tại không có nhận thức Trần Phong lúc trước, Nhạc San San cũng không cảm thấy có ai có thể ảnh hưởng đến nội tâm của nàng.

Dĩ vãng kia bình tĩnh Tâm Hồ, tại gặp được Trần Phong, lần lượt hù dọa rung động.

Mà gần nhất một lần son động sự kiện, để cho Nhạc San San càng thêm xác định chính mình tựa hồ là yêu mến thích gây chuyện, thích đánh nhau, nhưng lại kiên thức rộng rãi nam hải.

Nhạc San San sau khi trở về, đã trở thành nhị tinh Luyện Khí Sư, đây là một cái tin tức tốt, nàng nghĩ trở lại quê hương của nàng ân Lôi Thành, hướng gia tộc mang đến cái tin tức tốt này, bất quá chỉ có nàng biết, đây chỉ là một nguy trang mà thôi, nàng kỳ thật chân chính sự tình muốn làm là, mang theo Trần Phong đi gia tộc, trước hết để cho tỷ tỷ gặp Trần Phong.

Kể từ đó, báo cho tỷ tỷ mình cùng chuyện Trần Phong, để cho tỷ tỷ hỗ trợ nói động cha mẹ, giúp người hoàn thành ước vọng, để cho nàng hai người có thể thành tựu trăm năm hảo hợp.

Thế nhưng vô luận hai cái này lý do bên trong cái nào lý do, nói với Trần Phong ra, Trần Phong cũng không có không thể không đi lý do, huống chi một nữ hải tử, Hưởng Nam nhi đồng xuất như vậy một cái yêu cầu, là không phải có chút vô lễ đâu này?

Bất quá, thế gian mọi sự, chung quy có lấy chém không đứt đoạn không hết liên hệ.

Ngay tại nàng mười phần thẹn thùng thời điểm, từ Thẩm Bích Dao lão sư đầu truyền tới một tin tức.

Tin tức này đối với Nhạc San San mà nói, không thể nghi ngờ là một cái hảo tới cực điểm mọn có.

Cái tin tức tốt này chính là, một hồi Luyện Khí Sư giải thi đấu.

giải thi đấu, vừa lúc ở Renault thành tổ chức, lần này so tài phần thưởng hết sức phong phú, tại tam đại Học Viện đều phái ra người nổi bật đi tham gia trận đấu.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là, tại ba cái trong học viện, Thiên Hạc học viện thực lực là yếu nhất một cái, đi cũng chỉ là kẻ cuối, bất quá dù vậy, lần này cũng muốn đi tham gia, đi giao lưu một chút đối với đệ tử cá nhân phát triển mà nói, cũng là một cái hiếm có cơ hội.

Lần này Thẩm Bích Dao với tư cách là luyện khí phân viện chủ lực lão sư, đã dự định mấy cái đệ tử danh ngạch, mà Nhạc San San với tư cách là lớp trưởng, làm quan hường lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, cũng vì Trần Phong tranh thủ một cái danh ngạch.

Nhạc San San biết, Trần Phong đâu, thích khoe khoang, nhất là đối với có phần thưởng a, có đại lượng tiền chuyện tiền bạc, cực kỳ mưu cầu danh lợi, lần này, nhất định sẽ đáp ứng chính mình, đến lúc sau, chính mình há không phải liền có thể hoàn mỹ hoàn thành kế hoạch của mình sao.

Bất quá, để cho nàng kinh hãi chính là, Trần Phong tựa hồ xảy ra chuyện gì.

"Hắn làm sao vậy." Trong tích tắc công phu, Nhạc San San cảm thấy cái mũi của mình đau xót, hốc mắt nhất thời không tự chủ được tràn ngập óng ánh nước mắt, kia nước mắt lóe lên chợt hiện, tùy thời đều có khả năng rơi xuống.

Nhạc San San nhẹ nhàng che miệng của mình, tựa hồ như vậy liền có thể che lấp chính mình đáng vẻ hào sảng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Ước ư

Lòng tràn đầy vui mừng mà đến Nhạc San San, không nghĩ tới gặp được chuyện như vậy, nàng ngày nhớ đêm mong lang quân, vậy mà xảy ra sự tình, mà nàng với tư cách là. . . Vậy mà không biết.

"Hắn làm sao vậy đến cùng, người nói nha." Nhạc San San lê hoa đài vũ.

"A, người đừng khóc a, không có chuyện gì, chính là bị thương nha." Triệu Bằng nhanh chóng giương mắt nhìn, chẳng lẽ nữ hài tử này đều là thủy tổ không thành, đựng một cái sẽ khóc?

Nhạc San San nghe xong Trần Phong bị thương, nhất thời kinh hãi vô cùng, nhất thời thân thể nguyên khí tăng vọt, xuyên qua Triệu Bằng hơi nghiêng hướng trong phòng chạy tới.

Triệu Bằng tu vi vốn cũng không cao, hướng chỉ hình thể to mọng, muốn ngăn lại linh hoạt giống như Tiểu Điều đồng dạng Nhạc San San tựa hồ không có bao nhiêu khả năng, vì vậy chỉ có thể là ngoan ngoãn cùng sau lưng Nhạc San San.

Từ gỗ cửa, đến Nhạc San San xông tới, kỳ thật chỉ là một cái rất ngắn công phu, đại khái chỉ có hơn mười hô hấp a.

Trần Phong cũng chỉ là vừa mới điều chỉnh một cái tư thế thoải mái, rốt cuộc vật kia đau lợi hại, cần tìm một cái tương đối tư thế thoải mái, sau đó tài năng vận công điều tức, đem cảm giác đau dưới áp chế đi, khôi phục tinh nguyên.

Nhạc San San nội tâm bối rối vô cùng, nhảy cửa mà vào, giống như trận gió đồng dạng trong chớp mắt đã đến Trần Phong trước người.

Lặng lẽ nhắm mắt lại, chuẩn bị nhắm mắt dưỡng thần Trần Phong, đột nhiên người được một cỗ làn gió thơm, nhất thời tinh thần chấn động.

Mở mắt thấy được trước sau lồi lõm, lê hoa đài vũ Nhạc San San, đầu tiên là khẽ giạt mình, đón lấy đầu trống rỗng.

Không phải để cho Triệu Bằng đem Nhạc San San đưa đi sao, nàng như thế nào vào được.

Chính mình một bộ dáng, như thế nào thấy nàng nha, như thế nào nói với nàng?

Huống chi, vừa rồi Triệu Bằng tại công môn nói như thế nào, hắn cũng không biết, nếu là hai người giao ra khẩu cung không đồng nhất, cũng không đem này Đại Mỹ Nhân đắc tội.

"Người làm sao vậy Trần Phong." Nhạc San San biểu tình không chút nào làm ra vẻ, hoàn toàn đều là đối với Trần Phong quan tâm cùng bảo vệ, duỗi ra thon thon tay ngọc, muốn hướng Trần Phong cái trán phủ nhẹ.

Trần Phong lại càng hoảng sợ.

Tuyệt đối không thể tiếp cận nữ sắc, thậm chí nhìn một cái cũng không thể, Trần Phong nội tâm âm thầm cảnh cáo chính mình, rốt cuộc bí mật của mình vũ khí chịu trọng thương, nếu để cho hắn một chút kích thích, chỉ cần thoáng một sung huyết, đều có một loại sắp ngăn ra cảm giác đau, để cho Trần Phong có chút thống khổ, tuy có thể vận hành nguyên khí tiến hành chống cự, thế nhưng mười phần đáng tiếc chính là, nguyên khí nếu là lão tại loại kia mao mạch mạch máu mười phần tràn đầy địa phương ở lại đó, có thể không phải một kiện thập toàn thập mỹ đại hảo sự.

Thứ nhất đau, theo nguyên khí đích súc, mao mạch mạch máu hội trở nên thô to, sau đó dẫn đến chỗ đó cũng đi theo biến lớn, nước lên thì thuyền lên.

Tuy thế nhân cũng nói càng nhiều càng tốt, thế nhưng là đây chẳng qua là tại buổi tối thời điểm, tầm thường thời điểm công tác cũng tốt sinh hoạt cũng tốt,

nếu là cái địa phương kia đại vượt ra khỏi nhân loại có thể thừa nhận cực hạn, cho dù ở đại có làm được cái gì? Không có địa phương có thể dung nạp được há không phải một kiện mười phần làm cho người ta đau lòng sự tình?

Vì vậy, biện pháp duy nhất chính là, ân cần săn sóc, bình ổn tinh thần, để cho chính nó chậm rãi khôi phục.

Nghĩ tới đây, Trần Phong lại một lần đối với kia cái ngang ngược bá đạo hung mãnh Đại Tiểu Thư trên từ trên xuống dưới nguyên rửa một phen, như không phải chính nàng hội chặt vật như vậy?

Thấy được Trần Phong giả bộ ngu không nói lời nào, Nhạc San San tiếp tục hỏi: "Nghe Triệu Bằng nói người bị thương, người đâu bị thương nha, không muốn làm ta sợ được không nào, nhanh cho ta xem nhìn nghiêm trọng à."

Nhạc San San nội tâm thật sự là lo lắng Trần Phong xảy ra điều gì tốt xấu.

Nàng thế nhưng là tìm kiếm thiệt nhiều khác phái, mới tìm được Trần Phong như vậy một cái bảo bối, như thế nào cam lòng hán bị thương tổn nha.

Trần Phong trong nội tâm bối rối, kinh hoàng, cùng Nhạc San San là đồng dạng đồng dạng, chỉ là không biết Triệu Bằng khẩu cung là cái gì, nếu là tùy tiện mở miệng, nói sai, Nhạc San San nhất định sẽ sinh khí đích.

Trần Phong trong nội tâm không hề nguyên rửa Đại Tiểu Thư, bắt đầu nguyên rửa chết tiết tiểu Bàn Tử, vì cái gì như vậy chơi liều, đi đường đều chậm như vậy.

Bất quá, cũng chỉ là nói chuyện công phu, tiểu Bàn Tử đã là từ ngoài cửa vào được.

Nghe Nhạc San San hỏi, cùng với lão đại quần bách thần sắc, khôn khéo như tiểu Bàn Tử làm sao có thể không rõ.

Vì vậy Triệu Bằng vội vàng nói: "Không có nhiều lớn sự tình, lão đại ra ngoài thời điểm gặp ma thú, đâm máu chiến đấu hăng hái, chịu bị thương, nghỉ ngơi mấy ngày cũng liền được rồi."

Nghe được lời của Triệu Bằng, Trần Phong nội tâm thoáng thả ra một hơi, há miệng nói với Nhạc San San: "Tình huống tựa như Triệu Bằng nói, không có chuyện gì, người đừng khóc a, như vậy ta dường như phải chết."

Vốn khóc lê hoa đại vũ Nhạc San San, bị Trần Phong câu nói đầu tiên cho làm cho nín khóc mỉm cười.

Một bên Triệu Bằng nhìn, trong nội tâm sâu sắc tán thán nói: "Đây là sức mạnh của ái tình nha, tình bạn thành đáng quý, tình yêu giá càng cao, vì huynh đệ có thể giúp bạn không tiếc cả mạng sống, vì nữ nhi, có thể đá hai huynh đệ chân." Triệu Bằng sờ lên đến bây giờ còn có chút đau bờ mông, buồn bực nghĩ đến, không phải bị thương mà, như thế nào đá ta đây bờ mông như vậy đau nhức, thế nhưng nghĩ lại, Trần Phong tốc độ tu luyện, quả thật tựa như ngồi trên phát điên con lừa, một đường chạy như điên, tu vi chênh lệch nhiều như vậy, võ giả Nhị trọng thiên cường giả, chỉ là nhẹ nhàng đá một lần liền đủ chính mình chịu được.

Nhạc San San chỉnh lý một chút tâm tình, sờ sờ mặt trên không có lau khô nước mắt, sau đó bước về phía trước một bước nói: "Làm bị thương chỗ nào rồi nha, cho ta xem xem trọng sao?" Nhạc San San làm bộ muốn đi nhắc lên Trần Phong cái chân.

. Lúc này Trần Phong, dùng chân, mền đem chính mình bao bọc cùng bánh chưng giống như đúc, chỉ là lộ ra một đôi mắt, liền miệng cũng không có lộ ra.

Ngày hôm qua nhục nhã đánh một trận, để cho Trần Phong toàn thân không có bao nhiêu tốt rồi phát.

Biết hiện tại, Trần Phong không chỉ là phía dưới đau nhức, toàn thân, không có một cái địa phương là tốt rồi.

Miệng! Miệng cũng không biết tại sao vậy cũng đã sưng lên!

Trần Phong bầu không khí, nhưng càng nhiều là xấu hổ, tuy đã vận công đem thương thế khôi phục một ít, thế nhưng mấy hơi thở công phu, dù cho lại ngu Công Pháp cũng không có khả năng nhanh như vậy a.

Nếu để cho Nhạc San San xóc lên chân, mền, có thể phát hiện thương thế là nhất định, thế nhưng là trên người dấu vết có thể rõ ràng nhìn ra, đó là từng cái một dấu hôn nha.

Dấu hôn tuy chưa tính là tổn thương, thế nhưng cái địa phương kia đâu, đau sắp đã đoạn, thế nhưng là thế nào cho Nhạc San San nhìn nha.

"Không được!" Dứt khoát, Trần Phong gọn gàng cự tuyệt.

Vườn hương Trần Phong chặn, mền tay, nhất thời cứng ngắc ở giữa không trung, Nhạc San San thân thể cứng ngắc ở nơi nào, không biết nên làm thế nào cho phải.

"Ta liền nhìn một chút có hay không nghiêm trọng, được không?" Nhạc San San khẩn cầu mà hỏi.

"Không được!" Trần Phong tiếp tục cự tuyệt nói.

Nhạc San San nhìn xuống sắp tràn mi mà ra nước mắt, sâu kín nói với Trần Phong: "Cái kia, ta không nhìn chính là, ta tới là nghĩ nói với người, tại Renault thành có một cái luyện khí giải thi đấu, người cùng ta đi tham gia được không."

"Cái này, ta đối với luyện khí không có gì hứng thú mấy ngày nay." Những lời này là lời nói thật, mấy ngày nay hấn trọng yếu nhất chính là chữa thương nha, nói cách khác, như thế nào trọng chấn hùng phong, như thế nào ra ngoài gặp người.

Bạn đang đọc truyện *Bắt Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Bảo dưỡng tinh hoa

Bất quá, Nhạc San San rốt cuộc không biết Trần Phong trong nội tâm suy nghĩ, chỉ là đã nghe được Trần Phong cự tuyệt.

"Người không tham gia cũng tốt, người theo giúp ta đi được không?" Nhạc San San bắt lực cầu khẩn.

"Ta thật sự là không thể đi, ta bị thương, cần khôi phục." Trần Phong thanh âm thâm nhiên nói.

Tuy dĩ vãng Trần Phong, cũng là như vậy một bức giận điên người không đền mạng bộ dáng, chỉ là Nhạc San San lúc ấy cũng không có đem lòng của mình đặt ở trên người Trần Phong, lần này, lúc Trần Phong cự tuyệt như vậy năng, năng cảm giác mình tâm như hồ nước, đang rĩ máu.

"Chỉ là đi một chút đường nha, không cho người xuất thủ, chỉ là cùng ở bên cạnh ta là tốt rồi." Nhạc San San như trước chưa từ bỏ ý định, rốt cuộc kế hoạch này, trong lòng của nàng bằg hằng thật lâu, há có thể bị Trần Phong một lần cự tuyệt liền buông tha nữa nha.

Trần Phong chỉ là lộ ra hai con mắt, Nhạc San San muốn xem đến Trần Phong biểu tình, thế nhưng là cố gắng thiết nhiều lần đều nhìn không đến.

"Ngoại trừ chuyện này, nó hấn Ngã đảo là có hứng thú cân nhắc một chút." Trần Phong nghĩ nghĩ nói.

Nhạc San San ngạc nhiên, ngoại trừ chuyện này, những chuyện khác có thể, cũng chính là, Trần Phong đối với chuyện này không có hứng thú sao?

Chẳng lẽ hấn không biết, mình cũng là Lôi Nặc Thành, đi Lôi Nặc Thành, chính là dẫn hấn về nhà mẹ đẻ nha.

Trần Phong không có hứng thú cùng mình một chỗ về nhà mẹ đẻ, cũng chính là, Trần Phong đối với chính mình không có hứng thú sao?

Nhạc San San đột nhiên muốn khóc, không hiểu, chỉ là muốn khóc.

Nước mắt tại trong hốc mắt đập vào chuyễn, bề ngoài kiên cường như là một tảng đá đồng dạng năng, lần này cũng nhìn không được nữa.

Tại Trần Phong trước người, Nhạc San San tất cả phòng ngự cũng bị công phá.

Lúc Nhạc San San đem nội tâm của mình hướng Trần Phong rộng mở thời điểm, không nghĩ tới nghênh tiếp không phải của mình một cái ấm áp ôm ấp hoài bão, mà là một cây đao.

Một bả bén nhọn đao, cây đao này, trực tiếp đem Nhạc San San tâm như hồ nước phân làm hai nửa.

Nhạc San San không có tiếp tục đau khổ cầu khẩn hạ xuống, mà là quay người, bước dài ra căn phòng này.

Quay người rồi đi trong nháy mắt đó, Nhạc San San khùng bên trong nước mắt, rốt cuộc không kiên trì nổi, đã đoạn tuyền đồng dạng, tích tích rơi xuống.

Lòng mang hi vọng mà đến, thu hoạch lớn thất vọng mà về.

Nhạc San San chỉ cảm thấy toàn bộ thân thể đều là bay bổng, chỉ có tâm như hồ nước là trầm trọng vô cùng.

Nhạc San San không còn có dừng lại hạ xuống dũng khí, cũng như chạy trốn rồi đi căn phòng này.

Để cho nàng cảm thấy càng thêm thẹn thùng chính là, Trần Phong liền đứng dậy đưa tiễn ý của nàng cũng không có, hi vọng biến thành thất vọng, thất vọng từ từ biến thành tuyệt vọng.

Người chỉ thấy một người mỉm cười, nhìn không đến một người thương tâm.

Bởi vì cường giả không phải là không có nước mắt, chỉ là bọn họ càng thêm hiểu được nguy trang mà thôi.

Tuổi dậy thì Nhạc San San, vốn cho là mình tâm trí đã không tại bạn cùng lứa tuổi, thế nhưng là theo này một kiếp, Nhạc San San phát hiện mình còn có đi bộ đường xa không gian.

Xuyên thấu qua cửa sổ, Trần Phong thấy được bóng lưng vô cùng đáng vẻ hào sảng Nhạc San San rời đi.

Triệu Bằng ở một bên tiếc hận thở dài: "Thật là đáng tiếc, Nhạc San San là một cái được cô nương, hơn nữa Lôi Nặc Thành chính là nàng nhà, nàng chạy tới muốn mời người tham gia trận đấu, người sáng suốt liếc một cái liền có thể nhìn ra, bản ý của nàng cũng không phải cái này, mà là cho người đi gia tộc của nàng, đem quan hệ của các người ngã bài, thế nhưng là người hay là cự tuyệt nàng, rõ ràng chỉ có một bước ngắn, mà một câu nói của người, nhưng lại như là cách thương hải."

Triệu Bằng ngữ khí buồn bực không vui, tựa hồ bị thương tổn không phải Nhạc San San, mà là hán Triệu Bằng đồng dạng.

Không thể không nói, tại vừa rồi tình cảnh, liền Triệu Bằng người ngoài cuộc đều là thấm thiết cảm nhận được trong đó bị thương, bị thương tại thông thấu dưới ánh mặt trời, ngược dòng thành sông.

"Người biết cái đích gì, có miệng không thể nói tư vị người hiểu hay không, xem tới được ăn không được, là cảm giác gì, ta đều nhanh biến thành thái giám, tuy đẹp lệ lại xinh đẹp thì có ích lợi gì!" Trần Phong sắp phát điên.

Không thể không nói, kết cục như vậy, cũng không phải Trần Phong muốn.

Cơ trí như ta, một ngày kia cũng sẽ ở chính mình kiến tạo bất đắc dĩ bên trong vượt qua.

Trần Phong nhàn nhạt nghĩ đến, thật dài thở ra một hơi, chỉ là trong chớp mắt công phu, Trần Phong cảm thấy, lòng của mình tựa hồ già nua.

Hướng khuôn mặt của hắn nhìn lại, ngây thơ không thoát trên mặt, quả thực nhiều hơn một phen khó có thể đoán ý vị.

"Mặc kệ như thế nào, người đều nên trước đáp ứng nha, đến lúc sau còn muốn nghĩ biện pháp cũng là vô cùng tốt." Triệu Bằng cứ được từ mình có nghĩa vụ khuyên nhủ lão đại.

Thế nhưng là Trần Phong lúc này tâm tình không xong thấu.

Cái nào nam tử tại bị một cái nữ hán tử cưỡng ép đoạt đi trinh tiết, còn có thể nói khoác mà không biết ngượng mặt không đổi sắc đổi mặt sinh hoạt đâu, huống chi là hiện tại thân thể sắp bị ép khô Trần Phong.

"Cút cuộn cuộn, đừng tại ta này sung cái gì lão sói vẫy đuôi, ta không thích nghe." Trần Phong che kín đầu khăn cả giọng hô.

Triệu Bằng bĩu môi, nhanh chóng di động tới càng có chút tròn ục ục thân thể, cũng như chạy trốn rồi đi nơi đây.

Lúc này Trần Phong quả thực là suy yếu vô cùng, dựa theo tình huống bình thường, e rằng cần tĩnh dưỡng cái bốn năm ngày tài năng khôi phục.

Này bốn năm ngày trong thời gian, Trần Phong quả nhiên là tại trong thống khổ vượt qua.

Cái địa phương kia, tuy thể đan dược lực cũng không có tác dụng đến nơi đây, cho nên Trần Phong chỉ có thể là vận công điều tức.

Ngày đầu tiên thời điểm, Trần Phong đầu tiên là đem toàn thân khó coi dấu hân xóa đi.

Ngày thứ hai thời điểm, đem hạ thể đau đớn ẩn đi.

Ngày thứ ba thời điểm, tuy toàn thân đã không có cái gì bản in cả trang báo.

Thế nhưng chỉ có Trần Phong tự mình biết, bây giờ là miệng cộp gan thò cục diện.

Sách cổ có mây, người chỉ tinh nguyên ở Tiên Thiên, mà tràn đầy cùng hậu thiên.

Người điểm bắt đầu sinh, vốn hồ tinh huyết chỉ bắt đầu.

Người chỉ đã sinh, do hồ nước cốc chỉ nuôi dưỡng.

Không tinh huyết, không lấy sung hình thể chi cơ, không nước cốc, không lấy thành hình thể chi cường tráng.

Bởi vậy, có thể dễ dàng nhìn ra, đây là trong thân thể không thể thiếu một bộ phận.

Đối với người bình thường mà nói, một lần vứt bỏ nhiều như vậy tinh hoa, không thể nghi ngờ là đem một chiếc đi tại biển rộng thuyền lớn, bị người tạc ra

vô số lỗ thủng đồng dạng, dù cho về sau toàn bộ ngăn chặn, nhưng là tùy thời có rỉ nước nguy hiểm.

May mà Trần Phong có nghịch thiên Công Pháp bên người, nặng như đạo nghịch thiên mà đi, nói cách khác, tại đây một buổi tối, cũng đủ để để cho Trần Phong rơi xuống bệnh căn.

Mà Trần Phong sờ dĩ cự tuyệt lời mời của Nhạc San San, cũng không phải là không ốm mà rên, mà là hắn không thể không lựa chọn tình đường, nói cách khác, ngày sau tu luyện đều là một cái to lớn vấn đề.

Nếu không phải có thể đến thì làm mất đi tinh hoa bổ sung trở về, mà là bỏ qua không để ý tới, không ra mấy ngày, sẽ cảm giác được thân thể khác thường.

Lúc này vừa mới đi qua hai ngày mà thôi, Trần Phong tuy chữa khỏi ngoại thương, thế nhưng nội thương nguy hại đã hiển lộ ra.

Đầu tiên là chẳng vầng đầu mắt đen, lâu đứng ngồi lâu về sau eo đầu gối bủn rủn.

Đây là tinh hoa tiêu hao, tại trong xương tủy, cùng với cốt cách chỗ nối tiếp đều trở nên dị thường bạc nhược tín hiệu, nếu là trường kỳ dĩ vãng, không khỏi ảnh hưởng thân thể linh mẫn tính, tiến tới hội tạo thành cơ bắp héo rút, mất đi mạnh mẽ hữu lực sức bật.

Này đối với một cái Phổ thông mà nói, đã là mười phần ảnh hưởng sinh hoạt sự tình.

Đối với Tu Luyện Giả mà nói, đây không thể nghi ngờ là trí mạng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Hẹn cái hội

Thử nghĩ một chút, tại đối địch bên trong, nếu là một động tác xuất hiện độ lệch, bị đối thủ nhìn ra sơ hở một chiêu miểu sát đây chẳng qua là giây phút chuyển giữa.

Hai ngày này trong thời gian, Trần Phong vận chuyển " Tịnh Hồn Tâm Kinh ", phối hợp Vũ Hồn Luyện Hồn Vương Đình siêu cường dưới tác dụng, Trần Phong hấp thu đại lượng Thiên Địa Nguyên Khí.

Bất quá những cái này nguyên khí, lúc này cũng không có bị Trần Phong cô đọng thành Nguyên Lực dự trữ trong thân thể, mà là lựa chọn bổ dưỡng thân thể.

Nhân thể chỉ là một cái có hạn tồn trữ không gian, gặp nhau so với mệnh mông tinh không, Vô Biên biển rộng, nhân loại thân thể, chỉ là một cái không có ý nghĩa tồn tại.

Mà thân thể của Trần Phong, chỉ là một đêm, đã bị người cường ép hấp thụ thân thể phàm thai bên trong rất là trọng yếu tinh hoa.

Muốn biết rõ, ảnh hưởng một cái người bình thường thân thể, còn có tinh, khí, huyết, ba người chỉ cần khuyết thiếu một loại, liền có thể dễ dàng từ mặt ngoài nhìn ra, hơn nữa đương cục người cũng có thể rõ ràng phát giác được thân thể khác thường.

Hiện giờ phát hiện không bệnh nhẹ, nếu không phải có thể đến thì mất bò mới lo làm chuồng, vậy cũng chính là hậu họa khôn lường.

Bốn ngày, Trần Phong rốt cục đại công cáo thành, có thể nói là chỗ cũ đầy máu phục sinh.

Có thể nói, bây giờ Trần Phong, đã đạt đến vô giả Nhị trọng thiên, nhất chặt nich tinh thần cùng với thân thể trạng thái.

Nếu là lúc này ở cùng kia cái chết tiết Đại Tiểu Thư tới trên cả đêm, đừng nói một trăm lần, chính là một trăm lẻ một lần, Trần Phong vẫn có lòng tin kiên trì xuống.

Rốt cuộc cái ngày đó tình huống có chút đặc thù, cái thứ nhất trọng yếu nguyên nhân chính là cổ thân thể này lần đầu tiên, tự nhiên không thể bền bỉ, một lần vài phút, cả đêm cũng có thể vài.

Tại một cái trọng yếu nguyên nhân, cũng là vô cùng để cho Trần Phong ghi ở trong lòng chính là, kia thiên Đại Tiểu Thư thế nhưng là uống thuốc, thân thể tự nhiên cố gắng vô độ, nếu là lại đến một lần, không có nước thuốc chèo chống, Trần Phong cũng không tin, Đại Tiểu Thư đó còn có thể lợi hại như

vậy?

Nghĩ tới đây, Trần Phong đều có một ít kích động cảm giác.

Bất quá không đợi Trần Phong bắt đầu đắc chí, một hồi hàn ý đánh úp lại.

Chuyện là như vậy.

Ngày hôm nay, Trần Phong mới từ bể quan trong khi tu luyện xuất ra, sáng sớm đâu, Triệu Bằng chính là vọt vào.

Trần Phong vừa muốn chửi ầm lên, Triệu Bằng tiểu tử này, cũng quá không biết lễ phép a, cửa cũng không gõ, liền như vậy tùy tiện xông tới, đây là tại tự tìm đường chết sao!

Bất quá, còn không có đợi Trần Phong trách mắng miệng, liền thấy được Triệu Bằng thần sắc quái dị.

Lúc này Triệu Bằng không ngừng đối với Trần Phong nháy mắt, cho dù Trần Phong là ngu ngốc cũng có thể nhìn ra sự tình tựa hồ có chút không đúng nhỉ a.

Quả nhiên, theo Triệu Bằng mắt nhỏ, Trần Phong hướng Triệu Bằng sau lưng vừa nhìn, này vừa nhìn, quả nhiên cực kỳ khủng khiếp.

Sau lưng Triệu Bằng, đứng một cái lạnh lùng như băng nữ tử.

Nữ tử này không phải người khác, chính là Đại Tiểu Thụ tiểu tùy tùng, Thúy Lan.

"Ài nha, ta nói đâu, sáng sớm trên Hi Thước liền rơi vào trên cây lú rú gọi không ngừng, nguyên lai là có khách quý đi đến, tới tới tới, nhanh ngồi xuống." Trần Phong vui mừng nhường mấy nói, tuy thấy được Thúy Lan tới, không phải Đại Tiểu Thụ, thế nhưng Trần Phong vẫn có một loại đứng quần lạnh lẽo cảm giác.

Trong lòng biết một kiếp này tránh không khỏi, Trần Phong đành phải chủ động xuất kích, tranh thủ kéo một cái cứu binh tại trước chân, đợi đến nhìn thấy nổi bão Đại Tiểu Thụ cùng với Thành chủ thời điểm, bên người nhiều có thể nói trên lời người.

Bất quá, Thúy Lan dường như sẽ không đã bị Trần Phong dăm ba câu lừa gạt.

Chỉ thấy, nghe xong Trần Phong đồ ngon đồ ngọt Thúy Lan, không nhúc nhích chút nào, như cũ là gương mặt lạnh lùng nói: "Chớ hoài nghi ta chỉ số thông minh, ta không phải mù lòa, Viện Tử của ngươi trong không có một thân cây, liền một khóa cỏ non cũng không có, Hi Thước có thể rơi xuống mới là lạ."

"Hà tất như thế tích cực đâu, thấy được ngươi tới, ta quả thực là hưng phấn vô cùng nha." Trần Phong cười nói.

"Vậy sao, vậy dễ dàng, ngươi đã như thế vui vẻ, nghĩ như vậy tới ngươi sẽ không cự tuyệt ta." Thúy Lan nói.

Trần Phong trong nội tâm rung mình, biết muốn nói chánh đề, nuốt nước miếng một cái, ngoan ngoãn loại Thúy Lan nói tiếp.

"Đại Tiểu Thụ để cho ta tới một chuyến, thỉnh ngươi đến quý phủ đi một lần." Thúy Lan mặt đen lên nói.

Trần Phong trông mắt quay tròn vòng vo hai vòng, bay ra một trương khuôn mặt tươi cười nói: "Cái kia, ngươi là có chỗ không biết a, ta thế nhưng là đệ tử tốt, hôm nay còn phải đi học, ta sẽ không trốn học."

Trần Phong khó khăn nghĩ ra được một cái mười phần thỏa đáng mượn cớ, rõ ràng lập trường, một bộ cả người lẫn vật vô hại ngoan ngoãn bộ dáng.

"Mà lại, liền ngươi khá tốt đệ tử? Đừng làm rộn, nhanh chóng đi theo ta, nói cách khác, hừ hừ, ta sẽ cho ngươi hối hận." Thúy Lan lạnh giọng nói.

Trần Phong nghe xong sững sờ, cô nàng này cũng dám uy hiếp chính mình.

Khi dễ lão tử không ai?

Trần Phong nghiêm nghị nói: "Tiểu báo!"

Tiểu Bàn Tử Triệu Bằng ngẫm hiểu, chuyển tới Thúy Lan trước người, cười hi hi nói: "Cái kia. . ."

"Ngươi tốt nhất suy nghĩ kỹ càng ngươi nói cho đúng là cái gì." Thúy Lan trừng Triệu Bằng liếc một cái.

Triệu Bằng rung mình một cái, sau đó ấp úng nói: "Ngươi muốn mang lão đại đi, ta. . . Không có ý kiến, ta là muốn nói, có thể hay không dẫn ta một cái."

Trần Phong mặt mũi tràn đầy đắng chát, khóc không ra nước mắt, thầm nghĩ trong lòng giao hữu vô ý!

"Cái kia, Liễu Thiên hùng là không phải trở về." Trần Phong hỏi dò.

Mấy ngày nay, nhàn hạ thời điểm, hần còn là sẽ ra ngoài đi một chút, tìm hiểu một chút tình huống.

Ví dụ như tên Thành chủ, phẩm hạnh gì đó, cái này gọi là biết mình biết người Bách Chiến Bách Thắng.

"Thình người nói chuyện khách khí một chút, thành chủ đại nhân danh tự, không phải bắt luận kẻ nào cũng có thể hô." Thúy Lan hơi có chút giận dữ.

"Hào hảo hảo, thành chủ đại nhân, hần là không phải trở về sao?" Trần Phong không có tính tình, hiện tại liền trông cậy vào Thúy Lan, không tốt đem chi đắc tội, nói cách khác, Tiểu Thiếu Nữ tại đối với Đại Tiểu Thư Liễu Ngọc nếu nói là chút chính mình nói vậy, kia cuộc sống sau này đã có thể không dễ chịu lắm nhé.

"Không thể trả lời!" Thúy Lan lạnh giọng nói.

Trần Phong nhất thời cảm giác nóng mặt dán tại lạnh trên mông đít, nhất thời im lặng.

Roi vào đường cùng, bị như vậy nhất tôn đại thần nhìn nhìn, Trần Phong cũng không có đông dài tâm tư, trực tiếp đứng dậy, đi theo Thúy Lan đi đến đó thiên đi Đại Tiểu Thư quý phủ, xác thực nói hần là nhân gian Luyện Ngục!

Sau khi tới, Trần Phong cũng không có phát giác được đi Hồng Môn Yến cảm giác, ngược lại là rất ấm áp, thật giống như người yêu cuộc hẹn, ngọt ngào đất.

Liễu Ngọc như vậy mà bỏ qua vũ lực tiếp kiến, mà là lựa chọn bí mật gặp gỡ, điều này làm cho Trần Phong nội tâm thoáng buông xuống một ít lo lắng.

Tiến vào Đại Tiểu Thư gian phòng, gian phòng bố trí, cùng rất nhiều nữ hài tử đồng dạng, thăm đỏ, hồng nhạt bức màn, gấm thanh tú duy trường, hết thảy đều là như vậy ấm áp.

Trần Phong một mình tiến vào Đại Tiểu Thư gian phòng.

Sau khi đi vào, liền thấy được Đại Tiểu Thư ngồi ở một trương gỗ lim Bàn Bát Tiên, sắc mặt trầm tĩnh, nhìn không ra này trương trầm tĩnh và mỹ lệ dưới gương mặt, che lấp chính là một loại như thể nào tâm tình.

Trần Phong trong phòng nhìn quét một vòng, không có phát hiện có người, chính là thoải mái ngồi ở Đại Tiểu Thư đối diện.

Từ đầu đến cuối, Đại Tiểu Thư không nói một lời, mà Trần Phong cũng là như thế.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: Nửa năm ước hẹn

Ngồi xuống, bầu không khí trong lúc nhất thời có chút áp lực, như thời gian tiếp tục như thế hạ xuống, Trần Phong thật sự lo lắng có chút không chế không nổi, rốt cuộc tiểu biệt thắng tâm vui mừng nhà.

"Cái kia, thân thể ngươi khá hơn chút nào không?" Trần Phong khổ tư thật lâu, phỏng đoán đến một câu như vậy thoạt nhìn coi như ấm áp lời đạo đầu.

Chỉ bất quá, Trần Phong tình trường giun dế, câu nói đầu tiên đem bầu không khí làm hư.

Đại Tiểu Thư nghe xong, nhất thời trợn mắt tương đối, từ trên ghế lập tức bắn người lên từ, thanh kiếm muốn chém Trần Phong cái kia.

Trần Phong vội vàng là bồi tội, khó khăn mới đưa bầu không khí hòa hoãn lại nói: "Này làm sao có thể trách ta nha, rõ ràng là ngươi tính tình quá mau, rốt cuộc ta đã trước đó đã cảnh cáo ngươi rồi, nói thể chất của ngươi không thích hợp cái này, ngươi nhẹ nhàng không tin, không tin cũng tốt, ngươi chậm rãi uống nha, ta lại không với ngươi đoạt, ngươi ngược lại tốt rồi, ừm ừm ừm quát nhiều như vậy, như vậy tình cảnh không khống chế được, trực tiếp đem ta cái kia, tuy ta cố ý phản kháng, chỉ là ngươi biết a, ngươi là võ giả tứ trọng thiên, ta đâu, thoạt nhìn rất điều rất bạo lực, chỉ là mới có thể thương võ giả Nhị trọng thiên tu vi, làm sao có thể là đối thủ của ngươi, ngươi cũng biết, ta thế nhưng là người bị hại, ngươi không thể đối với ta như vậy."

Trần Phong có chút giống là một cô vợ nhỏ, mười phần u oán nói.

Đối với Trần Phong ngôn luận.

Vô luận là ai nghe được, nhất định đều là đồng dạng đánh giá, đó chính là —— vô sỉ !

Tuyệt đối vô sỉ.

Nếu là vô sỉ cũng có cao thấp giá cả thế nào, kia Trần Phong vô sỉ, chính là thế gian ít có người đang lúc hiếm thấy, có thể nói đệ nhất thiên hạ đồ vô sỉ!

Không người dám tới sóng vai!

Liễu Ngọc như nghe lời của Trần Phong, mỗi nói một câu, liễu trái tim của Ngọc Nhục liền kịch liệt nhảy lên một chút, về sau, Liễu Ngọc như từng phút đồng hồ đều có nghĩ đi lên đem đồ vô sỉ này dây thừng so với phương pháp, chặt bỏ trên cổ đầu người đặt ở bên ngoài Ngọc môn cột cờ từ trên xúc động.

Thế nhưng Liễu Ngọc như cũng là biết, bởi vì ngày ấy sau khi tỉnh lại, Liễu Ngọc nếu vẫn nhớ rõ ngày đó chuyện đã xảy ra.

Hiện tại hồi tưởng lại, hết thấy rõ mồn một trước mắt, phảng phất là phát sinh ở ngày hôm qua, thế nhưng là nhớ rõ có như thế nào, đối với nàng loại này thân phận người đến nói, thay vì binh khí ngăn gặp nhau, đề mình thủ hoạt quả (*sống một mình thờ chồng chết) ra, nếu là nghĩ thanh danh bảo tồn, chỉ có thể là lui mà cầu tiếp theo.

Rốt cuộc, chuyện này, tuy Trần Phong cũng có sai, nhưng càng nhiều sai lầm là tại bên mình.

Nỗ lực khắc chế tâm tình của mình, dưới áp chế nổi giận giết chết Trần Phong xúc động, Liễu Ngọc như cá giận nói: "Chuyện này, tạm thời ta sẽ không báo cho phụ thân."

Nghe xong cái này, Trần Phong nhất thời mừng rỡ, cười hắc hắc nói: "Cái này đúng rồi nha, rốt cuộc loại người này được ta cũng tốt sự tình, đại cũng không tất nổi giận."

Liễu Ngọc như liếc mắt, nỗ lực khống chế tay phải không đi rút kiếm.

"Tuy ta sẽ không báo cho phụ thân, thế nhưng ta không thể trơ mắt thua thiệt!" Liễu Ngọc như ngạo mạn ngửa đầu, một bộ thượng vị giả bộ đáng, cho Trần Phong một loại chân thật đáng tin uy áp.

Trần Phong đương nhiên không thể nói một cái chữ không.

Võ giả tứ trọng thiên cao thủ uy lực, tuy Trần Phong không để vào mắt, thế nhưng bây giờ, võ giả Nhị trọng thiên thực lực, căn bản không có đối kháng khả năng, chỉ có thể là tạm nhẫn nhượng vì lợi ích toàn cục.

"Cái này đương nhiên." Trần Phong thừa dạ nói, mặc dù nói sai lầm là Liễu Ngọc như phạm phải, thế nhưng là cuối cùng, lấy Liễu Ngọc như tư sắc, e rằng sai lầm như vậy, là vô số thiếu nam mộng, trong mộng sờ cầu!

"Ta muốn người quang minh chính đại lấy ta!" Liễu Ngọc nếu nói là ra mấy ngày nay nghĩ ra được phương thức tốt nhất.

Trần Phong nghe xong sững sờ, tuyệt đối không nghĩ tới là như vậy, bất quá tuy ngoài ý liệu, nhưng cũng là hợp tình hợp lý, bất quá, "Không được, người hay là đổi một cái a!"

Trần Phong không chút suy nghĩ, trực tiếp cự tuyệt.

Nói đùa gì vậy, đề ta đường đường đại Vũ Đế lấy người, thật đúng là ý nghĩ hảo huyền, chuyện này nếu đề cho ngày xưa bằng hữu nghe được, e rằng biết cười phiêu nước mắt.

"Cái gì, người dám không đáp ứng!"

Ba!

Liễu Ngọc như vỗ lên bàn một cái, nhất thời, cái bàn chia năm xẻ bảy.

"Người thần khí cái gì, không chính là một cái võ giả tứ trọng thiên, báo cho người, ta nghĩ lấy ai là tự do của ta, đừng tưởng rằng người đạt được người của ta, liền có thể đạt được lòng ta, đề ta lấy người, không có cửa đâu!" Trần Phong tính bướng bỉnh cũng là lên đây, mặc dù có vài câu nói người ở dưới mũi hiên, không thể không cúi đầu, thế nhưng Trần Phong chính là như vậy tùy hứng, người có thể giết đi ta, thế nhưng không thể sai khiến ta làm một chuyện gì, nếu là Liễu Ngọc như quỳ xuống đau khổ cầu khẩn, không thể nói trước Trần Phong lòng mềm nhũn, liền tạm nhẫn nhượng vì lợi ích toàn cục đã đáp ứng nha.

"Đi, mày lỳ, ta cũng không phải rất không nói đạo lý người, người đã không nguyện ý, ta không bức người là tốt rồi." Liễu Ngọc như đột nhiên yên tĩnh trở lại, trong lúc nhất thời từ trên người của nàng, tản mát ra một hồi không lồ uy áp, để cho Trần Phong có chút đập bắt quá khí.

"Nếu người là sớm nói như vậy chẳng phải được rồi" Trần Phong thu hồi không ai bì nổi khí thế, hướng về sau lại gần một chút, ổn định thân thể.

"Lời của ta còn chưa nói xong, ta nói cho đúng là, ta cho người nửa năm thời gian, nửa năm trong thời gian, người trở thành một người Võ sư, nói như

vậy, cha ta cũng không làm gì được người, mà khi người thành Vi Vô Sư, người cũng có tư cách ghét bỏ ta." Liễu Ngọc nếu chỉ là thân nhiên nói.

Nói vậy vài câu thời điểm, Trần Phong nhìn chăm chăm vào liễu con mắt của Ngọc Nhược.

Muốn xuyên thấu qua lòng này linh cửa sổ, phỏng đoán đối phương bốn ý.

Thế nhưng Trần Phong đã thất bại, nữ tử này, vậy mà cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác.

Loại cảm giác này để cho Trần Phong hết sức lạ lẫm, rốt cuộc cũng là cá nước thân mật nữ nhân, như thế nào như trước giống như cách trăm sông ngàn núi.

"Đúng vậy, đây là một cái vô cùng tốt để nghỉ, người được ta cũng tốt." Trần Phong cười lạnh một tiếng, trên mặt để lộ ra một nét khó có thể phát hiện hàn ý.

Đồng dạng, Liễu Ngọc như cũng là một mực quan sát đến biểu hiện của Trần Phong, vượt quá Liễu Ngọc như ngoài ý liệu chính là, Trần Phong từ đầu đến cuối, cũng không có hết sức rõ ràng khí tức ba động, phảng phất đây hết thảy, hắn cũng đã dự liệu được đồng dạng, loại kia mọi sự vạn vật đều tại trong không chế cảm giác, để cho Liễu Ngọc như thập phần khó chịu.

"Ừ, bất quá không muốn nghĩ đến quá mỹ hảo, ta nói chính là khi đó người là Vô sư, nếu như không đạt được, người liền phải lấy ta, bằng không thì liền đi chết đi!" Liễu lời của Ngọc Nhược, âm điệu mạnh mẽ, để cho bất luận kẻ nào nghe được, đều không cảm thấy nàng là đang nói đùa.

Trần Phong nghe xong cũng là một bộ đương nhiên bộ dáng, gật đầu đáp ứng, không chút nào dây dưa dài dòng.

Liễu Ngọc như không nói gì, cổ tay một phen, từ trong trữ vật giới chỉ lấy ra một lọ tinh luyện dung dịch, cùng với nàng ngày ấy còn dư lại nửa bình, trực tiếp toàn bộ ném cho Trần Phong.

Trần Phong cũng sờ, đem những vật này cho mình, chẳng lẽ Liễu Ngọc nếu đây là muốn tương trợ ta thành Vi Vô Sư? Tương trợ chính mình trở thành kia cái có thể ghét bỏ người của nàng?

Trần Phong càng thêm xem không hiểu Liễu Ngọc như, đứng dậy rồi đi, không có chút nào lưu luyến ý tứ.

Chỉ là Trần Phong quay người trong chớp mắt, đột nhiên cảm thấy, châm vác trên lưng.

Có lẽ không phải này nàng muốn xem đến kết quả, thế nhưng là như là đã làm ra lựa chọn, còn có lui về chỗ trống sao?

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 226: Vui đầu tu luyện

Trần Phong cười khò lắc đầu, sai bước rồi đi, đi ra khỏi phòng trong tích tắc, Trần Phong tựa hồ chạm đến nửa năm ước hẹn hình dáng, bởi vì lúc hắn bước ra một bước này bắt đầu, nửa năm này ước hẹn, đã mở ra!

Ôm trong lòng có một chút tâm tình nặng nề, Trần Phong một người, chậm rì rì dốc lòng cầu học trường học đi đến, trên đường đi, quả nhiên không có chịu bất kỳ ngăn trở, xem ra Liễu Ngọc như cũng không bội bạc người, nói được thì làm được, không có sau lưng hạ độc thủ, thẳng đến trở lại ký túc xá, Trần Phong mới trùng điệp thở phào nhẹ nhõm.

Trong túc xá, Triệu Bằng vẻ mặt lo lắng ngồi dưới đất.

Bởi vì ngày gần đây hắn thể trọng tăng vọt nguyên nhân, kia một trương duy nhất cái ghế, đã không bỏ xuống được hắn mông lớn, Trần Phong Tiểu Mộc giường cũng chịu không được hắn sức nặng, vì vậy hắn chỉ có thể ngồi chồm hổm trên mặt đất, mặc dù có chút buồn cười, nhưng may mà là trong phòng, không ai thấy được.

Nhìn thấy Trần Phong một người lão đảo an toàn trở về, Triệu Bằng nhãn tình sáng lên, từ trên mặt đất nhảy dựng lên.

Trần Phong lại càng hoảng sợ, một cái thịt heo bóng, từ trên mặt đất bắn người lên, không biết còn tưởng rằng là cái gì cao cấp ám khí.

Không có loại Trần Phong mở miệng nói chuyện, Triệu Bằng liền vội vàng hỏi: "Thế nào lão đại, kia cái Tiểu Thiếu Nữ nói với ngươi cái gì, có hay không tịch thu gây án công cụ." Triệu Bằng dứt lời, con mắt hướng Trần Phong phía dưới liếc nhìn, tuy nhìn không đến cụ thể, nhưng cũng không có phát hiện dấu vết gì, coi như là hơi hơi thả tâm như hồ nước.

Trần Phong không có tâm tình phản ứng Triệu Bằng trêu chọc, cười khổ nói: "Nàng yêu cầu ta lấy nàng."

Nghe xong cái này, con mắt của Triệu Bằng nhất thời liền sáng lên.

Triệu Bằng thường nhỏ đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, thế nhưng duy nhất nhớ kỹ có chút triết lý lời chính là: "Cường hôn là gần hơn quan hệ nam nữ thủ đoạn mạnh nhất."

Hiện tại lão đại thân thân ném thư, bất quá thủ đoạn là cường hôn nó đại gia mạnh mẽ, bất quá từ hiệu quả xem ra, quả nhiên không tầm thường.

Kia Đại Tiểu Thư thế nhưng là Thành chủ nữ nhi, tại Vân Thủy Thành, cũng coi như trên là dưới một người, trên vạn người, hơn nữa kia tư sắc, tại Vân Thủy Thành cũng là có một không hai, xấu như vậy tồn tại, chính là bị lão đại gặp mặt một lần, liền có thể cưới được nhà, loại này chiến tích, làm tiểu Bàn Tử thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng).

Quả nhiên a, Triệu Bằng nghe xong, con mắt đều xuất hiện xanh mon mơn hết, trong nội tâm âm thầm suy nghĩ, biện pháp này vô cùng tốt, nếu là có thể cùng Thúy Lan muội muội tới lần trước, há không phải cũng là nhanh chóng tu thành chính quả.

Kia Thúy Lan thế nhưng là võ giả nhất trọng thiên cao thủ, lấy cao thủ lão bà về nhà, há không phải lần có mặt mũi, về sau tại đông đảo tiểu đệ trước mặt, há không phải càng có uy vọng.

"Vậy lúc nào thì cưới vợ Thành chủ nữ nhi, ta được chuẩn bị tiếp theo phần hậu lễ!" Triệu Bằng lời thề son sắt nói, nói xong đi sờ lên hầu bao, tuy trống không, thế nhưng vì có thể chiếm được nhỏ tí tạo thánh được, Triệu Bằng không tiếc khoe khoang khoác lác.

Trần Phong nghe xong, tại trên đầu Triệu Bằng gõ một cái, xem thường nói: "Ngươi nghe rõ ràng lời của ta sao?"

"Rất rõ ràng a, nàng yêu cầu ngươi lấy nàng." Triệu Bằng buồn bực vô cùng, những lời này có cái gì chỗ không đúng à.

"Yêu cầu chính là mệnh lệnh, nàng để ta làm gì, ta liền làm cái đó, ta đây há không phải rất không có mặt mũi." Trần Phong ngao ngễ nói, một bộ đương nhiên bộ dáng.

Triệu Bằng bưng bình: "Nguyên lai như thế, thế nhưng là cũng không có gì không đúng a, Ngã đảo là muốn nàng yêu cầu đầu, đáng tiếc không có phúc phận."

"Nhìn ngươi điểm này tiền đồ." Trần Phong khinh thường nói.

Triệu Bằng không lời, rõ ràng này là một não tàn cũng có thể suy nghĩ cẩn thận công việc tốt, vì cái lão đại gì sẽ xảy ra khí nha.

Nghĩ đến lão đại bình thường hành vi cử chỉ cũng có dị thường người, lần này chẳng lẽ lại làm ra Thiên Mã Hành Không yêu thiêu thân hay sao?

Triệu Bằng nội tâm tồn không dưới sự tình, không nghĩ ra cũng chỉ phải hỏi: "Vậy, vậy ngươi có cưới hay không."

"À không, ta lại không phải đồ ngọc, loại này rõ ràng chuyện có hại tình, ta làm sao có thể đồng ý." Trần Phong nói.

Triệu Bằng lần này là thật thật muốn mở bụng tự vận, như không phải cân nhắc đến chính mình tám thân xử nữ chưa phá vỡ, Triệu Bằng chân tâm cảm thấy sinh không chỗ nào luyện nữa nha.

"Cái gì, chẳng lẽ, ngươi, cự tuyệt?" Triệu Bằng không thể tin được là kết quả như vậy, kinh ngạc hỏi, cho tới bây giờ, Triệu Bằng có chút xác định, nếu như lão đại đầu óc không có vấn đề, kia chính là đầu của mình có vấn đề, vì cái gì cùng một vấn đề, hai người đối đãi phương thức không đồng nhất nha.

Triệu Bằng có thể có ý nghĩ này thật là đúng đấy, rốt cuộc một cái là đứng ở chân núi Khán Sơn đình, mà Trần Phong là đứng ở thế giới chi đình nam nhân, quan sát chúng sinh, đối đãi vấn đề phương thức đương nhiên hội không đồng nhất.

"Đương nhiên, Triệu Bằng a, lão đại báo cho ngươi, làm nam nhân, nhất định phải có bản thân ngông nghênh, người khác cho ngươi, ngươi cũng phải tại giữ lại tự tôn dưới tình huống tài năng tiếp nhận, thật giống như người khác thỉnh ngươi ăn mần trâu, nếu là hấn nhai qua một lần, nhỏ cho ngươi, ngươi không thể muốn, hiểu chưa?" Trần Phong như là một cái truyền giáo đồ, nhận thức chút thật thật giảng giải Triệu Bằng.

Triệu Bằng nghe sững sờ sững sờ, qua nét mặt của hắn cũng có thể thấy được, tám phần là không có nghe rõ.

Rốt cục loại Trần Phong nói xong, Triệu Bằng không chút do dự mở miệng: "Lão đại ngươi nói không sai, bất quá nha, con người của ta không có cao như vậy truy cầu, ngươi muốn phải không muốn Đại Tiểu Thư, có thể cho ta à, ta không để ý ngươi ăn còn dư lại."

"Cút!" Trần Phong liền mất trọn trắng khí lực cũng không còn, xuất khẩu mắng.

Triệu Bằng tự nhiên là đang nói đùa, lúc này Triệu Bằng, vô cùng hâm mộ lão đại tao ngộ.

Tuy thiếu chút nữa chết ngửa mặt lên trời, thế nhưng đại nạn không chết tất có hậu phúc không phải, đây là một cái cớ nào cơ hội tốt nha.

Nhân sinh Tứ đại chuyện vui, Kim Bàng Đề Danh, động phòng hoa chúc, tha hương ngộ cố tri, nắng hạn lâu ngày gặp trận mưa, lão đại chính là bị một nữ nhân ngủ cả đêm, liền hoàn thành hai cái.

Cưới Thành chủ nữ nhi tính phúc sinh hoạt như vậy mở ra không nói, đi theo Thành chủ lẫn lộn, tự nhiên là quan to lộc hậu ăn ngon mặc đẹp.

Bây giờ Triệu Bàng, thực hận không thể đi Trần Phong hoàn thành như vậy một cái vĩ đại quyết định, chỉ là Trần Phong chính là Trần Phong, Triệu Bàng chính là Triệu Bàng, mỗi người đều có vận mệnh của mình quỹ tích, có thể làm chỉ có dựa theo chính mình quỹ tích tới tới lui lui rút.

Thấy được Triệu Bàng than thở, như vậy đường như hấn bỏ lỡ tựa như, Trần Phong nội tâm cũng có chút khó chịu.

Lần nữa gõ Triệu Bàng đầu.

"Người là không phải vừa ý Thúy Lan cô nàng kia." Trần Phong hỏi.

Triệu Bàng gật đầu đồng ý.

Trần Phong đảo lấy lỗ mũi nói: "Được rồi, lão đại đã cho người dò xét được lộ số, người không phải lang lang lấy muốn luyện chế thời tinh Đan Dược mà, này đã có sẵn, ta đem ngày ấy tinh luyện a cho người một giọt, tìm cơ hội để cho Thúy Lan ăn vào, đến lúc sau người liền chờ cưới vợ kiều thê a."

Trần Phong vốn là hảo ý.

Nhưng Triệu Bàng nghe xong, nhất thời liền tặc nổ cái ròi, bùm lấy... Quay đầu bỏ chạy, sợ đi chậm một bước, gây án công cụ sẽ không cánh mà bay đồng dạng.

Trần Phong nhún nhún vai, đưa mắt nhìn Triệu Bàng sau khi rời khỏi, đóng lại cửa chính của sân, sau đó là cửa phòng, chuẩn bị bắt đầu hấp thu vừa mới vào tay tinh luyện dịch, đây chính là một đồ tốt, nhanh chóng hấp thu hết, để tránh đem dài lắm mộng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 227: Hàn đàm hành trình

Có Liễu Ngọc như vết xe đổ, lần này Trần Phong trung thực an phận hơn nhiều, không có một hơi uống nửa bình dưỡng khí, mà là từng giọt một tới hấp thu.

Mặc dù chỉ là một hai giọt, thế nhưng chân thật đáng tin chính là, tinh luyện dịch trong đó năng lượng thành phần cực cao, chỉ là một giọt tiến nhập thân thể của Trần Phong, để cho Trần Phong cảm thấy trong Đan Điền nguyên khí bắt đầu sục sôi lên.

"Quả nhiên là một đồ tốt!" Trần Phong trong nội tâm âm thầm khen.

Đệ nhất giọt, ước chừng qua nửa canh giờ, đã hoàn toàn hấp thu hầu như không còn.

Trần Phong không có như vậy tiếp tục nữa, hấp thu phương thức, không khỏi có chút lãng phí.

Lần này, hấn lựa chọn thùng gỗ tu luyện phương pháp, đem trong thùng gỗ rót vào từ từ nước lạnh, sau đó đem y phục trên người trừ sạch, sau đó nhảy đến trong đó.

Vận chuyển lên "Tĩnh Hồn Tâm Kinh", đem Vũ Hồn triệu hoán đi ra, thuận tiện tế luyện một chút, sau đó mới là đệ nhị giọt tinh luyện dịch.

Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch trong đó, huyết đan bao hàm uy năng vượt quá Trần Phong tưởng tượng.

Cấp ba ma thú huyết văn Hùng Quái vốn là có thể đối với chống đỡ Võ sư cao thủ cấp bậc tồn tại, nội đan, tự nhiên năng lượng cũng có thể sánh ngang một cái Võ sư lực lượng.

Mà Trần Phong chỉ là võ giả Nhị trọng thiên, so với việc Võ sư mà nói, quả thực là như trời với đất, người ta động động ngón tay cũng có thể đem chính

mình đây thừng so với phương pháp.

Trần Phong không dám chút nào đại ý, khẩu quyết pháp quyết một cái cợ tới một cái, sợ có chút nào chỗ sơ suất nhường thành đại họa.

Đệ nhất giọt đệ nhị giọt đệ tam tích. . .

Khi thứ mười giọt tinh luyện dịch, bị Trần Phong hoàn toàn hấp thu thời điểm, Trần Phong kinh ngạc phát hiện, đã là ngày hôm sau sáng sớm.

"Đây cũng quá chậm |" Trần Phong thờ dài nói.

Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch năng lượng quả nhiên là không giống bình thường, Trần Phong cẩn thận thăm dò đồng dạng, chậm rãi từ trung tướng năng lượng lấy ra, mỗi một giọt đều là hết sức hết sức.

Mà thông qua ngày hôm nay hấp thu, Trần Phong phát hiện một vấn đề.

Đó chính là, so với việc Trần Phong mà nói, người ta Đại Tiểu Thư lúc ấy thế nhưng là hấp thu vô cùng nhanh.

Trần Phong ngay từ đầu còn có chút không rõ, thế nhưng theo chảy xuôi đến trong thân thể Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch tăng nhiều, Trần Phong từ từ nghĩ thông suốt đạo lý trong đó.

Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch, vốn chính là một cái từ bên ngoài đến vật, tương đương với rất nhiều Thiên Tài Địa Bảo, dù sao cũng là người ta một đầu ma thú thân thể một bộ phận, cường ngạnh chuyển dời đến một người trong thân thể, tự nhiên không có rất cao phù hợp độ.

Thế nhưng theo tu vi tăng trưởng, đối với Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan này tinh luyện dịch hấp thu tốc độ, cũng là sẽ trở thành lần tăng trưởng.

Bởi vì mới đầu thời điểm, Trần Phong phát hiện cơ thể của mình kinh mạch, đối với Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan này tinh luyện dịch vẫn còn có vài phần mâu thuẫn.

Bất quá theo Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch tăng nhiều, Trần Phong cũng là phát hiện, thân thể cũng ở từ từ thích ứng lấy Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch tâm bồ cùng với ăn mòn, tin tưởng không bao lâu nữa, thân thể liền có thể thích ứng loại Cao Mật này độ năng lượng thể, về sau tại gặp được tương tự ý tứ, tốc độ cũng sẽ tăng nhanh, có thể nói là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã a.

Trần Phong đứng dậy, hoạt động một chút gân cốt, chạy đến nhà ăn đơn giản ăn một bữa cơm, tiếp một chút khí hậu khác nhau ở từng khu vực, sau đó liền lại ngựa không dừng vó ngoan ngoan trở về tu luyện.

Ngày hôm nay, bởi vì có hôm qua với tư cách là cơ sở, đại bộ phận huyết đạo cũng tốt kinh mạch cũng tốt, đã bị Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch cường đại được lực tác dụng giải khai.

Hôm nay lần nữa tu luyện, có một loại mười phần thông thấu cảm giác, rất thoải mái.

Thế nhưng theo hút nhập Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch lượng tăng nhiều.

Trần Phong lần nữa có loại kia cơ bắp kinh mạch bắt đầu từng khúc xé rách cảm giác.

Trần Phong trong nhục thể, tại Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch dưới tác dụng, bắt đầu từ trong ra ngoài trọng sinh.

Quá trình này nhìn như đơn giản, thế nhưng chứng thực đến mỗi một cái hô hấp trong đó, là một kiện hết sức thống khổ sự tình.

Trần Phong chịu đựng lấy như cạo xương chữa thương đồng dạng thống khổ, không biết một mõi tí ti từng sợi hấp thu Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch cường đại được lực.

Ngày thứ hai, rất nhanh liền đã qua.

Vui mừng chính là, Triệu Bằng thật sự sợ phía dưới của mình bị cháy hồng, hai ngày này bị hù cũng không dám lộ diện, Trần Phong đối mặt kết quả này, chỉ có thể là lắc đầu cười khổ.

Bàn tính một chút hôm nay thành quả tu luyện, Trần Phong phát hiện, hôm nay hấp thu chính là mười lăm giọt, so với việc ngày hôm qua, đơn giản chỉ cần nhiều hơn năm giọt Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch.

Đây không thể nghi ngờ là một kiện tượng trưng cho tiến lên nhãn hiệu, Trần Phong đối với cái này hết sức thoả mãn.

Ngày thứ ba, như cũ là vui đầu khổ luyện, đối với tu giả mà nói, như vậy ngày Tử Bình nhật, đơn giản, phong phú.

Hai mươi tích!

Ngày thứ tư, ba mươi tích!

Ngày thứ năm sắc trời vừa mới sáng lên thời điểm, Trần Phong mở mắt, thật dài phun ra một ngụm trọc khí.

Này bốn ngày tu luyện, Trần Phong lấy được nhảy vọt tiến bộ, kinh mạch đã mở rộng đến đủ để sánh ngang võ giả tam trọng thiên cao thủ tình trạng, đã có thể dung nạp càng nhiều nguyên khí.

Chỉ là Trần Phong kẹt tại võ giả Nhị trọng thiên đến tam trọng thiên bình cảnh bên trong.

Trần Phong biết, nếu là như trước dựa theo như vậy làm từng bước tốc độ tu luyện, không biết năm nào tháng nào tài năng đột phá, bởi vì vậy thời điểm, thân thể nguyên khí đã là tiếp cận bão hòa, tuy ma thú ma lực phần lớn đã chuyển hóa, muốn thu lấy càng nhiều, chỉ có thể là hấp thu năng lượng mật độ, lớn hơn thân thể hiện tại năng lượng mật độ tài năng hấp thu đến trong thân thể, trở thành chính mình cần có năng lượng.

Kể từ đó, Trần Phong muốn khiêu chiến mình một chút, hần nhìn nhìn trong tay nỏ rộ Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch cái chai.

Một cái cả cái chai, hiện tại dùng mất nửa bình, mà Đại Tiểu Thu uống còn dư lại nửa bình, vẫn còn ở Trần Phong trong trữ vật giới chỉ.

Hôm nay Trần Phong ý định, đem chính mình uống thừa nửa bình, toàn bộ nuốt vào trong miệng.

Bất quá, Trần Phong cũng là biết, lần trước võ giả tứ trọng thiên Đại Tiểu Thu, cũng là một hơi uống hết nửa bình, dẫn đến kia Thiên Thần trí không rõ phạm phải sai lầm lớn.

Mà lời của Trần Phong, nếu là cưỡng ép nuốt vào nửa bình, còn không biết sẽ phát sinh cái gì kinh thiên địa quỷ thần khiếp vụ tai tiếng.

Suy nghĩ thật lâu, Trần Phong đứng dậy rời đi Học Viện.

Tại Vân Thủy Thành tìm kiếm một vòng, Trần Phong cũng không có phát hiện một cái có thể tu luyện nơi tốt.

Đang tại trong nội tâm phiến muộn vạn phần thời điểm, nghe được cách đó không xa có từng trận la hét ầm ỹ thanh âm truyền lên.

Nghe bên kia có chút bị loạn sự tình, Trần Phong lông mi nhẹ nhàng nhú một cái, không có làm nhiều tri hoãn, trực tiếp vọt tới.

Trần Phong tốc độ cực nhanh, chỉ dùng không được ba cái thời gian hô hấp, chính là đã cảm nhận được phát ra thanh âm địa điểm.

Đây là một chỗ hàn đàm chỗ, tại Vân Thủy Thành biên giới cùng Ma Thú Sơn Mạch tiếp lời vị trí.

Ở chỗ này, lúc này tụ tập bốn năm người, bọn họ từng cái một biểu tình hoảng loạn, từ miệng bọn họ vụn vặt trong thanh âm, Trần Phong suy đoán ra tới sự tình đại khái.

Tại mấy người bọn hần người đi qua ở đây thời điểm, phát hiện có người vô ý rơi xuống đến trong hàn đàm.

Theo đạo lý nói, có người ngấm nước, cứu ra chính là, thế nhưng là từ mấy người này trong khi nói chuyện đó có thể thấy được, mấy người này đều là phụ cận thợ săn, đối với cái này cái hàn đàm cũng là vô cùng hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 228: Thượng cổ di tích nhập khẩu

Theo theo như lời bọn họ, hàn đàm, từ trước đến nay đều là chỉ thấy người tiến, không gặp người xuất ra, nơi này đầm nước cực kỳ rét lạnh, sau khi đi vào, không được mấy hơi thở sẽ hồ hấp biến tri hoãn, toàn thân vô lực, sau đó mất đi tri giác chết chìm ở trong đó, cho dù là có nhất định tu vi võ đồ tiến vào, cũng là Hữu Tử Vô Sanh.

Nghe được cái này, Trần Phong con ngươi nhất thời sáng ngời, quay lưng lại từ đi, vụng trộm đem còn dư lại Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch một tia ý thức uống sạch, sau đó quay người không để ý bất luận kẻ nào, trực tiếp một đầu chui vào trong đó.

Tại uống xong Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tinh luyện dịch nháy mắt, Trần Phong chỉ cảm thấy toàn thân từ trong ra ngoài đều có một loại sắp phóng hỏa cảm giác.

Nam tử uống nó cùng nữ tử bất đồng, toàn thân sẽ rất nóng, đặc biệt nóng, uống quá nhiều thậm chí sẽ đem mình chết cháy.

Đây quả thực là nam nhân nhóm lửa giường, nữ nhân mang thai bồng, Trần Phong trong nội tâm âm thầm kêu khổ.

Chỉ là thời gian một cái nháy mắt, Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tình luyện dịch đã như một đoàn hỏa, đem Trần Phong lục phủ ngũ tạng đều bao trùm đến, Trần Phong giờ này khắc này, có một loại cảm giác đau đến không muốn sống.

Thế nhưng là theo thân thể của hắn tiếp cận hàn đàm, Trần Phong kinh ngạc phát hiện, quả thực như bên ngoài mấy người kia đã nói hết sức rét lạnh.

Trần Phong không do dự, Pháp Lực toàn bộ triển khai, kiệt lực tìm tòi kia cái ngâm nước người.

May mà hàn đàm, chỉ là một cái đơn giản hàn đàm, cũng không có cái gì cường đại ma thú ở chỗ này, thần thức của Trần Phong rất nhanh chính là tra xét đến một thân ảnh, tại phía trước cách đó không xa đang liều mạng giãy dụa.

Trần Phong hai mắt trầm xuống, thân thể ở trong nước, như một cái phi tiễn đồng dạng, trong chớp mắt đi đến người kia bên cạnh, đem người kia vòng eo cản lại, chính là hướng bên cạnh bờ bay đi.

Đang tại bên cạnh bờ người không biết như thế nào cho phải thời điểm, đột nhiên từ trong hàn đàm, tóe lên vô số bọt nước, bọn họ vội vàng lui về phía sau, sợ sẽ bị mang theo mảnh liệt hàn ý đầm nước dính vào.

Mà lúc bọn họ xoay người lần nữa nhìn về phía nguyên lai đứng địa phương thời điểm, đầu đã nhiều hơn một người, chính là vừa rồi vô ý trượt chân đồng bọn, kinh hãi, bọn họ vội vàng vọt tới, đem tiểu đồng bọn cứu lên, hướng gần đây tiệm thuốc vội vàng tiến đến.

Mà ai cũng không biết, đã rơi vào hàn đàm người, làm sao có thể xuất ra đâu này? Ai cũng không có chú ý tới, tại bọn họ trong khi nói chuyện có người đã tiến nhập hàn đàm sau đó cứu ra kẻ rớt nước.

Bởi vì hết thảy đều phát sinh quá nhanh, người bình thường, khó có thể dùng dùng mắt thường nhìn đến.

Trong hàn đàm, lúc này Trần Phong đang tại hàn đàm dưới đáy, khoan chân mà ngồi, to lớn đầm nước áp lực, lúc này ở Trần Phong trong nội tâm cũng không có chuyện gì để nói.

Nhất đáng nhắc tới chính là, trong thân thể là một đoàn miêu tả sinh động hỏa, mà thân thể ra, là có thể Băng Khiết thiên hạ rét lạnh.

Tại hai loại cảm giác đau đến không muốn sống đan chéo, Trần Phong thống khổ hấp thu trong cơ thể lửa nóng bên trong hàm ẩn khổng lồ năng lượng.

Mà để cho trong thống khổ Trần Phong có chút dễ chịu chính là, võ giả tam trọng thiên bình cảnh, tại Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tình luyện dịch mạnh mẽ hữu lực trùng kích, đang tại một chút tan rã, chỉ cần có thể bước vào võ giả tam trọng thiên, điểm này thống khổ thì tính là gì.

Trần Phong không có hối hận, cắn răng kiên trì lấy.

Đầm nước lúc này lại là một mảnh bình tĩnh, chỉ có nhàn nhạt dương quang, từ nơi này hàn đàm phía trên sâu kín xẹt qua, thẳng đến mặt trời lặn.

Từ đầu đến cuối, không ai đi qua nơi này, cũng không biết trong này lại vẫn hội có một người.

Nếu để cho người biết, nhất định sẽ kinh ngạc vạn phần, rốt cuộc này hàn đàm rất có một phen nguồn gốc.

Trương truyền, đây là một khối thiên ngoại thiên thạch rơi xuống hồ to.

Thiên thạch rơi xuống, phát sinh nổ lớn, bạo tạc về sau thiên thạch tàn phiến, đem trọn cái hàn đàm đáy đầm bao trùm lên, có người đi ngang qua, đại thật xa đã cảm thấy từng trận hàn ý thấu xương, cho dù là mùa hạ tới chỗ này, cũng khó có thể ngăn cản loại kia lạnh buốt lạnh lẽo thấu xương.

Dần dần, nơi này đã là ít ai lui tới, trăm năm về sau, mưa tích lũy, là được chỗ này vô danh hàn đàm.

Một ngày sau đó, lại là một cái ánh nắng tươi sáng sáng sớm, tựa hồ liền hàn đàm mình cũng đã quên thân thể của nó bên trong, còn có một cái người tồn tại.

Lúc này, đáy đầm, Trần Phong.

Chậm rãi mở mắt, bởi vì rét lạnh, con mắt của Trần Phong vậy mà cũng bắt đầu trở nên lóe ra một vòng đồng dạng ánh sáng màu lam.

Bất quá, hắn tinh khí thần vẫn còn ở, như cũ là cái đại người sống, chỉ thấy hắn từ đáy đầm từ từ đứng dậy, một thân khổng lồ lực lượng, theo hắn đứng dậy, trong chớp mắt tứ tán ra, trong nháy mắt, toàn bộ hàn đàm hơi bị hù dọa từng tầng rung động.

Trần Phong ngửa đầu nhìn thiên, khóe miệng hiển hiện một vòng nụ cười thần nhiên.

Khai mở!

Trần Phong muốn hét lớn một tiếng, thế nhưng sợ đầm nước chảy ngược trong thân thể.

Một Thiên Nhất đêm hắn không có hô hấp, không có ăn uống, chỉ là lẳng lặng hấp thu Huyết Văn Hùng Quái Huyết Đan tình luyện dịch năng lượng đột

phá, mà hần lúc này, đã là võ giả tam trọng thiên!

Lúc này Trần Phong hai tay một hồi, thân thể đột nhiên từ đáy đầm bật lên lên, trong nháy mắt, hồ nước rồi đột nhiên hơi bị bùng nổ.

Chỉ thấy Trần Phong từ không trung một cái sôi trào, vũng vàng rơi xuống đất, một thân võ giả tam trọng thiên thực lực, phóng xuất ra điểm một chút tinh mang, thử cùng Liệt Nhật tranh nhau phát sáng.

Sâu kín thở ra một hơi, Trần Phong không có ở lạnh có chút dọa người địa phương làm nhiều dừng lại, mà là quay người nhanh chóng rời đi.

Trở lại Học Viện, Trần Phong phát hiện, mặc dù chỉ là cách một buổi tối mà thôi, toàn bộ Học Viện tựa hồ là thay đổi một cái bộ dáng.

Chỉ thấy mỗi một đệ tử đều bốn tẩu bầm bả lấy cái gì.

Ti mi nghe ngóng một phen, Trần Phong biết được, quả nhiên phát sinh một kiện mười phần khó lường đại sự kiện.

Theo nguồn tin đáng tin cậy xưng, Vân Thủy Thành phía tây độc chiêu Thạch Lâm độc khí tàn, phát hiện một cái thượng cổ di tích nhập khẩu.

Thượng cổ di tích nhập khẩu?

Này đối với bất kỳ một cái nào Tu chân giả mà nói, đều là một cái to lớn vô cùng hấp dẫn, to lớn đến bất luận kẻ nào cũng khó khăn lấy kháng cự.

Hơn nữa càng thêm khiến người tâm động sự tình là, Thành chủ hiệu triệu, mấy đại Học Viện liên thủ đi mở hoang, Thành chủ lấy ra nhiều kiện bảo vật với tư cách là ban thưởng, căn cứ người tham dự nộp lên đồ vật ước định giá trị tới bài danh, lần này tương đối mở ra không phải cường chế yêu cầu nộp lên, cũng chính là lần này thăm dò, phát hiện vật gì tốt đều về chính mình.

Loại này khai hoang đào bảo chuyện tốt, vậy mà thật thật thực thực phát sinh.

Trần Phong lay động một cái đầu, xác định chính mình không phải đang ở trong mộng.

Bất quá kế tiếp nghe được tin tức, càng thêm gia tăng lên cái này tin tức độ chuẩn xác.

Thượng cổ di tích đột nhiên xuất hiện, tuyệt không phải ngẫu nhiên, bởi vì chuyện này cũng quyết định trường học sang năm bài danh, Thành chủ ba năm một đổi, lấy ba thành vì một mình, xưng là thành minh, mình chủ phải thuần phục vương thất lấy hộ quốc vì nhiệm vụ của mình, đại lục ở bên trên có rất nhiều quốc gia, Trần Phong chỗ Hòa Vân Quốc rất nhỏ, tổng cộng mới ba cái thành minh, cũng chính là tổng cộng có cửu tòa thành. Trở thành thành minh mình chủ, chẳng những có thể lấy đạt được càng nhiều tài nguyên, còn có thể cường đại cai quản trong thành thị học viện mạnh yếu, Học Viện mạnh yếu quyết định lần tiếp theo Thành chủ thuộc sở hữu.

Năm nay sẽ có thành minh Học Viện tinh anh bài danh thi đấu, bài danh kết quả quyết định một nửa thành minh mình chủ hoa rơi vào nhà nào, một nửa khác nhìn từng cái thành thị Thành chủ đối với vương thất làm ra công hiến.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 229: Vô tình gặp được trâu bò nam

Kể từ đó, thay vì nói là khai hoang đào bảo, không bằng nói là thượng vị giả đùa bốn quyền mưu một cái trò chơi, Trần Phong nhất thời cười khổ không thôi, thế nhưng lại không thể làm gì, Thành chủ là ai hần không quan tâm, quan tâm chính là, có thể hay không từ nơi này lần đào bảo đang hành động đạt được bảo bối đây mới là trọng yếu nhất.

Cũng đang bởi vì chuyện này liên quan đến Vân Thủy Thành tương lai, cho nên tin tức này vừa truyền ra, ba tòa thành Thành chủ cùng chỗ Học Viện đều muốn tham dự đi vào, nhưng danh ngạch có hạn, cho nên muốn tuyển chọn tinh anh, từng học viện danh ngạch tổng cộng 120 cái.

Danh ngạch có hạn, số nhiều thật ít cục diện.

Cho nên muốn tham gia, chỉ có thể là mau chóng tiến đến báo danh.

Mà chính là bởi vì như thế, mới có Trần Phong vừa lúc trở lại, loại kia bốn tẩu bầm bả cục diện.

Không có người đều muốn lần này thượng cổ di tích bên trong đạt được một chén canh.

Tại mệnh mong thời gian tu luyện bên trong, cá nhân chăm học khổ luyện nỗ lực tu luyện, không thể nghĩ ngờ là trở nên mạnh mẽ một cái thủ đoạn.

Thế nhưng kỳ ngộ vật này, đối với trở thành một tuyệt đỉnh cường giả, mới là một cái ắt không thể thiếu khâu.

Cho nên lần này thượng cổ di tích sự kiện, không thể nghĩ ngờ là một kiện có thể phát động toàn bộ Vân Thủy Thành Tu chân giới đại sự kiện.

Vân Thủy Thành tương lai vài chục năm hoặc là mấy trăm năm tu luyện khí tượng, đều đem tại đây một lần thượng cổ di tích bên trong cái biến.

Hiện tại tất cả khóa đều tạm thời ngừng, tuyển chọn bắt đầu, bởi vậy cũng có thể nhìn ra được, Học Viện đối với lần này sự tình cũng là hết sức coi trọng.

Trần Phong nghĩ tới đi báo danh, thế nhưng hần không hiểu, đột nhiên nhớ tới Nhạc San San.

Đúng vậy, nàng không phải nói còn có cái trận đấu gì đó sao, không biết nàng là lựa chọn đi trận đấu, hay là đi tham gia thượng cổ di tích lần này tầm bảo hành động nha.

Có muốn hay không đi tìm tìm nàng?

Trần Phong ý nghĩ này vừa mới bắt đầu sinh, liền bị bản thân hần đá diệt.

Bởi vì lần này thượng cổ di tích sự kiện, tuy rất là làm người khác chú ý, nhưng rốt cuộc chỉ là Vân Thủy Thành một cái khu vực tính sự kiện.

Mà Nhạc San San không phải này người của Vân Thủy Thành, tại các nàng Lôi Nặc Thành, chân chính đại sự kiện là cuộc thi đấu kia.

Vì vậy, Trần Phong liền bỏ qua đi tìm Nhạc San San ý niệm trong đầu.

Chưa có trở về ký túc xá, Trần Phong ngựa không dừng vó, trực tiếp đi báo danh.

Rốt cuộc loại này ngàn năm một thuở cơ hội tốt, bỏ lỡ đã có thể lại cũng không về được rồi.

Trần Phong từ bên người đệ tử trong miệng, đã biết báo danh chỗ địa điểm, chính là trực tiếp mà đi.

Đến địa phương, nơi này đã là người ta tấp nập.

Thiên Hạc Học Viện, có tam đại phân viện, thuốc viện, khí viện, võ viện, từng phân viện đều có mấy ngàn học sinh.

Mà có tư cách tham gia lần này thượng cổ di tích sự kiện, chỉ có 120 danh.

Ở chỗ này, đại đa số người, đều là đến xem náo nhiệt, rốt cuộc không có tư cách tham gia, thế nhưng vẫn có cơ hội tham gia náo nhiệt nha.

Trần Phong từ chen chúc trong đám người một khi xuất hiện, đám người 'Rầm Ào Ào' một chút chính là phân ra một con đường.

Trần Phong danh tiếng, một khi mọi người đều biết, rốt cuộc Trần Phong gần nhất xuất danh tiếng, gần như một khi là học viện đầu đề nhân vật, cho dù không có ai nhận thức hiệu trưởng, cũng không có khả năng có người không biết Trần Phong đại danh.

Liền lấy gần nhất Ma Thú Sơn Mạch sự kiện mà nói, Trần Phong nhất cử đánh chết một cái cấp ba ma thú, loại này nghịch thiên tồn tại, dù cho không muốn biết cũng là uống công nha.

Nơi Trần Phong đi qua, từng đột xôn xao, sau đó là trầm thấp thì thầm to nhỏ.

"A, không phải này Trần Phong mà, hần cũng tới tham gia lần này thượng cổ di tích tầm bảo đại hội, xem ra Thiên Hạc Học Viện lần này có thể xuất một lần danh tiếng rồi."

"Ồ, thật đúng là hần, bất quá đồn đại thực lực của hần bất quá là võ giả nhất trọng thiên a, dù cho có thể may mắn đạt được một cái tư cách, đi đánh lên cổ di tích, cũng là đi chịu chết, có cái gì tốt vui về."

"Trần Phong người này không đơn giản, không có ai biết hần là thực lực như thế nào, nếu như người cho là hần là nhất trọng thiên, vậy người liền chờ bị hần đùa chơi chết a."

Mọi người trong thanh âm, hữu lực rất Trần Phong, cũng có hạ thấp, không đồng nhất mà nói.

Đối với mọi người lời nói lạnh nhạt, Trần Phong không có chút nào để trong lòng, lười biếng hướng trong đám người nhìn thoáng qua.

Tại học sinh nơi này, võ giả tam trọng thiên, đã là rút mũi nhọn tồn tại.

Từ trọng thiên cũng có, bất quá cũng liền mười mấy cái bộ dáng, cho nên nói, chân chính có thể khiến Trần Phong chính thức, chỉ có mười mấy người này.

Những người này đều là ngày thường vui đùa khổ luyện hạng người, rất khó nhìn thấy, hôm nay khó được có cơ hội nhìn thấy, đang tại phối hợp trao đổi các loại tâm đắc, cũng không có ai phản ứng Trần Phong.

Trần Phong khoe miệng phủ lên quỹ dị một vòng cười yếu ớt, xuyên qua hồi hải đám người, tinh xảo đi đến chỗ ghi danh.

Lúc này, Trần Phong con mắt thấy được một cái người quen.

Không phải đồng dạng người quen, là tương đối quen thuộc người quen.

Người này tên là Phong Yến, chính là kia cái rất hoan hi trước mặt Trần Phong trâu bò, thế nhưng mỗi một lần cũng bị hung hăng mất mặt gia hỏa.

Thấy được Phong Yến, Trần Phong sắc mặt như thường, tới liếc nhau.

Từ ánh mắt của đối phương bên trong, Trần Phong phát giác, Phong Yến này, cho tới bây giờ, còn không có hoàn toàn chịu phục.

Nhìn nhìn Phong Yến ngênh ngang đi tới, Trần Phong liền biết, cái thằng này nhất định là tìm đến tân chỗ dựa, nói cách khác, cấp cho hắn một trăm cái lá gan hắn cũng không dám ra hiện.

Rốt cuộc lần trước Ma Thú Sơn Mạch luyện khí cuộc thi hai người thế nhưng là có đồ ước, người thua, lập tức lập tức lẩn xa ra.

Mục quang xuyên qua công tử bột Phong Yến, Trần Phong mục quang sáng ngời hướng Phong Yến người đứng phía sau nhìn lại.

Đây là một cái biểu tình mười phần nghiêm túc, vẻ mặt âm trầm đáng sợ người, góc cạnh rõ ràng trên mặt, có một đôi hàn quang lấp lánh con mắt, đảo qua người nơi này, kia bị quét đến người, nhao nhao là lui về phía sau một bước.

Thấy được kết quả này, Phong Yến tự nhiên là hưng phấn sắp dài ra một đôi cánh bay đến bầu trời.

Từ bên người người rảnh rồi ngôn toái lời nói bên trong, Trần Phong lờ mờ làm mình bạch Phong Yến sau lưng người lại lịch.

Người này tên là Tiêu Sở.

Tiêu Sở tại Thiên Hạc Học Viện, cũng là một cái mười phần khó lường nhân vật, tuổi còn trẻ, dài được kêu là một cái ngọc thụ Lâm Phong, hoa gặp hoa nở người gặp người thích, chỉ là một thân lãnh ngạo chi khí, làm cho người ta không thể tiếp cận.

Cũng không biết Phong Yến dùng thủ đoạn gì rắn chắc người này, Tiêu Sở thế nhưng là võ giả tam trọng thiên tu vi, tại Học Viện thế nhưng là rút tiêm cao cao thủ.

Dù vậy, hắn cũng sẽ không như thế ra vẻ yếu kém, hơi trọng yếu hơn chính là, người này tu luyện một loại lấy quyền kỹ làm chủ vũ kỹ.

Một đôi thiết quyền đang đối chiến bên trong, xuất quỷ nhập thần, uy lực to lớn vô cùng, gần như có thể phá hủy võ giả tam trọng thiên phía dưới bất kỳ cường giả, dù cho đối mặt võ giả tứ trọng thiên cao thủ, cũng là có sức đánh một trận, đây chính là hắn bị người đồ kỵ sợ địa phương.

Không người nào nguyện ý cùng một cái tâm ngoan thủ lạt hơn nữa thủ đoạn cao minh độc ác người là địch.

Lúc này có người sáng suốt thấy được Trần Phong cùng với Phong Yến đồng thời xuất hiện, đầu óc gần như phản xạ có điều kiện đồng dạng, lập tức nghĩ tới điều gì, kêu gọi người bên cạnh hướng lui về phía sau.

Không rõ ràng cho lắm người, thấy có người lui nữa, cũng là đi theo lui ra.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 230: Thùng thuốc súng

Vì vậy, chảy ra một cái coi như trống trải khu vực, nơi này chỉ có Phong Yến, Tiêu Sở cùng với Trần Phong.

Phong Yến thấy được Trần Phong mục quang hướng hẳn nhìn, sau đó tựa hồ không làm dừng lại, liền chuyển qua sau lưng người, tự nhiên là khí đích nghiêng rãng nghiêng lợi, loại này trần trụi bỏ qua, để cho Phong Yến gần như sắp phát điên.

Thế nhưng nghĩ lại, sau lưng thế nhưng là đi theo một cái tuyệt đối trâu bò tay chân, liền Trần Phong thực lực như vậy, trong mắt Tiêu Sở, chỉ là một cái cặn bã.

Nếu là có thể xảo diệu lợi dụng Tiêu Sở, nói không chừng có thể đem Trần Phong chán ghét gia hỏa cho đánh chết, tối thiểu nhất đánh cho tàn phế một cánh tay một chân vẫn có thể nha.

Phong Yến vẫn đối với Trần Phong đều có một cái không thay đổi tình cảm, đó chính là ghi hận trong lòng, lần này, Phong Yến âm trầm cười nhẹ một tiếng, cùng phía sau hẳn Tiêu Sở biểu tình, lại càng tương xứng.

Phong Yến đi về hướng Trần Phong bộ pháp, thoáng chậm một bước, cùng sau lưng Tiêu Sở ngang hàng.

Thanh âm sâu kín nói: "Tiêu Sở, thấy không, chính là Trần Phong, ta gần nhất thế nhưng là tổng nghe được có người vậy hẳn cùng người đánh đồng."

"Ta cũng có nghe thấy, hôm nay vừa thấy, bất quá chỉ như vậy, như thế đồ bỏ đi, há có thể cùng ta làm bạn." Tiêu Sở trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, phảng phất đem tên của hẳn cùng Trần Phong đặt ở một chỗ, là có thể đem hẳn bôi xấu đồng dạng, để cho hẳn hết sức chán ghét.

Tiêu Sở thành danh hồi lâu, tại Thiên Hạc Học Viện cũng là danh tiếng không hai người, bất quá gần nhất xuất hiện tân tinh Trần Phong, tại Học Viện sắc ra danh tiếng, sớm đã đem Tiêu Sở danh tiếng dẫm nát dưới chân, cho nên Tiêu Sở đã sớm ân hận hồi lâu, muốn tìm xem Trần Phong phiên toái, hôm nay rốt cục nhìn thấy, cho dù hẳn mình bạch lời của Phong Yến là cố ý xúi giục mình và Trần Phong quan hệ.

Thế nhưng Tiêu Sở hoàn toàn không để ý cái này, hẳn quan tâm, là trước mắt Trần Phong, hẳn muốn đem chi dẫm nát dưới chân, một lần nữa để cho Tiêu Sở danh tiếng, bị Học Viện người coi như Thần Thoại ca tụng.

Thấy được hai người kia, rất che lấp đẳng đẳng sát khí chạy đến, Trần Phong trong nội tâm cười khổ một hồi, trong nội tâm nói nhỏ: "Tới thật đúng lúc, vừa mới tấn chức võ giả tam trọng thiên, còn không biết thực lực như thế nào, vừa vặn kia các người thử một chút."

Tiêu Sở cùng Phong Yến đi đến trước mặt Trần Phong, không có loại Phong Yến mở miệng, Tiêu Sở chính là nói: "Người chính là Trần Phong." Khuôn mặt khinh thường.

Trần Phong hừ lạnh một tiếng: "Như thế nào, người đối với ta có ý kiến?"

Tiêu Sở khinh thường hừ nhẹ lên tiếng, mở miệng nói: "Không phải ta nói người, liền người chút thực lực ấy, cũng muốn đi thượng cổ di tích tầm bảo, nghe ta một câu khích lệ, hay là đừng đi chịu chết, đầu ma thú cấp hai cấp ba đều nhanh muốn tụ tập, người đi chỉ là cho Thiên Hạc Học Viện mất mặt, nhớ năm đó Thiên Hạc Học Viện tại ba trọng nội viện, cũng là hết sức quan trọng tồn tại, mấy năm này đang bởi vì có người rồi loại này không biết lượng sức thăng hê tồn tại, mới đưa Thiên Hạc Học Viện danh tiếng, làm cho tới bây giờ không đáng một đồng ruộng đồng."

Tiêu Sở người này, còn thật sự là ngoan độc, một câu, đem Trần Phong làm trở thành Tội Nhân Thiên Cổ còn.

Trần Phong trong nội tâm kia cái khí a, người không phải là muốn đánh nhau phải không mà, trực tiếp tới chính là, hà tất như vậy quanh co lòng vòng, khi dễ lão tử Ngữ Văn Lão Sư chết sớm sao?

Trần Phong thật sự là bị Tiêu Sở khí xấu, song quyền chặt chẽ giữ tại một chỗ, thế nhưng ngược lại liền thả nói lỏng ra.

Thấy được Trần Phong bị lời của mình chọc giận, Tiêu Sở lộ ra vẻ khinh thường, trong nội tâm âm thầm khinh thường nói: "Chỉ một điểm này độ lượng, quả thực không xứng cùng ta làm bạn."

Bất quá, Trần Phong kế tiếp biến hóa, lại là để cho Tiêu Sở mục quang hơi bị ngưng tụ.

Về lần này thượng cổ di tích tham gia nhân tuyển khảo hạch, là muốn thông qua có tư cách tham gia người rút thăm quyết định, dù cho báo danh, cũng không nhất định có thể tham gia, rốt cuộc này vốn chính là một cái nhìn vận khí đích tầm bảo hoạt động, nếu như ngay cả rút thăm rút đến vận khí cũng không có, vậy còn tìm cái rầm bảo bối a.

Quy tắc rút thăm nhất định bốn bánh, thuần túy xem vận khí.

Bất quá, thế gian đủ loại, chung quy có liệt ngoại.

Hoàng đế nữ nhi không lo gả, có tiền binh sĩ không lo vợ.

Tại Học Viện cái chỗ này, cũng là một cái xem mặt chỗ ngồi, bởi vì có trâu bò người Viện Trưởng đã lên tiếng, trực tiếp liền dự định.

Điều này cũng có thể xưng là học viện một cái quy tắc ngầm a, rất nhiều người cũng biết, thế nhưng không thể nói ra được, nói ra chính là không thức thời, chỉ sợ bị người bạch nhãn.

Đối mặt chế độ, Trần Phong cũng là không nói thêm gì, rốt cuộc, hắn có nắm chắc, hắn sẽ là kia trong đó định danh ngạch bên trong một cái.

Trần Phong đối mặt Tiêu Sở sát cơ trùng điệp mục quang, không kiên ngoai không siểm nịnh nói: "Ta đi không đi không có quan hệ gì với ngươi, cũng không cần ngươi lắm miệng, bởi vì ngươi không có tư cách kia."

Tiêu Sở là một thùng thuốc súng, dù cho Trần Phong khúm núm, hôm nay hắn cũng là muốn cấp Trần Phong một cái dưới Mã Uy, huống chi Trần Phong nhìn thấy hắn Tiêu Sở còn dám như vậy điều?

"Gom góp, ngươi dám nói ta không có tư cách, ngươi bắt quá là Học Viện một cái không có ý nghĩa căn bản, cũng dám đối với ta Tiêu Sở bình phẩm từ đầu đến chân!" Tiêu Sở tức giận mắng, tính tình quả nhiên thúì có thể, giống như cái thùng thuốc súng, một chút liền.

Trần Phong lơ đãng, giận điên người không đèn mạng nói: "Thanh âm lớn không có nghĩa là nắm đấm lớn, ngươi như vậy xâu, vì cái gì ngươi không đi lúc Viện Trưởng, mà là đi theo ta một cái bại tướng dưới tay đằng sau Khi theo đuôi nha." Nói qua Trần Phong chọn lấy một bên Phong Yên liếc một cái, một câu nói kia, đem Tiêu Sở cùng Phong Yên khí đích đều là sắc mặt biến thành lục sắc rồi.

Hiện tại Phong Yên xem như lĩnh giáo, Trần Phong người này, chẳng những quyền cước trên cũng không thua thiệt, liền ngay cả đánh lên nước miếng trận chiến cũng là một cái hảo thủ.

"Gom góp, tiểu tử ngươi thực mẹ nó có gan, lão tử hôm nay muốn làm trở mình ngươi, để cho ngươi biết Mã Vương Gia có mấy cái mắt!" Tiêu Sở nổi giận, đưa tay muốn đi bắt Trần Phong cổ áo.

Tiêu Sở người cao mã đại, toàn thân cơ bắp nháy mắt hở ra, thanh thế dọa người vô cùng.

Trần Phong lơ đãng, chỉ là nhàn nhạt hơi hợt lui về phía sau một bước, chính là dễ dàng tránh qua, tránh né Tiêu Sở đưa qua tới đại thủ.

Ngữ khí lạnh lùng nói ra: "Ta không thích cùng nói thô tục người nói chuyện, cũng không muốn cùng ngươi như vậy bắt nhập lưu mặt hàng đánh nhau, căn bản không có kia cái tất yếu."

"Nhát như chuột, đánh với ta một hồi, ngươi cũng khỏi phải rút thăm, đánh một trận phân ra thắng bại, thắng người đi tham gia." Tiêu Sở có thể sẽ không dễ dàng buông tha Trần Phong.

"Lần này tâm bảo hoạt động, để cho hay không ta tham gia, ngươi không có chút nào quyền quyết định, hơn nữa rút thăm cấp thấp như vậy lựa chọn sử dụng nhân tài phương thức, chỉ là nhằm vào loại người như ngươi, ta mà nói, ha ha, ta chỉ có thể là kia trong đó định một cái." Trần Phong ung dung nói, trong lời nói, đem Tiêu Sở hạ thấp không đáng một đồng.

Nghe được lời của Trần Phong, Tiêu Sở cùng Phong Yên đầu tiên là sững sờ.

hai người cười ha ha.

Tiêu Sở cười ngửa tới ngửa lui, đối với Trần Phong khua một ngón giữa, một hồi lâu mới chỉnh lý một chút buồn cười tâm tình, đối với Trần Phong giễu cợt nói: "liền ngươi còn dự định, ngươi là tại giảng chê cười sao, đầu năm nay giống như ngươi không biết lượng sức người thật đúng là hiếm thấy, thật không biết ngươi ở đâu ra dũng khí, như thế nói lớn không ngượng lời ngươi cũng dám nói, không sợ đau đầu đau lưỡi."

Trần Phong nghĩ hành hung Tiêu Sở một hồi.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231: Thô bạo mắt mặt

Thế nhưng là hắn đột nhiên nghĩ đến một loại so với đánh Tiêu Sở một hồi thoải mái hơn sự tình.

Chỉ thấy Trần Phong giữ im lặng, trực tiếp đi đến phụ trách báo danh trước mặt lão sư.

"Lão sư, ta là Trần Phong, xin hỏi có hay không dự định danh ngạch là thuộc về ta." Trần Phong ngữ khí bình tĩnh, không chút nào vì Tiêu Sở trào phúng mà thay đổi.

Tiêu Sở nhìn thấy Trần Phong như vậy, cười lớn đi đến trước mặt lão sư, cười ha hả nói: "Lão sư, đừng phản ứng đến hắn, hắn chính là một tên điên."

Bất quá, lão sư chính là lão sư, không để ý đến Tiêu Sở mắt chó nhìn người kém bộ dáng, trực tiếp đi trở mình kỷ lục, mỗi một lát sau, chính là ngữ khí bình thản, gần như máy móc lời ngữ khí đáp: "Tiền cử người Lâm Tiên Nhi, bị tiền cử người võ giả nhất trọng thiên đệ tử Trần Phong, theo Viện Trưởng đồng ý, Trần Phong vì thế lần tới cố đi tích tằm bảo trong đội ngũ một người dự định nhân viên."

Tựa hồ trời sập đất sụt đồng dạng, Tiêu Sở cùng Phong Yến đều có chút không dám tin tưởng lỗ tai của mình, Trần Phong cái thẳng này, thật sự là dự định danh ngạch!

Hai người cái này là triệt để trọn tròn mắt, ngay trước toàn trường thầy trò gần như ngàn người vây xem, hung hăng bị Trần Phong không tiếng động đánh một chương, bọn họ chỉ cảm thấy gương mặt nóng rất, rất là quái dị.

Nhìn nhìn hai người quái dị khó coi biểu tình, Trần Phong đắc ý đập đập lỗ mũi, quay người muốn rời đi nơi này, Tiêu Sở cùng Phong Yến đối với Trần Phong mà nói, thế nhưng là một chút cũng đề không nổi hứng thú.

Thế nhưng là, cây muốn lặng mà gió chẳng ngừng.

Đang lúc Trần Phong muốn quay người lúc rời đi, Tiêu Sở cùng Phong Yến một trái một phải ngăn ở trước mặt Trần Phong.

Trần Phong nhú mày nhìn về phía hai người.

"Người không thể đi." Tiêu Sở lên tiếng.

"Hả? Không thể đi, người muốn mời ta ăn cơm?" Trần Phong trêu đùa.

Tiêu Sở sắc mặt phát lạnh, nhìn về phía Trần Phong hung quang càng hơn vài phần, lạnh giọng nói: "Ta muốn cùng người quyết đấu!"

Tiêu Sở những lời này, thanh âm cực lớn, làm cho ở đây xung quanh vô cùng nhiều đệ tử đều là chính tai nghe được.

Tiêu Sở chiêu thức ấy, không thể bảo là không độc ác, nếu là lúc này Trần Phong lần nữa cự tuyệt, vậy đại biểu Trần Phong sợ hãi, tại trước mặt mọi người lập một hồi tôn tử.

Quả nhiên, đối mặt Tiêu Sở những lời này, Trần Phong quả thực là không có đường lui, quay người nghênh hướng Tiêu Sở mục quang.

Tiêu Sở hừ lạnh một tiếng truy vấn: "Người dám kể tiếp sao?"

Lúc này, Phong Yến tại Trần Phong hơi nghiêng, trên mặt lộ ra một bộ âm trầm nụ cười, thấy được Trần Phong kinh ngạc, hẳn có chút không hiểu cao hứng.

Trần Phong không có cự tuyệt, có chút hăng hái nói: "Thật không lý giải các người những năm nay người tuổi trẻ, cả ngày liền biết đánh nhau."

"Ít nói nhảm, có dám hay không." Tiêu Sở sắc mặt âm trầm, thế nhưng nội tâm đã trong bụng nở hoa.

Từ Trần Phong bây giờ biểu hiện đến xem, lấy nhất định là sợ hãi nha.

Nghĩ đến cũng đúng, chính mình một cái võ giả tam trọng thiên cao thủ, tại Vân Thủy Thành cũng là hoành hành không trở ngại tồn tại, trước mắt bất quá là cái vô danh con chuột nhất, nghĩ đến nghe nói qua sự lợi hại của mình, hiện tại trung thực phục tùng thành bây giờ cái dạng này.

Mà đối phương một mực bất động thanh sắc kéo dài, cũng không phải kẻ tài cao gan cũng lớn, mà là muốn kéo dài thời gian, chờ đợi cứu binh.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, Tiêu Sở càng thêm bức thiết muốn để cho Trần Phong kể tiếp lần này quyết đấu.

Một khi Trần Phong tiếp được quyết đấu muốn mời, đến lúc sau mặc dù có người muốn ngăn trở, cũng là không thể hư mất quy củ của học viện, chỉ có thể là tro mắt nhìn Trần Phong bị chính mình đá xuất tới!

Mà cùng lúc đó, những cái kia đã sớm nhìn Trần Phong không vừa mắt gia hỏa, cũng là lộ ra xấu xí một mặt, xuất khẩu mắng: "Tại đây chút can đảm cũng dám báo danh tham gia tằm bảo, thật sự là không biết tự lượng sức mình, vô danh con chuột nhất cút nhanh lên a."

"Liền biết đối với tiểu học đệ trâu bò, hiện tại nhìn thấy Tiêu Sở đại thần, còn không phải trung thực cùng một đồng cái kia tựa như, chắc chắn."

Nghe được người chung quanh tự dưng vũ nhục cùng với chửi rủa, Trần Phong mắt mặt trầm xuống, lạnh giọng nói: "Vốn trận này khung ta là không muốn đánh, đây là người bức ta, đến lúc sau có cái gì va va chạm chạm, cũng là người tự tìm."

Tiêu Sở nghe xong trong lòng nhất thời vui vẻ, vừa nhìn thấy Trần Phong trâu bò sắc mặt, hẳn đều muốn đi lên hành hung Trần Phong một hồi, hiện tại được rồi, cơ hội rốt cục tới rồi!

"Ít nói nhảm, lên quyết đấu lời dài, sống chết có số, không cần người nói ta cũng biết, không nghĩ được người đường đường một đại nam nhân, như vậy chơi liêu, cùng một cái đàn bà tựa như." | "Tiêu Sở chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hoà, tự nhiên là đắc ý không biết mình họ gì.

Mà một bên Phong Yến nghe được Trần Phong tiếp được quyết đầu muốn mời, hưng phấn khó có thể chính mình, cùng một cái chó Nhật đồng dạng, đi theo Tiêu Sở đi theo làm tùy tùng hầu hạ, trong chốc lát xoa bóp chân, trong chốc lát đấm bóp bờ vai.

Phong Yến vốn sinh ngọc thụ Lâm Phong, phong lưu phóng khoáng, có thể nói Thiên Hạc Học Viện đệ nhất trường học thảo, hiện giờ biểu hiện không khỏi làm trong học viện vô cùng dùng nhiều si muội muội có chút ghen.

Bất quá các nàng như thế nào cam lòng trách tội các nàng nam thần đâu, đem chịu tội toàn bộ quy công đến vô tội trên người Trần Phong, lại là một hồi chửi rửa tội của Trần Phong phiêu nhiên mà ra.

Mà rất nhiều như Trần Phong lấy trước kia dạng giun dế nam, khó khăn thấy được một cái Trần Phong trở hết tài năng, vì bọn họ dựng nên giun dế nghịch tập tám gương, tự nhiên không muốn nhìn thấy bọn họ tân tinh lọt vào người khác chửi rửa.

Trong lúc nhất thời, tình cảnh có chút hỗn loạn, Trần Phong cùng Tiêu Sở còn không có đánh nhau đâu, dưới đài đã là loạn cả một đoàn.

Một bên nhân đại mắng Trần Phong trâu bò nam, đáng đời bị Tiêu Sở giáo huấn.

Một bên người thì là mắng to Phong Yến mẹ pháo, làm cơ nam, câu dẫn cao thủ Tiêu Sở, sau đó đối phó Trần Phong.

Trần Phong đứng ở trên đài cười khổ không thôi, những học sinh này trách không được thực lực thấp kém bị người khi dễ, có lớn như vậy nào động, không đi suy nghĩ thật kỹ như thế nào tu luyện, ngược lại đối với loại Bát Quái Môn này thanh, cũng thật sự là gieo gió gặt bão.

Cái gọi là đáng thương người tất có đáng thương chỗ, chắc hẳn chính là cái này ý tứ a.

Lúc này hai người đã là đi lên lôi đài.

Trần Phong không cam lòng những cái kia gia cảnh thấp kém thực lực thấp kém người, cùng những cái kia duy trì Phong Yến cùng Tiêu Sở phú gia công tử kết xuống thù hận, vì vậy đuổi ra hai tay, ý bảo mọi người im lặng.

Không thể không nói, Trần Phong lẫn lộn lâu như vậy, này một ít hiệu triệu lực vẫn có.

Thấy được tay của Trần Phong thế, dưới đài giun dế đại quân nhất thời yên tĩnh trở lại, lẳng lặng chờ đợi Trần Phong lên tiếng.

Trần Phong hắng giọng một cái nói: "Ta Trần Phong, hành sự quang minh lỗi lạc, lần này chỉ là ta cùng với Tiêu Sở, Phong Yến ân oán cá nhân, ta không hy vọng bởi vì ta sự tình, để cho càng nhiều người người lọt vào tai bay vạ gió, nếu như các người muốn lưu lại quan sát, ta không đuổi các người đi, nếu là còn dám đối với ủng hộ người mở miệng nhục mạ, như vậy đưa cho các người một chữ, cút!"

Lời của Trần Phong, bình bình đạm đạm, thế nhưng từng cái chữ, mỗi một câu, đều hàm ẩn thiên quân lực lượng, chỉ là vô giả tam trọng thiên uy áp, đã đem toàn bộ huấn luyện viên trận một mực chương không tại khí thế của hắn phía dưới.

Những cái kia phú gia công tử, có chút thực lực thấp kém, bị Trần Phong tận lực chiếu cố, vậy mà cứng rắn phun ra một ngụm huyết tinh, sắc mặt trắng bệch vô cùng.

Kia thổ huyết, chính là vừa rồi nhục mạ Trần Phong, không khéo bị Trần Phong nghe được.

Như thế một lần, coi như là trừng phạt đúng tội.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 232: Hồ khiếu nguyên dã

Trong lúc nhất thời, mấy ngàn người tình cảnh, tình có chút quỷ dị.

Trần Phong thanh âm, lần nữa lạnh lùng nói: "Đối với ta có ý kiến, loại đánh xong trận này, các người mà nói, ở phía dưới ồn ào đó là người nhu nhược gây nên."

Một lời bẻ, Trần Phong đem ánh mắt quét về phía đối diện đứng Tiêu Sở.

Tiêu Sở đứng thẳng tắp, như một bả sắp lợi kiếm ra khỏi vỏ, làm cho người ta một loại không gian mà uy khắc nghiệt cảm giác.

Tiêu Sở lúc này cũng đang tại trầm tĩnh đánh giá Trần Phong.

Từ miệng Phong Yến Tiêu Sở biết được, Trần Phong bắt quá là võ giả nhất trọng thiên tu vi.

Thế nhưng tại vừa rồi Trần Phong kiến tạo bên trong khí tràng, Tiêu Sở thậm chí có chút khủng bố cảm giác.

Loại khí thể kia, vậy mà cùng mình hết sức gần tương đương.

Phong Yến tự nhiên sẽ không tự dừng nó lừa gạt mình, giấu điểm Trần Phong thực lực.

Thế nhưng vừa rồi khủng bố cảm giác lại là chuyện gì xảy ra, điều này làm cho Tiêu Sở trăm mối vẫn không có cách giải.

Nếu là cho hẳn biết, Trần Phong đã tại thành thật mấy ngày, từ võ giả nhất trọng thiên, trở thành võ giả Nhị trọng thiên, không biết Tiêu Sở hội sẽ không hối hận đưa ra cùng Trần Phong quyết đấu yêu cầu.

Tiêu Sở từ Phong Yến đầu hiểu rõ đến tình huống là, Trần Phong bắt quá là võ giả nhất trọng thiên thực lực, đối với cái này một chút thực lực, Tiêu Sở còn là có thêm mười phần lòng tin nghiền ép đối phương.

Cộng thêm Trần Phong vũ khí trong tay, cùng với khả năng cắn nuốt Đan Dược, chống đỡ chết cũng có thể đề cao đến võ giả Nhị trọng thiên, nếu là mình xuất mười thành công lực, Trần Phong cũng là quả quyết không có một tia thắng lợi khả năng.

Như thế như vậy cẩn thận tương đối qua cả hai thực lực, Tiêu Sở mới nói ra quyết đấu các loại.

Bởi vậy cũng có thể nhìn ra được, Tiêu Sở cũng không phải một cái đầu óc ngu si tứ chi phát triển gia hỏa, mưu tính sâu xa tuy không tính là, nhưng cũng là mưu mà động một cái lạnh Huyết Sát tay.

"Bớt sàm ngôn, động thủ lúc trước, ta cảm thấy được có kiện sự tình hay là cần báo cho ngươi một chút." Tiêu Sở lạnh lùng nói.

Như vậy lời đạo đầu, Tiêu Sở chính mình cũng không biết nói qua bao nhiêu lần.

Từ hấn ký ức lúc mới bắt đầu, mỗi một lần cùng người động thủ đánh nhau thời điểm, hẳn đều nói ra một câu như vậy.

"Nói." Trần Phong thần nhiên nói, không có chút nào đem Tiêu Sở thần sắc tỉnh táo để trong lòng, tuy có thể nhìn ra được Tiêu Sở hết sức có nắm chắc, thế nhưng Trần Phong không có chút nào ý sợ hãi.

"Ta muốn báo cho ngươi, ta là Tiêu Sở, chờ ngươi chuyển thể đầu thai, nhớ kỹ cái tên này, nhớ kỹ tại cái tên này tồn tại phương viên trong vòng trăm dặm, không muốn đặt chân một bước, bằng không, chết." Tiêu Sở vô cùng ngạo nghễ nói.

Hắn những lời này quả nhiên là Ngạo Khí Lãng Vân, làm từng cái nghe được câu này người ủng hộ, đều là tinh thần chấn động, không kém gì...chút nào Trần Phong vừa rồi những lời kia.

Trần Phong nghe xong, cũng là hơi bị khê giật mình, có thể có phách lực như thế người, thật đúng là không thấy nhiều, bắt quá, người có thực lực lấp mới gọi lấp, không có thực lực người lấp, được kêu là ngu ngốc.

Trần Phong giờ này khắc này, đối với trước mắt Tiêu Sở thật sự là có chút không lời, chỉ có thể là khẩu trừ trong một giây lát lỗ mũi, xem như đối với Tiêu Sở những lời này trả lời.

"Nói xong sao, nếu như không có đoán sai, này sẽ là ngươi đời này cuối cùng một câu nói." Trần Phong thần nhiên nói.

"Tiểu tử, rất cuồng, bắt quá, từ kỳ của ngươi đến, nhìn tại ngươi ta cùng một trường học phân thượng, cho ngươi một cái thời gian hô hấp, lấy ra ngươi phá đao, Ngã đao yếu nhìn xem, ngươi vẫn lấy làm ngạo đồ chơi Tiểu Đao, ở trước mặt ta còn có thể lớn lối bao lâu." Tiêu Sở đối mặt Trần Phong chọc giận, lúc này ngược lại là hết sức bình tĩnh, loại này nắm giữ người khác sinh tử tại trong bàn tay cảm giác, để cho Tiêu Sở vô cùng vui mừng.

"Ngươi còn không xứng để ta xuất đao." Trần Phong đứng chấp tay.

Tiêu Sở giận dữ, một chút động lại lên lửa giận, dâng một chút thiêu đốt lên.

Hắn không có do dự chút nào, vừa ra tay liền dùng ra tối cường sát chiêu.

Hắn muốn cho tất cả mọi người kiến thức đến hấn thủ đoạn của Lôi Lệ Phong Hành.

Đây cũng là Tiêu Sở đánh nhau trước sau như một tác phong, vừa ra tay chính là sát chiêu, một chiêu dùng bỏ đi đối phương hẳn phải chết không thể nghi ngờ, không cho đối phương bất kỳ thở dốc cơ hội.

Bởi vì tại Tiêu Sở tối cường sát chiêu, tất cả địch nhân tất nhiên ngã xuống, giống như trong dự liệu như vậy, dưới cái nhìn của Tiêu Sở, Trần Phong thực

lực, dù cho cộng thêm kia cái cổ quái hàm chứa kịch độc đao, cũng sẽ không tránh thoát này của mình một quyền.

Lúc này, tại đỉnh đầu của Tiêu Sở, đã xuất hiện một mảnh như ẩn như hiện Bạch Hổ.

Dưới đài nhất thời có người lên tiếng kinh hô: "Bạch Hổ Vũ Hồn, là Tiêu Sở Bạch Hổ Vũ Hồn, Thú vũ hồn bên trong, vô cùng hung ác Vũ Hồn, cái này Trần Phong hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chỉ tiếc lần này quyết đấu Thái Thương gấp rút, nói cách khác, mở một cái ván bài, ta còn có thể thắng một chút tiền nha."

...

Theo sát Tiêu Sở Bạch Hổ Vũ Hồn xuất hiện, Tiêu Sở hai tay giao nhau tại trước ngực, dưới chân giống như gió lốc di động, chân tất cả hướng di động ba cái bàn chân chỗ đứng.

Trọn bộ động tác không có chút nào dây dưa dài dòng, cơ hồ là công tác liên tục.

"Hổ khiếu nguyên dã!" Tiêu Sở lạnh lùng quát.

Đây là Tiêu Sở Vũ Hồn kỹ, có thể đem võ giả tam trọng thiên thực lực hoàn toàn phát huy được Vũ Hồn kỹ năng, đừng nói là Trần Phong loại này, cho dù chống lại đồng cấp cái khác võ giả tam trọng thiên cao thủ, Tiêu Sở cũng có thể qua hết được không tổn hao gì đem đối phương miểu sát.

Trần Phong nhìn bỏ đi, trong nội tâm đứng đầy vũ kỹ hơi có chút kinh ngạc.

Từ đối phương khí thế bên trong, Trần Phong thật sự ngửi được một tia nguy hiểm hương vị.

Tại Tiêu Sở Hổ khiếu nguyên dã bên trong, ẩn chứa khổng lồ lực phá hoại, thật sự là không thể nghi ngờ.

Tại hẳn hai tay giao nhau một sát na kia, Trần Phong phảng phất cảm thấy toàn bộ thiên địa lực lượng, đều chảy ngược tiến nhập đến Tiêu Sở song vách tường trong đó, kia lúc mở lúc đóng trong đó, nuốt vãn nhả nguyệt, xem ra Tiêu Sở danh tiếng, thực sự không phải là hư danh nói chơi, thật sự là có một phen thực lực.

Mà từ đối với Phương Lăng lệ mở màn thức đó có thể thấy được, đối phương là một cái trước sau như một thích dùng loại này vô cùng bá đạo phương thức, Tấn tốc chấm dứt chiến đấu chiến đấu cuồng nhân.

Mặc kệ đối mặt như thế nào địch nhân, đều toàn lực ứng phó, tại đối phương trở tay không kịp dưới tình huống, nhất cử bất lại.

Không thể không nói, Tiêu Sở thực lực cường hãn, cùng với đối với chiến đấu thời cơ nắm chắc, đều là biết tròn biết méo.

Bất quá, Trần Phong cũng không có cùng dưới đài những tự mình đó người ủng hộ đồng dạng, biểu lộ ra bất kỳ vẻ kinh hoàng.

Chỉ thấy Trần Phong nhàn nhạt duỗi ra nắm tay, nhìn không ra bất kỳ nguyên khí ba động, cũng không có triệu hoán vũ hồn của mình gia trì.

Hơn nữa từ nơi này một quyền duỗi ra hậu doanh tạo khí tràng, là một đệ tử cũng có thể nhìn ra, Trần Phong này một bộ vũ kỹ, rõ ràng không phải cái gì lợi hại vũ kỹ, thậm chí là căn bản bất nhập lưu vũ kỹ, ở trường học Vũ Kỹ Các, bất kỳ một quyền vũ kỹ khí tràng đều muốn so với hùng hậu rất nhiều, thật không biết Trần Phong này lần này đang đùa cái gì yếu thiếu thân.

Không để ý tới hội dưới đài người nghị vấn thanh âm, Trần Phong nội tâm rõ ràng chính mình đang làm cái gì.

Đối phương vừa ra tay chính là cường lực sát chiêu, mà Trần Phong tự nhiên cũng không phải qua mọi nhà thời điểm dùng chiêu thức.

Chiêu thức này, thế nhưng là Trần Phong gần nhất bế quan mới lĩnh ngộ được tới, tự nhiên không có người nhận thức, cũng sẽ không có người giao ra đây danh tự, tại toàn bộ đại lục, cũng chỉ có Trần Phong hội vũ kỹ, mà vũ kỹ huyền diệu, cũng đã định trước chỉ có Trần Phong chính mình có thể hiểu sơ một ít.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 233: Thiên Tàn Não Băng Quyền

Sở dĩ như vậy ung dung nói như vậy, là bởi vì, bị Trần Phong lĩnh ngộ ra tới vũ kỹ, tên là Chấn Đẳng Quyền.

Nghe danh tự, tựa hồ rất lạ lẫm, thế nhưng cũng không lạ lẫm, chỉ là lĩnh ngộ kia cái Huyết Dịch Biên Bức chấn động hai cánh tổng kết ra.

Bộ quyền pháp này, cùng Tiêu Sở Hồ Khiếu Nguyên Dã quyền pháp, hai người ai mạnh ai yếu, Trần Phong cũng không có định số, thế nhưng đây là hãn tới cường chiêu số, có thể thắng hay không, cũng chỉ có thử một chút mới biết được, rốt cuộc Tiêu Sở có thể là người thứ nhất ăn người của Bảng Giải.

Trần Phong gần nhất thời gian không nhiều lắm, dựa theo hãn tương tượng, vũ kỹ, tổng cộng chia làm bốn chiêu, theo thứ tự là Bảng Quyền xông quyền đâm quyền cùng đạn quyền.

Bộ quyền pháp này, độ khó cực cao, mặc dù chỉ là vô cùng đơn giản mấy cái động tác, thế nhưng Trần Phong sử dụng, lại là hết sức hết sức, tựa như một cái chỉ có thể lưng đeo hai trăm cân đại hãn, công lên 400 cân vật nặng đồng dạng, ngóc, hết sức, chiêu thức cũng không hoa lệ.

Mà Trần Phong chỗ lĩnh ngộ ra tới, chỉ có cái thứ nhất Bảng Quyền, về phần đằng sau, lấy Trần Phong thực lực bây giờ, vẫn còn có chút lực bất tòng tâm.

Thấy được Tiêu Sở hô lên một cái vô cùng phong cách danh tự, Trần Phong vừa mới chuẩn bị nói ra khỏi miệng Bảng Quyền, lại cho liên tục co rút trở về.

Hồ Khiếu Nguyên Dã, bốn chữ, mà ta chỉ là hai chữ, nếu là kêu đi ra, há không phải nói cho người khác biết Tiêu Sở tương đối dài?

Trần Phong không cam lòng, vì vậy chớp mắt, cao giọng hô: "Thiên Tàn Nảo Bảng Quyền!"

Dưới đài lẳng lặng chờ đợi Trần Phong người xuất thủ, nghe được lời của Trần Phong, nhất thời sững sốt, đầu toàn bộ đường ngắn.

Mà ở bọn họ đầu đường ngắn trong thời gian, Trần Phong cùng thân thể của Tiêu Sở va chạm kịch liệt đến một chỗ.

Tiêu Sở giao nhau cùng một chỗ hai tay, tại phóng người lên nháy mắt, trong chớp mắt tách ra.

Tay trái bên ngoài, hư hóa ra một đạo Cự Hồ đồ đằng, đồ đằng chi hồ, trông rất sống động, mở ra miệng lớn dính máu, trực tiếp hướng Trần Phong đánh tới.

Bất quá, không hơn, cũng không thể đủ thành tựu Tiêu Sở hung tàn danh tiếng.

Một chiêu này, tuy đã biểu hiện ra mười phần tàn nhẫn một mặt, Cự Hồ chỗ mang theo to lớn xung lực lượng, cùng với cường đại bạo tạc tính chất lực lượng làm cho người tắc lưỡi, nhưng càng thêm làm cho người tinh thần chấn động chính là, dấu điểm tại Cự Hồ đồ đằng về sau tay phải.

Tay phải của Tiêu Sở phía trên, lúc này bởi vì nguyên khí kịch liệt ba động nguyên nhân, đã ba động xuất ra một đoàn lam sắc màn sáng.

Thủy tinh cầu đồng dạng lam sắc màn sáng, đem Tiêu Sở nắm tay phải chặt chẽ bao bọc trong đó, mà nó lực lượng cường đại, gần như chỉ là trong chớp mắt, đem ngăn ở hãn nắm tay phía trước Cự Hồ đồ đằng, mạnh mẽ vô cùng đẩy về phía trước động.

Trần Phong bước chân, vừa muốn cách mặt đất, còn chưa bước ra thời điểm, kia Cự Hồ đồ đằng đã đi đến trước người.

Rất hiển nhiên, Trần Phong cũng không nghĩ tới, sẽ xuất hiện trạng huống như vậy.

Tiêu Sở chiêu số, mới lạ bá đạo, làm Trần Phong có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

Thế nhưng Trần Phong tin tưởng Thiên Tàn Nảo Bảng Quyền của mình cũng không thua ở Tiêu Sở Hồ Khiếu Nguyên Dã.

Vì vậy Trần Phong cắn răng một cái, kiên trì liền xông lên.

Bành ~ Trần Phong một quyền đập tới.

Nắm tay rồi đột nhiên hơi bị chấn động.

Trần Phong toàn bộ cánh tay đều trở nên không cảm giác, cùng là vô giả tam trọng thiên lực lượng, Trần Phong lúc này thiết thực cảm nhận được, mãnh liệt như vậy va chạm, kia cường đại lực phá hoại, là có cỡ nào kinh người.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ huấn luyện viên trận trên không, bị hai cỗ mạnh mẽ lực lượng va chạm về sau cường đại khí tràng ba động chột bao phủ, bị bao phủ người, nhao nhao là té ra nguyên khí tường ập mới khó khăn chạy ra lan đến phạm vi, mà những thế lực kia thấp kém thì là không có vận tốt như vậy, con mắt tối sầm chính là lao đảo ngã xuống đất.

Tại Cự Hồ đồ đằng phía dưới Trần Phong, lúc này hết sức chống cự người Cự Hồ đồ đằng lực xung kích, thật sâu khảm xuống mặt đất đồng dạng hai chân, đang lấy mất thường có thể tra tốc độ cấp tốc hướng về sau sự trượt.

Một màn này cho ở đây tất cả mọi người thấy được, gần như đều là kết luận, lần này Trần Phong e rằng phải chết tại Cự Hồ này đồ đằng phía dưới.

Rốt cuộc rất nhiều người cũng biết, Tiêu Sở chân chính sát chiêu, là kia ẩn nấp ở Cự Hồ đồ đằng về sau lam sắc màn sáng đồng dạng thủy tinh nắm tay.

Thủy tinh nắm tay, giống như là trái tim của Cự Hồ đồng dạng, đó mới là lực lượng suối nguồn.

Đừng quên, người ta Tiêu Sở một chiêu này, gọi là Hồ Khiếu Nguyên Dã, hồ hiện tại có, còn chân chính có thể phá hủy lực lượng nguyên dã, chính là kia cái nắm tay.

Mà bây giờ, Trần Phong liền hồ đều đánh không chết, huống chi là kia cái nắm tay đầu, chẳng lẽ không phải nói chuyện hoang đường viễn vông đàm rỗng hăng hồ sao.

Ngay tại tất cả mọi người tại vì Trần Phong thờ dài thời điểm, tình cảnh rồi đột nhiên phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy, tay của Trần Phong, vậy mà hơi hơi rung động, thật giống như được bệnh nặng mà ốm bệnh liên tục thân thể đang tại lơ đãng co rút đồng dạng.

Mọi người nhao nhao phải không rõ ràng, suy đoán Trần Phong đây là thể lực chống đỡ hết nổi biểu hiện.

Thế nhưng là, có một cái bọn họ không hiểu địa phương.

Đó chính là theo Trần Phong nắm tay run rẩy, Trần Phong thân thể vậy mà rồi đột nhiên đứng tại trên mặt đất, sừng sững bất động, giống như giống như núi cao khí thế, rồi đột nhiên từ trên người Trần Phong bạo phát đi ra.

Trong chớp mắt, kia mới vừa rồi còn uy phong lẫm lẫm hồ, nhất thời theo Trần Phong trong chớp mắt bạo phát đi ra lực lượng, cùng với hồ sau lưng Tiêu Sở cường đại lực đẩy đè ép, ầm ầm bùng nổ.

Mà cùng lúc đó, giống như chẻ tre đồng dạng Trần Phong nắm tay, giống như Lưu Tinh đồng dạng, mạnh mẽ vô cùng về phía trước phát ra một đạo màu xám hư ảnh.

Kia hư ảnh, lúc này giống như to lớn Biên Bức đồng dạng, chấn động lấy hai cánh, oanh một tiếng nện ở Tiêu Sở trên ót, ầm ầm bùng nổ.

Mà Trần Phong đứng ở chỗ cũ vẫn không nhúc nhích, Tiêu Sở bay lên thân thể, nhất thời giống như đã đoạn tuyến đồng dạng điều giây, bỗng bèn thẳm thoát rơi xuống đất, mà cái kia vẫn lấy làm ngạo Hồ Khiếu Nguyên Dã, vậy mà không có chút nào đất dụng võ, bởi vì hán liền Trần Phong ông tay áo cũng không có dụng phải, đã thẳm thiết rơi trên mặt đất.

Tiêu Sở thân thể, tại sau khi rơi xuống đất, như trước không có thành thành thật thật ở lại đó, mà là giống như một trái bóng da đồng dạng, trên mặt đất kịch liệt chuyển động, oanh một tiếng liền đem Đại Thạch đầu đồn làm lan can đụng tan tành, mà Tiêu Sở thân thể vận vẹo hư không tương nổi, giống như ghềnh bùn nhão, té dưới đài.

Người ở dưới đài, đều là há to miệng mong, không dám xác định chính mình con mắt thấy liền thật sự là.

Hết thầy phát sinh quá nhanh.

Rõ ràng là thiên về một bên cục diện, cũng chỉ là thời gian một cái nháy mắt chính là xuất hiện nghiêng trời lệch đất nghịch chuyển, biến cố phát sinh quá nhanh, nhanh đến bọn họ đều chưa kịp phản ứng kịp đã tan thành mây khói bại cục đã định.

Mấy ngàn người huấn luyện viên trận, lặng ngắt như tờ, đều đều tiếng thở dốc, như là Thiết Tượng Phô ông bề (thổi gió), vù vù vù ~ "Còn có ai nghĩ đi lên, ta Trần Phong phụng bồi đến cùng." Trần Phong thanh âm, giống như trên núi cao chuông và khánh chi âm, xuyên qua núi non trùng điệp núi non trùng điệp như trước quanh quẩn không thôi.

Thấy được Trần Phong như thế gọn gàng liền đem hung hãn Tiêu Sở đánh thành bùn nhão, dưới đài ai còn dám đắc chí.

Bọn họ đều là ngừng thở, sợ mình một cái biểu tình không đúng Trần Phong khẩu vị, lọt vào đối phương một hồi đòn hiểm.

Trần Phong mục quang, giống như đem hàn quang lợi kiếm, tại dưới đài đảo qua.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 234: Định ngày hẹn mỹ nữ

Những nơi đi qua, nhao nhao rút lui hai bước.

"Đừng không có ý tứ, ta hướng tất cả nhìn ta không vừa mắt người phát ra quyết đấu muốn mời, không phục chẳng quản đi lên." Trần Phong không kiên nhẫn thúc giục nói.

Những lời này vừa ra, quả nhiên là có người muốn đứng ra.

Tương truyền Trần Phong thực lực chỉ bất quá võ giả nhất trọng thiên.

Thế nhưng hẳn có thể dễ dàng như thế đánh bại Tiêu Sở, đây là nói, Trần Phong che giấu thực lực, đã là võ giả tam trọng thiên.

Mà dưới đài cũng là không thiếu thực lực võ giả tứ trọng thiên cao thủ, thế nhưng là bọn họ nhìn bỏ đi biểu hiện của Trần Phong, đều là không nắm chắc có thể đánh bại Trần Phong.

Bởi vì bọn họ cũng nhìn qua Tiêu Sở công kích.

Tiêu Sở công kích, dị thường bá đạo lăng lệ, cho dù cho bọn họ một cái cơ hội cũng không nhất định có thể kế tiếp, huống chi như Trần Phong một chiêu như vậy thủ thắng.

Liền Tiêu Sở cũng không có đem nắm, lại thế nào dám hướng Trần Phong kêu gào đấu, huống chi, bọn họ cùng Trần Phong cũng không có bất kỳ ân oán, tự nhiên sẽ không tự đòi mất mặt đến chạy đến trên đài cùng Trần Phong khiêu chiến, vì vậy nhao nhao nén giận.

Thấy được kết quả như vậy, Trần Phong bất đắc dĩ bĩu môi, nhảy xuống khỏi đài, lưng mang hai tay, giống như cái lão luyện thành thực Lão Đầu Nhi, nghênh ngang rời đi.

Những nơi đi qua, đều là như trốn tránh Tử Thần đồng dạng, nhượng ra một con đường, để cho Trần Phong lần cảm giác mặt đều lớn hơn tầm vài vòng.

Mà lúc này, cùng Tiêu Sở cùng đi Phong Yển, thấy được Tiêu Sở bại trận, chẳng những không có đi lên ý muốn cứu Tiêu Sở, giờ này khắc này, đã không biết chạy đi đến nơi nào, thật là khiến người phi nhố hạng người.

Trần Phong trực tiếp hướng ký túc xá đi đến, trên đường đi không có bất kỳ người nào dám đi lên chặn đường Trần Phong, thậm chí ngay cả một câu hung ác lời đều không người nào dám mà nói, đều là vẻ mặt ôn hoà bộ dáng, liền cùng thấy cha ruột đồng dạng.

Đang tại Trần Phong sắp đi ra huấn luyện viên này trận thời điểm, đột nhiên Trần Phong trước mắt tối sầm lại, Trần Phong đột nhiên ngừng đầu nhìn lại.

Chỉ thấy, một khuôn mặt quen thuộc, chắn Trần Phong trước người.

Thấy được Trần Phong kia ánh mắt sắc bén, Lai nhân bị lại càng hoảng sợ, lao đảo lui lại mấy bước há miệng nói: "Trần Phong, là ta à, ta là Lữ Lương."

Trần Phong xin lỗi cười cười, mở miệng nói: "Thì ra là ngươi, ngươi làm sao có thể xuất hiện ở ở đây."

Trần Phong sơ lược đánh giá Lữ Lương liếc một cái, phát hiện, Lữ Lương đã không biết lúc nào, từ võ giả nhất trọng thiên, tấn thăng đến võ giả Nhị trọng thiên, loại này khủng bố tốc độ tu luyện, để cho Trần Phong đều có chút kinh ngạc, thế nhưng cũng không gì đáng trách, rốt cuộc Lữ Lương thế nhưng là người của Liệp Nhân Đường, nếu là không có một chút xúi thiên phú, sao có thể bị Lâm Tiên Nhi quái vật kia nhìn trúng, kéo vào trong nội đường nha.

Mà nhắc đến Lâm Tiên Nhi, Trần Phong không khỏi nghĩ đến, lần này Lữ Lương đến đây, chỉ sợ sẽ là bởi vì Lâm Tiên Nhi a.

Lữ Lương người này, bình thường rất ít lộ diện, hẳn là một cái mưu cầu danh lợi tu luyện đệ tử tốt, mỗi một lần xuất ra, đều là chấp hành Lâm Tiên Nhi nhiệm vụ, lần này, nghĩ đến cũng đúng như thế.

Khốc tượng W, mạng lưới vĩnh cửu miễn ; phí A nhìnN tiểu V nói, *

Quả nhiên, Trần Phong vừa mới nói xong, Lữ Lương liền cười nói: "Ta tại chỗ này đợi ngươi trong chốc lát, Đường Chủ để ta thỉnh ngươi đi một chuyến."

Trần Phong gật đầu đồng ý, nghĩ đến hẳn là thương nghị chuyện Thành Chủ Mộ.

Lữ Lương ở phía trước dẫn đường, Trần Phong sau đó đi theo, Lữ Lương quay đầu lại nói: "Vài ngày không thấy, ngươi đều là võ giả tam trọng thiên nha, còn nhớ rõ mới quen ngươi thời điểm, ngươi còn là một cái võ đồ Nhị trọng thiên đồ gà bấp đầu, lúc này mới bao lâu, ngươi chính là võ giả tam trọng thiên, loại này tốc độ, cho dù Đường Chủ cũng phải cam bái hạ phong a."

"Tuyệt đối không thể nói như vậy, ta chỉ là nhất thời may mắn mà thôi." Trần Phong khiêm tốn nói, nhớ tới cố sự, Trần Phong cũng là vạn phần phiền muộn.

"Người khiêm tốn cái gì, Đây cũng không như là phong cách của người, ta chỉ là mặc cảm, cũng không có tận lực khen người ha." Lữ Lương cười nói.

Trong khi nói chuyện, hai người rất nhanh chính là đi tới Liệp Nhân Đường địa phương.

Hoàn thành nhiệm vụ về sau Lữ Lương, chưa cùng lấy Trần Phong đi vào Liệp Nhân Đường, tại cổng môn hai người cáo từ.

Trần Phong trực tiếp đi vào, phát hiện Lâm Tiên Nhi đã sớm là chờ đợi đã lâu, thấy được Trần Phong chạy đến, Lâm Tiên Nhi vẻ mặt kinh ngạc, không nghĩ được, mới ngắn ngủn mấy ngày thời gian, Trần Phong tốc độ tu luyện vậy mà có thể nhanh như vậy, đã đạt đến võ giả tam trọng thiên tình trạng, loại này tốc độ tu luyện đối với Lâm Tiên Nhi mà nói, không thể nghĩ ngờ là vô cùng khủng bố, thật sự là hù chết nòng trái tim nhỏ.

"Tiểu tử, phát triển rất nhanh, đã là võ giả tam trọng thiên, thật đáng chúc mừng." Lâm Tiên Nhi ít có lộ ra một trương khuôn mặt tươi cười, không thể không nói, Lâm Tiên Nhi khuôn mặt tươi cười quả thực nhìn rất đẹp, bất quá, Lâm Tiên Nhi nụ cười trên mặt, liền giống với kia thiết mộc lan trên khai mở đoá hoa, có rất ít người thấy được, Trần Phong xem như làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật a.

Nghe được Lâm Tiên Nhi hòa bạo nữ, lại vẫn hội khoa trương người, Trần Phong đầu tiên là có chút ngoài ý muốn, nhưng là đi theo mở lên cười giòn nói: "Lần này người cũng sẽ không trách ta thực lực quá yếu a, nói, người cũng nên nắm chặt tu luyện, bằng không thì, ta thế nhưng là rất nhanh liền có thể vượt qua người nha."

Trần Phong nói vậy chút thời điểm, không khỏi đắc ý về.

Loại cảm giác này, thật giống như đệ đệ đối với tỷ tỷ làm nũng đồng dạng, Lâm Tiên Nhi liền có cảm giác như vậy.

Nghe được lời của Trần Phong, Lâm Tiên Nhi mắng: "Thiếu rắm thổi người rồi, không đấu với người miệng, chúng ta nói chính sự. | "

"Ta tới chính là nghe chính sự, ai bảo người già mà không đứng đắn." Trần Phong nói xong, lập tức bỏ chạy đến năm mét có hơn.

Lâm Tiên Nhi khí đích thẳng dậm chân.

Tại Lâm Tiên Nhi hung hăng mục quang nhìn chăm chú, Trần Phong thành thành thật thật trở về, đã trúng Lâm Tiên Nhi một cái bạo lật.

Tuy cũng không đau nhức, thậm chí còn có một chút xồm xồm giòn xồm giòn cảm giác từ bên tai, thế nhưng là Trần Phong nội tâm lại là quyết định chú ý, một ngày kia, nhất định phải đem Lâm Tiên Nhi đặt tại trên giường, sau đó lấy hết y phục của nàng, đánh cái mông của nàng, chính là như vậy, đơn thuần đánh đòn, cái khác cái gì cũng không dám, để cho Lâm Tiên Nhi dục hỏa tự thiêu mà chết. . .

Trần Phong nội tâm đánh cái quỷ gì chủ ý, người ta Lâm Tiên Nhi tự nhiên là không biết.

Lúc này đang tại đối với Trần Phong thật thà thật thà dạy, cái gì điều thấp a, ẩn dấu thực lực a các loại lời lẽ tầm thường chủ đề.

Trần Phong một đôi mắt, tặc không để lại tại Lâm Tiên Nhi đầy đặn trên ngọn núi tới tới lui lui nhìn, nhiều lần đều muốn đưa tay đi lên ấn vào, nhìn xem mềm dẻo độ như thế nào.

Thế nhưng là Lâm Tiên Nhi không giống với Nhạc San San, cho dù muốn phản kháng, Nhạc San San cũng không có thực lực kia không phải, thế nhưng là Lâm Tiên Nhi lại bất đồng, một khi tự mình ra tay, người ta Lâm Tiên Nhi một cái ngón tay liền có thể đem chính mình gây án công cụ cho tịch thu nha.

Tựa hồ đã nhận ra Trần Phong mục quang hèn mọn bị ôi ý tứ, Lâm Tiên Nhi hung hăng tron mắt nhìn Trần Phong hai mắt, lúc này mới mở miệng nói lên chính sự.

"Nguyên lai, lần này di tích thời gian, rất hiển nhiên là cái nguy trang, thăm dò xuất phát ngày đã định ra tại hai ngày sau."

Lâm Tiên Nhi giống như giảng thuật một cái không được kinh thiên bí văn đồng dạng, đối với Trần Phong sâu kín nói.

Trần Phong nghe xong, trong nội tâm suy nghĩ ngàn vạn.

Xem ra, Tiểu Tiểu này Vân Thủy Thành Thành chủ không đơn giản a.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 235: Bà mối Lâm Tiên Nhi?

Có thực lực, tuy rất khiến người sợ hãi.

Thế nhưng càng thêm khiến người sợ hãi, ngay cả có thực lực còn có thể phụ nữ, vậy đáng sợ hơn.

Thử nghĩ lúc trước mình cũng hiểu được loại này mình tu sạn đạo (*giả bộ đã sửa xong con đường đang bị hư), hoạt động ngầm đạo lý, giường đồng kích tây làm cho người ta đoán không thấu, còn về phần rơi vào lần này ruộng đồng?

Trần Phong lắc đầu thờ dài, đón lấy đối với tương lai của mình sinh ra thật sâu nghĩ vấn.

Bởi vì chính mình đem Thành chủ nữ nhi cái kia, nếu để cho thích phụ nữ gia hòa biết mình hoạt động, đến lúc sau nên như thế nào trừng trị chính mình đâu, rõ rệt tới, tuy thực lực không bằng hắn, thế nhưng Trần Phong cũng có nhất định nắm chắc rất sợ hắn, thế nhưng, nếu là ngầm ngầm, Trần Phong thật sự là lo lắng tiểu trong khe cổng ngầm lật ra thuyền nha.

Thấy được Trần Phong thất thần, Lâm Tiên Nhi khí đích vừa muốn tại Trần Phong trên đầu tới một chút, thế nhưng là bị Trần Phong tránh qua, tránh né.

Lâm Tiên Nhi trợn mắt nhìn Trần Phong liếc một cái, từ bộ ngực sữa bên trong, lấy tay như vậy vừa sờ, móc ra một cái đồ vật.

Không thể không nói.

Lâm Tiên Nhi kia nóng rất đáng người, cùng với trước sau lời lờ mờ tiêu chuẩn thân thể, làm ra động tác này, quả thực chính là rất câu người nha.

Trần Phong thấy là huyết mạch sôi trào, máu mũi đều muốn cuộn cuộn xuất ra, muốn không phải mấy ngày trước đây bị Thành chủ nữ nhi tiết hỏa, nói không chừng hiện tại liền tình trạng nhập não, phạm phải ngạt trời tội lớn.

Tro mắt nhìn Lâm Tiên Nhi từ trong lòng móc ra một cái đồ vật, Trần Phong còn buồn bực, cô nàng này, chẳng lẽ lại cũng là loại kia khát khao khó nhẹn hạng người, bắt đầu coi quần áo sao? Bất quá vì cái gì coi quần áo phương thức kỳ quái như thế, từ bên trong bắt đầu thoát, thật đúng là dài kiến thức.

Trần Phong miên man bất định, vừa muốn mơ tưởng hảo huyền thời điểm, chỉ thấy Lâm Tiên Nhi cổ tay một phen, móc ra chính là một trương Phù Lục, liếc mắt một cái, chỉ là một trương Truyền Âm Phù mà thôi, bất quá từ nơi này trương Truyền Âm Phù đường vân nhìn lên, cũng không phải là các mặt của xã hội trên thường thấy cái loại kia, hiển nhiên đây là một trương tính chất đặc biệt Truyền Âm Phù.

Đem trong tay Truyền Âm Phù đưa cho Trần Phong, Lâm Tiên Nhi nói: "Chúng ta như vậy được rồi, người lấy tìm kiếm thưởng cổ đi tích danh nghĩa sau khi đi vào, trước đó đi theo đám kia đệ tử đi, sợ đi không cho người đi theo ta, là bởi vì thực lực của người còn chưa đủ, hơn nữa địa vị hèn mọn, người muốn biết, đi theo ta đều là Thành chủ nhất lưu Võ sư cao thủ cấp bậc, cho dù miễn cưỡng mang theo người, e rằng nhiều cao thủ như vậy cùng một chỗ, đạt được dị bảo cơ hội đối với người mà nói ngược lại sẽ giảm bớt."

Đối với Lâm Tiên Nhi những lời này, Trần Phong tự nhiên là nội tâm mười phần rõ ràng, không có bất kỳ dị nghị gật đầu, thay vì đi theo đại đội nhân mã càn quét Thành Chủ Mộ, còn không bằng chính mình một mình hành động, nói như vậy, lấy được chỗ tốt, có thể tất cả đều là chính mình rồi, đến lúc sau, liền Lâm Tiên Nhi cũng đừng hòng từ trong tay mình lấy đi cái gì.

Trần Phong nội tâm âm thầm tính toán, thiếu chút nữa cười trộm lên tiếng.

Bất quá, Lâm Tiên Nhi kế tiếp, triệt để cắt đứt Trần Phong ý muốn.

Chỉ nghe Lâm Tiên Nhi chậm một hồi, tiếp tục nói: "Người cầm lấy Truyền Âm Phù này, loại ta đến khu trung tâm vực thời điểm, báo cho người lộ tuyến, sau đó ta đang cùng người một chỗ hiệp."

Trần Phong nhất thời có chút ừ ừ, bất quá cũng không có quá nhiều oán trách, rốt cuộc như vậy kế hoạch, vốn là hai người lúc trước thương nghị hảo, vì vậy chỉ có thể ngoan ngoãn gật đầu, nói cách khác, hòa bạo tỳ khí đích tiểu nữ nhân, còn không biết muốn như thế nào khiến trách chính mình đâu, đánh nàng a, lại đánh không lại, mắng nàng đem, miệng của hắn thế nhưng là rất độc ác.

Thấy được Trần Phong gật đầu, Lâm Tiên Nhi quảng tới hải lòng ánh mắt, mỉm cười lại là nghi ngờ nói: "Người tại sao cùng Thành chủ nữ nhi Liễu Ngọc như thông đồng ở cùng một chỗ?"

Lâm Tiên Nhi vấn đề này, hỏi hết sức đường đột, không có trước phở kê lót, trực tiếp không đầu không đuôi tới một câu như vậy.

Trần Phong đầu tiên là hơi hơi lấy làm kinh hãi.

Mình và chuyện Lâm Tiên Nhi, như thế bí ẩn, cơ hồ là có thể làm được, chỉ có số ít tám vé miệng biết, Triệu Bằng, Thúy Lan, cùng với hành hung người Đại Tiểu Thư Liễu Ngọc như, còn có một cái kia chính là mình á.

Thế nhưng là, chuyện này, như vậy không thể lộ ra ngoài ánh sáng sự tình, Lâm Tiên Nhi này là làm sao mà biết được?

Xem ra, Liệp Thủ Đường Đường Chủ, cũng không phải là chỉ là một cái nhìn mặt ngoài lên nữ cường nhân đơn giản như vậy, nó tai mắt nhiều, đã làm cho người tức lộn ruột.

Bất quá Trần Phong suy đoán, Lâm Tiên Nhi chỉ biết mình cùng Thành chủ nữ nhi Liễu Ngọc như nhận thức, cùng với có như vậy một chút xấu quan hệ, về phần mình và Liễu Ngọc như bí mật, Lâm Tiên Nhi là sẽ không biết, nói cách khác, cũng sẽ không như thế hỏi hột, hướng chỉ, nàng Lâm Tiên Nhi mặc dù lợi hại hơn nữa, cũng không có nhìn thấu mắt a, nhớ rõ ngày đó, toàn bộ Liễu Ngọc như chỗ ở, tất cả gia đình đều tại cửa sân bên ngoài phân phát, trong phủ chỉ có Thúy Lan một đứa nha hoàn.

Mà nhìn nha hoàn kia, cũng không giống là một cái nằm vùng nha, sự tình sở dĩ tiết lộ ra ngoài, nhất định là Lâm Tiên Nhi xếp vào tại Liễu Ngọc như ngoại vi cơ sở ngầm, hoặc là nói, giám thị mắt của mình tuyến.

Nghĩ thông suốt máu chốt trong đó, Trần Phong mặt không đổi sắc, thanh âm thản nhiên nói: "Bằng hữu bình thường."

Lâm Tiên Nhi hiển nhiên không tin lời của Trần Phong, nghiêng ngả quét mắt Trần Phong hồi lâu, nhìn không ra một tia sơ hở, rốt cục thờ dài một hơi, sau đó lại nói: "Người là không phải cùng Nhạc San San ôn ào mâu thuẫn, lần này Thành Chủ Mộ, về sau ta cũng muốn mời nàng cùng nhau đi tới, tư chất của nàng không sai, nếu như hảo hảo tôi luyện một phen, không thể nói trước có thể thành đại khí."

"Nàng không có đồng ý?" Thấy được Lâm Tiên Nhi có chút tiếc hận thản sắc, Trần Phong đoán được bảy tám phần.

"Đúng vậy a, không có đồng ý, nói là gia tộc có việc, nàng liền rời đi." Lâm Tiên Nhi nhìn nhìn Trần Phong con mắt nói, tựa hồ muốn từ con mắt của Trần Phong bên trong, phát hiện cái nàng gì muốn có được đồ vật gì đó.

Trần Phong trong nội tâm âm thầm, nhớ tới Nhạc San San, Trần Phong trong nội tâm chung quy có một ít không hiểu tình cảm tại nội tâm thâm xử ba động.

"Chỉ là phát sinh mà một ít tiểu hiểu lầm." Trần Phong thản nhiên nói, trước mắt Lâm Tiên Nhi này, hiểu rõ nàng càng nhiều, lại càng tăng khó có thể thấy rõ nàng tướng mạo sẵn có, nữ nhân này, đến cùng muốn làm cái gì, trước kia một lời không hợp liền vùng tay đánh nhau, bây giờ lại cùng chính mình thảo luận những cái này nữ nhân tình trường sự tình, thật sự là sĩ cách ba ngày phải lau mắt mà nhìn.

Bất quá, Lâm Tiên Nhi này đến cùng làm cái gì yêu thiêu thân, Trần Phong thật sự là hoàn toàn không biết gì cả.

Lâm Tiên Nhi nghe xong lời của Trần Phong, có chút ít tiếc hận nói: "Nhạc San San rất thích người, ta có thể đủ nhìn ra, người đâu, nên nắm chắc cơ hội, hảo hảo quý trọng biết không?"

Trần Phong nghe xong nhất thời sững sờ.

Hắn hoàn toàn hiểu rõ, lúc trước mình và Nhạc San San cái kia thời điểm, Lâm Tiên Nhi còn uy hiếp chính mình kia mà, nói mình ở gia tộc một chút địa vị cũng không có các loại, đã kích chính mình, hôm nay còn nói muốn hảo hảo quý trọng.

Nữ nhân đều thích nói câu nói đầu tiên là: "Nam nhân lời nếu là có thể tin, kia heo cũng có thể lên cây."

Thế nhưng là ánh mắt của các nàng, chỉ nhìn đến người khác chưa đủ, thường thường lại không thấy mình chỗ thiếu hụt.

Trần Phong nghi vấn nói: "Người lúc trước không phải xin khuyên ta tốt nhất cách Nhạc San San xa một chút sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 236: Đòi hỏi linh dược

"Người phát triển nhanh như vậy, nếu như đột phá đến Vô sư, như vậy cưới Nhạc San San còn không phải việc nhỏ." Lâm Tiên Nhi nghĩ nghĩ như thế nói, lúc trước Lâm Tiên Nhi nói nói như vậy, thật sự là không ngờ rằng Trần Phong tiến cảnh hội nhanh như vậy, hôm nay nhìn thấy, để cho Lâm Tiên Nhi đại kinh hãi, cho nên cũng là cải biến lúc trước ý nghĩ.

Trần Phong nghe lời của Lâm Tiên Nhi, cũng không có lộ ra Lâm Tiên Nhi chờ mong ước mơ biểu tình, mà là cười nhạt một tiếng nói: "Ta đối với Nhạc San San không có hứng thú, chỉ thích thành thực đả độn nữ nhân, ví dụ như người."

Nói vậy vài câu thời điểm, Trần Phong thế nhưng là lớn gan nói.

Dù sao đối với một cái Võ sư cường giả nói ra một câu như vậy đùa giỡn, cũng không phải mỗi người đều có lá gan này.

Bất quá, ra ngoài ý định chính là, Lâm Tiên Nhi không có chút nào tức giận, lại là hiếm thấy cười một tiếng nói: "Lần này nếu như ngươi có thể giúp ta bận rộn, để ta cảm đến, vẫn tung thiên lưu lại đồ vật, giúp ta đột phá Võ sư bình cảnh, ta liền lòng từ bi, cùng ngươi một đêm, mặc ngươi bài bố."

"Thật sự?" Trần Phong có chút không tin lỗ tai của mình.

Lâm Tiên Nhi mỉm cười, xem như cam chịu (*mặc định).

Trần Phong nhìn chăm chăm con mắt của Lâm Tiên Nhi, nói: "Đừng quên ngươi đã nói."

Lập tức, Trần Phong quay người rời đi.

Nhìn nhìn Trần Phong quay người rời đi bóng lưng, trên mặt của Lâm Tiên Nhi, lộ ra ít có ngưng trọng.

Sở dĩ xuất hiện tình huống như vậy, có thể làm cho Lâm Tiên Nhi đều có chút kiêng kỵ Trần Phong, là bởi vì Lâm Tiên Nhi có một cái dự cảm, nàng cảm thấy lần này Thành Chủ Mộ thăm dò, cuối cùng thành bại mấu chốt đều đem ở trên người Trần Phong.

Nữ nhân rất tin tưởng mình dự cảm, biến thái tin tưởng.

Trần Phong vội vàng trở về, vì Lâm Tiên Nhi kia đầy đặn có chút quá mức thân thể, cùng với nàng kia lạnh lùng như băng túi da dưới câu người nhiếp phách nhu tình, Trần Phong cũng phải đụng một cái.

Trở lại ký túc xá, lấy ra chính mình tất cả gói ngân hàng, chuẩn bị làm lớn một hồi.

Trần Phong đầu tiên là dùng tiền thuê một ngày khí viện tối cao quy cách rèn đúc phòng.

Sở dĩ như vậy làm, là bởi vì Trần Phong một mực kế hoạch lấy luyện chế ấn hồn khí sự tình.

Trần Phong gần như gió lốc đồng dạng, tại quản lý rèn đúc phòng lão đầu chỗ đó nộp áp kim, chính là vội vã tiến nhập rèn đúc phòng.

Lần này luyện chế ấn hồn khí tiết mục cuối cùng là kia khối thú cốt.

Đây chính là cấp ba ma thú một khối thú cốt, trên mặt đất viêm cao như vậy nhiệt độ dưới cũng không có bị đốt cháy, có thể đoán được nó là đến cỡ nào cường đại.

Nhớ rõ lúc trước, chính là cái này ma thú, đem Ma Thú Sơn Mạch lần kia cuộc thi, giao hòa đích, thiên hôn địa ám.

Lấy ra thú cốt, Trần Phong lộ ra một cái sáng lạn mỉm cười.

Vừa mới lấy được thời điểm, Trần Phong còn vì thể phiền muộn, vật này quá cứng ngắc, mấy trăm độ hỏa điểm cũng không thể đem nó như thế nào.

Bất quá bây giờ Trần Phong lại là vui vẻ ra mặt.

Bởi vì hắn còn có một cái bảo bối.

bảo bối, tuyệt đối có thể đem cái này thú cốt cho hòa tan.

Lấy ra còn dư lại nửa bình huyết đan tinh luyện chất lỏng, triệu hồi ra vũ hồn của mình Luyện Hồn Vương Đình, một hồi thiên hôn địa ám rèn đúc muốn bắt đầu.

Nhờ vào rèn đúc phòng một loạt công cụ, Trần Phong bắt đầu lợi dụng huyết đan tinh luyện dịch với tư cách là một loại dung dịch, đem thú cốt ngâm ở trong đó, tại thượng nhiệt độ cao cùng với rất nhiều trận pháp phụ trợ xuống.

thú cốt, tại mắt thường có thể thấy tốc độ xuống, hòa tan huyết đan tinh luyện dịch bên trong.

Bất quá, đáng nhắc tới chính là, nhân nhạ là hòa tan mất thú cốt, tự sinh sinh mất hết Trần Phong mười cái giờ, lúc này đã đến đêm khuya, mà Trần Phong muốn làm sống, giờ mới bắt đầu.

Khi thú cốt hoàn toàn hòa tan, Trần Phong đem những cái này dung dịch hong khô, chế tác trở thành rất nhiều tiểu khóa hạt.

Những cái này tiểu khóa hạt, toàn thân thông thấu vô cùng, chiếu lấp lánh, trong đó hàm ẩn bàng đại năng lượng, quả thực để cho Trần Phong tâm động không thôi, quả thật chính là một cái cái dị bảo oa.

Làm xong những cái này, Trần Phong lúc này mới lấy ra những cái kia tại Đấu Giá Hành mua được tài liệu.

Đem tài liệu nhất nhất phân loại.

Dựa theo tỷ lệ nhất định, đầu nhập Đoán Tạo Thai bên trong, kết hợp lấy những cái này thú cốt khóa hạt, luyện chế ra vài món mười phần như dạng Linh Khí.

Mà trong đó có một dạng, là Trần Phong có chút hài lòng, đó là một thanh kiếm, thanh kiếm này không giống với cái khác đánh trúng Linh Khí, trong thanh kiếm này, gia nhập hồn mộc, thú cốt khóa hạt cùng với Hỏa nguyên tâm như hồ nước hạch, thế nhưng là phí Trần Phong không ít bảo bối.

Bất quá, kiếm, đối với Trần Phong mà nói, chỉ là một cái bán thành phẩm mà thôi, thế nhưng đối với cái khác Luyện Khí Sư mà nói, lại là một cái không được bảo bối.

Lúc này trời đã sáng rõ, chưa có tới kịp nghỉ ngơi, Trần Phong trực tiếp hướng thuốc viện đi đến.

Thuốc viện, là Triệu Bằng học tập bài học địa phương.

Lúc Trần Phong bước chân đi đến thuốc viện lớp học cửa thời điểm.

Ở bên trong nghe giảng bài đệ tử, con mắt nhao nhao chuyển dời đến trên người Trần Phong.

Trần Phong, Thiên Hạc Học Viện mấy ngàn đồng học sinh bên trong, vô cùng bình thường một cái.

Bất quá, chẳng biết lúc nào, Trần Phong này vô cùng đơn giản hai chữ, đã là trở nên ai ai cũng biết.

Mà Trần Phong sờ đi tới đây, rất là làm cho người khó hiểu.

Bất quá, theo Triệu Bằng đứng dậy, tất cả mọi người là bùng tình đại ngộ.

Triệu Bằng thế nhưng là Trần Phong tiểu đệ, bọn họ trong lúc nhất thời đều ý thức được vấn đề này, kể từ đó, nhìn về phía Triệu Bằng ánh mắt, nhiều nhiều hứa về hâm mộ.

Triệu Bằng vội vã chạy ra, liền lão sư cũng không có liếc mắt nhìn, trực tiếp đi đến Trần Phong trước người.

"Lão đại, làm sao ngươi tới á..., ta ngày hôm qua đi tìm ngươi tới, không tìm được, hôm nay ngươi đã tới rồi, lão đại thật đúng là đãi dân như con a." Triệu Bằng cảm động đến rơi nước mắt nói.

Trần Phong không lời nhún vai, không có phản ứng Triệu Bằng sĩ diện cái lão bộ dáng, trực tiếp phản phó nói: "Àn, đây là ta những ngày này lao động thành quả, ngươi đi trên thị trường nhìn xem giá thị trường, sau đó tại chợ đêm bên trong bán đi."

Nói xong, không có loại Triệu Bằng thấy rõ ràng trong tay nhiều ra trong trữ vật giới chỉ có cái gì bảo bối, Trần Phong liền xoay người chuẩn bị rời đi.

Triệu Bằng nhìn thấy, liền vội vàng tiến lên ngăn lại.

"Làm sao vậy, ngươi còn có chuyện?" Trần Phong lên tiếng dò hỏi, nhìn Triệu Bằng nhần nhần nhí nhí thần thái, nghĩ đến hẳn là có việc muốn nhờ không giả.

"Cái kia. . ." Triệu Bằng sắc mặt đỏ lên, ấp úng nói không ra lời.

"Có chuyện nói thẳng, hà tất ấp a ấp úng." Trần Phong thần sắc xiết chặt, uy nghiêm nói.

Triệu Bằng vội vàng nói: "Loại nhỏ đáng chết, trước đó vài ngày uống rượu, say rượu nói lời, đem ngươi phục dụng kia cái thần kỳ xuân dược sự tình bị để lộ ra ngoài."

Trần Phong nhú mày, "Sau đó."

"Bị một tiểu đệ đã nghe được, không quần quít lấy ta muốn Đan Dược đó, hẳn gần nhất thông đồng đến một cái cực phẩm nữ, bất quá là cá tính lãnh đạm, hẳn muốn dùng thuốc chế thuốc một chút." Trần Phong hắc hắc cười quái dị nói, mập mập thân thể theo hẳn cười, cũng bắt đầu run rẩy lên.

Trần Phong chỉ cảm thấy thiên thượng rót xuống một cái mũ đen, gắn vào trên đầu, trước mắt một mảnh đen kịt a.

Nhìn thấy Trần Phong không nói gì, Triệu Bằng vội vàng ngưng cười âm thanh.

"Lão đại, ngươi liền giúp giúp hẳn a, tiểu đệ ngày thường giúp ta không ít bận rộn, hiện giờ hẳn có ủy thác, ta cũng không nên chối từ." Triệu Bằng đau khổ cầu khẩn nói, rốt cuộc khoe khoang khoác lác sự tình, nếu là không có làm tốt, về sau như thế nào tại huynh đệ trước mặt đặt chân, như thế nào trong trường học lẫn lộn, như thế nào ở trong xã hội đặt chân?

Bạn đang đọc truyện *Bất Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 237: Cao Tùng cùng Như Hoa

Thấy được Triệu Bằng như thế làm khó, Trần Phong nội tâm mềm nhũn, từ Triệu Bằng nói ra trong lời nói, không khó phỏng đoán xuất ra, đoán chừng tiểu Bàn Từ, hẳn là còn thiếu người của người kia tình, kể từ đó, nói không chừng chính mình còn gián tiếp nhận lấy tương trợ.

Trần Phong không nói nhảm, trực tiếp lấy ra một cái bình, đem còn dư lại nửa bình dùng đi hai phần ba huyết đan tinh luyện dịch, nhỏ ra mười giọt, giao cho Triệu Bằng.

Triệu Bằng thấy được Trần Phong quả thật lấy ra ý tứ, trông mắt đều nhanh muốn bay xuất ra, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn, rất có một phen muốn đuổi đầu qua ném thử cảm giác.

Trần Phong đem cái chai che miệng, nghiêm túc nói: "Thứ này đối với nữ nhân tương đối gặp nguy hiểm người cũng biết, tu vi càng cao hấp thu thì càng nhiều, nếu như bằng hữu của người nữ nhân thực lực yếu, hai giọt liền đủ, phải tránh không thể đa dụng."

Triệu Bằng mơ hồ không rõ đáp ứng, cầm lấy cái chai, hấp tấp liền chạy trốn, liền khóa cũng không lên.

Trần Phong thấy được Triệu Bằng cái dạng này, nội tâm một hồi ngạc nhiên.

Rốt cuộc là Triệu Bằng ba ba, hay là ai, Trần Phong có chút không rõ ràng cho lắm, trực tiếp quay về ký túc xá đi.

Lại nói Triệu Bằng.

hình thể ngày càng tăng lớn tiểu Bàn Từ, lúc này đang lấy một cái tốc độ kinh người ở trường học chạy như điên.

Một cái thịt heo bóng, tại trong sân trường chạy như điên, bởi vậy, rất nhanh, liền biến thành trong sân trường một đạo đặc biệt phong cảnh tuyến.

Triệu Bằng đi đến một cái cửa phòng học.

Lúc này đã tan học, đệ tử tốp năm tốp ba đang tại bàn luận viên vông.

Nhất phái náo nhiệt cảnh tượng, tiểu Bàn Từ kia thoáng có chút bén nhọn thanh âm, tại cửa phòng học đột ngột vang lên.

"Cao Tùng! Thuốc thuốc!" Triệu Bằng vui vô cùng, phảng phất thuốc này hẳn đã hưởng qua đồng dạng, cổ này hưng phấn nhiệt tình, quả thật đã siêu thoát ra chai này thuốc được hiệu.

Chỉ thấy ở phòng học đằng sau, một người mặc hoa phục nam tử, ước chừng mười tám mười chín tuổi, tướng mạo có chút anh tuấn, một đầu tóc dài đen nhánh, lên đỉnh đầu trên dựng thẳng lên một cái búi tóc, còn lại tóc dài, phiêu phiêu dang dăng, một bộ tiêu sái khí thế.

Nghe được cửa phòng học đột ngột tiếng vang, Cao Tùng nhất thời sửng sò, ngẩng đầu hướng cổng môn nhìn lại, con mắt nhất thời toát ra kỳ quang, nhất là thấy được tiểu Bàn Từ trên tay cổ kính chai thuốc, kích động tình cảnh càng thêm khó có thể hình dung.

Ba bước hóa thành hai bước, Cao Tùng giống như trận gió đồng dạng, tại lời của Triệu Bằng vừa mới nói cho tới khi nào xong thôi, đã đến Triệu Bằng trước người.

Triệu Bằng bị Cao Tùng khùng bổ tốc độ dọa cái bị giầy vò.

Sắc mặt đều có chút phiếm bạch, trong nội tâm âm thầm nói thầm, Cao Tùng này, thực lực so với chính mình, cao hơn một tầng thứ, bất quá tốc độ này, lại là vượt quá cực hạn của mình rất nhiều, xem ra dài giây thật là tốt, theo không lịch sự đánh không biết, chạy lên đường tới, vậy còn thực gọi một cái nhanh.

Cao Tùng, vẻ mặt cấp thiết nhìn chăm chăm Triệu Bằng, tiến đến Triệu Bằng bên tai, biết rõ còn có hỏi nhỏ giọng nói: "Thuốc gì."

Khóe tượng mạng lưới vĩnh viễn SY(thủ dâm) lâu u miễn P0 phí nhìn hA tiểu nói *

Triệu Bằng loại chính là Cao Tùng những lời này, lúc này, thế nhưng là Triệu Bằng lấp X thời gian, lúc này, Triệu Bằng trên mặt đánh tan vừa rồi lúc tiến vào cổ này cấp thiết, ngược lại là nhất phái cao nhân phong phạm nói: "Người đoán."

Cao Tùng thiếu chút nữa thổ huyết, Triệu Bằng này thật là có một tay, lúc này mới thời gian vài ngày, liền được chính mình tha thiết ước mơ đồ, bất quá, hẳn không dám xác định, rốt cuộc lúc ấy Triệu Bằng đem cái này thuốc thôi hồ cực kỳ lợi hại, cái gì nam nhân Kim Thương Bất Đào, nữ nhân vĩnh sinh

bí bảo, nghe trong lòng Cao Tùng, loại thuốc này, quả thực là thiên thượng khó có, trên mặt đất tuyệt không thứ tốt.

"Là kia cái?" Cao Tùng không dám nói ra tên, bởi vì mỗi lần nói ra, đều phụ nhân kích động, hẳn đều sợ hãi chính mình cầm giữ không được, đi lên nắm một ngụm, thế nhưng là Triệu Bằng nói qua, thuốc, đối với nam nhân là thuốc bổ, đối với nữ nhân mới là thuốc kích thích.

"Coi như người thông minh, nữ nhân mê huyền tề, nam nhân vận khí tốt." Triệu Bằng tự cho là thông minh, vì chai này tinh luyện dịch, biên xuất ra một cái nghe coi như không tệ quảng cáo từ, dương dương tự đắc.

"Thật tốt quá Triệu Bằng, nếu là thuốc thật sự như theo như lời người như vậy lợi hại, huynh đệ ta nhất định phân ra người một chén canh." Cao Tùng kích động vạn phần.

Nghe được lời của Cao Tùng, tựa hồ còn có chút không tin mình, Triệu Bằng hơi có chút bất mãn, một cái bụng nói: "Cái đồ chơi này, chỉ cần nữ nhân của người ăn vào, coi như là trong trắng liệt nữ, cũng phải làm cho đoạn tề rần tưởi dưa leo, đến lúc sau người không chịu đựng nổi rồi, đừng trách thuốc này quá lợi hại!"

Lời của Triệu Bằng, để cho trong lòng Cao Tùng giống như nhiều một mai Định Hải Thần Châm, rất là tán thưởng nhìn nhìn Triệu Bằng trong tay linh dược, đôi mắt - trông mong nói: "Hảo hảo hảo, ta cái này mang theo nàng đánh đã chiến, nhìn tại người như vậy đủ nghĩa khí đích phân thưởng, đến lúc sau người có thể đi nhìn coi, cả ngày tại Học Viện quá nhàm chán, coi như tìm việc vui a."

"Thật sự?" Triệu Bằng mắt bốc lên tinh quang, đối với ở phương diện này sự tình, Triệu Bằng cơ hồ là hoàn toàn không biết gì cả, rốt cuộc đầu năm nay, muốn tìm được một ít giảng giải phương diện này tri thức quyền sách nhỏ thế nhưng là mười phần khó khăn, tất cả mọi người bề bộn nhiều việc tu luyện, ai cho người đem những cái này, kể từ đó, có thể đích thân tới hiện trường quan sát một phen, đối với Triệu Bằng mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện sâu sắc chuyện tốt.

"Vậy còn dùng nói." Thấy được Triệu Bằng còn không tin lời của mình, hơn nữa Triệu Bằng trong miệng nói vậy cái thuốc như thế sinh động, như thế trâu bò, vì vậy Cao Tùng nói: "Đến lúc sau, người xem ta chịu không được rồi, người liền đi lên đùa nghịch đùa nghịch."

Triệu Bằng nhất thời là toàn thân cơ bắp đều điên cuồng thiêu đốt lên, miệng đắng lưỡi khô tim đập tăng nhanh, hận không thể lập tức liền bắt đầu.

. Hai người, người một lời ta một câu, thương lượng được kế hoạch tác chiến, chính là ăn nhip với nhau, bắt đầu rồi lần này để cho bọn họ suốt đời khó quên hành động.

Nếu là Triệu Bằng có thể lường trước đến chuyện sau đó, nghĩ đến nhất định sẽ hết sức hối hận, hối hận chính mình không nắm chắc cơ hội, bất quá kia đều là nói sau.

Cao Tùng để cho Triệu Bằng tại cổng môn chờ một chút, đi thẳng vào phòng học.

Chỉ thấy, tại hàng thứ hai dựa vào cửa sổ vị trí, có một cái Đại Mỹ Nhân.

Cô gái này, sinh thực gọi một cái trời sinh mị cốt, tư sắc thượng thừa, thấy được Cao Tùng cùng như thế nữ tử đến gần, Triệu Bằng trong nội tâm nhất thời tâm như hồ nước ngựa khó nhìn, hận không thể lập tức lập tức hiện tại liền đem cái nóng rất tiểu nữ tử ngay tại chỗ hành quyết.

"Hoa hoa." Cao Tùng đi đến nữ tử bên người, vô cùng thân mật hô.

đẹp đát đát Đại mỹ nữ, tên là Như Hoa, từ danh tự mà nói, đánh kếp đồng hạ xuống, cha mẹ của nàng liền dự liệu được nữ nhi của bọn hắn, nhất định là như thế kinh diễm hạng người, nói cách khác, há không phải chà đạp để nghe như vậy một cái tên.

Bất quá, người ta Như Hoa quả thực tranh khí, kia tư sắc, đã không thể dùng như hoa như ngọc hình dung, Chim Sa Cá Lặn cũng có chút đáng vẻ quê mùa, trực tiếp một chút mà nói, chính là chỉ cần là người đàn ông thấy được, sẽ cứng rắn.

Cao Tùng mỗi ngày trông coi một người như vậy đang lúc yêu vật, có thể xem không thể đựng, có thể nghĩ, Cao Tùng là tại như thế nào dày vò nha.

Như Hoa đang tại nghiên cứu một quyển Đan Dược, nghe được có người như thế thân mật hô nàng, không khỏi nhú mày ngẩng đầu lên.

Ngoái đầu nhìn lại liếc một cái, thấy Cao Tùng con mắt đều thẳng.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 238: Được lực hùng hậu

"Làm sao vậy." Như Hoa thanh âm thân nhiên nói, bất quá, Cao Tùng cự ly nàng rất gần, gần như có thể nghe thấy được từ Như Hoa kêu gọi trong cái miệng nhỏ nhắn, phun ra tràn đầy nhiệt tình cùng dục vọng khí tức.

Cao Tùng tinh thần hơi bị chấn động, âm điệu càng thêm âm trầm vài phần nói: "Hoa hoa, ngươi có thì giờ rảnh không?"

"Chưa, ngươi nhìn không thấy mà, ta đang đọc sách." Như Hoa không có được khí thích nói.

Mặc dù nói Như Hoa cũng là thừa nhận cùng Cao Tùng tình cảm lưu luyến, thế nhưng trường học cái chỗ này, hẳn là lấy việc học làm trọng, nhi nữ tình trường sự tình, nàng cũng không có đặt ở trọng điểm, đây cũng là tại sao lại đem người nhà Cao Tùng ghen thành như vậy nguyên nhân.

Bất quá, lần này Cao Tùng cũng không ý định từ bỏ ý đồ.

"Còn đọc sách gì a, ngươi xem đây là cái gì!" Cao Tùng kích động lấy ra bình thuốc nhỏ.

Như Hoa vô tình nhìn Cao Tùng liếc một cái, mục quang từ trên mặt của Cao Tùng, khẽ quét mà qua,, nhìn không chuyển mắt nhìn nhìn Cao Tùng trong tay bình thuốc nhỏ.

Từ cái chai phẩm chất, Như Hoa suy đoán ra, đây chẳng qua là một ít không đáng tiền Dưỡng Nhan Đan mà thôi, liền chẳng thèm ngó tới nói: "Không nên quấy rầy ta đọc sách."

Cao Tùng nhìn thấy Như Hoa không nhìn được hàng, cũng không tức giận, bình tĩnh đem bình thuốc nhỏ trên mộc nhét vệt ra.

Nhảy theo thanh thúy một thanh âm vang lên âm thanh qua đi, toàn bộ trong phòng, nhất thời phiêu đảng xuất một cỗ mùi thơm kỳ dị.

mùi thơm, tràn ngập tại trong phòng tất cả góc hẻo lánh.

Bất kỳ một cái nào trong phòng đệ tử, cũng có thể rõ ràng cảm nhận được cỗ này tinh thuần vô cùng năng lượng ba động, trong lúc nhất thời, mỗi người đều đắm chìm tại huyết đan tinh luyện dịch chỗ doanh tạo nên huyền diệu trong không gian.

Tại cái không gian này bên trong, gần như có thể cảm giác được, tu vi đang tại đi từ từ dâng lên.

Như Hoa cảm giác một hồi nhảy bén, hướng chi nàng khoảng cách nhất gần tương đương, nhìn thấy Cao Tùng trong tay không tầm thường bình thuốc nhỏ, thậm chí có như thế hiệu quả đặc biệt, lập tức cũng không có kỵ nữa cái gì, đưa tay muốn đi đoạt chai thuốc.

Cao Tùng lúc này, lật mềm buộc chặt đứng người lên, xảo diệu tránh thoát Như Hoa chụp vào bình ngọc tay, cười hắc hắc nói: "Loại bảo bối này, hay là mau chóng ăn vào được, để tránh đêm dài lắm mộng."

"Vậy ngươi còn không nhanh chóng lấy tới." Như Hoa không rõ ràng cho lắm, chỉ cho là trong cái chai này giả bộ, là có thể từng tinh tu vì cái gì đại bổ chi thuốc, thấy được Cao Tùng không cho nàng, Như Hoa có chút nịnh nọt ton hót chạy một cái mị nhãn, trong lúc nhất thời, mị nhãn như điện, Cao Tùng chỉ cảm thấy toàn thân tê tê đại đại, "Không nên gấp, ngươi mà lại đi theo ta, ta vì ngươi tìm đến một chỗ tu luyện bế quan nơi tốt, chúng ta đi đâu, ngươi chuyên tâm tu luyện, ta vì ngươi hộ pháp." Cao Tùng nghiêm trang chính nghĩa ngôn từ nói.

Lời của Cao Tùng, nói thần thần cẩn thận, bất kỳ một cái nào nghe được người, đều cho rằng Cao Tùng nói thật sự là.

Như Hoa quả nhiên là ngực to mà không có não hạng người, Cao Tùng dăm ba câu, liền đem Như Hoa mê được kêu là một cái quỷ Mê Tâm khiếu.

Ngoan ngoãn cùng sau lưng Cao Tùng, Như Hoa không ngừng thúc giục, chỉ là Cao Tùng không có đem bình thuốc nhỏ đưa cho Như Hoa.

Nếu như Như Hoa là cá, như vậy chai này thuốc chính là mạng theo trí mạng lưới câu mồi câu.

Cao Tùng trên đường đi dưới chân chạy như điên không chi.

Chỉ trong chốc lát, quả nhiên giống như theo như lời Cao Tùng, đi đến một cái ít ai lui tới yên lặng chỗ, hơn nữa từ xung quanh hài hòa hoàn cảnh đến xem, nơi này cũng không có cỡ lớn dã thú xuất hiện dấu vết.

Mọi nơi trướng nhìn một cái, Cao Tùng hải lòng gât gât đầu, tìm đến một chỗ cỏ tranh từng, thu hoạch được một chút cỏ tranh, bày ra trên mặt đất, sau đó cũng không biết hẳn từ chỗ nào nhi tìm đến rất nhiều lông loét mềm lá cây, đều đều vẩy vào cỏ tranh phía trên.

Nhìn nhìn chính mình lao động thành quả, Cao Tùng hải lòng nhìn về phía Như Hoa.

"Ta vì ngươi bố trí xong đạo đài, ngươi mà lại ngồi lên." Cao Tùng hướng dẫn từng bước nói.

Như Hoa cũng không trì hoãn, hiện tại cho dù nàng biết rõ bị Cao Tùng nắm mũi dẫn đi, nàng cũng là không thể làm gì.

Không muốn lại được, người kia, một khi có dục vọng, thì liền có bị quản chế tại người thời điểm.

loại Như Hoa ngồi xuống, Cao Tùng ngược lại sàng khoái, trực tiếp đem bình thuốc nhỏ đưa tới.

So với việc Cao Tùng, Như Hoa càng thêm sáng khoái, gần như không hề do dự chính là một ngậm đem bình thuốc nhỏ đồ vật nuốt xuống.

Cao Tùng thấy được, hơi có chút đáng tiếc, rốt cuộc vật này, thế nhưng là hẳn thật vất vả đạt được, nếu là đa phần xuất ra vài phần, như vậy ngày sau, há không phải mình lại thêm mấy cái bà nương?

Bất quá, quát liền quát a, Cao Tùng mười phần hào phóng nghĩ đến.

Như Hoa, nuốt vào huyết đan tinh luyện dịch trong tích tắc, nhất thời cảm giác dời sông lấp biển năng lượng ba động, mạnh mẽ vô cùng tràn ngập tại trong thân thể nàng, như không phải năng phản ứng kịp thời, lúc này Như Hoa, đoán chừng hội khí bạo đan điền mà chết.

loại Như Hoa thử đem cỗ này tinh thuần năng lượng ba động, dựa theo tầm thường phương pháp, chuyển hóa làm bản thân năng lượng thời điểm.

Nàng đột nhiên cảm thấy, dường như có cái gì không đúng, đầu tiên là cảm thấy cả người thân thể, trở nên bay bổng, gần như có thể bay lên.

Còn nữa chính là cảm thấy, dị thường khát nước, để cho hẳn không thể không hé miệng hô hấp.

Huyết hồng cái miệng anh đào nhỏ nhắn, lúc này khe trương khe hợp mười phần gọi cảm, làm cho người ta sản sinh một loại muốn xông lên hôn một cái xúc động.

Qua không bao lâu, Như Hoa cảm thấy, toàn thân từ trong ra ngoài khô nóng khó nhịn, chính là Dục Hóa Phần Thân.

Như Hoa, đem y phục của mình xé rách thành từng mảnh từng mảnh hình dạng, bốn phía lục lọi cái gì, trong miệng không ngừng thì thào hô: "Ta muốn. . ."

Thân thể của nàng, như là một mảnh măng xà đồng dạng, trên mặt đất tới lui nhúc nhích, da thịt tuyết trắng, tại lục sắc lá cây làm nổi bật, vô cùng mê người vô cùng.

Không nói trước Cao Tùng, cho dù xa xa trên cây Triệu Bãng, thấy được Như Hoa hiện tại phong tao tận xương bộ dáng, đều là nhìn không được có phản ứng, chỉ bất quá trò hay còn chưa bắt đầu, Triệu Bãng một cử động cũng không dám, sợ nhảy một chút con mắt, Cao Tùng kia cái ba giây đồng hồ mặt hàng liền xong việc rồi.

Cự ly Như Hoa gần trong gang tấc Cao Tùng, lúc này hai mắt gần như muốn phun ra lửa, Như Hoa kia tiêu chuẩn đáng người ma quỷ, dài nhỏ trắng nõn bắp chân, đàn hồi mười phần bắp chân, cùng với kia mê người vô cùng khe rãnh nếp mỡ, để cho Cao Tùng cảm thấy, tựa hồ như là tại thưởng thức một bức xa hoa bức họa cuộn tròn.

Có thể cùng nữ thần Như Hoa đánh một hồi đã chiến, là Cao Tùng cho tới nay mộng tưởng, vì giấc mộng này, hẳn trả giá qua rất nhiều rất nhiều, thế nhưng không như mong muốn, không có một lần có thể đã được toại nguyện, rốt cục, tại hẳn muốn thất vọng thời điểm, trời cao rốt cục cho hẳn một cái cơ hội như vậy.

Lúc này một cơ hội tiến đến thời điểm, Cao Tùng thiết thực cảm thấy hương diễm cảm giác, loại cảm giác này, đúng là hẳn tha thiết ước mơ, chỉ bất quá này hạnh phúc tiến đến quá nhanh, để cho hẳn có chút đáp ứng không xuê, có chút khó mà tin được phát sinh trước mắt hết thảy đều thật sự là.

Ngày xưa kia cái hân Lãn Như Bãng câu người Tiểu Thiếu Nữ, hôm nay vậy mà chủ động bỏ đi toàn bộ y phục, thậm chí còn như thế gan lớn phong tao tận xương kêu la.

Như Hoa từng cái thần sắc, mỗi một cái động tác, ôn nhu tiếng nói hô lên từng cái chữ, nếu là đặt ở bình thường, cũng sẽ là Cao Tùng triệt một phát điều kiện tất yếu, nhưng là hôm nay, Cao Tùng rốt cục muốn cáo biệt trụ thủ đắc lực sống qua ngày thời gian.

"Hoa hoa." Cao Tùng kêu to đánh về phía hoa hoa.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Đại chiến một ngày

Như Hoa không có một tia phản kháng, ngược lại là giống như đạt được đã lâu con mồi đồng dạng, tại Cao Tùng nhào vào nàng đầy đặn bộ ngực thời điểm, vậy mà so với Cao Tùng biểu hiện còn muốn cấp thiết, lập tức đem Cao Tùng toàn thân làm cho là không còn một mảnh.

Cứ như vậy, hai cái trần trường một đôi nam nữ, ban ngày ban mặt ban ngày ban mặt, bắt đầu rồi nhất Nguyên thủy pít-tông vận động.

Một lần, hai lần.

Hai người thanh âm hưng phấn, liên tiếp, may mắn nơi này là tại Sâm Lâm Chi, nói cách khác, nếu để cho người nghe được, e rằng nghe được người cũng có thể thẹn thùng đến thổ huyết thân vong.

Lúc này, nhất tiếp nhận khảo nghiệm, khó khăn nhất chịu đựng tự nhiên là tiểu Bàn Tử.

Lúc này hẳn một trương vòng tròn lớn mặt, đã trở thành màu gan heo, hận không thể hiện tại nhảy xuống đem kia cái phong tao tận xương Tiểu Thiếu Nữ hưng hăng tới trên một phát.

Thế nhưng là ~ thế nhưng là kế tiếp, Triệu Bằng kinh ngạc phát hiện, ngay từ đầu đứng ở chủ đạo vị trí Cao Tùng, tại sướng rồi bốn năm lần, đã có chút lực bất tòng tâm.

Mà lúc này đây, Như Hoa ngược lại là càng đánh càng hăng, vậy mà một cái trở mình, một cái thon dài trắng nõn chân, khoác lên trên cổ Cao Tùng, hơi vừa dùng lực, đem Cao Tùng đến trên mặt đất.

Như Hoa lúc này, chiếm cứ chủ đạo địa vị.

Bất quá, dù vậy, Cao Tùng hay là phát ra cao vút bén nhọn thanh âm để diễn tả mình nội tâm đã thân thể hưng phấn, từng cái không biết mệt mỏi tiến hành mấy mốc vận động.

Từ Cao Tùng trong thanh âm để lộ ra tới điên cuồng, bất luận kẻ nào cũng biết, phong tao tận xương Như Hoa, kia việc làm đến cùng đến cỡ nào cho lực.

Triệu Bằng ngồi ở chạc cây tử, trong nội tâm xao động khó nhịn, thiết nhiều lần muốn hạ xuống đưa tay tới trên như vậy một hai lần, ba bốn lần cũng được, bất quá thấy được Cao Tùng hưng phấn như thế, cũng không nên quét Cao Tùng hưng, vì vậy chỉ là nhìn chăm chăm.

Bất tri bất giác, sắc trời vậy mà đã đến buổi tối.

Như không phải sắc trời trở tối, e rằng Bàn Tử còn không biết thời gian trôi qua bao lâu, rốt cuộc như vậy kịch liệt tình cảnh, Triệu Bằng tất cả tâm thần đều dùng để nghiên cứu hai người kia đã dùng qua đủ loại tư thế cơ thể, làm sao có thời giờ cố kỵ cái khác cái gì.

Mà lúc Triệu Bằng phản ứng kịp thời điểm, Cao Tùng thanh âm đã không thấy, còn dư lại chỉ có Như Hoa thanh âm cao vút, từ xa nhìn lại Như Hoa đang cười ở trên người Cao Tùng, giống như cười một mực con ngựa cao to, nàng dùng sức cố gắng lấy.

Triệu Bằng thấy được loại tình huống này, nội tâm lộp bộp một chút, không nói hai lời, đi lên liền đem Cao Tùng từ Như Hoa dưới háng kéo, tìm tòi hơi thở thời điểm, phát hiện Cao Tùng đã sớm không biết từ lúc nào chết đi.

Cố gắng vô độ Như Hoa, đột nhiên cảm thấy thân thể mất đi phát tiết, tự nhiên hết sức bất mãn ý, thế nhưng may mà nàng rời đi quét đến Triệu Bằng, vì vậy thanh âm mềm nhũn nói: "Tối tối tối, nếu muốn ta phải lực, còn có một hồi." Nói qua, một đôi bắp chân, hướng Triệu Bằng hạ bàn gấp qua.

Hiện tại Cao Tùng ra này việc sự tình, Triệu Bằng tâm như hồ nước nhất thời đều nguội lạnh một nửa nhí, nào có ở không phản ứng Như Hoa, vì vậy đi lên liền ở trên người Như Hoa tới một cước, một cước hạ xuống, Như Hoa vậy mà thừa nhận không đến, trực tiếp hôn mê.

Ngày kế tiếp khi tỉnh lại, sắc trời đã sáng rõ, Trần Phong sâu kín hướng ra phía ngoài nhìn thoáng qua, thiên Cao Vân nhạt.

Đóa Đóa mây trắng, giống như từng đóa từng đóa bông hoa đồng dạng, tách ra tại vô cùng mỹ lệ thiên không.

Trần Phong nhún nhún vai, ngày mai sẽ là thượng cổ di tích mở ra thời điểm, Trần Phong cử được từ mình vẫn có tất yếu tại chuẩn bị một chút, tại đây, Trần Phong một người trực tiếp đi chợ đêm.

Lần này tiến nhập chợ đêm, Trần Phong phát hiện một cái hiện tượng kỳ quái.

} khóc DL tượng mạng lưới vĩnh viễn p D lâu # S miễn phí 0 nhìn @@ tiểu CA nói }

Sự phát hiện này giống như hết sức rõ ràng, liền ngay cả hẳn rất ít tới người tới chỗ này cũng có thể phát hiện.

Đó chính là, nơi này xuất hiện thiết nhiều trương khuôn mặt xa lạ.

Sở dĩ nói như vậy khuôn mặt xa lạ, là bởi vì những người này trang phục khác nhau, phong cách chênh lệch không đồng nhất một... mà... Luận, tóm lại có thể rõ ràng chi tiết kia nhìn ra, những người này đi tới đây nhất định là có dự mưu.

Lần này đi dạo chợ đêm mà người, so với lần trước gần như cao hơn gấp hai không chỉ.

Cao đẳng Đan Dược cùng trang bị tiêu thụ hỏa bạo, các loại bảo vệ tánh mạng Pháp Bảo lại càng là giá cả khê đảo lại trở mình, loại này lửa nóng trình độ, đã đem chợ đêm làm cho là hồi hã, có chút kín người hết chỗ cảm giác.

Bất quá, đối với này, Trần Phong cũng không có phản cảm ý tứ, rốt cuộc nơi này còn có hần một cái quầy hàng, càng nhiều người há không phải liền chứng minh hần kiếm được tiền sẽ càng nhiều sao.

Muốn ăn đòn Đào Đàm tặng cho quầy hàng, Trần Phong liếc mắt liền thấy toàn thân thịt thịt Triệu Bằng, đang tại bận rộn sinh ý.

Nhìn dáng vẻ của hần, hần là bán đi không đồ tốt trên mặt mạng vô cùng thần sắc hưng phấn.

Hết bận trong tay sự tình, Triệu Bằng đuổi cái lưng mệt mỏi.

Này đuổi ra nhất thời Triệu Bằng có chút sững sờ.

Đội hần thấy rõ ràng trước mắt Lai nhân thời điểm, vội vàng là khom người vắn an, "Lão đại người đã tới, hôm nay sinh ý có thể thật sự là không sai, người nhìn, mới bao nhiêu một lát sau, người ngày hôm qua cho ta người tự mình luyện chế đồ vật, đã bán mất bảy tám phần."

Trần Phong bình tĩnh gạt đầu, tựa hồ hết thấy đều là đều ở trong lòng bàn tay, bình tĩnh hỏi: "Đã kiếm bao nhiêu tiền."

"Ba Vạn Kim tệ." Triệu Bằng vô cùng hưng phấn nói, loại này dựa vào chính mình chăm chỉ kiếm được tiền, quả nhiên so với kia lần đánh bạc tránh tiền càng thêm đáng hưng phấn, Triệu Bằng nói ra cái số này, cũng không nhìn thấy Trần Phong sắc mặt có thay đổi gì, chính là thúc ngựa nói: "Ài nha nha, người cũng không biết, người cho ta thanh kiếm kia, thế nhưng là bán một vạn tám giá cao, người đi nhìn xem, toàn bộ chợ đêm, nào có mắc như vậy kiếm."

Triệu Bằng hưng phấn khó có thể chính mình, hận không thể để cho toàn bộ thế giới người cũng biết hần có nhiều trâu bò.

Trần Phong tự nhiên biết thanh kiếm kia, thế nhưng là trộn lẫn lấy đồng đảo cao đẳng tài liệu, nếu là liền hơn một vạn đều bán không được, Trần Phong há không phải uống phí khí lực.

"Ừ, ta biết." Trần Phong như trước bình tĩnh nói.

Triệu Bằng gạt đầu, đang muốn đi bận việc, thế nhưng là quay người trong chớp mắt, tựa hồ nghĩ tới điều gì, sau đó lại xoay người lại nói: "Đúng rồi lão đại, kia cái mua kiếm người, muốn gặp người một mặt, nói là có việc hỗ trợ, thế nhưng cụ thể sự tình gì hần không có nói cho ta biết, đối với này ta cũng lưu lại một cái tâm nhãn, cũng không nói rõ kiếm rốt cuộc là ai làm, để tránh cho ngài gây phiền toái.

Trần Phong nghe xong khê nhíu mày.

, Triệu Bằng từ trong lòng móc ra một cái đồ vật.

Vật này Trần Phong rất là quen thuộc, hôm qua hần còn chịu một cái kia mà, đó là một truyền tẩn phù văn, là ngày thường giao hảo Tu Luyện Giả dùng để thư từ qua lại dùng.

Bất quá, có thể tiện tay lấy ra truyền tẩn phù văn người, hần là không phải nhân vật đơn giản, tối thiểu nhất cũng là Lâm Tiên Nhi trình độ.

"Hần nói chỉ ở Vân Thủy Thành đợi hai ngày, người muốn là muốn thấy hần, thì là thông qua truyền tẩn phù văn là được rồi." Tiểu Bàn Tử ở một bên siêng năng lái nhai giới thiệu nói.

Trần Phong không có tiếp kia cái truyền tẩn Linh Phù nói: "Nguyên lai như thế, như vậy chỉ thấy thấy a."

Triệu Bằng nghe xong lời của Trần Phong, lập tức khởi động lên truyền tẩn phù văn.

Tại một hồi nguyên khí ba động, Triệu Bằng đem trong cơ thể một tia nguyên khí xuyên vào trong đó, tại kích hoạt trong tích tắc, truyền tẩn phù văn sẽ tự động tổn hại, bởi vì truyền tẩn một loại Phù Lục, đều là duy nhất một lần tiêu hao phẩm.

Bạn đang đọc truyện *Bát Từ Vô Đế Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.